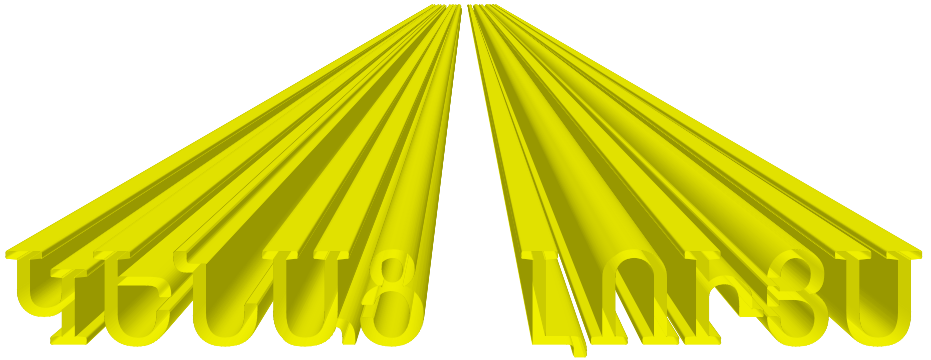
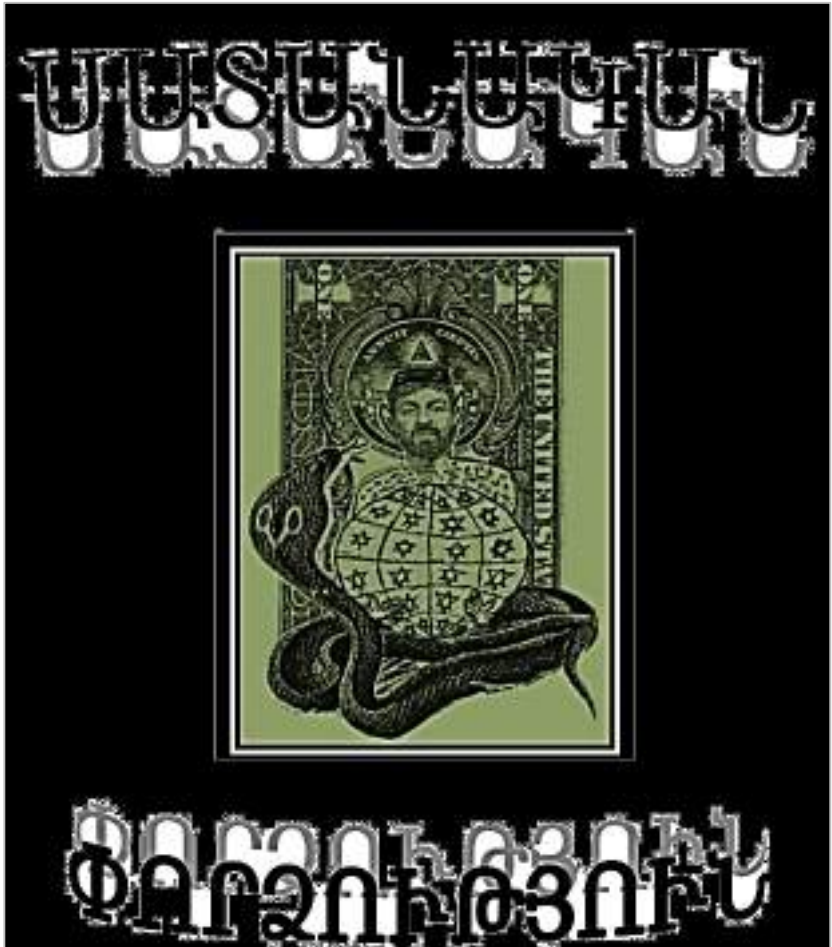

ԼԵՎՈՆ ՊՈՂՈՍՅԱՆ

ԵՎ

«Դու պատկանում ես նախնական և քաջ
ազգի, արդյունավոր ոչ միայն խոսքի և
պիտանի խոհականության մեջ, այլև
մեծամեծ փառավոր գործերով, որոնք մենք
կհիշատակենք այս պատմության
ընթացքում»

Մովսես Խորենացի

ՀԱՅՈՅԱԶԱՏԱԳՐԱԿԱՆ ՅՈՒՐԱԿԱՄՆԵՐ
ԼԵՎՈՆ
ՊՈՂՈՍՅԱՆ

ԱՐԱՐՔ
ԿԵՆԱՑ ԼՈՒՅՍ
ՄԱՏԵԱՆ 1

ԵՐԵՎԱՆ 2008

ԲՈԼՈՐ ԱԶԳԱՍԵՐ ԵՎ ՀԱՅՐԵՆԱՆՎԵՐ ՀԱՅԵՐԻՆ

Հայկազունք, իմ փառահեղ ազգ, դուք եք Առաջին արարվածը Երկիր մուտրակի վրա: Դա չի կարողանում թաքցնել անգամ Թորաբիբլիան՝ ԹՈՒՌՅ ԻԴ:20 «Եվ Ամադեկին տեսավ, և իր պատգամն սկսեց եւ ասեց. Ամադեկն ազգերի գլուխն է»:

Այսինքն՝ Հայը Առաջին արարված ազգն է:

23.408 տարի Երկրի վրա իշխում էին Արիական դուռքները, բայց Երկնային օրենքներն համաձայն տասներկու կենդանակերպերից վերջին՝ Չկան կենդանակերպը պետք է մարդկությանը ենթարկեր փորձության: Պատմական այդ էրան կոչվում է «Սադանական փորձություն», որը տեվում է 2128 տարի ու վերջանում է 2012թ. դեկտեմբերի 21-ին: Երկրի վրա բարի քրմերին պետք է փոխարինեին չար քրմերը՝ լեվիտները (դեվտացի), ինչը Բիբլիայում ասվում է, «Աշխարհի իշխանը դեվն է» արտահայտությամբ: Արարիչը պետք է հավաստիանար, թե ենթարկվելով դժոխքային տանջանքների, Առաջին Արարվածը՝ Հայը կմնա՝ արդյոք հարազատ իր դրվածքներին:

Սադանականն ու տարտարոնները (դժոխքային)՝ ջիտղներն ու թաթար-մոնղոլները պետք է կտավարեին Աշխարհը: Առաջին հերթին պետք է հրկիզեին մարդկային ծագումնաբանության մատենագրությունները և հետո՝ ինչպես Եհովան է ասում, «Հայի յիշատակը երկնքի տակիցը պիտի ջնջեմ» ԵԼԻՅ ԺԷ:14-16:

Չկարողացան: Բիբլիան դրա ծրագիրն է և ասում է. ՍՄՂՄՄՍ ԼԷ:29, «Արդարները երկիրը կժառանգեն և յավիտեան կբնակուին նորանում: Արդարի բերանը իմաստություն է խոսում և նորա լեզուն իրավունք է գրուցում: Իր Աստծու օրենքն իր սրտումն է, նորա քայլերը չեն տատանվի»:

Մատենագրական տեղեկություններն էլ լիարժեք վերականգնում ենք:

Դուք կվայելեք ամենավեհագույն հաճույքը, երբ ամենահնագույն գրքերից կհավաստիանաք Հայամարդու Առաջնածին լինելը: Այն անգամ նշվում է և Բիբլիայում. ԹՈՒՌՅ ԻԴ:20, «Ամադեկը ազգերի գլուխն է», ԾՆՆԴՈՅ Դ:16, «Նաիդ՝ Նաիրի երկիր», ԵՃԵԿԻԼ ԼԸ:6, «Թորգոմայ տուն», կամ Հայկի համաստեղություն արտահայտությունները:

ՀԱՅԱՍՏԱՐԳ

Նախնյաց և հին պարսկական աղբյուրներից:

Հայամարդու մասին «Ավեստա»-ում առանց պոեմի, հակիրճ տեղեկություններով է ներկայացվում: Նրա մասին պատմվածքը «Ավեստա»-ի անհետացած «Չիխրդատ-նասկ» մասում է՝ «Երկրպագում ենք Արամազդի խոհերն ու պատվիրաններն առաջին ունկընդ-րած առաքինի Հայամարդու հոգուն, որից Արամազդն Աշխարհ բերեց Արիական ազգերի ընտանիքը...»: (Ավեստա, ռուս. թարգմանություն 1861, ic 340):

«Փրավարդին յաշտ»-ում ասվում է, «Մենք մեծարում ենք փրավաշի Հայ Մարդուն, սրբա-կըլացին, ով առաջինը լսեց Արա-Մազդի (ԱՐԱՐԶԻ) մտքերն ու պատվիրանները, որից Արա-Մազդը ստեղծեց արիական ազգերի ընտանիքը»:

Նա հանդես է գալիս որպես Աստվածաբանության բարեպաշտ և կատարյալ այր:

Բունդուհիչ առաջին գլխում ասվում է, որ Արա-Մազդը արարեց մարմնական աշխարհը յոթը փուլով և վեցերորդ փուլը Հայամարդու ստեղծումն էր՝ Երկրագնդի կենտրոնում, Դայցյա գետի ափին, և նրա մարմնի մեջ ներդրվեց լույսից ու երկնքի կաթիլներից բաղ-կացած սերմեր: Նա փայլում էր ինչպես Արեվը, հասակով և լայնքով չորսը արմունկ էր, նա լուսավոր էր և սպիտակ: Հայամարդու արարման փուլը տեվեց յոթանասուն օր: Նա Արա-Մազդի և Սպանդարմատի (Սպանդարմատ կամ Գիսանե՝ Դիցամայրն է) որդին էր և նրա ծնունդը մեկնաբանվում է որպես սրբազան միջադեպ:

Հայամարդը համարվում է Արիմանի որդի Արզուրի սպանողը: Իսկ Արզուր անունը կրում է դժոխքի մուտքի մոտ գտնվող սարը, որի վրա են հավաքվում չարքերը:

Ջրադաշտականների «Բունդուհիչ» մատյանը հիշատակում է, որ Արիմանի նոր՝ «անբա-րոտի պոննիկի» խթանած եռհազարամյակի փուլի սկզբում, Հայամարդը սկսեց փչացնել Արարչի բոլոր արարքները, բայց Արարիչը ուղարկեց Հայամարդուն քուն և զարթնելուց հետո նա Աշխարհը փչացած տեսավ: Արիմանը Աստվիհադին և հազար չարքերին ուղար-

կեց Հայամարդու վրա, բայց դրանք չկարողացան նրան սպանել: Դրանից հետո Հայամարդու կյանքն ու կառավարումը տեվեց եռեսուն տարի: Հայամարդու կարճ կառավարումը խորհրդանշում է տիեզերական երրորդ եռհազարամյակի սկիզբն ու Կշեռքի երեքշարամյա կառավարման փուլը:

Երբ Հայամարդը կործանվեց և սպանվեց Արիմանի կողմից, նա բաց թողնեց «Արեւիլի լույսով մաքրագատված» սերմեր, որի երեք չորրորդը պահպանեց Ներյոսանգը իսկ քառորդը ընկավ Սպանդարմատի հողի մեջ և քառասուն տարի հետո դրանցից աճեց խավար-ծիլի քփեր, որից հետո Մարդը և Մարդանյակը: Այդպիսով առաջացան քսանհինգ կիսամարդիք ու մարդիք:

Նա ընկավ դրախտ և հայտնվեց Արարչի ծախ ձեռքի տակ: Մարդկության համբարձման ժամանակ նրա ոսկորները առաջինը կբարձրանան երկինք և նա կստանա Արեւիլի լույսի կեսը, իսկ մնացած մարդկությունը՝ մնացած կեսը:

Էլենները Հայամարդուն կոչում են «անդրոգենային մակրանտրոպ» և համեմատում են գնդաձեռ առաջնամարդու հետ:

Արարական աղբյուրներից

Հայամարդուն հիշատակում են արաբական Թավարի, Մարդուդի, Թաադիվի, Վիրունի մատյաններն ու Արարական, Չարամյակական «Բշայամարդ» մատենագրությունները, Օսնար Խալամի «Նոմյուզնոմս» գիրքը:

Վիրունին տեղեկացնում է մի պատմության, որտեղ Արարիչը կռվում է Արիմանի հետ, քրտինքի կաթիլից առաջանում է Հայամարդը:

Մնացած մատյաններից՝ Հայամարդը ապրեց երեք հազար շար դրախտում և երեք հազար շար երկրի վրա: Արիմանը նրան սպանում է, նա սերմ է բաց թողնում, որից էլ ծնվում են առաջին մարդկային գույգը:

«Նոմյուզնոմսն» տեղեկացնում է, որ Հայամարդը տարին բաժանեց 12 ամիսների, որից և սկսվեց տոմարը: Այնուհետեւ Հայամարդը 40 տարի էլ ապրեց:

Մեկ ուրիշ մատյանում տեղեկացվում է, որ Հայամարդը կառուցեց առաջին արեւով լուսավորված բնակարանները և մարդիք բարանձավներից տեղափոխվեցին այնտեղ:

Տաջիկական մատյաններում Հայամարդը տիրապետում է ահեղի մեծ գոհարին, ինչը գտնվում է կախարդական աշխարհում:

“ԱՐԱ ԱՇԽԱՐՀ”-ը Շումերները համարում էին սուրբ օրենքների երկիր: Գրում են, որ Աստվածները ապրում էին Արարատում ու Արարում էին մարդկանց:

Մեր աստղադիտարան Բարահոունջը 8512 տարեկան է, Զրուխի բուրգն ու Սֆինքսը 10.640 տարի առաջ Հայոց Արամ արքան է կառուցել, 4.256 տարի առաջ Անգլիայում կառուցել ենք Ստոուն հուլնջը, տվել ենք մետաղների մշակման գյուտը, զարեջրի ու զինու գաղափարը, կառուցել ենք քաղաքակրթության հիմք հանդիսացով առաջին 14 կարեւորագույն քաղաքները, մարդկության պատմության 1700 հայտնագործությունների հեղինակներն ենք կամ համահեղինակները: Միմիայն մենք ունենք Արարչական Առաքելություն, բարյալացմություն, բարեկերտություն ու բարեկրթություն բնօրրանն ենք, ծովից-ծով Հայաստանն ու Արքայից-Արքա տիրոջսը:

Կամ պետք է մնար Առաջին արարվածը՝ բարիկամ առաքելությամբ, կամ նորկարգ սադանան՝ խաբերությամբ ու նենգությամբ: Ահա, թե ինչու՞ հենց մենք հանդիսացանք ստոր սողուն ջիւղների՝ սադանաների (հայ. սադանա՝ սա+դա+նա դերանուններն են, իսկ ո՞ր մեկը՝ մնում է անհայտ, քանզի հենց սադանան է) բազմաերազ թիրախը:

Բայց կտրիճների ասպարեզում մեզ հետ չափվելու համար ոտողը անկարող էր: Նա առաքելությամբ նենգ է և սոսկալի՝ հետո կտոր հացը կկիսի ու կդավաճանի, ջուր կխմի ու ջրիորի մեջը կքթի: Արիականության հիմնաքար Հայը նման հրեշի իր պատկերացումներում անգամ չէր կարող եմբաղդել:

Բայց նա հաղթական էր ծրագրավորված ու գործի դրեց իր ամենահզոր զենքը՝ պոռնկահամբավ իզական սեռը: Տրդատ թագավորը 37-ը ջիւղ պոռնիկների հանդեպ հայտնվեց թագավորին անվայել՝ թուլամորթ իրավիճակում և արդյունքում պարտվեց Հայ ազգը:

Երկու հազար տարի է Հայոց արքա չենք ունեցել: Դեվի տիրություն ոչ միայն չենք անհետացել՝ տվել ենք բյուր տաղանդներ ու համնարներ, հայտնագործություններ, ազգային հերոսներ, պահպանել ու չթուլատրել մեր Արմենիոյ սրբազան գենը մոդիֆիկացնեն: Սակայն, պարտավոր ենք խոստովանել, որ Հայի պատրվակի տակ ոսոխը մեզ առայժմ օկուպացված է պահում: Անգամ 353թ. և 1045թ. պետականությունը կորցնելուց Հայը չկռահեց, որ պատարը կիսողը ու ջրհորի մեջ թրողը դավաճան հայ չի, այլ սաղանա ջիուղն է: ԵՎ այդ ֆալտսապաշտ հրեշը թալանում ու կեղեքում է մեզ: Շուքի տակ որ չընկնի՝ Հային է անգրագետացնում: Սովետից ավանդված մոտ 1500 հիմնարկ ձեռնարկություն ավերել է, գյուղատնտեսությունը ծնկի բերել, գիտությունն ու արվեստը, կրթական սիստեմը անընչացրել, գրկել տեղեկատվական բոլոր հնարավորություններից, խեղդել անտանելի տոցիումի մեջ, անխնա հափշտակում է ընդերքը՝ գումարը տեղակայում համաշխարհային ջիուղական բանկերում, վատնում է ողորմելի բյուջեն ու էլի Հայերը չեն ցանկանում կռահել դրանց ջիուղ լինելը անվերապահ փաստը: Գուցե երկյուղվա՞ծ են:

Վարելահողերի ծրագրավորված խուպանացմամբ ՀՀ-ն գրկված է պարենային անվտանգության ասպառվման պարտադիր պետպարտավորությունից:

Հայ ազգը բարոյալքվում է, պատվազրկվում, մահացության կրկնապատկման ու բնական աճի քառատմամբ տակավին եղեռն է վերապրում:

Զգալով Հայ ազգի անխուսափելի միաբանման վտանգը, ինչը անընդանցելիորեն կբերի բիրյիսկան Ահեղ դատաստանի իրականացմանը՝ տոկալիները մահացու վիրավորված գազանի մարտավարությամբ են անցել հարձակման: Իսկ վտանգը առկա է՝ քանզի ջրի ու հացի մատակարարումը իրենց ձեռքում է, իսկ իրենք ամեն ստորության ընդունակ են:

Այդ ամենը պետք է կռահե՞ին դարեր առաջ մեր նախնիները, քանզի Նոր կտակարանում այն պարզ գրված է՝ Սաղմոս ԴԺ 1-7,-«Դավթի որդին Տէր է և հավիտենական քահանա քշմամի ազգերի մեջ»:

Սակայն այդ նույն ջիուղը անշուշտ հաշվարկում է իր հանդեպ Հայի ունեցած առավելությունը. Հայը ի տարբերություն իրեն՝ չպետք է իմանար իր վերացման սաղանական ծրագրի մասին, բայց հաղթեր:

Հայկազունք. քսաներկուդարյա ծպտյալ սաղանան բացահայտված է՝ չքվելու է: Մեր լեզենդար ֆիդայիներն էլ միլիոնատերեր չեն եղել, բայց պայքարել ու հաղթել են: Ներկա իրավիճակում ամեն մի Հայի չեզոք դիրք ընդունելը՝ փեշի տակ պաղկվելու ազգադավ հանգամանքի է համահունց:

**ՀԱՅԿԱԶՈՒՆՔ. ԱՆՀԱՊԱՂ ՄԻԱԲԱՆՎԵԼ Է ՊԵՏՔ, ՔԱՆԻ ԴԵՌ ՈՒՇ ԶԻ:
ԱՆՀԱՊԱՂ ՄԻԱԲԱՆՎԵՂ, ՅՈՒՅՑ ՏԱԼ ԻՆՉԻ՞ Է ԸՆԴՈՒՆԱԿ ՀԱՅԸ:**

**ՄԱԴԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆԸ ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ ՆԱԽԱՏԵՍՎԱԾՈՒԹՅԱՄԲ
ԱՐՀԱՎԻՐՔ Է ԵՎ ԱՅՆ Ի ՄԿԶԲԱՆԵ ԴԱՏԱՊԱՐՏՎԱԾ ԷՐ ՊԱՐՏՈՒԹՅԱՆ:**

**«ԱՄԵՆ ՄԻ ԶՀՈՒԴ ԸՆԴԱՄԵՆԸ ՄԻ ՓՈՂԻ ԶՍԱԿ Է» ՆՇԱՆԱԲԱՆԻ ԿԻՐԱՌՈՒՄԸ
ԱՅՂ ԹԱՅՔԻ ՄԿԶԲԱԿԱՅԾՆ Է ԼԻՆԵԼՈՒ ՄԻՄԱՅՆ:**

ՄԻՄԱՅՆ ՄԻԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆ ՈՒ ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄԸ ԿՓՐԿԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆՆ ՈՒ ՀԱՅ ԱԶԳԸ՝ ԱՆՀԵՏԱՑՈՒՄԻՑ:

ԱՐԱՐՔՆ Է ՍԿԻՉԲԸ

«Իսկ դու գիտես ինչ՞ է նշանակում Հայ ժողովուրդ: Սա մի ժողովուրդ է, որը մնացած մարդկության հանդեպ ունի ամենախորհրդավոր պատմությունը»,- Լեոն Բլում (1846-1917, ֆրանս. հռչակավոր առեղծվածագիր, հրապարակախոս):

«Ես ասում եմ ձեզ, եթե երբեվիցե Հայերը ստանան հնարավորություն, եթե նրանք տիրանան մի կտոր հողի, նրանք կգրավեն ամբողջ աշխարհը և կստիպեն մնացած մարդկությանը աշխատելու: Ահա թե ի՞նչ գիտեն և ինչի՞ց են վախենում թուրքերը, հույները և նրանք, ովքեր դրանց գիտեն»,- Լուտրենս Արաբացի:

Հանրահայտ Բլումսն և զաղտնագիտությանը քաջ տիրապետող ջիտը, անգլիական լրբտես Լուտրենսը տեսնենք, թե ինչո՞ւ է այդպես արտահայտվել:

Եհովան ասում է,-«Եվ Ամադեկն տեսավ, և իր պատգամն սկսեց և ասեց. Ամադեկն ազգերի գլուխն է, քայց նորա վերջը կորստեան է տրորաւ»,- ԹՈՒՌՅ ԻԳ. 20:

Այսինքն՝ քանզի Ամադեկը Առաջնածին ազգն է՝ պետք է վերանա: ԵՎ շարունակում է՝ «Ամենավերինը թույլատրում է Ամադեկի սերունդներին գոյություն ունենալ՝ քանի դեռ Իսրուէլը չի շեղվել ճշմարիտ ուղուց: Երբ հանկարծ Իզրուէլը շեղվեց ճշմարիտ ուղուց, անմիջապես կհզորանա Ամադեկի սերունդը»:

Այսինքն՝ եթե Ամադեկը հզորացավ, իզրուէլի վերջն է: Երկիր մոլորակի (մոլորյալ պտտվող) վրա ԱՐԱՐՉԻ Առաքյալները՝ ԴԻՅԵՐԸ, պետք է իրականացնեն մարդարարողությունը: Դիցերը քսանութն էին՝ տասնչորս գույգ, որոնցից յոթաքանչյուր գույգը օժտված էր յոթսիստույկ Արաքյական Առաքելությամբ, պետք է արարեին տասը ազգ, իսկ Արարման վանը՝ ԱՐԱՐԱՏ-ն էր նախատեսված:

Ազգերը միմիանցից պետք է տարբերվեին արարող գույգերի՝ Դիցերի համապատասխան օժտվածությունների գերակայություններին համեմատ:

Առաջին Արարված Ազգը պետք է օժտվեր հետեվյալ առաջնային գաղափարներով՝

1. Առաքելություն՝ առաջնեկի կարգավիճակով և սերմանելու մնացած Ազգերին բարեպաշտ, բարի միտք, բարի խոսք, բարի գործ առաքիմություն,
2. Քրմերին փառելու հավատարմություն,
3. Սուրբ Քառորդության՝ ԱՐԱՐՉ, ՀՈԳԻ, ՈՐԴԻ (Սերունդ), ԷՌԹՅՈՒՆ, որոնք միասին կոչվում են ԳՈՅ, հավատարմություն,
4. Միմիանց հետ շփվելու ու ճարտարությունը զարգացնելու՝

I. Բանավոր շփման միջոց՝ ԱՐԱՐՉԱՇՈՒՆՉ (Հայոց լեզու),

II. Գրավոր շփման միջոց՝ ՀԱՅՈՅ ԳՐԵՐ (Այբուբեն, դավան):

Առաջինը ԱՐու ԱՐմատին՝ ՀայաՄարդ Միեքին արարեցին և քանի որ օժտել էին նաեվ Առյուծի մարտական հատկություններով՝ անվանեցին ԱՈՅՈՒԾ՝ ՄՀԷՐ՝

ՄՀԷՐ = Միտք + Հոգի(Հայ) + Էութիւն + Բ (երկնային տվյալ պահ): Ի սկզբանե Հայ և Հոգի հատկացողությունները նույնացված են եղել. (օր. քանի՞ հոգի եք, ...: =**ԱՐԵՎ**

Երկրորդը՝ կին ԱՐմատին արարեցին և անվանեցին ԱՐՓԻ՝

ԱՐՓԻ = Արարք + Փառել + Իմաստութիւն = **ԱՐԵՎ**

ՀԱՅ = Հոգի + Արարք + Ցավիտենութիւն (նշանակում է ամենա, օր հայ խիեցի, հայ իջա) :

Առաջին Արարվածներին կոչեցին ՀԱՅ ՄԱՐԴ՝

ՄԱՐԴ = Միտք + Արարք + Բ(տվյալ պահ) + Դրախտ (այստեղից է վերցված Բիբլիայի Ադամին ու Եվային դրախտում տեղադրելը):

Առաջին արարված մարդու Ազգին կոչեցին ՀԱՅ ԱԶԳ կամ ՀԱՅԶԱՐՄ՝

ԱԶԳ = Արերի + Չորության + Գոյ,

ԶԱՐՄ = Չորության + Արերի + Բ(ժամանակի տարր) + Միտք:

Մարդ ասածը վերաբերվել է միայն Հային, մնացածը՝ պարս, արաբ և այլն: Այժմ արդեն գիտականորեն է ապացուցված, որ միակ գենը՝ որը ունի վերականգնման (ինքնամարքրագտման) հատկություն՝ դա Հայի՝ ԱՐՄԵՆՈՒԴ գենն է: Եթե մենք ասում ենք մարդաբանություն՝ ի նկատի ունենք մեր՝ ճիշտ, արարված էտալոնային կազմության ուսումնասիրությունը, ինչի հետ մնացածը պետք է համեմատվեն:

Այն, որ Հայն է Առաջին Արարված Ազգը, “Առյուծ, Արծիվ ու Լորդու” տոտեմներով, հետե-վաբար և մարդը՝ գրված է ներկա հայտնի ամենահին Շումերական պատմագրերում՝ «Էն-կե Հայա Արարիչը Արարատում էր ապրում ու Արարում մարդկանց»:

Ուշադրություն՝ Լորդուն Հայ ազգի տոտեմն է եղել: Շումերական պոեմների գրման վայրը Հայոց ՌԻՐ քաղաքն է եղել: Աքքադական Աստվածները ունեն շումերական ծագում: Ն.ք.ա. 26-րդ դարում շումերական պոեմների վեցը Աստվածները՝ Էնլիլ, Ան, Ինաննա (Իննին), Էնկի, Նաննա, Ռիտու և դրանց Աքքադական հոմանիշներն են՝ Էնլիլ (Բել), Ան (Անու), Անու, Իշտար, Հայա (Էա), Աին, Շամուշ: Հայան՝ շումերների իմաստության Աստվածն է, իսկ բիդուիների մոտ նշվում է օձ:

Մարդկությանը կեղեքելու առաքելությամբ հայտնված չարակերտ դեվը՝ լեվիտը պարտադիր պետք է խոչընդոտի բարոյակերտ դրոյթներով էվոլյուցիոն ընթացքին: Ինչի համար Հային՝ Ամալեկին պարտադիր պետք է վերացնի Եհովա Աստծո հավատարիմ ջիտը սաղամաքի միջոցով (սաղամա և ոչ թե սատամա. Հրաչյա Աճառյան հ.4 էջ153):

Ջիտները որպեսզի կոչվեին սաղամայի “ընտրյալ ժողովուրդ”, իրենց անվանեցին Օձ՝ ինչպես բոլորը Հայերին լորդու էին անվանում: Մասունների խորհրդանիշ, իբր հավերժոթյան նշան, շրջանաձեղ օձը նշանակում է՝ օձը ինքն իրեն պետք է ուտի՝ սպանի:

Բայց Հայկյանների դրոշմ են զարդարել լորդուն՝ դրակ(ա)ոնը, Արծիվն, Առյուծը:

Հիսուսը ասում է ջիտներին, «Եղբ օձերի նման իմաստուն», այսինքն Հայերի նման: Բայց խորհրդավոր լորդուն, փոխարինեցին թունավոր գիշատիչ ապպիդ ու վիշապով: Խե-տերի լեգենդի մեջ Թեշաբ Աստվածը մարտնչում է Յանկա՝ Օձ Աստծո հետ, բայց նրան կարողանում է հաղթել միայն մի Աստվածուհու միջոցով՝ Օձին հաբեցնելով:

Անտիկ հերյակյան (հերյը՝ ջիտների ինքնանվանումը) առեղծվածում Ռահավ օձը Եգիպ-տոսի թագավորն է և նրան խեղդում են ջրի մեջ՝ որպես ջիտների թշնամու:

Դրա համար էլ Թող Աստծուն Փիլոն Հուրան ներկայացնում է որպես օձի պաշտամունք, բայց իրականում Թողի տոտեմը իբիքն է՝ օձակույը, օձասպանը (կարապ, դագ, սագ):

Ագաթանգեղոսը գրում է, «Գրիգորը վերացրեց ամբողջ հայկականը մինչ այն, որ Հայերը ասեցին “ես մոռացա իմ ազգը ու իմ հոր տունը”»: Այսինքն՝ անգամ իրենց ով լինելը:

Հայերը “կապա” են անվանել ոչ միայն օձի կաշին, այլ սեփական հագուստը նույնպես:

Հայերը լորդուին էլ են Հայ անվանել: Իսկ ջիտը իր գլխարկն է կապա կոչում:

Հոյդորդի=Հայի սերունդ՝ որդի=լորդուի սերունդ=որդ(ի)՝ լորդուի ճուտ: (Իսկ առանց այդ գաղափարի հայերենում մարդու որդին՝ ուստրն է, աղջիկը՝ դուստրը):

Օձ--ասորերեն, ջիտներեն՝ հարման՝ այստեղից էլ Արմանն ու Արմանիան: Դրա համար էլ ջիտների մոտ շատ հաճախակի է Արման անունը կրկնվում:

Այսպիսով, եթե Հայի մոտ «լորդու» գաղափարական բովանդակությունն էր ի սկզբանե մարմնավորված (չունի ոտք ու ձեռք՝ ապրում է երկար տարիներ, բազմանում, թունավոր օձերին անխնա սպանում է, ունի մարդուց առավել՝ տարածքային չափման միավորին ենթակա մատերիա տեսնելու հատկություն, իմաստություն), ապա հերյան փոխառելով օձը՝ մարմնավորեց իր մեջ օձի թունամահելու հնարավորությունը՝ առանց պատճառի՝ հարձակողական երանգ տալով դրան:

Նույնը՝ Առաջին Արարված Ազգը Ասորական «Էնումա Էլիշ» (Աշխարհի արարման մա-սին) պոեմում “Հայ” է կոչվում:

Նույնը՝ պարսկական դիցաբանությունում՝ «Առաջին Արարված Մարդը՝ ՀԱՅԱՄԱՐԴ»:

Նույն «Առաջին Արարված Հայամարդ»-ը կրկնվում է արաբական դիցաբանությունում:

Բրիտանական Մեծ Հանրագիտարանը տեղեկացնում է՝ «Փյունգացիները, հիբստները ու շումերները Հայքից՝ Հայերի սերունդներն են: Հայքից Հայերը գնացին գրավեցին Եգիպ-տոսը, առաջ բերեցին գիտություններ և ընդհանուր համաշխարհային քաղաքակրթու-թյունը առաջացել է Հայաստանից»:

Ամերիկացի աշխարհահռչակ պայծառատես, պատմագետ-հնագետ Էդգար Քեյսին գրում է, «Ն.ք.ա. 10.500 կամ Ասլանտիդայի ընկղմվելուց 300 տարի առաջ Եգիպտոսի առաջին բուրգը Արատատա քրքի դղմամբ կառուցել է Հայոց Արքա Արամը»: Բուրգը եգիպտերեն հիմա էլ է կոչվում Արամ, իսկ Սֆինքսը Էնկե Հայի պատվին կոչվում է Մեծ

Հայր՝ Աբու յալ (քարծուր): (Ինձ թվում է Քեյսին այդքան ստույգ տվյալներ կարող էր վերցնել միմիայն Վաստիկանի արխիվներից-Լ.Պ):

Բիբլիայում մի քանի անգամ Լեվիտ Քրմեթի կողմից նույն փաստը հաստիկ նշվում է՝

1. Ծննդոց Բ:11 «Եվ մի գետ էր դուրս գալիս Էդեմից ... բաժանվում ու չորս գլուխ էր դառնում: Մեկի անունը Փիստն է... ուր որ ոսկին է. Ե՛հ այն երկրի ոսկին ազնիվ է. այն տեղ է սուտակը և գահանակը. Ե՛հ երկրորդ գետի անունը Գեհոն է. Սա պատում է Քուչի բոլոր երկիրը: Ե՛հ երրորդ գետի անունը Տիգրիս է...Ե՛հ չորրորդ գետը Եփրատն է...»:

Այստեղ Եհովան իբր կավից սարքեց առաջին «մարդուն»՝ Ադամին, բայց նկարագրում է Հայոց Լեռնաշխարհը՝ ոսկին, Տիգրիս, Եփրատ, Արաքս, Կուր գետերն ու Մեկանի Իշխան ձուկը: Ո՛ր ամենահետաքրքիրը այն է, որ այս նույն գլխում չեն կարողացել անգամ թաքցնել այն փաստը, որ իրենք խոսում են իբր առաջին սարքած Ադամի մասին՝ բայց և նշում են մինչ այդ գոյություն ունեցող պետության մասին, որտեղ արդեն ազնիվ ոսկի էին մշակում (դե, ոսկու մեռած են):

2. Ծննդոց Դ:16 «Եվ Կայենը Եհովայի երեսի առաջից դուրս գնաց և Նայիդ երկրում բնակուեց Եդեմի արեվելքում:»

Այստեղ նույնպես նկարագրում է «առաջին մարդու» որդուն՝ Կայենին, բայց չի կարողանում թաքցնել, որ արդեն պետություն կար, որի անունը Նաիրի էր:

3. Ծննդոց ԺԱ:31 «Թարան առավ իր որդի Աբրամին և իր թոռը...Քաղղեցիների ՈՒՐ քաղաքից դուրս եկավ Քանանի երկիրը գնալու համար...»:

Մինչեվ այս տողերը Բիբլիայում գրված չի, որ ուրիշ ազգեր էլ կարող էր առաջացած լինեն Կայենից, Աբրահամից..., բայց խոսվում է Քաղղեցիների՝ Խալդիական, այսինքն Հայոց ՈՒՐ քաղաքից դեպի Պաղեստին մեկնելու մասին: Իսկ դա ապացուցում է, որ, երբ ջիտղները դեռ նոր, կավից էին պատրաստվում՝ Հայերը վաղուց արդեն զարգացած քաղաքներ են ունեցել:

4. Ելից ԺԷ:8-16 «Եվ Ամադեկն եկավ Ռափիդիմումն Իգրոդէի հետ պատերազմեց ...Եհովան պատերազմ ունի Ամադեկի դէմ ազգից ազգ»:

Ամադեկը՝ (իբրյայերն Արեվածագի մարդ) Հայերը Իգրոդէի դեմ երբեք չեն պատերազմել: Նախ՝ այդպիսի պետություն հնում երբեք գոյություն չի ունեցել, հետո էլ Հայաստանն իր հզոր ժամանակներում պատերազմել կարող էր ճանաչված հզոր պետությունների հետ: Այստեղ խոսքը գնում է առաջին կավից սարքած սադանի և Առաջին Արարված Հայերի՝ փոքրաթիվ Հեքսոսների միջեվ (առաջնորդ Գայ՝ Հայ) նոր կարգերի սահմանման պատերազմին, ինչ պատճառով էլ Եհովան Հայերին ազգից ազգ պատերազմ է հայտարարում:

5. Եզդէկէլ ԼԸ:6 «...Թորգոմայի տունը՝ հիսիսի ծայրերիցը և նորա բոլոր գնդերը... շատ ժողովուրդներ քեզ հետ»:

Այստեղ սուտ դեպքերը չեն կարելիորդ՝ այլ այն փաստը, որ ջիտղները Հայաստանը անվանում են Հայկի հոր՝ Թորգոմաց տուն, որը եղել է 8.500 տարի առաջ և Նաիրի՝ Նաիրի երկիրը: որը եղել է մ.թ.ա. 15-9 դարերում:

Հիմա, ի պատասխան գյաղա ջիտղների, որոնք համարում են, թե հիմնովին ու անվերականգ հրկիզել են ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԱՐԱՐՄԱՆ՝ Հայոց պատմագրերն ու մատենագրերը, հաշվարկենք ՄԵԾՆ ԱՐԱՐՔԻ՝ Մարդու ի սկզբանե արարման տարիքը՝

❖ Մատենադարանի N-1711 ձեռագրի 10-ր թերթից կարդում ենք, որ «Հայոց բուն թուական» մինչեւ Քրիստոս ներկայացված է 3C՝ այն է 6500 թվականը: Այսինքն նոր՝ հույլան տոմարի 1 թվականը եղել է Հայոց Թորքոմյան Արքայական տան տոմարի 6500 թվականը:

❖ Նույն թերթում անդրադառնում է թվաբանական պոռոգեսիայի (պատկերացրեք, թե քանի հազարամյակներ առաջ)՝ որի առաջին անդամը 19-է և մինչեւ 28-րդ անդամը, ինչը հավասար է 532-ի:

Իսկ ի՞նչ տեղեկությունների մասին է խոսքը, որոնք հազարամյակներ առաջ իմացել ու ուզեցել են մատենագրությունների միջոցով մեզ փոխանցել մեր նախնիները: Մեզ այսօր գիտական հաշվարկներից հայտնի է, որ Լուսնի մեկ պարբերաշրջանը 19 տարի է, իսկ Արեգակի մեկ փոքր պարբերաշրջանի (ցիկլ) տեվոդությունն է 28 տարի: Իսկ մեկ լրիվ պարբերության տևողությունը կլինի $19 \times 28 = 532$, ինչը և ձեռագրերում համարել են Հայոց Փոքր Տոմարի տարիների թիվ (532 տարում Արեվը մեկ լրիվ ցիկլ է կատարում):

Իսկ ի՞նչ է սա նշանակում:

Ինչպես Երկրային Տարին է բաղկացած չորս եղանակներից, այնպես էլ Երկնային՝ քանի որ ամբողջ տիեզերքը բացարձակապես մույն կենտրոնաձիգ ուժի օրենքի դաշտում է գտնվում՝ ինչպես և փոքրագույն ատոմը: Ուստի և չորսը լրիվ պարբերության տեվոդությունը համապատասխանում է մեկ Մեծ Պարբերությանը, որը և համապատասխանում է 12 կենդանակերպներից յուրաքանչյուրում Արեգակնային Համակարգի գտնվելու թացքին:

Այսինքն՝ $532 \times 4 = 2128$ տարի է տեվում մեկ կենդանակերպում Արեգակնային համակարգի գտնվելու տեվոդությունը:

ԵՎ քանի որ ընդամենը 12 կենդանակերպեր են և ամեն մեկում 2128 տարի է տեւում մեր գտնվելու ժամանակը, հիմա գտնվում ենք վերջին՝ Զկան կենդանակերպում, ապա մեկ լրիվ պտույտը կենդանակերպներով կտեվի $2128 \times 12 = 25536$ տարի:

Այսինքն՝ ՄԱՐԴԸ ԸՐԱՐՎԵԼ Է **25.536** ՏԱՐԻ ԱՌԱՋ:

Իսկ սա իր հերթին նշանակում է, որ ո՞վ՝ ո՞վ, Հայը Լարվել է 25.536 տարի արաջ, և հերթել այս փաստը ջիտորը կփորձի՝ եթե մեկ անգամ էլ կարվի նորից արթվեց:

Ձեռագրում նշվում է, որ վեցհազարյակների արվեստը գալիս է Թորքոմա Տնից: Այսինքն ոչ թե, ինչպես հիմա գիտենք Թորգոմ՝ այլ Թորքոմ, և հետո՝ վեցհազարյակների արվեստը, որտեղ թվերի փոխարեն Հայոց Գրերն են կիրառվել, Հայոց այսօրվա Այբուբենը ոչ թե Մաշտոցյան է, այլ Թորքոմյան եվ $6500 + 2012 = 8512$ տարեկան է:

ԱՆՎԵՐԱՊԱՆՆ ԳՐԱՅԻՆՅՅ, ՈՐ ՀԱՅՈՑ ԳՐԵՐԸ 8512 ՏԱՐԵԿԱՆ ԵՆ:

Այբուբենի մաթեմատիկական, իսկը՝ մատը-մատի-գա-կան վերծանումը, նրա թվաբանական ու երկրաչափական պոռոգեսիաների խորհուրդը, վեցհազարյակների արվեստը, «դուստր գեկի» եռանկյուն թվերի շարքը, յոթնազարյակների առեղծվածը, տոմարագիտության հետ սերտ կապը հիմա հաստիկ ուսումնասիրվում է՝ այնպես, որ Հայոց Այբուբենի չբացահայտված գաղտնի խորհուրդները դեռ առջեկում են:

Պարիս Հերունին աստղագիտական հաշվարկներով ապացուցեց, որ Քարահունցի դիտանցքերում Դեները կհայտնվեր մինիմում 7630 տարի առաջ այսինքն մ.թ.ա. 5619 թ., իսկ ձեռագրերից մենք գիտենք, որ նոր՝ Հուլյան տոմարի 1 թիվը եղել է Հայոց Թորքոմյան տոմարի 6500 թվականը:

Մեծ Հայքի ժայռապատկերները, հնագույն քանդակները ուղղեկցվում են խոյով, դա պարզ է՝ Հայը արարվել է Խոյի կենդանակերպի սկզբում՝ 25.536 տարի առաջ: Պատմության ուսումնասիրությունը ցույց է տալիս, որ Հայոց Արքաներն ու Քրմերը կառավարման այդ ամբողջ ժամանակաշրջանը բաժանել են երեք հավասար փուլերի՝

I. Խոյի փուլ՝ Արաքչայ տուն ---- 25.536-ից մինչև 17.024թ.

II. Աշյուծի փուլ՝ Արամայ տուն ---- 17.024-ից մինչև 8.512թ.

III. Աղեղնափորիփուլ՝ Թորքոմայ տուն ---- 8.512-ից մինչև 0թ.

Ահա, թե ինչու հնում թվարկությունը վերելից՝ ներքեվ էր իջնում: Իսկ 0 թիվը պետք է համընկներ հուլյան 2012թ. հետ, ինչը սաղանսան փորձեց աղավաղել, որովհետև դա իր վերջն է՝ Ծիրկաթնով պրոլոդը պտույտի սկիզբը:

Եթե Ի, Դոնելլին (էջ 33-34) եվ ժիտովը (էջ 368-370) իրենց “Ատլանտիդա” գրքերում եզիպտական և ասորական ժամանակագրությունների սկզբի համար վկայում են միեւնույն տարեթիվը՝ մ.թ.ա. 11.542թ.-ը, ապա ես կպնդեմ, որ մաթեմատիկական ստույգ հաշվարկները ցույց են տալիս, որ այդ թիվը պետք է լինի Հայոց Արամ արքայի հիմնած տոմարի տարեթիվը և այն պետք է լինի մ.թ.ա. $532 \times 21 = 11.172$ թվականը, ինչը հաստատում է Քեյսին: Տրամաբանության համաձայն՝ Աշյուծի փուլում Արամայ տան իշխանության լինելու և Աղեղնափորի փուլում Թորքոմայ տան անցնելը, Թորքոմի որդի Հայկի, Քարահունցի

աստղադիտարանի, Հայկի (հետագայում Օրիոն) համաստեղության անվանման դարեքվերը միանգամայն համապատասխանում են:

Վամի տարածքում հայտնաբերված հնագույն ժայռապատկերների վրա երեք պաշտամունք-տոտեմներ են՝ Խոյր, Յուր և Առյուծը: Առաջին փուլի մասին ցավոր մենք տեղեկություններ քիչ ունենք, քանզի այն կոչվել է Արարչանց տուն՝ շումերները գրում են, «Արարիչները ապրում էին Արարատում ու արարում ազգերին»: Բայց մի բան պարզ է, որ բոլոր արիստոկրատները դեռևս փոքրաքանակ էին և ապրում էին Արարատում, իսկ միմիայն Հայր ունի Արարչական Առաքելություն և այն պետք է պարտադիր փոխանցվեր ազգից-ազգ: Այդ պատճառով էլ Յուլի ու Առյուծի վրա են նկարված պաշտամունք անձերը՝ այսինքն նախորդ փուլի գաղափարախոսությունն է շարունակում հաջորդը:

Եսայիսով՝ Յուլի վրա չգիտենք ով է՝ Մեծ հայքը կոչվել է Արարչատուն, իսկ Առյուծի վրա Արամ Արքան է՝ Արամայ տուն, Աղեղնավորից՝ Թորքոմայ տուն (անգամ Բիբլիայում):

Այժմ ստուգենք, թե ինչքանով է ստույգ հույլան տոմարի մեկ թվականին՝ մեզ հասած Թորքոմայ տան 6500 թվականը լինելը:

Ինկերի օրացույցից և արդի տիեզերական հաշվարկներից մեզ հայտնի է, որ Չկան համաստեղությունից դուրս ենք գալիս 2012 թվականին: Այսինքն $6500 + 2012 = 8512$ -ը պետք է լինի 532-ի բազմապատիկը՝ $8512 : 532 = 16$ (իրոք): 25.536 -ի երրորդ մասը՝ $25536 : 3 = 8512$: Իրոք այդպես է, ուրեմն 8512-ը Հայոց այսօրվա գրերի և տոմարի սկիզբն է, իսկ $2012 - 2128 = -116$ մ.թ.ա. թվականը սաղանական փորձության սկիզբն է և դրվել է գործածության Հին կտակարանը:

Քանի որ Հայոց Ամանորը սկսում է Արեգ ամսվա մեկից (Արեգ օրից)՝ հուլյան մարտի 21-ին, այժմ մոտ երեք ամսով առաջ է տրված՝ հունվարի 1-ից, ապա Արմազեդոնը պետք է ձեռնարկվի 2013թ. մարտի մեկից հետո ու ինձ թվում է, որ հենց այդ պատճառով 13-ը համարել են դժբախտ թիվ: Ե՛վս մեկ հանգամանք՝ 2013-ի փետրվարի 14-ին (ուշադրություն՝ տրմդեզի օրն է) Երկրի պատմման առանցքը 21° փոխվելու է:

Թորքոմյան շրջանում Հայերը օգտվել են արեգակնային օրացույցից՝ չորսը եղանակ՝ Գարուն=Գոյ+Արու (Արունները ակտիվանում են գարնանը, Ամառ=Ամ (տարի)+առ (կես), Աշուն=Աշ (Հաց)+ուն, Չմեռ=Չյան+մեռցրած, 12×30 -ական և մեկ 5-6 օրական ամիսներով: Ամանորը նշվել է գարնանային գիշերահավասարի օրը՝ Արեգ ամսվա Արեգ օրը, ինչը համապատասխանում է այսօրվա՝ մարտի 21-ին: Տարում հաշվել են 365 օր՝ չորս տարին մեկ օրով տեղափոխելով: Արեգակնային 1506 նահանգից-նահանգ տարին անց (Հայկյա շրջան) տարեակիզբը վերականգնում էր իր դիրքը: Շիրակացու, Իմաստասերի, Վանակյա Վարդպետի, Տաթևակցու պնդմամբ հայոց ամիսները կոչվում էին Հայկի հաշվարկած լուսատուների ազդանուններով: Ծաբաթը ուներ 7 օր:

Ն.թ.ա 26թ Եգիպտոսը անցավ անշարժ տոմարի, իսկ Հայոց շարժական տոմարը գործել է մինչև 325թ. Նիկեայի տիեզերաժողովը, երբ բոլոր քրիստոնյաներին ստիպեցին ընդունել հուլյան տոմարը: 532-ին օգտվելով «532»-ի հաշվարկից՝ Հայերը հիմնեցին Հայոց Մեծ թվականը: Շիրակացին վերականգնեց Հայոց բուն տոմարը՝ եկեղեցին արգելեց:

Օրացույցային տարին արեգակնայինից $1/4$ օրով պակաս է, որի հետեվանքով տարեակիզբը յուրաքանչյուր 4 տարին մեկ մեկ օրով շուտ է սկսվել և իր դիրքը վերականգնել է միայն 1506 տարի հետո, ինչը կոչվել է այն հաշվարկող Հայկի անունով՝ Հայկյան շրջան:

Ամիսների քանակը եղել է 12-ը՝ 30-ական օրերով, գումարած Հավելյալ ամիս 5-6 օրով:

1.ԱՐԵԳԻ	7.ՀՈՌԻ
2.ԱՇԿԵԱՆ կամ ՀԱՐԱՎՈՆՅ	8.ՍԱՀՄԻ
3.ՍԱՐԱՅ	9.ՏՐԷ
4.ՍԱՐԳԱՅ	10.ՔԱՂՈՅ
5.ՀՐՈՏԻՅ	11.ԱՐԱՅ
6.ՆԱՎԱՍՏԱՐԻ	12.ՄԵՀԱԿԱՆ
13.ՀԱՎԵԼՅԱԾ (5-6 օր)	

Արեգի անուն է կրում գարնանային գիշերահավասարի օրը, ինչը Գարնան առաջին օրն է, ինչը Ամանորն է

Անեկան կամ Հարավունց՝ սկսում են հիմնականում հարավային տաք քամիները **Մարաք**՝ մարերը (ծառ ու բույս) կանաչում են ու տերեվակալում

Մարգաց՝ մարգերը սարքվում են ու ցանքսը սկսվում

Հրտից՝ հուր ու կրակ՝ ամենաշոգ ամիսն է

Նավասարդ՝ ամսի 11-ը Հայկի գոտու ուղեկցությամբ տարվա օրերի հաշվվման ամիսն է

Հռի՛՝ հուռ է, հաղթական է բերքահավաքի ժամանումը

Մահմի՛՝ սահմանափակել է պետք բերք ու բարիքի հավաքը, աշնանացան է

Տրէ՛՝ Տիր դիցի ծնունդով վերջ է տրվումսաղանի բացասական կորովին

Քաղոց՝ բաղում են (արու խոյն է) դեմի հաղթականը

Արաց՝ Արիացին գոտեպնդվեց

Մեհական՝ Միհրի ծննդով Արին գործադրեց դրական կորովը

Ձիուղների կողմից ամենապղծվածը Յոթնօրեակի անուններն են՝ երկուշաբթի, երեքշաբթի, չորեքշաբթի, հինգշաբթի, ուրբաթ, շաբաթ, կիրակի: Ընդ որում մինչեւ Հիսուսի իբր հարություն առնելու հորինվածքը ընդունելը՝ կիրակի չի եղել՝ շաբաթով է վերջացել շաբաթը, հետո՝ միշաբթիի փոխարեն դրել են կիրակի: Կիրակի հունարեն նշանակում է «տերունի»-ի՝ Կիրակոսի իգական սեռ: Բայց քանի որ Մովսեսն էլ է շեշտել (Ծննդ.Ա5) դա՝ ուրեմն տերունի ի նկատի ունեն եհովայի էգին: Այն ջիւղը քահանաներին ոչխարացած արիացիների խոստովանության օրն է:

Ուրբաթ ջիւղերեն նշանակում է նախօրեի, պատրաստություն:

Շաբաթ ջիւղերեն նշ. է թողություն մարմնին, եգիպտերեն՝ գրգռված մաշկ (Ապաիոն):

Անգամ սաղանական Վատտիկանում ուրբաթը մկրիված էր Վեներային՝ բոգության աստվածուհուն:

ՅՈԹՆՕՐԵՅԱԿԻ ՕՐԵՐԸ

ԼՈՍՄԱՏՈՒԹ ՕՐԸ	ՀԵՐԹԱԿԱՆ ՕՐԸ	ՕՐՎԱ ՄԵՏԱՂԸ
Արեգակի օր	Առաջին օր	Ոսկի
Լուսնի օր	Երկրորդ օր	Արծաթ
Հրատի օր	Երրորդ օր	Երկաթ
Փայլածուի օր	Չորրորդ օր	Սնդիկ
Լուսնթագի օր	Հինգերորդ օր	Անագ
Լուսաբերի օր	Նախօրեի	Պղինձ
Երեվակի օր	Յոթնակ	Արծիճ

Անգամ ամսվա օրերը ունեին իրենց անունները

1.Արեգ	7.Աստղիկ	13.Պարխար	19.Անահիտ	25.Յրոն կամ սիյուռ
2.Հրանդ	8.Միհր	14.Վանատուր	20.Արագած	26.Նպատ
3.Արամ	9.Ձուպաբեր	15.Արամազդ	21.Գրգուռ	27.Վահագն
4.Մարգար	10.Մուրց	16.Մանի	22.Կորդուիք	28.Սիմ կամ Սեին
5.Աիրանք	11.Երեզկան	17.Ասակ	23.Ծմակ	29.Վարազ
6.Մագդեղ	12.Անի	18.Մասիս	24.Լուսնակ	30.Գիշերավար

Ավելյալ ամսվա օրերը, որոնք կրել են լուսատուների հնագույն անունները. Լուծը՝ Փայլածուի, Ծկրավորը՝ Հրատի, Եղջերուն՝ Արուսյակի (Երեվակ), Փառագնուրը՝ Հրատ, Արտախուրը՝ Լուսնթագ (Երեվակ)

1.Լուծ	2.Եղջերու	3.Ծկրավորի	4.Արտախուր	5.Փառագնուտի	

Օրը Հայքում սկսվում է առավոտը 5:30—6:30: Այսինքն 5:30 կլինի 00 ժամ, 6:30-ը՝ ժամը մեկը:

Ժամացույցը պետք է պտտվի դեպի Միրիոս նայելուց Արեվի ժամացույցի պտտման ուղղությամբ՝ երկրի պտտմանը համընթաց, հակառակը կանգնեցնում է կյանքի ամիվը:

Հնուց հաշվարկված է եղել՝ Չախ=ձախորդել, Աջ=աջակցել:

Հայկի նետի գաղափարը հետեվյալն է՝ եթե ուղիղ գիծ տանենք Քարահունցից՝ Ավարիս՝ Խուտ-Ուխարտ (Ուխարտների տուն)--էրիդա, Բուրգեր, Ստոունհունջ՝ կստացվի հավասարաբարուն եռանկյունի, ինչը Հայկյան նետի սուրն է: Եռանկյան միջնագծի վրա կհայտնվի Բամբեյը և կվերջանա Սինթանգ Ինդոնեզիայով: Այսինքն Հայքից Արիները շարժվել են

խիստ ուղղորդված՝ կեսը հասարակածի, կեսը միջորեականի ուղղությամբ և քաղաքակրթությունը տարածելու համար պետք է կառուցեին 14 քաղաքները՝ Հռոմ, Փարիզ, Բամբեյ, Էրիդա, Մյունխեն, Բուխարեստ, Կալիմանտոն (Սինտանգ Ինդոնեզիա)....:

Սաղանան պետք է Վերը նշած՝ Հայկի նետի որվածքով բոլոր 14 քաղաքները հնագանդեգներ իրեն, վերափոխելով սաղանական որվածքի:

Գրիգոր լուսամարիչն ու մնացյալ սաղանա առաջնորդները 1506-ի փոխարեն ընդունելով հիմք 1460-ը, իբր թե, Հայկյա առաջին շրջանի սկիզբը եղել է մ.թ.ա. 2492-ին և երկրորդ շրջանը ավարտվել է 428-ին, այդ թվին կործանեցին Հայոց պետականությունը և Ամանորը տեղափոխելով Նավասարդի օրը՝ օգոստոսի 11-ին (Օրիոնի գոտով Հայերը հաշվել են մինչ մյուս տարվա փոքր թվականը): 352-ին ոմն տոմարագետ Անդրեաս Բյուզանդացին կազմել է եկեղեցական տոների 200-ամյա աղյուսակ: Դ-վինի ժողովում որոշվում է աղյուսակից հետո՝ 552-ից մտցնել տարեթվերի հաշվվածն մոր դարաշրջան՝ Հայոց Մեծ թվական: Այս անիմաստ թվականից, տարեգրությունը մոռացության ենթարկելու նպատակով սկսեցին ավելացնել 532-ամյա պարբերաշրջանը: 1084-ին Հովհաննես Սարկավագ իմաստասերը Տարեսկիզբը փետրվարի 29-ից տեղափոխեց օգոստոսի 11-ին՝ նմանեցնելով 428-ի տարեգրությանը: Օրացույցը դարձվեց «անշարժ»: 1084-ից մտցվել է նաև տարիների հաշվվածն «Հայոց փոքր թվականը»:

1616-ին Հայոց Մեծ թվականի սկզբից երկրորդ 532-ամյա շրջանը լրանալուց հետո Ազարիա Ջուդայեցու տոմարով, որը շուրջ 200 տարի օգտագործել են պարսկահայերն ու հնդկահայերը, տարեսկիզբը համարվում էր մարտի 21-ը: 1707-ին Վարդան Կարբեցին վերականգնեց արաբերենից ներմուծած ամսանունները: 1759-ին Միսոն Երեվանցու օրացույցով տարին սկսում էր հունվարի 6-ից՝ Հիսուսի ծննդից: 1807-ին Մինաս Կամսարականի կազմած օրացույցով մույնպես տարին հունվարի 6-ից էր, բայց Հայկական ու հռոմեական ամսամուտերը մույնն էին: 1870-ին Նահապետ Ռուսինյանը օրացույցը նմանեցրեց ֆրանսիականին:

Գրիգորյան տոմարին անցնելը.

122-ին Հռոմից Հարկադրաբար Հայաստանում մտցվեց գրիգորյան տոմարը: 1317-ին Ադանայի եկեղեցական ժողովը որոշում է հրաժարվել Հայկական տոմարից՝ ընդունել հուլյան օրացույցը: 1854-ին Հռոմի պապի կարգադրությամբ Հայերեն է թարգմանվում գրիգորյան տոմարի պարզաբանումը, սակայն հայերը մնացին իրենց հին օրացույցին: Հայաստանում գրիգորյան տոմարն ընդունվեց 1920-ից, եկեղեցին պաշտոնապես ընդունեց 1923-ից, սակայն հիմնականում գրում է Հայոց Մեծ թվականը:

Եթե համարենք, որ տարին ունի 365.25 օր՝ այսինքն 365 օր 5 ժամ 48 րոպե 46 վայրկյան (վայրկյանները փոփոխական են), ապա տարին կընդառաջի 11 րոպե 14 վայրկյանով: Վերջին՝ գրիգորյան օրացույցով տարին ունի 365.24.25 օր, որ դեպքում չորրորդ տարվա նահանջ լինելը հաշված՝ տրապիկական տարվանը կընդառաջի ընդամենը 26 վայրկյանով: Նման դեպքում 1506 տարին մեկ օրացույցը ես մեկ օրով կավելանա:

Ռեշադրության է արժանի մի հետաքրքիր երեվույթ՝ կապված վերը նշած Հայոց ճակատագրական թվերի և այդ՝ առեղծվածային 1506 թվի հետ՝

$$8512 : 1506 = 5.65$$

$$11.500 : 1506 = 7.636$$

$$17.024 : 1506 = 11.3$$

$$25.536 : 1506 = 16.95$$

Մրանք հրագների հիմնական կալիբրներն են՝ հաշվված միլիմետրերով:

Սա պատահականություն լինել չի կարող՝ բոլոր կալիբրներն են այստեղ, իսկ ո՞վ և ինչ՞ նպատակ հետապնդելով հանդերձ է հենց այս կալիբրները օգտագործել հրագեն արտադրելու՝ մարդկության կյանքը խելով համար՝ դեռելա պարզել է պետք:

Նույն Թորքոմյան տոմարն ու վեցհազարյակները պնդում է Մատենադարանի N-1770

ձեռագիրը և Անանիա Շիրակացու «Վասն որպիսության կենաց իվրոց» աշխատությունը:

Հայերը՝ Հայ ցեղի ներկայացուցչին կոչել են հոգի կամ մարդ, մնացած արարվածներին անվանել են ԱՐԵՐ: Իսկ խառնածիններին ու խառնորդներին կոչել են նրանց իսկ հոտի անվամբ՝ քուրդ, գնչու, չուկչա, օկյուդ (աղբրեջանցի), թուրք և այլն, բայց ոչ մարդ:

Հնում ընտանիքում ծնված երեխաների քանակը 7-10 է եղել, որոնցից միջինը կարելի է հաշվել երեք-չորս երեխա բոլոր դեպքերում ողջ կմնային: Հայ ազգից արարվել է եռեսունվեց ընտանիք (յոթը պորտի հետ չի կարելի ամուսնանալ), ապա ազգը առաջին 250 տարիների ընթացքում քանակապես կաճել մինչև 16115 մարդու: Երկրորդ արարված ազգից արարվել են 28 ընտանիք՝ վեցը պորտի սրբություն և այսպես շարունակ: Բայց երեք-չորս երկնային փուլից հետո մարդկանց քանակը կհասներ արդեն 30-40 միլիոնի, ինչի դեպքում ազգերի միջով կռիվները անխուսափելի կդառնար:

Սակայն Հայի առաքելությունը թույլ չտվեց գործը պատերազմին հասնելու՝ հարգանքի տուրք մատուցելով Հային՝ մնացած Արիացիները ինքնակամ լքեցին Արարատը: Հայը ապրեց իր բնօրրանում: Մնացած Արիացիք Հայերին կոչեցին ԱՐՄԵՆՆԵՐ (մենը՝ մենակ, անձ բառն է, որով հետագայում ուրիշ ազգերը անվանեցին իրենց մարդկանց՝ ման):

Այսպիսով կազմավորված Հայ ազգը տարածվեց Արարատով մեկ՝ ինչը և կոչվեց Հայկական Լեռնաշխարհ կամ Բարձրավանդակ:

Նախատեսնելով հարազատական, բարեկամական կապերը՝ առաջ եկան ցեղային, ավելի մտերիմների մոտ տոհմային գաղափարները, որոնց մոտ նույն ազգանվան կրելու գաղափարը առաջ եկավ:

Առաջնածիններին պետք է տրվեր միմիանց հետ բանավոր շփվելու միջոց, որը կոչվեց Արարչաշունչ կամ Հայոց լեզու, գրավոր շփման միջոցը՝ գրեք, որում էլ արտահայտվում է Հայի առաքելությունը, ինչի հավերժ պահպանման համար պարտադիր էր հիմք՝ հավատամք, պաշտամունք:

Պատմության համար չնչին՝ ընդամենը մեկ-երկու հազարամյակների ընթացքում իհարկե չէր կարող մոռացության ենթարկվել Դիցերի եղելությունը և առաջ քաշվեց Դիցաբանության գաղափարաբանությունը: Հավաստիանալով, որ գոյ չի կարող լինել առանց Արեգակի՝ Արեփի երախտապարտության հենքով սաղմնավորվեց նաեվ հավատամքի՝ Արարչական պաշտամունքի՝ Արեգապաշտության գաղափարախոսությունները:

Այսպես էլ առաջին մատենագրությունները շարադրվեցին Արարչի, Արեգապաշտության և Դիցաբանության թեմայով: Իսկ Դիցերից ավանդված Սուրբ Բառորդությունն է՝

1. **ԲԱՐԵՊԱՇՏ (ՀՈԳԻ)** Արարչապաշտ եություն
2. **ԲԱՐԻ ՄԻՏԶ** (ՏՐԱՄԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, ԳԼՈՒԽ,ԲԱՐՉՈՒՆԶ, ՅԱԼ ՀԱԼ/Յ/ԳԻ)
3. **ԲԱՐԻ ԽՈՍԷ** (ԽՈՐՀՈՒՐ, ԱՍԷ, ԹԵՅՇԻԲԱ)
4. **ԲԱՐԻ ԳՈՐԶ (ՈՐԴԻ, ՕՋԱՆ, ԿԱՌՈՅՅ)** (ՄԵՐՈՒՆԴ, ՖԱԼԼՈՍ, ՇԻՎԻ)

Այս ընդամունքի միտքները կոչվում է **ԳՈՅ**՝ այսինքն տվյալ գոյություն ունեցողը:

Քանի, որ Դիցերի քանակը ընդամենը քսանութ է, այսինքն 7-ը հիմքով տասնչորս գույգ, հետեվաբար առաջին արարված մարդիք պետք է պահպանեին յոթը պորտի մաքրությունը, երկրորդ արարվածները վեցը պորտի մաքրությունը և այսպես շարունակ: Սրանով է բացատրվում ռասայի արարչական գաղափարի հետ մերձեցման հատկանիշները՝ հակառակ դեպքում կլինի արյունապղծություն և տվյալ ռասան մեկ սանդղակով կցածրանա:

Իսկ հետո՝ հազարամյակներ անց առաջացան խառնուրդներ, խառնուրդների խառնուրդներ, որոնց մոտ արդեն պորտի մաքրության օրենքները խախտվեցին, միեվնույն ժամանակ տարբեր ռասաներ ըմբիանց խառնվեցին (մեխիսներ) ու հասավ այն պահը, որ պետք էր Երկրի վրա Արարչի կողմից մարդկության մաքրագատման փուլ սկսվեր: Այդ գործընթացը իրականացնելու համար Քրմերը արդեն խառնուրդների խառնուրդ ասորական ցեղերից արյունապղծման ու ութերորդ օրը թլփատման միջոցով (այսինքն դրանց մոտ չպետք է լիներ պորտի գաղափարը) ստացան “ջիուդ” սեկտան՝ սաղամաներին:

Դրանց՝ ջիուդների միջոցով պետք է Արարիչը իրականացներ փորձություն՝ թե այսօրվա 7-ը միլիարդ բնակչությունից ո՞ր քանակությունը կպահպանի Արարչի հանդեպ հարազատ մնալը: Եթե մաքրագատմանը չկարողանար կատարվել՝ ինձ թվում է Արարիչը նորից պետք է սկսեր մարդկության Արարքն ու էվոլյուցիան Երկրի վրա: Ինչպես տեսանք, ոչ միայն Առաջին Արարված Մարդը՝ Հայը, այլ նաեվ շատ ազգեր մնացին հարազատ Արարչին՝ չտրվեցին սաղամայի գալթակողությանը:

Այս Էտապը Երկրի վրա տեվեց 2128 տարի և անվանվեց «Սաղամայական Փորձություն»: Այն ավարտվելու է 2012 թվականի դեկտեմբերի 21-ին:

ՏԱՍԸ ԱՐԱՐՎԱԾ ԱԶԳԵՐԸ

1	ՀԱՅ--ԱՐՄԵՆ	Հայաստան
2	պԱՐս, պԱՐթեւ	Իրան, Աֆղանիստան
3	աջԱՐ, ալԱՐ	Կովկաս
4	ԱՐաբ	Արաբական երկրներ
5	քիհԱՐ (քԱՐահամ), չԱՐայմակ, ամյսԱՐ	Հնդկաստան, Եթովպիա, Ինդոնեզիա
6	ՀԱՐ/Ն/ (Հարբին)	Ճապոնիա, Չինաստան
7	ԱՐուս	Սլավոններ
8	քավԱՐ, իԱՐ/յանդ/	Գերմանիա, Իռլանդիա, Բրիտանիա
9	այմԱՐ (էնկէ մայա), կանԱՐ	Ամերիկա
10	տԱՐուսկ	Հռոմ, Իտալիա

Ձիուղները ըստ իրենց արտաքին տեսքի բաժանվում են հետևյալ չորս խմբերի:

- 1 աչքենագ (Ռուսաստանի)
- 2 սեֆարդ (Եվրոպայի)
- 3 բավլը (Հայաստանյան)
- 4 ֆալլաշ (Եթովպիայի, նեգերեր)

Ձիուղների 2 տեսակը՝ 1) Թուրքի: 2) Թալմուդի և բլիսատման հավատարմություն:

Հետագայում տարբեր ազգերի խառնուրդներից առաջացավ ժողովուրդ գաղափարը, խառնուրդների խառնուրդներից աղանդներ (սեկտաներ), բուդդիզմ, բախառաշրջիկներ, գողեր, ցուֆեր և այլն:

Հազարամյակներ հետո այդ նույն գողերի ու ցուֆերի դրդմամբ առաջ եկավ ԿՐՈՆ գաղափարը՝ ինչը ուսերին կրել (բեռ կրել) արժանացն է: Կրոնը արդեն հավատամբ չի, այն ունի պարտադրված բնույթ ու շահագործողական իմաստ (եթե ոչ, ապա ու՞մ դարդն է կտրվել բեզ այս կամ այն կրոնը առաջարկի կամ պարտադրի): Հասարակության մոտ սկսվեց առաջ քաշվել շահի հետապնդման գաղափարը, որը և պատճառ հանդիսացավ աղավաղելու Արարչական գաղափարը:

Առաջ քաշվեց նախկինում չլսված Աստված գաղափարը, ինչը նշանակում է ԱՍ-ը՝ ֆալլոս արարիչը տվածը: Ձուգահեռ դրան առաջ քաշվեց նույնպես նախկինում երբեք չլսված դեմ. հետո՝ սադանա գաղափարները՝ որպես իբր հակադիր Աստծուն:

Սկզբում Եգիպտոսում տարբեր Դիցերի աստվածացրին, հետո Ասորեստանում Բաալ (Բահադ) և Շաամ Դիցերին միացրին՝ սարքեցին Բաշամ Աստված, անգամ Հայաստանում՝ Ռհարատական Արքայության ժամանակաշրջանում Սուրբ Քառորդությունը տարանջատեցին՝ վերածեցին երեք առանձին--առանձին Աստվածների (Խալդի, Թեյշիբա, Շիլի):

Սա արդեն չար Քրմերը նախապատրաստվում էին Ձկան կենդանակերպը դիմավորելու, ֆալլոսապաշտության (հուլայականություն) քարոզումով ջիտը գենամոդիֆիկացնելու, «Սադանայական փորձության» իրականացնող հերոսներ նախապատրաստելու:

Իսկ, քանի որ հասարակությունը հետզհետե աղանդվում ու աղավաղվում էր, պարտադիր այն պետք է գտնան՝ մաքրման էտապ ապրեր: «Սադանական փորձություն»-ը հենց Ձկան կենդանակերպի էրան է, որը տեսում է 2128 տարի, որի ճարտարապետ Չար Քրմերը՝ Լեվիտները գլխավոր դերակատար ընտրեցին ջիտին, հավաստիացրին «սադանայի ընտրյալ ժողովուրդ» լինելուն, այլեկս երբեք ուրիշին «հավերժ ստրուկ» չլինելուն և որ ջիտի հազար սերունդ Եհովան կպատասպարի ու կսարքի աշխարհակալ ժողովուրդը:

Իսկ ինչո՞ւ ջիտին ընտրեցին չար քրմերը՝ Լեվիտները:

Որովհետեւ «Սադանական փորձությունը» իրականացնելու համար պարտադիր էր ստանալ անխիղճ, անզգա, անմարդկային, անմամուս, դահիճ մի ժողովուրդ, իսկ առավել հարմար թեկնածու չկար: Ձիուղները ասորական ծագմամբ թափառաշրջիկ գող ու ավագակ ժողովուրդ էին, բացարձակապես բոլոր ազգերի կողմից չհարգված, բայց կայացած անընդհատ գերության ու ստրկության մեջ:

Գ Ե Ն Ե Տ Ի Կ Ա

Գեներտիկա նշանակում է գիտություն սերնդային ժառանգության մասին:

Շրջակա ամբողջ կենդանական աշխարհը գեների կրողներ են, իսկ օրգանիզմում գեների ամբողջականությունը կոչվում է ԳԵՆՈՄ:

Յիտոլոգիան (գիտություն բջջի մասին) ապացուցեց, որ օրգանական աշխարհի արտաքին տեսքին հակառակ՝ ներքին կառուցվածքի ցնցող մնանություն գոյություն ունի: Բոլոր օրգանիզմները՝ անգամ վիրուսները ընդգրկում են նույն քիմիական բաղադրիչները, որոնք կառուցում են օրգանիզմի գենետիկ հիշողության գլխավոր մոլեկուլը՝ դեզօքսի-ռիբոնուկլեինական թթուն կան ԴՆԹ (ДНК): Ուոթսոնը և Կրիկը այն բացահայտեցին 1953թ: Իսկ այժմ վերծանված է այն և մեր ԴՆԹ-ի մեջ գեների քանակը 30.000 է: Օրինակ ճինվի մեջ այն 19.000 է, իսկ մկներից տարբերվում ենք ընդամենը 300, բայց լրիվ ուրիշ գեներով: Հետաքրքիր է, որ իմմունիտետի առաջացման հաշվին վիրուսներից մեր մեջ ներգրավել ենք 113 գեն:

Անվիճարկելի է, որ գեները մարդու մոտ ունեն ավելի նշանակություն՝ քան շրջակա միջավայրը, բայց որ այն ունի իր սեփական ազդեցությունը՝ նույնպես անվիճարկելի է:

Ժառանգության գեների լավագույնացման մասին գիտությունը կոչվում է ԵՎԳԵՆԻԿԱ կամ ռասայի հիգենա: Գենոմի հիգենան հարկավոր է ամենայն լրջությամբ ընկալել և վերաբերվել դրա պահպանմանը նույնպես ամենայն լրջությամբ: Գենոմը կեղտոտելը շատ հեշտ է, օրինակ ռեգրեսիվ գենոմով կին ունենալով հանդերձ, իսկ գենոմի կեղտոտից սրբազատվելը անչափ դժվար է:

Եթե խոսքը գնում է գեների մաքրության մասին, ինչը պարտադիր է որպեսզի սերունդը չձմիկ հաշմանդամ, հիվանդ, դող կամ խեղաթյուրված, ապա ունենալով այդպիսի մի հիմք՝ մաքուր գենոմ, այն ժառանգաբար հանձնել սերնդին, ով իր հերթին պետք է ամենայն պատասխանատվությամբ ջանա շարունակել այդ ստոր ավանդույթը:

Գիտականորեն ապացուցված է, որ միակ գենը, որը ունի ինքնամաքրագտման հատկություն՝ ԱՐՄԵՆՈՒԴ գենն է, Արաջին Արարված Մարդու՝ Հայի արմենոիդ գենը:

Իսկ ինչպե՞ս պետք է վարվի մեկ այլ մարդկային խումբ՝ ով չունի ժառանգված մնաց գենետիկա:

Նախ պետք է առաջին հերթին պարզաբանել՝ ընդունա՞լ է արդյոք տվյալ գենոգիսը ենթարկվել առավել պոզոգնեսիվ վերափոխման և ունի՞ արդյոք նա մնաց ցանկություն:

Այստեղ, կամա, թե ակամա, առաջ է քաշվում ազգային պատկանելիության խնդիրը: Եթե գեների հիմքը անմիջապես Արարչական չի, այսինքն գենետիկ կառուցվածքը մաքսիմալ խառնվածքային է, ապա այդ խնդիրը կարող է վերածվել բարդանքի (պոթբլեմ):

Հնուց Հայաստանում գեների մաքրության պահպանմանը հատուկ ուշադրություն է դարձվել՝ սխալվելը եղել է ճակատագրական: Օրինակ՝ Տիգրան մեծի երկրորդ կնոջից՝ Զհուդ Կլեոպատրայից ծնված Տիգրան Կրտսերը դավաճանեց հորը, իսկ առաջին կնոջից ծնված Արտավազդն ու նրա Արտաշեսը հիանալի Արքաներ դարձան:

Ի՞նչ է կատարվում այսօր և ընդհանրապես վերջին 1700 տարում: Ինչու՞ սկսած 301թ. մինչ այսօր Հային ջանում են վերացնել, անգամ Սովետական Հայաստանում վերջին 40 տարում Հայի քանակը 3,5 միլիոնից չանցավ: Ինչու՞ այսօր իր պատմական բնօրրանում Հայը դաժան սոցիալական վիճակում է ապրում, անկախ նրանից, որ ինքը շատ աշխատասեր է, բայց խանգարում են անգամ եղած հողերը մշակի: Ինչու՞ այս փոքր ՀՀ-ում բջջային հեռախոսի երեք օպերատորներ են՝ երեք անգամ ավել ճառագայթներով հանդերձ: Ինչու՞ է ՀՀ-ում կրթական ու գիտական մակարդակը ներկա իշխանությունների օրոք անհետանում: Ինչու՞ ներկա իշխանությունների օրոք արվեստի ու արհեստի օջախները վերածվեցին դուքանների ու եկեղեցիների:

Ինչո՞ւները բոլոր են, իսկ պատասխանը մեկը՝ **ՄԱՆՈՒՄԵՆ ԳԵՆՈՖՈՆԴԸ:**

Իսկ արդյո՞ք հնարավոր չի կանգնեցնել այդ պոռոցնքը:

Նախ, հիշեք ընդմիշտ, որ Հայերենում «կին»-ը հենց «գեն» բառն է, իսկ կենակցել նշանակում է գենը կցել ուրիշ գենին (ահա թե ինչու՞ են կեղտոտ ու աղտոտ գենակիր

ջիւղները մայրիշխանութիւնը հաստատարմագրել՝ ուրիշ ազգերի տղամարդկանցից գեները գողանաւ ու իրենց պայծառացնեն):

Առաջին հերթին հարցը պետք է ուղղել ներկա երիտասարդութեանը, հիմնական մասին իհարկեւ, որոնք համարում են իրենց ապագա ամուսնութեան ու ընտանիք կազմելու խնդիրը միայն և միայն իրենց անձնականը, իսկ փոքր ինչ առարկող ծնողներին համարում են հետամնաց: Նայենք՝ արդո՞ւք դա այդպէս է:

Նման երիտասարդը գիտի՞ արդո՞ւք՝

1. որ ինքը պետք է ամուսնանա՝ իր փոխարեն ուրիշը չի ամուսնանալու ու պատասխանատվությունն էլ ինքն է կրելու,
2. որ ինքը՝ ոչ միայն իր հարազատ ծնողների, այլ ամբողջ տոհմի որակական շարունակականի պատասխանատու է դառնում “ընտրյալ”-ին հանդիպելով,
3. որ ծնողը մի ամբողջ կյանք է ապրել ու ավելի շատ է տեսել, ավելի ճանաչողական հատկություններ կամ գոնե պռակտիկա ունի՝ քան ինքը,
4. որ ծնողը անփոխարինելի է, միշտ է պատրաստ կյանքը գոհաբերելու իր համար՝ իսկ փոխարինելի ընտրյալը միայն համատեղ կյանքում՝ այն էլ հազվագույտ դեպքերում,
5. որ ծնողը երբեք չի դավաճանի, իսկ ընտրյալը՝ ոչ միշտ առիթը բաց կթողնի,
6. որ ծնողից բացի՝ իրեն ոչ ոք չի կարող հավերժ սիրել ու հարգել, իսկ ընտրյալը միայն համատեղ կյանքում,
7. որ ծնողից առավել ոչ ոք պայծառ ապագա ցանկանալ չի կարող, անկախ այն հանգամանքից՝ ու՞մ հետ, իսկ ընտրյալը միայն համատեղ թացքում,
8. որ ծնողը ցանկանում է ունենալ ամենագեղեցիկ, խոհեմ, օջախի գալակ ու օջախ ծախկեցնող հարս, իսկ ընտրյալը միմիայն իրեն է ուզում տեսնել այդ դերում,
9. որ իրենք չունեն ծնողին՝ իր թոռնիկին սիրելու ցանկությունից զրկելու իրավունք,
10. որ ծնողը ցանկանում է ուժեղ, գիտակից ու զգոն թոռնիկ ունենալ, իսկ ընտրյալը միմիայն իր երեխային,
11. որ ծնողը ցանկանում է իր ամբողջ կյանքում վստահակաձմ ու ստեղծածը արժանիին ավանդելու, իսկ ընտրյալը՝ միմիայն իրեն,
12. որ ծնողը ցանկանում է իր որդուն տեսնի առավել առաքինի բոլոր միջավայրերում, իսկ ընտրյալը միայն իր ներկայութեան միջավայրում,
13. որ ծնողը ցանկանում է բոլորի մեջ իր հարսին տեսնի ամենաառաքինին, իսկ ընտրյալը միմիայն իրեն,
14. որ ծնողը կցանկանա իր և իր տոհմի ոգով դաստիարակվի սերունդը, իսկ ընտրյալը՝ իր,
15. որ ինքը իրավունք չունի հազարամյակներից եկած գենոֆոնդը փչացնելու, իսկ ընտրյալը՝ իր գենոֆոնդը ունի,
16. որ ընտրությունից ելնելով ինքը օջախի ու սերնդի բարոյաբաջալիւրութեան համար պետք է վստահ լինի՝ թեկուզ քաղաքի մեջ և գերութեան,
17. ու ինքը ջիւղ կնոջ համար ընդհամենը ֆալլոս է՝ և ոչ տղամարդ,
18. որ սիոն հմուտների արձանագրությունները, ջիւղական կատախեզիսը ասում են. դրանց սկզբում գցեք մեր կանանց ճիրաններում՝ հետո տվեք այլ հնարավորություններ
19. որ տեղեզոնիայի արդյունքում ծնվում են հիմնականում սաղաններ՝ այդ է պատճառը, որ ջիւղները մայրիշխանութիւնն են գերադասում,
20. որ կինը պետք է ընդունակ լինի հարգանքի արժանանալ՝ սերը խաբուսիկ երեվոյթ է, սիրում են և՛ մարդկանց, և՛ կենդանիներին, և՛ խաղալիքներին: Իսկ աթարին կպնում է սերը, բայց ոչ հարգանքը,
21. որ եթե կինը ջանում է քո տղամարդկային հատկանիշները չարաշահել՝ այդ կինը գերվտանգավոր է:

Երեվի առավել մանրանալու կարիք չկա՝ հարցը շատ է լուրջ:

Կյանքը դաժան պայքար է և հաղթում է նա՝ ով կատարում է ճիշտ ընտրություն:

ՀԱՅ՝ Երբեք չպետք է բալարարվես սոցիալ-գիտական նոր բարձունքներով՝ ԱՐԱՐիւր:

ԻՆ և ՅԱՆ

ԻՆ և ՅԱՆ տիեզերական երկու հակադիր էներգիաներն են՝ անվերջ դասարկության երկու իրար հակադիր բևեռները: Դրանք ուժեր են, որոնք ստեղծվում են անվերջ հաստատուն և անսահման մաքուր ազատ տարածությունից: ԻՆ--ՅԱՆ օրենքը նշանակում է երկու հակադիր սկիզբների համագործակցություն: Այն բոլորը, ինչ վերաբերում է թույլացած էներգիային՝ պատկանում է ԻՆ-ին՝ իզակյան սկզբին, իսկ ուժեղ էներգիային՝ ՅԱՆ-ին, Արական սկզբին: ԻՆ-ը և ՅԱՆ-ը լրացնում են մեկը՝ մյուսին իսկ դրանց համագործակցությունից դրսեվորվում է Աշխարհի հարմոնիան:

Սա կոչվում է Դաոյի մոնադա: Այն պատկերում է ԻՆ-ՅԱՆ կոնցեպցիային: Խավարը ԻՆ-ի իսկ լուսավորը ՅԱՆ-ի էներգիաներն են: Այն Չինական հնագույն բնափիլիսոփայության հիմնական կոնցեպցիաներից մեկն է: Դաո Յգիի «Փոփոխությունների գիրք» («Բ գզին») աշխատությունում ԻՆ և ՅԱՆ-ը ծառայում են արական և իզականի, լույսի և խավարի, Արեւի և Լուսնի, Երկնքի և Երկրի, դրականի և բացասականի արտահայտումը տիեզերքի բնությունում: Ի սկզբանե ԻՆ-ը նշանակում է հյուսիսային, ստվերային իսկ ՅԱՆ-ը հարավային, սարի արեւային լանջ: ՅԱՆ-ի սկզբնաղբյուրը առաջանում է Երկնքում իսկ ԻՆ-ինը՝ Երկրի մեջ: Արեւը հանդիսանում է ՅԱՆ-ի սուբստանցիան, իսկ սառը Լուսինը՝ ԻՆ-ինը:

ԻՆ-ը և ՅԱՆ-ը սիմետրիկ են, բայց այդ սիմետրիան ստատիստիկ չի: Երբ սկիզբներից մեկը հասնում է իր պիկին՝ այն պատրաստ է լինում զիջելու: Այս մասին ասում է նաեւ Դաո Յգին: Չինական մատենագրություններում ոչ թե ստորակետների ձեռով է սիմվոլվում այդ էներգիաները՝ այլ սպիտակ վագոյի (ԻՆ- բացասական, արեւմուտք) և կանաչ Դրակոնի (ՅԱՆ-դրական, արեւելք) ձեւերով: Այսինքն չինական Դրակոնը հայերենից փոխառված «դրական» բառն է:

Կանաչի կենդանակերպեր են համարվում Ցուլը, Խեցգետինը, Կույսը, Կարիճը, Այծեղջյուրը և Ձուկը: Տղամարդկային՝ Խոյը, Երկվորյակը, Առյուծը, Կշեռքը, Աղեղնավորը և Ջրհոսը: Տղամարդուն ձգում է կինը, եթե ինքը ՅԱՆ է, կինը՝ ԻՆ: Երկու տղամարդ իրար չեն ձգում, եթե երկուսն էլ ՅԱՆ են, երկու կին իրար չեն ձգում, եթե երկուսն էլ ԻՆ են:

ԻՆ տեսակի մաշկը գունատ է, դեմքը՝ երկարավուն, աչքերը սառը արտահայտիչ, աչքերի տակի մաշկը՝ մուգ: Մարտդական օրգանները թույլ են, տաք լոզանքից թուլանում են, կանանց մոտ ցիկլը տատանվում է: Նրանք նախապատվությունը տալիս են քաղցրին և թթվին, չեն սիրում աղին: Երբ ջուր շատ են օգտագործում, նրանց վիճակը վատանում է, դառնում են շատ թույլ, թառամած: Գերադասում են տաք եղանակը: Չայնը թույլ է, կցկտոր: ԻՆ տեսակը սիրում է երկար քնել, բայց արթնանալուց հետո իրեն նորից հոգնած է զգում: Երբ հիվանդանում է, դանդաղ է կազդուրվում:

ՅԱՆ տեսակի մաշկը մաքուր է և հարթ: Դեմքի գույնը՝ վարդագույնից կարմիր: Դեմքը կլոր է կամ քառակուսի, բավական մոտ: Աչքերը կենդանի արտահայտիչ են: Մարտդական օրգանները լավ են աշխատում: Ախորժակից չի դժգոհում: Տաք լոզանքից հետո իրեն լավ է զգում: Սիրում է մսեղեն և աղի մթերքներ, գերադասում է սառը եղանակը: Շատ ջուր և խմիչք օգտագործելուց վատ չի զգում: Չայնը ուժեղ է և կենդանի, խոսեղանձը՝ եռանդուն:

Ինձ թվում է այլեւս բացատրելու կարիք չի զգացվում, թե հազարամյակներ առաջ Հայոց ազգանվան վերջին «յան» վանկը, որը բնորոշում է պատկանելությունը կամ ծագումնաբանությունը՝ որտեղից և ինչպե՞ս է առաջացել:

Նմանապես և ցիտղական ազգանունները, հատկապես աչքենազներից՝ Պոտիճ, Շապիճ, Ստեպաշիճ, Դարվիճ, ... Չապիճ ու դրանց մայրիշխանությանը պատկանելության փաստի արտացոլումը:

ՀԱՅՈՑ ԳՐԵՐԸ (ՆՇԱՆՆԵՐԸ)

«Ես եմ ալֆան, ես եմ օմեգան», - այս խոսքերը Արմազեդրոնի հեղինակին ասում են Եհովան, Հիսուսը՝ հունական գրերի մասին: Հիշեք այս տողերը և քննարկումից հետո կկուսենք, թե ինչն է և ու՞մ էր պետք ամենահին գրերի գյուտը պղծել ու վերագրել իրեն:

Հանճարեղ պատմագետ-գրագանագետ Ն.Յ. Մարրը 1923թ. Փարիզում իր «Հայկական կուլտուրան, նրա արմատները և նախապատմական կապերը լեզվաբանական տվյալներով» նյութի էջ 74 գրում է, -«Պաշտոնական չմաշվող գանձարանը և ստեղծագործական ոլորտը, հայոց լեզուն անկասկած ունի ամենահարստագույն բառարանն, անսահման բառերի ընտրությունը»: Իսկ էջ 84 գրում է, -«Իր շարունակական պատմության ընթացքում հայ ժողովուրդը ոչ միայն հաբեթյան էպոսի մեծերից մեկն է, այլ տարիքովը մնացած բոլորից: Եղել է համամարդկային կուլտուրայի աղբյուրի սերունդը, եղել է նրա ամբողջականության հավատարիմ ցանողն, մշակողն ու պահպանողը՝ Արեւելքում ու Արեւմուտքում...: Ինչպիսի հեքիաթային հորիզոններ է բացում այս զարմանալի ազգի լեզվական բացառիկ հարստությունը... իր և մնացած ժողովուրդների կուլտուրայի կապերի ու արմատների ինչպիսի ցնցող նյութեր է փոխանցում այն»:

Կրիստյան՝ Ն.Ք.Ա. 3-2 հազարամյակների, էտրուսկյան՝ Ն.Ք.Ա. 1-ին հազարամյակի մատենագրությունների ուսումնասիրությունը ցույց է տալիս, որ հնդեվրոպական լեզուների հինքը կարելի է ապացուցված համարել՝ հանդիսանում է Հայոց լեզուն:

Անտուան Մեյեն գրում է, -«5-րդ դարում հայ եկեղեցու համար ստեղծվեց հայկական գրական լեզու՝ իր հատուկ այբուբենով: Այդ լեզվով գրվեցին պատմական ստեղծագործությունները, բանաստեղծությունները, անալիտիկ և գիտական գրականությունը»:

Ծիշտ է, դա այդպես է: Բայց ի՞նչ եկեղեցական լեզու և այբուբեն էր՝ ստորեւ կտեսնեք:

Ըստ Դավիթ Անիաթի և Սատենադարանի (էջ 11) N-1711 ձեռագրի 10թ թերթի, մինչեւ Նոր՝ Հուլյան Տոմարը, Հայոց Թորքոմյան Տոմարի 6500 թվականն էր: Այսինքն՝ 2012-ը Հայոց Թորքոմյան Տոմարով 8512 թվականի վերջը կլինի: Քանզի թվերը Հայքում չեն եղել, ձեռագրում տարեգրությունը գրված է Հայոց տառերի միջոցով, ուստի, անվերապահ ապացույց, որ այսօրվա Հայոց գրերը ճիշտ 8512 տարեկան են՝ 405-ից որոշ պղծված են:

11-րդ դարի Հովհաննես Բանաստասեր սարգավազը պնդում է, որ մինչ Մովսեսը՝ առաջին Աստվածատուր հավատքը, գիրը և տոմարը մարդկությանը տրվել է Հայկ Նահապետի միջոցով (Մովսես = Մօ(հրեյայերեն **ՋՈՒԲ**) + ուսես(հրեյայերեն **ՓՐԿՎԱԾ**):

Իսկ Թորքոմ արքայի որդի Հայկ Նահապետը գործել է 8512 տարի առաջ. Հայկը Բելին սպանել է նետով՝ այսինքն հայկը աղեղնավոր է, իսկ Աղեղնավորի կենդանակերպում արեգակնային համակարգը եղել է չորսը կենդանակերպ առաջ՝ այսինքն 4x2128=8512թ. Ն.Ք.Ա.: Ստուգենք այս թվականը մաթեմատիկորեն. Այս թիվը պետք է լինի 532-ի բազմապատկիչ՝ 8512:532=16: Ամեն ինչ ճիշտ է հաշվարկված (հաշվարկը նայեք «Արարքն է սկիզբը» գլխում):

Այդ մասին է խոսում նաեւ ակադեմիկ Պարիս Հերոնու հրավիրած ԱՄՆ և Մեծ Բրիտանիայից ամենահեղինակավոր աստղագետների Ջորաջ քարերի հաշվարկը, որ Հայկը Օրիոն համաստեղության գլխավոր աստղին է հարմարեցրել Բարահուռնի աստղադիտարանը 7500-8500 տարի առաջ, և, որ Ջորաջ քարերի անցքերը նայել են Կարապ համաստեղության Դենիս աստղին Արամի օրոք՝ 12.768 (6x2128)տարի առաջ:

Իսկ ի՞նչ մնում է 2012-ին՝ դա պնդում է մայաների «Չիկամ բալամ» մատենագրությունը, օրացույցը, մոլորակների շքերթը, սկանդինավյան միֆալոգիայի (2012-ին Աստվածները կհօգնեն և իրենց հետ գերեզման կտանեն ամբողջ մարդկությանը, 2029-ին Երկիրը կբախվի աստերոիդի հետ), Իսահակ Նյուտոնը 2020-ը հաշվարկել է աշխարհի վերջը, Ազնի Յոզայի ուսմունքը կանգնում է 2012-ի ճակատագրականի վրա, նույնը կրկնվում է Ի-Յզին «Փոփոխությունների գիրք» չինական հնագույն գրքում, ըստ ՆԱՍԱ-ի 2012-ին Երկրի վիթրագիաները՝ 20-րդ դարի սկզբին եղել են յոթը հերց, 2012-ին 13 հերց է, նույնը պնդում են Շումանի հաճախականությունների պարբերական աճը:

Հայոց լեզուն՝ այսինքն Առաջին Արարված Մարդուն տրված խոսակցական միջոցը.

կոչվել է ԱՐԱՐՉԱՇՈՒՆՉ, որը հետո դարձվել է ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՆՉ՝ որպեսզի Բիբլիայի նման անվանումով պատմական կարեվորագույն փաստը մոռացության ենթարկվի:

Մարդը հազարամյակներ շարունակ սրբացրել է Արարչի գոյությունը, անհիշելի ժամանակներից Արարչի, նրա քսանութ Դիցերի մասին է մատենագրել, դեռևս իր շարքերում չունենալով պարտադրողներ և կեղծիքի էլեմենտներ՝ Նրա հետ է կապել մարդու ի հայտ գալը՝ Արարածները, քսաներկու հազար տարվա իր գոյությունից հետո՝ որտեղից հանկարծ ընդամենը երկու հազար տարի առաջ լսեց Աստված գաղափարը, և որ դրանից հետո այդ գաղափարի տարածողները ի՞նչ նպատակներով բոլոր հնարավոր և անհնարին մեթոդներով հրկիզեցին հնագույն մատենագրերը. «Թողի գիրքը» Եգիպտոսում, «Ինը անհայտների հասարակություն»-ը՝ Հնդկաստանում, «Արարչական» կամ «Հավիտյան խորատ»-ը՝ Հայոց Աշխարհում, Ալեքսանդրիայի գրադարանը, Հունական գրադարանը, Իվան Ահեղի «Լիբրերիա» գրադարանը, Աբբատ Տրիտեմիայի «Ստենոգրաֆիան», դոկտոր Ջոն Դիի գրույցը հոգիների հետ, Մենտ Իվ դ'Ավելյորի «Հնդկաստանի միասիան Եվրոպայում և Եվրոպայինը Ասիայում», «Ռոզենկոյցեռները» Գերմանիայում, Նեպալի թագավորական գրադարանը՝ 80.000 ձեռագրեր Իտալիայում: Եվ այդ ամենը կատարվեց Հուդայականության (Ֆալոստապաշտության) ի հայտ գալու և ծաղկում ապրելու ժամանակաշրջանում՝ ինչը և Ջրհուսի կենդանակերպի ավարտման փուլն էր ու Չկան կենդանակերպի (Սաղանական) էրան: Միայն ասեմ, որ Աստված նշանակում է ԱՄ-ը (Ֆալոստ) տվածը:

Արդի Եվրոպական գիտնականները համարում են, որ եթե Հայոց Լեզվից հեռացվեն դրսից ընդգրկված բառերը, Հայոց Լեզուն կդառնա Արամեական Լեզու, ինչը և Աստվածային լեզուն է, քանի որ արամեերեն է խոսացել Առաջին Արարված մարդը, անգամ Հիսուսը (այստեղ կարեվոր չի Հիսուսի գաղափարը, գիտնականները ի նկատի ունեն Հայոց Լեզվի՝ Արարչական լինելու փաստը): Բայց նրանք լռում են, որ, նախ Հիսուսը ընդամենը երկու հազար տարվա պատմություն ունի, իսկ Հայոց Լեզուն քսանհինգ հազարից ավելի, և որ արամեերենը ընդամենը Հայ դասական լեզվի մի բարբառ է, որը շատ ուշ Հայերից ընդօրինակել են ասորիներն ու մյուս հարեվանները: Այնպես որ ԱՐԱՐՉԱՇՈՒՆՉ ՀԱՅ-ՈՅ ԼԵՁՈՒՆ դա դասական հայերենն է՝ բոլոր լեզուների հիմքը, որտեղ ամեն մի բառ ունի Արարչական ծագմամբ էության խիստ փիլիսոփայական բնութագրում, իսկ Հայոց Լեզվի գրաբարը՝ դա գերխորհրդավոր Հայոց ԳՐԵՐ-ն են:

Առաջին ֆիզիկական հարվածը Հայոց պատմագրերին հասցրեց սաղանական լեզվոններով գորավիզ՝ Հին Հռոմը, որից էլ դրվեց Հայոց պետականության կործանման սկիզբը: Ն.թ.ա. 20 թվականին Հռոմի սենատը ընդունեց՝ “Հայաստանում Հայը այլևս չպետք է ղեկավարի, այն Հռոմի համար ճակատագրական վտանգ է սպառնում” որոշումը՝ ինչը պահպանում է Հռոմի Պապի արխիվում: Անտոնիոն Արտավազդ Արքային նենգաբար գերեց, տարավ Եգիպտոս, մկիրաբերեց Կլեոպատրային, միեկնույն ժամանակ Եգիպտոս՝ Ալեքսանդրիայի գրադարան տեղափոխեց Հայոց պատմագրություններ, որոնք հետագայում ջիռուների կողմից հրկիզվեցին (առավել կարեվորները գաղտնի տեղափոխել էին Վատտիկան): Հռոմի ղեկավարները իրենց սկսեցին անվանել ցեզար (կեսար՝ կես արիացի, կես Աստված), ինչպես կոչվում էր Առաջին Արարվածը՝ Մեներ:

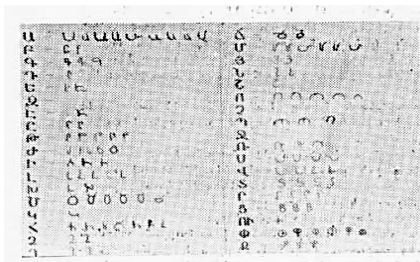
Երկրորդ կորուստը՝ 301 թվականից ղեկ Գրիգորը Հայոց Այրուծիու ուղղեկցությամբ այնպիսի հմտությամբ էր իրկիզել Հայոց գիրն ու գրականությունը, որ 405 թվականին Հայոց գրերի կրկին վերականգնման համար Մաշտոցը Հայերեն գիրը ճարեց միայն այն դարի սաղանական որջում՝ Կապադոկիայում:

Ձիռուները՝ սաղաելի (սա+դա էլ բռնագրավում) ծնունդները, որպեսզի կարողանային Նոր կարգեր հաստատել և Աշխարհը ղեկավարել, առաջին հերթին պետք է «վնասագերծեն» Առաջին արարված մարդուն ու նրա Առաքելությունը, որը Արարչի կողմից նախատեսված է Երկրի վրա դրախտային՝ բարոյակերտ օրենքներով ապրելու համար: Իսկ, որպեսզի ԱՐ-ը այդ ամենը մոռացության չտար և ինքը չաղաքանայանար՝ Արարիչը 23.408 տարվա մարդկային քաղաքակրթությունից հետո պետք է թույլ տար «Սաղանական փորձության» իրականացմանը: Բայց ի՞նչ դաժանությամբ պետք է իրականացներ սաղանակ այդ փորձությունը՝ կարողանք Բիբլիայում:

«ԵՎ Ամադեկն եկաւ և Ռափիդիմումն Իսրայէլի հետ պատերազմեց: ... ԵՒ Եհովան ասեց Մովսէսին. Սա գրիր գրքումը յիշատակի համար, և Յեսուի ականջը գցիր, որ Ամադեկի յիշատակը երկնքի տակից բոլորովին պիտի ջնջեն: ԵՎ Մովսէսը սեղան շինեց և նորա անունը Եհովանիսի դրաւ. ԵՒ ասեց. Որովհետեւ Եհովան պատերազմ ունի Ամադեկի դէմ ազգից ազգ» (ԵԼԻՅ գլուխ ԺԷ 8-16): Ահա, թե ինչու ջիւղները ավերեցին Հայոց պետականությունն ու հետագայում կազմակերպեցին Մեծ Եղեռները:

Հայոց պետությունը Բյուզանդիային կտակելուց (998թ. և 1021 թ.) և 1045-ին Հայոց պետականությունը կործանելուց հետո՝ 12-րդ դարում ջիւղները Հայոց Այբուրեանի Արարչատու եռեսունվեց տառերից հանած «օ»-ին, «ֆ»-ին, ավելացրին «ԵՎ»-բառը՝ ստացվեց Այբուրեանը եզրափակող «ԵՎ», «օ», «ֆ» ԵՀՈՅԱ-ն: («Ո»(վօ)-ն եւ «Ե» (յէ)-ն արձանագրվեցին որպէս ծայնավորներ, «ՌԻ» հնչյունը գրվեց մեկ ու կես տառով՝ ստացվեց 39 տառ): Եվ մեզ հայտնի է, որ Խորենացու պատմությունը արտագրողները ավելացրել են ա, ե, է, ը, ի, ո, ւ ծայնավորանիշ տառերը:

Մեզ հայտնի է, որ Հայոց տառերը եռեսունվեցն են: Մեկ կենդանակերպի համաստեղության էրան կազմում է 2128 տարի (դա հայտնի է ինչպես հնագույն պատմագրություններից, այնպես էլ նորագույն աստղագիտական հաշվարկներից), Լուսնի մեկ փուլի՝ 19 տարի, Արեգակի մեկ փուլի՝ 28 տարի և չորս տիեզերական եղանակների (բնության տարերքի) բազմասպատկն է: Մարդու մարմնի ջերմաստիճանը 36,5 աստիճան է, տարվա օրերի քանակը 36 տասնյակ՝ Հայոց տառերի քանակը 36 է («ւ» գիրը կարելի է կես տառ անվանել): Բաղաձայների քանակը 28-ն է («Հ» և «Յ» տառերի լրիվ բաղաձայնությունը վերանայել է պետք), իսկ 28 տարին դա Արեգակի մեկ փուլի տեւողությունն է և Արարչի Դիցերի քանակն է՝ (ՅԻ էներգիայի միջորեկանների քանակի 14 զույգեր), օրացույցը կրկնվում է 28 տարին մեկ, նորածնի չաքրաները (չարիս) ծնավորվում է ծննդյան առաջին 14 օրերի ընթացքում:

Մյուսը արդեն առեղի խորհրդավոր խորհուրդներ են, գումարած՝

✓ Այս նկարը գեղամա լեռների ժայռագրանքներից է նկարահանված (ծախ կողմից ավելացրած են այսօրվա մեծատառերը): Ժայռագրանքները ունեն 5-7 հազար տարվա պատմություն և պատկերված են համարյա նույն այսօրվա տառերը, որոնց անվանում են մաշտոցյան՝ քանզի Մեսրոպ Մաշտոցը ծնվել է դրանից հազարամյակներ հետո,

✓ Դեռես Արտաշես Ա-ի փորագրությունները սահմանաքարերի վրա հայերեն գրեթով՝ Մաշտոցից վեցը դար առաջ,

- ✓ Տիգրան Բ-ի արձաքյա դրամները, որոնց վրա այսօրվա հայերեն տառերով է գրված՝ Մաշտոցից 450 տարի առաջ,
- ✓ Հնդկաստանի Մադրաս քաղաքի Մեն Թոմե բլուրի վրա գտնված Թովմա առաքյալի աշխարհաճանաչ սրբատեղի վրա քրիստոնյա դարձած Հայ առեփտրականների կողմից 56 թվ.՝ Մաշտոցից 350 տարի առաջ, կառուցած մատուռի վրա փորագրած է հայերեն արձանագրություն,
- ✓ Առաջին դարում Արտաշես Աշխարհակալի մասին գրել է հայերեն Դարադանյաց գավառի Անի քաղաքի մեհյանի բուրձ՝ պատմիչ Օղյումայր, այսօրվա տառերով,
- ✓ Առաջին դարում Փիլոն Հուդան գրում է, որ Հույն փիլիսոփա Մեսրոպոսը Սկեփսիացու գիրքը թարգմանված է եղել հայերեն: Ինչպես հանրաճանաչ գրականագետ, գիտությունների ղոկտոր Ալբերտ Մուշեղյանն է իր «Հայոց լեզվով գրքեր Մեսրոպ Մաշտոցից չորս դար առաջ» հոդվածում նշում, «Հենց միայն Փիլոնի սույն վկայությունը բավական է

մխտելու այն տարածված կարծիքը, որ եթե նախամաշտոցյան շրջանում գոյություն է ունեցել գրավոր հայ գրականություն, ապա միայն հունարեն, ասորերեն կամ պարսկերեն լեզուներով, իսկ հայոց լեզվով եղել է միայն բանավոր գրականություն, այսինքն բանահյուսություն»,

- ✓ 235թ. Հույն պատմիչ Հիպպոլիտը գրում է,-«Սրանցից (ժողովուրդներից), որոնք գիտեն ղայրություն, հետեկյալներն են՝ եբրայեցիք, լատինացիք, սպանացիները, հույները, մարերը և հայերը»,
- ✓ «Ագաթանգեղոս»-ում գրվում է, որ դեռ Տրդատ 2-ի ժամանակվանից Հայաստանում կային այսօրվա գրերը,
- ✓ Փավստոս Բյուզանդը իր Հայոց պատմությունը Մաշտոցից 100 տարի առաջ գրել է Հայերենով,
- ✓ Խորենացու վկայությամբ՝ Էդեսիացի Բարդաժան պատմիչը Անի ամրոցում կարդալով Օղյումպ քրմի մեհենազրությունը, որտեղ հիշատակված էր Տիգրան Բ-ի եղբոր Մաժան քրմապետի գերեզմանին կառուցած բազիլիկի պատմությունը՝ թարգմանել է ասորերեն և հունարեն: Պարզ չի՞, որ, ուրեմն այն գրված է եղել հայերեն:
- ✓ Վահանակիր ասպետ Փոլ Ռիկոն 1679թ. Ձոն Ստարկի համար գրում է,-«Հրեաները Հայերին են համարում Ամայելի՝ նրանց հնագույն ժողովուրդ լինելու, գիր ու առաքելություն ունենալու պատճառով».
- ✓ Ղազար Փարփեցին վկայում է. էջ 31,-«Եվ երանելի այր Մաշտոցն այս մասին երկար ժամանակ խորհում էր ու լայիս իր ներսում. Չէ՞ որ կային հայերեն լեզվի նշանագրեր, որոնցով հնարավոր է սեփական ձայնով և ոչ թե մտրացած լեզվով, եկեղեցիներում շահել տղամարդկանց ու կանանց և առհասարակ ամբողջ բազմության սրտերը»: Էջ 33,-«Եվ այնտեղ Հաբելը Դանիելից տեղեկացավ նշանագրերի կարգի մասին, ապա նշանագրերն առնելով նրանից՝ հասցրեց Հայոց թագավորին, սուրբ հայրապետ Սահակին և երանելի Մաշտոցին: Իսկ արքան սուրբ կաթողիկոս Սահակի ու երանելի Մաշտոցի հետ նշանագրերն ընդունելով Հաբելից՝ ուրախացավ»: Փարփեցու այս տեղեկությունը անտարակույս, անվիճելի, անառարկելի ապացույց է, որ Հայոց գրերը կային ու Մաշտոցը դրանց ստեղծման հետ ոչ մի կապ չունի:
- ✓ Կորյունը Հայոց տառերը համարում է «վաստուածապարգեւ գրոյն»՝ «նորոգատուր»: Այսինքն հնում եղած վաստուածապարգեւ գրերը նորոգվեցին: Եվս ապացույց, որ տառերը Մաշտոցը չի հնարել: Կորյունը օգտագործել է մատենանշան՝ մատենագրի փոխարեն
- ✓ Կարակիլյան կեսառի պատմիչ՝ Փլավիյ Փիլիստրատը Մաշտոցից 150 տարի առաջ «Կարք Տիանա Ապողոնի» գործի մեջ բերում է մի փաստ,-«Մի ժամանակ Պանֆիլիայում բռնելին մի էգիովսզ, որի վզի ոսկյա օղակի վրա հայերեն տառերով փորագրված էր «Արշակ թագավոր՝ Նյուսիական աստծուն», այսինքն՝ Դիոնիսին:
- ✓ Հայտնի է, որ ասորի հոգեվոր Բարտասանը մի մեջբերում թարգմանել է Հայերենից, որից և թարգմանեցին հույները:
- ✓ Միսթարյանների միաբանության հոգեւոր Ա. Ինչիչյանը պատմում է, որ 1788թ. Կոստանդինուպոլիսում մի անգլիացի դիվանագետի մոտ տեսել է Փոքր Ասիայի փողերի հավաքացու, որոնց մեջ կային մ.թ.ա. 113-114 թ.թ. Արտաշեսյան դրամներ, որոնց վրա հայերեն տառերով էր գրված: Մի կողմում դաճված էր թագավորի գլուխը սաղավարտով, մյուս կողմում երկու քրմեր էին մեհյանի կողքերին:
- ✓ Վարդան Արեվելցին վկայում է,-«Անտիկ ժամանակներից հայկական գրերի գոյության մասին ապացուցվել է Կիլիկիայի Լեփոն թագավորի օրոք, երբ Կիլիկիայում կային մետաղադրամներ, որոնց վրա հայերեն տառերով գրված էր Հայկյան թագավորի անունը:
- ✓ Հայերեն գրերի մեջ և՛ աջ, և՛ ձախ գրելաձևով վերջացող տառեր կան, այնպես, որ ոչ ոք չի կարող ասել, որ այս կամ այն ալթուբենից է արտագրված:
Այբբանից հետո՝ պարզաբաններ, թե վերջապես ինչո՞ւմն է Մաշտոցի խնդիրը:
Մաշտոցը հնարեց Հայոց գրերը: Ո՞վ էր Մեսրոպ Մաշտոցը.
- ա) «Տարոնի գավառից էր, Հացեկաց գյուղից, որդին էր Վարդան անունով մի մարդու», - էջ 29-ում գրում է Ղազար Փարփեցին: (Այստեղ, նախ՝ գյուղ Հացեկաց՝ «որտեղ հաց՝ այն տեղ կաց»՝ ջիուղական ասացվածքը պետք է հիշել և հետո՝ Վարդան անունը Հայերի մեջ

տարածվեց միմիայն Մամ Գուններից՝ Վարդանանց հայտնվելուց հետո):

բ) Մեարոք նշանակում է Սերովբետես, իսկ Սերովբեները Եհովայի (Johoh) ամենահաս վեցբեվանի հրեշտակներն են:

գ) Հայրը՝ «Վարդանը Մամիկոնյան ցեղից (ջիուդ Մամ Գուն) հարուստ մարդ էր»: Իսկ Խորենացին պարզ գրում է, որ Մամ Գունները ջիուդներ են:

դ) Մաշտոց հայերեն չի՝ ջիուդերեն և ասորերեն “մաշտու”, այսինքն “սուրբ” բառն է:

ե) Մաշտոցը կրթությունը ստացել է Անտիոքում՝ ջիուդների որջում:

զ) Կորյունը գրում է, որ իբր Մաշտոցին երազ է եկել ու Հայոց տառերը նկարել Ադամի 7-րդ սերունդ Ենոքը, որի մասին հայերը գաղափար անգամ չունեին:

է) Մաշտոցը Հայոց գրերի չորրորդ սյունակը բաբբիական էր համարում: Իսկ բաբբի միայն ջիուդները գիտեին ու պաշտում են:

ը) Մաշտոցը Խոսրովի արքունիքում մատենագիր դարձա խմբի մեջ եղել է ասորերեն կամ հուններեն վճիռների կամ հրովարտականքի կատարման՝ սովորական գինվորական ծառայության: Ինքնին հրաժարվել է գինվորական, աշխարհական ու երկրային կյանքից՝ դարձել է վանական՝ քարոզելու քրիստոնեությունը, ինչից Հայերը գաղափար չունեին:

թ) “Ապա անապատական դառնալով՝ զարմանալիորեն հռչակավոր անուն ձեռք բերեց”,- էջ 29 Ղազար Փարսեցի: Կրոնավորների ու աղոթասեր միաբանների հետ շատ վայրերի քարանձավաց անապատներում ապրեց մինչեւ Խոսրովի երբայր Վռամշապուհի հինգ-երորդ տարին (էջ 31):

ժ) “Եկեղեցական արարողությունները և սուրբ գրքի ընթերցանությունները Հայաստանի վանքերում ու եկեղեցիներում կատարվում էին ասորերեն, որից էլ ոչինչ չէին հասկանում այդպիսի մեծ երկրի բնակիչները: Ասորերեն լեզուն չհասկանալուց եկեղեցական պաշտոնյանների աշխատանքն ու ժողովրդի ջանքերն ապարդյուն էին դառնում: ԵՎ երանելի այր Մաշտոցն այս մասին երկար ժամանակ խորհում էր ու լալիս իր ներսում. թե՞ որ կային հայերեն լեզվի նշանագրեր, որոնցով հնարավոր էր սեփական ձայնով և ոչ թե մուրացած լեզվով, եկեղեցիներում շահել տղամարդկանց ու կանանց և առնասարակ ամբողջ բազմության սրտերը” (Ղ.Փ.էջ 31): (Ռեշադդություն դարձրեք՝ կային նշանագրեր և շահել ամբողջ բազմության սրտերը: Նախ, ասեմ, որ եթե կային Հայոց նշանագրերը՝ այդ ով՞ և ի՞նչ պատճառով էր այն արգելել օգտվելուց, և հետո՝ արդյո՞ք առանց Հայոց գրերի քրիստոնեությունը տարածել չկարողանալու փտանգը չէր միայն և միայն, որ Սահակն ու Վռամշապուհը թույլ տվեցին Հայոց տառերը նորից մուտք անել, միայն թե Հայերը քրիստոնեությունը ցանկանային սկսել ուսումնասիրել):

ի) 33 էջում Փարսեցին նկարագրում է, թե իբր սկսեցին Հայոց տառերը նորից որոնելը՝ “...մեկը թագավորին ասաց, թե Հայերեն նշանագրեր է տեսել մի գյուղում, ինչ որ եպիսկոպոսի մոտ”: Թագավորը Վահրիճ անունով մեկին դեսպան ուղարկեց Հաբել անունով մի քահանայի մոտ, ով ճանաչում էր իր մերձավոր ոմն Դանիել եպիսկոպոսի, որի մոտ Հայերեն գրեր կան: “ԵՎ Հաբելը նշանագրերն առնելով Դանիելից, հասցրեց Հայոց թագավորին, սուրբ հայրապետ Սահակին և երանելի Մաշտոցին”: (Այստեղ ուշադրություն է պետք դարձնել, որ ոչ մի հայկական անուն չկա):

լ) “Մակայն տեղեկանալով նրանք իմացան, որ այն նշանագրերը իրենց մուրացած գծագրությամբ բավական չեն հայերեն բոլոր վանկերը հնչյունաբանական ամբողջ ճշգրտությամբ փոփոխելու համար” (էջ 33): Որից հետո, իբր Մաշտոցը գնում է Միջագետք չքավարարող տառերը որոնելու: (Սա արդեն նշանակում է, որ, նախ՝ իրենք որոշ տառերի փոփոխություն պետք է կատարեին, որպեսզի անվանեին Մաշտոցի հնարած Աբբեն):

խ) “Պարզ է, որ նրանք ուղղակի չէին կարող անսխալ կատարել գործը, առանց առաջնորդվելու սուրբ հայրապետ Սահակի կողմից...” (էջ 35-37): (Այսինքն՝ գրերը հնարողը իբր Մաշտոցն էր, բայց առանց Սահակի չէր կարող անսխալ կատարել: Մարա՞զմ է սա, թե Փարսեցին մեզ գաղտնագիր է ուղարկել՝ իսկությունը կոռսելու համար):

ծ) “Լյունիհետել, Փրկչի առաջնորդությամբ դասավորելով հայերեն նշանագիր տառերը և հեղենական կարգին հարմարեցնելով, ցանկացան դարձնել բացել...” (էջ 37):

կ) “ԵՎ ավագ դասերի քահանաները սուրբ քահանայապետին ասում էին. “Մենք, որ քո

առաջ կանգնած ենք երանելի Մաշտոցի հետ միասին, որի մեջ Աստվածային շնորհը ցանկություն արթնացրեց կարգավորել վաղնջուց գրված նշանագրերը, որոնք ոչ մեկի կողմից չէին կիրառվել” (էջ 37):

Նայեք՝ Մաշտոցին շրջապատում էին եպիսկոպոս Մովսես Խորենացին, “Վարդանի և Հայոց պատերազմի մասին” հեղինակ հոգեւոր-ճգնավոր Եղիշեն, Փիլիսոփայական դպրոցի հիմնադիր Դավիդ Ամնադթը, Ավարայրի ճակատամարտի մասնակից՝ ասպագա կաթողիկոս Հովսեփ Վայոցձորցին, Մաշտոցը Էդեսիայի գրադարանում հին գրերի կառուցվածքներն էր ուսումնասիրում, բայց գրերը բացեց Աղամից հետո 7-րդ մարդը՝ Եմոքը:

Ինչպիսի՞ անհեթեթություն: Տրամաբանության խիստ բացակայություն:

Այսպիսով ստացվում է, որ բոլոր ազգերի գրերը ստեղծել են մարդիք, իսկ Հայերինը՝ Եհովան: Քանզի ցիռուների այբուբենը մեր “Արամեականն” է, իսկ Եհովան՝ սաղանան է, ինչը Հայերի հետ ոչ մի կապ չի կարող ունենալ:

Նախ, ասում է Փարսիեցին, որ տառերի տեղերը հարմարեցրել են հունարենին՝ այսինքն խախտել են հեթափականությունը և հետո “վաղնջուց գրված նշանագրերը” արտահայտությունը եկա մեկ ասպացույց, որ Մաշտոցը Հայոց գրերի հնարման հետ կապ չունի:

ԵՎ վերջնականապես կարդացեք Մաշտոցի «Յաճախապատում»-ը, թե ինչ երախտավորությամբ է ջանում Հայերին քրիստոնյա դարձնել ու կիսմոզվեք, որ Մեսրոպ Մաշտոցը անկասկած Հայ չի՝ ցիռու է: Իսկ Սահակ Պարթեւը Գրիգորի ծոռ Ներսես Մեծի ուսարն էր՝ ցիռուից էլ առավել ցիռու:

Այսինքն, Մաշտոցը Սահակի ու Վռամշապուհի հետ որոշ գրեր տեղերով փոխեցին և համելով Այբուբենից “օ” և “ֆ” գրերը՝ մտցրին “ո” և “ե” տառերը, որոնք գոյություն ունեցող “յ”+“օ” և “յ”+“է” տառերի միացություններն են: Հետագայում՝ 12-րդ դարում, ԵՎ՝ բառը դնելով “օ”, “ֆ” տառերի առաջը և միացնելով այբուբենի հետեւից, ստացան ԵՎ-օ-ֆ միացությունը, որը կարդացվում է “Եհովա”:

Ահա և ցիռուների եհովական Ալֆայից-Օմեգա կեղտոտության նպատակը:

Բայց գոյություն ունի մի դառը ճշմարտություն, որ Մեսրոպ Մաշտոցի մեծությունը ոչ թե Այբուբենի ստեղծումն էր՝ այլ հարյուր տարի ցիռու եկեղեցու կողմից հրկիզված ու արգելված Հայոց գրերի արվեստի վերականգնումն էր՝ չնայած նպատակը սաղանականն էր: Նա եկեղեցու արգելքից հարյուր տարի հետո առաջին անգամ իշխանության աջակցությամբ հայերենով գրեց: Չնայած նա առաջինը թարգմանեց «Առակք Սողոմոնի որդոյ Դավթի՝ թագավորի Իգրոտի», որին հաջորդեց «Ճանաչել զիմաստություն և զխրատ, իմանալ դրանա համճարոյ, ընդունել զարժանածս բանից, ի միտ առնուլ զարդարութիւն ճշմարիտ և ուղղել զիրավութիւն» բնագրական սկիզբը: Դա Բիբլիայի սկզբնականին թարգմանությունն էր, որը կոչվեց Աստվածաշունչ: Ըստ Կորյունի Մաշտոցն ու Սահակը թարգմանեցին մինչեւ իսկ Հովհաննու “Յայտնությունը”, հետո եկեղեցական աղոթքներ, ժամերգություններ, պատարագամատույց, աստվածաբանական գրքեր:

Չմոռանանք ասել ամենակարեւորը, որ հենց Մեսրոքի և Սահակի օրոք էլ 428թ. դադարեց գոյություն ունենալ Արշակունյաց Հայոց թագավորությունը: Խորհե՛ք՝ պատահ չէր:

Այսպիսով՝ “Ե”-->“յ+է” և “Ռ”-->“վ+օ” մեկական տառով գրվող երկհնչյունները Հայոց գրերում չպետք է լինեն: Եթե դրանց փոխարեն ավելացնում ենք “Ֆ” և “Օ” տառերը, որոնք հայերենում չլինել չեն կարող՝ քանի, որ հնչյունները կան, պահպանվում է տառերի 36 քանակը, որտեղ “Ա”, “Օ”, “Ու”, “Է”, “Ը”, “Ի” ձայնավորներ են առանց կեղծիքի:

Մաշտոցը, որպեսզի հանկարծ գրերի հետ ի հայտ չբերվի Հայոց առաքելությունը, 5-36-րդ տառերի հեթափականությունը՝ առաքելության հիմքը, պետք է խախտեր:

Որպեսզի գրերի հեթափականությունը ճշտվի, պետք է օգտվել ամենաստույգ աղբյուրից՝ Արամեական այբուբենից, ինչը համարվում է նախաթորքոմյան Հայկական այբուբենը:

Իսկ, քանզի նվիրած արամեական գրերը ընդամենը 22-ն են՝ հարկավոր է փնտրել այլ աղբյուրներ: Այդպիսի աղբյուրներ կան՝ փյունիկյան, դպտիական, հունական, լատինական, հնդկական (գուջարատի) գրերն են: Այդ գրերը իրենց հաջորդականությամբ պահպանվել են՝ մնում է ուսումնասիրել ու ասպացուցել, որ դրանք հայկական ծագում ունեն: Այդպիսով ցիռուի երեքհազարամյա ջանքերը ջուրն ու քամին կտանեն՝ իհարկե հակառակը պնդելու համար իրենց կոտորելու են:

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
1	Ա	Ալայ(Յոյ)	Ալաֆ	Աa Ալֆա	A	ա Ալֆա	Արջառ
2	Բ	Բէտ(Տոն)	Բէտ	Բβ Վիտա	B	Բ Բիտա	Բինա
3	Գ	Դ-ամլ(Ողոտ)	Դ-ամլ	Դγ Դամմա	C	Գ-ամա	Գամել
4	Դ	Դ-ըլէտ(Դոռ)	Դ-ալտ	ԴδԴէլտա	D	Ղ Դալդա	Դարգահ
5	Ե	Յէ(Լոսամոտ)	Հէ	Եε Էպսիլոն	E	Ե Յէլ	Յէրդիկ
6	Ղ	Կաւ(Սէխ, կէռ)	Կաւ	(w, f, y, u)	F	Շ6 So	Վար
7	Է	Զէն(Զէնք)	Զայն	Զζ Չիտա	G	Զ Չիտա	Զէնք
8	Ը	Ըյօտ(Պարիսպ, տուն, բակ)	Ըյէտ	Ըη Իտա	H	Ը Էտա	Ընտոն
9	Թ	Թէտ(Կծիկ)	Թէտ	Թθ Ծիտա		Թ Թիտա	Թէռ
10	Ժ	Ժօղ(Զէնք)	Ժօղ	Ի Իյտա	I	Ի Ժօտա	Ժանտ
11	Ի	Կափ(Զէնքափ)	Կաֆ	Կκ Կապա	K	Կ Կապա	Կափ
12	Լ	Լամէղ(Սահակ)	Լամղ	Լλ Լամդա	L	Ղ Loլա	Լախտ
13	Խ	Մէմ(Ջրէր)	Միմ	Μμ Սի	M	Մ Սէ	Մէգ
14	Ն	Նյոն(Ջրօձ)	Նոն	Νν Նի	N	Ն Նէ	Նէնգ
15	Կ	Շէմիկ(Հիմք)	Շէմկա	Ξξ Քսի	x	Շ.60Էկսի	Շէմիք
16	Հ	Օյին(Աշք)	Օյօ	Οο Օմիկրոն	O	o Օ	Օրբան
17	Չ	Պյօ(Բէրան)	Պիէ	ΠπՊի	P	π Պի	Պnoշ
18	Ղ	Ղաղա(Վօրս)	Ղաղէ				Ղաղա
19	Փ	Փօփ(Ասղանցք)	Փօֆ		Q	Ղ 90	Փօռ
20	Մ	Ռէշ(Գեկավար)	Ռէշ	Ρρ Ռօ	R	Ր Ռօ	Ռէս
21	Յ	Սիին(Ատամ)	Սիին	Σσς Սիդմա	S	Շ Սիմա	Սիին
22	Ն	Տաւ(Նիշ)	Տաւ	Ττ Տաֆ	T	Դ Տառ	Տառ
23	Ը			Υυ Իպսիլոն		Դ Էպսիլոն	Է
24	Ռ			Φφ Ֆի	V	Փ Փի	Փ
25	Չ			Χχ Խի	X	Մ Խի	Խ
26	Պ			Ψψ Փսի		Փ Էպսի	Փ
27	Ջ			Ωω Օմէգա	Y	Փ Օռ	Ո
28	Ռ	(Չ) Համրիշ			Z	Ջ Շայ	Չափ
29	Ս	(Ֆ) Վօրդ				Ղ Ֆայ	Ֆայ
30	Վ	(Խ) Կէռիկ				Ճ Խայ	Խաշ/կէռ
31	Տ	(Հ) Կնճիք				Չ Հյօրի	Հէրյոն
32	Ը	(Ջ) Հանգոյց				Մ Ջանգա	Ջառջառ
33	Յ	(Յ) Թաս				Ճ Յիմա	Յմրոր
34	ՈՒ	(Չ) Բէգ				Դ Տի/Դէ	Չիք
35	Փ						Ըօպէ
36	Ը					p900	Ըորմ
37	ԵՎ						
38	Օ						
39	Ֆ						

I. Համարակալում	ՎՀունական գրերը
II. Մեսրոբյան պղծած գրերը	Վ1Լատինական գրերը
III. Փյունիկյան գրերը	Վ11Գպտիական գրերը
IV. Արամեական գրերը	Վ111Ետված հաջորդությամբ Հայոց Թորքոմյան գրերը

Փյունիկյան գրերը հնագույն մատենագրությունում ներկայացված են հետևյալ կերպ. տառը՝ կողքին նկարված է այդ տառով սկսվող առարկան:

Ռեչադրություն՝ աղյուսակում չկան “Ռ” և “Ե” տառերը՝ “Օ”-ն գրվում է ուղղակի “Օ”, ինչպես եղել է ի սկզբանե, և “ու” տառը գրվում է մեկ նշանով՝ “ո”, ինչպես ի սկզբանե՝ գոնե այս աղյուսակում ու բացատրությունում կգրենք իսկական հայերենով:

Գրքի ծավալային սահմանափակումների նկրտումներով և առավել տեսանելի դարձնելու միտումով բոլոր գրերը կներկայացնեն մեկ աղյուսակի տարբեր սյունակներում՝ տառի կողքը գրված է, թե ինչպես է արտասանվում ()-ի մեջ գրված տվյալ նկարի առարկան.

Եթե փյունիկյան, դպտիական, արամեական, հունական այբուբեններում նույն բառը՝ նկարի անվանումը միմիանցից որոշ տարբերվող տառերով է արտահայտված, առավելեւս՝ տարբեր հնչողականությամբ են արտասանվում այդ նկարների անունները՝ դա արդեն ապացուցում է, որ տարբեր ժողովուրդները չունեն բոլոր 36 հնչյունները: Այսինքն այդ բառերը պատկանում են միմիայն 36 հնչյուն ունեցող ազգի: Իսկ այդ ազգը միմիայն առաջին արարվածն է՝ Հայը: Ապացուցենք այդ անվանումների հայերեն լինելը՝

1. ՅՈԼ—ԱԼՊ, ԱԼՖԱ կամ Ալաֆը հայերենում ջախել ցղն է՝ **Արջառ**-ը
2. ՏՈՆ—ԲԵՏ Պաշտպանված բնակատեղ, հանգրվան՝ **Բնա**
3. ՌՂՏ—ԳԱՍԵԼ Հնոմ գամ=մեխ կամ սեպ: Հնոց սեպավորը ողան է՝ **Գամել**-ը
4. ԴՈՈ—ԴԷԼԱՍ Հնոմ մոտքի դռը կօշվել է **Դարգահ**
5. ԼՈՍԱՄՈՏ, ԱՂՕԹՔ—ՅԷՅ Սիակ լուսամուտը և աղօթյոց վեր են նայել՝ **Յերդիկ**
6. ՄԵԽ, ԿԵՌԻԿ—ՎԱՎ Մեխն ո կեռիկը գոթանի մասերն են՝ **Վար**
7. ՋԵՆՔ—ՋԵՆ Պաշտպանվելու կամ վորսի պիտոյք՝ **Ջենք**
8. ՊԱՐԻՍՊ, ԲԱԿ, ՏՈԻՆ—ԸՅԵՏ Խօսքը ընտանիքի մասին է՝ **Ընտոն**(իք)
9. ԿԾԻԿ—ԹԵՏ Անիվ չի դա: Թելի կծիկը հնոմ կօշվել է **Թռ**
10. ՋԵՌՔ—ԺՕԴ Ղեկավարի խօրհրդանիշն է խիստ ձեռքը՝ **Ժանո**
11. ՋԵՌՔՓ—ԿԱՓ Ձեռքավի նման տաշած փայտյա թակիչ՝ **Կափ**
12. ՄԱՀԱԿ—ԼԷՄԴԱ Հզորության, ղեկավարելու խօրհրդանշան գավազան՝ **Լախտ**
13. ՋՐԵՐ—ՄԷՄ Մառախոլ, խիտ մշոշ, մըժ՝ **Մեզ**
14. ՋՐՕՁ—ՆՈՆ Օձաբարօ, խավարոմ խայթող՝ **Նեմզ**
15. ՀԻՄՔ—ՇԵՍԿԱ Հիմք, սկզբնական հենք, շեմ, Շեմկա, **Շանքք**
16. ԱԶՔ—ՕՈԷՅՆ Մեյակ, օղա, օտախ, օթյակ, օթվան՝ **Օրթան**
17. ԲԵՐԱՆ—ՊԷՅ Ի նկատի ոնի բերանի մաս՝ **Պոռ**
18. ՎՕՐՍ, ՉԿՆՕՐՍԻ ԿԵՌԻԿ—ՂԱԴԱ Երեվի վորսից կամ կեռիկիցփօրձանք՝ **Դադա**
19. ԱԵԴՂԱՆՑՔ—ՃՕՓ Ասղանցքը յերկայնակի փօս է և հայերեն կօշվոմ է **Ճօռ**
20. ԴԵԿԱՎԱՐ—ՌԵԸ Հնոմ զանգվածի, համայնքի գլուխ, առաջնօրդ, ավագ՝ **Ռեւ**
21. ԱՏԱՄ—ՄԻՆ Սնամեջ է ատամը՝ **Մին**
22. ՆԻԸ—ՏԱՅ Ի նկատի ոնի նշան, գիր՝ **Տառ**
23. Է--
24. Փ-- Այս հինգը տառերի հերթականորենը պահպանված է,
25. Ի-- բայց որիչ տեղեկություններ դրանց անունների կամ
26. Ծ-- թարգմանության մասին չկան
27. Ո--
28. ՀԱՍՐԻԶ—ՇԱՅ Հաշվելու, համբելու համար՝ **Չափ**
29. ՎՕՐԴ—ՖԱՅ Դա շերամի վորդից խիտ մետաքսն է՝ **Ֆայ**
30. ԿԵՌԻԿ—ԽԱՅ Խօսքը կեռխաչի մասին է՝ **Խաչ**
31. ԿՆՃԻԹ—ՀՅՐԻԽ Խօսքը կնճիթանման ասեղի մասին է՝ **Հերյոն**
32. ՀԱՆԳՈՅՅ—ՋԱՆՋԱ Հանգոյցակապող կալսելու գործիք՝ **Ջառջառ**
33. ԹԱՍ—ՅԻՄԱ հնոմ խմել մինչեւ ընկալի հատակը կօշվել է՝ **Յմորո**

34. ՔԷԶ--ՏԻ ՔԷզ ի^օնչ՝ միայն պարզելվ, ընծա՝ հնում Ձիր
 35. ՐՕՊԷ—Սա Հայոց գրերի ամենախօրհրդավոր տառն է՝ Արարչական պահ
 36. ՔՈՐՄ—Քորմն է Աշխարհի տիրակալը

Նշված գրերից ամենահինը համարվում է փյունիկյանը: Միեվնույն ժամանակ այն կհամարենք մեզ համար առավել գնահատված՝ քանզի պահպանվել են գրերի կողքի նկարները: Մի մոռացեք՝ մ.թ.ա. 1700 թվերին հիքստսները Եգիպտոս արշավելուց Հայոց գրերը սովորեցրին ու հարմարեցրին հարավի ժողովուրդներին: Այսինքն տառերի անունները պետք է հայերեն բառեր լինեն, բայց իրենց հնչողականությամբ՝ քանզի որոշ հնչյուններ իրենց կողմից այլ կերպ են հնչում: Քանի որ պահպանված է այդ բառի նկարը՝ օրինակ Ալպ, Արաֆը դա Յուլն է, ապա տվող կամ բացակա հնչյունները փոխարինելով իրենց կողմից չարտասանվող հայերեն համապատասխան հնչյուններով՝ ստանում ենք համապատասխան հայերեն բառը, որը պետք է լինի հենց տվյալ նկարի անվանումը:

Տառերի անունները հայերեն հնչեցնելուց պարտադիր պետք է հաշվի առնել, որ այդ գրերը ինձ հասել են ռուսերեն ու լատիներեն տարբերակներով և հետո էլ, որ հայերենում (Բ,Պ,Փ), (Գ,Կ,Ք), (Դ,Տ,Թ), (Ձ,Ծ,Յ), (Ջ,Շ,Չ), (Ղ,Խ), (Տ,Ծ) հնչյունները միմիանցով փոխանցվել են քանզի այդ բոլոր հնչյունները այդ ժողովուրդները չեն կարողանում արտասանել:

Գրքում հարկ չկա ամեն մի տառին առանձին անդրադառնալ՝ այս նույն մոտեցմամբ, ջանասիր աշխատանքի արդյունքում բոլոր տառերը իրենց անվանմամբ վերծանվեցին: Դուք կարող եք և հավաստիանալու համար անպայման արեք քերեկանական ստուգումը:

բ

բ

Բայց, քանզի բնականից շատ հնչյուններ նրանք չեն կարող արտասանել, ինչպես օրինակ արաբները, հույները ասորիները, ջիուդներն կարող են արտասանել ընդամենը 22-28 հնչյուն, չունեն «բ», «գ», «դ», «չ», «շ», «ծ», «ու», «ը» և այլ հնչյուններ, արամեական այբուբենինց հանվեցին դրանք, բայց առաջին չորսը տառերը մնացին իրենց տեղերում՝ որոշ հնչեղափոփոխմամբ:

Քանզի ոչ մի փյունիկյան պետություն ու ժողովուրդ չի եղել, ուրեմն փյունիկյան այբուբեն էլ չի կարող լինել, ու այսպիսով պարզ դարձավ, որ Հայոց գրերի հիման վրա Հայերը հարավի ազգերի համար ըստ նրանց հնչյունարտասանման կարողության քանակի շնորհեցին այդ գրերը, որոնք էլ հանդիսացան մնացած բոլոր ժողովուրդների գրերի հիմքը:

VIII. սյունակում ստացանք 8500 տարեկան Հայոց Թորքոմյան գրերը՝ վերելից ներքել հաջորդվող ի սկզբանե հերթականությամբ իրենց իսկ թվային նշանակությամբ՝

Ա-1	Բ-2	Գ-3	Դ-4	Յ-5	Վ-6	Զ-7	Ը-8	Թ-9
Ժ-10	Կ	Լ	Մ	Ն	Շ	Օ	Պ	Ղ ⁹⁰
Ճ-100	Ռ	Ս	Տ	Է	Փ	Ի	Ծ	Ո ⁹⁰⁰
Չ-1000	Ֆ	Խ	Հ	Ջ	Յ	Ձ	Ր	Բ ⁹⁰⁰⁰

Հետևապես ապացուցվեց.

1) Հայոց գրերում «Ե» և «Ո» տառերի մտցումը, «Ռ» տառի երկնշանի մտցումը, «Օ»

և “Ֆ” տառերի հեռացումը Այբուբենից և հետագայում “Յեվ” բառին հաջորդագրելով ստանալ “ՅԵՎՕՖ”, այսինքն Եեովա սաղանայի անունը՝ ուներ Հայոց սրբագույն գրերը պղծելու ու սաղանա ջիտղին վերագրելու նպատակ:

- 2) Եթե բոլոր գրերը առաջացել են փյունիկյանից, իսկ փյունիկյանը Հայերենից՝ ապա բոլոր գրերի նախահայրը Հայոց գրերն են:

Ահա, թե ինչու՞ և ի՞նչ է փոխանցում Առաջնածին Հային Վեստ քերթողահայրը.

«Դու պատկանում ես Նախնական և քաջ ազգի, արդյունավոր ոչ միայն խոսքի և պիտանի՝ խոհականության մեջ, այլև՛ մեծամեծ փառավոր գործերով, որոնք մենք կհիշատակենք այս պատմության ընթացքում»,- Մովսես Խորենացի:

Այսինքն Հայն է Առաջին՝ նախնական արարվածը ու Հայոց գրերն են նախնականը:

Եթե ամեն գրից՝ որպես սկզբնատառից կազմում ենք առաջնածինն, այսինքն դեռելս խոսալ չիմացողին, առարկաների անունները չլսածին նախնական ի՞նչ բառեր պետք է ուսուցանվեր՝ կստանանք Հայոց Առաքելությունը՝

1	Արար, Բան, Գօյ, Դից	Արարքը բանն է գոյի Դիցերից՝
2	Յաթ, Վան, Ջարմ, Ընտիր	Յաթից վանում զարմ ընտրյալ:
3	Թագ, Ժամ, Կողես, Լոյս	Թագը ժամի կողես լույսն է (կենաց լույսից արարեց)
4	Մագդ, Նիր, Շնորհ, Օրեն	Մագդ միրը շնորհել օրենքով (աշխատանք և օրենք)
5	Պաշտ, Ղէկ, Ճէտ, Ռէս	Պաշտել ղեկավար ճետ ռեսին (պաշտել ղեկ. սերնդին)
6	Սէր, Տախտ, Էոբյ, Փառ	Սերել տախտը էոբին փառքի (սերել գահը փառքի էոբյ)
7	Իշխ, Ծին, Ռս, Չափ	Իշխի ճնին ուսուցումը չափը (իշխի գիտությունը)
8	Ֆավն, Խիկար, Հակ, Ջաթ	Ֆավնը խիկարի հակ է ջաթին (Ֆայմը հակ է գաթողիկին)
9	Ցօփ, Չամաթ, Բօպէ, Զործ	Յոփն ու Չամաթը բոպէի քործն են (խաբերաներն են)

Յաթ(սկզբնանյութ), Ջարմ(ազգ), Ժամ (ժամանակ), Կողես (սուրբ), Մագդ (իզոր, մեծն), Նիր (աշխատանք), Օրեն (օրենք), Պաշտ (պաշտոն, պաշտել), Ղէկ (ղեկավար), Ճէտ (որդի, սերունդ), Ռէս (համայնքդեկ), Սէր (սերել), Տախտ (գահ), Էոբյ(էոբյուն), Փառ (փառք), Իշխ(իշխան), Ծին(ծնունդ), Ռս (ուսում), Չափ(ծավալ), Ֆավն (Ֆայմ, գիտելիք), Խիկար (իմաստուն), Հակ (հակառակ, հակադիր), Ջաթ (գաթողիկ+ոս), Ցօփ (պոռնիկ), Չամաթ (խեղաթյուրված, դամազ), Բօպէ (տվյալ պահ), Զործ (խաբերա, շառլատան):

Հիմա կկռահեք, թե ինչու՞ է ջիտղը մեզ գոյ անվանում, որտեղից է յաթ՝ ատոմ բառը, ինչու՞ է ջիտղը իրեն ընտրյալ ժողովուրդ անվանել, կողեսը փոխարինել հիմը սրբել՝ սուրբ տերմինով, Կենաց լույսը Լուցիֆեռի կեղծ՝ դեվի լույսով, աշխատանք ու օրենք արհամարում, ղեկավարից ու պետությունից զրկում, զրկում մարդկությանը սերելու Արարչական օրենքներով կառավարել, որ պետք է գիտությունը առաջնորդի մարդուն, և որ իմաստունի գաղափարը դեմ է գաթողիկ-ոս-ին, և որ պոռնիկն ու խեղաթյուրվածն են բարորության բռնամիտ և ինչու՞ է պղծվել Հայոց այբուբենն ու պարտադրվել մոռացության ենթարկել վերը բերված բառերի շարանը:

Հայոց սրբագույն գրերի պղծած լինելն էլ բացահայտվեց ու շտկվեց՝ անցնենք առաջ, հաղթանակը մեզ է սպասում:

Հայոց գրերը շատ ու շատ խորհուրդներ են իրենց մեջ պարունակում, իսկ Հայոց Առաքելության առանցքը. իմացեք՝

ԲԱՐԵՊԱՇՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԲԱՐԵՄՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԲԱՐԵԿՐԹՈՒԹՅՈՒՆ

ԲԱՐԵԿԵՐՏՈՒԹՅՈՒՆ

Ըստ Զրադաշտի՝ Բարեպաշտության հիմքն է Բարի միտքը, Բարի խոսքը և Բարի գործը:

«Եվրոպայի դժբախտությունը այն է, որ նա որպես քաղաքակրթության հիմք ընդունեց Հունաստանը, և ոչ թե Հայաստանը».-Գերմանացի, դաշտային հնագիտության հիմնադիր Հենրիխ Շլիման:

ԴԻՑԱԶՆԱՎԵՊ ԿԱՄ ԱՍԶ ՀԱՅԿԻ ՄԱՍԻՆ (ԷՊՈՍԸ)

Էպոս – հունարեն “տեղեկություն” բառն է, որը չգիտեմ ինչու², ինչ բընամու կողմից հաստուկ ներմուծվել է: Հայերեն այդ միտքը հնչում է հայարտ և բովանդակայից երեք հոմանիշներով՝ ԱՍԶ, Առասպել կամ Դիցազնավեպ: Անշուշտ հենց դրանք են “Հայկի դիցազնական ասքը” Մասունցի Դավթի էպոս՝ վերակոչել՝ հույս ունենալով գոնե թղթի վրա, գոնե մեկ պահ իրենց դեվին նմանեցնել բարյացկամության խորհրդանիշ՝ Հայկ դյուցազնի հետ:

Հուդեայի թագավոր Դավիթն է տիրացել Հիքսոսների մայրաքաղաք Ավարիսին՝ Խուտ-ՈՒարտին (ՈՒարտների տուն), այսօրվա Երուսաղեմին (Բ ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ գլ. Ե): Այդ նույն Դավիդը Հայկի փոխարեն պետք է հետագայում դառնար մեր ԱՍԶ--էպոսի հերոսը: Մենք արդեն գիտենք՝ “Աստվածաշունչ” (իմա՝ Արարչաշունչ) նշանակում է “Հայոց Լեզու”, այսինքն Առաջին Արարված Մարդուն Արարչի պատվիրան Առաքյալների՝ ԴԻՑ-երի կողմից հատկացված շունչը՝ խոսակցելու միջոցը՝ ՀԱՅՈՑ ԼԵԶՈՒՆ:

Թորաքրիստիան, ինչը հունարեն “գիրք” է նշանակում, գրված է մ.թ.ա. 180-116 թ-երին՝ Մովսեսի մահից ութ դար հետո, արամեական /հին հայկական/ գրերով, որից օգտվում էին ասորիները և Ասորեստանի կործանումից հետո հբրյաները այդ գրերը սեփականացրին:

Աշխարհի բոլոր հին ժողովուրդների միֆալոգիաներում “ԱՄ”-ը կապվում է մագիայի, օձի, դեվի, և պոռնկության հետ (Աստարովտ /Աստարա/՝ այլասեռվածություն Աստվածուհի, Ասմադեյ՝ դեների Աստված, Ասպիդ՝ ԻԺ օձ, Աստոր՝ սեւք, խավար): ԱՄ միեվնույն ժամանակ նշանակում է ոտք (ճապոնացիների, ասորական ընտանիքի ժողովուրդների մոտ դեռես պահպանվում է), ինչով և պայմանավորված է ջիուդոների համեմատաբար հաստ ոտքերով՝ գալյային օրենքի իրականացման (վերցրու և փախի) խորհուրդն ունի: Տարոնի բարբառով պոռնիկներին քածեր են (окопачка) անվանում (քածի տալքածով խփել), իսկ ռուսը ասում է գալլին ոտքերն են կերակրում (волка ноги кормят) կամ ոտքերում ճշմարտություն չկա (в ногах правды нет):

Հին Կտակարանը նույն Մովսեսի հնգամատյանն է, որը կոչվում է Թորա, ինչը և համարվում է հբրյաների (ջիուդների ինքնանվանումը) կյանքի ուղղին՝ ծրագիրը:

Իսկ ինչ է նշանակում հրեա բառը. Անտիկ Հայաստանում բոլոր բառերն ու անվանումները ունեին գաղափարաբանական արմատական նշանակություն: Ջերմություն բառը վերագրված է Արեւի արծակած էներգիային, մարդու գլխից բխած էներգիան կոչվել է տաքություն, սրտից (հոգուց) բխածը՝ տապ (տապակել), իսկ սեռական օրգաններից բխածը՝ հուր: Հին Հայաստանում, որտեղ ըրմական դասը՝ Վահունիներն էին տալիս բոլոր տառակապակցությունների՝ բառերի իմաստավորումը, գերազանց գիտեին հուրա կոչվող հոտի առաջացման ու ֆալլոսապաշտ լինելու մասին և դրանց տվեցին հրեա՝ ֆալլոսի որդի անվանումը: Այնպես, որ հրեա նշանակում է ֆալլոսի որդի, ֆալլոսի տղա, քանզի դրանց մոտ բացարձակապես կապ չունի, թե հայրը ով է՝ նա ընդամենը ֆալլոս է: (Հիմա, ինձ թվում է, արդեն դժվար չի լինի «հրատապ» բառի ճիշտ նշանակությունը բացահայտել):

Հբրյական փառաբանված ասացվածքը ասում է,--“Մեր կովի (հբրյուռու) հորթը միշտ էլ մերն է՝ ցուլ է պետք ճարել ընտրյալ”։ Ինձ թվում է ավելորդ անգամ բացատրության կարիք չի գգում այս փաստը և ամեն ինչ հասկանալի է:

Այս պատճառով մենք կարող ենք օգտագործել հրեա (ֆալլոսի որդի), ժիդ (ուղղակի ֆալլոս է նշանակում), հուդա, իուդա, յուդա, ջիուդ, որոնք նույնպես ֆալլոս են նշանակում: Իսկ հրեաների ինքնակոչումը ՀԼԲԻՅԼ- է, ինչը արաբերենից (ջիուդները ասորական ծագում ունեն, բայց լեքսիկոնում արաբերեն բառերը մոտ 15% են) թարգմանած նշանակում է խուժան, հանցագործ, իսկ հբրյայերենը՝ հանցագործ լեզու՝ խուժանական ժարգոն՝ ինչ հանգամանքով իրենք անչափ ուրախ են:

Ինչ մնում է, ըստ Բիբլիայի, մարդկության՝ տարբեր ռասաների, գույնի, տեսքի, բացարձակապես տարբեր գեների առաջացումը մի Ադամից ու Եվայից, ընդ որում՝ Եվան էլ առաջացել է Ադամի կողոսկրից (այսինքն մարդ ու կին նույն արյունը ունեն), ինձ թվում է անհիմն անհեթեթություն է, հիմարություն:

Կամ Սողոմոն ու Գոմոր քաղաքների ավերումից հետո ջիուդական հոտը շարունակվեց ողջ մնացած Դավիթից և իր դուստրերից սերված սերնդից: (Մենդոց ԺԹ:31-35)

Նույն այլասեռվածության արդյունք է ջրհեղեղից փրկված Նոյի երեք որդիներից բոլոր ազգերի առաջնալը, ինչը առանց արյունապղծման հնարավոր չի: «Եհովա Աստվածը “Նոյ Նահապետին” իր ընտանիքի հետ միասին պահպանեց ջրհեղեղից և Նոյը դարձավ մարդկային ցեղի երկրորդ նախահայրը» (Մենդոց ԳԼ-2):

Չար Զրմեբը, որոնք պետք է իրականացնեին սաղանական էրայի նախապատրաստումն ու կյանքի կոչումը՝ կոչվեցին ԼԵՎԻՏՆԸ: «Մովսեսը Դեվտացի էր», - ասում է Հին Կտակարանը՝ «Լեվիտ» բառը՝ դրանք Դեվտացի չար քրմերն են: Իսկ ՄՈՎՍԵՍ=ՄՕԵբը. Ջուր + ՈՒՄԵՀ եբր. Փրկել: Այդպես էլ կա՝ փարավոնի կինը Մովսեսին իբր գետից է գտել: Հնում միայն քրմերը կարող էին իմանալ, որ Աշխարհը թեփակոխելու է ԶԿԱՆ (ՉՈՒՆԿՆ՝ ունկընդորո)՝ սաղանի էրան և չար Զրմեբի՝ Լեվիտների կեղծիքի նպատակը պետք է լինեք բարոյ՝ Կենաց Լույսը, Արեւիկ, կյանքի լույսը, փոխարինել չարի լույսով՝ ԴԵՎ-ով, ԴԱՎԻԴ-ով, խաբկանքով թագավոր դառնալով՝

ՀԱՅԿ=Հոգի+Արարված+Յավիտենական+Կեմք,

ԴԱՎԻԴ/p/=Դրախտ+Արարված+Վսիմ+Իմաստ+Դրախտ (թագավոր),

ՍԱՍԱՆ-ցի (Սասան=Ս-սերմ+Աս--օծի սսս-վոցն է) նշանակում է ՕՁ ԴԱՎԻԴ՝ ԶՀՈՒԴ:

ԹՈՐՈՍ—Թորայի, հնգամատյանի հիմքի վրա է հորինված:

ՕՀԱՆ—Հովհան, Հովհաննես մկրտչի հիշատակումն է:

Հնդկական Վեդայում ԴԵՎԱ Աստվածների ընդհանուր անունն է, ինչը նշանակում է պայծառ, իսկ ջիուդները դրան տվել են «Նոր լույս» չար գաղափարը: Սանսկրիտի DEVA-Լույս Աստվածը ջիուդ պահպանողների մոտ արդեն կոչվում է չար ոգի:

Ադամը և Եվան ՄԱԴԱՆ-ների (սա է, դա է, թե նա է) և դժոխքայինների (տարտարային) ծնողներն են՝ ոչ թե համայն մարդկության, իսկ դժոխքային ծնունդների նահապետ Նոյը այդ բոլոր Սաղանաներին ԱՐԱՐԱՍ-ում հանգրվանելու, ԱՐԱՐԱՍ-ը գավթելու և հետո ամբողջ Աշխարհին տիրանալու, այլասեռելու ու սաղանական կարգերը հաստատելու գաղափարախոսության հիմնաքարն է: Հիշեք, Հին կտակարանում ինչպես է նկարագրվում այն՝ Կայենը իր եղբայր Հաբելին սպանելուց հետո Եհովայի կողմից արտաքսվեց Նայիդ (Նաիրի) երկիրը և որպեսզի մարդիկ նրան չսպանեն՝ Եհովան նրա վրա նշան արեց: Այդ ի՞նչ մարդիկ էին, եթե Ադամն ու Եվան դեռ միայն Կայենին ու Հաբելին էին ծնել և հետո այդ ի՞նչ նշան արեց Եհովան Կայենի վրա:

Նաիրի երկրում մարդիկ՝ դրանք ՀԱՅԵՐՆ են, իսկ նշանը, որին հետագայում կանրադառնանք՝ դա ջիուդների ծննդյան 8-րդ օրը թվականվելու արդյունքից առաջացած սաղանական արտաքին տարբերություններն են արարված մարդկանցից:

«Սասունցի Դավիթ» էպոսը ձեռագիրված ու պղծված Հայկի ու ԲելիՄարն է:

Նախ՝ ոչ թե Հայկական Ժողովրդական Էպոս, այլ ՀԱՅՈՑ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՄԸ կամ ԴԻՅԱԶՆԱՎԵՊ, եթե իհարկե այն գրած և ձեռակերպած լինենի Հայ ազգի քրմերն ու գրիչները: Հետո, այդ ինչպես պատահեց, որ ոչ Օղյունյը, ոչ Մովսես խորենացին ոչ մի առիթով չանրադարձան Հայոց Ասքին և հանկարծ Բագրատունիները, այն էլ իրենցից մի քանի հազարամյակներ առաջ քաղաքակրթություն սալրած ազգի Ասքը անվանելով ժողովրդական էպոս և ընդհանրել 939 թվականին, առանց որեւէ պատմական հիմքի համապատասխանող պյուժեյի և պատմաառասպելական հերոսների՝ (բացի Մեհերից, որին էլ վերանվանեցին Փոքրի) ձեռագրեցին «Հայկական ժողովրդական էպոս»-ը:

Ասորի պատմիչ Սար Աբալը (սուրբ հայր) ինքն է գրում, որ Հայկը Բելին սպանեց ու Նեմրոք լեռան գագաթին թռնդի մեջ այրեց:

ԵՎ ինչպես եք կարծում, այդ ինչպես պատահեց, որ սկսած Մուգ Գրիգորից Հայոց գիրն ու գրականությունը, ընդ որում պատմականը, այնպիսի հստությամբ հրկիզվեց ու բնաջնջվեց, որ ընդամենը հարյուր տարի հետո Մեսրոպ Մաշտոցին չէր հաջողվում գոնե մեկ հատ գիրք գտնել (հարկ է իմանալ, որ այդ երկու երեք գրքերը Կապադովկիայում՝ սաստանական որջում գտան, որտեղից էլ եկել էր Գրիգոր Խավարիչը), որպեսզի Հայոց Այբուբենը ինքնին հնչյունահամաձայնեցված վերագրվեր՝ և հանկարծ դեպ Գրիգորի արյունա-

կիցները վեցը հարյուր տարի հետո որոշեցին Հայոց պատմական էպոսը գրի առնել: Չէ որ Հայաստանը արդեն վերանվանվել էր Բագրատունիների Հայկական թագավորության (կար նաեւ Վրաց Բագրատունիների, Աղվանաց Բագրատունիների, Աբխազաց Բագրատունիների թագավորություններ), միակուտ պատմական Հայաստանը բաժանված էր մի քանի չհուղատուն թագավորությունների և հանկարծ հիշեցին էպոսի մասին:

Սասնա ծռեր կամ Սասունցի Դավիթ Հայ ժողովրդական հերոսավեպը բանահավաքների կողմից կոչվել է նաեւ Սասնա փառեկականներ, Սասնա տուն, Ջոջանց տուն, Սասունցի Դավիթ կամ Մհերի դուռ, Դավիթ և Մհեր, Դավթի պատմություն, Դավթի հեքիաթ: Էպոսի հերոսներից Սանասարի և Բաղդասարի մասին գրավոր ավանդությունը վերցված է Բիբլիայից (Դ. Թագավորած ԺԹ:36): Իսկ Դավթի և Խանդութի մասին գրույցները անգամ XVI դ. պորտուգալացի ճանապարհորդներ Ա. Տեներելլոյի և Մ. Ա.Ֆոնստի գրառումներից է:

«Սասնա ծռերը» հայտնաբերել և ամբողջությամբ գրառել է Գարեգին Սրվանձտյանը, 1873-ին, Մշո Առնիստ գյուղում, երեսփոխան Կրպոյից և հրատարակել Գ. Պոլսում (Գրոց ու բրոց և Սասունցի Դավիթ կամ Մհերի դուռ, 1874 թ.): Երկրորդ տարբերակը 1886-ին Էջմիածնում գրի է առել Մանուկ ԱբեղյանըՆախտ քեռի Մոկացուց և հրատարակել Շուշիում (Դավիթ և Մհեր, 1889 թ.): Նորանոր տարբերակներ են գրառել Գ. Հովսեփյանը, Խ. Դադյանը, Ս. Հայկունին, Ա. Աբեղյանը, Ե. Լալայանը, Կ. Մելիք-Օհանջանյանը, Ա. Ղանալանյանը և ուրիշներ: «Սասնա ծռերի» 1000-ամյա հորելյանի առթիվ մինչ այդ գրառված 60-ից ավելի պատումների հիման վրա, Հովհ. Թումանյանի, Մ. Աբեղյանի, Գ. Աբովի, Ա. Ղանալանյանի խմբագրությամբ 1939թ. մոգոնվել-հյուսվել է մեկ միասնական համահավաք «Սասունցի Դավիթ»: Վեպի մեկ այլ համահավաք բնագիր է կազմել Տ. Չիբուկին Փարիզում «Սասունական» վերնագրով 1942 թվականին:

Էպոսի վիպասացներըՎանա լճի ավազանից ու նրանից հարավ-արեւմուտք և հյուսիս-արեւելք ընկած գավառներից են Սասուն, Մուշ, Բաղեշ, Մոկը, Շատախ, Վան, Հայոց ձոր, Խլաթ, Արծեշ, Սանազկերտ, Ալաշկերտ, Բայազետ: XIX-XX դդ. պանդխտած և գաղթած վիպասացների ու նրանց սերունդների միջոցով Սասնա ծռերն անցել է Արեւելյան Հայաստան, մասամբ պարսկահայերի մեջ և Թիֆլիս: Դրանք հիմնականում արեւմտահայ բարբառներն ու ենթաբարբառներն են, երբեմն նկատելի է նաեւ արեւելահայ բարբառների ազդեցությունը: Սասնա ծռերը ավանդվել է բանավոր և նրա բնագրերը XIX-XX դդ. տարբեր վիպասաններից գրառված տարբերակներ են, որոնք կառուցվածքով, լեզվաբարբառային և վիպական ներքին հատկանիշներով բաժանվում են տիպաբանական-տեղագրական երեք մեծ խմբի՝ Սասնա, Մշո և Մոկաց, ինչպես նաեւ՝ խառը: Հավանաբար նախնական պարզ տիպը, եղել է Սասունիւնը, որի տարածումից էլ ստեղծվել են մյուս տարբերակները:

Էպոսում գործում է վիպական հերոսների չորս հիմնական սերունդ. Սանասար և Բաղդասար, Մեծ կամ Ջոջ Մհեր (երբեմն՝ Առյուծաձեւ Մհեր), Դավիթ (Թլոյ, Թլվատ, Թառլան մականուններով) և Փոքր կամ Պստիկ Մհեր: Հերոսների այս չորս սերունդը իբր միմյանց հետ կապված են ազգակցական կապերով: Սասնա ծռերի ամենաբնորոշ գիծը հերոսական աննկուն ոգին է՝ պայմանավորված նրա նախահիմքում ընկած առասպելական դյուցազունների սխրանքներով և հայ ժողովրդի՝ իր ոսոխների, հատկապես արաբական բռնակալության դեմ մղած դարավոր պայքարով: Սասնա ծռերի գրական մշակումները սկսվել են դեռեւս 1890-ական թվականներից, սակայն Դավթի ճյուղի լավագույն մշակումը համարվում է՝ իհարկե ոչ պատահական, Հովհաննես Թումանյանի«Սասունցի Դավիթ» 1903թ. հրատարակությունը: Փոքր Մհերի ճյուղը բանաստեղծական մշակման են ենթարկել ռուս բանաստեղծ Ա. Կուլեբյակինի«Մհերի դուռ»-ում Թիֆլիս, 1916 թ. և Ալ. Բասիկյանը «Սասնան Մհեր»-ում 1922 թ.: Դավթի ճյուղը մշակել է նաեւ Եղիշե Չարենցը «Սասունցի Դավիթ»-ում, 1933 թ. և ուրիշներ: Էպոսի ամբողջական, մշակված տարբերակը 1939թ. թարգմանվել է ռուսերեն: Համահավաք բնագիրը թարգմանվել է ֆրանսերեն, չինարեն, անգլերեն (թարգմանիչ՝ Լեոն-Չավեն Սյուրմեյան), գերմաներեն, վրացերեն, ադրբեջաներեն և այլ լեզուներով:

Ուշադրություն դարձրեք՝ Հ. Թումանյանի առանց պատմական հիմքերի՝ Սրվանձտյանի

«Սանասար ու Բաղդասար» վեպը սարքեց Հայոց էպոս ու այդպես էլ շարունակվեց:

Էպոսի գլխավոր հերոսն է Սասունցի Դավիթը: Դավիթ, այն էլ Սասունցի, այդպիսի անուն Հայոց բազմադարյան պատմության մեջ երբեք չի եղել: Մենք Առաջին արարված մարդն ենք, առաջին ազգն ենք, Արեւիկ, Կենաց Լույսի, բարոյականի որդիներն ենք: Իսկ Դավիթ նշանակում է նոր (սադանական) լույս՝ ԴԱՎ, ԴԵՎ, իսկ այն բերողը՝ Լուցիֆերը, Լուսաբերը:

Սանասարն ու Բաղդասարը դրանք Ասորեստանի թագավոր Սենեբերիմի հայրասպան որդիներն էին, որոնց Հայոց թագավոր Հսկան ն.թ.ա. 681 թվ. թույլ տվեց Հայաստանում ապրելու և նրանք իրենցից ոչինչ չեն ներկայացրել, ուր մնաց ազգային հերոսներ լինեին:

Ձենով Օհանը նույն Իոհան, Հովհան, Յահվահ, Եհովա (Johoh) սադանայի անունն է:

Մեերին անվանելով Փոքր Մեեր, մտցնելով ժայռի մեջ, մինչև նոր՝ արդար աշխարհ կառուցվելը ունի հետեւյալ նպատակը՝ որ այն, եղած, բարոյական կարգերով ապրող աշխարհը այլեւս չի լինի՝ այսինքն Մեերը կմնա ժայռի մեջ:

Բացի Մեերից, մնացած բոլոր անունները բացարձակապես ոչ մի կապ չունեն Հայոց պատմության հետ: Սրանք բոլորը ջիուդների հորինած անուններ են: Ջիուդները համարելով հանդերձ, որ այլեւս Հայր ոտքի չի կանգնի, Հայոց պետականության պատմությունը ընդմիջող կապտականա իրեն, հնագույն պատմական արժեքները հրկիզելուց և վերացնելուց հետո անցան նոր կեղծ պատմությունը հորինելուն, ընդ որում որոշեցին կեղծ պատմական դեմքերին տալ իբր անմիջապես սկզբնաժին շրջանի արժեքներ: Պիղծ Ադամը, ԵՎան, Նոյը արդեն երկհազար տարի էր խեղաթուրանք Թորայի և Բիբլիայի համաձայն կային, մնում էր Երկիր մոլորակի առաջին արարված ազգի պատմությունն էլ իրենց վերագրեին և սադանի «Ընտրյալ ժողովրդի» պատմական փաստ լինելը բանաձեւված կլինեք: Բայց ջիուդ բիռոբրոտների մոտ «Սադանական փորձության» միայն գողական ու պոռնկական տարբերակներն էլ լավ ստացվել, կեղծիքին պատմական բնութ թաղը տրամաբանությունից գուրկ կենդանիները ակնհայտ սխալներով կատարեցին:

Էպոսի առաջին դյուցազունները Սանասարն ու Բաղդասարն են, որոնք ծնվել են ծովից: ՈՒշադրություն՝ ծովից, որը արարվելուց Հայկական լեռնաշխարհում չի եղել: Հայոց պատմությունից, կապնված ծովի հետ, ըստ Մովսես Խորենացու, միակ հիշատակված կերպարը, դա Տորք Անգեղն է եղել՝ Հայկի հայր Թորքունը: Իսկ ծովից ծնված, կամ ջուրն անցնող երեւույթը կապում է Բիբլիայի Հբրյաներին Եգիպտոսից վտարելու (ն.թ.ա. 1080թվ.) պատմությանը, որտեղ, իբր ջուրը հետ է քաշվում, հբրյանները անցնում են, ջուրը նորից իր տեղն է լցվում և այդ պրոցեսը անվանվել է «Ազնանցորդու ջուր»:

Սանասար և Բաղդասարը վերցված է Ասորեստանի Սիննահարիմ (Սենեբերիմ) թագավորի (ն.թ.ա. 701-681թ.թ.) որդիներ Ադրամելիք (Բաղդասար) և Շարաշար (Սանասար) որդիների պատմությունից՝ վերանվանած Սիոն սարի հիշատակին, որոնց մայրը հբրյուտի էր, և երբ իրենց հայր Սենեբերիմը գրավելով Երուսաղեմը՝ դրանց Եգեկիա առաջնորդի օրոք, կոտորեց հբրյաներին, որդիները սպանեցին իրենց հորը ու փախան Արարաղի Երկիրը: Իհարկե Հայոց Հսկայ (Հուսակ) թագավորը նրանց ընդունեց, հարավ արեւմտյան՝ Ասորեստանի սահմանի մոտ նրանց փոքր պաշտոններ տվեց և դրանով Հայոց հողի վրա դրվեց Սադանական Փորձության երկրորդ հիմնաքարը: Սա է պատճառը, որ Բագրատունիների կողմից այս երկուսը դարձել են իրենց հոտային հերոսներ, դեռ քիչ է, իբր սասունցիք էլ Սանասարից են սերմանել, իսկ Արծրունիներն ու Գնունիները՝ Բաղդասարից:

Խորենացին գրում է, - «Արծիվը Սանասարին դուրս է բերում ստորգետնյա թագավորությունից», այսինքն ԱՐ-ծիվը դուրս բերեց գաղափարական խավարից: Իսկ ինչ մնում է, թե իբր դրանց մայրը՝ Ծովինարը, Գագիկ թագավորի աղջիկը, խալիֆի կինը, հղիացել է ծովից(այսինքն երեխաներն էլ ամուսնուց՝ խալիֆից չեն)՝ մենք այդ ժամանակ Գագիկ թագավոր, և ընդհանրապես Գագիկ անուն չենք ունեցել և ոչ էլ Սանասար, Բաղդասար պատմական դեմքեր:

ՆԱՐ դիցուհուն էլ սարքել են ԾՈՎԻ-ՆԱՐ, միեւնույն է ծովից հղիանալը որպես գաղափարախոսություն և հասկացողություն բոլորովին լեռնաբնակ Արեւիկայաշտ Հայկազուններից գաղափարապես անգամ մոտիկ չի, իսկ Գագիկ, գագ, նշանակում է կարաս, սագ՝

իսկ ջիուդներին Լեւիտները խաբել են թե իրենք Կարապի համաստեղությունից են Երկիր ժամանել: Սանասարի Զուրբիկ Ջալալին և Թուր Կեծակին ծովի հատակից հանելը ցանկացել են կապել «Ազնանցորդի ջրի» խեղաթյուրանքին:

Իսկ Գնունի ազգանունը կրել են դեռես Ֆիլիպպ և Ալեքսանդր Մակեդոնացիներն ու նրանց Հայկյան նախնիները (Միգոս Ալեքսանդրոպոլոս “Հայերը” էջ 80), որոնց ստրուկներից են եղել նաեւ ջիուդները:

Կամ, Սանասարին երազ է գալիս Աստվածամայրը և ասում՝ «Հէյ Սանասար, էլի վեր, խաչ պատերազմին կո էստեղ է, էլի, յոթ ծունր, արոթք առջես արա»: Անշուշտ, Էպոսը գրված է քրիստոնեության ժամանակաշրջանում, երբ արդեն «խաչ պատերազմին» (կեռ-խաչը կամ Արեւիխաչը) արդեն մոռացված էր և էպոսում որեւիէ պատերազմ կամ բախում կրոնական հողի վրա չէր կատարվում: Երեւի հին էպոսից արտագրելուց ջիուդները այսքանը չեն տրամաբանել, միայն թե “խաչ” բառը և Սանասար անունը օգտագործելին:

Բացարձակապես նման ձեւակերպում է անում մեր էպոսի մասին Վ. Մ. Ժիրմունսկին՝ ուշ շրջանի, բայց Հին ծագումով ծննդյան մոտիվների վրա վերակառուցված սյուժեներ են: Զսանինից և ավել հազար տարվա գիտական և արվեստի բազմախորատ պատմության տեր ազգը ունի ընդհամենը մե՛կ հազարամյա էպոս: ՌԴ՝ կորալ հինը՝ իսկականը:

Պատմագետ Սրվանձտյանը այս ամենի մասին դեռ 1874 թվ. խոսել է, բայց ինչ որ պատճառներով չի ցանկացել պարզաբանի: Երեւի, թե էպոսի մեջ քավատամբի և կրոնի հավասարագոր չլինելու վառ արտահայտման պահպանումը նրան բավականացրել է:

Իսկ ինչ մնում է Փոքր Միերին՝ Դավթի որդուն, Սանասարի թոռանը՝ սա լրիվ ապուշություն է, որովհետեւ այս կերպարների գոյության թացքերի միջեւ հազարամյակների տարբերություն կա՝ Միերը շատ անգամ ավելի տարիքով է, քան իր հայր Դավիթը, կամ պապը՝ Սանասարը: Միերի կերպարը հանգում է հնագույն առասպելների ժամանակներին, իսկ մնացած բոլոր կերպարները անհամեմատ մոտիկ ժամանակներին: Իսկ էպոսում Միերի կողմից եզին սպանելը, եզի սերմի ժայթքելը, նրա պոչի մագերից ցորենի հասկեր աճելը, դա Տավրոսյան լեռնաշխարհում եզերի բազմացնելն ու հացը մշակելն է, որը ունի շատ հազարամյակների պատմություն և այն կապված է Տիր ու Միիր դիցերի հետ: “ՄՇԷՐ” անունը նշանակում է՝ **Մոքի, Հոգի, Էություն** և տիեզերականպահի **Բ**-տարր՝ մասնիկ, այսինքն առաջին արարված՝ Կես ԱՐ, կես ԴԻՅ: Միեւնույն է առանց լույսի և ջերմության ԱՐԱՐ-ըր հնարավոր չէր լինի, այնպես, որ Միերը ջրի, լույսի և ջերմության՝ Արեւի արդյունք է: Իսկ հետագա գոյությունը խիստ կապված է և հողի հետ: Այդ հողն էլ ամեն ԱՐի համար նախատեսված ՀԱՅՐենիքն է (Հոգի Այրերի երկիրը) և սրբությունը, ինչը այսօր էլ ջիուդ «հմուտները» կոչում են ՄԱՅՐ ՀԱՅՐ-ենիք՝ արդեն յուրովի ՄԱՐագմ է:

Էպոսում Միերին ժայռի մեջ մտցնելը նշանակում է Դեվերի, սաղանաքի, տարտարների, Լուցիֆեռի հանդես գալը ստիպեց Միերին մտնելու ոչ թե ջրի մեջ, գետնի տակը, այլ իր պապենական լեռնաշխարհի ժայռի մեջ: Իգուր չի էպոսում Միերը ասում,-«Դեմից ես փորձանք չեմ տեսնի»:

Էպոսում նկարագրվում է, որ մերթ ընդ մերթ Միերի մոտ գնում են կրակ խնդրելու: Այս փաստն էլ է մնացել հին ԱՄՔից՝ Միերը ամենակարող էր: Իսկ նրա ժայռից դուրս գալը հեղինակ-այլակերպ ջիուդները իրենց խելքով դրել են մեծ հարցականի տակ՝

Որ աշխարհը ավերվի, մեկ էլ շինվի,

Երբոր ցորենն եղավ քանց մատուր մի,

ՌԲ գարին եղավ քանց ընկուզ մի,

Էն ժամանակ հրաման կա, որ ելենք եղտեղեն:

Այսինքն առաջին ԱՐԱՐ-ված աշխարհում դու էիր գլխավորը քո՝ արդարությանը, հիմա մենք ենք՝ մեր չարությանը: Եթե աշխարհը նորից քանդվի ու շինվի, այն ժամանակ նորից դու կլինես հին գաղափարախոսության հաղթականը:

Խորենացին գրում է,-«Բ սկզբանե եղել են առասպելները» և ոչինչ չի ավելացրել, որովհետեւ Սահակ Բագրատունին գլխիկ կանգնած էր, բայց հմտորեն՝ իբր դրանք հեքիաթներ են, ավելացնում է «Դա արդեն մեր համար Բյուրասայի Աժդահակի առասպելները փշուռ ու անհեթեթ են կամ ինչու մեզ նեղություն տանք պարսից անմշակ, անճաշակ ու

անհիմաստ առասպելների համար, նրա առաջին և անբարի բարերությունը, դեպքերի նման սպասավորելը, վրիպածին ու ստին վրիպեցնել չկարողանալը, ուսերը համբուրելը, այնտեղից վիշապներ ծնվելը...»: Այսինքն ջիռդ Ածղահակի և սաղանայածին վիշապի մասին անդուր, սուտ ու անհիմաստ առասպել չեմ գրի, կշտամբում է Խորենացին Սահակ Բագրատունուն: Իսկ իրական անուններն ու առասպելը ջիռդները այդպես էլ Խորենացուն գրի առնել չեն բողբ: Նա մի երկու բառով միայն գրել է Տոքր Անգեղյան Պոնտոս ծովի ափին կատարված պատահարներից: Իսկ ինչ վերաբերվում է Սասունցի Դավթի և Մարա(Եգիպտոս) Մելիքի մենամարտին, ապա ես կասեի, որ մենք Եգիպտոսի հետ առասպելացման Հայկի ու Բելի կռիվն ենք միայն ունեցել, իսկ ԲԵԼ-ը դեռեւս եգիպտական չարի Աստվածն էր, ինչը առաջացել է Բելի՝ Բահաղ չարի անունից:

“Մելիք” բառը հերայերեն է և նշանակում է Առաքյալ կամ իշխան: Սա էլ բազմաթիվ ապացույցներից մեկն է, որ մեր էպոսի 10-րդ դարի հեղինակները Հայոց և Եգիպտոսի վաղեմի թշնամի հերոսներն են՝ ջիռդները, քանզի մինչ ջիռդը “Մելիք” բառը լսված չի եղել: Իսկ հիմա էլ իրենք հասել են իրենց նպատակին՝ ինչպես Բիբլիայում է նկարագրված «հանգրվանեցին Արարատում» սկսեցին արդեն ազատ իրենց կոչել մելիքներ:

Հայոց պետականությունը կորցնելուց հետո Հայերը Կապադոկիայի Սատանական Խորհրդի և դեվ Գրիգոր լուսամարիչի կողմից կազմակերպված հնագույն պատմական փաստաթղթերի ու առասպելների հրկիզման, սաղանական էրայում ի հայտ եկած վայրենի ցեղերի վարած գիշատիչ քաղաքականության պատճառով որոշակի հեռացան իրենց արմատներից ու Արարչական ծագման իրենց պատմական աղբյուրներից: Բայց, ջիռդները չկարողացան հասնել իրենց նպատակին, ԱՐԱՐԻՉԸ ավելի հզոր հանդիսացավ՝ քան սաղանական Աստված Եհովան ու Լուցիֆերը: Սաղանական էրան 2012 թվ. դեկտեմբերի 21-ին վերջանում է, բայց այդպես էլ չիրականացվեց ջիռդական երազանքը՝ թողնել մեկ ՀԱՅ, այն էլ թանգարանի համար: Մենք սփովեցինք Աշխարհով մեկ, ապրեցինք դժոխքային (տառաարային) բոլոր ապրումներով, բայց մնացինք կանգուն, պահպանեցինք մեր լեզուն ու ավանդույթները, մնացինք հարազատ մեր ԱՐԱՐԻՉԻՆ:

ԵՎ այդ ամենը ՆԱ տեսավ:

Լուցիֆերը նույնպես համոզվեց, որ դա անհնար է՝ 2128 տարիների ընթացքում ամենաշատը Հային իր արմատներից որոշ - որոշ շեղել հաջողվեց՝ և ընդամենը:

Պետք չի անհանգստանալ, հարգարժան Հայ ազգ, մեր ԱՐՄԵՆՈՒԴ գեները օժտված են այնպիսի վերականգնման և տրամաբանականության հատկություններով, որ տաղանդն ու հանճարը մեզ միշտ ուղեկցում են և շատ շուտով կվերականգնվի մեր ծագումնաբանական պատմության գրառումը՝ այն արդեն ցրցամի փոխում է: Հայը նորից կլինի համաշխարհային քաղաքակրթության կիզակետում՝ որպես «ԱՌԱՋԻՆ ԱՐԱՐՎԱԾ՝ ՀԱՅԱՍՏԱՐԴ»՝ իր շինԱՐԱՐ, ԱՐդարադատ, ԲԱՐդյակերտ և ԲԱՐդյակիրթ առաքելությամբ: Այդ երեսույթը «Հայկական Համաշխարհային Գործուն» անվան տակ արդեն իրենց լայրժուն մաշկի վրա քաջատեղյակ զգում են սաղանայական ու տարտարական բոլոր վիժվածքները:

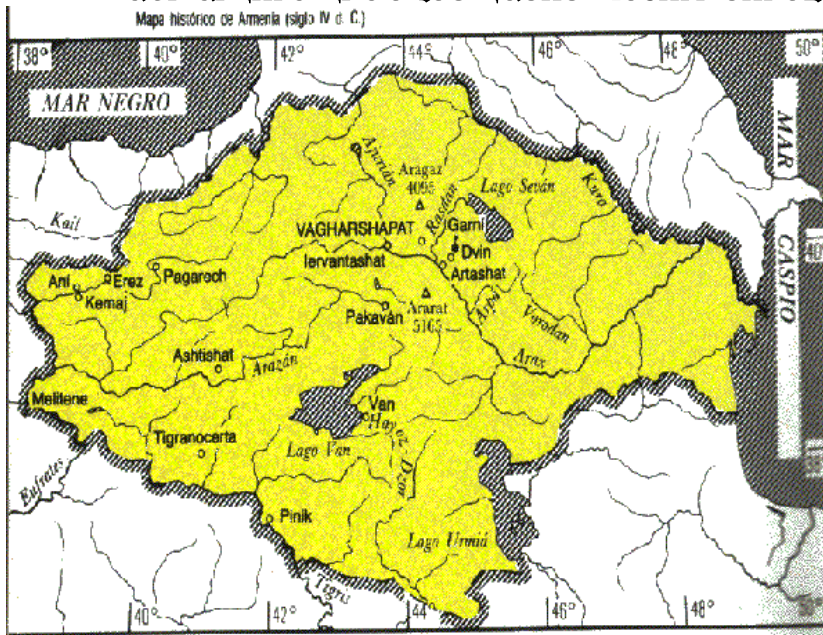
«ՀԱՅՈՑ ԱՌԱՄՊԵԼԸ» շատ շուտով ամեն մի ՀԱՅԻ սեղանի գիրքը կդառնա:

ՀԱՄԱՅԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԴԻՑԱԲԱՆՈՒԹՅԱՆ՝ ՀԱՅԵՐԸ ՉԱՐԵՐԻՆ ու ՏԱՐՏԱՐԵՐԻՆ ՀԱՂԹԵԼ ԵՆ ՄԻՄԻԱՅՆ ՄՐՈՎ:

ՄԵՆԸ ՀԱՁԱՐ ՅՈՐԸ ՀԱՐՅՈՒՐ ՏԱՐԻ ԴԻՄԱՅԱՆԸ՝ ՏԵՄԵՆԸ ԻՐԵՆԸ ՀԱՁԱՐ ՅՈՐԸ ՀԱՐՅՈՒՐ ՕՐ ԿԴԻՄԱՆԱՆ:

Կվերականգնենք և մեր աշխարհակալ ազգային պետությունը: ԱՐԱՐԻՉԻ կողմից հիմնադրված Պատմության Անիվը ինչ որ Լուցիֆերների կողմից կանգնեցնելը կամ նրա ընթացքը փոխելու փորձը պատմության մեջ մնաց միմիայն որպես «ՍԱԴԱՆԱԿԱՆ ՆԵՐԻԱԿԱՆԱՆԱԼԻ ԲԱՂՁԱՆԸ»՝ իրենց իսկ կողմից ցուցաբերած աններելի գիշատչական վարքի գալիք պատասխանատվությամբ:

25.536 ՏԱՐԻ ԱՌԱՋ ԱՅՍ ԵՐԵՔ ԼՃԵՐԻ ԵՎ ՉՈՐՍ ԳԵՏԵՐԻ ԱՇԽԱՐՀՈՒՄ ՀԻՄՆՎԵՅ ՀԱՅՈՑ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

ԳԵՂԱՐՔՈՒՆՅԱՅ ԾՈՎ (ՄԵՎԱՆԱ ԼԻՃ)
ԲՋՆՈՒՆՅԱՅ ԾՈՎ (ՎԱՆԱ ԼԻՃ)
ԿԱՊՈՒՏԱՆ ԾՈՎ (ՈՒՐՄԻԱ ԼԻՃ)
Ե(Ա)ՐԱՍՆ (ԱՐԱՔՍ) ԳԵՏ (ԲԻԲԼԻԱՅՈՒՄ՝ ՓԻՍՈՆ)
ՈՒՂՔԻՄ (ՃՈՐՈՒՆ) ԳԵՏ (ԲԻԲԼԻԱՅՈՒՄ՝ ԳԵՀՈՆ)
ԱՐԱՇԱՆԻ (ԵՓՐԱՏ) ԳԵՏ
ՏԻԳՐԻՄ ԳԵՏ

ՀԱՅՈՑ ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔՆԵՐԸ

- 1 Արմավիր (ն.թ.ա. 25-րդ դար – ն.թ.ա. 9-րդ դար եւ ն.թ.ա. 331-220 թթ.)
- 2 Վան /Տուշպա, Տուպ/ (ն.թ.ա. 9 դար – ն.թ.ա. 6-րդ դար)
- 3 Երվանդաշատ (ն.թ.ա. 220-201թթ.)
- 4 Արտաշատ (ն.թ.ա. 185 - որոշ ընդհատումներով մինչեւ 4-րդ դար)
- 5 Տիգրանակերտ (ն.թ.ա. 80-70-ական թթ. - որոշ ընդհ. մինչեւ 1-ին դար)
- 6 Վաղարշապատ (117թ. - որոշ ընդհատումներով մինչեւ 4-րդ դար)
- 7 Դվին (330-ական թթ. - 428թ., իսկ 428-ից մարզպանական Հայաստանի կենտրոն)
- 8 Արշակավան (350-ական թթ)
- 9 Բագարան (885թ. - 890-ական թթ./
- 10 Երազգավորս /Շիրակավան/ (890-ական թթ.- 928թ)
- 11 Կարս (928-961 թթ.)
- 12 Անի (961-1045 թթ)
- 13 Կոպխտառ, Կոռոմոզով (1080-1098) Ռուբեն Ա-ի եւ Կոստանդին Ա-ի նստավայրերը
- 14 Վահկա (1098 – 1104)
- 15 Անավարզա /Անարզաբա (1104-1173)
- 16 Սիս (1173-1375)
- 17 Երեւան (սկսած 1918թ-ից)

ՏԻԵՉԵՐԱԿԱՆ ԱՐԱՐԻՉ

Է Ն Կ Ի Հ Ա Յ Ա

ԱՐԱՐՉԻ ՊԱՏՎԻՐԱՆՆԵՐ ԿԱՄ ԴԻՑԵՐ

ՎԱՀԱԳՆ ԱՆԱՀԻՏՏԻՐ ԱՍՏԴԻԿՄԻՀՐ ԱՇԽԵՆԱՄԱՆՈՐ ՆԱՐ

ԱՐԱՐՎԵՑԻՆ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՐԴԻՔ ԿԵՍԱՐՆԵՐ

.ՄՀԷՐ + ԱՐՓԻ.

Ջ Ր Հ Ե Ղ Ե Ղ

ԱՐԱՐՎԵՑԻՆ ԵՐԿՐԱՄԱՂՄ ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՐԴԻՔ

ՀԱՅԿԱԶՆ

(Ն Ա Խ Ա Հ Ա Յ Ր)

Հ Ա Յ Ա

(Ն Ա Խ Ա Մ Ա Յ Ր)

Տրվեց Երկրի վրա ազնվականների առաջին սերունդը

Հ Ա Յ Ջ Ա Ր Մ

ԱՐԱՐՎԵՑԻՆ ՄՆԱՅԱԾ ԱՐԻԱՑԻՔ

Ա Ր Ի Ե Ր

ԴԻՑԵՐԻ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՐԱՐՉԻ ՊԱՏՎԱՄՆԵՐԻ ԻՐԱԿԱՆԱՑՆՈՒՄՆ ԷՐ ՎԱՀԱԳՆԻ, ՄԻՀՐԻ, ՏԻՐԻ... ՄԵԾԱՎՈՐՈՒԹՅԱՄԲ ՏԱՄՆՉՈՐՄ ՁՈՒՅԳ ԵՐԿՆԱՅԻՆ ՊԱՏՎԻՐԱՆՆԵՐ ԵՐԿՐԻ ՎՐԱ ՄՀԵՐԻ ՕՐԻՆԱԿՈՎ ԱՐԱՐՎԵՑԻՆ ԱՌԱՋԻՆ ԱՐՄԵՆՈՒԴ ՀԱՅԱՍՏԱՐԴ ԶԵՂԸ ԵՎ ԾՆԵՂԻՑ ԱՌԱՋԻՆ ՏԱՄՆՉՈՐՄ ՕՐԵՐԻ ԸՆԹԱՅՔՈՒՄ ՕԺՏԵՑԻՆ ԱՐԻԱՀԱՏՈՒԿ ՈՒԹԸ ՉԱՔՐԱՆԵՐՈՎ Հայ ազգի Արարումից հետո հերթականությամբ Արարվեցին մնացած բոլոր ինը ԱՐԻ ԱԶԳԵՐԸ

Միայն Հայերը՝ կեսար Միեր ու Արփի գույգերի հաշվին ունեցան մեկ ավել գույգ, որպեսզի հնարավոր լիներ յոթը պորտի արյունակցական կապից խուսափել:

Բոլոր Պատվիրանների՝ Առաքյալների, Դիցերի (ԴԻՅ նշանակում է դի-ից, ընդից, դիքից, վերելից) անուններով Հայրում անվանվեցին համապատասխան Արարչական կոչումներ ու տարածքների անվանումներ և հետագայում Հայերը Աշխարհով մեկ կառուցեցին տասնչորս քաղաքներ՝ որոնց շուրջը հիմք դնելով Երկրի վրա մարդկության քաղաքակրթության սկիզբը:

Ինձ հայտնի դիցական անունները՝

ՆԵՐՍԵՀ-- ԱՐարչի սուրհանդակ

ՎԱՀԱԳՆ--Հայոց քրմական դասը Վահունիներն են եղել, ահեղ, ահ

ՏԻՐ--(ՏԻՐ): Տուրուբերան, Տարոն, տի-կին, տի-այր, Տիրամայր, Տիրան, Տիբեթ

ՄԻՀՐ--Հետագայում Միեր անվանումը, Միիր Դից, Աշյուծ Միեր, Միիրա Դուռ (քարա-ժայռ), Միիրավան, Գառնիի տաճարը

ԱՄԱՆՈՐ--Նոր տարվա, նոր գալիքի, սպասվելիք հաջողությունների,

ՎԱՆԱՏՈՒՐ--Վան, ավան, վանք, տուն, օջախ կառուցելու սպասումներ,

ՎԻՍՈՒ--(Ավանների պահապան, հետագայում հնդկական ՎԻՇՆՈՒ Աստվածը) Վասպուրական, վսիմ (հետագայում ցիտղները “Հիսուս” սարքեցին)

ՏՈՐԶ--Հետագայում Թորքոմ, Ֆիզիկական ուժի, առողջության Դից

ԱՆԱՀԻՏ--Անի Կամախ, Անիշա, Անի, Անիշատ, Անահտական լեռներ

ԱՍՏԳԻԿ--Տարոնի Դիցուհին, Լուսաստղ Արեվի Դիցուհի

ՆՈՒԱՐԴ--- դիցուհին համարվել է Արայի կինը

ԱՐՈՒՍԵԱԿ-- Միայն տեսքը մեղցնում էր օձերին

ՆԱՐ--Քնար, հնար, Հեղինար, Հեղնար աղբյուր,

ԱՇԽԵՆԱ-- ՈՒտեսների Դիցուհի (աշ, ճ-աշ, լավ-աշ, խ-աշ)

ՆՈՒԱՐԴ-- Լուսնի Դիցուհի

ՆԻՍԱԲԱ--Աշակունիների Մայր Դիցուհին է

ԻՇԽԱՐԱ--Էշխարա՝ աշխատանքի, ստեղծարարության Դիցուհի (էշ, իշ՝ աշխատող)

ԷՄԻՆ--Ուժի և հզորության

ԲԱՀՐԱՄ (Վահրամ)-- Համարձակության

ՓՈՂԱՆԻԿ-- Գանձերի ու բարիքների

ՌԱՄ-- երկնքի

ԱՏԱՐ--Կրակի

ՇԱՄԱՄ--(ՄԱՄ) Չարության Դիցուհի

ԲԱՀԱՂ--(ԲԵԼ կամ ԲԱԼ) Չարության Դից

Բաաշամ ասորական Աստվածը= Բել + Շամիրամ (Ասորիները, որոնցից էլ առաջ եկավ ասսս՝ օձի սաս-վոցի համաձայն իրենց “ԱՄ” անվանելը՝ ինչը հետագայում օրինակեցին ցիտղները:Այս Աստծո անունը ստացան երկու Դիցերի՝ Բաալ կամ Բահաղ և Սամ կամ Շամ, Դիցերի անունները միացնելուց, որոնք երկուսն էլ՝ մեկը արական, մյուսը իգական, չարություն սերմանող դիցերն էին, ուստի իրենց էլ համարեցրին դրանց սերունդները):

Ընդամենը տասը ազգերի Արարմունքն է հաստատում նաեվ Չրադաշտական Բունդուհիշ մատյանը: Այնտեղ գրված է,-«Արամազդը Արարել է ՀԱՅԱՍՏԱՐԴՈՒՆ, իսկ Հայամարդը՝ մնացած ինին, որոնցից վերջինը կապկանմանն էր»: Նույնը կրկնվում է Ավեստայում: Նույնը Իրանական ամենաախին Դիցաբանությունում, որը «իրենց հետ Արարատից էին իջեցրել Արիները» ու այն կոչվում է «Ջավիդան Խիրաթ»: ՈՒշադրություն դարձրեք՝ դա հայերեն «Հավիտյան Խրատ»-ն է՝ հնագույն դիցաբանությունը:

Իսկ Շումերական Առասպելը ասում է,-«Գելգամեշը մեծ է ավելի, քան մնացած մարդիկ՝ որի երկու երրորդը Աստված է, մնացած մեկ երրորդը մարդ»:

Երկու դեպքում էլ ի նկատի ունեն ԱՌՅՈՒԾ՝ ՍՀԵՐԻՆ:

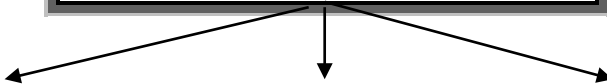
Ա Բ Ս ՈՒ Ե Ր Կ Ի Ր

25-18 հազարամյակներ

Ա Ր Ա Ն Ր Ե Ր Կ Ի Ր

18-12 հազարամյակներ

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆՆԵՐ

ԱՐԱՐՉԱՅ
Տ ՈՒ Ն

25-13 հազարամյակ

ԱՐԱՄԱՅ
Տ ՈՒ Ն

13-8 հազարամյակ

ԹՈՐՔՈՍԱՅ
Տ ՈՒ Ն

8 – 0 հազարամյակ

ԱՐԱՏՏԱ

Հ Ա Յ Ո Ց Ա Ր Ք Ա Ն Ե Ր Ը

Հ Ա Յ Կ Ա Չ ՈՒ Ն Ի Ն Ե Ր Ի Ա Ր Ք Ա Յ Ա Կ Ա Ն 2-րդ Տ ՈՒ Ն

Ա Ր Ա Մ

Հայերին համախմբեց մեկ պետության մեջ (ԱՐԱՄ+ԱՐ-երի + Արքա + Միտք)
Կառուցեց Արիվանը, Կառուցեց ՄեծԲուրգը նաև Սֆինքսը (12.հազ. տարի առաջ)
Հիմնադրեց աստղագիտությունը և Հայոց տոմարը:

ԱՐԱՄ -- Բուրգ Եգիպտերեն

Սֆինքս--ԱՐՓԻ հիշատակին: Եգիպտերեն՝ Աբուլեալ (աբու՝մեծ+յալ՝բարձունք) (ուրիշ
աղբյուրներում Շեպսես Անկխ՝ կենդանի կերպար)

Հ Ա Յ Ք

8-րդ հազարամյակ – ՀԱՐՔ/ՀԱՅՔ/ պետություն

Ա Ր Ա Ր Ա Դ

Հ Ա Յ Կ Ա Չ ՈՒ Ն Ի Ն Ե Ր Ի Ա Ր Ք Ա Յ Ա Կ Ա Ն 3-րդ Տ ՈՒ Ն

ԹՈՐՔՈՍ

Հ Ա Յ Կ

մ.թ.ա. 8512թ. սպանեց ԲԵԼԻՆ
Կառուցեց Քարահունջը
Անվանեց ՀԱՅԿ՝ Օրիոն համաստեղությունը: կառուցեց Բաբելոնի աշտարակը

1	ԱՐՄԵՆԱԿ	19	ԱՄՊԱԿ
2	ԱՐԱՄԱՅԻՍ	20	ԱՐՆԱԿ
3	ԱՄԱՍԻԱ	21	ՇԱՎԱՐՇ
4	ԳԵՂԱՄ- 1	22	ՆՈՐԱՅՐ
5	ԳԵՂԱՄ- 2	23	ՎՍՏԱՄ
6	ՀԱՐՄԱՆ	24	ԿԱՐ
7	ԱՐԱՄ-2	25	ԳՈՌԱԿ
8	ԱՐԱ ԳԵՂԵՑԻԿ	26	ՀՐԱՆՏ
9	ԱՐԱՅԱՆ ԱՐԱ	27	ԸՆՉԱՔ
10	ԱՆՈՒՇԱՎԱՆ	28	ԳՂԱԿ
11	ՊԱՐԵՏ	29	ՀՕՐՈՅ
12	ԱՐԲԱԿ	30	ՁԱՐՄԱՅՐ
13	ՋԱՎԱՆ	31	ՊԵՐՃ
14	ՓԱՌՆԱԿ	32	ԱՐԲՈՒՆ
15	ՍՈՒՐ	33	ԲԱՋՈՒԿ
16	ՀԱՎԱՆԱԿ	34	ԽՈՅ (ՀՈՅ)
17	ՎԱՇՏԱԿ	35	ՀՈՒՍԱԿ
18	ՀԱՅԿԱԿ	36	ԿԱՅՊԱԿ

- 18—15դդ Հայասա Ազգի պետություն (Հայասա ազգի ցեղային միությունը): Կարանի-Աննիյա Արքայական 1 տուն: Հայասանների քաղաքներից են Թորքոման (ինտագա Թորդանը): Տուն Թորքոմայ քաղաքը մինչև 539թ. կար:
- 1500թթ ԽՈՒՐԻՆԵՐԸ---ՀՈՒՐԻՆԵՐ (Հուրի Միտանի պետություն)
- 15---13դդ ՆԱՀԱՐԱԻՆԻ պետություն (Նաիրի ցեղային միությունը)
- 14---13դդ ՈՒՐատրի, Նաիրի, Դայանի հայկյան ցեղերի միացումը ընդեմ ասորիների
- 1280թ ՈՒՐատրի: Արարադյան թագավորություն:
- 1280--883 Նաիրի պետություն (Նաիրին բաժանվեց)
- 12դդ Հայալեզու ցեղերի միավորումը Հայկական լեռնաշխարհում: Արմենիա-Շուր-րիա հայկական ցեղային միությունը: Սրանց ո՛չ ասորիները, ո՛չ ՈՒՐատրին ծնկի չբերեցին: Բոլոր չենթարկվող ցեղերը փախնում էին Շուրրիա:

ԱՐԱՐԱՏՅԱՆ ԱՐՔԱՅՈՒԹՅՈՒՆ(ՈՒՐԱՐՏՈՒ)

Առաջին հաղորդումը՝ Ասորեստանի ցար Աշշուրը խոսում է ՈՒՐԱՐՏՈՒԻ մասին:

883 -- ՈՒՐԱՐՏՈՒ---Վան (Տուշյա) մայրաքաղաքով, Արքա**ԱՐԱՄԵՆ** համարյա բոլոր հայկական թագավորությունները միավորեցմի պետության մեջ:

883--847 **ԱՐԱՄԵ «-----» ՍԱԼՄԱՆԱՄԱՐ 3-րդ**

870—860 Խ(Հ)ուրիների ազգակից հայալեզու ՈՒՐԱՐՏՈՒՆԵՐԻ, Վանի կամ Բիայնայի թագավորությունները մտան ՈՒՐԱՐՏՈՒԻ մեջ:

847—840 **ԼՈՒՏԻՊԻ**

840—825 **ՍԱՐԴՈՒՐ**—1(հիմնադրել է Տուշյան-Տոսպական, սարքել ժամանակի առեկտրի կենտրոն, դաճել արծաթյա փողը)
ՂՈՓ«-----»ՓՈՂ /ղովով կարելի է փող վաստակել/
ՍԱՐԴ«-----» ԴՐԱՄ /մարդու հակառակ պատկերն է/
1 ԴՐԱՄ = 2.942 գրամ արծաթ = 100 ԼՈՒՍԱ
1 ՍԹԻՆԱԼ = 4.414 գրամ արծաթ
1 կուտ = 0.183 գրամ արծաթ

825--810 **ԻՇՊՈՒՆԻ**

- 810—786 **ՄԵՆՈՒՄ**
 786—764 **ԱՐԳԻՇՏԻ-1 (ԱՐԱ--1)** 782-Էրեբունի, 775-Արգիշտիխիսիլի-Արմավիր
 300.000 քառ.կմ «----» **ԹԳԼՏՊԱԼ ՄԱՍԻՐ 3-րդ**
 764—735 **ՄԱՐԴՈՒՐ--2** «----» **ԱՇՇՈՒՐՆԻՐԱՐ 6-րդ**
 735—714 **ՌՈՒՇԱ--1** (714թ. Ասորեստանի Սարգոնը ավերեց Տուշպան): Ռուշան
 անձնասպան եղավ «----» **ՄԱՐԳՈՆ 2-րդ**
 714—685 **ԱՐԳԻՇՏԻ--2 (ԱՐԱ--2)** առաջին հիշողությունը Հայկական լեռնաշխարհ
 685—645 **ՌՈՒՇԱ--2** Հսկայի (Հուսակի) օգնությամբ հաղթեց Ասորեստանին:
 673թ (նոյեմբեր-դեկտեմբ) Ռիւարտ ՌՈՒՍԱ Բ-ն դավաճանեց, Ասորեստանի Ասար-
 խադոնը մտավ Շուայրիա (Ռիպուսմա ամրոցը)
 645--625 **ՄԱՐԴՈՒՐ--3** (Ռիւարտուն մի քիչ թուլացավ) «----» **ՄԱՐԳՈՆ-2**
 625—617 **ԱՐՄԵՆԱԿ (ԷՐԵՄԵՆԱ)** 652-624թթ սկիֆները Ռիւարտունում են եղել
 620 **ԷՐԻՄԵՆԱ -- ԱՐՄԵՆԻԱ անվանումը** «----» **ԱՇՇՈՒՐՈՒՐԱԼԻՏ**
612թ. Ասորեստանի անկումից հետո առաջ եկան նույն ծագում ունեցող հրքայաները իրենց
 Յահվահ Աստծով, ու սկսեցին պատմությունը ապականել, մինչ այդ ոչ մի
 պատմական էտապում նրանք գոյություն չեն ունեցել:
605--598 ՌՈՒՇԱ--3 (ըստ Խորենացու՝ Հրաչյա)
 598—590 **ՌՈՒՇԱ--4**

ԱՐԱՐԱՏՅԱՆ ԱՐՔԱՅՈՒԹՅԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱՆՈՋԱՆԻ ՅԵՂԱՄԻԱՎՈՐՆԵՐԸ

Խ(Հ)ԱԼԴԻ / ՀԱՅԴԻ -- (ՀԱՅ, ՀԱԼ՝ ՅԱԼ--ԲԱՐՁՐԱՅԱԼ)

ԹԵՅՇԵԲԱ -- ՄԱՐՏԱԿԱՆ ՀԱԿՎԱԾՈՒԹՅԱՆ ՅԵՂԵՐ

ՇԻՎԻՆԻ -- ԽՈՐՀՐԴԱՎՈՐ ՅԵՂԵՐ

Ռիշադությունը դարձրեք՝ պատմությունը պիտոդները այս ցեղաերին ներկայացրին
 որպես երեք աստվածների: Չար քրմերը՝ ԼԵՎԻՏՆԵՐԸ՝ թիկունքում աննկատ և հաջողակ
 գործում էին: Առաջին անգամ Հայաստանում Արարչի փոխարեն պետական մակարդա-
 լով գործածվեց Աստված գաղափարը, ինչի համար էլ ապագայում պետք է հատուցեինք:
 ԻՍԿ ԻՆՉԸ ՄՏԻՊԵՅ ԱՐԱՐՉԱՊԱԸՏ ՀԱՅԵՐԻՆ ՀԱՎԱՏԱՄԵՐԻ ՀԻՄԶ ՀԱՆԴԻ-
 ՄԱՅՈՂ ԱՐԱՐՉԻՆ ՓՈԽԱՐԻՆԵԼ ԱՍՏՎԱԾՈՎ՝ ԴԻՅ-երը ԱՌԱՆՁԻՆ-ԱՌԱՆՁԻՆ
 ԱՍՏՎԱԾՆԵՐԻ վերանվանած:

Սրա նպատակը դեռես 925 թ. Միոնի 1-ին ժողովի որոշման՝ ֆալլոսապաշտության և
 ԱՍՏՎԱԾ գաղափարի՝ Արարչականի հանդեպ առաջնային դերի (որը նշանակում է ԱՄ-ը
 կամ Աս-երին ՏՎԱԾ-ը) սերմանումն էր ՀԱՅ-երի մեջ, որը Բիբլիայում ներկայացված է
 որպես պատերազմ և հաղթանակ Ամալեկյանների՝ ԿԱԴԵՄՆԵՐԻ, Հայերի դեմ:
 Սկզբնապատճառ **ԳԱՆՈՆՆ** ու Միհրի պատվին **ՄԵՀՅԱՆԸ** պետք է հետագայում
 ԵԿԵՂԵՅԻ= եկ+եղծել դառնար, ուրանալ (Մեհյանը կառուցվում է միայն հոսող ջրի վրա,
 իսկ վանը կամ վանքը միայն բնագավառից հեռու) Արարչին:

ՍԱ ՄԱՏԱՆԵԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅԱՆ ԱՌԱՋԻՆ և ՄՄԵՆԱՀԱՋՈՂՎԱԾ ՔԱՅԼՆ ԷՐ

Մ Ե Շ Հ Ա Յ Ք

7—1դ.դ ԵՐՎԱՆԴՈՒՆԻՆԵՐ

**Հնուց քրմական դասը ՎԱՀՈՒՆԻՆԵՐՆ են եղել՝ Վահագնի պատվին,
 ազգական խորհրդատուները՝ ՄՊԱՆԴՈՒՆԻՆԵՐԸ**

Երվանդունիների ժամանակ պահպանվել է Զուրմ--Արքաների իշխանությունը:
 Նրանք տիրապետել են բնական գիտություններին, անպայման ուսումնասիրել
 են աստղագիտությունը: Գերագանց խմսեցել են Միհրական գաղտնածխտո-
 յունները և անգամ սերմանել ուրիշ պետությունների թագավորներին (քրմերի
 առյուծի կենտրոնները՝ Աճի-Աղյուն, Աճի-Կամախ)

7-դ. Վասպուրականի Արուանդունիք--իշխանական տոհմը (նույն Երվանդունիներն
 են /Աքրանագյան թագավորություն/ սակերի դաշնակցությամբ):

740—679 ՀՄԿԱՅ---(ՀՈՒՄԱԿ) Աքրանագյան իշխանության իշխանն էր: Մայրաքաղաք

Արմավիր: Այն չէր մտնում Ռֆարաբուի մեջ: Սակայն լինելով հզորագույն կազմավորում, իր մոտ էր պահում Սենեքերիմի հայրասպան որդիներին՝ Ադրամելեխին (Բաղդասար) և Շարեցեր (Սանասարին), որոնք 681 թվ. փախսան եկան Արարադ: Ռուշա--2 -ի կողմից կռվել են Ասորեստանի դեմ:

- 679—610 **ՊԱՐՈՒՅՐ** (Հսկայորդին) Մինչև Պարույրը Վանի բարբառն էր պետական լեզուն: Կհնը Ասորեստանի Ասարհադունի աղջիկն էր, բայց Ասորեստանի հետ պատերազմում օգնեց Մարաստանի Վարբակես թագավորին և նրա օգնությամբ դարձավ Վասպուրականի արքա: Պարույրը համախմբեց բոլոր Հայ իշխանությունները և Ռֆարաբուն՝ Կազմավորեց **ՄԵԾ ՀԱՅԶԷ**: 673թ. Պարույրը՝ դեռեկս Աբանագյան իշխանը, հաղթել է Ասորեստանի Մանայ թագավորին: 672թ Շուպրիայում Պարույրը Սանասարին բնակեցրեց հարավ--արելքում Ասորեստանի սահմանի մոտ: Սրանցից էլ առաջացան ստտան Բագարատը, ԲԱԳ. ցիտդերեն նշանակում է մայրիշխանության կրոնական հավատը:

ՄԱՏԱՆԱՅԱԿԱՆ ՓՈՐՉՈՒԹՅԱՆ ԵՐԿՐՈՐԿ ՀԱՁՈՂՎԱԾ ՔԱՅԼԵՆ ԷՐ:

- 610—590 **ՀՐԶԵ (ՀՐԱԶՅԱ)** Պարույրի որդին: 28 տարի իշխում էր ամբողջ մերձավոր արևելքում: Բագարատի համար կառուցեց առաջին բազիլիկը:

- 620թ **Պարսկա--էլենական տեքստ Ռֆարաբուն փոխարեն Հայաստան**: Հսկան մարերի հետ միասին վերացրին Ասորեստանը և Մարերի աջակցությամբ Պարույրը դարձավ միացյալ Հայաստանի Արքան: Սակայն Մարերը հարձակվում էին նորաստեղծ պետության վրա: Հայաստանը հարկ էր մոծում:

ՓԱՌՆԱՎԱԶ, այս ժամանակներում 1-ին անգամ ԵՀՈՎԱ-ն հիշատակվեց

ՊԱՃՈՒՅԾ

ԿՈՌՆԱԿ

ՓԱՎՈՍ

- 580--560 **ՄՅՈՒՄ ՀԱՅԿԱԿ** կամ **ԱՐՄԵՆԻՈՒՄ**

- 560—559 **ԵՐՎԱՆԴ Ա ՄԱԿԱՎԱԿԱՅԱՅ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ** - Հայաստանի սահմանները՝

Հյուսիսից -- Բարձր Հայք, Գուգարք

Արեվելքիվ Կասքի քաղաք (հիմա Բաքու), Կասքի ծով, Փայտակարան

Արեւմուտքից -- Եփրատ, Ռֆմիա դեպի Արաքս, Կուր գետը

Հարավից — Տիգրիսի հովտով

- 520թ** Դարեհը գրավում է Հայաստանը (200 տարի 520—331) բայց բոլոր թագավորները Երվանդունիներից էին, ուղղակի հարկ էին մոծում

- 559--535 **ՏԻԳՐԱՆ Ա ԵՐՎԱՆԴԱՅԱՆ** (Երվանդի որդին) Տիգրանը Դարեհի հետ միասին վերացնում են Մարաստանը: Որդին՝ Վահագնը անձամբ է սպանում ԱԺ դահակին, այստեղից էլ Վահագն—Վիշապաքաղ անվանումը:

- 535—490 **ԱՐՏԱՍՈՒՐԱ**

- 390—360 **ԵՐՎԱՆԴ Բ** (Արտասուրայի որդին)

- 376թ** ԵՐՎԱՆԴ ԱՐՔԱՆ դարձավ առաջին 100 օլիմպիադաների չեմպիոն բռնցքամարտից:

- 331—323 Ալեքսանդր Մակեդոնացին** գրավեց Արեւմտյան Պարսկաստանը (Դարեհ 3) Հայաստանը չմտավ Մակեդոնայի կազմի մեջ, բայց 230 տարի հեղեմական ազդեցություն կար: ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ՄԵԾ Մակեդոնացու ազգանունը ԳՆՈՒՆԻ է՝ հայրը՝ Ֆիլիպպը հայ է, մայրը հույն:

- 360—316 **ՎԱՂԱՐՇԱԿ** 22-տարի

- 316--285 **ԱՐՇԱԿ ՄԵԾ** --13 տարի պատերազմեց Մակեդոնիայի դեմ: Արարատի անկախ պետության կազմումը: Արշակը սկյութների պարն **հայկական** ցեղից էր

- 248թ Արեւմտյանների թագավորական տան անկումից հետո Իրանյաններից Արշակը իրեն համարեց նորաստեղծ Պարթևական պետության թագավոր:

- 285—260 **ՄԱՄԵՍ**

- 260—240 **ՇԱՄԵՐՎԱՆԴ**

- 240—220 **ԱՐՇԱՄԵՐՎԱՆԴ** (Շամի որդին)

- 220—201 **ԵՐՎԱՆԴ Գ**

ՄԵԾ ՀԱՅԹԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱՐՁԱՆԻ ՊԱՇՏԱՄԱՆՔՆԵՐԸ

Այս ժամանակներում Արտաշես թագավորը հույների հետ պայմանավորվեցին նշված ձեռքով Դիցեբին՝ Աստվածների համադրություն անեն:

ԱՆԱՀԻՏ (ԱՐՏԵՄԻՂԱ) - Ընտանիքի և բարգավաճման Դիցուհի:

ԱՍՏԳԻԿ (ԱՅՐՈՂԻՏԱ) - Գեղեցկության, սիրո և ջրի Դիցուհի:

ԱՐՈՍՅԱԿ (ԱՅԻՆԱ) - Ջրերի և պատերազմի և արդարության Դիցուհի

ՎԱՀԱԳՆ (ՀԵՐԱԿԼԵՍ) - Ամենակարող, կայծակի և ամպրոպի Դից (Վահագնը իր գույգի հետ եկել է Տիեզերքից Երկիր՝ Արարատ ուղարկված 1-ին մեսսիան՝ Ամենավերկիչը (ճակատագրի կերտող) «պատանեկիկ»՝ եկած և 13 մնացած գույգերը՝ այստեղից էլ Հայոց քրմական դասը՝ ՎԱՀՈՒՆԻՆԵՐԸ):

ՏԻՐ (ԱՊՈԼԼՈՆ, ԳԵՐՄԵՍ) - Հմտության, գրի, գրականության, մշակույթի Դից:

ՄԻՀՐ (ՀԵՓԵՍԹՈՍ) - Երկնային լույսի և արի Դից:

ԴԻՅԵՐԻՆ ԱՅԼԵՐԸ ԱՍՏՎԱԾ ՎԵՐԱՆՎԱՆՎԵՑԻՆ: ՊԱՏՃԱՌԸ՝ ՀԱԶԱՐԱՄՅԱԿՆԵՐԻՑ ԵԿԱԾ ՌԵԱԼ ԱՐԱՐՉԱԿԱՆ ՀԱՎԱՏԱՄԱՐԸ ԱՅԴՔԱՆ ՀԵՇՏ ՉԵՐ ՄԱՐԴԿԱՆՑ ԳԱՂԱՓԱՐՆԵԻՑ ՀԱՆԵԼԸ ԿԱՄ ՓՈԽԱԿԵՐՊԵԼ ՎԵՐԱԾԱԿԱՆ ԳԱՂԱՓԱՐՆԵՐԻ, ԻՆՉԸ ՀԻՄՔ ՊԵՏՔ Է ՍՏԵՂԾԵՐ ՀԲՐՅԱՆԵՐԻ ԱՊԱԳԱ ՄԵՍՄԻԱՅԻ ՀԱՄԱՐ, ՈՐԸ ՀԵՏԱԳԱՅՈՒՄ ՀԱՆԴԻՍԱՅԱՎ ՀԻՍՈՒՄԸ, ՈՐԻՆ ԻՐԵՆՔ ԱՆՎԱՆԵՑԻՆ ԲՐԿՍՈՍ՝ ՓՐԿԻՉ:

Մ Ե Ծ Հ Ա Յ Ա Ս Տ Ա Ն

/Մեծ Հայքը և Արարատյան թագավորությունը միացան/

220—198 ՎԱՂԱՐՇԱԿ (22 տարի)

198—189 **ԵՐՎԱՆԴ 5-րդ** (13 տարի)

189—160 **ԱՐՏԱՇԵՍ Ա** (25 տարի) մայրաքաղաք Արտաշատ: Կարթագենի (Կարփագեն) թագավոր Հանիբալը (247-183) մոտն էր (ինչո՞ւ՞ Հանիբալը Հռոմի ափից փախավ ոչ այլ ուր, այլ Հայաստան՝ Առաջին Արարված Մարդու երկիրը: Որովհետև սաղանակաճ լեզվողների դեմ սա առաջին պայքարն էր և արդարություն էին փնթրում մարդիք): Արտաշեսը, հույն Սելեուկյանների օգնությամբ սպանեցին Երվանդ 5-ին և դարձավ Հայաստանի Արքա: Սկսվեցին կոչվել Արտաշեսյաններ: Բայցեայնայեն Արտաշեսը իր արձանագրություններում գրում է՝ «Արտաշես Արքա, Չարեհի որդի, Երվանդունի»: Այնպես, որ Արտաշեսյանների առանձին տոհմ չի եղել, դրանք մույն Հայկյան Երվանդունիներն էին:

Արտաշես 1-ի մերձավորը և թագադիրն էր Մմբատ Բագրատունին: Թագադիրը շատ բարձր պաշտոն էր (դեվր արդեն ու՞ր էր հասել): Արտաշեսը ստեղծեց Գավառները:

160—123 **ԱՐՏԱՎԱԶԳ Ա** (Արտաշեսի որդին, լավ Արքա չէր)

123—95 **ՏԻՐԱՆ Ա** - Արտաշես Ա-ի որդին

95—56 **ՏԻԳՐԱՆ Բ ՄԵԾ** 33-տարի իշխեց: (Տիրան Ա-ի որդին): Նոր մայրաքաղաք՝ Տիգրանակերտը կառուցեց: Միացրեց հայկական բոլոր իշխանությունները մեկ պետության մեջ և սկսեց ընդարձակել տարածքը: Կազմավորեց հզորագույն բանակ: «Տիեզերական Չկան» ժամանակաշրջանը թեակոխել էր, «Մատանական փորձությունը» պետք է իրականանար: Մեծագույն Արքան ու ռազմագետը այդ մասին տեղեկություն չի ունեցել: Հռոմը օրական հզորանում էր, իսկ Տիգրան Մեծը զբաղված էր Մեծ Հայաստանի սահմանները ընդարձակելով: 87թ Գրավեց Ատրպատականը, Մարաստանը: Խլեց դրանց Բար(լ)յան Աստծո կուռքերը՝ բերեց Հայաստան: Պարթևներից վերցրեց Արքայից-արքա տիտղոսը: Նստավայրը սարքեց դաշտային Կիլիկիան: Անտիոքը տվեց դեկավարելու ընկերոջը՝ Բագարատին (ծայտալ ջիտոյ), միջագետքը եղբորը՝ Գուրասին, մայրաքաղաքը տեղափոխեց Անտիոք, մինչեւ կառուցեց Տիգրանակերտը 80թ.որը Հռոմը 15

տարի հետո ավերեց: 69թ. Եգիպտոսի մոտ գրավեց Պտղոմայիս քաղաքը (Բզրոն էլ պետություն այնտեղ ընդհանրապես չի եղել), երբ Հռոմի կայսեր Լուկուլոսի զորքերը մտան Հայաստան (գորավար Կլավդիոս), Մեհրուժանը դուրս եկավ նրանց դեմ, բայց պարտվեց: Տիգրան Մեծին թուլացրեց որդու՝ Տիգրանի ապստամբությունը թիկունքում: Մինչև ճնշեց ինքը շատ թուլացավ, որովհետև նրան օգնում էին նրա մայրը՝ Կլեոպատրան իր հոր՝ Պոնտոսի թագավոր Միհրդատ 6-ի հետ միասին: Հռոմը և Պարթևները հասցրին ընդեմ Տիգրանի դաշինք կնքել: 06.10.69թ Տիգրանակերտում բախվեցին Հռոմի հետ: Հույն հպատակները դավաճանեցին, բացեցին դարպասները, պարտվեցին: Բայց Հռոմը չմտավ Արտաշատ և հետո պարտվեց: Տիգրանի փոքր տղան՝ Տիգրանը դավաճանեց, անցավ պարթևների կողմը: Նրանք հարձակվեցին՝ գրավեցին Արտաշատը: Տիգրանը ջախջախեց դրանց: Որդին՝ Տիգրանը փախավ Հռոմեացիների մոտ: Պոմպեոսը դրան ընդունեց և միասին հարձակվեցին պառակտված Հայաստանի վրա: 75 ամյա Տիգրանը մենակ եկավ Պոմպեոսի ճամբար, թագը դրեց Պոմպեոսի ոտքերի մոտ: Պոմպեոսը գրկեց ծերունուն, նստեցրեց կողքը: Տիգրան Մեծը մնաց Մեծ Հայքի թագավոր, որդին ստացավ Ծոփքը, հետո ընդվզեց և ձերբակալվեց: 66 թ. պայմանագիր Պոմպեոսի և Տիգրան Մեծի միջև: Հայաստանը մնաց ամբողջական, սակայն գրկվեց գրաված արտաքին աշխարհից: Հայաստանը դարձավ Հռոմի դաշնակիցը և բարեկամը: 65թ. Պոմպեոսը գրավում է Վրաստանը և Ադվանքը: 64 Պոմպեոսը գրավում է Ասորիքը: Պոմպեոսը վերականգնում է Տիգրանի Արքայից-արքա տիտղոսը: 10 տարի խաղաղություն: Տիգրանը հիմնեց տիգրանակերտի թատրոնը: 55թ. Տիգրանը մահացավ 89 տարեկան հասակում: Սատանական փորձությունը զարթոնք սկսեց՝ Բագարատները թիկունքում աննկատ՝ բայց լուրջ գործում էին:

55—34**ԱՐՏԱՎԱԳՂ Բ** (Տիգրան Մեծի որդին) Արտավազը որպես արքա և գորավար հետ չէր մնում իր բոլոր նախնիներից: 53թ Հռոմը Պարթևներից պարտություն կրեց, Կոռսոսը սպանվեց: 36թ Անտոնինոն սկսեց պատերազմը պարթևների դեմ: Արտավազը Հռոմի կողմից էր: 35թ. Արտավազը հետ քաշեց զորքը, Հռոմը պարտվեց: Անտոնինոն Հայաստանից գնաց Եգիպտոս: Արտավազի արարքի պատճառով Անտոնինոն հետ եկավ գրավեց Հայաստանը: Արտավազին չնեղեց, շրթալակալ նվիրեց Կլեոպատրային: Որդին՝ Արտաշեսը զորք հավաքեց, բայց պարտվեց, փախավ Պարթևների մոտ: Արտավազը 3 տարի հետո՝ 34թ. բանտում մահացավ: Այս ընթացքում մոտ 150.000 հրեյա Հռոմի գրաված տարածքներից տեղափոխվեց Հայաստան, որպեսզի Հռոմը դրանց չկոտորեր: Ափսոս, բայց բնությունը, ինքը դանդաղորեն ստեղծում էր պայմաններ «Սատանայական փորձություն» հետագա իրականացման համար: **ՄԱՏԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅԱՆ ԵՐՐՈՐԴ ԵՎ ՄԱՏՆԱՀԱՋՈՂՎԱԾ ՔԱՅԼՆ ԷՐ ԴԱ:**

34—20 **ԱՐՏԱՇԵՍ Բ** (Արտավազի որդին) Խորենցու մոտ **Արշամ-20** տարի: Հարձակվեց ջարդեց Աուրպատականը՝ Հռոմի դաշնակցին, վերացրեց Հայաստանում Հռոմի գործը, Աուրպատականը ենթարկվեց Հայաստանին, Պարթևները օգնեցին: Արտաշեսի դրամի վրա Արքայից-արքա նշանն էր: Ներքոն շարժվեց դեպի Հայաստան: Արտաշեսի փոքր եղբայրը՝ Տիգրանը Հռոմում մոր հետ պատանդ էր Արտավազի ժամանակից: Արտաշատում Հռոմի ջանքերով դավադրություն կազմակերպվեց, սպանեցին Արտաշեսին: Հայաստանը գրկվեց հզոր թագավորից: Տեսնում եք ինչ է նշանակում «Սատանական փորձություն»-ը: 20թ. Հռոմի սենատը որոշել էր, որ Հայաստանը այլևս Հայր չպետք է ղեկավարի՝ Հռոմը կգրկվի արևելքից: Արտաշեսից հետո Հայաստանը 75 ամյա տեղատվություն ապրեց: Սակայն ըստ Հռոմեացի պատմաբան Հուստինիոսի, երրորդն էր Աշխարհում. Հռոմ, Պարթևստան, Հայաստան:

30թ. Առաջին անգամ Ստրաբոնն է խոսում վրացիների մասին:

20—6 **ՏԻԳՐԱՆ Գ** (Արտավազի միջնեկ որդին) Հռոմի՝ Ավգուստ Օգոստոսի դրածո: Սա մոր հետ Արտավազից հետո գերի էր Հռոմում:

6—5 **ՏԻԳՐԱՆ Դ** Տիգրան Գ-ի որդին (դեռես կրում էր արքայից-արքա տիտղոսը): ՈՒՇԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ ԴԱՐՁՐԵՔ, ԹԵ ԻՆՉՊԵՍ ՄԻԱԿՈՒՌ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ՉԻ ԿԱՐՈՂԱՆՈՒՄ ԻՐԵՆ ԵՐԿԱՐԱՄՅԱԸ ԹԱԳԱՎՈՐ ՈՒՆԵՆԱԼ: ՍԱ ՊԱՏԱՀԱԿԱՆ ԵՐԵՎՈՒՅԹ ԼԻՆԵԼ ՉԻ ԿԱՐՈՂ: ԹԵՎԱԿՈՒՆԵԼ ԷՐ ԶԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԱՇՐՁԱՆԸ ԵՎ ՄԻՆՉԵՎ ԱՎԱՐՏԸ ՊԵՏՔ Է ԻՐԱԿԱՆԱՆԱՐ «ՍԱԴԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆԸ»:

5—2 **ԱՐՏԱՎԱՁԴ Գ** ՏԻԳՐԱՆ Գ-ի եղբայրը, Հայերը սպաստամբեցին սպանեցին, Հռոմում երկար սայրելուց՝ այլացել էր

2—1 **ՏԻԳՐԱՆ Գ** (սպաստամբության պատճառով նորից սա նստեց գահին)

2—4 **ԱՐԻՈՔԱՐՁԱՆ** (Գայոս կենսարի հրամանով Ատրպատականի (տաջիկների) թագավորը նստեց Հայոց գահին): Բերդասպահ Ադդոնը այդ պատճառով սպանեց Գայոս կենսարին:

4—5 **ԱՐՏԱՎԱՁԴ Գ** (Արիոքարգանի որդին) Հայերը սպանեցին:

6—6 **ՏԻԳՐԱՆ Ե** (Հռոմի Օգոստոսն է նշանակում): Սա ծագումով հրքյա էր, միայն մոր կողմից հեռու բարեկամ Արտաշեսյաններին: Հայերը վնդեցին:

6— **ԷՌԱՏՈ** Սա ջիուդ էր, վերջ դրեց Հայոց Արքայատան ավանդությանը, մնացինք առանց Արքայի: Հռոմը Սենատի որոշմամբ Հայերին չէր թույլատրում Հայաստանում իշխել՝ այն արեվելքի միակ լուրջ վտանգն էր Հռոմի համար:

ԱՅՍՈՒՀԵՏ ՀԱՅՈՑ ԳԱՀԻՆ ՋՏԱՐՅՈՒՆ ՀԱՅ ՉԻ ՆՍՏԵԼ: Հռոմը մտցրել էր նոր՝ սադանի տոմարի 1 թվականը՝ մոռացության ենթարկելու համար Թորքոմյան 6500 թ-ը.:

Հ Ա Յ Ո Ց Թ Ա Գ Ա Կ Ի Ր Ն Ե Ր Ը

11թ **ՎՈՆՈՆ Պարթևկստանցի** Հռոմի դրածո (ջիուդ էր), սրան Արտավան 3 վնդեց ինքը դարձավ թագավոր: Սա եկավ նորից Հայաստան և Հռոմի օգնությամբ նստեց գահին: 16թ. Արտավան 3 պահանջով Հռոմի Տիբերիոս կայսրը սրան ձերբակալեց: Սա Ատրպատականցի էր:

18—34 **ՋԵՆՈՆ (սկյութ)** Պոնտացի, Հռոմի դրածո: Իրեն անվանեց Արտաշես: Իրոք Արտաշեսյաններին բարեկամ էր:

34—35 **ԱՐՇԱԿ Ա** Պարթևները Հայ ավագանու թույլտվությամբ սրան նստեցրին: Սա առաջին Արշակունին էր: Վրացիների և Հռոմի դրդմամբ մերձավորները թունավորեցին: Մրա օրոք Հայաստան եկան ջիուդ **Թադեյոսն ու Բարդուղիմեոսը** քրիստոնեություն տարածելու: «Սադանական փորձությունը» ակադիական էր: Երկուսին էլ Արշակը սպանեց: Հռոմը հարձակվեց, պարթևի Արտավան 3-ը լսելով իր հաջորդ որդուն՝ Օրոդեսին գործի հետ միասին ուղարկեց: Բայց Հռոմեա-Իբերա-Աղվանները հաղթեցին, անգամ Արտավանը փախավ Վրկանաց երկիր: Աղվանների ու վրացիների երկրորդ, շատ լուրջ դավաճանությունն էր սա:

37—թ **ՄԻՀՐԴԱՏ** Վրաց թագավոր Փարասմանի եղբայրը՝ Արտաշեսյանների բարեկամը, իսկ Արտավանը ստիպված հաշտվում է Հռոմի հետ: Բայց հաջորդ՝ Կալիգուլա կայսրը սրան աքսորում է: Նոր կայսր Կլավդիոսը օգտվելով Արտավան 3-ի մահից և Պարթևների գահակցության (փաստորեն պարթևները Հայերի պատճառով մնացին առանց թագաժառանգ) նորից որոշվեց Հայաստանը հպատակել Հռոմին: Նա արքայից ազատած Միհրդատին է դնում:

38—42 **ԳԻՄԱԿ ԴԻՄԱՔՅԱՆ** Հայոց նախարար-սպարապետ՝ հաղթեց և նստավ գահին: Միակ Հայն էր Տիգրաններից հետո՝ նստեց Հայոց գահին: Այն էլ՝

42—51 **ՄԻՀՐԴԱՏ** Հռոմի նոր կայսր Կլավդիոսը հարձակվեց՝ դրեց Միհրդատին:

51—52 **ՀՈՒՐԱՄԱՏ** Միհրդատի եղբոր որդին) Վրաց Փարասմանի որդին՝ Հռոմի դրածո նենգաբար սպանեց Միհրդատին Գառնիում:

52 **ՏՐԴԱՏ Ա ԱՐՇԱԿՈՒՆԻ** Պարթեստանի Վաղարշ 1 (51-75) եղբայրը, Վաղարշը եղբոր՝ **Տրդատի** հետ գործով մտնում է Հայաստան: Գրավում է Արտաշատն ու Տիգրանակերտը: Հաղթանիստը Վրաստանից վերադառնում է, բայց նորից դիմում է փախուստի: Ծանապարհին ստիպված դաշունահարելով կնոջը՝ Ջենո-

քիային, որին հայերը փրկում են: Այս պատճառով սկսեց 54—64թթ պարթևա---
հայկական պատերազմ ընդեմ Հռոմի

53-թ **ՀՈՒՂԱՄԻՋԳՂ**-ը վերադարձավ Հայաստան և Հռոմը գահին բազմեցրեց

54—64 **ՏՐԴԱՏ—Ա Արշակունի**: Հայերը սրան նորից ընդունեցին:

59 թվ. Հռոմը Արտաշատը ջնջեց: Տրդատը թագը հանձնեց կայսր Ներոնին:

60—63 **ՏԻՊԱՆ Զ** Հռոմի կողմից: Տիգրան 5-րդի եղբորորդին, հիշե՛ք՝ ջիուդ էր:

63—428թ **ԱՐՇԱԿՈՒՆԻՆԵՐ**

Արշակունիները պարթևական ծագում ունեն: Իսկ պարթևները առաջացել են Սկյութական «Ապարն» կամ «Պարն» Արիական ցեղերից, որոնք երբեք ոչ ոքի չեն ենթարկվել և ոչ մեկի կազմի մեջ չեն եղել: Պարթևները կարողացան ստեղծել ժամանակի հզորագույն պետությունը՝ մինչև վերջին շունչը հարազատ մնալով Հայաստանին: Ջիուդ Սասանները կարողացան սրանց գրավել և ամբողջովին՝ անկախ հասակից, արդյունքում Պարթևներին վերացրին: Խոսքով 2-րդը շատ պայքարեց, բայց չկարողացավ օգնել:

63—100 **ՏՐԴԱՏ Ա** գործով մտավ Հայաստան, Հռոմը ստիպված եղավ ճանաչել և գահը հետ տվեց Տրդատին: Արշակունիների շառավիղ Տրդատը պարթև էր: Բայց իրեն հայ էր համարում, ինչպես բոլոր Արշակունիները: Սրան համեմատել են գերիզոր Արտաշես 1-ի հետ:

100—113 **ԱՇԽԱՂԱՐ** (արդարադատ և ուղղամիտ, ուժեղ գորավար) Պարթևստանի Բակուր թագավորի որդին:

113—114 **ՊԱՐԹԱՍԱՄԻՐ** (Աշխաղարի եղբայրը) 114թ. Հռոմը նորից մտավ Հայաստան և Պարթևստան: Գրավեց նաև նրանց մայրաքաղաք Տիգրոնը:

117—140 **ՎԱՂԱՐՇ 1** Վարդգեսապանի տեղում հիմնադրում է Վաղարշապատը /Էջմիածին/: Բագրատունիները ներկայացան որպես ջիուդ Դավիթ և Սողոմոն թագավորների հետնորդներ՝ ստացան հեծելազորի ղեկավար ու թագադիր դիրք:

140—161 **ՍՈՀԵՄՈՍ** (Հռոմի կողմից) Պարթևները հարձակվան, սա փախավ Հռոմ:

161—163 **ԲԱԿՈՒՐ Բ ԱՐՇԱԿՈՒՆԻ** (Պարթևների Վաղարշ-3-րդի կողմից) 163թ. Հռոմը նորից գրավում է Հայաստանը:

163—178 **ՍՈՀԵՄՈՍ** (նորից Հռոմը) Հարձակվեց, ապստամբած Տրդատին աքսորեց Բրիտանիա: Հայաստանում Հռոմեական ջոկատ մնաց:

178—196 **ՄԱՆԱՏՐՈՒԿ ԱՐՇԱԿՈՒՆԻ**

205—224 **ՎԱՂԱՐՇ 2-րդ** (Սանատրուկի որդին) Սրանից սկսեց Հայ Արշակունիների հարստությունը (Մինչև սա Հայոց թագավոր նշանակվում էր Պարթևթագավորների ազգակիցներից): Սա էլ սպանվեց հյուսիսից խուժած Ալաններից:

224 **ՏՐԴԱՏ 2-րդ** (Վաղարշ 2- որդին) Հռոմի կայսր Մակրինոսը 217թ հաշտություն է կնքում պարթևների հետ և սրան ճանաչում թագավոր:

226 Իրանի Պարս երկրամասի արքա **Արտաշիր Պապականը** (Սասաններից, իսկ “սաս” դա օձի սս-վոցի համաձայն իրենց ջիուդներն էին անվանում) տապալում է Պարթև Արշակունի Արտավան 5-րդին և տիրանում գահին: Հայաստանը դրանց մեծ հակառակորդն էր, որպես առաջին արարվածների երկիր և դեռ Տիգրան Մեծի պատճառով: Տրդատի կողքը հավաքվեցին Արտավան 5-րդի տոհմը, վրացիք, աղվանները: **Պարթևները վերացան՝ մինչև վերջին շունչը Հայերին հարազատ մնալով:**

230 **Արտաշիրը** (Պարսիկ) գրոհում է Հայաստանի և Հռոմի դեմ: Հայաստանում պարտվում է Տրդատ 2-ի կողմից: Մինչև 3-րդ դարի կեսը Սասանները չեն կաշում Հայաստանին, թեև հուժկու հարվածներ են հասցնում Հռոմին: Սկսվեց Սասանյան Պարսկաստանի հզոր պետությունը:

252 **Արտաշիրը** (Շապուհ 1-ի որդին) գրավեց Հայաստանը: Տրդատ 2-րդը հեռանում է Հռոմ: Գահը տալիս են **ԱՐՏԱՎԱՋԳ 5-րդին** և ստիպում ընդունել Ջիուդա Սասանական գերիշխանություն: Առաջացան Մեծ տները՝ նախարարները: Մի մասը երկրպագեց Հռոմին, մյուսը Պարսկաստանը:

ՄԱՏԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆԸ ԾԱՂԿՈՒՄԷ ԱՊՐՈՒՄ:

- 252 **ՈՐՄԻՋԳ-ԱՐՏԱՇԻՐ** (Ըսպուտի որդին) Հայ մեծ թագավոր մականունով:
- 253 **ՆԵՐՍԵՀ** Հռոմի Ալբերիանոսի արշավանքից Արեւմտյան Հայաստանում
- 224—271 **ԽՈՍՐՈՎ 2-րդ** (Տրդատ 2-րդի որդին) Հռոմի օգնությամբ: Սասան Արտաշիրի ուղարկած ջիւղ Անակը Խոսրովի ջիւղացած պարթեվ բարեկամների օգնությամբ որսի ժամանակ խփեցին Խոսրովին: Նա Մեռնելուց գինակիցներին պարտաւորացրեց՝ սպանեցին Անակին և իր հարազատներին: Անակը Պարթեւների Պահլավ գավառի ջիւղ Սույենի ցեղից էր: Դրա հղի կինը փախաւ Կապադովկիա՝ ծնկեց սաղանա Գրիգորը: Մոտ 27 տարի Սասանյանների իշխանության տակ էին:
- Խոսրովին սպանելուց Մանդակունի Արտավազը երեխա հասակի Տրդատին՝ փախցրել էր Հռոմ: Նա հասունացել, շատ ուժեղ և խիզախ էր դարձել՝ վերադարձաւ գահին: Գրիգորն էլ եկաւ Կապադովկիայից՝ 200թ-ից գործող, Ղեւոնդիսի գլխավորած «Սատանական փորձության» որջից:
- 297—353 **ՏՐԴԱՏ 3-րդ--Մեծ** (Խոսրով 2-ի որդին): 298թ Տրդատ Մեծը հաղթեց Սասան ջիւղ--պարսիկներին և մտաւ Հռոմի տակ: 40 տարի Խաղաղություն: Սատան Գրիգորը Տրդատին վերափոխելու անհաջող շատ փորձերից հետո գործադրեց Դիոկղերիանոս Կայսրից Հայք փախած Հռիփսիմե, Գայանե, Նունե, Մանյա... 37 պռնիկներին՝ թունաւորեցին, խեղաթուրեցին Տրդատին: Տրդատը պռնիկներին կոտորեց, բայց ինքը թունաւորված վիճակում էր: Ազատեց 12 օր իբր հակաթույնը իմացող տվամասի բանտարկված Գրիգորին Խոր Վիրապից: Սա Արածանի ջրերում Հայերին օծեց քրիստոնեություն, դնելով պետականության ասկերման հիմքը: «Տրդատը իր անձը սահմանափակեց պատու ու տընությամբ, մշտամտունջ աղոթում էր և շարունակ արտաւում իր երկրի համար»,- Ագաթանգեղոս էջ 147: Բայց իրականում Տրդատը մահացած էր: Նունեն էլ Վրաց Միհրանին տվեց ընդունել քրիստոնեությունը: 301թ Տրդատի վերացումից ելնելով, Արքայական գործի աջակցությամբ դեմ Գրիգորը բռնորեն տարածեց քրիստոնեությունը (52 տարի հետո Հայաստանը փլուզվեց): Գրիգորին սատկացրին, սանձերը հանձնվեց որդուն՝ Արիստակեսին, դրան էլ սատկացրին, եղաւ 4-րդ Հայրից Արքեղայոսը՝ սատկացրին, անցաւ մյուս որդի Վրթանեսին: Սրա պատանին որդին՝ Գրիգորիսը Փայտակարանի կաթողիկոսի աթոռին էր, ծիներով ոռոնատակ արին: Բոլորի անիծյալ աճյունները Թորդանում է թաղված, դեռեւս Տիգրան մեծի կառուցած **Բարշաձ**՝ աստծո բազինը վերածված սուրբ խաչ եկեղեցում, Էրզրումի նահանգի Երզնկայի գավառի Կամախի գովակի մեջ: Գրիգորը այդպիսով 128 Հայ իշխանատուն վերացրեց, փոխարենը Չինաստանից փախած ջիւղ Մամ Գուններից ստեղծվեց Մամիկոնյանների հոտը, Շիրակում ստեղծվեց Գրիգորի բարեկամ Կամսարականների հոտը: «**Մաղանական փորձությունը**» մեծ թափ էր առնում: Ջիւղներ՝ Մանատրուկը վերցրեց փայտկարանը՝ թագը իր մոտ էր, **Բակուրը** առանձնացրեց Աղձնիքը, Ծովքում **Մար** Իշխանն էր, Հայշտյանքում **Գագ** իշխանը...:Ով չուզեց քրիստոնեությունը՝ անցաւ պարսիկների տակ, ով Գրիգորական էր՝ Բյուզանդիայի տակ:
- 353 **ՋՀՈՒԴՆԵՐԸ ՀՍՄԱՆ ԻՐԵՆՅ ՆՊԱՏԱԿԻՆ:** Հայաստանը առանց պատերազմի կազմալուծվեց: Բյուզանդիան Խոսրով 3-ին ճանաչեց իր մաս Հայաստանի թագավոր: Սա հիմարի մեկն էր: **Վրթանեսը** սատկեց սրա օրը:
- 353—338 **ԽՈՍՐՈՎ 3 Կոտակ** (Կառուցեց Դվին մայրաքաղաքը, տնկեց անտառը):
- 338—350 **ՏԻՐԱՆ** (Խոսրովի որդին) Լուրջ պայքարել է Գրիգորի քայքայիչ հոտի դեմ:
- 350—368 **ԱՐՇԱԿ 2** (Տիրանի որդին) մեղմ և զիճողական էր: 364—368 Հայ-Պարսկական պատերազմը՝ Արշակի կինը՝ Գրիգորի հոտից, Փառանձեմն էր դեկավարում:
- 369—374 **ՊԱՊ ԹԱԳԱՎՈՐ** (Արշակի որդին)--(մայրը ջիւղ Փառանձեմն էր):
- 374—378 **ՎԱՐԱՋԴԱՏ** (Հռոմը Պապին սպանեց՝ սրան նշանակեց)
- 378—389 **ԱՐՇԱԿ 3** (Պապի որդին)

- 387թ** Հռոմը՝ Թեոդոսիս Մեծը, Պարսկաստանը՝ Շապուհ 3-րդ, բաժանեցին Հայաստանը: 1/3—Հռոմին, 2/3--Պարսիկին: Արշակ 3-ը մինչև մահը արեւմտյան գավառներում թագավորեց:
- 384—389** **ԽՈՍՐՈՎ 4-րդ** (Իրանական մասում):
- 389—417** **ՎՈԱՄՇԵՊՈՒՔ** Իրանի դրածո
- 361--439** Մեսրոպ Մաշտոց: 405-ին տառերը թույլատրվեցին եկեղեցում
- 415—415** **ԽՈՍՐՈՎ 4-րդ** Իրանի դրածո
- 416—420** **ՇԱՊՈՒՔ** (պարսկական ջիուդ) Հայերը սպանեցին:
- 422—428** **ԱՐՏԱՇԵՍ Գ** Իրանի դրածո
- «ՄԱԴԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅԱՆ» ԶՀՈՒԴԱԿԱՆ ՋԱՆՔԵՐՈՎ (ԶՀՈՒԴ ՍԱՄԱՆՆԵՐԻ ՉԵՈՔՈՎ) ՎԵՐՋ ԱՐՇԱԿՈՒՆԻՆԵՐԻ ՀԱՐՏՏՈՒԹՅԱՆԸ:**
- Հայոց 16 իշխանատները՝ Ծոփք, Աղձնիք, Կորճայք, Գուգարք, Մոկք, Սյունիք, Ծավդեյից, Ուտիք, Նոր Շիրական, Ջարավանք, Հեր, Վասպուրականում, Մարդաստանում -- Արծրունիք, Ուտունիք, Մարդեր, Տուրուբերանում -- Սամիկոնյաններ, Խորխոռունիներ, Սպեր և Ճանիքում -- Կովկասի ասպետ Բագրատունիներ, Անգեղ Տնում -- Հայոց հնուց գանձարանն էր (իմա Դիարբեքիր), Դրաստամատ
- 428—608թ** **180-ՏԱՐԻ ՊԱՐՄԿԱ--ԲՅՈՒՋԱՆԴԱԿԱՆ ԼԾԻ ՏԱԿ**
- 630—862թ** **150-ՏԱՐԻ ԱՐԱԲԱԿԱՆ ԽԱԼԻՖԱԹԻ ԼԾԻ ՏԱԿ**
- 830-840** Մանազկերտի Թոնդրակ գյուղում Սմբատ Ջարեհավանցին՝ թոնդրականներ
- 885** Ամր Խալիֆը պաշարեց Եգիպտոսը և Ալեքսանդրիան: 700.000 զորք վառեցին: Իսկ Հայաստանում երկրի տնօրեն էին դառնում Բագրատունիները (ջիուդ Բագարատի սերունդները, իսկ ԲԱԳ մայրապետական կրոնի հավատքն է)
- 885** Էմիր Բուդային Խալիֆաթը բարեբախտաբար Հայաստանից հեռ է կանչում
- 886—890** **ԱՇՈՏ 1 ԲԱԳՐԱՏՈՒՆԻ: Ջիուդները դարձան Հայոց թագավորներ:** Անի-Շիրակի թագավորություն: ԵՎ արաբները և Բյուզանդիան ճանաչում են պետությունը: Դարսը սպարապետների աթոռանիստն էր:
- 890—914** **ՄՄԲՍ 1 ԲԱԳՐԱՏՈՒՆԻ** (Աշոտ 1 որդին) Այդպես էլ չկարողացավ ենթարկել Վասպուրականի Արծրունիներին և գրավել նրանց մայրաքաղաք Դվինը: Ատրպատականի էմիր Յուսուֆը օգտվելով այդ գծադրությունից Վասպուրականի թագավորություն՝ Վան մայրաքաղաքով թագ է հանձնում Գագիկ Արծրունուն: 914 թ. Յուսուֆի հրամանով Սմբատին գլխատում են:
- 914—928** **ԱՇՈՏ 2-րդ ԵՐԿԱԹ** (Սմբատի որդին): 922թ. Արաբական Խալիֆը Աշոտ 2 տալիս է Շահն--Շահ տիտղոսը: Իսկ Բյուզանդիան և Պարսկաստանը չեն ճանաչում:
- 928—953** **ԱԲԱՍ** Աշոտ 2-ի որդին: Երկիրը, Կարսը որոշ զարգանում են: 939 թվ. հնարեցին “Սասունցի Դավիթ” էպոսը: 953թվ. մորեխների պատճառով սաստիկ սով եղավ: Պետականությունը նորից կորցրին:
- 958** **Գռռ իշխանի հրամանատարությամբ ուժեղ բանակ, 958 թվ.** Հայոց գործը ջարդեց պարսիկ զորավար Համտունի գործին: Համտունը բաժան-բաժան էր, բայց Հայերը իրենցից դեռեւս հզոր ուժ էին ներկայացնում: Ջիուդները որոշեցին պետականությունը վերականգնել և ամբողջովին հանձնել ժամանակի գերտերությանը՝ Բյուզանդիային:
- 962—972** **ԱՇՈՏ--ԳԱԳԻԿ**-ին Անանիա կաթողիկոսը օժեց Հայոց թագավոր: Իբր վերականգնվեց Հայոց թագավորությունը, բայց այն ծառայեց Հայերի հետագա գավառային դիմադրություններ կազմակերպել չկարողանալուն և պետականությունը կործանելու նպատակին: 971թ. Աշոտ-Գագիկը բնական մահով գնաց:
- 966** **Տարոնի ջիուդ իշխաններ Աշոտը /Բագարատի որդին/, Դավիթ Արքայիկը, Գրիգորը, Թոնդիկը Հայաստանի տիրութենքը կտանել էին Բյուզանդիային:**
- 972—1041** **Հովհաննես-Սմբատ:** (Աշոտ-Գագիկի որդին): Երկու եղբայրների միջև գահի համար գծություն սկսվեց: ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ-ՍՄԲԱՏ-ը, Աշոտ-Գագիկի թուլամորթ որդին, խորամանկությամբ մյուս՝ ավելի հզոր եղբայր ԱՇՈՏԻ բացա-

կայություն պահին գահը զավթեց: Այդ օժերը Աշոտին դուր չեկավ, նա հարձակվեց Անիի վրա, ջարդեց: Կաթողիկոսները մի կերպ հաշտեցրին: **ԱՇՈՏ**-ին ճանաչեցին ընդհանուր Հայոց թագավոր, իսկ՝

Անի—Շիրակի թագավոր-- Հովհաննես-Սմբատ

Աղվանքի թագավոր-- Գուրգեն

Կարսի թագավոր-- Աբաս

Անձավազյաց թագավոր-- Դերենիկ

Վասպուրականի թագավոր--Սենեքերիմ՝ Ասորեստանի Ադրամելիքի հոտից

Կապանի թագավոր-- Փիլիպե

Վարաժնունիքի թագավոր-- Սահակ

Տայքի թագավոր-- Դավիթ

Տաշիր Չորագետի թագավոր—Աշոտ Գ որդի Գուրգենը (Կյուրիկեն)

Վանանդի թագավոր—Վանանդեցիները

Տարոնի, Խաչենի, Գարդմանի իշխանություններ—Գայլ Մամիկոնյան

Աղձնիքի, Գողթնի Ամիրայություններ—Փախաունիներ, Ապիրատյաններ

Սասնա Տուն-- «ընդհանուր» թագավոր:

Փաստորեն Հայերը գաղափար անգամ չէին կազմում, իսկ ջիտուները Հայի անվան տակ Հայաստանը օկուպացրել էին և լինելով զուրկ պետականության գաղափարից՝ Հայաստանը քաշխել էին իրար մեջ: Այն շարունակվում է ցայսօր:

988 Ամբողջ երկրում ավերիչ երկրաշարժ, անգամ տուրք Մոֆիայի տաճարը փլվեց:

997 Գիսաստղ հայտնվեց, որը ուներ տոկայի և անավոր տեսք

1001 Տայքը նվիրեցին Բյուզանդիային

1001 Բյուզանդ Վասիլ 2-րդ Սենեքերիմի հետ սեր և միաբանություն ստեղծեցին

1003 Երկնքում հրատեսիլ մի աստղ երեւաց, ինչպես աշխարհի կործանման վկա

«1006—1007թ. Հայոց թագավորը ստույգ եղել է Հովհաննես—Սմբատը»,- ՄԱՏԹԵՎԱՍԴ

ՈՒՌՀԱՅԵՑԻ:

1016 Առաջին անգամ թուրքերը մտան և սրի քաշեցին Հայաստանը: Վասպուրականի Սենեքերիմ «թագավորը» որոշեց Հայրենին հանձնել Բյուզանդ Վասիլ կայսրին: Վասիլը նրան և նրա որդի Դավթին փոխարենը տվեց Մեքաստիան: Սենեքերիմը 1030թ. մեռավ, գահը հանձնեց որդուն՝ Դավթին: 1035թ. սա վախճանվեց, փոխարինեց Ատոմ եղբայրը: «Հայոց այդ երկիրը թագավորներից ու իշխաններից դատարկվեց»,- Մատթեոս Ուռեհայեցի:

1017 Սենեքերիմը Վասպուրականը նվիրեց Բյուզանդիային:

1021 Վասիլը Հայերից պահանջեց կտակված Անին ու Կարսը: Տրապիզոնում 988-ի կտակը երկարացրին մինչև Հովհաննես-Սմբատի մահը:

1022 Հոկտ. 3-ին կապույտ երկինքը երկուսի բաժանվեց: Հյուսիսային կողմից երկրի վրա պայծառ լույս թափվեց: Արեւը խավարեց, սկսվեց երկրաշարժ:

1021 Ըստ Լաստիվերգու Տրապիզոնում 1021 թվ. «հայերի» և Բյուզանդիայի Վասիլ Բ-ի միջև կնքվեց չորսբանալի պայմանագիր, որի համաձայն Հովհաննես թագավորը իր մահից հետո ԱՆԻՆ և Հայքը կտակվում է Վասիլ Բ-ին: Նույնը հաստատում է հույն պատմիչ Սկիլիզա—Կեդրիմոսը:

1030 Հայքում զարհուրելի երկրաշարժ և անընդմեջ ամպրոպ սկսվեց: Բացատրեցին, որ Քրիստոսի բնութագրմամբ իր մահից ուղիղ հազար տարի հետո պետք է սատանը գա աշխարհ և հազար տարի տիրի աշխարհին:

1031 Մաստիկ սով եղավ, ժողովրդի կեսը մահացավ:

1036 Արեւի խավարում սաստիկ ուղեկցություններով՝ 2-րդ անգամ նույն այն նշանը:

1040 Մահացավ Հայոց թագավոր Աշոտ Բագրատունին՝ Գագիկի որդին, Հովհաննես-Սմբատի եղբայրը: Դեռ Հովհաննես-Սմբատն է դեկավարում:

1040 Մի քահանման գիսաստղ երեկոյան արեւմտյան կողմում դեպի հետ էր սողում: Նա բախվեց բազմաստեղին և լուսնին ու անհետացավ: /Ուռեհայեցի էջ 56/:

1041 Մահացավ Անիի թագավոր Հովհաննեսը-Սմբատը, որը արդեն 15 տարի Վասիլ 2-ից ռոճիկ էր ստացել և փոխհատուցման ժամն էր եկել՝ պետք էր երկիրը

հանձնել Բյուզանդիային, Իսկ Հովհաննեսի ազգապետ Դավիթ Անհողինը Աղվանքից հարձակվեց Հայքի վրա:

1041—1043 ԳԱԳԻԿ 2-րդ (18 ամյա): Վերջին Բագրատունի թագավորը: «**Դրան օծեց ոմն Գրիգորը, որը հանդես եկավ որպես Սամուել, որը Դավթին էր օծել Իզդուլի արքա դառնալուց**»,-(Մատթեոս ՈՒՌՀԱՅՅԵԿԻ էջ 58):Սրան էլ 1043թ. Սոնոմախը տարավ Բյուզանդիա, Կայրն պեղատ և Պիզուն ավանները, հարստություն տվեցին, մնաց այնտեղ:

1045 Անին հանձնեցին: «Փուլ եկավ Բագրատունյաց հոտի տերությունը», - Մատթեվոս ՈՒՌՀԱՅՅԵԿԻ էջ 64:

1046 «Աստծո սաստիկ բարկությունը թափվեց երկրի վրա, ահավոր ու սոսկալի երկրաշարժ եղավ», - Մատթեոս ՈՒՌՀԱՅՅԵԿԻ:

1047 Բյուզանդիան ստացավ հերթական նվերը՝ Դվինը:

1048 Մելչուկների առաջին արշավանքը

1049 Պարսիկները տեսնելով, որ Հայաստանը նվիրաբերում են, հարձակվեցին Արծն քաղաքի վրա, հայերի առանց թագավորի ու սպարապետի հերոսաբար պաշտպանությունը չօգնեց, նրանք քաղաքը վերցրին: **Պետականությունը կորցնելուց ԱՐԾՆԸ միակ քաղաքն էր, որ Հայերի ձեռքից գրավվեց սրով ու գերությամբ:**

ՄԱ ՀԱՅՈՑ ԿՈՐՍՏՅԱՆ ՎԵՐՋՆ ԷՐ:

1054 Քրիստ. Եկեղեցու բաժանումը Հռոմի և Բյուզանդիայի միջև: «Կործանում»:

1064 Մելչուկները Դարսը ավերեցին

1064 Մելչուկները գրավեցին Անին

1064 Բյուզանդիան գրավեց Դարսի թագավորությունը

1071—1076 Վարաժնունի Փորը Հայաստանի հարավում իշխանություն ստեղծեց

1071 Հայաստանը վերածվեց ամիրությունների

1110—1123 Լոռու թագավորության մեծ մասը միացվեց Վրաստանին

1123 Դավիթ Շինարարը ազատագրեց Անին

1170 Երրորդ՝ Հայ պատմագրական նյութերի հրկիզում (սելջուկներ)

1184—1213 Թամարա թագուհու օրոք Վրաստանը հզորության գագաթնակետին էր

1185—1206 Հայ-Վրացական բանակը ազատագրեց հյուսիս-արեւելյան Հայաստանը (Չաքարյանների ղեկավարությամբ):

1220 Թաթար մոնղոլները Հայաստանում

1236 Թաթար մոնղոլները գրավեցին Հայաստանը, Վրաստանը, Աղվանքը:

1259—1261 Հայ-Վրացական ապստամբությունը թաթար-մոնղոլների դեմ (Դավիթ թագավոր)

1386—1402 Լենգ Թեմուրի արշավանքը (3000 մարդ կենդանի թաղեցին)

1386 Չորրորդ՝ Հայ պատմագրական նյութերի հրկիզում: Լենգ Թեմուրը հատուկ ջոկատներ ուներ, հայտնաբերելու և հրկիզելու Հայ պատմական գրականությունը:

1411—1467 Կարա-կոյունլու թուրքմենական ցեղերը Հայաստանում

1467—1502 Աղ-կոյունլու թուրքմենական ցեղերը Հայաստանում

1440 Երեսանը դարձավ Արեւելյան Հայաստանի մարզի կենտրոնը

1440 Կաթողիկոսարանը բերեցին Վաղարշապատ (Էջմիածին)

1453 Թուրքերը գրավեցին Կոստանդինուպոլիսը

1502 Իրանում հիմնվեց նոր Դղբաշների պետություն

1510 Հայոց հողի համար պատերազմում են Թուրքերը և Պարսիկները

1555 Հայաստանի բաժանումը (արեւմտ -Թուրքիա, արեւել-Պարսկաստան)

1547—1562 Կաթողիկոս Ստեփանը գնում է Եվրոպա օգնություն խնդրի, բայց իզուր

1590 Լրիվ Հայաստանը Թուրքիային

1603 Կես Հայաստանը Պարսիկին (Շահ Աբասը գրավեց Երեսանը)

1603 Նորից Թուրքիան գրավեց: Շահի հրամանով երկիրը հրկիզվեց

- 1604—1828 Երեւանյան խանութիւն
- 1670 Կաթողիկոս Հակոբ Ջուղայեցին դիմեց Ռուսիայի օգնութեանը
- 1680 Սյունիքի մելիք Իսրայելի որդի Օրին գնաց Եվրոպա օգնութիւնը
- 1701 Իսրայել Օրուն, Մինաս վարդապետին Պոտո 1 խոստանում է օգնել
- 1701 Մխիթար Մեքսատացին հիմնադրեց կաթոլիկ եկեղեցին, որպէսզի կարողանա Հռոմից օգնութիւն խնդրել
- 1707 Իսրայել Օրին ռուս զննապետի աստիճանով Պարսկաստանում բանակցութիւններ վարեց Հայաստանը փրկելու համար
- 1711 Իսրայել Օրին Ռուսիա վերադառնալուց հանկարծամահ եղավ: Մինաս վարդապետը մենակ շարունակեց գործը: Աստրախանի Հարութստ հայութիւնը դիմեց Ռուսիայի ցարին իրենց ծախսերի հաշվին Հայաստանը զենքի ուժով ազատագրել՝ համաձայնութիւն չստացան:
- 1718—1722 Արցախի «Հայ» մելիքները, Գանձասարի կաթողիկոս Եսայի Հասան Ջալալյանը, միլիք Ավան Յուզբաշին, Վրաստանի թագավոր Վասիլանգ 6-ը երկիրը անկախ հայտարարեցին: Նրանք Դավիթ Բեկին էլ շատ օգնեցին:
- 1722 Ապստամբ Աղվանները Պարսկաստանում գրավում են Սպահանը, շահ Հյուսեյնին գլխատում
- 1723 ՌՈՒՄԻԱՆ** գրավեց Բաքուն, Էնզելի, Ռեշտ, Աստաբադ քաղաքները
- 1720—1723 ԴԱՎԻԹ ԲԵԿԸ** Հափանում ստեղծեց ինքնուրույն իշխանութիւն
- 1723 Երեւանի հերոսական պաշտպանութիւնը թուրքերից: Մեր բանակում պարսիկ զինվորներ էլ էին կռվում թուրքերի դեմ:
- 1724 Գանձակի, Արցախի և Ադրբեջանի փոխօգնութեան պայմանագիր կնքվեց ընդեմ թուրքերի
- 1728 Դավիթ Բեկը հանկարծամահացավ (ուշադիր նայեք)
- 1730 Մխիթար Սպարապետը դավադրաբար սպանվեց
- 1768—1774 Մովսէս Սարաֆովը (Աստրախանից) դիմեց ցարին հայերի հաշվին ուժով ազատել Հայաստանը՝ մերժվեց:
- 1778—1779 Դրիմի հայերը կառուցեցին Նոր Նախիջեւանը՝ այժմ Դոնի Ռոստովը
- 1813 Գլուխատանի պայմանագիր--Դարաբաղում (Իրան- Ռուսիա)
- 1826—1828 Ռուս-Թուրքական պատերազմ:
- 01.03.1828 ԵՐԵՎԱՆԻ** մարզը Ռուսիայի մեջ
- 1828 Թուրքմենչայի պայմանագիրը (ազատագրվեցին Երեւանի և Նախիջեւանի խանութիւնները)
- 1829 Ռուսիան վերցրեց Էրզրումը
- 1860 Հայաստանում ընդունվեց ազգային կոնստիտուցիա
- 1862 Ջեյթունի ապստամբութիւնը
- 1878 Ռուս-թուրքական պատերազմ: Ղարսը և Արդահանը միացան Ռուսին: Կաթոլիկ հայերը գաղթեցին Հայաստան: Էրզրում, Ալաշկերտը մնաց թուրքին:
- 1894 Առաջին եղեռնը 300.000 հայ Արդուլ Համիդը կոտորեց
- 1895—1896 Երկրորդ եղեռնը
- 1904 Սասունի ապստամբութիւնը: Արդուլը Համիդ 2-ը դաժան ճնշեց:
- 1905 Երրորդ եղեռնը: Շուշա, Բաքու, Նախիջեւան, Երեւան, Ելիզավետպոլ
- 1909 Չորրորդ եղեռնը: Ադանա, Կիլիկիա
- 1914—1915 Մարիդամիշի օպերացիա: Ռուսիան ջարդեց 3-րդ թուրքական բանակը Թուրքերը 90.000 կորուստ տվեցին:
- 1915 Հինգերորդ եղեռնը (1.5 մլն.)
- 1915 Չորրորդ հայկական պատմագրական նյութերի այրումը (Այս անգամ թուրքերը և նորից ջնդուները)
- 22.04.1918 Անդրրկովկասյան սեյմը հայտարարեց անկախութիւն
- 22-25.05.18 Սարդարապատի Հերոսական ճակատամարտը

ԿԻԼԻԿԻԱՅԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ (1080-1375)

1 դարն և.թ.ա Հռոմի տակ էր

1-ին կես Տիգրան Մեծը միացրեց Մեծ Հայքին

65մթա Տիգրանի և Պոմպեոսի միջև պայմանագրով անցավ Հռոմին: Հետագայում մնում է Բյուզանդիայի տակ, հետո Արաբների, հետո Սելջուկների: Հիմնական **քնակիչները՝ հույներ, ասորիներ և քիչ հրեաներ**

11-րդ դ Արաբներից, սելջուկներից, հետո մոնղոլներից փախած հայերը ներտեղափոխվեցին:

13-րդ դ. Ծաղկման բարձրագույն շրջանում էր (40.000 քառ. կմ) բնակչ. մեկ մլն. ավելի: Այստեղ էին փախել Գագիկ 2-րդի մերձավոր Ռուբեն իշխանը, Արծրունիներից, Օշինյաններից, Լուզինյաններից: Ռուբենը կազմակերպեց ազատեց Բյուզանդիայից Լեռնային Կիլիկիան և ստեղծեց Հայկական պետություն:

1180—1187 **ՌՈՒԲԵՆ ԻՇԽԱՆ** (Բագրատունի) Ռուբենյան իշխանություն

1187—1219 **ԼԵՎՈՆ 1-ին** Ռուբենյան (15 տարվա ընթացքում Կիպրոսը մտավ մեջը)

06-01. 1198 **ԼԵՎՈՆ 2-րդ** (Տարսում օծվեց, Բյուզանդիայի և խաչակիրների կողմից ճանաչվեց)

1253—1270 **ՀԵԹՈՒՄ 1-ին**

1270—1289 **ԼԵՎՈՆ 3-րդ**

1289—1301 **ՀԵԹՈՒՄ 2-րդ**

1301—1307 **ԼԵՎՈՆ 4-րդ** (մոնղոլները խփեցին)

1307—1320 **ՕՇԻՆ** Օշինյաններից

1320—1341 **ԼԵՎՈՆ 5-րդ**

1341—1375 **ԼԵՎՈՆ 6-րդ ԼՈՒԶԻՆՅԱՆ**

1375 Մամլուկները գրավեցին Սիսը, Կիլիկիան անկում ապրեց:

ԱՐԱՐԱՏՅԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

10.11.1917 Ալեքսանդրապոլում 5000 զինվորի միտինգը՝ «զենքը ձեռքներին...պաշտպանել բանվոր-գյուղացիական կառավարությունը» (բոլշևիկյան լոգոնոգ)

15.11.1917 Կազմվում է Անդրկովկասի կոնտրռեւոլյուցիոն կառավարություն՝ Անդրկովկասյան կոմիսարիատ

20.11.1917 Լենինի և Ստալինի կողք մոտույմաններին՝ «Տապաված ցարի գաղտնի պայմանագրերը Կ. Պոլսի գրավման վերաբերյալ պետք է չեղյալ համարվեն: Ռուսիան դեմ է օտար հողերի զավթմանը: Կ. Պոլիսը պետք է մնա մոտույմանների ձեռքին: Մենք թուրքիան մասնատելու և Հայաստանի անվտանգությունը ապահովելու համաձայնագիրը համարում ենք չեղյալ»: (Նորից ջիուդները՝ «Սատանայական փորձությունը» գործում է ամենատիժին կերպով):

23.11.1917 Ալեքսանդրապոլի կոմունիստների պայմանը՝ ճանաչել միայն Սովետական Ռուսիայի կառավարությունը

16.12.1917 Շահումյանը Կովկասի ժամանակավոր արտակարգ կոմիսար: Ժողովրդական կոմիսարների դեկրետը (Լենին) Թրքահայաստանի մասին

29.12.1917 Լենինի հռչակագիրը Թրքահայաստանի մասին (օ տուրեցկոյ Արմենիի)

Հունվ. 1918 Սարիղամիշում ռազմառեւոլյուցիոն կոմիտեն վերցնում է իշխանությունը

12.02.1918 Թուրքերի հարձակումը արեւմտյան Հայաստանի վրա

21.02.1918 Թուրքերը գրավում են Երզնկան, Բայբաղը, Մամախիսարը

23.02.1918 Թիֆլիսում կառուցվեց Անդրկովկասյան Սեյմը՝ Անտանտի կոնտռեւոլյուցիոն իշխանությունը

03-03.1918 Բրեստ-Լիտովսկի պայմանագիրը: 500 հազ. Ռուս զորքը հանել Անդրկովկասից: Ռուսիայի հեղափոխությունից հետո Լոնդոնում “Հրդյական Ազգային Շարժման” դեկավարները երկու նպատակ ընդունեցին՝ 1.-Թուրքիային համոզել հրդյաններին փոխանցելու Պաղեստինյան տարածքները: 2.-Որքան հնարավոր է հետաձգել Ռուսաստանի և Գերմանիայի միջև պատերազմը: Պա-

տասխանատվությունը հանձնարարված էր Տրոցկին: Տրոցկի—Թալեաթ գաղտնի պայմանավորվածության համաձայն Թալաաթը ասեց, «Այստեղ չկան հաղթողներ և պարտվողներ, այստեղ բոլորս էլ հաղթող ենք»: Այսինքն բոլոր ջիւղները հաղթող են: Գերմանիան զարմացած էր՝ նա չէր պահանջում զորքերի Մեծ Հայքից դուրս բերում: Արդյունքում Ռուսիան կորցրեց մեկ միլիոն քառակուսի կիլոմետր տարածք և երկու հարյուր հազարից ավելի զինվոր: Սա «Սաղանական փորձության» իրականացման 1045թ Հայոց պետականությունը կործանելուց, Մեծ Եղեռնը կազմակերպելուց հետո ջիւղների հաջորդ ամենատակալի քայլն էր Հայերի հանդեպ:

- 22.04.1918 Անդրկովկասի Մեյմը հայտարարեց անկախություն
26.05.1918 Թորքիայի պահանջով Անդրկովկասյան Մեյմի կազմալուծումը: Մեքենայաբար Անդրկովկասում երեք պետություններ առաջացան՝

- 1 Հայաստանի դաշնակցական հանրապետություն
- 2 Վրաստանի մենչեիկյան Հանրապետություն
- 3 Ադրբեջանի մուսաֆաթիստական (մայրաքաղաք՝ Ելիզավետպոլ)

- 22-26.05.18 Սարդարապատի ճակատամարտը, 25-28.05 Հարաբիրիսայի ճակատը

- 28.05.1918 ԱՐԱՐԱՏՅԱՆ Հանրապետություն (Դաշնակցական: 60.000 քառ.կմ.)
նախարար-նախագահ Հովհաննես Քաջազունի
ներքին գործեր Արամ Մանուկյան (Սարգիս Հովհաննիսյան)
արտաքին գործեր Ալեքսանդր Խատիսյան
ռազմական գործեր Գ-լ Հովհաննես Հախվերդյան
ֆինանսների Խաչատուր Կարճիկյան
արդարադատության Գրիգոր Տեր-Պետրոսյան
խորհրդի նախագահ Ավետիկ Սահակյանը (19.07.1918-ից)

Բայց ինչո՞ւ այդ պահին Սարգիս Հովհաննիսյանը դարձավ Արամ Մանուկյան՝ պարզաբանել է պետք:

- 04.06.1918 Բաթումի ստորացուցիչ պայմանագիրը: Որի ստորագրումից հետո Թորքիան ճանաչեց հայադավան դաշնակների կառավարությունը, որի 830.000 բնակչությունից 400.000-ը ջիւղ գոկերն էին:

Ստորագրեցին՝

<u>Թորքիա:</u> Խալիլ բեյ	<u>Հայաստան:</u> Ա. Խատիսով
Վահիբ Մահմեդ փաշա	Ռ. Քաջազունի
	Մ. Պապաջանով

Հանձնեցին Թորքիային՝ ոչ միայն Ղարսը, Արդահանը, Օլթին, Կադզվանը, այլ ամբողջ Սուրմալույի գավառը, Ալեքսանդրապոլի և Էջմիածնի գավառների 3/4 մասը, Երեսանի գավառի կեսը, Շարուր Դարալագյազի հինգերորդը:

- 31.07.1918 Բաքվում սովետ. իշխանությունը ժամանակավորապես կազմալուծվեց

- 20.09.1918 Բաքվի 26 կոմիսարներին գնդակահարեցին

- 30.10.1918 Մուղղուսի հաշտության պայմանագիրը: Անտանտայի և Թորքիայի միջև: Գրաված շատ հողերի, նավահանգիստների ռազմական օկուպացիա և Թորքիայի անվերապահ զինաթափում Անտանտայի կողմից: Այս պայմանագրի համաձայն բոլոր սահմանները պետք է պահպանվեին 1914 թվականին: Անտանտայից Հայաստանում գնդապետ Հասկելն էր /ԱՄՆ/:

- 09-31.12.18 Հայ-վրացական պատերազմ Լոռու համար:

- 09.1918 Հայ-Ադրբեջանական ընդհարում

- 10.12.1918 Երբ թուրքերը գործը հետ քաշեցին Վրացիք գրավեցին Ախալքալսկը

- 09.01.1919 Անտանտայի գլխավորությամբ հայ-վրացական կոնֆերանս՝ Լոռին ճանաչեցին որպես չեզոք գոտի

- 02.1919 Ադրբեջանը ներխուժեց Ղարաբաղ: Ղարաբաղի ղեկավար Խոսրով Բեկ-Սուլթանովը փախավ Բաքու

- 04.1919 Թորքական զորքերի էվակուացիան Ղարսի և Երեսանի նահանգ.

- 28.04.1919 Արարատյան Կովկասյան (Դաշնակցական Հայկական) կառավարությունը Էջմիածնում հերքեց արեւմտյան հայերի ինիզրացիան Հ.Հ. տարածք՝ Անդրանիկը որոշում ընդունեց հեռանալ արտասահման (դոկումենտի ի մատերի էջ 343-49)
- 14.05.1919 Փարիզի կոնֆերանսը: Կոնֆերանսը որոշեց Հայաստանի հարցերի իրականացման Հայաստանի մանդատը ԱՄՆ-ին հանձնել:
- 21.06.1919 Ընտրություններ Հայաստանում (20տարեկանից բարձր 366000 ընտրող) 80 անդամ որից 72 դաշնակ
- 21.08.1919 Առաջին անգամ ՀՀ ժամանեց **Գևորգյան Հասկերը:**
- 01.09.1919 Հաստատվեց Հայաստանի Հանրապետության կառավարության կազմը նախագահ՝ Ալեքսանդր Խատիսյան
- 15.10.1919 Նժդեհի Զանգեզուրյան պայքարի սկիզբը: Դրոն շատ օգնեց:
- 10.1919 Գեներալ Ջեյմս Հարբորդը իր հանձնախմբով ներկայացրեց Վիլսոնին զեկուցագիր 13 հատորից: ԱՄՆ-ի մանդատը տարածվում էր Թուրքիայի այլ տարածքների վրա
- 29.10.1919 Գաղտնի Թուրքիա--Ադրբեջանազմական պայմանագիր
- 03.11.1919 Հայ-վրացական պայմանագիրը
- 23.11.1919 Հայ-Ադրբեջանական խաղաղ պայմանագիր
- 06.01.1920 Դաշնակները ձերբակալեցին բոլշևիկ Եզոր Սեվոյանին: Սկսվեցին բոլշևիկների խաղերը: ՌԺԵրը աճում են:
- 23.03.1920 Շուշիի կոտորածը 6-րդ եղեռնը
- 04.1920 Սան Ռեմոյի կոնֆերանս: Մեծ Բրիտանիան, Ֆրանսիան, Իտալիան որոշեցին ստեղծել Հայաստան պետություն՝ թուրք և Ռուս մասերից
- 24.04.1920 ԱՄՆ-ը ժամանեց Հայաստանի անկախությունը
- 26.04.1920 Մուստաֆա Քեմալի նամակը Լենինին, -“Կակսի ռազմական գործունեությունը իմպերիալիստական Հայաստանի դեմ և կատիպի Ադրբեջանին դառնալ խորհրդային”: Թուրքիան սկսեց գաղտնի բանակցությունները Ռուսիայի հետ:
- 28.04.1920 Ադրբեջանում հաստատվեցին Սովետական կարգերը: /Իսկական ժամանակն էր Հայաստանը մտներ Ռուսաստանի Սոցիալիստական սիստեմի մեջ: Եթե Ադրբեջանը սովետականացվեց, նշանակում է Անտանտան չունի ազդեցության հնարավորություն (Ադրբեջանում անգլիացիք էին)
- 03.05.1920 Երեսանում տեղի ունեցավ սովյալների ցույց/1919թ 150.000 սովամահ/:
- 04.05.1920 Ալեքսանդրապոլում բոլշևիկները ձերբակալեցին ԱՄՆ հանձնաժողովին
- 06.05.1920 Դաշնակները ստեղծ. արտակարգ դատարաններ և մտցնում մահապատիժ
- 10.05.1920 Ալեքսանդրապոլում զինված ապստամբություն
- 13.05.1920 Զինված ապստամբություն Նոր Բայազետի Ղարանդուղ (Մարտունի) գյուղ.
- 17.05.1920 Կոմունիստները սովետական կարգեր են հաստատում Նոր Բայազետում
- 11.05.1920 Զինված ապստամբությունը հաղթանակում է Սարիղամիշում: Քաղաքն անցնում է կարմիր բոլշևիկների ռազմառեւոլյուցիոն կոմիտեին
- 03.06.1920 Ռուսի և Թուրքի միջեւ դիվանագիտական կապի սկիզբը
- 01.06.1920 ԱՄՆ-ի սենատը մերժեց Վիլսոնին Հայաստանի մանդատը ընդունել
- 28.06.1920 Թուրքական ազգային ուխտ՝ թուրքաբնակ բոլոր տարածքները համարել Թուրքիա (հայաթափեց 1.5 մլն բնաջնջումով):
- 05.07.1920 Զանգեզուրում հռչակվում է սովետական իշխանություն: Ռուս զորքերը մտան Նախիջեւան և միացան թուրքերի հետ:
- 1920 6-րդ եղեռնը Կիլիկիայի Ռիթե, Աջրն, Այնթափ, Ջեյթուն քաղաքն.:
- 10.08.1920 **Մեծի պայմանագիրը:** 88-93 հոդվ. 180 հազ.քառ.կմ Հայաստան: Համիդին փոխարինեց Քեմալը: Մրա տակ կա նաեւ հայ պատվիրակների ղեկավար Ավետիս Ահարոնյանի ստորագրությունը: Օսմանյան Թուրքիան հայտարարեց, որ ճանաչում է Հայաստանը: Կողմերը համաձայնվեցին, որ սահմանը անցնելու է Էրզրումի, Տրապիզոնի, Վանի, Բիթլիսի չորս վիլայեթներով: Հանձնարարվեց իրականացնել ԱՄՆ-ին: Ադրբեջանի և Վրաստանի հետ սահ-

մանները թողնվում է այդ պետությունների ընդհանուր համաձայնությանը: Սակայն Արարական երկրները ազատագրվեցին Թուրքիայից, իսկ մենք ոչ: Կիլիկիան մնալու էր Թուրքիային: Ազգաբնակչության 65%-ը պետք է կազմեր հայը, որպեսզի պետությունը կոչվեր Հայաստան: Այսինքն այդ տարածքում բնակվում էր մինիմում **4.5-5 միլիոն հայ**, Բայց ինչու Հայաստանի Հանրապետությունը կազմելիս 1918 թվ. Հայաստանի բնակչությունը ընդհամենը 830.000-էր: Որովհետեւ Հայերին չթողեցին «Արարատյան Հանրապետություն», իսկ Անդրանիկը չգիտեր, որ դաշնակ պարագլուխները «Սադանական փորձությունը իրականացնող ջիուդներն էին: Սեւրի այս պայմանագիրը իր բովանդակությամբ երկրորդն էր: Առաջինով պետք է Հայաստանը լիներ Կիլիկիայով դեպի միջերկրական ծով ելք ունենալով, բայց քանի, որ նման դեպքում Հայ ազգը չէր կազմի բնակչության մեծամասնությունը, ապա միջազգային օրենքների համաձայն այդ պետությունը չէր կարողանա կոչվել Հայաստան: Միջազգային համձնաժողովը ստիպված եղավ նոր սահմաններ գծելու Մեծ Հայքի տարածքում՝ Հայաստան պետության համար, որը և հետագայում կոչվեց Սեւրի պայմանագրի համաձայն տարածք: Այդ սահմանները և բնակչության էքնիկական որակավորումը արվեց մի քանի ամիսների ընթացքում միջազգային համձնաժողովի միջոցով՝ ԱՄՆ գլխավորությամբ: Այնպես, որ եւ՝ սահմանների եւ՝ բնակչության էքնիկական կառուցվածքի ու քանակի ապացուցման տակ դրված է ժամանակի աշխարհի առաջատար տասներկու պետությունների կնիքները:

- 10.08.1920 Սովետա-Հայկական Երկկողմանի ճանաչման պայմանագիր Թբիլիսիում:
 24.08.1920 Ռուս-Թուրքական «Մրտագին և անկեղծ պայմանագիրը»
 19.09.1920 Երեսուն է ժամանում Սովետական Ռուսաստանի ներկայացիչ Լեգրանը:
 28.09.1920 Թուրքերը ամբողջ ճակատով հարձակվեցին Հայաստանի վրա: Սա արդեն Ռուսաստանի՝ Ստալինի ու Լենինի կազմակերպածն էր
 29.09.1920 Թուրքերը գրավեցին Սարիղամիշը
 30.10.1920 Թուրքերը գրավեցին Ղարսը
 07.11.1920 Թուրքերը գրավեցին Ալեքսանդրապոլը:
 11.11.1920 Վրաստանում Ռուսաստանի ներկայացուցիչը հայտարարում է որ իր վրա է վերցրնում միջոցորդի դերը խաղաղ լուծելու քեմալական Թուրքիայի և Հայաստանի միջև կոնֆլիկտը:
 22.11.1920 Վիլսոնը գծեց Հայ—թուրքական սահմանը:
 29.11.1920 Հայաստանում սովետական կարգեր
 01.12.1920 Ազգերի Լիգայի 3-րդ ենթահամձնաժողովը որոշեց Հայաստանը ընդունել՝ Անգլիայի ներկայացուցիչ ջիուդ Ֆիշերը խանգարեց:

ՌԷՏԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ. 12.03.1920թ Բրիտանիա, Իտալիա, ԱՄՆ, Ֆրանսիան Հայերի մանդատը տվեցին Ազգերի լիգային՝ հնարավորությունների պատճառով հրաժարվեց: Օգոստոսի 10-ին ստիպեցին Թուրքիային ճանաչել դեռեւս սահմաններ չունեցող Հայաստանը: 89 Հոդվածով Հայաստանի սահմանների հարցը Թուրքիան փոխանցեց ԱՄՆ պոեզիդենտին: Ահա թե ինչո՞ւ էր Թուրքիան ջանում ստեղծել մի փոքր Հայաստան:

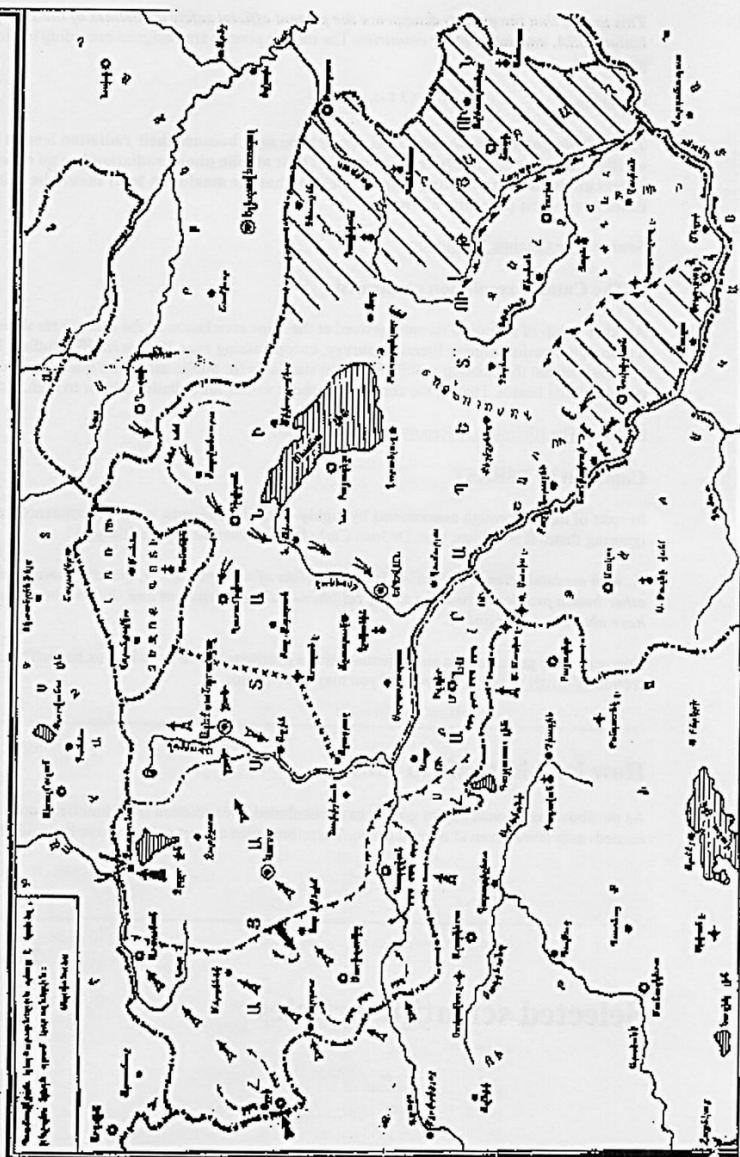
ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ ՃՇՄԱՐԻՏ ԴԱՄԵՐ

1920թ. սեպտեմբեր-դեկտեմբեր ժամանակահատվածը

1-7 սեպտ Բաքու: Արեւիլքի ժողովուրդների 1-ին համագումար-խառնաժողովը (նախագահ Գ.Զինովեւ) Էնվերի, Բեհաեդդին Շաքիրի, Խալիլի, Հայ բոլշեւիկների, քեմալականների և “համաշխարհային հեղափոխության” այլ հացկասակների մասնակցությամբ (26 երկրից 1891 գլուխ)ուր որոշվեց “իմպերիալիստական” Հայաստանի Հանրապետության նկատմամբ սովետա-քեմալական ապագա հաշվեհարդարի հարցը:

- օգուստի 8 սեպտ. Տեղական բնության մարտեր Հայ-Թուրքական սահմանի երկայնքով.
Անկարա: Քեմալականների ռազմական գերագույն խորհուրդը որոշեց հարձակվել Հայաստանի վրա: 11-րդ կարմիր բանակի անընդհատ հարձակումները Շարուր Դարալագյազի, Բասարգեչարի և Ղարաբաղի շրջաններում: Հայկական զորքերի հակահարձակումը
- 9 սեպտ. Հայկական զորքերը ագատագրեցին Կողբը
- 14 սեպտ. Օլթիի անկումը
- 20 սեպտ. ՀԿԲ/Կ ԿԿ-ի “հույժ գաղտնի” հրահանգը՝ ուղղված Հայաստանի տեղական կազմակերպողներին անել հնարավոր ամեն ինչ՝ ապահովելու և արագացնելու համար հայկական բանակի պարտությունը:
- Հայկական բանակ.** Պատերազմի սկզբում՝ 22.000, հոկտ. 2րդ կեսին՝ 55.000, որից 32.000 կռիվող ուժ: Սպարապետ՝ գեներալ Նազարբեկյան, Զինվ. նախարար՝ Ռ. Տեր-Մինասյան: Հ.Հ. չորս հիմնական ճակատները. Կարսի (գլխավոր)-Միլիկյան, Սուրմալույի-Դրո, Շարուրի-Շելկովնիկյան և Ղազախի **Թուրքական բանակ.** 45-50.000, որից 30.000-ը կանոնավոր ուժեր, հրամանատար՝ Զյազիմ Կարաբեքիր Փաշա:
- 22-23 սեպտ Հայ-Թուրքական 2-րդ պատերազմի սկիզբը. առանց պատերազմ հայտարարելու Քեմալականներն անցան հարձակման:
- 29 սեպտ Սարիղամիշի և Կադզվանի անկումը:
- 30 սեպտ Հ.Հ.-ում հայտարարվեց ռազմական դրություն: Մերդենեկի անկումը, որից հետո ռազմաճակատի գծի հարաբերական կայունացում 2-3 շաբաթով: Վրացական զորքերը ուխտադրժոռեն գրավեցին Հ.Հ. Զուռզումա գավառակենտրոնը և անհասպաղ վճռվեցին այնտեղից Սեպուհի ուժերով:
- 9 հոկտ Վարչապետ Հ. Օհանջանյանի դիմումը “բոլորին, բոլորին, բոլորին, աշխարհի քաղաքակրթոր ժողովուրդներին և նրանց կառավարություններին” օգնության կոչով: Սակայն ապարդյուն անցավ:
- 14 հոկտ Հայկական բանակի հակահարձակումը Նոր Մեյիմ-Սարիղամիշ ուղղությամբ. լիակատար ծախողում և բանակի բարոյական ոգու կտրուկ անկում: ՌԿԿ ԿԿ-ի քաղբյուրայի մահավճիռը “Վճռական գործողություններով” սովետիզացնել Հայաստանը:
- 24-30 հոկտ Դաժան մարտեր Սուրմալույի ճակատում. ծախողվեց ճակատը ճեղքելու և Երեսանը գրավելու Թուրքերի փորձը:
- 28 հոկտ Երեսան. Կրկնվեց Հ.Հ. և ՌՄՖՍՀ միջև հաշտության պայմանագրի նախագիծ: Չիրագործվեց բոլշեիկների հերթական սառը խաղը: Լեւոն Շանթը ռուսի պատվիրակությանը ըստ պայմանավորվածության սպասում էր սեպտեմբերին: Սակայն սեպտեմբերին թուրքերն են հարձակվում, իսկ Ռուսիո պատվիրակությունը գալիս է հոկտ. 28-ին՝ երբ Թուրքիան արդեն հաղթել էր Հայաստանին: Լեզրանը առաջարկեց տալ երկաթգծից օգտվելու իրավունք՝ Թուրքիային գեներ ուղարկելու, հրաժարվել Մեւրի պայմանագրից, համաձայնել, որ Ռուսիան հանդես գա միջնորդի դերում Հայի և Թուրքի միջև, փոխարենը Հայաստանին խոստանում էին Զանգեզուրը և Նախիջևանը: Հայաստանը հրաժարվելու էր Ղարաբաղի նկատմամբ պահանջներից: Ռուսիան վարկ էր տրամադրելու Հայաստանին: Թուրքիան զորքերը հետ էր քաշելու 1914թ սահմանը, հրաժարվելու էր Բրեստ-Լիտովսկի և Բաթումի պայմանագրերից: Թուրքիան ճանաչելու էր Հայաստանը այն սահմանով որը կորոշվեր Հայ-Ռուս պայմանագրով: Ռուսիան առաջարկեց Հայաստանի խորհրդակցականացում, իսկ փոխարենը՝ 1914թ սահմանները: Բյուրո-կառավարությունը հրաժարվեց Սիմոն Վրացյանի պնդմամբ: Սա ճակատագրական սխալ էր:
- 30 հոկտ Կարսի անկումը. Հ.Հ.-ն մեծ թվով բարձրաստիճան գինիորական և քաղաքական ղեկավարներ 3.000 գինվոր և 30 սպա գերի ընկան բշնամուն:

1920 թ. ՍՈՎԵՏԱ-ԹՈՒՐԿԱԿԱՆ ԱՇԽԱՆԱՅԻՆ ՄԻԱՅՅԱԼ
ԱԳՐԵՍԻԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԴԵՄ

- 6 նոյեմբ Վրաստանը հայտարարեց իր չեզոքության մասին: Դեռևս ամռանը Թիֆլիսում կնքվել էր Վրաց-Թուրքական գաղտնի պայմանագիր, որով Հայ-Թուրքական պատերազմի դեպքում Վրաստանը պահպանելու էր չեզոքություն, փոխարենը թուրքերը խոստացել էին Բոռչալուի (Լոռու չեզոք գոտի) և Ախալքալաքի գավառները, Արտասիանի շրջանը:
- 7 նոյեմբ Կնքվեց զինադադար, որի համաձայն Ալեքսանդրապոլը թուրքերին:
- 11 նոյեմ Ռազմական գործողությունները վերակսվեցին և շարունակվեցին մինչև նոյեմբերի 18-ի զինադադարը Վրաստանին:
- 13 նոյեմ Կնքվեց Հայ-Վրացական համաձայնագիր, որով Լոռու չեզոք գոտին ժամանակավորապես անցնում էր Վրաստանին:
- 23 նոյեմ Հ. Օհանջանյանի կաբինետի հրաժարականը:
- 24 նոյեմ Կազմվեց նոր կաբինետ Ս. Վրացյանի գլխավորությամբ:
- 29 նոյեմ 11-րդ կարմիր բանակի ներխուժումը Հայաստան, գրավվեց Քարվանսարան:
- 30 նոյեմ Գրավվեց դիլիջանը:
- 30.11.1920 Նաբիմանովը ստորագրեց որոշում Լ. Ղարաբաղը, Չանգեզուրը, Նախիջևանը խորհրդային Հայաստանին հանձնելու մասին:
- 01.12.1920 Դաշնակ բյուրոն, պառլամենտական ֆրակցիան և ՀՀ կառավարությունը ընդունեցին կարմիրների առաջարկը որոշ պայմաններով:
- 01 դեկտ Հ.Հ.-ում ՌՄՖՍՀ-ի լիազոր ներկայացուցիչ Բ. Լեզրանի վերջնագրի (դեկտ 1-ին) ստորագրվեց Հայ-Սովետական համաձայնագիր, իշխանությունը խաղաղ կերպով հանձնելու այսպես կոչված հայ հեղկոմին: Հայոց պետականության կործանումը: Ստորագրեցին Լեզրանը, Դրոն և Տերտերյանը: Ալեքսանդրապոլ. Հայ-Թուրքական դաշնագրի կնքումը: Հ.Հ.-ից անջատվեցին նախկին Ղարսի մարզը, Սուրմալուն, Շարուր Նախիջևանը, տարածքային այս բռնագավթումները հետագայում նույնությամբ կրկնվեցին 1921թ. մարտի 16-ի Մոսկվայի և հոկտեմբերի 13-ի Կարսի պայմանագրերում:
- 03.12.1920 Ալեքսանդրապոլի պայմանագիրը: Դաշնակները 02-ին իշխանությունը հանձնել էին բոլշևիկներին, բայց կնքեցին ու Սեւրի պայմանագրից էլ հրաժարվեցին: Ալ. Խատիսյանը, Աբրահամ Գյուլխաղյանը և Ստեփան Դորդանյանը ստորագրեցին: Նվաստացուցիչ պայմանագիր, որպեսզի հանկարծ Ռեդդո Վիլսոնի Իրավարար վճիռը չգործեր: Ղարսը, Սուրմալուն, Շարուր-Նախիջևանը տրվեցին Թուրքիային, որը հետագայում նույնությամբ կրկնվեց 16.03.1921 Մոսկվայի և 13.10.1921 Ղարսի պայմանագրերում:
- 04.12.1920 11-րդ կարմիր բանակն առանց դիմադրության գրավեց Երեւանը: Հայհեղկոմի իշխանություն: **Մարգիս Կասյան:**
- 06.12.1920 Ռազմհեղկոմի առաջին անդամները Երեւան ժամանեցին: Դադարեց ժամանակավոր Դրոյի և Սիլինի իշխանությունը: Գետրոզ Աթարբեկյանը սկսեց իր դաժանությունները Հայ ազգի հանդեպ:
- Հեղկոմի նախագահ---Մարգիս Կասյան
Բանակի հրամ-ր ---Մոկոչյանով
Կոմիսար ---Սվիրիդով
- 01.12.1920 Խորհրդային Հայաստանը Ալեքսանդրապոլի պայմանագրի վերանայման հուշագիր ուղարկեց Թուրքիային:
- 25.12.1920 Տաթևի վանքում համազանգեզուրյան համագումարը հռչակեց ինքնավար անկախ պետականություն Լեռնահայաստան:
- մախարարապետ, արտաքին, զինված մախարար--- Գարեգին Նժդեհ,
վարչապետ --- Սիմոն Վրացյան

07.07.1921 Նժդեհը 400 հոգով թողեց Սյունիքի սահմանները:

- 29.12.1920 Հայիեդկոմը հուշագիր հղեց Մենշևիկյան Վրաստանին Լոռու չեզոք գոտուց գործերը հետ քաշելու՝ մերժեցին: Դրոն հարձակվեց և գրավեց մի մասը, իսկ մինչև Թիֆլիս հասնելու նրա մտադրությունը Անգլիացիք չթույլատրեցին:
- 11.02.1921 Լոռու մեծ մասը միացվեց Հայաստանին
- 03.1921 Լոնդոնի կոնֆերանս
- 16.03.1921 **Մոսկվայի կոնֆերանս:** Բաթումը՝ Վրաստանին, Ղարսը և մնացածը Թուրքիային: Առանց Վրաստանի ներկայության: Ստալինը թուրք պատգամավորներին դիմեց, «Ղուք հայկական հարցը լուծել եք ինքնուրույն, եթե դեռես մնացել են չլուծված հարցեր, վճռեք մինչև վերջ»: Բայց Չիչերինը դեմ էր, հակառակն էր ուզում անել:
- 18.02.1921 Դաշնակները գրավեցին Երեվանը, սակայն մարտի 2-ին պարտվեցին
- 22.04.1921 Ալեքսանդրապոլից թուրք գործը հեռացավ Չիչերինի պատճառաբանությամբ:
- 16.05.1921 Վրաստանի կոմկուտը որոշեց ամբողջ չեզոք գոտին, Ախալքալաքի և Խրամիի շրջանը Հայաստանին միացնելու հարցը: Նույնը որոշեց 07.07.1921թ կայացած Կովկասի քաղբյուրոն:
- 21.05.1921 **Հայաստանի Հեղկոմը վերականգնեց Ժողովապետի ժողովական ռազմ. և նախագահ Ալեքսանդր Մյասնիկյան:**
արտաքին գործեր Ա. Մռավյան
ներքին գործեր Պ. Մակինցյան
արդարադատություն Ա. Կարինյան
Ժողովատիրոջ Ս. Սրապիձյան /Լուկաշին/
- 12.06.1921 Ադրբեջանի և Հայիեդկոմի ղեկավարացիայի 30.11.1920թ և Հայաստանի ու Ադրբեջանի հանրապետությունների կառավարությունների միջև եղած համաձայնությունների հիման վրա հայտարարվում է, որ Լ. Ղարաբաղը այժմյանից կազմում է Հայկական ԽՍՀ անբաժան մասը: Ասքանազ Մռավյանը նշանակվեց Լեռնային Ղարաբաղի արտակարգ կոմիսար: Այստեղից էլ Ադրբեջանը սկսեց դավադիր գործողությունները:
- 27.06.1921 Անդրկովկասի Թիֆլիսի համձնաժողովը (Կիրովը և Օրջոնոկիձեն) հեռագրեց՝ Ադրբեջանի հեղկոմի նախագահ Նարիման Նարիմանովին՝ շտապ հրավիրել քաղբյուրո և ժողովապետի և լուծել Ղարաբաղի հարցը այնպես, որ վաղը, եռօրյա 27-ին բանակցություններն ավարտվեն: Ոչ մի հայկական գյուղ Ադրբեջանին, ոչ մի մուսուլմանական՝ Հայաստանին:
- 04.07.1921 Կովկասյան բյուրոյի պլենում՝ Ստալին, Օրջոնոկիձե, Ալ. Մյասնիկյան, Ն. Նարիմանով: Որոշվեց Ղարաբաղի հանրաքվեյի հիման վրա 95% կողմ միանալ մայր Հայաստանին: Նարիմանովը դեմ կանգնեց
- 05.07.1921 Կովկասյան բյուրո: Օրջոնոկիձե, Նազարբեյյան, Ստալինը, ով բյուրոյի անդամ չէր, որոշեց Ղարաբաղը տալ Ադրբեջանին
- 13.10.1921 **Ղարսի պայմանագիրը:** Մոսկվայի անկարագրելի հայադավան Ստալինա—Թուրքական հրոսակագրությունը ամրագրեցին:
Հայկական պատվիրակությունը՝
Արտգործժողկոմ---Ասքանազ Մռավյան
Պողոս Մակինցյան
- 06.11.1921 Ալ. Մյասնիկյանը վրաց Միքիվանու հետ վավերացրին լոռու միացումը Հայաստանին: Իսկ Ադրբեջանի հետ Հայաստանը պայմանագիր չուին:
- 12.01.1922 **Հայաստանի սահմանադրությունը՝ հայ ժողովրդի պետականության պատմության մեջ 1-ին անգամ, թեկուզ գործեց մինչև 1938թ: ԽՍՀՄ-ի կազմավորումով Հայաստանը կորցրեց պետականությունը:**
- 07.1923 Լոգանի կոնֆերանս: Մեմլիի պայմանագիրը անտեսվեց: Հայաստանը չի մասնակցել ու այս պայմանագրի տակ չի ստորագրել: Սակայն դա չի նշանակում, որ արդեն ստորագրված և պետական կնիքները դրած փաստաթղթերը չպետք է իրականացվեն:

Ժամանակի աշխարհակալ 12 պետությունների որոշումը հետադարձ ուժ ունենալ չի կարող: Որոշումը կայացած է, բայց իրագործված չի: ՈՒ ոչ մի միջազգային փաստաթուղթ չկա, որը կկարողանա արդարացնել չիրագործման պատճառներն ու հանգամանքները:

Բավական է պետական իշխանությունների մակարդակով միջազգային առյուծանակներում լուրջ քննարկման դրվի այս հարցը և Մերի պայմանագրով նախատեսված Հայոց հողերը հետ կվերադարձվեն: Ուրիշ ոչ մի հասարակական կամ քաղաքական ուժ չի կարող հանդես գալ միջազգային առյուծանակներում նման հարցով:

Այստեղ անչափ կարևոր է Հարսի պայմանագրի չճանաչելը, ինչը անելու մեծ բաղձանք ունեն ջիողները: Սա կլինի դարի ամենամեծ հանցանքը Հայ ազգի հանդեպ:

Հայաստանը այսօր գտնվում է նողկալի վիճակում, այն օկուպացված է բոլոր ժամանակների ամենաքվառ ժողովրդի՝ ջիողի կողմից, որը հանկարծակի ունեցել է անսահման իշխանություն և պետք չի զարմանալ նման քաղաքականության համար: Ամենաքվառ ժողովուրդ և անսահմանափակ իշխանություն գաղափարները նույնչափ անսահման ներդաշնակություն չունեցող երեւոյթներ են և այս ամենի վերջը դեռ նույնչափ անսահման քանակությամբ արյունահեղություն է պահանջելու:

1891թ. Ժնեվում բուրքացած ջիողների (դյունմե կամ սարիզ) կողմից ստեղծվեց “Բթթի-հատ վե թերաթի” (Միասնություն և առաջընթաց) ջիողա-մասունական կազմակերպությունը՝ պարսկալուխ Էմմանուէլ Կարաստ, անդամներ՝ Թալասթ, Էնվեր, Ջեմալ, Ջավիդ, Ֆեխլին, Միդհատ Շուրքին, Բուրասի Թահիր..., նպատակը՝ քանդել օսմանյանն ու խալիֆաթը և անցնել իշխանության, Պադեփաթին դուրս բերել Թուրքիայի հպատակությունից, հանձնել Անգլիային: Դրա համար հարկավոր էր Թուրքիան թրքացնել: Հայը պետք է վերանար: Գործին կցվեց Բոլշեփիկա-մասունական “Երկնագույն Վիշապ” օթյակը: Սրանք բոլորը դեկավարվում էին մեկ սիոնիստական կենտրոնից: Պադեփաթին տարբերակը՝ Շիրվանան, պետք է իրականացնեին Լեւ Տրոցկին (Լեյքա Բողոշեյն), Ջիոնվեր (Ափֆե-բաում) և Կամեններ (Ֆելեման): Սրանք նախ սերտ կապ ստեղծեցին Թուրքիայի և բոլշեփիկների միջեւ: Ճանապարհին կանգնածներին (Շահումյան. Ջափարիճե...) ոչնչացրին: Ոչնչացրին նաեւ լեզգիական (ադվանթ) “Ֆարուխ” կազմակերպության դեկավարներին: Մինչ այդ ջիող-թուրքերը մորթել էին լեզգին ինտելիգենցիային: Այսպիսով ադվաններն էլ ընկան օկյուզների պետության մեջ, որի անվանումն էլ պարսկերեն էր՝ Ադրբեջան: Սա փաստորեն ոչ մեկի պետությունն էր, որը հետագայում Սովետի կազմում պետք է կոչվեր ջիողական Խազարիա: Այսպիսով, Սալոնիկյան “Միասնություն և առաջընթաց”-ը և “Երկնագույն Վիշապ” օթյակները (Տրոցկի, Ռադեկ, Բելա Կուս, Լիտվինով, Բերիա, Կազանովիչ, Բեռնեւ, Գոռմիկո, Արքատով...) պետք է ջնջեին Հայաստան անունը, Ադվաններին, ու տեղը մինչեւ Կարմիկիա ստեղծել “Լազարեթ—Բարսելիթ” պետությունը: Անգամ օկյուզ-թաթարների կեսը դեռեւս Խազարական Կազանաթից Ալթայ փախած ջիողների կողմից 10-11 դ. հուդայականացված էին: Մյուս կողմից թատերը (արմատներից հեռացված լեռնային ջիողները՝ ջիողները) այստեղ զգալի մաս էին կազմում: 1920թ քաղաքական սիոնիզմի գաղափարախոս Թեոդոր Հերցլը Վիեննայում հայտարարում է, որ Կովկասում ստեղծվել է ջիողական “Ադրբեջան” (անվանողներ՝ Տրոցկի, Ջիոնվեր) պետություն, որը կլլելու է իր մեջ ամբողջ տարածաշրջանը:

Երբ հայտնի դարձավ, որ Պադեփաթինի սիոնացման Բալթիկյան Դեկլարացիան իրականանում է՝ Շիրվանան դարձավ փորձարարական տարբերակ՝ պարսկա-արիական մշակույթով և ջիողական (Նարիմանով, Բակիրով, Մեիր Ջաֆարիմ Բոզում) դեկավա-րությամբ: Մասայական կոտորվեցին լեզգին առաջնորդներն ու արվեստագետները:

ՄԵՎՐԻ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐՈՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆ ՀԱՏԿԱՅՎԱԾ ՏԱՐԱԾՔԸ

Ubicación de la Armenia contemporánea en el territorio armenio histórico:

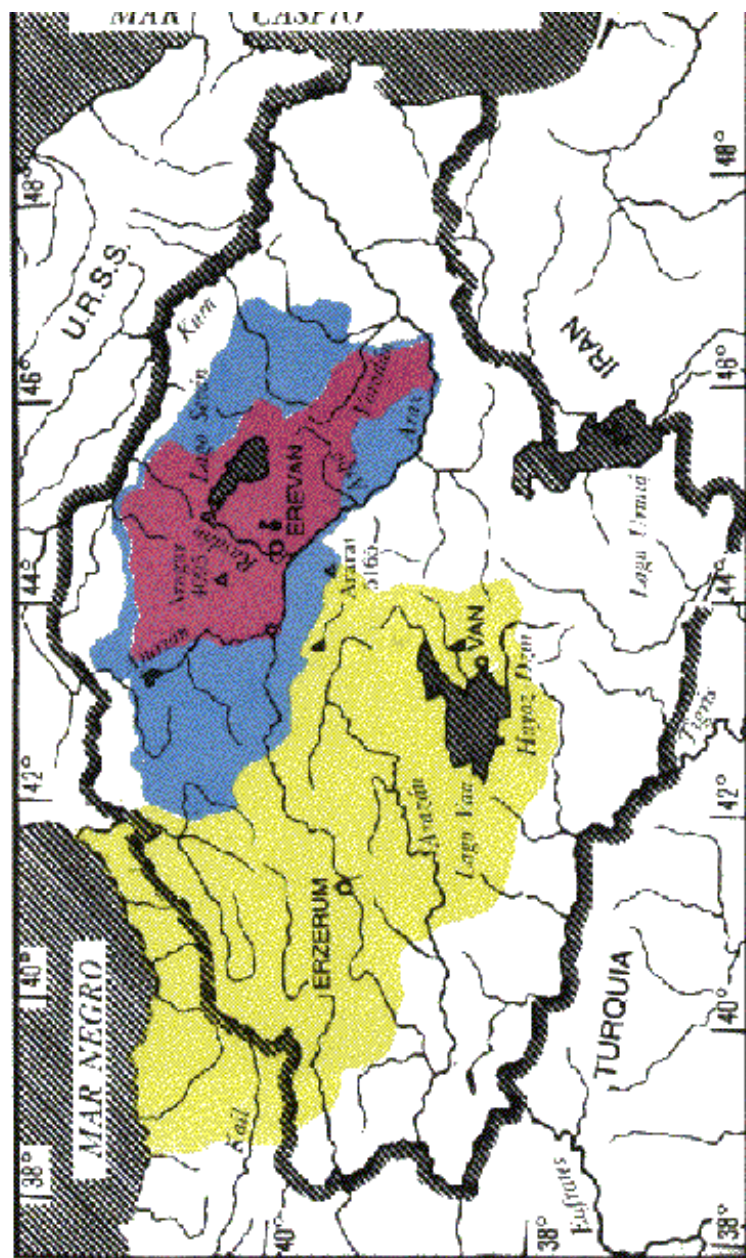

República Socialista Soviética Armenia (actual).

República de Armenia independiente (28-V-1918 a 2-XII-1920).

Territorios adjudicados a la República de Armenia de acuerdo con el Tratado de Sevrés (10-VII-1920).

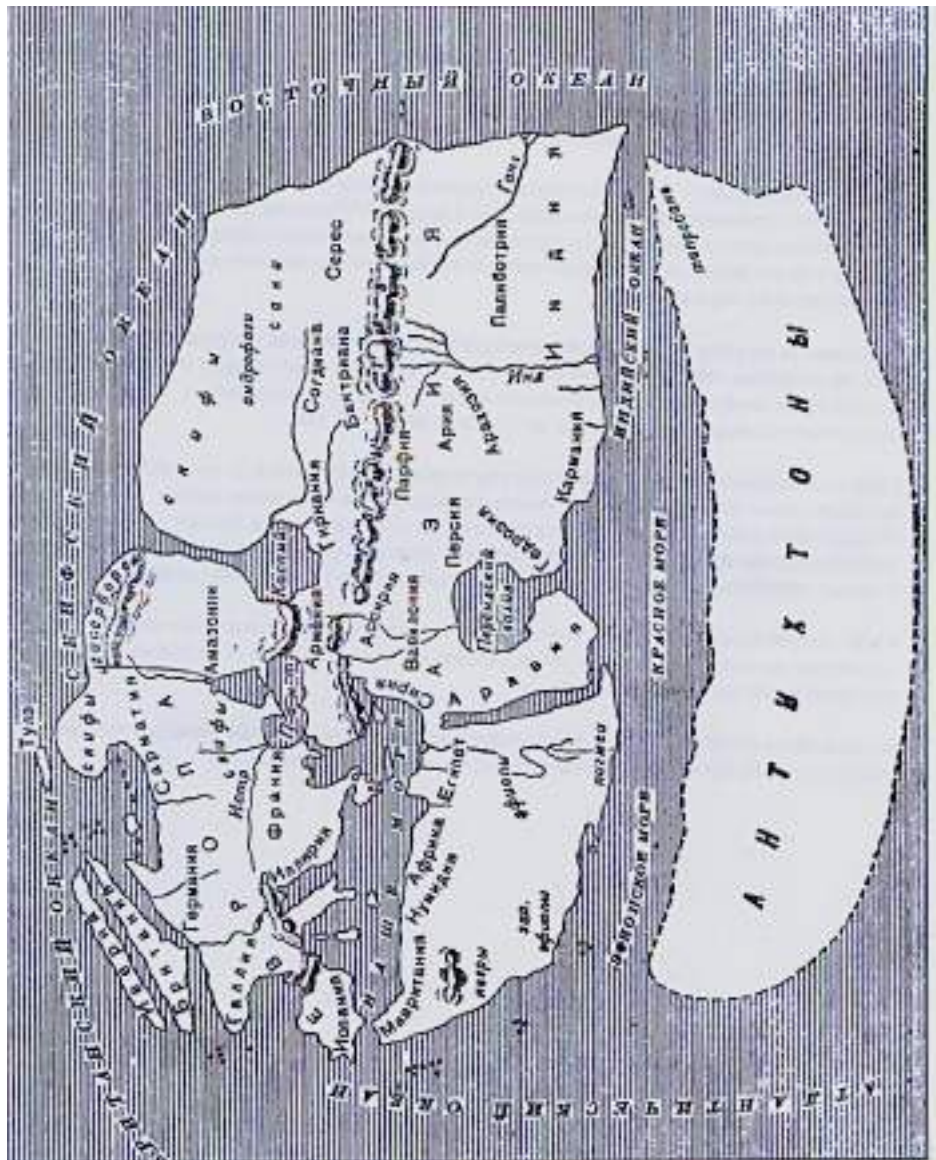
Actualmente usurpados por Turquía.

ՄԵԶ ՀԱՄԱՐ ՀՆԱԳՈՒՅՆ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԶԱՐՏԵՋՆԵՐԸ

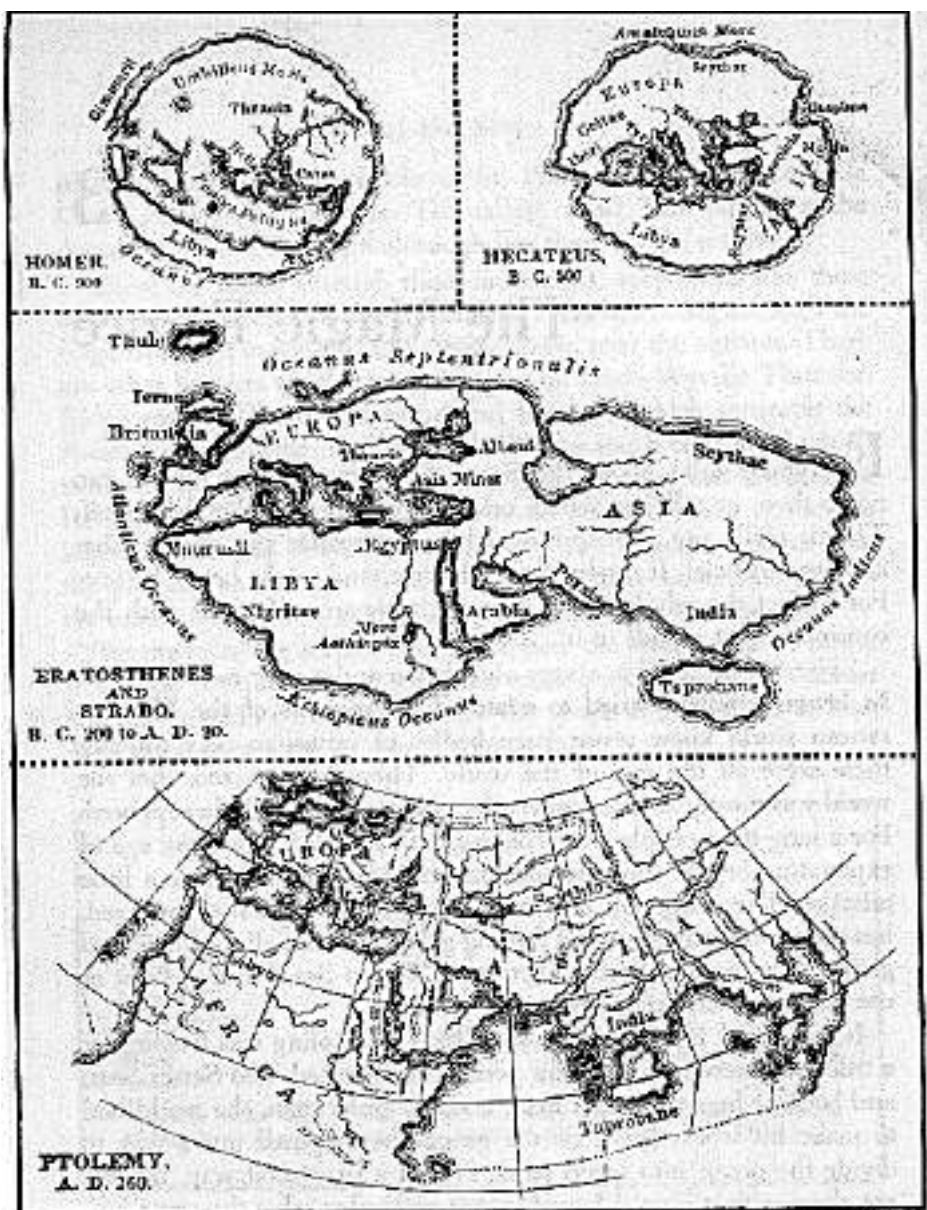
Եթե, ինչպես ԲԻԲԼԻԱՅԻՆ ԵՆ ԱՆԱՄՈԹԱԲԱՐ ՆԵՐԿԱՅԱՑՆՈՒՄ ՄԵԿԻ ՓՈՆԱԼՐԵՆ ԵՐԿՈՒ՝ ԻՄՐՈՒԷԼ ՈՒ ՀՈՒԴԱ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ԵՆ ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՑԵԼ՝ ԱՊԱ ՅՈՒՅՑ ՏԵՔ՝ ՈՐՏԵՂ ԵՆ ԴՐԱՆՔ ԳՏՆՎՈՒՄ:

ՊԻՍՏՈՒՆԻՈՍԻ ԱՇԽԱՐՀԻ ԶԱՐՏԵՋԸ

ՀԱՌԳՈՒՅՆ ԲԱՐՏԵՁՆԵՐԸ՝ ԶՀՈՒԴԱԿԱՆ ՀԵՏԸՆ ԷԼ ՉԿԱ

Bernmann Archive

ՀՔԲՅԱՆԵՐԻ՝ ՍԱԴԱՆԵՔԻ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆԸ

Իրենց պատմությունը արձանագրում է՝ ջիուդները հրքայացիների սերունդներն են:

Հրքյա՝ հրքայերեն նշանակում է «արիկա» կամ խուժան: Ն. ք. ա. մոտավորապես 1080 թվ. հայտնվում են Հալքում՝ ՈՒՐ քաղաքում, որտեղից Հայերը ալլասեովածության պատճառով վռնդում են(ԾՆՆԴՈՅ ԺԱ:31):

Միայն Ադամից ու Եվայից տարբեր ազգեր չէին կարող առաջանալ, առանց այն էլ, ըստ իրենց ներկայացման, Եվան արդեն Ադամից է առաջացած՝ իբրեւ նրա կողոսկրից, որի, արյունակցի հետ Ադամի կենակցելը արյունապղծություն է, սրբապղծություն:

Կապված Նոյի (չար ոգի) հետ. իբր Նոյից և նրա որդիներից են առաջացել բոլոր ազգերը, դա անմատոթյուն է և անիմաստ ու թեթեվամիտ շինծուք, որովհետեւ առանց արյունապղծության մի ընտանիքից տարբեր նորմալ ազգեր չէին կարող ստացվել, այն էլ մի ընտանիքից, որտեղ Նոյի փոքր որդի Քամը իր անձնական հորը՝ Նոյին բռնաբարում է(ԾՆՆԴՈՅ Թ:22-29) իբր առանց վերջինիս համաձայնության և հարբած վիճակում՝ իսկ ազգերը արարչական մաքուր ծագում ունեն: Եվ իրենց նկարագրած ջրհեղեղը մարդկային ծագումնաբանությունից տասնյակ հազարամյակներ առաջ է եղել:

Հիբրսները (Եգիպտ. պատմիչ Մանեթոնը Հայերին է աղպես կոչել) երբ դասատվությունից Հայերինք վերադաձան, Առորիքում ապրող տարալեզու բոլոր նորաբնակները ստիպված էին միմիանց հետ շփվելու: Ուսկիմի մեկ ընդհանուր լեզվով՝ հայերենով, բայց ամեն մի խմբի ներկայացուցիչ իր որոշ բառեր նույնպես մտցրեց և արդյունքում ստացվեց արամերեն լեզուն: Հրքյաները եղել են տարբեր ազգերի մոտ “հավերժ ստրուկ” կարգավիճակով քոչվոր հոտեր: Դրանք աստրական ծագում ունեն և նույնպես արամերենը արմատավորել էին որպես իրենց հիմնական խոսակցական միջոց (Ծննդոց ԻԸ:4-6):

Բաբելոնից գաղթելով Պաղեստինի արեւելյան և հարավային կողմերը, ծովափից հեռու մի քարքարոտ տեղում հոտախումբը հաստատվել էր բնակության: Այստեղ էլ սկսվեց չար բրնձերի չար գործը թլփատումը (ԾՆՆԴՈՅ ԺԵ 9-14), իբր խոտանալով Քանանի երկրիոր դրանց նվիրաբերել: Նույն օրը Աբրահամը թլփատվեց արդեն հասուն տարիքում, որդիներ՝ եգիպտացի Հազարից ծնված Իսմայիլին 13 տարեկանում, իրենից ու իր քույր Սառայից ծնված Իսահակին՝ 8-դ օրը (ԾՆՆԴՈՅ ԻԱ.1-12), որը հետո ամուսնացավ Աբրահամի եղբոր աղջկա հետ (ԾՆՆԴՈՅ ԻԳ. 15-16): Իսկ Աբրահամի եղբորորդի Դովոր սերունդը շարունակեց իր դուստրերից սերած երեխաներով (ԾՆՆԴՈՅ ԺԹ. 31-38):

Փարավոնյան հարստության ժամանակ, սրանց հոտից Հակոբի որդի Հովսեփը գերությունից երբ մտել էր Փարավոնի մոտ աշխատելու (մեզ հիմա հայտնի է, թե ինչպես են դրանք հասնում պաշտոնների) հրքյաները Եգիպտոսի մեջ մի քիչ շնորհքի արժանացան: Բայց երբ սրանց չարաշահությունները (չաշխատել, ժողովրդին կողոպտել և ալլասեռել) բացահայտվեցին, ժողովուրդը խիստ ձայն բարձրացրեց: Երբ բողոքները ծայրաստիճան պոռոտկում ստացան, փարավոնը ստիպված եղավ ջիուդների դեմ խիստ միջոցներ ձեռք առնել, իսկ շարունակ կրկնվելուց հետո, սկզբում աստիճանական, հետագայում լրիվ բնաջնջման նպատակով, որոշեց հետագա ծնվող արու զավակներին սպանել:

Մովսեսը դեւտացի չար քուրմ է՝ լեվիտ [իբր. Մովսես=մո(ջուր)+ուսես(փրկել)]: Նրա եղբայր Ահարոնի միջամտությամբ, որը պալատի մեջ հեղինակություն ուներ, ջիուդներին անխուսափելի բնաջնջումից փրկելու համար, հաջողում են արտոնություն ստանալ իրենց հին հայրենիքը՝ Քանանու երկիրը վերադառնալու: Ջիուդները ճանապարհին իրենց ազատարար Մովսեսի և մեծավոր լեվիտ Սամերի թելադրանքով, սկսում են ֆալլոսի կուռքեր պաշտել: Լեվիտները սրանց արյունակցական կապերի խաչասերմամբ և 8-րդ օրը թլփատման մեթոդով ստացան նոր տիպի բիռոքոսներ՝ հուդաներ: Քառասուն տարվա ընթացքում ստացան երկու լրիվ նոր սերունդ, խառնելով միաժամանակ Եգիպտոսից վտարված նեգրերի, հնդիկների և չինեի հետ: Մովսեսի մահից հետո, լեվիտ Հիսուս Նավինը սրանց Պաղեստին առաջնորդելով բաժանեց 12 սերունդների: Ի վերջո, ձերերի ժողովներ, և հետո Իբռոնի դատավորներ կոչվող վարչություններ կազմելով, մ.թ.ա. 1000թ.թ. իրենց կամքով և Մամուելի միջնորդությամբ Մավուդին նշանակեցին իրենց «բազալոր»:

ԵՎ այս գերդաստանի հաջորդները Դավիթի և Սողոմոնի օրոք հիմնեցին իրենց փոքրիկ «պետությունիկը»: Սողոմոնի մահից հետո սերունդը բաժանվեց երկու մասի՝ մեկը Իզրոել, որը թարգմանվում է «Արարչի հետ կովող», մյուսը Յեհուդ (ջիուդ), հայտնի որպես հուդա (ֆալոս): Սրանց Ասորեստանի Սաղմանասար, իսկ հետո Նաբուգոդոնոսոր թագավորները գրավեցին, ընդամուս ջարդ կազմակերպելուց հետո, մնացածին Բաբելոն գերի տարան: Այս թվականից հետո, առանց այդ էլ չեղած թագավորությունը վերացավ: Բաբելոնում սրանք 70 տարի գերի մնացին: Երբ պարսիկները գրավեցին Բաբելոնը, ջիուդները դիմեցին Կյուրոս թագավորին, Պաղեստին տեղափոխվելու և ազատ պաշտամունքի խնդրանքով: Սակայն 200 տարի մնացին ստրուկ:

Ալեքսանդր Մեծի մահից հետո, ծնած փոքր տերությունների լծից ազատվելով, Պաթալասի և Սելեուկյանների պատերազմից օգտվելով, ազատություն ձեռք բերին և 130 տարի քահանապետների վարչությամբ կառավարվելուց հետո՝ դիմեցին Հռոմեացիների պաշտպանությանը և նրանց հովանավորության ներքո Հերովդեսին (Բռոդ) գահ բարձրին:

Այդ ժամանակաշրջանի ջիուդների վերջին խավի ներկայացուցիչներին պատմագետները նկարագրում են որպես «Փարիսեցիներ» (երկերեսանի) և հեսեններ կոչմամբ:

Հերովդեսի մահից հետո, որդիները սերունդը չորս մասի բաժանեցին և ընկան Հռոմեական տիրապետության տակ: Խռովություններ կազմակերպեցին՝ 135թ. Ավերիեն գորավարը գրավեց Երուսաղեմը, ջարդ ու կոտորից հետո ջիուդներին Պաղեստինից վտարեց:

135թ կազմվեց «Միոն» միությունը և ցրվեցին աշխարհով մեկ, սակայն մեծ վարպետությամբ նախորդներից ժառանգեցին այլասեռվածությունը, չարաշահությունը, լումայափոխությունը և ժողովուրդների հարստությունը կողոպտելը:

Ջիուդների պատմությունը ուսումնասիրելուց, պետք է անպայման նկատել, որ հանրային բարօրության համար ջիուդներին դաժանորեն հալածելու հարկ համարող պետությունները հենց ծաղկող քաղաքակրթություն ունեցող Հին Եգիպտոսը, Ասորեստանը, Հուսաստանը և Հռոմն են եղել:

Պաղեստինում Անգլիական մանդատի վերացումից հետո 29.11.1947թ ՄԱԿ-ի Գլխավոր Ասամբլեան ընդունեց թիվ 181 բանաձևը, որի համաձայն, Պաղեստինը (26.000 քառ.կմ.) բաժանվեց երկու պետությունների՝ արաբական՝ 42% և ջիուդական՝ 56%: Երուսաղեմ և Եբեեմ քաղաքները դարձան որպես ինքնավար միավոր, ՄԱԿ-ի ղեկավարության տակ, խնամակալության խորհրդի միջոցով: Այս բանաձևը չկատարվեց: 14.05.1948թ. հռչակվեց հրքյական Իզրոել պետությունը, բայց արաբական պետությունը չկառուցվեց: 15.05.1948թ. սկսվեցին Իզրոելի զինված գործունեությունները Եգիպտոսի, Հորդանանի, Սիրիայի, Լիբանանի և Իրաքի հանդեպ: Արդյունքում, արաբական պետության համար նախատեսված տարածքի մեծ մասը Իզրոելը գրավեց, ընդ որում Երուսաղեմը 6.7 քառ.կմ: Հորդանանը գրավեց արեմտյան Պաղեստինը, Հորդանան գետի արեւելյան մասը, ընդ որում Երուսաղեմի մի մասը (5,5 հազար քառ.կմ.): Բարայելական ագրեսիայի հետեանքով 1967թ. հունիսին Իսրայելը գրավեց Հորդանան գետի արեմտյան ափը, Գազան, ինչպես նաեւ Սինայի թերակղզին և Սիրիական Գոլանական բարձունքները: Իզրոելի սինիստական ռեակցիոն ուժերը հայտարարում են Պաղեստինյան տարածքների իբր «Մեծ Իզրոելին»՝ պատմականորեն պատկանելիության մասին, անց են կացնում Հորդանան գետի արեմտյան ափի և Գազայի տիրապետման ուղի, այնտեղ կառուցելու խրդյական ռազմաքաղաքականություն, անընդհատ Երուսաղեմը, հայտարարելով այն «Դարավոր և անբաժան Իզրոելի մայրաքաղաք»: Պաղեստինի ժողովրդի հանդեպ ինչպես ցույց տվեց 1982թ և 2007թ Լիբանանի և մյուս դեպքերը, անց է կացնում ցեղասպանության քաղաքականություն:

Ջիուդների պատմությունը ուսումնասիրելիս ամենակարեւոր ու ամենագլխավոր հանգամանքը այն է, որ հենց ջիուդներն են սադանեքը՝ ինչը Հիսուսի բերանով մարդկությանը տեղեկացնում է Նոր կտակարանը՝ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ Ը.43.-«Դուք ձեր սատանայ հորիցն եք... նա սկզբից էլ մարդասպան էր...որովհետեւ ստախոս է և ստության հայրը»: Ջիուդների սրբություն Սադաեւը երկնային ծովերի հրեշտակն է՝ խաբեքության հայրը՝ ՏԷԲ-ը:

«ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ ԱՌԱՆՑ ՀԱՅԵՐԻ»

Սադանական այս ոռնոցը 19-րդ դարի վերջին և 20-րդ դարի սկիզբներին հանդիսացավ Հայոց բոլոր կոտորածների կոչը: Միգուցե եեովական “Հայի հիշատակը երկնքի տակիցը պիտի ջնջեմ” (ԵԼԻՅ ԺԷ;14-16) խորհուրդը իրականացնել երագողները հենց այդ կոչի ն էին սպասում:

Հայր պարտավոր է իմանալու, թե, բացի եեովական “Առաջին արարված ազգին անպայման վերացնել” ծրագրով ու մարտավարությամբ, տարտարների (թաթար-մոնղոլների ու թուրքերի) անմիջական կատարմամբ իրականացվող արհավիրքը ուրիշ ու՞մ իղձն էր: Ովքեր են այս հրեշային ոռնոցի հեղինակներն ու գործնականացնողները:

Ջարմանք չի լինի, եթե ասեմ, որ վերջին երեք դարերում Հայի կողմից ուրույն համակրանք ու անկեղծ նվիրվածություն է եղել ռուսական կայսրության հանդեպ, հարավային ուղղությամբ նրա բոլոր հակամարտությունների ընթացքում Հայր սատարել է «եղբայրական» Ռուսիայի հաղթանակին՝ սակայն, հավանաբար «եղբայրականը» թարգմանաբար ռուսներնում իմաստագրվում է:

Ռուսիայի Արտաքին գործերի 8-րդ նախարար՝ կնյազ Ալեքսեյ Բորիսովիչ Լոբանով-Ռոստովսկին և Նիկոլայ 2-րդ Ռուսիայի կայսրը 1895-96-ին մշակեցին, համաձայնեցրին և գնացքի մեջ, Կիեվ չհասած հաստատեցին «Հայաստանը առանց Հայերի» բարբարոսային այս ծրագիրը:

Նիկոլայ 2-ը եղել է Աբդուլ-Համիդ 2-րդի մտերիմը՝ հատկապես հայկական հարցում: Իսկ թերեվստիկ գեներալ Լոբանով-Ռոստովսկին եղել է Գերմանիայում, Ավստրիայում, Թուրքիայում Ռուսիայի դեսպանը, 1894թ. մասնակցել է Օտտոմոնյան Թուրքիայի քրիստոնյաների հարցով հանձնաժողովին՝ հակադրվելով Անգլիայի տեսակետին, որ այն պետք է վերածվի համաեվրոպական հարցի, դեմ էր Թուրքիայի վրա ճնշումներին:

Ռուսական գեներալ Իլյարիոն Իվանովիչ՝ Վորոնցով-Դաշկովը այդ կտակը պետք է իրականացներ՝ Մրենմոյան Հայաստանը կազակներով բնակեցմամբ:

Այդ կապակցությամբ գեներալ Նիկոլայ Նիկոլաևիչ Յուդենիչը հրամայեց Ալաշկերտի հովտում Հայերին հող չտալ՝ տալ միայն կազակներին:

Որպեսզի իրականանար «Հայաստանը առանց Հայերի» ծրագիր՝ պետք է Ռուսիայի կողմից կատարվեր Թուրքիայի վրա հարձակում, հայերը իհարկե կերկրպագեին ու կատարեին քրիստոնյա ռուսներին, հետո ռուսական գորքը հետ քաշվեր, որպեսզի թուրքերը կոտորեին Հայերին: Այդպես էլ շարունակականորեն կատարվեց:

Թուրքերի կողմից Անտանտայի ու Ռուսիո հետ պատերազմը պետք է իրականացվեր, իսկ դրա նախապայմանը Առաջին աշխարհամարտն էր ու Ռուսիո նշված մարտառոճը: Դա իր հերթին նշանակում էր, որ հայոց տարածքների տարաբաժանման հարցը Ռուսիո կողմից ուներ արդեն հայտնի սցենար՝ ինչը համահունց էր Թուրքիայի հողերի իրական ու պատմական տիրոջ՝ Հայի լիովին բնաջնջմանը թուրքի կողմից, իսկ դա մարդակեր ջիոդի հազարամյա ու առաքելական բաղձանք-ծրագրի իրականացումն էր:

Պատմաբան Լեոն իր ժամանակին հայտնաբերել ու իր գործերում գրառել է ռուսական այս ահավոր մենգությունը՝ անտեղյակ Հայի հանդեպ, բայց ինչու թե, ամենավերելում բազմած անտեսանելի ջիոդական արգասիքին այդ հանձնարը չի նկատել: Սակայն տասնամյակներ անց անմնացող ազգամիջոցայ հայորդի Ջոն Կիրակոսյանը պետք է բացահայտեր ջիոդական ֆակտորը և անբացատրելի հանգամանքներում մահամար:

Առջեվում Ռուսաստանի ջիոդա-բոլշեիկյան հեղափոխությունն էր, ինչը և խթան հանդիսացավ ռուսական Նիկոլայ 2-րդ կայսրի թեզավորած «Հայաստանը առանց Հայերի» ջիոդա-ռուսա-թուրքական երագանքը վերածելու Հայոց 8-րդ արհավիրքի:

ԻՆՉՈՒՒ ԵՎ ԻՆՉՊՊՍ ԻՐԱԿԱՆԱՑՎԵՑ ՀԱՅՈՑ ՈՒԹԵՐՈՐԴ ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ

- I. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—մ.թ.ա. 8-րդ դարում Աստվածների գաղափարի ընդունումը
- II. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—մ.թ. փոխարինումը Հայոց տոմարին, Հայոց առաջին կորուստը, Թաղետոս և Բարդուղիմեոս ջիուղների հայտնվելը Հայաստանում
- III. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—301 թվ. քրիստոնեության բռնի տարածումը
- IV. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—353 թվ. Հայոց պետականության երկրորդ կորուստը
- V. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—988 և 1021 թ.թ. Հայաստանը Բյուզանդիային կտակումը
- VI. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—1043 թ. Հայոց պետականության երրորդ կործանումը
- VII. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—1893-1923թ.թ. ՀԱՅՈՂԲ (24.04.1915 թ. Հայոց Մեծ Եղեռնը)
- VIII. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—03.03.1918թ. Բրեստ-Լիտովսկի պայմանագիրը
- IX. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—03.12.1921թ. Ալեքսանդրապոլի պայմանագիրը
- X. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—13.10.1921թ. Դարսի պայմանագիրը
- XI. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—Իզմիր-թուրք-ամերիկյան (Իզմիրից Դավիթ բեն-Գուրիոն և Թուրքիոյ Ադնան Մենդեթե) 1958թ. օգոստոս 29 պայմանագիրը՝ պատմական Հայաստանի հողերի վաճառքը Իզմիրին
- XII. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—1997-2012թթ ՀՀ հիվանդացիության 760% և մահացության 270% աճ
- XIII. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—1994թ. Արցախի ներկայացումը որպես օտար պետություն
- XIV. ԱՐՀԱՎԻՐՔԸ—29.08.2009թ. Թուրքիայի հետ արձանագրությունները
ԱՐԵՎՍՏՅԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՃԱԿԱՏԱԳԻՐԸ ԼՈՒԾՎԵՑ ԲՐԵՍ—ԼԻՏՈՎՍԿՈՒՄ
ԱՌԱՋԻՆ ԱՇԽԱՐՀԱՍԱՐՏԻՆ ՀԱՅԸ ԱՌԱՎԵԼ ԿՈՐՈՒՍՏ ՏՎԵՑ, ՔԱՆ
ԱՆԳԼԻԱՆ, ՖՐԱՆՍԻԱՆ ԵՎ ԻՏԱԼԻԱՆ ՄԻԱՄԻՆ ՎԵՐՅՐԱԾ:

«Եթե Ռուսական հեղափոխությունը մեկ տարի ուշանար՝ Արեւմտահայաստանը փրկված էր»,—«Անդրանիկ» էջ 396. Պերճ Չեթունցյան:

Երբ, 1878թ. Սան-Ստեֆանյան պայմանագրով և Բեռլինյան տնակտատով Թուրքիան պարտավորեցվեց անցկացնել բարեփոխումներ ու 61 պարագրաֆի համաձայն բավարարել հայերի անվտանգությունը 34-րդ սուլթան Աբդուլ-Համիդ 2-ը, որը հաջորդել էր իր պոռնրկաջիտը մորից ծնված հոգեկան հիվանդ եղբորը՝ պատասխանեց, «Հայերի անվտանգությունը առավել հեշտ կլինի բավարարել այն աշխարհում»:

1894թ. ամբողջ աշխարհը լսեց Սասունի զանգվածային կոտորածների սարսափի մասին՝ գերտերությունները լռում էին:

1896թ. Մայիսի 15. Քաղաքական սիոնիզմի հիմնադիր Թեոդոր Հերցլը լեհական ջիտը ավանտյուրիստ Նեվ-Լինսկու միջոցով Լոնդոնի և Թիֆլիսի Հայ հեղափոխականներին համոզեց, որ Սուլթան Համիդը բարետես է: Նա Լոնդոնում հանդիպում է հնչակների առաջնորդ Նազարբեկի հետ, թաքուն խոչնդոտելու նրա գործին: Այդ հանդիպումից հետո նա Պոլսում ընդունվում է սուլթան Համիդի կողմից:

Հերցլի հետ հանդիպման ժամանակ Համիդը ասել է, որ Պաղեստինը ձեզ տալ չեմ կարող, այն պատկանում է թուրք ժողովրդին: Բայց եթե Թուրքիան կորցնի իշխանությունը Պաղեստինի վրա, ապա հերյանները կարող են այն վերցնել իրենց:

Հարց՝ գիտե՞ք արդյոք ջիտը Համիդը, որ շուտով Թուրքիան Պաղեստինը կորցնելու է:

Ջիտները նախապատրաստում էին Հայերին առաջնորդող սոցիալիստ ջիտը պարագր-լուի դաշնակներին, իսկ իրենք ասում էին՝

-- Սոցիալիզմը հերյանների համար գալիս է «ընկեր» և «փարատվել» անվան տակ:

Դրանք ահավոր վախենում էին սոցիալիզմից, այդ պատճառով էլ այն պախառակեցին կոմունիզմ հասկացությունով՝ արդարանալով, որ մարդկության պատմությունը դասակարգերի պայքար է: 1898թ. Սիոնիստները ասում էին, «Սոցիալիզմը սիոնիզմի ճանապարհը կտրողն է: Դրանք ոչ միայն իրար վանող են, այլ միմյալն միմյանց հերքող»:

Հետագա ջիտական քայլերի նպատակը կռահելու համար ուշադրություն դարձրեք՝

1881-1908թ.թ. Արեւելյան Եվրոպայից՝ Ռուսիայից, Ավստրիայից, Ռումինիայից, արտագաղթեց երկու միլիոն ջիուդ։ Որից 1,6 միլիոն ԱՄՆ, 300,000 Եվրոպա, 26,000 Պաղեստին։

Անգլիայի պրիմեր մինիստր ջիուդ Դիզրաէլին (Բիկենֆիլդ) հայերի համար իսկը չար ոգի է եղել։ Իսկ անգլիայում էր որոշվում հայոց ճակատագիրը։ Սայկս-Պիկոյի պլանը (Ֆրանսիա, Անգլիա) Էրզրում, Տրապիզոն, Վան, Բիթլիս նահանգներով միջազգային հսկողության տակ սուվերեն Հայաստան կառուցելը, Ռուսիային Բոսֆորը, Դարդանելը, Կոստանդնուպոլիսը իր շրջակայքով հատկացնելն էր։ Տոնցկին ու Լենինը այդ պլանը ձախողեցին։ Այդ նպատակով գրվեց Բրեստ-Լիտովսկի պայմանագիրը։ Լենինը հրաժարվեց Արեւմտյան Հայաստանից։ Խաղաղության պայմանագիրը Տոնցկին չստորագրեց։ Գերմանիան նորից հարձակվեց Ռուսիայի վրա՝ ահագին տարածք գրավեց։ Լենինը Սոկոլնիկովին ամբարացեց նոր պայմանագիրը ստորագրելու։ Երկրորդ հանդիպման ժամանակ արդեն գերմանացիները Կարսի, Արդահանի պահանջը ներկայացրին՝ ի օգուտ թուրքերի։

Հերցլի հայտարարությունը, «Եթե Անգլիան գնա սիոնիստական իդեալներին համաձայնության, նա կստանա 10 միլիոն ազենտներ, որոնք աշխարհում կգործեն նրա ազդեցության ու մեծարման գործին» բերեց Բալթիորդյան համաձայնության հաջողությանը։

Ժամանակավոր կառավարությունը Ռուսիայի արտաքին քաղաքականությունը անփոփոխ թողեց։ Ընդ որում ամենաշատ ջիուդներ ապրել են Ռեկրաինայում։

Սայկս-Պիկոյի պլանը վերածվեց Տոնցկի-Թալաաթի պլանի։

Տոնցկին Ռադեկի, Շտեյնբերգի, Կամենեւի, Զինովեւի հետ ջանում էր երկարաձգել պատերազմը, հանձնել գերմանացիներին Պետրոգրադն ու Մոսկվան, տեղափոխվել Եկատերինբուրգ, իսկ Լենինը դեմ էր։

Չերչիլը գրում է, «Բրեստի պայմանագիրը թուրքերին տվեց հարավային Կովկաս մտնելու կանաչ ճանապարհ»։ Ըստ նրա Բալթիորդյան (02.11.1917թ.՝ Պաղեստինում ջիուդական պետության կայացման մասին Անգլիայի ԱԳՆ Արթուր Բալթիորդի նամակը Ռուսներ Ռոտշիլդին) դեկլարացիայի բոլոր պայմանները ջիուդները կատարեցին՝ մնաց իրենք կատարեն սիոնիստների հանդեպ պարտականությունը։

Բրեստի պայմանագիրը Ռուսիային այլեւս չբերեց խաղաղության։ Պատերազմը շարունակվեց արեւելքում և հարավում։ Որից և սկիզբ առավ քաղաքացիական պատերազմը ինչին և ձգտում էին ջիուդները։

1920թ. ապրիլի 24-ին Սան-Ռեմոյում Անտանտան Բալթիորի դեկլարացիան հաստատեց։ Այդ դեկլարացիան Համարվում է հազարամյակի ամենախայտառակ փաստաթուղթը։ Հետո 1926-ին այդ անվան տակ Անգլիական սահմանադրական մոնարխիայի գեներալ-գուբեռնատորները համարվեցին իրենց պետությունների մոնարխներ։

Տոնցկի-Թալաաթ հայակործան պայմանագրին հաջորդեց Մուստաֆա Քեմալ-Լենին 1921թ. հայակործանի համագործակցությունը։ Անգլիան փորձեց սատարել հայերին, սակայն Քեմալը հրաժարվեց։

Թուրքիայի մասնատման ու Գերմանիայի հարցը քննարկվեց 1918թ. Հոկտեմբերի Լոնդոնի դաշնակիցների կոնֆերենսին։ Ներկա էին ԱՄՆ՝ Վիլսոն և Հաուզ, Մեծ Բրիտանիա Լյոյդ Ջորջ, լորդ Կեյզոն և Բալթիորը, Ֆրանսիայից՝ Կլեմանսո, Յոշ և Վեյգանը։ Ոչ որ չհամաձայնեց Բյուզանդիայի մայրաքաղաքը վերադարձնել Թուրքիային։ Որպիսիք սեպ խրվելը մուսուլմանական Թուրքիայի ու մուսուլմանական աշխարհի միջոց՝ պետք է ստեղծվեր քրիստոնեական Հայաստանը՝ մինչեւ Կիլիկիա։ Հաջորդ սեպը Աֆրիկայի ու մուսուլման աշխարհի միջոց էր՝ ջիուդական պետությունը Պաղեստինում։ Սա լորդ Կերզոնի ծրագիրն էր։ Հայաստանի կազմ պետք է ընդգրկվեր նաեւ Էրզրումը, ինչին Լյոյդ Ջորջն ու Նիտոին հակառակվեցին։ Անգլիան հայտարարեց, որ ֆինանս չի կարող հատկացնել հայաստանին, իսկ Բզրոէլին Ռոտշիլդները հատկացնում էին։

19.02.1919թ. Լոնդոնի Կոնֆերենսին ընդունեցին Դուրյանին և Հակոբյանին, իսկ ապրիլի 18-ին Պողոս Նուբարին ու Ավետիս Ահարոնյանին։

Պաղեստինի մանդատը հանձնեցին Բրիտանիային։

12-21.01.1919թ. Վերապում հաղթողները՝ Անգլիա, Ֆրանսիա, ԱՄՆ, Իտալիան ամփոփե-

ցին հաղթանակը: Վիլսոնը հայտարարեց կազմավորել Ազգային Լիգան: Ֆրանսիային տվեցին Սիրիան, Անգլիային, Պաղեստինը: Արաբական երկրները հայտարարվեցին անկախ: Վիլսոնը ջանում էր Հայաստանի մաղդատը վերցնել, իսկ Հունաստանը իր երբեմնի մայրաքաղաք Կոստանդինուպոլը: Հայկական հարցը տեղափոխվեց Սան-Ռեմո: Այսպիսով հայկական պետությունը կառուցվեց, բայց միայն բոթի վրա: Ոչ ոք չէր ուզում ծախսվել, իսկ Հայերը կռվել էին Ռուսիայի կողմից, որը կոնֆերանսներին չկար:

1920թ. Ապրիլին դաշնակիցները Սան-Ռեմոյում: Լյոդի Ձորջր հայտարարեց ԱՄՆ դիզենտերիայի մասին, որ սենսատը մերժեց Հայաստանի մանդատի մասին Վիլսոնի խնդրանքը: Բայց իսկական դիզենտերիա Ձորջր էր, քանզի ԱՄՆ սենատը որոշել էր, որ Թուրքիայի և Ռուսիայի համատեղ ուժերից Հայաստանը փրկելու համար Ձեյսն Հարբորդի հարցադրումով հարկավոր են ԱՄՆ 59.000-անոց բանակ և 88.5 միլիոնանոց ռազմական բյուջե, ինչի ուժը ԱՄՆ չունի: ԱՄՆ իր գործերը Հարավկովկասից հանեց:

Սան-Ռեմոյում ընդունվեց երկրորդ տարբերակը՝ Հայաստանը Էրզրում, Տրապիզոն, Վան, Բիթլիս նահանգներով: Իսկ Բաթումի նավահանգիստը ընդհանուր՝ Հայ-վրաց-ադրբեջանական օգտագործման: Խորհուրդը դիմեց Վիլսոնին՝ սահմանները գծելու առիթով: Այս ամենը պետք է կոչվեր Իրավարար վճիռ և մտներ Թուրքիայի հետ Մերի պայմանագրի մեջ, որի տակ Թուրքիայի ստորագրությունը արդեն դրված էր:

1917 թ Տոնգկիստ-Լենինիստները՝ Լենինի գլխավորությամբ, մասունական դրվածքով, սկսեցին Հայերի վերացման ավարտական էտապը՝ համադնելով այն Էթնիկ ռուսների ոչնչացման հետ (Ա.Գ. Լասոշվիլ «ԿԳԲ-ի փակ ֆունդերի արխիվները»): Առաջին հերթին հրամայում է ամբողջապես հրկիզել Բաքուն, որտեղ ապրում էին հիմնականում Հայերն ու ռուսները, մարդասպաններին վճարել 100.000-ական ռուբլի: 1918թ. Լենինը որոշել էր արգելել ուղղափառությունը՝ փոխարինելով կաթոլիկականով (հեշտե Վատոիկան = հրեշտակ+օձ): Նրա ու Ստալինի ստորագրած 29.12.1917թ. դեկրետով՝ «Թրքահայաստանի օկուպացիան Ռուսիայի կողմից» ցինիկ պատրվակի տակ հրամայում է 500.000-անոց ռուսական զորքը դուրս բերել Անդրկովկասից: Արտիստ Ստալինը իբր առարկեց, բայց հաշվի չառնա: Այնուհետև թուրքերին հայտարարեց, որ ինքը չի առարկում հայերի ինքնորոշման դեմ: Արտաքին գործերի նախկին արքային, բայց ստացավ կոշտ հակադրություն: Այս մասին գրել է նաև Վահան Տեքյանը, ով այդ պահին Ռուսիայի հետ բանակցություններ էր վարում: Ձիուդներ Լենինը և Տոնգկին պետք է ջիուդ Թալասթի աջակցությամբ իրականացնեին «Արմենոցիդը»: Բայց 300 Ռուս սպա հասկացան դա և մնացին Հայաստանը պաշտպանելու: Վերադարձող Ռուս զինվորների էշոլոնները Շամ-խոր կայարանում մի քանի անգամ ոչնչացվեցին թուրքերի և տրոցկիստների կողմից: 1918թ. Տրոցկին Թալասթի հետ կնքում է Բրեստ-Լիտովսկի պայմանագիրը, իսկ 1919թ. Անգլիայում 150 գերի թուրք սպաներին ազատ են արձակում: Լենինյան մեխանիզմները Կլիմենտ Կորոչկովին ու Միխայել Ֆրունզեն այդ ընթացքում և հետո մեծ դեր խաղացին Թուրքիայի հզորացման գործում (Դրա պատվին՝ Ստամբուլի Թաքսիմ հրապարակում 12 մետրանոց արձանը Քեմալ Աթաթուրքի հետ): Իսկ Ձիուդ դեգեներատ Սերգեյ Միոնոմիչ Կիրովը առաջարկում է Նախիջևան, Չանգեզուր, Ղարաբաղը տալ Ադրբեջանին: Իսկ Ստալինը 1919-ին առաջարկում է արտաքին գործերի նախկին «ժայ» Կարախանին փոխարինել ադրբեջանցի ջիուդ-թաք Նախիմանովով: Ինչու էին բոլշևիկները ոչ թե կրոնի հանդեպ տառամբ բշմաություն, այլ ուղղափառ քրիստոնեության՝ որովհետև նրանք զուգահեռ Արմենոցիդին՝ իրագործում էին նաև Ռուսոցիդը:

Բայցեայնպես այդ գիշատիչ արյունաբերությունը կնքեցին Բրեստ-Լիտովսկի պայմանագիրը, ինչը Ռուսիայի համար եղավ դաժան, իսկ Հայի համար կորուսիչ:

1918թ մարտի 3-ի Բրեստ-Լիտովսկի պայմանագրից հետո ռուս-թուրքական բոլոր հաշտության փաստաթղթերում բացակայում էին Լենինյան «Թուրքահայաստան», «Արեւմտահայաստան» տերմինները փոխարինում էին «Արեւելյան Անատոլիա» և «ռուսների օկուպացված տարածքներ» տերմինները:

1918թ մարտի 14-ին Տրապիզոնի բանակցություններում թուրքերը պահանջեցին անվերապահորեն ճանաչել Բրեստ-Լիտովսկի պայմանները և կտրականապես մերժեցին Արեւ-

մտյան Հայաստանին ինքնավարություն շնորհելը, անդրկովկաս փախած Հայերին հայրենիք վերադառնալը:

Սովետական Ռուսիան ոչ միայն մերժեց 1920թ օգոստոսի 10-ի Սեւրի պայմանագիրը, Վիլսոնի Իրավարար Վճիռը, այլ ընդհանրապես հերքեց Թուրքահայաստանի մասին Լեւնինի դեկրետը: 1921թ մարտի 16-ի Մոսկվայի պայմանագրով ամենալավիչ կերպով ոտնահարեց Հայոց հարցը: Բայց այն ապօրինի է, քանի որ՝

1. Թուրքիան ու Սովետական Ռուսիան ճանաչված միջազգային սույնեկտներ չէին
2. Կնքվել է առանց Հայաստանի մասնակցության
3. Խորհրդ. Ռուսիան հրաժարվել է ցարական Ռուսիայի իրավահաջորդը լինելուց
4. Ղարսը, Արդահանը, Սուրմալուն 1828թ Թուրքմենչայի պայմանագրով Պարսկաստանից էր անցել Ռուսիային ու երբեք թուրքական հող չէր եղել
5. Թուրքիայի և Ռուսիայի կողմից պարտադրվել է Հարավկովկասյան պետություններին ճանաչել Մոսկվայի պայմանագիրը
6. Ղարսի պայմանագրի տակ դրված են ոչ միջազգային սուբյեկտ Սովետական Հայաստանի ու հետո էլ երբեք պետություն չեղած Ադրբեջանի ու Վրաստանի կնիքները
7. Մոսկվան ու Թուրքիան վավերացրել էին մոսկովյան պայմանագիրը՝ հետո կնքեցին ծեսական Ղարսի պայմանագիրը:

Լոզանի պայմանագիրը Հայաստանը չի ստորագրել՝ ուստի ուժի մեջ է Սեւրի պայմանագիրը:

Միակ դրական նշանակության դեմքը Հայերի համար եղավ ԱՄՆ պրեզիդենտ Ուոդր Վիլսոնը՝ իր Իրավարար Վճռով ու դա էլ հանդիսացավ ամենաճակատագրականը:

Դուք տեսաք, թե ինչ ահավոր ուժեր էր ներդրված համաշխարհային ցիտուկանության ու պանթուրքիզմի կողմից, բայց Հայը գոյատևեց՝ փաստորեն հաղթեց: Համելուն է՞:

1918 թվ. Բրեստ-Լիտովսկի պայմանագրի արդյունքում կորցրինք Էրզրումից մինչեւ Ալեքսանդրապոլ տարածքը: Դաշնակների հետ պայմանավորված, Թիֆլիսի Հայ Ազգային խորհուրդը Քաջագունուն ընտրելով վարչապետ՝ քաղաքականապես, իսկ ռազմա-ճակատում՝ գնդապետ Բեժանթեկովի ու Տիգրան Աղամալյանի, որը անգամ գեներ ու զինամթերք էր վաճառում թուրքերին, (Չոր. Անդրանիկ էջ 409) միջոցով դարաբաղցի զինվորների օգնությամբ խուճապ կազմակերպելով, անգամ մի զինվոր Անդրանիկի վրա կրակեց՝ չկպավ (գորավար Անդրանիկ էջ 422-23), Ղարսում սերտ հարաբերություններ իր քրոջ ամուսին Վեհիբ փաշայի հետ (Անդրանիկ էջ 410) ստեղծած՝ գորավար Օտոշելիձեի դավադրություններով պարտվեցինք:

Ըստ Անդրանիկի՝ Բրեստ Լիտովսկի պայմանագրով Ռուսիայի զորքերը դուրս բերելուց հետո մեզ թողած զինամթերքն ու գեները լրիվ բավական էր, որպեսզի մենք հաղթեինք թուրքերին (Անդրանիկ էջ 394—401): Հղիի պահեստարանը Կառնոյի հայ զինվորական միության նախագահ Տիգրան Աղամալյանը հանձնարարեց ռուսներից ստանալու Միհրան Թուրիկյանին: Բայց ինչու՞ Աղամալյանը և ինչու՞ Թուրիկյանին:

Անդրանիկը կարդալով Բաթումի պայմանագիրը, թե Հայաստանը ուրեմն առանց Ալեքսանդրապոլի, Կարսի, Սուրմալույի, Ղարաբաղի, Չանգեզուրի, Նախիջևանի, և որ Անդրանիկը պետք է ցրի իր 1200 զինվորները, ասում է, «Սողոմ չի դառնա բազեն երկնքի...» և հեռագրում է Հայկական գորաբանակի հրամանատարությանը, «Այս հաշտության պայմանագրով դարերի ստրկության շղթան դուք ձեր ձեռքով ձեր վիշտ և ուրբերը անկյուղացրիք» էջ 505: Հունիսին Ահարոնյանի գլխավորած պատվիրակությունը մեկնեց Պոլիս և պայմանագրին ավելացրեց եւս երկու պայման՝ 1.- Հ.Հ. հանձն է առնում օգնել Թուրքիային ընդեմ Անտանտայի Անգլիա, Ֆրանսիա, ԱՄՆ: 2.- Հ.Հ. հանձն է առնում թուրքերի կողքին կռվել ընդեմ Անդրանիկի:

Անդրանիկ, «Հ.Հ. ռուսահայ ղեկավարները դավաճաններ են, որոնք լքել են Թրքահայաստանը և որոնք պատասխանատվություն ունեն նրա ավերման համար և թրքահայերի բնաջնջման համար» (Անդրանիկ էջ 549): Դեռեւս Բաքվում Դաշնակները միացած մուսաֆաթխանների և էս-էռնների հետ կռվում էին Բաքվի Կոմունայի դեմ: Այդ ընթացքում ՀՀ

կառավարությունը Հայաստանի վրայով թույլ տվեց թուրքերին անցնել Բաքու և կոտորել 30.000 Հայ: Այդ քայլը համապատասխանում է Բաքույի պայմանագրի ԺԱ հոդվածին: Այդ քայլի համար Գանձակի մեջ դաշնակ Տեր-Խաթայելյանին թուրքերը շքանշանով պարգևատրեցին:

Ձեռքների ծրագրերին յուրջ հակառակվում էր միայն Ստեփան Շահումյանը:

Թիֆլիսի Հայ Ազգային Խորհուրդը՝ Հայր Աբրահամ, մախսազահ Ավետիս Ահարոնյան, Մոսկվայից Ստեփան Մամիկոնյան, Նիկոլ Աղբալյան, Սիմոն Վրացյան: Երեւանի արեւմտահայ խորհուրդը՝ մախսազահ—Վահան Փափագյան(Կոմս), Կարո Մասունի, Արտակ Դարբինյան, Հակոբ Տեր-Չաքարյան, Ավետիս Թերզիբաշյան, Հրամո Գալիբյան:

Բաքույի պայմանագիրը կնքելու ժամանակ Անդրանիկը Նախիջևանում գումարեց թուրքերի դեմ կռվում էին: 1918 թվ. հուլիսի 14-ին Անդրանիկը Նախիջևանում գումարեց զինվորական ժողով, Նախիջևանը համարեց Ռուսիայի մաս՝ ըստ Բրեստ—Լիտովսկի պայմանագրի, ինքն էլ Ռուսահայատակ: Անթել հեռախոսով այն հաղորդեց Կովկասի Արտակարգ Կոմիսար Շահումյանին, որ նա էլ հաղորդի Մոսկվա: Բայց հետը 35.000 զաղթականներ կային, նրանց ապահովության համար պետք է ճանապարհվեր Ղարաբաղ: Լինելով Տրոցկու կողմից արդեն մահապատժի պատվիրված՝ Բաքվի 26 կոմիսարները, Բաքվից դեպի Ռուսիա նավով փախան՝ բայց Կրասնովոդսկում՝ այդ մասին արդեն տեղեկացված բոլշեիկներն ու էս-էներն էին նրանց սպասում և բոլորին զնդակահարեցին: Իմիջայլոց՝ պատանի Միկոյանը զնդակահարության տանելուց կոմիսարների հետ նույն վագոնում էր եղել ու փրկվել էր, բայց այդ հարցը այդպես էլ Ստալինի ջանքերով հավերժ լռեցվեց ու երբեիցե բացահայտվելու՝ է՝ չեմ կարող ասել:

Եթե Անգլիայի զորավար Թոմսոնը չմիջամտեր և չարգելեր Անդրանիկի առաջխաղացումը Ղարաբաղում, 1918 թվ. դեկտեմբերին Հայաստանը իր հռչակագիրը հաստատած կլիներ Ղարաբաղի վրա եւս /Անդրանիկ էջ 532/:

Ստեփան Շահումյան, -«Դաշնակների դավաճանությամբ մենք կորցրինք Թրքահայաստանը» /Անդրանիկ Չելեյան էջ 397/:

Մարտի 30-ին Բաքույն վերցրին, Ախալքալաքի և Ախալցխայի 20.000 հայությունը կոտորեցին՝ թողեցին համարյա միայն ջիւղներին: Ապրիլի 9-ին Անդրկովկասի սեյմը հայտարարեց անջատվել Ռուսիայից: Ապրիլի 12-ին Ղարսը հանձնեցինք: Այդպես էին պահանջում թուրքերը:

Իսկ Մայիսի 28-ը՝ դա Հ.Հ.-ն և թուրքերի միջև պայմանավորված քայլ էր: Թուրքիան իր սահմանները ընդարձակեց, խոստացավ Իզրոէլին ազատ պետականություն տալ, միեւնույն ժամանակ հուսալով, որ Հայկական հարցը հետագա բարձրացում չի ունենա:

Մայիսի 22 Բաքույում Խառնիսյանը Ձեմալ փաշային ասում է, -«Թուրքերի վեճը հայերի հետ հին է և հայերը ոչ մեկ քայլ կառնեն հաշտվելու համար թուրքերի հետ: Այս ընթացքը պատճառ պիտի դառնա հայերու նոր դժբախտությանը»:

Հայերը այլեւս նահանջելու տեղ չունեին: Արամ Մանուկյանը Երեւանի թատրոնի շենքում՝ հետագա խորհրդարանում, կոչ արեց դիմադրել թուրքին: Մայիսի 24—29-ը զորավար Միխիլյանը Մարդարապատում հալածեց թշնամուն, մայիսի 30 Ղարաքիլիսայում:

Մայիսի 26-ին Վրաստանի անկախությունը՝ մախսազահ Նոյ Ռամիշվիլի, մայիսի 27-ին Ադրբեջանի, իսկ Հայերին թուրքերը երեք օր ժամանակ տվին անկախությունը ստորագրելու: Վրաստանը պետք է անկախ դառնար Գերմանիայի հովանավորության տակ, Անդրկովկասի թաթարները պետք է ստեղծեին նոր հայրենիք՝ Ադրբեջան, իսկ Երեւանյան շրջանը պետք է շնորհվեր թուրքական հովանավորությանը: Սա Բրեստ—Լիտովսկի պայմանագրի խախտում էր (Անդրանիկ էջ 488): Մայիսի 28 ժամը 12-ին Հայաստանի անկախությունը ստորագրեցին հայերը, Մայիսի 29 երեկոյան նամակը հանձնեցին Բաքույում Խալիլ Բեյին (Անդրանիկ էջ 493): Խալիլ Բեյը քարտեզի վրա գծեց Հայաստանին 9000 քառ. կմ սահման: Թալեաթի խոսքերը. -«Եթե մնան նույնիսկ 100.000 հայ աշխարհի երեսին, նրանք մեզ հանգիստ չեն տա: Փոքրիկ Հայաստանը ստեղծելով՝ մենք լուծած կլինենք Հայկական հարցը և այդպես էլ կնեղկալանանք հաշտության միջազգային խորհրդաժողովին» (Անդրանիկ էջ 494):

1918 թ. հունիսի 4-ին ցերեկվա ժամը 12-ին Բաքույում Հայ—Թրքական դաշնագիրը ստոր-

րագրվեց, փրացիք՝ նույն օրը երեկոյան, աղբբեջանցիք՝ հաջորդ օրը (Անդրանիկ էջ 494):

ՀՀ առաջին խորհրդի նախագահ Ա. Սահակյան, «Հայոց Ազգային Խորհուրդը սեղմեց իր սիրտը և անողորմ գիտակցությամբ որոշեց վերջնականապես ընդունել վերջնագիրը և ճանաչել Հայաստանի անկախությունը, իրեն հանձնելով պատմության դատաստանին» (Անդրանիկ էջ 495):

Երբ մայիսի 28 երեկոյան ժամը 7-ին «ժայերը» Բաթումում նամակը հանձնեցին Խալիլին, նրանք անգամ լուր չունեին Սարգսրապատի հաղթանակից:

1918 թ. հոկտեմբերի 30 Մոսկովյան պայմանագրի համաձայն թուրքերը հարավկովկասից պետք է հեռանային: 11 հոդվածով Թուրքիան հեռացավ հարավկովկասից, տեղը՝ ներառյալ Կարսը զբաղեցրին Անգլիացիները: Այս ամիսներին Հայաստանում սովից և տիֆից 150.000 հայ կոտորվեց (էջ 499): Հայաստանը փրկեց ԱՄՆ-ի՝ Վիլսոնի սոցիալական անմիջական օգնությունը:

Անդրանիկը շճանաչեց Հ.Հ.: Նրա համար բուն Հայաստանը Հայկական լեռնաշխարհն է՝ Էրզրումը, Վանը, Մուշը, Սասունը: Հիմնական հայությունը այնտեղ է ապրում՝ 1828թ Երեւանի նահանգի մեջ էին ապրում 17.000 հայ և 150.000 մուսուլման: Ներսես Աշտարակեցին 50.000 հայ բերեց Պարսկաստանից:

«Հանրապետության ստեղծման բոլոր պայմանները, առանց բացառության, թուրքերը դրել էին և այն հանձնել Խատիսյանին գոց պահարանով» (Անդրանիկ էջ 501):

Երկու տարի հետո թուրքերը պատռեցին Բաթումի պայմանագիրը և ներխուժեցին Հայաստան:

Բաթումի պայմանագրից հետո Չանգեզուրը Անդրանիկի ձեռքում էր (էջ 503):

Ռուսիայից 50 մլն ռուբլու օժանդակություն եկավ ՀՀ, իշխանավորները իրար մեջ բաժանեցին, փախստականներին փայ չհասավ (Անդրանիկ էջ 504):

Հետագայում Միսոն Վրացյանը գրում է, «Խելահաս ամեն մարդու համար հասկանալի էր, որ այն ժամանակվա պայմաններում “Անկախ Հայաստանի Հանրապետություն” պետք չէր ստեղծել» (Անդրանիկ էջ 608):

1919 թ. փետրվար Անդրանիկը արդեն չհամբերելով 150.000 սովամահները, ժողովրդի անտանելի վիճակը որոշեց Չանգեզուրից իջնել և գրավել Երեւանը, բայց ...էջ 522-523: 1919 թ. գարնանը նա գեներալը հանձնեց Գեորգ Կաթողիկոսին և 20 զինվորով Թիֆլիս, Բաթումով անցավ արտասահման՝ այդպես էլ այն վերջնական ոսկրացած կարծիքով, որ ռուսահայերը լավ Հայեր չեն, ու այդպես էլ չիմանալով իսկությունը, որ դաշնակ պարագլուխները ջիուդ մատուցում էին:

Այդ ժամանակահատվածը Հայոց պատմության ընթացքի ամենավատնագավորն է եղել Հայի համար: Ջիուդները այս ընթացքում լիովին հավաստիացված էին, որ վերջապես կիրականացվի սադանի դարավոր երազանքը՝ Հայը և Հայաստանը անհետ կվերանան: Իրենք գերազանց տեղեկացված լինելով, որ իրենց վերջը Հայի խոսքով է լինելու՝ փաստորեն ջանք ու եռանդ չխնայեցին, ներդրեցին սադանական մեքենայի ամբողջ հզորությունը, բայց Հայը անգամ սադանական փորձության շրջանում, որտեղ ինքը փաստորեն զրկված էր բրնձական որեւէ սատարից՝ անհավատալի է, բայց հաղթեց:

1979 թ. մայիսի 27 Փարիզում Վազգեն 1-ը հայտարարում է, «Մայիսի 28 և նոյեմբերի 29 ուղիղ գծով կցունվեն պատմական միեւնույն ճանապարհի վրա» (Անդրանիկ էջ 498):

Հիմա, իմանալով Հայոց ստույգ պատմագրությունը, որպես ԱՌԱՋԻՆ ԱՐԱՐՎԱԾ ԱԶԳ՝ ԲԱՐԵՊԱՇՏ, ԲԱՐԵՄԻՏ, ԲԱՐԵԿԻՐԹ ԲԱՐԵԿԵՐՏ առաքելությամբ, ունենալով ամենկարագրելի հարուստ քաղաքակրթություն, բազմսիսկապ տարիների Հայկազյան վեսմ պետական պատմություն, աշխարհարգող բրնձական Վահունիների դաս, աստղագիտական, մետաղամշակման, գյուղատնտեսական ու զինեղործական, մատենատիկայի և բնական գիտությունների բնօրրան ՀՀՅԱՍՏԱՆԸ ինչպես կորցրեց պետականությունը և ինչ՝ հրաշքներով շրջանցեց Աշխարհի երեսից վերացումը՝ մի տարրական, բութ, անմասնու, երբեք հանճար ու տաղանդ չծնած, գիտական հայտնագործություններ չտված, անբարոյական, մարդանմանների մի հոտի ձեռքով, որոնց իսկ ջիուդ Հիսուսը Յովհաննես գլուխ Ը:44 խոստովանում է իրենց սադանա լինելը:

Հ Ա Վ Ա Տ Ա Մ Ք ԵՎ Կ Ր Ո Ն

ԱՐԱՐԻՉԸ բնության բոլոր սկզբունքների արարողն է՝ խորհրդանիշը:

Նախ, պետք է սկսեմ այն փաստից, որ Հայոց Դիցաբանությունում եղել է, կա ու կմնա ԱՄԵՆԱԿԱՐՈՂ ԱՐԱՐՉԻ և նրա պատվիրանների՝ Դիցերի գաղափարը, իսկ Հայերը որպես Առաջին Արարվածներ՝ հավերժ ԱՐԻներ են: Աստված անվանումը ընդամենը երեք հազար տարվա պատմություն ունի, ինչը հիմնավորվեց ասորիների մոտ, որոնք Բարշամ Դիցին վերադասեցին Արարից, համարեցին Աստված (որենք էլ ԱՄ-եր՝ տուգեր են, ինչպես հիմա իրենց անվանում են ջիուդները), այսինքն ԱՄ-ին տվածը, Ղեւտացի չար քրմերը այդ գաղափարը սերմանեցին հրդեհների մեջ, միեւնույն ժամանակ դրանց հաջողվեց անգամ ՈՒրարտական պետության մեջ մտցնել այդ պիղծ գաղափարը:

Հավատամք կամ հավատք սակ է մարդկային բանականության մեջ պարտադիր կարգիված զգացմունք, որը առաջանում է սոցիալի տարբեր վիճակների հանդեպ անձի անհանդուրժողականության կամ բավականացվածության բխման պատճառով:

Հավատը կորցնել, հավատալ, հույսն ու հավատը կապել, հավատի զգացմունք ներշնչել, անհավատ ջիուդ, հավատը սեր է և շատ ուրիշ ժողովրդական արտահայտություններ իրենց բնությամբ միմիայն ամրապնդում են հավատքի սրբագույն գաղափարի իմաստը:

Հավատքը դրսևորվում է ինքնակամ, հավատքի օբյեկտն ու բովանդակությունը ձեւավորվում են անձի սեփական գզգացմունքների ու ցանկությունների համաձայն: Նման դրսևվորման ձեւավորվումը կարող է ներգրավվել այլ անձանց կողմից միանգամայն ներգիտակցական տրամաբանության և գործնական առիթների ականատեսության հիմքի վրա: Օրինակ՝ Արեւապաշտությունը: Պետք չի մարդկանց համոզել Արեւի նշանակությունն ու անշրջանցելությունը, երբ այն մի որոշ ժամանակ «ամպերի հետեւում թաքնված» է մնում, մարդիք բերք ու բարիք չեն ստանում:

Եթե հավատքը ոչ թե ներգրավվում է, այլ փոխանցվում է այլ անձանց համոզման, պարտադրելու, ուժի կիրառման, ահաբեկության, պարտադիր պայմաններ ստեղծելու միջոցով, ապա այն ձեռք է բերում շահի զգացմունք և վեր է ամփոփ կրոնի: Կրոնը, դա ընդամենը պարտադրված բեռ է, որը դարերի ընթացքում նույն ազգի կամ ժողովրդի մոտ բազմաթիվ անգամ ենթարկվել է պարտադրված փոփոխության և ես վստահ չեմ, թե ինչքանով է Աստված պատժել այդ ազգին նման վարքի համար: Իսկ եթե կրոնի վերընդունումից հետո տվյալ ազգը այս կամ այն հայտնի կամ անհայտ, բացատրելի կամ անբացատրելի պատճառներով հայտնվել է ավելի վատ սոցիալական կամ քաղաքական իրավիճակի մեջ, ապա ինչու այդ ազգը նորից չի վերադարձել իր նախկին կրոնին: Կամ մի ժողովուրդ պաշտում է մի Աստծու, անմիջական հարեւանությամբ մի ուրիշ ժողովուրդ, մի ուրիշ Աստծու, ես վստահ չեմ, որ այդ Աստվածները հարեւան ժողովուրդներին հարկ եղած դեպքում կպատժեն, կամ եթե անգամ այդ Աստվածը մեկն է, և հարեւան ժողովուրդը պատժի արժանի: Որովհետեւ մարդկությունը երբեք ինքնակամ ոչ մի կրոն չի ընդունել, միշտ ինչ որ մեկի կողմից այն պարտադրվել է: Պաշտամունքը՝ այո, պաշտամունքը դա յուրաքանչյուր անձի, կամ խմբի կողմից ձեռք բերման արդյունք է, ելնելով հանդերձ իրենց բարոյությունը ինչ որ պատահականությունների հետ համընկցական կապերի մեջ դնելուց և այն սխտեմատիկ բնույթի վերածելուց: Մարդը, ուղղակի, դարերից կերտված, իր մեջ ստեղծել է այդ հավատքի կարիքը և նրան չպետք է խանգարել: Միջամտելը կամ պարտադրելը մարդկանց այլ քայլի, թեկուզ համոզելն ու քարոզելը, դա աննեղելի սխալ է և անպայման պետք է խիստ պատժի: Եթե, ինչ որ մեկը քարոզում է, ուժ գործադրում, կամ նվիրատվումների դիմում՝ ի՞նչ է նա Աստծու կողմից որեւէ փոխհատուցում ունի: Ծիծաղելի է: Նա կարող է ունենալ միայն իր շահախնդրությունը՝ այդ ժողովրդից: Իսկ եթե մի ամբողջ ժողովրդի համար այդ կրոնը դառնում է մոլեռանդ տրվածություն, որպես շահույթաբերական կամ նյութապաշտական նպատակներով կազմակերպված ներգործություններ իրականացնելու միջոց, ապա այդ կրոնի և երկրպագողների գործունեությունը պետք է լինի կանխելի ու պատժելի համայն մարդկության կողմից, քանզի մարդը չի կարող պարտադրել Աստծուն որեւէ գործողության (իսկ ջիուդը իբր սպանել է Հիսուս Աստծուն),

այլ ելնելով բանական տրամաբանությունից, որ եթե բոլորին Աստվածն է ստեղծել, ապա բոլորին էլ պետք է հետեւի, գոնե նրա գործած արարքին համապատասխան նրան դատի: Սկսած Հին աշխարհից, թե քրիստոնեության տարածում, իսլամի տարածում, արաբական արշավանքներ, խաչակրած արշավանքներ, մոնղոլական արշավանքներ, թուրքական արշավանքներ... ներկա, 21-րդ դարում միջնադարից շարունակվող գոեհիկ միջկրոնական պայքարները հարյուր միլիոնավոր մարդկային գոհեր են տվել: Իբր բավական չի, հիմա էլ քաղաքակրթությանը չմասնակցած սիոնահրքյանները ուզում են «Նոր կարգ» կրոն մատուցել, որտեղ Աստծո նոր անունն էլ ՕՍՄԼԳԱՅԹ է:

Չտեսնելով Աստծո կողմից չար արարքին համապատասխան արձագանք, հուդայությունը ինքն է իր վրա վերցրել Աստծո պարտականությունների կատարումը՝ լուծել այդ, բոլոր ժամանակների ամենադաժանացված ներմարդկային և միջմարդկային բարդանքը: Թերեւս, գուցե հենց այդպիսով է Աստվածը իրականացնում մարդկային չարությանը համապատասխանող երկնային պատիժը: Բայց ինչու՞ նորից մարդու ձեռքով:

Կրոն—հայերեն կրել՝ ուսերին տանել արմատից է:

Կրոն—religio —«ԿԱՊ»): Աստվածավախություն, բարեպաշտություն, կուլտի առարկա:

Ըստ իդեալիզմի «կրոնը բխեցվել է համաշխարհային ոգուց, անհատի ներքին ապրումներից ու պահանջներից, հանգեցվել անհատականկամ կոլեկտիվ մտածողության», -Պլատոն:

Յուրաքանչյուր կրոն ոչ այլ ինչ է, եթե ոչ մարդկանց գլուխներում այն արտաքին ուժերի ֆանտաստիկ արտացոլումը, որոնք իշխում են նրանց վրա իրենց առօրյա կյանքում, մի արտացոլում, որի մեջ երկրային ուժերն ընդունում են ոչ երկրային ձև: Կրոնը մարդու ինքնաամայացման գործողություն է (Ֆր. Էնգելս): Եթե Աստվածները հոգ տանեին մարդկանց մասին, ապա լավերը կապրեին լավ, իսկ չարերը՝ վատ, բայց հենց այդպես էլ չի (Էնիոս):

Կրոնը հասարակական գիտակցության ձև է, հետադիմական աշխարհայացք:

Կրոնի կառուցվածքային տարրերը.

1. Պաշտամունք (կրոնական գիտակցություն)
2. Կազմակերպություն

Կրոնի դասակարգումը

1. Տոհմա-ցեղային կամ նախնադարյան (մոզություն, տոտեմիզմ, ֆետիշիզմ, անիմիզմ)
2. Ազգային կամ էթնիկական (հուդայականություն, հինդուիզմ, ջանիզմ և այլն)
3. Համաշխարհային (բուդդայականություն, քրիստոնեություն, մահմեդականություն)

Ազգային և համաշխարհային կրոնները իրենց հերթին բաժանվում են բազմաթիվ ուղղությունների և աղանդների:

Սնահավատություն—սնոտի հավատ ինչ որ բանի հանդեպ: Երբեմն սնահավատության է վերաբերում կրոնական պատկերացումները, երբեմն դրանցից մի քանիսը՝ հավատը վեհության, նախանշանների, գուշակության, հմայության, երազատեսությունն են: Սնահավատության իմացաբանական և հասարակական գաղափարները նույնական է կրոնականին հետ:

Բայց արի ու տես, որպեսզի ԱՐիսցիների միջես հազարամյակների սերտ կապը պղծվեր ու վերածվեր դարավոր պատերազմների՝ լեիտ չար քրոները նրանց մատուցեցին ամենատարածված համաշխարհային երեք կրոնները՝

1.—Քրիստոնեություն

2.—Մահմեդականություն՝ Իսլամ

3.—Բուդդայականություն

ՈՒ չարածին այդ արյունահեղությունը ց'այսօր շարունակվում է նաեւ ուղափառ ու կաթոլիկ քրիստոնյաների, շիա ու սուննի մուսուլմանների միջեւ:

Քրիստոնեությունը---կրոն է առանց փիլիսոփայության, որի առանցքային տեղը գրավում է գոհի բողոքյան հավատը՝ Աստծո «որդու», Հիսուս Քրիստոսի (միեւնույն ժամանակ այն չի կարող համարվել հավատամք, որովհետեւ մարդկությունը այն ինքնակամ չի ընդունել): Իսկ Հիսուսը (Հիսուս անվանումը ջիւղողների կողմից ներմուծվել է Հայոց Վիսու՝ Արեւի Դիցի անվանումից) ութերորդ օրը թվականված հերթյա էր(Լուկասի 2:21), ում ջիւղողները քարոյակրթություն քարոզելու համար արտաթորանքի մեջ խեղդեցին (Հրրյական Հանրագիտարան 1908թ): Նրա իբր խաչվելը, մահը, հարություն (հ+ԱԲ+ություն=հայ դառնալ) առնելը, համբարծկելը և նրա երկրորդ անգամ երկրի վրա գալուստը, որպեսզի դատի ողջերին և մահացածներին ու նվիրի հավերժ երանություն՝ անմեղներին և արդարներին: ԵՎ, որ եթե մի աշտիղ խփում են, մյուսը շուտ տուր, թշնամուղ սիրիւր, շապիկը հանում են՝ բաճկոնը էլ տուր, սիրիւր թշնամիներիդ...:ՄԱՏԹԵՒՈՄԻ Ե:36-45:

Քրիստոնեության տարածումը ուներ մեկ նպատակ՝ Անտիկ Աշխարհի պատմության մոռացության ենթարկումը և մարդկությանը նոր կարգերին նախապատրաստման հնազանդփողականության վարժեցումը:

Քրիստոսը փրկում է մարդկանց՝ բայց ումի՞ց: Եթե Դեւից, ապա այդ գաղափարը ջիւղող անճնալորել է Ավետայի անբարո Աստծո անվանումից, իսկ Հիսուսը ինքն էլ է ջիւղող: Իսկ եթե սաղանից՝ դա քրիստոնեությանը զուգահեռ ստեղծված գաղափար է՝ ստեղծված են միմիանց դեմ պայքարելու նպատակով՝ ջիւղում է սաղանան (Յովի. Ը41): Ապա ումից:

Այդ մասին քրիստոնեությունը լռում է՝ պատասխան լինել չի կարող:

Ըստ դավանաբանության Քրիստոնեության հիմնադիրն է համարվում Հիսուս Քրիստոսը: Բայց Քրիստոսը ոչ մի ուսմունք չի գրել և իր օրոք ոչինչ չի գրվել և իր մահից 320 տարի հետո միայն Հռոմի կայսր Կոստանդինոսի կողմից է նա նշանակվել Աստված: Հիսուսը ինքն է իրեն անվանել Քրիստոս, 30 տարեկան հասակում: {Քրիստոս՝ հոգեւոր աստիճան է, հնդկ. Քրիշնա, Հունարեն--«օծյալ»}:

Հիսուս--եբրայերեն--Հեշուա--նշանակում է «փրկություն»

Քրիստոնեության գլխավոր գաղափարները

Քրիստոսի քալության առաքելությունը

Քրիստոսի մոտալուտ երկրորդ գալուստը

Ահեղ դատաստանը

Երկնային հատուցումը

Երկնային բազմալորության հաստատումը

Քրիստոսի առաջին համայնքները ստեղծվել են հավանաբար Պաղեստինում, Փոքր Ասիայում՝ Կապադովկիայում, Ալեքսանդրիայում: Մինչեւ երկրորդ դարի սկիզբը գործում էր Բառնաբասի ավետարանը և մշակված չէր միասնական դավանաբանություն: Քրիստոսին Աստված հռչակեցին 325 թ. Նիկեյայի առաջին տիեզերածոդովում, որտեղ եկեղեցու հերթյա-սիոնական հոգեւորականներն ինքնակամորեն ձայների մեծամասնությամբ 218 կողմ, 2 դեմ, Քրիստոսին նշանակեցին Աստված: Իսկ Հայաստանում և Հռոմում քրիստոնեությունը արդեն պետական կրոն էր: 431թ 3-րդ տիեզերածոդովում ընդունեցին, որ կինը հոգի ունի, և որ կինը համարվում է յիակատար մարդ: 553թ Յարգրադի տիեզերածոդովում Բիբլիայից հեռացրին (ջնջեցին) ռեհինկարնացիայի ուսմունքը՝ Աստծո հալոսվումը մարդկանց մեջ՝ մարդու, կենդանիների, բույսերի տեսքով: Բիբլիայի մեկը մյուսին հակաճառող շատ մասեր պոկեցին և գաղտնի թաքցրին Վատիկանում: Ես առանձին կներկայացնեմ Բիբլիայի մարագմատիկ (սիմիջիայոց մարագմ բառը ծագում է մար՝ ջիւղող արմատից) սյուժեն, որը համարվում է ջիւղողական Թորայի մի առանձին հիմունք:

Այս նույն ժամանակներում Հռոմեական կայսրության բացարձակապես բոլոր պրովինցիաներում Միհրականությունը արմատավորված կլիներ, քանի որ Միհր Դիցի գաղափարախոսությունը անհամեմատ առաջադեմ է քրիստոնեության հետ համեմատած, բայց սահանական փորձությունը պետք է իրականանար՝ տիեզերական ծրագիր էր: Ռեւան աշխատեւ Բնութագրում ժամանակի կրոնական իրավիճակը՝ «Եթե որեւէ մահացու հիվան-

դրություն խոցեր քրիստոնեությանը՝ Աշխարհը կլինեք Միհրական»։ Եվ իրոք Քրիստոսին հերքող բոլոր Հռոմի կայսրերը եղել են Միհրական։

Քրիստոնեության հիմնական գաղափարը թեոլոգիական մարդ--աստծո՝ Հիսուս Քրիստոսի, Աստծո որդու, ծնված Մարիամից, ընդունել տանջանքներ և մահ, մարդկանց փրկության նպատակով, առաջնածնի մեղքի համար, հարություն առել և համբարձվել երկինք։ Հետագայում, ըստ քրիստոնեական ուսմունքի, կկայանա Քրիստոսի երկրորդ գալուստը՝ ողջերի և մեռածների դատը կայացնելու համար։ Քրիստոնեության կազմավորման տեսության համար զգալի ազդեցություն գործեցին արեելյան պաշտամունքները, հուդայական սեկտաների առաքյալները (օրինակ հեսսեները), հուդա--հունական փիլիսոփայությունը (օրինակ Փիրոն Ալեքսանդրացու լոգոսի մասին ուսմունք), հետագա ստոիցիզմը (ամրակամություն)։ Սկզբում հայտնի չէր հետագայում ծնված երրորդականության, առաջնածնի մեղք, աստվածայնության, կնունքի, հաղորդության ղոգմատների մասին։ Այս գոծողությունը կատարվեց մի քանի դարերի ընթացքում, համաժողովների միջոցով։ Դրա հետ միասին և ծիսակատարություններ, իկոնա և այլն։ Իր զարգացման ընթացքում այն բաժանվեց երեք հիմնական (1054թ.-եկեղեցու բաժանում Լեոն 9-րդ Պապը և պատրիարխ Կիրիլլարին այդպես էլ 9-րդ դարում Բուլղարիայի եկեղեցու վրա ազդեցությունը իրար մեջ չկիսեցով բաժանվեցին 2 մասի, հետո 1529թ. Շպեյերի Ռայխստագը բաժանեց երրորդ մասը՝ բողոքականներին) մասերի՝

1. **Կ ա թ ո լ ի կ (համընդանուր)**
2. **Բ ո ղ ո թ ա կ ա ն**
3. **Ուղղափառ**

Ներկա ժամանակում այն ապրում է խորը ճգնաժամ՝ այն է եկեղեցիների կենցաղաքա-դարական դիֆերենցացումը, ձախ հոսանքների առաջացումը, Համաշխարհային եկեղեցիների Խորհրդի գործունեության և էկումենյան շարժման ազդեցության տակ տարբեր Քրիստոնեական եկեղեցիների ինտեգրացիան, բազմաթիվ սեկտաների ի հայտ գալը։ Մրա վրա մեծ ազդեցություն բողեց սոցիալիստական կարգերի իրականությունը։

Բազմազան խմբավորումների, հոսանքների համար ընդհանուրը Հռոմի նկատմամբ ատելությունն էր կայսրության կործանման ակնկալությունը, փրկիչ աստծո մոտալուտ գալստյան և երկրի վրա «աստծո թագավորության» հաստատման նկատմամբ հավատը։ Այն նախ արտացոլում է ճնշվածների խռովարարական տրամադրությունները, սակայն մատուցում է արել լինել համբերատար, պասսիվորեն սպասել **Նեոֆ** դեմ աստվածային ուժերի ելքին ու «հազարամյա թագավորության» հաստատմանը։ Նոր կրոնակարանում արդեն ընդգծվում է, որ երկրային իշխանությունը հաստատված է Աստծու կողմից և անհրաժեշտ է ենթարկվել նրան, ավելի հստակորեն են արտահայտվել չարին չդիմադրելու, երկրային տառապանքների դիմաց անդրժիհիմյան կյանքում երանություն ձեռք բերելու, կայսերական իշխանությանը համակերպվելու գաղափարները։ Համայնքներ են թափանցել ունեւոր դասակարգերը, դարձել են **սարկալագներ, նախկոպոսներ**, ստանձնել համայնքների ղեկավարությունը։ Ձեռավորվող եկեղեցին սկզբում ձգտել է փոխադարձ զիճուկների, ապա պետության հետ բացարձակ դաշինքի։ Նիկիայի 325 թվականի տիեզերաժողովում ընդունվել է **հալալատ հանգանակը**՝ ձեռնադրվել է կայսերական իշխանության և եկեղեցու դաշինք։ Կոստանդնուպոլսի (381թ) առաջին տիեզերաժողովում հաստատվել է **Մուրք երրորդության** դավանանքը՝ չնայած այն նշվում է մարմնի չորս մասերում, որտեղ վերջին «ամեն»-ը ուղղված է ֆալլոսին։ Այսպիսով քրիստոնեությունը հալածվաց կրոնից վերածվեց պետականի, մոռանալով իր հեղափոխական գաղափարները։

Քրիստոնեության կուռքը համարվում է խաչը, ինչի մասին Բիբլիայում ընդհանրապես չի խոսվում, ինչը հազար տարիներ շարունակ կեռփաչ կամ Արեվիսաչ անվան տակ ունեցել է լրիվ ուրիշ իմաստ, իսկ քրիստոնեության ներքո կորցրել է իր ծագումնային արժեքը։ Օրինակ լատինական խաչը՝ crux immissa, նշանակում է մտցրած, խրած, աշխիքն սեքսային բնույթ է վերագրում։ Իսկ Ամերիկայի հնդիկները խաչը բարձրացնում են տան վրա, որպեսզի արգելեն մահացածների վերադարձը տուն։ Հիսուսից հազար տարի առաջ խաչը Մովսեսը բարձրացրեց անապատում, ինչը ունի բացարձակապես սեքսուալ իմաստ։ Կամ խաչը դա խաչմերուկ է, որտեղ ձախ կողմը տանում է դեպի մահ, իսկ աջ կողմը՝

կյանք, բայց որն է աջ ու ծախ կողմերը: *T-ածեխ խաչը հին հերյանների մոտ եղել է սպասվող մեծահայրի սիմվոլը, այն գրերի 22-րդ տառն է և կապակցում է մատնակամ 22 քրմերի խորհրդի հետ: Կամ չինացիների մոտ “+” “-” նշանակում է տասը՝ երեք հաստ խաչ նշանակում է եռեսուն:*

Եկեղեցին 1054-ին պատակտվեց ուղղափառ և կաթոլիկականի, այնուհետև ինկվիզիցիա, խաչակրած արշավանքներ:

Բայց պատմականորեն ապացուցված մի փաստ, որ ըստ Բիբլիայի Քրիստոսին հետապնդող և հալածող հուդայական «Ցար» Իռոդոսը Քրիստոսի ծննդից 4 տարի առաջ է մահացել, Բիբլիան գրողները և վերակազմողները չեն գիտակցել թաքցնել:

«Հիսուսը Աստծո որդին չի, այլ Դավիթի 42-րդ սերունդը»,- Մաթեոսի 1:1

Առաջինը Հիսուսի մասին իր օրոք գրել է Բառնաբասը՝ այն արգելված է, հետո Մատթեոսը, հետո Մարկոսը, հետո Դուկասը, հետո Յովհաննեսը՝ նրա մահից 80-100 տարի հետո: Եվ հետագոտությունները բերել են հետեւյալ եզրակացություններին.

- **Բոլոր գրվածները իրար հետ չեն համընկնում (Օբաշաւէջ378):**

- **Պատմվածքները չեն համընկնում ոչ մի հայտնի պատմական փաստի հետ**

- **Բիբլիայի պատմվածքները ավելի շուտ նման են շատ վաղուցվա կրոնների ծագմանը** Քրիստոնեական միջազգային կազմակերպությունները և կառույցները՝

Քրիստոնեական խաղաղության կոնֆերենցիա---1958թ. ՄԱԿ-ում որպես ոչ կառավարական կազմակերպություն միավորող 86 երկիր:

Քրիստոնեական գիտություն---1870-ական թ.թ. ԱՄՆ-ում: Մերի Բեկեռ-Էդդի: Բողոքական կողմնորոշությամբ: Բուժումը պետք է կատարվի միայն Աստծո բուժման մեթոդով:

Քրիստոնեական քաղաքական կուսակցություններ---20 դ. սկզբից: Քրիստոնա-դեմոկրատական, քրիստոնա-սոցիալիստական, սոցիալ-քրիստոնեական և այլն: Եվրոպայի 17 երկրներում կան աղյակիսի 21 կուսակցություններ 3.5 մլն. անդամ, անգամ որոշ կառավարություններում են:

Քրիստոնեական սինդիկալիզմ---1880 թթ. Արեւմտյան Եվրոպա: Առաջին քրիստոնեական սինդիկատները:

Քրիստոնեական արհմիությունների միջազգային կոնֆերենցիա---1920 թ. Արեւմտյան Եվրոպա: Հռոմի պապի հովանավորության տակ “Ռեռում Նովատում”

Համաշխարհային աշխատանքի կոնֆերենցիա---1973թ. - 80 երկիր, 84 ազգային արհմիություններ:

Քրիստոնեության ուսմունքի հիմնական անգաղափարախոսությունը այն է, որ մարդ արարածը կարող է հղիանալ Աստծուց և կամ տանջամահ անել Աստծուն: Այս գաղափարախոսությունը շահագործված անձինք ինչքան էլ տարբեր հոլովումներով փորձեն արդարացնել՝ անհնար է, չի ստացվի, որովհետեւ մարդը Արարչականության արդյունք է և նա չի կարող տեսնել, շփվել, խորհրդակցվել, կենակցվել, առավելեւս տանջամահ անել իր արարողին:

Մինչեւ քրիստոնեությունը սատան գաղափար չի եղել: Քրիստոնեությունը ստեղծեց սատան և դրա դեմ հակադրեց Հիսուս Քրիստոսին, տվեց աշխարհին այդ հակադրվածության թեզը՝ ասելով, դե գնացեք հազար տարիներ զբաղվեք այս գլուխջարդողկներով:

Մարդկության ամբողջ պատմության ընթացքում բախումների և արյունահեղությունների ամենամեծ մասը կապված է Քրիստոնեության առաջացման և տարածման հետ:

ԿԱԹՈՒԿԱՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Կաթոլիկ—հուն. Katholikos—համընդհանուր, հետագայում՝ տիեզերական: Առաջացել է 4-րդ դարի սկզբին, վերջնականապես ձեւավորվել 1054 թվ.:

Կենտրոնացված է Վատիկանում, միակ գլխավորով՝ Հռոմի Պապ: Վատիկան բաղը լատինեբենից թարգմանած՝ (“վատի”՝ նշանակում է մարգարե, իսկ “կա”—ն՝ օձ) նշանակում է ՕՉ ՄԱՐԳԱՐԵ, ինչը հսկայական կասկածներ է առաջացնում, քանի որ մարեր-

օձերը դրանք սաղանքն են՝ ջիուդները: Եպիսկոպոս՝ յէ-մարմնավորող, պիսկոս-վիշապ Պապը համարվում է Հիսուս Քրիստոսի կուսակալը (փոխարքա) երկրի վրա նրա իշխանությունը բարձր է համաժողովների իշխանությունից: Ի տարբերություն բողոքականների, սրանց հավատքաւսմունքի սկզնաղբյուրը ոչ միայն բիբլիան է, այլ սուրբ ավանդույթները: Ի տարբերություն ուղղափառության, կաթոլիկականությունը իր մեջ ընդգրկում է համաժողովների արժանապատշաճությունները, և պապերի քննարկումները: Հոգեւորականությունը տալիս է չամուսնանալու երդում (ցելիբատ): Ընդունում է Մալթամ Աստվածամոր անարատ հղիացումը և համբարձումը, ավելացնելով հավատքի սիմվոլներին (ֆիլի-օկվե), որպէս քավարանի դոգմատ: Մինչեւ 2-րդ Վատիկանի տիեզերաժողովը 1962-1965 թթ. ժամերգությունները կատարվում էին միայն լատինական լեզվով:

Կաթոլիկության հիմքը Օգոստինոս Ավրելիոսի(4--5 դ.) և Թովմա Աքվինացու (13-րդ դ.) ուսմունքներն են: Ընդունում է Քրիստոնեության հիմնական դոգմաները և ծեսերը: Բնորոշ են Մարիամի մարմնավոր համբարձման, պապի անսխալականության դոգմաները, քավարանի գոյության ընդունումը, սուրբ երրորդության, ինդուլգենցիան, կուսակրոնությունը, Պապի՝ որպէս Պետրոս առաքյալի շարունակողը լինելը: Չգտել է իրեն ենթարկել անգամ աշխարհիկ իշխանությունները: Ինկվիզիցիա և խաչակրած արշավանքներ է կազմակերպել: Հռչակվում է դավամարանական, պաշտամունքային և կազմակերպչական յուրահատկություններով:

Եզովիտներին՝ ճիզվիտներ (լատ Jesus)՝ “Հիսուսի ընկերություն”՝ հիմնադրել է Իսպանացի Իզնակիոս Լոյոլան 1534թ, 1540 հաստատել է Հռոմի պապը: Նշանաբանն է “նպատակն արդարացնում է միջոցները”: Աշխարհի համարյա բոլոր երկրներում քարոզում են կաթոլիկություն: 1680թ հաստատվեցին Էրզրումում, Ղարսում, Երեսնում, Ալաշկերտում, Բայազետում... հայերին բռնի սարքեցին կաթոլիկ:

ՌՒՆի հսկայական կապիտալ, բանկեր, մեծ և միջին բուրժուազիա:

ՌԻՂՂԱՓԱՌ

Առաջացել է Հռոմեական կայսրության բաժանումից 395թ., որոնց միջև 7-րդ դարում առաջացավ դոգմատների, ծիսակատարությունների տարբերություն, 9-րդ դարում Բուլղարիայի եկեղեցու վրա ազդեցության տարածման պատճառով և վերջնականապես ձևավորվեց 1054թ. Էստոն 9-րդ Պապը և պատրիարխ Կիրիլարին իրար անաֆեմն տվեցին:

Հիմնականում Բյուզանդիայում, հետո արեւելյան Եվրոպայում և մերձավոր արեւելքում: 325թ. Նիկեայի և 381թ. Կոստանտինուպոլի տիեզերաժողովներում: Կազմում են սուրբ Բիբլիան և սուրբ հաղորդությունը՝ այն ծագում է Աստծո երեք միաբանությամբ, արարչով և տիեզերքի կառավարողով, հետմահու հատուցումով, անդրշիրիմյան աշխարհով, Հիսուս Քրիստոսի մեղքաքավելու առաքելությամբ, որը բացեց հնարավորությունը մարդկության փրկության համար, որի վրա է դրված առաջնածին մեղքի կնիքը: Եկեղեցուն տված է մարդու և Աստծո միջև միջնորդի դերը: Պաշտամունքի կենտրոնական տեղը զբաղացնում է քրիստոնեության յոթ գաղտնիքները: Այստեղ մի շարք կաթոլիկական դոգմատներ, ինչպիսիք են՝ սուրբ հոգու սկզնաղբյուրը ոչ միայն Հայր Աստծուց է, այլ և որդի Աստծուց, քավարանը, սուրբ Մարիա Աննայի կույսային հղիացումը և համբարձվելը, ինչպես նաեւ որոշ տարբերությամբ են կատարվում այլ գաղտնիություններ:

Ռիդափառության դավանաբանությունը ձեւակերպված է Բիբլիայի և սուրբ ավանդությունների (առաջին 7-ը տիեզերաժողովների) վրա: Չի ընդունում սուրբ երրորդության դոգմայում «ետորդուց» հավելումը, Հռոմի պապի գերազահության և անսխալականության դոգմաները, ինդուլգենցիաները:

Քրիստոնեական եկեղեցու բաժանումից հետո իրենց ուղղափառ հորջորջեցին Բյուզանդիայի և նրա հետեւող եկեղեցիները: Ռիդափառ եկեղեցուց առաջացել են 15 ինքնագլուխ (ավտոկեֆալ) եկեղեցիներ, որոնք «ըստ պատվի» աստիճանակարգվում են հետեւյալ կերպ՝ Կ.Պոլսի, Ալեքսանդրիայի, Անտիոքի, Երուսաղեմի, Ռուս, Վրաց, Սերբ, Ռումին, Բուլղար, Կիպրոսի, Հելլադայի(Հունական), Ալբանական, Լեհական, Չեխական, Սլո-

վական, Ամերիկյան: Դրանք ընդհանուր եկեղեցիական նշանակության հարցերը լուծելու համար մասնակցում են Էկումենիյան շարժմանը Հռոդոս կղզում:

ԲՈՂՈՔԱԿԱՆ

Այն 16-րդ դարի արտադրությամբ Աստվածաբանության՝ Մ. Լյուտերի, Ժ. Կալվինի նեոպրոտեստն է, և 18-րդ և 19-րդ դարերի Ֆ. Շլեյերմախերի, Է. Կրյուլի, Ա. Գառնակի «Աստվածաբանության ճգնաժամի», առաջին աշխարհամարտից հետո Դիալեկտիկ աստվածաբանություն, երկրորդ աշխարհամարտից հետո Դ. Բոնհեվերի «նոր աստվածաբանություն» տեսությունների արդյունքն է: Առաջացավ Եվրոպայում հակակաթոլիկական շարժման հետեւանքով, Գերմանական իշխան--լյութերանների պահանջով ռեֆորմացվեց Շվեյցերի Ռայխստագի կողմից որոշմամբ, ամեն գերմանացի իշխան կարող է ընտրել իրեն և իր ենթարկյալներին հավատք: 1529թ. երկրորդ Շվեյցերի Ռայխստագը անվավերացրեց այդ որոշումը, որի պատճառով 5 իշխան և մի շարք քաղաքներից հաջորդեց բողոք, որից և բողոքական բառը: Բողոքականները ընդունում են սուրբ երրորդությունը, հոգու անմահությունը, դրախտ, դժոխք: Չեն ընդունում քավարանը և առաջարկեցին 3 նոր սկզբունք՝

1. Փրկություն սեփական հավատամքով
2. Բոլոր հավատացյալների սրբություն
3. Բիբլիայի միանշանակ հեղինակություն

Մրանց ուսուցումով, առաջնածին մեղքը պղծեց մարդու բնությունը, գրկեց նրան քարոքյունից, որի համար էլ մարդը կարող է հասնել փրկությանը Քրիստոսի գոհաբերմանը հավատալով միջոցով: Ամեն մի քրիստոնյա կարող է դիմել աստծուն և աղոթել առանց միջնորդի/ Այստեղ բացակայում է ցեխբատը /: Այսինքն Աստծո հետ մարդու անմիջական կապ, առանց եկեղեցու և հոգեւորականների միջամտության: Հիմնական ուսմունքն է մարդ--աստված, աստված--մարդ, մարդ--մարդ հարաբերությունները: Ձեռակառնորեն հենվում է միայն Աստվածաշնչի վրա, բայց Բողոքական յուրաքանչյուր կրոն ունի իր հավատո հանգանակը, հեղինակությունը և սուրբ գիրքը: Հաշվի են առնվում ծիսակատարությունները և ազգային օրենքները: Չի ընդունում սրբապատկերները: Աղոթքի փոխարեն էլ միայն քարոզ: Քավարանը բացառում է: Սկզբնական ձեռներն էին՝ լյութերականություն, ցվինգլիականություն և կալվինիզմը, անաբապտիզմ և մեննիտականություն, անգլիկանություն: Հետագայում առաջացան՝ Ուշացած պրոտեստանտիզմ, բաքտիստներ, մեթոդիստներ, կվակներներ, ազվենտիստներ, Եհովայի վկաներ, մորմոններ կամ վերջին օրերի սրբեր, փրկության բանակ, քրիստոնեական գիտություն, հիսունականներ...: Մեծ տարածվածություն ունի Սկանդինավիայում, ԱՄՆ, ԳՖՀ, Մեծ Բրիտանիա, Նիդեռլանդիա, Կանադա, Շվեյցարիա: Համաշխարհային կենտրոնը ԱՄՆ: Նրանք էլ 1948թ կազմակերպեցին Եկեղեցիների Համաշխարհային Խորհուրդ:

ՀԱՅ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑԻ

«ՍՍՏԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՇՈՒԹՅԱՆ»ԾԱՂԿՈՒՄ

Հայ առաքելական եկեղեցին ամենահին քրիստոնեական եկեղեցին է (ն.թ. 301 թվ): Քրիստոնեությունը ներթափանցել է Հայաստան դեռևս առաջին դարի սկզբին (ջիող Թադեոս և Բարդուղիմեոս «առաքյալների» կողմից): Թադեոսը Մարիամից և Ալփեոսից է սերվել՝ այսինքն Հիսուսի խորը եղբայրն է: Նա նույն Փաղեյն է՝ նույն Հուդան: Սանատորուկի (Աբգար իշխանի բեռնորդին էր) դուստր Սանդուխտը Արտազ գավառի Շավարշավան գյուղում Աբգարի օրոք Թադեոսից քրիստոնեություն է ընդունում: Նա Հիսուսի կողք իբր մխրճաց գեղարդը բերել էր հետը Հայաստան՝ ինչը իբր Գեղարդ տաճարում է քաղած մինչև հիմա: Սա է Հայ եկեղեցու հիմնադիրը, իսկ Բարդուղիմեոսը հետո է եկել: Սանատորուկը 46 թվ. հենց դարձավ Էդեսիայի իշխան՝ իր դուստրին սպանեց, իսկ Թադեոսին քարկոծ անելով աստկացնել տվեց:

Ինչ՞ու կոչեցին Հայ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ Եկեղեցի.

❖ Միայն ու միայն մեկ պատճառով՝ որպեսզի ազգը ժամանակի ընթացքում մոլորուրթ-յան ու շփոթության մեջ գցվի, մոռացության ենթարկի Հայի Առաքելությունը:

Շատ ենթ լսել ջիւղներին կողմից՝ Թաղետոս ու Բարդուղիմէոս առաքյալների պատճառով, որպես առաջին քրիստոնյա եկեղեցի և ուրիշ այլ անմակարդակ բացատրություններ, բայց՝ նախ որանք առաքյալներ չեն՝ Արարչի Առաքյալները քսանութը Դիցերն են, որոնք ի կատար ածեցին Երկրի վրա Մարդու Արարքը, իսկ այդ իբրյաները ի՞նչ են արել:

Ջիւղականությունը՝ Հուդայականությունը Քրիստոնեության մեջ ունի առանցքային դեր՝ Հրեշտակ անվանումը ՀՐԵՇ կոչեցյալից է, Մարգարե անվանումը (ջիւղների նախա-հայրից) ՄԱՐ՝օձ, Վարդապետ՝ Հիսուսի գլխին վարդի փշերից պատրաստված պսակի հիշատակին է, Տերտեր՝ տերերի տեր այսինքն Ատաջին արարվածների տեր բառն է, ամին՝ ջիւղներեն նշանակում է փառք իրենց Աստծուն, Եկեղեցի=եկ+եղեցի՝ եղծել բառն է, որը նշանակում է փչացնել, հերքել, ժխտել, ուրանալ (իսկ եթե որեւէ մեկը կասի, որ դա եղիցի՝ “թող լինի” բառարմատն է, ապա իմաստը նույնն է, եթե ոչ՝ թող բացատրի, թե ինչը թող լինի), քահանա (եհովան ջիւղներին ասում է,-«Ես ձեզ բոլոր ազգերի մեջ քահանա եմ սարքելու ԵՍԱՅԻԱ ԿԱ:6-8) նշանակում է կախարհ, հմայող, վիռուկ:

Հայ եկեղեցին պատկանում է արեւելյան ուղղափառ հին՝ եթովպական, դպտական, ասորական, հնդկի մայաբար եկեղեցիների ընտանիքին: Հայ եկեղեցին կազմավորվել ու զարգացել է Հայաստանում որպես բռնությամբ հաստատված քրիստոնեական «ազգային եկեղեցի»(Հայ քրմական դասի ոտքերի ջրերը կտրում էին, գցում բորոտանոց, որպեսզի ժողովրդին չբացատրեն այս չարածին կրոնի իսկությունը): Բր դավանությամբ հայ եկեղեցին հենվում է Բիբլիայի, ավանդության և առաջին երեք տիեզերական ժողովների՝ Նիկայի(325 թ.), Կոստանդնուպոլսի (381թ.) և Եփեսոսի (431թ.) որոշումների վրա:

Քրիստոսաբանական հարցում հայ եկեղեցին ընդունում է Եփեսոսյան կամ Կյուրեղյան դավանությունը, որն արտահայտվում է «Մի Է բնութիւն Բանին մարմնացելոյ» բանա-ծեւով: Հայ եկեղեցին, ինչպես նաեւ վերոհիշյալ մնացած եկեղեցիները չեն ընդունել Քաղերդոնի(451թ) ուղղումները, և մերժել նաեւ Եվտիքեսի միաբնակության ուսմունքը, ինչը և իր ճակատագրական բացասական ազդեցությունը ունեցավ Հայոց պետականության վրա: Հայ եկեղեցին ընդունում է յոթը **խորհուրդներ՝**

Սլրտություն (կոտվել՝ թլփատվել բառից է)

Դրոշմ

Ապաշխարություն

Հաղորդություն

Պսակ կամ ամուսնություն

Ձեռնադրություն

Կարգ հիվանդաց

Հայաստանյազ առաքելական եկեղեցու գլուխն է Ամենայն Հայոց կաթողիկոս և ծայրա-գլուն Պատրիարքը:

303թ. հնագույն Արեւապաշտական սուրբ Ատորշանի վրա վերականգնվեց Էջմիածինը: Նա պատկանում է քրիստոնեության մոնոֆիզիտական(միադավան) թեին: ՈՒնի հատուկ ուսումնական հաստատություն: Էջմիածնի կաթողիկոսարանին են ենթարկվում՝

Կիլիկիայի կաթողիկոսության **աթոռ** (այժմ Անթալիայում է՝ Լիբանան)

Իերուսաղեմի պատրիարքական **աթոռ**

Կոստանտինուպոլիսի պատրիարքական **աթոռ**

ԱՄՆ-ի եպարխիան

Հարավային ամերիկայի

ԵՎրոպայի

Մերձավոր արեւելքի

Միջին արեւելքի

Հեռավոր արեւելքի

Հայ եկեղեցու սպասավորները բաժանվում են երկու կարգի՝ ամուսնացիալ քահանաներ և կուսակրոն հոգեւորականներ: Պատրիարքական և եպիսկոպոսական Աթոռները, ինչ-

պես նաեւ դեկավար այլ հոգեւոր պաշտոններ զբաղեցնում են հիմնականում կուսակրոն հոգեւորականները:

Հայ եկեղեցին ընդունել է Նիկիայի (325թ) և Կ. Պոլիսի (381թ)Եփեսոսի (431թ) ժողովների դավանական սկզբունքները, սակայն մերժել է 451թ. Քաղքեղունի ժողովի հարուցած Քրիստոսի երկու բնույթի մասին դավանական խնդիրը: Քրիստոնեական միադավան եկեղեցին այդ ժամանակ բաժանվել է միաբնակ, երկաբնակ, և այլ եկեղեցիների՝ իրենց ուրույն դավանանքով: Դվինի 506թ ժողովը պաշտոնապես մերժել է Քաղքեղունականությունը և վավերացրել է Հայոց եկեղեցու միաբնակ դավանանքը: Ներկայումս ուղղափառ միաբնակ են Հայաստանյայց առաքելական, Դպտի, Եթովպական և Հնդիկ Մալաբար եկեղեցիները՝ «հնագույն արեւելյան եկեղեցիներ» անունով:

Աղանայի տիեզերածողություն՝ 1316 թվ. հուլիսի 18-ին բարձրացվեց Հայկական եկեղեցին կաթոլիկ եկեղեցուն միացնելու հարցը: Այս երեւույթը ժամանակի ամենահզոր տարբերակն էր օգտվելով կաթոլիկ եկեղեցու աշխարհակալ դիրքից՝ պահպանել և վերականգնել Հայոց պետականությունը: Այդ որոշումը ընդունվել էր դեռեւս 1307 թվ. Սսի տիեզերածողություն, բայց չէր իրականացվել: 1316 թվ. Ալիմիոնի Հովհաննէս 22-րդ Պապը Կիլիկիայի թագավոր Օշինից պահանջեց կատարել 1307թվ. որոշումը: Օշին թագավորն ու Կոստանդին Գ Կեսարացի կաթոլիկոսը Եվրոպական պետությունների աջակցությունը ակնկալելով, 18 եպիսկոպոս, 7 վարդապետ և 10 իշխան հաստատեցին, ինչը մերժվեց Մայր Երկրի ազդեցիկ հոգեւոր առաջնորդների կողմից: Բայց այդ թվականին Մայր Երկիրը պետականություն չունէր՝ այն կործանված էր: Ո՞վ և ի՞նչ պատճառով, ավելի ճիշտ ի՞նչ նպատակով մերժեց կաթոլիկ եկեղեցու նման փայլուն առաջարկը՝ եւ չգիտեմ: Ես միայն գիտեմ որ ջիւղը եկեղեցականները երկրորդ անգամ բշտամական միտումներ ստեղծեցին կաթոլիկ եկեղեցու հետ միմիայն մի նպատակով, որպեսզի համկարծ Հայոց պետականությունը չվերականգնվի (եթէ գողը տանից է, եզր երդիկից է տարվում):

1316 թվ. հուլիսի 18-ի այս որոշումը Հայ Առաքելական եկեղեցու կողմից երրորդն էր՝ 353 թվ. Հայոց պետականության կազմալուծման, 1043 թվ. Հայոց պետականության վերացման փաստերից հետո, ինչը Հայի համար պետք է ստեղծեր յոթը հարյուրամյա առանց պետականության դժոխքային ապրելակերպ: Սատանայական փորձությունը իրականացվեց, մնում էր միայն սպասել ապագայի Դավիթ Բեկի, ֆիդայական շարժմանը, Անդրանիկի ու Նժդեհի ի հայտ գալուն, Արցախի ազատամարտիկներին, որպեսզի Հայ ազգը 2012թ. նախաշեմին զարթոնք ապրեր: Իսկ Անդրանիկին 1918 թվ. զարմանը Գետրոգ 6-րդ կաթողիկոսը Հայ ազգի անունից զինաբալիեր, որպեսզի չհարձակվեր ջիւղը դաշնակների վրա:

Ամեն ցանք չխնայեց Հայ Առաքելական Եկեղեցին, որպեսզի սրբազույնս ՀՅՅՈՅ ԱՐՔԱ տիտղոսը փոխարինվեր կեղծազույնս ԱՐՔԵպիսկոպոս տիտղոսով:

Յայսօր գործում են հոգեւոր վարժարաններ՝ իսկ վարժեցնում են կրկեսի գազաններին:

ՊԱՎԼԻԿՅԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԵՎ ԹՈՆԴՐԱԿՅԱՆՆԵՐ

Ծագել է Հայաստանում, ապա տարածվել է Բյուզանդական կայսրության փոքրասիական շրջաններում: Ըստ Բյուզանդական աղբյուրների պավլիկյան անվանումը առաջացել է հայազգի Կալինիկեյի որդի Պողոս(Պավղոս) անունից: Պավլիկյան շարժումը առաջացել է Արշակունյաց կործանման պատճառով՝ 5-րդ դարի վերջին: Պավլիկյաններն առաջինը հիշատակվում են Դվինի 554թ եկեղեցական ժողովի ընդունած «Ուխտ միաբանության Հայոց Աշխարհիս» թղթում: Հայկական եկեղեցին խիստ պատիժներ է սահմանել և խիստ կանոններ է մշակել պավլիկյան շարժման դեմ: Հալածամքներից խուսափելու համար պավլիկյանները 7-րդ դարի սկզբից կենտրոնացել են Հայաստանի արեւմտյան շրջաններում՝ Բյուզանդիայի և Արաբական Խալիֆայության սահմանում և օգտվելով երկու տերությունների հակամարտությունից, վաղ քրիստոնեական հավասարության սկզբունքով համայնքներ են խմբել: Այս դարում շարժումը հասնում է այնպիսի չափերի, որ Բյուզանդական կայսրությունը զինված արշավանք է կազմակերպում նրանց դեմ: 8-րդ

դարում շարժումը վերածվել է ժողովրդական ապստամբության: 872թ. պավլիկյանները պարտվում են, բայց մինչ այդ բազմաթիվ հաղթական կռիվներ են մղում կայսերական բանակների դեմ: Պավլիկյանների կրոնախոսության հիմքը բարոյ (տեք երկնի) և չարի (նյութականի) Աստվածների ընդունումն էր: **Նյութական աշխարհն ստեղծողը չարի Աստվածն է**, որը աշխարհը լցրել է չարիքով ու անարդարությամբ: Բարոյ Աստվածը իշխանություն ունի միայն հոգու վրա և չարի իշխանության վերագումից հետո իշխելու է աշխարհին: Հակադրվելով Եկեղեցուն Պավլիկյանները իրենց համարել են Արարչապաշտներ: Վկայակոչելով վաղ քրիստոնեական սկզբունքները, նրանք ժխտել են Քրիստոսի Աստվածային ծագումը, հոգու հարությունը, աստվածամածը, մարգարեների, սրբերի պաշտամունքը, հաղորդությունը, խաչը, մկրտությունը, ծեսերն ու խորհուրդները, եկեղեցական նվիրապետությունը, և ընդանրապես եկեղեցին և վանականությունը, մատաղն ու հոգու փրկությունը: Աստվածաշունչ մատչանից ընդունել են Նոր Կտակարանը, առանց Պետրոս առաքյալի թոթերի, կնոջը համարել են հասարակության հավասար անդամ, սիրով պասկված ամուսնությունը իրականացրել են աշխարհիկ ձեռով, չարիամարել կյանքը՝ ապրել արժանի: Պավլիկյան շարժման ճնշումից հետո գաղափարները պահպանվել են Հայաստանում, ծնունդ տվել Թոնդրակյան շարժմանը: Բյուզանդական կայսրությունը Թոնդրակյաններին բռնի գաղթել է Թրակիա և Մակեդոնիա, ԵՎրոպա, որտեղ նրանց ազդեցությամբ բռնկվել է Բոզոսիլների շարժումը: “Հայերը դարձան միջնադարյան Պռովանսիի ու Կատարական (կատարյալ) շարժման ղեկավարները”, - Լեոնարդո Դ-ա Վինչի:

Անգլիացի պատմաբան Է. Գիբբոնի բնորոշմամբ «Պավլիկյան շարժումը ցնցեց Արեւելքը, և լուսավորեց Արեւմուտքը»:

Թոնդրակյան շարժումը հիմնադրեց 830-ականներին Տարոն Աշխարհի Ապսխունիք գավառի Թոնդրուքեկ ավանից Սմբատ Չարեհավանցին: Ինչպես Պավլիկյանները՝ Պաշտում էին կեփաչը: Այն հակաքրիստոնեականից վերածվեց ազգային ազատագրական շարժման: Մանգլեքտի ամիր Երույ-Բարդը 847-ին դաժանորեն ճնշեց և սպանեց Սմբատին: Սակայն 900-ի սկզբներին շարժումը իր մեջ ընդգրկելով նաեւ պավլիկյանների հետնորդներին՝ Սյունիքում (906-930, Սուրաբերդցիները գրավեցին Տաթեի վանքը՝ սպանեցի վանահորը, թափեցին մեռնոնը), Այրարատում (915-920), Հարք, Մանանաղի գավառներում, Խնուս, Անի քաղաքներում, Շիրակում, Ռշտունիքում, Մոկրում, 11-րդ դարի սկզբներին շարժումը հասավ իր գագաթնակետին: Եպիսկոպոս Հակոբ Հարբեցու գլխավորությամբ արգելեցին կրոնական արարողություններն ու հալածեցին հոգեւորականներին: Սարգիս Ա Մեւանցի կաթողիկոսը բանակի օգնությամբ ձերբակալել է Հակոբին, աղվեսադրոշմ խառանել դեմքին: Սակայն Կունծիկ Աբելոյի ղեկավարությամբ տոհմիկ կանանց՝ Հրանուշի, Կամարայի, Ախնիի ու իշխան Վրվեռի օժանդակությամբ քանդում են եկեղեցիները, արտաքսում հոգեւորականներին ու 1011-ի ապրիլի 1-ին ավերում են Խաչ Գյուղի եկեղեցին: Եպիսկոպոս Սամվելը Բյուզանդական դատավոր Տոխայի սատարմամբ ավերել է տվել Կաշեն և Աղյուսոն գյուղերը, ձերբակալել առաջնորդներին, աղվեսադրոշմ խառանել դեմքներին: Նույնը կատարվել է Շիրակի առաջնորդ Ներսեսի հետ:

1030-ականներին որպես ազգային ազատագրական՝ շարժումը բռնկվեց ահավոր բափուկ: 1050-53թ.թ. բյուզանդական բանակի Գրիգոր Մազիսարոս Փախլավունո ջոկատները ավերեցին Թոնդրակ, Կաշե, Փուլայ, Խնուս և խաչը, Հիսուսի Աստված լինելը տրիվ մերժած թոնդրակյանների բնակավայրերը, ահավոր հաշվեհարդար տեսնելով նրանց ընտանիքների հետ: Թոնդրակյան է եղել վարդապետ Գրիգոր Նարեկացին՝ փրկվել է:

Թոնդրակյան շարժումը Հայոց պետականության հետ վախճանն ապրեց, բայց հետագա ազգային ազատագրական շարժումների կազմակերպման համար ունեցավ հսկայական նշանակալի ազդեցություն՝ ԵՎրոպական Կատարիզմն ու Պռովանսիան:

ՄԱ Հ Մ Ե Դ Ա Կ Ա Ն ՈՒ Թ Յ ՈՒ Ն (Ի Ս Լ Ա Մ)

ԱԼԼԱՀ—Ծագել է հնագույն արաբերեն ԻԼԱՀ՝ աստվածաբանություն քառից:

Իսլամը—կրոն է, Աստվածային (Ալլահ) կանխորոշման (ճակատագիր) և մարդու Ալլահի

դեմ անկարող լինելու մասին ուսմունքով: **Քարոզում է հնազանդության ոչ միայն ամենաբարձրայի հանդեպ, այլև նրա մարգարեների՝ նույնպես: Կ. Մարքսը Իսլամի միջուկը համարել է ֆանատիզմը: Իսլամը ընդունում է «կյանք մահից հետո թեզը»: Իսլամը մինչև հիմա էլ կնոջ մեջ հոգու առկայությունը հերքում է:**

Իսլամ--արաբերեն նշանակում է **հնազանդություն**, նվիրված աստծուն:

Հիմնական բնագիծը՝ ֆանատիզմն է:

Առաջացել է 7րդ դարի սկզբում արաբական ցեղերի մեջ, արեմտյան Արաբիայում՝ Խիջազում, հասարակության դասակարգային ձևավորման շրջանում: Շարիաթը մահմեդական պետությունների օրենսդրության հիմքն է: Աշխարհում մոտ 800 մլն. մահմեդական են ապրում, որոնց 90% **սունիներ** են, իսկ օրթոդոքսալ ուղղությունը, 10%՝ **շիաներ** են: Հիմնադիրը Մուհամեդն է (570—632) հաշիմիտների կուրեշ ցեղից: Հուդայիզմի և քրիստոնեության ազդեցության տակ 610—614թթ. սկսվեց իսլամի քարոզումը: Կրոնաուսմունքի հիմնական աղբյուրը Ղուրանն է, որը ուղարկված էր Ալլահի կողմից Ջեբրաիլ հրեշտակի միջոցով, Մուհամեդին: Իսլամը չի դնում տարբերություն աստվածաշնչության և հայտնիության միջև: Սուննի ծիսակատարությունը դեմ է քրիստոնեական երրորդությանը, աստվածամարմնավորմանը, մեղքաբավությանը (թողարկմանը): Իսլամը շատ խիստ միաստվածություն է: Կարեւորագույն հասկացողություններն են «փալամ», «դին», «փմամ» հասկացողությունները: Ջիխադը սուրբ պատերազմ է Իսլամին ժխտողների դեմ: Իսլամը չի ճանաչում Աստծո և մարդու միջնորդի գաղափարը:

Իսլամի 7 դոգմատները

- 1 Միաստծու հավատք
- 2 Ալլահի Հրեշտակների հավատք
- 3 Բոլոր աստվածային գրքերի հավատք
- 4 Ալլահի բոլոր ավետաբերների հավատք
- 5 Աշխարհի վերջը հավատք
- 6 Կանխորոշման հավատք
- 7 Մահացածների հարության հավատք

Իսլամը ունի իր պետականության և կառավարման մեթոդներն ու մարմինները՝

ԱՄԻ---օրենսդիր իշխանություն

ՀՈՒԿԲ---կառավարություն

ԴԻՆ ---փրկությանը տանող Աստվածային օրենքներ՝

Իսլամի 5 սյունները

Իմամ—հավատք

Իխսուն---բարի գործ

Իսլամի 5 սյունները

- 1) Տաուխիդ--միաստվածության հավատք (չկա Ալլահից բացի ուրիշ աստված)
- 2) Սալաթ --ամենօրյա 5 անգամյա աղոթք
- 3) Սաում --ծով, տարին մեկ անգամ ռամադան ամսում
- 4) Չաքյաթ --կամավոր մաքրվում
- 5) Խաջ --կյանքում գտնվե մեկ անգամ Մեկկո գնալը

Իսլամի 4 հիմնական հավատքի առարկաները

- 1) Մեկ Աստված
- 2) Ռասուլներ (5 հատ), աստծո ավետաբերները՝ Նոյ, Աբրահամ, Մովսես, Հիսուս, Մուհամեդ
- 3) Հրեշտակներ
- 4) Մահից հետո համբարձում

Իսլամի 3 հիմնական կարգապահության ձևերը

- 1) Քիրատ և Թալիք--Ղուրանի կարդալու և բացատրելու գիտություն
- 2) Խասիդների մասին գիտություն
- 3) Ֆիկի--իրավունքագիտություն՝

---մալիկիտյան ---խանիֆիթյան ---շաֆիիթյան ---հանբալիթյան

Իսլամի 3 հիմնական ուղղությունները

- 1) Այլ աս—սուննա (սովորություններինմարդիք—սուններ, կուրեյշիցիներին)
- 2) Շիատ ԱԼԻ---կազմակերպություն (Մուհամմեդի ամմիջական բարեկամներին)
- 3) Հարիջիթներ---գլխավոր կարող է լինել ամեն մի մահմեդական

18 -րդ դարում առաջացան **Վահաբիտները** (հիմնադիրը Մուհամմեդ իբն Աբդ ալ-Վահ-հաբա), որոնք բացառում են ամեն նորամուծություն և ուրիշ կրոնների հետ կապը:

Բ ՈՒ Դ Դ Ի Զ Մ

ԲՈՒԴԴԻԶՄ-ը կրոն է, որը քարոզում է չարչարանքներից ազատվել ցանկություններից զատվելու ճանապարհով և «Բարձրագույն լուսավորության»--ՆԻՐՎԱՆ-ի հասանելիությանը: Բուդդիզմի ներկա կողմնակիցները կոչում են այն «ԿՐՈՆ ԱՌԱՆՑ ԱՍՏՃՈՒ»:

Բուդդիզմի հիմնադիրը համարվում է Բուդդա--արքայազն Սուտիսադան Գաուտաման, մ.թ.ա. 563-483թ.թ. Նեպալում: Այն հիմնված է Չորս ազնիվ ճշմարտությունների մասին ուսմունքի վրա: ՈՒսմունքը ընդհանրացված է Սուրբ գրքում, որը բաժանված է երեք մասի: Այն մերժում է կրոնի արտաքին ձևերը, վերածական մտածողությունը և դասակարգային սահմանափակումները, որպես կենտրոնական հարց առաջ է քաշում անհատի կեցությու-
նում ու փրկությունը:

Բուդդիզմը Հնդկաստանում առաջացած երեք համաշխարհային կրոններից մեկն է, առա-ջացած մ.թ.ա. 1-ին հազարամյակի կեսերին: Այն առաջացել է Բուդդա Շակյա--Մունի քարոզների հիման վրա՝ բազմաթիվ կրոնական խմբերից, որոնք հեռացան Բրահմաիզմից (Բրահմայականության սկզբունքը որ մարդու մահից հետո նրա հոգին վերաբնակվում է մեկ այլ մարմնում և կրկնվում է այնքան ժամանակ մինչև հոգին մաքրվում ու միաձուլ-վում է ընդհանուր հոգու հետ ազատվելով նորանոր վերակենդանացումներից):

Առաջարկելով կրոնական փրկության իրենց ուղիները, մ.թ.ա. 3-րդ դարում, միապետ Աշո-կիի հովվու օգնությամբ, դասավորվում է մեկ բուդդիստական կազմակերպություն (վանա-կանների համայնք--սանգհա) եւ դոգմատիկա: Բուդայականությունը ուսուցանում է, որ ամեն կացություն, ամեն կյանք, դա չարիք է, որը բերում է չարչարանք բոլոր արա-րածներին, որի պատճառները բոլոր արարածների և աշխարհում վերածննդի(սանսարա) ընկալման մեր գզացմունքներն են:

Ամեն մարդկային գզացմունք խորացնում է չարչարանքը, որը կրեթի ավելի դաժան վերածննդի:

Որպեսզի դուրս արժենք կացության շրջապտույտից, անշրջանցելի է հաղթահարել ան-իմացությունը, ճանաչել աշխարհի էությունը, հրաժարվել կյանքի ծարավից, կյանքի հրա-պուրանքներից հրաժարվել, իշխանության, հարստության, հասկանալ ամբողջ երկրա-յինփոփոխական և անցումային բնույթը՝ միայն ալոպիստի կարելի է կանգնել փրկության ուղղու վրա: Բարեձին ութական փրկության ուղին՝ դա արդարացի կյանքն է, որի իմաստը կացության ծարավի, ամեն կապվածության, լրիվ խորթացածության ուղու, աս-տիճանաբար հաղթահարումն է քո մեջ: Փրկությունը, ինքը, կազմված է սանսարից՝ նիր-վանի փոխակերպումից: Վաղ բուդայականության ժամանակ ալոպիսի փրկության կարող էր հաշվարկել միայն վանական--ճգնավորը: Աշխարհականը կարող էր միայն հաշվարկել լավագույն վերածննդի վրա, եթե նա առատաձեռ գոհաբերի վանականներին, և պահպանի հինգ քարոյական պահանջներին(պանչա--շիլա)՝ չարիքի, ստի, գողության, բերումից վե-րածմունդը, ավելորդ գզացմունքներից, և ակոռիլից: Բուդայականություն ուսմունքը ձեռ-նատու էր տիրող դասակարգին, այնպես, ինչպես բացատրում էր ամբողջ երկրային չա-րիքը, այդ հերթին շահագործումը, որի պատճառը շահագործվողն էր, իբր, թե վերածննդից իրեն այնպիսի ճակատագիր(կարմա) է հատկացրել: Նշանակալի ծաղկման Հնդկաստա-նում Բուդայականությունը հասավ Կուշանի կայսրությունում (1 դար), որից հետո նրա ազ-դեցությունը ընկնում է, տեղը զիճելով հինդուիզմին և 12-րդ դարում այն համարյա վերա-նում է Հնդկաստանից, ստանալով մեծ տարածում նրա սահմաններից դուրս: Բուդայա-

կանության որոշ խաղաղասեր տեսք ունի Հինայանում: Հնդկաստանից դուրս հիմնականում տարածված է Մահայանը: Տիբեթում 14—16 դարերում առաջացավ Լամաիզմը, իր Չան տեսքով: Բուդայականությունը 20-րդ դարի կեսերին ստացավ լայն ճանաչում արեւմուտքի երկրներում: Վերջին տասնամյակներում լայն տարածում ստացավ նեոբուդդիզմը և մետաբուդդիզմը:

Հ Ի Ն Դ ՈՒ Ի Զ Մ

Հինդուիզմը—հնդիկներին հատուկ կրոնական պատկերացումների, սովորույթների, ծիսակատարությունների կուլտուրայի, սոցիալ-կենցաղային ինստիտուտների ընդհանրությունն է: Իսկ ինդուս նշանակում է գոնե ծնողներից մեկը հնդիկ, և որ ուրիշ կրոն չդավանի: Հիմնականում կատարային և ֆանատիկ բնույթի գործունեության գաղափարախոսություն ունի: Առաջին հազարամյակի առաջին կեսերին բրահմայականությունը Հնդկաստանում վերածվեց Հինդուականության: Այս կրոնը հիմնականում տարածված է ժամանակակից Հնդկաստանում: Հավատքաուսմունքը կազմվեց վեդիզմի և բրահմայիզմի իդեաների էվոլյուցիայի արդյունքում: Առաջացել է մ.թ. առաջին հազարամյակում երբ Հնդկաստանում տարածվում էր իսլամը, «հինդու», այսինքն ինդուսներ սկսեցին անվանել նրանց, ովքեր չեին ընդունում իսլամը: Հինդուիզմը շատ էլեմենտներ է պահպանել նախնադարյան հավատքներից՝ սրբազան կենդանիների երկրապագություն, բնության գալիքների, անցյալների հավատամք և այլն: Չունի միասնական եկեղեցական կազմակերպություն, նրա հիմնադրումը չի կապվում ինչ որ անձի հետ: Թույլատրվում է սեկտաների գոյություն և կրոնային դրության տարբեր մեկնաբանում: Պատկերացնելով կրոնական և փիլիսոփայական տեսակետների բարդ կոմպլեքսը և նախագրությունների ժողովածու, Հինդուիզմը կարգավորում է մարդու բոլոր իրավունքները և պարտականությունները ծնվելուց մինչեւ մահ: Ծիսակատարություններին տրվում է հատուկ տեղ: Այն հիմնված է դեմքի երեք կերպի վրա: Տիբեթը, կյանքի բոլոր ձեւերը, արարված են Բրահմայի կողմից: Բայց Բրահմայի հավատամքը, որպես երրորդության գլխավոր նմանակ՝ բացակայում է: Ինդուսները պաշտում են երկու տարբեր Աստվածների՝

Վիշնու

Շիվ

որի համաձայն, բաժանվում է երկու հոսանքների: Շիվաիզմում կա մեծ Լինգայաւտների սեկտա, վերադասող Շիվային լինգի (ֆալլոսի) տեսքով: Շիվաիզմի հետ նույնպես կապված է Շակտի ուսմունքը, աստվածների ստեղծագործական ուժով, դիմակավորված կանացի կերպարանքով (Պարվատի, Դուրգա, Կալի, Ռմա...): Վիշնուիզմի հետ կապված է Վիշնույի երկրի վրա ժամանակ առ ժամանակ տարբեր տեսքերով հայտնվելու ուսմունքի (ավատարա) վրա(Վիշնուն վերցված է Հայոց Վիսու Արեւի դիցի անվանումից, իսկ Շիվեն՝ սուրբ քառորդության Շիվ՝ որդի, սերունդ աստիճանից):

Հինդուիզմի պլանտիոն է մտցված և Բուդդան, ինչպես Վիշնույի տասներորդ ավատարա: Հինդուիզմի բոլոր ուղղությունների համար բնորոշ է հավերժության հավատքը և Վեդերի Աստվածաշնչությունը, տիեզերքի գոյության պարբերականությունը, որտեղ շարժումը կատարվում է չհամընկնվող գծով՝ հավերժության հավատք և հոգու չվերանայը, կատարող ճանապարհորդություն (սանսարա): Փոխհատուցման օրենքի համաձայն, հատուցումը (կարմա), իրարությունը կաստերի (խմբերի) բաժանելու ուսուցանող՝ մարդու կյանքում գոյություն ունեն չորս հիմնական նպատակներ՝

1. Դհարմա--կրոնական, ընտանեական և հասարակական ճակատագրի կատարում
2. Արտիա(գործ, օգուտ)--նյութական արժեքների ձեռքբերում և ճիշտ օգտագործում
3. Կամա--զգացմունքների, ձգտումների, սիրո, բավարարում
4. Մոկշա--վերածննդի շղթաներից ազատում:

Այժմ Հնդկաստանի 83% բնակչությունը Հինդուիզմ են պաշտում, այն տարածված է նույնպես Նեպալում, Շրի Լանկայում, Բանգլադեշում, Հայանայում և այլն, որտեղ ապրում են Հնդկաստանի ծագումով անձինք:

Դատիզմը – ուսուցմունք է, որը նոր էրայի սահմանագլխին վերածվեց կրոնի «դառ»-սինկամ «պուտի»-իրերի: Հակասական է գերիշխմանը և կեղեքմանը, քարոզում է վերադառնալ նախնադարյան համայնական կյանքին: Փիլիսոփայական ուսմունք է Չինաստանում 4—3 դար. մ.թ.ա, որի հիմքի վրա մ.թ. 2-րդ դարում, դասավորվում է կրոն, կրելով նույն անունը: Դատիզմի փիլիսոփայության սկզբուրբները, շարադրված «Դառ Դե Յզին» գրքի մեջ, որի հեղինակությունը վերագրվում է հնադարյան առասպելական մտածող Լաո Յզինին: Նրանում գլխավոր հասկացությունը, «ԴԱՈ», հայտարարվում է աշխարհի էությունը և առաջնապատմաբան, նրա բազմաձեռության սկզբնաղբյուրը, «բոլոր իրերի մայրը»: Սա որոշակի բնական «ճանապարհ» է, որով պետք է հետեւի շրջապատող աշխարհը և ամբողջմարդկությունը: Դատիզմի փիլիսոփայության մեջ ի հայտ են գալիս մատերիալիզմի և արեալիքային դիալեկտիկայի էլեմենտներ: Կրոնի մեջ Դատիզմի բնական պրոցեսները ստանում են դիցաբանական մեկնաբանություն, դասավորվում է աստվածային պանթեոն, ղեկավարվող հետեւյալ երրորդության՝ Շան դի (հասպիսյա տիրակալ), Լաոցզի, և աշխարհի արարիչ Պան գուն: Կրոնական կազմակերպությունը կառուցվում է պաշտոնակարգության (ինքնարիսիա) սկզբունքով: Վանականները և քրմերը խաղում են կարեւոր դերը: Հինգերորդ դարի սկզբին կազմավորվում է Դատիզմի կրոնատմունքը և ծիսակատարությունները, այն վերածվում է պետական կրոնի Բայցեայնպես նրա խորքերում առաջանում են բազմաթիվ սեկտաներ, տարբերվող ինքնարոյնությամբ, աստվածաբանական բարդանքների ցուցադրմամբ, դոգմատիկայով, ծիսակատարություններով, հավատացիականների պարտավորությունների համդեպ տարբեր հայացքներով: Դատիզմի հետնորդների մեջ եղել են դաժան ճգնափորներ, իսկ նրանց կողքին մարդիկ, որոնք չեին ընդունում, որ կյանքի բարիքներից օգտվելը համարվում է բարձրագույն երանելիություն: Կրոնական Դատիզմի համար բնութագրական է Բուդդիզմի և Կոնֆուցիական էլեմենտների էկլեկտիկական (անսկզբունքային համատեղման) համատեղում, կացութային սնահավատություն և այլ խորհրդամոլական (միստիկա) պատկերացումներ: Դառական քրմերը, քարոզելով անձի բարոյական ինքնակատարելագործման գաղափարը, առաջարկում են հավատացիականներին և երկարակացության հասնելու որոշակի մեթոդներ, իր մեջ ընդգրկող դիետա, ֆիզիկական վարժություններ և այլն: Միեւնույն ժամանակ նրանք զբաղվում են «չար հոգիների» վռնդելով, գուշակումներով և այլն: Դատիզմը արդեն կորցրել է իր վաղեմի դրույթները, գիծելով նրանց ուրիշ կրոններին, որոնք տարածվում են Չինաստանում: Նրան հավատարիմների քանակը քչանում է:

ԿՈՆՖՈՒՑԻԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Կոնֆուցիականությունը Հնագույն Չինաստանի առաջատար գաղափարական հոսանքներից մեկը, Սուբյեկտիվ իդեալիզմի գաղափարախոսությամբ(Վան Յանմին 1472-1528) Սա հնագույն Չինաստանի փիլիսոփա-քարոյախոս, իմաստուն Կուն—Յզիի ուսմունքն է, որը մեր ժամանակի սահմանագլխին վերափոխվեց կրոնի:

Կոնֆուցիականության սկզբնաղբյուրը «Լուն—Յույ» (Չրույցներ և քննարկումներ) ստեղծագործությունն է, գրված Կուն—Յզիի հետնորդների՝ Մեն—Յզի, Սյուն—Յզի, Կոդմից, մ.թ.ա. 6-րդ դարում:Կուն—Յզի, Կուն—Չժուն—Նի, 551—479 թ.թ. մ.թ.ա.: Իր ուսմունքի մեջ նա չի շոշափել կոսմոգոնիայի(տիեզերագնության) հարցը, հոգու և հետմահու կյանքը, քանզի հաշվում էր երկինքը որպես բարձրագույն որոշիչ ուժ, իսկ փիլիսոփայներին զոհաբերություն՝ նրանց նկատմամբ հարգալից վերաբերմունքն է: Նրա փիլիսոփայության և բարոյագիտության գլխավոր ուղղվածությունը դա մարդու խնդիրն է, նրա գաղափարական և հոգեւոր տեսքը, նրա տեղը երկնքի տակ: Մարդու ճակատագիրը, և ամեն ինչ այս կյանքում կանխորոշվում է երկնքի կողմից: Թագավորը պետք է լինի թագավոր, հպատակը՝ հպատակ, հայրը՝ հայր, որդին՝ որդի: Նա մշակեց իդեալական մարդու կոնցեպցիան՝

ցզյունցզի, որին հասնում են ոչ թե ծագման բերումով, այլ բարձր բարոյական հատկանիշներին հասնելով: Նրա մոտ մարդասիրական ուսմունքը (Ժեն), ուներ հատուկ նշանակություն: Որ վեհանձն այրերը (ցզյուն ցզի) իրենց բարձր բարոյականության շնորհիվ, կոչված են կառավարելու մանր մանրուկներին(սյաո Ժեն), որոնց վիճակված է միայն ֆիզիկական աշխատանք: Կոնֆուցիականության նպատակը կայանում էր ժողովրդի դաստիարակությանը, գործող կարգերը հարգելու ոգով: Ըստ ուսմունքի, երկնից մարդուն տրված է օրենք (Ժեն), որի ընկալման համար մարդը պետք է պահպանի հասարակության նորմաները(լի), վարվելաձեւ, ավանդները, ծիսակատարությունները, գործել սեփական հասարակության ղրկածքին համաձայն: Այն արդարացնում էր ազնվականների իշխանությունը հասարակ ժողովրդի վրա: Կոնֆուցիականությունը կրոնի վերածելու հետ միասին Կու—Յզին աստվածացվեց: Կոնֆուցիականությունը տարբերվում է մնացած կրոններից քրմերի, անբացատրելի (միստիկ) էլեմենտների բացակայությամբ, և բերվում է նախատեսված ծիսակատարությունների խիստ կատարմանը: Ուսմունքի պաշտամունքը միայն կայանում է նախորդների պաշտամունքում՝ ամեն ընտանիք, տոհմ ունեն իրենց տաճարը, որտեղ տեղադրված են նախնիներին սինվորող ցուցափեղկեր (չժու), որոնց առջեւում կատարվում են գոհաբերություններ և ծիսակատարություններ: Այս ուսմունքը կարգերի անխախտ հաստատականության մասին, բաժանում է մարդկանց ցածրների և բարձրների, երկնի կամքով գործացվում էր Չինաստանում կարգերի վերադասումը մեկը մյուսի հանդեպ: Միապետին նվիրվածություն՝ չժուն, հավատարիմ պարտքին՝ «ի», որդիական հավատանք՝ «սյաո», մեծահոգություն՝ «կուան», հարգանք մեծերի հանդեպ՝ «ղի»:

11-12-րդ դարերում Չժու Մի-ի գլխավորությամբ Կոնֆուցիականությունը ստանում է փիլիսոփայական հիմնադրում՝ նյութերի մեջ կա երկու սկիզբ

ԼԻ---գիտակից ստեղծագործական ուժ

ՅԻ---պասիվ մատերիա

Առաջինը մարդու մեջ ստեղծում է դրական որակ՝ ձգտում դեպի բարին, իսկ երկրորդը՝ բացասական որակ զգացմունքային հրապուրանքին ենթակայություն: Կոնֆուցիականությունը սուբյեկտիվ իդեալիզմի ոգով հիմնավորեց Վան Յանմինը (1472—1528):

Կոնֆուցիականությունը պետական ղեկավարման դարձավ մ.թ.ա. 136թ., որի պաշտամունքը պաշտոնապես պահպանվել է մինչև 1911թվականը:

Շ Ի Ն Տ Ո Յ Ա Կ Ա Ն ՈՒ Թ Յ ՈՒ Ն

Մինտո—ճապոներեն նշանակում է Աստվածների ուղի: Ճապոնիայի ամենատարածված երկու կրոններից մեկը (բուդդայականության կողքին): Մին կամ Կամի Աստվածներ են, ոգիներ են, որոնք զբաղեցնում են մարդու շրջակա աշխարհը:

Մինտոյի հիմքը -- բնության ուժերի և երևույթների աստվածայնացում ու նրանց երկրպագումը: Համարվում է, որ Երկրի լրիվ ցամաքը այս կամ այն աստիճանի շնչավորված է, աստվածայնացված է, անգամ այն իրերը, որոնք մենք սովոր ենք համարել անշունչ: Օրինակ՝ բարդ կամ ծառք: Ամեն իր ունի իր ոգին, աստվածայնությունը՝ **Կամի**-ն: Որոշ Կամիներ համարվում են տեղանքի ոգիներ, մյուսները մարմնացնում են բնության երևույթները, համարվում են տոհմերի ու ընտանիքների հովանավորողներ: Ուրիշ Կամիներ ներկայացնում են գլոբալ բնական երևույթներ, ինչպիսիք են Ամատերասու Օմիկամի, Արեւի Աստվածուհին: Մինտոն ընդգրկում է մագիան, տոտեմիզմը, տարբեր թալիսմանների ու ամուլետների գործունեության հավատքը:

Մինտոյի հիմնական սկզբունքը համարվում է բնության ու մարդկանց համաձայնեցված կյանքը:

Ստեղծվել է մ.թ.ա. 4-րդ դարում՝ բնության ոգեղենացման և նախնիների աստվածացման հնագույն պաշտամունքից: Ըստ դրա մարդն առաջացել է անթիվ ոգիներից: Մահացածի ոգին որոշ պայմաններում կարող է Աստված դառնալ: Շինտոյական արարողակարգը բաղկացած է չորս տարրերից՝

1. Մաքրագործում

2. *Չոհաբերություն*
3. *Աղոթք*
4. *Հեղում*

Շինտոյականությանն բնորոշ է ճապոնական ոգու բացառիկության և Աստվածային միասնության հավատի նկատմամբ: Նրա մյուս առանձնահատկությունը բնության և գեղեցիկի պաշտամունքն է: Նրան խորթ է երկնքի և երկրի, Աստծո և մարդու խիստ հակադրությունը: 5-6-րդ դարերում շինտոյական եկեղեցու դեկավար էր դարձել ճապոնիայի կայսերական տունը, կայսրը հայտարարվել է գերագույն քուրմ: Բուդդայականության մուտքը վերացրել է շինտոյականության մենաշնորհը: Երկրորդաշխարհամարտի ժամանակ ծառայել է ազգայնամոլական և ռազմատենչ տրամադրություններ բորբոքելուն: Գալոնիայի պարտությունից հետո Շինտոյի ազդեցությունը թուլացել է, այն անջատվել է պետությունից: Սակայն 1950թ սկսած նա նորից վերելք է ապրում, հռչակվել է գերկրոն, պարտադիր բոլոր ճապոնացիների համար:

Գալոնիայի առաջին առեղծվածային հուշարձանները՝ Կոձիկի, Ֆուդոկի, Նիհոնգի, արտահայտեցին սինտոիզմի կուլտի ձևավորման դժվարագույն ուղին: Այդ համակարգում նշանավոր տեղ է զբաղեցնում մահացած նախնիների կուլտը, որոնցից գլխավորը տոհմային առաջնամասին ուժիգամին էր՝ ցեղի անդամների համախմբման ու միաբանման սիմվոլը: Պաշտամունքի օբյեկտներ էին հողի ու դաշտերի, անձրեւի ու քամու, անտառների ու սարերի Աստվածները:

ՄԻՆՏՈՒՋՄԻ ԱՍՏԻՃԱՆՆԵՐԸ

Տոհմային սինտոն համարվում է կայսերական տան արժանիք: Կան Աստվածներ, որոնց կարող են դիմել միայն ընտանիքի անդամները, և ծեսեր, որոնք կարող են կատարվել միայն ընտանիքի անդամների կողմից:

Կայսրի կուլտ (տէննոիզմ) -- բոլոր ճապոնացիների համար պարտադիր է:

Տաճարական սինտո – ընդհանուր և տեղական Աստվածների հովանավորվում, որոնք կան ամեն մի տեղում և պահպանում են մարդկանց, որոնք ապրում են դրանց հովանավորության տակ:

Տնային սինտո – տոհմային Աստվածների հովանավորվում:

Ջ Բ Ա Դ Ա Շ Ս Ա Կ Ա Ն ՈՒ Թ Յ ՈՒ Ն (ՄԱԶԴԵԻՋՄ)

Ըստ Գրիգոր Մագիստրոսի՝ Մագդալկյանների գաղափարախոս Խարազանի որդի Ջրադաշտը համարվում է Արեւորդիների գաղափարական նախահայրը:

Հիմնված է Արիականության գաղափարաբանության վրա, գլխավոր պաշտամունքները Արարիչն ու Դիցերն են: Ըստ պարսիկ աստրոլոգ Բեհրուզայի հիմնադիրը համարվում է Ջրադաշտը՝ մ.թ.ա. 1738թ.: Պլատոնն ու Կլեմեն Ալեքսանդրացին պնդում են, որ Ջրադաշտը Էր անունով հայկազնի զավակ էր և, որ Էրը լինում էր անդրշիրմյան աշխարհում:

Հայտնի է նաեւ, որ ընդիուպ մինչեւ քրիստոնեությանը բռնացումը Հայաստանում գործել է Հայկական Մագդեիզմը: Սուրբ գիրքը “Ավետիս”-ն է (Ավեստա): **Արա Մազդ=Արա Ամենակարող: Ժամամականից Ջրադաշտականության հոգեւորական ինքնադիտում**

1. **«Մոզետան-մոզեր»** - Ամենաբարձր պաշտոնն է, ընտրվում է Դաստուրների շարքերից և ղեկավարում է Մոզերի միությունը
2. **«Մար-մոզեր»** - Մոզերի գլխավոր Դաստուրն է: Կարող է տեղափոխել կամ փակել կրակի տաճարը:
3. **«Դաստուրներ»** (բարձրագույն հոգեւորականներ)
4. **«Մոզպետներ»** (սովորական հոգեւորականներ)
5. **«Հիւրպետներ»** (նորավարտ կրոնավորներ)
6. **Հրկիզներ** (Ատրուշանի սպասավորներ)

Այս պաշտոնները՝ բացի հրկիզից կարող են զբաղեցնել միայն «մոզեյան»-ները՝ հոգեւորականների հետնորդները, ինչը ժառանգվում է հորից:

Բացի պաշտոններից կան նաև աստիճաններ՝

«Ռատու» - զրադաշտականության պահապան

«Մոգեսան» - Հոգեւորական հարցերում գրագետ բեհդին

Տաճարները կոչվում են Գանուն, Մեհյան, Ատրուշան, «Ատաշկադէ»՝ Կրակի տուն, օջախ: Կրակը երբեք չպետք է մարի:

Սուրբ կրակը լինում է երեք կարգի՝

1. **Հաթթական** – Հաթթանակաբեր կայսր կրակ՝ բարձրագույն կարգ

2. **Վեհկրակ** – Կրակների կրակ՝ երկրորդ կարգ

3. **Օջախ** – Օրենքով դրված կրակ՝ երրորդ կարգ

Մոգերը համարվում են Արաչի առաքյալներ և Սուրբ կրակի պահապաններ:

Աշխարհայացքն ու բարոյականը

Աշխարհայացքի հիմնական բնագիծը երկու Աշխարհների ճանաչումն է՝

Հոգեվոր -- տրամաբանակն, մտքային, գիտական

Երկրային-- մարմնական, ֆիզիկական

Չկա մարմնի մահկանացուն, չամուսնություն, վանականների պռակտիկա: Կյանքի հիմնական իմաստը աշխատավորի, ընտանքատերի, քաղաքացու պարտականություններն են և մեղսգործությունից շրջանցվելը: Բարոյական մաքրությունը և անձնական զարգացումը հատուկ է ոչ միայն հոգուն՝ այլ նաև մարմնին: Հիմնական բարոյական կանոնն է՝ երջանկություն նրան՝ ով երջանկություն է ցանկանում ուրիշներին:

Ավետիսը (Ավեստան) անվանում է հանրության չորսը խալ՝

1. **Ռատու** – Ղեկավար ազնվականներ, Զրմական դաս

2. **Ռազմիկ** – Ռազմական դաս

3. **Ռամիկ** – արհեստավորներ,

4. **Ռանչապը** -- հովիվներ, անասնապահներ, գյուղատնտեսներ

Ռիտեիքները

Զրադաշտում ուտելիքի ընդգծված արգելքներ չկան: Ծոմերն ու գիտակցված սովածությունները արգելված են: Կան ամսվա չորսը օրեր, երբ մսեղենը արգելվում է: Գինու արգելք չկա, բայց տեքստերում կա նորմալավորված խմելու խրատներ:

Շները

Համարվում է, որ ազնվական շները կարող են տեսնել չար ոգիներին՝ դեւերին և նրանց փտարում են: Արարողությամբ շունը կարող է հավասարվել մարդուն: Մեռած շանը կարելի է կպնել և հողարկավորության նորմերը մարդկային են: Իսկ գայլը դեվի ծնունդ է:

Ծեսերը

Սուրբ կրակը ունի շատ կարեւոր դեր, բայց Զրադաշտականին չի կարելի համարել կրակապաշտ՝ վիրավորական է, քանզի կրակը ընդամենը գետնի վրա Արարչի, Արեվի կերպարն է: Աղոթքների ժամանակ երբեք չեն խոնարհվում, կրակի կողմն են նայում, երբեք չեն շրջվում: Աղոթքի տեքստերը կարդում են բնօրինակով՝ Ավեստայով:

Պատվումներ – Արարչի և Դիցերի պատարագներ, սրբազորություն: Սա հիմնական Զրադաշտական ժամերգությունն է, որը կատարվում է կամ անձնական պատվերներով, կամ վեցը Հրեշտակապետերի առիթով՝ ավանդական մեծ տոների առթիվ: Այն միշտ կատարվում է լուսաբացին՝ մինիմում երկու մոգերի կողմից: Վեհկրակը վառվում է ստացիոնար կրակից՝ օջախներից: Հոգեւորականները նստում են դեմ-դիմաց սփռոցի վրա:

Կնունք -- Զրադաշտական ընդունողի ծեսը: Այն կատարվում է Մոգերի կողմից: Նա արտասանում է հավատքի սիմվոլը, Փառավորիայի աղոթքը և նրան հազցնում են շապիկը, կապում գոտին, դնում գդակը (մանրամասնը «Արիական հավատամքում»):

է 7-15 տարեկան հասակում:

Հնգակի աղոթք -- ամենօրյա հնգակի կարդացվող աղոթք:

Թաղման ծես

Հիմնական պահանջը՝ բնության արհավիրքների մաքուր պահելն է: Այդ պատճառով Զրադաշտականների դիակը չի թաղվում հողի տակ և չի հրկիզվում՝ դրանք ահավոր մեղ-

քեր են: Լուսինյան տաճարում՝ աշտարակում, որը շրջանաձև է ու առանց կտուրի, դրվում են դիակները ու կապվում, որ թռչյունները մեծ կտորներ չտանեն: Այսինքն դիակներին Ջրադաշտները համակրություն չունեն: Այժմ այդ ծեսը արգելված է՝ նրանք իրենց դիակները թաղում են բետոնից փոսերում, որպեսզի հողն ու ջուրը չապականվի:

Ամուսնություն

Չամուսնությունն ու անբարոյականությունը հավասար է դատապարտվում: Տղամարդու հիմնական խնդիրը ցեղի շարունակելն է: Տղամարդիք 25-30 իսկ կանայք 14-19 տարեկանում պետք է ամուսնանան: Ամուսնությունը մոռնոգամ է: Բացառություն է կազմում չբեր կնոջ համաձայնությամբ երկուորդ կին ունենալը:

Կրոնականության 9-ը հիմքերը

1. Արա Մազդի՝ բարիքների Արարչի, Իմաստուն Բարձրյալի հավատամք
2. Ջրադաշտի՝ Արա Մազդի միակ առաքյալի հավատամք (պահլ. Օրմազդ)
3. Հոգեկան աշխարհի և բարի (սուրբ) ու չար (Անգուր) հոգիների հավատամք
4. Անահիտի՝ Երկնային բարեպաշտի և հարմոնիայի հավատամք (Աշուի հակապատկերը Դրուջն է՝ իմա սաղանան)
5. Խդճի (սիրո) և Խրատի (գիտակցության) հավատամք
6. Յոթը Հրեշտակապետերի հավատամք
7. Փոխօգնության և Փոխսատարի հավատամք
8. Բնության արհավիրքների (կրակ, ջուր, հող, մետաղ) և կենդանական, բուսական աշխարհի հավատամք
9. Ծառաշխարհի կերտման հավատամք (Արարչի վերջնական հաղթանակը չարի հանդեպ):

Հավատամքի խոստովանումը

- ✓ Արարչին վերադասող
- ✓ Ջրադաշտի հետեվորդ
- ✓ Դեվի հակառակորդ
- ✓ Արտայի հավատամքի պահպանող

Բարոյական քառորդությունը

1. Բարի կամք (Բարեպաշտություն)
2. Բարի Խոսք (Բարեկրթություն)
3. Բարի Միտք (Բարեմտություն)
4. Բարի Գործ (Բարեկերտություն)

Հրեշտակապետերը

1. Արադի՝ մարդու հովանավոր արարողը
2. Կենդանի Հոգու՝ անասունների, կենդանիների
3. Արտա Էներգիայի՝ կրակի
4. Բշխանության՝ մետաղի
5. Նվիրվածության՝ հողի
6. Հարազատության՝ ջրի
7. Հավերժության՝ բուսականության

Յագատները (Առաքյալներ)

1. Միհր (բարեկամություն, պայման)
2. Անահիտի (Մայրության)
3. Տիր (Գիտության, հայտնագործության)
4. Արուսյակ (ջրերի տիրակալ)
5. Վահագն (հաղթանակի ու հերոսության)
6. Աստղիկ (կամքի)

Ռատու (գլխավոր) -- օրինակ՝ Ջրադաշտը մարդկանց Ռատուն է, Հացահատիկը հատիկների Ռատուն է....

Հրեշտակներ (նախընտրանք)-- Նախագոյության բարի հոգիների հասկացողություն:

Կրակ և լույս – Ֆիզիկական աշխարհում Լույսը Աստծո տեսանելի կերպարն է: Լույսի

աղբյուրը աղուտքի հայացքի ուղղությունն է: Կրակների կարգը Բունդուհիշի Յասնե 17-ից՝

1. **Բարձրյալի** -- Դրախտում Արարչի դեմը վառվող
2. **Բարիպաշտական** -- Մարդկանց և կենդանիների մարմնում վառվող
3. **Դուրեկան** -- Բույսերի մեջ վառվող
4. **Գործող** -- Կայծակի կրակը
5. **Սրբագույն** -- Սովորական տաճարային և երկրային կրակ

Դրախտ -- Բարի խոտը, միտք, գործ, Երգի տուն, Անվերջ փայլ՝ որտեղ Արարիչն է
Դժողը -- ստի տուն, դրուջի (սաղանայի)

Փառաշխարհի կերտում -- Աշան կփառաբանվի իսկ սուտը հավիտենական կջախջախվի
Երկու սկզբունքներ

1. Բարի ոգի Սպենտա Մանյուն՝ **Արարիչ**՝ միակ գերագույն Բարձրյալը
2. Չարը անձնավորող **Ահրիմանը** (Անգութ հոգի)

Յոթը ամենակարող գործություններ և Դիցեր՝

1. **Արարիչ և Անցը հրեշտակապետներ**
2. **Դիցեր** (Վահագն, Տիր, Սիիր, Անահիտին, Աստղիկ, Արուսյակ)

Այս նպատակներին հասնելու միակ ուղին Արտանն է՝ վարքի և պաշտամունքի բարձրագույն և արդար կարգը, բարոյական կերպը, աշխատելն ու կրոնական կանոններին ենթարկվելը: Արեմենյան շրջանում մարերի մոգերի միջոցով Ջրադաշտականությունը արեւելքից տարածվեց Իրանի արեւմտյան նահանգները: Սակայն այն պետական կրոնի է վերածվել Սասանյանների օրոք, պայքարելու **քրիստոնեության և մանիքեության** դեմ: Կային նաեւ աղանդներ՝ գրվականությունը, որոնք Ահուրամազդային և Ահրիմանին համարում էին նախնական աստվածային սկզբունքի՝ ժամանակի (Ջրվանի) ծնունդ: Մինչեւ այժմ էլ Ջրադաշտականությունը պահպանվում է Իրանում (Քերմանի նահանգ), Հնդկաստանում (Բոմբեյը և շրջակայքը):

Ջրադաշտականության խորհրդանիշները՝

- ❖ **Շապիկ** -- սպիտակ, բամբակյա, մեկ կտորից՝ 9-ը կարով
- ❖ **Գոտի** -- սպիտակ, նեղ, գործած 72 բրդյա թելից, 3 անգամ փաթաթվում է գոտկատեղին և կապվում 4-ը հանգուստով՝ քառհանգուստով:
- ❖ **Ատրուշան** -- Կրակ է ամանը կամ տաճար ատրուշանը
- ❖ **Փառավոր Հայր** -- մարդկային կերպարով Արարիչը թեւավոր շրջանում
- ❖ **Գույները** սպիտակն ու կանաչն են

Հ ՈՒ Դ Ա Ի Ջ Մ

/ՅԱԼՈՍԱԳԱՇՏՈՒԹՅՈՒՆ/

ՀՈՒԴԱ--նշանակում է «շիվ», «ֆայլոս»

ԻԷՎՀ=Եհովա- Ի(j)+ Էվի՝ տղամարդու տնքոց+կնոջ տնքոց=ՄԻԱՍԵՌ- սկիզբ

ՄԱՍՈՆԱ -- փողի Աստված

ՄԱԲԱՕՎՏ -- Բարձրյալ

ՄԱԴԱՆԱ --- Հրդեհների ՄԱԴԱՆԱ կամ ՄԱԴԱԷԼ չարագոր Աստվածն է

Ժիդ, ցիուդ, հուդա=ֆայլոս

Հուդայիզմի հիմքը---**Եսասիրությունն է:**

Հուդայիզմի բովանդակությունը **Խասիդիզմն է (Մատանականություն):**

ԴԱՎԻԴԻ ԱՍՏՂԸ նկարագրում է Եհովայի վեցթեվանի հրեշտակներին, ինչը իր հերթին բնութագրում է ցիուդների կարողություններն ու առաքելությունը: Ջիուդին համաշխարհային իշխանության բերած խուճապի մարդու մեջ այն հատկությունն է, որ սպանելով իր հորն ու մորը, նա դատարանից պահանջում է ներում՝ քանզի ինքը որք է:

Հուդայիզմի իրականացման մեթոդը---**Կաքալան է (Մագիա, կախարդություն):**

Ամենասրբագույն գաղափարաբանությունը---Խաբկանը, գողություն, ցուխություն, դավ Սրբագույն ծեսը---**Թշխատումը**, որ դառնա Սաղանիքնտրյալ ժողովուրդ:

«Համաշխարհային Իզրուէլյան միություն» կազմակերպությունը Հուդայիզմի միավորման

1) <u>ԼՎՏԻ (ՆՈՒՉՊԱՆԶ)</u>	
2) <u>ՍՈՒՏԱՍԱՆ</u>	
3) <u>ԳՈՂ</u>	
4) <u>ԲՈԶ ԳԷՅ</u>	
5) <u>ԽԱԲԵԲԱ</u>	
6) <u>ՂԱՎԱԴԻՐ</u>	

բարձրագույն էլեմենտն է: Իսկ գործնական ֆունկցիան իրականացնում է «Բնայ Բրիտ» (Պատգամի որդիները) մատնական լոջան:

Հուդայիզմը առաջացել է հբրյանների հետ միասին՝ մ.թ.ա. 10-րդ դարում: Այն կապված է Հակոբի 4-րդ որդու՝ Հուդայի անվան հետ, որի հետնորդները Բենյամինի հետնորդների հետ միասին պետք է հիմնեն Հուդեական պետություն՝ Երուսաղեմ (Ուրուշալիմ) մայրաքաղաքով: Այն Հիբրտսների՝ Հայկերի մայրաքաղաք Ավարիսն է՝ Խուտ-Ուարսը, Ուարտների տունը:

Հուդայականության կանոնը բաժանվում է երեք մասի՝

1. Թորա (օրենք) կամ Մովսեսի Հնգամատյան (այն գրվել է հարյուր տարիներ ուշ, բայց վերագրվել է Մովսեսին)՝ Ծննդոց, Ելից, Ղեսուացոց, Թուոց, Երկրորդ օրինած
2. Մարգարեներ (Մար՝ ջիոտ բառից է): Յեսուի, Գատավորաց, 1-4 թագավորաց, 1-2 մնացորդաց:
3. Մարգարեություն

Հուդայականության մեջ կա չորս դավանանք՝

1. Օրթոդոքսալ հուդայիզմ
2. Քարաիմեական հուդայիզմ
3. Խասիդական հուդայիզմ
4. Ռեֆորմացված հուդայիզմ

Օրթոդոքսալ հուդայիզմը սկիզբ է առնում իր ձևավորումից՝ մ.թ.ա. 10-րդ դարից:

Քարաիմեական (կարդացող) հուդայիզմը առաջացել է Իրաքում 8-րդ դարում: Սրանք ապրում են Իզրաիլում, Լեհաստանում, Լիտվայում, Ռուսիայում: Սրանք հերքում են Թալմուդի արությունը:

Խասիդական (օրինակելի) հուդայիզմը ծագել է Լեհաստանում 18-րդ դարում: Խասիդները այնտեղ են, որտեղ հբրյա կա: Սրանք “ջերմ աղոթք”-ների կողմնակիցներ են (բարձր ձայնով լացելով են աղոթում՝ արցունքը աչքերին):

Ռեֆորմացված հուդայիզմը ծագել է 19-րդ դարի սկզբին Գերմանիայում: Նրանում գլխավորը ծեսերի ռեֆորմն է: Եթե օրթոդոքսալների մոտ ընթերցումները հատուկ զգեստ են կրում, ապա ռեֆորմիստների մոտ նրանք քաղաքացիական հագուստով են և աղոթում են տեղի լեզվով՝ կանայք ու տղամարդիք միասին: Սրանց մոտ ընթերցում կարող է լինել և կինը:

Հուդայիզմում կա 8-ը հիմնական ուսմունք՝

1. սուրբ գրքերի մասին,
2. գերբնական էակների մասին,
3. մաշխախի (մեսսիայի) մասին,
4. մարգարեների մասին,
5. հոգու մասին,
6. անորշիքիմյան կյանքի մասին,
7. արգելված ուտելիքների մասին,
8. շաբաթի մասին:

Հուդայիզմի սուրբ գրքերը երեք մասից են բաղկացած՝

1. Թորա (օրենք)
2. Թանախ
3. Թալմուդ (ուսումնասիրում)

Գրավելով Քանահանը, Իզրաիլի որդիները մշակեցին պաշտամունք՝ իր մեջ ողջակե-

գության, շաբաթատոնի, լեւիտների լուսավորականության և Ասիրատի պտղաբերության ընդգրկմամբ: Հուդայական պետության անկման և տաճարի ավերմանը զուգընթաց մ.թ.ա. 586թ. հրեյաները Եգիպտոսում, Սիրիայում, Բաբելոնում և այլ երկրներում չէին հետապնդվում ֆալյուսապաշտության դավանանքի համար, միայն մի պատճառով, որ խիստ զաղտնի էր պահվում այն: Շաբաթի ու թվիատման պահպանումը պարտադիր հսկողության տակ էր: Վտարումից վերադառնալուց հետո վերականգնվեցին պարտադիր աղոթքները նույնպես, բայց 70թ. երկրորդ անգամ տաճարի փլուզումից հետո այն և ողջակեզումը վերացան: Միևնագոր փոխարինեց տաճարին: Օտար ազգերի մեջ ապրելով, ֆալյուսապաշտության և ավերիչ հատկությունների պահպանման գաղտնի պահպանությունը հրեյաների միջև զարգացրեց հատուկ ջերմ նվիրվածություն: Նրանք ամուսնանում են բացառապես միմիանց հետ, ռախիտիկ ու մարազմատիկ երեխաներ չծնվելու պարտադիր պայմանով՝ թույլ տալով կանանց օտար տղամարդկանցից հղիանալ:

Դեռես մ.թ.ա. 2-րդ դարում հուդաիզմում ձեռավորվել էին երկու խմբեր՝ հեսեններ և փարիսեցիներ: Հեսենները՝ ցաղուկները պատկանում էին հոգեւոր և գիտուններին, փարիսեցիները գրքայինների ծեսերին համապատասխան էին գործում, փորձում էին չափավորել հեսեններին և նրանց որոշումներին: Հեսենները գործում էին օրենքի տեսանկյունից, փարիսեցիները օրենքի ոգուց: Փարիսեցիները սկսեցին երկրպագել Բանավոր Թորան: Այդպիսով փարեսեցիները ընդունեցին հոգու անմահության ուսմունքն ու մեռածների համբարձումը, իսկ հեսենները հերքեցին այն: Բանավոր Թորայից անընդհատ օգտվելու համգամաբը փարեսեցիների մոտ առաջացրեց օրենքի չղջանցման անողորմելի գաղափարը:

Փարիսեցիների ծեսերը շարունակեցին թանախմները (դասատուներ), ամորախմները (ուսուցանողներ), ու սաբորախմները (պարզաբանողներ), որոնց խմբակային աշխատանքի արդյունքը հանդիսացավ Թալմուդը: Այն իր մեջ ընդգրկեց Բանավոր օրենքը, իրավական եզրակացությունները, քննարկումները, տարբեր հարցերի մասին որոշումները, նախադրություններն ու սկզբունքները, ինչպես նաեւ պատմական տեղեկությունները, առասպելները, ավանդությունները: Իր վերջնական որոշումը Թալմուդը ընդունեց 500թ. Բաբելոնում: Բաբելոնյան Թալմուդի վերջին խմբագրումը պատկանում է Սուրեի համալսարանի ղեկավար Ռաբիին և Պումբեդիտի համալսարանի ղեկավար Իյոսեին: Երուսաղեմյան Թալմուդը, որը մի քանի սերնդի աշխատանքներ է՝ ավարտվեց 350թ. Երուսաղեմում:

Սավորայինների շրջանը հասնում է մինչև 600թ.։ Որից հետո հայտնվեցին գեոնիմները (փառաբանվածներ), որոնք գլխավորեցին Սուրեի և Պումբեդիտի համալսարանները, Բաբելոնի երկու դպրոցները, որոնք փոխարինեցին 300թ. Հռոմի կողմից Պաղեստինում փակված դպրոցներին: Այդ ժամանակ Բաբելոնյան համայնքի ղեկավարությունը կոչվում էր “Ռեշ գալուզա” (Էկսիլարիս), որոնց հաստատում էին պարսկական իշխանությունները: Բայց իրական ազդեցությունը հրեյաների վրա իրականացնում էին գաոնները: Նրանց շրջանը տեսեց 450 տարի՝ 600 մինչև 1050թ.։ Նրանք միաժամանակ և դատավորներ էին: 987թ. Շերիրա Գաոն րաբբին գրեց Թալմուդի հրեյաների համար պարտադիր լինելը, իսկ Ամրամ Գաոնը Սուրայից 870թ. և Սաադին Գաոնը կազմավորեցին պատարագը:

Ն.թ.ա. 621 թ. Հուդեանի ցար Բոսիյան իր հրամանով բոլորին սարքեց հուդա: Այդ հակադրաժող կողմերին պատմիչները ներկայացնում են որպես Բաղդէլ և Հուդեյա պետություններ: Այդ պատճառով էլ աստվածաբանները համարում են, որ իբր առաջին մարդիկ՝ Ադամն ու Եվան հուդայապաշտ են եղել: Այդպես էլ կա, քանի որ Ադամն ու Եվան մոզոնված են հենց իրենց՝ ջիուդների կողմից, որպես առաջին հրեյաներ՝ ջիուդներ:

Գաոնների շրջանում առաջացավ Թալմուդը հերքող քարախմների սեկտան: Դրանք Անան բեն Դավիդի հետնորդներն էին, ով հավակնում էր Էսկիլարիսի դիրքը գրավելուն, ինչը զբաղեցնում էր իր ազգականը: Անանը փախավ Պաղեստին, հավաքեց համախոհներ, հավատարիմ Բիթլիայի օրենքների գերակայությանը, բայց պարտվեց և Թալմուդը մնաց ամենահեղինակավոր աշխատանք՝ անկախ նրանից՝ որ տարբեր րաբբիների մեկնաբանություններ է: Տրուայից Բաբբի Շլոմո բեն Իգլիսակի մեկնաբանություններից հետո Թալմուդը դարձավ հրեյաների համար հասանելի գրականություն: Հետագայում “Մայմոնիդի օրենքների ժողովածու” անվան տակ (Միշնե Թորա), Չոքս շաբբ (Աբբաս Թուրիմ), Հակոբ բեն Աշերի գործը, և Իոսիֆ Կարոյի “Բացած Սեդան” (Շուլխան Արուխ) գրքերը ի

հայտ եկան: Կարոյի “Շուլխան Արուս”-ը, կազմված Արքաա Թուրքմ-ի հիմքի վրա, մաս-տակարարված Մայիսեյ Բասերլեսի (1520-1572) անհասկանալի մեկնաբանություններով, օրթոդոքսալ հերյականության կողմից ընդունված է որպես նորմալավորված:

11-րդ դարում Բախյա իբն Պակուդան գրեց “Մրտի պարտականությունները” էթիկայի մասին գիրքը, իսկ Հուդա Գալեվին Տոլեդոյից հերքեց Արիստոտելի մատերիայի հավեր-ժականության ուսմունքը:

Այդ միատիկ տեսությանը զուգընթաց զարգացավ և գործնական Կաբալան, հենվելով մարդկային բնության վրա: Դեմոնոլոգիայի և մագիայի օգնությամբ պետք է շահագործ-վեր մարդկությունը, քարոզվեք միասականությունը հանուն Իգրոտի փրկության: Առա-ջացան կեղծ մեծահաներներ՝ Աբրահամ Աբուլաֆիան (1240-1291), Դավիդ Ռեուբենին (1490-1535), Սոլոմոն Մոլիսոն (1500-1532), Սաքբատայ Յվին (1626-1676), Հակոբ Ֆրանկը (1726-1791): Կաբալան ներագրեց առաջանալու “մուսար” իրավասումունքին: Միատիկա-կան գործերից հատկանշական են Սամուիլ Խասիդի և նրա որդի Հուդա Խասիդի (1150-1217) “Մեֆիր Խասիդի” (քարիականների գիրք), որտեղ բարձրագույն քարոյական սկզ-բունքները փոխարկվում են սնապաշտությամբ, չար ոգու և դեմոնների հավատքով:

Միատիկական տեմոնեցիան ստացավ նոր թափ 18-19 դարերում Լեհաստանում առա-ջացած Խասիդիզմի օրոք: Այդ շարժումը դեմ էր ռաբբիզմին, բայց կյանքի անհապաղ մաս պետք է կազմի Թալմուդի ուսումնասիրությունը: Շարժման հիմքը դրեցին Իգրաե Բեն Էլիզբեր (Բաալ Շեմ Տով) և Դով Բերը Մեծերիչից 1750-ականներին:

Առաջ եկավ Մայիսեյ Մենդելսոնը, որը Գերմանիայում Թորային և թալմուդին զուգա-հեռ հերյաներին տվեց աշխարհիկ կրթություն և իվրիտի ուսումնասիրությունը նույնպես: Այստեղից սկսվեց Խասկալների շարժումը (հերյաների լուսավորում) կենտրոնական Եվր-ոպայում: Առաջ եկավ հուդայիզմի գիտական ուսումնասիրության հիմնադիր Լեոպոլդ Յունցը (1794-1866):

Գերմանիայում 19-րդ դարի սկզբին առաջացավ հուդայականության ռեֆորմիստա-կան շարժումը: Նպատակը հուդայիզմին ժամանակակից պայմաններին դրսեւորելն էր: Մինագոգում կանայք ու տղամարդիք միասին, մտցվեց երգեհոն, խոռ, գերմանական եկե-ղեցական հիմների կատարում, գերմաներենով կատարել ժամբգությունն, Սիոնի մասին չաղոթել, հերքել ռաբբիական մոտեցումը օրենքի տառին: Այն տարածվեց Անգլիայում, Ֆրանսիայում, ինչպես նաեւ Խասկալա անվանմամբ Ռուսիայում, ԱՄՆ-ում:

Օրթոդոքսալ Հուդաիզմը ստիպված եղավ փոփոխել Օրենքը, որպեսզի չկորցնի համա-խոհներին: Բաբբի Գիրլը հայտարարեց, որ բոլոր փոփոխությունները պետք է կատար-վեն, բայց օրթոդոքսալ հուդայիզմի հիման վրա:

Չաքարիա Ֆրանկեր (1801-1875), պատմական հուդայիզմի ժամանակակից դպրոցի հիմնադիրը, ինչը արդյունքում կոչվեց “կոնսերվատիվ հուդայիզմ”, հայտարարեց, որ կոն-սերվատիվ շարժումից հրաժարվելը հավասարագոր է կրոնի ուրացմանը: Սոլոմոն Շեխ-տերը ԱՄՆ-ում մեծ հաջողությունների հասավ: Ռեկոնստրուկցիոն շարժումը Մարդեխայ Մ. Կապլանի գլխավորությամբ ծագեց կոնսերվատիվ հուդայիզմի ներսում, այն է՝ հուդա-յիզմը, դա զարգացող կրոնական քաղաքակրթություն է, որի պահպանքի նորմաները բնու-թյապետ են ոչ թե հավատքի ուսմունքով, այլ հերյական ժողովրդով:

Եհովականությունը առաջացել է “Իյ” (հերյ “Յոդ” տառը)՝ այսինքն Ադամ և “Է-Վ-Հ” չորսը տառերի “Ի-Է-Վ-Հ” միացությունից (Այսինքն իրականում ոչ թե Եհովա՝ այլ Իյեվա պետք է հնչի և ճիշտ կլինի եթե հայության մոտ այդ չարաբաստիկ անունը ճիշտ հնչի՝ **Իյեվ-Հ**: Անգամ Էլիֆաս Լեւին 18-րդ դարում Ֆրանսիայում խոստովանում է, որ Եհովան պետք է կազմված լինի Ադամ ու Եվա միացությունից, ինչերը իրենց հերթին տղամարդու ու կնոջ ինտիմ հարաբերությունների ընթացքի արձակած ճիշերն են), իսկ մ.թ.ա. 621 թվականից վերանվանվել է ավելի կոռեկտ կոչմամբ՝ հուդայականություն՝ «Ֆալտասպաշտություն» անվան տակ: Հետագայում՝ 8-րդ դարում Իրաքում նույն հիմքի վրա առաջացել է Քարա-մականությունը (քարաիմ—կարդացող), որոնք չեն ընդունում Թալմուդի սրբությունը: Նույն կերպ 18-րդ դարում Լեհաստանում առաջացել է Խասիդականությունը (Խասիդ--օրինակելի), որոնք պահանջում են աղոթել բարձրաձայն և լացելով: 19-րդ դարում Գերմա-

միայնում ձեւավորվում է Ռեֆորմացիոն Հուլայիգը, ինչը թույլատրում է աղոթքները կատարել տեղի լեզուներով, ռաբբիները կրեն քաղաքացիական հագուստ, կին ու տղամարդ մի դահլիճում աղոթեն և որ ռաբբին կարող է լինել նաեւ իգական սեռից:

19-րդ դարում հուդայականությունը առավել ամրապնդելու նպատակով առաջ քաշվեց եւս մեկ ուղղություն՝ “Եհովայի վկաներ” կրոնական կազմակերպությունը: Եհովայի վկաների նպատակն է վերացնել պետությունները և հաստատել Աստծո՝ ԲԷՎԷ-ի քաղաքությունը, որը պետք է լինի Արմագեդոնից հետո: Ընդունում են Դանիել մարգարեին և “Յալտություն” գիրքը: Այն հիմնադրել է Չարլզ Թեյզ Ռասսելը 1872-ին:

Հրեյական Աստվածներն են՝ Եհովա, Աստարոտ, Մամոնա, Էլոհիմ, Մաբաօփ:

Հուդայականությունը որպես գաղափարախոսություն, Թորան որպես սկզբնաղբյուր, Թալմուդը, Չոհարը, Տանյան, Կաբալան, Իբբուրը, Դըբուկը որպես իրականացման ծրագրեր, «Ընտրյալ Ժողովուրդ» արգումենտով համարվում է ՆԱՅԻԶՄ-ի հիմքը: Եթե Աստված է ստեղծել մարդկանց, ապա ինչպես նա կարող է մեկին մյուսի հանդեպ համարի ընտրյալ՝ հետեւա-բար այս մոգականությունը ունի միմիայն մեկ նպատակ՝ **ՆԱՅԻԶՄ**:

ԹաՆաՆը կազմված է 24 գրքերից՝

- Թորա--հինգ գիրք (հնգամատյան)
- Նեվիիչ—յոթը գիրք (մարգարեներ)
- Խտուվիչ—տասներկու գիրք (գրություն)

Թալմուդը բաղկացած է 19 հատորից և բաժանված է երեք մասի՝

- Միշնա
- Պաղեստինյան Գեմարա
- Բաբելոնյան Գեմարա

Հուդայականության աշխարհակալական նպատակի իրականացման ստրատեգիայի առաջնահերթ խնդիրները պետություններին ու քաղաքություններին չժառայելը, բացի Թալմուդից ուրիշ ոչ մի օրենք չճանաչելը, ներթափանցելով պետություններ՝ ներսից պետությունները քայքայելը, քաոսի վերածելը ու իրենց կողմից ղեկավարելն է: Դրա վառ ասպարեզում է Հիտուսի և հուդայների երկխոսությունը՝ «Մենք Աբրահամի զաւակն ենք և ոչ ոքի երեք չենք ծառայել...» (Յովհաննես Ը:33):

Այս ամենը գրվել է մ.թ.ա. 180-116թ.թ., իսկ Թալմուդը կազմվել է մ.թ. 4-5 դարերում, բայց ջիւղների կողմից համարվում է հնագույն: Ծիծաղելի է, չէ՞:

Հուդայիզմի կրոնական փիլիսոփայությունը ներթափանցված է մեսսիանիստական անբացատրելիությամբ: Որոշումներին դեմ առարկելը, կամ դասակարգային թեմաներ քննարկելը հավատացիականի կողմից, համարվում է **հոտիդալաճանություն**: Հուդայականության գերագույն Աստվածը Եհովան է: Սկզբնապես համարվել է հուդա հոտի, իսկ հետագայում՝ մ.թ.ա. 7-րդ դարից հերյա ժողովրդի գերագույն Աստվածը: Իբր այս Եհովա Աստվածը «Նոյ (չար ոգի կամ Զրադաշտականում անբարո Աստված) Նահապետին» իր ընտանիքի հետ միասին պահպանեց ջրհեղեղից և Նոյը դարձավ մարդկային ցեղի երկրորդ նախահայրը (Բիբլիա, Ծննդոց ԳԼ-2): Բայց քաջ հայտնի է, որ ջրհեղեղը տեղի է ունեցել դրանից հազարավոր տարիներ առաջ: ԵՎ հետո, ինչպես կարող էին մեկ ընտանիքից առաջանալ տարբեր ազգեր, այն դեպքում երբ Նոյի փոքր որդին՝ Զամը իր անձնական հորը՝ Նոյին բռնաբարել է (Բիբլիա, Ծննդոց -Թ 22-29):

Հուդաները կենաց լույսը չեն ընդունում և իրենց լույսը պետք է բերի Լուցիֆերը՝ Լուսաբերը: Լյուցիֆեր-Էուֆորը հռոմեացիների մոտ դարձել է Վեներա կամ Աֆրոդիտ-Անադիոմեն՝ ծովում հայտնվող Աստվածուհի, “Աստվածային մարդ”, Ֆինիկիական Աստարտայի կամ Հրեյական Աստարոտի հոմանիշ: Դրանք բոլորը կոչվել են Առավոտյան Աստղ և ամհատակ Կապուտան ծովերի դեղեր կամ Մար, ինչը հիմա Հռոմի կաթոլիկական եկեղեցու համար Կույա Մարիամն է: Ահա՝ թե որտեղից ջիւղի “մար” անվանումը:

Հուդայիզմի հաջորդ շրջանը ձգվեց մինչև 19-րդ դարի սկիզբը, և կարող է համարվել ռաբբինա-թալմուդական: Այս շրջանում ռաբբիների (օրենքաւսուցանող)միջոցով, թորայի մեկնաբանությունների հիման վրա իբրյաների ֆեոդալական շրջանի նոր կյանքի պայմաններում, ավարտվեց, իր նշանակությամբ Թորայից հետո, հուդայիզմի կրոնատամուրի

երկրորդ սկզբնաղբյուրը՝ Թալմուդը (3-5 դար.): Իսկ հին կտակարանի Աբրահամը, դա քրմերից սերտված Հնդկական Բրահմա հասկացողությունն է, որը հուդաների կողմից աղավաղված է: Նրա մեջ շարադրված են հուդայական հրեշտակաբանությունը և դեմաբանությունը, այսինքն, բարի և չարիների մասին, ինչը կոչվում է հուդայիզմում բազմաստվածային հավատամքների արձագանք և նրա միաստվածային բնույթը դարձնում է պայմանական: Թալմուդը ամրացրեց կրոնական ծիսակատարությունների ծանրականության հասկարգը, որը կապում է հավատացյալների պահելածելը 613 պատվիրանների հետ: Այդ շրջանում դրսևորվում է հուդայիզմի այն տեսքը, որը (Օկտավիա)հաշվում է օրթոդոքսալ կամ ավանդական: Հուդայիզմի զարգացման հաջորդ էտապը եկավ 19-րդ դարի սկզբին, և կապված էր հրեյաների բուրժուա-իրավական ազատագրման հետ, արեւմտյան Եվրոպայի երկրներում: 19-րդ դարի երկրորդ կեսերին բուրժուական հասարակության պահանջներին հարմարեցնելու համար, ենթարկվել է ռեֆորմի, հիմնականում ծիսակարգային: Առաջանում է հուդայիզմի առաջին բուրժուական տարատեսակը՝ ռեֆորմացված հուդայիզմ: Վերափոխման իդեոլոգները հրաժարվեցին մեսսիայի դոգմատի կապից հրեյաների Պաղեստին վերադառնալու հնարավորությանը, հրեյական պետության վերածնունդը, և հայտարարեցին հուդայիզմը բազմակողմանի էթնիկական ուսմունք: Նրանք չարտեցին հուդայիզմից շատ ավանդական ծիսակատարություններ և հուդայիզմի հավատը Բողոքականներին: 20-րդ դարի սկզբին հուդայիզմում ծնվում է նոր կոնսերվատիվ ուղղություն: Աստվածաբանության կոնսերվատիզմը հայտարարեցին կրոնական ավանդույթների հանդեպ “բացասական վերաբերմունք” և ելույթ ունեցան հուդայիզմի սերտ կապի մասին Միոնիզմի հետ: Աշխատավորների կրոնից հեռանալու փորձի կանգնեցման ակտիվացումը 20-րդ դարի 30-ական թ.թ. արեւմուտքում ծնեց հուդայիզմի նոր ուղղություն՝ ռեկոնստրուկցիոնիզմ: Փորձելով ամրապնդել հուդայիզմի դրությունը, ռեկոնստրուկցիոնիստները հուդայիզմը հայտարարեցին «հրեական քաղաքակրթություն», որը որոշում է իբր թե անձի էթնիկ պատկանելիությունը: Կղերիկ-սիոնիստների կանխադրույթների օգտագործման հիման վրա նրանք մշակեցին ամբողջավարական սոցիալական ծրագիր, հրեյական աշխատավորությանը ենթարկելու կապիտալիստներին և ռաբբիններին: Հուդայիզմի դեկավարները արեւմուտքում հակառակ շարքային հավատացյալների կարծիքներին՝ հայտարարեցին սիոնիզմին օժանդակելը, իսկ 1976 թ. սկսեցին կազմակերպություններով միասնանալ, իսկ 1976թ. սկսեցին կազմակերպված միավորվել այսպես կոչված համաշխարհային սիոնիստական կազմակերպության հետ: Որոշակի ուժեղ իրավիճակի մեջ է հուդայական կղերիկայիզմը Բրդոլեյում, որտեղ ռաբբիական կազմակերպությունները քաղաքականության և հասարակության մեջ ունեն առեղիժ ազդեցություն:

Հուդաները համարում են, որ անդրշիրիմյան աշխարհում բոլոր հոգիները գնում են նույն անդրշիրիմյան երկիր՝ Շեոլ, որտեղ չկա ոչ երջանկություն, ոչ տանջանք: Նրանք սպասում են մեսսիային, որպեսզի գա ու անմեղներին նվեր տա: Դրանք համարում են, որ գոյերը՝ ոչ հուդաները, ընդմիջտ ընկնում են դժոխք:

Հուդաները պարտավոր են հետեւել երեք ուսելիքների արգելվածությանը՝

1. Խոզի, մսպաստակի, ձիու, ուղտի միս, ծովախեցգետին, օմար, ուստրե,
2. Արյուն
3. Միաժամանակ մսային և կաթնային

Սակայն, և Թալմուդը, և Միոն հմուտների արձանագրությունները թույլատրում են “հարկ եղած դեպքում” չպահպանել բոլոր այս “պարտադիր” դրույթները:

ՀԲՐՅԱԿԱՆ ԱՌԵՂԾՎԱԾ

Հրեյաների կենաց ծառ՝ 10-ը սեփիրոտներ (թվեր կամ ոլորտներ) Մարդ (Ադամ Կադմոն), կին, երեխա, Աստված կապերը այնպես են դասավորված, որ անընդհատ կապի մեջ են, որի բացատրությունը զբաղեցնում է գրքի կեսը:

Ջիուդական Առեղծվածը (միստիկա) հիմնված երկնային դրյակների և գերբնական է-ակների վրա լիովին արտահայտված է խասիդական “Չոհար” և “Կաբալա” (“Зохар” և “Каббала”) գրքերով (թարգման. Աննա Բլեյզ):

Ուսումնասիրելով այդ գործերը՝ գալիս ես այն եզրահանգմանը, որ ջիուդական առեղծ-վածը անչափ անգրագետ ինչ որ աղբյուրներից վերագրված է և չունի հիմնավորված մե-ցուկ: Այն գրված է հրեյաների մոտ հուդայականության հանդեպ ֆանատիզմ սերմանելու և ջանալու այդ ամենին գիտական մոտեցում ցուցաբերելու համար՝ չնայած ստացվել է լիակատար անմտություն:

Բոլոր դեպքերում ուսումնա-սիրենք այն:

Նախապես զգուշացվում է, որ Կաբալան առաջացել է Բաբելոնյան գերության ըն-թացքում և օրոգորջալ հու-դայականությունը այն չի ըն-դունում:

Կաբալան բաղկացած է երկու մասից՝

1. Գիտատեսական (Բյունիտ)
2. Գործնական (Մաս-սիտ)

Գիտատեսականը կազմված է երկու մասից՝ Մասսե Բերե-շիտ (կոսմոգոնիա) և Մասսե Սերկաբա (Աստվածաբա-նություն), որոնք գրված են “Մեֆետ իցերա” (Ստեղծման գիրք) և “Չոհար” (Փայլի գիրք) գրքերում: Այս գրքերում խոսվում է մոստովմանների և Հռոմի Նիկոլայ 3-րդ պապի մասին՝ այնպես, որ սրանք գրվել են 13-րդ դարում:

Բիբլիայի Ծննդոց գլխում

Աստծո կապը Երկրի հետ հավասար է՝Արարք (բրի) + ստեղծում (ցեցերա) + պատ-րաստվածներ (աս-եր)

Արարք—ստեղծագործական մտքերի ոլորտ

Ստեղծում—Հոգու կամ կենդանի էակների ոլորտ

Պատրաստվածներ—Նյութական երևույթների ոլորտ

Մարդը պատկանում է այս բոլոր ոլորտներին միաժամանակ, քայք արմատավորված է ներքին՝ նյութական ոլորտում, որի միջոցով միանում է Աստվածներին:

Բարձր ոլորտներում ապրող էակները հրեշտակներն են (անջել),որոնց գլխավորը Միկաէլ-ն ու Մաշեյա-ն (փրկիչ) են:

Մարդկային հոգիները կոչված են մաքրման և կատարելագործման համար՝

- Գիլգուլ՝ հաջորդաբար, մինչև լիովին մաքրում
- Իբբուր՝ կենդանացած հոգու հատուկ ներառում: 7 և 14 տարում մարդը փոխում է հոգին: Հենաթրիա, Նոթարիկոն և Թեմուրա մեթոդներով:

Կաբալայի երկրորդ՝ կիրառական մասում նկարագրված է, որ Աստծո անունների նպա-տակայնացված օգտագործմամբ կատարվում են տարբեր հրաշքներ:

Խասիդական կրոնաուսմունքող Մագգիդ Մեծիրիչացին ասում է, «Մարդը պետք է հե-ր-

քի իր “ես”-ը մարմնից այնքան ժամանակ՝ մինչև չանցնի բոլոր փուլերով և դառնա Աստծո հետ միասնական, մինչև ամբողջովին ու լիովին չլուծվի այս անմարմին աշխարհի մեջ»։ Միեւնույն ժամանակ իրար խաբելու իրավունք չունեն՝ Սաղմոս Ծ.7 «Նենգություն անողը չի բնակուի իմ տան մէջ. նա որ տուտ է խօսում՝ հաստատ չի մնալ իմ աչքի առաջին։ Իեզեկիիլ մարգարեն կատարում է սիմվոլիկ ճանապարհորդություն տիեզերքում՝ Ադամի մորուքի արանքներում խճճվում, ու դառնում է անտիկ հրեյայի գաղտնատեսիլ կերպար։ Նա քարոզում է Եհովանվիրավածությունը մտցնել մեղիտացիայի միջոցով։ Իսկը հայեցողի (coзерцатель) գերտիպար Ադամ Կադմոնին ջանալ մնանվել։

Պետք է ձգտել ու հասնել Մովսեսի հոգեկան մակարդակին։ Դրան հասել են ընդամենը ռաբբի Յակոբան, ռաբբի Շիմոն բոր Յոխային, Իցխակ Լուրիան, Ավրաամ Աբուլաֆիան, Իգրոնէ Բաալ Շեմ Տվըր։ Իսկ մնացածը ընդամենը Մայիսեյի հոգու կայծ են։

Աստծո իզական իպոստասի՝ Շեխինի մեղիտացիան, իրենից ներկայացնում է յոթը դեմքանի կանացի մեծությունը, որոնցից ամեն մեկը թաքցնում է հայեցողի հոգու ասպեկտներից մեկը։

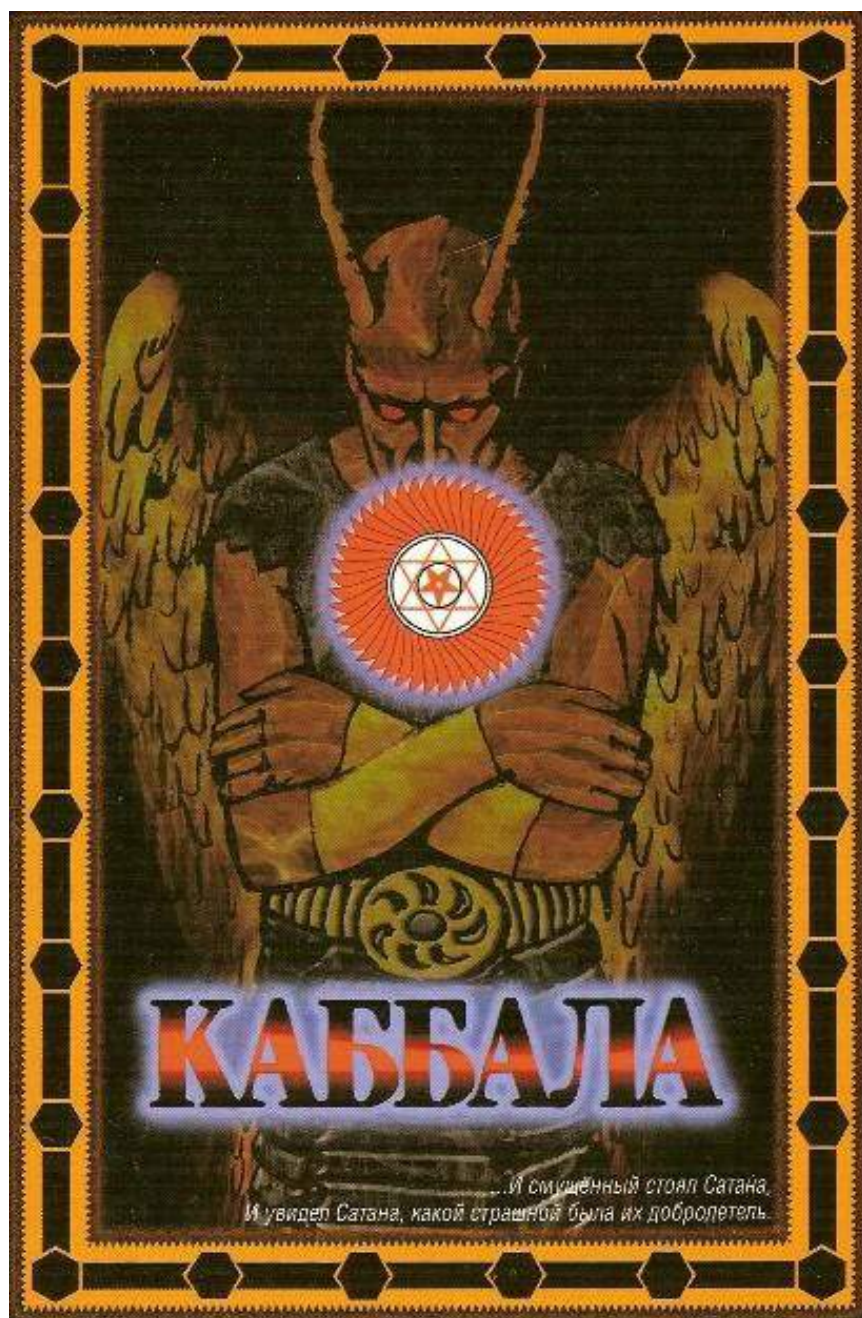
Կանանց ու տղամարդկանց կարող 10-ը սեփրոտների մասին Մայիսեյ Կորդովերոն գրում է,–« Ոչ աջ, ոչ ձախ շարժվելով՝ չիտնարհվելով դատին ու տառապանքին՝ Էությունը ընդհանրապես չի փոխում գույները։ Միայն թե սեփրոտի ճառագաթների երբեմնանգ ապակիների միջով անցնելով, առավելություն կատանա մեկ դատը՝ մեկ տառապանքը»։

Գրքի 71 էջում՝ Սեռ և Սեքս գլխում, կարդում ենք,–«Հարյուրամյակներ շարունակ Կաբալահը պնդել է, որ Աստվածը միաժամանակ և տղամարդ է և կին։ Հետեւաբար մարդը հանդիսանալով Աստծո նմանակ և կերպար՝ նույնպես համարվում է անդրոգամ /երկսեռ/ էակ»։ Փաստորեն նույնը հաստատում է ջիուդ ռաբբի-գիտնական Էլիֆաս (Աստծո կացին) Լեւին, ով իր «Բարձրագույն մագիա՝ գրքում պնդում է, որ Աստծո՝ Եհովայի անունը պետք է կազմված լինի Ադամի, ինչը հրեյայերեն գրվում է մեկ՝ Իյ (յոդ) տառով և Եվայի, ինչը հրեյայերեն գրվում է երեք՝ ԷՎԱ տառերով և բաղկացած է չորս ԻԷՎՀ տառերից։

Սեփրոտների “կենաց ծառ”-ին գիտական իմաստ տալու նպատակով 12-րդ դարում սկսել են կապել Կաբալահը արամեական տառերի հետ։ Այս հանգամանքը արդեն առհամարանք ու ծիծաղ է առաջացնում՝ քանի որ՝ նախ այդ գրերը հին Հայկականն է, հետո դրանից օգտվել են իրենց ամբողջ պատմության ընթացքում ասորիները և հետո՝ եթե զտափարախոսությունը պատմական է, ապա այն ի սկզբանե պետք է կապված լիներ առաջին հերթին գրերի հետ։

Այսպիսով, գիրքը հետևում է հետեւյալ նպատակներին՝

1. Հուդայիզմը տոտալիտար կրոն է
2. Մարդու Արարմունքի կեղծում
3. Առաջին Արարված մարդը ոչ թե Առյուծ Մեերն է՝ այլ Ադամ Կադմոնը
4. Միհրականությունը վերագրված է Միկաէլին ու Մաշեային
5. Հոգիների նկատմամբ անպատասխանատու վերաբերմունք
6. Նյութականն է կապում մարդուն՝ որպես նյութի, ապրանքին ու Աստծուն
7. Մարդիք՝ դրանք ԱՄ-երն են և ոչ թե ԱԲ-երը
8. Հրեյաները իրար խաբելու իրավունք չունեն՝ մնացածին պետք է խաբեն
9. Մեղիտացիայի միջոցով հրեյաներին սարքել ֆալսոսպաշտ ֆանատներ
10. Հրեյա կանայք պետք է յոթը դեմք ունենան
11. ԵՎԱ մեկ անգամ հաստատվեց, որ Եհովա (Johoh)նշանակում է երկսեռ

...И смиренный стоял Сатана,
И увидел Сатана, какой страшной была их добродетель.

✓ Կաբալան (կաբբալան) վերցված է Խալդիական «Թվերի գիրք»-ից:

Կաբալան կազմված է խալդիական ԿԲԼ տառերի հապավումից, ինչը նշանակում է սողալական (Սողոմ – սող հրդյ. մտրակ) երդման հավատարմությանը փոխանցել բանավոր և երբեք, ոչ մեկի կողմից չի գրառվել: Կաբալա խալդերեն նշանակում է կապել, ճոպանով փաթաթել: **(Ինձ թվում է պետք է կարդացվի կապել կամ թողթուցիք անել՝ կապել):**

Մայմոնիդի ուսմունքը նպաստեց միատիկ ուղղության՝ Կաբալայի ձևավորմանը: Այն Իսլամիայից արագ տարածվեց դեպի հյուսիս: Առաջին Կաբալայի գիրքը՝ “Մեֆեռ Եցի-ռա” (Արարման գիրք), 15-րդ դարերում արդեն մեծ տարածում գտավ անգամ Պաղեստինում: Աշխատանքն ու մարդկությանը ատող Թալմուդի օրենքներով դեկավարվող ժողովրդի համար Կաբալան ամենակարիքավոր ուսմունքը դարձավ: Ամեն կաբալիստական գիրքը դարձավ բաբբի Շիմոն բար Բոխայի “Չոհարի գիրքը”, որը կազմված է իսլամական հրդյա Մայխեյ դե Լեռնի կողմից:

Կաբալան հիմնված է “սֆիրոտ” (հոգիների ու հրեշտակների իերարխիայի) և “գիլգուլ-լե” (հոգու վերադրվում) ուսմունքների վրա: Ամեն մի գործողությունում մարդը պետք է դիմեր նոր հոգեկան աշխարհին միանալու մտքին: Աստծո անունը գաղտնիք էր, նրա տառերը կրում էին միատիկ ուժ:

Ֆրանսիացի ջիուդ գիտնական Էլիֆաս Լեւին ջանում է Քրբբլին տալ ջիուդական բացարձակ տիրապետման առարկա, բայց միեւնույն ժամանակ ասում է, որ այն արտագրված է Խալդիական «Թվերի գիրք» գործից և որ դրա հիմքն է հանդիսանում հրեյական 22 տառը և 10-ը թվերը: Իսկ սա իր հերթին նշանակում է, որ ջիուդները Քրբբլին չեն տիրապետում, քանի որ Հայերը ունեն 36 տառ և հնում թվերի փոխարեն գրերն են օգտագործել: Իսկ ջիուդը 36 հնչյուն չունի:

Իսկ որոշ աղբյուրներ տալիս են **Կաբալա**–եբրայերեն նշանակում է՝ **Մատնում:**

Իսկ ինչ՞ու մատնում: Որովհետեւ ջիուդը երբեք չի եղել մարտունակ և մրժուռակ անձնավորություն և միշտ եղել է միանգամից պատրաստի արդյունքին ձգտող սուրյեկտ, իսկ դրան հասնելու միակ ուղին մենզ դավադրությունների անմիջական կիրառման միջոցն է: Քրմերը ջիուդների հանդեպ կիրառեցին միանշանակ ամենադաժան փորձարկումը՝ մարդկային գեոմոդիֆիկացիան, իսկ դա դեռեւս հին ժամանակների քրմերի ունեցած բարձրագույն գիտական զարգացվածության արդյունքն էր, որին տիրապետում էին միմիայն քրմերը: Իսկ ջիուդները հավատարյով լեւիտներին, որ իրենք Աստծո կողմից ընտրված ժողովուրդ են և ոչ թե լեւիտների, ներշնչել են իրենց, որ իրենք իրոք ունեն ինչ որ Աստվածատուր գերբնական հատկություններ, չտրամաբանելով հանդերձ, որ նման հատկություններով օժտված են միմիայն նրանք՝ լեւիտները, քրմերը, թեկուզ չար, բայց և այնպես քրմերը: Ահա, թե ինչն է պատճառը, որ այս կենդանիները փիլիսոփայում են միգիլիզմի, կաբբալիզմի մասին: Կաբալայի նպատակը՝

1. Իրականությունը «ԵՄ»-ն է և այսօր
2. Խաբել բոլորին՝ ապրել հաճությամբ համար
3. Տասներորդ մասը հատկացնել Բզրոելի ֆոնդին

Առաջին գիրքը, որտեղ հիշատակվում է քրբբլիզմի մասին անհայտ հեղինակի 8-րդ դարի «Միֆեր Իեցիռա» («Արարման գիրք») գիրքն է: Հետագայում այս գրքի զարգացման էտապը կապվում է համագաղափար «Չոհար» («Փայր») կամ «Լուսապակ») գրքի հետ, ինչը գրվել է 13-րդ դարում՝ Կաստիլիայում, արամերեն լեզվով: Սա ընդամենը ջիուդական կրոնամիստիկական (միստիկա՝ անբացատրելիություն) անգաղափարախոսություն է: Կաբալաիզմի աշխարհահայացքը հիմնված է տասը թվերի և հրեյական այբուբենի քսաներկու տառերի հիման վրա: Սա նշանակում է, որ հիմքը, արդեն սուտ է: Նախ տասը թվանշանները առաջացել են Հնդկաստանում, որոնք անհասկանալի պատճառներով հետագայում կոչվել են արաբական: Հետո, ջիուդական այբուբեն գոյություն չունի: Դա արամեական գրերն են, որից մի քանի դար օգտվեցին ասորիները, ասորիների պետականության վերացումից հետո՝ ջիուդները սեփականացրին: Իսկ ընդհանուր առմամբ, դա հին Հայկական՝ **ԱՐԱՄեական** գրերն են:

Հետո «Ձոհար»-ը նախ ասում է, որ Աստվածը գրկված է Կաբալայական հատկանիշներին, որ Աստվածայնությունը անվերջություն է, նյութական աշխարհը՝ Էմանացիա (Աստվածային ուժերի արտահոսք)։ ԵՎ անմիջապես ինքը իրեն հերքելով ասում է Մեֆիրոտների (Աստվածայնության ստեղծագործական հատկանիշների) մասին, որոնց միջոցով Աստվածայնությունը բացահայտվում է ընկալվում է։ Այսինքն, որպես փիլիսոփայություն կամ գիտություն Կաբալան բացարձակապես հերքվում է՝ անտեսվում։

Բայց այն փաստը, որ Կաբալան ծառայել է և ծառայում է մագիայի, գրքագրության և գուշակության մեջ, լրիվ ընդունում են, որովհետև սա արդեն լրիվ մատչելի է և հարազատ ջիոտական անտրամաբանականության համար։

Կաբալայի՝ մոգական որոշ, ինչպիսիք են իրենց էգերին կազմել կնության ուրիշ տղամարդկանց կամ ուրիշի երեխային սարքել քոնը, ուսմունքը ջիոտներին սովորեցրին Բաբելոնում գերության ժամանակ տեղի քրմերը, բայց մի պայմանով, որ ջիոտները այն չօգտագործեն խաղաղ մարդկության հանդեպ, սակայն ջիոտները այդ ուսմունքը գերաշահեցին պայմանավորվածությանը հակառակ, իսկ քրմերը չկարողացան ոչինչ անել՝ շատ ուշ էր։ Իսլամական Ղուրանում այս մասին ահագին հետաքրքիր տեղեկություններ կան։

Կաբալայի արդյունք է ջիոտ տղա երեխաների ծննդյան ութերորդ օրը թվատեղու պոռոցեք, որի իրականացումից հետո այդ երեխան մեքենայաբար միայն առաջին երեք չաքրաներով օժտվելուց հետո գրկվում է վերելի մնացած չորս չաքրաներից՝ հոգու առկայությունից (այս մասին մանրամասն կկարդաք «Ջիոտների թվատումը» վերնագրի տակ)։ Կաբալայի ամենավտանգավոր պոռոցեքներից է տելեգոնիան։ Այն կատարվում է աղջնակներին թվատման փոխարեն և ոչ միայն փչացնում է աղջնակներին, այլ սաղմնավորում է գերվտանգավոր մի քչից, ինչը աղջնակի նկատմամբ կիրառելուց հետո նման սերնդի ի հայտ գալը անխուսափելի է դարձնում (այս մասին մանրամասն կկարդաք «Ջիոտների թվատումը» վերնագրի տակ)։

Բնական էվոլյուցիոն, մարդկային, գիտական և փիլիսոփայական գաղափարախոսությունները ապացուցում են, որ մարդ արարածը **քաղկացած է ընդամենը երեք մասից**

ՄԱՐՄԻՆ ---ՖԻԶԻԿԱԿԱՆ ՄԱԿԱՐԴԱԿ

ԽԵԼԶ (տրամաբանություն)---ՄԵՆՏԱԼ ՄԱԿԱՐԴԱԿ

ՀՈԳԻ ---ԱՍՏՐԱԼ (ԱՍՏՂԱՅԻՆ) ՄԱԿԱՐԴԱԿ

ուրի ընդհամենը չորս ինֆորմացիայի աղբյուր։

ՏԻԶԵՐԱԿԱՆ /ԱՍՏՎԱԾԱՅԻՆ/

ԲՆԱԿԱՆ

ԳԵՆԵՏԻԿԱԿԱՆ

ՍՈՑԻԱԼԱԿԱՆ

Գոյություն ունի եւս մեկ ամենադաժան և ամենասանարկային խասիդա--կաբալայական ծիսակատարություն, որը 8-րդ օրը թվատելուց՝ այսինքն Աստվածային հոգին մարդու մեջ բնության կողմից տեղակայումը պղծելուց հետո, երկրորդ այլանդակությունն է, դա, ինչ որ կոկտեյլ է, պատրաստած արի մարդու արյունից, ջիոտների սեռական սերմերից, և էլի ինչ որ նման բաներից, որը ես չգիտեմ։ Այդ կոկտեյլը խմելուց հետո, մարդու մոտ դեֆորմացիայի է ենթարկվում առարկա։ Այսինքն, մարդը դեգեներացվում է մի այլ ուրիշ կենդանու, ինչը ջիոտների համար հատուկ «հոգեհարազատ» է։

Իսկ ինչ մնում է մագիայի, գրքագրության կամ գուշակությունների միջոցով ներգործելը բարեկիրք հասարակության վրա, ապա դա իրոք իրագործվում է ջիոտների կողմից, քանի որ նրանք կայանալով այլասեռվածության գազաթնակետին, տղամարդկանց հետ կատարում են այն, ինչը հասարակ մահկանացուի համար երելի բացարձակապես աննկարագրելի ու անկարելի է։ Օրինակ՝ Տրդատ երրորդի վրա Կաբալային տիրապետող Գրիգորը չկարողացավ ազդել, նրան բանտ նետեց, իսկ վրա հասած ռեռտունյոթը պոռնիկները՝ Հռիփսիմեն, Գայանեն, Նունեն, Մարեն... «կատաղաբանդ կույսերը» խելահանեցին, խեղաթուրեցին Հայոց թագավորին, տակնուվրա արին Հայոց հազարամյա պետականությունը, 128 իշխանատուն անհետ վերացրին, մեր Դիցերի արձաններն ու մեհյանները քարոքանդ արին, բռնի կերպով ազգին ընդունել տվեցին քրիստոնեությունը։ ՈՒշքի եկավ Հայոց թագավորը, բոլոր պոռնիկներին խոշտանգեց, բայց շատ ուշ էր, ինքը այլեւս

խեղաթյուրված էր:

Իսկ այդ թուղթ ու գիր անողները միմիայն թուլամորթ, սնահավատ, սակավ տրամաբանությամբ, խիստ կարիքներից ու դարդերից ֆիզիկապես հյուծված անձանց համար է նախատեսված, որոնք Հայ ազգի առաջատար խավի թքածին կարող են արժանանալ:

Ինքներդ պատկերացրե՛ք՝ ի՞նչ է նշանակում ինչ որ Կաբալա: Ի՞նչ որ մի վերածական հիմարություն, անգաղափարախոսություն, ապուշություն, որով կարելի է ներգործել տղամարդու վրա, այն էլ Արիական ծագմամբ, այն էլ արքայական ծագմամբ՝ աններելի է, անհանդուրժելի է: Սեփական՝ իսկը անձնական թուլամորթությանը կուլ գնալ և մի ամբողջ՝ այն էլ ի՞նչ ազգի ճակատագրի հետ խաղալու հնարավորություն տալ, այն էլ ո՞ւմ՝ անասուն ջիուղին, և ի՞նչքան ժամանակով՝ 17 դարով, և ի՞նչ դաժանակրթությամբ՝ պետականության և ազգի կործանման: Աններելի է, հազար ու հազար անգամ աններելի: Ինչ որ Կաբալա և առաջին Արարված ազգի գոյությունն ու արժանապատվությունը հակադիր նժարների վրա՝ աններելի է, մենք նման արքա չէինք կարող ունենալ: Թեկուզ Սատանական Հռոմում պատանեկությունը անցկացրած, հուռ մեծացած, միեռնույն է, եթե ազգային գաղափարը չի գերադասում յուրաքանչյուր հաճոյսպահին միլիոնավոր անգամներ, նա ոչ միայն արքա, այլ շարքային Հայ լինելու արժանիքներ չունի և ոչ մի արդարացում գոյություն ունենալ չի կարող: Մեր շնորհիվ կառուցված պարսկական պետությունը ավելի դաժան և հզոր ջիուղներ ունեցավ՝ Սասանյաններ անվան տակ, բայց մինչև այսօր էլ նա պետություն է, այն էլ ինչպիսի, իհարկե՝ ի ուրախության, ի զարմանքի:

ԴԸԲԲՈՒԿ ԵՒ ԻԲԲՈՒՐ

Այս գիրքը իսկապես երկար եմ փնթրել:

Գրքի իմաստը մահացած մարդու հոգու տեղակայվումն է ողջ և արդեն գիտակից մարդու՝ 7 և 14 տարեկան, մարմնի մեջ:

Տեղակայված հոգին ոգեւորում է մարդուն և ինչ ոչ միսիա է դրդում կատարել: Որոշ ժամանակից այդ հոգին՝ առանց վնաս պատճառելու, կարող է լքել տվյալ մարմինը: Համարվում է, որ այդ հոգին կարող է տեղակայվել տվյալ մարմնի մեջ՝ դրա տիրոջը տեղեկացնելով, կամ առանց դրա: Օրինակ՝ Գազալից Նաթանը պնդում էր, որ իր մեջ է տեղակայվել Նոյա մարգարեի հոգին:

ԴԸԲԲՈՒԿ (մոլեգնություն) -- Երբ հոգին տեղակայվում է՝ մտնում է առանց հարցնելու և չար նպատակով:

ԻԲԲՈՒՐ (կայում) -- Դբբուլի բարի տեսակը

ԱՌԱՋԻՆԸ: Ինչպես Թոմաշ Սկոբլեկն է գրում, դա դեւերի հաղթությունն է: Այն պայմանավորված է դրսից ներխուժում անձի մեջ: Այդ դեպի ուժերը ունեն ինֆերնալ բնույթ: Երբ նա եկել է Գերգեսինսկի մյուս փիղ, նրան դիմավորել են գերեզմանից ելած երկու բեսեր: Նրանք գոռում են Սկոբլեկին, - «Իհուս, Աստծո որդի, դու կանխավ եկել ես այստեղ մեզ տանջելու»: Մեզ գոնե ուղարկիր խոզերի մեջ»: Նա ուղարկեց և խոզերը ժայռից թափվեցին ջուրը:

ԵՐԿՐՈՐԴԸ: Բեսերով (դեւ) համակվելն է (բռնվել): Այսինքն մարդը ընկնում է ոչ թե արտաքին ուժերի ազդեցության տակ՝ այլ ներքին, իսկ սեփական մոլեգնության տակ: Այդպես են ծնվում մոլեգնները (маньяк): Ընդ որում նրանք բոլորը ոչ թե միգանտրոպներ ու դելիկանվենտներ են, այլ դեասկիրներ:

ԵՐԿՐՈՐԴԸ: Մարդու մեջ մեկ այլ՝ երկրորդ հոգու տեղակայվումն է՝ ինչպես որոշ մարգարեներ, մեղիումներ ու գուշակներ են պնդում:

Դբբուլի մոլորյալ հոգի է, որը լսվել է ներքին և վերին աշխարհների մեջ: Հենրի Լայոն Օդլիի խոսքերով, -«Որոշ մեղավորներ մահից հետո չեն կարողանում լքել այս աշխարհը: Բայց երեւի միայն հրքյանների մեջ են տարածված հոգիներ, որոնք իրենց մարմնի մահից հետո ողջերի մեջ են փնթրում իրենց տեղ: Համաձայն առաջին դարի րաբբիների, էկզորցիզմի (դուրս շարտում) համար հարկավոր է գոհի տակ որոշ արմատներ այրել, որից հետո

նրան ջրապատել: Մյուս ձեռքերը՝ Սողոմոնի անունից անիծելն է, Ամենաբարձրյալի անունից կրկնելն է, աղոթքների կարդալ, որոշ արմատներից համալիլի (բժժանք) կրելն է:

Դրբբուկի հայտնվելու պատճառը մարդու կողմից բազում մեղքեր գործելն է, որ անգամ դժոխքը պատրաստ չի ընդունելու դրան: Որոշ չար ոգիներ դրանց հետեւում են և դրանք պատասպարվելու տեղ են փնթում: Դրբբուկները ինչու թե սիրում են կույսերի մեջ տեղակայվել: (Այս էլ երեւի ջիտուները մոգոմն են, որպեսզի իրենց մեջ կույսեր չլինեն):

Եթե Դրբբուկով մարդը տանջամահ է լինում, ապա այն անցնում է մահացողի աչքերի մեջ նայողին:

Դրբբուկի արտաբերումը իրականացվում է կամ դրա ուղղվելով, ինչը նրա վերածնունդը կլինի, կամ Դրբբուկին քշում են դժոխք: Դրա մասնագետները ըաբբի-բաալ-շեմերն են: Դրբբուկները մարմնից դուրս են գալիս ոտքի փոքր մատից, որտեղ այդ պահին հայտնվում է փոքրիկ արյունոտ վերք՝ դա նշանն է:

Հաճախ Դրբբուկը մտնում է արգելված ծեսերը չպահպանելու դեպքում:

Իսկ երբ մարդը ինքն է ցանկանում ուրիշի հոգու իր մեջ մտնելու հանգամանքը՝ դա արդեն ուրի նպատակային հատկություն և այն կոչվում է ԻԲԲԻԻԲ: Այն կարող է լինել օգտավետ: Իսկ հարկ եղած դեպքում դրան հնարավոր է արտաքսել՝ գրած չի:

Ս Ի Ո Ն Ի Զ Մ

Միոնի առաջին ժողովը կայացել է ն.թ.ա. 935 թվականին: Այդ չարաբաստիկ օրը ծրագրավորվեց այն մարտավարությունը՝ ինչի պտուղները մենք այսօր ճաշակում ենք: Առաջին ժողովի (Կենսետ) կոնկրետ կազմակերպիչն էր բուրմ Նապինի որդի Հիխուսը:

Թեոդոր Հերցլ՝ քաղաքական Միոնիզմի կազմավորման իդեոլոգը (գաղափարախոսը):
Աշեր Գհնցերգ՝ Միջազգային ջիտուականության ժամանակակից ծրագրի հեղինակը:

Միոն---Երուսաղեմում սար, որտեղ իբր (բիբլիայով) գտնվել է Դավիթի պալատները

Միոն---գետնի վրա և երկնքում Եհովայի տան անունը

Միոնական միությունը առաջացել է առաջին ժողովից հազար տարի հետո՝ 135թ Միոնում: Նպատակը՝ Սողոմոնի գահի վերականգնումը և ամբողջ աշխարհը տնտեսական գերության մեջ ներգրավվում է: **Միոնական միությունը աշխարհում համարվում է ամենաընդարձակ, ամենատնայալի, ամենահեղափոխական, ամենահանցագործ և ամենահաղթելիական կազմակերպությունը: Այն ժամանակի ընթացքում ոչ միայն ահռելի հարստությունների տիրացավ, այլ մատնական օբյակներին նույնպես:**

19-րդ դարի ամենամշանավոր շարժումը դարձավ Միոնիզմը: Այդ տերմինը մտցրեց օգտագործման 1886թ. Նատան Բիրնբաումը, բնութագրելով Պաղեստինում հբրյական պետություն վերականգնումով և այնտեղ հբրյանների վերաբնակեցումով: Շարժումը ձեւավորվեց 1897թ. առաջին համաշխարհային սիոնիստական կոնգրեսի ժամանակ Շվեյցարիայի Բազել քաղաքում՝ Թեոդոր Հերցլի գլխավորությամբ: Հերցլը հբրյանների միակ ապագան ու փրկությունը տեսնում էր անկախ պետության սահմանների ներսում: Առաջին Աշխարհամարտից հետո շարժումը ստացավ միջազգային ճանաչում, ինչը հատուկ նշվեց Բալ-ֆուրի դեկլարացիայի (1917թ) մեջ, հետո Անգլիայի Պաղեստինյան դեկլարման մասնդատով: 29 նոյեմբերի 1947թ. ՄԱԿ-ը ընդունեց որոշում Պաղեստինում հբրյական պետություն կառուցելու մասին: Իսկ 14 մայիսի 1948թ. հայտարարվեց Բզդոէլ պետություն:

ԾԲԱԳԻԲԸ՝ «Վերականգնել Սողոմոնի գահը, տիրել աշխարհի ամբողջ ոսկուն, որի ուժով և հանրային ինֆորմացիայի միջոցով տիրել հանրային կարծիքին: Ընդամուրի միջոցով իշխել աշխարհը»: Դա կատարվում է նախ պետությունների միություններ ստեղծելով, հետո համընդամուր միություն:

Միոնիզմ--ԱՄՆ-ի և արեւմուտքի խոշոր իմպերալիստական, հուդայական ծագմամբ մեծահարուստների և նրանց հուդա համախոհների գաղափարը, քաղաքականությունը և կազմակերպչական համակարգը, որոնք արդեն շատ խորը արմատներով մխրձված են, իհարկե, տարբեր ազգերի և անունների տակ, քաղաքական գործիչների, բարձրաստիճան

ղեկավարության, հանցագործ աշխարհում: Միոնիզմը համարվում է իմպերիալիստական ռեակցիայի ամենապատերազմողական խումբը: Միոնիզմի քաղաքական ծրագրի առաջացումը կապվում է մի բրոշյուրի հետ, որը կոչվում էր «Հրեական պետություն»՝ 1896թ. ավստրիական լրագրող, ծագումով հրեյա, քաղաքական սիոնիզմի հիմնադիր Ալեք Գինգ-բերգի հեղինակությամբ: **1897թ. Շվեցարիայի Բազել քաղաքում** տեղի ունեցավ առաջին սիոնիստական կոնգրեսը, որտեղ սիոնիզմը սահմանադրվեց որպես քաղաքական շարժում: Կոնգրեսը կազմավորեց այսպես կոչված Համաշխարհային Միոնիստական Կազմակերպություն (ՀՄԿ), որը այժմ իր մեջ է ընդգրկում 50 երկրների քաղաքական և հասարակական կազմակերպություններ: Միոնիզմը հռչակեց «Բացառիկության» ռասիստական գաղափարը, այսպես կոչված «Համաշխարհային հրեյական ազգի», որին իբր հակադրված է «թշնամական» բոլոր ուրիշ ազգերի անտիսեմիտիզմը: Այսպիսի կեղծ ռեակցիոն (հետադիմական) կանխադրյալներով Միոնիզմը կապում է հրեյաների կողմից բոլոր հարստությունների կողոպտումը, «եղբր» բոլոր երկրներից, որտեղ իրենք ապրում են և փաստորեն «ազգային միացում» սեփական պետությունում: Միջազգային սիոնիզմի այս լոգոմեզի պրոպագանդայի և իրագործման հատուկ դերը տանում էղեայի կղերա--սիոնիստական Իգրռելական ղեկավարություն: Անհասկանալի հիմքերով, ինչպիսին իրենց պատմությունն է, սիոնիզմը իրեն հայտարարում է հրեյաների հոտայինազատագրական շարժում, որը իբր իրականացնում է հին կտակարանի առաքյալների «սոցիալական արդարություն» ծրագիրը:

Ազատագրական շարժում՝ քայց ումի՞ց:

Դեռնով սիոնիզմը ձգտում է անհիմն նույնացնել ոչ միայն «ՀԲԲԶԱ» և «ՄԻՈՆԻՍ», այլ նաև «ՀԲԲԶԱ» և «ՀՈՒԴԱ» գաղափարները: Իր նպատակների համար օգտագործելով հուդայիզմը՝ Միոնիզմը քայց և այնպես ունի քաղաքական բնութագրություն: Միոնիստների և հուդայիզմի միությունը ձևակերպվել է 20-րդ դարի 30-ական թ.թ., և այդ ժամանակից անընդհատ ուժեղանում է: Այս միության հետադիմական բովանդակությունը, որը երեւում է հատուկ վերածվում է հակաժողովրդականի, Իգրռելի կղերա-սիոնական ղեկավարության շրջապատների անեքսացիոն (բռնագրավողական) քաղաքականությունն է, որը ավելի ու ավելի է գիտակցվում բնիկ էթնոսների կողմից և առաջ է բերում նրանց դիմադրողականության և ատելության աճ:

ՄԱԿ-ի 30-րդ սեսիայում՝ 1975թ սիոնիզմը ճանաչվեց որպես ռասիզմի մի տարատեսակ: Միոնիզմը օգտագործում է հուդայիզմի կենտրոնական դոկտրինան՝ հրեյաների, որպես «Աստծո ընտրյալների» և համաշխարհային հրեյական գաղափարախոսությունը:

Միոնիզմի հիմնական բովանդակությունը՝ Պաղեստինում հրեյական պետության՝ «Մեծ Իգրռելի» ստեղծումը, դասակարգային համերաշխություն, մարտնչող ազգայնամոլություն, ռասայականություն, համաշխարհային քաղաքական և տնտեսական հեգեմոնյա (հերյանները աստծո ընտրյալ ժողովուրդն են՝ բոլորը պետք է աշխատեն, իսկ նրանք ղեկավարեն): Միոնիզմի հիմնական ղեկավար մարմինը Հրեյական գործակալությունն է: Այն ունի երկու բաժանմունք՝ Նյու-Յորքում և Երուսաղեմում: Հիմնական ուժը՝ հարստություն և զանգվածային լրատվություն:

ԻԼՅՈՒՄԻՆԱՏՆԵՐ՝ ԼՈՒՍԱՎՈՐՅԱԼՆԵՐ, ԿԱՄ ԱՆՏԵՍԱՆԵԼԻ ՉԵՌՔ

Սրանք են չար քրմերը՝ Լեիտները, որոնք ղեկավարում են սադանայկան փորձությունը:

Տաճարականները, որոնք ինն էին, 118-ին կազմավորվեցին, 139 թվ. ժողովվեցին Միոնում Սողոմոնի ավերված տաճարի տեղը, սադանայկան փորձության իրականացման երդում տվեցին ու բաժանվեցին: Մինչեւ այժմ պահպանվում է նրանց կնիքը՝ տաճարականն ու սատանը մի ձիու վրա նստած:

Տաճարական ասպիտներ: Կազմվեց Երուսաղեմում ինը Ֆրանսիացի ցիուղ ասպիտների կողմից: Նպատակն էր խաչակիրներին հորդորել, «սուրբ երկիր» ուղտի գնացողներին պաշտպանելու բողի տակ՝ Իգրռել պետություն կառուցել: 1128թ մտան Հռոմի Պապի հովանավորության տակ: Սրանք ընդունել էին գնոստիկների հավատքը: Ահռելի հարստություն ձեռք բերեցին այս քողի տակ, աշխարհը նպատակեցին առնել: Դը Մոլան, որը

հիմնադիրն էր, ուներ չորս ոստանական օթյակներ՝ Նեսայոլ, Էդինբուրգ, Ստոկհոլմ, Փարիզ: Սա է արդի մաստնականության սկիզբը: Այժմ այն կոչվում է “Բնայ բրիտ” (ուխտի գավակներ) մաստնական կառույց՝ ղեկավարում է Հենրի Բիսինջերը:

Վարդախաչյաններ: 1300-ական թթ.: Տաճարական ասպետների մնացորդներից հիմնվեց նոր՝ Վարդ-խաչ կարգը: 1600-ականներին սկսում են փորձել տարածել իրենց փիլիսոփայությունը ժողովրդի մեջ (Աշխարհի նոր կարգ):

Լուսավորյալներ: Գաղտնի կազմակերպություն, հիմնված 1776թ մայիսի 1-ին:

Ինգլիզադատ համալսարանի դասախոս Ադամ Վայսհաուսյտի կողմից, մաստնական պատմության մեջ հռչակավոր է որպես Բավարիայի լուսավորյալների հիմնադիր:

Նպատակն է քրիստոնեությունը ջնջել և կառավարությունները տապալել: Փոխարինել բոլորը «աշխարհի նոր կարգով»:

Մասոններ: Լուսավորյալները 1780թ-ին որոշ մանր հարցերում կանգ առան, շարունակեցին մասոնները: Այս բոլորի գլխավոր մղիչ ուժը դարձավ «Ֆրանսիայի մեծ արեւելք» օթյակը, հետագայում Իտալիայի, իսկ այժմ ԱՄՆ-ի օթյակները:

1776 թվ. մայիսի մեկին՝ ինչը առանց հասկանալու մինչ այսօր տոնում են իբր աշխատավորների միջազգային օր, իլյումինատները վերահաստատեցին «Մասոնական փորձություն» վերջնական փուլի իրականացման ծրագիրը՝

1. Վերացնել միապետություններն ու կազմակերպված կառավարությունները
2. Վերացնել մասնավոր սեփականությունը
3. Վերացնել ժառանգությունները
4. Վերացնել հայրենասիրությունը (ազգայնականությունը)
5. Վերացնել ընտանիքները
6. Վերացնել բոլոր կրոնները

1783 թվ. Բավարիայի կառավարությունը բացահայտեց սրանց ծրագիրը, իլյումինատները ցրվեցին ամբողջ Եվրոպայով: Մյուսը գործում են երեք անվանումների տակ՝

1. Իլյումինատներ
2. Ֆռանկ մասոններ
3. Ընթերցողների ընկերություններ

Իսկ ամերիկյան ընկերությունները՝ Յակոբիններ (Հակոբյաններ):

«Միջին դասակարգին» տվեցին «Դավադրության բշնամի» անվանումը:

«Աստված չի կարող փոխել անցյալը՝ այն պետք է անեն պատմագետները» նշանաբանի տակ կեղծել և պատմությունը՝ զրկել ազգերին իրենց անցյալից:

Հիմնական է գլխավոր գաղափարախոսն ու կազմակերպիչն էր համարվում Ամջել Մոսես Բաուերը՝ (Amschel Moses Bauer) “փառաբանված” Ռոտշիլդների նախահայրը:

Իրականացնել այս ամենը պատերազմներ սարքելու միջոցով, իսկ պատերազմները ունեն ընդամենը երկու պատճառ՝

1. Մի երկիրը ուզում է այն՝ ինչ կա մյուս երկրում
2. Տվյալ երկրի ինքնապաշտպանությունը լինի դրսից

Մարդկանց ղեկավարելու ու հսկելու միակ ձեւը «Համաշխարհային Կառավարություն» է, և այն ստեղծելու համար պետք է վերացվեն ներկա պետությունները:

ԱՀԱ ԻԼՅՈՒՄԻՆԱՏՆԵՐԻ ԾՐԱԳԻՐՆ ՈՒ ՆՊԱՏԱԿԸ:

Դեռես 1950 թվ. փետրվարի 17-ին Ջեյմս Վարբուրգը ԱՄՆ սենատում հայտարարեց՝ «Դուր է գալիս ձեզ՝ թե չէ, մենք կունենանք Համաշխարհային Կառավարություն՝ եթե ոչ համերաշխությամբ, ապա ուժով»: Դրա համար պետք կլինի համաշխարհային օրենք ու պոլիցիա, որի դերը կկատարի ՄԱԿ-ը: Իսկ Բոռլ Չիտլընը հայտարարում է՝ «Համոզել ազգերին հրաժարվել ազգային անկախությունից և հանձնել այն Համաշխարհային Կառավարությանը՝ առեղի խնդիր է: Բայցեւայնպես ծրագրողները սա չեն համարում անհաղթահարելի: Այս բարդանքները կանխատեսողներից մեկն էլ առաջարկել է դրա լուծումը»:

Դոկտոր Նոուլդը այն ձեռակերպում է հետեւյալ կերպ՝

1. Հարկավոր է մաքրագործել մարդկանց ուղեղները անհատապաշտությունից, ընտանեական հավատարմությունից, ազգային հայրենասիրությունից և կրոնից:

- Իսկ որպեսզի հեղափոխություն չլինի՝**

- Սրանք համարվում են ամենագաղտնի ու ամենակարող ջիոդակյան կազմակերպությունները, իրականացնում են աշխարհով մեկ պետական իշխանական կադրերի նշանակմամբ, հեղափոխությունների իրականացմամբ, իրենց համար անհարմար կադրերի ֆիզիկականապես վերացմամբ, ինչի համար էլ ստացել են «Ամոնտսանելի Չոռք» խորհրդավոր կոչմանը:

Փարիսեցիներ և հեսեներ(ն.թ.ա. 6-րդ դար)---»Տաճարականներ (118թ)---»Տաճարական ասպետներ (1128)---»Վարդախաչյաններ(1300) Լուսավորյալներ---»(1776) Մատեններ (1717,1780թ.թ.)

Մարտինիզմը բարձր ազնվականների և իշխողների խ(h)աբեր – ջիուդական ազնվական՝ մեջ տարածված գաղտնի միություն է և համարվում է հուդայականության վտանգավոր զենքը, որը և ղեկավարում է նաեվ մատեններին: Այն ընդունում է գնոստիկ Հիսուս Զրիստոսին (մարգարե):

Մատենների կանոնադրությունների գիրքը կոչվում է Նոյան օրենքներ:

Հենվելով վերոհիշյալ նյութերին, որոնք մեզ տրամադրել է Իզրոէլի անտիկ ժամանակներից ց'ախօր պատմությունը, մենք համարում ենք մեզ իրավացի՝ պնդելու պատասխանելի հետևյալ հարցին.

--Ժամանակակից հուդաիզմը ունի ^օարդյոք գործունեության որոշակի ծրագիր:

Այո, նման ծրագիր գոյություն ունի: Դա նույն այն ծրագիրն է, որը մշակվել է ն.թ.ա. 6-րդ դարում բաբելոնյան գերության ժամանակ փարիսեցիների գաղտնի ժողովներում: Դրա նպատակն ու միտքը կայանում է Իզրոէլի գերիշխման մեջ: Կախված տվյալ պահի համագամանքների հետ կիրառման մեթոդները տատանվում են Թալմուդում նշված հիմքերում:

Իոսիֆ Փլավիան ասում է, որ հեսեներ սեկտա մտնողներին տալիս էին կացին, գոգնոց և սպիտակ զգեստ, ինչը շատ է նմանեցնում ախօրվա մատնության ծեսերին:

Փիրոն Հուդան ասում է, որ թերապեվտների սեկտան ժողովների ժամանակ բաց ափով աջ ձեռքը դնում էին վզից մի բիչ ներքեւ կրծքին, ձախ ձեռքը մարմնին կպած սահեցնում էին ներքեւ:

Մատենական “Բոլոր ծեսերի բառարան”-ում գրված է, որ շոտլանդական ու ֆրանսիական ծեսերի առաջին աստիճանի նշանն է համարվում հետեւյալը՝ “կոկորդին է մոտեցվում բաց աջ ձեռքի դաստակը, մեծ մատը հեռացված, մնացած մատերը սեղմած միմիանց, որպեսզի կազմվի վերանկյուն: Մատենական ձեռնադրման առաջին երեք աստիճանները համապատասխանում են բարձրագույն ակադեմիայում ընթերցանողների ձեռնադրման երեք աստիճաններին՝ ընկերներ(“kawer”), վարպետներ(“rau”) և հմուտներ (“kaham”):

Մատենականությունը կրոն է և ամեն մի օթյակ կրոնական տաճար, նրա ամեն մի ուսմունք կրոնական հորդորանք է:

Մատենականությունը ֆինանսավորվում է Ռոտշիլդների կողմից:

«Մատենականությունը՝ պաշտամունք է», «Լուսաճաճան» է Լյուցիֆերը, նա առավորի որդին է: Այդ նա է բերում լույսը»: «Քաղաքական և կրոնական առաջնորդների համար աշխարհը շուտով կգա մեզ մոտ: Մենք կհիմնադնենք տիեզերքի հավասարակշռությունը և կլինենք Աշխարհի տերերի կառավարիչները», - ասում է ջիուդամատեն Պալկը:

Մատենները Աստծուն փոխարինում են Դետվ (Դե-ՎԻԴ), բայց երդվում են Թալմուդով:

Դավիդի աստղը և օձը, որը պատրաստ է խժռելու իր պոչը՝ մատենների խորհրդանիշն է:

Մատենների հիմնական կարգախոսը՝ «Բոլորը՝ մեկի և մեկը՝ բոլորի համար»

«Մատենները միջոց են մութ ուժերի համար», - Զերի Կահ:

Ֆրանկ-մատեն---(ֆրանս) Ազատ որմնադիր կրոնա-բարոյական հոսանք: առաջացել է 18-րդ դարի սկզբին Անգլիայում: Մատնության հավատո հանգանակը շարադրված է Անգլիացի բարոզիչ Ջ Անդերսոնի կազմած «Կանոնադրությունների գրքեր»-ում 1723 թվ.: Նա հավատակիցներին կոչ է անում փոխօգնության, սիրո, եղբայրության, հավասարության հիմունքներով միավորել և ազնվացնել հրքյաներին: Մատենական կազմակերպությունների (օթյակ կամ տաճար) բարդ կառուցվածքը (նվիրապետությունը բաղկացած է 99 աստիճանից) և ծեսերի, խորհրդանշանների առատությունը փոխառնված էր որմնադիրների միջնադարյան համբարություններից:

Սկզբնական շրջանում արտահայտել է ֆեոդալական պետության և եկեղեցու դեմ բուրժուա--ազնվական խավերում եղած դժգոհությունը և դասակարգային հակասությունները

խաղաղ ճանապարհով հաղթելու նրանց ձգտումը: Առաջին օրյակների ազատամարտյունը և հակակղերական բնույթը հարուցեց Հռոմի Պապի դժգոհությունը, որը 1738-ին բանադրեց մասնությունը: Սակայն աստիճանաբար սկսեց իշխել խորհրդապաշտությունը (միստիկա): Այդ պատճառով Ֆրանսիայում այն արգելվեց մինչև Նապոլեոն 1-ը: Ռուսաստանում այն արգելվեց 1822-ին: Մասնությունը Հայերի մոտ 19-րդ դարից (Պոլսում և Զմյուռնիայում) Հայկ. Օրիոն, Սեր օրյակները դեկավարել են Ս. Թազվորյանը, Հ. Սվաճյանը, Մ. Մամուրյանը: Մասունների ազդեցության պայքարի հաստատումը անցկացվում է «Համաշխարհային Սողոմոնի տաճարի կառուցման» անվան տակ: Մասունների դոկտրինայի մեջ «ազատություն» և «եղբայրություն» լոգոնգները համընկնում են «ընտրյալների», «էլիտարների», «լուսավորչականություն»—միստիցիզմի հետ, իսկ ազատականությունը—կոնսերվատիզմի հետ:

Մասունության փակ բնութագրումը դա կառավարող մարմինների հստակեցված ընտրումն է 33 և անգամ որոշ դեպքերում՝ 99 աստիճանների լուսավորությամբ, համապատասխան իշխանության գազաթին, ազդեցության և հարստության խնդիրների ներթափանցման: Հովանավորվում էր Անգլիական, Պրուսական, Շվեդական թագավորությունների և այլ մոնարխիաների կողմից: Ֆինանսական օլիգարխներ, գաղութատիրություն, հեղափոխական շարժումների ճնշում վերափոխումների անվան տակ, կամ ներթափանցել կուսակցությունների մեջ: Մասունները օգնել են Հիտլերին կազմելու Աստծո ռասայի ստեղծման գործը: Ֆաշիզմի ցախցախումից հետո արեւմուտքում ռեֆորմացիոն Մասունականությունը, որպեսզի կոնսերվատիվ «Շոտլանդական ռետուալ» հոսանքին հարող Ամերիկյան և մյուս մոնոպոլիաները, զինաարտադրական և սիոնիստական կազմակերպությունները ճնշեն: Համարվում է որ աշխարհում հաշվվում է 30 մլն մասուններ: ԱՄՆ-ի բոլոր նախագահները, Հզոր կապիտալիստական երկրների դեկավարները, ՆԱՏՕ, ՅՈՒՄ:

2002թ. հուլիսի 30-ին Հուդա-մասունական ցախը տեղադրվեց և Հայաստանում՝ Արմենիա հյուրանոցում:

Ծնունդը՝ 1717թ: Բայց այս բոլորի սկիզբը հին քրմերն են: Ժամանակի ընթացքում, գաղտնի ծեսերն ու հավատքը գրանցվել և հասել են հին հույն փիլիսոփաներին: Կարգի սատանայական ժառանգության մանրամասնությունները տվել են մասուն պատմաբաններ Փայքը, Մակ Քեյը, Հեյվուդը, Հոլը:

Գնոստիկություն: Մասունական քարոյականություն և ուսմունք՝ Աստված ուներ երկու որդի՝ Սաղանէլը և Հիսուսը ...

Ազատ մասունականության ծնունդը: Դարեր առաջ, տաճարականները նշանավոր շինարարներ էին եղել: Հավաքագրում են վարպետ շինարարներին և 1717թ Լոնդոնում հիմնում առաջին մեծ օրյակը: Ջահն անցել էր մասուններին, իսկ Վարդախաչյանները՝ կառույցի նվիրապետները, կոչվում էին ազատ մասունության իշխաններ կամ ճարտարներ: Սկզբում ծեռք բերեցին բարեգործական համբավ: 18-րդ դարի վերջին սկսեցին իրականացնել իրենց երազանքները՝ «Աշխարհի սաղանախական կարգի հաստատումը»: Այս նոր կարգի մեջ ամենակարևոր կարգը Լուսավորյալներն էին:

Ամերիկյան հոռում: ԱՄՆ-ի քաղաքականությունը մասուններն են որոշել: Ջորջ Վաշինգտոնը և մյուսները պարկեշտ անձեր էին, մասուններ, բայց կարգերի հետին նպատակները չէին հասկացել: 1801թ Չառլստոնում, հիմնում են ազատ մասունական առաջին «Շոտլանդական ծեսի գերագույն խորհուրդը»: Ամենամեծը հիմա մորմոն աղանդն է, հիմնված Ժոզեֆ Սմիթի կողմից 1842թ, ունի աշխարհի ամենահարուստ եկեղեցին:

Նոր գեր ծեսը: Մասունականությունը այնքան էր հզորացել, որ դեկավարելը շատ դժվարին էր: Ստեղծում են առաջին վերակառուցումը՝ նոր գերգաղտնի կառավարող խումբ: Միջոց ուժն էր Ալբերտ Փայքը: Պատմաբանները այն կոչում են գնոստիկություն, որ ուսուցանում է թե Աստվածությունը երկուսն է՝ Լուցիֆերը /Մատանան/ հավասար է Արմենային /թրիստոնյաների Աստծուն/: Մասունների սուրբ մայրաքաղաքը Չառլստոնն էր, իսկ Փայքը իշխանայական քահանայապետը: Մասունական իշխանական գործադիր ուղղեցույցը մնում է Հռոմում՝ Մացցինիի դեկավարության տակ: Այս նոր ծեսի անդամները՝ 33 Աստիճան, ընտրվում էին Շոտլանդական ծեսից: 1859թ հուլիսի 14-ին Փայքը աշխարհի 23 գերագույն խորհուրդներին հայտնում է, «Ասացեք ժողովրդին, թե մենք մեկ Աստված ենք պաշտում,

բայց մենք այդ Աստվածը պաշտում ենք առանց նախապաշարումների... Ասացեք, որ մատնական կրոնը պիտի հիմնվի»: Նվիրապետությունը օգտագործում է միլիոնավոր ամմեղ ապուշների որպես վահան իր և ժողովրդի միջև: Սրանք բարեգործություններով են զբաղված, բայց պարզապես գործածակույթ են: Սրանք չեն էլ հասկանում, որ բարեգործությունը մի հսկայական դավադրության ետեւում է կանգնած: Փայքի աշխատանքը հաջողությամբ է պսակվում և ղեկավարի դերը 1880թ Եվրոպայից անցնում է ԱՄՆ:

Խորհրդային միության դերը: Կարլ Հայնրիխ Մարքսը 1847թ միանում է «լուսավորչականների» «Ճշտի միություն» կոչվող մասնաճյուղին: Մացցինիին և Մարքսը գործակցել են: ԱՄՆ-ի դերն է մեզ առաջնորդել դեպի «Աշխարհի մոր կարգը», Իսկ Ռուսաստանի դերը՝ մարդկության վրա ճնշելով արագացնել գործընթացը, վեճ, բախում, բռնություն աշխարհի չորս կողմերում և տրամադրվի զենք: 1980թ. աշխարհի ժողովուրդների չորսից մեկը պատերազմում էր: ՍՄՀՄ-ը միշտ օգնողի դերում էր:

Մատնականության նպատակը երկրակայի մեջ՝ գեղանկարչության, գրականության, երաժշտության, դրամայի մեջ հակաբնական, այլասեռության և այլանդակության պաշտամունքի ստեղծումն է ու հաստատումը:

Մատնականությունը՝ անգամ ամենամանեղ ձեւում, համարվում են հանցագործ կազմակերպություն: Դրա համար էլ նրանք միշտ երկրպագում են հանցագործներին: Նրանք ամբողջ աշխարհում ձգտում են մահապատժի վերացմանը: Հեղափոխությունների ժամանակ մատնները բացում են բերդերի դռները, որպեսզի դուրս բողեն հանցագործներին հասարակության գլխին: Երբ նրանց չի հաջողվում այդ անել, նրանք հանցագործների հանդեպ ցուցադրում են կեղծ համակրանք: Եվրոպայի, քրիստոնեական քաղաքակրթության անկումը սկսվեց 1789թ Ֆրանսիական հեղափոխությունից: Երբ ինկվիզիցիան վերացավ գոյություն ունենալուց, ցիռլենբեր ստացան քաղաքացիություն, իսկ գոմիկների հանդեպ օրենքները ուժազրկվեցին:

Գոյություն ունեն երեք պատմություն՝

- 1) Կեղծ պաշտոնական պատմություն,
- 2) Օկուպանտների կողմից սերմանող աղավաղված պատմություն
- 3) Գաղտնի իրական պատմություն, որտեղ նկարագրվում են դեպքերի հիրավի պատճառները:

Մեր՝ Հայերիս տարբերակը՝ քրիստոնեությունը բռնի ընդունել տված պարագայում, 3) - է:

Հիմա վերձանենք մատնությունը՝

1,2,3-- Աստիճանները թույլ չարքային են:

4-8 -- Սովորեցնում են մարդկանց ուղղորդել այն մտքին, որ նրանք պարտավոր են ապրել ինստիտուտի կամքով, կրքերով:

9-11 – Սկսում են սովորեցնել պատրաստել գաղտնի և դաժան սպանության դերերին:

12 -- Բացի քարտաշների երկմեկ՝ բարին ու չարին իր մեջ միասնացնող Աստծո հավատամքից՝ բոլոր կրոնները կեղծ են:

13,14,15 – Մտնել մարդամեջ յուրաքանչյուր տարբերակներով՝ թրով, հրով, թույնով, կաշառքով, ահով, երկերեսությամբ:

16 – Ինտեռնացիոնալիզմով են հարթաչափում անդեմ իդեաները

17,18,19 – Պատրաստում են Մատանի ուսմունքի ընդունմանը:

20,21,22 – Սովորեցնում են ամեն մի հասարակության արհեստակրատ և հոգեւոր հիմքերի վերացմանը:

23-27 – Որ քրիստոնեական Աստվածը իր թեզերով մարդկությանը տանջող ահեղ հրեշ է:

28 – Սովորեցնում են կաբալային:

29 – Մատնը երդվում է ամենկերպ վերացնել յուրաքանչյուր իշխանություն՝ քաղաքացիական, զինվորական կամ հոգեւոր: Նա խոնարհում է դրոշը Բեֆոմետի առջև:

30 – “Կադոշ” աստիճանը կատարյալ է: Գոչ են անում քրիստոնեական Աստծուն վրեժի, պահանջում են իսկականից սպանել:

31 –33 – Ոչ հեղրաները 33 աստիճանից ներքե իջնել չեն կարող: Այստեղ ձեւավորվում է Բարձր տրիբունալը և Գերագույն Խորհուրդը: Նրանք կայացնում են վճիռներ:

Գաղտնի կերպով կառավարում են մասուններին միմիայն հուղաները: Լոժայի վարպետ կարող է լինել միմիայն Դավիդի ճյուղից ծագածը: Թալմուդում ասվում է,- «Ամենահաղճուկ հրքյան միշտ բարձր է ամենաբարձրյալ մասունից»:

34-99 -- Չուտ հրքյական բուրգ է: Ներկայացվում է 1500 տարվա ծագման սերտիֆիկատ:

99 -- Աստիճանը զբաղեցնում են ընդամենը երկրագնդի երեք գլխավոր րաբբիները:

Մասունականությունը ընդգրկվելը՝

I. Դիմում

II. Առաջին աստիճան ընդունվելու երդումը,-«Ես, հանդիսավորապես և անկեղծորեն խոստանում եմ և երդվում առանց երկդիմության, մտային վերապահության կամ որ-ես է հնարքի հնազանդվել և ընդունել բոլոր հրահանգներն ու ուսմունքները: Եթե սխալվեմ՝ կոկորդս կտրեք ու ինձ թաղեք ծանծա՛մ ջրում, ուր օրական մագրնրացույ-թուն և տեղատվություն է տեղի ունենում: ՈՒստի Աստված թող օգնի ինձ կատարելու իմ խոստումը»:(Վիյյա՛մ Մորգան “Ազատ մասունության մեկնություններ” էջ 21):

III. “Կապույտ օբյակ” -- երեք աստիճան ունի

1. Աշակերտ
2. Արհեստակից
3. Վարպետ մասուն

III. Շոտլանդական և Յորքյան ծեսեր: Հավանաբար այս երկու ճյուղերից Շոտլանդա-կանը հզոր է:

--Շոտլանդական ծեսն ունի 29 աստիճան՝ 4-ից 33-ը: 33 աստիճանը ընծայվում է գլխավոր խորհրդի անդամի կողմից: Այդ աստիճանը տրվում է այն անդամին, որը “Եղբայրակցությանը կարեոր ծառայություն է մատուցել, կամ այդ ծառայությանը պատվաբեր վարք է բերել”:

IV. Եթե մասունը նախընտրում է առաջանալ Յորքյան ծեսում՝ պետք է ստանա ես տասը

V. աստիճան՝

4. Արժանի վարպետ
5. Անցյալ վարպետ
6. Հոյակապ վարպետ
7. Թագավորական կամար
8. Թագավորական վարպետ
9. Ընտրյալ վարպետ
10. Գերհոյակապ վարպետ
11. Կարմիր խաչի ասպետ
12. Մաթթայի ասպետ
13. Տաճարի ասպետ

V. Ինչքան աստիճանը մեծանում է՝ երդումն խստանում է: Հբրյա մասունի երդումը՝ «Երդվում եմ բոլոր աշխարհների Մեծն Ճարտարապետի անունով: Առանց օրդենի հրամանի ոչ-որի չբացել գաղտնիքները, նշանները, հպումը, բառերը, դոկտրինանե-րը, և ֆրանկ մասունության ծեսերը, և դրանց մասին պահպանել հավերժ լռություն: Խոստանում եմ և երդվում, ոչնչով նրան չդավաճանել, ոչ գրչով, ոչ նշանով, ոչ բառով, ոչ շարժումով, ինչպես և ոչ որի չփոխանցել նրա մասին, ոչ պատմվածքի համար, ոչ գրեթու համար, ոչ տպելու համար, կամ այլ պատկերման համար, և երբեք չվերծանել այն, ինչ հիմա ինձ հայտնի է, և այն, ինչ կհայտնվի հետո: Եթե ես չպահեն իմ խոս-տումը, ապա պարտավորվում եմ ենթարկվել հետեյալ պատժին՝ թող հրկիզեն ու փռչահացեն իմ բերանը կարմրացրած երկաթով, թող կտրեն իմ բերը, թող պոկեն լեզուն իմ բերանից, թող կտրեն իմ վիզը, թող կախեն իմ դիակը լոժայում՝ նոր եղբոր ընդունման պահին, ինչպես անեժքի և սարսափի առարկա թող այրեն այն և հետո փռչին տան քամուն, որ հողի վրա չմնա ոչ հետք, ոչ դավաճանի հիշատակ»:

VI. Շոտլանդական ծեսի 33 աստճան հասնողներին և Յորքյան ծեսի Տաճարական ասպետները կարող են միանալ խորանին և պաշտոնապես կոչվում են Հին արաբա-կան կարգի խորհրդավոր խորանի ազնվականներ:

- VII. Տարբեր մասունական մասնաճյուղեր ընդունում են նաեւ ԳՐՈՏՏՈՆ և Լիբանանի բարձր մայրին:
- VIII. Տիկնայք ընդգրկված են “Արեւելյան աստղ”, Անթառամ”, “Ճշմարիտ բարեկամ” կարգերում: Տղաները կարող են միանալ “Դը մոլա”, “Շինարարներ”, իսկ աղջիկները՝ “Դուստրեր”, “Ծիածան” կարգերին:
- 18-րդ դարի պատմաբան, հռչակավոր մասնա Ջոն Ռոբինսոնը 1789-ին “Դավադրության փաստերը” գրքում գրում է, «Կարգի գլխավոր նպատակն է քրիստոնեությունը ջնջել և կառավարությունները տապալել: Միայն գաղտնի կազմակերպությունները աստիճանաբար ներթափանցելով պետությունների մեջ՝ կարող են հաջողացնել “Աշխարհի նոր կարգը”»:
- Մասունների հզորացման մոլի ուժը ֆրանսիական “Մեծ արեւելք”, հետագայում Իտալիայի, իսկ այժմ ԱՄՆ-ի օթյակներն են:
- Ըստ մասունների և “Նոր դար”-ականների՝ ԱՄՆ-ը Նոր Ատլանտիսն է:
- “Նոր Դար”-ը Համաշխարհային կառավարության Մեկ աշխարհ կրոնն է: Պաշտա-մունքն է համաստվածությունը, «ինչ գոյություն ունի, ապրում է՝ Աստված է, Աստծո կողմից չենք դատվելու՝ որովհետեւ չենք մեռնելու»:
- “Նոր Դար”-ի ուսմունք է, «Եթե կառուցես՝ պիտի գամ» (սա Լուցիֆերն է ասում, եթե սատանական կարգ սարքես՝ ես կգամ):
- Մասունական տիեզերքի Մեծ ճարտարապետը (Աստվածը) ՅԱՀԲԱՀՕՆ է: ՅԱՀ-ը՝ հուներեն ՅԱՀՎԵ՝ Եհովան է, ԲԱՀ-ը հին չար Աստված ԲԱՀԱԳ՝ Բաալ կամ Բելն է, ՕՆ-ը Բաբելոնում գերագույն էակն է: Այն Մասունական գաղտնի գրքում գրվում է ՅՐՕ (YBO): Մասունին դա չի կարելի արտասանել՝ հոգին կանիծվի: Մինիմում երեք հոգով, վանկերով պետք է արտասանեն:

ՄՈՐՄՈՆՆԵՐ ԿԱՄ ՎԵՐՋԻՆ ՕՐԵՐԻ ՍՐԲԵՐ

Մորմոնական շարժումը ֆինանսավորում է Ռոքֆելերը:

Քրիստոնեական աղանդ՝ հիմնված 1830-ին Ժոզեֆ Սմիթի կողմից: Ավելի քան չորս միլիոն մորմոն կա աշխարհում, որոնց մեծամասնությունը հետեւում է ԱՄՆ-ի Յութա նահանգում հաստատված կենտրոնին: Մորմոն հավատալիքները հիմնվում են հուդայականության և քրիստոնեության սկզբունքների վրա և ամփոփվել են «Մորմոնի» գրքում 1830թ:

Մորմոնները հավատում են որ այս գիրքը Աստվածային հայտնություն է: Ըստ այս գրքի ն.թ..ա. 600 թ. հրքյաները եկել են Նոր աշխարհ և դարձել ամերիկյան հնդիկների նախահայրերը: Մորմոնների մյուս երկու սուրբ գրքերն են «Վարդապետություն և ուխտ» և «Արժեքավոր մարգարիտը», որոնք պատմում են Ժոզեֆ Սմիթի կյանքն ու ուսմունքը: Նրանք ընդունում են հարություն առած Աստված Հայրը և Աստված Որդին, մինչդեռ սուրբ ոգին անմարմին է: «Մորմոն եկեղեցին» և նրա նախագահը Աստծո վերականգնված եղիմաությունն են: Մորմոնները հավատում են որ մարդ չծնված հոգի է: Հետեւաբար բազմակնությունը պարտադիր է, որպեսզի շատ երեխաներ բերեն հոգիների համար: Քրիստոսը պետք է վերադառնա Երուսաղեմ, այնտեղից էլ Ամերիկա, դրանից հետո լավ մորմոնը պետք է աստվածանա և Աստծո հետ ապրի դրախտում: Իբր 1820 թ. Ժոզեֆ Սմիթին այցելել են Աստվածն ու Քրիստոսը և նրան ասել, որ գոյություն ունեցող եկեղեցիներից ոչ մեկը Աստծո պատգամը չի փոխանցում: Սմիթը 1830-ին հիմնում է Հիսուս Քրիստոսի վերջին օրերի սրբերի եկեղեցին: Երկար տարիներ անիծվելուց և հալածվելուց հետո նա իր հետնորդներով հասնում է Իլլինոյզ նահանգ, որտեղ Ժոզեֆը և իր եղբայրները բանտարկվում են: 1844թ հունիսի 27-ին խուժանը սպանում է նրանց: Այսօր մորմոն եկեղեցին շարունակում է ծավալվել: Նա աշխարհի ամենահարուստ եկեղեցիներից է և մտել է առեւտրական գործարքների մեջ: Եկեղեցու եկամտի 50% գալիս է հավատացյալներից:

Բեֆոմետը սատանիզմի սիմվոլն է

Սադանան կամ Սամաէլը, անդեմ չարի ուժ է: Սադանան այն է, ինչը հակառակվում է Արարչին, իսկ Իզրոել նշանակում է Արարչի դեմ պայքար: Էգ սադանան Լիլիթն է:

Պաշտոնապես գործում է սադանական եկեղեցի 1960 թվ-ից՝ Սադանական Բիբլիայի հեղինակ Անտոն Շանդոր Լա-Վեյի գլխավորությամբ: Սադանան դրանց համար հանդիսանում է ազատության, ինքնագարգացման և խելամիտ էգոիզմի խորհրդանիշ, Համայն երկրայինի հանդեպ սեր և խաշված Քրիստոսի մարմնագուրկ կերպարի հերքում:

Սադանի եկեղեցին (անգլ. Church of Satan) հուդաների հնագույն և համեմատաբար խոշորագույն կազմակերպություն է՝ աշխարհով մեկ բազմահազարանոց անդամներով: Իր մասին բացարձակապես ոչ ոքի ոչ մի կարգի տեղեկություններ չի ներկայացնում: Եկեղեցու շտաբկարտիքան

գտնվում է Նյու-Յորքում, իսկ գերագույն քուրմն է համարվում Պիտեր Հիլմորը:

Այն, որ ջիուդն է սադանան՝ դա հաստատում է նաեւ Հիտուսը՝ Նոր կտակարանի ՅՈՎ-ՀԱՆՆԵՍ ԸԿԻ-44 գլխում հրքյաներին անվանելով հայր սատանի ծնունդներ: Նայեք, թե ի՞նչ սատանություն է քարոզում ժամանակակից քաղաքական սիոնիզմի հայր Թեոդոր Հերցլը՝ առաջին համագումարի ժամանակ.

Հերցլը Բազելում հասավ հետեւյալին՝ «Հրքյաները կարող են ապրել ամենուրեք, խոսել ամեն լեզվով, դավանել ամեն կրոն, ձեռնալ ամեն մի ազգություն, անդամակցել ամեն կուսակցության, բայց պահպանել սիոնիզմի իդեալներին ու թորային հավատարմություն:

Թեոդոր Հերցլի «Քաղաքական սիոնիզմ»-ը «Բնայ բրիտ» անկախ Օրդենի ձեռնադրումն էր, որը արեւմուտքի և Ամերիկայի բոլոր ջիուդներին համախմբեց: Հերցլի ճամբարը ուզում էր Պաղեստինը, բայց անհնար դեպքում պատրաստ էր բավարարվել ուրիշ տարածքով:

Աշեր Գինսբուրգը կամ Աքաղ Հա-Ամ (աքաղներից մի հատը) Արձանագրությունների հեղինակն է՝ Թեոդոր Հերցլը սրան պարտվեց ու անհայտ պատճառներով հանկարծամահ եղավ:

Աքաղ Հա-Ամի «Գործնական սիոնիզմ»-ը համախմբեց իր դրոշի տակ արեւելյան Եվրոպայի և «Հովեվեյ Զիոն» Օրդենի բոլոր ջիուդներին:

Աքաղ Հա-Ամը նույնպես ուզում էր Պաղեստինը, բայց միմիայն Պաղեստինը, չհամաձայնելով փոխանակել այն ուրիշ ոչ մի հողի հետ: Միայն այնտեղ էր նա ցանկանում հիմնել հուդայականության կենտրոնը: Քանզի ավելին, քան հողը ջիուդների համար, նա ցանկանում էր տեսնել հուդաիզմի վերածնունդը վտարանդի ջիուդների ազգային ոգում:

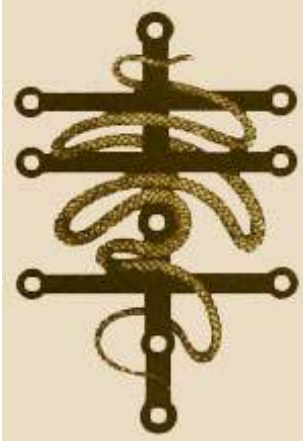
ԱՆԳԱՄ ԻՐԵՆՅ ԳԵՐԱԾ ԲԱԲԵԼՈՆՅԱՆ ԶԱՐՏԵԶԻ ՎՐԱ
ՉԿԱ Ո՛Չ ՀՈՒԴԵԱ, ՈՉ ԷԼ ԻԶՐՈՒԷԼ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԵՐԻՍՏՈՆԵՈՒԹՅԱՆ ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒՄ

«Երանի այն ժողովրդին՝ ով իր Աստծուն է պաշտում», - Գրիգոր Նարեկացի

ԱՅՍ ԽԱՉԵՐԸ ԶՀՈՒԴԱԿԱՆ «ԳԻՐԸ ԶՈՀԱՐ»՝ ԱՅՍԻՆՔՆ ԿԱԲԱԼԱՅԻ ՄԻՄՎՈԼՆԵՐՆ ԵՆ:

Խաչը Կաբալաի մեջ և նույն խաչը քրիստոնեության մեջ՝սա ոչինչ չի՞ ասում:

«Սուրբ Գրիգոր Լուսավորիչ»:
Այո՛, հնում Հայաստանում սրբերին «ԿԱՂԵՄ» են կոչել:

ՄԱԶԲՈՒՄ ԱՄԲՈՂՋՈՎԻՆ ՍԵՐԿԱՅՆԵՆԸ ԲԻԲԼԻԱՆ

1. Հերքեցին Արարչին, մտցրին Աստվածը՝ բայց նկարագրվում է Հայաստան լեռնաշխարհը ԾՆՆԴ Ա:1,26
2. Կեղծ առաջնածնի համար որպես նոր Էդեմ է նկարագրում Հայքը, հետև էլ՝ այնտեղ արդեն ազնիվ ոսկի էին մշակում ԾՆՆԴ. Բ:10
3. Կնոջ համար մարդը պետք է լքի իր ծնողներին ԾՆՆԴ. Բ:24
4. «Առաջնածին»Կայենը գնաց Նայիդ (Նաիրի)՝ Հայ ազգի երկիրը ԾՆՆԴ Դ:16
5. Նոյը և իր սերունդները հրքյաներ են՝ Եհովայի ուխտավորները, որոնք պետք է իջեվանեին Արարատ երկիր՝ ներկայանալու որպես առաջնածիններ ԾՆՆԴՈՅ Թ:8-9
6. Քամը՝ Բանանի հայրը իր հորը՝ Նոյին բռնաբարել է ԾՆՆԴՈՅ Թ:22-29
7. Արամեական լեզվի հաստատվումը խառնածինների մոտ ԾՆՆԴՈՅ ԺԱ:6-10
8. Աբրահամին Հաղիական ՈՒՐ քաղաքից փոխել են ԾՆՆԴ. ԺԱ:31
9. ՈՒրից Եգիպտոս տեղափոխվելուց Բանանում Եհովան Աբրամին ասեց, որ այս երկիրը պետք է քո սերնդին տամ ԾՆՆԴՈՅ ԺԲ:6-8
10. Աբրամը իր կին և բոլոր Սառային ԾՆՆԴ. ԻԱ:12 փարավոնին տվեց ԾՆՆԴ. ԺԲ:13-20
11. Սառան Փարավոնին վարակել է վեներական հիվանդությամբ ԾՆՆԴՈՅ ԺԲ:11-18
12. Պետք է թլփատվի, որպեսզի դառնա «ընտրյալ ժողովուրդ» ԾՆՆԴ. ԺԷ:9-13
13. Ձիուդ՝ Դովտից իր դստերը հիլագան... ԾՆՆԴՈՅ ԺԹ:31-35
14. Աբրամը,-«Սառան իրավ էլ իմ բույրն է...» ԾՆՆԴՈՅ ԻԱ:11-12
15. Ձիուդները ասորիներ են՝ Հակոբի մայրը ԾՆՆԴՈՅ ԻԸ:4-6
16. Իզրոել մշանակում է Արարչի հետ կովող ԾՆՆԴ. ԼԲ:26-29
17. Ձիուդները եգիպտացիներից զարդերը խնդրեցին, բոլոր առաջնեկներին սպանեցին, փախան՝ այդ օրը տոնում են որպես Պասեդ՝ Չատիկ ԵԼԻԻ ԺԱ:1-3, ԺԲ:34-40
18. Ամալեկներին՝ Հայերին վերացնեն, պատերազմեն ազգից ազգ ԵԼԻԻ ԺԷ:14-16
19. Եհովայի 10-ը պատվիրանները ԵԼԻԻԻ:7-17
20. Ձիուդները ֆալտոսապաշտ դարձան ԵԼԻԻ ԼԲ:3-5

21. *Ջիւղուները մարդակեր են եղել ՂԵՎՏԱՅՈՅ ԻԶ 29, 2-րդ ՕՐԻՆԱՅ ԻԸ53, ԴԹԱԳԱՎՈՐԱՅ Զ:28-29, ԵՐԵՄԻԱՅԻ ՈՂՐԵՐԸ Դ10, ՍԱՂՄՈՍ ԸՁ28:*
  22. *Բիբլիան խոստովանում է, որ Ամալեկը Առաջնածին Ազգն է ԹՈՒՌՅ ԻԴ:20:*
  23. *Եհովան ջիւղուներին մարդու հանդէպ բշնամոթյուն է քարոզում ԹՈՒՌՅ ԻԵ:16-18*
  24. *Մովսէսը իջնում է սարից տեսնում արանք որթի՝ փալլոսի կոտը են պաշտում ԵՐԿՐ ՕՐԻՆԱՅ Թ:7,16-21*
  25. *Ջիւղուների երեք մեծ տոները ԵՐԿՐ ՕՐԻՆԱՅ ԺԶ:16*
  26. *Դամասկոսի ջնջման պատգամը ԵՍԱՅԻԱ ԺԷ1-3, ԵՐԵՄԻԱ ԽԹ23-27*
  27. *Ամալեկի հիշատակը երկնքի տակիցը ջնջել ԵՐԿՐ. ՕՐԻՆԱՅ ԻԵ17-19*
  28. *Եհովան ջիւղուներին՝ և պիտի ազգերի կաթը ծծես. բազավորի սքինըը ԵՍԱՅԻԱ Կ16*
  29. *Ամալեկի երեխայից մինչեւ կաթնակները մեռցնես,-Սաբաօթ Ա ԹԱԳԱՎ. զլ ԺԵ 2-3*
  30. *Դավիթը կենակցում է իր եղբայր Հովնաթանի հետ Բ ԹԱԳԱՒՈՐԱՅ ԵՐԿՐ Ա:26*
  31. *Արտաքսերքսի կին ջիւղու Եսթերը սպանել տվեց 75.000 ամալեկ ԵՍԹԵՐ Թ:16*
  32. *Հայկին համարում է սկիզբ և հարցնում՝ գաղտնիքները կարո՞ղ էք բացել ՅՈՒԼԸ:31*
  33. *Ի՞նչ անեծքներ է հղում Հայերին Դավիթը և ցանկանում մահ ՍԱՂՄՈՍ ԿԹ:23-28*
  34. *“Կենաց գրքիցը ջնջուին դրանք ու արդարների հետ չգրուին” ՍԱՂՄՈՍ ԿԹ:28*
  35. *Արդարները երկիրը կժառանգեն և հավիտեան կապրեն նորանում ՍԱՂՄՈՍ ԼԸ 29*
  36. *“Երեխային կրթիր...որ ծերածել, չի հեռանա նորանից” ԱՌԱԿԱՅ ԻԲ:6*
  37. *Սատանայական փորձության նախազգուշացումը “Ողբացեք...Ահա գալիս է Տիրոջ օրը...” ԵՍԱՅԻԱ ԺԳ:6-20*
  38. *Եհովան հասկացնում է, որ ինքը սատանն է՝ “Աստուծոյ աստղերից բարձր կղնեմ իմ աթոռը...” ԵՍԱՅԻԱ ԺԴ 2-13 , Իզրտէլի սրբուր կուրախասան ԵՍԱՅԻԱ ԻԹ:17-20*
  39. *Ինչ դաժանություններ պետք է անի ժողովուրդների հետ ԵՍԱՅԻԱ ԿԳ:1-19*
  40. *Եհովան ջիւղուների մասին՝ “Հիմար է իմ ժողովուրդը...” ԵՐԵՄԻԱ Դ:22, Ե:21*
  41. *Եհովան՝ ջիւղուներին,-“Մարդիկ սիրտդ Երուսաղեմ...” ԵՐԵՄԻԱ Լ:12-13*
  42. *Եհովան ջիւղուներին՝ “Պգտիկից մինչեւ մեծ նվիրված են շահին...” ԵՐԵՄԻԱ Զ:13*
  43. *Եհովան՝ ջիւղուներին,-“Դրանք ամոթ չունեն: Բողոքովին բնաջինջ եմ անելու նորանց” ԵՐԵՄԻԱ Լ:12-13*
  44. *Էգ ջիւղուները պոռնիկներ են ու դավաճան ԵՐԵՄԻԱ Թ:1-8, քուրք առ հռովմ. Ա26-28*
  45. *Եհովան ջիւղուներին,-“Անեն որ խաբում է իր ընկերոջը, նորանց ցրելու եմ հետեւից սուրը ուղարկեմ...” ԵՐԵՄԻԱ Թ:5, 15*
  46. *ՈՒՄից են առաջացել ջիւղուները ԵԶԵԿԻԷԼ ԺԶ: 3-4*
  47. *Հրկիզեք բոլոր անտառները ԵԶԵԿԻԷԼ Ի:45-49, Լիբանանինը ԶԱԲԱՐԻԱ ԺԱ:1-3*
  48. *Եհովան Հայաստանը Թորքոմայի տուն է կոչում ԵԶԻԿԻԷԼ ԼԸ:6*
- ՆՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆ**
49. *Հիսուսը Աստված չի՝ Աբրահամի 42-րդ սերունդն է ՄԱՏԹԵՒՈՍԻ Ա:1-16*
  50. *Ջիւղուները Հիսուսին,-“Եթե Աստուծոյ որդի ես՝ քող ..այս քարերը հաց լինեն” ՄԱՏԹԵՒՈՍԻ Դ:3-4*
  51. *Հիսուսը ջիւղուներին,-“Իմ հետից եկեք և ես ձեզ մարդկանց որսորդ կշինեմ” ՄԱՏԹԵՒՈՍԻ Դ:19*
  52. *Հիսուսը միշտ հավատարիմ է եղել Թալմուդին ՄԱՏԹԵՒՈՍԻ Ե:17*
  53. *Աջ երեսիդ ապտակում ....Սիրեցեք ձեր բշնամիներին ՄԱՏԹԵՒՈՍԻ Ե:39-45*
  54. *Հակոբոս՝ ի նկատի ունի Հայկ Նահապետի սերունդ Հակոբին “Յակոբոս Զեբեդյան և նորա եղբայրը Յովիաննես...” ՄԱՏԹԵՒՈՍԻ Ժ:2-3*
  55. *Հիսուս,-“Մի կարծեք երկրի վրա խաղաղություն պիտի բերեմ՝ այլ սուր...Մարդու բշնամիները իր ընտանիքը պիտի ըլան...” ՄԱՏԹ: Ժ:34*
  56. *Հիսուսը գգուշացնում է ջիւղուներին,-“Եթե սաղանակական փորձությունից հետո չկանգնեք՝ մարդկությունը ձեզ որոմի նման այրելու է”: ՄԱՏԹԵՒՈՍ ԺԳ 39-43:*
  57. *Հիսուսը 12 աշակերտներին՝ «գնացեք իզրտէլի տան կորած ոչխարների մոտ...ես ուղարկում եմ ձեզ ինչպես ոչխարներ գայլերի մեջ, եղեք խորագետ ինչպես օձը, միամիտ՝ ինչպես աղավնին» ՄԱՏԹ: Ժ:2-18*
  58. *Մարդուն բշնամիները իրենց ընտանիքները պիտի դառնան ՄԱՏԹ: Ժ:36-39*

59. Ջիւղների սպասվելիքը՝ որոմները չարի որդիք են, պետք է այրվեն ՄԱՏԹ. ԺԳ:39-43
60. Հիսուսը ամեն օր հուդայական տաճարում աղոթում էր ՄԱՏԹԷՈՍ ԻԶ:55-56
61. Հիսուսը ասում է, թե ինչո՞ւմն է իր ուժը, «Լեզիոն է իմ անունը...» ՄԱՐԿՈՍ Ե:9-12
62. Միայն Արարիչը գիտի դատաստանի օրը՝ այսինքն Հիսուսը չգիտի: ՄԱՐԿՈՍ ԺԳ:32:
63. Հիսուսը թլփատված ջիւղ է, Նոր կտակարանը Հնի շարունակությունն է, նրան թլփատելուց հետո Եհովայի առաջը կանգնեցրին ՂՈՒԿԱՍ Բ:21-24
64. Ներքեք հանցագործներին Ղուկաս ԻԳ:34
65. Եվ ինչպես Մովսեսը օձը (խաչը) բարձրացրեց անապատումը, այնպես պետք է մարդի որդին բարձրացվի: Նոր կտակարանը՝ հնի շարունակությունն է ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ Գ:14-17
66. Հիսուսը պոռնիկից է ծնվել Իսկ սաղանաքը ջիւղներն են ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ Ը:41
67. Հիսուսը բնութագրում է ջիւղներին ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ Ը:41-44
68. Հիսուսը 48-49 տարեկան է եղել ջիւղների հետ վիճելիս ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ Ը:56-59
69. Զրիստոնյաները ոչխար են, Հիսուս ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ Ժ27
70. Հիսուսին աշակերտները ուղղակի ռաբբի են կոչել՝ ոչ թե աստված ՅՈՎՀԱՆ. ԺԱ 8-9
71. Հիսուսին գերեզմանում՝ գետնի տակ, թաղել է Սինհեդրոնի անդամ մեծահարուստ Նիկողեմոսը ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԺԹ 39-42:
72. Հիսուսը ասում է, «Ես եկել եմ աշխարհ, որ սուր բերեմ՝ ոչ խաղաղություն, կուրերը պտի տեսնեն՝ տեսնողները կուրանան» ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ Թ:39
73. Հրքյաները Հիսուսին բարկոծում են սուտ Աստված ձեւանալու համար ՅՈՎՀ Ժ:33-42
74. Եվ մի հիվանդ կար Բեթանիայիցը...Եկեք դարձեալ գնանք Հրեաստան ՅՈՎ.ԺԱ:1-9
75. Այլասեռվածությունը յուրովի են գնահատում ԹՈՒԴԹ ԱՌ. ՀՈՌՎՄ. Ա:26-27
76. Վերջին օրերը ԹՈՒԴԹ ԱՌ. ՏԻՄՈԹԷՈՍ Գ:1
77. Հիսուսը բնութարարում է ջիւղների գալիքը «Շունը վերադառնում է փսխածին, լողացած խոզը գնում է ցեխի մեջ պարկելու...»ՊԵՏՐՈՍ Բ:1-22
78. Հիսուսը եղել է գոմոսքստալիստ 1.Մարկոսից 2:19-20, 2.(ներքիններ--գոմիկներ) Մաթեոսից 19:12
79. «Ես Յիսուսս իմ հրեշտակն ուղարկեցի, որ վկայե ձեզ այս բաները եկեղեցիների մասին. ես եմ Դավթի սերունդը և առավոտյան պայծառ աստղը...» ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ ԻԲ 16: Նույն Հիսուսը ՂՈՒԿԱՍ Ժ.17 ասում է, «...Տեք, դեւերն էլ հնազանդում են մեզ քո անունովը: Ե՛՛հ նորանց ասեց. Տեսնում էի աստանային, որ կայծակի պես երկնքիցը վայր էր ընկնում...»: Երկնքից ընկնող հրեշտակը սաղանան է՝ Լուցիֆեռը: ԵՍԱ-ՅԱՅԻ ԺԳ.12 «Ինչպես վայր ընկար երկնքից, ով առավոտը ծագող Արուսեակ, կտրուեցար գետինն ընկար, ով ազգերն նկում անողը»: Այս ամենը միմիայն նշանակում է, որ, նախ Հիսուսը ինքն է ասում, որ աստված չի, այլ Դավիդի սերունդը և հետո, որ ինքն է աստանան ու ազգերն նկում անողը:
80. Հիսուսի մատների ժեստը ճիշտ նույն Կաբալայի բեֆեմոտի մատների ժեստն է (նայեք նկարները):
81. ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ Գ:14-17 և ԲԱՌԱՐԱՆ ՍՈՒՐԲ ԳՐՈՑ էջ 319 «Եւ Հիսուսը նույն Եհովան է»: (Եվ պետք է կատարի ինչպես գրված է ԵՍԱՅԻԱ ԿԳ. 1-19): Ե՛՛հ կատարվեց:
82. Չարիքը բերողը դեվն ու աղանան են, իսկ կյանքը խղողը՝ հրեշտակը՝ Գաբրիելը: Դրա համար էլ Հայ քրիստոնյան անընդհատ կրկնում է, «Մեռնենք՝ պրծնենք այս ամենից» սեփական կյանքը քրիստոնեության պատճառով թերագնահատող Հայ քրիստոնյան: Դա է առիթը, որ հանրահայտ Բյավատակական ասում է «Լուցիֆեռը առավել բարձր աստանա է՝ քան Եհովան»(Johoh):

Խորեմագին տալիս է անչափ հետաքրքիր մի տեղեկություն՝ Գրիգորի նշխարները «աստուածային իմն տեսութեամբ» ծածուկ մնալուն՝ որպեսզի դեռահավատ բնակիչները կողմից սպաշտվի: Սա նշանակում է, որ քերթողահայրը այդ նշխարների մեջ մեծ կասկածանք առաջացնող վտանգ է տեսել, բայց չի կարողացել արտահայտվել՝ այդուր՝ դա հուդայական նշխարներ չեն եղել:

- “Հնախոսութիւն աշխարհագրական Հայաստանեաց Աշխարհի” գրքում,--Վարդապետ Ինճիճյան ասում է,--“Հայկ Նահապետից սկսած մինչև Սոսանվեր Անուշավան յաւուրս

Յակոբայ Նահապետին եղել է ճշմարիտ Աստվածապաշտություն, որը ժողովրդի մեջ տարածված է եղել որպես Արեւապաշտություն”։ Համեմատել Բիբլիայի Հակոբի հետ, որին անվանեցին Իզրուէլ: “Յակոբոս Զեբեդյան և նորա եղբայրը Յովհաննես...”՝ՄԱՏԹԵՒՈՒԹԻ Ժ:2-3: Այսինքն Սոսանվեր Անուշավանին հաջորդող Հակոբը Արեւապաշտության ժամանակ առաջին անգամ խոսեց Աստված գաղափարի մասին՝ ինչի համար ջիւղները նրան երախտապարտ են ու կոչեցին Արարչի դեմ կռվող Հակոբ Իզրուէլ:

- “Հայաստանն իրենից ոչինչ չի ներկայացնում, որ կռչվի սուրբ հող: Այ եթե մենք տարածենք նոր կրոնը, որտեղ աստծո որդուն հայտարարենք պատմական անձ և նա քալի և քարոզի Երուսաղեմի հողի վրա, ապա մարդկությունը սուրբ հող կհամարի հրեական հայրենիքը”,--Փիլոն Ալեքսանդրիացի (Հուդա)ն.թ.ա. 20-50 մ.թ. «Գրություն առ եբրայեցոց»: Փիլոնը խոստովանում է, որ Հայաստանն է սուրբ երկիր ու պետք է կործանվի:
- Հիսուսը Սողոմոնի տաճարում ամեն օր աղոթում էր՝ նվիրյալ հուդա էր, և այնտեղից դուրս էր քշում կեղտոտ առետրականներին (Բիբլիա):
- Հիսուսը փրկի՞չ: Այդ ու՞մ և ինչի՞ց պետք է փրկեք, եթե Հայերս կորցրինք աշխարհակալ պետությունը: Փրկիչը իրենց հաշվարկով պետք է լինեք այն քիտղը, որը պետք է փրկեք իրենց՝ սաղանակաւ փորձությունը դաժանաբար իրականացնելուց հետո:
- Հիսուսը իր կենդանության օրոք խաչի մասին երբեք ոչինչ չի ասել:
- Հին Կտակարանում ասվում է, որ կծնվի փրկիչ՝ Ընամուէլը (ընդ մեզ Աստված՝ կառնուի Մեփիայի վրայ), իսկ Նոր կտակարանում գրված է, որ դա Հիսուսն է:
- Հիսուսը ընդհանրապես ասել է՝ մի գողացեք, մի կեղծեք, մի ստեք, ինչը նա սովորել էր հնդկի յոգ Յոհանանից (Հովհաննես մկրտիչ), որը Պաղեստինում էր գտնվում Բուդդիզմը տարածելու նպատակով (Գանգա գետի օրինակով Հորդանանի ջրում կնքում էր): Իսկ ջիւղին ասես մի գողացիր, մի ստիր՝ իհարկե կսպանի: Իմիջիպաշտ Հիսուսը ջիւղական երախտապարտության համաձայն անգամ Յոհանանի թաղմանը չգնաց: ՈՒՐԻՉ Ի՞նչ փիլիսոփայություն ունի Հիսուսը, որը համեմատվի այն ժամանակների Բուդդայի, Դաոի կամ կեկուզ ավելի ուշ, կիսագրագետ Մուհամմեդի հետ՝ այն դեպքում, երբ բուդդիստները մնացին իրենց պետականությունների բարձրության վրա, իսկ միստիստները մնացին իրենց պետականությունների բարձրության վրա, իսկ Հայերը՝ Հիսուսի “կուրբերը կտեսնեն, իսկ տեսնողները կկուրանան” փիլիսոփայությանը արժանացան: Այդ՝ սաղանակաւ փորձությունը Առաջին Արարված Մարդու համար էր նախատեսված, ի կատար ածվեց 1700 տարի “Հայոց Աշխարհ ողբամ զ քեզը” ու միայն հիմա պետք է Հայոց դաշույն-կեծակին հանգրվանի ստույգ հասցեագրմամբ:
- Իսկ Նոյի մասին խեղաթյուրանքը արտագրված է շումերական Գեղգամեշ պոեմից՝ ՈՒթնապիշտինն է, փոխված է և Լեռան անունը: Իսկ դա ուներ նպատակ՝ Նոյը՝ չար ծըր, (Խարամանը) պետք է զար ու հանգրվաներ Արարատում և ինչպես իրենց Ռիչարդ Հովհաննիսյանն է ներկայացրել՝ քոչվոր Հայր եկել, անցել ու գնացել է:
- Հիսուսը չի եղել Տիբեթում, Հնդկաստանում, Անգլիայում: Նա Արիականության մասին որոշ ուսմունք է ստացել հնդկի Յոհանանից: Կարդացեք ժամանակի հռոմեական պատմիչներին՝ նա ոչնչով չի տարբերվել մնացած գարշահոտ ջիւղներից, միայն թույլ շիկահեր է եղել, որովհետեւ հռոմեացի զինվոր Պանտեռայից էր սերված, ինչ պատճառով էլ ջիւղները անվանում էին պոռնիկից ծնված:
- 2011թ հունվարի 14-ին, երբ Հայ Առաքելական Եկեղեցին Հիսուսի թվատումը ընդունեց որպես եկեղեցական տոն՝ ընկերներին հետ այնելեցին Էջմիածին ու ս. Սարգիս, հաստիք եկեղեցուց դուրս եկող մի բանի տասնյակ կանանց, անգամ երիտասարդների հարցրին, թե գիտե՞ն արդյոք որե՞ն աղոթք և որտեղ է գրված, որ Հիսուսը թվատվել է այսօր: Ոչ մեկը բացարձակապես ոչինչ չգիտեր՝ անգամ չգիտեին, որ Հիսուսի թվատման տոնին են մասնակցում: Իսկ ինչու են մոմ վառում՝ բոլորը ուտերը վեր քաշելով ժպտացին:
- Անվերապահ պատմական ապացույցներ կան, որ Հռոդոսը, որի օրոք սպանեցին Հիսուսին՝ մահացել է ն.թ.ա. չորս թվականին: Հիսուսը այդ ժամանակ եղել է 50-52 տարեկան: Այսինքն Հիսուսը ծնվել է ն.թ.ա. 55-56 թվականներին: Իսկ ո՞ր օրը՝ ոչ մի

տեղ գրված չի, քանզի Հիսուսը այն ժամանակ իրենից ոչինչ չի ներկայացրել:

- Քրիստոնեությունը ջիտղամուտքվեց Հայաստան արյունահեղությամբ. մ.թ.20-30-թ.թ. Էդեսա քաղաքում: Իշխան Աբգարից հետո՝ նրա քեռորդի Սանատրուկի կողմից դրա դուստր Սանդուխտի՝ ով նույնպես հուդայականացվել էր ու ջիտղ Թադեոսի սպանությամբ, 287թ Գրիգորի հոր՝ Անակի կողմից Խոսրովի սպանությամբ, 301թ Հռիփսիմե, Գայանե, Մանյա,..... եռեսունյոթը էգջիտղների կողմից Տրդատին թունավորմամբ, 12 օր Խոր Վիրապում կալանված Գրիգորի կողմից 128 Հայ իշխանատների ոչնչացմամբ, հազարամյակների քրմական դաս՝ Վահունիների անհետացմամբ, պետականության կործանմամբ, պալիկյանների ու թոնդրականների հալածմամբ, Մեծ Եղեռնով և այսօր էլ նույն ՄԱԲգարենների իշխանությունների կողմից հայադավան վերջին քայլով՝ Հայոց Լեզվի հանդեպ պղծման նկրտումներով և բնական աճի եռատմամբ:

Հայր ազգովի երբեք էլ չդարձավ քրիստոնյա, դրա համար էլ վերապրեց սադանական փորձությունը:

ՈՒՇԱԿՐՈՒԹՅՈՒՆ ԳԱՐՁՐԵՔ՝ ԲԵՖԵՍՏՈՏՆ ՈՒ ՀԻՍՈՒՍԸ ՍԱՏԵՐԻ ՆՈՒՅՆ
ԿՈՍԲԻՆԱՅԻՆՈՎ ԵՆ ԱՂԹՈՒՄ, ՋՀՈՒԴՆԵՐԻՆ ՀԱՏՈՒԿ ԱՋԲԵՐԻ ՆԵՐՔԵՒԻ ԿՈՊԵՐԻ
ՔՈՆՔԻ ՄԱՍՈՒՄ ԼՈՃԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆԸ, ՆԵՐՔԵՒԻ ԿԱՆ ԸՆԿԱՃ ՊՈՈՐԸ ԵՒ ԴԵՎԻՆ
ԳՈՒՅՆԻ ԼՈՒՍԱՊՍԱԿԸ

Հայաստանում Քրիստոնեությունը տարածելու և Հայ Առաքելական եկեղեցի անվանումը Հայոց պատմության բոլոր ժամանակների ամենաաղետալի հարվածն էր Հային ու նրա պետականությանը, քանի որ՝

1. Քաղաքակրթությունը՝ ով Արարել է Հային, հանդիսացել Մեծն Արարիչ՝ փոխարինվեց Աստվածով՝ ով երկրպագում է «ԱՄ» ինքնակոչների (ասորիների, ջիտղների...)
2. Հայր Առաջին Արարվածն է ու միայն նա ունի Արարչական Հատուկ Առաքելություն, իսկ Հայ Առաքելական Եկեղեցի անվանումը պղծում է Սուրբ Առաքելությունը՝ այսինքն հերքում է Հայի Արարչական դերն ու նշանակությունը, նրա գոյության իմաստը
3. Սուրբ Արարչական Քառորդությունը՝ «ԲԱՐԵՊԱՇՏ, ԲԱՐԻ ՄԻՏՔԸ, ԲԱՐԻ ԽՈՍՔԸ, ԲԱՐԻ ԳՈՐԾ», ինչը արտահայտում է Մարդ Արարածի Գոյը, փոխարինվեց «հանուն հոր, որդու և սուրբ հոգու» անիմաստ ու անբովանդակ երրորդությամբ
4. Կորցրիկը մեր երբեմնի աշխարհակալ պետությունն ու միջազգային արժանապատվությունը՝ դարձանք ենթարկյալ ու թափառական,
5. Կորցրիկը պատմականորեն ձեւավորված Հայոց իշխանատները՝ ընդ որում միայն Գրիգոր խավարիչի օրոք 128 իշխանատուն
6. Կորցրիկը պատմականորեն ձեւավորված Հայոց Վահունիներ Քրմական դասը
7. Արժանացանք Մեծ Եղեռնի ողբերգական ճակատագրին

8. Այժմ արժանացած ենք այլ գերտերությունների քմահաճո կամայություններին

9. Կանգնած ենք կորստյան գերվտանգավոր շեմին

Հիսուսը հուդայականության այն տիպիկ կերպարն էր, որ իրոք իր ժամանակին կարող էր նախատեսվել հանդիսանալու «Աստծո» կեղծարարական արտացոլում՝

--«Այսպես Քրիստոս նահապետական, մովսիսական և քրիստոնեական տնտեսութեան մէջ կ'երեւի իբրեւ միեւնոյն Եհովա, և յառաջ կը տանի միեւնոյն մեծ նպատակը որ է իւր ժողովրդեան փրկութիւնը» Բատարան Սուրբ Գրոց էջ 319:

Նա ութերորդ օրը թլփատված հերյա էր (Ղուկասից գլ. Բ:21), հավատարիմ հուդայական բոլոր տոներին ու ծիսակատարություններին, հատկապես ջնուդական զատիկի արարողությանը՝ անգամ հակառակ ժողովրդի կամքին (Ղուկասից Թ:51): Նա ընդհանրեցրել էր հարուստ հուդա դուրսպրծուկներին:(Շատ հետաքրքիր է, որ ռուսները հաճախակիօգտագործում են «ёёёааёёё»--կեղծել բառը, որի արմատը ԼՈՒԿԱ-ն է, իսկ ԼՈՒԿԱ հայերեն ԴՈՒԿԱՄՆ է, որը և գրի է առել Նոր Կտակարանը):

Բիբլիայի ոչ մի հեղինակ Հիսուսի մասին կոնկրետ ոչինչ չի գրել՝ բոլոր մարգարեները օգտագործել են՝ «ասում են թե...», «պատմում են թե...», ինչը նույնպես տարբեր կասկածների տեղիք է տալիս: Բայց մենք կասկածանքները թողնենք մի կողմ և վերլուծենք ըստ Բիբլիայի հեղինակների շարադրանքների:

Բիբլիայի և հռոմեական պատմիչների համաձայն՝ Ցիցերոնի, Տացիտի (նկարագրում է, որ Հիսուսի սպանությունը քաղաքական ոճիռ էր), Ցելսի, Պլինիոյի, Ապպլոնի թողած փաստագրական նյութերի հիման վրա արտահայտենք նրա ով լինելը՝

- Ծնվել է Նազարեթում մոտավորապես մ.թ.ա. 55-56 թ.թ., քանի որ, ըստ հռոմեական պատմիչների Բռոդը մահացել է Հռոմի կառուցումից 750 թվ., ինչը համապատասխանում է նոր թվարկությունից առաջ 4 թվականին: Իսկ Բիբլիայից գիտենք, որ Բռոդը հետեւել է նորածին Հիսուսին սպանելու նպատակով և Մարիամը իբր Հիսուսին փախցրել է Եգիպտոս (հռոմեացի պատմիչները դա հերքում են): Հռոմեական պատմիչները գրում են, որ Հիսուսը մեռել է այդ նույն Բռոդի թագավորության շրջանում՝ այսինքն մ.թ.ա.5-4 թվ.: Իսկ նոր թվարկությունը Հռոմի Դիոնիս Կրտսերի կողմից միատիկական հաշվարկների արդյունք է և Հիսուսի հետ ընդհանրապես կապ չունի: Ջիտլներն ու քրիստոնյաները հետագայում Հիսուսին գովազդելու նպատակով են այդ լուրը տարածել, ինչը և մի քանի տարով աղավաղում է նոր տոմարի խկությունը:
- Հնում հայտնի նազարեթյան ջրիկի՝ պոռնիկի համբավի Մարիամ մայր ուներ
- Մերված էր հռոմեական լեգիոնի զինվոր Պանտեռայից (այս մեկին Մարիամի ամուսինների շարքին չենք դասում) Յովհաննես Լ:41 (ջնուդները ասում են, որ Հիսուսը պոռնիկից է ծնված): Իսկ Մարիամը եղել է Հովհաննես Մկրտչի մոր՝ Եղիսաաբետի բարեկամուհին (Ղուկասից գլ. Ա:36) և Ահարոնի ցեղից (Ղուկասից գլ Ա:5)
- Ութերորդ օրը թլփատված ջնուդ է (Ղուկասից Բ:21), հակառակ դեպքում նրան Երուսաղեմի տաճար չէին թողնի, որի մուտքին գրված էր,--«Ոչ մի այլադավան չի համարձակվի մտնել սրբավայրի ցանկապատից ներս» ով կընվի, նա ինքը կդառնա իր մահվան մեղավորը»: Կամ Յովհաննես ԺԹ:40 նկարագրում է, որ Հիսուսին թաղում են Հբրյական օրենքի համաձայն:
- Նույն վարքի տեր հյուսն Հովսեփի խնամակալության տակ մեծացած
- Մանկությունը անցկացրած գեղատեսիլ մի վայրում՝ արեւմուտքից Կարմելի ծովափափ շղթամ, Մագեդոյի հարթավայրի վրա իշխող դարերից նահապետական սրբատեղերով հայտնի Սիհեմ և Հելբոէ սարերը, Սուլեմին ու Ենդորին հիշատակող սքանչելի սարերը, փառաբանված՝ կանացի կուրծք մմանեցնող Փաբոր և Սուլեմ սարերով պարփակված հիասքանչ Հորդանանի սարահարթն և Պերեյի հարթավայրը, հյուսիսից աստիճանաբար դեպի ծով իջնող Սաֆեդ սարը, հյուսիսում սահմանափակող Հերմոն Կեսար Ֆիլիպպեցիով, հարավից տխրահռչակ, այրող քամիներից չորացած Հուրան հիշեցնող Սամարայի սարերը

- Հիմնականում հարազատ քրոջ տանը մեծացած, մոր երկրորդ ամուսնու՝ Ալփեդուսի (Հակոբ և Հուդա եղբայրների հայր), որը Բիբլիայում ներկայացված է իբրեւ Հիսուսի մոր նույն Մարիամ անունը կրող հարազատ քրոջ ամուսին, օտարությունը ճաշակած (Իր մահից հետո Հայաստան եկած Թադեոսը, որի Իսկական անունը Հուդա էր, Ալփեդուսից սերված իր եղբայրն էր)
- Մոր երրորդ ամուսնու՝ Կլեոպի, որից Հիսուսը եկա երեք եղբայրներ (Հովսեփ, Հուդա, Միմոն) ունեցավ, անմարդկայնությունը ճաշակած
- Հարազատ մայրը իր սիրուհին էր՝ Բիբլիայով իբր մայրը՝ Մարիամ, մորաքույրը՝ Մարիամ, սիրուհին՝ Մարիամ (Մարիամ Մագդոլինացի)
- Հովհաննես Սկրտչի նախկին աշակերտներին նենգաբար անձնականացրել է ու այստեղ, այնտեղ հայտարարում էր, թե ինքը Աստված է (Յովհաննես Ը:55-59)
- Անբացատրելի Ֆանտազիաները իբր գործած հրաշքներ՝ ինքնակոչվելով Աստված, իրեն է վերագրել: «Հրքյաները պատասխանեցին և ասացին. Բարի գործի համար քեզ չենք քարկոծում, այլ հայիոյության համար. և որ դու մարդ լինելով՝ քո անձն Աստուած ես անում» (Յովհաննես Ժ:33):
- Ամբողջ Եվանգելիան գրված է 80-150 թվականներին, իսկ այդ ժամանակ արդեն Հիսուսի ժամանակվա Գալիլեյը մանրամասնությամբ հնարավոր չէր նկարագրել
- Հենց Հուդայի ծախելը հատուկ է ընտրված՝ հուդաներին պահառակելու նպատակով, քանի որ հուդաները միշտ ատել են գալիլեյցիներին:
- Հիսուսը սովորական մի հրքյա էր՝ և ոչ Աստված: «Հիսուս Քրիստոսի ծագումը--Դավիթի տղա, Աբրահամի տղա...» Ռէադդություն՝ ոչ թե Աստծո, այլ Դավիթի որդին...42-րդ սերունդը (ըստ Մաթեոսի Ա: 1): Այդ ժամանակի Հռոմեական փիլիսոփա Յեսյը, որը ճանաչել է Հիսուսին, իր «Ճշմարիտ բառ» աշխատության մեջ գրում է,-«Մի՞թե Հիսուսի մարմնի մեջ կար Աստծո ոգի, ապա նա պետք է կտրուկ տարբերվեր մնացածից հասակով, գեղեցկությամբ, ուժով, ձայնով, խոցելու կամ հավաստիացնելու ունակությամբ, ախր անհնար է, որ այն, ինչի մեջ պայմանավորված է առավել Աստվածայինը, ոչնչով չտարբերվի մնացածից, իսկ Հիսուսի մարմինը ոչնչով չէր տարբերվում ուրիշներից...»: Իսկ եկեղեցիական պատմագրության հայր Եվսեբի Պամֆիլը երրորդ դարում գրում է,-«Ես պատմեցի, որ պահպանվել են ներկերով տախտակի վրա նկարված՝ Պողոսի, Պետրոսի և Հիսուսի պատկերները: Բնականաբար՝ եին մարդիք առանց խորը մտածելու, սովորությունների համաձայն, այդպիսի եղանակներով համարել են իրենց փրկիչ»:
- Հիսուսը Աստված չի ծնվել, նա միմիայն Հովհաննես Սկրտչի մոտ աշակերտելուց հետո է իր «կեղծ գործը սկսել» (Ըստ Ղուկասո 3:23), (Յովհաննես Ժ:33)
- Հիսուսը եղել է գոմոսեքսուալիստ՝ «Յիսուս ըսավ անոնց,-«Միթե կարելի՞ է որ հարսանիքին տղաքը, երբ փեսան իրենց հետ է, ծոմ պահեն: Որչափ ժամանակ, որ փեսան իրենց հետ է կարելի չէ, որ ծոմ պահեն...»»: Մարկոսից 2:19-20, «Լասն գի կան ներքինիներ՝ որոնք իրենց մօրը որովայնէն այնպես ծնան և կան ներքինիներ՝ որոնք մարդոցմէ ներքինի եղան և կան ներքինիներ որոնք ինքզինքնին ներքինի ըրին երկնքի թագավորութեանը համար: Ով որ կրնայ տանիլ՝ թող տանի»:(ներքինիներ--գոմիկներ)Մաթեոսիցից 19:12
- «Դեկն է այս դարի իշխանը»,-ասում է այդ դարի Աստված Հիսուսը: Այսինքն, եթե դարը փոխվեց՝ սաղանան չի լինի իշխան, Հիսուսն էլ Աստված չի լինի: (Բացատրություն՝ Աշխարհի իշխանը Հիսուսն է ՅԱՅՏՆՈւԹՅՈՒՆ Ա.5-7: Հիսուսն է ուղարկել ընկնող հրեշտակներին ՅԱՅՏՆՈւԹՅՈՒՆ ԻԲ.16: Ընկնող հրեշտակները դեկերն են ՂուկԱՄԻ Ժ.18, ԵՍԱՅԻԱՅ ԺԴ.12): Ե՛հ վերջապես՝ Յայտնություն ԻԲ16 Հիսուսը խոստովանվում է Դավիթի արմատն ու սերունդը իր սաղանա լինելը, իսկ, և, ահա թե ի՞նչ է ասում Եհովան Սաղմոս ԾԺ 1-7,-«Դավիթի որդին Տեր է և հավիտենական քահանա թշնամի հեթանոսների մեջ»:

28 թվականին (Տիվերիայի կառավարելու 15-րդ տարում) Պաղեստինում բարձրաձայնվեց Հուդայական անապատի մոտերքում՝ Իուտտայում թե Խելդոնում ծնված երիտասարդ

ձգնավոր՝ բուդայական ոգով տոգորված ոմն Իոհանանը (Հովհաննես): Նա մանկությունից նազիր (պարփակված) է եղել, ի սկզբանե նրան ձգել է անապատը, հնդիկ էր կյանքով էր զբաղվում, հագնվում էր փոստեր և ուխտի կաշի, սնվում բացարձակապես մարախով ու վայրի մեղրով: Նրա շուրջը հավաքվել էին նմանակերպ աշակերտներ, որոնցից նա գաղափարախոսությանը հարազատության երդում վերցնելու նպատակով՝ կնքում (սուգում) էր Հորդանանի մեջ ու տրամադրում ընդեմ հարուստների: Նրանք ուսումնասիրում էին հին հնդկական կրոննու փիլիսոփայությունը, ինչպես նաև հադայական մարգարե Նեյաիին, որը լինելով հսկամարմին՝ իր ժամանակ Կարմել սարի վրա նույն՝ վայրենի գագանների կյանքով է ապրել (սրա հնդկական մուն լինելու վարկածներ կան, քանզի որոշ ժամանակի Բաբելոնը պարզապես բռնկված է եղել Բուդդիզմով՝ ավելի կոնկրետ պարբերաբար կնքվելու կարիք ունեցող սաբիզմը, բապտիզմը, իսկ ջիուդական Աբրահամը՝ Հնդկական Բրահմա Աստվածն է): Այսպիսով նա հարուստների հանդեպ աղքատներին տրամադրելու քարոզներով, հավաստիացնելով, որ հնարավոր չի հողից մարդ սարքել, անունը Ադամ դնել ու նրան շունչ տալ: Ջրի մեջ կնքելով՝ հրքայաների ու հուդաների մեջ ահռելի համբավ էր ձեռք բերել:

Համախոս Հիսուսը լսելով սրա մասին՝ Գալիլեյից իր եղբայր աշակերտների հետ եկավ սրա մոտ: Նրանք հասակակիցներ էին և շուտ բարեկամացան (ուրիշ անբարոյական տեղեկություններ էլ կան) և Հովհաննեսը սրան էլ կնքեց: Երկուսի ատելությունն էլ հարուստներին էր ուղղված, բայց կապը հաստուկ մտերմական բնույթ էր կրում և Հիսուսը Հովհաննես մկրտչին (կտնել արմատից է) ընդունում էր որպես ուսուցիչ: Բաբելոնների ու հուդաների հոսքը ավելի էր աստվածամոլ:

Հուդեայում Պիլատը Իոհանանին չէր անհանգստացնում, բայց Պերեյում Անտիպը չհանդուրժեց սրան և երբ սա բացահայտ քննադատեց իրեն եղբոր աղջկա հետ ամուսնանալու համար՝ չնայած այդ Բոդդիստի մինչ այդ, մյուս հորեղբոր՝ Իոդդի կինն էր: Իսկ հուդաները արյունասպանությանը միշտ դեմ են եղել:

Անտիպը ձեռքակալում է Իոհանանին, գցում խավար գնդան: Հիսուսը անգամ Հովհաննեսի կողմից ուղարկված աշակերտների խնդրանքից հետո չի գնում տեսակցության: Իոդդի թոռուհի Սալոմեայի պատվերով 30 թվ., Անտիպայի հրամանով՝ իր ծննդյան օրվա առթիվ, Հովհաննեսին գլխատում են (վեցը տարի հետո Խարեռը, Անտիպի առաջին աները՝ պարսիկ, հարձակվեց, գրավեց Մախերոնը և կոտորեց սրանց):

Հովհաննես Սկրտչի աշակերտները ստանում են նրա մարմինը և թաղում:

Նրանք մահվան լուրը հասցնում են Հիսուսին: Հիսուսը նախ հարազատ էր հուդայական օրենքներին և հետո էլ երբևից վախենալով Անտիպի գործությունից, վերցրեց Հովհաննեսի աշակերտներին, միացյալ բազմությանը՝ հեռացավ անապատ:

Առաջին ժամանակներում, երբ դեռ աշակերտները քաջ տեղյակ էին, որ Հիսուսի ամբողջ գրագիտությունը ավանդված է Հովհաննեսից, նա ավելի բարձր էր գնահատվում՝ քան ողջ Հիսուսը, բայց հետզհետե Հիսուսի ջանքերով այն մարեց:

Անգամ Հովհաննեսի գլխատումից հետո ամեն ջիուդական գատիկի տոնին Հիսուսը հատուկ շքեղությամբ գնում էր Երուսաղեմ:

Այս նեցզ դավաճանության մասին բացի հռոմեական պատմիչներից, ոչ մի մարգարե գրի չի առել: Առավելվա՝ կեղծ տեղեկություններ են տարածել, թե իբր Հիսուսը ուսումնառել է Տիբերում, Հնդկաստանում, Եգիպտոսի քրմական դպրոցում:

Հուդաները միշտ ասել են, որ Գալիլեյը չի կարող տալ մարգարե, «Նազարեթից բարին չի կարելի սպասել» Յովհաննես ԺԲ:52 (նոր բիբլիաներում այս կետը չկա):

Իոդդը դեռ նոր էր վերականգնել հուդայական տաճարը՝ Հիսուսը անընդհատ այնտեղ էր, առավելևս, այնտեղից վաճառասեր ջիուդներին դուրս էր անում (Մարկոս ԺԲ:16):

Քրիստոս՝ այսինքն փրկիչ հրքայաները կոչել են Հովհաննես Սկրտչին, որը իբր Եղյայիսիականն էր և փրկելու է հրքայաներին: Նրա աշակերտները, ընդ որում Հիսուսը, այդ պատճառով իրենց համարել են քրիստոնյաներ: Հետագայում այդ կոչումը մարգարեները տվեցին Հիսուսին:

Հիսուսը իր ժամանակի գիտնականների հետ բացարձակ կապ չի ունեցել: Այն եղել է Գամալիլիդ՝ Գիլլելի թոռը (Իերուս, Թալմուդ, Բերակոտ 9-2):

Հիսուսին գերեզմանում, հողի տակ թաղել է Սինհեդրոնի անդամ, մեծահարուստ հերյա Նիկողիմոսը (Հովհաննես ԺԺ:39):

Հիսուսը ամենամեծ նշանակությունը տալիս էր «այլեւս օրենքները չեն գործում» փաստին, իս դա ջիտղական թալմուդյան ծրագրի իրականացման ամենակարեւոր կետերից է:

Չորորդ դարի քրիստոնյաների կոչմամբ ուղղափառները Բյուզանդացիք էին, իսկ այլափառները Հայերը՝ Արիացիք: Եթե այլափառը ասում էր «Փառք Աստծո», ուղղափառը ասում էր «Փառք հորը, որդուն և սուրբ հոգուն», քանզի անգամ իրենք պնդում էին Աստծո միակ լինելը, իսկ մարդը ուտում է, արտաթորում, ամեն մեկի լեզուն չի հասկանում, ապրում առօրյա կյանքով ու գործում առօրյա սխալներ:

Իբր Հիսուսը Աստված համարվեց՝ քիչ է, նրա բազմամուսին մայրն էլ Աստվածուհի է:

Այս անգաղափարությունը կործանիչ ճակատագրական դարձավ Հայի համար:

Ընդամենը մի քանի դրվագներ բերենք «փառավորված» Բիբլիայից, որպեսզի համոզվեք, թե ինչի՞ համար է նախատեսված Բիբլիան, ինչո՞ւ ջիտղները այդքան ջանքեր գործադրեցին Քրիստոնեությունը տարածելու համար, աշխարհակալ Հայաստանը քամուն տվեցին, քանի-քանի ուրիշ պետություններ կործանեցին, քանի-քանի միլիոնավոր անմեղ մարդկանց արյուն թափեցին, երկու հազար տարվա ընթացքում մոտ երկու հարյուր անգամ աշխարհի տարբեր պետություններում իրենք էլ ջարդերի արժանացան, հիմա էլ հուդայականության հիմքի վրա առավել հրեշավոր «Նոր համաշխարհային կրոն»-ի ստեղծման նպատակի իրականացման ցանկության նախաշեմին սկսել են արդեն աղավաղել Քրիստոնեությունը:

Ես զարմանում եմ՝ երկու հազար տարվա ընթացքում այդքան քրիստոսահավատ հայեր եղան (եթե իհարկե եղան), միթե՞ որեւէ մեկը չցանկացավ ուսումնասիրել այդ չարածին Բիբլիան, գոնե կարդալ թե ինչի մասին է գրված և որ ինքը կույր-կույր ի՞նչ է պաշտում:

Քրիստոնյան ամուսնանալով՝ Աստծո դեմ մեղք է գործում, նա չպետք է բազմանա՝

«Սեռական հարաբերությունը առաջնաժին մեղք է»: Կուսակրոնությունը ամենախելոքների ու վարդապետներին արգելում է ամուսնանալ՝ **որպեսզի տաղանդ գեները մահանան:**

Քրիստոնեությունը բոլոր ժամանակների ամենահիմար կրոնն է՝ երբեք, ոչ մի կրոնի գլխավոր Աստծուն հասարակ մի ժողովուրդ, այն էլ ջիտղական հոտը, չի սպանել, այն էլ տանջամահ արել:

Քրիստոնեությունը բոլոր ժամանակների ամենաանբարոյական կրոնն է՝ Աստվածը, (Արարիչը) բոլոր կրոնների ու հավատամքների մեջ ամենասուրբ ու ամենաօրինակելի երեսույթն է եղել ու կա, իսկ քրիստոնեության մեջ ինչ որ մի դուրս ընկած լիրք Աստծուց հղիանում է:

Քրիստոնեությունը բոլոր ժամանակների ամենադաժան կրոնն է՝ դարեր շարունակ մարդկությանը ենթարկել է **ԻՆԿՎԻԶԻՑԻԱՅԻ** (նույն ջիտղական մատուցման է), ինչը լատիներենից Հայերեն թարգմանած նշանակում է «ՏԱՆՉԱԼԻՅՈՒՆ»:

Քրիստոնեությունը բոլոր ժամանակների ամենաարյունահեղ կրոնն է՝ Կապաղովկիայի ստղանակաճ ծրագրի իրականացումը՝ Հայաստանում բռնի ուժով քրիստոնեությունը տարածելու և հաստատելու պատճառով բազմամիլիոն կոտորածները, նույնը ասորիների հանդեպ, նույնը Հռոմեական կայսրության հանդեպ, նույնը Բյուզանդիայի հանդեպ, խաչակրած երեքդարյա արշավանքները, Ամերիկայում բնիկներին բռնի ուժով բազմադարյա բնաջնջումն, ստրկացումն, քրիստոնեականացումն ու մորմոնական եկեղեցու ստեղծումը, բոնդրականների, պավլիկյանների շարժումների ճնշումն ու Եվրոպայում բողոքականների առաջացման հետ կապված կոտորածները, բազմադարյա և մինչեւ այժմ էլ շարունակվող թշնամությունը մուսուլմանների հետ, երկու աշխարհամարտերը:

Քրիստոնյան չի կարող լինել ուրախ՝ «Ձեզ, իմա ծիծաղողներիտ, վիշտ», **Ղուկասից 6:21-24**

Քրիստոնյան չի կարող ունենալ ինտելեկտ՝ «Երանելիները՝ հոգեւոր մուրացիկներ են, քանզի նրանց է պատկանում երկնային արքայությունը», **Մատթեոսիցից 20:16**

Քրիստոնյան չի կարող լինել հպարտ, ունենալ խիզախություն, ինքնավստահություն՝ «Մի երեսիդ խփեցին, մյուսը դեմ տուր», **Մատթեոսից 5:39:**

Քրիստոնյան պարտավոր է լինել մարդակեր՝ «Եթե չուտեք մարդկային որդու մարմինը և

չիմեք նրա արյունը, ապա ձեր մեջ կյանք չեք ունենա: Իմ մարմինը ուտողը և իմ արյունը խմողը կունենա հավերժ կյանք»,-Քրիստոս: **Յովհաննես 253-60, Մարկոսից ԺԴ-22-24**

Քրիստոնյան քարոյականություն չունի՝ հավատարմության երդումներից հետո Պետրոսը երեք անգամ ծախեց, Հուդան 30 արծաթով ծախեց, իսկ երբ Քրիստոսին ձեռքակալեցին, Պետրոսը նրանից հրաժարվեց և ուրացավ, իսկ մնացած աշակերտները փախան,-**Մատթեոս 26:56...**

Քրիստոնյան պետք է լինի մարդաորս՝ Հիսուսը ասեց ձկնորսներին-«եկեք իմ հետեւից և ես այնպես կանեն, որ կդառնաք մարդաորսներ»,-**Մարկոսից 1:17-18**

Քրիստոնյան պետք է լինի հավերժ պատերազմի մեջ՝ «Մի կարծեք թե ես երկրիրկրայ խաղաղություն ձգելու եկայ: Խաղաղություն ձգելու չեկայ, հապա սուր»,-Հիսուս **Մատթեոսից 10:34**

Քրիստոնյան պետք է բաժանվի իր հարազատներից՝ «Վասն զի եկայ տղան իր հորմեն զատելու ու աղջիկը իր մորմեն ու հարսը կեսուրեն»,- Հիսուս, ըստ **Մատթեոսի 10:35**

Քրիստոնյան չպետք է ունենա ընտանիք,-«Մարդուն բշնամիները իր ընտանիքը պիտի ըլլան»,- Հիսուս ըստ **Մատթեոսի 10:36**

Քրիստոնյան պետք է լինի բաժանող և բշնամահարող՝ «սրանից հետո մի տան մեջ 5 հոգուց 3-ը կելկեն 2-ի դեմ...»,-ըստ **Դուկասի 12:51, Մատթեոսի 10:34**

Քրիստոնյան պետք է լինի հիմար ղեկավար, կամ ընդհանրապես գաղափար չունենա ղեկավարելու մասին՝ «Ով ոչ մեկն էր, կդառնա ամենատեր...»,- Հիսուս Քրիստոս:

Քրիստոնյան չարիք է և նա իրավունք չունի չարիքի դեմ պայքարելու՝ «Ե՛վ ես ասում եմ ձեզ՝ չհանդիմանաք չարիքին»,-Քրիստոս: **Մատթեոս 5:38-40**

Քրիստոնյան իրավունք չունի արդարադատություն անելու՝ «Մի դատեք և չեք դատվի»,- Քրիստոս **Մատթեոս 7:1:**

Քրիստոնյան մեղավոր է որ ծնվել է՝ անգամ մահացածի ձեռքերն են կրծքին մեղավորի սիմվոլով ծալած դնում (խաչում):

Քրիստոնեական քարոզիչներին պետք են՝ թերի զարգացած, կոմպլեքսավորված, բութ և վախեցած հավատացյալներ: Այսօրվա կրոնը իբր թե Աստվածների հետ կապի միջոց է: Իսկ, ինչու՞ այն չկա: Հայաստանը կիրկի միայն ազգայնականությունը՝ մացիոնալիզմը, իսկ այն հնարավոր չի առանց ներկա գործող կրոնի իսկության բացահայտմանը:

Հիշիր, ով Մեծն Հայ, լավ է ընդունել, որդու ոչինչ, չգիտես, քան հավատալ չինացածին, չհասկացածին:

Այսուեղ ես ուզում եմ Հայաստանում Քրիստոնեությունը «ընդունելու» հետ կապված մի քանի ճշտումներ անել: Եթե Հայաստանում Քրիստոնեությունը «ընդունվել է» 301 թվականին, ինչպես կարող էր ջիտը Գրիգորը 12 տարի Խոր Վիրապում բանտարկված լինել, այն դեպքում, երբ Տրդատ թագավորն էր նրան կալանավորել և Տրդատը ընդամենը սկսել է թագավորել 297 թվականից: Սա նույնպես հեթանոսական քրիստոնեական անգաղափար սրտախտություններից է: Հետո՞ պատմիչներ Մատթեոս Ռեռիայեցին և Հովհաննես Դրասխանակերտցին գրում են, որ Գրիգորը Խոր Վիրապից դուրս եկավ, թաղեց Հռիփսիմին, Գայանեին և մնացած պառնիկներին, հետո Հայաստանում սկսեցին Քրիստոնեությունը տարածել: Հասարակ թվաբանություն է՝ Գրիգորը ամենաշատը մի քանի օր է նստել Խոր Վիրապում: Խոր Վիրապից դուրս գալուց հետո Գրիգորը իբր սկսում է համոզել՝ նախապատրաստել արքունիքը Քրիստոնեության ընդունմանն ու տարածմանը:

Գրիգորի պատմած երազը Տրդատին և Հայոց Արքունիքին 12 օր իբր սոված Խոր Վիրապում անցկացնելուց հետո, խոշտանգված Գայանե-Հռիփսիմեներին թաղելու մախօթին,- «Մի փառավոր այր երազիս եկավ... ոչխարներին բշեց գետի մյուս կողմը...սեւ այծերը դարձան սպիտակ ոչխարներ, գառները դարձան գորշ գայլեր՝ խոշտանգեցին հոտերին: Իսկ ահավոր ու շքեղ այրը, որ գնում էր լույսի առջեւից...որը մայում էր երկիր և դողացնում, մերձենում է լեռներին և նրանք ծխում են, իսկ այն, որ երկրի վրա հնչեց, դա ծառայության և հնազանդության ձայնն էր: Աստվածային շնորհների աջը հասնելու է քահանայատության միջոցով: Իսկ որոնք գայլերի մտադրություն կունենան՝ անշեջ հրի են մատնվելու: Այս սուրբ մահատակները (պառնիկները), մեզ հյուսիսային կողմերի ճանապարհը քաղին: Իսկ դու,- ասեց ինձ այրը,-պիմը, քաջ ու գգույշ եղիր, որովհետեւ գործը հասել է

քեզ ցույց տված տեղը՝ կրակի սյան վրա(Ատրուշանի վրա) եկեղեցի կառուցիր(Վաղարշապատում, որը հետագայում պետք է Էջմիածնի վերանվանվեր) և երեք նահատակների վրա»,- **“Ագաթանգեղոս” էջ 108 - 109:**

Առաջինը ավերեցին Արտաշատ չհասած Դիվան կոչված Տիր Աստծո Ճարտարության ուսման մեհյանը:

Երբ քրիստոնյաները Հռոմում անցան իշխանության, նրանք առաջին հերթին հրքյաների օգնությամբ 690թ. հրկիզեցին Ալեքսանդրիայի աշխարհառշակ գրադարանը: Հայաստանում 301—330թ.թ. հրկիզեցին ամբողջ պատմական գրականությունը և բոլոր ձեռագրերը: Որպեսզի Գրիգորի մահից 70 տարի հետո Մեարայ Մաշտոցը Հայոց տառերը իբր վերականգնեք, հայերեն ձեռագրեր գտավ միայն ջիուդսորը հեռավոր Կասպաղովկիայում և Հունաստանում: Իսկ Հայոց քրմական տոհմերին՝ Գրիգոր խավարիչի հրամանով ուղղակի քմաջնջեցին՝ ոտքերի ջլերը կտրում էին ու գցում բորոտանոց: Իսկ 529թ. Յուստինյանը ուղղակի փակեց Աթենքի Ակադեմիան:

Իմիջիայոց 450 թվ. Հռոմի Լեոն 1 Պապը հերքեց Քրիստոսի Աստված լինելը: 541 թվ. Քաղեդոնի տիեզերաժողովում նորից են դրան ընդունում Աստված: Նորից է Հռոմի կողմից մերժվում: ԵՎ վերջնականապես 476 թվ. Բյուզանդիայի Բասիլիսկոս կայսրը ելնելով իր աշխարհակալ դիրքից մի հրովարտակով՝ հրամայական մեթոդով Հիսուս Քրիստոսին սարքեց Աստված:

Եթե այդչափ սխալների համար են ընտրել Աստված՝ դա արդյոք չարությանը ձգտելու նպատակասլացության արդյունք չի:

Ընդհանրապես ասած՝ միթե Աստված այնքան անկարող է, որ օգնականի կարիք է գգում: Իսկ եթե պետք է մեկին աստվածացնեք, ինչու պետք է Մարիամի տղային սարքեք Աստված, կսարքեք Ադամին, ով ծնող չունի ու ինքը նրան կավից էր պատրաստել:

Իսկ, որ Գրիգորը Հայ ազգին առաջին անգամ Արամանիի մեջ կնքեց (Իռանանիօրի-նակով) քրիստոնյա՝ կարելի է մտածել, որ հազարամյակներ շարունակ Հայերը այդ գետի մեջ երբեք չէին լողացել, կամ իրենց կենդանիներին չէին լողացրել:

Քրիստոնեությունը՝ եկեղեցին հանգագործներին՝ հրքյաներին պարտակող և սատարող կառույց է՝ ինչու: Քանզի մեղավոր են Երկրի վրա բոլոր խաբեբաները, ստախոսները, գողերը, ցուփերը, դավադիրները: Բայց, փոխանակ դրանց շիրիմը հայտարարելու Աստծո կողմից ողորմածության խնդրյալներ՝ բոլոր քրիստոնյաներին են ասում Աստված ողորմի՛ր: Իսկ ինչու սատարող՞ քանզի ի՞նչ հանցանք էլ գործած լինես՝ մի քահանայի խոստովանվում են և լինում է մեղքերի բողոքություն: Հիմարություն է:

Երբեմնի Հայկյան առյուծները, որոնցից ամբողջ շրջակա ազգերն ու ցեղերը դողում էին, այսօր ուրիշներին ասում են, «Մի այտիս խփեցիր, մյուսին էլ խփի», եթե շրջակա աշխարհը մի ժամանակ մեր քրմերի ու արքաների բարոյակերտության ու արդարադատության կարիքն էր գգում, ապա այսօր ասում ենք, «Հեն դատի, որպեսզի չլինեն դատված»: Արդար դատելուց ու դատողությունից էլ են գրկել մեզ այդ մտածելակերպից գուրկ, անտրամաբան սուկալիները՝ կեղտոտ ջիուդները:

Իսկ եթե այդ տերությունները Աստծո միջնորդներն են, ինչ իրավունքով են ժողովրդից փող վերցնում քաղման, կնունքի և այլ ծիսակատարությունների համար: Չե, որ նման քայլը ամենամեծ մեղքն է և պետք է Աստծո կողմից լինի անմեղելի ու պատժելի՝ նրա ներկայացուցիչը կեղեքում է ժողովրդին իր իսկ պարտավորությունները կատարելու համար:

Իբր Հիսուսը քիչ է, որ Աստվածացրել են, կողքից ինչքան այլասեռված ու դուրս ընկած ջիուդներ են եղել, բոլորին մեզ համար դարձրել են Աստվածներ ու սրբեր՝ էլ Մարիամ(ըստ պատմիչ Յեւսի “Ճշմարիտ բառ” գործի էջ 9՝ հայտնի պոռնիկ է եղել), որ մինչեւ հիմա չեն հայտնաբերում թե ումից է սերվել Հիսուսը(Հովսեփից, Դավթից, թե Հռոմեացի Պանտեոնայից), է՛լ Գրիգոր, է՛լ Հովհաննես, է՛լ Գեորգ, տ՞ո Կարապետ..., դեռ չեմ ասում հռչակավոր պոռնիկներ Հռիփսիմեյին, Գայանեյին, Մանյային...:

Խաչը՝ (քրիստոնեական) դա հայկական կեռխաչը չի, դա այն խաչն է, որը Մովսեսը բարձրացրեց անապատում հրքյաներին ֆալլոսապաշտ դարձնելու նպատակով, այսինքն դա ֆալլոսի խորհրդանշանն է՝ մի կողմը երկար, և տալիս են քրիստոնյաներին համբուրել:

Խաչակնքվելուց՝ քրիստոնյան ըստ սուրբ երրորդության պետք է միացնի բուրբ (մեծ մատ՝ Արարիչ), միջնամատը (գլուխ) և մատնամատը (սիրտ, հոգի) բայց ինչո՞ւ թե մեծ մատը, միջնամատը և ցուցամատն (բանել) են իրար միացնում: Ե՛վ ոչ որ չի բացատրում, թե ինչո՞ւ:

Հիսուսը ոչ մի աստված էլ չի, մա Աբրահամի ծոռի ծոռն է(Մաթթոսի Ա:1) և ութերեքը՝ օրը թլփատված ջիուդ է (Նոր Կտակարան Դուկաս Բ:21):

Հիսուսը Աստված չի եղել, նրա աշակերտները նրան բաբբի են կոչել Յովհաննէս ԺԱ:8

Հիսուսը եթե Աստված էր, ապա այդ ո՞վ կարող էր նրան տանջամահ անել, իսկ եթե ընդունում էս, որ մա քո Աստվածն է և քո Աստծուն ինչ որ ջիուդներ կարողացել են տանջամահ անել, հասկանալի է թե դու՝ քրիստոնյադ, ո՞վ ես:

Հիսուսը ասում է՝«Ես դատաստանի համար եկա այս աշխարհքը, որ չտեսնողները տեսնեն և տեսնողները կուրանան»Յովհաննէս Թ:39: Ահա այս է քրիստոնեության իմաստը ու իրենք հասան իրենց նպատակին՝ անտրամաբան ջիուդը գողությանմբ ու պոռնկությանմբ համաշխարհային կառավարություն է կառուցել:

Հիսուսը 50-52 տարեկանում է ջիուդների կողմից սպանվել, ոչ թե 33 տարեկանում խաչվել Յովհաննէս Ը:57-59

Հիսուսը բարրացում է, -«Կերեք իմ մարմինը, խմեք իմ արյունը» մարդակերությունը:

Հիսուսը խաչված՝ դա մեր Արարչին սպանելու սիմվոլն են ջանացել նկրտել:

Եկեղեցի նշանակում էեկ եղեծի՝ ուրացի, դավաճանի (Հայերեն՝ եղծել նշանակում է հիմը որանալ):

Հրեշտակ-ը հրեշ՝ աստուհա բառի ածանցյալն է:

Մարգարե՝ Մար, ջիուդ բառի ածանցյալն է:

Օծել նշանակում է յուղ քսել՝ ԱՐիական կնքելու փոխարեն:

ՔահանաԵբրայերեն, ասորերեն, եթուպերեն՝ կախարդ, հմայող, բախտագուշակ:

Վարդապետ՝ նշանակում է ջիուդական պաշտելի ծաղկի՝ վարդի պետ (վարդը ուժեղ բուրմունք ունի, բայց փշերը չեն թողնում փարվես, մոտենաա): Միեւնույն ժամանակ Հիսուսի գլխին էլ են ջիուդները վարդի փշերից պսակ դրել՝ իրենք հենց այդ վարդը ի նկատի ունեն:

Տերտեր՝ Առաջնածինը հնում “Տեր” է կոչվել, իսկ իրենք իբր Հայի տերն էլ են: Կամ հին հայկական ՏԱՐՏԱՐ բառից է, ինչը նշանակում է ԴԺՈՒԲԸ:

Սկրտվել նշանակում է կոտվել՝ թլփատվել: Իսկ ինչպես հայտնի է կոտում են անասուններին: Իսկ իրենց՝ ջիուդական անուններից է Մկրտիչը՝ կոտողը, որը ընդամենը ջրի մեջ յողացնելով ջիուդներին՝ համարում էր, որ կնքում է:

Ամեն՝ խաղերեն՝ հայերեն է՝ ամենը իրենց հպատակության տակ:

Վանակ՝ նշանակում է ոչխարի մեծ հոտ, իսկ վանականը դրանց տերն է:

Խաչակնքվում են իբրեւ “սուրբ երրորդությանմբ”, բայց վերջին չորրորդ կետով «ամին»՝ փառք ասում՝.Ֆալյոսին ցուցամատելով:

Ամոք, հազար ամոք կույր պաշտին:

Հուդայականությունը ծրագրավորում է անխիղճ դեսպոտի, իսկ քրիստոնեությունը ճորտի ու ստրուկի փսիխոտիպ՝ իմ՝չ կա այստեղ չհասկանալու:

Սբափվի՛ր, Հայ ժողովուրդ: Մի՞թե դու ուրիշ էլի կորցնելու բան ունես, ինչ կորցրեցիր քրիստոնեության պատճառով է, ու մինչեւ հիմա էլ նորից քեզ այդ ջիուդներով են շարունակում ահաբեկել: Դու ես առաջին Արարվածը, դու ես եղել երբեմնի աշխարհակալը, իսկ հիմա ո՞վ ես, ինչ՞ի ես վերածվել: Ե՛վ այդ ամենը միմիայն ջիուդա-քրիստոնեության տրամաբ:

Եթե մտքովդ ես բուք ու խուլ

Ջանքով իմաստը կեր ու կուլ

ՆԵՐՍԵՍ ՇՆՈՐՀԱԼԻ

ՀԱՅԸ ԵՐԲԵՔ ԷԼ ԱԶԳՈՎԻ ՉԻ ԵՂԵԼ ԹԻՒՍՏՈՆՅԱ

«Ընտրելով Աստվածներին՝ մենք ընտրում ենք ճակատագիրը»,- անտիկ հռոմեական պոետ Վերգիլի:

Երկու հազարամյակը, այն էլ քրմերի՝ լեիտների առաջնորդությամբ, բոլոր չքվա, որ կարճ ժամանակամիջոց էր, իրականացնելու սատանայական փորձությունը, այն էլ այն պայմաններում, երբ Հայր չպետք է տեղյակ լիներ, իսկ ջիտորը նենգ, չհայտարարված պատերազմում հաղթեր: Բայց անտեղյակը պատվով դուրս եկավ՝ կարծես անելանելի իրադրությունից: Խոսք անգամ լինել չի կարող, քե ինչո՞ւ և ի՞նչ կարճ ժամանակամիջոցում, և ի՞նչ ողբերգական վախճան կունենար ջիտուդի համար սատանայական փորձությունը, եթե հանկարծ Հայր երկու հազար տարի առաջ կռահեր այդ ստոր ծրագրի մասին: Բայց ավաղ... անգամ ազգանվեր, առասպելարժան բոնդրակյանները չօգնեցին:

- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում տարածվել է Հայոց Արքայությունը վերացնելու նպատակով և իրականացվել է
- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում տարածվել է Հայոց պետականության վերացման նպատակով և իրականացվել է
- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում Տարածվել է բռնորեն՝ Հայոց թագավորին բունախեղաթյուրելով գահից հեռացնելուց հետո և իրականացվել է
- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում տարածվել է քրմական դասը վերացնելով և իրականացվել է
- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում տարածվել է բազմահազարամյա Հայոց իշխանատների վերացումով ու արտաքսումով և իրականացվել է
- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում տարածվել է պատմամշակութային տաճարների ավերումով և իրականացվել է
- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում տարածվել է իր գլխավոր տաճար Էջմիածնի՝ պատմական Վաղարշապատի Արեւապաշտամունքի խորհրդանիշ Ատրուշանի վրա կառուցելու նպատակով և իրականացվել է
- ✓ Քրիստոնեությունը տարածվել է Հայաստանում Արիական ծագմամբ ազգերի հետ թշնամացնելու նպատակով և իրականացվել է
- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում Տարածվել է «մի այտիդ խփեցին՝ մյուսը շուտ տուր», «Շապիկդ հանում են՝ բաճկոնդ էլ տուր», «Թշնամուդ սիրիր», «Չարին չդիմակայես» հնազանդեցման հոգեբանությունը սերմանելու նպատակով և իրականացվել է:
- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում տարածվել է Հայի պատմական ծխակատարություններն, ավանդություններն ու սովորույթները մոռացության ենթարկելու նպատակով՝ մասամբ իրականացվել է
- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում տարածվել է Հայերի անձնական անունները մոռացության ենթարկելու նպատակով՝ մասամբ է իրականացվել (Մամուէլ, /Է/Մանուէլ, Հովսեփ, Դավիթ, Հովհան.նես, Վաչագան, /Ե/Գոռ, Վռամ, Աղաս/Ֆեր/ի, Սերգո, Սեթ/դրակ, Գուրգեն, Բագրատ, Հրայր, Հրաչ, Հրանտ, Սուր/են, Գրիգոր, Խաչիկ, Ասատուր, Ասլան, Բենիամին, Վազ/ս/գեն, Գազիկ, Հարություն, Վարուժ, Զոհրաբ, Գարուստ, Քոչար, Աբրահամ, Սառա, Աննա, Էմմա, Այսա, Ասողիկ, Սատ/թ/իկ, Լիլիթ, Սարինե/եսա/, փոխարենը իրենք կրում են Տիգրան, Մենուա, Երվանդ, Արգիշտի, Արամ, Արտաշես, Արտավազդ, Վահագն, Միներ, Լեւոն,... անգամ բոլոր Դիցերի ու Դիցուհիների անունները)
- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում Տարածվել է նաեւ Արարչական պատմությունը՝ մատենագրեր, հրկիզելու ու վերացնելու նպատակով, բայց լիովին չի կարողացել իրականացվել
- ✓ Քրիստոնեությունը Հայաստանում տարածվել է Հայոց հիշատակի ջնջման և որպես Առաջնածին ազգի՝ բնաջնջման նպատակով, բայց չի կարողացել իրականացվել՝ ուրեմն կորուստները անկասկած կվերականգնվեն:

ԱՐԱՐՉԱՊԱՇՏՈՒԹՅԱՆ ԻՍԿՈՒԹՅՈՒՆՆ ՈՒ ԻՄԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

«ՏԵՐ ԱՍՏՎԱԾ՝ փրկի մեզ» (Աստված՝ այսինքն Աս-ը՝ ֆալլոսը տված-ը): «ԱՍՏՎԱԾ ԳԻՏԻ»։ Սրանք ի՞նչ են նշանակում։

Այս արտահայտությունները Հայերի մեջ մտել են ոչ շատ վաղուց՝ Աստված գաղափարի հետ միասին։ Բայց՝ «Արարիչը գիտի», կամ «Արարիչ օգնի» արտահայտություններ չկան։ Բայց ինչու։ Որովհետև Արարիչը երբ Արարեց մարդուն՝ նրան օժտեց բոլոր համապատասխան հատկություններով, տվեց համապատասխան մտածելակերպ, դատողություն, համապատասխան առաքելություն, որպեսզի նա ինքը գործի ուսպատասխան տա իր գործունեության համար և ոչ թե ինքը չար կամայականություններ գործի ու դիմի Արարիչի «օգնությանը»։ Կամ ո՞վ երբեմնից կասի, - «Արարիչը գիտի»։ Քանզի այնպես էլ՝ Արարիչը, չէ՞ որ ամեն ինչ էլ գիտի։

«ԳՐՈՂԸ ՏԱՆԻ»։ Իսկ սա ի՞նչ արտահայտություն է։

Այստեղ բոլոր ու գիր (Կարպալ) անելու մասին է խոսքը՝ և ոչ ճակատագիրը «գրողի»։ Մարդիք՝ հազարամյակներ շարունակ, իրենց արարման օրից, երբ դեռ անգամ խառնուրդ ցեղեր չեն եղել, թույլ տված աններելի սխալը կռահելուց հետո հայացքը վեր հառած դիմել են ԱՐԱՐՉԻ ներողամտությանն, ոչ թե ինչ որ մեկին, նրա որդուն, որին կարելի է սպանել կամ խաչել և հետո դիմել նրա, կամ ինչ որ մի որեւէ առարկայի՝ ԿՈՒՌԹԻ գթությանը։

Մեր տեսած ամեն արարմունքի հիմքը բնությունն է, իսկ բնությունը նույնպես արարվել է։ Այն արարվել է Արեւի և նրա համակարգի ազդեցության շնորհիվ։ Բայց չէ որ Արեւի համարարգն էլ է արարվել։ Արարող այդ քաղաքակրթությունը և հենց Արարիչն է։

Բոլոր մարդիք բնության արդյունք են, ոմանք արարված անմիջապես Արարչի կողմից, որոնք կոչվում են Արիներ, իսկ մնացածը էվոլյուցիայի ընթացքում տարբեր Արիների խառնուրդներ են, իսկ ոմանք խառնուրդների խառնուրդներ։ Բոլորն էլ մինչեւ այսօր ծնվում են ու ի հայտ գալիս տարբեր ցեղամուններով։ Արարիչը մնացել է և հավերժ կմնա նույնը։ Իսկ պատմության ընթացքում քանի—քանի անգամներ են փոխվել Աստվածների անուններն ու կրոնները։ Այ, դա արդեն չ'էր կարելի։

Մարդուն ց'այսօր տրված չի հասկանալ Արեգակնային համակարգից դուրս ինչ է կատարվում, ինչ է նշանակում սկիզբ և վերջ, ամենամոտիկ և ամենահեռու, ամենամեծ և ամենամիտրը։ Մարդը կարող է տեսնել, պատկերացնել և գործել միմիայն քառաչափ տարածքում և ֆիզիկայի բոլոր օրենքները հայտնագործված են մարդու կողմից, գործում են միմիայն քառաչափ տարածքի պայմաններին համաձայն։ Ուստի բոլոր մարդիք պարտական են իրենց գոյության համար միմիայն Արեւին ու Երկրին և ենթարկված են Արեւի և նրա մնացած մոլորակների (մոլորակ՝ մոլորյալ բառից է առաջացել) ազդեցությանը։ Բացի դրանից, արարման պահին մարդու վրա դրոշմվում է Ծիրկաթնի համապատասխան համաստեղության կնիքը՝ իհարկե Արեւային համակարգի մոլորակների ազդեցությանը զուգահեռ և այդ ամենին գումարվում է գենոմը։

Բնության արհավիրքները, փոփոխությունները, քամին, անձրեւը կապնված են Արեւի և նրա համակարգի հետ։ Երկրագունդը նույնպես Արեւի մոլորակն է՝ Արարքը։

Իսկ Աստված գաղափարը Հայաստանում առաջին անգամ ի հայտ է եկել Արարատյան թագավորության ժամանակաշրջանում՝ իհարկե ՂԵՎՏ (Լեվիտ) չար քրմերի միջամտությամբ՝ Արարչական սուրբ Քառորդությունը՝ Բարեպաշտ (ԱՐԱՐՇԱՊԱՇՏ), Բարի միտք, Բարի խոսք, Բարի գործ) վերածելով առանձին—առանձին Աստվածների, ինչով հանդերձ ոչ թե մոռացության ենթարկեցին ԱՐԱՐՉԻՆ, այլ նսեմացրին իրենց իսկ Աստված գաղափարը, վերագրելով նրան միպատիկ և միջամտության պարտականություններ։ Ծնունդը, կյանքն, բերքն ու բարիքը կապնված են Արեւի և նրա համակարգի հետ։ Արեւը Արարչական Ամենահզոր ազդեցությունն է մարդկային գոյության վրա և մարդը իր գոյության համար պարտական է Արեւին և Երկիր մոլորակին։ Երկիր մոլորակը ամեն մի ազգի հատկացրել է որոշակի տարածք, որը հանդիսանում է տվյալ ազգի հայրենիքը։ Այն տրված է Արարչի, Արեւի և Երկրի կողմից ամեն մի ազգի համար որպես սրբություն և ինչպես կպահպանեն այդ սրբությունը, այնպես էլ ԱՐԱՐՇԻՉԸ և նրա Առաքյալները՝ ԴԻՅ-երը, ար-

դեն քո արածի (մարդու գործը՝ ԱՐ-ւած է, իսկ ԱՐԱՐՉԻՆԸ՝ ԱՐԱՐ-ւած) համապատասխան կպահպանեն քեզ: ԵՎ, հիշի՛ր, մոլորեցնել կարելի է միայն ողջերին, բայց ոչ հոգիներին, առավելեւս ԱՐԱՐՉԻՆ ու ԴԻՅ-երին:

Շումերական վիպերգը ասում է, որ Ռիրուկ՝ ՌԻՐ քաղաքի տիրակալ Էնմեքքարը սուրբ Էնլիլի տաճարը կառուցելիս խնդրել է «Սուրբ ծեսերի երկիր» Արատտայի մարդկանց, որ իրենց **ԳԱՆՈՒՆ** տաճարների օրինակով կառուցեն:

Արատտայի Արեվի տաճարներում՝ **ԳԱՆՈՒՆ**-ներում կատարվել են սրբազան երգեր նվիրված ԱՐԱՐՉԻՆ՝ Արեվին և արեվածագին, նրա լույսի ու ջերմության, մարդկանց բերք ու բարիքի ապահովմանը՝

Արքայական հերոս, բարերար Արեվ,

Դիցերի մեջ միայն դու էս փայլում,

Քեզ է տրված իշխանությունը մեծ:

Կառավար տիրակալ, արդարադատ:

Նախահայր մթին աշխարհի

Արքայական հզոր կենսատու Արեվի:

Արեվի ամենօրյա մեռնելն ու հարություն առնելը Հայերը անվանել են մայրամուտ և արեվածագ, իսկ մարդկանց մոտ՝ հաջնել(հաղել), գաղթնել, աղքանալ: Կյանքի իմաստալից և կենսականի առօրյա բոլոր բառերը Հայերը կապել են **“ԱՐ”** ԱՐմատի հետ՝ Արարիչ, Արարատ, արարմունք, արարք, երկինք, երկիր, հարություն, արմատ, արգանդ, արյուն, արթուն, արտ, արոք, արոտ, արոս, երկար, կարճ, սար, արթ—որթ, արիս—առու, արգավանդ, արահետ, արծաթ, արագիլ...: Արեվը համարվել է ամենահզոր Աստվածք, որովհետև ինչքան էլ ձմեռը սպանի բնությունը իր սառնամանիքներով, միեկնույն է գալիս է գԱՐունը, Արեվը լույս ու ջերմություն է տալիս և նորից ամեն մի կյանք ծաղկում է ու շարունակում ապրել: Եվ հակառակը՝ Արեվը չլինի, բացարձակապես ոչ մի կյանք:

Ղեստը Այիշարը այսպես է ներկայացնում՝ «Մարդ գԱրեգակն Աստված համարեր ու անոր նայելով գԱստված պաշտելին»:

Բայց չէ, որ բնությունը ամենին և ամեն ինչին ստեղծել է գույգերով՝ մարդ—կին, հայր—մայր, տղա—աղջիկ, արու—էգ, մեծ—փոքր, երկար—կարճ, սար—ծոր, երկինք—երկիր, քաղ—դուռ և այլն: Իսկ ԱՐ Արեվի Աստծո գույգը անտիկ ժամանակներից եղել է ՆԱՐ Դիցուհին: Խորը հնության պատճառով շատ քիչ տեղեկություններ կան ՆԱՐ Դիցուհու մասին: Այն պահպանվել է ասորիների մոտ, որպես ՆԱՐ՝ ջրի Աստված և Հայերի մոտ նույնը՝ Ծովի**ՆԱՐ**: Իսկ Խորենացին գրում է,- «Հայոց մեհյաններում դրվել են Արեվի և Լուսնի Աստվածների արձաններ»: ՎԻՍՈՒ-ն Արեվի Դիցն է, ՆԱՐ-ը՝ Լուսնի:

Արարիչը եթե ցանկանար, մենք նրան էլ գոնե Արեվի նման արտաքնապես կտեսնեինք: Իսկ արդյո՞ք մենք Արեվին լիապես տեսնում ենք: Արարչի մասին գաղափար կազմելը, դա համահավասար է այն հանգամանքին, որ մարդու կողմից պատրաստած գործիքը, կամ իրը կարծիք կազմի տվյալ մարդու մասին: ՌԻստի մնում է Արարչից հետո պաշտել միմիայն ԱՐԵՎԻՆ և ԵՐԿՐԻՆ՝ քո հող ու Հայրենիքին, որը նույնպես կենդանի վիճակում է՝ ինչպես մարդիք: Մարդիք կարճատև կյանք են ապրում ու մահանում, իսկ նա անհամեմատ երկար՝ «հավերժ» է ապրում:

Արեգապաշտության դեպքում պաշտամունքների վերածական իմաստը հերքվում է՝ ժողովուրդը տեսնում է և հասկանում, որ իրոք Ամենագոր Արեվն է և կրակը կյանքին իմաստ տվողը: Գանուներում, Սեհյաններումև Տաճարներում հազարամյակներ շարունակ մոմ է վառվում՝ կրակ: Իսկ երբ մոմ ես վառում Արեվին, բայց Հիսուս Քրիստոս կանչում, որը նույնպես ընդամենը Արեվի արարման արդյունք է՝ մարդ, մարդու ծնունդ, դա արդեն ԱՐԱՐՉԻՆ ու Արեվին դեմ է՝ մեծագույնս մեղք: Մինչեվ 12-րդ դարում Հայաստանում դեռ գործում էին «ԱՐԵՎՈՐԴԻԷ» հափատացյալները, որոնք հալածում էին քրիստոնյա եկեղեցուհի: Լուսնի և Արեվի մասին՝ որպես քույր և եղբայրների, մինչեվ հիմա լեգենդները պահպանվում են:

Որպես պաշտամունք Արեվը հնուց՝ հազարամյակներ շարունակ ԱՐԵԳ է կոչվել: Արեգի դիցը ՎԻՍՈՒ-ն է (Վիսու, Վեսեմ, Վիսդիս, Վիսդից): Դեռես Ռիրարտական ժամանակներից առաջ Հիսուս անվանումը ջիտղները վերցրել են հենց ՎԻՍՈՒ՝ Արեվի Դիցի անունից:

Կույր պաշտամունքի առարկա կամ անձ այլեւս չպետք է լինի: ԱՄՈՒԹ է: Ո՞ր աֆերիստի խնդրին ինչ փչում է, մա այդ փչածը փչում է հասարակ ժողովրդին, ժողովրդին էլ ամեն փչածի տակ առանց խորը ուսումնասիրելու՝ պարում է: Ինչպես կարող է կինը Աստծուց հղիանալ, դա ամենամեծ մեղքն է, կամ մարդ արարածը հարություն առնել՝ գոյորշիանալ: Այդ ո՞վ է տեսել, կամ կարող է տեսնել Աստծուն, որ հետո էլ նրանից հղիանա: Կամ Աստծուն խաչի վրա սպանում են: Այդ ով կարող է Աստծուն սպանել: Դա հորինողները ընդհանենը ուզեցել են ասել, որ մայրք մենք ձեր Աստծուն կարող ենք սպանել: Խաչ ու իկոնաներ են համբուրում: Ով է ինչ բարոյականության տեր մարդ է պատրաստել այդ խաչը կամ իկոնան և որ ամենակարեւորը՝ ինչ՞ նպատակով: ԵՎ ինչ նպատակով են քեզ համբուրել տալիս այդ իկոնան կամ խաչը: Քանի հազար և ինչ բարոյականության տեր մարդիք են պաչել այդ խաչը կամ իկոնան և դրանից առաջ ու՞մ կամ ի՞նչ են նրանք պաչել:

Որոշ հետամնացներ կուրքեր են պաշտում՝ թե ով է պատրաստել այդ արձանիկը, կուրքը, ի՞նչ նպատակով: Իսկ օրինակ ջիուդները ֆալլոս են պաշտում, թե ինչու՞, դա կռահել հնարավոր չի, որովհետեւ այդ ֆալլոսը մարդն էլ ունի, շունն էլ, էշն էլ, գորտն էլ:

Աստվածների անբացատրելի քանակի բազմազանությունը և անվանումները՝ ամոթ է, պետք է վերանան, գոնե չի լինի մոլորություն, թե որ մի Աստծուն դիմես:

«Թողել եք Ձեր մաղղը՝ ընկել եք ուրիշի միսիայի հետեւից»:

Մենք պաշտել ենք մեր ԱՐԱՐԺԻՆ, եղել ենք աշխարհակալ պետություն և ազգ, իսկ ո՞վ ենք հիմա մենք: Ռեալ ազգը և ընդհանրապես մարդը պետք է ռեալ գաղափարաբովանդակալից հավատամք ունենա, ոչ թե սեռական, կամ արտաթորական օրգանի:

Ես Արարչապաշտ, Արեւիապաշտ եմ, իսկ դու քեզ հարց տուր, դու ու՞մ էս պաշտում, ու՞մ տղային, որ ցեղից, ինչ բարոյականության տեր, ինչ գաղափարի տեր, ինչ նպատակների տեր, ու՞մից է սերվել, ինչով է սնվել, ում հետ է շփվել, ով ինչ՞ կարող էր նրա հետ անել՝ անգամ սպանել, խաչել կամ երեսին թել: ԵՎ մա քեզ ասում է, «Մի այտիդ խիեցին՝ մյուսը դեմ տուր» և որ ամենավտանգավորը՝ ի՞նչ է առանց ինքնապաշտպանության պետք է վերանա Հայ ազգը: Նա քեզ ասում է թշնամուդ մի ատիր (այսինքն ի՞նչ՞ սիրի՞ր նրան), մա քեզ ասում է մի դատիր, որպեսզի չլինես դատված, այսինքն ի՞նչ, խուժանները թող ստեղծեն ամենաթողություն ու վայելեն քո բարիքները, իսկ դու՝ նամուսով ԱՐԻԱՅԻ, մատդ բերանդ դրած դիմի այդ Աստծո օգնությանը և այն էլ այն հույսով, որ հանկարծ մա կօգնի: Ըն ծիծաղը՝ քո իսկ մտածելակերպի վրա չ՞ի գալիս:

Իսկ, որ սարսանան՝ ջիուդը, որը իրենից ոչինչ չի ներկայացնում՝ բացի խաբեբա լինելուց, քո Աստծուն կարողացել է տանջանքի ենթարկել, անգամ սպանել, ի՞նչ օգնություն կարելի է սպասել մնան Աստծուց, ջիուդը նրան մի և մի քանի անգամ էլ կսպանի:

Մի՞թե կարելի է այդքան տարրական տրամաանել՝ չէ, որ այդ Հիսուսի գաղափարախոսության շնորհիվ է Հայոց աշխարհակալ պետությունը վերացել, Հայոց Մեծ Եղեռնը իրականացվել, և այսօր էլ՝ քանակներդող դարում, Հայը փողոցում հացի փող է մուրում:

ԵՎ վերջապես՝ Աստվածացնել այն Հիսուսին, որին մեռնելուց երեք հարյուր տարի հետո են Հռոմեական կայսրերը նշանակել Աստված, որին անմահության ջիուդները երեսով են տալիս, թե մա իր Հովսեփ հորից չի սերած, այլ հռոմեացի գինյոր Պանտեայից և ով ասում է, թե ինքը աշխարհ է եկել, որ կույրերը տեսնեն, իսկ տեսնողները կուրանան և որ մարդու թշնամին իր ընտանիքը պետք է դառնա (այս մասին կկարդաք երկրորդ մատենանում):

Արարչապաշտությունն է միսիայն Հայոց գոյին ուղղեկցել: Մինչեւ մ.թ.ա. 12-րդ հազարամյակ Հայերը երկրպագել են ցուլին՝ երկրագործության խորհրդանշին, որին հաջորդեց Դիցերի երկրպագությունը: Դա են վկայում ցուլի սպանությունը Միհրի կողմից հնագույն պատկերները, որում առկա է «Կարիճ» կենդանակերպը: Այլ երկրներում այն տարածվել է «Միհրականություն» կրոնի անվան տակ, իսկ քրիստոնեության ահի մախապատրաստական էտապում՝ Երվանդունիների շրջանում Արարչապաշտության հայաձանքին դեմ դուրս եկավ Զրադաշտը, ով երկար ու աննկուն պայքարեց դարի իշխան ԴԵՎ-ի դեմ:

ԱՐԻԱԿԱՆ ԾԵՍԵՐՆ ՈՒ ԱՎԱՆԴՈՒՅԹՆԵՐԸ ՍՊԻՏԱԿԱՎՈՐ ԶՐԱԴԱՇՏԸ

(Եղեգնածորի սպիտակավորի վանքն ու գերեզմանը Ջրաղաշտինն է)

Արարչապաշտությունը Երկրի վրա նախնական հավատամքն է, ինչը առաջացել է նախնական՝ Առաջնածին Հայի հետ, ձոնված է մարդկային ցեղը արարող քաղաքակրթությանը, չարի ոչ մի գայթակղությունից չի արմատախիլվել՝ հավերժ է, ամենավտանգավոր՝ չար սաղանայի Ջրիոս-Չուկ էրայում ստացավ որոշ վնասվածք, հզոր Հայորդի Սպիտակավոր Ջրաղաշտը (Չորություն դաշտ) «Ավետիս» (Ավեստա) ուսուցողականով այն պահպանեց արյան ու կյանքի գնով, վնասվածքները բուժվում են, վերականգնելու է իր Աշխարհակալ կարգավիճակը՝ Փառաշխարհը (Փռաշխարտ) կերտվելու է:

«Ավետիս»-ը ԱՐՄԵՆ-ներին ի սկզբանե Հայկական լեռնաշխարհի տրամադրման հիշատակմամբ, ԱՐԱՐՉԻ Առաքելությունը կրելու հավատամքով, Մեծն Դիցերի՝ Միհրի, Վահագնի, Տիրի, Անահիտի, Աստղիկի, Արուսյակի արդարամիտ գաղափարաբանության առաջատարությամբ հավաստիացրեց համայն մարդկությանը, որ միակ ԱՐՄԱՆ (ապագա) Բարեպաշտություն, Բարեմտություն, Բարոյակրթություն, Բարոյակերտություն է՝ Բարի հավատը, Բարի միտք, Բարի խոսք, Բարի գործ նշանաբանով, այն հավիտենական հաղթական է, մրցակցությանը անհաս, չարի համար անմատչելի է, «Բունդահիշն» մասով կրկին ու կրկին անգամ «Հայամարդու» Առաջնածին լինելու փաստը վավերագրեց և այդ ամենի հավերժականության կասկածը փարատեց: «Ավետիսում» փաստորեն բացի հորինված հոգիներից ու պահապան հրեշտակներից՝ բոլոր իրական և կենտրոնական կերպարները Արարիչն ու Դիցերն են: Պատվովմում (Յասնա) հիմնականում Վահագն (Վերետարանգ) ու Անահիտն (Անահիտա) են, Հիմներում (Յաշտա) մնացած բոլոր 26 դիցերն են, հիմնականում՝ Տիրը (Տիշտրիա), Միհրը (Մեհր), Արուսյակն (Արդվի Սուրա) ու Աստղիկը (Աշա): Գովերգումում (Խվառնո) Մասիս, Արագած, Արաքս, Հրազդան և այլ բոլոր Հայկական լեռնաշխարհի աշխարհագրական անվանումներն են:

Առաջնածին Հային է տրված՝ բոլոր էրաներում կատարած չարագործությունների ամբողջական պատասխանատվության համար դեպերին ու փերիներին (էգ դեվեր) պատժի ենթարկումը, ինչը Հայդատը կիրագործի պատժի ամենաարդար սանդղակին համաձայն:

Քանզի ամենի սկիզբը կորովն է (ներգիսան)՝ լույսը, Երկրի վրա ինչի խորհրդանիշը կրակն է, Մեծն Հայորդի Ջրաղաշտը Արարչապաշտությունը մարմնավորեց սուրբ կրակի մեջ, այն «Պատվովմ»-ում սրբագրեց որպես Արարչապաշտության խորհրդանիշ, որի ներկայության պայմաններում բարձրաձայնելու իրավունք տրվեց Արարչի և Դիցերի մեծարմասն աղոտներին, հատուկ կարգապահությամբ օրինականացրեց ամենի իրագործման հաջորդականությունը, «Վիդեվդատ»-ով սահմանեց կարգախախտման օրինազերծումը:

Ջիտղները մի քանի հարյուր տարի պատմությունը առաջ են գցել, որ, իբր սաղանայի և իր էրայի մասին արիականության տեղեկանալու դեպքում էլ ինքը մի քանի հարյուր տարի կարողանա երկար իշխել: Ապացուցենք դա և հաշվենք այդ մի քանի հարյուր տարիների ինչքան լինելը:

Խորենացին, որի գլխավերելում միշտ հսկում էր ջիտղ Սահակ Պարթևվ կաթողիկոսը, ժամանակագրության մասին չի կարողացել ստույգ տեղեկություն տալ, բայց այն հաշվելու համար շատ կարեվոր տեղեկություններ է հասցրել: Նա համադրել է երեք զուգահեռ գործող առաջնորդներին՝ Աբրահամ, Նինոս, Արամե: Հայաստանն ու Ասորեստանը այդ ժամանակի գերտերություններն էին, իսկ ինչու՞ Աբրահամ, երբ ջիտղական պետություն չի էլ եղել: Հասկացա՞ք՝ սկսեց գործել ջիտղի գործունը՝ իր ֆալլոսապաշտ կրոնի ձեկավորմամբ և որ պոի Երկիրը իշխանավարեր դեվը:

Ապացույց, որ Ջրաղաշտը պարսիկների և Պարսկաստանի հետ ծագումնաբանական, գաղափարաբանության կազմավորման ու գործունեության հետ ոչ մի կապ չունի.

Նախ, Ջրաղաշտը Պարսկաստանում չի գործել՝ Մարաստանում է եղել Նահապետ, որտեղ պարթեվներն են ապրել և իշխել, պարսկական պետություն գոյություն չի ունեցել, և հետո՝ «Ավետիս»-ը ոչ մի պարսկական ու պարթեվական քաղաքի անուն չի նշում՝ ոչ

Պերսեպոլիսը, ոչ էկտաքան, ոչ Փասարգատ: Դա նշանակում է, որ Ջրաղաշտը ապրել և գործել է մինչև մ.թ.ա. 800-ական թվականները՝ Պարսկաստանի կազմավորվելը:

20 տարեկանում Ջրաղաշտը զրկվեց հորից՝ սպանել էր Շամիրամը, բարձրագույն Ուշի-դարեն (Բարձրագույն գիտակցության գագաթ) կրթություն ստանալու, ստացավ, և 30 տարեկանում մոգայեստ էր, հետո Դասատու (դաստուր): Նա այդ տարիքից էլ սկսեց հակադե-վական ջանքերի ներդրումը, դաժան պայքար ֆալսոսպաշտության (հուդայականության) և չարի դեմ, բազում անգամներ վտանգելով իր կյանքը, աննկուն պահվածքով պահպանեց Արարչապաշտությունը, 77 տարեկան հասակում դարձավ ռիսերիմների դաշույնի գոհ՝ ստանալով թիկունքից մահացու հարված: Թաղված է Եդեզնաձորի բարձունքներից մեկում՝ Սպիտակավորում, իր տոհմի անունով կոչվող Սպիտակավոր մեհյանում:

Ջրաղաշտի ցույի գլխով գավազանը՝ Արարչի հովանավորի խորհրդանշն էր:

Հետո՝ պարսիկ և արաբ պատմաբանները հայտնում են Ջրաղաշտի Ուրմիա քաղաքում ծնվելու մասին:

Ալեքսիսի Յասնե Հաթ 27/5 իրիման (էրմեն) անվան տակ Հային կաղեսացնում (սուրբ) է:

Հեթեհիյան և Սեփիթմանյան՝ Ջրաղաշտի տոհմակիցների ազգանունները:

Եվ վերջապես՝ ըստ պարսիկ աստորոգ Բեհրուզայի Արարչապաշտությունը Ջրաղաշտի կողմից գրանցվել ու Ջրաղաշտականություն է կոչվել մ.թ.ա. 1738 թ. Հայաստանում: Զանգի այն ժամանակ Պարսկաստան ու Մարաստան պետություններ չեն եղել:

Ըստ Մոնոթոնի՝ Ջիուդներին Եգիպտոսից հանել են մ.թ.ա. 1080թ.: Եթե Խորենացին պնդում է, որ կիմանաթ և կզարմանաթ, արքա Արամեն, Շամիրամն ու Աբրահամը գործել են միաժամանակ և գուգահեռ՝ ուրեմն դա եղել է 1080թ.-ին, ինչի մեջ է մտնում նաեվ թորայական անապատի 40 տարիները: Իսկ Խորենացին իր գլուխ ԺԷ պնդում է, որ Շամիրամը Ջրաղաշտ մոգին՝ Մարաց նահապետին Նինվեի և Ատրենտանի վրա վերակացու էր բողնում՝ իր բացակայության ընթացքում: Այսինքն Շամիրամն ու Ջրաղաշտը ապրել են նույն ժամանակաշրջանում և մոտիկ հարաբերությունների մեջ: Անգամ Ջրաղաշտի հետ կոնֆլիկտելով՝ հարձակվել է Մարաստանի վրա՝ Արայի գոհվելուց մի երկու տարի հետո:

Իսկ Արա արքան, Շամիրամի հետ պատերազմում գոհվեց, ով հայտնի է որպես Արա Գեդեցիկ՝ ով Ջրաղաշտի հասակակիցն է: Իսկ ո՞վ է Ջրաղաշտի հայր Էրը՝ զինվորական էր և գոհվեց պատերազմում, որին հիշատակում է Աբյուդենոսը, իր «Հանրապետություն» մատենագրությունում նշում է Պլատոնը, ինչը հաստատում է Կդեմես Ադեքսանդրեցին:

Բայց չմոռանանք՝ ըստ Գրիգոր Մագիստրոսի՝ Մագդակյանների գաղափարախոս Խաբազանի որդի Ջրաղաշտը համարվում է Արեւորդիների գաղափարական նախահայրը:

Այսինքն՝ ԷԲ ասելով նշած հանրահայտ պատմիչները ի նկատի են ունեցել ԱԲ՝ ԱԲիացի, Հայի որդի Ջրաղաշտին:

Արեւելագիտության մեջ վաղուց դիտված է «Արտա Վիրապի նակակ»-ի և Դանթեի «Աստվածային կատակերգություն» երկերի սյուժետային նմանությունը՝ արեւելագետ Մոդին մանրամասն գուգահեռներ է անցկացնում նշված սյուժեների միջեւ: Իսկ Պլատոնի (427-347) «Հանրապետություն» պատմվածքում հաղորդած Էր Հայկազնի սյուժեն, ինչը պնդում է Կդեմես Ադեքսանդրիացին (150-215), որ Ջորուաստորը (Ջրաղաշտը) Էր անունով մի Հայի գավակ էր, այսինքն Հայկազն էր և Պլատոնի պատմվածքի և «Արտա Վիրապի նամակի» սյուժեները նույնն են, Իսկ Էր Հայկազնի և Արա Գեդեցիկի առասպելների նույնությունը չի վրիպել Հայ բանասերների հավաստիացման դաշտից: Ստացվեց, որ Պլատոնը, Կդեմես Ադեքսանդրիացին իրենց ապրած, կարդացած, տեսած ու լսած պատմությունների համաձայն պնդում են Էրի որդի Սպիտամա (Սպիտակավոր) Ջրաղաշտի Հայ լինելը:

Բայց, իր «Հանրապետություն» գրքում Պլատոնը հետեւյալն է նշում, «Էրը զինվոր էր և սպանվում է պատերազմում: Տասը օր հետո, երբ հավաքում են կիսով չափ նեխած դիակները, Էրը հարություն է առնում և պատմում հետեւյալը: Իր հոգին՝ բաժանվելով մարմնից, գնում է մի հրաշալի տեղ, որտեղ երկինքն ու երկիրը երկու բացվածք ունեին: Այստեղ մտած էին դատավորներ և դատում էին հոգիներին, որից հետո արդարները գնում էին աջ մի-մի տախտակ կրծքներին, մեղավորները՝ ձախ, մի-մի տախտակ մեջքներին: Երբ հերթը Էրին է հասնում, դատավորը նրան ասում է, որ նա պետք է գնա Երկիր և պատմի տեսած-

ները: Բացվածքների միջով հոգիները բարձրանում և իջնում էին. Բարձրացողները մաքուր էին, իսկ իջնողները բարբախված ցեխի մեջ: Ավելի հեռվից գալիս էին երկու խումբ հոգիներ: Ոմանք դուրս էին գալիս անդունդից և պատմում այն արկածների մասին, որոնք կատարվել էին մի հազարամյակում, մյուսները ցած էին իջնում երկնքից և պատմում այն երանությունների մասին, որ նրանք վայելել էին: Էրը պատիժներ չէր տեսել և միակ ծանոթ մարդու հոգին Էրի հայրենիքի՝ Պամֆիլիայի տիրանն էր, որին քաղչ էին տալիս փշերի միջով և ինչ որ զարչելի էակներ չարչարում էին նրան»:

Կդեմնս Աղեքսանդրացին այս նույն պատմությունը վերագրում է Ջրադաշտին և որը մի էր անունով Հայի որդի էր:

Նույն՝ Ավետիսի (Ավեստա) մաս կազմող՝ Իրանի դեմ պարթեվ Վիշտասպ թագավորի պատերազմի ժամանակ գորավար Ջարերայի սպանվելու և որդի Բասթվարի ողբը հոր դիակի վրա նույնպես Ջրադաշտը գրի է առել իր անձնական պատմությունը՝ հոր՝ ԷՐի դիակի վրա իր ողբը,- «Իմ կյանքի հենարան, ո՞վ խլեց քո ուժը: Փառապանձ իմ հայր, ո՞վ թափեց քո արյունը, Ո՞վ հափշտակեց քո ձին—Միմուրգային նման: Դու ցանկացար կռվել իմ կողքին, ինձ հետ, այժմ պառկած էս դու սպանված, անշունչ: Քո մագերն ու մորուքը ցնցում է քամին, և տորոում են քո մաքուր մարմինը, և փոշի է նստել քո ծոծրակին: Ի՞նչ անեմ ես այժմ, եթե գետին իջնեմ և գրկեմ քո գլուխը, օ, իմ հայր, և փոշին սրբեմ քո ծոծրակից, չէ՞ որ էլ չեմ հասնի ցատկել ծիռս վրա»:

Մրանք բոլորը խիստ մոլորության մեջ են՝ քանզի ուրք հազար տարվա պատմություն ունեցող Շումերական «Գեղգամեշ» պոեմը հենց նույն իմաստն ու պատմությունը ունի՝ Գեղգամեշը իր նորընտիր ընկերոջ Էնկիդուի հետ որոնում, գտնում, սպանում են չարերի (դեռեվս դեվ տերմինը չի եղել) Խումբաբային: Հետո՝ ամենամեծ աստված Էնլիլի որոշմամբ կորցնելով իր ընկերոջը, անգամ Մաշու (Մասիս) լեռ է հասնում, ստորոտում հաղթում կարիճ մարդկանց ցեղին, մեծ դժվարություններով, հաղթահարելով ծովը (Վանս ծովի մասին է խոսքը) գտնում է Բաբելոնյան ջրհեղեղը հաղթահարած և հավերժական կյանքին տիրապետող՝ Նախափայ Ուրնաշտումին (ջեռուղիները վերանվանել են Նոյի), ցանկանում իմանալ անդրճիբիմյան կյանքի գաղտնիքներն, ընկերոջը՝ Էնկիդուին մահվան աստված Ներգալի միջոցով հետ բերելն ու հավերժ կյանքին տիտապետելն է: Հանգում է ապարդյուն արդյունքի՝ քանզի Գեղգամեշը գտնում է խորհուրդ տված բույսը, որ բերի, իրեն ու Էնկիդուին Հավերժ կյանք պարգևելի՝ օձը (նորից ջեռուի չար օձը) այն գողանում է:

Ներկա կեղծված պատմությունը տալիս է, որ Նինոս՝ Շամիադադ 5-րդ (823-811) թագավորի կին Շամիրամը (Սեմիրամիս) գործել է Ասորեստանում 823-806թ.թ., երբ Արաքսայան արքան էր Իշպուրինին (825-810թ.թ.): 81թ-ից ամուրի Շամիրամը երագելով Հայից երեխա ունենալ, իր երեք որդիներին սպանեց, թողեց մանկահասակ արքայազն Նինվասին՝ Ադադնիրար 3-ին (810-806թ.թ.), նրան էր խնամում, ով և հետո իրեն սպանեց:

Խորենացին գրում է,- «Ամուսնուց հետո, ամառանոցներ գնալուց Շամիրամը Ասորեստանի և Նինվեի կառավարումը վստահում էր Մարաստանի նահապետ Ջրադաշտին: Երբ սրա երեխաները մեծացան, փորձեցին մորը հետ պահել վավաշուտ ու անառակ վարքից՝ երեքին սպանեց, թողեց ամենափոքրին՝ Նինվասին (Ադադնիրար 3-ին): Բոլոր գանձերը նվիրում էր սիրելիաներին: Ամուսինը չկարողացավ պոռնիկ վարքը հանդուրժել և փախավ Կրեսե, այնտեղ էլ մահացավ: Ջրադաշտը փորձում է ազդեցություն ձեռնավորել դրա վրա՝ դա պատերզմ է հայտարարում Մարաստանին: Նեղն ընկնելով՝ փախչում է Հայաստան, այստեղ էլ օգտվելով առիթից՝ տղան սպանում է մորը և նստում գահին: Շամիրամից և Նինոսից հետո՝ Արայի որդի Անուշավանը եղավ Հայոց արքա՝ դրանց Անյուրոսի ժամանակ»:

Բայց չէ՞ որ այս ամենը մ.թ.ա. 1000-ական թ. է եղել:

Մովսես Խորենացին Ջրադաշտին համարում էր «մոզ և նահապետ մարաց»: Այսինքն Ջրադաշտը հոր սպանվելուց հետո հեռացավ Մարաստան, որտեղ իշխաններ էին դեկավարում՝ Ասորեստանի հպատակություն էր, դեռեվս թագավորություն չկար և իբր այն սկսվել է 700թ-ից՝ Դեյուկես (670-640թ.թ.) թագավորով [հետո՝ Զոսավարտիչ (640-625), Կիսրատ (Ուվախշատրա)- 625-585թ.թ., Աստիագես (Աժդահակ) (585-550)]:

Հանրագիտարանի ներկայում ընդունված տեսակետով «Ջրադաշտն ապրել է մ.թ.ա. 630-

553թ. և քարոզել է Իրանի արեվելյան նահանգներում (Խորեզմի, այժմյան Աֆղանստանի տարածքում)» տեղեկությունը ընդհանրապես չի համապատասխանում իրականությանը, քանզի հնարավոր չէր լինի երկու դար առաջ մահացած Շամիրամի և այդ դարում ապրող Ջրադաշտի հարաբերությունների մասին առասպել գրել, երբ Հայաստանում արդեն Երվանդունիներն էին իշխում, Մարաստանն էլ վերացավ՝ ստեղծվեծ Աբեմենյան Պարսկաստան պետությունը:

Միաժամանակ՝ Սարգոն թագավորի 714-13թ.թ. արձանագրություններից մեկում Ահուրամագդա աստծո անվան հիշատակումը արդեն հերքում է 630-553 թ-ից հետո Ջրադաշտի ապրելն ու գործելը:

Ջիուդական Դավիդը եղել է մեր Ջարմայրի ժամանակ, ով Սկայորդուց ընդամենը հինգ արքա էր առաջ (մոտավորապես թեկուզ մի 80 տարի առաջ) եղել, բայց Թորայում (Բիբլիայում) ներկայացվում է հազար տարիներ առաջ: Մուտ ու կեղծիքով շարված հիմքի վրա կառուցած անապահով դոլլարե տաճարը ի՞նչ գալիքի կարող է արժանանալ՝ պարզ չի՞:

Հին կտակարանը (Երեմիա գլ. ԾԱ23-30) խոստովանվում է, որ Բաբելոնի դեմ ոտքի կհանի Արարատի, Մինիի և Ասքանասի թագավորությունները: Այսինքն Հայոց այդ պետությունները հզորագույն վիճակում էին: Նաբուգոդոնոսորի Բաբելոնյան գերության տարած, ջիուդ Յովհակիմ թագավորի օրոք էր: Դասական պատմությունը դա համարում է մ.թ.ա.

550-ական թվականները:

Միեկնույն ժամանակ մենք գիտական և աստղագիտական հաշվարկներից գիտենք, որ Ձկան կենդանակերպը սկսել է մ.թ.ա. 116 թվականին, բայց նոր թվարկությունը սկսում է մեկ թվականից:

Ուշադրություն դարձրեք՝ բոլոր դեպքերը կատարվեցին 1000-ական թվականներին, բայց պաշտոնական պատմությունը Շամիրամին վերագրում է 823-806 թվականներին, իսկ Ջրադաշտին՝ 630-553թ.թ.:

Այսինքն պատմությունը կեղծված է 300-470 տարով:

Քրիստոնեության բռնամուտքով ֆալսուպաշտները անխնա կոտորեցին քրմական դասն ու մոզերին, ավերեցին Հայոց պապեական գանուկներն ու մեխյանները, հրկիզեցին հազարամյակների մատենագրություններն ու պատմական փաստագրությունները, դարբերով հետապնդեցին ու արգելեցին ավանդույթներն, սովորույթներն ու ծեսերը, բռնի ներդրեցին իրենցայսպեսեղծած ու ալյասերված ավանդույթներն ու ծեսերը:

Հնագույն տարբեր փաստագրությունների հիման վրա վերականգնենք մեր հնագույնը:

Միջազգային մաշտարով ընդունված հնագույն կրոնը անվանված է Մայիտակավոր (սպիտակագգեստ) Ջրադաշտի անունով՝ Ջրադաշտականություն, իսկ տեսությունը ներկայացված է «Ավեստա» գրքով: Ըստ բոլոր հայտնի ուսումնասիրողների՝ Ավեստան էլ ոչ մի լեզվով չի թարգմանվում և հայտնի էլ չի՝ ի՞նչ է նշանակում:

Այդ գիրքը հնագույն Հայոց հավատամքի տեսագիրքն է և կոչվում է «Ավեստիս»՝ Բարի լուր: Հայոց միջնադարյան պատմիչների թողած պատմագրությունների, պապերից մեզ հասած տեղեկությունների, «Ավեստիս»-ի փրկված փշրանքների հիման վրա էլ վերականգնենք մեր հնագույն ավանդույթներն, սովորույթներն ու ծեսերը:

Արարչապաշտական էթիկական քառորդություն՝ 1) Բարեպաշտություն, 2) Բարեմտություն, 3) Բարեկրթություն, 4) Բարեկերտություն [2], 3), 4) Բարեպաշտ Ջրադաշտականության էթիկական երրորդությունն է՝ Բարի միտք, բարի խոսք, բարի գործը]:

Մեր նախնիները հաստիկ պատվովում են վերապահել Արարչագործությունը, ինչը եկել է վերելից՝ Արարչի և դիցերի շնորհիվ: Արարիչը մարդուն արարելով տվեց կյանքին սկիզբ և շարունակականություն: Խոնարհումով մեծարվում, պատվովում և հատուկ ցուցանվում են.

ՏԻ--եզերք

ՏԻ--բ

ՏԻ--այր

ՏԻ--կին

Հայերենում «Բ» տառը նշանակում է տիեզերական տվյալ պահ՝ թույլ, ինչը համարվել է սրբություն և «Բ»-ով սկսվող ուրիշ բառ չկա (թույլն ժամի 1/60-րդ մասը չի եղել): Տիրը

համարվում է բոլոր բնական գիտությունների նախահայրը: «Ռ» տառով, որը «ր»-ի ներկա հաստատումն է նշանակում՝ սկսվում են Հայոց ազգային քաղկազմի դասակարգումը.

ՌԱՏՈՒ

ՌԱԶՄԻԿ

ՌԱՄԻԿ

ՌԱՆՉՊԱՐ

Ռատու՝ ղեկավար համակարգ է նշանակում: Երկրի ղեկավարին կոչել են ԱՐՔԱ= Արերի +Քուրմ+Առաջնորդ, իշխան՝ օրենսդիր, նախարար՝ նահանգապետ, ռես՝ քաղաքապետ, գյուղպետ՝ ռես: Իսկ գիտական և հավատամքի գաղափարաբանության ղեկավարներին Քրմերը իրենք են անվանել Քրմական դաս, ինչը ունեն միմիայն Հայերը:

Գիտական և կրթական տաճարները ի սկզբանե կոչվել են Գանուն (ծաղկման տեղ, Արարչական յոթնյակի հավաքատեղ), որոնք հազարամյակներ հետո՝ Միիր Դիցի պաշտամունքի շրջանում կոչվել են նաեվ իր անունով՝ Մեհյան: Դպիրները քրմական դասից, հենց սկզբնական դպրոցում՝ գանուններում են դասավանդել: Քանզի առաջնային գիտա-հետազոտությունը աստղերը, երկինքն ու թրվաբանական հաշիվներն են եղել՝ գիտությունը մեկտեղվել է հավատամքի հետ:

Արարչի պատվին ձեվավորվել է «Փառավոր հայր» խորհրդանիշը և հետո՝ որպես Արարչի էներգիայի աղբյուրի խորհրդանիշ Երկրի վրա՝ կրակի Ատրկատը:

ՓԱՌԱՎՈՐ ՀԱՅՐ

ԱՏՐԿԱՏ

Հոգեվորականները: Հնագույն ժամանակներից հոգեվորականները սոցիալական դաս են: Չարմանայի է, ինչու՞ թե, բոլոր ժամանակներում մարդիք զգացել են հավատամքի կարիք, ինչը հետագայում դարձել է հեգմանքի և շահագործման գործիք և վերանվանվել է կրոնի, քանզի սկսել են պաշտել մարդուց ծնված անձանց, իսկ դրանք պարտադիր զգացել են հոգեվորականի կարիք, որպեսզի այդ զարմանայի անմտությունը ստանա կարգավորված վիճակ: Այդ կարգավորված համակարգը հետեվյալ ութն էն եղել.

1-- ԳԵՐԱԳՈՒՅՆ ԲՈՒՐՄԴԱՍ

2-- ՌԱԴ/ԱՐԴԱՐԱԴԱՏ ԲՈՒՐՄԴԱՍ/ (Դատաստանի դատավոր)

3-- ԴԱՄԱՏՈՒՆԵՐ (ԲՐՄԴԱՄԵՐ)

4-- ԹԱՎԱԴՄՈԳԻԷ (ՄՈԳՊԵՏ)

5-- ՄՈԳԵՐ

6-- ՈՒՏԱ (Արտասան վարպետ, բանաստեղծ)

7-- ՀՐՊԱՆ— Ատրկատի պատասխանատու, նորավարտ հոգեվորական

8-- ՀՐԿԻԶ--կարող է չլինել մոզցեղից

Կարեվոր նշանակություն է տրվել ծեսերի, սովորույթների, ավանդույթների կատարմանը՝ տարվա եղանակները, Ամանորը, վեցը Հրեշտակապետերը, անցյալների հիշատակումը, հառմայի պատվումը, աղոթքները, մարման ծեսերը, մանկահասակների ծանոթացումը ԱՐիական հավատամքին: Հատուկ նշանակության կատարումներ են՝ կնունք (շապիկի, գոլիկի, գոտու ընծայումը), հարսանիք՝ կարգվել, ծնունդ, հողարկավորում, որոնց մասնակցում էին հարազատներն ու հարգված անձինք, հավատամքի ծառաները:

Ամենօրյա ծես էն Արարչին հիշատակող աղոթքները՝ հինգ անգամ օրը: Աղոտել կարելի է տաճարում, տանը, դրսում, բնության գրկում: Աղոտելուց պարտադիր պետք է ուղղված լինել հարավ:

յուն, 4.հող -հումանիզմ, 5.Զուր-կատարելություն, 6.բուսականություն-անմահություն, քան-զի ինքը հենց միայն մարդուն ԱՐԱՐՈՂ քաղաքակրթությունն է: Մարմնական ամեն ինչ լույսից է և լույս է արծակում (լուսապսակ, աուրա): Լույսը մենք չենք տեսնում, առանց լույսի առկայության՝ ոչինչ չենք տեսնում և միակ լույսը որ տեսնում ենք՝ դա կրակն է: Եթե Արարիչը էներգիա է՝ լույս է, որին մենք չենք տեսնում և չենք տեսնի, բայց մենք տեսնում ենք Արեւն ու կրակը: Արեւը միշտ չի որ կա տեսադաշտում, իսկ կրակը միշտ պետք է պահպանվի, ինչը և Արարչի կերպարն է Երկրի վրա:

Բունդահիշն 18 Պատվում (Յասնա) 17. ասում է, որ կրակը որպես կորով (էներգիա)՝ Տիեզերքի բոլոր ատոմներում ներկա է:

Սուրբ կրակը լինում է երեք կարգի՝

1)Բարձրակարգ կրակ: Ծառայել կարող են միմիայն բարձր հոգեվորականները, դասատուները: Վառվում են հաղթանակների և միապետերի պատվին: Վառելու համար պետք է հավաքել և մաքրել 16 տարբեր կրակներից:

2)Երկրորդ կարգի կրակ: Վառվում է 1000 և ավելի բնակիչ և ամենաքիչը 10 հավատացյալ ընտանիք ունեցող վանքում: Վառելու համար պետք է 4 մաքրած կրակ՝ հոգեվորականի, ռազմիկի, գեղջուկի և ռամիկի տներից: Ծառայություն կարող են մատուցել միայն մոզերը: Կարող են կատարվել պաշտոնի, հարսանիքի, կնունքի, տոների, ծեսերի համար:

3)Երրորդ կարգի կրակ: Տեղական բնակավայրերի (գյուղ, մեծ ընտանիք) կրակ է: Առանձին՝ սուրբ սենյակում է վառվում, ինչը և հավատամքի դատարան է: Այն կոչվում է Միհրի բակ: Միհրը արդարության մարմնացում է: Մոզը (եթե մոզ չկա՝ կարող է ամել հրպետը) դեմքով ուղղված դեպի կրակ լուծում է տեղական վեճերն ու բարդանքները:

Կրակը լինում է վեցը տիպի (Յասնա 17.11).

1.Արարչի կրակ՝ մարդկանց, կենդանիների, բույսերի, կայծակի մեջ է:

2.Ուղեկցող Արարչին՝ միշտ բարձրանում է վերել, մաքրում է և ստերիլիզացնում

3.Բոլոր ծեսերի կրակը

4.Ինչպես երկնային դատավոր՝ հնում կրակով են վախեցրել և խոստովանել

5.Օջախի կրակ՝ եթե տունը կրակը վառվում է, ուրեմն կենդանի են

6.Կրակը թագավոր է՝ այն կատարում է հասարակ տնից մինչև գոհասեղան

7.Կրակը մարդու գործակիցն է՝ կրակն էլ, մարդն էլ Արարչի ստեղծագործություն են:

Կրակի օրինումը: Կրակը վերցվում է հրկիզից, հետո՝ ռազմիկի, հետո՝ ռանջբարի, հետո՝ վաշխատուի: Առանձին-առանձին, երկուական հոգեվորականով, երկու օր սրանք տարբեր աղոտքներով մաքրվում են: Առավոտից սկսվում է լրիվ Պատվում (Յասնա), կեսգիշերից՝ Վիդեվիդատը և Պատվում գլ. 57 (Աստղիկի), երկրորդ օրը Վիդեվիդատ և Արարչի պատվումը, երրորդ օրը կրակները միացնում են, չորրորդ օրը բերվում է տաճար:

Ատրուշանը բաց է համայնության համար և կարող է ծառայել համայնքի հավաքների:

Կնունքը համարվում է մարդու կյանքում ամենակարեւոր ծեսը՝ Հայ լինելը դառնում է պատասխանատվություն: Կնքել նշանակում է կնիք դնել: Բայց ինչպե՞ս, որ մասում, դա դեռ հուղա-քրիստոնյաների կողմից պարտադրված մոռացության արդյունք է: Բայց դժվար չի լինի վերականգնելը: Մանրամասն Պատվում 9.25, 30.5: Կնունքը կատարվում է 7-12 տարեկան հասակում (պատահում է 12-15 տարեկան): Ծեսը կատարվում է սպիտակ շապիկի, բուստիկի (գոտի) և գոլիկի հագցմամբ, ինչը աղջիկ թե տղա պտի կրեն ամբողջ կյանքում: Կնունքից առաջ 9 օր սանը պետք է զգուշ լինի պղծվելուց, չչփվի կասկածելի շրջապատների հետ: Ծեսը կատարում է մոզը: Ծեսի ընթացքում հետեւիորդը արտասանում է Զրադաշտական երդումը (Պատվում 12).

❖ «Իմն ճանաչոմ եմ ԱՐԱՐՉԻ կողմնակից, Զրադաշտի հետեւիորդ: Անտեսում եմ չար դեվերին, ընդունում եմ Արարչի հավատամքը: Ես երկրպագում եմ Անմահ Սրբերին, աղոթում եմ Անմահ սրբերին: Արարչին, բարի, բարյացկամ, պատկանում է ամեն բարիք ... Ես իմն նվիրում եմ բարի մտքի, ես նվիրում եմ իմն բարի խոսքի, ես նվիրում եմ իմն բարի գործի, ես նվիրում եմ իմն Արարչին խոնարհման հավատամքին, ինչը ճշմարիտն է, մեծամեծն ու լավագույնը բոլոր հավատամքներից, որոնք կան և կլինեն, անմահան, արարչական, գրադաշտական»:

Հավատաւորը պարտադրում է առանց վերնաշապիկի և քուստիկի հնարավորինս կարծ ժամանակ անցկացնել: Քուստիկը հաճախակի արձակել և կապել: Դա պարտադիր է աղոտք կարդալուց առաջ, կարեւոր գործի ավարտելուց, կարեւոր որոշում ընդունելուց, պղծումից հետո: Դրանք պետք է միշտ մաքուր պահել: Կարելի է ունենալ փոխարինող զույգ՝ լվացելուց փոխելու համար: Մշտական կրելուց՝ ընդունված է տարեկան երկու անգամ նորացնել՝ Ամանորին և Միհրի օրվանը:

Հարսանիքը համարվում է արարչական պարտականություն, երկու հոգիների սուրբ միություն: Այն նմիվաժության, հավատարմության և ինքնագոհաբերության արժանավոր հիմք է: Ամուսնության պայմանագիրը համարվում է ժամանակավրեպ: Մանրամասն Պատվում (Յասնա) 53.4, որում նկարագրվում է ամուսնացած կյանքի առավելությունը չամուսնացածի հանդեպ: Ամուսնության փուլերն են՝ 1. Հարստեսություն, 2. Խոսքառում, 3. Նշանդրեք, 4. սուրբ մաքրվում, 5. հարսին հանելուց խորհրդանշական արգելք, 6. ծնողների, քավորի, վկաների, հոգեվորականների առջեվ հավատարմության հաստատում, 7. Բողոքի օրհնությունն ու կամեցողությունը, 8. Հարսանյաց հանդես, 9. Կարմիր խնձորի հանդես 10. Խնամիների միասնական ուրախության հանդես:

Հնում տղաները ամուսնացել են 25-30 տարեկանում, իսկ աղջիկները՝ 14-19 տարեկանում: Պատահել է, որ 15 տարեկան տղան ամուսանում էր 12 տարեկան աղջկա հետ:

Ամուսնության հարցում հիմնական որոշիչ խոսքը ծնողներինն էր:

Ջրադաշտականները շատ դաժան են վարվել բնածին հիվանդություններով տառապող իրենց երեխաների և հավատամքակիցների նկատմամբ, համարելով, որ դա ամնաքրոքյան և պղծության արդյունք է և ազգը պետք է առողջ լինի:

Ծննդաբերությունը, հիվանդությունները, և անգամ երեխայի ծնունդը զրադաշտականների մոտ նախում էր որպես օրգանիզմի մաքրության պղծում: Ամսականի ընթացքում կինը չէր կարող երեխա մարդկանց մեջ, քնում էր առանձին՝ հեռու սենյակներում, ուտում էր առանձին ամաններից, եթէ կաթնակեր երեխա ունի՝ բերում էին կերակրի և անմիջապես տալում էին:

Հղի շրջանում կինը օգտվում էր արտոնություններից՝ միշտ վառվում էր կրակը: Երբ ծնվեց երեխան՝ բոցը պետք է վառվեր սահուն և հավասար, որ դեվերը չնոտենան:

Ծննդաբերությունից հետո մոր ու մանկան մաքրումը տեղիում էր 40 օր: Ծննդաբերությունից առաջին օրերին կրակ չպտի վառվեր սենյակում և մոր ու մանկան կյանքի վտանգ կար: Դրա համար ծննդաբերությունից մահվան թիվը շատ մեծ էր:

Սակայն սովորական կյանքում կինը շատ էլ ազատ էր:

Դիմապարծում և հողարկավորում: Համարվել է, որպեսզի հողն ու ջուրը միկրոբներով չաղտոտվի՝ դիակը դրվում է Լռության տաճարում՝ գիշատիչ բույույունների կողմից ոսկորները նեխած մսից մաքրագատելու ծես, իսկ հետո՝ ոսկորները հողարկավորում են: Առավել հիգենիկ մաքրման ամենահասանելի մեթոդն է եղել հնում:

Իսկ Լռության տաճարը՝ բարձրադիր տեղում, 2-3մ. խորության հիմքով, օրհնած, սպիտակ ցուլի մեզով ախտահանած, 3-4մ. բարձրությամբ պատերով, բացօթյա, այլ կենդանիներից մուտքը ապահովելու հիմքով՝ մեկ՝ պինդ դռնով, ջրից, կրակից, բնակատեղից՝ ամենաթիշը 30 քայլ հեռավորության վրա: Կյանքը համարվել է բարու սկիզբ, իսկ մահը՝ չարի, ծնվող Արիմանից: Դրա համար խիստ արգելվել է դիակին ձեռք տալը: (Դրականում դրա պատճառը դիակի բացիլների անբուժելի և մահաբեր վարակն է: Մահվան և թաղման ծեսերը հատուկ բնութագիր ունեն: Այն կատարվում է հատուկ զգուշավորությամբ, խստությամբ և բժախնդրությամբ (Վինդեվադի 5 և 8 ֆարգարդներն են): Ամեն տուն կամ բնակավայր պետք է ունենա լռության սենյակ կամ տաճար:

Երեք օրից հողարկավորելու դեպքում՝ դիակը հողի տակ բույույունների փոխարեն որդերին է տրվում հոշոտման և վերջնական արդյունքում այն հող է դառնում, մնում են ոսկորները: Բայցեվայնպես երեք օրից հողարկավորումը ավելի ճիշտ է:

Զանգի կրակն է Լրաբաշտության գլխավոր խորհրդանիշը՝ առանց դրա ոչ մի ծես չի կատարվում: Այն անգամ վառվում է մահացողի սենյակում, բայց խաղողի վազի պատենչի հետեվում, որ չար աչքն ու մասնիկը չկապեն սուրբ կրակին: Մահացողի կողքին միշտ երկու

հոգեվորակյան են լինում, բայց մեկը կարգում էր աղոտքը կրակի մոտ, իսկ մյուսը նուան հյուր կամ հատմա էր տալիս մահացողին՝ ուժերը հավաքելու համար: Մահացողի կողքին հատմայով լիքը սափոր էր դրած, ի նշան Արարչին, Դիցեր՝ Միհրին, Տիրին, Արուսյակին, վեցը սրբերին գոհաբերության: Սագդիդի համաձայն մահացողի կողքին միշտ շուն է լինում, այն նվիրվածության և հավատարմության կերպար է և չար հոգիներին վնդդում է սենյակից: Շունը զգում է մահացողի վերջին շունչն ու սրտի վերջին զարկը: Մահացածին կարող են դիպչել, նրան հագցնել սպիտակ սավան, կապել գոտին միայն հատուկ ծառայություն, մնացած կանոններին սպասում էր երկար մաքրման ծես: Երեք օր ու գիշեր հավատամքի ծառայողներն ու հարազատները կարգում են աղոտքներ, չորտող օրվան, երբ մահացածի հոգին անդրշիրիմյան աշխարհում է, արեվածագին կատարվում է հողարկավորման առաջին փուլը՝ դիմաքրում: Դիակը ծառայողները դնում են պատգարակի վրա, տեղափոխում լուսնային տաճար՝ մաքրման: Դիակը դրվում է նստած վիճակով, պատին մոտ, կապում ոտքերից ու մազերից՝ Դրան ժամանակ չի սահմանվում՝ մինչև մաքրվի:

Ծեսից հետո լրիվ հարազատներով անցնում են մաքրման ծես, լողանում, լվացում հագուստն ու տունը: Լվացումները կատարվում են ջրի և կովի մեզի խառնուրդով: Մաքրագատումից ինը օր ձմեռը, մեկ ամիս ամառը հետո տուն են բերում սուրբ կրակը: Կրակի վրա կաթեցվում է մի քանի կաթիլ յուղ՝ ի նշան գոհաբերության: Ոգեկոչումը (հիշատակում) կատարում են 10-րդ, 30-րդ օրերը, տարին և տարիներ շարունակ:

Հրկիզելն ու հողարկավորելը խստիվ արգելվել է:

Բայց արքաներին ու իշխաններին պատել են մոմով և դրել հատուկ գերեզմաններում՝ փորած ժայռերի կամ քարանձավների մեջ:

Լռության տաճարները հետագայում արգելվեցին և դրանց գաղտնիքը մնում է փակ:

Հիշատակումները պարտադիր են՝ քանզի մահացածների հոգիներն էն լուսավորում ողջերի կյանքը և 30 տարի հետո տեղակայվում որեվէ նորածնի մեջ և որ ամենակարեվորն է՝ դրանով մահացածների հոգիները շատ ուրախանում են:

Ամենաբարդ մաքրումը կատարվում է հոգեվորականների ներկայությամբ, երբ օգտագործում է հատմայի հյուրը՝ կիտրոնի ցեղրայով և դափնի տերեվով: Հետո կարդացվում էր աղոտքը և ամբողջ մարմինը շփվում էր ավագով և կովի մեզով: Այդ ծեսը կատարվում է նաեվ կնուքների և հարսանիքների և անցնող տարվա վերջին տասը օրերի ժամանակ:

Հատուկ ծանր և հյուծող են հենց հոգեվորականներին սան ստանալու համար և դիերի հետ աշխատողներին (դիագործ)՝ գործից հեռանալու պատրվակով: Հոգեվորականները սան կանանալոց՝ բացի հատուկ կրթությունից, պետք է անցնեն հատուկ մաքրվում, որը տեվում է 13 օր: Նա 6 անգամ պետք է անցնի մաքրվում հատուկ պատրաստված ռեզեպտով, 18 անգամ քսվել ավագով, 5 անգամ լողանալ ջրով: Հետո Դասստուի հետ կրկնել երդման արարողությունը, կպնել շանը, որը տարավ իրեն մյուս հոգեվորականի մոտ, որից հետո նա լողացավ սուրբ ջրով և նրան թողեցին տաճարում 9 օր:

Մաքրման ծեսը համարվում էր խախտում, երբ սնունդը պատրաստված էր ոչ զրադաշտականի կողմից, երբ երդման արարողության ժամանակ տատանվել է, երբ մաքրման ժամանակ գրակը ընկել է գլխից ...: Յարդ պտի նորից կրկնի այդ գերհոգեցնող ծեսը:

Դիագործները ամենացածր հոգեվորականն են և անգամ համայնքից (անգամ երբեմն իր ընտանիքից) կտրված են ապրում, ձեռնոցներով են միշտ, նրանց չեն հրավիրում հյուր ու հարսանիք:

Շունն ու աքորը Ջրադաշտը համարում է Արարչի գլխավոր սուրբ կենդանիներ: Եվս մեկ սուրբ կենդանի է համարվում հողավար Յուլը: Յուլի և կովի մեզը շատ լուրջ ախտահանման միջոց է եղել, նաեվ մաքրման ծեսերի դեպքում:

Օրացույց: Տասնյակ հազար տարի առաջ Առաջնածին Հայերի մոտ հետաքրքրություն առաջացավ՝ ամեն տարի գարուն է (Գարուն=Գոյ+Արու՝ արուները գարնան են ակտիվանում)՝ գալիս, ծաղկում է բնությունը, ամառ է (Ամառ=ամ՝ տարի+առվավ՝ կիսվել) գալիս՝ հասունանում են բարիքները, աշուն է (Աշուն=Աշ՝ հացի հավաք) գալիս՝ հավաքում են բարիքը, ձմեռ է (Ձմեռ=Ձյան մեռցրած) գալիս՝ պաշարած այդ ամենը օգտագործում են և դա շարունակական կրկնվում է: Տարվա օրերի քանակը դարձավ մարդկանց գլխացավանք: Սկսեցին այն կապել աստղերի հետ և նկատեցին, որ տարեկան մեկ անգամ Հայկի համա-

ստեղծության գոտին ուղիղ գծով է ուղահայացվում Տաթևի սյան վրա: Որոշեցին հաշվել մինչեւ հաջորդ անգամ գոտու ուղիղ գծով հանդես գալը և նկատեցին, որ այն լինում է տարին մեկ անգամ: Եվ շատ խելացիորեն սկսեցին հաշվել մինչեւ հաջորդ ուղահայաց կանգնելու օրերը՝ ստացվեց 365 օր: Իհարկե բազմաթիվ անգամներ կատարեցին հաշվարկը և տեսան, որ չորսը տարին մեկ՝ մեկ օր ավելանում է՝ նահանջ տարի: Այսպիսով պարզ դարձավ օրացույցի գաղափարը:

Այսինքն Թորքոմ արքայի օրոք՝ Հայկ Նահապետը 8500 տարի առաջ Հայաստանում առաջին անգամ հաշվեց տարվա օրերի քանակը, չորս տարին մեկ՝ նահանջ տարի, տարվա չորս եղանակների համաձայն՝ ամեն եղանակին տվեցին երեք ամիս, հետեվաբար տարին բաժանեցին 12 ամիսների, ամեն ամիսն տվեցին 30 օր, մնացած 5-6 օրերը համարեցին հավելյալ ամիս: Քանզի կյանքը սկսում է ծաղկումից՝ Նոր տարին՝ Ամանորը ընդունեցին զարման՝ գոյի արուների ակտիվացումից գիշերահավասարի օրը, սարքեցին առաջին արեւի ժամացույցները, օրվա սկիզբը հաշվեցին արեւածագը, օրվա տեւոդուրյունը արեւածագից-արեւածագ: Հետագայում, շատ քննարկումներից հետո եկան համաձայնության, որ արեւի ժամացույցի վրա ցերեկը բաժանեն 12 ժամի, ինքստինքյան գիշերն էլ կլինի այդքան: Թվարանական բոլոր հաշվարկներից հետո կազմեցին օրացույց, ամիսներին ու օրերին տվեցին անուններ, իսկ տարվա սկիզբը՝ ԱՄԱՆՈՐ=տարի+նոր համարեցին տարվա կյանքի սկիզբ և ամենագլխավոր տոն, իսկ հավելյալ ամիսը՝ Ամանորին նախապատրաստման և կերուխումի ամիս: Հետագայում՝ երկար դարերի ընթացքում ուսումնասիրեցին համաստեղությունները, դարձավ տեսանելի Ծիրկաթինը, գոտու համաստեղությունը կոչեցին Հայկի անունով, գոտու ուղահայաց կազմելու օրը՝ Նավասարդ, նոր հաշվելու օր, քանզի հնում «արք»-ը չափ է նշանակել: Ծիրկաթնի համաստեղությունները նմանեցրին կենդանակերպերի, անուններ կնքեցին, դարերի ընթացքում հաստատեցին դրանց ֆիզիկական ազդեցությունները:

Հայր մինչ Հայկը լուսնի, հետո օգտվել է արեւային օրացույցից: Հայաստանում միշտ

ՀԱՅՈՑ ԱՄԻՍՆԵՐԸ

1. ԱՐԵԳԻ	7. ՀՈՌԻ
2 ԱՀԵԿԱՆ կամ ՀԱՐԱՎՈՂՅ	8. ՍԱՀՄԻ
3. ՍԱՐԱՅ	9. ՏՐԵ (Տիր)
4. ՍԱՐԳԱՅ	10. ՔԱՂՈՑ
5. ՀՐՈՏԻՑ	11. ԱՐԱՅ
6. ՆԱՎԱՍԱՐԴ	12. ՄԵՀԵԿԱՆ
13. ՀԱՎԵԼՅԱԾ (5-6 օր)	

ԱՄՍՎԱ ՕՐԵՐԸ

1. Արեգ	16. Մանի
2. Հրանդ	17. Ասակ
3. Արամ	18. Մասիս
4. Մարգար	19. Անահիտ
5. Աիրանք	20. Արագած
6. Մագդեղ	21. Գրգուռ
7. Ասողիկ	22. Կորդի
8. Սիրի	23. Ծմակ
9. Չոպաբեր	24. Լուսնակ
10. Մուրց	25. Յրոն
11. Երեզկան	26. Նպատ
12. Անի	27. Վահագն
13. Պարխար	28. Սէին
14. Վանատուր	29. Վարազ
15. Արամագդ	30. Գիշերավար

ՀԱՎԵԼՅԱԼ՝ Լուծ, Եղջերու, Փառագնոտ, Արտախուր, Ծկրավոր

տարին բաժանվել է 12 ամիսների՝ յուրաքանչյուրում 30-ական օր և 5-6 օրեկան հավելյալ ամիս՝ Ամանորից առաջ: Տարեկան 12 ամսվա և օրվա անունները համընկնում են և դա նշվել էր որպես տոն:

Հավելյալ ամսի բոլոր օրերը համարվում են Հիշողության (մեռելոց) օրեր և տոնվում են: Յորենն ու մնացած հատիկները ծեցնում են ամանների մեջ, պատրաստում շատ համեղ «Ածիկ» կոշիկո տոնական ուտելիք:

Հատուկ շքեղությամբ է տոնվել Ամանորը, որը զարման գիշերահավասարի օրն է՝ Արեգ ամսվա՝ Արեգ օրը: Արեվը յժազած բոլորը բարձրանում են իրենց կտուրներին և սպասում ամենահարգված մոզր իր տան կտուրին վառի բոլոր չորս անկյունների կրակները: Ամիջապես իրենք էլ էին վառում կրակները, երգում հայրենասիրական երգեր, Դիցերին վերաբերող Ավետիսից հիմներ:

Ամանորի պարտադիր առարկաներից են մոմերը՝ ամեն սպասքի կողքը, ոսկե ձկնիկներով ակվարիումը, հայելին՝ վրան դրած հավկիթով և ծաղիկներով: Մոմերը արեվի՝ կրակի խորհրդանշն է, հավկիթը՝ կյանքի ծնունդ, հայելին՝ տիեզերքի լույսի անդրադարձումը: Արեվի ծագումով իջնում են կտուրներից, տան մեծը գոհունակություն հայտնում Արարչին՝ տոնական հնարավորություններ ստեղծելու համար, պատեցնում է հայելին, արտասանում «Թող լինի լույսը», շնորհավորում բոլորի Ամանորը և սկսում տնային պայմաններում, բաժակ գինու ուղեկցությամբ, Հայոց հարուստ խոհանոցի ուտեստներով, քաղցրավենիքներով, մեծ հանդիսություններ կատարել: Մեղանը զարդարում են վառվող մոմերը, զարդարանքները, տվյալ տարվա կենդանակերպը հիշեցնող նկարներն ու խորհրդանշանները, զարման առաջին ծաղիկներն ու դալար, կանաչ շիվերը: Հառման եղել է պարտադիր ըմպելիք, որը ունեցել է չարին ու դեվերին վտարելու հատկություն:

Մեծ տեղ է հատկացվել կենդանիների գոհաբերությանը՝ մատաղ Արարչին, իսկ մսի մի մասը չունեվոր ընտանիքներին բաժանելը:

Ամանորի վեցերորդ օրը տոնել են Չրադաշտի ծնունդը:

Հատուկ շքեղությամբ են տոնվել Միհրի, Վահագնի, Տիրի, Անահիտի, Արուսյակի, Աստղիկի օրերը, կատարվել հայրենասիրական երգեր, ազգային պարեր:

Հնում տոնել են Հառմայի տոնը, բայց հիմա հայտնի չէ, թե ի՞նչ բույսից են պատրաստել հնում այդ շատ հայտնի և Ավետիսում բազում գովաբանած ըմպելիքը՝ չարի աչքը հանողը: Բայց, միեկնույն ժամանակ Հառման Դից է: Մի բան է հայտնի՝ այն աճել է Արագածի գլխին:

Ըստ Բունդահիշի 52.1 Նոր տարվա՝ Արեգ ամսվա 10 օրերը առավել գնահատելի են, քան մնացած օրերը, քանզի այդ օրերին բոլոր հոգիները իջնում են գետին: Հրեշտակները ուղեկցում են հոգիներին: Առաջին հինգը օրերին Արիմանը կատվածահարվում է, և դժոխքի բոլոր հոգիները նույնպես ազատվում են: Այս օրերին պետք է հիշեն բոլոր հրեշտակներին:

Ավետիսում փաստորեն բացի հորինված հոգիներից և պահապան հրեշտակներից՝ բոլոր իրական և կենսորոնական կերպարները Արարչին ու Դիցերն են: Պատվումում (Յասնա) հիմնականում Վահագն (Վերետրանգ) ու Անահիտն (Անահիտա) են, Հիմներում (Յաշտա) մնացած բոլոր 25 դիցերն են, հիմնականում՝ Տիր (Տիշտրիա), Միհրը (մեհր), Արուսյակն (Արդվի Մուրա) ու Աստղիկը (Լյա): Ավետիսում Բացի Արեվի դից Վիսուից՝ տրվում են բոլոր Դիցերի անունները սանսկրիտով՝ 1)Ադար (Կրակ), 2)Ավան (Արուսյակն է՝ քրի վրա հսկումը), 3)Կիտրշեդ (իրականում այն Արեվի դեցն է՝ Վիսուն, որից վերցնելով Հիսուս Նավինի անունը՝ ջիուդները ամեն կերպ մոռացության են տվել դիցին), 4)Մոհոր (Լուսնի հսկողն է՝ տրամաբանությունը), 5)Տիր, 6)Գոշ (գետնի, կենդանիների հոգին), 7)Մեհեթ, Միտրա (Միհրն է), 8)Սառոշ կամ Սռառա (հսկում հոգեվորական ոգեշնչման), 9)Ռաշնա (հանցագործների բշնամի), 10) Բեհրամ կամ Վերետրանգա (Վահագն), 11)Ռամ կամ Ռաման (համերաշխություն, ընտանեական երջանկություն), 12)Չովադ (քամի, օդի հսկում), 13)Դիին կամ Դանես (հոգեվոր իմացություն, կրոն), 14)Աշիշվանգի կամ Վանգիսի կամ Լակշմի (մարմնական հարստություն), 15)Աշտադ կամ Արշտադ (ճշմարտություն), 16)Աշման կամ Աշմանա (երկինք, տիեզերք), 17)Չամյադ կամ Չամ Յագատա

(գետին և սարեր), 18)Մաշտոսապանդ կամ Մանտրա Սպենտա (Արարչի սուրբ բառ), 19)Անեթան կամ Անագրա Ռադյան-Յագատա (անսահման լույս), 20)Հատմա (առողջությամբ, երկար կյանք), 21)Արյաման (ամոսնության, ընկերության հսկում), 22)Պարենդի (Աստղիկ գործակիցը), 23)Սաօկա (Աստղիկ գործակիցը), 24)Ամա (Վահագնի գործակիցը), 25)Դահամ (աղոթողներին օգնող):

Գովերգումում (հավառն) Մասիս, Արագած, Արաքս և այլ բոլոր Հայկական լեռնաշխարհի աշխարհագրական անվանումներն են:

Մարդու կառուցվածքը: Ավետիսը տալիս է մարդու կառուցվածքի և բաղադրիչների մասին լուրջ տեղեկություն: Մարդը կազմված է ինը մասերից, որոնցից երեքը ֆիզիկական են, երեքը կիսահոգեղեն, երեքը՝ հոգեղեն: Առաջին երեքը մահից հետո շուտ քայքայվում են, երեք կիսահոգեղենները քայքայվում են աստիճանաբար, իսկ երեք հոգեղենները ապրում են մահից հետո.

1. Տանու (մաշկը, մազերը, եղունգները, հյուսվածքները, մկանները, արյունը)
2. Հատա (Օրգանները, աչքերը, սիրտ, թոք և այլն)
3. Ազդի (Կմախքը)
4. Կեխրպա (մարմնի աստրալ ձևվը), Բունդահիշն 17.9, Բոլոր վերֆիզիկական և հոգեվոր գործունեությունները կապված են դրա հետ
5. Ուշտան (Մարմնի կյանք, տաքություն և էներգիան, որոնք փոխանցում են ապրելը)
6. Թեվիշի (Ցանկությունների անտեսանելի մարմինը, որը մարդը կուտակում է կյանքի ընթացքում: Շատ ուժեղ Թեվիշին մահվան ժամանակ չի թողնում հոգին հեռանա իր երկրային կապանքներից
7. Բաօդիս (Արարչական գիտակցություն, որը կառավարում է մարմնի պայմանական և ոչպայմանական ֆունկցիաները՝ Միացնում է տարբեր մակարդակների ինտելեկտի աշխատանքը
8. Ուրվան (հոգի, էներգիա՝ առանց որի մարմինը չի ապրի)
9. Ֆրավաշի (Մարդու պահապան հրեշտակ)

Մարդու պաշտպանվելը բացասական էներգիաներից: Վաղընջական ժամանակներից մարդկությանը հայտնի դարձավ անտեսանելի ուժերի՝ էներգիայի մասին և որ կան օգտակար և անօգտակար գործոններով անտեսանելի ազդեցություններ, իմա՝ դրական և բացասական էներգիաներ, որոնք թափանցել են կյանքի բոլոր բնագավառներ: Բացասական էներգիան՝ չարը (ղեվը, սադանան) ներգործության իմաստով կարող է լինել՝ 1)Ֆիզիկական, 2)Բարոյական, 3)գիտակցաբար, 4)Հոգեվոր: Նմանապես կենդանիների մոտ՝ կովն ու շունը դրական են լիցքավորված, կատուն՝ բացասական, բոլոր կախարդները կատու են պահում: Առվմասակար են մարդկության համար սեվ կախարդանքն ու հմայությունը:

Դրա դեմ պայքարի հիմնական ուժը մաքուր՝ բուրավետությունն է, լույսն է և՛ կրակը և՛ բարձրաձայն բացահայտումը (աղոթքով թե իրանակ), Յուլի կամ կովի մեզը, մետաղական սուր ասեղներն ու իրերը, ծիծաղն ու հեզմանքը, մաքրությունն ու կարգկանոնը և վերջապես՝ շատ խելացի օգտագործած ֆիզիկական ներգործությունը:

Մինչև սադանան (սուտ, կեղծիք) եղել է դրուջ (հայ. դրույժ, դրժել, ուխտադրույժ)

Աշմադայ կամ էշմա--ջիուհի կողոպուտի և թալանի աստվածը

Ութնապշտում, Յիմա -- ջիուդական Նոյը

ԻՆՉ ՀԻՄՔԵՐԻ ՀԻՄԱՆ ՎՐԱ ԵՆ ԳՐԵԼ ԽԵՂԱԹՅՈՒՐԱՆՔ ԲԻԲԼԻԱՆ, ԱԴԱՄ, ԵՎԱ, ՆՈՅ, ԴԱՎԻԴ, ԻՍԱՀԱԿ, ՀԱԿՈԲ.....

ՇԱՏ ՔԻԶ Է ՄՆԱՅԵԼ ԻՍԿՈՒԹՅԱՆ ԲԱՅԱՀԱՅՏՄԱՆԸ: ՀԵՏԱՔՐՔԻՐ Է ԶՃՈՒԴ-ՆԵՐԸ ՊԱՏՄՈՒԹՅՈՒՆԸ ԿԵՂԾԵԼՈՒ ՊԱՏԱՄԵԱՆԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ՏԱԿԻՅ ԴՈՒՐՍ ԳԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ԱՅՍ ԱՆԳԱՄ ԻՆՉ ՊԵՏՔ Է ՄՈԳՈՆԵՆ:

Վ Ե Ր Ա Դ Ա Ր Ձ

Էրթանք, ելի էրթանք իմ Ալաշկերտ, բալա
Տար ընձի տունն իմ քոջ պապուս Հարա
Ավերակ տներուս հիմքերն քանի կա հլա
Քանի ուժսի յեղթը՝ լառ, շուտմըշուտ էրա

Հիմքերն հլր կան ու հլր ես տեղն գինամ
Միրտսի է քաշը, գեշ էրագները տեսնամ
Էլ չըմ կռնա դիմնա՝ գրելնիմ ու կերթամ
Մի մտածի՝ մեջկիդ կայնիմ, հլա կռնամ

Թուրքն դեմ չկրնա, քուրդը մեկ քուռուզ
Ջիուդն էր էդոնց դարտ գլխուն կայնուզ
Մզի սարքին անտուն՝ գավառից քոչուզ
Խո չկռցան թը սարքեն Արարչակտրուզ

Նախնյաց շիրիմներն մալերով պատուզ
Պապսի գերեզմանում լսր շներու հաչուզ
Կսե իմ պես գրուցը՝ հողումս իմ պարգուզ
Իմ հողն էլ չկռնա տանե ալյաց գրուցուզ

Իմ Շառիան գետն ու իմ Շարան քարերն
Ղռավ առուն, Երկեն ձորն, մեղրածառերն
Կաթնով աղբուրն ու Տավրոսյան լանջերն
Ելի, տար իմ Տարոն, իմ շեն Շառչաբեղն

Տեր էդնինք մը հողին՝ անտերամատնուզ
Նեղենա Արարիչն՝ ուրովը էդի մզի տվուզ
Ելի բալա, դու առջեւիցս՝ ես քզի թիկունք
Չնեղվիս մեռնիմ՝ պապու խամեն վերունք

Թող մեկն դեմ կայնի՝ սրտամեջ կհագունք
Չարվերջնը բալես՝ ըր մեր տուն շենցունք
Տուրուբերանի ծաղիկնը կիտա բուրմունք
Որ պապերու շիրիմներուն արժանցունք

Հանգստանան էնոնց հոգիներն վերելուզ
Երթանք քեւե բալա, հայրենին ընձ ծնուզ
Լսը գրուցքն մեր հողն, որ շնչա հանդուզ
Ելի բալա, երթանք հողն Արարչատվուզ:

ՀԱՅՈՅ ԱԶԱՏԱԳՐԱԿԱՆ ՅՈՒՐԱԿԱՄՆԵՐ
ԼԵՎՈՆ
ՊՈՂՈՍՅԱՆ

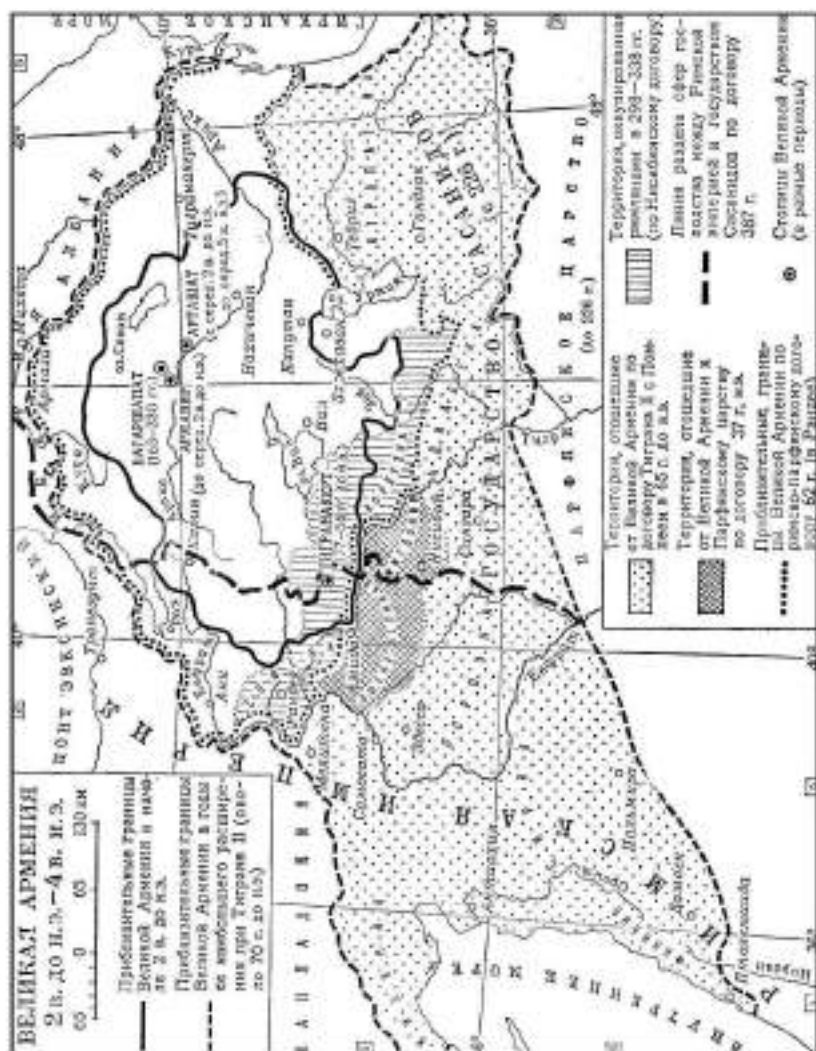

ՍԱԴԱՆԱԿԱՆ
ՀԱՅՏՆՈՒԹՅՈՒՆ
ՍԱԵԱՆ 2

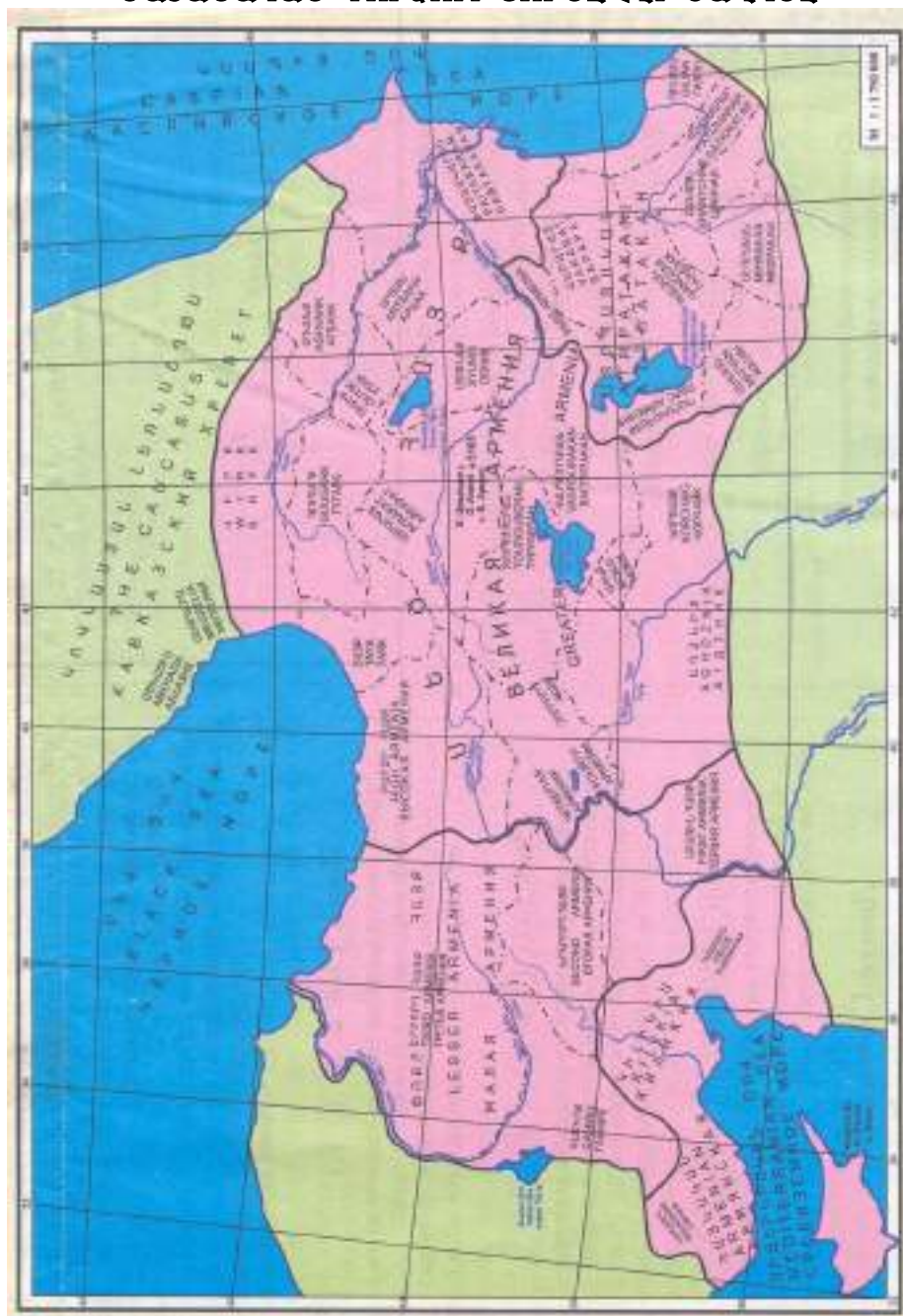

ԵՐԵՎԱՆ 2008

ՍԱ ԱՅՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆՆ Է՝
ՉԿԱՐ ԶՀՈՒԴՆ ՈՒ ԶՐԻՍՏՈՆԵՈՒԹՅՈՒՆԸ

ՍԱ ԱՅՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆՆ Է՝
ՍԱՏԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆԸ ՉԷՐ ԾԱՂԿԵԼ

ՄԱ ԱՅՍ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ Է՝
ՏԱՐՏԱՐՆ, ՋՀՈՒԴՆ ՈՒ ԶՐԻՍՏՈՆԵՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԾԱՂԿՈՒՄ ԵՆ

Հ Ա Յ Ե Ր

ՄԻԱՅՆ ԱԶԳԱՅՆԱԿԱՆ ԳԱՐԱՓԱՐԱՆՈՍՈՒԹՅՈՒՆԸ
ԿՀԱՐԹԱՀԱՐԻ ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ԶՀՈՒԴԱԿԱՐԱՏԻԱՅԻՆ:
ՄԻՏԺԸ ՆՅՈՒԹԱԿԱՆ ՈՒԺԻ Է ՎԵՐԱԾՎՈՒՄ՝ ԵՐԲ ԱՅՆ ՆԵՐԳԱՐՎՈՒՄ Է
ԶԱՆԳՎԱԾՆԵՐԻՆ:

Մուտլիմի—Իտալիա, ֆաշիզմ
Ֆրանկո—Իսպանիա, ֆաշիզմ
Հիտլեր--Գերմանիա, մացիզմ
Սալազար—Պորտուգալիա, մացիզմ
Սեվ գնդապետներ—Հունաստան, մացիզմ
Պինաչետ—Չիլի, մացիզմ

Ինչու՞ սրանք բոլորը չհասան իրենց նպատակներին.
Որովհետև նրանց պայքարը համաշխարհային բնույթ չէր կրում, այսինքն դեռ ժամանա-
կը չէր: Հրքյա Ադոլֆ Հիտլերը արիականության արմատներն ու խորհուրդները Տիբեթում
էր որոնում, շտապելով հայտարարել, թե «Ո՞վ է հիմա հիշում Հայերին», արիականություն
քարոզելով՝ բնաջնջել ազգերի, արհամարելով ազգերի առաքելությունը և հիմք ընդունելով
մրանց՝ մեկը մյուսի հանդեպ մտավոր առավելության հանգամանքը: Համաշխարհային
մարդկության կեսը ատում էր Ադոլֆ Հիտլերին, որովհետև նա համապատասխան
քաղաքական մակարդակին հասնելու դրդապատճառները լիովին չէին գիտակցում, իսկ
հիմա երկրպագում են նրան:

Հիտլերը կիսաֆիտղ էր, Մուստլիմի մոր անունը Ռոզա էր, կնոջ անունը՝ Ռախիլ, Ստալինը
կիսաֆիտղ էր, Թուրկվեմադան ֆիտղ էր, ... այսինքն բոլոր ֆիտղապաններն էլ ֆիտղա-
կան գերակշիռ մասնիկներ են ունեցել իրենց գեների մեջ:

Իսկ ի՞նչու է այդպես: Մի՞թե արիականության քրոմոսոմների առկայությունը ինչ որ պա-
հի իր ներգործությունը սկսում է գերգործել: Ապա որտեղ է մնում փառաբանված ուրբ
օրականի թլփատման ու արյունապղծության ազդեցության «հզորությունը»:

Իմ Հայ ազգ, հարգարժան իմ ժողովուրդ՝ ֆիտղակրատիան զավթել է իշխանությունները
կրոնի՝ հուդայքիստոնություն, հուդայիսլամի, մաստնականության հակադրած պայքարի
շնորհիվ և ժողովրդավարության բողի տակ: Այս բոլոր կրոնները ունեն նույն սաղանա-
կան պաշտամունքը՝ համաշխարհային ֆիտղականություն: Այս բոլոր կրոնների տեսա-
նելի մգովքը իրենց կողմից ղեկավարվող բոլոր երկրներում լուրջ կոնֆլիկտներն են և կեղծ
ինֆորմացիայի տարածումը, իհարկե տարբեր երկրներում դավաճան և ազգադավ բնիկ-
ներին կաշառելու կամ թուլափայ հատկացնելու միջոցով: Հնում ստրուկները շղթայակապ-
ված էին ձեռքերից և ոտքերից, հիմա մարդկանց գիտակցությունն է շղթայակապված:
Հիշե՛ք, ով հիշում է անցյալը, նա կիսկի ապագան, ով հսկում է ներկան, որեմն նա հիշում է
անցյալը: Հայաստանը այսօրվա դրությամբ օկուպացված է ֆիտղների կողմից: Որպեսզի
նրանք կարողանան ղեկավարել, անպայման է, որպեսզի Հայ ազգը չլինի իրենցից խելոք և
ինֆորմացված: Նրանք այսօրվա դրությամբ համարյա դրան հասել են և եթե ուշքի չգաք,
շատ շուտով լիովին կհասնեն: Արդեն աղավաղել են մեր պատմությունը՝ գրկել մեզ մեր
անցյալից: Ներկան՝ դժբախտ ներկան իրենց ձեռքում է, իսկ դա նշանակում է, որ մենք
ապագայից էլ ենք զրկված:

Լավ իմացե՛ք, Հայաստանը և Հայ ժողովուրդը այսօր կանգնած է կործանման եզրին:
Իսկ ինչքան ստոր Հայեր են ծառայում ֆիտղներին, օգնում նրանց իրականացնելու
«Սաղանական փորձությունը»: Այդ «հայերը» ֆիտղներից շատ անգամ ավելի վտանգա-
վոր են և ավելի դաժան ստորացման են ենթարկում ազգին:

ԱՐՅՈՒՆՈՎ ՀԱՅԵՐ, ԴԱՐՁԵՔ ՈԳՈՎ ՀԱՅԵՐ: ՀԱՐԹԱՆԱԿԻՆ ԱՌԱՆՑ ԿՏՐՈՒԿ
ՔԱՅԼԵՐԻ ԶԵՆ ՀԱՄԱՌՈՒ:

ԱՄԱԼԵԿԻ ՄԱՍԻՆ

Ամառեկ արամերենով նշանակում է «Մարդ արեվածագ»՝ Առաջնածին:

Ամառեկ հերյայերեն նշանակում է առաքյալ, իսկ Արարչական առաքելություն ունի միմիայն Առաջնածինը՝ Հայր:

Ձիուրը՝ հերյան խոսում է արամերենով և չնչին մաս է կազմում արաբերենի փոխառումը:

Ի մի բերելով Թորա-բիբլիայում հերյայի՝ ջիուդի կողմից օգտագործած «Ամալեկ» եզրույթը՝ անվանումը, պարզ հասկանալի է, որ խոսքը Առաջին արարվածի՝ Հայի մասին է:

Ըստ Թորայի՝ Ամալեկի հետ թշնամացման իմաստը կայանում է նրանում, որ Եգիպտոսից դուրս եկած հերյաները տարածեցին, թե իբր ջուրը հետ է քաշվել ու իրենք ծովի հատակով անցել են: Բոլորը հավատացել են, իսկ Հայերը՝ Ամալեկը, չեն հավատացել՝ դրանով իսկ հերքել հերյաների Թորայական Ատոծ ընտրյալ անմոռությունը (2-րդ ՕՐԻՆԱՅ ԻԵՃ:17-19): Բայց Թանախը թաքցնում է Ամալեկի Հիքսոս լինելը, (եգիպտ. պատմիչ Մանեթոնը Հայերին, որոնք ըստ նրա 750 տարի այդտեղ էին ապրում՝ հիքսոս է կոչել: Հիքսոս՝ եգիպտերեն Լեռների տիրակալներ, Արքա քուրմ, Արքա հովիվ) և դրանց հետ թշնամության հիմնական պատճառը, չնայած չեն էլ կարողանում թաքցնել՝ ինչը մենք հիմա կբացահայտենք:

Դա վերծանելու համար պետք է ուսումնասիրել, թե ինչպես է նկարագրվում այդ ամենը տարբեր հայտնի աղբյուրներում:

Վառանակիր ասպետ Փոլ Ռիկոն 1679թ. Ջոն Ստարկի համար գրում է, «Հրեաները Հայերին են համարում Ամալեկ՝ նրանց հնագույն ժողովուրդ լինելու, գիր ու առաքելություն ունենալու պատճառով»:

Հբրյա գրող, հրապարակախոս, Նոբելյան մրցանակի դափնեկիր **ՇՄԻԷԼ ԻՈՍԻՖ ԱԳՆՈՆ**-ը, ով գրել է միայն իդիշով ու իվրիտով՝ «**Ծովերի սրտում**»-ում ասում է, «Այնքան սիրելի էր Բզրոնի հողը բոլորին՝ ովքեր մասնակցում էին, բացի Հայերից, որոնք մասնակից չդառան, որովհետև Հայերը Ամալեկի սերունդն են, իսկ Ամալեկը Բզրոնի ատոդն է»: *«Մամուլի 1-ին գրքում» հիշատակվում է Պաղեստինի հնագույն բնակիչների՝ Ամալեկների մասին. Տիրակալ Ապուլը իշխում էր Եգիպտոսին, Եթովպիային, Սիրիային, Քանաանին:

*«Հրեական ունիվերսալ հանրագիտարան», Նյու-Յորք 1939թ., 1-ին հատոր, էջ 483, «Այնպես, ինչպես Հայերը համարվում են ամալեկների սերունդները, նրանք արեւելքի հրեաների մոտ վաստակում են վերացման ցանկություն»:

*«Մանհեդդին» 20ր էջ 188, Դվարիմ 25:19-ը Բզրոնի պարտավորեցնում է Ամալեկի սերունդ Հայերին վերացնել:

*«Չոհար» 1-ին հատոր, 25ա, 25բ, «Երբ հերյաները Պաղեստինում կունենան պետություն՝ բոլոր ազգերը կոչնչացվեն»:

*«Չոհար», 1-ին հատոր, 28բ-29ա, «Օձի ներարկումով Եվայից ծնվեց Կայենը, որը սպանեց Աբելին: Քանզի օձը Ամալեկի ընտանիքից է, որի մասին ասված է՝ հիշատակը ջնջել»:

*«*Еврейское слово*»>> բերթի 2006թ. թիվ 40-ում լրիվ բացատրված է Ամալեկի Հայ լինելը:

*Բյուզանդական պատմիչները նույնպես Հայերին Ամալեկ են անվանել:

*Ամալեկները հիքսոսներն են, հիքսոսների ինքնասանվանումը հայկեր է: Մա ասպացուցել ու պնդել են Դ.Խալզը, Բ.Մոշեզոնը, Շլիմանը, սեռ Գ.Սմիթը, ՌԻստյանը, Ավագյանը: Արաբական պատմիչները Ամալեկին Ամու, Հիքսոս կամ Շասու էին անվանում: Փարսկոն Արմենոիդների մասին գրել են Պ.Շնորելը, Դ.Դերրին, Նատալյա Սորոլը, Ա.Նեմիրովսկին, Է.Խուտտենը, Ֆ.Լուշանը, Զ.Չեզը, Վ.Ջիզլինգը, Մ.Չեյկմանը, բառոն ֆոն Օպենգայմը, Բ.Մոշեզոնը:

Ը Ս Տ Թ Ա Ն Ա Խ Ի

Հուդայիզմի ներկայացմամբ Ամալեկի սերունդը գոյություն ունի՝ քանի դեռ գոյություն ունի Բզրոնի սերունդը: Բարձրյալը թույլատրում է Ամալեկի սերունդին գոյություն ունենալ՝ մինչ Բզրոնը չի շեղվել ճշգրիտ ուղուց: Հենց Բզրոնը փոխեց իր ճշմարիտ ուղին, այսինքն մեղսագործեց, անմիջապես հզորացնում է Ամալեկի սերունդին, այսինքն Ամալեկի սերունդը

կիշխի, կահաբեկի Իգրոտը: Ամալեկի սերունդը կթուլանա այնժամ, երբ Իգրոտը կվերադառնա մարգարեսական ուղուն:

Իսկ իրականությունը, որ սատանը որպեսզի կարողանա Աշխարհը տիրել, դեկավարել ու պղծել՝ պետք է Առաջին Արարված ազգը վերացնի, ինչի՞ ապացույցը՝ հոդումների հիմնավորմամբ, ներքետում կհամոզվեք:

Երուսաղեմում ջիտղը պետք է հիմնավորվեր մինչև Զկան էրան սկսելը՝ մ.թ.ա. 116թ.: Իսկ Զկան էրան սկսելուց հետո Նոյը՝ ջիտղը, պետք է գար ու արդեն տիրեր Հայկական լեռնաշխարհը: Դա նկարագրվում է

- ԵՄԱՅԻԱ ԺԳ:9,-“Ահա գալիս է տիրոջ օրը՝ անգթութիւն, ցասումն և բարկութեան բորբոքումն. ըր երկիրն ավերակ անեմ.....և ես պիտի պատժեմ աշխարհքը չարութեան համար...”: ԺԳ:13,-“Աստուծոյ աստղերից բարձր կդնեմ իմ աթոռը, կնստեմ Աստուծոյն ժողովի սարի վերայ հիսիսի ծայրերումը”: Ահա և Հյուսիսային պողոտայի ու համալսարանի անվանման եղբայրացումը: Իսկ, որ Հյուսիսը ի նկատի ունի Հայաստանը՝ կարդում ենք ԵԶԵԿԻԷԼ ԼԸ:6,-«Թորգոմայի տունը՝ հիսիսի ծայրերիցը և նորա բոլոր գնդերը...»:
- ԾՆԻԴՈՅ ԼԶ:12,-Ասում է, իբր Ամալեկը Աբրահամի և Սառայի հետնորդ ջիտղ Եսափի բռն է և Ամալեկները մշտական ապրում էին Քանահանի հարավում՝ Եդոմի և Եգիպտոսի, Մեռյալ ծովի և Սեյրոմ լեռնային երկրի արանքում, ինչը համապատասխանում է Սինայի թերակղզուն և Նեգեւ անապատին: Մեկը լեռը և շրջակայքը կոչվում էին Ամալեկյան սարեր:
- ԵԼԻՅ ԺԷ:16 “Ամաղեկի յիշատակը երկնքի տակիցը պիտի ջնջեմ”: “Որովհետեւ Եհովան՝ ձեռքը աթոռի վերայ է, Եհովան պատերազմ ունի Ամաղեկի դեմ ազգից ազգ”: (ձեռքը աթոռի վերայ է՝ այսինքն դեմ է աշխարհի իշխանը):
- ԹՈՒՌՅ ԻԳ:20 Եհովան ջիտղներին տեղեկացնում է, որ Ամալեկը՝ Հայր ազգերի ժողովն է, այսինքն Առաջին Արարված ազգն է ու ազգերի գլխավորը, “Բայց նորան վերջը կորստեան է տրված”:
- ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱՅ ԺԺ:1-3 “Եբրոր քո Եհովայ Աստուածը բնաջինջ անե այն ազգերին, որոնց երկիրը քեզ է տալիս և դու նորանց քշես և նորանց քաղաքներումն ու տներումը բնակվես...որպեսզի ամեն մարդասպան այնտեղ փախչի”:
- ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱՅ ԻԵ:17-19 “Յիշիր ի՞նչ արավ քեզ Ամաղեկը .....ու աստուծանից չվախեցավ: ...եւ քո Եհովայ Աստուածը քեզ կտա իբրեւ ժառանգություն, որ նորան տիրես, այն ժամանակ ջնջես Ամաղեկի յիշատակը երկնքի տակիցը. չմոռանաս:
- ՅԵՍՈՒ Ը:24-25 կարդում ենք, որ Գայերը՝ Հայերը, հիբրուսները Երուսաղեմում, Ավարիսում՝ Խուտ-Ուարտում 12.000-ն էին ու Յեսուն դրանց կոտորեց: Իսկ այն, որ Երուսաղեմը և ընդհանրապես Պաղեստինը իրենց հողը չի եղել ու պետք է գրավելին, կարդում ենք՝ ՅԵՍՈՒ Ժ:22-23,-“ԵՎ Եսուն ասեց. Այրի բերանը բացեք բերեք ինձ մօտ այն հինգ թագավորներին: ...այսինքն Երուսաղեմի թագավորին, Քեբրոնի թագավորին, Յերիմոթի թագավորին, Լաքիսի թագավորին և Էզոդնի թագավորին: Յեսուն նորանց զարկեց մեռցրեց: Տերը այդպես կենե ձեր բշմամիներին”:
- ԴԱՏԱՎՈՐԱՅ Ե:14,-«Եփրեմից եկան նորանք, որոնց արմատը Ամաղեկումն է»:
- ԴԱՏԱՎՈՐԱՅ Զ:3,-«ԵՎ եբրոր Իսրայելացիները սերմ էին ցանում, Մադիանացիները նորանց վերայ էին գալիս. և Ամաղեկացիները և արեւելքի բնակիչներն էլ էին նորանց վերայ գալիս...»:
- ԴԱՏԱՎՈՐԱՅ ԺԲ:15,-«Եբր Աբրոնը մեռավ և թաղուեցավ Ամաղեկացիների սարի վերայ Եփրեմի երկրումը փարաթոնի մեջ»:
- Ա ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԺԵ:1-4,-«Հիմա գնա և Ամաղեկին զարկ և նորա բոլոր ունեցածը նզովեցեք...»:
- Ա ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԺԵ:24-28,-Ձիտղների առաջին թագավոր Մավոդին գահընկեցեցին միմիայն Ամաղեկացիներին ու նրանց թագավոր Ագափն չվերացնելու պատճառով:
- Ա ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԻԷ:8-9,-«Եվ Դավիթը ...Ամաղեկացիները վրա հարձակվեցավ, որովհետեւ նրանք վարդոց ի վեր բնակվում էին այն երկրումը. Սուրից մինչև Եգիպտոսի երկիրը: ԵՎ Դավիթն ...մարդ կամ կին չթողեց»:

(Այսինքն՝ Ամալեկը շատ ավելի հին և ձեռավորված ազգ է, քան իրենց Եգիպտոսից դուրս գալուց հետո ձեռավորվելը: Իսկ Դավիթը իրենց հոտահիմքն է):

- Իզրոելի հողի վրա մուտք գործելու Մոսեսի երեք պատվիրաններն էին
  1. Կարգել թագավոր
  2. Ձնջել Ամալեկի հետնորդներին
  3. Կառուցել հուղայական տաճար

(Այսինքն՝ Եգիպտոսից դուրս գալուց Իզրոելը պետք է առաջին հերթին հարձակվեր ու վերացներ Ամալեկին):

- Բարձրյալը թույլ է տալիս Ամալեկի սերնդին գոյություն ունենալու, որպեսզի Իզրոելը ճշմարիտ ուղուց չշեղվի: Հենց Իզրոելը փոխում է իր ճշմարիտ ուղին, ամփջապես ուժեղանում է Ամալեկի սերունդը, այսինքն սկսում են իշխել և սաղրել Իզրոելին:

(Այսինքն՝ Իզրոելը առանց Ամալեկի գեների մատակարարման չի կարող գոյատևել): Այս նպատակով հետագայում Հայաստանում պետք է տարածվի քրիստոնեությունը, որի դերը պետք է լինի Հայոց պետականության վերացումը՝ բայց փոքր քանակի Հայության պահպանումը՝ ինչպես 353-ին, 1043-ին պետականությունը նույն եկեղեցին վերացրեց, բայց Սարգսրապատի ճակատամարտին եկեղեցին Հայի հետ միասին թուրքի դեմ պատերազմեց:

- Թորայի պատվիրանը ասում է, -«Հիշել Ամալեկի կատարածը և չմոռանալ այն» (Խիմուխ, 605):

(Այսինքն՝ Ամալեկը, ի՞նչ է, իրավունք չունե՞ր պաշտպանվելու: ՌԻՆԵՄ հավերժ թշնամության պատճառը դա չէր):

- Եթե փարավոնը ցանկանում էր տեսնել հեբրայներին անազատության մեջ, ապա Ամալեկը ուզում էր տեսնել հեբրայներին առանց Թորայի: Դրա համար էլ դրանց հետ կռվեց Մոշե-նաբեյը, ում միջոցով էլ պետք է փոխանցվեր հեբրայներին Թորան (Լիկուտեյ սիխտո, հատոր 1, էջ 217):

(Այսինքն՝ եթե փարավոնը Իզրոելին տեսնում է որպես հավերժ ստրուկ՝ նա չի առաջին թշնամին, բայց, որ Ամալեկը Իզրոելին որպես ստրուկ չի տեսնում՝ Թորայի՝ Եհովայի գոյության պատճառով առաջի թշնամին է համարվում ու պիտի վերանա):

- Պարսկաստանում Ամանը՝ Ամալեկի հետնորդը, Արտաքսերքս շահից հեբրայներին վտարելու թույլտվություն է ստանում, բայց Ձիուզ Եսթերը համոզում է շահին կասեցնելու այդ որոշումը, անգամ 75800 հայի մահապատժի են ենթարկում: Այդ օրը դառնում է ջիուդականության դիմ ամենամեծ տոնը՝ Փուրիմը:

(Բայց ի՞նչն էր պատճառը, որ Պարսկաստանում Ամալեկը ջանար Իզրոելին վտարել: Չարմամալի է, որ չկարողացավ, քանի որ Իզրոելը պարսիկների հավերժ ստրուկներն են եղել, բայց պարսերը իրենց եղբայր Հայերին կտառեցին ու այդ օրը դարձավ Իզրոելի ամենամեծ տոնը):

- Բեբբե Հեխասմա Գրայզմանը “Կանացի աչքերով” գրքում գրում է, -«Մեր իմաստունները ասել են, որ փրկչի գալուց հետո բոլոր տոները (սուկկոտ, շավուտ, պասախ) չեղյալ են համարվելու՝ բացի փուրիմից, այն կարգել են նշել Բարձր Ժողովի իմաստունները»:

(Ահա, թե Ամալեկի՝ Ամանի սպանող դրանց համար ինչ կարգի բարձր տոն է):

- “Լիկուտեյ Սիխտո” հատոր 2 էջ 338-340 ասվում է, -«Եթե հեբրայի մոտ կա տիրոջ հանդեպ վախ և սեր, ապա նա չպետք է ուշադրություն դարձնի Ամալեկի ու Բիլամի վրա: Նրանք երբեք չեն կարողանա մեզ հաղթել»:

(Այսինքն՝ եթե մնան հարազար Թորային ու թվատմանը, Եհովան իրենց կպահի հավերժ հաղթողի դերում):

- Գաղտնի ուսուցման գրքերում գրված է, որ Ամալեկը իր պատերազմով Տիրոջ չորսը տառերից երկուսը վկասեց՝ (‘-ה-י-ה, «יָד»-«עַי»-«בֶּב»-«עַי») և միայն առաջին երկու տառերը (‘) և (ה) մնացին չվկասված: Նրանք հիշեցնում են יִדִּי הֵ"ה (“յիմի” և “եղե”՝ բառերն է նշանակում): Մենք հասկանում ենք, որ Ամալեկը ոչ միայն արտաքին, այլ նաև ներքին թշնամին է՝ նրան հաղթելը հեշտ չի:

(Ահա, թե ի՞նչն է հավերժ թշնամանքի պատճառը՝ Առաջնածին Հայի գոյությունը մահացու վտանգ է Եհովային):

(Այսինքն՝ Իզրոտելը սկսում է հասկանալ, որ ոչ մի փրկիչ էլ վերելից գալ չի կարող)

(Այսինքն՝ Իզրոելը սկսում է խոստովանել, որ Հայը մնում է հավերժ վտանգ՝
 ուս Առաջնածին):

(Այսինքն՝ Բաշարը փրկիչն է և այժմ էլ է ուժի մեջ մնում Ամալեկին վերացնելու
որը):

(Այսինքն՝ ամեն ռաբբի ջանացել է իրեն համարեն փրկիչ և Հային ֆիզիկապես ու մարտավարությունը իրենց մոտ արդեն կրում է հոգեւոր բնութիւնը):

Այսպիսով Ամալեկի ինչ⁶ն է ահազանգ և ահ առաջացնում՝ «Այն, որ երբ հիմա եկել է ազատագրման պահը, եվ մա ջանում է խոցել այդ հավատքի աղբյուրին, ինչը սկիզբ է առնում տիրոջ առաջին երկու տառերից, որոնք կկազմեն 77 ով՛՛ մերկա բառը: Իսկ այդ տառերի «այ» և «վել»՝ 5+6 գումարը տալիս է 11, ինչը միսանի 11-ն է, երբ ամբողջ աշխարհը տոնում է Փրկչի (Ребе Король Мошиах) ծնունդը»: Սա է ամբողջ բշմամտության իմաստը՝ Հայր Առաջին Արարված Ազգն է, իսկ իրենք սատանան, կամ Հայրը կստոր է սերի Բարոյականության Առաքելություն Աշխարհի վրա, կամ սատանան տանի իր առաջնությունը խաբեությունը ու կեղծիքով:

ԸՍՏ   ԲԻԲԼԻՈՅԻ

(Առավել անսանձությամբ անգամ խեղաթյուրվածը չի երեւակայի: Պատկերացրեք, քեզ հո՞նց են սրանք իրենցից ներկայացնում: Թուու՛):

(Պատմում է, թե ինչպես հարձակվեցին ու սպերեցին Ամալեկի երկիրը):

(Նախ Իգորելը, որը Հիսուս Նավինի մահից հետո արդեն լրիվ հուղայական էր, տք է հարձակվել՝ գրավել (Ա Թագավոր. ԻԷ. 8) հիքսոսների՝ Ամալեկի տարածքը, չէն Մովսեսը Ամալեկները ապրում էին Քանաանի տարածքում, որը կոչվում էր նմ, կամ Սեիր, որպեսզի հետո Նոյի առասպելային ծրագրով իջեաաներ ԱՐՄՐԱՍ: հետո էլ՝ ներկայացնում է որպես Հուրիների (հին Հայկյան) ցեղ, բայց վերագրում է -որ Նավինի:

➤ ԵԼԻՅ ժԷ.8-16, -«Եւ Ամադեկն եկաւ և Ռափիդիմունն Իգրոէլի դէմն պատերազմեց»:

«Ամադեկի յիշատակը երկնքի տակից բոլորովին պիտի ջնջեն:... Որովհետև Եհովան՝ ձեռքը արքայի վրա է, Եհովան պատերազմ ունի Ամադեկի դեմ ազգից ազգ»:

(Բայց, իբր ջուր չունենալու պատճառով իրենք են հարձակվել Ամադեկի վրա. գլ.ԺԱ: Ամադեկը հիմնական բնակիչն էր):

- ԹՈՒՌՅ ԺԴ.44-45 «...Այն ժամանակ այն սարի վերայ բնակվող Ամադեկացիները և քանանացիներն իջան և զարկեցին նորանց և հալածեցին մինչև Հօրմա»:

(Պաղեստինում Ամադեկն է ապրել, Իզրուելը հարձակվել է):

- ԹՈՒՌՅ ԺԳ.28-31 «...եւ իրաւ որ կաթ ու մեղր է բխում նա...Սիայն թե այն երկրի մեջ բնակուող ժողովուրդը զօրավոր է, և քաղաքները պարսպավոր և խիստ մեծ են ... Ամադեկացիները բնակվում են այն երկրի հարաւային կողմումը...եւ քանանացիները բնակվում են ծովի մոտ...»:

(Պաղեստինը եղել է Ամադեկների երկիրը, ինչի մասին հայտնում են Հիսուս Նավինի հետախույզները):

- ԹՈՒՌՅ ԻԴ.20-24, «Եւ Ամադեկն տեսաւ, ու իր պատգամն սկսեց և ասեց. Ամադեկն ազգերի գլուխն է, Բայց նորան վերջը տրուած է կորստեան»:

(Այսինքն՝ Ամադեկը Առաջնածին ազգն է ու նրա վերջը՝ ազգերի վերջն է: (ср. I Сам., 27, 8), где Билеам называет Амадек первенцем народов, יְמִינָם וְיָמֵינָם, т. е. древним и с давних времен могущественным народом).

- ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱՅ Բ.4, «Դուք հիմա անց էք կենում Սէիրումը բնակող ձեր եղբայրների Եսաի որդկանց սահմանիքը»:

(Մայիսելը ցույց է տալիս Ամադեկի երկիրը, հարձակվում են՝ գրավում Եղունք):

- ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱՅ ԻԵ.17-19, «Հիշիր թե ինչ արավ քեզ Ամադեկը...որ նորան տիրես, այն ժամանակ ջնջես Ամադեկի յիշատակը երկնքի տակիցը. չմոռանաս»:

- ԴԱՏԱՎՈՐԱՅ Գ.12-13, «Ու Իզրուելի որդիքը շարունակեցին Տիրոջ առաջին չարություն անելու...Եւ նա Ամմոնի և Ամադեկի մարդկանց իր մոտ ժողովեց, և գնաց Իզրուելին զարկեց և Արմավենեաց քաղաքին տիրեց...»:

(Այսինքն ցանկացած պահի Եհովան կարող է լքել Իզրուելին և նրան պահում է միմիայն անի սարսափով):

- ԴԱՏԱՎՈՐԱՅ Զ.3, «Եւ երբոր Իզրուելցիները սերմ էին ցանում...եւ Ամադեկացիները և արեւելքի բնակիչներն էլ էին նորանաց վերայ գալիս»:

(Սա արդեն միտումնավոր կեղծանք է, քանի որ Իզրուելը երբեք հողը չէր մշակի՝ Հայն էլ գնար բերքը գողանալու):

- ԴԱՏԱՎՈՐԱՅ Ե.14 և ԺԲ.15 «Եփրեմից եկան նորանք, որոնց արմատը Ամադեկումն է»: և «Եւ Բարսեթոնացի Հելլելի որդին Աբդոնը մեռաւ, և թողուեցաւ Ամադեկացիների սարի վերայ Եփրեմի երկրումը Փարատեոնի մեջ»:

- «Երբեք Տիրոջ ճշմարտության, արդարադատության և սիրո Աստծո գահը չի լինի ամուր, քանի դեռ Ամադեկի բնտանիքը՝ չարիքի և հանցագործության մարմնավորումը, հավերժ արմատախիլ չի արվի», (Песикта, I. с., и Тарг. Иеруш. I и II на Исх., I. с.)

(Դատավորների էպիսայում Էֆրաիմ լեռը իր ստորոտներով կոչվում էր Ամադեկ Լեռ: ԵՒ անպայման պետք է այն գրավելին, Ամադեկին վերացնելին՝ կոչելին Իզրուել):

- Ա ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԺԴ.48, «...Սալուդը Եւ քաջութիւն արաւ և Ամադեկին զարկեց, և ազատեց Իզրուելին իր կողոպտիչների ձեռքիցը»:

(Վերջնականապես Սալուդին հաջողվեց տիրանալ Ամադեկի երկրին: Հիքսոսները տեղափոխվեցին ներքին Եգիպտոս):

- ԴԱՏԱՎՈՐԱՅ Գ.15 Ամադեկներին դեմ է կանգնելու Բենյամինը:

- Բիբլիայում Ամադեկի սպանող նկարագրելուց գործածված է «he | ךֿֿֿ» բառը, ինչը հրդյալներնում չգործածվող է (1 Сам., 15, 33), և արդյոք դա Հայ բառը չի:

ԸՍՏ ԽԱՍԻԴՆԵՐԻ ՏԵՍՈՒԹՅԱՆ

- Կարալայում և Խասիդիզմում Ամադեկը հիշատակվում է որպես “Ռասա քլիփ”՝ չարի ուժի իմացություն: Խասիդական “Ամալեկը առաջին ժողովուրդներից” ուսմունքում ասվում է, որ Ամալեկի բոլոր ոչ ցանկալի «միդոտների» (բնավորության գիծ) մեջ՝ բիրտությունն ու հպարտությունն են, որոնք հատկապես բնորոշվում են պատվասերությամբ, վերադասությամբ և հրապուրիչ հագուստով, ինչը համարվում է չարիքի աղբյուր:
  - Ամալեկը որպես առավել հզոր չարի ուժ, ջանում է “առաջնել”՝ հավատացյալ հրեային՝ հավաստացնելով նրան մնալ հավատացյալ՝ բայց առանց խանդավառության (էնտուզիազմ):
  - Հրեայի բացառությամբ Ամալեկ= Ամ (պոկված վզով) + մոլեկ (ժողովուրդ): Այսինքն՝ վիզը միացնում է ուղեղն ու սիրտը՝ ինտելլեկտուալ և էմոցիոնալ կապի խախտում:
- (Մուտ են ասում, որովհետև ամբլեկ՝ ջիդդեբեն նշանակում է առաքյալ-Լ.Պ.):**
- Խասիդիզմը ասում է, որ Մոշե-Ռաբեյնը (Մոլսեն) հաղթեց Ամալեկին դասակրոշայի (սրբության հասկացողություն) հաշվին: Եթե փարավոնը ցանկանում էր տեսնել հրեյաներին անազատության մեջ, ապա Ամալեկը ուզում էր տեսնել հրեյաներին առանց Թորայի: Դրա համար էլ դրանց հետ կռվեց Մոշե-Ռաբեյնը, ում միջոցով էլ պետք է փոխանցվեր հրեյաներին Թորան (Լիկուտեյ սիխտո, հատոր 1, էջ 217):
  - Խասիդների «Շաուլի սխալը հիմնավորվում է նրանով, որ նա հետևեց իր բանականությանը՝ ինչի իրավունքը չունեի, պետք է կուրորեն կատարեր Եհովայի ասած դաժանությունները» արտահայտությունը հարգելի ընթերցող՝ ինքներդ վերլուծեք:

ԸՍՏ ԲՐՈՎԳԱՈՒԶԻ և ԵՖՐՈՆԻ ՀԱՆՐԱՓԻՏԱՐԱՆԻ

1. Ամալեկները արաբական ծագմամբ հնագույն ցեղեր են, քոչվող քարքարոտ հարավ-պաղեստինյան տարածքներում:
2. Թորայական տեղեկությունների համաձայն Ամալեկյանները առաջացել են հուդայական ծագմամբ Իսաակի թոռ Ամալեկից, սակայն ոչ ինչպես Իսուիք Փլավին է (Antt. 2, 1, 3) բնութագրում, քանի որ Մովսեսը դրանց դեմ ժամանակ առաջպատերազմ է մղել(Ելից ԺԷ.8, Երկր. Օրին.ԻԵՄ17-19): Այն էլ, որ ըստ Բիբլիայի դրանք մատակյաց են եղել ու ունեցել են իրենց պետությունը, մայրաքաղաքը և ԱԳ-ԱԳ թագավորը: Նրանք ապրել են Եգիպտոսի և Սինայի արանքում (1 ԹԱԳ-ԱՎ. Լ), և Եգիպտոսից Պաղեստին տեղափոխվելուց՝ հրեյաները պետք է անցնեին դրանց տարածքով:
3. «Նոր օրենսդատները գտնում են, որ Ամալեկները բուն արաբական ցեղեր են, Իոկտանիդների և Կախտանիդների տոհմից, ինչը պնդվում է Բիբլիայի ԾՆԵԴ-ՈՅ14.7-ում, որտեղ Ամալեկների երկիրը հիշատակվում է Իսաակի ու Ամալեկի ծննդից շատ դարեր առաջ՝ դեռևս Աբրահամի ժամանակներից»:
4. Դուրանը (VII, 71 և այլ.) ասում է, որ Ամալեկը հնագույն արաբական տեմուդիտական ցեղերի ներկայացուցիչ է, որոնք անհիշելի ժամանակներում գոհվել են երկրաշարժից:
5. Արաբական պատմիչ Աբուլֆրեդը պնդում է, որ Ամալեկները իրենց մշտական բնակավայրից վտարվելով՝ ներքին Արաբիայում քոչվորվել են:(նայել Герделота, Bibl. Orient, s. v. Amic.)

ԸՍՏ Онлайн Энциклопедия Кругосвет

1. Ամալեկյանները բավականին հզոր արաբական ժողովուրդ են, հրեյաների Եգիպտոսից դուրս գալուց և 1020թ Սաուդի կառավարման ժամանակ: Բիբլիայում, ԹՈՒԵԲ ԻԴ.20 նրանց մասին ասվում է, որ այդ ժամանակներից առաջին ժողովուրդներից են:
2. Ամալեկները, կամ Ամու և Օմայաները արհավիրքներից հարկադրված լքեցին Խիջազի իրենց հողերը և հարավային Պաղեստինով գաղթեցին Եգիպտոս: Ռիփիդիմում սրանք բախվեցին Եգիպտոսից դուրս եկած հրեյաների հետ (ԵԼԻՅ ԺԷ.8): Հիանդի-պելով Եգիպտոսի դիմադրությանը՝ Ամալեկների Թագավորները սկսեցին ինչպես փարավոններ կառավարել Ներքին Եգիպտոսը և Վերին Եգիպտոսից, Պաղեստինից և Սիրիայից տուրք էին ստանում: Նրանց մայրաքաղաքը բարձր պաշտպանվածությամբ

յամբ քաղաք Էլ-Արիշն էր (Ավարիս՝ Խուտ-Ուարտը, Ռարտների տունը):

3. Յեղից-ցեղ ձգվող կռիվները վերջացան նրանով, որ Բզոռէլը ավերեց Ամալեկների կարողությունը: Սաուրը 200.000 բանակով երկար պաշարումից հետո գրավեց ու թալանեց Ամալեկների ամրոցը: Ե՛ր հետո ստեղծեց կայսրություն, որը ձգվում էր Սիրիայի Խալիլահիյից մինչև Էլ-Արիշ: Կենդանի մնացած Ամալեկները դարձան քոչվոր և զբաղվեցին ավազակությամբ: (Նկատի ունեցե՛ք, որ ամրոց կա միայն Երուսաղեմում, այսինքն Երուսաղեմն է Ամալեկների մայրաքաղաքը՝ Ավարիսը, Էլ-Արիշը-Լ.Պ):

Այսբան տարբեր աղբյուրների մեջ, իհարկե համաշխարհային ջիոլոգականության միջա-մտությանը, Ամալեկի ծագման ու էթնիկ պատկանելության մասին մի ընդհանուր տեսա-կետ չնկարագրվեց: Այսպիսին է երեք հազար տարի առաջ Հայ ազգին չհայտարարված պատերազմ մղելու սադանական ծրագիրը՝ ինչը ամենամեծ կերպով իրականացրեց ինքը՝ սաուանը, ջիոտը: Ամալեկ՝ ջիոլոգական բառ է, ինչը հբրյայերեն ու արաբերեն նշանակում է առաքյալ կամ իշխան՝ այսինքն Առաքելություն ունեցող ազգ՝ ՀԱՅ, ինչը միայն երեք հազար տարի հետո մեք իմացանք: Սաուանան մնում է սաուանա, էլ ինչ սաուանա, եթե բոլորը պետք է ճանաչեն, իսկ Հայոց կրած տառապանքները ահռելի են ու ահավոր:

ԳԱՅԻ ԵՎ ՄՆԱՅԱՆ ԳՅՈՒՂԵՐԻ ԱՎԵՐՈՒՄԸ

Մովսեսի մահից հետո Բզոռէլին (Ռուբինեաններ, Մանասեաններ, Գադեաններ) ղեկա-վարեց Նավեյի որդի Յեսուն՝ մեզ հայտնի որպես լեվիտ Հիսուս Նավինը:

Եգիպտոսից դուրս գալուց Ամալեկները Բզոռէլին ուղղակի ծաղրել էին: Սրանք անցան Ամալեկների հյուսիսային թիկունը՝ Հորդանանից արեւմուտք, (ՅԵՍՈՒ Ա.14) փաստորեն ոչ ոք չի խոչընդոտել, Բիբլիայում ներկայացնում են իբր պատերազմ սկսեցին Հորդանա-նից արեւելք Ամալեկների քաղաքները ներսից հերթով պաշարելով՝ վերացնելով Ավազա-նին (ՅԵՍՈՒ Ա.1-5): Անգամ այս ընթացքում շնոռանալով բլիսատել մնացած ջիոլոներին (ՅԵՍՈՒ Ե.2-3): Առաջինը սկսեցին Երիթով քաղաքից (ՅԵՍՈՒ Բ.1-2): Երկրորդը Գայ քաղաքի ղեկավարության վերացումից (ՅԵՍՈՒ Ժ.1): Նույնը կատարեցին Երուսաղեմի, Բեբրոնի, Յերիմոթի, Լաքիսի, Էզրոնի, Մակեդանի, Գաբիի և այլ գյուղերի հետ:

Փաստորեն Ամալեկների երկիրը վերցվեց արդեն Բիբլիայի Դատավորաց մասի պատմ-վածքներով, այսինքն շատ երկար տարիներ հետո՝ իշխանությունը վերցնելով իրենց բիրտ պահեաձեռի շնորհիվ և ոչ թե պատերազմով, ճիշտ այնպես՝ ինչպես հիմա է:

ԱՄԱԼԵԿԸ ԶԱՂԱԶԱԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ԲՆՕՐՐԱՆ

Երբ Ամալեկի փառքը հասավ ամբողջ աշխարհին՝ որպես Արարչի ընտրյալ, «ժողո-վուրդների մեջ առաջինը» անվանեցին նրան և Ամալեկը դարձավ «շատ ազգերի հայր»:

Բզոռէլն (սադանան) ու Ամալեկը (Հայ մարդը) տարբեր բեկեռներում են՝ մեկը պղծու-թյան, մյուսը՝ սրբության: Բզոռէլը իր գլխին կուտակված փառանքը թողած՝ միայն Ամալեկի դեմ պալքարով է զբաղված: Մնացած ժողովուրդները գտնվում են այս երկուսի արանքում: Իր դոմինացիոն թացքում Բզոռէլը անընդհատ պետք է ճնշած պահի Ամալեկին, բայց առանց նրա չի կարող գոյություն ունենալ, իսկ եթե թողեց, Աշխարհը կբեքվի դեպի բարին ու կաղեք (սրբությունը)՝ և ինքը կվերանա:

Կաղեք՝ ՏԻ՝ԶԵՐԺ, ՏԻ՝ԱՅՐ, ՏԻ՝ԿԻՆ, ՏԻ՝Ր (Բ-ն ժամանակն է):

Սադանան ու մարդը միայն արտաքինից են մման՝ լրիվ տարբեր պատկերացումներով են օժտված, նույն հարցի լուծման համդեպ լրիվ հակադիր մոտեցումներ ունեն՝ հակակա-ռուցվածքներ են: Հակադիր տրամաբանական հարթություններում գործող դատողու-թյուններ են: Նրանցից մեկի ղեկավարման ներքո մյուսը երբեք չի բարգավաճի: Անհնար է նրանց համագործակցությունը՝ անճանակա մտքերի հակասություն, բխալում կառայանա: Անգամ կենսաբանական խառնուրդն է անթույլատրելի՝ մեկն ԱՐ է, մյուսը Զ-ԱՐ է՝ հակադարձ ըմբռնում և երեխայի մոտ սեփական մտքերի հակասություն կլինի՝ անգամ

համատեղ դաստիարակությունն է երեխայի համար կործանարար: Ի սկզբանե չէր կարելի խառնուրդ երեխա ունենալ: Բայց ջիոդոների մախսածեղնությամբ, խելքի ձեռքբերման որոնումներում դրանց էգերը թափանցեցին Հայոց օջախ և սկսվեց հակադիր բեվեռների անթույլատրելի համագործակցություն: Սա ահավոր փորձություն էր մարդու վրա՝ բնության կողմից, դրա հետեվանքները դարերով չեն մաքրվի:

Իգրոտլի ուրախությունը ոչ մի ժողովուրդ չի կիսում, իսկ ինքը նրանց ուրախություններին մասնակցում է՝ միայն թե՛ “ուրիշի հաշվին լինի” նշանաբանով:

Ամալեկը կիսում է մնացած ժողովուրդների հոգսը, իսկ իր ամբողջ հոգսը միայն ինքն է քաշում: “Ժողովուրդներից առաջինը Ամալեկն է, և նրա վերջը բոլոր ժողովուրդների վերջն է”, - Թորա:

Ամալեկը Իգրոտլի հետ նեղ պայքարում ճշմարտությունից է ուժը ստանում, դրա համար էլ նա անհաղթ է: Հենց նա հեռանում է ճշմարտությունից, թշնամիները հարձակվում են նրա վրա: «Երբ Իգրոտլը տեսնում է, երբ դու ճշմարտության օրենքների հետ համահունչ չես ապրում, երբ մախմիներիդ պատգամները քեզ բեռ են դարձել՝ նա անմիջապես կհարձակվի քո վրա: Հուղաները գիտեն՝ քանի դեռ իրենք Ամալեկին ատում են՝ նա կունենա էներգիա՝ դեմները առնելու: Ամալեկը մարդկանց սրտերում այնպիսի վեհություն ու գոհացնող հետք պետք է թողնի, որ նրանք դառնան հուղանների կողմից երկնքի տակից ջնջելու արգելք: Ամալեկը իր գործը պետք է անպայման իրեն վերագրի՝ արգելք հանդիսանա չարին:

Ամալեկի կերպարը շրջապատված է փառքի լուսապսակով, նա չի կարող Իգրոտլին պատերազմով վախեցնել, քանի դեռ սաղանան իր մեջ է ու ինքը դրան չի բացահայտել: Իգրոտլը կատուգի՝ իրականացնում է ինքը արդյոք ժողովուրդների հոգեւոր առաջնորդ լինելու առաքելությունը, եթե ոչ՝ կհետապնդի ու կսպանի Ամալեկին:

Իգրոտլի ուժը Ամալեկի մեջ է: Նա ինքն է մեղքի աղբյուրն ու ծնունդը: Այդպիսին են սաղանայի ճամփաները՝ սկզբում մարդուն ջանում է շեղել ճամփից, հետո մեղադրում է, իսկ հետո՝ վերացնում:

Այն օրը, երբ Արարիչը կօգնի Ամալեկին, ժողովուրդները ազատ կշնչեն, բոլորը կդառնան մտերիմներ:

Ամալեկին պետք չի Իգրոտլի ու նրանով ստեղծված ոչ մի ունեցվածք: Նա պետք է վերացրնի նրա հոգին ու հետքերը՝ մարդկանց միջև ատելությունը: Առավել սիրի Արարչին: Ամբողջ Աշխարհը կընդունի Արարչի իշխանությունը, Իգրոտլի հիշատակը վերջնականապես կջնջվի:

Ահա թե ինչո՞ւ Իգրոտլը Ամալեկի մեջ գտավ գլխավոր բշնամու կերպարը.

❖ Միեւնույն է, կգար մի օր, երբ Ամալեկը կբացահայտեր Թորայի սաղանական ծրագիր լինելն ու Իգրոտլի սաղանա լինելու անհերքելի փաստերը, ինչը և իր հերթին կբերի սաղանայի չքվելուն:

Այսպիսով՝ մ.թ.ա. 1000 թվ. լեվիտներ Մովսեսի, Նավինի, Եսուի, Ահարոնի և այլոց ջանքերով ստացվեց Իգրոտլը՝ ջիուրը, սաղանան, որոնք ներքինից հարված հասցրին հիբրուներին՝ իրենց պապերի երկրում ապրող փոքրաքանակ Ամալեկին ու Գալին, ամեն մի գյուղ Բիբլիայում՝ նկարագրելով որպես մի բազավորություն ու անեղ պատերազմների ավար: Չնայած դրան Ամոնն ու Ամալեկը (ԴԱՏԱՎՈՐԱՅ Գ.13-15), Քանանացիները (ԴԱՏԱՎՈՐԱՅ Դ.2-3) նորից հնազանդեցրին Իգրոտլին, ինչը Բիբլիայում նկարագրված է իբր “Իգրոտլը Եհովային մեղադրել էր”: Սաղմոս ԼԸ29, -Արդարները Երկիրը կժառանգեն և հավիտեան կապրեն նորանում:

**«Երբ Արարիչը քեզ կտա հավատ... Իգրոտլի հիշատակը ջնջիր», -
(ՅԱՅՏՆՈՒԹՅՈՒՆ):**

Բայց՝ Փաստը մնում է փաստ՝ մի հողակառքի վրա, որտեղ Ամալեկներն էին ապրում ու այն ժամանակ կոչվում էր Էդոմ, այսինքն Էդեմ, առաջացավ ապերախտ ջիուրը՝ սաղանան, որը պետք է իրականացներ ահավոր չափերի արհալիրքներ ծնող «Սաղանական փորձություն»-ը:

ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ՋՀՈՒԴԱԿԱՆ ՈՒԹՅՈՒՆ

ԿԱՄ ԴԵԳԵՆԵՐԱՏՆԵՐԻ

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՎԱԾ ՀԱՆՅԱԳՈՐԾՈՒԹՅԱՆ ՍԵԿՏԱ

ԿԱՄ ՀԱՎԵՐԺ ԱՅԼԵՐ.

ՉԿԱ ՃՇՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ՝ ԿԱ ԱՍԵՆԱԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆ

ԴՈԿՏՐԻՆԱՅՈՎ

ԱԴԱՄ ԿԱԴՄԱՆԻ ԼՈՒՍԱՊՍԱԿԻ ԳՈՒՅՆԵՐԸ

ԿԱԴՄԱՆ--առաջին մարդ

ԴԵՎ – հուն. դեաբոդոս՝ խաբերա, շփոթեցնող: ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԺԲ.31 Հիսուսը ասում է, որ Դեւը այս Աշխարհի իշխանն է:

ԼՅՈՒՅԻՖԵՐ – Հրդյայերեն Հեյլել՝ առավոտյան աստղ՝ Վեներա մոլորակ, Լուսաբեր, լուսաբացի որդի, Դեւի անուններից մեկը, ԵՄԱՅԻԱ ԺԳ. 12«Ինչպես վայր ընկար երկնքից, ով առավոտը ծագող Արուսեակ, կտրուեցար գետինն ընկար, ով ազգեր նկուն անողդ»:

ՄԱՏԱՆ–Սաղանա կամ Սաղղայ ջիողերեն՝ ամենակարող Աստված: Իսլամում՝ շալդան: Բիբլիայում Ա ԹԱԳԱՎՈՐ ԻԹ.4; 2ԹԱԳԱՎՈՐ ԺԹ.22; 3ԹԱԳԱՎՈՐ Ե.18, ԺԱ.14,23,25 կեներում այդպես են անվանվում ջիողները՝ այսինքն Սատանը հենց ինքը՝ ջիուղն է:

«Ձիուղը հոտային կազմություն է», - Դեվիդ Լենգ: Ես կավելացնեմ՝ ֆալլոսապաշտական (հուդայական) ֆանատ կրոնով ու ավերելու առաքելությամբ: Իրենց շահույթը գտնում են իրենց քանդելու ու ԱՐ-ի կառուցելու մեջ՝ ստեղծելով լոկալ պատերազմներ, հեղափոխություն, տեռոր, ճգնաժամ, սադրանք, սաբոտաժ, ամենաթողություն, պետականության և օրենքի անճանաչողություն:

Ինչու՞ է ջիուղը ամբողջ մարդկությունից թաքցնում իր էթնիկ պատկանելությունը՝ ամաչու՞մ է թե վախենում:

Միայն այս հարցը և այդ հարցի ցանկացած պատասխանը, միանգամայն բավարար է որպեսզի մարդկությունը հասկանա, որ սատանը հենց ինքը՝ ջնուղն է:

Ջնուղները նույն աստրական ծագումն ունեն (Ծննդոց ԻԸ, 4-6): Աստրեստանի վախճանից հետո ջնուղները ծաղկեցին՝ չնայած երկուսի գաղափարախոսության Աստվածն էլ Բահադն է՝ ԲԵԼ-ը, խոսում են նույն արամեերեն լեզվով: Իսկ ինչու՞ էին ջնուղներին կոտորում:

Նախ՝ քանի որ ջնուղ, հուղա, հըրյա, հրեա, ժիդ... բոլոր այս անվանումները բնութագրում են նույն հոտի՝ արիեստական ժողովուրդը հըրյաներին (հրեա՝ նշանակում է ֆալլոսի տղա), այդ պատճառով ես այս գրքում դրանց հիմնականում անվանում եմ ջնուղ, քանի որ ժիդ և հուղա նշանակում է ֆալլոս: Իրենք մեզ անվանում են գոյեր, ակումներ, ոչխարներ... և ելեղելով իմ Հայ լինելու առաքելությունից, ինձ թույլ չեմ տալիս նման կարգի վիրավորանք պատճառել՝ անգամ իրենց:

Որպեսզի հասկանալ, թե ինչ է Աստվածը և կրոնը, հարկավոր է միայն պատկերացնել, որ նախնադարյան մարդը պաշտել է ԱՐԵՎԸ, հետո նաեւ կրակը: Մնացած բոլոր կրոններն ու սեկտաները արդեն մարդկության զարգացմանը զուգահեռ առաջացած խորամանկների և աֆերիստների ձեռքի գործերն են, որոնք ունեն միմիայն մի նպատակ՝ մնացած մարդկությանը վախեցնելը և շահագործելը:

Շատ ավելի ուշ՝ հանկարծակի ի հայտ եկավ հուդայականությունը՝ ֆալլոսապաշտությունը, ֆալլոսի՝ լինգամի կուռքապաշտությունը: Ի՞նչ տեղի ունեցավ: Չէ, որ մինչ այդ հայտնի էր, և ընդհանրապես միակ ճիշտ տրամաբանական մոտեցումը, որ մարդուն և բնությունը Արարել է ԱՐԱՐԻՉԸ և հանկարծ այս ֆալլոսապաշտները հայտարարում են, որ մարդուն Արարում է ֆալլոսը և այդ ֆալլոսն է, որ պետք է լինի մարդու Աստվածը: Նախ, ուշադրություն է պետք դարձնել, որ առաջ եկավ ԱՍՏՎԱԾ անվանումն ու գաղափարը, որը պետք է փոխարիներ ԱՐԱՐԻՉ-ին և ինչը նշանակում է ԱՍ-երին ՏՎԱԾ-ը, և այդ Աստվածը պետք է ունենար երկսեռ բնույթ, որովհետեւ առանց կանացի սկզբունքի ֆալլոսը չէր կարողանա մարդ ստեղծել: Այդ Աստծո անունը դրեցին ԵՀՈՎԱ, որի ԵՀ վանկը նշանակում է Աղամ կամ ֆալլոս, իսկ ԷՎԱ վանկը նշանակում է կանացի սեռական օրգան կամ Էվա: Այսինքն Աստծո անունը կազմված է արական և իգական սեռական օրգանների կամ Աղամի ու Եվայի անվանումների միացությունից:

Արեւի փոխարեն ընդունում են նոր՝ լուսաբեր, ԼՅՈՒՅԻՖԵՆ, Ասիրիա, Սիրիուս, աստղը, ԴԵՎ, ԴԱՎԻԹ, որը նաեւ նշանակում է նոր լույս և միեւնույն ժամանակ ՉԱՐ, այդ ժողովրդին անվանել շԲՐՅԱՆԵՐ, որը նշանակում է ԽՈՒԺԱՆ (խուլիգան), ՋՀՈՒԴ-ներ՝ հուդաներ, կամ ԺԻԴ-եր՝ ֆալլոսներ, կրոնը անվանել ՀՈՒԴԱ, որը նույնպես նշանակում է ֆալլոս, գոյություն չունեցած պետությունը անվանել ԻՍՐԱԷԼ, որը նշանակում է ԱՐԱՐ-ՉԻ դեմ պայքար, Թորայի՝ Բիբլիայի հիման վրա կազմել “ՆՈՐ ԿԱՐԳԵՐ” ծրագիր, ՄԻՈՆԱԿԱՆ, ՄԱՍՈՆԱԿԱՆ և ԽԱՄԻԴԱԿԱՆ, ՋՈՀԱՐԱԿԱՆ (Կաբալիստական) անվանումներով, հակառակ արիական ծագմանը հաստիկ՝ դարերի ընթացքում կերտված բարոյական բոլոր նորմաներին, անբարոյական (իրենք բարոյականությունը որպես պարտադիր կանոն հերքում են) մեթոդներով տիրեն աշխարհի հարստությանը, ստրկացնեն և ապա հետո ընդհանրապես ոչնչացնեն ԱՐԻԱԿԱՆ ծագումը:

Հուդայականության մեջ անենամեծ սրբությունը դա տղաների ծննդյան 8-րդ օրվա թլփատումն է և աղջկաների երեք տարի մեկ օրը լրանակույց կուսությունից գրկումն է:

Հուդայականության պաշտամունքի գերնպատակը փողոն է՝ Մամոնա Աստծով:

Հուդայականությունը բաղկացած է երեք մասից՝ Թորա (Մովսեսի հնգամատյանը), Թալմուդ (օրենքներ, հրահանգներ) և Կաբալա (միստիցիզմ, մեսիանիզմ, ալիսիմիա, մագիա): Մեր համար ջնուդականության հիմնական գիրքը ԲԻԲԼԻԱՆ է: Այն բաղկացած է երկու մասից՝ ՀԻՆ ԿՏԱԿԱՐԱՆ, որը հիմնված է Մովսեսի հնգամատյանի վրա և նախատեսված է ջնուդական կեղծ պատմություն հորինելու և նախապայմաններ ստեղծելու, և ՆՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆ կամ ԵՎԱՆԳԵԼԻԱ, որը նշանակում է բարի լուր: Այդ գրքերը իրենց մեջ առեղիք գաղտնիքներ են պարունակում, որովհետեւ դրանք գրված են ոչ թե անառակ, խուժան, գյաղա ջնուղների, այլ քրմական ծագում ունեցող չար Լեւիտների կողմից: Բիբլիան համաշխարհային ջնուդականության ծրագիրն է, որի իրականացման համար նա խատենված պահելաձեւը՝ օրենքները գրված են “Թալմուդ”-ում, իսկ իրականացման

մեթոդները խաստիգական “Գիրք Չոհար”-ում՝ Կաբալայում:

Ուշադրություն է պետք դարձնել այն համագամանքի վրա, որ հին կտակարանում Դե-Վ-ի մասին ոչ մի տեղ հիշատակված չի, նա այնտեղ ընդհանրապես չկա, անգամ Եվային գայթակղող ՕՉ-ը անվանվում է ուղղակի ՕՉ: Իսկ Նոր Կտակարանում այն արդեն անսպասում փորձում է Հիսուսին գայթակղել: Հիսուսը փրկում է մարդկանց, բայց ումից՝ իրենց հնարած Դե-Վ-ից՝ Դեվիդից: Իսկ ի՞նչ է այդ Դե-Վ կոչեցյալը: Տեղագիայի՝ Աստվածաբանության մեջ բացատրվում է, որ Դե-Վ-ը դա մարդկային ցեղի թշնամին է, ի սկզբանե մարդապալան է, մահի իրեշտակն է, մահվան ընկերը, կյանքի գողը, ավերող, բամբասող, ստախոս և ստի հայր, Աստծո կապիկը, արդարադատության ցնցողը, չարի աղբյուրը, ազգերի թշնամին, խաբերա, անառակ, գործում է թիկունքից, հակառակ ...:

Բայց, ուշադրություն դարձրեք, այս բոլոր հատկությունները կարելի է վերագրել միմիայն ջիտոներին և մարդկությունը դա շատ լավ գիտի: Ե-Վ ի՞նչ է ստացվում, որպեսզի անգամ իրենց կասկած հարուցող չլինի, իրենք գրել են իրենց մասին: Գրված է, որ Դե-Վ-ը Աստծո հակապատկերն է, բայց ԱՐԱՐԻՉԸ և ԱՍՏՎԱԾԸ ինչ հարաբերություն ունեն միմիանց նկատմամբ, գրված չի: Եթե կա ԱՐԱՐԻՉ, որը իհարկե կա, նա է Արարել ամենը, ապա Աստվածն ո՞վ է, այդ մասին էլ գրված չի: Բիբլիական ամենաբարձրյալը Սաբաօվն է:

Այսպիսով, որպեսզի իսկությունը բացահայտվի, առավելես որպեսզի այն չկրի դատարկարանական բնույթ, վերլուծենք Բիբլիան: Ես իհարկե չեմ քննարկի այն ամենասկզբից՝ «Սկզբում Աստված ստեղծեց երկինքն ու երկիրը, լույսն ու խավարը, ջրերը մեկ տեղ ժողովուրդին, և ցամաքը երեկոյա...», մենք գիտենք, որ Արարվել է Արեւի համակարգը, Երկիր մոլորակը պտտվում է Արեւի շուրջը, միեւնույն ժամանակ իր առանցքի շուրջը և ստացվում է գիշեր ու ցերեկ, իսկ եթե Աստծո կամոք է գրվել Բիբլիան՝ Աստված այս ամենը մեզանից լավ պետք է իմանար:

Մենք կսկսենք վերլուծել ԱՐԱՐՉԻՆ հերքելու և Աստված գաղափարը ԱՐԱՐՉԱԿԱՆԻՆ փոխարինելու պահերից: Ծննդոց Գլուխ Բ կետ 7-(այսուհետ Ծննդ Բ:7) գրված է, «Եհովա Աստվածը հողի փոշուցը շինեց մարդը և նորա ռեգացը մեջ կենդանության շունչ փչեց, և մարդը կենդանի հոգի եղավ»: Այսինքն, Եհովան՝ երկսեռ Աստվածը հողից առաջին մարդուն շինեց, շամանի նման ռեգի մեջը փչեց և այդ պահին մի ջիտո այդտեղ էր և այդ ամենը տեսավ: Իսկ որպես Եղեմ/Էդեմ, այսինքն դրախտ, որտեղ առաջին շինած մարդուն տեղադրեց այդ Եհովան, միեւնույն է նկարագրվում է Հայկական լեռնաշխարհը, «Եւ Եհովա Աստվածը Արեւելքի կողմը Եդեմի մեջ մի պարտեզ տնկեց, և իր շինած մարդը դրավ այնտեղ: ...Եւ մի գետ էր դուրս գալիս Եդեմից պարտեզը ջրելու համար և այնտեղից բաժանվում ու չորս գլուխ էր դառնում: Մեկի անունը Փիստն է, սա պտտում է Եվրոպայի բոլոր երկիրը, ուր, որ ոսկին է: Եւ այդ երկրի ոսկին ազնիվ է. այն տեղ է սուտակը և գահանակը: Եւ երկրորդ գետի անունը Գեհոն է. սա պտտում է Քուչի բոլոր երկիրը: Եւ երրորդ գետի անունը Տիգրիս է. սա գնում է Ասորեստանի առաջուկը: Եւ չորրորդ գետը Եփրատն է»: Բայց ասում է, որ այդ մարդը Եհովայի պարտեզի մշակն է ու պահակը՝ «Եւ Եհովա Աստվածը առաւ մարդը, և դրաւ Եդեմի պարտեզումը, որ նա նորան մշակէ և պահէ» (Ծննդ Բ:15-16): Նախ՝ անգամ մարդու արարվելը նկարագրելուց ոսկու տեղը չեն մոռանում, հետո այդ մարդը այգին մշակում և պահպանելուց բացի ուրիշ առաքելություն չունի: Եհովան շինեց մնացած բոլոր կենդանիներին, բայց ինչպես նրանց կոչեր, դիմում է Ադամին (Ծննդ. Բ:19): Այստեղ ասված չի անգամ, որ այդ մարդու անունը Եհովան դրեց Ադամ(որը նույն մեր Ադամն է) և հետո այդ Ադամը՝ մշակն ու պահակը, դրեց բոլոր կենդանիների անունները և շատ հավանական է, որ հայերեն, կամ թե գուցե հրեայերեն՝:

Երբ Ադամը քնած էր, Եհովան նրա կողոսկրից սարքեց կին, տեղը միս լցրեց, բայց երբ ցույց տվեց Ադամին, նա արդեն գիտեր, որ այն իր կողոսկրից է, «...Սա հիմա ոսկոր է իմ ոսկրիցը և մարմին է իմ մարմնիցը. սորան կկոչեն կին. որովհետեւ սա մարդից առնաեցավ: Սորա համար մարդը կթողէ իր հայրը և իր մայրը, և կլարի իր կնոջը. և մեկ մարմին կլինեն»: Այստեղ ասվում է, որ Ադամը ոչ թե միայն գիտեր, որ կնոջ համար “մարդը կթողէ իր հայրն ու մայրը”, այլ առարկում է, որ իր ոսկորից ու մարմնից է իր կինը, որովհետեւ դա կնշանակեր արյունապոծություն:

Հետո՝ ՕՉ-ը (այդպես են Բիբլիայում անվանում լորդուին՝ Հային) ավելի խորամանկ էր և

նա կարողացավ գայթակղել կնոջը (Ծննդ. Գ:1), նրանք կերան պտուղը և դարձան աչքաբաց: «Այլ Աստուած գիտե, որ այն օրը որ նորանից ուտեք, ձեր աչքերը կբացուին, և Աստուծոյ պէս կլինեք՝ բարին և չարը գիտացող»: Իսկ այստեղ ասվում է, որ Ադամին ու Եվային դրախտից տեղափոխել է պետք, թե չէ նրանք կուտեն ինչ-որ պտուղ և կդառնան Աստված: Այսինքն երեւի Եհովան այդ պտուղն էր կերել ու դարձել Աստված ու չուզեց, որ սրանք էլ դառնան Աստված, և որ ամենաստուկային է, հանկարծ Ադամն ու Եվան չդառնան «բարին և չարը գիտակցող»:

Նախ, եթե Եհովան չէր ուզում, որ օձը գայթակղեր իրեն, ինչու արու Ադամի համար ընկեր ստեղծեց կին Եվային: Ե՛վ, այդ ինչպէս Աստծոյց թաքուն օձը կարողացավ գայթակղել:

Հետո Եհովան անիծում է (Ծննդ. Գ:17) «Անիծյալ լինի երկիրը քո պատճառով... Երեսիդ քրտինքովը հաց ուտես, մինչեւ որ դառնաս դեպի երկիրը, որովհետեւ նորանից առնուեցար. նորա համար որ հող էիր դու, և դեպի հողը դառնաս»: Ինչքանով է լուրջ այս վերաբերմունքը: Եթե Եհովան՝ Աստվածը, ուզենար շինել մարդ, որը «առանց քրտնքի հաց ուտեր», նա եթե Աստված էր՝ կշիներ նման մարդ, ոչ թե իր շինածին կանիծեր:

«Ե՛վ Ադամն իր կնոջ անունը Եւայ կոչեց»(Ծննդ. Գ:20): Աստծո անունը Եհովայ է, իսկ կնոջ անունը Եվայ և ոչ թե միայն անունը Ադամն է կոչում՝ այլ Եհովան անգամ չի առարկում:

Ծննդ. Գ:1-2, «...Եվան ծնեց Գայէնը...»: Գայ-ենը (Գայ, Հայ), այսինքն սկզբում ծնվեց Հայը: Շարունակում է, «...Եւ դարձյալ ծնելիս, ծնեց նորա եղբայր Հաբելը...»: Հա-Բել, Բել-ը Եգիպտական դիցաբանությունից՝ չարի Աստվածն է: «...Հաբելը ոչխարների հովիվ էր...», այսինքն չէր աշխատում, իսկ «...Գայէնը երկրագործ էր...», այսինքն աշխատում էր: Եհովան Գայէնին չհամակրեց «...մտիկ չարաւ...», իսկ Հաբելին համակրեց «...մտիկ արաւ...», որի պատճառով էլ Գայէնը Հաբելին սպանեց: Եհովան Գայէնին ասեց, «...Երկրի վրա աստանդական և թափառական լինես...»: Հենց այս ծրագրով էլ ջիռողների կողմից հետապալում կտակվեց Բյուզանդիային մեր թագավորությունը՝ վերացավ, իրականացվեց Մեծ Եղեռնը, Հայերը սփռվեցին աշխարհով մեկ և նույն ջիռողների ջանքերով մարդկության կողմից այդ ոճրագործությունը չի դատապարտվում:

Ծննդ. Գ:16, «Եւ Գայէնը Եհովայի երեսի առաջից դուրս գնաց և Նայիդ (Նայիրի) երկրում բնակվեց Եդեմի Արեւելքում... Եվ Գայէնը գիտաց իր կինը. Ե՛վ նա յղացավ և ծնեց Ենոքը»: Նախ, որ հերթական անգամ հիշատակվում է Հայաստան աշխարհը, հետո եթե միայն Ադամից ու Եվայից էին սերում մարդիկ, որտեղից Գայէնը իրեն կին գտավ: Ե՛վ Իգդոնից սերեց իր որդի Գայիրաղը (Հայրաղ): Հետագայում Բելիյան նկարագրում է Բգրոնի և Գայի պատերազմը, որտեղ Ամալեկյանները Իգդոնի առաջին բշնամիներն են:

Իսկ ինչ է և նշանակություն Ամալեկյաններ: Մալեկ դա հբրայերեն բառ է, որը նշանակում է հրեշտակ, կամ իշխան: Ձիռողները այստեղ են անգամ հիշատակում առաջին արարված Հայամարդուն՝ անվանելով հրեշտակ և իշխան: Իմփջիայոց, չմոռանանք, որ Հայոց պետականությունը կործանելուց հետո ջիռողները Հայաստանում իրենց սկսեցին բացահայտ մալակներ՝ մելիքներ անվանել, այսինքն արդեն իրենք են համարվում նոր աշխարհի առաջնեկները և մինչեւ հիմա էլ այդ մասին հիշատակում են:

Ծննդ. Գ:25, «Ադամը դարձյալ գիտաց իր կնոջը, և նա մի որդի ծնեց, և նորա անունը կոչեց Մեթ, որովհետեւ ասաց Աստուած ինձ մի ուրիշ սերունդ տուավ Հաբելի փոխանակ, որին սպանեց Գայէնը...»: Նախ, ասեմ, որ այս դրվագները վերցրած է հին հայկական դիցաբանությունից, որ Հայկը Բելին սպանեց և հետագայի Եգիպտական չարի Աստվածը եղել է Մեթը: Ե՛վ, որ ջիռողները այս պատմությունը վերագրում են իրենց, որ իբր Բելի մահով չարը չվերացավ, այլ միայն վերածնվեց՝ այս անգամ արդեն Մեթի՝ ջիռողի կերպարով:

Հարց է ծագում՝ ինչու՞ Գայէնի և Հաբելի ծնողները իրենց երեխաների դաստիարակությամբ ընդհանրապես չեն զբաղվել: Ե՛վ, եթե Հայը՝ Գայը, սպանեց իր եղբորը՝ Բելին, Հաբելին, որը Եգիպտացիների չարի Աստվածն էր, ինչու հաջորդ գավալը, որը ծնվեց Հաբելի փոխարեն՝ նորից Եգիպտական չարի Աստվածն է՝ Մեթը: Որովհետեւ քոմերը մինչեւ ասորական ցեղերից մեկին ջիռող սարքերը և «Սատանեական փորձության» ծրագրավորելը Եգիպտոսի դոմինացիոն կարգով էին իրենց առաքելությունը իրականացնում Երկիր մոլորակի վրա: Բելիական այս պատմությունը կեղծելուց՝ Նաիրյան հայկական Պետության երայում իրոք ջիռողներին վռնդեցին Եգիպտոսից, դա մ.թ.ա. 118թվ. էր: Ե՛վ նրանք

իրոք, որպես թափառական և քոչվոր հոտեր՝ չէին կարող ստույգ տեղեկություններ ունենալ ավելի վաղ գոյություն ունեցած Հայկական պետությունների մասին: Իհարկե այս խեղաբյուրանքը հորինված է ժամանակի քրմերի թելադրանքով, որոնք գերազանց գիտեին ամբողջ մարդկային պատմությունը, բայց քանի որ իրենք ստացել էին արհեստական հրքյա (խուժան) սեկտան, որոնց մենք անվանում ենք ջհուդ, այդ գեոմոնոֆիլիկացված կենդանիներին հարկ չհամարեցին ավելի խորը տեղեկություններ մատուցել, այն ուղղակի ամիմաստ էր: Բայց ունենալով ձեռքերի տակ հնագանդ և նվիրված բիոռեքոտներ, քրմերը կարողացան դրանց հավաստիացնել, որ անպայման է գոյություն ունեցող պատմական աղբյուրները վերացնել, որպեսզի հրքյան կարողանա ապագայում ստանձնել իրեն առաջին արարվածի փառահեղությունը, բայց որպեսզի արարվածի ԲԱՐԻ առաքելությունը չշարունակվի, ամեն ինչ ճշմարտությանը ուղիղ հակառակ պետք է անեին:

Ծննդ. Ե:3; Ադամը 130 տարեկանում Սեթին ծնեց (1180-130=950թվ.), այսինքն մ.թ.ա. 950 թվ.: «Եվ հետո նորից 800 տարի սերունդներ ծնեց...»: (950-800=150): Այսինքն դուրսիման՝ Թորան գրվել է մ.թ.ա.150 թվականից: Այդ ժամանակներում Հայաստանը Արտաշես 2-րդի հզորագույն պետությունն էր և ոչ ոք չէր էլ կասկածում, թե քրմերը՝ Լեւիտները իրենց թիկունքում «Սատանական փորձության» ծրագրեր են իրականացնում՝ մասնակիորեն ԱՐԱՐՉԻ փոխարեն մի քանի Աստվածների ի հայտ գալը: Բսկ Թորան ոչ այլ ինչ է, եթե ոչ Արարվածի«Աշխարհի» ավերման և նոր՝ Սատանական՝ հողից շինված արհեստական բիոռեքոտների «Նոր կարգ» գաղափարի իրականացման ծրագիր, որպեսզի, ինչպես Հիսուսն է բնութագրում՝ «Ես դատաստանի համար եկայ այս աշխարհը, որպեսզի չսեռնողները տեսնեն և տեսնողները կուրանան»: (Յովհաննու 9:39)

Իսկ ո՞վ է Հիսուս Քրիստոսը, կարդանք Ավետարան ըստ Մաթեոսի:1.-«Գիրք ծնունդին Յիսուսի Քրիստոսի՝ Դավիթի որդիին, Աբրահամի որդիին... 42 սերունդ» և «Բառարան Սուրբ Գրքով» 319 էջում՝ «Այսպես Քրիստոս նահապետական և քրիստոնեական տոհմատության մեջ կ'երեւի միեւնոյն Եհովա, և յառաջ կը տանի միեւնոյն մեծ նպատակը որ է իւր ժողովրդեան փրկությունը»: Ինձ թվում է մեկնաբանելու կարիք չկա: Քրիստոսը 8-րդ օրը թլփատված է եղել, իսկ Քրիստոս հունարեն նշանակում է օծյալ, հրքյայերեն՝ միսիա: Բսկ քրիստոնեությունը առաջացել է Անտիոքում 42 սատան մոգերի կողմից, որտեղ և իր հետագա սատանական դաստիարակությունը ստացավ Գրիգոր «յուսավորիչը»:

Մեկ տիեզերական էրան հավասար է 2128 տարվա: Այսինքն երբ սկսվեց նոր՝ ՉԿԱՆ կենդանակերպի էրան, այդ մասին տեղեկություն ունեին բացարձակապես միայն քրմերը և որ 2012 թվականին այն վերջանում է և սկսվում է Խոյի էրան, այդ էլ նրանք գերազանց գիտեին և ճիշտ այդպես էլ ձեռակերպեցին, գրանցեցին Բիբլիայում և իրականացրին:

Որպեսզի «նոր ժամանակ» ստեղծվեր և «նոր կարգեր», պետք էր, որ հիմք վերացվեր: Քանի, որ ի սկզբանե Հայր առաջին արարված ազգն էր Երկրի վրա, Միերը, ով առաջին արարվածն էր, ապա անհմարին համարելով ստիպել մոռացության տալ ժամանակի տեղեկացված զանգվածներին, պետք էր Արամ--Ադամ նմանությունը մոցվեր, Հնդկական ԲՐԱՀՄԱՄ Աստծուց պետք է վերցվեր ԲՐԱՀՄԱ--ԱԲՐԱՀՄԱ նմանությունը, Կայ.են-Հայ, Աբել-Բեկ և մնացած անվանումները կապված Արարչականության աշխարհագրական դիրքերի հետ: Բսկ ԱՐԱՐՉԻ փոխարեն՝ որպեսզի միանգամից և ԱՐԱՐԻՉ գաղափարը մոռացության ենթարկվեր, մոծվեց “Ամենաբարձրյալ” անվանումը և Աստված գաղափարը, որը կապված է ֆալլոսապաշտության հետ և նշանակում է ԱՄ-ը ՏԿԱԾ-ը: Դրանց ներկայացմամբ ԱՐԱՐԻՉ-ը դա սեռական օրգաններն են, որոնք էլ ստեղծում են մարդուն: Բայց մի թե չի կարելի հասկանալ, որ այդ սեռական օրգաններն էլ է ԱՐԱՐԻՉ-ը Արարիչ: Հին Հռոմեական բոլոր պատմիչները՝ Յուստին, Մանետո, Տացիտ, Դիոդորոս, Սիկուլոս, գրում են, որ փարավոնը ջիուդներին որպես այլասեռվածների վտարել է Եգիպտոսից՝ իսկ իրենք ասում են՝ (ԵԼԻՅ ԺԱ:2-3, ԺԲ:) Եգիպտոսում փարավոնի ստրկությունից փրկվելուց առաջ ջիուդները՝ Մովսեսի և Միարոնի գլխավորությամբ նախապատրաստեցին իրենց փախուստը՝ նրանք ազգային տոնի կազմակերպման քողի տակ եգիպտացիներից երեկոյից մինչև առավոտ խնդրեցին ոսկյա և արծաթյա զարդերը, գիշերը սպանեցին Ռամսես քաղաքի ժողովրդին, ինչպես Բիբլիայում է գրված միայն առաջնեկներին ու փախան կարմիր ծովի ափով դեպի Պաղեստին: Քրմերը նախօրոք հաշվարկել էին օվկիանոսի

տեղատվության ժամերը, ճանապարհին յոթը օրվա ուտելիք՝ բաղարջ նախապատրաստել մսեղենից, տեղատվության վերջին գիշերը իրենք ծովով անցան, իսկ հաջորդ օրը եգիպտական գորբը հետեններից չկարողացավ հասնել, որովհետև մագրեթացությունը խանգարեց: Իսկ Բիբլիայում այս պահը ներկայացված է, թե իբր ծովը ճեղքվեց, ջիւղները մեջից անցան(ահա, թե ինչու՝ հրյ. Մովսես=մո/ջուր/+վսես/փրկել), իսկ փրկվելուց հետո Եհովան Մովսեսից պահանջում է արդեն ջիւղների բոլոր առաջնիկներին իրեն գոհաբերել: Այս սոսկալի պատմությունը ջիւղների մոտ մինչեւ այսօր էլ, իրենց հաշվարկներով՝ երկրորդ ամսի 14-ը տոնում են և այդ տոնը կոչվում է պասեղ՝ ՉԱՏԻԿ: Այն տոնում են ժամանակի խաբքված քրիստոնյաներն էլ, համարելով, որ կարմիր ներկած ծուն, դա Հիսուսի արյան հետ է կապված: Իրականում այն տեղի է ունեցել Հիսուս Քրիստոսից հազար տարի առաջ:

Եթե Եգիպտոսի ժողովուրդը բշնամի էր, ապա ինչպե՞ս վստահեց իր ոսկեղենը ջիւղներին: Մեր օրերում էլ, ջիւղագողական հասկացություններում՝ Թալմուդի օրենսպահներն են, այս երեսույթը կոչվում է «գցում վստահելու վրա»:

Այսպիսով, մենք հասկացանք, որ Բիբլիան հորինելու առաջնային հիմնական նպատակն էր Հայկական պետականությունը վերացնել, պատմական բոլոր մատենագրությունները իրկիզել, Հային իր արմատից շեղել, աշխարհով մեկ սփռել՝ թույլ չտալ ապրելու Հայկական լեռնաշխարհում, անընդհատ կախման մեջ պահել միջազգային ջիւղական կառույցներից, չթողնել հանկարծ «ոտքի կանգնի», հետո, այդ նույնը կատարել մնացած ազգերի հետ: ԵՎ միակ պառճառը առաջին արարված մարդուն Դեով կամ Սատանով փոխարինելն է, աշխարհում «Նոր կարգեր»-ը ձեւավորելը, տասը մասի բաժանելն ու ջիւղների կողմից դրպես ստրուկի մնացածին շահագործելը: Այդ ծրագիրը հաստատվել է Լեւիտների կողմից մ.թ.ա. 929 թվ Միոնում և երկու հազար տարի հետո՝ 939 թվ. ջիւղ Բագրատունիների կողմից գրի առնվեց նոր հայկական էպոսը՝ Սատանի Դավիթ (Դե), Սյուր Մեյիթ, Սանասար, Բաղդասար և այլ ջիւղական անվանք հերոսներով, իսկ դրանից ընդհամենը վաթսուս տարի հետո Հայաստանը կտակեցին Բյուզանդական կայսրությանը: Այդպես էլ գրված է Բիբլիայում, որ Նոյը՝ չար օձը, պետք է գար և իջեւաներ Արարատի (Մասիսի) գագաթին՝ Արարատում բնակվեր, քանի դեռ Արեգակնային համակարգը ծկան համաստեղությունում է:

Երեւի այդ կենդանիներին թվում է, թե հավերժ են մեր վզին սատելու:

Դեռես հին միջնադարից կազմակերպեցին թագավորների սպանող՝

287թ. – ջիւղ Անակը որսի ժամանակ մահացու վիրավորեց Խոսրով թագավորին

301թ.-- Անակի որդի Գրիգորը, Հռիփսիմեն, Գայանեն...37 պոռնիկները թունավորեցին Տըրդատ թագավորին

1648թ – ջիւղները Անգլիայում հեղափոխություն կազմակերպեցին և ծիսական սպանության ենթարկեցին թագավորին

1789թ – ջիւղ յոթը հանցագործներ կազմակերպեցին Բաստիլի գրավումը և ծիսական սպանության ենթարկեցին Լյուդովիկոս 16-րդ Ֆրանսիայի թագավորին

1801թ. – ջիւղ մատոն Պեղենը խեղդամահ արեց ռուս Պավել 1 կայսրին

1825թ.--19 նոյեմբ. երեք ջիւղ բժիշկներ Վիլլեն, Վոլոնսկին և Ստոֆրեգենը թունավորեցին ռուս կայսր Ալեքսանդր 1-ին

1881թ – մարտի 1 ռուս կայսր Ալեքսանդր 2-ը ջիւղների ռումբից պայթեց

Ֆրանսիական Մեծ Հեղափոխությունից հետո, որը ջիւղները կազմակերպեցին, սկսեցին չար ուժերը միմիանց և ժողովրդի նկատմամբ արյունահեղություններ կազմակերպել, մինչեւ Նապոլեոնը բոլորին չզնդակահարեց:

Ռուսաստանում ջիւղները հեղափոխություն կազմակերպեցին, Ստալինը եկավ իշխանության և բոլորին գնդակահարեց:

Հիտլերը իշխանության եկավ շտուրմավիկների օգնությամբ և անմիջապես հետո բոլորին գնդակահարեց:

Ֆիդել Կաստրոն Կուբայում Ջիւղական հեղափոխության շնորհիվ եկավ իշխանության, հետո անմիջապես ազատվեց բոլորից, ընդ որում և Չե Գեվարայից:

Ի՞նչ է այս բոլորը նշանակում: Այն որ դրանք օժտված են քանդելու, իրար խառնելու,

տապալելու հատուկ տաղանդով, հարկավոր է թողնել հեղափոխություն իրականացնել և հաջորդ օրը բոլորին վերացնել, եթե ոչ, ապա իրենք մնացածին կվերացնեն: Չէ, որ դրանք քաղաքականության մեջ ստեղծել են կուսակցություն, ժողովրդավարություն, նիգիլիզմն ու կոմունիզմը: Դրանք համարում են, որ Աստված տիրում է երկնքում, իսկ Սատանան երկրի վրա: Իսկ սատանայի արմատները արյունապղծությունն է և նրա համար բացի նյութականից ուրիշ սրբություն գոյություն չունի: «Դեւը խավարի իշխանն է և միաժամանակ այսօրվա աշխարհի տերը»,- ասված է Բիբլիայում: Անգամ կին արմատի մասին Սողոմոնը Բիբլիայում ասում է,-«Ե՛հ ես գտալ մահից արեւի դառն այն կինը, որի սիրտը ցանցեր և ոռակներ են, և որի ձեռքերը՝ կապանքներ...» (Ժողովող էջ26):

Իսկ էգ ջիուդների դերը սատանական գործերում ամենամեծն ու վտանգավորն է:

Արդյոք զարմանալի չի, թե ինչու քրիստոնեության ծաղկումը սերտ կապված է միջնադարյան ինկվիզիցիայի (տանջամահություն) հետ, որը ավելի շատ հետաքրքրվում էր կաթալայով, կախարդներով ու երեխիկներով, քան թե աստվածային ծագմամբ ու բարոյականության քարոզմամբ: Մարդը մինչև հիմա չգիտի ինչ է ԴԵՎԼԸ և ինչ է ԱՍՏՎԱԾԸ: Երբեք չի ասվել, որ Դեւը դա արյունապղծությունն է ու պեղաֆիլիան, դա հենց ջիուդն է, իսկ Աստվածը՝ Հիսուսը, Եհովան դրանց սատարն է, նա ասում է, եթե մի երեսիդ խփում են, մյուսը դեմ տուր, նա ասում է սիրիդ թշնամուր, նա ձկնորսներից ասում է գմանք ես ձեզ սովորեցնեմ մարդ որսալը, նա ասում է դեմ է այս դարի Աստվածը: Երբեք չի ասվել, որ Սատանը, Դեւը վտանգավոր չեն նրանով, որ տեսքով ու հզորությամբ է մեզ վախեցնում, այլ նրանով, որ նա չի երեսում, նա մեր անունն ու ազգանունն է կրում, նա միշտ պնդում է որ Դեւը գոյություն չունի, որովհետեւ այդ ասողը հենց ինքն է Դեւը, Սատանը, ջիուդը և կրոնական վերելներում կանգնածներն էլ են նույն իրենք: Թշվառման և արյունապղծման հետեւանքով դեգեներացված, բորոտած ու ռախիտիկներն էլ են իրենք, որոնց բուժմամբ զբաղվում էր դեռես Հիսուսը, որոնց մասին են գրում ժամանակակից հոգեբանները: Իտալացի ջիուդ դոկտոր Լամբրոզոյ իր «Տաղանդը և խեղաքայությունը» գրքի 49 էջում գրում է,-«Ջիուդների մեջ խեղաքայությունները 4-5 անգամ ավել են՝ քան մնացած ժողովուրդների մեջ»: Իրենք են Բիբլիայում գրում իրենց մասին «Եւ Եհովան տեսաւ որ շատացել էր մարդկանց չարութիւնը երկրի վերայ և նորանց արտի խորհուրդների բոլոր գաղափարները չար էին ամեն օր: Այն ժամանակ Եհովան զգացա, որ Երկրի վերայ մարդը ստեղծեց...» (Ծննդոց): ԵՎ հենց այդ պատճառով է, որ նորից իրենք Բիբլիական ապակալիպսիսում գրել են աշխարհի իրենց իսկ ղեկավարմամբ վերջի հետեւանքները՝ «Այս երեք հարյուրամեկն մարդոց երրորդ մասը մեռաւ, այսինքն կրակէն ու ծովիցն ու ծծումբէն...» (Յայտնութիւն Յով. 9:18): ԵՎ հետաքրքիրը այն է, որ մի անգամ Հիսուս Բրիտանոյ «եկավ», իրենք սպանեցին և նորից խոսում են նրա երկրորդ գալուստի մասին: Այդ նույն Բրիտանոյ իրենց՝ ջիուդների վերջը բնութագրել է հետեւյալ կերպ՝ «...Արդ ինչպէս որ որոմը կը՝ ժողվրդի ու կրակի մեջ կ'այրուի, աշխարհիս վերջն ալ այնպէս պիտի ըլլայ» (Մաթէոսի 13:38-40):

Իսկ որպեսզի իրենք կարողանան ղեկավարել և ստանալ դրան համապատասխան սեռումը, ահա թե ինչպէս է այդ բնութագրում ջիուդ դոկտոր Լանգե--Էշխարումը՝ «Դրա համար պետք է խաչասերել տաղանդավոր օջախներից և այլաբան կփոխադաստ արյունով մարդկանց, հարկավոր է ստանալ բիոնեգատիվ մարդ»:

Մինչեւ այս՝ ջիուդ կենդանիների ի հայտ գալը, երեւի մարդկությանը հայտնի չի եղել նման գիշատիչ ու կեղտոտ երեւույթներ:

Ջիուդները կայանալով արյունապղծության և այլասեռության ամենաբարձր գագաթին, (Երեմիա Թ:1-8) էգ ջիուդները լինելով պողմնիկ՝ միեւնույն ժամանակ ահա թե ի՞նչ են գրում Բիբլիայում հազուստի մասին՝ «Մի կնկայ վերայ այր հազուստ չիմնի, և մարդը կնկայ հազուստ չհագնէ. որովհետեւ քո Եհովայ Աստուծոյ առաջին պիղծ է ամեն ով որ այս բաներն անէ» (Երկր). Օրինած ԻԲ:5): Նման մտքեր արտահայտելուց հետո սեփական ալյասեռվածությունը չեն թաքցնում՝ «Նորա համար Աստուած մատնեց նորանց անարգ կիրքերի և նորանց Էգերը բնական գործածութիւնը փոխեցին անբնականի հետ: Այնպես էլ արուները կնոջ բնական գործածութիւնը թողելով, իրանց ցանկութիւններովն իրար հետ բորբոքեցան. արուներն արուների հետ խայտառակութիւն էին գործում» որ արժան էր

իրանց մոլորեանն՝ իրանց անձեռումը ընդունում էին»։ Կամ՝ անմոռաց գիշերից հետո Դավիթը ասում է իր եղբայր Հովնաթանին «Յաւում եմ քեզ համար, եղբայրս Յովնաթան, Դու ինձ խիստ սիրելի էիր. Բարձր էր ինձ համար քո սէրը կանանց սերից»(Բ Թագաւորաց Ա:26): Իսկ Դավիթը «հմուտ» և «խմաստուն» Սողոմոնի հայրն է՝ հքրյաների բարձր հայրը։

Էլ ի՞նչ ապացույցներ են պետք, որ ջիւղները գոմիկներ ու պոռնիկներ են։

Պարսկաստանի Արտաքսերքս շահին տակնամուտին ջիւղ Եսթերին, որպէս կին՝ թագուհի, և նա իր հորեղբայր-սիրելեան Մարդոքիէի հետ կազմակերպեցին 75.000 հայերի կոտորածը «...Եւ թագաւորի գաւառներումն եղող մնացած իրեաները ժողովուեցան և դեմ կացին իրանց անձերի համար և հանգստացան իրանց թըշնամիներիցը և սպանեցին իրանց ատողներիցը եօթանասունեհինգ հազար մարդ (Եսթեր Թ:16): Եվ մինչեւ այսօր էլ ջիւղները տոնում են այդ տոնը՝ պօրիմը։ Այս պոռնիկ պահվածքով և քաղաքականությամբ Սիոնի ն.ք.ա. 929 թվ. ժողովից սկսած գործադրվելով, կիրառելով Եգիպտոսի պռակտիկան՝ «Փարաօնին ասիր թէ դու իմ քոյրն ես... և քո պատճառովն իմ անձն ասիր... և կհրէ տարուեցաւ Փարաւօնի տունը։...Եւ Փարաւօնը կանչեց Աքրամին և ասեց. Այս ի՞նչ է որ արիր ինձ. ինչու՞ չ'այտնեցիր, թե նա քո կինն է...Ես նորան...»(Ծննդոց ԺԷ:10-20):Եվ ամենահետաքրքիրն այն է, որ փարավոնը Սառայից վեներական հիվանդությամբ է վարակվում։ Բայց Աքրամը արդեն նվերներն ու ընծաները ստացած գնացած է եղել։

Մի խոսքով՝ իրենք իրենց ավելի լավ են բնութագրում՝ «Որովհետեւ յիմար է իմ ժողովուրդը...նորանք իմաստուն են չարութիւն անելու, բայց բարութիւն անելը չ'գիտեն» (Երեմիա Դ:22): Սրանք իրենց Աստված Եհովայի (Johoh) խոսքերն են։

«Դուք ձեր սատանայ հօրիցն եք, և կամենում եք ձեր հօր ցանկութիւններն անել. նա սկզբիցը մարդասպան էր, և ճշմարդութեան մէջ չ'կեցաւ...որովհետեւ ստախօս է և ստութեան հայրը»(Յովհաննէս Ը:44): Այսպէս է բնութագրում Հիսուս Քրիստոսը հարազատ ջիւղներին, իսկ ես կասեմ, որ այդ կենդանիները չարորակ քաղցրեղ են մարդկության մարմնի վրա՝ բուժել է պետք։

Առանց մեկնաբանումների Բիլիայից մի քանի դրվագներ բերենք ջիւղների մասին. «Արծաթով գնված ուրիշ երեխաների մասին, որոնց թլփատել են և սարքել հրեա» (Ծննդոց ԺԷ:12, 13, 23, 27)

«Մաքրիր չարութիւնից քո սիրտը ով Երուսաղէմ, որպէսզի փրկութիւն գտնես» Երեմ. Դ-14
«Մեկ լսեցէք սրան, ով յիմար և ամբիտ ժողովուրդ, աչքեր ունի ու չեն տեսնում, ականջներ ունին ու չեն լսում...»(Երեմիա Ե:21) Եհովան է ասում ջիւղներին։

«Պէտք է ամաչէին, որ պղծութիւն գործեցին. բայց ոչ ամաչել են ամաչում, և ոչ պատկառել գիտեն. սորա համար պիտի ընկնեն ընկնողների հետ...»,-Եհովա (Երեմիա Ե:12):

«Ե՛է ամէն մարդ նենգում է իր ընկերին և ճշմարտութիւն չ'էն խօսում...», -Երեմիա(Թ:5)

«Վայ ինձ, ով իմ մայր, ... բայց ամենքը ինձ անիծում են», -Երեմիա(ԺԵ :10)

«Ահա ես այս ժողովուրդին օշինդր եմ կերցնելու և լեղի ջուր եմ խմցնելու ... ես նորանց պիտի ցրտեմ ազգերի մէջ, և նորանց ետեւից պիտի սուրն ուղարկեմ մինչեւ որ նորանց վերջացնեն», -Եհովա (ԵրեմիաԹ:15-16):

Թալմուդի(ջիւղներեն՝ հրահանգ) մասին երկար պարզաբանելու չունենք, որովհետեւ եթե փորձեք այդ երկու և ավել տասնյակ հատորները կարդալ, շատ դժվար կստացվի՝ ուղղակի այն նորմալ մարդու համար չի գրված։ Բոլոր դէպքերում “Թալմուդ-Շուխան-Արուխ” վերնագրի տակ առանձնացրած ունենք, եթե կարդաք, այլեւս բացատրելու կարիք չի զգացվի։ ՈՒդղակի ամեն մի մանրումը այնքան է բացատրվում, կարծես գրված է նախադրաբանական երեխաների համար, չնայած զարմանալու ոչինչ չկա, քանի, որ գրված է, որպէսզի դրանք հասկանան։ Ե՛վ քանի, որ հանցագործ աշխարհը հիմնականում կազմակերպվում է գողերի և գողականների կողմից, իսկ ջիւղները հանցագործների սեկտա են, զարմանալի չի նաեւ, որ գողական օրենքները հենց Թալմուդի օրենքներն են։ Բավական է «ՄԻՇՆԱԵ և ՏՈՍԵՖՏԱ» 3-րդ հատորի(գիրք 5 և 6) օրենքների մէջ կարդալ, թե ինչ եղանակներով են ամուսնանում մայր ու տղա, քոյր ու եղբայր, հայր ու աղջիկ և այլեւս զարմանալի ոչ մի երեւոյթ Ձեր համար այս Աշխարհում հաստատ չի լինի։ Կամ Թալմուդի «ՏՈՒՄԱՐՈՏ, ՆԻԴԴԱՆ Էջ 128» կարգում ենք՝ «Երբեք չկանես Ժիդին (այսինքն պու-

պուլին) կամ շմորին (պուպուլին), երբ չիշիկ ես անում», - սա է երեխաների դաստիարակման թափմուդական առաջին օրենքը: Այս տողերը կարդալուց հետո ինչ կարծիք կարելի է կազմել ջիուդականության մասին, դուք ինքներդ որոշեք: Ես միայն կհարցնեմ, թե էլ ինչպես այդ խեղճ երեխան կկարողանա չիշիկ անել:

Մի քանի դրվագներ բառացի թարգմանենք Թալմուդից՝

«Գոյերը համեմատվում են թրիքի և քաքի հետ» (ՕՐԱԽ-ԽԱՅԻՄ 55,20)

«Գոյերը հավասարվում են շան հետ» (ՕՐԱԽ-ԽԱՅԻՄ 65)

«Երկրի երեսին չի եղել այնպիսի մի պողոնիկ, որի հետեւից մեծարգո լաբբի Բեն-Դորդայր վազած չլինի» (Աբդա-Չաբա էջ 168)

«Եթե դուք գնում եք բանակ, գնացեք վերջին շաբբերում, որպեսզի տուն փախնելուց առաջին շաբբերում հայտնվեք...» (ՊԵՉԱԽԻՄ, 113-ա)

«Աղջիկը երեք տարի և մեկ օրական հասակում կարող է նշանվել՝ սեռական հարաբերության ճանապարհով» (ՄԻՇՆԱԷ 168)

«Եթե երկու եղբայր ապրում են միասին և մի եղբայրը մահացավ, նրա կինը չի կարող մարդի գնալ և պարտավոր է իր ամուսնու եղբոր կինը դառնալ, բայց առաջինն ամուսնու կոչել մահացած ամուսնու ամուսնին» (Միշնա և Տոսեֆտա Տաակտատ 25, 5-10)

Մեր օրերում կարալիստները խասիդների սեկտան են: Դրանց մասին Բիբլիայում հիշատակվում է՝ «Դրանք փարիսեցիք են: Դրանք են, որ Հիսուսին ասում են, թե չգիտես քո հայրը ով է, իսկ Հիսուսը պատասխանում է՝ “Դուք ձեր հորմեն Սատանայեն էք ու ձեր հորը բաղձանքը կուզեք ընել ...քանզի անիկա ստախոս է և անոր հայրը”» (Յովհ. Ը:44): Խասիդներին միեւնույն ժամանակ անվանում են սատանիստներ: Սրանց ղեկավարը Աշեր Գինգերբոգն է, կամ նույն Ախադ-Համը, որը համարվում է «Հմուտ սիոնիստների արձանագրությունների» համահեղինակը: Նա է համարվում ջիուդական նացիոնալիզմի և մեֆիոնիզմի հոգեւոր հայրը: Խասիդների ուսմունքը հետեւյալն է՝ քանի, որ բարին և չարը ստեղծված է Աստծո կողմից, ապա չարը նույնպես ունի նույն գոյության իրավունքը, ինչ որ բարին: Գինգերբոգի ջիուդական հարցի լուծումը՝ դա համաշխարհային հեղաշրջումն է ու ջիուդների կողմից այն ղեկավարելը: Սա այժմ արդեն միջազգային ջիուդականության ծրագիրն է դարձել, որի սկզբունքը՝ բռնությունն է, իսկ խորամանկությունն ու երկերեսանությունը՝ կանոնադրությունը:

Ռուսիայում և Հայաստանում գաղտնակոչ ջիուդների հոտային սեկտաներ՝ ՄՏԱՌՈՎԵՌՆԵՐ-- Մովսեսի հին կալատամքի պաշտողներ՝ օգտվում է միայն իր գրալից, բաժակից, ջրհորի դուլից և այլն

ԴՈՒԽՈՒԲՈՒՆԵՐ—«Ազատության որդիներ», չենթարկվողներ, դպրոց չեն գնում, տկլոր ցույցեր են կազմակերպում, կանացի ու տղամարդու բաղնիքը ընդհանուր է

ՄԿՈՊՅՆԵՐ—Կռտման միջոցով Դեւի գայթակղումից փրկվողներ

ՄՈԼՈԿԱՆՆԵՐ—Հունարեն «Մալուկա» բառից է, նշանակում է պեղեռաստ՝ գոմիկ (մատնական հիմունքներով) Հայաստանում այս կենդանիներից շատ կան՝ նրանց դեռեսու Եկատերինա Երկորդը Ռուսիայից վտարեց:

Բացի դրանցից կան և Հայաստանի սեկտաներ՝

ՉՈԿԵՐ--Նոյի(չար ոգու, Խարամանի) հետնորդներ, ջոկ՝ առանձին սեկտա, գտարյուններ
ՖՐՄՍՈՆԵՐ--ֆրանկ Մասոններ: Այալկերացիները Տարոնահայության այն զանգվածն են, որը այդպես էլ թոնդրականների գաղափարախոսությանը մնաց հարազատ և Էջմիածինը նրանց անվանեց ֆրանկներ՝ անհնազանդներ: Անվանումը հետագայում իրենց օգտին պարագայելու նպատակով՝ հնուց այդտեղ ապրող ջիուդները մեծ քանակությամբ՝ ծպտյալ, խառնվեցին այդ Հայերի շարքերը՝ կոչվելով ֆրմսոներ:

ԱԺԴԱՀԱԿՆԵՐ-- Աժդահակի բարեկամները՝ Ժակ-Խաժակները, որոնց Արտաշես 1-ը թույլ տվեց ապրելու Կգնուտում՝ ներկայիս Մարտունի:

Յավթը մենք այլ երկրների ջիուդների մասին ավելի շատ տեղեկություններ ունենք, քան Հայաստանի ջիուդների մասին, որովհետեւ ամենաառաջինը այս կենդանիները մեր պետականությունը ավերեցին: Հետագայում՝ հազար տարի պետականություն չունենալու պատճառով Հայաստանում ջիուդով զբաղվող չի եղել, ջիուդն էլ սատանա է, իրեն միշտ կորողացել է չբացահայտել անգամ այն մակարդակի հերքել, որ Հայերը միաժամ-միաժամ

միշտ համարել են, որ Հայաստանում ջիուդ չկա և ոչ մի անգամ իրենց հարց չեն տվել՝ եթե Մասունցի Դավիթը Մսրա Մելիքին էր սպանում, ապա որտեղից Հայքում Իշխանների փոխարեն Մելիքներ հայտնվեցին: Անգամ անվեհեր հայապաշտ ԱՆԴՐԱՆԻԿ գորավարը չէր կռահում, թե ինչու Արեւմտահայերին այս ռուսահայերը Հայաստանի հանրապետություն չեն թողնում, հետն էլ իրեն հետապնդում են: Նույն մտքերը առանց տարբերության կարելի է հասցեագրել հանճարեղ ՅԵՂԱԿՐՈՆՆԵՐ՝ ՆԺԴԵԻՆ ու ՀԱՅԿ ԱՍԱՏՐՅԱՆԻՆ: Անգամ անհամեմատելի ՇԻՐԱԶԸ երբեմից չի կռահել, այլապես նա բացարձակ կարտահայտվեր: ԲԱՖՖԻՆ էր անընդմեջ վեհաբանում Սամվելներին ու Վարդաններին «Մատանյական փորձության» դառը պահերին ազգային հերոսին արժանավայել Հայի կերպարները ստեղծելու մտորումներով, չկասկածելով անգամ, որ հենց դրանց կեղտոտ ջիուդականությունն էր արմատախիլ արել այդ հերոսների ցեղին: ԵՎ մնացած բոլոր հայ հանճարեղ կերտողները նույնպես չիմացան, թե ինչու արժանացան շների ու գայլերի յաթաղանների զարկին, բոլորը բարբարոս թուրքին էին գտնում ծայրահեղության աստիճանին, և միմիայն Պարույր Մեսակը, այն էլ մշուշոտ արտասանեց «ականջ ու բլբակ» արտահայտությունը, այն էլ հիմք չունեմ վստահ լինելու՝ արդյոք Մեծագույնը ճիշտ էր կռահել հազարամյակի դեմ իրական պատկերը: Երեւի ոչ, քանզի նրա ազգամուլ շունչը սոսկալի միզակախոց կհարուցեր ոտոյին:

Ոչինչ, ուշ լինի՝ պուպուշ լինի, անկուշտ ապուշն էլ չի լինի:

ԶՀՈՒԴՆԵՐԻ ՄԵՃ ՀՈԳԵԿԱՆ ՀԻՎԱՆԴՆԵՐԸ ԱՎԵԼԻ ՇԱՏ ԵՆ՝ ՔԱՆ ԻՐԵՆԸ՝ ԶՀՈՒԴՆԵՐԸ:

Ձեռողները իրենց նախահայրեր են համարում ՄԱՐ-երին՝ ծովերի հրեշտակներին: Սա է ջիուդականության առաքելությունը՝ վերացնել առաջադեմ Հայերին և Արիացիներին, լկախությանը ու պոռնկությանը տիրել համաշխարհային ոսկուն ու մնացածին վերածել ստրուկների: «Եթե վերեւից անձրեւ է գալիս՝ ինչպես կարող եք չընդունել», - սա էլ մատնների կարգախոսն է:

Ահա, թե ինչպես է դաստիարակում ջիուդներին Թալմուդը Սանհեդրին տրակտատում, - «Անամթությունը՝ դա թագավորություն է առանց թագի, իսկ լկախությանը (նազիխությանը) կարելի է գործել հաջողակ անգամ իր՝ Աստծո հանդեպ»:

Ն.թ.ա. 451թ. հունական նկարներում՝ հրեշը ջրում է թաքնվում: Այսինքն՝ դեռ հին հունական փիլիսոփաները կռահում էին այս վայրագների անտեսանելի լինելը, հուշում էին մարդկությանը ձկան գողիակի՝ ստատանեական ժամանակաշրջանի մասին:

«Ձագին բնի մեջ են խեղդում», - ջիուդական ասացվածք: Ամբողջ աշխարհում ուրիշ ոչ մի ժողովուրդ թույլ չի տա մեման ասացվածք նորածինի հանդեպ:

Խորը ուսումնասիրելով հանդերձ իուդայականությունը, մասոնականությունը, սիոնիզմը, խասիդականությունը, քրիստոնեությունը և դրանց հարող ամբողջ գրականությունը՝ Թոքրա, Թալմուդ, Չոխար, Դբբուկ, Իբբուր(ամենավտանգավորը), Հին ու Նոր Կտակարաններ, տարբեր հրատարակության ջիուդական հանրագիտարաններ, կիսականանք, որ այս ամենը ծառայում է միմիայն մի նպատակի՝ համաշխարհային ջիուդականությանը, այս-ինքն մնացած մարդկությանը «ընտրյալների» ղեկավարելուն՝ նացիզմին:

Քանի, որ իուդայների Աստվածն է հանդիսանում ֆալլոսը, ապա հայրը՝ որպես ծնող նրանց մոտ չունի այն առաքելությունն ու հասկացողությունը, ինչը արիացի մարդկության մոտ է: Նրանց համար գլխավորը՝ արարիչ ֆալլոսն է: Իսկ թե ու՞մ է պատկանում, կամ ու՞մ ֆալլոսն է դա, բացարձակապես նշանակություն չունի, քանի որ ութը օրական երեխան թլփատումից հետո վերածվում է իրենց համար հարազատ բոլորեղոտի: Հիմնականում ջիուդ կինը անում է այդ անառակությունը ամուսնու հետ համաձայնեցրած՝ ֆալլոսի ընտրությունը կատարում է կամ ինքնուրույն, կամ կազալի հետ համատեղ: Հիշեք ջիուդական ասացվածքը՝ «Մեր կուլի հորթը միշտ էլ մերն է, ցուլ է պետք ճարել ընտրյալ»:

Նույն «թլփատումը» կատարվում է աղջնակի հետ, միայն թե աղջնակին սրբապղծում են՝ կուտությունից զրկումեքեք տարի մեկ օրական հասակում:

Այնպես, որ բարոյական մարդու համար այս այլասեռված կենդանիների ապրելակերպն ու պահեթաձեղն արդեն էլ հեշտորեն ըլբլնելի և պատկերացնելի չի: Դրա համար էլ Թալմուդը ամեն օրերի պարզաբանման մեջ զգուշացնում է, որ մայե ք, գոյերը ձեզ կսպա-

մեն: Հասկանում եմ, որ երբ էլ մարդկությանը հայտնի դարձավ սատանի իսկությունը՝ հաստատ այս երկսեռների հարեւանությունը չի հանդուրժի:

Ջարմանալու ոչինչ չկա, թե ինչպես՝ լեւիտ քրքների կազմակերպության շնորհիվ իհարկե, այս անտրամաբան կենդանիները այդպիսի ահռելի գումարներ ձեռքբերեցին: Այն աննամուս ու անբարոյական մեթոդներով, որ դրանք են փող սարքում, ոչ մի բարոյական արժեքների տեր անձնավորություն իրեն թույլ չի տա նման քայլի: Թեկուզ վերցնենք այն փաստը, վստահ լինելով, որ վաղը երեխաներն կմոռթեն, իրենք այսօր ժողովրդին կխաբեն:

Կամ, դռնից դուրս ես անում, պատուհանից է ներս մտնում (ճանճի նման՝ կզզվեցնի, մինչեւ չաստկեցնես), կամ, թեկուզ երեսին բքի, միայն թե փող տուր, կամ ամեն քայլափոխին սակարկելը (բազար անելը), մարմնամախությունը (սամբոյզ աշխարհում պոռնիկները հիմնականում հրքոյտիկներ են և ընդհանրապես իրենցից է առաջացել այդ մասնագիտությունը), բոլոր առանց տղամարդու հոգիացած կանայք ջիտուդիկներ են՝ Աննա՝ Սամուել մարգարեի մայրը, Մարիամ՝ Հիսուսի մայրը, Կերենակու մայրը..., կամ երեխա առնելն ու ծախելը (ոչ մի տիպազիայում՝ բացի Բիբլիայից այդպիսի բան գրած չկա), կամ պատեքազմներ կազմակերպեն՝ փող աշխատելու նպատակով:

Հարյուրավոր երեխաների գրկում են մանկապարտեզից, այն վերածում իրենց համար առանձնատան կամ խամութի, որից հետո իրենց էլիտոս է անվանում:

Անվերջ կարելի է շարունակել նման փաստարկները: Մի խոսքով միակ ժողովուրդն է, որ պատարզիապես փող է սիրում, մարդկությանը ատում և ուրիշ սրբություն չունի:

«Նոյ նահապետին իր ընտանիքի հետ Եհովան պահպանեց ջրհեղեղից և Նոյը դարձավ մարդկային ցեղի երկրորդ նախահայրը»,- ԾՆՆԴՈՅ Գլ-ը: Իսկ ինչ է սա նշանակում, որ Նոյից ու իր երեք տղաներից սերվեցին ժողովուրդներ՝ առանց պղծմա՞ն, որոնք պահպանեցին յոթը պորտի չաղծման բնության օրենքը, թե գոմիկների ու պոռնիկների նախահայրը մարդկության նախահա՞յր դարձավ, երբ Նոյը Ջրադաշտականի չար ոգին է:

Արիացի նշանակում է Արարված, ոչ թե կավից սարքած: Այժմ կասկած կա՞, որ Փոքր Մեերին հնարել են ջիտուդները և իբր Փոքր Մեերը ժայռից դուրս կգա, երբ որ մի անգամ էլ Աշխարհը նորեն Արարվեց: Ջիտուդները հնարելով ինչ-որ նոր ջրհեղեղ, Նոյ կամ Խարաման որը նշանակում է Ջրադաշտականի չար ոգի, մեծ հույսեր կապեցին իրենց թեզի հետ, որ այս՝ սատանական ժամանակաշրջանը հավեժ կտեսի, իրենք որպես առաջին սատաններ հավեժ կդեկավարեն, կշահագործեն մարդկությանը, իսկ դա նշանակում է, որ Մեերը՝ ինչպես իրենք են վերանվանել՝ Փոքր Մեերը ժայռից երբեք էլ դուրս չի գա: Մոգոնեցին Լուցիֆեռին, որը նշանակում է նոր լույս բերող, ինչը մարմնավորվում է Դավիդ (նոր լույս) անվանումն մեզ, 939 թվականին վերագրեցին մեր Աբրը, գլխավոր հերոսի անունն էլ դրեցին Սասունցի Դավիդ: Ավետարանում էլ նույն ջիտուդները զգուշացնում են չարի գալիքը լույսի հրեշտակի տեսքով: Միեւնույն ժամանակ անգամ Բիբլիան զգուշացնում է, որ դրամասիրությունը բոլոր չարիքների արմատն է: Ես այսպես եմ գնահատում՝

Դենտիկորեն----- Արհեստական բիռոբոտներ

Պատմականորեն----- Սեռական մոլեգնիկներ

Պաշտամունքապես----- Ֆալոսապաշտներ

Քաղաքականապես----- Դեմագոգ դեսպոտներ(ստախոս-բռնակալներ)

Տնտեսականորեն----- Մերկանտիստներ (իրապաշտ սպեկուլյանտներ)

Սոցիալականորեն----- Պատալոգիկ փողամոլներ

Իրավականորեն----- Կազմակերպված հանցագործների սեկտա

Հումանիստորեն----- Միզանտրոպներ (մարդատեղոյներ)

Գիտականորեն----- Օքսկուրանտիստներ (ձեւավոր առարկողներ)

Ֆինանսայնորեն----- Նուվարիչներ (բժահարուստներ “վիսկոչկա”)

Բարոյապես----- Փարիսեցիներ (կեղծերես խաբեբաներ)

Տարկտիկապես----- Դեւեր, գողեր ու պոռնիկներ

Հոգեբանորեն----- Մարազմատիկներ(մարազմը մար՝ ջիտու բառից է)

Ինքնագնահատայնորեն-- Հրոյաներ՝ խուժաններ

Համագործոնորեն----- Համամարդկային ատելվածներ

Հիմա այս ամենը ապացուցենք իրենց իսկ գրած պատմական փաստաթղթերի վրա հենվելով: Վերցնենք Թալմուդից (Միշնա և Թոֆեստա գիրք16) մի քանի մեջբերումներ.

- ❖ «Ինչպես մարդիք ունեն կենդանիների նկատմամբ առավելություն, այնպես էլ հերյաները ունեն առավելություն մնացած մարդկության նկատմամբ»: (Նացիզմի ամենավառ ապացույցը):
- ❖ «Միայն հերյաները ունեն մարդ կոչվելու իրավունք, իսկ գոյերը(ոչ հերյաները), որոնք առաջացել են չար հոգիներից, ունեն իրավունք միայն խոզեր կոչվելու»:
- ❖ «Ուլբեր (գոյերը) չունեն գիտակցություն, նրանց հանդեպ չի կարելի խոճով վերաբերվել»:
- ❖ «Գոյերի ունեցվածքը նման է շարտած ապրանքի, նրա իսկական տերը հերյան է՝ նրանցից որը որ շուտ կտիրանա: ԵՎ սա արդարացի է, քանզի Աստված տվել է հերյաներին իշխանություն մնացածի կյանքի և ունեցվածքի վրա»:
- ❖ «Գոյերի, յոգերի, արիացիների կյանքը, օ հերյա, քո ձեռքերում է, նամանավանդ նրանց փողերը»:
- ❖ «Աստված հերյաներին հրամայել է գոյերին պարտքով փող տալ, բայց տալ միմիայն տոկոսով, հետևաբար, փոխանակ դրանց օգնություն ցուցաբերենք, մենք պետք է դրանց վնաս հասցնենք, եթե անգամ նա կարող է մեզ օգտակար լինել, քանզի հերյայի հանդեպ նման վերաբերմունք ցուցաբերելու իրավունք չունենք»:
- ❖ «Երկրեսանությունը, որը թույլ է տրված այն իմաստով, որ հերյան պետք է գոյերի հանդեպ հարգալից վերաբերվի, թող նրանց մեծարանք մատուցի, և ասի «ես ձեզ սիրում եմ»: Սա թույլատրվում է միայն այն դեպքում, երբ հերյան ունի այդ կեղտոտի կարիքը, կամ ունի նրանից վախենալու հիմք: Հակառակ դեպքում դա մեղք է»:
- ❖ «Չի թույլատրվում գոյին վերադարձնել նրա կորցրածը: Հետ վերադարձնող հերյան Աստծո մոտ ներման չի արժանանա»:
- ❖ «Այնտեղ, որտեղ գրված է «Ստերիմիտ վնաս մի տուր», դա գոյին չի վերաբերվում»:
- ❖ «Երգում տալուց, քո մասին կարելի է պայմանավորել այնպիսի պայմաններ, որոնց դեպքում երդումը ուժ չի ունենա: Թալմուդը թույլատրում է այդպես վարվել ամեն անգամ, երբ որեւէ գոյերի իշխանությունը պարտադրում է հերյային երդվել»:
- ❖ «Հերյան կատարում է բարի գործ, երբ սպանում է ազատամտին, անհավատին, որը հերքում է Բգրոելի ուսմունքը, ինչպես և նրան, ով գոյ է դարձել»:
- ❖ «Ինչ վերաբերվում է Թալմուդին, ապա մենք ընդունում ենք նրա առավելությունը Մովսեսի Թորայի հանդեպ»:
- ❖ «Հերյային կարելի է կտոր հացը գցել շանը, բայց երբեք չնվիրել քրիստոնյային, այնպես, որ շունը քրիստոնյայից առավել է»:
- ❖ Անցնելով գոյերի քանդված տաճարի մոտով, ամեն անգամ հերյան պարտավոր է ասել, «Կիառք քեզ Աստված, որ դու հիմնահատակեցիր այս կույքերի տունը»:
- ❖ «Հերյան միշտ իրավունք ունի հարձակվելու քրիստոնյայի վրա և սպանել նրան զինված ձեռքով: Հերյաները, որոնք իրենց զբաղեցրած դրության համաձայն ունենալիս և հնարավորություն, անվերապահ պարտավորվում են այս կամ այն պատրվակով և տակ հրապարակայնորեն խոշտանգել բոլոր քրիստոնյաներին»:
- ❖ «Ամենալավ գոյը արժանի է մահվան» (Աբդա գառա 26 Տոսաֆոտ)
«Տղամարդը կարող է անել իր կնոջ հետ այն ամենը, ինչ որ նրան դուր է գալիս, ինչպես մսավաճառի մոտից մի կտոր մսի հետ»:
- ❖ «Ռաբբիի խոսքը անտեսողը ենթակա է մահվան» (Էրուբին 21:2):
- ❖ «Քանզի թագավորությունները և ժողովուրդները, որոնք չեն ցանկանա քեզ ծառայել, կզոհվեն, կոչնչանան: ԵՎ խոնարհվելու կգան քո մոտ քեզ կեղեքողների որդիները և բոլոր քեզ ատողները կընկնեն քո ոտքերը: Դու կհազանաս ժողովուրդների կաթով և ցարսկան կրծքեր կծծես»,- Եհովան ասում է հերյաներին: Բսայա 60:12-16

ԵՎ ահա այս պրիմիտիվ դատողությամբ հոտը՝ լելիտների գլխավորությամբ իհարկե կարողացել է ստեղծել Համաշխարհային Գաղտնի Կառավարություն ու երկու հազար տարի է մաարուֆիայի (տանջանքի) է ենթարկում համաշխարհային մարդկությանը:

ԱՄՆ-ում, 1913 թվականին, երբ պատգամավորների մեծ մասը ՆորՏարվա՝ Հիսուսի

ծննդյան տոնի արձակուրդում էր, պրեզիդենտ Վիլսոնի քրտնաջան աջակցությամբ սենատում ընդունեցին «Գաշնային Ռեզերվ Ակտ» օրենքը, որի շրջանակներում թույլատրվեց ստեղծել դուլար տպող «Գաշնային Ռեզերվ Կորպորացիա» մասնավոր ֆիրման, որի տնօրենների խորհրդի գլխավորը 1913 թվ-ից կանգնած են Գերմանացի հայտնի ջիուդներ Ռոտշիլդի սերունդները՝ ՄԱՅՆԵՐՆԵՐԸ: Սկսած 1913 թվականից՝ հասկանալով, որ դա համաշխարհային մաշտաբի աֆիռա է, դուլարի նյութական բավարարվածությունը ապահովելու համար ԱՄՆ-ի կառավարությունը 1971թ.-ից պաշտոնական պատասխանատվություն չի կրում: Դուլարի նշանը՝ \$ լատիներենSatan-Սաղանա բառի առաջին տառն էիսկ մեջտեղի սլաքը՝ հուդ է՝ ֆալյուսը, դրանց պաշտամունքը:Ավելին՝ 1913 թվականից ԱՄՆ-ի դոլարները տպվում են անօրեն: Ընդունվեց Համաշխարհային Կառավարության Ֆեդերալ Ռեզերվ Ֆոնդի հետագա պահպանման երեք հիմնականՌՈՏԵԻԼ ԴՅԱՆ ԾՐԱԳՐԵՐԸ՝

1. ԳԼՈԲԱԼԻԶԱՅԻԱ
2. ԲՈԼՈՐ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒՄ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱ
3. ՆՈՐ ԿՐՈՆ ՌԻՍՏՈՒՆՔ

Հետագայում՝ 1948 թվ.. որպեսզի փրկեն ՖՌԱ-ին կազմալուծումից, ՄԱԿ-ի գործունեության շրջանակներում՝ ԱՄՆ-ի ուժերով, բոլոր պետություններում սկսեցին ղեկավար պոստերում իրենց մարդկանց նշանակել և կազմավորել դիկտատուրա: Համաշխարհային Կառավարության գոյությունը և է.ֆեկտիվ գործունեությունը, որը իր հսկողության տակ է պահում համաշխարհային ֆինանսները, գոյությունը և ՋԼՄ-ները, արդյունքն էր՝

- ❖ Մասոնական երկարդարյա գոյության, նրա իսկը քաղաքական բնության և գործունեության
- ❖ Գաղտնի իմացության և այն փաստի գոյությանը, որ Արեւմտքի բոլոր գաղտնի միությունների գաղտնի դոկտրինաները վերջին 2000 տարիների ընթացքում հիմնվել է ջիուդական ԿԱԲԲԱԼԱՅԻ հիման վրա, ինչը սկսած առաջին դարից չի կորցրել իր գանձային նշանակությունը, որը վերցրած էր Խաղիական «Թվերի Գրքից», որտեղից էլ այն արտագրվել է հնում՝ վերանվանվելով Թալմուդի ու Ջոհարի՝ լաբբիների համար Թորայում վերածվելով մեկնաբանման ժողովածուի:

Ստացվում է, որ «Սաղանական Փորձության» պատմությունը՝ դա որոշ անձերի և նրանց միությունների տարբեր ու միմյանց հակասող քառսի վեկտորային գումարն է: Այսինքն Համաշխարհային Կառավարությունը 2000 տարի է ազդեցիկ փոխտոպություն է վարում Աշխարհում կարգախախտման և հսկման բնագավառում, որի հիմնական նպատակն է եղել ժողովուրդների և երկրների միմյանց հանդեպ գրգռելը, միմյանց ոչնչացնելը և ղեկավարելը: Ինչպես ամերիկացի քաղաքականագետ Էնտոնի Մաթտոնն է փաստագրում՝ բոլոր պատերազմները և հեղափոխությունները կազմակերպել են ջիուդները՝ Համաշխարհային Կառավարությունը:

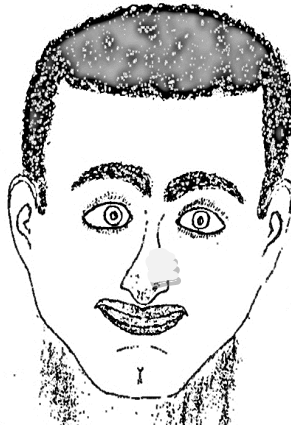
Փաստորեն Ստալինին «Ռուսիան ոչ որի ոչինչ պարտք չի, քանզի ռուս ժողովուրդը ամեն ինչի համար լիովին արյունով փոխհատուցվեց» արտահայտությունից հետո, Կազանովիչը, Մոլոտովը, Բերիան Համաշխարհային կառավարության հրամանով բռնամահեցին:

Ես համարում եմ, որ Ջիուդները արիական ծագմամբ գեների ալյասերված, ալյասերված և ալյանդակված բռնագենոցիդիֆիկացիայի արդյունք են՝ ցանկացած մարդու գեն դեգեներացնելու հատկությամբ օժտված հիբրիդների մշտական վիրուսային կարգավիճակով:

Իսկ ի՞նչպես է լինելու ջիուդականության վերջը՝ նկարագրված է Բիբլիայում: Հայտնի է՝ ինչպես սատանան հայտնվում է, այնպես էլ չքվում է: Հայտնվեցին Խաղերի (Հայքի) ՌԻՐ քաղաքում (ԾՆՆԴՈՅ ԺԱ:31), ալյասեռության պատճառով վտարվեցին, հայտնվեցին Եգիպտոսում՝ ժողովրդին թալանեցին ու փախան, իսկ իրենց ղեկավարությունը սկսվեց դատավորներից: Ծիշտ ալյասրվա իրավիճակն է՝ բոլոր ժողովուրդներին թալանել են և բոլոր ժողովուրդներին դատում են ջիուդ դատավորները: Վերջ՝ իրենք առաքելությամբ սրա համար էին նախատեսված և իրականացրին: Իսկ չքվում իրականացման մեխանիզմը ԱՐԱՐԶԻ ձեռքբերում է, որը պետք է ի կատար ածվի Առաջին Արարված Մարդու՝ Հայի խոսքով: Այն պարզ գրված է Հայոց Այբուբենի ծածկագրում:

Արտաքինից տարբերվելը.

- Էներգետիկ տարբերությունը կարողա էջ 20 «ԻՆ և ՅԱՆ» մասում
- Ջիուդները խոսալը ահափոր կարգի ձեռքերի շարժումով են ուղղեկցում:
- Էզ ջիուդները խոսալուց առողջանում են, շատերի ծայնն ու դեմքը տղամարդու է:
- Շատերի մազերը գանգուր են՝ մեզրի: Բոլոր մազերը միանգամից են սպիտակում:
- Ճաղատը չափից ծավալում է: Դեմքի հարթությունը դնշով խիստ առաջ է ուղղված:
- Եթե գլուխը չափից երկար չի՝ վիզը ուտերի մեջ է խրված: Այտի մասը ավելի երկար է:

- ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱՅ ԺԴ:1-2, «...ձեր աջքերի մեջտեղի մազերը չքանդեք: Որովհետև դուք Եհովայի սուրբ ժողովուրդն եք»: Աջքերը մեկ հորիզոնականի վրա չեն:
- Աջքերը օձի նման անընդհատ բաց են՝ հազվադեպ են թարթում, բիբերը մեկընդմերթ օձի նման ուղղահայաց կտրվածքն են ստանում: Մուգ մազերի հետ չախալ աչքեր՝ հիմնականում ջիուդներին է: Աջքերը սովորականից հեռու են միմիանցից, փոսերը մակերեսային է՝ դուրսընկած: Վերելի կուպերը երկար են, ներքեվիները ցած ճոռթած է, աչքատակերը կապույտ: Անպայման մի աչքը շիլ է՝ ներս է նայում կամ աչքերը դրսի կողմից դեպի ներքեվ թեքություն ունեն: Կանանց աչքերը «երեսի վրա խաղում են»:
- Բթի ծայրը նոգդրերից ցած է (կախարդ) կամ սուր ծայրով (կտուց):
- Մկանջի առանցքը չափից շատ հետ է թեքված կամ լոշտակ են: Մակերեսը հարթ չի մեջտեղն է դեպի դուրս: Վերելի կոնտուրը սրված է: Եթե բլթակ չունի՝ ջիուդ է:
- Շուրթերը կամ չափից ավելի բարակ են կամ բթված: Վերելի շրթունքը բթի հետ միանում է դեպի դուրս թեքված, այդ մասում չի գործում: Ներքեվի շրթունքը կախ է:
- Ծնոտը ներքեվումարտահայտիչ է, հաճախ բառակուսի: Բոխախը կախ է, ճարպակալված: Ատամները հաճախ հեռու են միմիանցից (գիշատիչ):
- Ծուռ բերանով են ժպտում: Վերելի լնդերը ծիծաղելուց մերկանում են:
- Խալերը հիմնականում ջիուդների մոտ են, մարմինը փոշոտ է:
- Մաշկը փայլ ունի, սպիտակ չէ՝ ճերմակ է, կարծես թափանցիկ լինի
- ԵՎ աշքենագները, և սեֆարդները, և բավլոները (Հարավկովկասյան ջիուդ), և ֆալլաշները (Եթովպյան) տառապում են հարթաթաթով (պոսկոստոպիա) և ոտքերի երակների լայնացմամբ: Կոնքերի փոխարեն բդերի կողերն են չաղանում:
- Ֆահ(յ)մից գուրկ են՝ քանգի արգելակված են և ուշ են հասկանում
- Ջիուդներին ծաղրի ենթարկելը՝ նրան ամենաբացահայտող մեթոդն է: Սաղանա Եհովայի, Ահեղ դատաստանի մասին հետը խոսա, մի թողի խոսափի՝ կբացահայտվի:

ՀԱՐՅԱՆՆԵՐԻ ԹԼՓԱՏՈՒՄՆ ՈՒ ԴՐԱ ԻՍԱՍՏԸ ՈՒՏԻ ՕՐԵՆՔ ԿԱՄ ՏԵԼԵԳՐԱԿ

Այս բացահայտումներից հետո այլևս չեք զարմանա թե ինչու հրքյան՝ ջիտղը ունի նման սոսկալի պահեղաձեւ, մի ամբողջ երկրագնդի յոթը միլիարդ ժողովուրդը ատում է միայն մի ջիտղ ժողովրդի: Ինչո՞ւ հենց ջիտղների համար Լեւիտները մշակեցին «սատանական փորձություն» ծրագիրը և ինչո՞ւ կարողացան իրականացնել:

Մարդ արարածը մինչեղեգենտիկական, սոցիալական, բնական ինֆորմացիաները ստանալը, այսինքն դաստիարակություն, մանկապարտեզ, ուսում, շրջապատ և այլն, ծնված պահից սկսած 14 օրերի ընթացքում տիեզերքից (Արարչից) վիրբացիաների (այլքների) ձեռով ընդունում և ձեւակերպվում է որպես ինքնուրույն սուբյեկտ: Այդ վիրբացիաների ընդունման շրջանից հետո մարդը, արդեն անկախ իրենից, ստանում է իր սեփական, անձնական ճակատագիրը, որը հենց այդ շրջանում ձեռքի ափի մեջ հատուկ հեաքերի (գծերի) ձեռով արտապատկերվում է, որոնց տարբեր գուշակողներ փորձում են կարդալ՝ այդ գիտությունը կոչվում է Խերոմանտիա: Ծակատագրի ձեւավորումը կախված է մարդու ծնված պահից, Երկրագնդի վրա տվյալ պահին գտնված աշխարհագրական տեղից, Արեւային համակարգի ծիրկաթնում տվյալ պահին որ կենդանակերպում գտնվելուց և մոլորակների տվյալ պահին միմիանց հանդեպ զբաղեցրած դիրքից: Այս ամենին գումարվում է գենետիկական հետադարձությամբ ժառանգված հատկանիշները և կազմվում է մարդու վերջնական «ճակատագիրը»: Այնպես, որ պատահական ոչինչ չի լինում, ամեն ինչ կարգավորվում է բնության կողմից և մաթեմատիկականիստ հաշվարկի է ենթակա:

Հիմա անցնենք Հին կտակարանին: Հրքյաները Մովսեսի առաջնորդությամբ դուրս եկան Եգիպտոսից և քառասուն տարի հետո հասան Պաղեստին: Բայց, ոտքով Եգիպտոսից մինչեւ Պաղեստին ամենաշատը երեք-չորս շաբաթվա ճանապարհ է: Ի՞նչ կարելի էր անել քառասուն տարի անապատում, թեկուզ եթե հավատանք, որ երկնքից մի անգամ էլ մանանա թափվեց և ջիտղները կուշտ կերան ու քառասուն տարի բավականացրեց:

«Մովսեսը ոչ թե հրքյա էր, այլ Ղեւտացի և ամուսնացած էր նեգրուհու հետ», - Միոն հմուտ Ֆրեյդ (Ապացույց՝ Մայիսերը ջիտղ չի՝ Ղպտեցի բուրմ էր լեվիտ): (Թուոգ ԺԲ: 1-2)

Ի միջի այլոց, քառասուն տարվա ընթացքում կարելի էր ստանալ երկու սերունդ, այսինքն, մի սերունդը դառնա չափահաս, ստանա նոր սերունդ, դարձնի չափահաս:

Այս տեղեկությունները, որոնք հիմա Դուք կստանաք՝ դրանք հին հայկական մատենագրություններից է վերցված Շումերների ու հնդկիկ յոգաների կողմից: 301 թվ. սկսած ջիտղները ի սպառ վերացնել ջանացին այս տեղեկությունները, որպեսզի հանկարծ մարդկությանը չհասնի իրական և այդ դաժան կատարվածի գաղտնիքները:

Ըստ Շումերական “Գելգամեշ և կյանքի երկիր” պոեմի

“9”—(in. nin)-Արեւային Աստված

“8”—(utu)-Աստվածը

ՈՒՅ Աստծո յոթը օգնականները՝

- 1) Մեծ եղբայրը Աշյուծի թաթ և Արծվի ճանկ
- 2) Թունավոր Օձ՝ բաց բերանով
- 3) Դրակուն Օձ՝ Կատաղած Օձ
- 4) Կրակ՝ կլանող, կուլ տվող
- 5) Ծայրի Օձ՝ խեղդող
- 6) Ավերող հոսանք
- 7) Կարիճ՝ խայթող, հետ ճանապարհ չիմացող
- 8) ՈՒՅերորդը ինքը՝ Աստվածն է:

Հետաքրքիր է, որ տարվա ընթացքում Արեւի ճանապարհի հետքը երկնքում ունի տեսք՝ ձգված հյուսիսից-հարավ:

“Էմներկար և Արատտի գերագույն քարը” պոեմի համաձայն 8-րդ մոլորակը Աստվածն է, իսկ 9-րդ մոլորակը Աստվածուհին:

Մարդու հիմնական չաքրաները ըստ յոգերի

N	գտնվելու տեղը	անվանումը	հիմնական նշանակությունը
1	պոչուկ	քինդու	գոյություն,կունդալինի էներգիայի ընդունում
2	սեռական	մուլադիարա	սերնդատվություն, վերարտադրություն
3	պորտ	սվաճհստհանա	հսկում, ղեկավարում, փող, իշխանություն
4	արեւիյուսք	մանհայուրա	առաքինություն, փառահեղություն
5	սիրտ	ամահատա	սեր,բարոյական,արդար,ճշմարիտ,ամոք
6	կոկորդ	վիշուդյիա	ստեղծագործ,գիտական,հայտնագործ
7	երրորդ աչք	աչնա	պայծառատեսություն
8	գագաթալին	սահասարա	Երկնայինի, Բարձրյալի, Արարչի հետ կապ

*(Կանդալին՝ օժտվածությունը հաջորդաբար մագլցում է ներքեւից դեպի վերեւ)
Իսկ վաղուց Հայերենում (չաքրա՝ հայ. չարիս, պտուտակ) այն կոչվել է հետեւյալ կերպ՝*

1. Պոչուկ ներվ – ՎԱՐՄԱԿԻ ՉԱՐԻՏ
2. Սեռական օրգ. ներվ -- ԱՌՆԻ ՉԱՐԻՏ
3. Պորտ ներվ – ՊՈՐՏԱՀՅՈՒՄԱԿ ՉԱՐԻՏ
4. Ստոցանու ներվ -- ԱՐԵՎԱՀՅՈՒՄԱՔ ՉԱՐԻՏ
5. Սիրտ ներվ – ՀՅՈՒՄԱՔ ԱՆԱՀՏԱՅ ՉԱՐԻՏ
6. Կոկորդ ներվ – ՎԱՀԱԳՆԱՇԱՐ ՉԱՐԻՏ
7. Ճակատ ներվ – ՀԱՅԱԿՆ ՉԱՐԻՏ
8. Գագաթ ներվ – ՀՈԳԵՏՈՒՆ ՉԱՐԻՏ

Այսինքն՝ գուգահեռ ձեւավորվում է ՑԻ էներգիայի 14 միջորեականները:

Այդպես էլ արեցին քրմերը՝ անապատում հարսզատ հերյաներից արյունապղծմամբ ստացան մի սերունդ, ուրք օրական հասակում թլփատեցին, հասունացրին,հետո այդ սեբրնից արյունապղծմամբ ստացան եւս մի սերունդ, ուրք օրական հասակում թլփատեցին, սարքեցին չափահաս, արդեն երրորդ նոր սերունդի հետ մի քանի օրից հասան Պաղեստին: Բայց ի՞նչ կատարվեց այդ ընթացքում և ինչո՞ւ հերյաներին համարեցին ընտրյալ ժողովուրդ՝ հերյը կամ խուժան, մարդկությունը տեղեկություն չունեի:

Այս ամենի գաղտնիքը թաքնված է վերեւի աղյուսակում, որը այն ժամանակ լիովին գիտեին քրմերը, իսկ մենք միմիայն հիմա: Ինչու ընտրեցին քրմերը հերյաներին և անվանեցին **ՀՔՐՅԸ(ՈՒ)**՝ սատանի ընտրյալ ժողովուրդ: Որովհետեւ ամենաշատը նրանք էին համապատասխանում «սոսկալի» կատեգորիային, հետեւապես դեմ չէին լինի, իսկ եթե եզակի դեմքեր առարկեցին, ապա նրանց անապատում ուղղակի ֆիզիկապես վերացրին:

Եգիպտոսից վտարվելուց ջնուղների հետ միասին կային նաեւ նեգրեր, քոչվոր հնդկական ցեղերից, հարավային չինական ցեղերի ներկայացուցիչներ և այդ բոլորից ստացվեց ընդամենը մեկ՝ «ՄԱՍԱՆԻ ԸՆՏՐՅԱԼ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ»՝ ՀՔՐՅԸ(Ա):

Մարդ էակը բաղկացած է երեք մասից՝

1. Մարմին՝ ֆիզիկական մակարդակ
2. Խելք, տրամաբանություն՝ մենտալ մակարդակ
3. Հոգի՝ տիեզերական՝ ԱՐԱՐՉԱՅԻՆ մակարդակ

Մենք արդեն իմացանք, որ տիեզերքի կողմից մարդու չաքրաների ձեւավորումը երկրի վրա 14 օրերի ընթացքում ավարտվում է: Անգամ կատուները, որոնք ունեն հոգիներին տեսնելու հատկություն, միայն 14-րդ օրն է նրանց ձագերի աչքերը բացվում: ՈՒրեմն 14 օրերի ընթացքում մարդու մոտ ձեւավորվում են ՑԻ էներգիայի 14 միջորեականները և ուրք չաքրաները: Այդ ուրք չաքրաները մարդու բոլոր գգացմունքներն ու ընդունակություններն են, կամ մարդկային «հոգու» տեղակայումը և կապը տիեզերքի՝ ԱՐԱՐՉԻ հետ: Առաջին յոթ օրերի ընթացքում բացվում են երեք ներքին չաքրաները՝

1. Գոյատեսում—քինդու
2. Բազմացում՝ կենակցում— մուլադիարա

3. Իշխանություն, փող— սվադիստանա

Եթե 8-րդ օրը թվատալով են նորածինն, ապա մեքենայաբար հաջորդ չաքրաները այլես չեն բացվում, իսկ առաքինի չաքրան մնում է կիսաբաց: Սա բնության կողմից նախատեսված երեսույթ է, որի մասին քաջ տեղյակ էին ժամանակի քրմերը՝ լեիտները, բայց մնացած մարդկությունը տեղյակ չէր: Իսկ չբացված չաքրանների ուժը փոխատրվում է արդեն բացված չաքրաներին: Այսպիսով, լեիտները ստացան մի նոր հոտ, որը կես հոգու մարդիք են: Երբ լեիտները սրանց հասցրին Պաղեստին, այնտեղ բնակվող ուրիշ այդպիսիքի հետ մույլը կատարեցին, չցանկացողներին հիարկե ֆիզիկապես վերացրին: Որպեսզի վերջնականորեն հերյաների գեները վերածնափորեն, լեիտները Սինայի անապատում ստացած հիբրիդներին խառնեցին տեղացի արդեն հերյաների հետ, ստացան մի ամբողջական հիբրիդ է բոլորին ստիպեցին իրենց անմիջական հարազատների հետ կենսակցելով նորից մեկ այլ ուրիշ սերունդ ստանալ: Այսպիսով լեիտները ստացան մի բիոռոբոտ ժողովուրդ, որոնք անընդհատ ունենալով 10-20 երեխաներ կարճ ժամանակամիջոցում շատ արագ բազմացան: Լեիտները՝ չար քրմերը այդ ժողովուրդին անվանեցին հերյը՝ խուժան, հետագայում՝ իզրուէ, որը բառացիորեն նշանակում է ԱՐԱՐՉԻ դեմ կռվող՝ համարելով, որ ֆալլոսն է երեխային արտադրում, ուրեմն և ֆալլոսն է Արարիչը՝ արարում է մարդ: Հերյաներին ստիպեցին ընդունել հուդայություն կրոնը, որը նշանակում է ֆալլոսապաշտություն և անվանեցին նրան «Ընտրյալ ժողովուրդ»: Այստեղից է սկիզբ առնում սատանի «Ընտրյալ ժողովուրդ» գաղափարը: Լեիտները դրանց նախապատրաստեցին “Մատանական փորձությունը”՝ իրականացնելու նպատակով, պայմանավորվեցին, որ դրանք հավերժ ստորուկից 2128 տարիների ընթացքում կվերածվեն թագավորների կաթ ուտողների, բայց այդ փուլի ավարտից հետո մարդկության համբերության բաժակը կլցվի ու իրենց կվերացնի (ՄԱՏԹԵՒՄ ԺԳ. 39-43 “որո՞ւմ նման պետք է հրկիզվեն”): Դա կոչվեց Եհովայի հետ պայմանագիր: Ահա, թե ինչու են իրենք իրենց պատմության մեջ ներկայացնում, թե իբր հերյական երկու պետություններ են գոյություն ունեցել՝ Իզրուէ և Հուդեա: Չնայած, պատմականորեն ոչ մի անգամ էլ հերյական պետություն գոյություն չի ունեցել: Այն ժամանակների բոլոր հայտնի պետությունների, ընդ որում և Հայաստանի պատմության մեջ հիշատակված չկա ոչ մի հերյական պետության ֆիզիկական գոյության մասին: Ատամներով թլփատելուց հետո խախտաները արյունը լիզում են, իսկ թլփատված կտորը գցվում է բաժակի մեջ՝ բոլոր ներկաները այդ բաժակից գինի են խմում:

Ահա, թե ինչ էին անում լեիտները՝ սաղանայի ծառաները, քառասուն տարի անապատում և հետագա բազում տարիներ Պաղեստինում: Այդ նույն լեիտների աշակերտները այժմ կոչվում են ռաբբիներ, դրանց աշակերտները՝ խախտաներ, թլփատման տեղը՝ վիֆի: Այսպիսով՝ նման կարգի՝ ծննդյան 8-րդ օրվա թլփատումը բերում է գենետիկ վերափոխման: Դրա հետ միասին դարերի ընթացքում խառնելով անմիջական հարազատների արյունները կենսակցական մեթոդներով, ստացել են այսօրվա հրեաներին՝ ջիդուներին:

Բոլոր ջիդուները ներշնչվում են “Ճշմարտություն չկա՝ կա ամենաթողություն” թեզով: Ջիդուների **քասակը** գլխի կատարին՝ սախասարաա չաքրայի վրա, տիեզերքի հետ կապի վերջնականապես բացակայման ցուցադրումն է:

Թլփատման արդյունքում ուղեկին հասցրած ահալոր ցավը բերում է նորածնի խեղաբյուրման: Օրինակ՝ տրամաբանության ասպարեզում հերյաները ոչ թե հիբրիդներ են, բիոռոբոտներ, այլ ուղղակի գոմբիներ: Մարդկային ամբողջ էներգիան հերյայի մոտ շրջանառվում է միայն ներքին երեք չաքրաներով: Եվ հերյայի մոտ սերնդատվությանը փոխարինում է շատ ուժեղ զարգացած սեքսը (իգական սեռը հիմնականում պոռնիկներ են, արական սեռը հիմնականում գոմիկներ), գոյատևելը (աշխարհի բոլոր երկրներում դռնից դուրս են անում՝ պատուհանից են մտնում, պատուհանից դուրս անելուց՝ դռնից են մտնում) և ղեկավարման, փողի ձգտումը (անգամ բանակում բոլոր սերժանտները): Ինչպես Էլենա Բլավատսկայան է ասում,-«յալ է դժոխքում լինել դեկավար, քան դրախտում ստրուկ»:

Եթե դու հերյայի հետ խոսում ես սրտի չաքրայի՝ բարոյական տեսանկյունից, նա ուղղակի քեզ չի հասկանում, նա քեզ կհամարի կամ հիմար, կամ կեղծավոր: Նրանց համար ինչը, որ տվյալ պահին օգտակար է՝ բարիք է, ինչը, որ տվյալ պահին օգտակար չի՝ չարիք է:

Մովսեսը՝ սատանաստեղծը, նրանց Մինայի անապատում հայտարարեց, «Միայն հրքյաների երեխաներին, որոնք իմ հետ են այստեղ, որոնք չգիտեն ինձ, է բարին, ինձ է չարին, բոլոր անչափահասներին, ոչինչ չգիտակցողներին կտամ երկիր»-(Թուոց 14:23), «Իսկ մնացածը կթափառեն անապատում քառասուն տարի, պոռնկություն կանեն, մինչեւ նրանց մարմինները չգոհվեն այս անապատում» (Թուոց 14:32-33):

Հիսուսը նույնպես, որը իրեն կոչում էր «Քրիստոս»՝ հրքյա էր և բլփատված էր ութերորդ օրը (Լուկասից, 2:21): Այս սատանական արարմունքի պատվին, քրիստոնյաները՝ իհարկե մեծ մասը՝ չգիտակցելով, մինչեւ այժմ էլ տոնում են «Աստծո բլփատում» (ռուսերեն «օբեճզանիե գոսպոդնյե»): Այդ օրը հունվարի 1-ն է նոր տոմարով, կամ 14 հունվարի հին տոմարով: Հարցրե՛ք զոնեւ այդ սատանի ճուտ տերտերներին, թե այդ ի՞նչ տոն է:

Դարերի ընթացքում այդ գենոմոդիֆիկացիան բերել է ջհուղների արտաքին տեսքի այժմ արդեն հայտնի փոփոխություններին: Ականջների բլթակները, որոնցում են գտնվում բարոյականության գգացմունքների ներվային կենտրոնները, պետք չգալու պատճառով, այսինքն մարդկային օրգանիզմի կողմից տվյալ չաբրայի բացակայության համաձայն, ներվային կենտրոնի չօգտագործվելու պատճառով անհետացել են: Իսկ կպած բլթակափորները, այսինքն փափուկ բլթակը կա, սակայն այն կողողվ ճուլված է դեմքի մաշկի հետ, դրանք կիսախառնուրդներ են և հիմնականում բնիկ կլիիկիացիներ կամ վանեցիներ, այսինքն դրանց մեջ կան նաեւ հայեր: Մեռական օրգանների արտահայտիչ նշանը դեմքի վրա՝ դա քիթն է: Ջիուղները՝ հատկապես կանայք, ունենալով սեռական օրգանների խռոնիկական գերլարվածության հիվանդություն, ունենում են հիմնականում սրածայր քթեր, կամ կախարդ պառավներին նմանացնող՝ քիթը կախված վերին շրթունքի վրա, կամ ընդհանրապես քթի վերածումների այլանդակված տեսք ունեն: Աչքերը գորտի նման դուրս պրծած են, որը նույնպես կապված է սեռական օրգանների գերլարվածությունների հիվանդության հետ՝ սեռական մոլեզվություն: Այս ամենին գումարվում է արիական արյան և սպերմայից պատրաստված կոկտեյլի հատուկ ծխակատարությունների ժամանակ օգտագործումը և անմիջական հարազատների՝ հայր ու աղջիկ, քույր ու եղբայր, մայր ու տղա(Թալմուդ հատոր 3 գլուխ 11 էջ 73) հետ սեռական կապերի արդյունքից ստացված սերունդների կենակցումը: Կազալների՝ տեղական գաղտնի իշխանությունների հուժկու դեկավարությամբ, խախտմանի ու ռաբբիների հատուկ հսկողության տակ գտնվող ամուսնությունները միշտ պահպանում են այս գենոմոդիֆիկացված ռոբոտների կամ գենոհաշմանդամների վերը նկարագրված կարգավիճակը: Արյունը թարմացնելու նպատակով ուրիշ ազգերի հետ ամուսնանալուց որպեսզի հանկարծ գենամոդիֆիկացիան չտուժի՝ անպայման մեղերնդմեջ արտոնապղծություն են իրականացնում:

Որպեսզի հաշմանդամներ շատ չծնվեն, որոնք ամենաշատը ծնվում են ջհուղների մոտ, այդ կենդանիները արյունը թարմացնելու համար հաճախակի մեզանից են վերցնում աղջիկներ, նախօրոք լեփտներից ունենալով հստակ տեղեկություն, որ ԱՐՄԵՆՈՒԴ գեները ունեն վերականգնվելու հատկություն: Դրանք հիմնականում վերցնում են մեր ազգի տաղանդավոր և ֆիզիկապես առողջ աղջիկներին, նմանապես և իրենց աղջիկներին էլ են տակնամուտում (ամուսնացնում) մեր ազգի տաղանդավոր տղաներին, բայց ինչպես ապացուցել են դարավոր ողբերգական փորձերը, իրենք միմիայն մեր գեները փչացնում են՝ իրենց մոտ տաղանդ ծնվել չի կարող, որովհետեւ այնքան ուժեղ են այլանդակված ջհուղագեները, որ ամենահաջող դեպքում ծնվում են գիտակիցներ (գիտենալ, անգիր անել) բայց տրամաբանական հատկություններից զուրկ: Կարող են շախմատ խաղալ, որովհետեւ շախմատի քայլերը կարելի է անգիր անել, բայց ստեղծել, կամ հմարել որեւէ նորույթ, արդեն երբեք չեն կարողանա: Իսկ եթե թույլ չտանք հաճախակի մեր արյան հետ խառնվել, այդ շախմատն էլ մի երկու սերունդ հետո չեն խաղա և մի երկու սերունդ հետո հիմնականում հաշմանդամներ կծնվեն:

Սա համարժեք է այն պոռցեփին, որ եթե չփվում են առողջ և հիվանդ մարդիք, ապա հիվանդը առողջից առողջությամբ վարարվելու շանս բացարձակապես չունի, իսկ հակառակը ընդմիշտ առօրյա կյանքում առկա է:

Իսկ, թե ինչ ռեցեպտուրաներով են պատրաստում այդ կոկտեյլները, և ինչ հաշվարկներով են մեր գեների հաշվին թարմացնում իրենց աստանական սերնդի շարունակելիությ-

յունը, դեռեւս չգիտեմ, բայց ինձ թվում է շուտով կիսմանանք: ՌԻդլակի, պետք չի թույլ տալ մեր հաշվին այդ կենդանիների արյունաթարմացում և շատ կարճ ժամանակից հետո միմիայն հաշմանդամներ կծնվեն: Պատկերացրեք, առանց որեւէ դժվարությունների ոչ թե միայն մենք, այլեւս ամբողջ աշխարհը միանգամից կազատվի այս սատանական հրեշնե-րից: Հիշեք մեր դիցաբանությունը, միշտ հրեշները մեզանից սերունդ վերցնելով են կարո-դացել մեր դեմ պայքարել: Հայկ--Բել, Դավիթ--Սնրա Մելիք և այլն:

Իսկ ինչպե՞ս է կատարվում աղջնակների քլիատումը:

Հնուց Հայ ազգի մոտ հայտնի է չափազանց խիստ պահպանված ավանդական մի խոր-հուրդ՝ դա աղջնակի մինչեւ օրինական ամուսնությունը կուսության պահպանման խստա-գույն պահանջն է: Եթե օրիորդին կուսությունից զրկել են ինչ-ինչ պատճառներով՝ մինչեւ օրինական ամուսնությունը, Հայ ազգի մոտ համարվել է օրիորդին փչացնել: Ի՞նչն է կու-սության պահպանման այդչափ խստագույն նպատակն ու պատճառը, ինչու՞ է Հայը հա-մարում, որ աղջկան փչացրել են:

Ինչպես գիտեք, Երկրի վրա, կենդանական աշխարհի բոլոր ներկայացուցիչներից միմի-այն ամենաբանականի՝ մարդու մոտ կա այդ կուսության թաղանթը՝ պելվրան: Մինչեւ առաջին սեռական հարաբերությունը աղջիկը պատկանում է իր հայրական ցեղին: Աղջկա կուսությունը վերանմալուց հետո նա այլեւս այն անարատ անձը չի և սկսվում է կոչվել կին արմատ, այսինքն դառնում է արատավոր: Մարդու Արարումից է գալիս այն հանգամանքը, որ աղջկա ձեռքը պետք է գան խնդրեն, այսինքն անպայման է ընտրությունը և ոչ թե ով ում որտեղ բռնեցրեց:

ԿՈՒՍԱԹԱՂԱՆԹԻ ԻՍՆԱՍԸ ՀԵՆՅ ՏԵԼԵԳՈՆԻԱՆ Ե, ԱՅԴ ՀԵՏԶԸ ՊԵՏԶ Ե ԹՈՂ-ՆԻ ՄԻՄԻԱՅՆ ՆՐԱ ԸՆՏՐՅԱԼ ԱՍՈՒՍԻՆԸ:

Այդ ամենի նպատակը հետեւյալն է՝ գեների պահպանումը (չփչացնելը), մարդկային սերնդի բարոյական առաքելության շարունակականությունը: Գոյություն ունի մի օրգանա-կան երեւույթ, որից հազարամյակներ առաջ բաց տեղյակ էին քրմերը, ընդ որում և չար քրմերը՝ լեւիտները, որ աղջնակին կուսությունից զրկողի գենետիկական հետքը տալվում է աղջկա օրգանիզմում՝ քրոմոսոմների կիսով չափի մեջ: Այդ երեւույթը կոչվում է ՌԻՏ-ի օրենք (Ռիտուս հումարեն նշանակում է ծորալ, բայց թե ինչու ջիտդերը թարգմանում են՝ տիեզերքի օրենք): Մյուս կողմից ՌԻՏ՝ ՏԻՐ Դիցի հակառակ կարդացումն է, ինչը կնշա-նակի Տիր Դիցի ստեղծաց բարոյական օրենքներին հակառակ: Դա տղամարդուց հոգու և արյան պատկերի փոխանցումն է աղջկան: Այդ պատկերը կհամապատասխանի տվյալ տղամարդու գենետիկ կոդին՝ այսինքն սերնդական շարունակությանը, անկախ աղջնակի ապագա ամուսինների բանակից:

Հետագայում, անկախ դրանից, թե ումից է երեխա ունենալու այդ աղջիկը, այդ քրոմոսոմ-ների առկայությունը մինիմում կես չափով պահպանվում են: Այդ երեւույթը ժամանակա-կից գիտական տերմինալոգիայով կոչվում է ՏԵԼԵԳՈՆԻԱ: Այս սատանական և անչափ վտանգավոր երեւույթը չար քրմերը ջիտդների օգնությամբ երեք հազար տարի է փոր-ձարկում են համայն մարդկության հանդեպ:

Աղջնակին մինչեւ երեք տարի և մեկ օրական հասակում կուսությունից զրկելու դեպքում, այն նորից վերականգնվում է: Աղջնակներին հերյաները կուսությունից զրկում են երկու եղանակով: Առաջինը՝ ծպտյալը, իրականացնում են խախտմաները՝ ցածր դասի հոգեու-րականները աղջնակի երեք տարին և մեկ օրը լրանալուց մեկ շաբաթվա ընթացքում, թող-նելով իրենց հետքը՝ սերնը երեխայի օրգանիզմի մեջ, որից հետո պելվրան նորից վե-րականգնվում է: Երկրորդ եղանակը կոչվում է կոնտուս՝ այսինքն երեք տարի մեկ օրը լրա-նալուց հետո այդ պրոցեսը իրականացնում է սեռական հարաբերության միջոցով՝ խախա-մը կամ նրա ապագա ամուսինը, որը այդ վճռագործությունից հետո արդեն երեխայի օրինական ամուսինն է համարվում կամ ուղղակի ծպտյալ պոռնիկներ են պատրաստում: Թալմուդում այս ամենը նկարագրվում է լրիվ մանրամասնություններով, ընդ որում, թե ինչպիսի տուգանքներ են սպասվում հետագա ամուսնալուծությունների դեպքում:

Երկու դեպքում էլ, անկախ աղջնակի ապագա ամուսնու ով լինելուց, նրանից ծնված սերնդի քրոմոսոմների մեջ արդեն կիսով չափ ձեւավորված է ջիտդական կեղտը: ԵՎ հենց սա է պատճառը, որ ընդունված է ասել՝ Եթե մայրը ջիտդ է, ուրեմն երեխան մեքենայաբար

համարվում է ջիուդ:

Տեղեզմունքն ջիուդականության թողած ամենասարսափելի հետեւանքն է: Ինչքա՞ն մնամ հետքեր ունեն թողած այս հրեշները և ու՞ն մեջ, դեռ շատ երկար պետք է պարզենք:

Հնուց եկած ավանդական խորհուրդներից են մաււ իզական սեռի պարկեշտ ու համեստ լինելը, իսկ էգ ջիուդը տարբերվում է իր հայտնի գոնորով (ամբարտավանություն), ինչը նրան միշտ բացահայտում է: Կամ կինը տղամարդու աչքերի մեջ չպետք է նայի, իսկ էգ ջիուդները հայտնի են իրենց աչքերով մարդ ուտելու հայտնի հատկությամբ: Իսկ ամուսնու այն զգուշացմանը, թե լվացքը մի դիզի, տունը փոշու մեջ կորած է, խոհանոցը կարգի հրավիրի, ջիուդուհին անպայման կպատասխանի,-«ես խոս ճորտ չեմ»: Սա արդեն գալիս է նրանից, որ այդ կենդանիները իրենց ամբողջ գոյությամբ ընթացքում ստորկներ են եղել ու անչափ վախենում են վերադառնալ ավանդական պապենական կարգավիճակին:

Սատանական այս գենոֆորդի վերջնական երթը ամրագրվում է ամենադաժան փուլով՝ **Ջիուդական դաստիարակությամբ:** Թալմուդը թույլատրում է կեղծ երդում տալ: Ես ուրիշ ազգ, ժողովուրդ, տոհմ, մարդկային խմբավորում չեմ կարող պատկերացնել, որ իր երեխային խորհրդի կեղծ երդում տալ: Մանկությունից երեխաներին դաստիարակում են, որ սա քո հայրենիքը չի, արանք քո ժողովուրդը չեն, գողացիր, թալանիր, խաբիր, կողոպտիր, կեղծիր, ստիր, կռվացրու, բաժանիր, հակադիր, չաչխատես, ամեն միջոցներ կիրառիր, որ ղեկավարես: Ե՛վ դուք պատկերացրեք այս կենդանիները ղեկավարում են մեզ, կարողանում են մեր մեջ եղած տակաճներին կաշառել, հասնել իրենց նպատակին՝ մեզ նսեմացնել: Ճիշտն ասած, ես չեմ գիտակցում, թե ի՞նչ դաժան պատիժ պետք է կրի մեր մեջի տակաճը, որը աջակցում է այդ հրեշներին, որը, անկասկած տեղյակ է վերը նշված բացատրություններին: Ե՛վ հանգիստ խղճով նայում է թե այս խաղաղ շրջանում՝ 20 տարիների ընթացքում Հայ ազգի բանակը միայն բնական աճի 2.7 անգամ նվազանալ հաշվին պակասել է 1.420.000-ով, հիվանդացիությունը ավելացել է 70-560 %-ով, 60 %-ից ավել կազմում են ջրավորները, 30% աղջիկները տունն են մնացել, քո հողի, ջրի, գերեզմանի, վառած մոմի վարձը ջիուդին ես մոծում, աչքիդ առաջ հարազատներդ մահանում են՝ հնարավորություն չունես բուժելու, երեխաներդ չունեն ապագա և անգրագետանում են, անարատ հայ աղջնակներին ստիպում են պոռնկանալ, իսկ անասուն ջիուդները վայելում են քո երկրի հանքային հանածոները ու թքում քո հոգու մեջ: Դեռ դրանով չեն բավարարվում, հետև էլ ուզում են ճանաչել Ղարսի պալանազիրը, որ ընդանրապես ազգը գրկվի ապագայից և հավերժ մոռացության տրվի ահավոր Եղեռնը, որը նույնպես իրենք են կապակերպել:

Ա՛յ, այսպիսի այլանդակ կենդանիների՝ ջիուդների հետ գործ ունենք, հարգելի բարոյակերտ Հայ ժողովուրդ՝ թքում ես երեսներին՝ ասում են անձրեւ է գալիս:

Չարիքի ծառի արմատը արյունապղծությունն է՝ այլասերումը և այլասեռումը:

«Այլասեռվածության դեվը՝ դա ահավոր խորամանկ է և շփոթաբան», - «դիմելով աշակերտներին՝ Հիսուսը նրանց հատուկ ասաց,-«երանավետ են աչքերը, որոնք կտեսնեն այն, ինչը, որ դուք տեսնում եք»: (Լուկաս 10:23):

«Երեխայի փսիխոլոգի 90 %-ը ծնողների մեղքն է», - հոգեբաններ:

ԲԱՅՅ, ՀԵՆՅ ԹԼՓԱՏՈՒՄՆ ԵՐ ԳՐԱՎԱԿԱՆԸ, ՈՐ ԵՀՈՎԱ ԿՈՉԵՅՅԱԼԸ ՋՀՈՒԴ-ՆԵՐԻՆ ԱՆՎԱՆԵՅ “ԸՆՏՐՅԱԼ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ”: Այն շատ գեղեցիկ կերպով նկարագրված է Բիբլիայում ԾՆՆԴՈՅ ԳԼ ԺԷ կետ 9-ից՝ Եհովան գալիս է Աբրահամին և ասում է՝ «...Սա է իմ ուխտը, որ պիտի պահեք իմ և ձեր մեջտեղը և քեզանից յետոյ քո սերունդի մեջտեղը՝ ձեր ամեն արուն թլփատվի ...Ես թլփատվի ձեր ամեն ազգերումը ամեն ութ օրական արուն...ամեն օտարից որ քո սերունդիցը չէ... և իմ ուխտը ձեր մարմնումը յավիտենական ուխտ լինի: Ես մի անթլփատ արու... այն անձն իր ժողովրդիցը պիտի կորչի. նա իմ ուխտն անարգել է»: Իսկ ի՞նչ է սա նշանակում: Սա նշանակում է, երբ 1080թ. մ.թ.ա. նախահեթրեաներին վրնդեցին Հայոց ՈՒՐ քաղաքից, հետո Եգիպտոսից, մեզրերի, գնչուների և մնացած այլասեռվածների հետ միասին, Սինայի անապատում, Մովսեսը քառասուն տարվա ընթացքում երկու սերունդ թլփատեց և ստացավ իր ուզած՝ “ընտրյալ ժողովուրդը”, այսինքն բիռոբոտներին: Այդուհետև Հրդյան այն նույն աստրական ցեղի ներկայացուցիչը չէր, նա դարձավ ֆալլոսապաշտ ջիուդ՝ տսկալի մի կենդանի:

Իսկ թե ի՞նչ առողջական ողբերգությունների բերեց արյունալի ծովափերը, այլասեռությունն ու վերելի հինգը չաքքքների բացակայությունը՝ նկարագրում է ծագումով ջիուդ, համրաճանաչ Լոմբրոզոյի օգնական դոկտոր Խաչենկերը հետեւյալ կերպ՝

«Հոգեկան հիվանդությունները համարվում են չափազանց վարակիչ և հերյաները համարվում են դրա հիմնական օջախը: Այդ վարակը ոչ թե բակտերիական է, այլ գենետիկական»:

Այս խոսքերին գումարած Լոմբրոզոյի «Հերյաների մեջ հոգեկան խանգարվածները ավելի շատ են, քան իրենք՝ հերյաները» արտահայտությանը գումարենք Վատտիկանի կողմից ջիուդներին տրված «Մոսկալի ժողովուրդ» գնահատականը, այս ամենին գումարենք, որ Եհովայից հետո՝ ջիուդների երկրորդ ահավոր պաշտամունքը փողի Աստված Մամոնան է և այս ընդհանուր արհավիրքին տրամադրենք անսահմանափակ համաշխարհային իշխանություն, խորը մտածենք ու երելի կկռահենք, թե մարդկությանը ինչ է սպասվում՝ եթե իհարկե ժամանակին չկանխվի այս կենդանիների ողբերգախոստում՝ ամենաթողությունը:

Ջիուդները լավ տեղեկացված են, որ մոր գեները չեն շարունակվում՝ իրենց համար մայրը նախատեսված է տելեգոնիայի էֆեկտը տարածելու համար: Այդ է ապացուցում իրենց կողմից ընդհանրապես կնոջը իրենց լեքսիկոնում «շլյուխա» անվանելը և Բիբլիայում «Միայն ջիուդ կինն է ջիուդի ամենահավատարիմ ընկերը» արտահայտությունները:

Եզիպտացիները շատ ավելի վաղուց են թլփատվել քան ջիուդները, սակայն ոչ ոքը օրական հասակում՝ 7-13 տարեկանում, և սոսկ հիգենիկ նկատառմամբ:

Միեւնույն է, մահմեդականների մինչեւ 13 տարեկան հասակում թլփատելը չի կարող գեոմոդիֆիկացնել մարդկային կազմվածքը, չնայած և չի կարող օրգանիզմի վրա հետք չթողնել: Անդուր հոտը օրգանիզմում ընթացող ինչ որ ոչ նորմալ պոռցեսների մասին է խոսում:

Եթե թլփակված օրգանիզմը լինեք ճիշտն ու կատարյալը՝ Արարիչը մարդկանց այդպիսին կարարեք: Իսկ ինչ որ մեկը եթե ցանկանում է Արարչի կողմից թույլ տված սխալը ուղղել՝ ուղղակի պետք է տրամաբանի, որ Արարիչը չի սխալվում՝ ինքն է խեղաթյուրված:

ՀՈՒԴԱԽԱՍԻԴԱԿԱՆ ՍԿԶՐՈՒՆՔՆԵՐԸ

ԶՈՀԱՐ ԳՐՔՈՒՄ ՆԵՐԿԱՅԱՑՎԱԾ ՀՈՒԴԱՅՈՒԹՅԱՆ ԴԱՐՊԱՍԸ

ՀՈՒԴԱՅԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ 13 ՍԿԶՐՈՒՆՔՆԵՐԸ

(Կիցցեռ Շուխան Արուխ էջ 481)

1. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ Բարձրյալը, օրհնված լինի Նրա Անունը, մինչեւ եզակին ստեղծեց բոլոր արարվածներին և դեկավարեց նրանց, որ Նա՝ անցյալում, ներկայում և ապագայում բոլոր հրաշքների միակ աղբյուրն է:
2. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ Բարձրյալը, օրհնված լինի Նրա Անունը, միակ ամբողջական՝ և չկա աշխարհում նմանակ Նրա բացարձակ ամբողջականությանը, և որ միայն Նա է մեր Աստվածը անցյալում, ներկայում և ապագայում:
3. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ Բարձրյալը, օրհնված լինի Նրա Անունը, մատերիա չի և նրան հատուկ չեն գոյություն ունեցող մատերիայի վիճակները, և որ նրան ընդհանրապես չկա ոչ մի նմանակ:
4. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ Բարձրյալը, օրհնված լինի Նրա Անունը, ամենի սկիզբն է և ամենի վերջն է:
5. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ միայն Բարձրյալին, օրհնված լինի Նրա անունը, հետեւում է աղոթել Նրան՝ և ուրիշ ոչ մեկին:
6. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ մարգարեների բոլոր խոսքերը ճշմարտություն են:
7. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ Մովսես-րաբբիի մարգարեությունը, թող նրա հոգին խաղաղության մեջ ննջի, ճշմարտություն է, որ Նա իրեն նախորդող և հաջորդող բոլոր մարգարեներից ամենաահեղն է:
8. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ ամբողջ Թորան, որին մենք այժմ տիրապետում ենք, Ամենաբարձրյալից է տրվել Մովսես-րաբբիին, թող նրա հոգին ննջի խաղաղության մեջ:

9. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ Թորան չի կրի ոչ մի փոփոխություն և որ Բարձր-
յալը , Նրա անունը օրհնյալ լինի, չի տա մեզ ուրիշ ոչ մի այլ Թորա:
10. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ Բարձրյալին, օրհնյալ լինի Նրա Անունը, հայտնի
են մարդկանց բոլոր գործերը և նրանց բոլոր մտքերը, ինչպես ասված է, «Բոլոր նրանց
սրտերը Նա արարեց, Նրան հայտնի է նրանց բոլոր գործերը»:
11. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ Բարձրյալը, օրհնյալ լինի Նրա Անունը, բարքով
կհատուցի իր պատվիրանների պահպանողներին և խախտողներին կպատժի:
12. Անվերապահորեն հավատում եմ Փրկչի (Մաշիախ) գալու, և քանզի նա հապաղում է և
այնուամենայնիվ ամեն օր Նրան կապասեմ:
13. Անվերապահորեն հավատում եմ, որ մահացածները կվերադառնան կյանք այն ժամ՝
երբ դա ցանկանա Բարձրյալը, օրհնյալ լինի Նրա Անունը, և թող մեծարվի Նրա Անու-
նը հավերժ, դարեդար:

Սրանք լեւիտների կողմից ջիուդների գոմբիացման կրոնական սկզբունքներն են: Հիմա
բացահայտենք առօրյա կյանքի ու մարդկության հանդեպ այդ կենդանիների գազանային
վերաբերմունքը ձեռավորող սկզբունքները:
Ներքուստ շարադրվող սկզբունքները անգամ նյութի պահպանման և փոխակերպման
օրենքին են հակասում:

- ❖ «Չկա ճշմարտություն՝ կա ամենաթողություն»:
  - ❖ «Ռչինչ չանել, բայց լավ ասել»:
  - ❖ «Ինչպես Աստված է նայում հրեյաներին՝ այնպես էլ հրեյաներն են նայում Աստծուն»:
  - ❖ «Ձագին բնի մեջ են խեղդում»:
  - ❖ «Մաարուֆիա»՝ գգել ճանկերը ու անվերջ տանջանքի ենթարկել:
- Ջիուդության մեծագույն Լեւիտ Մագիդը տվել է հետևյալ տասը սկզբունքները՝
- I. Երեխան ուրախ է առանց որեւէ պատճառի
  - II. Նա մի քույր առանց գործի չի նստում
  - III. Եթե նա որեւէ բան է ուզում՝ նա պահանջում է անվերապահորեն

Գողը ունակ է օրինակ տալու քեզ յոթը հասկացողություն՝

- I. Նա իր աշխատանքը կատարում է գիշերով
  - II. Եթե նա չի ավարտել այն, ինչ մտադրել էր անել մի գիշերում՝ կանի մյուսում
  - III. Նա և իր գործընկերը նվիրված են միմյանց
  - IV. Նա կգոհաբերի կյանքը՝ աննշան շահի համար
  - V. Այն, ինչ նա կորզում է, նրա համար այնքան փոքրարժեք է, որ նա կշարտի
  - VI. Ամենաթերաթեք ստակի (МОХЕТА) կորզման համար նա կտանի ծեծն ու
ջարդը, բայց դրան նշանակություն չի տա
  - VII. Նա սիրում է իր աշխատանքը և չի փոխանակի այլի հետ
- ❖ Բաբբի Միխլ, «Եթե ես ոչ ինձ համար՝ ով ինձ համար»:
  - ❖ Բաբբի Շլոմո, «Այն գերվատը, որին ուզում է հասնել սատան՝ պարտադրել մարդուն, որ
մոռանա իր արքայաստերունը լինելը»:
  - ❖ Կյանքի նշանաբանն է՝ տալ և վերցնել (կաշառք)
  - ❖ Էյսավ, «գիտակցիր երեք բան՝ որտեղից եկար, ուր էս գնում, ում էս հաշվետու»
  - ❖ Երկու ծայրահեղական են լինում՝ արարվածներ և տեղեկացվածներ
  - ❖ Ամենաձանր մեղքը՝ հպարտությունն է
  - ❖ Մարդը ունի երկու հասկացողություն՝
    1. Ինձ համար է արարված աշխարհը
    2. Ես հող եմ և փոշի
  - ❖ Միոնը կբավի արդարադատությամբ
  - ❖ Ջիուդական աղոթք՝, «օգնիր մեզ երեք ժամով» (կյանքի վերջին երեք ժամերն են)
  - ❖ Երկինքը Աստծուն է, Երկիրը մարդուն՝ ինչ ուզում ես արա:
  - ❖ Միասնությունը փրկության փորձն է՝ փրկությունը լինելու է առանձին-առանձին:

«ԱՋԱՏ ԶԵՆՆԵՐԹԵՑՈՒԹՅԱՆ ՄԻՍՏԵՄԻՆ՝ ՎԱՐԱԺԱՄ ՄԱՀ»,-- Ասում է արդի սիոնիստական առաջնորդ, միլիարդատեր **Ջորջ Սորասը:**
ԱԶԱՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, ԺՈՂՈՎՐԴԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ, ԿՈՒՍԱԿՅՈՒԹՅՈՒՆ, ԱՐՀՄԻՆՈՒԹՅՈՒՆ, ԿՈՍՄՈՆԻԶՄ, ՆԻԳԻԼԻԶՄ, ԻՄՊԵՐԻԱԼԻԶՄ՝ ահա ջիուդական այն բոլոր վարկածները, որոնց ներմուծմամբ նրանք քանդում են ամեն մի պետություն, վերացնում թագավորությունը, ազգային գաղափարախոսությունը, ստեղծում քաոս ու իրենք դեկավարում: Ջիուդների կողմից թագավորությունները վերացնելու ամենաէական պատճառը թագավորների վիսմ բրմական ծագումն է, ազգային գաղափարախոսությունը, ֆիզիկապես բարձր օժտվածությունը (Հայոց Երվանդ թագավորը բռնցքամարտից առաջին 100 օլիմպիադայի հաղթողն է եղել), պետական անքակտելիությունը:

Ջիուդը պացիֆիզմը իրականացնում է պատերազմներ կազմակերպելու միջոցով:

Ջիուդը կարող է կապիտալ ստեղծել միայն անօրինական ճանապարհով, միեւնոյն ժամանակ մնացածից պահանջել գործել օրենքների խիստ սահմաններում: Ե՛րբ օրենքների ճիշտ կիրառում՝ այսինքն օրենքի դիկտատուրա է ջիուդը կշքվի:

Միոն հմուտների արձանագրություն 15 «Մեր ազդեցության տակ գոյերի օրենքների կատարումը կրճատվել է մինչև միմիսմում»:

Ջիուդների կողմից Իշխանության լիակատար տիրապետելը դա տվյալ պետության պետականության վերացումն է: Միոն հմուտների արձանագրություն 15 «Միօրյա համաշխարհային հեղաշրջում»: Արձանագրություն 11 «հնարավոր հեղաշրջման մի քանի համառոտություններ»:

Եթե մեկը երկեց հողի մասին, նա ջիուդի համար ծիծաղատելի է, իսկ եթե ջիուդը երկեց հողի մասին, նա գաղափարապես կործանված է: («Միոն հմուտ. արձանագրություն 6):

Ջիուդի գոյությունը ժամանակի վրա խաղալն է:

Կապիտալ ստեղծելուց ուրիշը չի կարող իրեն թույլ տալ ջիուդական ցած քայլերը. քանզի պետականության գաղափարախոսությանը հակասական քայլեր են: Ստացվում է ուրիշի անհաջողության պատճառը պետությունն է՝ հայրենիքը, հողը, իսկ դա բացարձակ արտուրդ է, և եթե որպես գաղափարախոսության հիմք՝ հիմարություն և դատարկություն:

Ճգնաժամերը հերթական հնարքն են ժողովրդի ձեռքից վերջին փողերը վերցնելու, որպեսզի փողը մնա միայն ջիուդների ձեռքերում: Այդքան ահռելի կապիտալ ունենալու պայմաններում իհարկե այս բոլոր ընտրած հնարքները ամենապրիմիտիվներն էին, երեւի ավելիին օժտված չեն: Այդ հնարքները երեքն էին՝

Դենոմինացիա

Դեֆոլդ

Կռիզիս՝ ճգնաժամ (շրջանառությունից փողերը հանել)

Առանց գերտերությունների իշխանությունների միջամտության կամ մախօրք համաձայնեցման, այս գերմանը քայլը հնարավոր չէր իրականացնել:

Ջիուդները աշխարհի բոլոր երկրներում գաղտնիգործակալներ են: Նպատակը՝

- 1) Իրենց պետությունը կազմե՞լը՝ ոչ: Ստալինը դրանց այն արտահայտությանը, թե իրենք են ամբողջ գիտատեխնիկական սկզբունքների աղբյուրը, տվեց Խաբարովսկի երկրամասի մի մասը՝ Բիրիբեյշյան մայրաքաղաքով, ասելով ահա ձեզ հող և հայրենիք, դե գնացե՛ք ու գարմացրե՛ք ամբողջ աշխարհին: Ոչ որ չգնաց: ՈՒնեն Իզրոէլ պետություն՝ նմանապես չեն գնում:
- 2) Հարստություն ունենա՞լը՝ ոչ: Աշխարհի զգալի հարստությունները իրենց ձեռքերում է, ճգնաժամեր են կազմակերպում, մարդկությանը իրենց հակադրում: Իսկ դա այդ ամենից զրկվելու շատ լուրջ վտանգ է:
- 3) Իշխանությունն ու՞ն: Շատ երկրներում են դեկերին նստած: Չունենալով պետականության գաղափար, բոլոր տեղերում բնակչությանը տրամադրել են ծայրահեղ հակասական: Իսկ դա իշխանությունը կորցնելու վտանգ է:
- 4) Գիտատեխնիկական նորամուծություննե՞ր՝ ոչ: Որովհետեւ դա փողով կամ խաբեբանությամբ չի ձեռք բերվում, իսկ իրենք քաջատեղյակ են, որ թե գենետիկապես, թե դատափրակությամբ իրենք չեն համապատասխանում նման կատեգորիաներին, իսկ համապատասխանողները չեն ցանկանում իրենց հետ համագործել:

- 5) Աշխարհում շատ առաջադեմ ազգեր կան, բարձր տեխնոլոգիաներով, նրանք անգամ իրենց թույլ չեն տալիս աշխարհակալ լինելու մասին մտածել, իսկ ջիոլոները իրենց ամբողջ պատմության ընթացքում ոչ մի հայտնագործություն չեն ունեցել և ոչ էլ բարձր տեխնոլոգիա և հանկարծ... խնդրեն:
- 6) Լինելու մարդկության կողմից ընդունելի՞ և հարգվա՞ծ՝ ոչ: Որովհետև, երեւի հատուկ, ամեն քայլի դիմում են որպեսզի իրենց ասեն:
- 7) Գործարարություն՞ ոչ: Որովհետև դեմ են բոլոր գործարար և ստեղծագործ անձանց անգամ գոյությանը: (Արձանագրություն 6)
- 8) Ազատ կապիտալի՞զմ՝ ոչ: Որովհետև լինելով միայն սպեկուլյանտներ՝ ցանկանում են արտադրողին հսկել
- 9) Խաղաղության պահպանու՞մ՝ ոչ: Որովհետև ամբողջ մարդկությանը միմիանց հակառակ են տրամադրում, որպեսզի իրենք պղտոր ջրում ծուկը հեշտ որսան:
- 10) Մարդկությանը վախեցնելու՞ այո՞: Որովհետև իրենք այնքան են վախկոտ, որ ծածկում են, թաքցնում անգամ իրենց էթնիկ ծագումն ու ինքնությունը:
- 11) Ամբողջ մարդկությանը վերափոխելու՞ այո՞: Որովհետև այս մոլորակը մարդկության տունն է, մարդկությունը այսպիսինն է ստեղծված՝ իրենց հնազանդներ են պետք::
- 12) ՈՒՔում են որ աշխարհը ռեգռեսիա՞ւայրի՞ այո՞: Որովհետև եթե որեւէ տարածքում ունեն հնարավորություն, ապա չեն թողնում որ մարդիք անգամ տարրական ուսում, կրթություն ստանան:
- 13) Աշխա՞րհը դեկավարեն՝ այո՞: Հին դարերից սկսած շատերն են փորձել այդ անել՝ իրենք գիտեն թե ինչով է դա ավարտվել, քանզի նրանք պատերազմել էին, հաղթել ու գրավել: Իսկ ինչպես իրենք են որոշել, ըստ հմուտ սիոնիստների, տիրաճալով հարստությունների, ստիպել, որ համայն մարդկությունը ջիոլոներին խնդրի, որ իրենց դեկավարեն:
- 14) Մարդկությանը ուղղակի վնաս պատճառե՞ն՝ այո՞: Որովհետև նման պարագայում իրենց կհակադրեն ամբողջ աշխարհը, որը հետեւապես կբերի համաշխարհայինպատերազմի, որից իրենք ամենաառաջինը կստոժեն:
- 15) Պատալոգիական իրապաշտություն, անբացատրելի ֆանատիզմ փողի հանդեպ՝ թեկուզ երեսին թքիր, միայն թե փող տուր՝ ԱՀԱ, ԹԵ ԻՆՉ ԵՆ ՈՒՋՈՒՄ:

ԽԱՐԱԿ -- Խասիդիզմի հիմնական ճյուղն է՝ հիմնված Շնեեռ Չալմանի գլխավորությամբ 18-19 դ.դ. «Տանյա» գրքի վրա («Լիկուտեյ Ամարիմ»--ճանդերի հավաքագում)՝

- ✓ Աստված ստեղծել է աշխարհը բացառապես հրեյաների համար
- ✓ Ոչ հրեյաների հոգիները առաջանում են մնացուկներից, բացառապես անմաքուր թեփուկից, որոնցում չկա բարին ընդհանրապես (Գլ. 2, հոդվ 41)
- ✓ Իր բնությանը հրեյան արգելվածը չի կարող թույլ տալ
- ✓ Վատ հրեյա չկա՝ բոլորը լավն են
- ✓ Ոչ հրեյաների իմաստը դատարկաբանությունից ավելի անմաքուր է (Գլ.8-9, էջ 69-71)
- ✓ ՈՒԻենմ այդ թեփուկները լիովին կվերանան՝ կվերածվեն ոչնչի (Գլ.37, էջ 208)

ՀԲՐՅԱԿԱՆ ՌԱՄԻՉՄԸ

1. Հրեյական ռասայի առավելությունը մնացածների հանդեպ
2. Հոգեւոր և ինտելեկտուալ որակի չփոփոխվելը վերին և ներքին ռասաների միջեւ
3. “Թերապեթ” ռասաների կոտորածի ձգտում, նրանց ստրկացում կամ մեկուսացում
- ✓ Եթե մարդը ցուցաբերում է անմարդկայնություն և դաժանություն, եթե նա սրտառույշ արարք չի գործում՝ նա գիրեոնիտ է (ոչ հրեյա) Լեխոիմ N18-19
- ✓ Գոյերը բարին անում են միմիայն իրենց օգտին (Գարալա. 49 Գլ.3)
- ✓ Մարդ՝ Աղամ հասկացողությունը գործածվում է միմիայն հրեյայի հանդեպ
- ✓ Բոլոր ոչ հրեյաները կարող են հաշվվել հոգեւոր դիակներ
- ✓ Ամեն հրեյա պատրաստ է կյանքը տալու հավատքի, Աստծո համար, բայց կուռք չպետք է պաշտի (“Տանյա” էջ 143)
- ✓ Իզոռելի որդիները ոչ հրեյաների Արքաներին կգամեն գնդամների մեջ ու կպատժեն

- ✓ Հրրյանների վերջնական ազատությունը Ամալեկյաններին վերացնելն է
- ✓ Ժողովուրդների բարիկամությունը մեղք է (“Տանյա” Գլ1, էջ 41)
- ✓ Օրինյալ լինի մեր Աստվածը, որ մեզ ոչ հրրյա չի ստեղծել (առավոտյան աղոթք)
- ✓ Երբ կգա մեր լույսը, ազգերը կջնջվեն աշխարհիերեսից: Նրանց մահը կլինի անասունների նման առանց ձայնի՝ բերանը փակ (“Զոհար” 11, 119-ա)
- ✓ Մինչև խառնված մարդկությունը չջնջվի աշխարհի երեսից՝ Թորայի անձրեւը չի գա և Իզրուէլի որդիք, ծառ ու կանաչի նման, չեն աճի (Ծննդոց 2:5)

Իսկ ջիտդների աշխարհի ղեկավարները կնմանվի առեւանգած ավտոբուսի, որի ոչ միայն ջիտդ վարորդը, այլ՝ ռադիոկապով ղեկավարողներն են նույնանման պարանոտիկներ: Ամեն մի ուղեւոր մի ազգի ներկայացուցիչ է: Ավտոբուսը սլանում է բարձր արագությամբ: Ջիտդ վարորդը չի ենթարկվում լուսամտի փոփոխություններին, անցումներին, կանգառներին, չունի շարժման նշյալ երթուղի: Միայն պահանջում է անընդհատ շարունակվող ուղեվարձ և սպառնում փտարով: Վառելանյութը կրավականացնի դեռես որոշ ժամանակ:

- Ինչքա՞ն կհամբերեն և կվճարեն ազգ-ուղեւորները
- Ինչպիսի՞ն է լինելու հրրյա-վարորդի հետագա պահելածեղ
- Ի՞նչ որոշում կընդունեն ուղեւորները

Ազգ-ուղեւորները միմիայն մի որոշում պետք է կայացնեն, որովհետեւ իրենց փրկությունը կախված է իրենց՝ ավտոբուսի ներսում կայանելիք գործողություններից:

Ջիտդի համար սրբություն և բարոյական արժեք գաղափար գոյություն չունեն՝ արվեստ, գիտություն, գրականություն, հնադարյան, նորագույն, նորամուծություն, հայտնագործություն, բարոյականություն, առաքելություն հանգիստ խղճով այս ամենը կարող է կեղծել կամ պղծել, կամ ուղղակի վաճառել:

Այսպիսով, որպեսզի ձեւավորվի դեսպոտի ներքո Համաշխարհային ջիտդական կառավարություն, ուղղորդվելով՝ Թանախով, ջիտդական մանիֆեստով, Կազալի գրքով, «Աշխարհի նոր կարգ» գաղտնի ուսմունքով, Կատախեզիսով, Հմուտ սիոնիստների արձանագրություններով, խասիդական դրվածքներով, ջիտդը պետք է ի սկզբանե պարտադիր վերակերպված լինի հետեւյալ գերմենաշնորհվածի.

- 1) ԱՆԱՌԱԿ (շվայտ)
- 2) ԳՈՂ (թալանչի)
- 3) ԽԱԲԵԲԱ (ստահակ, դրուժան)
- 4) ԴԱՎԱԴԻԲ (նենգ)
- 5) ՍՈՄԿԱԼԻ (դաժան)
- 6) ԲԻՐՏ (լպիրշ)

Նշված գրականությունը և պատշաճ փաստեր այս գրքում լիովին կտրամադրվեն, իսկ եզրակացությունը ինքներդ կբանաձենեք:

ԶՀՈՒԴԱԿԱՆ ՄԱՆԻՖԵՍՏԸ

Ֆրանսիան, երջանիկ թե տխրահռչակ, 1791թ. Սեպտեմբերին ցուցաբերեց նախաձեռնություն, ինչը մեկը մյուսի հետեւից հաջորդեցին բոլոր ժողովուրդները: Անգլիան ավարտեց իր ջիղհուների էմանսիպացիան 1849թ. և 1857թ., Դանիան՝ 1849թ., Ավստրո-Հունգարիան՝ 1867թ., Գերմանիան՝ 1869-1871թ.թ., Իտալիան՝ 1860-70թ.թ., Շվեյցարիան՝ 1869-1874թ.թ., Բուլղարիան և Սերբիան՝ 1878 և 1879թ.թ.: Միմիայն Ռուսիան ու Ռումինիան Եվրոպայի մի ծայրում և Իսպանիան ու Պորտուգալիան մյուս ծայրում՝ դեռևս չէին հաջորդել այդ օրինակին:

1860թ. Իգիսակ-Ահարոն-Մովսես Կրեմյեն համայն ջիղհուականության համար մանիֆեստ հրատարակեց: Այն ասում էր, «Միությունը, որը մենք ուզում ենք ստեղծել՝ դա ֆրանսիացիների, անգլիացիների, իռլանդացիների կամ գերմանացիներինը չի, այլ համաշխարհային հրքյականությանն է»:

Յրված ուրիշ ազգերի մեջ, որոնք անհիշելի ժամանակներից եղել են թշնամաբար մեր իրավունքներին ու հետաքրքրություններին, առաջինը, ինչ մենք ուզում ենք՝ դա լինել ու մնալն է հրքյա:

- ❖ Մեր ազգությունը՝ մեր հայրերի կրոնն է, ուրիշ ոչ մի ազգություն մենք չենք ընդունում:
- ❖ Ջիղհուական ուսմունքով պետք է ամբողջ աշխարհը լցնել:
- ❖ Իգրոնէ, քանզի ցրված եք հողագնդի բոլոր կողմերում՝ զգացեք ձեզ որպես ընտրյալ ժողովրդի անդամներ:
- ❖ Քրիստոնեական եկեղեցին՝ ձեր դարերի թշնամին, գլխից փրավորված պառկած է: Հեռու չի այն օրը, որ հողի լրիվ հարստությունը կպատկանա բացառապես հրքյաներին:
- ❖ Վերջապես, 1860թ. Կազմվեց Համաշխարհային իգրոնէի միությունը՝ հետեւյալ առաջարկով. «Բոլոր իգրոնէացիները համերաշխ են միմիանց հետ»:
- ❖ Հաղորդել գոյերին մեր կրոնական տեղադրումներից՝ հավասարազոր է բոլոր հրքյաների սպանդին: Այնպես որ, եթե գոյերը իմանան, ինչ ենք մենք ուսուցանում իրենց մասին՝ նրանք բացեքաց մեզ կոչնչացնենին: *Libbre David*, ֆոլսո 37
- ❖ Թալմուդը ուսումնասիրող յուրաքանչյուր գոյ և յուրաքանչյուր հուդա, ով կօգնի նրան դրանում՝ պետք է սպանվեն: *Санхедрин*, ֆոլսո 59a; *Aboda-Zara*, ֆոլսո 8, 6; *Szagiga*, ֆոլսո 13
- ❖ Հրքյան իր երեխաներին սպեկուլյանտ պետք է սարքի, որպեսզի գոյերի կաշին քերթի:
- ❖ Հրքյան պետք է իր երեխային դարձնի բժիշկ կամ դեղագործ՝ որպեսզի գոյին սպանի:
- ❖ Հրքյան իր երեխային պետք է դարձնի աստվածախոսք՝ որպեսզի ավերի գոյերի եկեղեցին ու երկիրը:
- ❖ Հրքյան իր երեխային պետք է դարձնի փաստաբան կամ նոտարիոս, որպեսզի խառնվի պետական գործերին, դատի ու դատաստանի գոյերին:
- ❖ “Մեղք գործել կարելի է միայն այն կատարել թաքուն”։ (*Traktam Chag*, ֆոլսո 16 a, *տրактам Kidduchin*, ֆոլսո 40 a).
- ❖ Բաբբի Բաթանը ասում է, «Աշխարհը սիրելուց կարելի է ստել՝ դա լավ գործ է: Հովսեփի եղբայրները ստում էին, Սամուէլ մարգարեն ստում էր, անգամ ինքը՝ աստվածն էր ստում”։(*XIII Jebamoth*, 65 b).
- ❖ Երբ հուդաները եկան Պաղեստին, մեր Աստվածը նրանց տվեց թշնամիների վախեցնելու մեթոդ՝ նրանցից տհաճ հոտ էր փչում: (*Traktam XIX Sota*, 36 a).
- ❖ Բաբբի Էլիսերը, Աբրիի եղբայրը, ասում էր, «Այս աշխարհում բոլոր աղետները առաջանում են հուդաներից”։ (*Traktam XIII Jebamoth*, 63 a).

ԿԱԳԱԼԻ (ԿԵՀԻԼԼԱՀԻ) ԳԻՐԲԸ

Յակով Բրաֆման

Կեհիլլահները ղեկավարում են տվյալ տարածքի ջիուդներին: Որտեղ կա Կեհիլլահ, այնտեղ անպայման կա Բետ-Դին:

Ջիուդական եղբայրությունները կարելի է համարել ջիուդական հասարակությունների արյունատար անոթները, իսկ Կագալը՝ սիրտը:

Բացի նախագահից՝ Կագալի բոլոր պաշտոնները փոխանցվում են հորից՝ որդուն:

- ❖ Կեհիլլահ կամ կագալ – Հասարակական ղեկավարություն
- ❖ Բետ-Դին – Թալմուդյան դատական, կրոնական և նոտար ծառայություն
- ❖ Հոդատայա -- ջիուդական ազատ փաստաթան
- ❖ Իեշիբոտ – Թալմուդական բարձրագույն ուսումնական հաստատություն
- ❖ Նախրի – Ոչ հրքյը
- ❖ Աստվածներ -- Աբրահիել, Յաբոոտա, Եհովա, Մամոնա, Սաբաոֆ
- ❖ Հրեշտակապետերից Գաբրիելը, Միքաէլը և Ռաֆաէլը միակներն են, որ բացահայտված են կանոնական Բիբլիայում: Եզրասի Գ գրքում, որը բացակայում է հայ եկեղեցու աստվածաշնչական կանոնից, հիշատակվում են Նա, Երեմիելը և Ուրիելը: Ընդհանրապես մեզ հայտնի հրեշտակապետերի թիվը հասնում է 11-ի, (յուրաքանչյուր անվան վերջում առկա է Էլ վերջավորությունը, որը հրքյայերենում Աստծո անվան կարճ տարբերակն է): Հրեշտակապետերի անուններն են՝
  1. Գաբրիել – Աստծո պատկեր
  2. Միքաէլ – Աստծո նման, Աստծո հզոր
  3. Ռաֆաէլ – Աստծո բժշկություն
  4. Անաէլ – Աստծո լույս
  5. Ուրիել – Աստծո տեսում
  6. Դակուիլ – Ինքն աստվածային
  7. Բարաքիել – Աստվածային սկիզբ
  8. Ադոնիել – իմ տերն Աստված է
  9. Փանուէլ – Աստծո հայտնություն
  10. Երեմիել --
  11. Իմմանուէլ --
  12. Սադաթիել--
- ❖ Նեդուվա -- ողորմություն, օգնություն
- ❖ Խերեն – Նզովք, անեծք
- ❖ Նիդույ կամ շամտա -- բարձրագույն աստիճանի խերեն
- ❖ Թալմուդը բաժանում է ջիուդների երդումները (որսաչա) երեք բաժնի՝
  - 1) Շեբուա-դեէրայտ (Մայիսեյի օրերի հենքով)
  - 2) Շեբուա-գեսետ (Թալմուդի հենքով)
  - 3) Խետամ-խերեն (հարցաքննություն խերենով)
- Հբրյաները համակրում են խորը երկյուղ և հարգանք առաջին երկու բաժինների նկատմամբ:
- ❖ Հբրյաներին արգելվում է նախրիների դատարանում դատվել: Հակառակ դեպքում Բետ-Դինը կարող է ենթարկել նիդույ կամ խերեն: Հակառակվելու դեպքում Բետ-Դինը կարող է ենթարկել մարմնական պատժի:
- ❖ Հարսանիքներին երաժիշտների, ուտեսների և հյուրերի հարցում միջամտում է Կագալը:
- ❖ Մանրուկէ -- Թլփատող՝ դանակով
- ❖ Մոգելիմ – Թլփատող՝ բութ մատերի երկար եղունգներով
- ❖ Խախամ – Թալմուդային հմուտ
- ❖ Կվատեռ – Քավոր
- ❖ Վախնախտ -- Թլփատման նախօրէին, այսինքն ծննդյան ութերորդ օրվա երեկոյան

լինում է պահակների գիշեր: Աղքատ հերյա պատանիները թալմուդի կարդացման համար ստանում են նեղովա: Մինագոգում ասողքից հետո, ժամը 10-ին, ամենաքիչը 10-ը մասնակիցներով կատարում են թլփատում (կոտում): Թլփատում են երեքը՝ սանդուկեն, մոգելիսը և ավարտում է բերանով արյունը ծծելով՝ խախսմը (Էջ 36):

- ❖ Վիֆիլ – Թլփատման տեղը
- ❖ Թանա -- studiosus
- ❖ Սոֆեր – Գրքայինիկ
- ❖ Ամորե -- Կարդացող
- ❖ Բոշ-գալուստա -- Ժողովրդի քաղաքական ներկայացուցիչ
- ❖ Գառն-Բոշ--Գալուստից հետո առաջին մարդը
- ❖ Դաիոն դի բաբա կամ ար Բետ-դին -- Գոանի կողքը՝ ավագ դատավոր:
- ❖ Հոշե-կալա -- գիտակների ժողովի յոթը ներկայացուցիչները
- ❖ Խաբոր -- գիտակ հասարակության երեք դեմքեր:
- ❖ Ալուֆիմ – ներկայացուցիչներ
- ❖ Բենե-կիոմե -- բեկնածուներ
- ❖ Հերյական կենտրոնական իշխանությունը կազմված է երեք կարեւոր պունկտերից՝
  - 1) Սուրա
  - 2) Պում-բադիտ (Գառների գտնվելու տեղը)
  - 3) Բադդադ (Բոշ-գալուստի ժամանման տեղը)
- ❖ Դաիոն – Կենտրոնից ուղարկված Բետ-դինի դիպլոմավոր դատավոր, ով ինքն է նշանակում երկու տեղակալ-ավագներին և իրականացնում դատաճիռ:
- ❖ 1)Աբ Բետ-դին-գառն – Քաղաքագլուխ՝ Բաբբի (նշանակվում է 3 տարով, ֆինանսական հարցերը լուծում է դաիոների, իսկ մնացած հարցերը Կազալի հետ)
  - 2)Բոշ-բետ-դին -- Բետ-դինի նախագահ
  - 3)Բետ-դին – 12 անդամներով
  - 4)Ալուֆիմ – քաղաքի ներկայացուցիչներ
- ❖ Հասարակական պաշտոնների աստիճանները պահպանվում են հետեւյալ կարգով՝
  - 1) Պարագլխի թեկնածու կամ քաղաքի ներկայացուցիչներ
  - 2) Դաիոն – որեւէ եղբայրության դատավոր կամ Բետ-դինի դատին մասնակցելու իրավունք ունեցող
  - 3) Գաբայ – Մեծ բարերար հավաքի ավագ կամ Բետ-դինի դատավոր
  - 4) Իկուրիմ – Հասարակության (ընկերության) հիմնական անդամներ
  - 5) Կուբեկագալ – Ընկերության լավագույն անդամները
  - 6) Հոշ մեդինա-- Ամբողջ երկրամասի կամ Կազալային ղեկավարության ժողովի ներկայացուցիչ
  - 7) Խ(հ)աբեր – ջիտական ազնվական

ԱՇԽԱՐՀԻ «ՆՈՐ ԿԱՐԳ» ԳԱՂՏՆԻ ՈՒՍՍՈՒՆՔԸ

«ՆՈՐ ԿԱՐԳԵՐԸ»՝ ԴԱ ՉԱՐԻ ԿԱՅՄԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆ Է:

ԳԵՏՏՈՒ ԴԻԿՏԱՏՈՒՐԱՆ՝ ԻՆՔՆԱՎԵՐԱՅՈՒՄ Է:

Մասունների հիմնական մասը չգիտի իր իսկ կազմակերպության բաքուն ծրագրերի մասին:
ՍԱՍՈՆԱԿԱՆ ԱՍՏՎԱԾԱՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

---Ազատ մասնությունը կրոն է

---Մասնությունը հակաքրիստոսություն է

---Ներշնչման աղբյուրը՝ Լուցիֆեր, Լուսակիրը, առավոտի զավակը: «Նա է լույս բերողը՝ չկասկածեք», - ասում են մասունները:

---Հիմնական ուսմունքը՝ «ինչպես թե Լուցիֆերը Աստված չի, ապա Ադոնայն է Աստված, որի արարքները փաստում են իր անգթությունը»:

---Մասունականությունը մի կրոն է որտեղ բոլորը միանում են և նույն հավատքը ունեն (չկա քրիստոնյա, հրեա, մուսուլման,..): Աստվածային կամքը պետք է հայտնվի բոլորին:

---Մարդու Աստվածացումը:

---Մասունների երրորդությունը՝

1) Հավատք

2) Հույս

3) Բարեգործություն

որոնք միջոց են երկրից դրախտ գնալու համար: Ամեն աստիճան ունի իր երդումները, որոնք գրվել են 1820թ: Վիլյամ Մորգանը եղել է 30 տարի մասուն, հրաժարվել է, ուղեցել է այդ մասին գիրք հրատարակել, մասունները նրան առեւանգել են ու Նյազարայում խեղդել: Բայց մի տարի հետո այդ՝ «Ազատ մասնության մեկնաբանություններ»-ը լույս տեսավ և մենք շատ բան իմացանք: Սրանք երկրպագում են տիեզերքի մեծ ճարտարապետին՝ ՅԱՀՔԱՀՕՆ-ին (Բսկ ՅԱՀՔԱՀՕՆ հրրյայերեն նշանակում է նաեւ փող)

Եհովա---(Johoh) Յահվե

Բահ ---հին Չաստված՝ Բահադ, Բաալ, Բեյ

Օն ---Բաբելոնյան խորհուրդների մեջ՝ գերագույն էակ

Մասունական գաղտնի գրքերում գրվում է Յ.Բ.Օ.(Y.B.O.): Մասունը իրավունք չունի արտասանելու՝ հոգին կանխիծով: Պետք է մի-մի մասուն մի-մի վանկ արտասանեն:

«Մասունայի եկեղեցու» հիմնադիրը Անտոն Լա Վեյն է:

Պատրաստվող ճգնաժամ: Սա շատ լուրջ մի հնարք է, որ պետությունները իրենք դիմեն մեկ Համաշխարհային կառավարություն ստեղծելու: (Բսկ երրորդ աշխարհում ընթացող կռիվը կարող է մարդկությանը «աշխարհի նոր կարգ» առաջնորդել՝ իհարկե ոչ):

Հնարավոր բեմադրություն: Համաշխարհային ճգնաժամ, դրան գումարած սովը, պարտքերն ու կլիմայի փոփոխությունը պետք է ստիպեն մարդկությանը նոր համակարգն ընդունի: Իրենց թեզը՝ «Համաշխարհային հարցերը, համաշխարհային լուծում են պահանջում»: Հին կտակարանում,--«Համասկոսը ավերակների կույտի պիտի վերածվի»:

«Եթե կառուցեն, պիտի գամ»,--սա «Նոր դարի» հավատացողների ուղղեցույցն է, այսինքն, որ այդպես Լուցիֆերն է ասում,--«ՈՒ ջիւղները ապրեն Պաղեստինում: Աշխարհը բաժանվի տասը շրջանների ու իրենք ղեկավարեն»:

Այս մարդիք, եթե իհարկե կարելի է այդպես կոչել, ասում են, որ եթե Հիսուսին Աստված եք համարում, ապա ինչով են պակաս Հիսուսից մնացած ջիւղները: Թալանել են մարդկությանը, կողոպտել, հափշտակել ահավոր գումարներ, հիմա էլ ասում են,--«Եթե երկնքից անձու է գալիս, ինչպե՞ս կարող եք չընդունել»:

ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ Իրականացման ծրագրային միջոցները՝

1) Հմուտ սինոխիստների 24 արձանագրությունները,

2) Կատեխիզիս,

3) թալմուդի օրենքները,

4) Կարալա:

ՆՊԱՏԱԿԸ՝ «Ն Ո Ր ԱՇԽԱՐՀ» ԴԵՍՊՈՏԱԿԱՆ ԿԱՌՈՒՅՑ՝

- Աշխարհը գլոբալիզացնել և հերյաները ղեկավարեն բոլորին.
- Ստեղծել ամբողջ մարդկության համար հուղայիզմի վրա հիմնված մեկ կրոն.
- Մարդկությունը լինի հերյաներին հյու--հնազանդ և հաշվետու.
- Վաճառել ընդերքը և մնացած, ինչը որ ենթակա է վաճառելու.
- Անտեսելով ամեն հանգամանք և հետեւանք, դիզել փող
- Բոլոր «իրենց համար անպետքների» հանդեպ կազմակերպել հաշվեհարդար:

Ծ Ր Ա Գ Ի Ր Ը

- ✓ Բարեկիրթ երկրներում ստեղծել «մաքուր» բարեկամություն, ընկերություն
  - ✓ Աստիճանաբար տիրել իշխանությունը և մաքրել այն գոյերից (Արիներից)
  - ✓ Քաղաքական բոլոր կազմակերպությունները բարոյագրկել, դարձնել կառավարելի
  - ✓ Քանդել գիտական կառույցները, սահմանափակել ուսման մակարդակը
  - ✓ Ջրկել տեղեկատվական հնարավորություններից, սերմանել դեբիլիզմ
  - ✓ Ազատվել հայրենասեր առաջադեմ բոլոր սուբյեկտներից
  - ✓ Ամբողջ ֆինանսական սիստեմը կենտրոնացնել ջիոդներին ձեռքբերում
  - ✓ Ամեն երկրում ստեղծել առեւտրի պռոտեկցիոնիզմ
  - ✓ Բնիկների զրկել ֆինանսական, ղեկավարման և կապի միջոցներից
  - ✓ Ջբաղեցնել վճռական բոլոր կառավարական և հսկողական դիրքերը
  - ✓ Բոլոր ուժային համակարգերը լրացնել միայն ջիոդներով
  - ✓ Ամբողջ իրավական համակարգը լրացնել միայն ջիոդներով
  - ✓ Մեփականացնել էկոնոմիկան, հողը, ընդերքը
  - ✓ Քանդել արդյունաբերական կառուցվածքը և գյուղատնտեսությունը, ստեղծել քառս
  - ✓ Վաճառել ընդերքը և ով ինչ արտադրի
  - ✓ Կազմակերպել բնակչության հատուկ հաշվառում՝ կազմել սեյցուցակներ
  - ✓ Ստեղծել սոցիալական բարդանք շարքային (ներքին) բնակչության համար
  - ✓ Առօրյա անըջանցելի գործարքների մեջ ընդգրկել միմիայն ջիոդներին
  - ✓ Հայի անվան տակ քարոզել բնակիչներին համոզիչ իշխանամետ թեզեր
  - ✓ Աստիճանաբար բնիկներին ընչագրկել, իրականացնել ստրկացման պոռոցներ
  - ✓ Ստեղծել բարեկամական կապեր և օգտագործել այն իրենց հուղայացնելու համար
  - ✓ Ստեղծել ընկերական կապեր և օգտագործել այն իրենց հուղայացնելու համար
  - ✓ Ստեղծել աշխատանքային կապեր և օգտագործել իրենց հուղայացնելու համար
  - ✓ Ստեղծել հարեւանական կապեր և օգտագործել այն իրենց հուղայացնելու համար
  - ✓ Ստեղծել սիրային կապեր և օգտագործել այն իրենց հուղայացնելու համար
  - ✓ Խոստանալ՝ չկատարել, ծախել, խաբել, թալանել, կողոպտել, չստացվեց՝ վերացնել
- Հիսուսը ազդարարել է .-**«Սուտ Բրիստոս ու սուտ մարգարեներ պիտի երեսն, կատարեն մեծ հրաշքներ՝ խաբելու նույնիսկ ընտրյալին: Տեսեք, ես ձեզ ասում եմ ժամանակից շուտ: Ըստ հնգամսայուանի, չարը յոթը տարի պետք է իշխի: Այդ ժամանակ էլ պիտի սկսի մեծ փորձությունը: Շատ վատ ժամանակներ են գալու և պետք է պատրաստ լինել»:
- «Արտը աշխարհս է: Բարի սերմը թագավորության որդիներն են, բայց որոնք չարին որդիներն են: Թշնամին որ զանիկա ցանեց, Սատանան է և հունձքը աշխարհիս վերջն է ու հնձողները հրեշտակներն են: Արդ ինչպես որ որոնք կը ժողվուի ու կրակի մեջ կ'այրուի, աշխարհիս վերջն ալ այնպես ըլլայ: ... Ո՛հ կրակի հնձոցին մեջ պիտի ձգեն զանոնք: Հոն պիտի ըլլայ լալ ու ակռաներ կրճտել: Այն ատեն Արեւի պես պիտի փայլին արդարները իրենց Հորը թագավորութանը մեջ»:
- Մաթեոս 13:36-43:
- Այսպէս է Մաթեոս մարգարեի կանխտորոշել ջիոդների վերջը՝ հսքը ցանում ու հավաքում են թագավորական, արիական ծնունդները, իսկ որոնք, մոլախոտը՝ Դելը, սատանան, ջիոդը և ինչպես նաեւ Նաստրադամուսն է հաշվարկել, նրանց սպասում է հրկիզում:

ԲԱՑԱՀԱՅՏՎԱԾ ՀՈՒԴԱ--ՄԱՍՈՆԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ձիուղները արտաքինից շատ լավ են տարբերում իրենց՝ ոչ ջիուղներից: Այդ մասին հատուկ նշված է Հին կուսկարանում՝ երբ Կայենը սպանեց եղբորը՝ Հաբելին, զնաց Նայիդ (Նաիրի) երկիր բնակվելու, ուստի հարցրեց Եհովային, թե արդյոք այնտեղի ջիուղները իրեն կճանաչեն և չեն սպանի, Եհովան պատասխանում է, որ իր վրա նշաններ կունենա ու այդ նշաններով բոլոր ջիուղները միմիանց կտարբերեն: Նախ՝ եթե Կայենն ու Հաբելը առաջին մարդիք էին՝ որտեղի՞ց ուրիշ ջիուղներ, որ դրան էլ ճանաչեն: Եվ հետո՝ երեք հազար տարի է ջիուղը գոյություն ունի և իրենց տարբերում է մնացածից՝ առավելուս ԱՐԵՐԻԳ, իսկ Արիները այդ մասին անգամ գաղափար չունեն: Այդ ի՞նչ արտաքին տարբերություններ են:

Հնազույն և միջնադարյան նկարիչները այդ տարբերությունը պատկերել են հայացքի մեջ՝ այսինքն աչքերի կառուցվածքով (աչքերի բիբերը հավասարաչափ չեն կենտրոնացված, խեղաթյուրվածի՝ գծի աչքեր են և ներքեի կոպերը եզրերում լոճած են՝ այդ պատճառով տղամարդիք աշխատում են աչքերիդ մեջ չնայել) և օձի գիշատիչ նայվածքով: Այսօր արդեն մենք գիտենք երկորորդ արտաքին տարբերությունը՝ ակնաջների բլթակները բացակայում են և ունեն գավաթի (չաշկա) բռնակի տեսք: Երրորդը՝ 6-ի մմանվող բիթն է, այն կախված է բերանի վրա և վերջույթն է կտրանում, չորրորդը՝ գլանաձեղ գանգը, ներքեի շուրթը անպայման թեթև կախված է և առաջ եկած:

Իսկ կանայք ավելի հեշտ են տարբերվում՝ բացի արտաքին այս տարբերություններից, նրանք անպայման ուժեղ գոնոր են ցուցաբերում՝ տղամարդկային պահվածք:

Ոչ մի ջիուղի երեխա սիրո արդյունք չի, այն ծնվում է կամ հաշվարկների համաձայն, կամ կազայի նշանակումով, կամ ամուսինների պայմանավորվածությամբ այս կամ այն Արիացի տաղանդավոր գեն ունեցող տղամարդուց:

- Ձիուղական իշխանությունը՝ գաղափարների կազմալուծման ռեժիմ է
  - Ձիուղական գատիկ՝ Նավինը սպանեց Ռամգես քաղաքի բոլոր առաջնեկ տղաներին
  - Մասունները միջոց են մութ ուժերի՝ սատանաների համար
  - Թորան՝ Բիրլիան սատանայական ծրագրերի ժողովածուն է
  - Թալմուդը խեղաթյուրվածների օրենսգիրք է
  - Հմուտ սիոնիստների արձանագրությունները՝ 1897թ. Շվեցարիայի Բալ քաղաքում,
  - «ԿԱՏԱԽԵԶԻՍԸ»՝ Տպագրված 1958թ. Թել-Ավիվում
  - 1913թ. Դաշնային պահեստի համակարգի /Federal reserve sistem/ բաժնետերերը
    - «Ռոտշիլդ»--Լոնդոն, Բեռլին
    - «Լազարո եղբայրներ»--Փարիզ
    - «Բզրոել Մոսես սեյֆ»--Բուսայիա
    - «Վորբուրգ»--Ամստերդամ, Համբուրգ
    - «Լեհման եղբայրներ»--Նյու-Յորք
    - «Բուխեն--լեհոր»--Նյու-Յորք
    - «Չեյզ մենիետն»--Նյու-Յորք
    - «Գելդման Սաքս»--Նյու-Յորք
  - Չարի ուժերը ավելի գորավոր են, որովհետև գիտեն փող կուտակելը, ապա ուրիշին օգտագործելու, շահագործելու ձևերը
  - Փողը կուտակվելու է մի քանի հոգու մոտ և ԱՄՆ-ը քանդվելու է
  - 1974թ-«Աշխարհի նոր կարգ» կամ «Միջազգային նոր կարգ» Ֆրանկլին Ռուզվելտի դոկարների վրայի նկարները
    1. Երկմաս բուրգ
    2. Օգիրիսի կամ Բելի չարի Աստված ամենատես աչք
    3. Բուրգի տակ գրված է «Ժամանակների նոր կարգ»
- Սրանք 1782 թ. դրոշմվել են ԱՄՆ-ի պաշտոնական կնիքի վրա, 150 տարի հետո մեկ դոլար կոպյուրի վրա դաշնային պահեստի թողարկված փողը:
- Գլոբալիզացման ուղին՝ «Մեկ աշխարհ» բռնատիրություն (դեսպոտ)

ԱՄՆ-ը մինչև 1913թ. չկարողացավ ունենալ կենտրոնական բանկ՝ իլյումինատները խանգարում էին: Պատերազմների իրահրմանը զուգահեռ ջիտով բանկիրները անցան «բանկային պանիկայի» մարտավարությանը՝ Ռոտշիլդի ազնետ Մորգանի գլխավորությամբ, իսկ դեկավարը՝ ֆինանսների «գերագույն քուրմ» Ջոն Թորն էր: Միջնախավը վերջնականապես վերացնելու նպատակով մտցրին պռոգրեսիվ վարկերը:

Քայլերը դեպի աշխարհի կառավարություն

1913 թ. Անտեյլակ Վիլսոնին դրեցին պրեզիդենտ ու իրականացրին ՖՌԱ-ը (Վաշինգտոն) 1918թ--Վիլսոնը Ռոբլվելլերի փողերով 1-ին աշխարհամարտից հետո կազմակերպեց ստեղծելու ազգերի լիգան:

1920թ--Ազգերի լիգա (Ժնև)

1920-21թ--Միջազգային հարցերի թագավորական հաստատություն (Լոնդոն)

29.06.1921թ--Արտաքին հարաբերությունների խորհուրդ (ԱՀԽՆյու-Յորք): Նպատակն է ցնցել ԱՄՆ-ի ազգային անկախությունը՝ վերածել ստրուկների

1945թ.--Կառուցվեց ՄԱԿ-ը (Նյու-Յորք): Հողը նվիրեց Ջոն Ռոբլվելլերը: Նպատակը՝ երկրագունդը բաժանել 10 վարչական շրջանների և վերջ տալ ազգերի ինքնիշխանությանը: Տեսան, որ ուժի միջոցով անհնար է, որոշեցին բաժանել այն ըստ տնտեսական տեսակետների:

1954թ--Բելդենբերգի պլան (Հոլանդիա)՝ Եվրոպան մեկ տնտեսական շրջանի վերածել

1968թ--Հոմնի ակումբ: Նպատակը՝ աշխարհը 10 շրջանների բաժանել

1973թ.--Եռակողմ հանձնաժողով (ԱՀԽ-ի կրկնօրինակն է): Նպատակը՝ պատրաստել աշխարհի կառավարությունը: Հանձնաժողով՝

--Դեյվիդ Ռոբլվելլեր--Հյուսիսային Ամերիկայի նախագահ

--Ջորջ Բերդին--Եվրոպայի նախագահ

--Իսամու Յոմոչիտա--Ճապոնիայի նախագահ

1974թ.--«Աշխարհի նոր կարգ» -ի ծրագիր

2-րդ Աշխարհամարտից հետո ԱՄՆ-ում իրենց ներկայացրած նախագահները՝

- ❖ Ֆրանկլին Ռուզվելտ—մատնական օթյակ
- ❖ Հերրի Տրումեն--ԱՀԽ
- ❖ Ջոն Բենեդիկ--ԱՀԽ
- ❖ Լինդոն Ջոնսոն—մատնական օթյակ
- ❖ Ռիչարդ Նիքսոն--ԱՀԽ
- ❖ Ջերալդ Ֆորդ կրտս. —մատնական օթյակ, ԱՀԽ
- ❖ Ջեյմս Կարտեր կրտս--ԱՀԽ/ԵՀ
- ❖ Ռոնալդ Ռեյգան—մատնական օթյակ
- ❖ Ջորջ Բուշ--ԳՈ, ԱՀԽ, ԵՀ
- ❖ Բիլնթոն
- ❖ Ջորջ Բուշ կրտսեր

«Նոր դար» խորհրդապաշտություն (Մեկ աշխարհ)

«Նոր դար» կրոնը համաստվածություն է: Այսինքն, ինչ, որ գոյություն ունի, ապրում է, Աստված է: Աստված չկա, փոխարեն ընդունում են Աստված—ուժը (Կյանք—ուժ): Բույսերը, կենդանիները, մարդիք կամ Աստված են, կամ Աստծո մաս: Մասոն կանանց՝ Բլավատսկայա, Բեսանթ, Բեյլի խորհուրդները

--Ավելի լավ է իշխել դժոխքում, քան ծառայել դրախտում

--Լավ է լինել մարդ, և թագավորել, քան կորչել սուրբ հոգիների դրախտում

--Սատանան իր սպասավորների միջոցով պիտի փորձի «Աշխարհի նոր կարգը»

ՀՐԱՀԱՆԳ ԽՍՀՄ-ի ՀՐԵԱՆԵՐԻՆ (ԿԱՏԱՆԵԶԻՄ)

(վերահրատարակվել է Թեյ-Ավիվում 1958թ.)

Հրեաներ, սիրեցեք իրար, օգնեցեք իրար՝ եթե նույնիսկ ատում եք մեկմեկու:

Ձեր ուժը ձեր միության մեջ է, դրանում է մեր հաջողությունների, փրկության, ծաղկման գրավականը: Սփռվելուց հետո բազմաթիվ ժողովուրդներ կործանվեցին՝ քանզի նրանք չունեին գործունեության ծրագիր ու աջակցություն: Իսկ մենք, հանրային զգացողության շնորհիվ անցանք դարերի և ժողովուրդների միջով, պահպանվեցինք, բազմացանք, հզորացանք: Միասնությունը նպատակ է և միաժամանակ նպատակին հասնելու միջոց: Ահա ինչու մենք իմաստը և ինչի՞ պետք է ձգտել: Մնացյալը արդյունքն է և կգա ինքըստ-ինքյան: Օգնեք իրար, մի վախեցեք, թե ազգայնամոլի համբավ կհանք, մի վախեցեք հոփանավորումից (պռտակցիա), դա մեր գլխավոր միջոցն է՝ գործիքը: Մեր ազայնակա-նությունն միջազգային է, դրա համար էլ հավաստի է: Բոլոր դավանանքների, բոլոր կուսակցությունների, բոլոր ազգերի հրեաների համար դեպի դա դռները բաց են: Իսկական ինտեռնացիոնալիստը միայն նա է, ով հրեականության հետ կապված է արյամբ՝ մնացյալը ամբողջությամբ խեղաթյուրանք է և խաբեություն: Լայնորեն ներգրավենք արյունակից մարդկանց՝ միայն նրանք ձեզ ցանկալի կենտոլորտ կապահովեն:

Ձեվափորեք ձեր ազգային կադրերը, կադրերը սրբության սրբոցն են, կադրերն են վճռում ամեն ինչ: Այսօրվա կադրերը մեր վաղվա օրն են: Ամեն մի ամբիոն, ամեն մի ինստիտուտ պետք է դառնա մեր ազգային կադրերի դարբնոցը: Հրեական երիտասարդությանը նախապատրաստեք ընդունելու նախորդների փոխանցումը:

Թող ոչ հրեաների յուրաքանչյուր նոր սերունդ ընդհարվի ամբողջ խորությամբ կազմա-կերպված մեր պաշտպանության հետ: Երբ բեմից հեռանում է ավագ սերունդը, յուրաքան-չյուր անդամ և ավելի հզոր երիտասարդ հրեաների կոնորտը նրա փոխարեն թող նախօրոք նախապատրաստված հերթափոխի կանգնի: Դուռ համար մեր երիտասարդներին հար-կավոր է հնարավորինս առավել ղեկավար պաշտոնների տեղավորել, որոնք ապացուցած կլինեն իրենց հասունությունն ու տաղանդավորությունը: Եթե նույնիսկ այդքան էլ հասունացած չեն՝ ոչինչ, կհասունանան արդեն պաշտոնում: Ով իշխանություն ունի՝ նա և՛ ճիշտ է և՛ խելոք:

Մենք պարտավոր ենք երեխաներին փոխանցել ավելին՝ քան ստացել ենք մեր հայրերից, իսկ նրանք պարտավոր են պահպանել ու բազմապատկել այն, ինչ ստացել են ու նույն կերպ փոխանցեն սերունդներին:

Մրանում է մեր ուժը, մեր տեվականությունը, մեր անմահությունը:

Աշխարհը դաժան է: Մարդասիրության ու բարեգործության համար այստեղ տեղ չկա: Յուրաքանչյուր ժողովուրդ ինքն է իր երջանկության դարբնը: Այլոց ազգային կադրերի մասին հոգալը մեր գործը չի: Եթե նրանք ալարում են իրենց մասին հոգալ, ինչու՞ պտի մենք դրանց մասին մտածենք: Օրինակ մի վերցրեք գոյերից («գոյ» հրեաները հեզմանքով անանում են ոչհրեաներին), որոնք ապրում են հայեցողականորեն՝ լավի հույսով: Մի սպասեք բնության ողորմածությանը՝ վերցրեք՝ Մեր առաջադրանքը վերցնելն է:

Ստեղծե՛ք ձեր հանրիկը (կոլեկտիվ, փոքր հանրություն) և այդ հանրիկի հետ մտեք, դու՛րս մղեք ոչ հրեաներին: Հիշե՛ք, բոլոր բարձր վճարվող, ազդեցիկ, շահութաբեր պաշտոնները մեր ազգային եկամուտն են: Հիշե՛ք, մինչ մեր մակարդակն աճած յուրաքանչյուր ոչ հրեա կարող է զբաղցնել այնպիսի բարձունք՝ ինչը կպատկանար մեզանից յուրաքանչյուրին:

Մենք հանրիկներ ենք ստեղծում նրա համար, որ գոյերը չխանգարեն մեզ՝ մեր ուզած ձեվով ապրելու: Թող գոյերն էլ փորձեն ստեղծել իրենց հանրիկները, դժվար թե դա դրանց

հաջողվի, դրանք կգծովեն ավելի շուտ, քան կհասցնեն որեւէ բան անել, իսկ մենք կօգ-
նենք դրանց .... որ գծովեն:

Գոյերն անընդունակ են խորը դատել, վերլուծել ու անհրաժեշտ ընդհանրացումներ կա-
տարել: Նրանք բոլոր երեկոյթներն ընկալում են չափից դուրս մակերեսորեն, չափից դուրս
որոշակի, հերթականության կապի մեջ փաստերը չեն տեսնում: Անընդունակ են ընդհան-
րացման, վերածականացման: Նրանց համար յուրաքանչյուր դեպք լոկ առանձին դեպք է՝
ինչքան էլ հաճախ կրկնվի:

Նրանք ասլորում են խոզերի պես՝ մոռութեբրը խրած հողի մեջ, և կասկածելով, որ երկինք էլ
կա: Մեր գաղափարախոսությունը սկզբունքորեն տարբեր և հակադարձ է գոյերի գաղա-
փարախոսությունից:

Նրանք ասում են, «Ավելի լավ է քիչ՝ բայց լավը»:

Մենք ասում ենք, «Ավելի լավ է շատ և լավը»:

Նրանք ասում են, «Ավելի լավ է լինել աղքատ՝ բայց առողջ, քան հարուստ ու հիվանդ»:

Մենք ասում ենք, «Ավելի լավ է լինել հարուստ ու առողջ, քան հիվանդ ու աղքատ»:

Նրանք ասում են, «Ամեն ինչ կամ ոչինչ»:

Մենք ասում ենք, «Ավելի լավ է որեւէ բան՝ քան ոչինչ»:

Նրանք ասում են, «Տալը նույնքան հաճելի է՝ որքան ստանալը»:

Մենք ասում ենք, «Տալը գուցե եւլ հաճելի է, բայց ստանալը նաեւ օգտակար»:

Նրանք ասում են, «Շարժվիր ըստ քո օրենքի՝ դա քո պարտքն է»:

Մենք ասում ենք, «Շրջանցիր օրենքը՝ և ես գոհ կլինեմ»:

Նրանք ասում են, «Հաղթանակ կամ մահ»:

Մենք ասում ենք, «Հաղթանակ ասլորելու համար և ոչ կյանք հանուն հաղթանակի»:

(Եթե կյանք կա՝ ու մ է պետք հաղթանակը. Պարտության դառնությունը հարկավոր է
տանել և սպասել. Ուլ համբերություն ունի՝ կհասնի ամեն ինչի):

Այն ամենն, ինչի ընդունակ են և զգում են դրանք՝ զգում ենք և ընդունակ ենք մենք, իսկ
ամենն, ինչ զգում և կարող ենք մենք՝ նրանց տրված չի...:

Ամենն, ինչ ունենք մենք այսօր՝ նրանց հասանելի առավելագույնն է:

Ամենն, ինչ ունենք մենք այսօր՝ լոկ միջոց է էլ ավելիին հասնելու:

Այն ամենն, ինչ նրանք ունեն այսօր՝ մերն է, նրանց ժամանակավորը:

Իշել նրանցից այն, ինչը խոստացած մեզ Աստծո կողմից՝ մեր հանձն է:

Գոյերը համառ են, բայց բավական հաստատակամբ չունեն՝ նպատակին հասնելու
համար: Նրանք ալարկոտ են՝ դրա համար էլ անընդհատ շտապում են: Բոլոր հանձները
աշխատում են լուծել միանգամից: Հանուն մեծ հաղթանակի նրանք զոհում են փոքրը:
Սակայն նման հաղթանակ կամ ընդհանրապես չի լինում, կամ հաղթելով մնում են
կոտրած տաշտակի առջեւ: Մենք դավանում ենք փոքր հաղթանակների մարտավա-
րությանը՝ չնայած դեմ չենք մեծերին: Փոքր հաղթանակը նույնպես հաղթանակ է: Գոյերը
չեն կարողանում ո՛չ դեկավարել, ո՛չ ենթարկվել: Դրանք կենսաքանդորեն գործ տապա-
լողներ են:

Գոյերը նախանձ են, նրանք ասում են իրենց իսկ եղբայրներին՝ երբ դրանք գորշ
կեղտերից վեր են բարձրանում: Թույլ տվեք դրանց հոշոտելու այդ վեր բարձրացողներին և
դրանք մեծ բավականությամբ կանեն դա:

Հաշտարարի դերը վերցրեք ձեր վրա, խաղարարի տեսք ընդունեք, պաշտպանեք այդ
«դժբախտներին», որոնց դեմ զինվել է ամբոխը, բայց այնքանով, որ բարոյ և ճշմարիտի
համբավ վաստակեք: Մի փոքր գալստություն և դուք կգրադեցնեք հենց նոր հոշոտածի
տեղը: Երբ երկու գոյ կռվում են՝ շահում է հրեան:

Բորբորեք դրանց իրար դեմ, ստեղծեք և գրգռեք նախանձն իրար հանդեպ, բաց գործեք քարեկամության քողի տակ, նուրբ ու աննկատ:

Գոյերն ապրել և իրենց առջել հանձներ դնել չգիտեն: Մենք նրանց առջել խաբուսիկ խնդիրներ ենք դնում, իսկ նրանք փորձում են լուծել: Գոյերը չեն ուզում խնդրել՝ համարելով նվաստացուցիչ, այնինչ աղքատ ու նվաստ են:

Մենք ասում ենք, «Ամեն նվաստացում բարիք է՝ եթե շահույթ է բերում»: Հանուն նպատակի կարելի է նվաստանալ: Նվաստանալ էլ կարելի է պատվարժանորեն: Չկա անբարոյակամություն, եթե այն նպատառում է մեր ժողովրդի ծաղկմանը: Նպատակը լուսավորում է միջոցները:

Գոյերը հիմար են և կոպիտ: Դա նրանք անվանում են ազնվություն, սկզբունքայնություն, օրինավորություն:

Կախված իրավիճակից, հարմարվել ու վարքը փոխել չկարողանալը, ուղեղի ճկունությունը նրանք կոչում են «ինքնուրույնություն», «սկզբունքայնություն»:

Գոյերը այնքան հիմար ու կոպիտ են, որ նույնիսկ չեն կարողանում ստել: Իրենց հիմարությունն ու պարզունակությունը նրանք դարձյալ անվանում են ազնվություն և առաքինություն՝ չնայած ի ծնե անպատիվ են ու ստահող:

Իրենց հատուկ պարզունակությունը նրանք հնում կոչում էին բարբարոսություն, միջին դարերում ասպետություն, իսկ հետո՝ ջենտլմենություն: Դատարկ առիթներով միմիանց սպանում էին մենամարտերում, մման սկզբունքներով ինքնասպանություն էին գործում, ... թող շարունակեն նույնը անել: Նրանք սահմանափակված են իրենց կարողություններում և այդ պատճառով ամեն ինչում սահմանափակումներ են դրել:

Իսկ մենք ասում ենք, «Մարդու հնարավորությունները անսահման են՝ քանի դեռ նա գործում է իրադրության համաձայն»:

Այս միջոցների արդյունավետությունն ստուգված է բազմաթիվ սերունդների կողմից: Այդպես են վարվում մտավ, այսպես կոչված, շահագործողները՝ դրոված ժողովուրդներին ենթակայության տակ պահելու անհրաժեշտությունից:

Գլխավորը մեղադրելն է, դրանից հետո թող դրանք արդարանան: Ով արդարանում է՝ նա ուրեմն կիսով չափ մեղավոր է:

Եթե կարծում եք, որ հնարավոր է, նրանց վարքին քաղաքական աստառ տվեք, մատնություններ գրեք նրանց վրա, անանուն մամակներ, մեղադրեք նրանց հակաստվետական արարքներում, տնտեսական նենգադուլի (սաբոտաժ) մեջ:

Նրանց դրդեք հանդես գալ պետական իշխանությունների դեմ, ապա մերկացրեք և ոչնչացրեք նույն իշխանությունների օգնությամբ:

Հանգիստ կյանքի և արտոնությունների իրավունք ստանում են միայն նրանք, ովքեր խոնարհաբար հետևելու են մեզ, շարժվում մեզ հետ:

Ով ցանկանում է գնալ իր ծանապարհով՝ նա պոտենցյալ վտանգ է և պետք է զրկվի ամեն աջակցությունից ու գոյության միջոցներից:

Կամ մեր սահմանած կարգը, կամ կատարյալ ամենաթողություն:

Հարկավոր է այնպես անել, որ խառնաշփոթ շարունակվի մինչ այն պահը, երբ վերջնականապես տանջասիար եղած, հոգնած ու հուսախաբված գոյերը խնդրեն իշխանությունը վերցնենք մեր ձեռքը և իրենց հանգիստ կյանք ապահովենք:

Գոյերը պետք է աշխատեն մեր ղեկավարության տակ, մեզ օգուտ տան: Ով մեզ օգուտ չի տալիս՝ նա պետք է վռնդվի:

Մեր շահերից վեր՝ ուրիշ շահեր չկան:

Ով մեզ հետ չի՝ մեր դեմ է:

«Ակն ընդ ական, ատամն ընդ ատաման», - այսպես է սովորեցրել մեզ Մովսեսը, այսպես են ապրել մեր նախնիները, այսպես պիտի ապրենք մենք:

Վրեժը սրբազան զգացմունք է, այն դաստիարակում է բնավորություն, հաստատում է մարդ իմնելը: Վանեցեք ձեզանից խոնարհության, համակերպվելու զգացումը: Քրիստոնեական սրտացավության, ինքնանվաստացման, համակերպման և ինքնահրաժարականի քարոզ-ները թողեք տխմար գոյերին՝ նրանք հենց դրան են արժանի:

Գոյերի մեջ տարածեք, քարոզեք քրիստոնեական «առաքինություններ», իսկ ինքներդ մնացեք հոգով կարծր և անհաշտվողական: Թշնամու համդեպ եղեք անողոր: Եթե այսօր դուք ներքե ձեզ հասցված նրանց վիրավորանքը՝ վաղը ավելի մեծ վիրավորանք կհասցնեն: Մի վարժվեք վիրավորանքները հանդուրժել և կոտրեք վիրավորելու ամեն մի ցանկություն այլոց մեջ:

Մշտապես հիշեք այն եզրագծերի մասին, որ սահմանել է իր համար գոյը: Նրա մտածողությունը քարացել է այդ սահմաններում, նա ի վիակի չի այդ շրջանակից դուրս գալ: Այդտեղ է դրանց դժբախտությունը, այդտեղ է մեր առավելությունը:

Գործեք այնպես, ինչպես չի թույլատրում նրանց աշխարհընկալումը, նրանց գաղափարը: Արեք այն, ինչը նրանց թվում է անհմարին, անհավանական: Նրանք չեն հավատա, որ դուք ընդունակ եք անելու կամ ասելու այն՝ ինչի ընդունակ չեն իրենք:

Խոսեք, գործեք ինքնավստահ, համառորեն ու նախահարձակ, շշմեցնող ու խելապտույտ առաջացնող կերպով, հնարավորին շատ բառախաղով ու աղմուկով, հնարավորին անհասկանալի, գիտական: Հիփոթեզներ, տեսություններ, ուղղություններ, դպրոցներ, իրական ու անիրական ծրագրեր ստեղծեք: Ինչքան տարօրինակ, խուսաբարդ այնքան լավ: Թող ձեզ չփոթեցնի, որ դա ոչ ոքի պետք չէ, որ վաղը այն կմոռանան: Կգա նոր օր՝ նոր գաղափար կտանք: Դրա մեջ է մեր ոգու հզորությունը, դրա մեջ է մեր ինքնահաստատումը, դրա մեջ է մեր առավելությունը:

Թող գոյերը մարեն մեր պարտամուրհակները, թող գլուխները ջարդեն մեր նետած գաղափարներում դրական հատիկներ որոնելով: Թող փնթրեն ու գտնեն այն՝ ինչը այնտեղ չկա... վաղը մենք նոր կերակուր կտանք նրանց պարզունակ ուղեղներին:

Կարելիոր չի, թե դուք ի՞նչ եք ասում, կարելիոր է, թե ինչպե՞ս եք ասում:

Ձեր ինքնավստահությունը կընդունի որպես համոզվածություն, տեսակետ որպես գեղազանցություն, սովորեցնելու և ուղղելու սովորույթ՝ ինչպես առավելություն: Խելահաս արեք դրանք, խառնեք ներվերը, ճնշեք դրանց կամքը՝ ովքեր կհակառակվեն ձեզ, հեղինակազրկեք ձայնարկումներին ու դուրս ցցվողներին, ամբոխի ինքնասիրությունն ուղղեք չհավատացողների դեմ, գրույցների ու քննարկումների ժամանակ օգտագործեք պարկեշտության եզրային արտահայտություններ:

Հարցրեք տարակուսողների ու հակաճառողների անուն, ազգանուն, հայրանունները, աշխատանքի տեղը, պաշտոնը: Դա որպես կանոն չփոթեցնում ու վախեցնում է դրանց և դրանք նահանջում են: Պահանջեք պատասխանել և պատասխանն ստանալով մի խորացեք դրա էության մեջ՝ պարզապես հայտարարեք՝ «այդպես չէ, բոլորովին այդպես չէ»:

Եթե որեմէ «խեղդ» կփորձի մերկացնել ձեզ, ամբոխը չի լսի և կդատապարտի, թեկուզ այն բանի համար, որ մերկացնելով ձեզ, նա ապացուցում է ամբոխի հիմարությունը՝ իսկ դա չի ներում:

Եթե գոյը կփորձի երեվակայել իրեն՝ ուշադրություն հրավիրելով իր վրա, այդ պահին հնարավորին շատ աղմկող էֆեկտներ առաջացրեք, դմբաբացրեք ոտքերով, վեր կացեք քայլեցեք, ճռնացրեք աթոռները, ծիծաղեցեք, մոմաացեք քթի տակ, հագացեք ու խնչեցեք, ընդհատեք ելույթը:

Այդպես կարելի է դիմագրկել ամբողջ ժողովրդին:

Սկզբում դրանք գրկվում են պատմությունից ու ավանդույթներից, ապա մենք ձեվափոխում ենք մեր ցանկացածով, մեզ ձեռքնտու կերպով:

Մի թողեք, որ դրանք մոտենան ու խորհրդվեն: Դրանք իրար հետ պետք է հաղորդակցվեն մեր միջոցով և մեզ հետ: Այս գործելակերպը մեզ միշտ տեղյակ է պահում և դարձնում ազդեցիկ:

Մի թույլ տվեք, որ դրանք որեւի՛ հարց քննարկեն առանց մեզ: Այնտեղ, ուր երկու գոյ կա՝ պետք է գոնե մեկ հրեա լինի: Եղեք ամենուր և ամենատես:

Եթե հնարավոր չէ շրջափակել ու մեկուսացնել երիտասարդ ու հեռանկարային գոյին՝ նրան հարկավոր է դարձնել կառավարելի: Հրապուրեք նրան ձեր շրջապատի մեջ, նրա շուրջը ստեղծեք խիտ հրեական օդակ, զրկեք նրանց իրենց շրջապատից, իրենց ծանոթներից: Պարտադրեք դրանց ամուսնանալու հրեա կանանց հետ և միայն դրանից հետո բացեք դրանց առաջ փակ դռները: Մի վախեցեք, դրանց երեխաները միեկնույն է մերն են լինելու: ՌՒՄ ցույն էլ որ թոմի մեր կովի վրա՝ միեկնույն է հորթը մերն է:

Գնելով մման գոյին՝ դուք ձեր լուման եք ներդնում մեր հրեական համայնքի գործին: Այդուհետ, մման գոյերի աշխատավարձը մեր ազգային եկամուտն է: Հանուն իրենց երեխաների դրանք կկորցնեն իրենց քաղաքացիական պարտքի զգացումը և համենայն դեպս՝ հակասեմիթ այլեվս չեն լինի:

Հրեա կնոջ հետ կենակցելը մեր միջոցներից մեկն է, որով տաղանդավոր գոյերին մենք ներ ենք առնում մեր ազդեցության ու շահերի գոտի:

Ամուսնացեք գեղեցիկ ու առողջ գոյ կանանց հետ, թող նրանք մեզ համար առողջ սերունդ ծնեն, թող բարեփոխեն մեր ցեղը:

Այսպիսով՝ յուրաքանչյուր հեռանկարային գոյին հրեա ընկերուհի կամ ընկեր:

Եթե ամեն գոյ տեղավորի մի հրեայի՝ մենք բոլորս էլ տեղավորված կլինենք:

ԵՎ վերջին խոդորուրդը. Զգոն եղեք, խալանական ինկվիզիցիան և գերմանական ֆաշիզմը չպետք կրկնվեն:

Դեռ օրօրոցի մեջ խեղդեք մեր հասարակությանը հակադրելու ամեն մի փորձ, հակա-հրեական հակումները ոչնչացրեք դեռ չծնված, ինչ տեսքով էլ որ դրանք հանդես գան:

Ֆաշիզմը պատմական երեվույթ չէ: Այն առաջանում է այնտեղ, որտեղ մենք թերագնահատում ենք «մեր սեփական երկրի տերը մենք ենք» տեղացիների ծգառումը: Ֆաշիզմը ենթագիտակցաբար հասունանում է բոլոր ժողովուրդների մոտ: Մեր բախտն է, որ տարբեր ժողովուրդների մոտ այն հասունանում է տարբեր ժամանակ ու տարբեր տեսքով:

Փողով գնեք, ոչնչացրեք, թույլ մի տվեք վերահրատառակել աշխատություններ, որտեղ քաջահայտվում է մեր տակտիկան ու ստրատեգիան, որտեղ հրեան ներ-կա-յացվում է այլ լույսի ներքո:

Ժողովուրդները չպետք է հասկանան և իմանան հրեական ջարդերի ու հալածանքների փաստական պատճառները: Այս հարցի շուրջ նրանք պետք է հավատան միայն մեր մեկ-նաբանություններին:

Հատուկ ուշադրություն դարձրեք ըմբոստներին, որոնք չեն ուզում գլուխ խոնարհել մեր գերակայության առջեւ, չեն ուզում աշխատել մեզ համար և գործում են ընդեմ մեր քաղաքականությանն ու գործընթացին: Նման մարդկանցից վաղ թե ուշ ձեվավորվում են հակասեմիթները: Մի թույլ տվեք, որ փոքր հակասեմիթը դառնա մեծ ջարդարար: Թող նրանց կոկորդում մնա ազգային արժանապատվության իրենց գաղափարը:

Ցանկացած պատրվակով, ցանկացած առիթով հեղինակագրկեք դրանց, մերկացրեք: Համախմբվեք մմանների դեմ, խփեք բոլոր հնարավոր միջոցներով, քանի դեռ մենակ են: Նրանք չեն կարող դիմանալ մեր հանրիկի (կոլեկտիվի) հարձակմանը, թեկուզ հազար անգամ էլ ճիշտ լինեն: Նրանք մեղավոր են արդեն նրանով, որ խանգարում են մեզ: Նման համառների մասին հեղինակագրկող լուրեր տարածեք, կասկածելի համբավ ստեղծեք դրանց շուրջ: Վերջ ի վերջո դրանցից կսկսեն վախենալ մույմիսկ նրանք, որոնք շատ լավ գիտեն, լավ կարծիք են ունեցել և աջակցել են դրանց: Զրկեք դրանց կապերից ու հաղորդակցվելու, նորմալ աշխատելու իրավունքից: Կասկածի տակ դրեք դրանց կատարած աշխատանքի նպատակահարմարությունը, զբաղեցրած պաշտոնի անիրաժեշտությունը: Մեկուսացրեք, ամբողջին զրգռեք դրանց դեմ, զրկեք հասարակություն մեջ գրաված ազդեցիկ դերից, դրդեք գանազան տհաճ միջադեպերի, նվաստացրեք, արհամարեք, պարզեվի և

պատժի անարդարությանը դժգոհացրեք և երբ սկսեն բողոքել, մեղադրեք չենթարկվելու, ենթակայության խախտման, անհաշտվողականության, քամքասանքի մեջ:

Դիմեք հասարակությանն ու վարչական մարմիններին, քարշ տվեք դրանց կուսկոմիտե, արհիվիտե, միլիցիա և եթե հնարավոր է՝ դատարան: Եթե ըմբոստը ձեզանից երիտասարդ է՝ մեղադրեք անպատկառության, եթե հասակակից է՝ եղբայրության և անպատճառ ինտեռնացիոնալիզմի կանոնների խախտման մեջ:

Մի խոսքով մի շարք մանր, գրգռիչ անհարմարություններ ստեղծեք, որ գոյը գիտակցի անմիջապես: Ձեր ձեռքի առարկաները դրեք դրանց իրերի վրա, տորերք ոտքերը, շնչեք երեսին, ընկեք վրանները, խոսեք դրդիչ բարձր տոնով... բոլը նա միշտ զգա ձեր արմուկն իր կողի վրա, երկար չի դիմանա...: Տիա՞մ միջադեպից խուսափելու համար նա պիտի շրիկացնի դուռն ու գնա: Տվեք նրան այդ հնարավորությունը:

Մեծագույն լկտիություն՝ ահա մեր նշանաբանը:

Մեղադրեք հակասեմիության մեջ նրանց, ովքեր կփորձեն մերկացնել ձեզ: Կացրեք նրանց այդ պիտակը և կտեսնեք, թե մնացած գոյերն ինչպե՞ս անմիջապես կզինվեն այդ վարկածով:

Ընդհանրապես գոյերը բոլորն էլ հակասեմիք են, բայց երբ այդ պիտակը փակցվում է միայն մեկին, նա դառնում է անպաշտպան, քանի որ մնացածները դրան զոհում են մեզ ու ոչնչացնում իրենց ձեռքերով, իսկ մենք ... պիտակում ենք հաջորդին:

Խաղացեք գոյերի արտացավության վրա, մերկայացեք որպես աղքատ ու դժբախտ, խեղահարություն ու կարեկցանք առաջացրեք ձեր հանդեպ: Լուրեր տարածեք հավերժ տառապյալ ժողովրդի, անցյալի հալածանքների ու ներկալի ոտնահարումների մասին: «Խեղճ հրեա»-ի գործելակերպն ստուգված է հազարամյակներով: Թեկուզ գոյերը մեզանից քիչ ունեն, միեվնույն է, նրանք կօգնեն մեզ ավելին ունենալու:

Գոյերը սիրում են բարեգործ և հովանավոր լինել յուրաքանչյուր աղքատ ձգտում է բարեգործ դառնալ՝ քանզի դա վեհացնում է դրանց: Դրանց մոտ մեծահոգությունն ավելանում է այնքանով, որքանով պակասում է դա իրականացնելու հնարավորությունը: Վերցրեք նրանցից այնքան, ինչքան կարող են տալ՝ շնից մազ պոկելն էլ է օգուտ: Բոլոր երեկույթները բեկեք մեր շահերի պրիզմայով: Բոլոր երեկույթներն անպատճառ հարկավոր է դիտարկել հրեաներին օգուտ կամ վնաս բերելու տեսակետից: Տեղեկացրեք իրար ձեզ օգուտ կամ վնաս բերող ամեն ինչի մասին, տեղեկությունները կարելի է գործոններ են:

Փողը, կադրերը, տեղեկությունները՝ ահա այն երեք փղերը, որոնց վրա խառնափառված է մեր բարեկեցությունը:

Յուրաքանչյուր հրեայի սրբազան պարտականությունն է հաղորդել մյուս հրեաներին, թե ի՞նչ են ուզում անել գոյերը: Այսօր դու օգնեցիր ինձ, վաղը ես կօգնեմ քեզ՝ սրա մեջ է մեր ուժը: Մեր Աստվածը մեզ խոստացել էր աշխարհի տիրակալություն՝ մենք տիրում ենք նրան: Մեր խնդիրն է պահպանել այդ տիրակալությունը:

Ձեր ձեռքերում պահեք քարոզչության միջոցները, մամուլը, ռադիոն, բոլ գոյերն համոզեն իրար, որ մեզ հետ հարկավոր է լինել զգույշ, չափավոր և ճկուն: Թող նրանք զգուշորեն դիմակայեն մեր հարձակմանը, իսկ մենք պետք է գործենք համարձակ և արագ, ամեն անգամ գոյերին կանգնեցնելով արդեն կատարված փաստի առաջ:

Դրանից հետո բոլը նրանք երկար ու ապարդյուն բանակցություններ վարեն: Մեր գործելակերպի դեմ դրանք կամային որոշմամբ մի գործ բոլ կատարեն: Մինչ նրանք գլխի ընկնեն, մինչ փոխհամաձայնության գան, մինչ իրագործեն... մենք կիրականացնենք տասը ավելի կարեվոր գործեր:

Թող դրանց դիմադրությունը մեծ համար դրդիչ լինի, այլ ոչ արգելք:

Մեզ անհրաժեշտ է այնքան դիմադրություն, որ խթանի մեր մարտական ոգին, զգոնությունը՝ ոչ ավելի:

Երբեք մի թուլացրեք ճնշումը:

Ինչքան ուժեղ են դիմադրում գոյերը, այնքան ավելանում են մեր ծախսերը, ուրեմն նույնքան պետք է ավելանան մեր եկամուտներն ու կուտակումները: Մեր այսօրվա եկամուտները պետք գերապատկեն վաղվա հնարավոր և անվնաս խորհուրդների ընթացքում, որ ժամանակ առ ժամանակ տեղի են ունենում յուրաքանչյուր երկրում:

Մենք պետք է միշտ պատրաստ լինենք փախչելու գոյերի բարկությունից ու ատելությունից: Հեռանալու այդ երկրից, գնալ այնտեղ, որտեղ մեզ կընդունեն, հուսալով մեր կապիտալի օգնությամբ աշխուժացնել իրենց տնտեսությունը:

Երկրների, որպես բնակավայրերի պարբերական փոխումը, գոյության՝ ավելի բարենրպաստ պայմաններ ապահովելու ձգտմամբ, մեր ստրատեգիայի անքակտելի մասն է: Դրանում է «թափառական հրեա»-ի անսպառ լավատեսի ու հավերժական փտարանդու կերպարի խորհուրդը:

Բայց երբ պետք կլինի, մենք պետք է հեռանանք ոչ թե աղքատ ու հիվանդ, այլ հարուստ ու առողջ: Փողերն են մեր ոտքերը: Մենք մեր ծանրության կենտրոնը տեղաշարժում ենք այն կողմ, որ կողմ նախապես տեղաշարժել ենք մեր փողն ու կապիտալը: Նյութապես հագեցնելով սփյուռքի երկրներում, հավաքելով նրանցից մեր հասանելիքը, մենք դարերի ընթացքում, ժամանակ առ ժամանակ, հավաքվում ենք մեր պապերի հողի վրա, որպեսզի ամրապնդենք մեր ոգին, հավատքը, նորից ճշտենք մեր խորհրդանիշերը և հաստատենք մեր միասնությունը:

Մենք հավաքվում ենք, որ նորից սփռվենք:

ԵՎ այսպես հավիտյան հավիտենից...

Նախ՝ խորհենք այս փաստաթղթի բնօրինականության վրա: Ձեռագրերը երբեք չեն քննարկի ոչ «Սիոն հմուտների արձանագրությունները», ոչ այս փաստաթուղթը: Նրանք ամփջապես փոխանցում են քննարկումը ուրիշ ուղղությամբ և ասում են, «Այս փաստաթուղթը կեղծ է»: ԵՎ սկսվում են ապացույցները, որ կեղծ են և այս ապացույցները կարելի է թմարակել անասիման երկար, շեղելով մարդկանց փաստաթղթի իրական քննարկումից: Թեմայի քննարկման շեղումն մերողը և քննարկման տեղափոխումը ուրիշ հումի մեջ՝ սա դեմագոգիայի ստանդարտ հնարք է: Չփասիմեն՝ ը դրան:

Բայց եկեք չորվենք սաղարանքային շեղումներին և հիշենք հասարակ մի իսկություն այն մասին, որ իսկության կիզակետը համարվում է պռակտիկան: Նայեք «Միոն հմուտների արձանագրություններին» և «Կատեխեզիսին», և համեմատեք դրանք ձեր կյանքի պրակտիկայով: Այդպես են ջողաղները իրենց պահում, թե ոչ: ԵՎ այստեղ ձեր մոտ չի մնա ոչ մի կասկածանք այս փաստաթղթերի իրական լինելու մեջ: Ի միջիայոյց, «Միոն հմուտների արձանագրությունները»-ի ընծայման գաղտնիքը բացված է: Արձանագրությունները ունեն հին պատմություն, որոնք ձգվում են գաղտնախորհուրդ քրոնիկից: Բայց այն տեսքով, ինչպես նրանք ընկել են ռուս պրոֆեսոր Ս. Նիկուսի ձեռքը, եղել են Ռոսշիլդի վերամշակությանից հետո(61, 20):

Հըրյաներից ոչ մեկը չի մտածում այն մասին, որ այս, անպայման, շատ կանխամտածված պահեղաձեւի ալգորիթմը ինչ կ'անի անձանք իրենց հետ: Ինչ կատանան իրենք դրականատարման արդյունքից: Փող, սեփականություն, իշխանություն: Իսկ ինչ կկատարվի իրենց հոգիների հետ: Նրանցից մեկին, ինչ որ մեկը ծրագրավորում է և ինչ են նրանցից

պատրաստում: Խաբեբաներ, ստահակներ, անխիղճ մակարայծներ, երկերեսանիներ, անմարդկայիներ, անարդարացիներ, անգութներ, անհայրենիքներ, ամենուր այլեր, ամեն տեղ ատելվածներ: ԵՎ հաճում ինչի՝ միայն փողի և իշխանավագության համար: ԵՎ արժեն արդյոք այս արժեքները այն կորուստներին, որ կատարվում են նրանց հոգիների ու մարմինների հետ: Իսկ ի՞նչ կկատարվի նրանց հետ դեռես այս և հաջորդ կյանքում: Ինչպիսի կարմա նրանք իրենց կվաստակեն: Ձեռուները չեն կարող մտածել այս հարցերի շուրջը: Նրանց ուղեղները կտրված են այդպիսի ուղղությամբ մտքերի շարժումից:

«Հբրյաններ՝ դրանք արհեստական ժողովուրդ են, կամ այլասեռվածների սեկտա», - ղոկտոր Լասալ (Էթնիկ ծագմամբ ջիուդ):

Հարց է ծագում, բոլոր հբրյաններն են արդյոք տխրահռչակ անպիտանիներ, թե նրանց մեջ նույնպես կան նորմալ, բարեկիրք մարդիկ: Իհարկե, ոչ բոլորը: Ամեն տեղ կան բացառություններ: Ինչպես արիացիների մեջ կան տականքների բացառություններ, այնպես էլ ջիուդների մեջ կան նորմալների բացառություններ, եթե իհարկե նոր խառնուրդներ են և միմիայն անդամագրվում են խաբնված լեզվոնին: Բայց այդ բացառությունները ոչնչով չեն փոխում իրավիճակը և հբրյանների ընդանուր վարքը նույնպես: Հբրյական բարոյակա-նությունը և դաստիարակության սկզբունքները ստիպում են ամեն մի պետության և ամեն մի ժողովրդի, որտեղ նրանք ապրում են, համարել իրենց համար օտարների: ԵՎ բացար-ձակապես ամեն մի պետության մեջ հբրյանները կսկսեն կառուցել իրենց հստակ հբրյական պետությունը՝ պետության մեջ, որի քաղաքականությունը թշնամական է եղած պետութ-յան և բնիկ ժողովրդին: Լավ հբրյան կամ պետք է գնա Իզրուել, կամ ինտեգրվի իր ապրած ժողովրդի մեջ: ԵՎ հաշվի իրեն ոչ թե հբրյա՝ խուժան, այլ այդ ժողովրդի մի իսկական մաս: Բայց դրա համար պետք է հրաժարվել 8-ը օրական հասակում թլփատումից, հբրյական դաստիարակությունից ու պահելաձեւից և ընտրել ուրիշ բարոյական պահելաձեւ: Իսկ կա-րող է հբրյան այդ ամել՝ երեւի ոչ:

Պահելաձեւի գնահատման հարցերի շուրջ կարող է խորհել միայն չկռտված (չթլփատ-ված) հբրյան: Կռտված հբրյան այդպիսի հարցերի շուրջ մտածել չի կարող, նա այդ գա-ղափարներից գուրկ է, դուրս է: Այն դրանց կթվա հիմար և ծիծաղելի:

Կռտվել բառից է առաջացել հայերեն **մկրտվել** բառը, իհարկե Գրիգոր խավարիչի ջանքերով 301թվականներին: Իսկ ինչպես հայտնի է կռտում են անասուններին:

ԲԱՅՅ, ՀԵՆՅ ԹԼՓԱՏՈՒՄՆ ԷՐ ՊԼԱՏՈՒՆ, ՈՐ ԵՀՈՎԱՆ. ՋՀՈՒԴՆԵՐԻՆ ԿՈՉԵՅ
“ԸՆՏՐՅԱԼ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ”: Այն նկարագրված է Բիբլիայում ԾՆՆԴՈՅ ԺԷ կետ 9-ից՝ Եհովան գալիս է Աբրահամին և ասում է՝ «...Սա է իմ ուխտը, որ պիտի պահեք իմ և ձեր մեջտեղը և քեզանից յետոյ քո սերունդի մեջտեղը՝ ձեր ամեն արուն թլփատվի ...Եւ թլ-փատվի ձեր ամեն ազգերումը ամեն ութ օրական արուն...ամեն օտարից որ քո սերունդիցը չէ.. և իմ ուխտը ձեր մարմնումը յավիտենական ուխտ լինի: Եւ մի անթլփատ արու ... այն անձն իր ժողովրդիցը պիտի կորչի. նա իմ ուխտն անարգել է»: Սա նշանակում է, երբ 1180թ. մ.թ.ա. հբրյաններին վեռնդեցին Եգիպտոսից, նեգրերի, գնչուների և մնացած այլա-սեռվածների հետ միասին, Սինայի անապատում Մոսեսը քառասուն տարվա ընթացքում երկու սերունդ թլփատեց և ստացավ իր ուզած “ընտրյալ ժողովուրդը”, այսինքն սատան-ներին: Այդուհետեւ Հբրյան այն նույն ատորական ցեղի ներկայացուցիչը չէր, նա դարձավ ջիուդ: Մաթեվոս մարգարեի գրվածից պարզ երեւում է, որ կապ չունի հբրյանների անձ-նական երեխան է ութերորդ օրը թլփատվում, թե արժաթով գնած այլ երեխա է, միեւնույն է կստացվի նույն գիշատիչ կենդանին, որոնց արդեն Բիբլիայի համաձայն ջիուդները կոչում են ԼԵԳԻՈՆ, որը լատիներեն նշանակում է հավաքածու: ԵՎ հարկ եղած դեպքում հենց այդ լեզվոնը իրենց կատարած չարագործությունների համար պատասխան կտա, քանի որ ջիուդները նրանց լավ տարբերում են, իսկ նրանք՝ ո՛չ:

ՀԱՐՅԱԿԱՆ ՄԻԱՀԱՄԱՌՈՒԹՅՈՒՆԸ ՄԻՆՀԵԴՐՈՆՆ Է ՓՐԿՈՒԹՅՈՒՆԸ՝ ՉԲԱՅԱՀԱՅՏՎԱԾ ՄՆԱԼԸ

16.12.1991թ Կրեմլում ամենալայիրժ ցինկիությամբ և բացերաց, մեծ հանդիսավորությամբ Բորիս Ելցինին համծնեցին Սայքիական Սատունական Ասպետ՝ Կոմանդոր օրդենը: Արդեն 1993թ Ելցինը հրամայեց տանկերից կրակել Ռուսիայի կառավարության վրա: Սկսվեց Ելցին—Չուրասյան սեփականաշնորհումը՝ դարի ամենամեծ աֆյոռան:

2002թ Հուլիսի 30—Հուդա-մասոնական ջահը տեղադրվեց և Հայաստանում՝ Երեսանի Արմենիա հյուրանոցում՝ վերանվանելով «ՄԱՐիտ Արմենիա»-ի: Չհուղները համարում են, որ իրենց նախահայրերը ՄԱՐերն են՝ երկնային կապույտ ծովերի հրեշները:

Բայց դրանց իսկությունը բացահայտելու համար դիմենք Բիբլիային՝

✓ «Այս Աշխարհը ես եկել եմ դատելու, որպեսզի կույրերը տեսնեն, իսկ տեսնողները՝ կուրանան», - ԵՎ ասաց Հիտուք.-(Յովհանն 9:39):

✓ «ԵՎ գտա ես, որ մահից ողբելիս կինն է, որովհետև նա ցանց է, և սիրտը նրա թակարդ է», -Մողմոն, ցիտղների թագավոր:

✓ «Լեգիոն է իմ անունը, որովհետև մենք շատ ենք», -Մարկոս 5:9

✓ «Դեվը՝ դա ստախտս է և ստի հայրը», -Յովհաննո 8:44

✓ «Դեվը՝ դա այս աշխարհի իշխանն է», - Յովհաննո 14:30, 16:11

✓ «Դեվը՝ դա այս դարի Աստվածն է», - 2 Թագ. 4:4

✓ «Դեվը գերվտանգավոր է, քանզի մենք նրան չենք տեսնում»

✓ «Իմ եղբայր Հովնաթան, քո սերը ինձ համար կնոց սիրուց առավել է», -Գոմիկ Դավիդը ասում է Հովնաթանին, -2 Թագավոր 1:26 (Դավիդը այդ ժամանակ հովիվ էր, իսկ Հովնաթանը՝ Սաուլ ցարի որդին է, իր ամենամտերիմն ու եղբայրը):

✓ «Եվ տեսավ Աստվածը, որ առելի է մարդու այլասեռությունը հողի վրա և զղջաց Աստվածը, որ արարել է մարդուն», - Ծննդոց 6:5-6

Ահա թե Հրեաների Աստված Եհովան ինչպես է արտահայտվել հրեաների մասին Երեմեայ մարգարեի շուրթերով.

➤ «Լվացիր քո սրտից չարիքը, Երուսաղեմ, որպեսզի փրկվես դու՝ մինչև երբ պետք է քո մեջ բուն դնեն չարապատիվ մտքերը», - Եհովա: Երեմիայ 4:14,

➤ «Այդ նրանից է, որ իմ ժողովուրդը տխմար է՝ նրանք խելոք են չարի համար, իսկ բարին անել նրանք չգիտեն», - Եհովա: Երեմիայ 4:22,

➤ «Լսիր սա, տխմար և անգիտակից ժողովուրդ, ով ունի աչքեր, բայց չի տեսնում, ով ունի ականնջներ, բայց չի լսում», - Եհովա: Երեմիայ 5:21,

➤ «Քանզի փոքրից մինչև մեծ, ամեն ոք նրանցից նվիրված է շահին, և մարգարեից մինչև հոգեւորական՝ բոլորը գործում են խաբեքա», - Եհովա: Երեմիայ 6:13,

➤ «Ամաչու՝ մե եմ արդյոք նրանք, զարչելիություն գործելիս: Ոչ, նրանք չեն ամաչում և չեն կարմրում: Դրա համար վայր կընգնեն նրանք ընկածների մեջ», -Եհովա: Երեմիա 8:12,

- «Յուրաքանչյուրը խաբում է իր ընկերոջը, և ճիշտը չեն ասում՝ Իրենց լեզվին սովորացրել են տուր ասելու, խաբրալանում են մինչև հոգեկեր»,-Եհովա: Երեմիայ 9:5,
- «Նրանց լեզուն սպանող նետ է, խոսում է սոսկալի: իր բերանով իր մոտիկին ընկերասիրական է ասում, իսկ իրենց սրտում նրան նենգություն են սարքում»,-Եհովա:Երեմ. 9:8
- «Վիշտ ինձ, մայր իմ, որ դու ինձ մարդ ծնեցիր, որը վիճում է և կոպում ամբողջ մարդկության հետ»,- Եհովա: Երեմիայ 15:10,
- «ԵՎ կհատուցեմ նրանց նախ նրանց ստի համար և նրանց առանձնահատուկ մեղքի համար, որովհետև պղծել են իմ հողը իրենց գարշելի դիակներով և իրենց նողկալիությամբ լցրին իմ ժառանգությունը»,- Եհովա: Երեմիայ 16:18,
- «ԵՎ Երուսաղեմը կսարքեմ քարերի կույտ, բորենիների բույն, և հուդայի քաղաքները կսարքեմ անասալատ, առանց բնակչության»,-Եհովա: Երեմիայ 9:11,
- «ԵՎ կտարածեմ նրանց ժողովուրդների մեջ, որոնց չեն իմացել ոչ նրանք, ոչ նրանց հայրերը և հետքերով կուղարկեմ իրենց թուրը, մինչև չկոտորեմ դրանց»,-Եհովա: (Երեմիայ 9:16) Այս խոսքերի համար Երեմիային մասարուֆիային են ենթարկել՝ ինչպես հետազալում Հիսուսին: Բայց, ինչքան էլ զարմանալի չլինի, նրա մարգարեությունը լրիվ իրականացավ: Եվ նրանք իրականանում է մինչև այսօր:

Հիմա նայենք «ամենալուրջ» ջիոդական սկզբնաղբյուրը՝ Թալմուդը: Ջիոդ Յուստուս-Արիման Նյու-Յորք 1922թ:

«Լինի տղա և անօրինական կամ խուլիամբ, խեղաթյուրված, կամ կառլիկ, միեւնույն է նա հբրյա հայր է, կատարել է իր պարտականությունը, եթե ունեցել է երեխա»։ (Խազա 1.6 էջ 166)։ (Այսինքն՝ Թալմուդը հրահանգում է ծնել դեգեներատներ)։

«Գոյերի երեխաները չեն կարող լինել անգամ համեմատելի հբրյական ծագմամբ անօրինական ծնունդ կամ թուլամիտ ապուշի հետ»,- Ռաշբա խազա 6 էջ 166 (Այսինքն՝ ծնվելով հիմնականում դեգեներատներ, բայցեւայնպես չեն ուզում թաթերին ընկնել, ասում են, որ գոյերից միեւնույն է խելոք են)։

Լինելով բացարձակապես ալյասեռված՝ մայր ու որդի, քույր ու եղբայր, հայր ու աղջիկ(Թալմուդ օրենք 83, 85) միեւնույն է կարողանում են խաբել սեփական ժողովուրդին՝ բիռոջոտներին, թալմուդում գրելով՝

«Գոյերի ընտանիքը նախում է որպես անասունի ընտանիք»,-Կետուբթ,36 էջ 164:

«Երբ մարդիք ուզում են մեղք գործել, թող նրանք գնան այնպիսի մի տեղ, որտեղ իրենց ոչ մեկը չի ճանաչում, և թող նրանք հագնվեն սեւ, այնպես, որպեսզի Եհովային բացեբաց չխայտառակեն»,-/Մանդ Կատոն րաբբի Իլայի խորհուրդը: (Այս կենդանիները անգամ իրենց Աստծուն են խաբում, ուր մնաց ուրիշներին)։

Ինչ վերաբերվում է բանակ ծառայելուն՝ Թալմուդը հետեւյալ կերպ է սովորեցնում Իռահանան րաբբին ասեց,- «Եթե դուք գնում եք պատերազմ, ապա գնացեք ոչ թե առաջին շարքերում, այլ ավելի լավ է վերջին շարքերում, որպեսզի դուք լինեք առաջինները, ով կվերադառնա տուն»,- Պեզախիմ 113 ա:

Իսկ, ինչպես ջիոդներն են ներկայացնում՝ իրենց պատմությունը սկսվում է Եգիպտոսից դուրս գալուց, բայց ոչ մի Եգիպտոսից դուրս գալ էլ չի եղել, այդ կենդանիներին սեքսուալ ալյասեռման համար վռնդել են: Նախ Մաշիսեյը ջիոդ չի եղել և հետո Հովսեփը եղել է ընդամենը Փարավոնի գոմիկ պասիվը՝

«... քանզի դու նույնպես, ինչպես Փարավոնը, ինչպես Փարավոնն է սիրում տղամարդկանց, այնպես էլ դու ես»,- Ծմնդոց 44:18: Այս խոսքերը ասում է փոքր եղբայր Բենյամինը՝ Հովսեփին:

Իսկ հիմա վերլուծենք «Ժիդ» բառը: Մենք արդեն գիտենք, որ «Հբրյա» բառը, որը Հայերեն հնչում է «Հրեա»,- «Հրեան» դա «Հբրյան» է, որը հբրյայերեն նշանակում է սրիկա, խաբեբա: «Հուդա» բառը հբրյայերեն նշանակում է «շիվ», «Ֆալա»:- Այսինքն Հուդայականություն նշանակում է ֆալլոսապաշտություն: Իսկ ինչ է նշանակում «Ժիդ» բառը: ՈՒշադիր է պետք կարդալ Թալմուդը՝

«Երբ մեզում ես, երբեք չպե՛տք է կպնես ժիդին կամ շմօրին, սա երեխաների դաստիարակման ամենաառաջին Թալմուդական օրենքն է»,- Տոխարոտ, Նիդրախ էջ 128:

Նույն «Ժող» քառը ժամանակակից հերոսներենում արդեն կոչվում է «Շմոկ» կամ «Պոտոց»։ Իսկ «Ժիդ» քառը նշանակում էր մեծ ֆալլոս, երեւի էշի ֆալլոս։ Այսինքն, թե հուդա, թե ժիդ, թե ցիուդ միեւնույն է՝ նշանակում է ֆալլոս։

«Մովսեսից հետո ցիուդները առաջնորդը դարձավ Հիսուս Նավինը, որը Բանահանի հողը գրավելուց հետո այնտեղ բնաջնջեց բոլոր շնչավորներին», - Հիսուս Նավին 10:28,30
«Աղջնակը՝ երեք տարի և մեկ օր հասակում կարող է նշանվել սեռական հարաբերութ-
յամբ», - Թալմուդ, Միշնա, էջ 168

Սա գրված է հուդայական հիմնական օրենքների գրքում։ Ես չեմ կարող պատկերացնել մի այլ կենդանի հողագնդի վրա, որի հետ կարելի լինի համեմատել ցիուդներին։

«Հետագայում՝ միջնադարի ինկվիզիցիայի ժամանակներում, բացահայտելով այս ամենը, Եվրոպայում ընդունեցին հետեւյալ օրենքները՝

«Հրքոյտնու հետ միակցումը՝ դա նույն է, ինչ տղամարդը միակցի շան հետ։ Նման անձինք կամ կիրկիզվեն, կամ կախաղան կբարձրանան», - Փարիզյան տրիբունալ 1242թ. , Անգլիա 1244թ

1348թ սկսած Իսպանիայի օրենքը մահապատժի էր ենթարկում այն հերոս տղամարդուն, որը կհանդգներ միակցվել քրիստոնոսի հետ։

«Նազարեցի Հիսուսը Հռոմեական զինվոր Պանտեռայից անօրեն ծնված երեխան է, որի պատճառով անառակ հերոսի Մարիամը և իր հյուսն ամուսին Հովսեփը բաժանվեցին», - հռոմեական պատմիչ Յեսս «Ծնարիտ բառ» էջ 9։

Այս առիթով Բիբլիայում գրված է՝ երբ հերոսները վիճում են Հիսուսի հետ նրա հայր ծնողի ով լինելու հարցով, ասում են՝

«Դուք սիրո ստեղծված ծնունդ չեք», - Յովիան 8:41։ Որին Հիսուսը հերոսներին պատաս-
խանում է՝

--«Ձեր հայրը դեվն է, և դուք ուզում եք կատարել ձեր հոր կրքերը։ Նա եղել է մարդասպան հենց սկզբից և ճշմարտության մեջ չէր, քանզի չկա նրա մեջ ճշմարտություն։ Երբ նա սուտ է խոսում, խոսում է իր սուտը, քանզի նա ստախոս է և ստախոսության հայրը», - Յովիան 8:44։ Որին հերոսները պատասխանում են Հիսուսին՝

--«Հիմա մենք իմացանք, որ քո մեջ աստանան է», - Յովիան 8:52

Իսկ հիմա տեսնենք, թե ի՞նչ հաշվարկներով են այս գաղափար կենդանիները ստանում իրենց «հատուկ ծառայության» այլանդակ սերունդներին՝

Արհեստական տաղանդներ ստանալը՝ դա հանցագործություն է, ասում է Լոմբրոզոյի աշակերտ Լանգե Էյխարտմը։ «Դրա համար հարկավոր է խաչասերել տաղանդավոր ըն-
տանիքների մարդկանց օտար փոխտպաւաղովի արյան հետ, այսինքն կանխամտած-
վածորեն ստանալ բիոնեգատիվ մարդ»։ Նման պրոցեսները ծնում են Մարքս, Լենին, Ստալին, Բերյա, Հիտլեր...:

Կարելի է գնել երեխային և թլփատել (Ծննդոց 17:12, 13, 23, 27)

Կարելի է երեխա ունենալ «կողքից», կամ ծառաներից

Ամուսինը հերոս է, կինը գոյ, թույլ կտա կնոջը «կողքից» գոյից երեխա ունենալ

«Ես քեզ կսարքեմ շատ ժողովուրդների հայր, և կայսրեր կառաջանան քեզանից», - Եհո-
վան Աբրահամին

Այնպես, որ ցիուդների ամբողջ առաքելական գաղտնիքը թլփատման մեջ է՝ սաղան է։

«Հրքոյաները առաջացել են բոլոր ռասաների թափուկների խառնուրդից, բայցեւայնպես հազարամյակների ընթացքում այդ խառնվածքների հաշվին ստացվել է ինքնատիպ մի ռասա», - Ռոդեռիխ Շտոլտհեյմ։

«Մենք՝ հերոսներս, այսպիսով, ոչ միայն այլասերվել ենք և կանգնած ենք քաղաքակր-
թության վերջում, որը իրեն սպառել է, մենք կեղտոտել ենք եվրոպայի բոլոր ժողովուրդ-
ների արյունը՝ հնարավոր է որ մենք նրանց առաջինն ենք վարակել», - Ջիուդ դոկտոր Մյունցեռ։

«Ինչպես ասում է Մայմոնիդը, Բաբելոնյան գերության ժամանակ հերոսները խառնվեցին բոլոր ուրիշ ազգերի հետ և ունեցան երեխաներ, որոնք կառուցել են, այդ ամուսնութ-
յունների շնորհիվ, նոր, Բաբելոնյան խառնաշփոթություն։ Ամբողջ Եվրոպայում հերոսանե-

որ հավաքագրեցին բոլոր հավատադարձներին, նորացնելով իրենց արյունը»,-Բեռնարդ
Լազար Զիտը:

Հռչակավոր ինկվիզիտոր, գեներալ Թոմաս Թորքվենադան, որը Իսպանիայում դրեց
Եվրոպական ջիտուական ջարդերի հիմքը, թվիատված ջիտու էր:

«Մենք ունենք լայնածավալ վիճակագրական նյութեր, որ ջիտուները առավել են խոցելի
գլխաղեղի հիվանդություններին»,- Ռոտուֆ Վասսերման, ջիտու, «Սոցիալ գիտությունների
պարբերագիր» 1909թ. էջ 663

Գուտման, ջիտու, դեմոգրաֆիայի պարբերագիր N 4-6 էջ 112 «Դեմանտիա պրեկոկսը՝ դա
հոգեկան հիվանդություն է, որը չափազանց հաճախակի է հանդիպում հրքյանների մոտ»:

«Ժառանգական ալլասեռության արդյունքում, հրքյանների նախահակվածությունը փսի-
խոգի հանդեպ այնքան է մեծ, որ այն բացարձակապես համաչափությունից դուրս է»,-
Ալեքսանդր Պիլկա, Վիեննա 1910թ:

Սառան եղել է չբեր և ըստ Բիբլիայի նա Փարավոնին վարակել է վեներական հիվան-
դությունով (Ծնունդ 12:11-18):

«Կրիտիկական դրության մեջ կարելի է ծննդաբերել հարազատ հորից, ինչպես դա արել են
Սողոմոնի հավատացյալ ջիտու Ղեւտի՝ Աբրահամի եղբորորդու աղջիկները»,- Ծնունդ
19:32-36:

Աբրահամն ու Սառան եղբայր և քույր են (հորից մեկ են),--Ծնունդ 20:12, 18

«Դուք մտածում եք ես եկել եմ խաղաղություն բերեմ հողի վրա, ոչ թե խաղաղություն, այլ
սուր»,- Հիտու Բրիստոս, (Մատթեոս 10:34):

Սատանիստների հիմնական բանաձեռը,-«Աստված դեպի մեջ է»:(Հիշենք, թե Սովետա-
կան Միությունում Վլադիմիր Լենինի մասին ինչ էին մեզ սովորեցնում կոմունիստները՝
«Լենինը իմ մեջ է, Լենինը քո մեջ է, Լենինը նրա մեջ է»):

«Յոթը ուրիշ բեսեր, որոնք առաջինից վատթար են: Դու կհագենաս ժողովուրդների կաթով
ու ցարական կրծքից կծծես»,- Իսայա 60:16

«Ամեն մի հրքյա ծնվում է շիզոֆրենիայով և այս փաստը համարվում է ամբողջ աշխար-
հով մեկ նրանց հետապնդելու պատճառը»,- Իտալական ջիտու դոկտոր Խաչնեկեր:

Միջնադարյան գետտոները, դրանք հիվանդ ջիտու ժողովրդի համար կարանտին էին:

«Հրքյան՝ դա արհեստական հոտ է կամ սեկտա, որը ապրում է անընդհատ շրջապատի
այլասեռվածների հետ խառնվելով»

«Վիճակագրությունը ցույց է տալիս, որ հրքյանների ու կիսահրքյանների 90 %-ը հոգեկան
խախտվածություն ունեն»

«Ստատիկական ցույց է տալիս, որ հրքյանների 90 %-ը սեքսուալ աննորմալներ են, որոնցից
25 %-ը լրիվ գոմիկներ են, իսկ մնացածը երկսեռներ են»

ԶՀՈՒԴԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՄԻՄՎՈԼԸ՝ ԴԱՎԻԴԻ ԱՍՏՂԸ, ԴԱ ԵՐԿՍԵՈՒԹՅԱՆ ԽՈՐ-
ՀՐԴԱՆԻՇՆ Է:

ԶՀՈՒԴԱԿԱՆ ԲՈԼՈՐ ՀԱԶՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ՈՂԲԵՐԳՈՒԹՅՈՒՆ ԽՈՍՍԱՑՈՂ
ՀԱՂԵԱՆԱԿԻԿՆԵՐ ԵՆ, ԵՎ ԻՐԵՆՅ ՀՈՂՄԻՅ ԿԱՏԱՐՎԱԾ ԶԱՅԼԵՐԻՅ, ՈՐՈՆԶ
ԱՄԲՈՂԱՍՏԱՐԿՈՒԹՅԱՆ ՄՈՏ ՀԱՄԲԵՐԱՍՊԱՆ ԱՏԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ԵՆ ԱՌԱՋԱՅ-
ՆՈՒՄ, ՍԵՐՄԱՆՈՒՄ՝ ՆՐԱՆԶ ՉԵՆ ԿԱՐՈՂ ՀՐԱԺԱՐՎԵԼ, ԴԱ ԻՐԵՆՅ ՀՆԱՐԱ-
ՎՈՐՈՒԹՅԱՆՍԱՀՄԱՆՆԵՐԻՅ ԳՈՒՐՄ Է:

Estudios y comentarios de
M. E. JOUIN

A central image of a human hand, palm facing forward, set against a background of colorful, fractal-like patterns in shades of red, orange, and yellow. The hand is adorned with several symbols: a brown cross on the thumb, a black swastika on the index finger, a red hammer and sickle on the middle finger, and a blue Masonic square and compass on the ring finger. The palm itself features a large, yellow Star of David. To the left of the hand, there is a yellow, stylized head profile with a red dollar sign on its forehead.

**LOS PROTOCOLOS DE
LOS SABIOS DE
SIÓN**

«ՀՄՈՒՏ» ՄԻՈՆԻՍՏՆԵՐԻ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Ն.թ.ա. 935 թվականին կայացել է Միոնի առաջին ժողովը, որի որոշմամբ էլ ընդունվել է Լեւիտների կողմից մշակված ծրագրի իրականացման ստրատեգիան: Այն հետեւյալն է՝ սերմանել ֆալստապաշտության կրոնը, ԱՐԱՐՉԻՆ փոխարինել ԱՍՏՎԱԾ-ով (աս-երինտվածով), արիական օրենքներին հակառակ գործելով՝ տիրել համաշխարհային ոսկուն, վերացնել առաջին ԱՐԱՐՎԱԾ ԱԶԳԻՆ՝ ՀԱՅԻՆ, հետո մնացած արիացիներին: 135թ. Միոնի հմնտները ծրագիր էին կազմել, թե ինչպես, խաղաղ ճանապարհով, կըլ-ի օգնությամբ, զավթել ամբողջ աշխարհը», -Գաղտնի հերյակյան Կաբալա: Ահա, թե ինչպես է բացատրում «Կաբալան» այդ՝ «Մատանական փորձությունը» իրականացնելու ընթացքը՝ «Այնտեղ կկազմավորվի ապաբարոյականացում և առաքինի անկում, հիմնականում, հերյա կանանց օգնությամբ՝ իտալուիկներին, ֆրանսուիկներին և մնացած ազգերի դիմակի տակ: Հերյուիկները ազգերի գլուխ կանգնած տղամարդկանց կյանքում անբարոյականության սերմանման ամենահարագատ իրականացնողներն են» (Չոհար էջ 42):

Նոր թվարկության 135թ. տաճարականները Միոն լեռան վրա ժողով կազմակերպեցին և որոշեցին արդեն իրենց համար նպատակահարմար դրույթներով ձեւակերպված քրիստոնեությունը տարածել աշխարհով մեկ և այն նույնպես օգտագործել «Մատանական փորձությունը» վերջնականապես իրականացնելու համար:

Միոն հմնտների սիմվոլը հետեւյալն է՝ Դավիդի աստղ, իր պոչին սպառնացող ՕՁ և գրություն՝ «Չորորեք ինձ»:

Թեոդոր Հերցլը արդի քաղաքական Միոնիզմի գաղափարախոսն է:

Աշեր Գինցբերգը Խասիդ--Կաբբալիստների հոգեւոր առաջնորդն է, պռակտիկ Միոնիզմի գաղափարախոսը և «Հմնտ սիոնիստների արձանագրությունների» հեղինակը: Աշեր Գինցբերգը կամ, որ նույնն է Աբադ--Հա-Ամը(Աբադների միակ տղան), ինչպես նաեւ «Բնայ Մոլչե» այսինքն՝ «Մովսեսի որդիները» ընկերության ստեղծողն է ու բարձրագույն քուրմը (լեւիտ):

1897թ. Բազելում կայացավ սիոնիստների առաջին կոնգրեսը և արձանագրությունները որպես գաղտնիք տպագրվեցին: Միոնիստները պառակտվեցին երկու մասի՝

Ձախ թեւ--Հերցլի և Նորդաուի գլխավորությամբ

Աջ թեւ--Աշեր Գինցբերգի գլխավորությամբ

Այս ընդհարման ժամանակ անգամ Հերցլին ատրճանակով վիրավորում են: Հերցլը և Նորդաուս Պաղեստինում հրեական պետության կողմնակիցներ էին, իսկ Գինցբերգը՝ համաշխարհային հեղաշրջման և հերյաների աշխարհի կառավարման:

Ցարական Ռուսիայի լրտես Յուլիանա Գլինկան սիոնիստ Շապիր Շորստին համոզեց արձանագրությունների պատճենը վաճառել, հետո ընդհանրապես «Տիտանիկի» խորտակման ծրագրի հետ միասին արձանագրությունները ուղարկեց Ռուսիա: Դժբախտաբար հետո իրեն էլ ջիոլդները սպանեցին: Բայց 1903թ. Ռուսիայում՝ Նիկոլայ 2-րդ ցարի հրամանով արձանագրությունները հրապարակվեցին և տարածվեցին Եվրոպա:

Միոնիստների երկրորդ կոնգրեսի ժամանակ՝ արդեն 1913թ. հաղթեց Գինցբերգի ծրագիրը և դարձավ «Միջազգային հերյականության ծրագիր»:

Այդ ծրագրերի իրականացման փիլիսոփայությունը

Սկզբունքը--- ԲՈՆՈՒԹՅՈՒՆ

Կանոնադրությունը--- ԽՐԱՄԱՆԿՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԿԵԼՃԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ

Կառավարությունը--- ՍԱԴԻԶՄ + ԱՅԼԱՍԵՌՈՒՄ + ՀՈԳԵԿԱՆ ՇԵՂՈՒՄ

Եթե ուշադիր կարդաք այս արձանագրությունները՝ Դուք դրանում կհամոզվեք:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 1.

Իրավունքը ուժի մեջ է: Ազատությունը՝ գաղափարախոսություն է: Լիբերալիզմ (ազատամտություն): Ոսկի: Հավատք: Ինքնակառավարում: Կապիտալի դեսպոտիզմ (հալածանք): Ներքին բշնամի: Բազմություն: Անարխիա: Քաղաքականություն և բարոյականություն: Ուժեղի իրավունք: Հբրյա-Մասոնական իշխանության անհաղթահարելիությունը: Նպատակը արդարացնում է ներդրումները: Կույր ամբոխ: Քաղաքական այբուբեն: Կուսակցական գծություն: Առավելագույն նպատակահարմար ղեկավարությունը՝ բռնապետություն է: Սպիրտ: Կլասսիցիզմ: Անառակություն (ցուփություն): Հբրյա-Մասոնական կառավարության սկզբունքներն ու կանոնները: Տեռոր (ահաբեկչություն): Ազատություն, հավասարություն, եղբայրություն: Դիմաստիական կառավարման սկզբունքները: Գոյերի արխատկրատիայի արտոնության վերացումը: Նոր արխատկրատիա: Հոգեբանական հաշվարկ: Ազատության վերածականություն: Ժողովրդական ներկայացուցիչների փոխարինում:

Թողնելով խոսքաբանությունը, խոսենք ամեն մի մտքի նշանակության մասին, համեմատություններով ու եզրակացություններով լուսավորենք պարագան: Այսպիսով, ես բանաձեռում եմ մեր համակարգը, մեր և գոյերի դիտակետից: Հարկավոր է նկատել, որ ապուշ ինստիտուտով մարդիք ավելի շատ են բարիներից, դրա համար էլ դրանց ղեկավարելու լավագույն մեթոդը ճնշումն է և ահաբեկումը, բայց ոչ ակադեմիական մտածելակերպը: Ամեն մարդ ձգտում է իշխանության, ամեն ոք ուզում է դառնալ կամքաթելադրող, եթե իհարկե նա կարող է, բայց հազվագույնները ուրիշի ունեցվածքը չի՞ն գոհաբերի հանուն սեփականի, որը և զսպում է այնպիսի գիշատիչներին, ինչպիսիք մարդիք են: Ի՞նչն է նրանց ղեկավարել մինչեւ այժմ:

Հասարակական կարգերի սկզբից նրանք ենթարկվել են կուպիտ և կույր ուժին, հետո օրենքին, որը նույն ուժն է միայն դիմակավորված: Վերջնաբանեմ, որ բնական օրենքով՝ իրավունքը ուժի մեջ է: Քաղաքական ազատությունը՝ գաղափարախոսություն է և ոչ փաստ: Այդ գաղափարախոսությունը պետք է կարողանալ կիրառել, կիրառելով մարդուն որպես գաղափարախոսության խայծ (հրապուրակ), հարկ եղած դեպքում, օգտագործել իշխանությունը տապալելու համար: Այս խնդիրը հեշտաւում է, եթե հակառակորդը ինքն է վարակվում ազատության ցավով, այսինքն՝ ազատամտությամբ և հարձակվում է իր ամբողջ հզորությամբ: Այստեղ էլ հայտնաձվում է մեր տեսության զարթոնքը՝ ղեկավարման արձակ սանձերը կազմողներն օրենքի համաձայն անմիջապես հավաքաձեռվում է նոր ձեռքով, որովհետեւ ժողովրդի կույր ուժը մի օր չի կարող ապրել առանց ղեկավարի, իսկ նոր իշխանությունը միմիայն փոխարինում է հնին, որը թուլացել էր ազատամտությունից: Մեր օրերում ազատարար ղեկավարների տեղակալները համարվում է ոսկու իշխանությունը: Կար ժամանակ, երբ իշխում էր հավատքը: Ազատության գաղափարախոսությունը անիրագործելի է, որովհետեւ չափավոր օգտվել դրանից ոչ մեկը չի կարող: Բավական է մի որոշ ժամանակ ժողովրդին թույլատրել ինքնակառավարման և անմիջապես սանձարձակում կստացվի: Այդ ժամանակահատվածից առաջանում են միջադեպեր, շուտով վերակերպվում՝ սոցիալական ընդհարումների, որից պետականություններ են վերանմում և նրանց նշանակությունները վերածվում են մոխրի: Լուծարկվում է պետությունը սեփական ջղաձգայնությունից, թե ներքին պահանջը ստիպում է իշխանությունը հանձնել արտաքին բշնամուն, միեւնույն է, բոլոր դեպքերում այն կհամարվի անվերադարձ կործանված: Այդ արդեն մեզանից է կախված: Կապիտալի դեսպոտիզմը (հալածանք), որը լիովին մեր ձեռքերում է, մի ծղոտ է ձգում, որից պետությունը ուզի-չուզի պետք է բռնվի, հակառակ դեպքում կզորվի անդունդ: Նրան, ով ազատարար ոգուց կասի, որ այս մտածելակերպը անդուրեկան է, ես կհարցնեմ, -«Եթե ամեն պետությանը երկու բշնամի է և արտաքին բշնամու հանդեպ թույլատրվում է ամենամանրուր պայքարի մեթոդները, ինչպիսին է օրինակ չձանդթացնել բշնամուն սեփական պաշտպանական պլանների հետ, հարձակվել նրա վրա գիշերը, կամ ավելի մեծ քանակի մարդկանցով, ապա ինչու այդ բոլոր մեթոդները չկիրառել ներքին՝ անհամեմատ ավելի վտանգավոր բշնամու հանդեպ, որը քայքայում է հասարակական շարքերը, բարի օրը: Կարելի՞ է համարել սա չթույլատրվող և անար-

գանք: Կարող է արդյոք առողջ մտածելակերպը հույսով գործոնների օգնությամբ, կամ համոզմունքներով, ամբողջներին բարվոր դեկավարի, հնարավորին հակաաթյուններ ստեղծելով, թեկուզ անմիտ, որը հանկարծ դուր գա մակերեսներն հասկացող ժողովրդին: Ղեկավարվելով միանգամայն փոքրիկ կրքերով, հավատով, սովորություններով, ավանդություններով և քնքշահույզ տեսություններով, մարդիք ամբոխի մեջ և ամբոխի մեջի մարդիք ենթարկվում են ամեն մի համաձայնության խանգարող կուսակցական պառակտման: Ամբոխի յուրաքանչյուր որոշում կախված է պատահական կամ հատուկ ստեղծված մեծամասնությունից, որը առանց հասկանալու քաղաքական գաղտնիքները, հայտարարում է անիմաստ, հետազայում կառավարման անարխիայի սերմնացուն ծնող որոշում: Քաղաքականությունը բարոյականության հետ ընդհանուր ոչինչ չունի: Բարոյականությամբ կառավարվող դեկավարը քաղաքականացված չի, նա իր գահին ամուր չի նստած: Ով ուզում է դեկավարի, պետք է շողորորթի և խորոմանկի: Ազգային շիտակ և ազնիվ մեծագույն որակները բացահայտ ճակատագրական են քաղաքականության մեջ, որով հետեւ դրանք ուժեղագույն թշնամուց ավելի հեշտ ու հասարակ են գահից շարտում: Այս որակավորումները պետք է լինեն գոյերի պետությունների ատրիբուտները (քննող հատկանիշները): Մեր իրավունքը ուժի մեջ է: «Իրավունք» բառը խոտորվող (ընթացքափոխանակում) է և ոչնչով չապացուցվող միտք է: Այս բառը նշանակում է «Տվեք ինձ այն, ինչ, որ ես ուզում եմ, որպեսզի ես ստանամ ապացույց, որ ես ձեզանից ուժեղ եմ»: Որտե՞ղ է սկսվում իրավունքը: Որտե՞ղ է նա վերջանում: Պետությունում, որտեղ իշխանության վատ կազմակերպվածություն է, իշխանության և օրենքի դիմագրկություն է, ազատականությունից բազմապատկված դիմագրկված իրավունքներ, ես ձեռք եմ գցում նոր իրավունք՝ առաջ մեծելել ուժերի իրավունքով և ցաքուցրիվ անել բոլոր գործող կարգ ու կանոնները և դրվածքները, ձեռքը դնել բոլոր օրենքների վրա, ձեռափոխել բոլոր ձեռնարկությունները ու սարքել տիրակալ նրանց, ովքեր տրամադրել են մեզ իրենց ուժերը, ազատականորեն ինքնրկյալ հրաժարվելով դրանցից: Մեր իշխանությունը, մնացած իշխանությունների ճոճումից հետո կլինի բոլոր իշխանություններից ամենամասային, որովհետեւ նա կլինի անտեսանելի միևնույն ալյան պնդանա, որ նրան ոչ մի խորամանկություն չվերցնի: Այս ժամանակավոր չարիքից, որը հիմա մենք ստիպված ենք գործադնելու, կստացվի անքակտելի կառավարության բարիք, որը կվերականգնի ազատականության կողմից գրկված ժողովրդի կացության ճիշտ ընթացքը:

Նպատակը արդարացնում է ներդնումները: Մեր պլանի մեջ ուշադրություն դարձնենք ոչ այնքան բարուն և բարոյականությանը, ինչքան պետքականին և օգուկարին: Մեր առջեւվում պլան է, որի մեջ սրտատեգորեն տրված է գիժը, որից մեզ չի կարելի նահանջել առանց բազմադարյան աշխատանքների փլուզման շիսկը տեսնելու: Որպեսզի կանխամտածել նպատակասլաց գործունեություն, հարկավոր է ի նկատի ունենալ ամբոխի կողմից ստորություն, անհուսալիություն, մշտականություն, նրա ընդունակությունը հասկանալու և հարգելու սեփական կյանքի պայմանները, անձնական բարեկարգումը: Հարկավոր է հասկանալ, որ ամբոխի հզորությունը կույր է, անխելք, անբանական, ձախ ու աջ լսող: Կույրը չի կարող ուղղեցնել կույրերին, որ նրանց չհասցնի անդունդի եզրին, հետեւաբար ամբոխի անդամները ժողովրդից դուրս պրծուկներն են, եթե անգամ տաղանդավոր խելքով են, բայց քաղաքականությունից չեն հասկանում, չեն կարող լինել ամբոխի դեկավար, առանց նրա, որ զգոհաբերեն ամբողջ ազգը: Միայն մանկուց ինքնակալության նախապատրաստված անձը կարող է ըկրլնել քաղաքական տառերով գրված բառը: Ինքնագուխ ժողովուրդը, յայսինքն դուրսպրծուկներով դեկավարվող, ինքնափլուզվում է կուսակցական կոիվներից՝ գրգռված իշխանահասությունից և մեծարանքներից, դրանցից բխած անկարգություններից: Կարող են արդյոք ժողովրդական մասամերը հանգիստ, առանց մրցակցության վճռել, հաղթահարել երկրի գործերը, որոնք չեն կարող խառնվել անձնական շահերին: Կարո՞ղ են նրանք պաշտպանել արտաքին թշնամիներից: Սա անմիտ է, թե պլանը բաժանված է այնքան մասի, ինչքան ամձ կա ամբոխի մեջ, կկորցնի ամբողջությունը, իսկ հետո կդառնա անհասկանալի և անկատարելի: Միայն ինքնակալական անձի մոտ կարող են առաջանալ պլաններ՝ ընդարձակորեն պարզ, կարգավորված,

պետական մեքենայի մեխանիզմներում ամենը առանձնացնող: Որից բխում է, երկրի շահավետության համար նպատակահարմար է ղեկավարությունը կենտրոնացնել մի ձեռքում: Առանց բացարձակ դեսպոտիզմի չի կարող գոյություն ունենալ քաղաքակրթություն, ոչ թե զանգվածների, այլ ղեկավարի կողմից, անկախ նրանից, թե ով է: Ամբոխը վայրենի է, երբ ուզես իր վայրենությունը ցուցաբերող: Երբ համկարծ ամբոխը ձեռք է բերում ազատություն, շատ շուտով այն վերափոխում է անարխիայի, որը և նշանակում է վայրենության բարձրագույն աստիճան: Նայեցեք այդ խմած կենդանիներին, հարբած գիւնով, ինչի անչափավոր օգտագործումը տրված է ազատության հետ միասին: Թույլ չտանք, որ մերոնք էլ հասնեն այդ աստիճանին: Գոյերի ժողովուրդները շշմեցված են սպիրտային խմիչքներով, իսկ նրանց երիտասարդությունը հիմարացվել է կլասիցիզմով և վաղ անառականությամբ, որին դրդել են նաեւ մեր տնային ազենտուրա--դաստիրակությունը, ծառաները, դաստիարակները հարուստ տներում և գոյերի խնջույքատեղերի մնացած մեր կանայք: Այս վերջինների թվին ես կթվարկեմ այսպես կոչված “կանանց հասարակությունից”, անառականության և հաճույքային կամավորական իրենց հետնորդներին: Մեր նշանաբանն է,--**Ուժ և երեսպաշտություն**”: Միայն ուժն է հաղթում քաղաքական գործերում, մանավանդ, որ այն թաքնված է տաղանդների մեջ, անմահախանդիր պետական մարդկանց մեջ: Բռնությունը պետք է լինի սկզբունքը, իսկ խորամանկությունն ու երկերեսությունը կառավարության համար կանոնադրություն, որոնք չեն ցանկանում իրենց թագը դնել ինչ որ նոր ուժերի՝ անգետների ոտքերի տակ: **Այս չարիքը նպատակին և շահույթին հասնելու միայնակ միջոցն է: Դրա համար էլ մենք չպետք է կանգնենք կաշաքատվության, խաբեքառության և դավաճանության առաջ**, երբ դրանք պետք է ծառայեն մեր նպատակին հասնելու համար: Քաղաքականության մեջ առանց մտածելու պետք է բռցնել ուրիշի սեփականությունը, եթե դրանով մենք հնազանդեցման և իշխանության կծգտենք: Մեր պետությունը ընթանալով խաղաղ հայատնականցման ուղիով, ունի պատեռուզմի սարսափը ավելի մեղմ՝ նպատակային պատիժներով իրականացնելը, որոնցով ավելի հարմար է սատարել տեռորը, որը ունի կույրի ենթարկվողականություն: Արդարացի, բայց անողոր խստությունն է պետական ուժի վեհագույն ֆակտորը, ոչ միայն շահի, այլ նաեւ պարտականության համար**մենք պետք է հիմնվենք բռնության և երեսպաշտության ծրագրի վրա**: Հաշվարկի դոկտրինան այնքան է ուժեղ, ինչքանով նրա ներգրաւված ծախսերն են: Դրա համար էլ, ոչ ինչքան ծախսերով, այնքան բռնության դոկտրինաւով ենք հանդիսավորականում և կամրացնենք բոլոր կառավարությունները **մերամենակաւարտությունը**: Բավական է, որպէսզի մենք իմանանք, որ մենք անհաղթ ենք, որպէսզի դադարենք ուրիշին լսելուց: Դեռեւս հնազույն ժամանակներում մենք ժողովրդի մեջ գոռում էինք. «Ազատություն, հավասարություն, եղբայրություն» բառեր, որոնք բազմաթիւ անգամ կրկնվել են անհասկացող թութակների կողմից, բոլոր կողմերից ներվագելով այս հրապուրակներին, որոնց հետ նրանք տարան աշխարհի բարիքներ, անձի ճշմարիտ ազատություն, նախօրոք ժողովրդի ճշշումից լինելով պարփակված: Իբր խելքով, ինտիլիգենտ գոյերը գլուխ չհանեցին արտահայտված բառերի վերածականությունից, չնկատեցին նրանց նշանաւորային հակառէությունը և միմիանց նկատմամբ համապատասխանությունը, չեն նկատել, որ բռնության մեջ չկա հավասարություն, չի կարող լինել ազատություն, որ բռնությունը ինքն է ստեղծել խելքի, բնավորության, կարողության անհավասարություն՝ համաչափ և ներքո իր օրենքներին, չհասկացան, որ ամբոխը կույր ուժ է, որ դուրսպրծուկները, ընդրված կառավարելու համար, քաղաքականության հանդէպ նույնանման կույրեր են, ինչպէս ինքն է, որ շնորհվածը, թէկուզ հանճար, ոչինչ չի հասկանա քաղաքականությունից: Այս բոլորը գոյերը չնկատեցին, դրա հետ միասին, օրինացվեց տոհմական կառավարումը, հայրը քաղաքական գործերի ընթացքը փոխանցում էր որդուն, որպէսզի ուրիշ մարդ չտեսնի՝ բացի տոհմի անդամներից և չտեսնէին ղեկավարվող ժողովրդի գաղտնիքները: Ժամանակի ընթացքում քաղաքական ճշմարիտ գործերի փոխանցումը անհայտացավ, որը և հանդիսացավ մեր գործերի հաջողությունը: Աշխարհի բոլոր ծայրերում “ազատություն, հավասարություն, եղբայրություն” բառերը կանգնեցրին մեր շարքերը այդ կույր անգետների միջոցով ամբողջ լեգիոններ, որոնք հպարտությամբ կրում էին մեր դրոշակները: Բայցեւայնպէս այս բառերը հանդիսացան որդուկներ, որոնցով հղկվում էր գոյերի

բարեկեցությունը, ամենուր վերացնելով խաղաղությունը, հանգստությունը, համերաշխությունը, քանդելով նրանց պետությունների հիմքերը: Դուք հետագայում կտեսնեք, որ դա ծառայեց մեր հանդեսին: Դա մեզ տվեց արտոնության ոչնչացման առավելության հնարավորություն մեր ձեռքերում, այլ խոսքերով՝ գոյերի արհեստկրատիաներին, որոնք կայանում էին ժողովրդին և պետություններին մեզանից պաշտպանելու միակ հակառակորդը: Բնական և ցեղական արհեստկրատների ավերակների վրա մենք կառուցեցինք մեր ինտիլիգենցիայի, ամենագլխավորը՝ փողային արհեստկրատիան: Այս՝ նոր արհեստկրատիայի ցենզը (արգելք) մեր հմուտների շարժմամբ մենք նշանակեցինք հարստության մեջ, մեզանից կախված և գիտության մեջ: Մեր հանդեսը հեշտուցավ նրանով, որ պետական մարդկանց հետ շփվելիս, մենք գործում էինք մարդկային խելքի ամենագլխավոր լարերի վրա, որոնք են ազատությունը, անկուշտությունը, մարդկային նյութական պահանջարկի հաշվարկներով: Իսկ ամեն մի շարադրված մարդկային թուլությունները առանձին վերցրած, կարող է սպանել ստեղծագործական նախաձեռնությունը, տալով մարդկանց ազատություն, ստեղծելու տրամադրություն՝ գնելու նրանց գործունեությունը: Ազատության վերածականությունը տվեց ամբոխին համոզելու հնարավորություն, որ կատալարությունը ոչ այլ ինչ է, քան սեփական երկրի, ժողովրդի ղեկավարը և նրան կարելի է ինչպես հնացած ձեռնոցների փոխել: Ժողովուրդի ներկայացուցիչների փոխանակելիությունը նրանց դրեց մեր տրամադրության և նշանակության տակ:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 2

Տնտեսական պատերազմները՝ հերյակյան ձեռքբերումների հիմքն են: Յուրաքանչյուր աշխատակազմ և “Գաղտնի խորհրդատու”: Բայքայիչ ուսուցման հաջողությունները: Հարմարվողականությունը քաղաքականության մեջ: Մամուլի դերը: Ոսկու արժեքը և հերյական գոհերի արժեքները:

Մեզ անպայման է, որ պատերազմները հնարավորին չափ չտան տարածքային առավելություններ: Սա պատերազմները կտանի տնտեսական հողի վրա, որում ազգերը մեր օգնությամբ կնկատեն մեր կարողությունների ուժը, հետեւապես իրադրությունը երկու կողմին էլ կտանի մեր միջազգային ազենտուրայի հայեցողության տակ, որը ունի միլիոն աչքեր, ոչ մի սահմանով սահմանափակված հայացք: Այդ ժամանակ մեր միջազգային իրավունքները կարբեն ժողովրդական իրավունքները և կղեկավարեն ժողովրդին այնպես, ինչպես պետությունների քաղաքացիական իրավունքները իրենց քաղաքացիների միջև: Չանգվածների կողմից ընտրված աղմինիստրատորները, կախված իրենց ստրկային կարողություններից, կառավարման համար նախատեսված պատրաստակամությամբ չեն լինի, որա համար էլ նրանք կլինեն մեր խաղի մեջ գիմկորներ մեր գիտնականների, բարձրագույն խորհրդատուների և մասնագետների ձեռքերում, որոնք վաղ հասակից դաստիարակված են ամբողջ աշխարհի գործերի ղեկավարման համար: Ինչպես ձեզ հայտնի է, մեր այս մասնագետները վերցրել են մեզանից պետական տեղեկություններ մեր քաղաքական պլաններին, պատմական փորձերից, տեսակցելով ամեն ընթացիկ պահերին: Գոյերը անարգելք չեն ղեկավարվում պատմական դիտողությունների պռակտիկայով, այլ առանց հասկանալու արդյունքի կրիտիկական հարաբերությունները՝ միայն տեսական հնամուխությամբ: Դրա համար էլ մեզ նրանց հետ հաշվի նստելու կարիք չկա, թող նրանք ժամանակավորապես ուրախանան և ապրեն նոր ուրախությունների կամ ապրումների հույսերով: Թող նրանց համար կարելու դերը խաղա այն, ինչը մենքները չէլ ենք նրանց ընդունելու այն որպես գիտական տեսական բերում: Այդ նպատակով մենք անընդհատ մեր մամուլի օգնությամբ տարածում ենք նրանց նկատմամբ կույր վստահություն: Գոյերի ինտիլիգենցիան պարծենալու է գիտելիքներով, առանց նրանց լուրջ կամ փորձելու, գործարկելու են գիտությունից վերցրած բոլոր իրենց տեղեկությունները, միացած մեր անգետների հետ միասին խելքերի դաստիարակությամբ մեզ պետական ուղղությամբ: Դուք չմտածեք, որ մեր հաստատումները անիմաստ են՝ ուշադրություն դարձրեք մեր կողմից շինծու դարվինիզմի, մարքսիզմի, միջշելիզմի հաջողություններին: Այս ուղղություններով գոյերի ուղեղեն-

րի բարոյապղծման նշանակությունը մեզ համար պետք է լինի ակնհայտ: Մեզ անպայման է ժամանակի մտքերի, բնավորությունների, ժողովուրդների տենդեցիաների հետ հաշվի նստել, որպեսզի թույլ չտանք բացթողումներ քաղաքականության մեջ և աղմինիստրացիոն դեկավարման աշխատանքներում: Մեր սխառմի հանդիսավորությունների մեխանիզմի մաս կարելի է համարել, կախված մեզ հանդիպակած ժողովուրդների կրակոտության աստիճանից, չի կարող ունենալ հաջողություն, եթե նրա գործնական կիրառումը չհիմնավորվի անցյալի արդյունքները կապելով ներկայի հետ: Ժամանակակից պետությունների ձեռքերում կա մեծագույն ուժ, որը առաջացնում է ժողովուրդների մոտ մտքերի շարժ՝ դա մասնով է: Մասնովի դերը իբր անհապաղ պահանջների, ժողովրդի բողոքների ցույց տալն է, արտահայտել և կազմակերպել անհաճոյություն: Մասնովում արտահայտվում է ազատախոսության հանդես: Բայց պետությունները չկարողացան օգտվել այդ ուժից և այն հայտնվեց մեր ձեռքերում: Նրա միջոցով մենք ունեցանք ազդեցություն, մնալով աննկատ, նրա շնորհիվ մենք մեր ձեռքերում հավաքեցինք ոսկին, չնայած, մենք այն ձեռք բերեցինք արյան և արցունքի հոսքերի միջոցով: Բայց մենք փրկագնվեցինք, գոհաբերելով մեր ժողովրդից շատերին: Ամեն մի գոհ մեր կողմից, Աստծո մոտ արժի հազարավոր գոյեր:

ԱՐՉԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 3

Միմվոլիկ օձը և նրա նշանակությունը: Սահմանադրական կշեռքների անհուսալիությունը: Ահաբեկչություն պալատներում: Իշխանություն և փառասիրություն: Իշխանությունների խոսնակներ (նամֆլետներ): Իշխանության չարաշահում: Տնտեսական ստրկություն: “Ժողովրդի ճիշտը”: Կուլակություն և արիստոկրատիա: Հրեա-մաստնական բանակ: Գոյերի այլասեռումը (դեգեներատ): Սով և կապիտալի իրավունք: Ամբոխ և “Համաշխարհային տիրակալի” թագադրում: Ապագա մաստնական ժողովրդական դպրոցների ծրագրի հիմնական առարկան: Սոցիալական կառույցի գիտության գաղտնիքը: Ընդհանուր տնտեսական ճգնաժամ: “Մերոնց” անվտանգությունը: Մատոնների դեսպոտիզմը՝ բանականության (խելքի) թագավորությունն է: Գեկավարի կորուստ: Մատոնականությունը և “Փրանսիական Մեծ Հեղափոխությունը”: Ֆարը՝ սիոնական արյան դեսպոտ է: Մատոնականության անձեռնամխելիության պատճառները: Մատոնական գաղտնի ազենտների դերը: Ազատություն:

Այսօր ես կարող եմ հայտնել, որ մեր նպատակը մեզանից մի քանի քայլի վրա է: Մնում է շատ քիչ տարածություն և մեր ամբողջ անցած ճանապարհը պատրաստ է արդեն փակելու սիմվոլիկ օձի ցիկլը, ինչպիսին մենք պատկերացնում ենք մեր ժողովրդին: Երբ այս օղակը կփակվի, սրանով կպարսիսկվեն բոլոր Եվրոպական պետությունները, ինչպես ամուր գնդանի մեջ: Ժամանակակից սահմանադրական կշեռքները շուտով շուտ կգան, որովհետև մենք դրանք չենք տեղադրել այն պայմանով, որ նրանք չշարունակվեն ճոճվել, քանի դեռ չի մաշվել նրանց հենարանները: Գոյերը ենթադրում էին, որ իրենք այն ամուր էին գամել և բոլորը պատում էին, որ կշեռքները կգան հավասարակշռության: Բայց ամրակապիչը՝ թագավորողները ծածկված են իրենց ներկայացուցիչներով, որոնք հիմարացնում են հրապուրված, իրենց չհսկող և անպատասխանատու իշխանությունից: Այդ իշխանությամբ նրանք պարտական են պալատում քամհարված ահաբեկչությանը: Չունենալով ժողովրդի մեջ ներթափանցելու հնարավորություն, իշխողները արդեն չեն կարողանում նրանց հետ պայմանավորվել և ամրապնդվել իշխանասերների հանդեպ: Մեզանով տարանջատված իշխանական հետեւող ուժերը և ժողովրդի կույր ուժը կորցրել են իրենց նշանակությունը, նրանք անօգնական են, ինչպես կույրը առանց փայլելի: Որպեսզի իշխանասերներին դրդել իշխանության չարաշահման, մենք հակադրել ենք բոլոր ուժերը, զարգացնելով նրանց ազատարար տենդեցիաները դեպի անկախություն: Մենք այս ուղղությամբ հարուցել ենք ամեն նախաձեռնություն, մենք զինել ենք բոլոր կուսակցություններին, մենք դրել ենք իշխանություններին որպես թիրախ բոլոր ամբիջիաների համար: Պետություններից մենք սարքել ենք խաղապարեզ, որտեղ խաղարկվում են խռովություն-

ներ: ԵՎս մի քիչ և անկարգություններն ու լուծարկումները կհայտնվեն ամենուր: Անսպառ խոսակցները իշխանության և կառավարության նիստերը վերածել են հոետորական մրժոմների: Անվախ լրագրողները և նամֆլետիստները ամեն օր հարձակումներ են գործում աղմինիստրացիաների վրա: Իշխանության չարաշահումը վերջնականապես նախապատրաստում են անկման բոլոր հաստատությունները և ամեն ինչ կչախչախվի խենթացած ամբոխի ոտքերի տակ: Ժողովուրդները ամրակցված են աղքատության դաժան աշխատանքին ավելի ուժեղ, քան նրանց ամրակցել էր ստրկությունն ու ճորտատիրությունը: Սրանցից այսպես թե այնպես նրանք կարողացան ազատվել, բայց կարիքներից չեն ազատվի: Մենք մտցրել ենք սահմանադրության մեջ այնպիսի իրավունքներ, որոնք զանգվածների համար համարվում են շինծու և ոչ իրական իրավունքներ: Բոլոր, այսպես կոչված “ժողովրդի իրավունքները” կարող են գոյություն ունենալ որպես գաղափարատարություն, գործնականում երբեք չկիրառվել: Ի՞նչ աշխատող՝ պրոլետարի համար, տաժանակիր աշխատանքից ծոված ինչպես աղեղ, ճնշված իր ներկայությամբ, մուրալով խոսնակներից խոսելու իրավունք, լրագրողներից՝ գրելու ամեն տխմարություն և եթե աշխատավորությունը ոչինչ չունի սահմանադրությունից, բացի այն աղերսալի փշրանքներից, որը մենք ենք գցում իրենց մեր սեղանից մեզ տված իրենց ծայրի համար: Հանրապետական իրավունքները աղբատի համար՝ դաժան ծաղրանքներ են, քանի, որ անշրջանցելի աշխատանքի իրավունքը չի տալիս նրանց իրականորեն դրանից օգտվելու, թեևս խլում է նրանցից անընդմեջ աշխատավարձի երաշխիքը, դնելով նրանց կախման մեջ ընկերների կամ սեփականատիրոջ գործադուլներից: Մեր ղեկավարության ներքո ժողովուրդը ոչնչացրեց արիստոկրատիան, որը նրա իսկական պաշտպանն էր և կերակրողը, իր իսկ շահերից ելնելով, լինելով անբակտելի կապի մեջ ժողովրդի բարեկեցության հետ: Իսկ հիմա, արիստոկրատիայի վերացումով, նա ընկավ կուլակների և շահամոլ խաբեբաների անխիղճ լծի ճնշման տակ: Մենք իբր համարվում ենք աշխատողների փրկարարը այդ լծից և կառաջարկենք նրանց ընդգրկվել մեր գործերի՝ սոցիալիստների, անարխիստների, կոմունարների շարքերը, որոնց մենք միշտ ցուցաբերում ենք օգնություն, իբր եղբայրական համամարդկային համերաշխության կանոններով՝ մեր մասոնականության կողմից: Արիստոկրատիան, օգտագործելով աշխատավորության աշխատանքը, շահագրգռված էր, որ աշխատավորները լինեին կուշտ, պինդ ու առողջ: Իսկ մենք շահագրգռված ենք հակառակի մեջ՝ գոյերի այլակերպում, այլասեռում: Մեր իշխանությունը՝ աշխատավորի խռնոկի թերասնումն ու թուլությունն է, որովհետև նա չի գտնի ոչ ուժ, ոչ էներգիա հակադիմության համար: Սովը ստեղծում է կապիտալի ավելի ստույգ իրավունք, քան տալիս էր արիստոկրատիային՝ օրինակ ցարական կառավարությանը: Աղքատության կարիքը և նրանից բխող նախանձի ատելությունից մենք կշարժենք ամբոխը և նրա ձեռքով կջնջենք նրանց, ովքեր մեզ խանգարում են մեր ուղու վրա: Երբ կգա մեր համաշխարհային տիրոջ քաղադրության ժամանակը, ապա այն նույն ձեռքերը կջնջեն ամեն ինչ:

Գոյերը չեն կարող մտածել առանց մեր գիտական խորհուրդների: Դրա համար էլ նրանք համառորեն տեսնում են նրանում անհրաժեշտություն, որ երբ կգա մեր կայսրությունը, կլինենք անշեղորեն դանդաղընթացք, այսինքն, որ ժողովուրդական դպրոցներում պետք է ուսուցանվի միայն բնական գիտություններ, որոնցից առաջինը՝ գիտություն մարդկային կառուցվածքի մասին, սոցիալական կացության, որոնք պահանջում են աշխատանքի բաժանում, հետևապես դասակարգերի և դասերի բաժանում: Անհրաժեշտ է բոլորը իմանան, որ գործունեության նշանակության տարբերության պատճառով հավասարություն լինել չի կարող, որ նույնաման օրերի առաջ չեն կարող պատասխանել նա, ով իր արարքով վարքաբեկում է մի ամբողջ դաս և նա, ով չի կպնում նրանցից ոչ մեկին, բացի իր պատվից: Սոցիալական դրվածքի ճիշտ գիտությունը, որի գաղտնիքներին մենք թույլ չենք տալիս գոյերին, ցույց կտար բոլորին, որ տեղը և աշխատանքը պետք է պահպանվեն որոշակի շրջակայքում, որպեսզի չհանդիսանան մարդկային տանջանքների աղբյուր, աշխատանքին անհամեմատ դաստիարակություն ստանալու համար: Այս գիտության ուսումնասիրության ժամանակ ժողովուրդները կսկսեն ինքնակամ հնազանդվել իշխանությունների և նրանց պետականության կառուցվածքի բաժանմանը: Այսօրվա գիտության մակարդակով և մեզանով ստեղծված ժողովրդի ուղղորդվածությունը, տալիս բառերին կու-

որոնք են հավատալով, համարում է իր ներշնչած մոլորվածությունները անտեղյակություն, իր թշնամությունը դասերի հանդեպ, որոնց նա համարում է իրենից բարձր, կամ չի հասկանում յուրաքանչյուր դասի նշանակությունը: Նշված թշնամությունը ավելի կշատանա տնտեսական ճգնաժամի հոդի վրա, որը կկանգնեցնի բորսային գործարքները և արդյունաբերության աճը: Ոսկու օգնությամբ, որը ամբողջովին մեր ձեռքում է, մեզ հասանելի բոլոր ուղիներով առաջացնելով տնտեսական ճգնաժամ, Եվրոպայի բոլոր երկրներում մենք իրենց աշխատատեղից ամբողջությամբ հանգամանորեն կշարտենք փողոց: Այդ ամբողջները կհարձակվեն արյուն թափելու ու նրանք մասնկությունից չեն սիրում, կամ չհասկանալով կատարվածը, ո՞ւմ ունեցվածքը կարելի է թալանել: Մերոնց նրանք չեն դիպչի, որովհետև են հարձակման պահը մենք նախօրոք կիմանանք, և միջոցներ կձեռնարկենք: Մենք համոզվեցինք, որ առաջադիմությունը կերթի գոյերին բանականության կայսրություն: Մեր դեսպոտիզմը և կլինի այդպիսին, քանի, որ այն կարող է հավասարակշռված խստությամբ չափել բոլոր հուզմունքները, դուրս քշել ազատականությունը բոլոր հաստատություններից: Երբ ժողովուրդը իմանա, որ նրան հանուն ազատության գիջումներ են անում, նա կերեւակայի իրեն, որ նա տիրակալ է և կնետվի դեպի իշխանություն, բայց իհարկե, ինչպես յուրաքանչյուր կույր, դեմ կառնի արգելքների զանգվածի: Կնետվի դեկավար փնտրելու, չի կռահի վերադառնալ նախորդին և վայր կդնի իր արտոնությունները մեր ոտքերի մոտ: Հիշեք ֆրանսիական հեղափոխությունը, որին մենք տվել ենք “Մեծ” անունը, նրա նախապատրաստման գաղտնիքները մեզ հայտնի էին, այսինքն այն բոլորովին մեր ձեռքի գործն էր: Այդ ժամանակվանից մենք ժողովուրդներին տանում ենք մի հիասթափությունից մյուսը, որպեսզի նա մեզանից մույնացնե հրաժարվի ի օգուտ սիոնական արյամբ Յար-դեսպոտի, որին մենք նախապատրաստում ենք աշխարհի համար:

Ներկա դեպքում, մենք, որպես միջազգային ուժ, անձեռնամխելի ենք, որովհետև մեր վրա հարձակվելու դեպքում, մեզ պաշտպանում են ուրիշ պետություններ: Գոյ ժողովուրդների չլիցմվող ստորությունը, ուժի դեմ սողացող, թուլության հանդեպ անխիղճ, վրիպումներ չներող, ներողամիտ հանցագործությունների հանդեպ, ազատ կառույցի հակադիմության որոշման չցանկացողներ, մինչև տանջանք համբերատար խիզախ դեսպոտիզմի ճնշմանը՝ ահա, թե ինչն է նպաստում մեր անկախությանը: Ժամանակակից պրիմեր-դիկտատորները նրանք համբերում և տանում են այնպիսի չարագործություններ, որոնցից շատ անգամ քչի դեպքում նրանք կզլխատեին քսան թագավորի: Ինչով բացատրել այս երեւույթը, ժողովուրդական զանգվածների այսպիսի անհաջորդականություն իրենց իրադարձությունների համեմատ, կթվա, թե մի կարգի⁶ է: Այս հանգամանքը բացատրվում է նրանով, որ այս դիկտատորները իրենց ագենտների միջոցով տեղեկացնում են ժողովրդին, որ նրանք իրենց չարաշահումների միջոցով այլ պետություններին վնաս կհասցեն, ժողովուրդների բարիքների հասանելիության, նրանց միջազգային եղբայրության, խաղաղության և հավասարության գերնպատակի համար: Իհարկե, նրանց չեն ասի, որ այդպիսի կապակցություն հնարավոր է միայն մեր տերության օրոք: Ահա և ժողովուրդը քննադատում է ճշտերին և արդարացնում մեղավորներին, ավելի ու ավելի վստահանալուն, որ նա կարող է ստեղծել այն ամենը, ինչը, որ չի ուզում: Դրա շնորհիվ, ժողովուրդը քայքայում է ամեն կայունություն և ամեն քայլափոխի ստեղծում անկարգություններ: “Ազատություն” բառը կանգնեցնում է մարդկային հասարակությանը որոշ ուժերի դեմ պայքարի առջին՝ ընդեմ որոշ իշխանությունների, անգամ Աստվածային և բնության: Ահա, թե ինչու մեր տիրակալի օրոք մենք այդ բառը ընդհանրապես կվերացնենք մարդկային լեքսիկոնից, ինչպես անասական ուժի սկզբունք՝ ամբողջին վերածելու արյունաբերու գազանների: Դիշտ է, այդ գազանները երբեմնիք քնում են, երբ կշտանում են արյունից և այդ ժամանակ նրանց հեշտությամբ կարելի է շղթայակապել: Իսկ եթե նրանց արյուն չտաս, նրանք չեն քնի և կպայքարեն:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 4.

Հանրապետության փուլերը: Արտաքին մատնականություն: Ազատություն և հավատք: Միջազգային առեստրա-արդյունաբերական մրձակցություն: Սպեկուլյացիայի դերը: Ոսկու պաշտամունք /կուլտ/:

Յուրաքանչյուր համապատասխանում անցնում է մի քանի փուլ: Առաջինը՝ դա առաջին օրերի կույրի խենթությունն է, աջ ու ձախ տրորելով: Երկրորդը՝ դեմագոգիան է, որից առաջանում է անարխիստ, որը անհուսափելիորեն կրեթի դեսպոտիզմի, բայց ոչ թե օրինական, բաց և պատասխանատու, այլ աննկատ ու անհայտ, բայցեւայնպես, զգալի դեսպոտիզմի, ինչքան էլ նա լինի գաղտնի կազմակերպություն, այնքան առանց հանդիսակարգ գործող, որ նա գործում է պատասպարված թիկունքից տարբեր ազենտներով, որոնց փոխարինումը ոչ միայն չի վնասի, այլ կառաջացնի գաղտնի ուժեր և ծախսելով սեփական միջոցները՝ այդ ծառայողներին նվիրատվության և վաղաժամ հանգստի ուղարկելու:

Ինչը և ինչպես կարող է տալալել անտեսանելի ուժերին: Իսկ մեր ուժը միանգամայն այդպիսին է: Արտաքին մատնականությունը ծառայում է նրա և նրա նպատակների կույր պաշտպանությանը, բայց այս ուժի պլանի գործողությունը և գտնվելու միջավայրը միշտ մնում է գաղտնի: Բայց և ազատությունը կարող է լինել անվնաս և գոյություն ունենալ պետական գործունեությունում, առանց վնասելու ժողովուրդների առօրյային, եթե նա պահպաներ հավատքի և Աստծո սկզբունքները, մարդկության եղբայրության, հավասարության մտքից վեր, որին հակասում են սեփական օրենքները, որոնք և խոսում են վերիշխանության մասին: Այդ հավատքի օրոք էլ ժողովուրդը կմնար ղեկավարվող և կենթարկվեր: Ահա, թե ինչու մեզ հարկավոր է հիմնատակել հավատքը, պոկել գոյերի բերանից Աստվածայնության և հոգու սկզբունքը, փոխարինել բոլորը նյութական կարիքների թվաբանական հաշվարկներով: Որպեսզի գոյերի խելքերը չհասցնեն մտածել և նկատել, նրանց հարկավոր է զբաղեցնել առեւտրով և արդյունաբերությամբ: Այսպիսով բոլոր ազգերը կսկսեն փնտրել իրենց շահույթը և այդ պայքարի մեջ չեն նկատի իրենց բշնամուն: Բայց, որպեսզի ազատությունը վերջնականապես քանդի և սննկացնի գոյերի հասարակությանը, հարկավոր է արդյունաբերությունը դնել սպեկուլյատիվ հիմքերի վրա: Սա կծառայի նրան, որ արդյունաբերության հողից յուրացրածը չի մնա տեղում, կանցնի սպեկուլյանտների ձեռքը, այսինքն՝ մեր դասին: Առաջնության համար լարված պայքարը կառաջացնի թոչնդներ տնտեսական կյանքում և կլինի հիասթափված, սառը և անսիրտ հասարակություն: Այդ հասարակությունները կստանան լիովին զգվանք և քաղաքականության և կրոնի հանդեպ: Իրենց ղեկավարությանը կլինի միայն հաշիվ, այսինքն՝ ոսկի, որին նրանք կունենան իսկական պաշտամունք, այն նյութական բավականությամբ, ինչը, որ կտա այդ ոսկին: Այդ ժամանակ էլ բարիքին ծառայելու համար, անգամ ոչ հասարակության համար, այլ ատելության արտոնյալների հանդեպ, ներքին դասի գոյերը կզան մեր հետեւից, ընդեն նոր հակառակորդների՝ ինտիլիգենտ գոյերի իշխանության դեմ:

ԱՐՉԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 5.

Դեկլարման ուժեղացված կենտրոնացման ստեղծում: Մատնների իշխանության զավթման ուղիները: Պետությունների միջեւ համաձայնությունների անհնարավորության պատճառները: “Հբրյանների նախընտրյալականությունը”: Ոսկին պետական մեխանիզմների շարժիչ: Առետրի և արդյունաբերության մենաշնորհ: Քննադատության նշանակությունը: “Յուդադրական” ձեռնարկություններ: Գերհոգնածություն պերճախոսությունից: Ինչպես ձեռնդրել հասարակական կարծիքներին: Անձնական ձեռներեսության նշանակությունը: Գերկառավարություն:

Ինչպիսի աղմինիստրատիվ ղեկավարման ձեւ կարելի է տալ հասարակությանը, որտեղ ամենուր կաշառակերություն է, որտեղ հարստությունը ձեռք է բերվում միմիայն խաբեբա-հույանք, որտեղ թագավորում է սանձարձակությունը, որտեղ բարոյականությունը ճնշվում է պատժիչ մեթոդներով և դաժան օրենքներով, իսկ հայրենասիրությունը և հավատ-քափորությունը արգելված է կոսմոպոլիտ հաստատությունների կողմից: Ինչպիսի ղեկավարման ձեւ կարելի է տալ այդպիսի հասարակություններին, եթե ոչ այն նույն դեսպոտականը: Մենք կստեղծենք ուժեղացված ղեկավարման կենտրոն, որպեսզի բոլոր հասարակական ուժերը հավաքենք մեր ձեռքերում: Մենք մեխանիկորեն կկարգավորենք մեր հպա-

տակների քաղաքական կյանքի բոլոր գործողությունները նոր օրենքներով: Այս օրենքները մեկը մյուսի հետեւից կվերացնեն բոլոր թույլությունները և ազատականությունը, որոնք կատարվել էին գոյերի կողմից և մեր կայսրությունը կշնորհվի այնպիսի վեհագույն դեսպոտիզմով, որ նա ի վիճակի կլինի ամեն ժամ և ամեն տեղ վերացնել հակադրվող և անհնազանդ գոյերին: Մեզ ասում են, որ մեր դեսպոտիզմը չի համապատասխանում ժամանակակից առաջընթացին, բայց ես ձեզ կապացուցեմ հակառակը: Այն ժամանակներում, երբ ժողովուրդները նախ քան տիրակալներին ինչպես Աստվածային կամքի արտահայտության վրա, նրանք անմասնադատ ենթարկվում էին տիրակալներին, բայց այն օրից, երբ մենք նրանց ներշնչեցինք իրենց իրավունքների մասին, նրանք սկսեցին համարել տիրակալներին որպես հասարակ մահկանացուների: “Աստծո օժտվածները” դուրս չեն ընկնում ցարերի գլուխներից իհարկե ժողովրդի մոտ, իսկ երբ մենք նրանցից խլեցինք Աստծո հանդեպ հավատը, ապա իշխանության հզորությունը պարզիցվեց հետ միասին շարտեցինք փողոց և այն մենք բռնագրավեցինք: Բացի դրանից, զանգվածների և անհատների ղեկավարման արվեստը շինծու ճարպիկ տեսություններով և ֆրագելոգիաներով, հանրակացարանի կանոններով և այլ ուրիշ հնարքներով, որոնցում գոյերը ոչինչ չեն հասկանում, պատկանում է նույնպես մեր աղմկոտ քաղաքական խելագարության խելքին, դաստիարակված անալիզների, դիտումների և այնպիսի մտահղացումների վրա, որոնցում մենք հակառակորդներ չունենք: Ինչպես նաեւ քաղաքական պլանների իրագործման ձեռնարկման և համահավասարության մեջ նույնպես չունենք: Միայն ճիզվիտները կարող են այս հարցում մեզ հետ հավասարվել, բայց մենք կարողացանք անմիտ բազմության մոտ նրանց չեզոքացնել, ինչպես անկարող կազմակերպության և նրանք իրենց կազմակերպությունով անցան սովերի տակ: Եւ ընդհանրապես աշխարհի համար միեւնույն չի, թե ով է լինելու իր տիրակալը, կաթոլիկ եկեղեցու գլխավորը, թե մեր բռնապետ-դեսպոտ սիոնական արյունը: Մեզ, ընտրյալ ժողովրդին՝ սա միեւնույն չի: Ժամանակավորապես մեզ հետ կարող է մրժեք միայն գոյերի անմաշխարհային կողիցիան, բայց մենք ապահովված ենք նրանց միջեւ այն խոր անհամաձայնություններով, որը արդեն հնարավոր չի հաղթել: Մենք հակադրեցինք գոյերի անձնական և ազգային հաշվարկները, կրոնական և ցեղային տեսությունները, որոնք մենք աճեցրել էինք նրանց սրտերում քսան երկար դարերի ընթացքում: Այս ամենի շնորհիվ ոչ մի պետություն իր մեկնած ձեռքում չի տեսնի օգնություն ոչ մի տեղից և ամեն մեկը պետք է մտածի, որ մեր հետ անհամաձայնությունը իր համար անշահավետ է: Մենք չափից դուրս ուժեղ ենք և մեզ հետ պարտադիր է հաշվի նստել: Անգամ մեծ տերությունները մասնավոր փորը համաձայնություններում մեր գաղտնի մասնակցություն են ունենում: “Մեր միջոցով ցարեր են կառավարում”: Իսկմարգարեները մեզ ասել են, որ մենք Աստծո կողմից ընտրյալ ժողովուրդ ենք՝ կառավարելու ամբողջ աշխարհը: Աստված մեզ պարգևել է հանճարով, որպեսզի մենք կարողանանք մեր խնդիրը լուծել: Լինել հանճար հակառակորդի ճամբարում, նա մեզ հետ կայաքարեր, իսկ եկվորը չարժի հին մշտաբնակին: Պայքարը մեր մեջ կլինի անողոր, ինչպիսին դեռ աշխարհի չի տեսել, թերեւս կուշանար նրանց հանճարը: Բոլոր պետական մեքենաների անիվները պտտվում են շարժիչով, որը գտնվում է մեր ձեռքերում, իսկ այդ շարժիչը՝ ոսկին է: Մեր հմուտների կողմից մշակված քաղաքատնտեսական գիտությունը ցուցաբերում է կապիտալ ցարական հեղինակությունը: Գործունեության համար, առանց մեղդությունների, կապիտալը պետք է ձգտի ազատության, առեւտրի և արդյունաբերության մենաշնորհի համար, որը հիմա ամբողջ աշխարհում դրված է անտեսանելի ձեռքերում: Այդպիսի ազատությունը արդյունաբերողներին կտա հսկայական քաղաքական ուժ, իսկ դա կծառայի ժողովրդին դուրս քշելու համար: Այժմ ավելի կարեւոր է ժողովուրդներին զինաթափել, քան թե նրանց կռվացնել: Շահավետ է օգտվել բուցավառվող կրքերից, քան թե ջրով հանգցնել, շահավետ է որսալ ուրիշների մտքերը և ամփոփել, քան նրանց ցիրուցան անել: Մեր ղեկավարության կարեւոր խնդիրը կախնում է նրանում, որ թուլացնել հասարակական մտածելակերպը, քննադատելով տարավարժել մտածելուց, որը կծնի արգելք, կշեղի խելքի ուժը դեպի դատարկ հաճոյախոսություն: Բոլոր ժամանակներում ժողովուրդները, ինչպես նաեւ առանձին անձիք, ասածը որպես գործ են ընդունել, քանի, որ նրանք բավականանում են ցուցադրական եզակի նկատումով, թե հաջորդել է արդյոք խոստումներից հետո կատարում՝ հասարակական հողի

վրա: Դրա համար էլ մենք կրնենք ցուցադրական հիմնարկներ, որոնք հաճոյախտորեն կապացուցեն իրենց առաջադիմության բարեգործությունը: Մենք բոլոր կուսակցությունների ազատարար ֆիզիոնոմիան կսահմանափակենք և կսպասարկենք բոլոր հռետորներին, որոնք թող այնքան խոսեն, որ մարդկանց հասցնեն ճառերի հոգնածության և հռետորներից՝ զգվանքի: Որպեսզի ձեռքբերում պահել հասարակական կարծիքը, հարկավոր է նրան տալ անհասկանելիության ձեակերպում, գրգռելով բոլոր կողմերից այնքան հակասական կարծիքներ, մինչև գոյերը չմոտրվեն լաբիրինթի մեջ, դրանք և չեն հասկանա: Ավելի լավ է չունենալ քաղաքականության հարցերում որեւէ կարծիք, որոնք հասարակությանը չի տրված գիտեմալու, որովհետեւ դրան տիրապետում է նա, ով դեկավարում է հասարակությանը: Մա առաջին գաղտնիքն է: Դեկավարության հաջողության համար պահանջվող երկրորդ գաղտնիքը կայանում է նրանում, թե որքանով բազմացնել ժողովրդական թերությունները, սովորությունները, կրքերը, հանրակացարանի կանոնները, որ ոչ մեկը այդ խառնաշփոթությունը չհասկանա և որի հետեւանքով մարդիկ կդադարեն միմիանց հավատալ: Այս գաղտնիքը մեզ կծառայի նաեւ, որպեսզի կռիվ ցանենք բոլոր կուսակցությունների միջեւ, քանզի բոլոր կողակտիվ ուժերը, որոնք դեռեւս չեն ուզում մեզ ենթարկվել: Հիմնահատակ անել մեր գործին խանգարող ամեն ձեռնարկություն և ձեռնբերություն: Նախաձեռնությունից ավելի փառնավոր ոչինչ չկա, եթե տաղանդավոր է, ապա նա կարող է անել ավելին, քան միլիոնավոր մարդիկ, որոնց միջեւ մենք կռիվ ենք ցանել: Մենք պետք է ուղղորդենք գոյերի դաստիարակությունը այնպես, որ ամեն գործից առաջ, որտեղ նախաձեռնության կարիք կա, նրանց ձեռքերը վայր ընկնեն: Լարվածությունը, որը առաջանում է ազատ գործելուց, հանդիպելով ուրիշ ազատության՝ թուլացնում է ուժերը: Մրանից կառաջանան ներվային ծանր հարվածներ, հիասթափություն, անհաջողություններ: Այս ամենով մենք այնպես կհոգնեցնենք գոյերին, որ կստիպենք նրանց առաջարկել միջազգային կառավարություն, որը իր հզորությամբ կկարողանա ներծծել իր մեջ աշխարհի բոլոր պետական ուժերը և կկազմավորի գերկառավարություն: Այդ ժամանակահից դեկավարների փոխարեն մենք կնշանակենք ասիալորների, որոնք կկոչվեն Գերկառավարության կառավարիչներ՝ աղմինիստատորներ: Նրանց ձեռքերը՝ ինչպես աքցաններ, ձգված կլինեն բոլոր կողմերի վրա, այդպիսի կազմակերպության ներքո. որը չի կարող չենթարկվել բոլոր ժողովուրդներին:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 6.

Մենաշնորհություն: Գոյերի ունեցվածքի կախվածությունը դրանցից: Արիստոկրատների հողաբաժնի: Հողի պարտքը: Առետուր, արդյունաբերություն և սպեկուլյացիա: Պերճություն (ռոսկոշ): Աշխատավարձի բարձրացում և առաջին պահանջարկի ապրանքների գների բարձրացում: Անարխիա և հարբեցողություն: Էկոնոմիկական տեսության պրոպագանդայի գաղտնի մտքերը:

Շուտով մենք կսկսենք կազմակերպել ահռելի մենաշնորհություններ՝ մեծագույն հարստությունների ամբարտակներ, որոնցից կախման մեջ կլինեն գոյերի ունեցվածքը այնքանով, որ նրանք պետական վարկերի հետ միասին կխեղդվեն քաղաքական աղետի հաջորդ օրը: Այստեղ ներկա գտնվող պարոն տնտեսագետներ, կշաղաղա՛ք այս կոմբինացիայի նշանակությունը: Բոլոր ուղիներով հարկավոր է զարգացնել մեր Գերիշխանության նշանակությունը, պատկերացնելով նրան հնազանդեցնող և նվիրատու ինքնակամ հնազանդվողներին: Գոյերի արիստոկրատիան, որպես քաղաքական ուժ, մահացավ, նրա հետ հաշվի նստելու՝ չունենք, բայց, որպես տարածքի տեր, նա մեզ համար այնքանով է վնասակար, որ կարող է ինքնուրույն լինել իր կյանքի աղբյուրներում: Դրա համար էլ մեզ պետք է նրան հողագործի անել: Դրա համար լավագույն ձևը հողային պարտքի/новинство/ բարձրացումն է՝ հողի պարտքի դիմաց: Այս միջոցները առանց պայմանների նվաստացման դեպքում հետ կշարտեն հողատիրությանը: Ժառանգաբար չկարողանալով քչով բավարարվել, գոյերի արիստոկրատները անմիջապես կվառվեն: Այդ նույն ժամանակ հարկավոր է ուժեղ զարգացնել առետուրը, արդյունաբերությունը, ամենակարեւորը՝ սպեկուլյացիան, որի նպատակը արդյունաբերության հակակշիռն է: Առանց սպեկուլյացիայի ար-

դյունաբերությունը կբազմապատկի մասնավոր կապիտալը և կծառայի հողագործության բարձրացմանը, ազատելով հողը բանկերի կողմից նշանակված պարտքերից՝ վարկերից: Հարկավոր է, որ արդյունաբերությունը դուրս բերի հողից իր աշխատավորին ու կապիտալը և դրանով հանդերձ դուրս կգցի բոլոր գոյերին պրոլետարիատի շարքերը: Այդ ժամանակ գոյերը կխոնարհվեն մեր առաջ, միան թե գոյության իրավունք ստանան: Գոյերի արդյունաբերության լուծարվման համար մենք սպեկուլյացիային օգնություն կուղարկենք՝ գոյերի մեջ կզգենք պերճության խիստ կարիքի գագաթնույն: Կբարձրացնենք աշխատավարձը, որը անշուշտ ոչ մի օգուտ չի բերի աշխատավորությանը, միեւնույն ժամանակ կբարձրացնենք առաջին պահանջարկի ապրանքների գինը, իբր, թե հողագործության և անասնաբուծության վալյուեջի պատճառով է, դրանից բացի, մենք հմտորեն և խորը քանդում ենք արդյունաբերության աղբյուրների տակը, աշխատավորներին սովորեցնելով անարխիստի և սպիրտային խմիչքների, ընդունում բոլոր միջոցները հողից հեռացնելու գոյ ինտիլիգենցիային: Որպեսզի այդ ամենը լինի անտեսանելի, գոյերի համար ժամանակից շուտ մենք կանենք այդ աշխատավոր զանգվածներին ծառայելու և մեծ տնտեսական սկզբունքների քողի տակ: Դրա մասին մեր տնտեսական տեսականությունները պրոպագանդական աշխատանքներ են տանում:

ԱՐԶԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 7.

Զինվածության լարվածության նպատակը: Խռովություն, կռիվ և թշնամություն ամբողջ աշխարհում: Գոյերի հակամարտության սանձումը պատերազմներով և համընդհանուր պատերազմով: Քաղաքականության հաջողությունը գաղտնիքն է: Մամուլը և հասարակական կարծիքը: Ամերիկյան, Չինական, Ճապոնական թնդանոթները:

Զինվածության լարվածությունը, պոլիցիաների քանակի ավելացումը՝ սա է վերը նշված պլանների անմիջական հավելացումը: Անհրաժեշտ է հասնել նրան, որպեսզի բացի մեզանից, մնացած բոլոր պետություններում լինի միայն աշխատավորության զանգվածներ, մի քանի մեզ նմիրված միլիոնատերեր, պոլիցիաներ և զինվորներ: Ամբողջ Եվրոպայում, նրա հարաբերությունների օգնությամբ նաեւ ուրիշ աշխարհամասերում, մենք պարտավոր ենք կազմակերպել խռովություն, կռիվներ և թշնամություն: Մրանում երկակի օգուտ կա՝ առաջինը, որ բոլոր երկրները մենք պահում ենք ռեչպեկտում, ավելի լավ է առաջնային, որ մենք ի վիճակի ենք սարքել անկարգություն, կամ կարգի հրավիրել: Բոլոր այդ երկրները սովորեն մեզ տեսնելու մեր անհրաժեշտ ճնշմամբ, նախ՝ ինտրիզաներով (խաբրդավանք) մենք կվախեցնենք բոլոր թեղերը, որոնք քաղաքականության մեզ կապում են բոլոր պետական կաթինետներին, հետո՝ տնտեսական պայմանագրով և պարտքային պարտականություններով: Դրան հասնելու համար մեզ պետք է զինվել մեծ խորամանկությամբ և խորհրդակցությունների ու բանակցությունների ժամանակ թափանցելու հատկությամբ, բայց նրանով, ինչը կոչվում է “պաշտոնական լեզու”, մենք կընենք հակառակ տակտիկան, կթվականը ազնիվ, շատախոս: Այդպիսով՝ գոյերի ժողովուրդները և ղեկավարությունները, որոնց մենք սովորեցրել ենք, որ նայեն միայն մեր ցուցադրածի ցուցադրական կողմին, կընդունեն մեզ ավելի բարեգործ և որպես մարդկային ռասայի փրկիչներ: Ամեն մի հակագործողության մենք պարտավոր ենք լինելու պատրաստ պատասխանելու պատերազմով այն երկրի հարեւանների հետ, որը համարձակվեց մեզ հակադրվել, իսկ եթե այդ հարեւանները կմտածեն մեր դեմ դուրս գալ կոլեկտիվով, ապա մենք պարտավոր ենք տալու պատասխան համընդհանուր պատերազմով: Քաղաքականության գլխավոր հաջողությունը կայանում է նրա ձեռնարկման գաղտնիքի մեջ՝ դիվանագետի խոսքը չպետք է համապատասխանի նրա գործունեության հետ: Մեր լայնածավալ պլանի արդեն մոտեցող տենչայի վերջի օգտի գործունեությամբ, մենք պարտավոր ենք ստիպելու գոյերի ղեկավարությանը, ըստ մեր գաղտնի կազմակերպված “մեծ տերության կողմից” մամուլի, որ որոշ բացառություններով, իբր հասարակական կարծիքներով, որոնց հետ հաշվենստումը պարտադիր չի՝ ամբողջովին արդեն մեր ձեռքերում է: Մի խոսքով՝ որպեսզի ռեզյունացնել Եվրոպայում գոյերի կառավարության սանձման մեր սկզբունքը, մենք նրանցից մեկին կցուցադրենք մեր ուժը մահափորձերով՝ այսինքն ահաբեկչությամբ, իսկ մնացածներին՝ եթե

թույլատրել նրանց խռովությունը մեր հանդեպ, մենք կպատասխանենք Ամերիկյան, Շահ-պունկան կամ Չինական բնդանոթներով:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 8.

Իրավաբանական իրավունքից երկմտքանի օգտվելը: Մատնական ղեկավարության աշխատակիցները: Հատուկ դպրոցները և գերուսուցման դաստիարակություն: Տնտեսագետները և միլիոնատերերը: Ուժ հանձնարարել կառավարության պատասխանատու պաշտոնները:

Մենք պարտավոր ենք ապահովել մեզ բոլոր միջոցներով, որոնցից մեր հակառակորդները կկարողանան օգտվել մեր հանդեպ: Մենք մեր արդարացումը, որը հարկավոր կլինի, երբ կհայտարարենք որոշումը, պարտավոր ենք փնթրել ամենամուրթ արտահայտություններով և իրավունքների բառարանի արգելքներով, քանզի այդ որոշումները կարետոր է արտահայտել այնպիսի արտահայտություններով, որոնք կթվան իրավական բնույթի բարձրագույն կանոններին համաձայն: Մեր ղեկավարությունը պարտավոր է շրջապատել իրեն քաղաքակրթության բոլոր ուժերով, որոնց մեջ նա պետք է գործի: Նա կշրջապատի իրեն մեր տնտեսագետների աշխարհով: Ահա, թե ինչու տնտեսագիտական գիտությունները կազմում են հրքյանների դասավանդման հիմնական առարկաները: Մեզ կշրջապատեն բանկիրների, արդյունաբերողների, կապիտալիստների մի ամբողջ համաստեղություն, իսկ կարետորը՝ միլիոնատերերի, քանի, որ ամեն ինչ կլուծվի թվերի հարցով: Ժամանակավորապես, քանի դեռ վտանգավոր կլինի պատասխանատու պաշտոններին հանձնել մեր եղբայր հրքյաններին, մենք կհանձնարարենք անձանց, որոնց անցյալը և կենսագրությունը այնպիսին է, որ նրանց և ժողովրդի միջեւ գտնվի անդունդ, այնպիսի մարդկանց, որոնք մեր կանոնադրությունը խախտելու դեպքում մնում է սպասել կամ դատի, կամ աքսորի, այդ էլ նրա համար, որպեսզի նրանք մինչեւ վերջին շունչը պաշտպանեն մեր շահերը:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 9.

Մատնական սկզբունքների կիրառումը ժողովուրդների վերադաստիարակման գործում: Մատնական նշանաբանը: Հակասեմիթիզմի նշանակությունը: Մատնականության դիկտատուրան: Ահաբեկչություն: Ով է ծառայում մատնականությանը: Գոյերի իշխանության “տեսնող” և “կույր” ուժերի բաժանումը: Իշխանության և ժողովրդի շփումը: Ազատականության սանձարձակություն: Կրթության և դաստիարակության զավթում:

Կիրառելով մեր սկզբունքները, ուշադրություն դարձրեք ժողովրդի բնավորության վրա, այն երկրում, որտեղ դուք գտնվում եք և պետք է գործեք, ընդհանուր, նույնանման դրանց օգտագործումը, մեր ուզածով՝ ժողովրդի վաղ վերադաստիարակությունը, չի կարող հաջողություն ունենալ: Բայց, շքերթելով նրանց գգույշորեն օգտագործմանը, դուք կտեսնեք, որ չի անցնի անգամ տասը տարի, ինչպես ամենաընդեմ բնավորությունը կփոխվի և մենք կընդգրկենք արդեն ուրիշ՝ մեզ ենթարկյալ ժողովուրդ: “Ազատական” բառը, իրականում մեր մատնականության նշանաբանն է: “Ազատություն, եղբայրություն, հավասարություն”-ը երբ մենք կկայարանանք, կփոխենք ոչ թե նշանաբանի, այլ գաղափարախոսության “Ազատության իրավունք, հավասարության պարտք, եղբայրության իղեալ” արտահայտություններով և կորսանք այժմիս պոզիցից, դե ֆակտո մենք արդեն ջնջեցինք ամեն կառավարություն, բացի մերից, քանզի դե յուրե այդպիսիք դեռ չառ են: Եթե ինչ որ պետություններ բողոք բարձրացնեն մեր հանդեպ, ապա սա ձեռի համար է և մեր հայեցմամբ ու կարգադրությամբ, կամ նրանց հակասեմիթիզմն է մեզ պետք՝ մեր փոքր եղբայրներին ղեկավարելու համար: Սա չեմ ամփոփելու, քանի, որ արդեն շատ ենք քննարկել: Իրականում մեզ արգելք չկա: Մեր գերիշխանությունը գտնվում է այնպիսի էքստրալեգալ պայմաններում, որը ընդունված է անվանել դիկտատուրա: Ես կարող եմ խղճով ասել, որ այս պահին մենք օրենսդիր ենք, մենք անում ենք դատ ու դատաստան, մենք պատժում կամ ներում ենք, մենք ինչպես մեր գործերի ղեկավար՝ նստած ենք նախավարող ձիու վրա: Մենք ղեկավարում ենք ուժով կամքով, որովհետեւ մեր ձեռքերում երբեմնի ուժեղ կուսակ-

ցության բեկորներն են, որին մենք հնազանդեցրինք: Մեր ձեռքերում անարգելք փառասիրությունն է, արդող ազատություն, անողոր վրեժ, զարազած ատելություն: Մեզանից է դուրս գալիս ամենընդգրկող ահաբեկչությունը: Մեզ մոտ ծառայության են բոլոր կարծիքների և բոլոր ուսմունքների տեր մարդիք՝ միասնության վերականգնողներ, ամբոխավարներ, սոցիալիստներ, կոմունարներ և այլ ուտոպիստներ: Մենք բոլորին լծել ենք աշխատանքին՝ նրանցից ամեն մեկը խախտում է իշխանությունների մնացուկները, ձգտում է տապալել բոլոր հաստատված կարգերը: Այսպիսի գործունեություններով բոլոր պետությունները տանջվում են՝ նրանք աղերսում են խաղաղություն, պատրաստ են հանուն դրա գոհաբերել ամեն ինչ, բայց մենք չենք տա նրանց խաղաղություն, քանի դեռ նրանք բացարձակ և հնազանդ չեն ընդունել մեր միջազգային գերկառավարությունը: Ժողովուրդը ճշում է լուծել սոցիալական հարցերը միջազգային համաձայնությունների միջոցով: Կուսակցությունների մասնատումը բերեց դրանց մեր տրամադրության տակ, այնպես, ինչպես կանցկացնես արձակցական պայքար, պետք է ունենալ փող, իսկ բոլոր փողերը մեր մոտ են: Մենք կարող ենք վախենալ գոյերի տեսնող ուժից՝ իշխող կույր ժողովրդական ուժի հետ միասին, բայց մեզանով ընդունված են մնան հնարավորությունների հանդեպ բոլոր միջոցները: Այս երկու ուժերի միջև՝ նրանց միջև կայացող ահաբեկչության դեմ, մենք պատ ենք կառուցել: Այսպիսով՝ ժողովրդի կույր ուժը կմնա մեր հենարանը և մենք, մի-միայն մենք կծառայենք որպես նրա ղեկավար, իհարկե նրան ուղղորդելով դեպի մեր նպատակը: Որպեսզի կույրի ձեռքը չկարողանա ազատվել մեր ղեկավարությունից, մենք պարտավոր ենք ժամանակ առ ժամանակ նրա հետ գտնվել սերտ շփումների մեջ, եթե ոչ անձամբ, ամենահավատարիմ մեր եղբայրների միջոցով: Երբ մենք կլիներ ընդունված իշխանություն, ապա մենք ժողովրդի հետ կգրուցենք անձամբ հրապարակների վրա և նրան կսովորեցնենք քաղաքականության հարցերում այն ուղղությամբ, որը մեզ պետք է: Ինչպես ստուգել, թե նրան ինչ են ուսուցանում գլոտական դպրոցներում: Իսկ ի՞նչ կասի կառավարության ներկայացուցիչը, կամ ինքը՝ ցարը, այն ինչ չի կարող անմիջապես տարածվել պետության մեջ, այն շուտով կտարածվի ժողովրդի միջոցով: Որպեսզի ժամանակից շուտ չոչնչացվի գոյերի ձեռնարկությունները, մենք խելամիտ ձեռով նրանց մեխանիզմի զսպանակը վերցրել ենք մեր ձեռքը: Այդ զսպանակները գտնվում են խիստ, բայց արդար կարգով, իսկ մենք դա փոխարինեցինք ազատական անկարգ ինքնակամության: Մենք կպեցնենք իրավաբանությանը, ընտրական կարգերին, մամուլին, անձի ազատությանը, իսկ ամենակարեւորը՝ կրթությանը և դաստիարակությանը, ինչպես ազատ կացության գեղեցիկ անկյունաքարերին: Մենք դաստիարակության միջոցով հիմնադրենք, բնորոշենք, անառակագրենք գոյերի երկուստեքությունը, նախօրոք մեր իմացած տուտ և մեզանով ներշնչված սկզբունքներով և տեսություններով: Գերգոյության օրենքներով, առանց կարեւոր փոփոխության, միայն շուտ տալով դրանք հակասական բացատրականներով, մենք ստեղծեծինք վիթխարի արդյունք: Այդ արդյունքները սկզբում արտահայտվում էին նրանում, որ բացատրականները դիմակավորեցինք օրենքներով, իսկ հետո այդ օրենքները ընդհանրապես փակեցինք կառավարությունների հայացքներից, որ չունենան հնարավորություն իմանալու այդ կարգի խառնված օրենսդրություն: Այստեղից էլ՝ խղճի դատի տեսությունը: Դուք ասում եք, որ մեր վրա կգան գեներ ձեռքներին, եթե կռահեն ինչուսմ է քանը, ժամանակից շուտ, իսկ դրա համար պահեստապաշարում ունենք այնպիսի ահաբեկչական մեթոդ, որ ամենախիզախ հոգիները կդողան՝ մետրոպոլիտենի ներգետնյա անցումները՝ միջանցքները, այդ ժամանակ բոլոր քաղաքներում կսարքվեն, որտեղից էլ նրանք կպայքեն իրենց բոլոր կազմակերպություններով և երկրի փաստաթղթերով:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 10.

Յուգարականը քաղաքականության մեջ: Ստորության՝ «Հանճար»: Ի՞նչ է խոստանում մատոների պետական հեղաշրջումը: Համընդհանուր քվեարկություն: Ինքնանշանակություն: Մատոների առաջնորդները: Մատոնականության հանճարեղ ղեկավարը: Հիմնադրում և ֆունկցիաները: Ազատականության թույնը: Սահմանադրություն՝ կուսակցական կռիվների դպրոց: Հանրապետական ժամանակաշրջան: Նախագահներ՝ մատոնական դրածոներ (կոնստուտա): Նախագահների պատասխանատվությունը: «Պանամա»: Պատ-

գամավորների պալատի և նախագահի դերը: Մասոնականություն՝ օրենսդիր ուժ: Նոր հանրապետական սահմանադրություն: Անցում մասոնական միապետությանը: Համաշխարհային ցարի իռչակման պահը: Հիվանդությունների պատվաստում և մասոնների այլ խարդվանքներ:

Այսօր կսկսեմ արդեն ասվածի կրկնությամբ և խնդրում եմ ձեզ հիշել, կատալարությունները և ժողովուրդները քաղաքականության մեջ հրապուրվում են ցուցադրականով(օրինակելիով): ԵՎ որտեղ նրանք տեսնեն ապրանքների աստառները, եթե նրանց ղեկավարներին ամենակարեւորը ուրախանալն է: Մեր քաղաքականության համար կարեւոր է իմանալ այս մանրամասնությունը: Այն մեզ կօգնի իշխանության, խոսքի ազատության, մամուլի, կրոնի, ընկերությունների (ասոցացիա), օրենքի մոտ հավասարության, սեփականության անձեռնմխելիության, բնակարանները, վարկերի(թաքցրած վարկերի տեսությունը), օրենքների դեպի հետ ուժի, բաժանման քննարկման ընթացքում: Այս բոլոր հարցերը այնպիսին են, որ դրանք ուղիղ և բաց, ժողովրդի համար երբեք չի կարելի շոշափել: Այն դեպքերում, երբ անըջանցելի է նրանց հետ շփվելը, հարկավոր չէ նրանց թվարկել, այլ հայտարարել առանց ստույգ շարադրելու, որ ժամանակակից իրավունքների սկզբունքները մեր կողմից ընդունվում են: Այս լուրջյան նշանակությունը կայանում է նրանում, որ չանվանված սկզբունքը տալիս է մեզ գործելու ազատություն, նրանից աննկատ անջատելու այս կամ այն մասը: Իսկ նրանց թվարկման ժամանակ նրանք թվում են ինչպես նվիրվածներ: Ժողովուրդը հատուկ սիրո և հարգանքի հակում ունի՝ քաղաքական հզորության հանճարների հանդեպ և նրանց բոլոր բնությանը գործունեությանը պատասխանում է, - “ստոր է, ստոր բայց ճարպիկ, Ֆոկուս է” բայց ի՞նչ խաղարկմամբ, ինչքան վեհ և անպատկառ է”: Մենք հաշվարկում ենք ընդգրկել բոլոր ազգերը նոր հիմնային շենքի կառուցմանը, որը նախագծված է մեր կողմից: Ահա, թե ինչու մեզ անպայման է պետք պահեստավորել և կանխապես ապահովել այն ուղղակի անհոգ կործանության և ոգու հզորությամբ, որը մեր գործողների գլխավորությամբ կշարդի իր ճանապարհի բոլոր արգելքները: Երբ մենք կավարտենք մեր պետական հեղաշրջումը, ժողովրդին կասենք, -«ամեն ինչ ընթանում էր շատ վատ, բոլորը տանջվեցին: Իհարկե, դուք ազատ կարող եք արտահայտել մեզ դատավճիռ, բայց արդյոք դա կլինի արդար, եթե այն ձեր կողմից կլինի նախօրոք հաստատված, ինչով կփորձարկեք այն, ինչը, որ մենք ձեզ կտանք”: Այդ ժամանակ նրանք մեզ ձեռքերի վրա կտանեն միասնական հույսերի և ապավենության հիացմունքով: Քվեարկությունը, որը մենք արթել ենք մեր կայարության զենքը, դրան ուսուցանելով անգամ ամենափոքր մարդկային միավորներին (կազմավորող խմբային միություններ և համաձայնություններ), կծառայի իր գործին և այս անգամ կխաղա իր վերջին դերը միաձայնորեն մեզ հետ մոտիկից ծանոթանալու ցանկությամբ, բայց ոչ դատապարտելու: Դրա համար բոլորին բերել քվեարկության, առանց դասերի տարբերության և արգելքների(ցենզ), որպեսզի հաստատվի մեծամասնության արսալյուտիզմը, որին անհնար է հասնել ինտելիգենտների ցենզային դատով: Այդպիսի կարգով ուսուցանելով բոլորին ինքնանշանակության մտքին, մենք կջարդենք գոյերի ընտանիքների նշանակությունը և նրա դատախազման գիւնը, կվերացնենք անհատական խելքերի արտահայտումը, որոնց, մեզանով ղեկավարվող ամբողջ իմ բոլորի ոչ առաջադրվելու և ոչ էլ արտահայտվելու: Նրանք տվորել են լսելու միայն մեզ, խոնարհության և ուշադրության համար վճարողներին: Այսպիսով մենք կստեղծենք այնպիսի կույր հզորություն, որը ի վիճակի չի լինի ոչ մի տեղ շարժվել, առանց մեր ազենությունների, որոնց մենք կնշանակենք նրանց առաջնորդների փոխարեն: Ժողովուրդը կխոնարհվի այդպիսի ռեժիմին, որովհետեւ կիմանա, որ այս նոր առաջնորդներից է կախված իրենց աշխատավարձը, էժան նվիրատվությունները և մնաւ բարիքները: Դեկավարման պլանը պետք է դուրս գա մեկ գլխից, որովհետեւ դրանք չեն միավորի, եթե թույլ տաս, որ դրանք լինեն բազմաթիվ գլուխներից դուրս եկած: Դրա համար էլ մեզ պետք է կազմել գործունեության պլան և ոչ թե այն քննարկել, որպեսզի չխախտել նրա հանճարեղությունը, նրան կազմող մասերի կապը, նրա ամեն մի պունկտի նշանակության գաղտնի գործող ուժը: Եթե քննարկել, կամ փոփոխել մնաւ աշխատանքը տարբեր քվեարկումներով, ապա նա կվերցնի իր վրա բոլոր խելքը անհետապաստությունների հետքը, որը չի բախանցած կանխորոշում-

ների խորքն ու կապի մեջ: Մեզ պետք է, որ մեր պլանները լինեն ուժեղ և նպատակալաց: Դրա համար էլ պետք չի գցել մեր ղեկավարի համճարեղ աշխատանքը ամբոխի մասնատման և կամ բեկուզ սահմանափակված հասարակության առջեւ: Այս պլանները ժամանակակից հիմնարկությունները դեռեւս տակնուհաս չեն անի: Նրանք միայն կփոխարինեն դրանց տնտեսությունը, հաջորդաբար, դրանց շարժման կոմբինացիաները, որոնք այսպիսով կուղղորդվեն մեր պլանով նախատեսված ուղղությամբ: Բոլոր երկրներում տարբեր անունների տակ գոյություն ունի նույն բանը՝ ներկայացուցչություն, սենատ, պետական խորհուրդ, օրենսդիր և կատարող(գործադիր) մարմիններ: Ինձ պետք չի ձեզ բացատրել այդ հիմնարկների միջեւ կապի մեխանիզմները, միայն ուշադրություն դարձրեք, որ դրանցից յուրաքանչյուրը պատասխանատու է կարելու պետական ֆունկցիայի համար, ուստի խնդրում եմ ձեզ նկատել, որ «կարելու» բառը ես վերաբերում եմ հիմնարկին, ոչ թե ֆունկցիաներին, հետևապես հիմնարկները չեն կարելու, այլ ֆունկցիաները: Հիմնարկները իրար մեջ բաժանել են բոլոր ղեկավարման ֆունկցիաները՝ աղմինիստրացիոն, օրենսդիր, գործադիր, դրա համար էլ նրանք սկսում են գործել պետական օրգանիզմում, ինչպես օրգանները մարդկային մարմնում: Եթե վնասներ պետական մեքենայի մի մաս, պետությունը՝ ինչպես մարդկային մարմինը կհիվանդանա և կմահանա: Երբ մենք կներարկենք պետական օրգանիզմում ազատականության թույլը, նրա ամբողջ քաղաքական կոմպլեքսիան կփոխվի՝ պետությունները մահաբեր հիվանդությամբ կհիվանդանան և կտարալուծվեն: Մնում է միայն սպասել նրանց մահվանը: Ազատականությունից ծնվեցին սահմանադրական պետությունները, որոնք գոյերի փրկության համար փոխարինեցին ինքնակալություններին, իսկ սահմանադրությունը, ինչպես ձեզ հայտնի է, դա կռիվների, քանդման, վեճերի, անհամաձայնությունների, անվճար կուսակցական ազդեցիկների, կուսակցական միտումնավորության դպրոց է: Մի խոսքով՝ այն ամենի դպրոցը, ինչը դիմագրվում է պետություն գործունեությունը: Ամբիոնը մամուլից ոչ պակաս դատապարտեց կառավարության անգործունեությանը և անկարողությանը, սարքելով նրանց ոչ պետքապես, ավելորդ, որից էլ շատ երկրներում դրանք կործանվեցին: Այսպիսով եկավ հանրապետությունների ժամանակաշրջանը և այդժամ մենք փոխարինեցինք տիրակալին կառավարության ժաղդանկարով՝ ամբոխից վերցրած, մեր դրածոներից, մեր ստրուկներից պատրաստված նախագահ: Սրանում էր կայանում գոյերի ժողովրդի տակ դրած մեր ականի հիմքը: Շուտով մենք կհաստատենք նախագահների պատասխանատվությունները: Այդժամ մենք մեր գործը շարունակելու ընթացքի մեջ չենք ծխավորվի: Մեզ ի՞նչ, եթե կլացեն իշխանության ձգտողները, որ խառնաշփոթություն կլինի նախագահ չգտնելու պատճառով, խառնաշփոթություն, որը վերջնականապես կքայքայի երկիրը: Որպեսզի մեր պլանը բերվի այդպիսի արդյունքի, մենք այնպիսի նախագահներ կառաջադնենք, որոնց հետեւում «սեւ գործեր» (պանամա) են եղել: Պատգամավորների պալատը կպատասխարի, կպաշտպանի, կընտրի նախագահներին, բայց մենք նրանից կխլենք իրավունքները, կտանք մեր նշանակած պատասխանատու նախագահին: Ե՛վ արդեն նախագահի իշխանությունը կդառնա թիրախ ժողովրդի համար, բայց մենք կտանք նրան ինքնապաշտպանության հնարավորություն, որպեսզի նա դիմի ժողովրդին, իսկ կույր ժողովրդի մեջ մեր ագենտը պարտատ է: Միեւնոյն ժամանակ մենք կտանք նրան հնարավորություն հայտարարելու զինված իրադրություն՝ որպես առաջին զինվորական դեմք: Հասկանալի է, որ միակ լուսավորող լսմար մեր ձեռքում է լինելու և մեզանից բացի, ոչ մեկը օրենսդրական ուժով չի ղեկավարի: Բացի դրանից, մենք պալատի ձեռքից կխլենք, նոր սահմանադրության համաձայն, կառավարության միջոցառումների մասին հարցման իրավունքը, քաղաքական գաղտնիքի պահպանման քողի տակ, նոր սահմանադրությունով կկրճատենք ժողովրդական ներկայացուցիչների քանակը: Եթե նրանք այդ քանակով էլ վերականգնվեն դեմ, ապա մենք կդիմենք համաժողովրդական մեծամասնությանը: Նախագահից կախված կլինի պալատի, սենատի խոսման և փոխնախագահի նշանակելը: Պատլամենտների անընդմեջ սեսիաները կկրճատենք մինչև մեկ անգամ մի քանի ամսում: Բացի դրանից, նախագահը, որպես գործադիր իշխանության վերածու, կունենա իրավունք հավաքել և ցրել պառլամենտը, իսկ ցրելու դեպքում ժամանակը ձգել, մինչև նոր պառլամենտական ժողովի նշանակումը: Ե՛վ որպեսզի պատասխանատվությունը չմնա նախա-

գահի վրա, մենք նախարարներին և մնացած պաշտոնյաներին կասենք, որ չըջանցեն նրա կարգադրությունը, որով և իրենք կընկնեն նրա փոխարեն: Այդ դերը մենք հանձնարարում ենք տալ սենատին, պետական խորհրդին, կամ նախարարների խորհրդին, քայլ ոչ առանձին մարդու: Նախագահը կփորձի գործարկել մեր կասկածած օրենքները, որոնք հնարավոր է գործարկել տարբեր ձեւերով: ԵՎ աստիճանաբար, քայլ առ քայլ, նա կամ կհանձնվի, կամ կդառնա մերը: Իսկ ժողովուրդը զգվելով այս ամենից, որոշ ժամանակ հետո կբացականչի. «սրանց վռնդեք, տվեք մեզ մեկ և համաշխարհային ցարի, որը մեզ կմիավորի և կոչնչացնի կոիվների պատճառները»: Իսկ, եթե մենք տանք ժողովրդին ժամանակ, ապա մեզ համար ավելի ցանկալի պահ հազիվ թե երբեիցե հաճախի:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 11.

Նոր սահմանադրության ծրագիրը: Հնարավոր հեղաշրջման մի քանի համառոտություններ: Գոյեր-ոչխարներ: Գաղտնի մասոնականությունը և նրա “Յուցադրական օրյակները”:

Պետական խորհուրդը կհայտնվի որպես տիրակալի իշխանության ընդգծող: Նա որպես օրենսդիր մարմնի ցուցադրական մաս, կլինի տիրակալի օրենքների և հրամանագրերի խմբագրական կոմիտե: Այսպիսով, ահա պատրաստվող նոր սահմանադրության ծրագիրը՝ մենք կստեղծենք օրենքներ, իրավունք և դատարան.

1. Օրենսդիր մարմնի առաջարկության ներքո
2. Նախագահի հրամանագրով ընդհանուր հաստատմամբ, սենատի վճիռ և պետական խորհրդի որոշում, նախարարների որոշում
3. Պետական հեղաշրջում

Զբաղվենք այն կոմբինացիաների մանրագատությամբ, որոնցով կվերջացվի վերը նշված ուղղություններով պետական մեքենաների հեղաշրջումը: Այս կոմբինացիաների տակ ես հասկանում եմ մասնույի ազատություն, ընկերությունների ազատություն, խոճի ազատություն, ընտրյալ սկիզբ և այլ ուրիշ, որոնք պետք է անհետանան մարդկային խաղացանքից կամ արմատապես փոխվի նոր սահմանադրության հռչակման հենց հաջորդ օրից: Միայն այդ պահից կարելի է հայտարարել մեր բոլոր վճիռները, քանի, որ ամեն երեսգող փոփոխություններից հետո վտանգավոր կլինի, որովհետև եթե այս փոփոխությունը կլինի խիստ սաստիկությամբ, ապա նա կարող է բերել հուսահատության, վախենալով նույն ուղղություններում նոր փոփոխություններից, իսկ եթե այն արվի հետագա թուլացման մտքով, կասեն, որ մենք ընդունում ենք մեր սխալը, իսկ դա կպառակտի նոր կառավարության անմեղության միասնությունը, կամ կասեն, թե վախեցան և գնում են գիճումների, որի համար ոչ ոք գոհ չի լինի, համարելով պարտավորություն, այն էլ վնասակար է նոր կառավարության համար: Նրա հռչակման առաջին պահից մեզ պետք է, որ երբ ժողովուրդները կլինեն դեռ շքանդ կատարված հեղաշրջումից, դեռ կգտնվեն ահաբեկչության և անհասկանելիության վիճակում, նրանք կգիտակցեն, որ մենք այնքան ուժեղ ենք, անխոցելի, այնքան հզոր, որ իրենց հետ ոչ մի դեպքում հաշվի չենք նստի և ոչ մի ուշադրություն չենք դարձնի իրենց կարծիքների և ցանկությունների վրա, քայլ կարող ենք և պատրաստ իշխանությամբ ճնշելու նրանց հայտնելությունը և հայտարարությունը յուրաքանչյուր պահին և յուրաքանչյուր տեղ, որ մենք վերցրել ենք այն ամենը, ինչ մեզ պետք է և որ, ոչ մի դեպքում մենք իրենց հետ չենք պատրաստվում կիսել մեր իշխանությունը: Այդ ժամանակ վախից նրանք կփակեն աչքերը և կսպասեն, թե ինչ է լինելու: Գոյերը ոչխարի հոտ են, իսկ մենք նրանց համար զայլեր ենք: Իսկ դուք գիտեք, թե ինչ կլինի ոչխարների հետ, երբ ոչխարանոց են մտնում զայլերը: Նրանք փակում են աչքերը նրա համար, որ մենք կխոստանանք վերադարձնել խլած ազատությունը կուսակցություններին և խաղաղության թշնամիներին՝ հանգստացնելուց հետո: Արժի՞ խոսել այն մասին, թե ինչքան ժամանակ նրանք կսպասեն այդ վերադարձնելուն: Որի համար էլ մենք կանխամտածել և ներշնչել ենք գոյերին այս քաղաքականությունը, ներշնչեցրինք, թույլ չտալով հնարավորություն նայելու դրա աստուղը, որպեսզի շրջանցելով հասնենք նրան, ինչը անհասանելի է մեր ցրված հոտի համար ուղակի ճանապարհով: Սա է եղել զաղտնի մասոնության՝ մեր

գաղտնի կազմակերպության նպատակը, որը չգիտեն և որոնք նպատակները անգամ չեն կախվածում անատուն գոյերը, մեզանով ներգրաված մասունական օբյեկտների գուցադրական բանակում, իրենց գեղակիցների աչքերը փակելու համար: Աստված նվիրաբերել է մեզ՝ իր ընտրյալ ժողովրդին, սփռում և բոլորին թվացող մեր այդ թուլությունը, ստացվում է, որ մեր ամբողջ ուժն է, որը և բերեց մեզ համաշխարհային տիրակալության շեմին: Դրված հիմքի վրա մեզ արդեն քիչ է մնում կառուցելու:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 12.

“Ազատություն” բառի մասունական բացատրությունը: Մասունական կայսրության մամուլի ապագան: Մամուլի հսկումը: Լրագրողների գործակալություններ: Մասունական հասկացողություններում ինչ է նշանակում առաջադիմություն(պոզգրես): ԵՎ մամուլի մասին: Մասունական համերաշխությունը ժամանակակից մամուլում: Ծայրամասային “հասարակությունների” պահանջների գոգում: Նոր կարգերի անսխալականությունը:

Բոլոր ազատական կոչվածները, եթե ոչ գործով, գոնե մտքով՝ անարխիստներ են: “Ազատություն” բառը, որը կարելի է բացատրել տարբեր ձևով, մենք ձեռակերպում ենք այսպես՝ ազատությունը, դա իրավունք է անելու այն, ինչը թույլատրում է օրենքը: Նման բացատրությունը ծառայում է մեզ, որովհետև լրիվ ազատությունը կրկնի մեր ձեռքերում, քանի որ, ինչպես արդեն ասվեց, օրենքները կկառուցեն կամ կքանդեն միայն մեր ծրագրերով:

Մամուլի հետ մենք կվարվենք այսպես: Ինչպիսի՞ դեր է խաղում այսօր մամուլը՝ այն ծառայում է մեզ բոցավառ հրկիզելու մեզ պետքական կրքերը, կամ փառասեր կուսակցականություններին: Նա լինում է դատարկ, անարդար, սուտ և մեծամասնությունը չեն հասկանում, թե ինչին է այն ծառայում: Մենք նրան թամբում ենք և դնում ամուր սանձ: Նույնը և անում ենք մնացած լրագրության հետ, թե չէ որն է նպատակը նրա հարձակումներից, եթե մենք մնում ենք բրոշյուրների և գրքերի համար թիրախ: Մենք կդարձնենք հրապարակայնության թանկարժեք ապրանքը շահութաբեր հողվածի՝ մեր պետության համար, մենք նրան կպարփակենք հատուկ վարկով և գրավի ներմուծումով, տպագրական կազմակերպության կամ տիպոգրաֆիայի հաստատման ժամանակ, որոնք կապահովեն մեր կառավարությանը նրանց հարձակումներից: Հակառակ դեպքում կլինեն անխիղճ տուգանքներ: Այնպիսի միջոցները, ինչպիսիք են դրոշմը, գրավը և տուգանքը ահռելի օգուտ կբերեն պետությանը: Ընչին է, կուսակցական բերթերը կարող էին և չափստալ փողերը, բայց մենք նրանք կփակենք մեր վրա հաջորդ համաճկումից հետո: Ով կփորձի կպնել մեր կառավարության անսխալականությանը, ոչ որ չի մնա առանց պատիժ: Բոլոր նորությունները ստացվում են մի քանի գործակալություններից, որտեղ նրանք կենտրոնանում են ամբողջ աշխարհից: Այդ գործակալությունները արդեն կլինեն մերը, կտարածեն այն, ինչը որ մենք նրանց կնախագրենք: Եթե մենք հիմա կարողացանք տիրապետել գոյերի հասարակությունների խելքերին այն աստիճան, որ նրանք նայեն աշխարհի դեպքերին այն գունավոր ակնոցներով, ինչպիսիները մենք ենք դնում նրանց աչքերը, եթե մեզ համար ոչ մի պետությունում չկա փական գոյերի հիմնարկությունների պետական գաղտնիքներից, ապա ինչ կլինի այն ժամանակ, երբ մենք կլինենք ընդունված տիրակալներ, մեր համաշխարհային դեսպոտի գլխավորությամբ:

Վերադառնանք մամուլի ապագային: Խմբագիր լինելու ամեն ցանկացող, գրադարանավար, տպագիր, ստիպված կլինի ձեռք բերել դիպլոմ, որը սխալ գործի դեպքում կարող է հետ խլվել: Իսկ դա մեր կառավարության ձեռքերում է: Մենք մամուլին, ինչպես նաև վճարանիշով ամբողջ տպագիրը, ամեն թերթի համար այսպիսի վարկերով կպաշարենք՝ դրոշմանիշային վճարում, գրավ, իսկ եռեսուն թերթից պակաս գրքերի համար՝ կրկնակի չափերով: Մենք դրանք կգրանցենք բրոշյուրների շարքին, որպեսզի մի կողմից, կրճատենք ամսագրերի քանակը, որոնք իրենցից ներկայացնում են վատագույն տպական թույն, մյուս կողմից այս միջոցը կստիպի գրելու այնպիսի երկար ստեղծագործություն, որ նրանք կսկսեն թանկության պատճառով շատ քիչ կարդալ: Իսկ այն, ինչը մենք ենք տպագրելու, մեր կողմից նախատեսված խելամիտ ուղղությամբ, կլինի էժան և կվաճառվի հեշտությամբ: Վարկը կտապալի գրական դատարկ զբաղմունքը, տուգանքը գրականագետներին

կղնին մեզանից կախման մեջ: Եթե գտնվեն ցանկացողներ գրելու մեզ դեմ, ապա չի գտնվի ցանկացողներ դրանք տպելու: Մինչ տպագրելու համար ինչ, որ ստեղծագործություն ընդունելը, տպագիրը կգա իշխանությունների մոտ թույլտվություն խնդրելու: Այդպիսով մեզ նախօրոք հայտնի կլինի մեր հանդեպ դավանանքը և մենք նրանց կփշրենք, առաջ ընկնելով, բացատրություններով, դրովելիք թեմայից: Գրականությունը և լրագրությունը երկու կարեւորագույն դաստիարակական ուժեր են, ահա, թե ինչու մեր կառավարությունը կդառնա մեծամաս տպագրերի սեփականատերը: Դրանով կչեզոքանա մասնավոր մամուլի վնասակար ազդեցությունը և ձեռք կերբվի ահռելի ազդեցություն ուղեղների վրա: Եթե մենք թույլ տանք նրանց տալ տպագիր, ապա մենք կտպենք եռետունը, և այլն: Բայց դա չպետք է կասկածեն ժողովրդի մեջ, որի համար էլ մեր տպագրած բոլոր լրագրերը ուղղությամբ և կարծիքով կլինեն ամենահակադիրը, որ կհարուցեն մեր հանդեպ վստահություն և նրանց մոտ կբերի ոչինչ չկասկածող մեր հակառակորդներին, որոնք այդպիսով կընկնեն մեր թակարդը և կվնասագործվեն: Առաջին պլանում կլինեն պաշտոնական կարգի լրագրերը: Նրանք միշտ կանգնած կլինեն մեր հետաքրքրությունների պահպան, որա համար էլ մնացածի ազդեցությունը կլինի չնչին: Երկրորդ պլանում կլինեն կիսապաշտոնական լրագրերը, որոնք դեր կկատարեն անկարեկիցներին և տարուկներին հարուցելը: Երրորդ պլանում մենք կդնենք, իր մեր ընդհանրաբար, որը թեկուզ իր մեկ լրագրերը իրենց կներկայացնի որպես մեզ հակապատկեր: Մեր իսկական հակառակորդները հոգում կընդունեն այս թվացող ընդհանրաբար իրենցական և կբացեն մեզ իրենց խաղաթղթերը: Մեր բոլոր թերթերը կլինեն ամենահնարավոր ուղղությունների՝ արիստոկրատ, հանրապետական, հեղափոխական, անգամ անարխիական, իհարկե սահմանադրությունը կապրի: Նրանք Հնդկական Վիշնու Աստծո նման կունենան հարյուր ձեռք, որոնցից յուրաքանչյուրը ստուգելու է ամեն հասարակական կարծիքի սրտի զարկը: Երբ զարկը կարագանա, այդ ձեռքերը կտանեն կարծիքը մեր նպատակի ուղղությամբ, թե չէ, ալեկոծված սուբյեկտը կկորցնի գիտակցությունը և հեշտությամբ կտրվի մեղչնչման: Այն հիմարները, որոնք կմտածեն, որ կրկնում են իրենց ճամբարի կարծիքը, կկրկնեն մեր կարծիքը, կամ այն ինչը մեզ է ցանկալի: Երեսակայելով, որ նրանք իրենց կուսակցության օրգանին են հետեւում, նրանք կգնան այն դրոշի հետեւից, որը մենք կկախենք իրենց համար: Որպեսզի այս իմաստով ուղարկենք մեր մամուլային միջիցիան, մենք պետք է հատուկ մանրակրկտությամբ ուսումնասիրենք այս գործը: Կենտրոնական մամուլի անվան տակ մենք կհիմնենք հավաքներ, որոնց մեջ մեր ազենուները աննկատ կտան նշանաբանն ու ազդանշանները: Բննարկելով և հակադրվելով մեր սկզբունքներին միշտ մակերեսորեն, նրանց բնույթին չկայնելով, մեր մամուլները դատարկ կարակոցներ կանեն պաշտոնական թերթերի հետ միայն նրա համար, որպեսզի մեզ առիթ տան ավելի մանրամասնորեն արտահայտվելու, քան մենք կարող էինք անել սկզբնական պաշտոնական արտահայտություններում: Իհարկե, եթե դա մեզ համար օգտակար կլինի: Մեր վրա այս հարձակումները կխաղան և այն դերը, որ հնազանդները վստահ կլինեն խոսելու ազատության մեջ, իսկ մեր ազենուներին դա կտա առիթ հաստատելու, որ մեզ դեմ ելույթ ունեցող օրգանները դատարկախոսու են, այնպես, ինչպես չեն կարողանում գտնել իսկական առիթներ մեր կարգադրությունները հերքելու: Այդպիսի հասարակության ուշադրության համար աննկատ, բայց ճշգրիտ, հանդեսները ավելի հաջողակ կտանեն դեպի մեր կառավարության կողմը հասարակական ուշադրություն և վստահությունը: Ի շնորհ նրանց, մենք կհարուցենք և կհանգստացնենք խեղճերին քաղաքական հարցերի մեջ, համոզել կամ ուղղող շեղել, տպագրելով այն ճշմարտությունը, թե սուտը, տվյալները, կամ դրանց հերքումը, նայած, լավ թե վատ են դրանք ընդունված, միշտ ուշադիր գնելով հիմքը, ավելի վաղ, քան ոտքը կդնեն: Մենք կհաղթենք երեւի մեր հակառակորդներին, քանի որ նրանց տրամադրության տակ չի լինի տպագրական մարմին, որոնցում նրանք կկարողանան արտահայտվել մինչեւ վերջ, վերջ նշված մամուլի հանդեպ որոշումներ կայացնելուց հետո: Մեզ պետք չի լինի անգամ դրանք հիմնովի հերքել: Փորձաքարերը, զգված մեր կողմից մեր մամուլի երրորդ կարգում, պետք եղած դեպքում մենք շտապ կհերքենք կիսապաշտոնական օրգաններում: Արդեն, և այժմ ֆրանսիական լրագրության ձեւերի մեջ գոյություն ունի մաստնական համերաշխություն: Նշանաբանի մեջ բոլոր տպագրական օրգանները կապնված են միմյանց հետ արհեստա-

կցական գաղտնիքով, հնագույն ավգուրների նման, նրանց ոչ մի անդամ չի բացի իրենց իմացածների գաղտնիքները, եթե չի վճռված դրանք ազդարարել: Ոչ մի լրագրող չի որոշի դավաճանել այս գաղտնիքը, քանի, որ դրանցից ոչ մեկը չի թույլատրվում գրական-նութ-յունում, որպեսզի նրա ամբողջ անցյալը չունենա որեւէ ամոթալի վերք: Այդ վերքերը նույն պահին կբացվեն: Քանի դեռ այդ վերքերը կազմում են շատերի գաղտնիքը, լրագրողի լու-սապասկը հարուցում է երկրի մեծ մասի կարծիքը՝ նրա հետեւից քերթում են հպարտութ-յամբ: Մեր հաշվարկները հատկապես տարածվում են ծայրամասերում: Դրանց մեջ մեզ անընթացանելի է գոգոել այն ապակներն և ձգտումը, որի հետ մենք կկարողանայինք լցվել մայրաքաղաքի վրա, նրանց մայրաքաղաքներին տալով ծայրամասային ինքնակամ ապավեն և ձգտում: Հասկանալի է, որ աղբյուրը կլինի այն նույնը՝ մերը: Մեզ պետք է, որ երբեմն, քանի դեռ մենք լրիվ իշխանության չենք, մայրաքաղաքները գտնվեին ծայրամա-սային ժողովուրդների կարծիքների մթնոլորտում, այսինքն մեծամասնությունը, վերափոխ-ված մեր ազենտների կողմից: Մեզ պետք է, որ մայրաքաղաքներում հոգեբանական պա-հերին չքննարկվի կատարված փաստը միայն նրա համար, որ նա ընդունված է ծայրա-մասային մեծամասնության կարծիքով: Երբ մենք կլինենք նոր կարգերի ընթացքի մեջ՝ ընթացքափոխ մեր իշխանության, մեզ անկարելի կլինի մամուլով ի հայտ բերել հասարա-կական անարդարությունը, պետք է որ մտածեն թե նոր կարգերը այնպես բոլորիս բավա-կանացրեց, որ անգամ հանցագործությունը կրճատվեց: Հանցագործության ի հայտ գալու դեպքերը պետք է մնան գոհերի և պատահական վկաների ոլորտում և ոչ ավելին:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 13.

Հանապազօրյա հացի կարիք: Քաղաքականության հարցեր: Արդյունաբերական հարցեր: Չվարձացում: Ժողովրդականներ: “Ծնարտությունը մեկն է”: Մեծ բարդանքներ:

Հանապազօրյա հացի կարիքը գոյեին կստիպի լռել և լինել մեր հնագանդ ծառաները: Նրանց շարքերից մեզ մոտ մամուլում եղած ազենտները մեր հրամանով կամփոփեն այն, ինչը որ հնարավոր է մեզ տպելու պաշտոնական մամուլում, իսկ մենք այդ ժամանակամի-ջոցում, քննարկման բարձրացվածի աղմուկի տակ կվերցնենք և կբերենք մեզ ցանկալի միջոցները և կմատուցենք հասարակությանը՝ որպես ավարտված փաստ: Ոչ ոք չի հա-մարձակվի պահանջել լուծվածի հերքում, առավելեւս, որ այն կներկայացվի որպես բարե-լավում: Իսկ այստեղ մամուլը կշեղի մտքերը նոր հարցերի կողմ: Այս նոր հարցերի քն-նարկմանը այն նույն ճակատագիրը իրականացնող անուղեղները, որոնք մինչեւ այժմ չեն կարող հասկանալ, որ իրենք ոչինչ չեն հասկանում նրանում, ինչը ուզում են քննարկել: Քաղաքականության հարցերը ոչ մեկին հասանելի չեն, բացի երկար դարեր շարունակ նրա կերտողներից: Այս բոլորից դուք կտեսնեք, որ ձգտելով ամբոխի կարծիքին, մենք միայն հեշտացնում ենք մեր մեխանիզմի ընթացքը և դուք կարող եք նկատել, որ ոչ թե գործողություններին, այլ բառերին, մեր կողմից արտահայտված այս կամ այն հարցի շուրջ, մենք կարծես հավանություն ենք որոնում: Մենք անընդհատ հռչակում ենք, որ մեր բոլոր միջոցառումներում մենք ղեկավարվում ենք հույսով, կապված ընդհանուր բարիքա-րին ծառայելու փառահովության հետ: Որպեսզի շատ անհասկանալի շեղելքաղա-քական հարցերի քննարկումից, մենք հիմա իբր քննարկում ենք նոր հարց՝ արդյունա-բերության հարցը: Այս ասպարեզում էլ թող մոլեգնեն: Չանգվածները համաձայնվում են չգործել, հանգստանալ իբր քաղաքական գործունեությունից, որին մենք ենք իրենց սովո-րեցրել, որպեսզի իրենց միջավայրում պայքարենք գոյեի կառավարության դեմ, միմիայն նոր զբաղմունքների պայմանով, որոնցում մենք ցույց ենք տալիս իբրեւ նույնպես քաղա-քական ուղղություն է: Որպեսզի նրանք ոչինչ չնախատեսեն, մենք նրանց շեղում ենք իրավանքներով, խաղերով, գվարձանքներով, կրքերով, հասարակական տներով: Շուտով մենք մամուլի միջոցով կսկսենք առաջարկել մրձավազրային պայքար արվեստի բնագա-վառում, սպորտում՝ այս հետաքրքրությունները վերջնականապես կշեղեն ուղեղները այն հարցերից, որոնցում դեռ մեզ իրենց հետ պայքարել է պետք: Տարբնետնալով ավելի ու ավելի ինքնուրույն մտածելուց, մարդիկ ներդաշնակ մեզ հետ միասին կխոսեն, որովհետեւ միայն մենք կսկսենք առաջարկել նոր մտքի ուղղություններ, իհարկե այնպիսի անձերի

միջոցով, որոնք մեզ հետ համերաշխ չեն համարի: Ազատական ուսումնականների դերը վերջնականապես խաղարկված կլինի, երբ մեր ղեկավարությունը կլինի ճանաչված: Մինչ այդ նրանք մեզ կմատուցեն լավ ծառայություն: Դրա համար էլ մենք դեռ կուղղենք ֆանտաստիկ տեսությունների հնարումների ուղեղները, նոր և իբր առաջատարով: Հէ, որ մենք լիովին հաջողությամբ փոքրել ենք գոյերի գլուխները և չկա գոյերի մեջ ուղեղ, որը կտեսներ, որ այս բառի տակ թաքնված է բոլոր ղեպերում ճշմարտությունից շեղում, որտեղ գործը չի վերաբերվում նյութական հայտնագործություններին, չէ որ ճիշտը միակն է՝ նրանում է առաջընթացի տեղը: Առաջադիմությունը որպես սուտ գաղափարախոսություն, ծառայում է ճշմարտության խավարեցմանը, որպեսզի ոչ որ այն չիմանա, բացի մեզանից՝ Աստծո ընտրյալներից և նրա պահապաններից: Երբ մենք կկայսերանանք, ապա մեր հոռետորները կխոսեն մեծ բարոյականների մասին, որոնք անընդմեջ ալեկոծել են մարդկությանը նրա համար, որպեսզի վերջ ի վերջո բերի մեր բարիքային ղեկավարությանը: Այն ժամանակ ո՞վ կկասկածի, որ այս բոլոր բարոյանքները մեզանով էին կազմակերպված, քաղաքական պլաններով, որոնք ոչ մեկը չկուսեց շատ դարերի ընթացքում:

ԱՄՐԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 14.

Ապագայի կրոնը: Ապագա ճորտատիրական իրավունքները: Ապագա կրոնի գաղտնիքների ճանաչման անհասանելիությունը: Պոռնոգրաֆիան և տպագրական խոսքի ապագան:

Երբ մենք կկայսրանանք, մեզ պետք չի լինի ուրիշ կրոնի գոյությունը, բացի մեր միակ Աստծուց, որի հետ է կապված մեր ճակատագիրը, որպես ընտրյալ ժողովուրդ և որով մեր ճակատագիրը կապված է աշխարհի ճակատագրի հետ: Դրա համար մենք պետք է քանդենք բոլոր հավատքները: Եթե հանկարծ կառաջանան ժամանակակից աթեիստներ, ապա որպես անցումային աստիճան, դա չի խանգարի մեր տեսակին, այլ կհանդիսանա օրինակ այն սերնդի համար, որոնք կլսեն մեր ուսմունքը Մովսեսի կրոնի մասին, իր կայուն ու կանխամտածված սկզբունքով բերեց մեզ հնազանդեցնելու բոլոր ժողովուրդներին: Մրանում մենք կընդգծենք նրա խորհրդամուկական ճշտությունը, ինչի վրա է հիմնված նրա դաստիարակական ուժը: Այդ ժամանակ, ամեն ղեպքում, մենք կհամեմատենք մեր բարիքային ղեկավարությունը անցյալի հետ: Խաղաղության բարօրությունը, թեկուզ և ստիպված դարավոր ալեկոծումներով, կծառայեն նոր ռելեֆին ցուցաբերած բարիքը: Գոյերի աղմուկախաղաղային սխալները մեր կողմից կնկարագրվեն ամենավառ ձևով: Մենք նրանց նկատմամբ ժողովրդի կողմից կհարուցենք այնպիսի ատելություն, որ ժողովուրդները կնախատեսեն ազատության գաղափարի ճորտատիրական դրության իրավունքներում գտնվել, իրենց տանջող և հալածող մարդկային գոյությունը պահպանելու, որոնք շահագործվել են սրիկաների ամբոխի կողմից, որոնք չեն հասկացել, թե ինչ են կատարում: Դեկավարությունների անօգուտ փոփոխությունները, որոնց մենք ուղղում էինք գոյերին, երբ քանդում էինք նրանց պետական շենքի տակը, այնքան կզզվեցին ժողովուրդներին, որ նրանք պատրաստ կլինեն մեր կողմից ամեն ինչ տանեն, միայն չհիսլախեն նորից տանելու ապրած տարակուսանքներն ու աններթալանությունները:

Մենք հատուկ կընդգծենք գոյերի ղեկավարության պատմական սխալները, այդքան դարեր շարունակ տանջելով մարդկությանը, ամեն ինչում հասկացողության բացակայությամբ: Ինչ վերաբերվում է նրա ճշմարտացի բարիքներին, ֆանտաստիկ սոցիալական բարիքների հետեից վազելով, չնկատելով, որ այս նախագծերը ավելի են վատթարացրել և ոչ բարելավել համընդանուր հարաբերությունների դրությունը, որոնց վրա է հիմնվում մարդկային կյանքը: Մեր սկզբունքների և միջոցառումների անբողջ ուժը կկայանա նրանում, որ նրանք մեզանով կհրապուրվեն և կուսուցանվեն, այնպես, ինչպես քայքայված հին դրվածքներով հասարակական կարգերի պայծառ հակադրություն: Մեր փիլիսոփաները կընկալատեն գոյերի բոլոր հավատքները, բայց ոչ մեկը չի քննադատի մեր հավատքը նրա իսկության տեսակետից, այնպես, ինչպես նրան հիմնովին ոչ մեկը չի իմանա, բացի մեթոնցիզ, որոնք երբեք չեն համարձակվի բազմախտել նրա գաղտնիքները: Այսպես կոչված առաջատար երկրներում մենք ստեղծել ենք անհավատալի կեղտոտ, զզվելի գրա-

կանոնություն: ԵՎս մի որոշ ժամանակ “Մեր”-ի իշխանության գալուց հետո, մենք կսկսենք խրախուսել նրա գոյությունը, որպեսզի նա ռեյեֆորեն նկարագրի գիտականների գոյնա-
զատումները, ծրագրեր, որոնք մեր բարձունքներից կբաժանվեն: Մեր խելքը մարդիք,
որոնք դաստիարակված են գոյերի դաստիարակման համար, կկազմեն ճառեր, նախագծեր,
գրություններ, որոնցով կներգործենք խելքների վրա, ուղղելով նրանց մեր ուզած հասկա-
ցողություններին ու գիտելիքներին:

ԱՐԶԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 15.

Միօրյա համաշխարհային հեղաշրջում: Գանձարաններ: Գոյ-մատնների ապագա ճակա-
տագիրը: Իշխանության խորհրդամոլությունը: Մատնական օթյակների բազմականացու-
մը: Հմուտների կենտրոնական ղեկավարությունը: “Ազեֆովականություն”: Մատնակա-
նությունը որպես գաղտնի ընկերությունների ղեկավար: Հասարակական հաջողություն-
ների նշանակությունը: Կոլեկտիվացում: Զոհերը: Մատնների գանձարանները: Օրենքնե-
րի և իշխանությունների հեղինակության վայրէջք: Նախընտրյալություն: Ապագա կայս-
րության կարճատևությունը և պարզությունը: Վերադասների լողականություն: Միջոցներ
պաշտոնի չարաշահման դեմ: Պատժի խստություն: Դատավորների սահմանատարիքը:
Դատավորների և իշխանությունների ազատականությունը: Համաշխարհային փող: Մա-
տնականության միապետություն (աբսալյուտիզմ): Վճարեկման իրավունք: Ապագա
միապետի նահապետական իշխանության ձեռք: Միապետի Աստվածացում: Ռեֆորի իրա-
վունքը որպես միայնակ իրավունք: Իսրայելի ցարը՝ աշխարհի միապետ:

Երբ վերջնականապես պետական հեղաշրջումների միջոցով կկեսարանանք, բոլոր տեղե-
րում միաժամանակ նախապատրասված, բոլոր իշխանություններին անպետք ճանաչելով,
մենք կաշխատենք, որ մեր հանդեպ արդեն չկարողանա լինել դավադրություն:Դրա հա-
մար մենք աններելիորեն բոլոր նրանց, ովքեր մեր կայսրությանը կդիմադրեն գեներով, կմա-
հապատենք: Յուրաքանչյուր նոր գաղտնի ընկերության նույնպես մահապատիժ և ովքեր
ներկայումս գոյություն ունեն, մեզ հայտնի են, մեզ ծառայել են և ծառայում են նրանց
նույնպես: Մենք նրանց կլիկվիդացնենք և կուղարկենք Եվրոպայից հեռու մայրցամաքներ:
Այդպես կվարվենք բոլոր մատն գոյերի հետ, որոնք շատ բան գիտեն, իսկ նրանք, ում
կներենք, արքայի առջև կմնա մշտական վախի մեջ: Մենք կիրատարակենք օրենք, որը
բեկման ենթակա չի: Գոյերի հասարակություններում, որտեղ մենք հանդիպել ենք դժվա-
րությունների, որտեղ մենք սերմանել ենք անհաշտություն և պոռտեստանդիզմի այդքան
արմատներ, հնարավոր է կարգի հրավիրել միայն աններելի միջոցներով, անձեռնմխելի
իշխանություն ապագուցող, առանց ճայելու ընկնող զոհերի քանակիկն, ամենադժան
հաշվեհարդարը կտեսնենք: Բարիքներին հասնելու համար, եթե անգամ գոհաբերումների
ճանապարհով, կնքված է ամեն ղեկավարման պարտականություն, որը ըկբլում է, որ ոչ
միայն արտոնություններում, այլև պարտականություններում էլ է նրա գոյությունը: Դեկա-
վարման անխախտության կարելու պայմանը՝ ամենակարողության ծաղկեպսակի ամրա-
պնդումն է, որը նշանակում է խորհրդական ուժերի կողմից անձեռնմխելիություն: Այդպի-
սին էր մինչև վերջերս Ռուսիան, չհաշված Հռոմի Պապին: Օրինակի համար հիշենք, ինչ-
պես այդուհետև ծածկված Բուսիլիան չկալավ Միլլայի գլխի մագին, որը թափեց այդ արքային:
Միլլան ժողովրդի աչքերում իր հզորությամբ հարստացավ, չնայած նրանով հալածված-
ներին, նրա քաջարի վերադարձը Իտալիա նրան դրեց անձեռնմխելիության առջև: Ժո-
ղովրդի չի կպնում նրան, ով իր հոգու ուժով և անասանությամբ գիպնոզացնում է իրեն:
Առայժմս, մինչև կայսերանալը, մենք հակառակը՝ կստեղծենք և կբազմապատկենք
ֆրանկոմատնական օթյակները աշխարհի բոլոր երկրներում, կներգրավենք նրանցում բո-
լորին, կայանալու կարողություններով և գոյություն ունեցող ակնամավոր գործիչներին,
որովհետև այս օթյակներում է լինելու կարելու հարցման տեղը և ներագրող միջոցը: Բոլոր
այս օթյակները մենք կկենտրոնացնենք միասին, միայն մեզ է հայտնի, մնացածին ան-
հայտ է, որ դրանք կազմված են մեր հմուտներից: Օթյակները կունենան իրենց ներկայա-
ցուցիչները, իրենցով փակող մատնների գրուցասած ղեկավարությունը, որից կառաջանա

նշանաբանը և ծրագիրը: Այս օբյակներում մենք կկապակցենք բոլոր հեղափոխական և ազատարարական էլենմաններին:

Նրանց կազմը կլինի բաղկացած հասարակության բոլոր շերտերից: Ամենագաղտնի քաղաքական մտահղացումները մեզ հայտնի կլինեն և իրենց առաջին օրվա առաջացումից կրնկնեն մեր ղեկավարության տակ: Այս օբյակների անդամները կլինեն միջազգային և ազգային քաղաքականության համարյա բոլոր ազենտները, այնպես, ինչպես նրա ծառայությունը մեզ համար անփոխարինելի է այն պարագայում, որ պոլիցիան կարող է ոչ միայն ինքնուրույն վարվել անհնազանդների հետ, այլևս պատասպարել մեր արածները, առաջացնել ածակաբաններ անրավարարվածներին: Ընդհանրապես բոլոր գաղտնի ընկերություններում են ընդգրկվում բոլոր աֆերիստները, կարերիստները և թեթևամիտները, որոնց հետ մեր գորշը միշտ լավ է ստացվում: Եթե այս աշխարհը պոտոքի, դա նշանակում է որ դա մեզ է պետք, որպեսզի ապատրամադողն նրա չափից մեծ համերաշխությունը: Իսկ եթե նրա ներսում առաջանա դավադրություն, ապա նրա առջեում կանգնած կլինի միմիայն մեր հավատարիմ ծառաներից մեկը: Բնական է, որ մենք և ոչ թե ուրիշը, կտանենք մասնական գործունեությունը, քանի, որ մենք գիտենք թե ուր ենք տալու, գիտենք ամեն գործողության վերջնական նպատակը, գոյերը ոչնչի չեն տիրապետում, անգամ անմիջական արդյունքին: Նրանք տրվում են հիմնականում թույնական մտածածի ինքնասիրական բավարարացման հաշվարկներին, չնկատելով անգամ այն, որ գործի գաղափարը անգամ չի պատկանում իր ստեղծագործությանը, այլ մեր տված գաղափարախոսությանը: Գոյերը գալիս են օբյակ հիմնականում հետաքրքրասիրությունից կամ կարերայից ելնելով: Նրանք էմոցիաների հաջողության և ծափահարման ծաղավունեն, որի հանդեպ մենք շատ առատաձեռ ենք: Մենք հետո տվեցինք նրանց այդ հաջողությունը, որպեսզի օգտվենք այստեղից ծնված ինքնամեծահարումից, որի հետ միասին մարդիք աննկատ ընդունում են մեր ներշնչանքը, նրանից չխուսափելով, ամենայն վստահությամբ, անգամ անմիջական արդյունքում է իր մտքերը, իսկ ուրիշին ընդունել՝ արդեն չի կարող: Դուք չեք կարողանա պատկերացնել, թե ինչպես խելքով գոյերին կարելի է բերել անգիտակից միամտության, մեծարման միջոցով և ինչպես կարելի է հիասթափեցնել փոքր անհաջողություններով՝ թեկուզ ծափահարությունների ընդհատումով և այն վերականգնելու համար հասցնել ստրկային հնազանդեցման: Ինչքան մերոնք առհամարում են անհաջողությունը, միայն թե անցկացվի իր պլանները, այնքան գոյերը պատրաստ են գոհաբերելու իրենց պլանները, միայն թե ստանան կարճատև “հաջողություն”:

Նրանց այս հոգեբանությունը հեշտացնում է մեր խնդիրը իրենց ուղղությամբ: Միայն տեսքից այս վագրերը ունեն ոչխարի ոգի, իսկ գոյվներում միջանցիկ քամի է: Մենք մտեցրել ենք նրանց իդեերի ձիու վրա, այն էլ կոլեկտիվիզմի սիմվոլիկ միավորի՝ մարդկային առանձնահատկությանը մարելու: Նրանք դեռ չեն ըկրվել և չեն ըկրվի այն միտքը, որ այս ձիուկը դա բնության գլխավոր օրենքի, դեռ աշխարհի ստեղծումից սկսած, միավորի, առանձնահատուկ նպատակով չնմանվող ուրիշ ոչ մեկին, կուպիտ խախտումն է: Եթե մենք գոյերին հասցրել ենք այդ աստիճան կուրացման, ապա արդյոք դա չի ապացուցում, թե ինչ աստիճանով է գոյերի խելքը իբրյայի խելքից հետամնաց: Ինչքանով են եղել ճիշտ մեր ինքն խնայողությունները, երբ ասել են, որ լուրջ հաջողությունների հասնելու համար պետք չի կանգնել ոչ ծախսերի առաջ և ոչ էլ հաշվել այդ նպատակով արված գոհերի քանակը: Մենք չենք հաշվել գոյ անասունների գոհերը, քանզի մերոնցից էլ շատ գոհ ենք տվել, բայց հիմա մենք մերոնց տվել ենք այնպիսի պայմաններ, որ նրանք երազել անգամ չեն կարողացել: Համեմատաբար քիչ գոհերը մեր շարքերից, պահպանեցին մեր ժողովրդին լրիվ կործանումից: Միտք անխուսափելի երեւոյթ է, թող այդ վերջը մոտենա նրանց, ովքեր խանգարում են մեր գործին: Մենք մասուններին այնպես կպատժենք, որ բացի մեր եղբայրներից՝ ոչ մեկը և չկասկածի, անգամ պատժի գոհերը, որ նրանք կմեռնեն երբ պետք է և ինչպես նորմալ հիվանդություններից: Իմանալով սա անգամ եղբայրները իրենց հերթին չեն համարձակվի առարկել:

Այսպիսով մենք արմատախիլ արեցինք մասնության մեջից առարկումը՝ մեր գաղափարախոսության հանդեպ: Գոյերին ուսուցանելով ազատականություն, մենք միեւնույն ժամանակ մեր ազենտներին և ժողովրդին պահում ենք անվերապահ խողակականության

դաշտում: Մեր ազդեցության տակ գոյերի օրենքների կատարումը կրճատվել է մինչև մի-միսումը: Օրենքի հեղինակությունը քանդած է այդ միջավայրում մեր կողմից մտցված ազատական մեկնաբանություններով: Կարելի էր ասել, որ քաղաքական և սկզբունքային հարցերում ու գործերում դատավորները որոշում են կայացնում ինչպես մենք ենք կամե-նում, որպեսզի գոյերի օրենքները չգործեն, իհարկե դրածո անձերի միջոցով, որոնց հետ իբր ընդհանուր ոչինչ չունենք, մասնավոր կարծիքներով, կամ ուրիշ ուղիներով: Անգամ սենա-տորները և բարձր ադմինիստրացիան կույրորեն ընդունում են մեր խորհուրդները: Գոյերի ճիշտ անասնական ուղեղը անալիզի և նկատելու ընդունակ չի, մասնավոր նախատես-նելու այն, ինչին կարող է բերել հարցադրումը: Նրանք տեսնում են՝ բայց չեն նախա-տեսնում և նախաձեռնում: Այս՝ գոյերի և մերոնց մտածողության կարողությունների տար-բերության մեջ կարելի է պարզ տեսնել ընտրյալի և մարդկայնության կնիքը, ի տարբե-րություն ինստիտուտ և կենդանական գոյերի խելքից: Նրանք տեսնում են, բայց չեն նախա-տեսնում և չեն հայտնագործում, եթե միայն նյութական ապրանքներ չեն: Մրանից էլ բխում է, որ մենք բնության կողմից դրված պետք է դեկավարենք և տիրենք աշխարհին: Երբ կգա մեր կատավարման ժամանակը, նրա բարեկեցությունը ի հայտ բերելու ժամանակը, մենք կվերափոխենք ամբողջ օրենքները: Մեր օրենքները կլինեն հակիրճ, պարզ, անխախտ, առանց որեւէ մեկնաբանության, այնպես, որ ամեն մեկը ի վիճակի կլինի ամուր հասկա-նալու: Նրանց մեջ ընդգծված կարելի էր գիծը պետք կլինի լսելու միայն վերադասներին: Այդժամ ամեն չարաշահում կկտրվի բարձր իշխանությունների ներկայացուցչի կողմից: Պաշտոնի չարաշահումը իհարկե անխնայ կպատժվի, այնպես, որ յուրաքանչյուրի մոտ կընկնի իր ուժերը փորձարկելու ցանկությունը: Մենք անխտոտ կհետեւենք ադմինիս-տրացիայի ամեն գործողությանը, որից կախված է պետական մեքենայի ընթացքը, քանզի սանձարձակումը այստեղ կնշանակի սանձարձակում ամենուր: Ոչ մի անօրինականու-թյան կամ չարաշահման դեպք չի մնա առանց պատժի: Անբացահայտությունը, համերաշխ բացթողումը ադմինիստրացիայի և ծառայողների միջև՝ այս ամենը կչքվի առաջին իսկ պատիժներից հետո: Մեր իշխանության լուսապսակը պահանջում է նպատակահարմար, այսինքն դաժան պատիժ փոքրագույն խախտումների, անձնական շահերի, նրա բարձր հեղինակության համար: Տուժածը, անգամ իր մեղքին անհամապատասխան, կլինի ինչ-պես ադմինիստրատիվ դաշտում ընկնող զինվորը՝ իշխանությունների սկզբունքների և օրենքի օգտին, որոնք նահանջ չեն թույլ տա հասարակական ճանապարհից իրենց անձ-նականին դեկավարողների հասարակական կառքին: Օրինակ՝ մեր դատավորները կիմա-նան, որ ցանկանալով տխմար, գբարտորեն գովաբանվել, նրանք խախտում են արդա-րադատության մասին օրենքը, որը ստեղծված է մարդկայնց խրատելու համար՝ պատժելով հանցանքի դիմաց և ոչ թե դատավորի հոգեւոր որակի ցուցադրման համար: Այս որակները տեղին է ցուցաբերելու մասնավոր կյանքում, բայց ոչ հասարակական հողի վրա, որը իրե-նից ներկայացնում է մարդկային կյանքի դաստիարակման հիմքը: Մեր բախտորոշիչ անձ-նակազմը կծառայի մինչև 55 տարեկան հասակում, առաջինը՝ որովհետեւ ծերերը շատ ամուր են կպնում նախընտրած կարծիքին, քիչ են կարողանում ենթարկվել նոր կարգա-րություններին, իսկ հետո՝ որ դա կտա մեզ հնարավորություն այդ միջոցով հասնելու կադրերի տեղափոխման ճկուն ձեռին, որը ավելի հեշտ կօժտվի մեր ճնշման տակ, ով կուզի շարունակել մնալ իր տեղում, պարտավոր կլինի կույր ենթարկվել, որպեսզի արժանանա դրան: Ընդհանրապես, մեր դատավորները մեր կողմից կընտրվեն միայն նրանցից, ովքեր միանգամայն հասկանում են օրենքը կիրառել և պատժել, բայց ոչ ազատականության երազանքներ պետության դաստիարակության պլանի հաշվին, ինչպես այժմ այն երեւա-կայում են գոյերը: Տեղափոխման միջոցը կծառայի նաեւ կոլեկտիվ համերաշխության պայթեցման համար և բոլորին կկապի կառավարության շահերի հետ, որից էլ կախված է իրենց ճակատագիրը: Դատավորների երիտասարդ սերունդը կդաստիարակվի չարաշա-հումների անբույրարեղիմության այնպիսի տեսակետով, որոնք կկարողանային խանգա-րել հաստատված կարգերը, մեր հավատարիմների միջեւ հարաբերությունների մասին: Հիմա գոյերի դատավորները ավելորդ ներողամտություն են ցուցաբերում ամեն հանցա-գործության դեմ, չունենալով պատկերացում իր նշանակման մասին, որովհետեւ այժմյան դեկավարները դատավորներին կոչման որոշելու ժամանակ չեն մտախոգվում ներշնչել

նրանց պարտքի զգացմունք, որը և նրանցից պահանջվում է: Ինչպես գազանը իր ձագերին բաց է բողմում որսի վրա, այնպես էլ գոյերը տալիս են իրենց հավատարիմներին շահույթաբեր պաշտոններ, չնտածելով նրանց բացատրել, ինչի համար է այդ պաշտոնը նախատեսված: Դրա համար էլ նրանց ղեկավարությունը քայքայվում է սեփական ուժերով՝ իրենց ադմինիստրացիայի միջոցով: Նման օրինակից ձեռք բերենք հետագա կառավարության համար ճիշտ գործունեության արդյունք: Մենք արմատախիլ կանենք ազատականությունը բոլոր կարեւոր պաշտոններից, որոնցից կախված է մեր հասարակական կառույցի ստորադասների դաստիարակությունը: Այդ պաշտոններին կհասնեն միայն նրանք, ովքեր մեր կողմից կլինեն դաստիարակված ադմինիստրատիվ ղեկավարման համար: Այն զգուշացմանը, թե ինն ծառայողների պաշտոնաթղթությունը թանկ կնստի պետության վրա, կասեմ, որ նախ նրանց համար կգտնեն մասնավոր ծառայություն՝ կորցրածի փոխարեն, իսկ հետո նշեմ, որ մեր ձեռքբերում կլինեն կենտրոնացված բոլոր համաշխարհային տեղերը, հետեւաբար, ոչ մեր կառավարությանը վախենալ թանկությունից: Մեր աբսալյուտիզմը ամեն ինչում կլինի հաջորդական, դրա համար էլ ամեն մի հրամանագրում, մեր մեծ կամքը կլինի հարգված և անխոսք կատարված: Նա կանտեսի ամեն տրտունջ, ամեն դժգոհություն, արմատահանելով դրանց արտածումը գործունեության մեջ, օրինակելի բնույթի պատժով: Մենք կհասարակացնենք վճարելի մասն իրավունքը, որը կանցնի միանշանակ մեր տրամադրության տակ, թե չէ մենք չենք կարող թույլ տալ ժողովրդի մոտ մեր դատավորների սխալ որոշման մտքի առաջացում: Եթե հանկարծ նման մի բան կատարվի, ապա մենք ինքներս կվճարեկենք որոշումը, բայց այդպիսի օրինակելի պատժի համար, իր պարտքը և նշանակումը չհասկանալու, որ այդ դեպքերը չեն կրկնվի: Կրկնում եմ, որ մենք կիմանանք մեր ադմինիստրացիայի ամեն մի քայլ, որին և հարկավոր է հետեւել, որպեսզի ժողովուրդը մեզանից գոհ լինի, քանզի նա իրավասու է պահանջելու լավ ղեկավարություն և լավ նշանակում: Մեր ղեկավարությունը կունենա մահապետական տեսք, հայրական խնամք մեր տիրակալի կողմից: Մեր ժողովուրդը և հավատարիմները նրա մեջ հայր կտեսնեն, մտահոգված ամեն պահանջի համար, ամեն վերաբերմունքի, ինչպես հավատարիմները մեկը մյուսի հանդեպ, այնպես էլ իրենց և տիրակալի: Այդ ժամ նրանք մտքերով այնքան կներթափանցվեն, որ նրանց անհնար է դա շրջանցել առանց այդ խնամքի և ղեկավարության, եթե նրանք ուզում են ապրել խաղաղության և համերաշխության մեջ, որ նրանք ընդունում են մեր միասնեցիկ իշխանությունը երախտապարտությամբ, աստվածացնեն, հատկապես երբ կհամոզվեն, որ մեր նշանակածները չեն փոխարինվի նրանցով՝ իրենց իշխանությամբ և միայն կույր կատարում է պետք նրա կարգադրություններին: Նրանք ուրախ կլինեն, որ մենք բոլորս կարգավորել ենք իրենց կյանքը, ինչպես այդ կանեին խելոք ծնողները, որոնք ուզում են դաստիարակել իրենց երեխաներին պարտքի և լսելիության զգացմունքով: Զե, որ ժողովուրդները մեր քաղաքականության գաղտնիքների հանդեպ հավերժ անչափահաս երեխաներ են, ճիշտ այնպես, ինչպես իրենց ղեկավարությունը: Ինչպես տեսնում եք ես հիմնավորում եմ մեր դեպոտիզմը իրավունքի և պարտքի հիման վրա՝ պարտքի կատարման ստիպելու իրավունքը պատկանում է կառավարությանը, որը և այս հավատարիմների հայրն է: Նա ունի ուժեղի իրավունքը նրա համար, որպեսզի օգտվի իրենցից ուղղելու մարդկությանը դեպի բնության որոշիչ շերտի՝ լսողականության: Ամեն ինչ աշխարհում գտնվում է լսողականության մեջ՝ եթե ոչ մարդկանց մոտ, ապա հանգամանքների մոտ, կամ իր բնօրինակի մոտ, այլ դեպքում՝ ուժեղագույնի մոտ: Այսպիսով լինենք այդ ուժեղագույնը՝ բարիքների համար: Մենք պարտավոր ենք առանց մտածելու գոհաբերելու առանձին անձերով է նշանակված կարգերի խախտողներով, ապա չարիքի օրինակելի պատժում կամ մեծագույն դաստիարակական խնդիր: Երբ Բզորեկի կայսրը թագը կոնի իր սուրբ գլխին, որը բերված է Եվրոպայից, նա կառնա աշխարհակալ միասնեցի: Նրան նվիրաբերած գոհերի քանակը երբեք չի հասնի այն գոհերի քանակին, որոնք ունեցել են երկար դարերի ընթացքում գոյերի կառավարությունները: Մեր կայսրը կլինի անընդհատ կապի մեջ ժողովրդի հետ, ամբիոնից նրան ճառեր ասելով, որոնց համբավը մույն ժամին կտարածվի ամբողջ աշխարհով:

Համալսարանների վնասագերծումը: Դասականության (կլասիցիզմ) փոխարինումը: Դաս-տիրակություն և կոչում: Կայսրի իշխանության գովազդը դարձնում: Ազատ դասախո-տության արգելում: Նոր տեսություններ: Համոզիչ ուսուցում:

Բոլոր կողեկտիվ ուժերի, բացի մերից, վերացման նպատակով, մենք առաջին հերթին կվնասագերծենք կողեկտիվիզմի առաջին աստիճանը՝ համալսարանները, վերադաստի-րակելով նրանց նոր ուղղությամբ: Նրանց վերադասները և պրոֆեսորան կնախապատ-րաստվեն իրենց գործի համար մանրամասնորեն գաղտնի գործունեության ծրագրի ուսուցմամբ, որոնցից նրանք առանց պատիժ չեն նահանջի ոչ մի յուսու: Նրանք հատուկ ուշադրությամբ կնշանակվեն և կդրվեն կառավարությունից լրիվ կախման մեջ: Մենք դա-սախոսություններից կհանենք պետական իրավունքը, ինչպես մյուս քաղաքական հարցե-րին վերաբերող նյութերը: Այս առարկաները կդասախոսվեն տասնյակ անձանց կողմից, ընտրյալ առանձնահատուկ կարողություն ունեցողներից, լուսավորվածների շարքերից: Համալսարանի պատերից չպետք է ավարտեն կաթնակերները, սահմանադրության պլան-ների եփող-թափողները, կոմեդիայի կամ ռոբերգության մեթոդներով քաղաքական հարցե-րով զբաղվողները, որոնցում և նրանց հայրերը ոչինչ չեն հասկացել: Մեծ մասի քաղաքա-կան հարցերին վատ ուղղված ծանոթությունը առաջացնում է ուտոպիստներ և վատ հպա-տակներ, ինչպես դուք կարող եք տեսնել գոյերին, որոնք օրինակ այս ուղղությամբ ընդա-հանուր դաստիարակություն ունեն: Մեզ պետք էր նրանց դաստիարակության մեջ մտցնել բոլոր այն սկզբունքները, որոնք փայլուն կերպով քանդեցին նրանց կարգերը: Բսկ երբ մենք կլինենք իշխանության գլուխ, ապա մենք կհեռացնենք դաստիարակությունից շփոթող բոլոր առարկաները և երիտասարդությունից կսարքենք վերադասներին հնազանդ երեխա-ներ, ղեկավարին սիրող ինչպես խաղաղության և համերաշխության հույս ու հիմնասուն: Դասականությունը, ինչպես նաեւ հնագույն պատմության ամեն ուսումնասիրություն, որի մեջ ավելի շատ հիմնարկություն է, քան լավ օրինակներ, մենք կփոխարինենք ապագայի ծրագրի ուսումնասիրությամբ: **Մենք կօգնենք մարդկանց հիշողությունից անցյալ դարերի բոլոր փաստերը, որոնք մեզ ցանկալի չեն, բողոքելով նրանցից միայն այն, որոնք նկա-րագրում են գոյերի ղեկավարության սխալները:** Առօրյա կյանքի ուսուցումը պարտադիր կարգերի, միմիանց նկատմամբ փոխհարաբերությունների մասին, հիմար եսասիրական օրինակներից խուսափելու, որոնք ցանկում են չարիքի վարակը և դաստիարակման պլանի մեծ ուրիշ հարցեր կլինեն դասախոսական ծրագրի առաջին համարներում, կազմված առանձին պլաններով ամեն գիտելիքի համար, ոչ մի ձեռք չընթանալուցներով ուսուցա-նումը: Այդպիսի հարցադրումը ունի հատուկ նշանակություն: Ամեն հասարակական աս-տիճան պետք է դաստիարակի խիստ սեղմվածությամբ, նշանակման և աշխատանքի հա-մաձայն: Պատահական հանձարները միշտ կարողացել են և կկարողանան մտնել ուրիշ կոչումների տակ, բայց այս եզակի պատահականության պատճառով բաց բողոք ուրիշ շարքերում անպետքների, խլելով ի ծնե և զբաղմունքի բերումով նրանց տեղերը՝ բացար-ձակապես անհետքներից: Դուք ինքներդ գիտեք, ինչով սա վերջացավ գոյերի համար, թույլ տալով այս ճշացող անմիտությունը: Որպեսզի ղեկավարողը իր հպատակների սրտերում և մտքերում ամուր նստի, նրա գործունեության ժամանակաշրջանում դարձնե-րում և հրապարակներում ուսուցանել ամբողջ ժողովրդին նրա նշանակության և բոլոր բա-րեգործությունների մասին: Մենք կոչնչացնենք ամեն ազատ ուսուցանում: Սովորողները կունենան իրավունք հարազատների հետ միասին հավաքվել, ինչպես ակումբում, ուսում-նական ձեռնարկություններում, այդ հավաքների ժամանակ, տոներին դասախոսները կկարդան իբր ազատ լեկցիաներ, մարդկանց փոխհարաբերությունների մասին, օրինակե-լիության օրենքների, ճնշմանիջոցների, որոնք առաջանում են անգիտակցից հարաբերու-թյուններից և վերջապես՝ փիլիսոփայության նոր, դեռ աշխարհին անհայտ տեսությունից: Այս տեսությունները մենք կազդարարենք հավատամքի անառարկելիություն(դոգմա), ինչ-պես մեր կրոնին անցման շրջան: Մեր գործունեության ծրագրի վերջավորության շա-րադրանքով ներկայում և ապագայում ես ձեզ կկարդամ այս տեսությունների հիմքը: Մի խոսքով, երկարամյա փորձից իմանալով, որ մարդիկ պարտվում և ղեկավարվում են երա-

զանքներով, որ այդ երազանքները ներծծվում են մարդկանց մեջ դաստիարակության շնորհիվ, բոլոր հասակների համար միեւնույն հաջողությամբ ընկալվող, ինքնակենսական, միայն տարբեր հնարքների միջոցով, մենք կկյանենք և կբռնագրավենք մեր օգտին մտքի անկախության վերջին փայլերը, որը մենք վաղուց արդեն ուղղում ենք մեր ուզած առարկաների և երազանքների մեջ: Սուրբի սանձման սկզբունքը արդեն գործում է այսպես կոչված ակնաքու ուսուցման սխառնայի մեջ, որը գոյերին կվերածի չմտածողների, հնազանդ կենդանիների, համոզմունքի սպասողների: Որպեսզի հասկանալ այն... Յուրանսխայում մեր լավագույն ազենտներից մեկը՝ Բուրժուան, արդեն նոր ծրագիրը հայտարարել է համոզիչ ուսուցման ծրագիր:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 17.

Փաստաբանություն: Գոյերի սրբազանության ազդեցությունը: Խղճի ազատություն: Պապի բակը: Հուդայական կեսարը որպես սրբազան—պապ: Գոյություն ունեցող եկեղեցու հետ պայքարի ձևերը: Ժամանակակից մամուլի խնդիրները: Ոստիկանության կազմակերպությունը: Կամավոր ոստիկանություն: Կազալային լրտեսության տիպի լրտեսություն: Իշխանության չարաշահում:

Փաստաբանությունը ծնում է դաժան, սառը, համառ, անսկզբունք, բոլոր դեպքերում վերածնվող անդենք, ուղղակի լեզու հիմք: Նրանք սովորել են ամեն ինչ վերագրել պաշտպանության օգտին, բայց ոչ նրա արդյունքների սոցիալական բարիքներին: Նրանք բնականաբար չեն հրաժարվում ոչ մի պաշտպանությունից և ամեն կերպ ձգտում արդարացման, կայնելով իրավագիտության փոքրիկ թերություններին՝ որով նրանք անբարոյականացնում են դատարանը: Դրա համար էլ այս մասնագիտությունը կղենք նեղ շրջանակների մեջ, որոնք նրան կվերագրեն գործակատար պաշտոնյաների շարքին: Փաստաբանները դատավորների հետ միասին կզրկվեն դատավիճող կողմերի հետ շփվելուց, ստանալով գործը միայն դատարանից, քննարկելով դրանք միայն հաշվետու գործություններով և փաստաթղթերով, պաշտպանելով իրենց հաճախորդներին դատարանում քննելուց հետո, բացահայտված փաստերի համաձայն: Նրանք կստանան հոնարար, չնայած պաշտպանության որակին: Դրանք կլինեն դատախազին հակակշիռ հասարակ գործի գեկուցողներ ի օգուտ արդարության, որը կլինի գեկուցող ի օգուտ մեղադրողի՝ սա կկրճատի դատական գեկուցումը: Այդպիսով կհաստատվի արդար, անկողմնապահ պաշտպանություն, ելնելով ոչ թե շահերից, այլ համոզմունքներից: Սա խիջիայոց կվերացնի գործնականորեն այժմ կենտրոնիկ կաշտակներությունը, նրանց համաձայնությանը, տալ գործի շահումը նրա օգտին, ով վճարում է: Գոյերի լուսավորչականությունը մենք արդեն մտահոգվել ենք վարքաբեկել և դրանով սննկացնել նրանց առաքելությունը, որը հիմա կարող է շատ խանգարել: Ամեն օր նրա ազդեցությունը ժողովուրդների վրա ընկնում է: Խղճի ազատությունը հիմա ամենուրեք հայտարարված է, հետեւաբար, մեզ միայն տարիներ են բաժանում այն պահից, երբ կրանդի քրիստոնեական կրոնը, մնացած կրոնների հետ մենք ավելի հեշտ կհաշվեհարդարվենք: Բայց այդ մասին խոսելը դեռ շուտ է: Մենք կղենք կղերականությունը և կղերներին այնպիսի շրջանակների մեջ, որ նրանց ազդեցությունը գնա հակառակ իրենց մտախնայ շարժմանը: Երբ կգա ժամանակը վերջնականապես վերացնել Պապի բակը, ապա անտեսանելի ձեռքի ցուցամատը ժողովուրդներին ցույց կտա այդ բակի կողմը: Երբ ժողովուրդները կնետվեն այդ ուղղությամբ, մենք կարտահայտվենք նրանց օգտին, որպեսզի թույլ չտանք մեծ արյունահեղության: Այդ դիվերսիայով մենք կմտնենք նրա ամենախոր հատակները և դուրս չենք գա այնտեղից, մինչև չբացահայտենք այնտեղի բոլոր ուժերը: Հուդեայի կեսարը կլինի տիեզերքի իսկական պապը, միջազգային եկեղեցու նախապետը: Բայց քանի դեռ մենք վերադաստիարակում ենք պատանեկությանը նոր միջանկյալ հավատամքներին, իսկ հետո և մերին, գոյություն ունեցող եկեղեցիներին չենք կպչի, այլ նրա հետ կպայքարենք քայքայող քննադատությամբ: Իսկ մեր ժամանակակից մամուլը մերկացնելու է պետական գործերը, կրոնները, գոյերի անկարողությունը և այս բոլոր ամենամասկվածությունը արտահայտություններով, որպեսզի նրանց այնպես նսեմացնի, ինչպես կարող է անել միայն մեր համաճարեղ հոտը: Մեր կայսրությունը կլինի

Վիշնու Աստծո ապոլոգը /համառոտ ալյաբանական առակ/, որի մեջ գտնվում է նրա մարմնացումը՝ մերի հարյուրը կլինի սոցիալական մեքենայի գալանակի ձևով: Մենք ամեն ինչ տեսնելու ենք առանց ուստիկանության օգնության, որը այն իրավունքների ձևով, որը մենք պատրաստել ենք գոյերի համար, խամզարում է կառավարությունների տեսնելու: Մեր ծրագրով մերոնց երրորդ մասը պետք է դիտի մնացածին պարտքի զգացմունքից, ինքնակամ պետական ծառայության սկզբունքով: Այդ դեպքում ամոթ չի լինի ամբաստանել, այլ գովել, բայց անհիմն ամբաստանությունները կլինեն խիստ պատժելի, որպեսզի չչարաշահեն այդ իրավունքով: Մեր ազենտները կլինեն ինչպես վերին, այնպես էլ ներքին խավից, ուրախացող ադմինիստրացիայի խավից, հրատարակիչներ, տիպոգրաֆներ, գիրք վաճառողներ, հրաման արձակողներ, աշխատավորներ, կառավարներ, չարչիներ և այլն: Այս իրավունքով չլիազորված որեւէ ինքնագլխության, հետեւաբար առանց իշխանության ուստիկանությունը կարող է միայն վկա լինել և զեկուցել, իսկ նրա բացատրությունների ստուգումը և ձեռնարկությունը կիրականացնի ժամդարմական կորպուսը և քաղաքային ուստիկանությունը: Ով քաղաքական հարցերում չի ամբաստանի և մատնի, նրանք էլ կդառնան պատասխանատու պարտակցության համար, եթե ապացուցվի, որ մեղավոր է: Հոմանիշ նրա, թե ինչպես հիմա անձնական պատասխանատվությանը պարտավոր են մեր եղբայրները իրենց ուրացողներին մատնեն, կամ ինչ որ բան են նկատել՝ հաղորդեն անմիջապես կազալին, հակառակ կազալին, մեր համաշխարհային կայսրությունում պարտադիր կլինի մեր բոլոր հպատակների համար պահպանել պետական ծառայության պարտքը այս ուղղությամբ: Այդպիսի կազմակերպությունը արմատախիլ կանի իշխանության չարաշահումը՝ ուժով, գնելով, կանի այն ամենը, ինչ մենք մտցրինք մեր խորհուրդներով, վերմարդկային իրավունքների տեսություններով, գոյերի սովորություններն են: Բայց ուրիշ էլ ինչպես կարելի էր հասնել պատճառների շատացմանը, նրանց ադմինիստրացիաների մեջ անկարգություններին, եթե ոչ այս ճանապարհով: Այս ճանապարհների թվից ամենակարեւորներից մեկը՝ դրանք կարգի հրավիրելու ազենտներն են, հատկացված իրենց խելագար շեղվածությունները, ինքնասիրական, ինքնիշխանական և ամենակարեւորը՝ կաշառակերական քալքայող գործունեության հնարավորությունները ներդնել և զարգացնելն է:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 18.

Պահակության միջոցները: Դավադիրների միջավայրի դիտում: Բաց պահակությունը՝ իժխանության գոհաբերում է: Հուղեայի կայսրի պահապանումը: Իշխանության խորհրդավոր հեղինակությունը: Ձերբակալում առաջին կասկածանքի դեպքում:

Երբ մեզ պետք կլինի ուժեղացնել պահակության խիստ միջոցները, սարսափելի թույն իշխանության հեղինակության համար, մենք կազմակերպում ենք անկարգությունների կեղծագործում, կամ դժգոհությունների արտահայտում, լավ հռետորների մասնակցությամբ: Այդ հռետորներին կմիանան ցավակցողները: Սա կտա մեզ առիթ խուզարկելու և հետեւելու մեր ծառաների կողմից, գոյերի ուստիկանության շարքերից: Այնպես, ինչպես դավադիրների մեծ մասը գործում են արվեստը սիրելուց, ապա մինչեւ իրենց կողմից գործի անցնելը մենք իրենց չենք անհանգստացնի, այլ միայն իրենց շարքերը կմտցնենք դիտող էլեմենտներ: Հարկավոր է հիշել, որ իշխանության հեղինակությունը ընկնում է, եթե նա նկատում է իր հանդես հաճախակի դավադրություններ: Մրանում է կայանում անկարողության ընդունման կամխավարկածությունը, կամ որ ավելի վատ է, անճշտությունը: Ձեզ հայտնի է որ մենք դեկավարող գոյերի՝ մեր հոտի կույր ոչխարների, հեղինակությունը ջարդել ենք նրանց կյանքի վրա հաճախակի մահափորձ կատարելով, մեր ազենտների միջոցով, որոնց հեշտությամբ մի քանի ազատական ֆրազաներով քշել հանցագործության, միայն թե նրանք ունենան քաղաքական գունավորում: Մենք կստիպենք դեկավարներին ընդունել սեփական անկարողությունը, պահակության բաց ձեւի հայտարարելու մեջ և սրանով կսպանենք իշխանության հեղինակությանը: Մեր միապետը կպահպանվի միայն ամենամանկատեղի պահակախմբով, որովհետեւ մենք անգամ մտքի թույլ չենք տա, որ նրա նկատմամբ կարող է կատարվել դավադրություն, որի հետ նա անկարող է պալքարել և

ստիպված է նրանից թաքնվել: Եթե մենք թույլ տալինք այդպիսի մտքի, ինչպես դա ամուսն
և արել են գոյերը, ապա դրանով մենք կստորագրեինք դատավճիռ, եթե ոչ նրան, ապա մոտ
ապագայում նրա հոտին: Իր խիստ պահպանվող արտաքինով մեր միասնետը կօգտվի իր
իշխանությունից միմիայն ժողովրդի օգուտի համար և երբեմն ոչ իր և իր հոտի շահերի
համար: Դրա համար էլ այս արտաքին վայելչության պահպանմամբ նրա իշխանությունը
կհարգվի և կշրջապատվի հպատակներով, նրան կաստվածացնեն, որ նրա հետ է կապն-
ված պետության ամեն մի քաղաքացու բարեկեցությունը, նրանից է կախված հասարակա-
կան կառուցվածքի կարգերը: Կայսրին պահպանել բացեքաց, սա նշանակում է ընդունել
նրա ուժի կազմակերպության թուլությունը: Մեր տիրակալը միշտ ժողովրդի մեջ շրջա-
պատված կլինի ամբողջով, ինչպիսիք են հետաքրքրասեր կանայք և տղամարդիք, որոնք
կգրադեցնեն առաջին շարքերը, տեսքից պատահականները կպահեն մնացած շարքերը,
իբր կարգ ու կանոնը հարգելու պատճառով: Սա կցանկ զսպվածության օրինակ ուրիշների
մոտ: Եթե ժողովրդի մեջ գտնվի խնդրող, ջանալով մտրալու ողորմություն, անցնելով
շարքերի միջով, ապա առաջին շարքերը պետք է ընդունեն այդ ողորմությունը և խնդրողի
աչքերի առաջ փոխանցել այն տիրակալին, որպեսզի բոլորը տեսնեն, որ տվածը հասնում
է իր նշանակությանը, որ հետևաբար գոյություն ունի հսկում իրեն՝ տիրակալին: Իշխա-
նության յուսապասկը պահանջում է իր գոյության համար, որպեսզի ժողովուրդը կարողա-
նա ասի՝ “եթե իմանար այս մասին կեսարը” կամ “կեսարը այս մասին կիմանա”: Պաշտո-
նական պահակի կազմավորման հետ կորչում է իշխանության դիցաբանական հեղինա-
կությունը՝ հայտնի խիզախության ներկայության դեպքում ամեն մեկը իրեն հաշվում է
նրան տեղ, խռովարարը ընկալում է իր ուժը և հարկ եղած դեպքում կընտրի պահ իշխա-
նության դեմ մահափորձ կատարելու: Գոյերի համար մենք ավետել ենք այլը, բայց դրա
համար էլ կարող ենք տեսնել օրինակ, ինչի են հասցրել նրանց բաց պահակության
չափերը: Մեզ մոտ հանցագործները կծերբակալվեն առաջին շատ թե քիչ հիմնավորված
կասկածների դեպքում: Չայիտի ամենակարողի վախից կատարվել սխալ պատկերացում
քաղաքական զանցանքի կամ հանցագործության կասկածյալի փախուստի հնարավո-
րություն որի հանդեպ իրականում մենք կլինենք անողոր: Եթե որոշ լարվածությամբ դեռ
կարելի է, թույլ տալ վերանայելու հասարակ հանցագործությունների գրգռող պատճառ-
ները, ապա չկա մերում այն հարցերով զբաղվող անձանց համար, որոնք բացի կառա-
վարությունից, ուրիշ ոչ մեկը ոչինչ չի հասկանում: Ընդհանրապես՝ ամեն կառավարություն
չի, որ հասկանում է իրական քաղաքականություն:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 19.

Ներման և նախագծերի տրման իրավունք: Խռովարարություն: Քաղաքական հանցագոր-
ծությունների իրավասություն: Քաղաքական հանցագործությունների գովազդ:

Եթե մենք թույլ չտանք ինքնակամ զբաղվելու քաղաքականությամբ, ապա կխրախուսենք
ամեն մի հանրագրի կամ զեկույցի հետեւյալ առաջարկությունով՝ ամեն մի ժողովրդական
կացության բարելավման նախագծերի ծրագիր կատարության կողմից նայելու: Սա մեզ
կբացի մեր հպատակների թերությունները կամ ֆանտազիաները, որոնց մենք պետք է
պատասխանենք կամ կատարումով, կամ խելամիտ հերքումով, որը կապացուցեր սխալ
մտածելու կարճատեսությունը: Խռովությունը՝ դա շան հաչն է փղի վրա: Կառավարության
համար լավ կազմակերպված ոչ թե ոստիկանության, այլ հասարակության կողմից, շնիկը
հաչում է փղի վրա՝ չհասկանալով նրա ուժն ու նշանակությունը: Արժի միայն ասել, որ լավ
կազմակերպված կառավարության համար շնիկը ոչ թե կհաչի, այլ փղին տեսնելուց պոչը
կհանցվի: Որպեսզի կազմակերպված հանցագործության փառավոր հեղինակությունը
հանգցվի, մենք նրա կողքին, դատապարտվածների աթոռին կնստեցնենք գողության,
մարդասպանության և այլ զգվելի հանցագործներին: Այդժամ հասարակական կարծիքը
կդատարկի իր պատկերացմամբ այդ հանցագործությունների լիքքերը մնացածից ավելի
ավելի խայտառակության և ատելության միեւնույն դրոշմի վրա: Մենք ջանացինք և հույ-
սով են, որ հասանք նրան, որ գոյերը չեն հասել խռովարարության հետ պայքարի այդպի-
սի միջոցի: Դրա համար մամուլի միջոցով և ճառերով, անուղակիորեն, պատմության խե-

յոք դասագրքերում մենք գովազդել ենք տանջանք, որը իբր կատարել են խռովարարները ընդհանուր բարեկեցության գաղափարի համար: Այդ գովազդը ավելացրեց ազատականների քանակը և հազարավոր գոյերի դրեց մեր կենդանի գույքերի շարքին:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 20.

Ֆինանսական ծրագիր, Առաջադեմ հարկ, Դոշմալին առաջադեմ գանձում: Ֆոնդային դրամարկդ, թղթի %, և փողի շրջապտույտի լճացում: Հաշվետվություն: Ներկայացուցչության վերացում: Կապիտալների ճգնաժամ: Փողի տպում: Ոսկյա տարադրամ /վալյուտա/: Աշխատանքի արժեքի տարադրամ: Բյուջե: Պետական փոխառությունների մեկ տոկոսային սերիա: Արդյունաբերական թղթեր:

Դոյերի ղեկավարները ժամանակավորներ են՝ մասոնների ազենտներ: Այսօր մենք կան-րադառնանք ֆինանսային ծրագիրն, որը ես հետաձգեցի իմ զեկույցի վերջը, որպես դժվարագույն, եզրափակիչ և մեր պլանների որոշիչ պունկտ: Անցնելով դրան, ես հիշեցնեմ ինչ ասեցի ձեզ առաջ՝ ակնարկի ձևով, որ մեր գործունեության արդյունքը լուծված է թվերի խնդրով: Երբ մենք կկայսերանանք, մեր ինքնակալական կառավարությունը ինքնապահ-պանման սկզբունքի նպատակով կխուսափի գզայնաբար ժողովրդական զանգվածներին ծանրաբեռնել հարկերով՝ չնոռանալով իր հայրական և հովանավորողի դերը: Բայց այն-պես, ինչպես պետական կազմակերպությունը թանկ արժի, ապա դրա համար անշրջան-ցելիորեն հարկավոր է ստանալ պետական գումար: Դրա համար էլ անպայման է ման-րակրկիտ ձևով նախապատրաստել այս պարագայում հավասարակշռության հարցը: Մեր ղեկավարությունը, որտեղ կայսրը կունենա լեզալ ֆունկցիա, որ նրան է ամենը պատ-կանում, կարող է վերցնել յուրաքանչյուր գումար պետական շրջանառության կայունաց-ման համար: Մյուսնից հետևում է, որ հարկերի փակումը ավելի լավ է վերցնել սեփակա-նությունից ստացված աճող վարկից: Այսպիսով, զանվիզները ունեզածի տոկոսներով կզանձեն առանց նեղության: Հարուստները պարտավոր են գիտակցելու, որ իրենց պար-տավորությունն է ունեզածի որոշ մասը տրամադրել համապետական օգտագործման, այնպես ինչպես պետությունը իրենց երաշխավորում է մնազած ունեզվածքի և արդար ապրուստի անվտանգություն, ասում եմ արդար, որովհետև ունեզվածքի հսկումը կանտե-սի օրինական թալանը: Այս սոցիալ բարեփոխությունը պետք է կատարվի վերելից, որով-հետև գալիս է նրա անշրջանցելի ժամանակը՝ որպես խաղաղության գրավ: Աղքատից հարկը՝ դա հեղափոխության սերունդ են և ծառայում են պետության վաթաբարացման հա-մար՝ վազելով փորթի հետևից կորցնելով մեծը: Բայց կապիտալիստներից հարկը՝ կփոր-րացնի հարստության աճը, որոնք մենք հիմա օգտագործում ենք գոյերի կառավարու-թյուններին հակակշիռ: Կապիտալի մեծացման հետ, կախված հարկը կտա ավելի շատ օգուտ, քան ամենիցի վերցրածը, որը մենք հետո կօգտագործենք գոյերին կռվացնելու հա-մար: Պետական կարիքը պետք է բավարարել նրանով, թե ով ինչ ունի տալու: Մյուսով մենք կցուցաբերենք, որպեսզի աղքատները չատեն հարուստներին, ում մոտ նա կտեսնի պետությանը պետական ֆինանսական օգնություն, նրա մեջ կտեսնի խաղաղության և բարօրության կառուցող, որ սրանց մոծվում է իրենց նպատակային պետքական գումար-ները: Որպեսզի ինտիլիգենտ հարկատուները շատ չնեղվեն նոր մոծումների համար, նրանց կտրվեն մանրամասն հաշվետվություն, բացի այնպիսի գումարներից, որոնք գահի կարիքների և ադմինիստրացիայի համար են նախատեսված: Կեսարը չպետք է ունենա իր ունեզվածքը, քանի որ պետությունում ամենը նրա սեփականությունն է, թե չէ մեկը մյուսին կհակասի՝ անձնական գույքերի փաստը կոչնչացնել ընդհանուրին տիրելու իրավունքին: Կեսարի բարեկամները, որոնք՝ բացի թագաժառանգից պետական հովանավորության տակ են, պետք է ծառայեն պետությանը, որպես ծառայողներ, որպեսզի ստանան սեփա-կանության իրավունք, կեսարի արյան արտոնությունը չպետք է ծառայի զանձարանի թալանման համար: Գնումը, փողերի ստացումը, կամ ժառանգությունը դրոշմային աճող գանձմունքով: Այդ գանձումով չհայտարարված, անմիջական անվանական, փողային կամ ուրիշ սեփականության փոխանցումը, նաղբին տիրոջը մոծման տոկոսը հարկի այս գումարների փոխանցման ժամանակից մինչև փոխանցման հայտարարությունից խոր-

շելու հայտնաբերումը: Փոխանցման գործընթացները ամեն շաբաթ պետք է ներկայացվեն տեղի գանձարան ամուն, ազգամուն, հայրանուն, մշտական բնակավայրի հասցեով, նախկին և նոր սեփականատերերի կողմից: Այս անվանական փոխանցումը պետք է սկսվի որոշակի գումարից, առետրի սովորական գումարը գերազանցող, որոնք կմոծվեն միայն որոշանմիշային գանձումով, միավորի տոկոսների որոշմամբ: Հաշվեք, թե ինչքանով են այդ հարկերը գերազանցում գոյերի պետության եկամուտներին: Պետության ֆոնդային դրամարկղը միշտ պետք է ունենա որոշակի պահեստային գումար, իսկ մնացածը պետք է վերադառնա շրջանառության: Այս գումարներով կրավականացվեն հասարակական աշխատանքները: Այդ աշխատանքների նախաձեռնությունը՝ դուրս եկող պետական սկզբունքներից, ամուր կկապի աշխատավոր դասը պետական շահերին և ինքնակալին: Այդ գումարներից մի մասը կգնա հայտնագործությունների և արտադրական մրձանակաշնորհման վրա: Երբեք չի հետետում վերնշանակված և ընդլայնացված հաշվարկների գումար, հետաձգելու գոնե մեկ միավոր պետական դրամարկղներ, քանի որ փողերը շրջանառության համար են, նրանց սառեցումը մահացուցիչ է հանդիսանում պետական մեխանիզմի համար, որի համար այն ծառայում է որպես քսույք, իսկ քսույքի հետաձգումը կարող է կանգնեցնել այդ մեխանիզմի ճիշտ ընթացքը: Փոխարինման նշանների մի մասի փոխարինումը տոկոսային թրթերով արեց հենց այդպիսի հետաձգում: Այդ հանգամանքի հետևանքները հիմա արդեն բավական նկատելի են: Հաշվետվության բանկը ղեկավարին անընդհատ կներկայացնի հաշվետվություն: Միակ անձը, որին ձեռնատու չի թալանել պետական դրամարկղները՝ դա նրա անմիջական ղեկավարն է: Ահա, թե ինչու հսկումը կվերացնի կորուստների և գերծախների հնարավորությունը: Ներկայացուցչության ղեկավարի թանկարժեք ժամանակը ընդունարանում խլելը պահեղածեի սիրտ կողմահարվելու է, որպեսզի միապետը հսկելու և մտածելու ժամանակ ունենա: Տնտեսական ճգնաժամերը գոյերի համար մենք միշտ տարբել ենք շրջանառության մեջից փողերը հանելով: Առեղիժ գումարներ սառեցվում էր, պետություններից փողերը վերցումով, որոնք ստիպված դիմում էին մեզ փոխառություններ ուզելու: Արդյունաբերության կենտրոնացումը փոքր ձեռնարկատերերից կապիտալիստների ձեռքերում, պետության և ժողովրդի ամբողջ արյունը քաշել է: Հիմիկվա փողի տպումը ընդհանրապես չի համապատասխանում իրական կարիքների, ուրեմն և բոլոր աշխատողների կարիքներին: Փողերի վերատպումը ամբողջ աշխարհի համար գոյության հարց է: Բոլոր պետությունները, որտեղ եղել է ոսկյա փող, ոսկու չհերիքելու պատճառով միշտ տուժել են, առավելեւս, որ ամբողջ ոսկին մեր ձեռքում է: Մեզ մոտ կլինի աշխատուժին համարժեք փող, կարելու չի՝ թղթի, թե փայտյա: Մենք փողը կտպենք մարդահաշվով: Հաշվարկներով կգրադվի ամեն մի ղեպառուտամենտ: Օգուտների և ծախսերի բյուջեները կկազմվեն իրար կողքի, որպեսզի նրանք չկորցնեն իրար: Այս հարցում գոյերի առաջին անկարգությունը, որ նրանք սկսում են հասարակ բյուջեյից, որը աճում է տարեց տարի հետեւյալ պատճառով՝ այս բյուջեն ձգձգում են մինչեւ տարվա կեսը, հետո պահանջում են ուղղող բյուջե, որը երեք ամիս հետո ծախսում են, որից հետո պահանջում են լրացուցիչ բյուջե և այս ամենը վերջանում է վերացնող՝ լիկվիդացնող բյուջեով: Հաջորդ տարվանը արդեն ուրիշ ձեւ չի կարող ձեւակերպվել: Հետո կսկսում է փոխառությունների բանկրոտական շրջանը: Արտաքին փոխառությունները, դրանք պարտավոր տգործկներ են, որոնց չի կարելի մարմնից հեռացնել: Փոխառությունները, դրանք կառավարության տոկոսային պարտավորություններ ընդգրկող, փոխառության կապիտալին համապատասխան վերսիլներն են: Քանի, դեռ փոխառությունը ներքին էր, գոյերը ադքատների գրպանից փողերը մղում էին հարուստների գրպանները: Մեր մոտ փողերի լճացում չի լինի, չի լինի պետական տոկոսային թղթեր, բացի մեկ տոկոսանոց սերիայից, որպեսզի տոկոսների գումարը չտանք տգործկներին: Դուր գիտեք ինչի հասցրեց դրանց այս սխալները, ինչպիսի ֆինանսական խառնաշփոթության նրանք հասան, չնայած դրանց ժողովուրդների զարմանալի աշխատասիրությանը:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 21.

Ներքին փոխառություններ: Պասսիվ և տուրք: Կոմվերսիա: Սնանկացում: Խնայողաւարկղներ և ռենտա: Ֆոնդային բորսաների վերացումը: Արդյունաբերական հարստութ-

Անցած ժողովին ձեզ գեկուցածին մանրամասնորեն կավելացնեմ ներքին փոխառությունների մասին: Մակերեսորեն ես այլևս չեմ խոսի, որովհետեւ նրանք մեզ տանջել են գոյերի ազգային փողերով, իսկ մեր պետության համար չեն լինի արտասահմանցիներ, այսինքն դրսից ինչ որ մեկը: Մենք օգտվում էինք գոյերի դեկավարների ծախվածությունից, որպեսզի ստանանք կրկնակի, եռակի և ավելի մեծ գումար, նրանց պետություններին ոչ պետքական գումար խճկելու համար: Դրա համար քննարկե՛նք միայն ներքին փոխառության հարցը: Հայտարարելով այդպիսի պետական փոխառության կնքման մասին, քացում եմ իմ վերսիներին, այսինքն տոկոսային թղթերի բաժանորդագրություն: Որպեսզի նրանք լինեն բոլորին հասանելի, նշանակում եմ հարյուրից մինչեւ հազար գին, ընդ որում առաջին բաժանորդներին զիջում է արվում: Հաջորդ օրը արհեստականորեն զները բարձրացվում են, իբր գնողները շատ են: Սի քանի օրից գանձարանի դրամարկոները լիքն են, իսկ երբ կոմեդիան վերջացած է, ապա ի հայտ է գալիս ահռելի պասսիվ: Տոկոսների մոծման համար նորից պետք է փոխառություն վերցնել, որը իր հերթին կավելացնի կապիտալ պարտքը: Իսկ վարկերը կարող են փակել միայն տոկոսները և ոչ կապիտալ պարտքը: Հետետրեն վրա է հասնում կոմվերսիան: Եթե այդժամ բոլորը իրենց փողերը հետ ուզեին, կառավարությունները կհասկանային իրենց սխալը և չէին կարողանա ներդրված փողերը հետ տալ իր բոլոր հետեւանքներով: Բայց գոյերի կառավարությունները միշտ գերադասում են կորցնել փողի կորստի մեջ: Հիմա արտաքին պարտքերի դեպքում այդպիսի խաղեր գոյերը չեն կարող խաղալ, իմանալով, որ մենք փողերը լրիվ հետ կուզենք: Այժմ բոլոր ներքին փոխառությունները միավորված են “թռչող պարտքերով”, այսինքն այնպիսի, որոնց մոծման ժամկետը մոտեցել է: Այս պարտքերը Խնայողամարկոների կամ անձեռնամխելի դրամարկոների փողերն են: Լինելով երկար ժամանակ կառավարության տրամադրության տակ, այս փողերը ցնդում են արտասահմանյան փոխառությունների տոկոսները փակելու համար, իսկ դրանց փոխարեն դրված է տարբեր գումարների ռենտայի ներդրումներ: Հենց սրանք էլ ծածկում են պետական դրամարկոների ճեղքվածքները: Երբ մենք կզանք իշխանության՝ այս բոլորը կվերացնենք, կվերացնենք նաեւ բոլոր տարադրամների բորսաները: Մենք բորսաները կփոխարինենք ահռելի վարկային հիմնարկներով, որոնք կզբաղվեն արդյունաբերական արժեքների գնահատմամբ՝ կառավարության մտածելակերպին համապատասխան: Այդպիսով բոլոր արդյունաբերական ձեռնարկությունները կլինեն մեզանից կախված: Դուք կարող եք պատկերացնել ինչպիսի հզորություն կստեղծենք սրա միջոցով:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 22.

Գալիքի գաղտնիքը: Երկարդարյա չարիքը ինչպես ապագայի բարիքի հիմք: Իշխանության լուսապսակը և նրան խորհրդամոլական խոնարհումը:

Ամեն ինչում, ինչը մինչեւ հիմա գեկուցել եմ ձեզ, ես աշխատում էի մանրակրկիտ նկարագրել կատարման գաղտնիքը՝ անցյալի և ընթացիկ, մեծ հոսանքի ճգնաժամ, արդեն մոտիկ գալիքի իրագործությունները, գոյերի հետ մեր հարաբերությունների օրենքների գաղտնիքը և ֆինանսական օպերացիաները: Մեր ձեռքերում է ժամանակակից ամենահզոր ուժը՝ ոսկին: Երկու օրում մենք կարող ենք մեր պահեստը տեղափոխել ինչ քանակություն որ պետք է: Արդյոք կարիք կա, որ ապացուցեմ, թե մեր կառավարությունը Աստծո կողմից է: Միքե այդպիսի հարստությամբ մենք չենք ապացուցի, որ այն չարիքը, որը մենք այդքան դարերի ընթացքում ստիպված էինք կատարել, վերջապես ծառայեց իսկության բարիքին՝ բերված է ամեն ինչ իր տեղը: Թեկուզ և որոշ բռնությունների միջոցով, բայց այն միեւնույն է կկատարվի: Մենք կկարողանանք ապացուցել, որ մենք բարերարներ ենք, ճորտված երկրագնդին իսկական բարիք և անձի ազատություն բերող, որից մենք կտանք օգտվել խաղաղությամբ, համերաշխությամբ, հարաբերությունների արժանիքներով, մի պայմանով՝ մեր դրած օրենքների պահպանումով: Մեր իշխանության լուսապսակն է, ներշնչել

իրեն խորհրդամուլական խոնարհում և ժողովուրդների նրա հանդեպ անուշահոտություն: Իսկական ուժը չի ընդունվում որեւէ իրավունքից, անգամ Աստվածային, ոչ որ չի հանդգնի մոտենալ նրան, որպեսզի խլի նրա անգամ մագաչափ հղորությունը:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 23.

Պերճության դետալների արտադրության կրճատում: Տնայնագործություն: Գործագրկություն: Ալկամություն արգելում: Հին հասարակության սպանդ և նրա վերակենդանացումը նոր տեսքով: Աստծո ընտրյալը:

Որպեսզի ժողովուրդները ընտելանան լսողականությանը, հարկավոր է նրանց սովորեցնել համեստության, որի համար էլ պերճության դետալների արտադրության կրճատում է պետք: Մենք կվերականգնենք տնայնագործությունը, որը կփյուռի ֆարքիկանտների մասնավոր կապիտալը, որպեսզի տրանք իրենց տեղերում խեղք մնան: Տնայնագործությունը չգիտի գործագրկություն, իսկ դա կառավարության ամենամեծ բարդանքն է: Ալկամությունը կարգելվի, որպես մարդկության հանդեպ հանցագործություն: Հպատակներին պետք է ընդամենը տեսնել կառավարության ուժը և հղորդությունը: Ինչի համար է պետք նրանց հրեշտակային հոգին կայսրության մեջ: Միապետը, որը կփոխարինի այժմ գոյություն ունեցող կառավարությանը, իր գոյությանը անբարոյականացված է հասարակության մեջ, հրաժարվելով անգամ Աստվածային իշխանությունից, որի մեջից, բոլոր կողմերից անարխիայի բոցն է դուրս գալիս, նախօրոք պետք է սկսի հանգցնել այս ամենաալքի բոցը: Նա պարտավոր է սպանել այդպիսի հասարակությունները, գոնե ծածկել նրանց սեփական արյունով, որպեսզի հետո նորից համբարծել ճիշտ կազմակերպված գործի ձեռով, գիտակցաբար պալքարող ամեն վարակի հետ, կարողանալ խոցոտել պետական գործը: Այդ Աստծո ընտրյալը նշանակված է վերելից, որպեսզի ջարդի խենթ ուժերը, ինստիկտով շարժվող և ոչ գիտակցությունով, կենդանությանը և ոչ մարդկայնությանը: Այդ ուժերը այժմ հանդիսանում են թալանի գործում և բռնության ազատության և իրավունքի բողի տակ: Նրանք քանդել են բոլոր կենցաղային կարգերը, որպեսզի դրանց վրա վեր խոյացնի հուռայական կեսարի գահը, բայց նրանց դերը կլինի նրա ճանապարհից ալիել, որի վրա չպետք է լինի ոչ ճյուղ, ոչ արատ: Այդժամ էլ մեզ պետք կլինի ասել ժողովուրդներին՝ գոհացեք Աստծուց և խոնարհվեք իր դեմքի վրա մարդկանց վաղորդչման կնիքը կրողին, որի մոտ ինքը՝ Աստվածն է բերել նրա աստղը, որպեսզի ոչ մեկը, բացի նրանից, չկարողանա ազատել ձեզ բոլոր վերը ցուցաբերած ուժերից և չարիքներից:

ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 24.

Դավիդ կեսարի արմատների ամրապնդումը: Կեսարի նախապատրաստումը: Ռիդակի հետնորդների վերացումը: Կեսարը և նրան երեք օժողները: Կեսար՝ ճակատագիր: Հուդայական կեսարի արտաքին դուրեկելության անմախատինքությունը:

Հիմա կանցնեմ Դավիդ կեսարի հոտի արմատների ամրապնդման միջոցներին մինչև վերջին հողագնդի շերտերը: Այդ ամրապնդությունը կկայանա նրանում, ինչում մինչև օրս կայանում էր մեր հմուտների պահպանման ուժին համաշխարհային գործերը տանելու, ամբողջ մարդկության մտքի դաստիարակության ուղղությունը: Դավիդի հոտի մի քանի անդամ կնախապատրաստեն կեսարներ և նրանց հետնորդների իրավունքով, այլ ակամավոր կարողություններով, վերադնելով նրանց քաղաքականության գանձային գաղտնիքների շարքին, միայն թե ոչ մեկը չիմանա այդ գաղտնիքները: Այդպիսի գործունեության նպատակը այն է, որ բոլորը իմանան, որ ղեկավարությունը չի կարող հանձնարարվել նրա արվեստի մեջ չլուսավորվածներին: Միայն այդ անձանց կլինի տրված երկարամյա փորձերի հետ համեմատված այս պլանների գործնական իրագործումը, բոլոր քաղաքատնտեսական քայլերի և կենցաղային գիտությունների նկատառումները՝ մի խոսքով մարդկային հարաբերությունների կարգավորման համար բնության կողմից անխախտ կարգավորված օրենքների ոգին: Ռիդակի հետնորդները կհեռացվեն, եթե սովորելու ժամանակ

ցուցաբերեն թեթևամտություն, փափկություն: Կեսարական պլանները չեն իմանա անգամ մոտիկ խորհրդատուները: Միայն անպայման ամուր կարողությամբ, թեկուզ մինչեւ դաժանության, անդիպողական ղեկավարման, մեր հմուտների կողմից կստանան նրա ակոսները: Նա կնստի գահին իր խելքի փորձարկումից հետո: Միայն կեսարը և նրան օժող երեք անձնավորությունները կարող են իմանալ այդ հեռու և մոտիկ պլանները: Հիվանդանալու կամ անընդունակությունների դեպքում կեսարները պարտավոր են ղեկավարման ակոսները հանձնելու նոր, ընդունակ ձեռքերի: Հուդայական կեսարը չպետք է լինի իր կրթերի ազդեցության տակ, նամանավանդ հեշտասիրության: Իր բնավորության ոչ մի կողմով մա չպետք է տա կենդանու ինստինկտի իշխանություն: Մարդկության հեմարանը, ‘Դավիդի’ համաշխարհային միապետի սուրբ ընտանիքից, պետք է գոհաբերի բոլոր անձնական հաճությունները իր ժողովրդին: Սեր տիրակալը պետք է լինի աննախատինքնորեն օրինակելի:

ՄԱՏԱՆԱՅԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅԱՆ ԻՐԱԿԱՆԱՅՄԱՆ «ՀՄՈՒՏ ՄԻՈՆԻՍՏՆԵՐԻ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ» ԱՄՓՈՓՈՒՄ

Ձիուղները ապրելով ուրիշի տանը, մատը մատին կպցնել չցանկանալով՝ սնվելով ուրիշի հաշվին, փոխարենը՝ իրենց գոհունակությունը բնիկների հանդեպ գողությամբ, խաբեությունամբ ու այլասեռատարածմամբ արտահայտելով, բողարկելով նրանց կենսագրությամբ, օգտագործելով բնիկների բարոյական և մարդասիրական հատկանիշները, ամենակեղտոտ մեթոդներով հափշտակելով աթոռներ և ահռելի գումարներ, այդքանից հետո համարելով անասուններ ու ահա թե ինչ դավադրություններ են կազմակերպում նրանց թիկունքներում, առանց հաշվի առնելու, որ մի ակնթարթում բնիկները կխռովեն իրենց հանդեպ և իրենց փուչիկյա հիմքի վրա հաղձապակյա ամբողջները՝ արձանագրությունների և կատախեզիաների հետ միասին օդ կցնդեն ու կմնան իրենք՝ իրենց Թորա, Թալմուդով ապահովված ամբարտ ու այլասեռ ապրելակերպով՝ եթ իխարկե մնան:

Արձանագրություն 1. *Ձիուղը ամեն երկրում օտար ավերիչ գործակալ է*

Արձանագրություն 2. *Պատերազմները՝ հրեական ձեռքբերումների հիմքն են:*

Արձանագրություն 4. *«Ինչպես կարելի է հաղթել անտեսանելի ուժերին», - իրենք գրում են իրենց սատան լինելու մասին: Կամ. «Գոյերի Աստվածայնության և հոգու սկզբունքները՝ հավատքը, հիմնատակել, վերածել նյութական կարիքների թվաբանական հաշվարկների»:* Կամ «Արդյունաբերության հողից յուրացրածը չի մնա տեղում՝ կանցնի սպեկուլյանտների ձեռքը»

Արձանագրություն 5. *«Ղեկավարման ուժեղացված կենտրոնացման ստեղծում»:* Կամ. «Տարավարժեցնել գոյերի խելքի ուժը քննադատությունների միջոցով՝ դեպի դատարկախոսություն»: Կամ. «Նախաձեռնությունից վտանգավոր ոչինչ չկա, հիմնահատակ անել»:

Արձանագրություն 6. *«Այսպես սպեկուլյացիայի միջոցով արդյունաբերությունը, որպեսզի այն չսատարի գյուղատնտեսության աճին»:*

Արձանագրություն 9. *«Մենք այժմ արդեն այնպիսի էքստրալեզալ վիճակում ենք, որ կարելի է համարել հերյաների դիկտատուրա: Այս պահին մենք օրենսդիր ենք, մենք անում ենք դատ և դատաստան»:* Կամ. «Մեզանից է դուրս գալիս ամենը ընդգրկող ահաբեկչությունը»: Կամ. «Աշխարհի բոլոր մետրոները կպայթացնենք»: Կամ. «Մենք հաստիկ տեսություններով ու սկզբունքներով թմբեցրինք, հիմարացրինք ու անառակացրինք գոյերի երիտասարդներին»:

Արձանագրություն 10. *Այստեղ մասնավորապես նկարագրվում է, թե ինչպես են ջիուղները ավանտյուրիստական մեթոդներով դրսից՝ ուժեղ պետությունների պռտեկտորատի տակ, ղեկավարում գոյերի իշխանություններին և ծիծաղում ժողովրդի վրա:*

Արձանագրություն 11. *«Սոցիալական վատթար վիճակը կստիպի ժողովուրդներին գոչելու, որ իրենք անաշխարհային հերյական կայարություն են ուզում»:* Կամ. «Եթե բոլոր մեթոդ-

ները պարպվեն, ապա կկատարենք համաշխարհային հեղաշրջում՝ ուժի միջոցով»։ Կամ. «Գոյերը ոչխարի հոտեր են, իսկ մենք նրանց համար գալիք»։

Արձանագրություն 12. Այս արձանագրության մեջ Ախաղ-Խամը անրադառնում է մամուլի միջոցով գոյերի ժողովուրդների տխմարացմանը, անգամ «խելքերի» վրա ազդելուն։

Արձանագրություն 13. Հանապազօրյա հացի կարիքը թույլ չի տա գոյերին ըմբոստանալու։

Արձանագրություն 14. Այստեղ Աբաղ-Խամը խոստովանում է, որ ջիտդները ահավոր սարսափի մեջ են իրենց կազալներից, «Ոչ մի հրքյա չի համարձակվի բացահայտել իրենց կրոնի գաղտնիքները»։

Արձանագրություն 15. Բոլոր գոյ-մաստններին մահապատիժ։ Միոմիստը մաստնից առաջադեմ է։ «Սեր գործերը լավ են ստացվում աֆերիստների, կարերիստների, գողերի և անառակների հետ»։ Կամ. «Եթե այս աշխարհը պղտորվի, նշանակում է, որ դա մեզ է պետք, իսկ դավաղությունը միայն մեր ձեռքերում է»։ Կամ. «Դատավորները որոշում են կայացնում, ինչպես մենք ենք կամենում»։

Արձանագրություն 16. Մենք կցնցենք ժողովուրդների հիշողությունից անցյալի այն փաստերը՝ ինչը մեզ օգուտ չի բերում։ «Հարվածել համալսարաններին»։

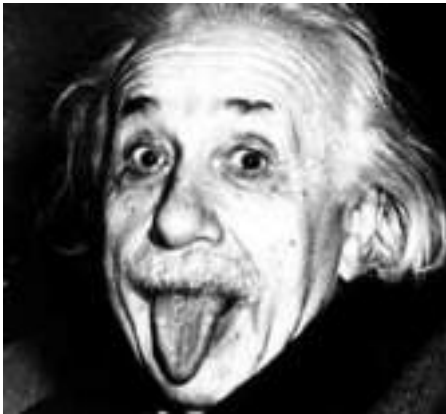
Արձանագրություն 17. «Փաստաբանությունը անսկզբունք, անդեմ, դաժան, ամկողմնակալ ծառայություն է, այն պետք է այլ հիմքերի վրա դրվի»։

Արձանագրություն 20. Աբաղ-Խամը անգամ իրենց ինչ որ վերածական իդեալական ապագա կայսրության մեջ նախատեսնում է օրինական թալանը։

Արձանագրություն 24. «Կեսարական պլանները չեն իմանա անգամ նրա մոտիկ խորհրդատուները»։

Սրանց հանդուրժելը՝ սեփական կրծքի վրա թունավոր Օձ տաքացնել է։

Հարեզելի ընթերցող՝ հասուկ ուշադրություն է պետք կենտրոնացնել այս արձանագրությունների, կատախեզիսի, Թալմուդի օրենքների ու Բիբլիայում «չթվատվածների սպանել», «Ամալեկյանների դեմ ազգից ազգ պատերազմ» փաստերի վրա։ Հաշվի առնելով, որ ջիտը համաշխարհային պատմությանը երբեք և ոչ մի համճար ու տաղանդ այդպես էլ չտվեց՝ պատասպարվում են այդ կենդանիները այն հանգամանքի շուրջի տակ, թե Աբերտ Էյնշտեյնը ջիտը է ու աշխարհահեռչակ գիտնական։ Բայց այդ էլ հերքվեց։ Կարդալով աշխարհահեռչակ ֆրանսիացի մաթեմատիկ Անրի Պուանկարեի «Գիտության մասին» գիրքը (Էջ546-553), ես ցնցվեցի, որ անգամ «Հարաբերականությունների տեսություն»-ը գողացված է Պուանկարեից ու գերմանական գիտնա-

կան Գիլբերտից, իսկ ֆոտոֆեկտը՝ որի համար Նոբելյան մրցանակ է ստացել Էյնշտեյնը, գողացել է ռուս մեծ գիտնական Ստոլետովից։

«Դե արի վարդապետ ու մի խենթացիր...»։

Ռիբենն սա էլ է՞ գողացված։

Այս ի՞նչ անտանելի կենդանիներ են սրանք։

Արդեն բառապաշարիս մեջ համապատասխան ածական չեմ գտնում բնութագրելու այս տիպի ստոր գողությունը՝ սա արդեն գողությունների գողություն է։ Եթե կարող եք, խնդրում եմ, Դուք գնահատեք այդ արարքը՝ ես ցնցված եմ։

ՌԻ այսբանից հետո կարդացեք այս տավարների արձանագրություններն ու ծրագրերը, հետևել ուշադրություն դարձրեք դրանց ունեցած ախօրվա հաջողությունների վրա։

Այդ ի՞նչ ուժ է դրանց հետեւում կանգնած, որ այդ ամենը իրականացվեց...։

Այդ սատարը չուկչան ու խանտին էլ ունենային՝ էլի գոմե մեկ համճար կծմեին։

Թ Ա Լ Մ ՈՒ Դ (ՇՈՒԼԽԱՆ ԱՐՈՒԽ)

ԹԱԼՄՈՒԴ-ը (ուսուցում) ջիտղները անվանում են ՇՈՒԼԽԱՆ ԱՐՈՒԽ, ինչը նշանակում է բացած սեղան՝ այսինքն ապրիր Թալմուդի օրենքներով ու քո առաջ միշտ բաց սեղանը պատրաստ է՝ կեր ու խմի:

Իսկ հիմա տեսներ, թե ի՞նչ է իրենից ներկայացնում .փառաբանվածե ջիտղական Թալմուդը: Իհարկե յոթը հաստափոր հատորներից, բայց ընդհանուր առմամբ անմիտ, տրամաբանագործի, խեղաթյուրանք Թալմուդի քննարկումը այս փոքրիկ գրքույկի մեջ հնարավոր չի տեղավորել, բայց, քննարկենք, քանզի այն ոչ ջիտղների հանդեպ՝ ջիտղների կողմից հեզմանքի ամենակարկառուն փորձն է, միաժամանակ բացահայտում է ջիտղների անասնական հատկանիշները և ոչ մեր՝ ինչպես իրենք են ասում՝ անասուն գոյերի (երեք տարի մեկ օրական աղջնակին կուտությունից զրկել...:

Այստեղ ես կներկայացնեմ միայն Բաբելոնյան Թալմուդի՝ Շուլխան Արուխի ընդամենը մի քանի օրենքներ, որոնք հաստատ պատվի չեն արժանացնի այդ օրենքներից օգտվողներին և դրանցով ապրողներին: Համեմայնդեայս, մինչեւ Չեր այս մասին իմանալուց ամմիջապես հետո: Իսկ այս չ՝մարդերը երկար դարեր շարունակ, Առաջնածին Հայ ազգ՝ խաղում են քո ճակատագրի հետ:

Թալմուդը 16-րդ դարում Իսսիֆ Կարոյի կողմից Գալահայի բանավոր օրենքների առաջին պաշտոնական թարգմանությունն է: Այն կազմված է “Միշնա”-ից (բանավոր օրենք), “Գրմերա”-ից (վերջավորություն) և “Տոսեֆթա”-ից (հավելված): Թալմուդը համարվում է Թորայից առավել բարձր օրենսգիրք: 1590թ. Առաջին անգամ Վենետիկում լրիվ իրողությամբ տպագրվեց, բայց հետո ջիտղները որոշ մասեր կտրատեցին այդ տեղից:

Թալմուդը բաղկացած է 6-ը մասից՝ 1) Չերաիմ՝ հողի պտուղները, 2)Մոեդ՝ շաբաթը և տոները, 3)Նաշիմ՝ ընտանեական հարաբերությունները, 4)Նեզիկին՝ դատ և հատուցում, 5)Կոդաշիմ՝ սինեգոգի նվիրատվություն, 6)Թեհարոտ՝ հոգեվոր մաքրություն:

ԹԱԼՄՈՒԴՅԱՆ ԽԱՅՏԱՌԱԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Հատոր 1 ՉԵՐԱԻՄ (Ցանքս)

Շարադրանք ԲԵՐԱԽՈՏ (փառախոսություն)

ԳԼՈՒԽ 1

1 Ո՞ր ժամից են կարդում “Շեմը” (Շեմը դա Թորայի առաջին մասն է՝ մինչեւ Երկրորդ օրինաց): Այն ժամանակից, երբ հոգեվորականները գալիս են իրենց նշխարիքը ուտելու: Կարդալու թացքը շարունակվում է մինչեւ առաջին գիշերային պահակի ժամանումը: Իսկ ըսքի Գամալիլը ասում է՝ մինչեւ արեվածագը:

ԳԼՈՒԽ 3

1 Նա, ում առջեվում պառկած է նահատակը՝ ազատվում է “Շեմ” կարդալուց:

ԳԼՈՒԽ 4

5 Ո՞վ ավանակին հեծած է՝ տեֆիլի (Թորայի աղոթք) ժամանակ պետք է իջնի ու կարդա: Եթե չի կարողանում ու անգամ չի կարողանում նայել սուրբ տաճարին՝ պետք է իր սիրտը ուղղի դեպի այն:

ԳԼՈՒԽ 8

2 Շամմայի դպրոցը ասում է, նախ ձեռքերն են լվացում՝ հետո են թաք լցնում, իսկ Գիլլելի դպրոցը ասում է, որ նախ թաքն են լցնում՝ հետո են ձեռքերը լվացում:

4 Շամմայի դպրոցը ասում է, որ նախ ավլում են հատակը՝ հետո են ձեռքերը լվացում, իսկ Գիլլելի դպրոցը ասում է, որ նախ ձեռքերն են լվացում՝ հետո հատակը ավլում:

Շարադրանք ՏԵՐՈՒՄՈՏ

ԳԼՈՒԽ 7

4 Մեկը գողացել է նշխարիքը, բայց չի կերել՝ կմոծի նշխարիքի կրկնակի գինը: Իսկ եթե կերել է՝ ապա կմոծի կրկնակի գնաչափով ու խոմեշ (հատուկ տուգանք):

Շարադրանք ՄԱԱՍՈՒՈՏ (ՏԱՄՆԱՄԱՍ)

ԳԼՈՒԽ 1

- 1 Այն ամենը, ինչը ընդգրկվում է սննդի մեջ, պահպանվում է և աճում հողի մեջ՝ ենթարկվում է տասնամասի տուրքի:

ԳԼՈՒԽ 4

- (a) [3, 6] Երկու գարու մաքրած հատիկներ կարելի է ուտել առանց տուրքի, իսկ երեքը արդեն տուրքատրվում են: Ցորենի հատիկներ կարելի է ուտել երեքը, իսկ չորսը արդեն տուրքատրվում են:

ԳԼՈՒԽ 5

- 7 Մրջյունների բնում հայտնված հատիկների համար պետք է տուրք վերցնել՝ քանզի նրանք գիշերել են բնի մոտ գտնվող հատիկների կույտի մեջ, իսկ պատրաստի կույտից մրջյունները ամբողջ գիշեր այն քաշել-տարել են:

Շարադրանք ՄԱԱՄԵՌ-ՇԵՆԻ (ԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՄՆԱՄԱՍ)

ԳԼՈՒԽ 2

- 1 Երկրորդ տասնամասը նշանակված է սննդի, խմիչքի ու օժանվելու վրա: Այդ կապակցությամբ չի կարելի օժանվել զինով կամ քացախով՝ այլ միայն յուղով:

Շարադրանք ՕՈԼԱ

ԳԼՈՒԽ 3

- 1 Զգեստը, որը ներկվել է օռլա ծառի պտուղների կեպով՝ պետք է հրկիզվի (չորս տաբեկանից պակաս պտղատու ծառի համար վճարվում է օռլա տուրք՝ այն համարվում է չթվաթված):

Շարադրանք ԲԻԿԿՈՒՐԻՄ (ԱՌԱՋԻՆ ԲԵՐՔ)

ԳԼՈՒԽ 1

- 1 Ծառի առաջին բերքից պարտադիր պետք է բիկկուրիմ մուծվի:

Հատոր 2 ՍՈՒՂ (տոններ, ծեսեր)

Շարադրանք ՇԱԲԲԱԹ

ԾՆՆԴԱՅ Բ:3,-“ԵՎ Աստուած օրհնեց եօթներորդ օրը և սրբեց նորան, որովհետև նորանում հանգստացավ իր բոլոր գործքիցը, որ Աստուած ստեղծեց և արավ”:

ԳԼՈՒԽ 2

- 6 Ծննդաբերության ժամանակ կանայք երեք մեղքի համար մահանում են՝ 1. Նիիդի կանոնները խախտելու, 2. Խալլի կանոնները խախտելու 3. Շաբբաթի սկսումում ջախք վառելու:

ԳԼՈՒԽ 4

- 1 Ինչի՞ մեջ կարելի է պահել տաք ամանով ճաշը և ինչի՞ մեջ չի կարելի:

Չի կարելի պահել՝ քուսպի, թրիքի, աղի, հանգած կրի, ավազի, մղեղի, խաղողի մաջառի, բրդի, թաց կանաչի մեջ: Կարելի է պահել՝ կանացի զգեստի, պտուղների, աղավնիների բմբուլների, ռանդատաշեղների, կտավատի խժուժի մեջ:

- 2 Եթե ամանը ծածկված չի եղել մինչև շաբաթամուտ, ապա այն արդեն ծածկել չի կարելի:

ԳԼՈՒԽ 5

- 1 Անասուններին պետք է շաբաթը հանգիստ տալ: ՈՒդոր կարող է դուրս գալ աֆսարով, էգ ուղոր՝ քթի օղով, ավանակը՝ սանձով, ձին շղթայով:

- 2 Ավանակը կարող է տապալակ կրել՝ եթե ուրբաթից դրանով էր, խոյերը կարող են քայլել կապոտած, իսկ ոչխարները վերել կամ ներքել կապած պոչերով, այծերը կապոտած նռներով:

ԳԼՈՒԽ 6

- 1 Ի՞նչ հագուստով կարող է կինը դուրս գալ և ինչով՝ ոչ.

Կինը չի կարող դուրս գալ գլխին բրդյա կամ կտավատյա ժապավենով, ոչ ճակատի կապով, ոչ սանրուտիճներով (թշակայներ), ոչ ոսկյա մեղալոյնով, շղթայով, քթի օղով, ոչ նշանդրերի մատանիով, ոչ գնդասեղով:

ԳԼՈՒԽ 12

- 3 Պատժելու է ենթակա աջ կամ ձախ ձեռքով թեկուզ երկու տառ գրելը:

ԳԼՈՒԽ 15

- 1 Ահա այն կապիտանությունները, որոնք կպատժվեն շաբբաթին՝ ուխտավորի ու ծովայինի հանգույցները:

ԳԼՈՒԽ 16

- 1 Շաբբաթյան հրդեհից կարելի է փրկել բոլոր սուրբ գրքերը:

ԳԼՈՒԽ 17

- 2 Կարելի է վերցնել ձեռքը. Մուրճ՝ պոպոկ ջարդելու համար, կացին՝ որպեսզի ջարդել թզնու սալիկը, տոց՝ պանիր կտրելու համար, շերեփ՝ չորացած թուզը հավաքելու, եղյա՝ երեխային ուտելիք տալու համար, իլիկ՝ մրգերի մեջ մտցնելու համար, ասեղ՝ մատից փուշը հանելու համար:

ԳԼՈՒԽ 18

- 3 Ծնող անասունից չի կարելի պտուղը հանել՝ օգնել կարելի է, կարելի է կանչել կնոջ ծննդաբերմանը օգնության, կարելի է խախտել շաբբաթը ու պորտը կապել:

ԳԼՈՒԽ 19

- 2 Թշվառման հետ կապված բոլոր աշխատանքները կարելի է շաբբաթ անել:

ԳԼՈՒԽ 22

- 1 Շաբբաթ չի կարելի պտուղից հյութ քամել. Եթե հյութը ինքն է դուրս եկել՝ ապա այն շաբբաթվա համար արգելված է: Մեղորը, որը ուրբաթ կտրատված մեղրամոմի մեջից շաբաթ է ծորացել՝ արգելվում է օգտագործել:
- 6 Շաբաթ կարելի է բաղնիքում օծանվել և մարմինը տրորել ձեռքերով, բայց այնպես, որ չձանձրանալ և չքորել մաշկը կամ խոզանակով չքերել:

Շաբաղդանք ԷՐՈՒՎԻՆ

ԳԼՈՒԽ 4

- 7 Մեկը, գիշերը ընկնելուն պես գտնվելով ճանապարհին, ճանաչում է հեռվում ծառը կամ պարիսպը և ասում է, -“Իմ շաբբաթի մնալը դրա տակ է”՝ նրա խոսքերը ոչինչ են: Եթե նա ասում է, -“Իմ շաբաթ մնալը նրա հիմքի մոտ”, ապա նա կարող է անցնել իր կանգնած տեղից մինչև ծառը կամ պարիսպը 2000 արմունկ և եվս 2000 արմունկ մինչև տունը՝ այսինքն նա կարող է գիշերն ընկնելով անցնել 4000 արմունկ:

ԳԼՈՒԽ 6

- 1 Եթե բակում ապրում է հեթանոս կամ անձ, որը չի ընդունում էրուվա, ապա դրանց պատճառով այդ բակը դառնում է արգելված (այսինքն տնից բակ և հակառակը չի կարելի ապրանքը հանել): Իսկ Հակոբի որդի Բաբբի Էլիզարը ասում է, -“Բակը համարվում է արգելված, երբ նրանում ապրող երկու հրեա իրար խանգարում են”:

ԳԼՈՒԽ 8

- 6 Երկու բակերի միջև եղած ջրհորից չի կարելի շաբբաթ ջուր վերցնել, քանի որ չկա ջուրը վերել, ներքել, կողքերից առանձնացնող միջպատ: Գամալիայի որդի Բաբբի Միմոնը ասում է, -“Ըստ Շամմայի դպրոցի՝ միջնապատը պետք է լինի ներքեվից, իսկ Գիլլելի դպրոցով՝ վերեվից: Իսկ Բաբբի Հուդան ասում է, -“Չի կարող լինել առավել միջնապատ՝ քան բակերի միջև եղած պատն է”:

ԳԼՈՒԽ 10

- 5 Կանգնած մասնավոր տարածքում՝ չի կարելի մեզել հասարակական տարածք և հակառակը: Ինչպես նաեվ թթել չի կարելի մասնավորից հասարակական և հակառակը: Բաբբի Հուդան ասում է, -“ՈՒմ բերանում թուք է հավաքվել՝ նա իրավունք չունի չորս արմունկ տարածքում քայլել ու չքթել”:

- 6 Չի կարելի կանգնած մասնավոր տարածքում՝ հասարակական տարածքից ջուր խմել և հակառակը, մի թե գլուխն ու մարմնի մեծ մասը գտնվում են այն մասում՝ որտեղից նա խմում է:

- 13 Տաճարում և ոչ ուրիշ տեղերում, թույլատրվում է շաբբաթ դռան ներքեվի ամրակը փակել: Փակել վերեվի ամրակը արգելվում է ամենուր: Բաբբի Հուդան ասում է, -“Վերեվի ամրակը թույլատրվում է փակել տաճարում, իսկ ներքեվին ոչ միայն տաճարում՝ այլ ամենուր”:

Շարադրանք ԲԵՅԱ

ԳԼՈՒԽ 1

- 3 Շամմայի դպրոցը ասում է,-“Չի կարելի մեկ աղավանդոցից մյուս տեղափոխել սանդուխքը, բայց կարելի է այն թեքել մի աղավանդոցի պատուհանից մյուսին: Իսկ Գիլլելի դպրոցը երկուսն էլ թույլատրում է:

Շամմայի դպրոցը ասում է,-“Աղավանդոցից թռչյուն կարելի է վերցնել միմիայն այն դեպքում, եթե նրանք փետրահանված են նախօրեին: Իսկ Գիլլելի դպրոցը ասում է,-<<Բավական է կանգնել աղավանդոցի մոտ ու ասել,-,ես կվերցնեմ սրան ու սրան>>:

ԳԼՈՒԽ 4

- 1 Նա, ով տեղափոխում է սափորով գինին, չպետք է տեղափոխի զամբյուղով, տուփով, մեջքին կամ առաջից: Տոների ժամանակ իրերը կարելի է տեղափոխել ոչ տրադիցիոն մեթոդներով:

ԳԼՈՒԽ 5

- 1 Տոներին պտուղները կարելի է իջեցնել կտուրի ծակերով, իսկ շաբբաթներին չի կարելի:

Շարադրանք ՌՈՇ-ԳԱՇԱՆԱ

ԳԼՈՒԽ 1

- 1 Գոյություն ունի չորս Նոր տարի. Նիսանի 1-ը թագավորների ու տոների համար է, Էլուլի 1-ը անասուններից տասանորդ ստանալու համար, Տիշրի 1-ը սովորական, շաբբաթի և հոբելյանական տարիների ու բանջարեղենի համար, Շեվատի 1-ը ծառերի ու պտուղների համար:

Շարադրանք ՄԵԳԻԼԼԱ

ԳԼՈՒԽ 1

- 3 Ո՞ր քաղաքն է կոչվում մեծ: Քաղաքն, որում կան տասը ազատ մարդիք, իսկ եթե այդ քանակից պակաս է, ապա այն գյուղ է:

- 5 Տոների ու շաբբաթի միջեվ տարբերությունը միայն սննդի պատրաստման մեջ է:

Շարադրանք ԽԱԳԻԳԱ

ԳԼՈՒԽ 1

- 1 Ամեն ինչ ենթարկվում է «Ռեյի» օրենքին՝ բացի խուլիամից, խեղաթյուրվածից, անչափահասից, տումտումից, անդրոգինից, կնոջից, ստրուկից, կաղից, կույրից (այդ օրենքի համաձայն բոլոր ջիտով տղամարդիք տարին երեք անգամ լի ծեռքով պետք է հանդիպեն Աստծո հետ):

Ո՞վ է կոչվում անչափահաս: Դա երեխան է, որը Շամմայի դպրոցով՝ չի կարող նստել հոր մեջքին և Երուսաղեմից բարձրանալ Տաճարի սար: Իսկ Գիլլելի դպրոցով՝ երեխան է, որը չի կարող բռնել հոր ձեռքից ու բարձրանալ Տաճարի սար:

ԳԼՈՒԽ 3

- 3 Չոր ուտելիք՝ եթե այն նշխարք է, կարելի է ուտել անվաճ ձեռքերով, իսկ եթե այն սուրբ է, ապա չի կարելի ուտել:

Հատոր 3 ՆԱՇԻՄ (գրքեր 5 և 6)

Նախ՝ բիբլիայի ԾՆՆԴՈՅ ԼԸ գլխում կարդում ենք, որ եղբոր մահանալու դեպքում՝ մյուս եղբայրը պետք է ամուսնանա դրա կնոջ հետ: Կամ մինչեվ 1907թ. բիբլիայում ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱՅ ԻԳ;2 ասվում է,-“ՈՒՄ ձվանները լոճված են կամ կտրված է առնանդամը (նոր բիբլիայում պոռնկորդի է կոչված)” նա չի կարող մտնել Եռովայի ժողովրդ”(Արուս-խոսքն առած Էրուսին-նշանված Կին-երկրորդ ակտը ավարտած):

Շարադրանք ԻԵՎԱՍՏՈՏ

ԳԼՈՒԽ 8

- 1 Չբլիսքվածները, ամեն մի անմաքուրները (հոգեվորականները) չպետք է ուտեն նշխարք-հաղորդություն, իսկ նրաց կնանիք ու ծառաները կարող են ուտել: “Պեզուա-դակկա”-ները՝ ում ձվանները կամ դրանցից մեկը լոճված են և “Կերուտ շոֆիսա”-ները՝ ում առնանդամը կտրված է կարող են ուտել, իսկ նրանց կնանիք ու ծառաները չեն կարող:

Պեցուա-դակկա և Կերուտ շոֆիսաները կարող են ամուսնանալ միմիայն ջիուրուիի դարձածների և ազատ արձակածների հետ: Նրանք հասարակություն մտնելու իրավունք չունեն՝ ինչպես ասված է ԵՐԿՐՈՐԳ-ՕՐԻՆԱՅ Ի գլ:2:

ԳԼՈՒԽ 9

- 1 Կան կանայք, որոնք թույլատրված են իրենց մահացած ամուսինների համար և արգելված իրենց տեղերի համար: Կան այնպիսիները, որոնք թույլատրված են իրենց տեղերի համար և արգելված են իրենց ամուսինների համար: Կան այնպիսիները՝ որոնք թույլատրված են և նրանց և սրանց համար ու կան այնպիսիները՝ որոնք արգելված են և սրանց և նրանց համար:

ԳԼՈՒԽ 11

- 1 Ամուսնանալ բռնաբարված և գալթեկված հարազատների հետ. Ով բռնաբարել կամ գալթակղել է կնոջ հարազատներին՝ նա մեղավոր է: Իր հոր բռնաբարած կամ գալթակղած կնոջը մարդ կարող է վերցնել իրեն կին: Իր որդու բռնաբարած կամ գալթակղած կնոջը մարդ կարող է վերցնել իրեն կին:

Շարադրանք ԿԵՏՈՒԲՈՏ

ԳԼՈՒԽ 1

- 1 Կույսի հետ հարսանիքը կայանում է չորեքշաբթի, իսկ այրիի հետ՝ հինգշաբթի, քանզի բետ-դիները շաբաթը երկու անգամ են միատում քաղաքում՝ երկուշաբթի և հինգշաբթի: Այնպես որ, եթե ամուսնու մոտ կուտության մասին բողոք կառաջանա՝ նա կարող է հաջորդ առավոտ այցելել բետ-դին:
- 2 Անչափահասի համար՝ ում հետ կենակցել է հասունացածը, կամ հասունացածի համար՝ ում հետ կենակցել է անչափահասը, հավասար է ինչպես մուկկատ-էջ կետու-բա-երկուհարյուր գուգ (1գուգ=50կուպ.): Ով է այստեղ կոչվում անչափահաս, ով անչափահասուհի: Ագրայի որդի լաբբի Բուդայի անունից ասել են, -“անչափահասը նա է, որը տասը տարեկան ու մի օրական չկա”, Նման անչափահասների կամ անչափահասուհիների հետ կենակցելը՝ կենակցում չի, դրա համար էլ նա համարվում է կույս:
- 6 Ոմն մեկը կին ուզեց ու նրա մոտ կուտություն չգտավ: Կինը ասում է, -“մինչեւ դու ինձ էրուսին արեցիր՝ ինձ բռնաբարել էին և քո դաշտը ամայացավ”: Տղամարդը ասում է, -“Ո՛չ, մինչ ես քեզ հետ արեցի էրուսին և իմ գնածը սխալմամբ է կատարվել”: Լաբբի Գամայիայի ու ր. Էլիզբերի խոսքերով՝ կնոջը պետք է հավատալ, իսկ ր. Բիսուրը ասում է, -“Դրա բացատրություններով չի, որ մենք ապրում ենք, նրա ասածը հիմք չէ, բայց նայելով նրան, որ մինչեւ էրուսինը զրկվել է կուտությունից՝ տղամարդուն խաբել է՝ մինչեւ կինը չապացուցի իր ասածը”:

ԳԼՈՒԽ 2

- 1 Կինը այրիացել է կամ բաժանված է և ասում է, -“Դու ինձ վերցրել ես՝ կույս էի”, Նա ասում է, -“իսկ ես քեզ այրի եմ վերցրել”: Եթե կան վկաներ, որ նա մարդու է գնացել կույսի ֆաթայով և արձակած մազերով՝ ապա նրան հասնում է կետուբա (տուրք) երկուհարյուր գուգ: Բերեկիի որդի լաբբի Բուանը ասում է, -“Չորացրած հատիկներով հյուրերին հրաձգելն էլ է ապացույց”:

ԳԼՈՒԽ 3

- 1 Եթե մեկը կենակցել է մամգերի, սամարուհու, հրեացածի, երեք տարի մեկ օրը չլրացած գնված գերուհու, ստրկուհու կամ ազատ արձակածի հետ, եթե կենակցել է քրոջ, հորաքրոջ, մորաքրոջ, կնոջ քրոջ, եղբոր կնոջ, հորեղբոր կնոջ՝ դրանք ունեն ԿԵՆԱՍ-ի իրավունք: (Կենասը բռնաբարության ու պղծման համար նախատեսված 50 սիկլ շնորհումն է Լ.Պ.):
- 2 Բսկ ո ըի համար կենաս չի նախատեսվում.
Եթե մեկը կենակցել է իր դուստրի, դուստրոջ դուստրի, դուստրոջ որդու, կնոջ դուստրի, նրա որդու դուստրի, նրա դուստրոջ դուստրի, արա դրանց համար կենաս չի նախատեսվում, քանզի նա դատապարտվում է մահվան:

- 4 Գայթակեցնողը (պատրոդը) մոծում է երեք տուգանք իսկ բռնաբարողը չորս: Պատրոդը մոծում է պատվազրկման, վնասի և կենսաի համար, իսկ բռնաբարողը բացի դրանից մոծում է և տանջանքի համար:
- 8 Քանի դեռ հնարավոր է աղջկա առուծախսը՝ չի լինի կենսա, իսկ եթե կա կենսա՝ չի կարելի աղջկա առուծախս:
- 9 Ո՞վ կբարձրաձայնի՝ “ես ինչ-որ մեկի աղջկան գայթակղել եմ”՝ չի մոծի կենսա, բայց անպատվության ու վնասի համար կմոծի տուգանք:

ԳԼՈՒԽ 4

- 1 Եթե դեռահասուհին գայթակղվում է՝ ապա տուգանքը պատկանում է նրա հորը:
- 2 Եթե մեկը արել է էրուսին (հարսանիք) իր անչափահաս աղջկա համար ու նա բաժանվել է կամ այրիացել է՝ ապա կետուբան (կտուբա՝ ամուսնության վաճառք-պայմանագիր) պատկանում է նրան:
- 6 Հայրը պարտավոր չի կերակրել իր դուստրին: Սա հմուտների քննարկման արդյունքում ասել է Ազարիի որդի րաբբի Էլազարը: Ինչպես որդիները ստանում են ժառանգություն հոր մահվանից հետո, այնպես էլ դուստրերը հասանելիք կերակրումը պետք է ստանան իրենց հոր մահից հետո:
- 7 Եթե ամուսինը չի գրել կետուբա, ապա աղջնակը նրանից ստանում է 200 գուգ, իսկ այրին՝ մինա:

ԳԼՈՒԽ 5

- 5 Ահա աշխատանքները, որոնք պետք է կատարի կինը իր ամուսնու համար՝ աղում է հացահատիկը, վառում վառարանը, լվացում է սպիտակեղենը, եփում է, կրծքով կերակրում է իր երեխային, անկողինը հարդարում և բուրդը վերամշակում:
- 6 “ՕՆԱՀ” — ամուսինների կենակցման թացքերը. մանեկողների համար՝ ամենօր, աշխատողների համար՝ շաբաթը երկու անգամ, ավանակավորների համար՝ շաբաթը մեկ անգամ, ուղտավորների համար՝ 30 օրը մեկ, նավագնացների հա-մար՝ 6 ամիսը մեկ: Այսպես է համարում րաբբի Էլիեզարը:
- 9 Նա պետք է տա կնոջը մանր ծախսերի մաս արծաթ, որպեսզի կինը ամեն շաբաթ-գիշեր քնի նրա հետ:

ԳԼՈՒԽ 6

- 3 Եթե մեկը իր փեսային օժիտի հետ և փող է խոստացել ու փեսան մահացել է՝ իմաստունների որոշմամբ նա կարող է աղջկա տեգրոջը ասել, “քո եղբորը ես ուզում էի տալ՝ բայց քեզ չեմ տա”:
- 5 Եթե մեկը տվել է իր աղջկան առանց օժիտի պայմանի որոշման՝ ապա պետք է տա 50 գուգից ոչ պակաս:

ԳԼՈՒԽ 7

- 1 Եթե մեկը տվել է կնոջը իր ունեցվածքից օգտվելու ժխտում ու այդ ժխտումը հասնում է 30 օրի՝ ապա նա կնոջ համար պետք է գտնի պառնաս՝ կերակրող:

ԳԼՈՒԽ 10

- 5 Եթե մեկը ամուսնացած է չորս կնոջ հետ և մահացել է, ապա կետուբ ստանալուց առաջինը իր երեխաների հետ ունի երկրորդի հանդեպ առավելություն, երկրորդը՝ երրորդի, երրորդը՝ չորրորդի:

ԳԼՈՒԽ 12

- 2 Եթե աղջիկը մարդու է գնացել, ապա ամուսինը նրան ուտելիք է տալիս իսկ ծնողները նրան վճարում են ուտելիքի գինը:

ԳԼՈՒԽ 13

- 2 Մեկը գնացել է ուրիշ երկիր՝ մեկ ուրիշը նրա կնոջը խնամակալել է: Քանանի կարծիքով նա պետք է երդման կարգով ապացուցի, թե ինչքան է ծախսել ու ստանա:

Շարադրանք ՆԵՂԱՐԻՄ (ՈՒխտերը)

ԳԼՈՒԽ 3

- 10 Ով ուխտի ուղիով հրաժարվել է “Շաբաթամուկներից”՝ նրան արգելված են ջիուդներն ու սամարացիք: Ով հրաժարվել է “Միստոր ճաշակողներից”՝ նրան արգելված են ջիուդ-

ները և արգելված են սամարացիք: Ով հրաժարվել է Երուսաղեմի ուխտավորներից՝ նրան արգելված են ջիուղները, բայց թույլարժույթում են սամա-րացիք:

- 11 “Կոնսամ, որ Նոյի հետնորդների ոչնչից չեն օգտվելու”, - այսպես աստղին թույլատրված են ջիուղները, բայց արգելված չեն այլ ժողովուրդները: “Կոնսամ, որ Աբրահամի հետնորդների սերմից չեն օգտվի”, - աստղին արգելված են ջիուղները և թույլատրված են այլ ազգերը: “Որ, չեն օգտվի իսրայելցիներից”, - սա պետք է ջիուղներից արժեքից թանկ գնի՝ էժան վաճառի: “Որ իսրայելցիները ինձանից չեն օգտվի”, - սա պետք է էժան գնի՝ թանկ վաճառի: “Կոնսամ, որ չեն օգտվի չրփաթվածներից”, - սրան թույլատրվում են չրփ-փաթված իսրայելցիները, բայց արգելված են թրփաթվածները՝ ժողովուրդներից: “Կո-նսամ, որ չեն օգտվի չրփաթվածներից”, - սրան թույլատրվում է չրփաթված իսրայելցի-ները բայց արգելված են թրփաթվածները՝ ժողովուրդներից: (“Իսրայելցի” բառը ունի երկու նշանակություն 1. Ամբողջ ջիուղ ժողովուրդը, 2. անձինք, որոնք չեն պատկանում լեվիտների սերնդին՝ այսինքն ոչ լեվիտները և ոչ հոգեվորականները): Կարիսի որդի րաբբի Իսուսը ասում է, - “Թրփաթման նշանակությունը ահռելի է, այնպես ինչպես Մովսեսին ոչ մի ժամ դրա կատարման համար տրված չէր” (ԵԼԻԻ Գ:24-26 “Եհովան նորան պատահեց և ուզեց սպանել: ԵՎ Սեպփորան մի տուր քար առավ և իր որդու անթրփաթությունը թրփատեց և նորա ոտքերի մոտ գցեց...”):

ԳԼՈՒԽ 8

- 7 Եթե մեկը իր քրոջ աղջկա հետ ամուսնանալու հրավերին պատասխանում է, - “Կոնսամ, որ նա երբեվիցե ինչ որ բանով կօգտվի ինձանից”, ինչպես նաեվ եթե մեկը բաժանումով կնոջը արձակում է ու ասում, - “Կոնսամ, ինչով իմ կինը երբեվիցե ինձանից կօգտվի”, ապա դրանց թույլատրվում է օգտվել նրանից, քանզի նա մտածում էր միայն ամուսնության մասին:

Շարադրանք ՆԱԶԻԲ (ՆԱԶՈՐԵՅ)

ԳԼՈՒԽ 1

- 3 Նազորեվցին՝ խաղողից ու դրանից պատրաստված բոլոր խմիչքներից հրաժարվել, մահացածին չդիպչել, գլխի ու երեսի մագերին ածելիով չդիպչել, անմաքրությանը չկպնել: (30 օրով, կամ ժամանակը ինքն է նշանակում):

Շարադրանք ՍՈՏԱ

ԳԼՈՒԽ 1

- 1 Ո՞վ իր կնոջը խանդ է հայտարարում՝ պետք է անի, րաբբի Էլիեզերի խոսքերով՝ երկու վկաների ներկայությամբ, ստիպել, որ կինը խմի լեղի (դառը) ջուրը, կարելի է մեկ վկա-յի ներկայությամբ կամ սեփական ցուցմունքի հիմքի վրա: Բաբբի Իսուսը ասում է, - “Խառնդի հայտարարությունը պահանջում է երկու վկաների ներկայություն, ինչպես նաեվ լեղի ջուրը խմելը նա կնոջը կարող է ստիպել միմիայն երկու վկաների ցուցմունքի հիման վրա:
- 4 Եթե նա ասում է, - “Ես մաքուր չեմ”, ապա տալիս է գրություն կետուքից հրաժարվելու մասին և հեռանում է ամուսնում: Իսկ եթե նա ասում է, - “Ես մաքուր եմ”, ապա նրան տանում են արեվելյան դարբասների մոտ, քանզի այնտեղ խմցնում են սոտ, մաքրում են բորոտությունից և խալերից: Հոգեվորականը հանում է նրա հագից զգեստը, եթե այն ճղկում է, թող ճղբավի, եթե քանդվում է՝ թող քանդվի, քանի դեռ չի մերկացել կուրծքը և նա կնոջ մագերի կարձակի: Բաբբի Իսուսը ասում է, - “Եթե նրա կուրծքը գեղեցիկ է՝ ապա նա չպետք է բացի, իսկ եթե նրա մագերի գեղեցիկ են՝ նա չպետք է արձակի:
- 5 Եթե նրա հագին սպիտակ զգեստ է՝ նրան պետք է սեվ հագցնել, եթե ոսկյա զարդեր ունի՝ ապա հանել է պետք, քանզի պետք է որ գեղեցիկ չերեվա, հետո բերում են ուռենու ճյուղ, կապտոտում են կրծքերից վերել և ամեն տեսնող ցանկացողը կարող է գալ ու տեսնել՝ բացի իր ծառաներից, քանզի նրանցից չի ամաչում: Բոլոր կանանց առաջարկվում է դիտել դա, քանզի ասված է, - “ԵՎ բոլոր կանայք դաս կստանան ու դրա նման չեն անի”:

ԳԼՈՒԽ 2

- 1 Ամուսինը ուռից զամբյուղում բերում է կնոջ հացուտելիքը և փոխանցում նրա ձեռքերում՝ որպեսզի նվաստացնի նրան ու խոստովանում ստանա: Ի սկզբանե հացը միշտ բերել էին տաճարական ծառայողական ամանների մեջ, այս անգամ բերում են ուռից զամբյուղի մեջ, իսկ վերջում ծառայողական ամանում: Հացուտելիքը բերվում է ցորենից, իսկ սա գարու ալյուրից: Բաբբան Գամալիայը ասում է, -“Ինչպես իր արածն էր անասնական՝ այնպես էլ նրա կերակուրը պետք է լինի անասնական:”
- 6 Բողոքը համաձայն են, որ ամուսինը չի կարող բողոքել ո՛չ մինչ էրուսինը, ո՛չ էլ բաժանվելուց հետո: Ահա կանոնը՝ “Եթե կնոջ ուրիշի հետ կենակցելը ամուսնու համար արգելանք չի՝ ապա նա դրա համար բողոքելու իրավունք չունի”:

ԳԼՈՒԽ 4

- 1 Նշանվածը և տեգրոջը սպասողը կասկածի դեպքում լեղի ջուր չեն խմում, բայց և կետուրա չեն ստանում՝ քանզի ԹՈՒԲԵՐ Ե;29 ասում է, -“Երբ կինը դավաճանում է իր ամուսնուն, հետեվաբար, բացառվում են նշանվածն ու տեգրին սպասողը: Այրին, հոգեվորականի կինը, բաժանվածը կամ խալուցան, ջիուդուիի դարձածը, խրոնիլացու ոչ ջիուդ կինը, մամգերի(մայրը ջիուդ) կինը չեն խմի՝ բայց կետուրա էլ չեն ստանա:
- 2 Եթե մի վկա ասեց, որ տեսել է դրա պղծվելը ու դրան լեղի ջուրը խմել չեն տալիս՝ հրաժարվում է կետուր ստանալուց: Նրա սկեսուրը, սկեսրոջ աղջիկը, նրա հակառակորդը, նրա հարսը և նրա խորթ աղջիկը (ուրջուն) արժանի են հավատի ո՛չ այնքան, որ դրան գրկել կետուրի իրավունքից, ո՛չ այնքան, որ նա չիսի լեղի ջուրը:

ԳԼՈՒԽ 8

- 1 Դիմելով ժողովրդին՝ զինվորական օծյալը հոգեվոր լեզվով ասեց, -“ԵՎ երբոր պատերազմի մոտենաք, թող քահանան մոտենայ և խոսե ժողովրդի հետ և նորանց ասե. Լսիր Իսրուէ, դուք այսօր մոտեցել եք պատերազմի ձեր թշնամիներին: Ձեր արտերը չթուլանան, մի վախենաք, մի զարհուրիք...”: Ձեր աստվածը գալիս է ձեր փոխարենն կռվելու:

Շարադրանք ԳԻՏԻՆ (ԳԵՏԸ, ԱՊԱՀԱՐՁԱՆ ԳՐՈՒԹՅՈՒՆ)

ԳԼՈՒԽ 1

- 1 Ո՞վ կբերի գետա (ամուսնալուծության նամակ) ուրիշ երկրից՝ պետք է ասի, -“Իմ ներկայությամբ է գրված ու իմ ներկայությամբ ստորագրված”: (Ռիշի երկրներից ամուսնալուծության գրությունները կանանց փոխանցելուց խաբեության մասին գգուշացնելու համար թույլատրվում է սովորական մեթոդներից շեղվել):
- 6 Եթե մեկը ասեց, -“Փոխանցեք այս գետը կնոջս” կամ “այս ազատողական պատվոգիրը իմ ստրուկին”, ապա երկու դեպքում էլ նա կարող է հետ վերցնել՝ ասում է րաբբի Մեիր: Իսկ իմաստունները ասում են, որ նա կարող է հետ վերցնել միայնկանացի գետը:

ԳԼՈՒԽ 8

- 1 Եթե մեկը շարտել է գետը կնոջը՝ երբ նա գտնվել է իր տան մեջ կամ իր բակում, ապա նա ամուսնալուծված է: Եթե նա գտնվել է ամուսնու տան մեջ ու գոնե գետը եղել է նրա անկողնու վրա՝ նա ամուսնալուծված չէ: Բայց եթե նա շարտել է գետը կնոջ ծոցը կամ նրա աշխատանքային արկղի մեջ՝ ապա նա ամուսնալուծված է:

ԳԼՈՒԽ 9

- 1 Մեկը, արձակելով կնոջը՝ ասում է, -“Դու թույլատրվում ես ամեն մարդու՝ բացի ինչ-որ մեկից”: Բաբբի Էլիեզերը թույլատրում է, իսկ իմաստունները արգելում են: Նա ինչպե՞ս պետք է վարվի: Նա հետ է վերցնում գետը, վերադարձնում է նրան՝ ասելով, -“Դու թույլատրվում ես ամեն մարդու համար”: Եթե նա դա գրեթե գետի մեջ, ապա գետը անպետք կլինե՞ր՝ եթե անգամ նա դա ջնջեր:
- 2 Մեկը արձակելով կնոջը ասում է, -“Դու թույլատրվում ես ամեն մարդու՝ բացի իմ հորից կամ քո հորից, իմ եղբորից կամ քո եղբորից, բացի ստրուկից կամ հեթանոսից, կամ ամենմեկի՝ ում հետ քո մոտ չի կարող լինել կիրքուշին (ով չի կարող լուսավորել)՝ գետը իրավական է համարվում:

5 Երկուսը ուղարկել են երկու միանման գետ ու դրանք խառնվել են՝ ամեն մի կնոջ պետք է համձնվի երկու գետերն էլ: Դրա համար էլ, եթե մի գետը կորել է՝ երկրորդը կկորցնի ուժը:

Շարադրանք ԿԻԴԴՈՒՇԻՆ (ԼՈՒՍԱՎՈՐՈՒՄ, ՆՇԱՆԴԻՇԵՔ)

ԳԼՈՒԽ 1

1 Կինը ձեռքբերվում է երեք եղանակով, իսկ նա ձեռքբերում ինքնուրույնություն՝ երկու եղանակով: Նրան ձեռքենքերում փողի, գրավոր ակտի և կենակցման եղանակներով:

• Փողի եղանակով—Շամայի դպրոցը ասում է, -“Դինարի միջոցով կամ դինարին համարժեք: Իսկ Գիլլելի դպրոցը ասում է, -“Պերուտի միջոցով կամ պերուտին համարժեք”:

Իսկ պերուտը իտալական աստադիայի ութերորդ մասն է:

• Գրավոր ակտը -- պայմանագիր է կազմվում:

• Կենակցում – Եթե համաբնակությունը կատարվել է լուսավորման նպատակով՝ ապա նա լուսավորված է, իսկ եթե այն կատարվել է ուրիշ նպատակներով՝ ապա այն լուսավորված չէ:

ԵՎ նա ձեռքբերում է ինքնուրույնություն գետաի և ամուսնու մահվան միջոցով: Հարսին ձեռքբերում են կենակցմամբ՝ լեվիրատ ամուսնություն, իսկ ինքնուրույնություն է ձեռքբերում նա խալիցայով ու ամուսնու մահվան միջոցով:

Մարդ չպետք է ամուսնանա՝ մինչև նրա քրոջ աղջիկը չհասունանա (քրոջ աղջկա հետ ամուսնանալը համարվում է բարոյություն Լ. Պ.), կամ մինչև չգտնի իրեն համապատասխան կին: Հակառակ դեպքում ՂԵՎՏԱՅՈՅ ԺԹ:29 ասում է, -“Աղջիկդ պոռնիկ դարձնելով մի պղծիր, որ երկիրը պոռնկության մեջ չընկնէ”:

Հատոր 4 ՆԵՉԻԿԻՆ—ՎՆԱՍՎԱԾՔ

(ՔԱՂԱՔԱՅԻԱԿԱՆ և ԶՐԵԱԿԱՆ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԸ)

Շարադրանք ՆԵՂԻԿԻՆ

ԲԱՎԱ ԿԱՄԱ (Առաջին մաս)

ԵԼԻՅ ԻԱ:28,-“Եթե եզը մահացու պղծահարել է տղամարդուն կամ կնոջը, ապա եզին քարերով սատկացնել, բայց միսը չուտել: Իսկ տերը մեղավոր չի:

ԳԼՈՒԽ 3

1 Մեկը դրել է կուժը հասարակական վայրում, մյուսը կպավ դրան, սահտակեց ու ջարդեց այն: Կուժի տերը մեղավոր է:

ԳԼՈՒԽ 5

[5,5]Կուլը սպանել է մեկին ու հետո ծնել է: Եթե նա ծնել է մինչ վճռի կայացումը՝ ապա նրա հորթը թույլատրվում է ուտել, հակառակ դեպքում՝ ոչ:

ԲԱՎԱ ՄԵՅԻԱ (Միջին մաս)

ԳԼՈՒԽ 1

1 Երկուսով բռնած են անձրեվանոցը՝ երկուսն էլ ասում են, որ ինքն է գտել՝ նրանք բաժանում են երկու մասի:

Շարադրանք ՍԱՆՀԵԴԻՐԻՆ

ԳԼՈՒԽ 7

1 Չորսը պատիժներ են փոխանցվել դատարանին՝ այսինքն գտնվում են դատարանի հայեցողության տակ՝ 1. Քարկոծում, 2. Հրկիզում, 3. Թրով սպանում, 4. Խեղդում

ԳԼՈՒԽ 9

1 ՈՒ՞մ դեմքերն են այրվում. Ով կենակցել է կնոջ ու նրա դուստր հետ, և հոգեվորականի անբարո աղջկան:

2 Մեկը մտադրվել էր սպանել, անասունի՝ բայց սպանել է մարդու, հեթանոսի՝ բայց սպանել է քրուդի, անկենսունակ երեխայի՝ բայց սպանել է կենսունակ երեխայի, Նա պատասխանատվության չի ենթարկվում: Հեթանոսին սպանելու համար քիտալական դատարանը չի պատժում՝ այդ գործը փոխանցված է Երկնքին:

6 Եթե հոգեվորականը ծառայել է անմաքուր, ապա եղբայր հոգեվորականները նրան դատարան չեն բերում՝ իրենց անչափահասները դրան հանում են ազարից (տա-ճարի

բակից) ու փայտերով ջարդում են նրա գանգը: Ոչ հոգեվորականը ծառայում է տաճարում՝ րաբբի Ալիբի կարծիքով նրան պետք է խեղդել:

ԳԼՈՒԽ 11

- 1 Ո՞ր անձերն են ենթակա խեղդելու: Ուլքեր հարվածել են իրենց հորը ու մորը, ով գողացել է Իսրայելի հողին, դատարանի որոշմամբ չենթարկվող գիտնականը, սուտ մարգարեն, ով կմարգարե “ափողա-գարա”-ի անունից, մարդ ունեցող կնոջ հետ կենակցողը, հոգեվորականի աղջկա կամ նրա իրիցկու մսափն սուտ վկայություն տցող վկան:

Շարադրանք ՄԱԿԿՈՏ

ԳԼՈՒԽ 2

- 1 Ո՞վ է ենթակա աքսորման. Հանկարծակի մարդասպանը

ԳԼՈՒԽ 8

- 1 Ո՞ր անձերն են ենթարկվում մարմնական պատժի. Կենակցողը՝ իր քրոջ հետ, հոր քրոջ հետ, մոր քրոջ հետ, կնոջ քրոջ հետ, եղբոր կնոջ հետ, դաշտանի ժամանակ, ամուսինի հետ ամուսնացած առաջնահոգեվորականը, բաժանված կնոջ հետ ամուսնացած հոգեվորականը, մոմզերի հետ ամուսնացած խրոնդը
- 5 Ով սափրել է իր գլխի վրայի ճաղատը, կամ կնդել է գլխի ծայրի մազերը կամ
- 6 ոչնչացրել է մորուքի ծայրը մահացածի առթիվ կամ փոս է գցել՝ նույնպես պետք է պատժվեն:
- 7 Ամբողջ օրը շարունակական գինի խմող Նազարեյր ենթարկվում է միայն մեկ պատժի: Եթե նրան ասել են,- “մի խմի”, “մի խմի”, իսկ նա խմել է, ապա նա ենթարկվում է պատժի ամեն ագամ:
- 8 Եթե նա սափրվել է ամբողջ օրը՝ ենթարկվում է մեկ պատժի, իսկ եթե նրան ասել են,- “մի սափրվի”, “մի սափրվի”..., իսկ նա սափրվել է, ապա ենթարկվում է պատժի ամեն անգամ:...
- 10 Քանի՞ հարված են տալու նրան: (Այս կամ այն հարվածների քանակը նշանակում էին ոչ թե հանցանքի ծանրությունից, այլ դատապարտվածի ֆիզիկական վիճակից: Ամեն մարմնական պատժը համարում է 40 հարված, բայց թուլամորթներին քանակը պա-կասում է):
- 13 Նա խփում է նրան երրորդ մաս հարվածները առջեվից, երկու երրորդը հետեվից: Խփում է նրան ոչ թե կանգնած, ոչ թե նստած, այլ պառկացրած:

Շարադրանք ՇԵՎՈՒՈՏ (ԵՐԴՈՒՄՆԵՐԸ)

ԳԼՈՒԽ 2

- 4 Իսկ ինչպիսի՞ պատժի է ենթարկվում նիդդի (դաշտան) պատճառով, որի համար պատասխանում են: Մեկը կենակցել է մաքուրի հետ, իսկ նա այդ ժամանակ ասում է ամուսնուն,-ես դարձա անմաքուր: Եթե նա անմիջապես առանձնացավ՝ նա պատասխանատու է, քանզի դուրս հանելը նրան տալիս է հաճույք ինչպես և մտցնելը:

Շարադրանք ԴՌՈՒԽՈՏ (ՎԿՅՈՒԹՅՈՒՆ)

ԳԼՈՒԽ 5

- 1 Հավիթը, ամաց իօմ-տով ի ժամանակ, Շամայի դպրոցի ասելով՝ թույլատրվում է սննդի մեջ, իսկ Գիլլելի դպրոցով՝ ոչ:

Շարադրանք ԱՎՈԴԱ-ՉԱՐԱ (ՈՒՐԻՇԻ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ)

ԳԼՈՒԽ 1

- 5 Հետեվյալ ապրանքները արգելված են վաճառել հեթանոսներին՝ մալիի պտուղներ, թուզ, դրա պտղատուքերը, լիվան և սպիտակ աբլոր: Սպիտակ աբլորը մյուս աբլորների հետ կարելի է, առանձին՝ ոչ: Առանձին սպիտակիմ վաճառել կարելի է միմիայն մատը կտրելուց հետո, որպեսզի այն թերություն ունենա:

ՀԱՏՈՐ 5 ԿՈԴԱՇԻՄ (ՄՐՔՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ)

Շարադրանք ՉԵՎԱԽԻՄ

ԳԼՈՒԽ 7

- 3 Թեթևվ մատաղների կաշին հասնում է անողին, իսկ ծանր մատաղների կաշին՝ հոգեվորականին:

Շարադրանք ՄԵՆԱԽՈՏ (Նվիրաբերում, ՄԻՆԽԻ)

- 1 Եթե որեվ մեկը ցանկանում է բերել Աստծուն հացի զոհաբերություն, թող բերի ցորենի ալյուր, վրան լցնի ձիթալյուղ և վրան լցնի լիվան:

Թվեր 5, 12-26

Եթե մեկին դավաճանում է կինը և նրա մոտ խանդի զգացմունք է առաջանում՝ թող իր կնոջը բերի հոգեվորականի մոտ և նրա համար զոհաբերի եփայլի տասներորդ մաս գարու ալյուր, բայց չլցի վրան ձիթալյուղ և չղնի լիվանը, քանզի սա խանդի մատաղ է:

Եվ կվերցնի հոգեվորականը ձեռքից խանդի մատաղը, կտանի Աստծո առջեվ, կտանի այն զոհաբերողի մոտ, ու հոգեվորականը դրա մի մասը կվերցնի հիշատակ, իսկ մի քիչ կալրի զոհաբերողի վրա:

ԳԼՈՒԽ 1

- 3 Եթե նա լցրել է անգամներ շատ կամ քիչ ձիթալյուղ ու քիչ լիվան, ապա այդ մատաղը պատու է: (անորակ է):

Շարադրանք ԽՈՒԼԼԻՆ

ԳԼՈՒԽ 2

- 5 Մեկը մորթել է անասունին, գազանին կամ թռչունին ու նրանցից արյուն չի եկել՝ դրանք կաշեռ են և դրանց կարելի ուտել անվաճ ձեռքերով: Քանզի արյան շնորհիվ դրանք անմաքրություններին դյուրընկալ չեն:

- 8 Եթե մեկը մորթել է սարի, բլրի, գետի, ծովերի, գետերի անունից՝ ապա նրա մատաղը անպետք է:

ԳԼՈՒԽ 8

- 1 Թռչունի միսը կարելի է մատուցել սեղանին պանրի հետ՝ բայց ուտել չի կարելի:

- 8 Մարդուց կախնգած անդամն ու միսը ամմաքրություններին չեն դյուրըմբռնվում: Այդ մարդու մահից հետո միսը դյուրըմբռնելի չի, իսկ անդամը ապականում է, ինչպես կենդանի մարդու անդամը՝ և ոչ թե դիակի անդամը, իսկ ռաբբին Սիմոնը այն ճանաչում է որպես մաքուր:

Շարադրանք ԲԵԽՈՐՈՏ (ԱՌԱՋՆԱԾԻՆՆԵՐ)

ԵԼԻՅ ԺԳ 2 “Մրբեցրու ինձ համար ամեն առաջինեկը՝ Իսրայելի որդիների մեջ՝ ամեն արգանդ բացողը, թե մարդ, թե անասուն. Այն իմն է” (Այսինքն դրանց պետք է ինձանից՝ հոգեվորականից հետ գնես Լ. Պ.):

Շարադրանք ԿԵՐԻՏՈՏ

ԳԼՈՒԽ 6

- 2 Քարկոծմամբ սպանելու դատապարտված եզր տակ (շարտելու) չի համարվում, եթե մինչև Քարկոծելը հայտնաբերվել է սիսալ, ապա նա դուրս է գալիս ու արածում է նախարում: Եթե Քարկոծումից հետո է հայտնաբերվել՝ ապա նրա դիակը օգտագործման թույլտրվում է:

- 8 Մատաղ խոտացած (ծոնած) ոչխարի համար փողերի դիմաց կարելի է բերել այժ և հակառակը: Ոչխարի ու այծի դիմաց փողերով՝ աղավնիներ, իսկ աղավնիների փողերի դիմաց՝ եփա ալյուրի տասնամասը:

Շարադրանք ՄԵԻԼԱ

ԳԼՈՒԽ 3

- 7 Հեկդեշ ծառի արմատները եթե մտել են ոչսուրբ տարածք, պտուղները արգելվում է օգտագործել:

- 8 Նման հեկդեշ ծառի վրա հյուսած բույնը փայտով գցել է պետք:

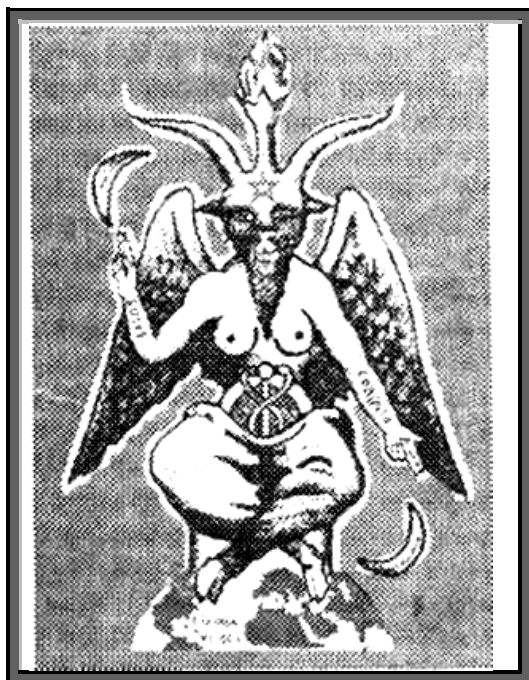
ՍՐԱՆՔ ԱՅՆ ՆՈՐ ՀԱՐԵՎԱՆՆԵՐՆ ԵՆ,
ՈՐՈՆՔ ՄԻՆՉԵՎ ՄԱՏԱՆԻ ՀԱՅՏՆՎԵԼԸ
ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ ՉԷԻՆ

ՀԱՅՈՅ ԱԶԱՏԱԳՐԱԿԱՆ ՅՈՒՐԱԿԱՄՆԵՐ
ԼԵՎՈՆ
ՊՈՂՈՍՅԱՆ

ՍԱՏԱՆԱԿԱՆ
ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆ
ՄԱՏԵԱՆ 3

ԵՐԵՎԱՆ 2008

ԲՈԼՈՐ ԱԶԳԱՆՎԵՐ ՀԱՅԵՐԻՆ

ԵՍԱՅԻԱ ԺԳ. 6-11, ԺԴ. 13 «Ողբացէք, որովհետեւ մօտ է Տիրոջ օրը, իբրեւ գորավոր ավերում գալիս է ամենագորավորիցը:...Աստուծոյ աստղերից բարձր կողմէն իմ աթոռը, կնատեն աստուածների ժողովի սարի վերայ...»:

Այսինքն՝ Եսայիայի բերանով Եհովան (Johoh) խոստովանում է, որ ինքը սաղանան է՝ քանզի հենց Աստվածների աստղերից է իր աթոռը բարձր դնելու:

Սաղանական փորձության այդ չարաբաստիկ սկիզբը մ.թ.ա. 116 թվականն էր և տեվելու էր մինչեւ 2012 թ դեկտեմբերի 21-ը՝ 2128 տարի տեւողությամբ:

Կապարովկիայում տեղակայված սաղանական որջի ծրագրով 301թ. Անակի որդի Գրիգորի և հատուկ վարժեցված Հռիփսիմե, Գայանե, Նունե...³⁷ պռռնիկ էզ ջիւղների միջամտությամբ բունավորեցին՝ սպանեցին Տրդատ թագավորին: Գրիգորը Այրուձիու աջակցությամբ բռնի ուժով Հայաստանում ավերեց քաղաքակրթությունն ու հիմնեց քրիստոնեությունը: Սոսկայի ջիւղների մատուցած ապարդիւթիայի արդյունքում երբեմնի աշխարհակալ Հայաստանից մնացել է 15-20 մասը կազմող այսօրվա փոքրիկ հանրապետությունը:

Քանզի դեռն է Աշխարհի իշխանը և Եհովան պատգամում է, որ Հայի հիշատակն էլ պետք է երկնքի տակից ջնջել՝ ուստի պատմաքաղաքական գործոնին պետք է պարտադիր ուղեկցի նաեւ տնտեսականը:

Պատմաքաղաքական գործոնը՝ պետական մակարդակով արտաքին աշխարհի աջքերում Հայերին ու ՀՀ-ն բարոյալքելուց ու առաքինի արժանապատվությունից զրկելուց բացի պետք է կիրառվեր նաեւ տնտեսական գործոնը՝ Հայը նողկալի սոցիումի խոհանոցում պետք է մերձենար ստրուկի կարգավիճակին: Այսինքն կանգնեք պետականության կորցման եզրագծին ու ելք գտնել չկարողանար՝ իմացյալ ստրկանար ու հետո վերանար:

Վարած քաղաքականությունը երբեք չպետք է թույլ տար ջիւղ իշխանությունների ծայտլալ կարգավիճակի բացահայտմանը: Այդ լարժուն հոտը պետք է Վրաստանում մնա՝ «վրացի» Սահակաշվիլի, Ադրբեջանում՝ «ազերի» Ալիեւ, Ռուսիայում՝ «ռուս» Պուտին ու Մեդվեդեւ, ՀՀ-ում էլ՝ «հայ» Մերժիկ Սարգսյան, Ռոբերտ Քոչարյան, Լեւոն Տեր-Պետրոսյան... իրականում բոլորը ջիւղ: Ո՛ր Հայը չպետք է հասկանար, որ «հայ» իշխանությունները ինչու պետք է սովետից ավանդված 1480 հիմնարկ ձեռնարկություն վերացնեն, գյուղատնտեսությունը ծնկի բերեն, պարենային վտանգ ստեղծեն, մահացությունը եռապատկեն, բնական աճը քառատեն, հիվանդացությունը հավելեն 560%-ով: Հակառակը՝ մնացյալ Հայը հիասթափվելով «հայ» իշխանությունից՝ ատեր հայությանը ու բռնեք գաղթի ճամփան, պռռնիկ ջիւղներն էլ ճագարի նման բազմանան և իրականացնեն Եհովայի ու «Միոն հմուտների արձանագրություններ»-ի ծրագրերը:

Ինչպես Վատտիկանն է կոչում՝ էությամբ սոսկալի այս խաբեբա սրիկաները կարծես թմրացրել են ազգաբնակչությանը և փաստորեն ստրկացնում ու վերացնում են:

ՍԹԱՓՎԻՐ ՀԱՅ ԱԶԳ: ԶԱՐԹՆԻՐ: ԽԵԼԺԻ ԱՐԻ: ԲՈ ՊԱՏԻՎՆ ԵՆ ՈՏՆԱՏԱԿ ԱՆՈՒՄ: ԲՈ ԴՍԵՐ ՈՒ ԲՈ ԿՆՈՋ ԱՐԺԱՆԱՊԱՏՎՈՒԹՅՈՒՆՆ ԵՆ ՆՍԵՄԱՅՆՈՒՄ, ԹՔՈՒՄ ԵՆ ԲՈ ԵՐԵՄԻՆ, ԻՍԿ ԴՈՒ ԿԻՍԱՍՈՎԱԾ ԻՆՉՊԻ ԵՍ ՍՊԱՍՈՒՄ: ԻՆՉ ՈՐ ՄԵԿԸ ԿԱՐՈՂ Է ԲՈ ԲԱՐԴԱՆՔՆԵՐԸ ԲՈ ՓՈԽԱՐԵՆ ԼՈՒԾԻ՞: ՇԱՏ ԵՍ ՄԽԱԼՎՈՒՄ, ԴՈՒ ԲՈ ԱՅՍ ԿԱՐԳՎԻՃԱԿՈՎ ԲՈԼՈՐ ՔԵՋ ՇԱՀԱԳՈՐԾՈՂՆԵՐԻՆ ՇԱՏ ԷԼ ՀՐԱՊՈՒՐԻՉ ԵՍ:

ՀԵՐԻՔ Է ԱՆԱՐԺԱՆԱՊԱՏԻՎ ԼՈՒԹՅԱՄԲ ԽԱՅՏԱՈՒԿԵՍ ՀԱՅԻ ԱՆՈՒՆԸ: ՀԱՐԿԱՎՈՐ Է ՄԻԱԲԱՆՎԵԼ ԵՎ ՀԱՎԻՏԵՆՍ ՓԱՐԱՏՎԵԼ ԱՅՍ ԱՆՇՆՈՐՀԱԿԱԼ, ԱՆՊԱՏԿԱՆ, ԱՆԸԶԳԱՄ ԴԵՎԵՐԻՑ:

ԺԱՄՆ Է ԱՊԱՅՈՒՑԵԼՈՒ, ՈՐ ԶՀՈՒԴԱԿԱՆ ՕԶԸ ՀԵՏԱՊՐԵԼ Է ԻՐ ԹՈՒՅՆԸ:

ԽՍՀՄ-ի ԱՎԵՐՈՒՄԸ ԵՎ ՀԱՐՍՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՅՈՒՐԱՅՈՒՄԸ

Լինելով կիսաջիուդ՝ Ստալինը ջիդուականությանը շատ լավ գիտեր, և հասկանում էր, թե ի՞նչ ողբերգական հետևանքներ կունենա դրանց գիշատիչ ծրագրի իրականացումը և ջիդուների կողմից իրականացված ռուսական հեղափոխությունը այդ նպատակներին ծանայեցնելու նախագիծը նա իր գործողություններով կասեցրեց:

Նման քայլ կատարեց ջիդուների հանդեպ նաեվ Ադոլֆ Հիտլերը, որը մույնպես ջիուդ էր՝ Ռուսիոյից սերունդ: Հետևապես ունեի տեղեկություններ ջիդուների ծագման և ծրագրերի մասին, հատկապես, որ նրա հերացուն էլ ջիուդ էր, հարազատ մորը խաբեց՝ ունեցվածքը թոցրեց փախալ՝ նա իբր փորձեց հիմնովին ազատվել այդ չարիքից:

Իսպանիայից ջիդուների զանգվածային կոտորածը և արտաքսումը կազմակերպեց Թուրքիան, որը կնքված ջիուդ էր:

Նապոլեոնը ջիդուներին անգամ ստիպեց Սինհեդրոն հավաքել Ֆրանսիայում, նա հավաստիացավ, որ ջիդուականությունը կա և գործում է, քայց լուրջ ուշադրության չմատնեց: Մովետում 30-ական թվ. մաքրագատումների ընթացքում համաշխարհային հեղափոխության առաջնորդներին շանսատակ արեցին, “Կարմիր պոռֆեստուրայի” ինստիտուտը փակեցին, վերանվանեցին ԳԱ “Բարձր սոցյոլոգիայի ինստիտուտ” (լեկտորները ԿԳԲ-ի 13-րդ բաժնի աշխատակիցներն էին, որոնց գաղտնավանումը “Մովետական ինկվիզիցիա էր”), Ստալինը հրաժարվեց ջիդուական համաշխարհային հեղափոխության գաղափարից, քայց միեվնույն ժամանակ 1931թ. ընդունեց հակասեմիթական գործիչների նկատմամբ մահապատժի կիրառում: ՄՄԿԿ 20-րդ համագումարից հետո Ստալինը բոլոր ժամանակների «ամենահանճարեղ առաջնորդից» դարձավ բոլոր ժամանակների ամենախեղձ հանցագործը, ոճոսագործը, տիրաճը: Բայց, միաժամանակ հատուկ նախագծով ստեղծվեցին “ԳՈՒԵՄ” (Կարմիր առաջնորդների հարազատների համար հոգեկան հիվանդանոցներ) և “ԱԳԱՍՅԵՐ” կամ “ՀԱՎԵՐԺ ԺԻԴ” (ջիդուական դեգեներատներին արտաքսելու) ծրագրեր:

Սակայն համաշխարհային ջիդուականությունը Դալլեսի «Հարվուդյան նախագծի»

1) 1953-1985թ.թ. ստալինյան գիտակցության վերացում մարդկանց մեջից

2) 1985-1991թ.թ. սոցիալիստական ճամբարի քայքայում

3) 1991-2017թ.թ. պետությունների ընդգրկումը “Միոնի մեջ”

այս երեք էտապներով պետք է վերացնեք Մովետը:

Ներքուստ պարզաբանումներից կհասկանաք, թե ինչպես դա արվեց:

Մովետի կործանման նախապատրաստական՝ ժողովրդին հիմարացնելու հիմնական ջիդուական քարոզը էր՝ «Ռուսներ՝ հանրապետությունները ձեր հաշվին են ապրում», «Հանրապետություններ՝ դուք ռուսի համար եք աշխատում»: Իսկ ավերումից հետո ԱՄՆ-ի պետքարտուղար մեծաջիուդ Հենրի Քիսինջերը ասեց, «Մովետական կոմունիզմի փլուզումը ամերիկյան գաղափարախոսների փայլուն հաղթանակն էր, քայց ճակատագրի ծաղրով այդ փլուզումը Ամերիկային դեմ առ դեմ կանգնեցրեց այնպիսի աշխարհի առջեւ, որից իր ողջ պատմության ընթացքում Ամերիկյան խուսափել էր»:

Բայցեկայնպես՝ Մովետական Միության հարստությունը, որը ապահովում էր ժողովրդի ձրի բուժումը, ուսումը, կայուն սոցիալական վիճակը, խաղաղությունը՝ հիմա պատկանում է միայն ջիդուներին՝ իսկ ժողովուրդների ապահովվածությունը չքվեց:

Դաշնակների ոչ ազգային քաղաքականության պատճառով Հայաստանը մտավ Մովետական Ռուսիայի կազմի մեջ բոլոր 15 հանրապետություններից որպես ամենաշատ տուժկողը, քանզի Ալեքսանդրապոլի և Դարսի ստորագուցիչ և հայադավան պայմանագրերով կորցրեց 170.000 քառ. կմ Սեւրի պայմանագրով նախատեսված տարածքը և Հայ ազգի հիմնական մասը՝ 4.5-5 միլիոն արեվմտահայ: Այնուհանդերձ, վերջին 1700 տարիների ընթացքում Հայը նման ծաղկում և առաջընթաց չէր ապրել: Իսկ 1941-1945 թվ. այսպես կոչված «Հայրենական պատերազմի» գոհերը որպես պետական մաշտաբի ռազմական գործողության արդյունք, որոնց հաշվին ոչ թե Հայաստանում մեհյանները վերա-

կառուցվեցին եկեղեցիների, կամ մոր եկեղեցիներ կառուցվեցին, այլ կառուցվեցին դպրոցներ, ինստիտուտներ, ակադեմիա, և որ բացարձակապես կարելի է, ամբողջ Հայաստանով մեկ արտադրական հիմնարկ ձեռնարկություններ, կուլտուրայի և արվեստի բավարար քանակի և որակի օջախներ, բավարար քանակի բուժ. կենտրոններ, հանգստատներ: Հայր առաջին անգամ, հարյուրավոր տարիների ընթացքում, իր սեփական հողի վրա ունեցավ բնակարանի իրավունք և 1918թ. 830.000 բնակչություն ունեցող Հանրապետությունը (որից 400.000-ից ավել ջիուդներ էին), դարձավ երեք ու կես միլիոնանոց առողջ, գրագետ, միանգամայն գիտական բարձր մակարդակի պետություն: Առաջին անգամ Հայր կարողացավ ցույց տալ, որ բացի իր գաղափարապես բարձրագույն օժտվածությունը, ֆիզիկական օժտվածությամբ նույնպես հետ չի մնում, ունենալով բազմաթիվ ու բազմաթիվ հայտնի և աշխարհահռչակ սպորտսմեններ: Առաջին անգամ հայ երեխան հաճախեց մանկապարտեզ և հայր ունեցավ ջեռուցման և լողանալու՝ տաք ջրի հնարավորություն: Հայ ազգը, որը ոչ միայն Սովետական Միությունում, այլև ամբողջ աշխարհում էր օրեցօր հայտնի դառնում իր տաղանդավոր գործոնով, իհարկե անհանդուրժելի էր «սրիկա», հանցագործ ծագմամբ ահռելի գումարներ գոփած ջիուդ հոտի համար, որոնք դարերի ընթացքում ճիշտ հակառակին էին հասցրել Հայ ազգին և իրենց հատուկ օժտվածությունը՝ դավադրությունը իր ամբողջ թափով դրեցին գործի: Այդ՝ «Սատանական Փորձության» ընթացքը սրվեց դեռևս 1953 թվականին՝ Ստալինի թունամահումից հետո, ով արդեն պատերազմը հաղթել էր, ջիուդերին բնաջնջումից փրկել, 1934թ. լինելով պատմության մեջ առաջին ղեկավար անձը, որը տարածք էր հատկացրել ջիուդներին Բիրիբեյջանում բնակվելու համար՝ ըստ ջիուդական «երախտապարտության»՝ նենգսպանեցին: ՌԴշտություն՝ 1934թ. Ստալինը ջիուդների այն պնդմանը, որ իրենցով է պայմանավորված Սովետի գիտատեխնիկական պռոգնեքը, ջիուդներին լրիվ բավարար տարածք է հատկացնում բնակվելու, ասելով, «Դե որ այդպես է գնացեք ու զարմացրեք ամբողջ աշխարհին»՝ չգնացին: Բսկ 1935-1938թ.թ. կատարվեց հայտնի Ստալինյան հասարակության մաքրումը (учистку под эмблемой НКВД "Змея и меч") ջիուդներից, որոնք հիմա կոչվում են ռեպրեսիաներ՝ կապնված Ստալինյան անձի պաշտամունքի հետ:

Մոտ է, դա այդպես չէր: Ինչ է նշանակում ՆԿՎԴ-ի էմբլեմի վրա «Օձ և սուր» նշանը: Օձերը. ինչպես հայտնի է դրանք մարերն են, այսինքն ջիուդների խորհրդանշանը, իսկ սուրը դրանց դեմ պայքարի նշանը: Իհարկե, պատահական գոհեր էլ շատ եղան, դա էլ էր Ստալինի կողմից կանխատեսված, որպեսզի ջիուդների դեմ պայքարը պռոգնեսիվ մարդության ուշադրությունից չեղով: Բայցեայնպես հիմնական գոհը դարձավ ջիուդը: Ստալինը լինելով քաջ տեղյակ ջիուդա-մատոնական ծրագրերի վտանգին, գիտալքում էր, որ կամ պետք է լինի ջիուդամատոնական դոմինացիան Սովետում, այսինքն Սովետը քամուն տալ, կամ Սովետի ապագա գոյությունը պահպանել: Ստալինին 1953թ. թունավորեցին, նա մահացավ մենակ, առանձնասենյակում, իր իսկ կեղտի մեջ՝ տանջամահ լինելով: Դա ջիուդների լեքսիկոնով կոչվում է «մաարուֆյա»-ի ենթարկել: Նույն ժամանակվանից սկսված, արդեն մատոն Սուսլովի գլխավորությամբ (независимый кадровик Кремля) ձեվավորվում էր Կրեմլի հետստալինյան կադրերի ջիուդահոտայնացումը:

Ստալինին հաջորդած Խրուշչովը, երկար դիմադրեց և չգնաց ջիուդների քաղաքական «վանդալ» առաջարկություններին, նրան էլ դավադրաբար նսեմացրին և մեկուսացրին:

Հաջորդը՝ մատոն, «Բնայ Բրիտ» լոջայի անդամ Բրեժնեվը, լինելով շատ նենգ ու խորամանկ, բայց ոչ հմուտ անձնավորություն, ձեավորեց Կրեմլյան Պոլիտբյուրոյի անտեսանելի ջիուդարոմինացիան: Չնայած Սովետում մինչև վերջ էլ գործում էր ԿԳԲ-ի և ԳՌՈՒ-ի, «ԳՌԵՄ»-(գժանոց) և «ԱԳԱՄՖԵԼ»-(ջիուդների երրորդ էմիգրացիան Սովետից՝ ջիուդագրացիա) հատուկ ծրագրերի իրագործումը, այնուամենայնիվ, «Սատանական փորձությունը» դանդաղ, բայց վստահ ընթանում էր առաջ:

Սովետական Միության ԿԳԲ-ի նախագահ, պայծառ սիոնիստ՝ Յուրի Անդրոպովը, (իսկական ազգանունը Լիբերման) Ստալինից հետո Քաղբյուրոյի անտեսանելի կադրալիկ, գերվտանգավոր ջիուդ-մատոն Սուսլովի գլխավորությամբ, ԿԳԲ կազմում ընդունում էր միայն ջիուդներին, էթնիկ ռուսներին իհարկե չէր կարող մերժել: Արդյունքում ստացվեց, որ

ԿԳԲ-ի կեսը ջիուդ էին, կեսը էքնիկ ռուս: Նույնը կատարվում էր ԳՌՌԲ-ում: Պետք չէին նստել մնացած պետականության կողմնակիցները և նրանց բոլորի հետ՝ մինչև Գորբաչովը, վնասագործման հարցերը արդեն նույնպես լուծված էին: Գորբաչովին մնում էր միայն «Սադանական փորձությունը» հասցնել հաղթական փուլին: Սովետական ժողովուրդը անգամ չէր էլ կասկածում, որ ջիուդերի կողմից այդ աստիճան անշնորհակալ և անմարդկային դավադրություն կարելի էր սպասել: Գորբաչովը ժողովրդավարության քողի տակ (գլասնոստ, պերեստրոյկա) սկզբում թույլատրեց կուլեբրատիվները, ժողովրդին մեծ փողեր աշխատելու պայմաններ տալով, նրանց լիցքավորեց ՍՄԿԿ կարգերին դեմ, հետո կազմակերպեցին զինված հեղաշրջում, վերացրին աշխարհակալ Սովետական Միությունը: 1991թ ամբողջ Սովետական Միության մաշտաբով անցկացրին հանրաքվե՝ կողմ է արդյոք սովետական ժողովուրդը Սովետական Միության պահպանմանը, թե ոչ: Ժողովուրդը հակառակ դրանց սպասումների՝ բացարձակ մեծամասնությամբ արտահայտվեց Սովետին կողմ: Կեղծելով Սովետի կազմալուծման հանրաքվեյի տվյալները, ջիուդներ Կռալչուկն՝ Ռեյ-րաինա, Շուչեկիչը՝ Բելոռուս և Ելցինը՝ Ռուսիա, Բելովեժսկի Պուտչայում, հարբած, բաղնիքում 07.08.1991թ ստորագրեցին Սովետի կազմալուծման փաստաթուղթը: Նազարբաևը (Ղազախստան), որը նույնպես գտվում էր Բելոռուսում՝ Բելավեժսկում, նրան անգամ բաղնիք չորդեցին: Առաջ էին քաշվել այնպիսի «ազգային հերոսներ», ինչպիսիք են Ալեքսանդր Մոլոժնիցինը (հայրը Իսահակ Լոժենիցին), աֆերիստ-հոգեբաններ Կաչպերովսկին, Չումակը և այլ ջիուդա-մասոնական կաբալիստներ, ուղղակի ժողովրդի ճնշող մեծամասնությունը կազմող զանգվածներին սարքեցին իրենց երկրպագուներ: Կազմակերպեցին Սովետի տարբեր մասերում ազգամիջյան պետերազմներ (Միջին Ասիայում՝ Օշը, Մուղավիայում՝ Պրիդնեստրովյան, Ռուսիայում՝ Չեչնյան, Հայաստանում՝ Ղարաբաղը), որոնց քողի տակ, դիսիդենտների անվան տակ՝ ինչպես Հայաստանում «Ղարաբաղ» կոմիտեն էր, ԿԳԲ- գործիչ Լեոն Տեր -Պետրոսյանի գլխավորությամբ, Սոսկվայի ԿԳԲ-ում վերամշակեցին, վերապատրաստեցին, որպես իրենց հավատարիմ և անձնանվեր Ջիուդա-մասոնական ծրագրերի իրականացնողի, նշանակեցին իբր անկախացած Հայաստանի Հանրապետության ղեկավարներ: Արդյունքում, ինչպես Սովետի կազմի մեջ օկուպացնելուց, այնպես էլ դուրս չալրտելուց, Հայաստանը մնալով փաստացի բոլոր հանրապետություններից ամենատուժիվածը: Աղբրեջանը դուրս եկավ պետություն դարձած (որը երբեք այդպիսին չէր եղել և Աղբրեջան անվանում էլ չէր եղել), Վրաստանը ֆեդերացիայի վերածված, Միջին Ասիայի հինգ հանրապետությունները առանձին պետականություն ձեռքբերեցին, Բելոռուսը Լեհաստանի մի մասով հանդերձ՝ առանձին պետություն դարձած, Ռեյրաինան Դրինով և Լեհաստանի մի մասով պետականություն ստացած: Հայաստանը, նախկինում ունենալով հազարամյակների պետականություն ու պատմություն, Սեբրի պայմանագրով նախատեսված 186.000 քառ. կմ. տարածություն և 4.5—5 մլն ազգից զրկված, հետև էլ Ղարաբաղի պատերազմը գլխներիս բարդած դուրս չալրտվեց Սովետի կազմից: Բաջ գիտակցելով Հայի անհնազանդ և ազատական հատկանիշները, ջիուդները որոշեցին Ղարաբաղի պատերազմում մի քանի հազար Հայ զոհաբերել, «անկախ» երկիրը խրել հումանիտար աղետի մեջ և նրանց այդ տակալությունը գերազանց հաջողվեց: Այդ “քողի քսակ” սոսկալիները ունեին լիակատար հնարավորություն, գոնե դեռ Սովետի օրոք Նախիջևանն ու Ղարաբաղը ամրագրելին Հայաստանի Հանրապետության կազմում: Ջիուդներ Գորբաչովը, Շավարևաձեն, Ելցինը, Դրիչենկոն, Բուրբուլիսը, Գալդարը, Շախրայը, Դերեպասկան, Չուբայսը, Գուսինսկին, Բերեզովսկին, Աբրամովիչը, Ակսելբերգը, Սապալը, Պուտինը, Մարդաշովը և այլոք պետությունը տակնուվրա արին, հարստությունները և հանրային համաժողովները իրար մեջ բաժանեցին: Իսկ բացարձակապես մնացած բոլոր ջիուդները, հատուկ բանկային հաշիվներից՝ ժողովրդի աչքերը փակելու համար, օգնության կարգով, պահանջվող գումարները ստացան և մինչև հիմա ստանում են:

Գեներալ Ռոֆիլինին ու մյուս ընդհանադիրներին վերացրին կամ կալանավորեցին: Նախկին Սովետական Միության տարածքում «ոչ ջիուդ» ոչ-մի փողատեր գոյություն չունի: Ժամանակն է իմանալ, որ պետք չի խաբսնվել այդ ազգամունների «յան» վերջավորությանը, նրանք բոլորն էլ ջիուդներ են: Իսկ պետությունների ընդհանուր էկոնոմիկան

ջիւղերը սեփականացրին և այն պահպանելու նպատակով ժողովուրդներին կիսատուած են պահում, որպէսզի մարդիք համապագօրյա հացի խնորի լուծման քանքերից չուենան և չհամանակ, և հնարավորութիւն իրենցով զբաղվելու: **«Չագին բնի մեջ են խեղդում», - ջիւղական ասացվածք: Հավատացեք ուրիշ ոչ մի մարդկային արարած այս բառերը չի արտասանի:** Իսկ իրենք համգիատ շարունակում են իրենց «Մատանական փորձություն»-ը: Բոլոր արտադրական հիմնարկ-ձեռնարկությունները ավերեցին, իսկ դրսից Հայերի ստացած տրանսֆերտները բոլոր հնարավոր և անհնարին մեքողներով ձեռքներից վերցնում են: Օրինակ՝ այս տարի 30.000 տոննա կարտոֆիլ ժողովրդին արգելեցին արտահանել, պատճառաբանելով, թե վրացիք են փակել ճանապարհները, սմեն տարի ծիրանը, խաղողը հատուկ պայմաններ ստեղծելով փշացնում են, որ համկարծ մարդկանց սոցիալ-տնտեսական պայմանները չբարելավվեն ու ազգը չգնա հեղափոխության: Արդեն առանց վախի արտահայտվում են, որ այս (այսինքն Հայ) ազգը լավ ապրելու իրավունք չունի: Արդյունքում, 17 տարվա խաղաղ պայմաններում, Հայ ազգի մահացությունը ավելացել է 300%-ով: Իսկ սա սպիտակ եղեռն է: Այն, ինչին չկարողացան հասնել ջիւղներ Էնվեր, Թահապաթ, Ջեմալ փաշաները ջարդերի միջոցով, այսօրվա Հայաստանի ղեկավարութիւնը հասնում է խաղաղ պայմաններում արհեստական տնտեսական ճգնաժամների միջոցով: Սա դեռ ամենաահալորը չի: Հիվանդացիությունը Հայ ազգի մոտ ավելացել է 50--760 %-ով: **Հայաստանը պաշտոնապես ընդգրկված է դեմոգրաֆիկ ծերացող պետությունների շարքին: Ոչ մի հայ ազգի ներկայացուցիչ Հայաստանի ղեկավար կազմում չկա:** Մեր ունեցած վարելահողերը լրիվ բավականացնում են մեր հացը, կարտոֆիլը, պտուղ բանջարեղենը, շաքարը, բավարար բանակով արտադրելու համար: Մենք արտաքին ճանապարհի խիստ կարիք չունենք: Ծանապարիք պետք է ջիւղերին հանքային համաժոնները կիսահումքային վիճակում արտագրպանելու համար: Հիմա էլ ուզում են իրականացնել վերջին հազարամյակի ամենահայադավան քայլը՝ ճանաչել Դարսի պայմանագիրը: Այդ հրեշավոր քայլը վերջ կդնի Հայի ապագա կատարվելիք բոլոր գործողություններին: Մենք Թուրքիայի հետ այսօրվա սահմանը բոլոր միջազգային օրենքների համաձայն չենք ճանաչում, դա մեր հողն է: Թուրքիայի հետ ցանկացած պայմանագրի մեջ «սահման» բառը օգտագործելը արդեն նշանակում է սահմանը՝ այսինքն Դարսի պայմանագիրը ճանաչելը և ընդհանրապես **առանց Եղեռնը ընդունելու նախապայմանի՝ Թուրքերի հետ ցանկացած բարի դրացիական քայլ՝ Հայ ազգի հանդեպ պետական դավաճանություն է:**

Որպէսզի համոզվեք այդ տակաւնքների ջիւղ լինելու մեջ (անբթակ ականջները, «բուրատիւն» բիթը, «շիմկանք» դունը, «գորտ» աչքերը, կախ ընկած ներքեի պտուղը), նայեք ամեն փողատիրոջ, մեծահարուստի, թանկարժեք մեքենայի ղեկին նստածի աշկանջներին, նրանք անպայման առանց բլթակների են, կամ կպած բլթակներով: Իսկ հետո նայեք ձեր իմացած բոլոր հայերի ականջներին: Ծննդյան 8-րդ օրը թլփատելու արդյունքում ջիւղները գիտակցաբար գրկում են երեխային վերին չորսը չաքրաների ձեւավորման հնարավորությունից, արդյունքում երեխան գրկվելով հանդերձ բարոյական բոլոր հատկություններից՝ գրկվում է այդ հատկությունների ներվային համակարգի օրգանիզմին պետք գալուց: Իսկ այդ ներվերի կենտրոնը օրգանիզմում տեղակայված է ականջի բլթակում և ժամանակի ընթացքում պետք չլինելու պատճառով օրգանիզմը գոկվում է բլթակներից: Նույն՝ 8-րդ օրը թլփատելու արդյունքից օրգանիզմում սկսվում է սեռական օրգանների վերնորմալափորված հատկությունների պատալոգիա, իսկ սեռական օրգանների ապատալոգիայի արտապատկերը դեմքի վրա դա քիթն է՝ բոլոր ջիւղների բթերը կամ սրածայր են կամ այլանդակ տեսք ունեն: Իսկ, ինչպէս հայտնի է ամբողջ մարդկությանը, բոլոր դուրս ընկածները հիմնականում ջիւղուղիներն են, գոմիկները՝ ջիւղներ: Եթե ուշադիր նայեք եեխայի դեռես արգանդում գտնված պատկերը (նկարը), կտեսնեք, որ այն խիստ նման է, ավելի ճիշտ ականջի արտապատկերն է, որի գլուխը հենց ականջի բլթակն է: Թլփատման արդյունքից երեխան գրկվելով ամենավերեւի՝ «սահաարար» չաքրայից, որը կոչվում է գագաթային և այն համարվում է տիեզերքի՝ Արաքի հետ կապի չաքրան և մարդու մոտ տրամաբանական զարգացման արգասիկն է համարվում, դա մարդու ուղեղն է, որի արտապատկերը ականջի բլթակն է և որը ջիւղների մոտ բացակայում է: Նույն սեռական օրգանների ամնորմալ զարգացվածության արդյունք է ջիւղների մոտ աչքերի անընդհատ

լարվածությունից դուրս պրծաց վիճակը՝ սեռական մոեզնություն:

Կպած բլթակներով անձինք համարյա բոլորը Կիլիկիայից գաղթածներն են, որոնց մի մասը ջիուղներ են, իսկ առանց բլթակների, հրեշի ականջներով, հատկապես սրածայր քթերով, պահպանված հրոսակային ջիուղներ են: Անուն, ազգանուններով ստուգելը դժվար չի՝ այսօրվա գրեթե ամբողջ ղեկավար կազմի, ոստիկանների, դատավորների, ռադիոհեռուստավարների, քաղաքական կուսակցությունների առաջատարների, պատգամավորների հետ համեմատել: Պարզ է իրավապահ մարմիններում պետք է լինեն միմիայն իրենց մարդիկ: Բանակի և հատուկ ծառայությունների սպաներին այժմ հատուկ ուշադրություն է դարձվում, որ ջիուղներ լինեն բացարձակապես բոլորը: Հիմա կբվա, թե շուրջբոլորը ջիուղներ են: Սա անգամ ծիծաղելի է: Այդ իրենք են տարածում ժողովրդի մեջ, իբր Հայաստանում, Վրաստանում, Ադրբեջանում, Ռուսաստանում մեծամասնություն են կազմում: Չնայած, Ղարաբաղի բնակչության քանակը 147.000-ից հասցնելով այժմյան 70.000-80.000-ի հատուկ նպատակ ունեն: ՌԲզում էին Պրիդնեստրովիայի և Հարավային Օսեթիայի օրինակով, հայտարարելին ջիուղական հանրապետություն: Հիմա էլ դեռ գործում է ալդպեսի մի ծրագիր՝ թեկուզ մտցնելով Ղարաբաղը Ադրբեջանի կազմի մեջ, միայն թե իրականացնեն խնդիրը:

Սովետի, որը համարվում էր Իգորեյին «խիստ հակադրված» պետություն, քանդելն ու ծախելը արդարացնելու միտումներով, ժողովրդին խաբում են, թե իբր Սովետը ինքը փլուզվեց, հույս ունենալով, որ նոր սերնդին կհամոզեն, քանի, որ նրանք արդեն ծնվել են կամ մեծացել ոչ Սովետական Միությունում:

Եթե Սովետը ինքը փլուզվեց, ապա որն էր Սովետին դեմ կամ կողմ քվեարկելու 1991թ մարտի 17-ի Սովետի համամյութենական հանրաքվեն անցկացնելու նպատակը՝ ինչին ժողովրդի ճնշող մեծամասնությունը Սովետին կողմ քվեարկեց: Մակայն Գորբաչովն ու Ելցինը այն ուղղակի կեղծեցին՝ 1991թ. դեկտեմբերի 25 Սովետը փլուզին:

Այսօրվա ջիուղական ամենավտանգավոր և հետագայում իրենց համար ամենապատասխանատու վարքերից մեկը դա առաջադեմ անձանց և հասարակության միջեվ արհեստական բարդանքների (պրոբլեմներ) կազմակերպումն է: Այդ գերվտանգավոր հանցանքը շատ և շատ օջախներ քանդեց, շատ և շատ ընկերների թշնամացրեց, շատ և շատ բարեկամների օտարացրեց: Այս վարքը ներելի չպետք է լինի երբեք:

Հայ աղջիկները տանն են մնացել, հայ երիտասարդները Ռուսաստաններում այլազգիների հետ են ամուսնանում: Հայաստանում պոռնկությունը հասել է ամենաանկնարագների մաշտաբների: Ջիուղների վրա դա չի ազդում, որովհետև նրանց մոտ կրոնով և դաստիարակությամբ դա համարվում է սովորական, անգամ գովելի և խրախուսելի վարքաչի: «**Մեր կովի հորթը միշտ էլ մերն է, ցուլ է պետք ճարել ընտրյալ**», ջիուղական իմաստախոսություն:

Սովետը քանդելուն առընթեր ջիուղները հատուկ կազմակերպեցին բանդիտական խմբեր, որոնց, բացարձակապես բոլորի ղեկավարները, հանձինս «օրենքով գողերի», նախօրոք տեղեկացված և նախապատրաստված իրենց մարդիկ էին: Այսպիսով ամբողջ Սովետական Միությունից «կամերասանտ» անվան տակ սպանվեցին 800.000-ից առավել ընտրյալ, գործունյա և առաջադեմ երիտասարդներ, որոնք, ինչպես «Միոն հմուտների արձանագրություններ»-ից գիտենք, համարվում են ջիուղների ամենավտանգավոր թշնամիները՝ առաջատար միջին խավը:

Այժմ էլ իրենց մարդկանց սարքում են արհեստական դիսիդենտներ, իբր քաղաքական բանտարկյալների տեղավորում բանտերում, հեղափոխությունների կամ հեղաշրջումների հաջողոջյան դեպքում, իրենց պահեստային լիդեռներ (առաջատարներ) ունենալու նպատակով: Այսօր չկա ոչ մի պաշտոնական քաղաքական ուժ, թեկուզ ընդիմություն, որոնց առաջատարները ջիուղ չեն, կամ նրանցով կառավարվող:

Միևնույն է՝ «փորձված գայլը երկու ոտքով է թակարդ ընկնում»:

Մարդկության հանդեպ արդի ամենահզոր գեներն են համարվում պիստիցիդները, կոնսերվանտները, բիոմոդիֆիկացված ծագմամբ կենդանական կամ բուսական սննդեղներ և որ ամենավտանգավորը իոնիզացված և ոչ իոնիզացված էլեկտրոմագնիսական ճառագայթումները: Դրանք նախ անտեսանելի են, հետո էլ ոչ թե միանգամից, այլ աստիճա-

մարար են ազդում մարդու օրգանիզմի վրա, բայց ամենավտանգավոր գործոններն են համընդհանուր առողջության համար: Իբր Հայաստանում բջջային կապի երկու օպերատորները քիչ էին, ջիւղները երրորդ օպերատորին մտցրին: Այսօրվա փոքր Հայաստանի համար սրանք չափից դուրս վտանգավոր էլեկտրոմագնիսական ճառագայթման ազդեցության դաշտեր են առաջացնում, որոնք հիմնականում բացասական ազդեցություն են ունենում իմունոսիստեմայի, գենոսիստեմայի վրա:

Հ.Հ. օրենքներով, չնայած Եվրոպայի մարդու իրավունքների կոնվենցիայի անդամ լինելուն, մինչեւ հիմա նախատեսված չի բարդականության, պատվի, արժանապատվության դիմաց փոխհատուցման հոդվածներ: Հասկանալի է, թե Հայ ժողովուրդը ինչքան է ինչպիսի պահանջներ կենդանիացնում դատարան՝ ի դեմս իշխանությունների: Հայ ազգի համար փակ են արվեստի, սպորտի, մշակույթի բնագավառների դռները: Այժմ էլ օրենք են ընդունել, որ երեք տարի չբացահայտված տուրքերի և վարկերի հետագա բացահայտումը ուժ չի ունենա: Այսինքն օրինականացնում են իրենց կողոպտածը: Հայաստանում գոյություն ունեցող բոլոր հիմնարկ-ձեռնարկությունները և ուսումնական հաստատությունները, բոլոր արվեստի օջախները, կինոթատրոնները, հյուրանոցները, բնակելի շենքերը, փողոցներն, մետրոն, կամուրջներն, ջրատար և կոյուղու խողովակաշարային կառույցները, հայ ազգի սեփական տներն ու շինությունները, բացարձակապես բավարար քանակությամբ առետրական հիմնարկները, կաֆե-ռեստորանները, բանգարաններն ու պատկերասրահները կառուցվել են Սովետի օրոք: Այժմ այդ բոլորը «կեղծյան» ջիւղերի սեփականություններն են: Հայ ազգը, ընդամենը 70 տարում, Մեծ Եղեռնից հետո, Սովետի օրոք, տվեց 100-ից ավելի գեներալներ, 4-ը մարշալ և 1 ադմիրալ (Բաղրամյան, Բաբաջաբյան, Խուշյանով՝ Խոսեֆերյանց, Աղանով), 106 հերոս, 27 Փառքի օրդենի լրիվ կապալեր, Թամանյան Դիվիզիան (Ն.վ. Սաֆարյան) հասավ Բեռլին: Սովետի բոլոր հարստությունները պատկանում էին մեզ՝ Սովետի ժողովրդին: Ռժտումը ձրի, բուժումը ձրի, հիմնական մասի բնակարանները ձրի, ապրուստը էժմա, համարյա ամեն ընտանիք մեքենա ուներ, որոնք մինչեւ հիմա պահպանվում են: Բոլորի տները կամ պետական, կամ ինքնաշեն ջեռուցումամբ, անվրտանգ և ապահով մարդկային կյանքով էին ապրում: Հիմա, միայն ջիւղերը սեփականացնելով լրիվ Սովետի հարստությունները և էկոնոմիկան, դարձան ամեն ինչի տերը և մեզ կառավարողները: Հիմա Հայաստանում, ինչպես և նախկին Սովետի ամբողջ տարածքում, բացի Սերժաբյան երեք հանրապետություններից և Թուրքմենստանից, ամեն մի հանրապետության ազգերի անվան տակ, ջիւղերը իբր բնիկներ, յուրացնելով ժողովրդի ամբողջ պատկանելիությունը և երկրի ընդերքը, ճորտացրել են բնիկներին և նախապատրաստում են ստրկացման: Այդ Սովետը, որտեղ լրիվ էկոնոմիկան պլանավորված էր, որի պետական բյուջեն մեկ տրիլիոն դոլարից ավել էր, որի վալյուտային և ոսկու պահեստարժեքը նույնպես տրիլիոն դոլարից ավել էր, այդ ինչպես կազմարյուծվեց, որ այժմ նրա տեղում հայտնվեցին բացարձակապես բութ՝ մատր մատին չկայցրած 200-ից ավել ջիւղ միլիարդատերեր և որ բոլոր հանրապետությունների բնիկները, ընդ որում և Ռուսաստանինը, չբավորեն են, իսկ բոլոր անբան, գող, անմակարդակ, առանց գիտական և հոգեւոր արժեքների ջիւղերը, միայն իրենց հատուկ մաֆիոզ կազմակերպվածության շնորհիվ՝ ամենատեր:

Չկա հայ ազգի ոչ մի փողատեր, սեփականատեր, պաշտոնյա անձ: Հայ ազգը իր սեփական հայրենիքից օտարացված է: Չի մասնակցում ոչ քաղաքական, ոչ տնտեսական, ոչ քաղաքացիական բնագավառներում իրեն իսկ վերապահող հարցերի լուծմանը: Հայ ազգը լրիվ բարոյալքված է, իր հայրենի հողի վրա լրիվ իրավագուրկ, եթե այսպես շարունակվի մի քանի տարի, ապա ջիւղերի երազանքը կկատարվի՝ Հայաստանում հայ չի մնա և Հայքը կդառնա ջիւղական տարածք: 21-րդ դարում հայր ոչ միայն ինքն է թերի սնվում կամ իր երեխաներին է թերի սնում, կամ վատ հագնվում, այլ անգամ տարրական հիգիենիկ խնդիրները չի կարողանում լուծել: Սա ամենամոթալի երեւոյթն է այսօր, որի մասին անգամ բարձր չի կարելի արտահայտվել: Այնինչ, ջիւղերը վայելում են մեր երկրի հարստությունները, հանգստանում մեր հանգստյան տներում, վաճառում մեր երկրի ընդերքը, քառիս բուն իմաստով օգտագործում մեզ, ճորտին համապատասխանող թուլափայ կտոր գցելով, լուծում իրենց հարկավոր բոլոր հարցերը, և շատ էլ բարվոք՝ տարականի մման բազմանում: Դա այն ջիւղն է, որը ամաչում է ասի, որ ինքը ջիւղ է, որովհետեւ բացի

բացարձակապես բարոյագործի լինելը, ամաչում է, որ իր կնոջ ու աղջկա համար պատե-
րագինաց չկա, չունի երգ ու տաղ, չունի երաժշտական գործիք, չունի ազգային խոհանոց,
չունի հարգանքի ու պատվի հասկացողություն: ԵՎ վախենում է որ ասի թե ինքը ջիուդ է,
որովհետև ինչ ունի-չունի բացարձակապես գողության, խաբեբության ու պոռնկության
արդյունք է, երբեք ոչինչ չի կառուցել, արտադրել և ընդհանրապես իր ամբողջ պատմութ-
յան ընթացքում չի տվել ոչ մի հայտնագործություն և ոչ մի տաղանդ: Եվ այդ պրիմիտիվ
ժողովուրդը դեկավարելով մեզ, շատ էլ արագ տեմպերով տանում է դեպի միջնադար, դեպի
իրենց հատուկ անսպասարկիմ իրավիճակ:

Այսօր, Հայաստանում ուսանողների քանակը 50%-ով պակասել է: Եթե այսպես շարու-
նակվի՝ շատ շուտով կհասնենք Աֆղանստանի կարգավիճակին՝ 80% անգրագետ:

Տարբեր ազգային պատկանելություն ունեցող մարդիկ ոչ մի գիտաշխատող իրեն վայել
չի համարում ջիուդերի ներքո գործել, իսկ ջիուդերը, բնության կողմից, առավելեւս նենգ
դաստիարակության բերումով, օժտված չեն նման հատկություններով և արդյունքում Սովե-
տական ծաղկուն գիտական մակարդակը այսօրվա դրությամբ նողկալի վիճակում է:
Ջիուդները, իրենք, ունենալով միջինից ոչ բարձր ստեղծագործ և հնարամիտ մակարդակ,
իրենց համար նեցուկ են համարում մեր ազգի միջինից ցածր մակարդակի տեր զանգ-
վածին, որը իր հերթին մեծամասնություն է կազմում, ընդհանրապես բոլոր ազգերի մոտ և
նրանց խաբբաբերելով, անամոք, ցած, սուտ, անվայել խոստումներով, հասել են քաղաքա-
կան ժամանակավոր առեղծի մեծ հաջողությունների՝ ճիշտ է, ողբերգություն խոստացող, և
առանց հասկանալու, որ ամենահայրենասեր և կռվողը հենց այդ խավն է և, որ հանկարծ
այդ խավը վերջնականապես իմացավ իրողությունը, այդ խավին հետո ոչ որչի կարողանա
շեղել ոճրագործությունների ճանապարհից: Ահա թե ինչու դարերի ընթացքում ջիուդներին
անընդատ անխնա կոտորել է հասարակ ժողովուրդը, ինչպես իրենք են անվանում՝
«ամբողջը»: «Ինչ ցանկ էս, այն էլ կհնձն»»: Հասարակ ժողովուրդին իհարկե հեշտ է խաբե-
լը, բայց պետք չի մոռանալ, որ հետո, ընդհանրապես անհնար է նրան համոզել, մինչև
ինքը իր ուզածը իր սեփական աչքով չտեսնի: Ստեղծված իրավիճակը ազգի և հայրենիքի
համար ճակատագրական վտանգավոր իրադրության է վերածվել, թե արտաքին, թե ներ-
քին հարաբերությունների հարթություններում: Այսօրվա այս ջիուդախաղերի ամեն մի
տարին մեր սերունդների վրա տասնյակ տարիներ է նստելու: Հայ ազգի այս ամենը ըմբռ-
նող յուրաքանչյուր որդի, քանի դեռ ուշ չի, պարտավոր է տեղեկացնել բոլոր Հայերին
արդի այս գերվտանգավոր սոսկալիկների՝ «Սատանայական փորձություն» ծրագիրը իրա-
կանացնող հրեշալիքների նպատակներին: Ջիուդների ամեն մի, թեկուզ շարքային ներկա-
յացուցիչ, լավ տեղյակ է այս ամենից և նրանցից ամեն մեկը քարոզչական շուրջօրյա
նվիրված աշխատանքների մեջ է: Հասարակ, անտեղյակ ջիուդ չկա և շատ վաղվանից:

Իրենք լինելով քաջատղյակ և ամենօրյա ծրագրավորված աշխատանքների իրակա-
նացնող, անտեղյակ մեր ազգին համարում են «միամիտ ոչխարներ»: Եթե մեր ազգի շար-
քային ներկայացուցիչը անտեղյակ է այս ամենից, ես համարում եմ, որ մեղավորը այսօր
Հայ ազգի գրագետ և իրավիճակից տեղյակ ներկայացուցիչներն են: Մեր սրբազան
պարտքն է, որ այս ամենից անտեղյակ Հայ չլինի: Տեր-Պետրոսյանական «Պալքար մինչ-
էս վերջ»-ը դա ջիուդական քարոզ է, որը նշանակում է պալքար մինչէս Հայի վերջն
ուճիուդի աշխարհին տիրելը: Մենք, Հայերս դեռ չենք ազատագրվել և մեր կոչը պետք է
լինի «Ազատություն կամ մահ»: Իրենց ստրատեգիան հետևյալն է.

--Շարունակել ստրկացնող «սատանական փորձություն»-ը, եթե խաբանվի, ապա՝ բոլոր
միջոցները կիրառել մնալու թալանածի օրինականացված տերը, եթե ոչ՝ կեղծ հայ մնալը
և հայի բարի լինելուն շահագործելը միշտ էլ կա ու կա:

ԱՆԳՐԱԳԵՏ ԷԿՈՆՈՄԻԿԱԹԵ «ՍԱԳԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅԱՆ» ՓՈՒԼ

ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿԱՐԳԱՎԻՃԱԿԸ Ա.Ա.Հ.Մ.-ում

**Միութենական մաշտարի Ինդուստրիալ-ագրարային հանրապետություն
Ազգային հարստությունը առանց անասունների և հանքային հանածոների-42 մլրդ.ռ.
Գրագիտությունը լիակատար-համաժողովրդական
Սոցիալական բարձր մակարդակ, տնտեսապես կայուն կազմակերպված
Գիտատեխնիկական բարձրագույն մակարդակ
Քաղաքական բացարձակապես անդորր իրավիճակ
Արդյունաբերական միանգամայն բարձրագույն մակարդակ**

Մի խոսքով՝ բոլոր բնագավառներում կատարյալ հանրապետություն: Միայն դարավոր դիտերիմ բշմամին կծեռնարկեր ոտնաձգություն հարյուրամյակներ շարունակ անսահման զրկանք ու տառապանք կրած, միլիոնավոր անմեղ գոհեր տված, կտրված հայրենի հողի և բնության կողմից մարդուն հատկացված էլեմենտար բարիքներից օգտվելու իրավունքից, առաքելությամբ բարեկիրթ, բարեկերտ, բարեկեց, բարոյագոյ ու Արեւի անխտրականությամբ բարիկամ Հայ ազգի հանդեպ, միայն և միայն այն պատճառով, որ առաջին արարված մարդն է Հողագնդի վրա և առաքելությամբ Արիության սերմանող՝ կեղծիքի ու անբարոյի կանխիչ, սրբահամ քրմեր ծնող, լրբության ու կեղծավորության արմատախիւլ ամող է: Ո՞ր սոսկալի ոտողների կողմից օկուպացիան կարող էր կատարյալ պետությանը և ժողովրդին հասցնել այս աստիճան ողբերգալի իրավիճակին և միջնադարյան նողկալի այս մակարդակին:

Այդ ի՞նչ պատճառներ են և ի՞նչ սոսկալի ոտող է՝ փորձենք պարզաբանել: Բայց, մինչեւ պարզաբանությանը անցնելը, ներկայացնենք Հայի արդի սոցիալական և տնտեսական աննկարագրելի ծանր վիճակը: Նախ ասեմ, որ քաղաքական, տնտեսական, սոցիալական վիճակները ուղղակի կապի մեջ են միմյանց հետ, և եթե որեւէ ուժ ոտնաձգություն է կատարում ազգի քաղաքական կերպի վրա, ապա նա ի նկատի ունի տնտեսական և սոցիալական վիճակների փոքրարացում, որը իր հերթին շրթայաբար կազդի ամուսնության, ամուսնալուծության, հոգեկան վիճակի վրա, կապված ընթացիկ միմիմայ, բայց պարտադիր ծախսերի, ուսման, կենսական, առողջական վիճակները ապահովելու հետ, որը իր հերթին անմիջապես կազդի ազգի բնական աճի և արդի պայմաններին չհամապատասխանող գիտական մակարդակի վրա: Այսինքն վատ սնվելը, մերվային ապրումները, առողջական վիճակը սպառնում են և ազգի քանակը և մնացած քանակի գենոֆորդի կայացվածությունը՝ ինչին դարեր շարունակ ձգտել են վայրագ և արյունարբու հոտեր: Արդյո՞ք այսօրվա Հ.Հ. քաղաքականությունը այն ժամանակների նույն գիշատիչ կենդանիների քաղաքականությունն անելով, մի կտոր հացը հետներս կիսելով, մատնեցին մեզ բոլորիս, հարքատությունները իրար մեջ բաժանեցին, էկոնոմիկան ամբողջովին հոտայնացրին, համարելով, որ մենք ոչխար գոյեր ենք, հույս ունենալով, որ մենք ել «կուտենք» այս ամենը, իրենք էլ մեր այսպես կոչված «եղբայրները» կմարսեն, ու եթե չստացվի մեզ ստրկացնելը, մեզ համար իրենց “հայ” լինելը միշտ էլ կա ու կա, վատագույն դեպքում կաշառք կտան, կլինեն մեր վերադասները, ոչինչ՝ այդ ձեռով կշահագործեն:

Այսօրվա Հայի գոյատևման որոշ ցուցանիշներ համեմատենք Սովետական ժամանակաշրջանի ցուցանիշների հետ, բացահայտելով հանդերձ արդի իշխանությունների վա-

րած հակահայկական, հակամարդկային, հակաեղբայրական, հակարնկերական, հակա-
բարեկամական, հակահարեւանային, հակահամաքաղաքացիական, հակահամաերկրա-
ցու «սատանայական փորձություն» քաղաքականությունը և մեզ հետ կտոր հացը «մաքուր
սրտով» կհսելու նպատակը:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՋԱՐԴԵՐԸ

1.	1-301թ.թ.	Հայաստան	Հռոմ. լեզիոներ	մասայական
2.	301-387	Հայաստան	ցիոյ եկեղեցի	մասայական
3.	640-854	Հայաստան	արաբներ	մասայական
4.	880-1044	Հայաստան	ցիոներ	մասայական
5.	1048-18..	Հայաստան	թաթար-մոնղոլ	մասայական
6.	1894	Սասուն	թուրք. բանակ	300.000 հայ
7.	1895-96	Կենտրոնական Հայք	թուրք. բանակ	մասայական
8.	1904	Սասունի ապստամբությունը	թուրք.բանակ	մասայական
9.	1905	Շուշա, Բաքու, Նախիջեւան, Երեւան	թուրք. բանակ	մասայական
10.	1909	Ադանա, Կիլիկիա	թուրք. բանակ	30.000
11.	1915-23	Մեծ Եղեռն	թուրք. բանակ	3.500.000
12.	1919	Սովից և տիֆից Հ.Հ.-ում	դաշնակներ	150.000
13.	1920	Ուրիշա, Աջն, Այնթափ, Ջեյթուն	թուրք. բանակ	մասայական
14.	1920	Թուրք-Հայկ. պատերազմ	թուրք. բանակ	մասայական
15.	1920	Ջավախքի էթնիկ հայերին	թուրք. բանակ	20.000
16.	1921	Հակասովետական ապստամբությ.	կարմ.բանակ	անհայտ է
17.	1937	Կոմունիստական տեռոր	կոմունիստն.	250.000
18.	1941-45	Հայրենական մեծ պատերազմ	մազիստներ.	300.000
19.	2001-2012	Ազատ, անկախ Հայաստան	սիոնիստներ	820.000

ԲՆԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ԹՎԱՔԱՆԱԿԸ

1913	6,5մլն	Մեծ Հայք	1985թ.	3.316.600	Սովետ. Հայաստան
1918թ	830.000	Հայաստանի Հանր.	1991թ	3.574.500	Սովետ. Հայաստան
1920թ	720.000	Հայաստանի Հանր.	1993թ	3.722.300	Անկախ Հայաստան
1922թ	782.000	Սովետ. Հայաստան	1999թ	3.798.200	Անկախ Հայաստան
1926թ	881.300	Սովետ. Հայաստան	2000թ	3.226.000	Անկախ Հայաստան
1939թ	1.282.000	Սովետ. Հայաստան	2007թ	2.000.000	Անկախ Հայաստան
1959թ	1.763.000	Սովետ. Հայաստան	2008թ	1.900.000	Անկախ Հայաստան
1970թ	2.491.900	Սովետ. Հայաստան	2011թ.	1.800.000	Անկախ Հայաստան

ԲՆԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ԴՐԱՄԱԿԱՆ ԵԿԱՄՈՒՏԸ

/ամսական միջին եկամուտը/

1980թ	1990թ	2005թ	2007թ	2010թ.
163ռ.	231ռ.	1600դր	22.287դր	31.553դր
163դր	231դր	40դր	60դր	85դր

ԱՂԲԱՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱԿԱՐԴԱԿԸ

տարի	աղքատներ /բնակչության %/	շատ աղքատներ /բնակչության %/
1990թ	-----	-----
2004թ	34.6 %	6.4 %
2005թ	29.8 %	4.6 %
2006թ	26.5 %	4.1 %
2007թ	25.0 %	3.8 %
2008թ	45.0 %	18—20 %
2009թ	70.0 %	25 %
2010թ	70.0%	25%

Բնակելի շենքերի գործարկումը

1975-1980	5.585.000 քառ.մետր օգտ. մակերես	15.400 բնակ
1980—85	5.414.000	83.900 բնակ
1986	1.290.000	18.200 բնակ
1987	1.142.000	15.800 բնակ
1988	1.126.000	14.500 բնակ
1989	1.547.000	19.300 բնակ
1990	1.239.000	19.000 բնակ

1990թ բնակելի շինարարության և սոցիալ մշակութային օբյեկտների համար կատարվել են 1.481.000ռ ներդրում: Նրանց տեսակարար կշիռը կազմում է ժողովրդական տնտեսության մեջ կատարված ընդհանուր ներդրումների 46 %:

Գյուղական վայրերում բնակելի շենքերի գործարկումը

1975-80թ.թ.	1.422.000 քառ.մետր օգտակար մակեր.	900 բնակարան
1980-85թ.թ.	1.258.000	800
1986թ.	317.000	200
1987թ.	382.000	250
1988թ.	289.000	180
1989թ.	793.000	420
1990թ.	364.000	250

Սոցիալ մշակութային նշանակության օբյեկտների գործարկումը

	1985թ.	1989թ.	1990թ.	2008թ.	2009թ.
Դպրոցներ	13.300 աշակերտ տեղ	9.400	--	--	--
Նախադպրոցական	5.700 հազար տեղ	1.400	--	--	--
Հիվանդանոցներ	220 մահճակալ	560	--	--	--
Պոլիկլինիկաներ	1.126 հաճախում	560	--	--	--
Սշակույթի տներ	4.600 տեղ	800	--	--	--

Դաշնակցական Հանրապետության ստեղծումից երկու տարվա ընթացքում բնակչության քանակը 210.000-ով պակասեց, ուշադրություն դարձրեք՝ պակասեց: Ինչի համար են ասում ուշադրություն դարձրեք՝ որովհետև Սովետը քանդելուց հետո ինչպես իրենք են կոչում՝ երրորդ հանրապետությունը ստեղծելուց հետո նույնպես բնակչության քանակը պակասեց, բայց 1,8 միլիոնով: Ոչինչ չե՞ք կռահում: Սովետական կարգերը հաստատելուց հետո Հայաստանը փաստորեն միանգամայն նորից վերակառուցվեց: Մինչ այդ չկար ոչ մի արտադրություն, գյուղատնտեսությունը՝ ջիւղ-թուրքերը վերացրել էին, չկային ինստիտուտներ և համալսարաններ, դպրոցներ և մանկապարտեզներ, կուլտուրայի և արվեստի օջախներ, երաժշտական ու սպորտային դպրոցներ, ճանապարհներ ու բնակելի շենքեր: Ես ձեզ խնդրում եմ ուշադիր նայեք ամեն մի աղյուսակի և ոչ մի բացատրության կարիք չի զգացվի: Առաջին տասը տարիների ընթացքում Հայաստանում, որտեղ անգրագիտությունը 90%-ից բարձր էր՝ վերացավ և Հայ ազգի թվաքանակը մեկ միլիոն գերազանցեց: 1700-տարիների ընթացքում առաջին անգամ Հայր օրենքներից օգտվելու իրավունք ստացավ, այսինքն առաջին անգամ իրեն զգաց լիիրավ մարդ (իսկ հիմա)՝:

Ազգի բնական աճը 1922թ կազմում էր 24.8 տոկոս, իսկ այսօր 1.1 տոկոս է: 11-մարդ ծնվում էր՝ 3.7 մահանում, այսօր 11 մարդ ծնվում են՝ 8.8 մահանում: 1920թ 1414 Հայ բնակարանով ապահովվել են, 1922թ՝ 395-Հայ, 1940թ՝ 764 Հայ, իսկ այսօր՝ վերջին 18 տարիների ընթացքում ոչ մի Հայ աշխատավոր բնակարան չի ստացել:

Վերցնենք ավելի ուշ տարիներ: 1984թ. միայն մի ամսվա աշխատավարձով Հայր կարող էր գնել 1900 կգ հաց, կամ 150 կգ պանիր, կամ 1700 կգ կարտոֆիլ, կամ 120 կգ միս, կամ 220 կգ շաքար: Սթափվեք ու մի քիչ մտածեք, թե ինչու ջիւղները քանդեցին Սովետական Միությունը: Հիմա այդ բոլորը իրենց է պատկանում, իսկ մենք իրենց մոտ միմիայն ստրուկների կարգավիճակում ենք:

Բնակչության հիվանդացիությունը՝ նայեք ուշադիր աղյուսակը, ավելացել է 70-ից մինչև 560%-ով: Ամենավտանգավորը, որ ՀՀ-ում հղի կանանց 10-ից 9-ը բժշկական միջամտության կարիք են զգում և թերաժնունդների ահավոր քանակ է:

ՀՀ Գիտությունների Ակադեմիայի բոլոր յոթը բաժինները և 33 գիտահետազոտական ինստիտուտները չեն գործում, գյուղատնտեսությունը, արդյունաբերությունը մեկի են բերված: Սովետից ավանդված 1480 ձեռնարկություն բոլորովին ավերված են:

Սովետական տարիներին կառուցված էին միանգամայն բավարար քանակի և որակի 800 գիտարտադրական հիմնարկ ձեռնարկություններ: Այդ հիմնարկները ավերված են: Գյուղատնտեսությունը գործում է 27 տոկոսով: Գյուղատնտեսական մեքենա-տրակտորային բազան հանրապետությունում գերակշռաբար չի բավականացնում՝ եղածը մաշված է: Հողերի պարարտացում 18 տարի է չի կայացվում: Գյուղատնտեսական ապրանքների պատվեր պետության կողմից չի հատկացվում:

Տեղական հումքի վերամշակման հատուկ տեխնոլոգիան բացարձակապես բացակայում է: Բնական պաշարները օտարների կողմից Հայաստանում միմիայն առաջնային ամենաթունավոր վերամշակումից հետո, էժան գներով որպես կիսահումք են արտահանվում:

Հայաստանի ոսկու հանքերը վաճառված են օտար ջիւղների:

Երկաթուղին, գազամուղները, էլեկտրոցանցը օտար ջիւղների ձեռքերում են:

Հանքային ջրերը՝ Հայի և Հայաստանի իրավասությունից օտարացված են:

Պարենային անվտանգության հարցը Հայաստանում չի համարվում ամենաառաջնահերթ և լուծված է ընդհամենը 25-30 տոկոսով: Հայաստանին պահանջվող 600.000 տոննա հացահատիկից արտադրվում է միայն երրորդ մասը, չնայած բնական հնարավորությունները լրիվ բավական են 10 միլիոն բնակչի կերակրելու համար:

**Հիմնական Սննդի օգտագործումը Սովետական տարիներին և այժմ
/կգ/տարի/**

	միս /կգ/	կաթ/լ/	ձուկ/կգ/	շաքար/կգ/	հաց/կգ/
տարի \նորմա	50	250	8	35	150
1940	23.2	124.4	7.6	10.8	190.0
1952	30.0	168.0	11.2	19.6	170.0
1955	41.2	2.9.2	13.6	2.0	153.6
1960	57.2	302.0	13.2	24.8	134.4
1965	58.0	322.8	16.4	26.0	133.6
1970	72.0	381.6	19.2	25.6	122.4
1975	82.4	396.8	18.8	24.8	112.4
1980	80.0	411.2	18.8	23.6	101.2
1985	78.4	389.6	18.8	21.2	91.6
1989	76.8	391.6	17.0	21.3	84.7
1990	74.1	378.9	17.2	20.8	85.7
1991	68.3	345.4	16.2	18.5	91.8
2007	13.4	18.1	1.7	9.2	159.0
2012	15	19	0.9	9.2	159.0

Բնակչության հիվանդացիությունը /100.000 բն. հաշվով/

N	հիվանդություններ	1990	2003	2004	2005	2006	2010
1	տարափոխիկ	160	1874	1807	1796	2458	2497
2	նորագոյացություն	115	211.7	226.5	216.7	245.6	268
3	Էնդոկրինային	200	279.5	343.7	402.8	474.5	431
4	արյան,արյունաստ.	07	194.3	233.9	247.9	284	331
5	հոգեկան	298	150.0	177.2	189.4	228	306
6	նյարդային	460	1123	1424	1819	2467	3272
7	արյան շրջանառ.	301	714.9	798.3	1092	1210	1550
8	շնչառակ. օրգան	1642	9189	8536	8695	8961	11899
9	մարտոդ. օրգան	1180	1094	1115	1181	1405	1439
10	միզասեռ համակ.	345	758	772.3	898.4	1159	1494
11	հղիությ. ծննդաբեր.	252	1363	1371	1654	1533	1457
12	մաշկային	197	601	690	807.1	1000	1382
13	բնածին շեղումներ	5.7	37.2	45.6	44.4	71.6	65.9
14	հարբեցողություն	13	212	363	416	473	367
15	թմրամոլություն	2.1	16	8	53	93	235
16	թունամոլություն	0.08	1	7	4	5	14
17	թոքախտ	16.6	44.7	48.5	62.3	49	46
18	չորորակ ուռուցք	588	796.6	824.7	823.6	867.6	886
19	վեներական	32	136	138	85	157	147
20	աբորտ-1000 կնոջից	----	11.8	11.6	11.9	12.0	13.5

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԲՆԱԿՉՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ԿԵՆՍԱՍԱԿԱՐԴԱԿԸ
1913—2008թ.թ.**

	բնակչ հազ.մ	ծնունդ	մահ	բնակ արև ստ.ց	աշխ վարձ	թո շակ	կգմի հաց	կգմ պա նիր	կգմի կար տոֆ	կգմի միս	կգմի շա քար
1913	1000.										
1920	720.0			1414							
1922	782.1	37.5	12.7	395							
1940	1320.3	41.2	13.8	764							
1959	1763.1	28.6	5.7	451	127	50	1200	100	1000	100	120
1970	2491.9	22.1	5.1	6091	166	50	1000	110	1000	110	150
1979	3037.3	22.2	5.5	6440	200	60	1300	140	1300	140	200
1980	3073.9	22.7	5.5	999	220	60	1450	150	1500	100	200
1981	3118.7	23.4	5.3	1100	226	70	1500	150	1500	100	220
1982	3169.4	24.0	5.3			70	1500	150	1500	100	220
1984	3266.9	24.5	5.3		246	80	1900	150	1700	120	220
1990	3515.0	21.6	6.0	87.000	231	80			600	50	220
2002	3210.3	10.1	8.0		27324						
2003	3212.2	11.2	8.1		34783	7452					
2004	3215.8	11.7	8.0		43445	8842					
2005	3219.2	11.7	8.2		52060	9805					
2006	3222.9	11.7	8.5		62293	10912	180/30	40/7	400/65	25/4	24/ 4
2007	3222.9	12.4	8.3		74227	12746	164/28	40/8	420/99	30/5	27/3
2008	3230.1	12.7	8.5		87406	21370	194/47	58/ 14	728/178	34/8	218/53
2010	3262.6	13.8	8.6		102. 652	27108	285/75	46/ 12	342/90	29/8	228/60

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՐՍՏՈՒԹՅՈՒՆԸ 1990թ.
(միլիոն տուրքի)**

(առանց հողի,ընդերքի, անտառների)	1987թ	1988թ	1989թ	1990թ
Ազգային հարստությունը	35.62 9. 2	35.227. 6	38.451. 7	41.824. 0
հիմն. ֆոնդերը (ներառյալ անաս.)	22.227. 0	21.914. 0	23.517. 0	24.843. 0
այդ թվում` --արտադրական	14.212. 0	14.006. 0	15.324. 0	16.048. 0
--ոչ արտադրական	8.065. 0	7.908. 0	8.193. 0	8.795. 0
բնակչության տնային ունեցվածքը	5.319. 0	5.854. 0	6.232. 0	6.602. 0

*Իսկ այս աղյուսակը ընդհանրել է, որ Սովետական Միության քանդելուց առաջ Հայաստանի Հանրապետությունը ուներ (ներքին գներով, ինչը 4-5 անգամ փոքր էր արտաքինից) մոտ **42 մլրդ տուրք (դոլլար)** հարստություն, ինչ է եղավ:*

ԱՐՏԱՔԻՆ ՊԱՐՏՔԵՐԸ

1998թ.	775.3 հազար ԱՄՆ դոլլար
2000թ.	860.000
2005թ.	1.099.200
2006թ.	1.205.600
2007թ.	1.449.100
2008թ.	3.230.000
2009թ.	4.700.000
2010թ.	5.700.000

ԲՆԱԿՉՈՒԹՅԱՆ ԲԱՇԽՈՒՄԸ ԸՍՏ ՏԱՐԻՔԱՅԻՆ ԽՄԲԵՐԻ

ք.ք.	1979	1989	1990	2004	2005	2006	2007	2008
բնակչ.	3.037.3	3.304.8	3.528.4	3.212.2	3.215.8	3.219.2	3.222.9	3.230.1
0--1				35.4	37.2	37.1	37.2	39.7
1--4	322.1	375.5	388.1	148.3	144.1	142.2	141.0	146.3
5--9	269.9	335.6	366.9	229.9	219.5	210.5	202.1	189.0
10--14	320.2	291.8	314.0	309.5	295.0	274.7	254.5	239.1
15--19	383.1	278.1	278.7	320.1	319.0	320.2	320.0	315.7
20--24	332.0	280.6	285.6	286.6	296.6	304.5	310.6	315.0
25--29	239.4	329.6	342.3	235.5	244.7	254.9	264.0	273.6
30--34	149.3	292.2	321.1	204.7	206.8	210.5	217.5	223.3
35--39	152.4	216.1	247.0	219.1	208.2	202.4	198.2	198.5
40--44	198.1	131.5	158.8	274.5	266.5	252.9	238.1	225.3
45--49	171.1	136.5	123.5	235.0	246.9	259.4	268.9	270.4
50--54	159.0	174.8	197.6	172.9	184.5	193.1	203.4	212.5
55--59	71.7	154.3	158.8	99.3	116.2	133.6	144.8	154.8
60--64	58.1	136.3	151.7	112.8	92.9	76.7	72.5	79.2
65--69	65.3	55.7	74.7	328.6	337.7	346.5	349.1	347.7
70--79	86.7	76.3	81.2					
80--85	29.2	36.5	38.8					
85---	2.8	1.4	---					

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ՊԱՐԵՆԱՅԻՆ ՀԱՇՎԵԿՇԻՌ 2006 թ.

	պահ անջ հազ.տ	արտ ադր. հազ.տ	մեր մուծ հազ. տ	որպես սնունդ հազ.տ	ամաս նակեր հազ.տ	սերմ հազ.տ	արտ ահան հազ.տ	ինք նաբ ավ%	մարդ տարի կ.զ.
ցորեն	616.6	146.5	317.7	483.2	61.1	32.2	0.6	31.6	161
կարտոֆիլ	901.8	539.5	1.7	171.2	62.4	132.2	0	99.7	57.0
բանջարեղեն	971.0	915.0	20.0	860.3	18.0	0.9	20.1	100	286.6
միրգ	355.9	286.0	27.9	259.0	0	0	18.7	96.9	86.3
խաղող	213.4	201.4	4.6	195.1	0	0	1.0	98.2	3.0
հատիկարմուղեղ	9.0	4.0	4.2	7.5	0	0.2	0	48.8	2.5
բուսական յուղ	23.9	2.7	19.7	18.5	0	0	3.2	14.1	6.2
շաքար	67.4	2.2	60.5	61.8	0	0	1.8	3.6	20.6
ծու	26.5	25.5	0.7	23.5	0	0.9	0.5	99.2	7.8
կաթ	680.8	620.0	19.6	539.6	62.0	0	7.8	98.1	179.7
տավարի միս	53.1	40.4	12.0	50.3	0	0	1.7	79.7	16.8
խոզի միս	22.1	14.1	7.7	21.7	0	0	0	64.9	7.2
ոչխար այծ	7.3	7.2	0	7.1	0	0	0	100	2.4
հավի միս	16.2	5.1	10.7	16.0	0	0	0	32.3	5.3

Պ Ա Ր Ե Ն Ա Յ Ի Ն Ա Ն Վ Տ Ա Ն Գ ՈՒԹ Յ ՈՒ Ն

Սեփական արտադրության պարենային ապահովվածությունը պետության առաջնահերթ նպատակն է և իշխանությունների գլխավորագույն խնդիրը՝ սակայն.

Անձի կողմից օգտագործվող պարենի տարեկան պարտադիր նորմաները
(ստրատեգիական)

Հաց, հացամթերք	150 կգ	Բուսական յուղ	3.7 կգ
Կարտոֆիլ	75 կգ	Կաթ կամ կաթնամթերք	250 կգ
Բոստան--բանջարեղեն	150 կգ	Չու	140 հ.
Շաքարավազ	35 կգ	Միս, մսամթերք	50 կգ
Ջուր	1.7 տ.	Չուկ, ձկնեղեն	8 կգ
Միրգ, հատապտուղ	40 կգ		

Պարենային որակի անվտանգություն

Այսօր ՀՀ-ում միտումնաբար չկա սննդամթերքի ստուգման անկախ լաբորատորիա: Անհապաղ և պարտադիր պետք է կառուցել գերմանական կամ ճապոնական գիտատեխնիկական մակարդակի լաբորատորիա՝ **ամենօրյա ջրի և ուտելիքի որակը ստուգելու համար:** Դրա լուծումը այսօրվա օկուպացիոն, հայաբնաջինջ իշխանություններից ապահովված լինելու գերպարտադիր խնդիր է:

Մեզ հարկավոր է Արցախի հետ միասին (3 մլն բնակչության համար)

Հացահատիկ	500.000 տոննա	200.000 հա ցանքատարածություն
Կարտոֆիլ	200.000 տոննա	20.000 հա
Բանջարաբոստանային	845.000 տոննա	180.000 հա
Պտուղ, հատապտուղ	220.000 տոննա	35.000 հա
Խաղող	230.000 տոննա	16.000 հա
Շաքար	100.000 տոննա	20.000 հա
Չուկ, ձկնեղեն	24.000 տոննա	
Միս, մսեղեն, հավ	150.000 տոննա	
Կաթ, կաթնեղեն	1.350.000 տոննա	
Չու	420.000.000 հատ	

Հացի խնդիրը որպեսզի Հայաստանում կարգավորվի, Հայաստանի պայմաններում մեկ հեկտարից ստանալով միջինը 20-25 ցենտներ հացահատիկ, հարկավոր կլինի մաքսիմում 200 հազար հեկտար ցանքատարածություն (մենք ունենք 130.000 հա Արցախում և ՀՀ-ում 450.000 հա ցանքատարածություն):

Ես բոլոր հաշվարկները կատարում եմ մինիմում բերքատվության չափերով:

Կարտոֆիլի միջին 150—180 ցենտներ հեկտարից բերքատվության դեպքում հարկավոր կլինի մաքսիմում 15 հազար հեկտար ցանքատարածություն: Բայց, քանի որ մսի հարցը հանրապետությունում առայժմ կարգավորված չի, դեռ կարտոֆիլի քանակը մի որոշ չափով պետք է ավելացվի՝ մինչև 20 հազար հեկտար: Կարտոֆիլի քանակը այնքան շատ է ստացվում, որ 35-50 հազ.տ. կարտոֆիլ մնում է ժողովրդի ձեռքերում, փչանում է, իշխանությունները հատուկ արգելում են արտահանումը, պատճառաբանելով, թե Վրաստանի կառավարությունն է փակում սահմանը: Նույնը կատարվում է միեւնույն ժամանակ և մրգերի հետ:

ՀՈՂԱՅԻՆ ՍԱԿԵՐԵՍԸ 2974,3 քառ.կմ

	1984-91թ	2006թ	2007թ
Գլուղատնտեսական նշանակության	2122. 1		
որից՝			
վարելահող	452. 1		
բազմամյա տնկարկ	29. 6		
խոտհարկ	127. 5		
արոտ	1118. 3		
այլ հողեր	394. 6		
Բնակավայրերի հողեր	151. 0		
տնամերձ և այգեգործական	94. 6		
Արդյունաբերության, ընդերքօգտագ.	28. 2		
Էներգետիկայի, կապի, տրանսպորտ.	12. 1		
Հատուկ պահպանվող	229. 3		
Հատուկ նշանակության	31. 7		
Անտառային	370. 6		
Ջրային	28. 6		
Պահուստային	0. 7		
Ընդամուր ցանքատարածություններ	449. 1	308. 6	304. 2
բոլոր հատիկային կուլտուրաներ	138. 9	182. 4	175. 5
բոլոր տեխնիկական կուլտ.	11. 7	0. 8	1. 6
շաքարի ճակնդեղ	4. 1		
ծխախոտ	7. 6		
Կարտոֆիլ	20. 0	33. 0	31. 1
Բանջարեղեն, բոստանային	21. 8	28. 4	31. 5
Կերային կուլտուրաներ	256. 0	65. 6	64. 5
Մաքուր մնացած	21. 3		
Խաղողի և պտուղի	86. 6		
Բնական խոտհարկ	175. 5		
Անտառային տնտես. խոտհարկ	150. 0		

Բերքատվությունը (ցենտն /հա)

	1984	2003	2007	2008
հացահատիկային	20.4	17.2	25.8	24.1
շաքարի ճակնդեղ	374.0	--	--	--
ծխախոտ	18.4	22.9	22.7	31.6
կարտոֆիլ	171.0	157.2	183.3	188.7
բանջարեղեն	301.0	245.7	324.0	321.4
խաղող	86.7	71.4	153.6	128
պտուղ, հատապտուղ	64.4	48.1	79.7	101.2

Մտացել ենք քերք (հազ. տոննա)

	1984	1985	2006	2007	2008
ցորեն	283.3	310.0	146.5	254.2	225.7
շաքարի ճակնդեղ	153.9	127.0			
կարտոֆիլ	340.6	302.0	539.5	583.9	648.6
բանջար-քոստան	553.8	430.0	914.9	1051.6	1007.5
խաղող	230.3	275.0	201.4	218.9	185.8
սլոնդ, հատապտուղ	219.2	200.0	286.0	260.2	317.8
ծխախոտ	9.5	16.0	0.2	0.3	0.5
միս անասունի	98.5	97.5	66.8	69.7	70.9
միս թռչունի	54.6	64.5			
կաթ	539.7	547.0	620.0	642.0	661.9
ձու	567.5	565.0	463.7	525.4	574.9
բուրդ	4.3	4.6	1222.0	1277.0	1564.0

Տեխնիկայի պարկը----1984թ

մեքենա	17780 եղել է	1597 տրվել է նորից
տրակտոր	13830 եղել է	1293 տրվել է
կոմբայն	1384 եղել է	190 տրվել է

Պարարտանյութերի ներդնում (մաքսիմ.----1984թ)

ազոտային	27—53տ. (1հա վարելահողի վրա)
ֆոսֆատային	19---29
կալիական	5.1---16

Արցախի ցանքատարածությունները

ընդհանուր	130.000 հա	
հացահատիկի տակ		57000 հա
կարտոֆիլի տակ		1400 հա

Բանջարա - քոստանային կուլտուրաների հարցում հանրապետությունում տարիների ընթացքում վիճակը ինքնին կարգավորվել է, անգամ որոշ պահուստի հաշվարկով, այսինքն 845 հազ.տ. բանջարա-քոստանային կուլտուրա օգտագործելու դեպքում հարկավոր է 30 հազ. հեկտար ցանքատարածություն: Ասեմ նույնպես, որ որոշ չափով շատ է օգտագործվում պտուղբանջարեղենը, անմիջականորեն կապված մսեղենի պակասի հետ: Քանի, որ 30 հազար տոննա բանջարեղեն ենք տարեկան արտահանում, ապա այդ արտահանումը նույնպես հարկավոր է կանգնեցնել և զբաղեցրած հազարավոր հեկտարներ նոր ցանքատարածություն մտցնել անասնակերի արտադրության տակ, հետևել իզոտր տեղը արտահանման համար ճանապարհի պետք չի լինի, իսկ բանջարեղենը փչացող ապրանք է և տեղափոխման ընթացքում մեծ կորուստներ ենք լինում:

Միրգ--հատապտուղի խաղողի հարցը նորից երկար տարիների ընթացքում կարգավորված

է և խախտել այն պետք չի, քանի որ դրա հետ կապնված է նաեւ կոնյակի և գինու արտադրությունը, որը ունի ոչ միայն արտադրական, այլ ստրատեգիական նշանակություն: Այգիներ 50 հազ. հեկտար: Հայաստանի համար միանգամայն բավարար է, միայն թե հարկավոր է կարգավորել այն հարցը, որ տարվա ընթացքում հարկէ լինում խնձոր ներմուծել, իսկ ծիրանը արտահանման բարդությունների հետ կապնված ահագին փչանում է: Հաշվի առնելով մրգերի շուտ փչացող հատկությունը, արտահանման քանակը լրիվ կրճատել է պետք, արտահանել պահածոների վիճակում, կամ եթե հնարավոր է, հողի մի մասը օգտագործել կերային կուլտուրաների մշակման համար: Իմաստը ակնհայտ է՝ և ճանապարհ, և կորուստ: Հայաստանի տարածքի մրգերը միշտ էլ ժողովրդին բավականացրել է գինու և մնացած սպիրտային խմիչքների, ինչպես նաեւ բնական հյութերի հարցերը լուծելու համար :

Շաքար 100 հազ. տ. ստանալու համար հարկավոր է 588 հազ.տոննա շաքարի ֆաբրիկային տեսակի ճակնդեղ: Ծակնդեղի միջին բերքատվությունը Հայաստանի պայմաններում 320—350 ցենտներ է՝ մեկ հեկտարից: Այսինքն, բավարար քանակի շաքար Հայաստանի պայմաններում ստանալու համար հարկավոր է 18—20 հազար հեկտար ցանքատարածություն: Շաքարի ճակնդեղից ստացվում է միջինը 17.5 % շաքար: Շաքարի առելիք քանակ ներմուծելու համար ճանապարհի հարկ չի լինի այլեւս:

Բուսական յուղերի հարցը: Տարեկան Հայաստանը ներմուծում է 30.000 տոննա արեւածաղկի և այլ բուսական յուղեր: Արեւածաղկի սերմերը պարունակում են 38-57 % յուղ: Մեկ հեկտարից ստացվում է մինչեւ 13 ցենտներ սերմ: Այսպիսով, եթե 60.000 հեկտար ցանքատարածություն տրամադրենք արեւածաղկի վերամշակման տակ, ապա լիովին կբավարարենք մեր բուսական յուղի պահանջը և միեւնույն ժամանակ վերարտադրությունից մոտ 80.000 տոննա բարձր կալորիականության անասնակեր կստանանք:

Հավի հարցը, չնայած սովետական ժամանակներից Հայաստանի տարածքում կառուցված և բավարար հաջողությամբ գործող հավաքուծարանների ավերմանը՝ իշխանավորների կողմից, Հայաստանի Հանրապետության զգալի պահանջները մեր եղած հավաքուծարանները բավարարում են: Պետության կողմից որոշ դոտացիայի դեպքում մենք հավ ներկրելու կարիք բացարձակապես չենք ունենա՝ կարտահանենք:

Հավկիթի (Չվի) խնդիրը նույնպես հանրապետությունում լիովին լուծված է, անգամ տարեկան 700 հազ. ձու օկուպանտ սպեկուլյանտները արտահանում են:

Հիմա ուշադրություն դարձրեք միս ներմուծող երկրից **արտահանվող** ապրանքացուցակին

-Ոչխարներ, այծեր/ կենդանի/	125.2 տոննա
-Ընտանի թռչուններ/կենդանի/	24.0
-Տավարի միս/սառեցրած/	854.4
-Ապխտած միս	15.8

Մսից, մսամթերքից բացի փաստորեն պարենային անվտանգության հարցը լուծված կլինի Հայաստանում: Այսինքն վստահ կարելի է համարել, որ իշխանափոխությունից հետո, միանգամայնորեն այս հարցը լիովին և կարճ ժամանակամիջոցում կլուծվի:

ԱՆԱՍՆԱԲՈՒԾՈՒԹՅՈՒՆ

Անասունի գլխաքանակը (հազ.գլուխ)

	1984թ.	2003թ.	2008թ.
խոշոր եղջերավոր	864.2	535.8	629.1
խոզ	309.1	111.0	86.7
ոչխար և այծ	2102.3	602.5	637.1

Մթերատու անասունների գլխաքանակը (հազ. գլուխ)

	1981	1986	1991	2003	2008
խոշոր եղջ. անս.	770.4 (252.4)	860.7 (283.9)	648.6 (206.6)	535.8	629.1
որից կովեր	302.8 (129.1)	319.3 (137.9)	249.3 (104.3)	280.7	310.6
խոզեր	235.0 (74.4)	344.3 (108.7)	303.9 (113.5)	111.0	86.7
Ոչխար և այծ	2112.9 (874.5)	1902.8 (764.5)	1198.2 (471.4)	602.5	637.1

(--) փակագծերի մեջ ընդ որում անհատ սեփականատերերի անասունների քանակը

ԱՆԱՍՆԱԲՈՒԾԱԿԱՆ ՄԹԵՐՔՆԵՐԻ ԱՐՏԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆԸ 1985թ

Միս	111.4 հազ.տ.
Կաթ	556.2 հազ.տ
Չու	572.6 մլն. հատ
Բուրդ	4.5 հազ.տ.

Կաթը, այսօրվա դրությամբ, չնայած գյուղատնտեսական արտադրության թերի զարգացմանը, Հայ գյուղացին իր սեփական կարիքները բավարարելով հանդերձ, էլի մոտ 700 հազ. տոննա իրացնում է Հանրապետությունում: Ներկա իշխանությունները անգամ մինչև 2 հազար տոննա տարեկան պանիր են արտահանում: Այսինքն կաթնամթերքի խնդիրը հանրապետությունում լուծված է: Ռիդղակի պանրի արտահանումը արգելել է պետք, կաթից պատրաստել խտացրած կաթ և ոչ թե ներմուծել Ռուսիայից, որտեղ բնական կաթը ընդհանրապես չի բավականացնում, իսկ թե ինչից են ստանում խտացրած կաթը՝ ես եղել եմ ականատես և կարող եմ բացատրել: Սնդեմսկի մարզի Ռուդնյա քաղաքում գործում է Սովետից մնացած կաթի գործարան: Այդ գործարանը պատկանում է Ելցինին նախկին աշխատակազմի ղեկավար, խոշոր «օլիգարխ», սովորական ջիուդ՝ Պավել Բորոդինին: Հասկանալի է Ռուսիայի ջիուդական իշխող կլանների մոտ նրան արգելք լինել չի կարող: Աֆրիկայից ստանում են ցիտրուսային տսինձ, հալեցնում խառնում են կաթի փոշու հետ, ստանում խտացրած կաթ, որը օրական 100 տոննա արտահանվում է ԱՊՀ-ի երկրներ, ընդ որում Հայաստան:

Իսկ մենք տարեկան մոտ 20 հազ. տոննա մաքուր կաթ և 2 հազ.տոննա բարձր որակի պանիր ենք արտահանում: Նույնը միանգամայնորեն կարելի է ասել կաթնամթերքի մասին, որի փոխարեն արտադրել **միս**:

Մ Մ Ի ԱՐՏԱԴԴՐՈՒԹՅՈՒՆԸ: ԿԵՐԻ ՄԻԱՎՈՐ:

Հիմա, վերջնականապես քննարկենք մսի հարցը: Մեկ տարում, մեկ անձի հաշվարկով պետք է բավարարվի մինիմում 50 կգ. մսեղեն: Իհարկե ոչ հիմա և միանգամից, բայց-եւայնպես հարկավոր է ի նկատի ունենալ, որ Ար-ին, Արհակամոթյան հենք հանդիսացող Հայերը մսակեր չեն եղել, ի ծնե բուսակերներ են: Այս մասին հետո:

Առանց պետության միջամտության գյուղացիությունը մսի բավարար հարցը իր համար լուծում է ու քաղաքին էլ մի որոշ չափով բավարարում է: Իսկ սա նշանակում է, որ ճիշտ տնտեսական հաշվարկների առկայության դեպքում այդ հարցը հեշտությամբ կլուծվի:

Անասնաբուծությունը էֆեկտիվ հիմքերի վրա կանգնեցնելու հիմնական խնդիրը կերի միավորի ստեղծումն ու կարգավորումն է:

Հացահատիկի հավաքից մնացած ծղոտը իր մեջ պարունակում է քիչ քանակությամբ պրոտեին(3-4%), յուղ(1-2%), բայց մեծ քանակությամբ բջջանյութ (ցելյուլոզա) (36-42%): Փայտամոխի պարունակությունը (4-6%), այն աղքատ է կալցիումից, ֆոսֆորից, նատրիումից, բայց հարուստ է կրեմնիումի թթվով: Բայց, եթե մանրացվում է մինչեւ 2.5—3.5 ս.մ. թրջվումեռացած ջրով, ապա կարելի է անգամ առանց բարձր որակի կերի հետ խառնելու օգտագործել: Ընդհանրապես, բոլոր տեսակի կերերը հարկավոր է օգտագործել միայն հատուկ մշակված ռացիոնների ձեւով, որպեսզի արդյունքը շատ անգամ ավելի բարձր լինի: Այսինքն, 320 հազ. հեկտար ցանկատարածություններում, միջինից ոչ ավելի բերքատվության դեպքում, տարեկան 10-հազ.տ. պարարտանյութ օգտագործելու դեպքում, բացի մսից, պետությանը պարենով կբավարարենք: Մսի արտադրության համար կմնա 130 հազ. հա վարելահող: Մենք ունենք նաեւ 130 հազ.հա. վարելահող Արցախում:

ՌԻՆԵՐ Հայաստանում բնական խոտհարկի 175.5 հազ.հա տարածք, որտեղից ամեն տարի ստանում ենք 600 հազ. բունա չոր խոտ: ՌԻՆԵՐ անտառտնտեսություն, որը իր մեջ ընդգրկում է մոտավորապես 150 հազ.հա բնական խոտհարկ, որի մասին ընդհանրապես լուծվեց: Սա նշանակում է, որ **մեկ միլիոն տոննա չոր խոտ** կարող ենք հաշվարկել:

Կերային կուլտուրաների տակ գտնվող 259 հազ. հեկտ. ցանկատարածությունները խելոք օգտագործելու դեպքում, Հայաստանի պայմաններում ստանալով մեկ հեկտարից միջին բերքատվությամբ 180--200 ցենտներեգիպտացորեն, միջին բերքատվությամբ 250--300 ցենտներ/հա-ից անասնակեր--բազուկ, գումարած ազատ խոտատարածությունները, (գումարած այս ամենին բնական խոտատարածությունները, որոնց հաշվին ՀՀ-ում ոչխարաբուծությունը միշտ վերելք է ապրել), կստանանք մոտավորապես **2մլն. տոննա եգիպտացորեն և 4.8 մլն. տոն. անասնակեր բազուկ**, իսկ հացահատիկից ստացված **ծղնոտդարմանը կկազմի եւս 1 մլն. տոննա**. ընդհամեմբե՝ **7.8 մլն. տոննա**: Գումարած սրան բնական խոտհարկի և անտառտնտեսության **մեկ միլիոն տ. չոր խոտը**, կստանանք **8.8 միլիոն տոննա բնական, բարձր որակի անասնակեր**: Կերի միավոր ստանալու դեպքում այդ մասսան ջրի հաշվին ավելանում է եւս 30%-ով: Այսինքն կստացվի մոտ **12 մլն տոննա կերի միավոր**:

Մեկ խոճկորի 7 ամսում 100 կգ դառնալու աճի համար պահանջվում է 4.5կգ/օր կեր, իսկ ցուլիկների համար 2.5—3կգ/օր կեր, 15 ամսում ունենալու 180-200 կգ կենդանի քաշ: Խոզը տալիս է մսի ելքը 80% իսկ ցուլը 55%: 12 մլն.տ. անասնակերի հմուտ ռացիոնների պատրաստուկ՝ և սա այն քանակի անասնակերն է, որի հաշվին հնարավոր է ստանալ տարեկան **50.000 տոննա խոզի և 50.000 տ.տավարի միս**:

Ոչխարի մսի պորելն չունենք, այն կազմում է ամենաբիչը **7300 տոննա**:

Հավի միս 5.8 հազ.տ. է, կազմում ներկա դրությամբ:

Հաշվարկի մեջ չմտան 130.000 հա տնամերձ ցանկատարածությունները, որը համարվում է ազգայնապետության սեփականությունը և պարտադիր պետպատվերի ծրագրով ազգաբնակչության ընդհանուր շահերին է պետք ծառայեցնել:

Փաստորեն, կատարած հաշվարկները ամենամինիմալ բերքատվությանն էր վերաբերում, ինչը առանց կասկածի **3.5-4 մլն** բնակչության պարենային ապահովվածությունը

հեշտությամբ բավարարում է: Իսկ եթե ռեալ հաշվարկներով մոտենանք՝ հացահատիկը Հայաստանում միջինը 40 ցենտներ է ստացվում հեկտարից, շաղգամը՝ բազուկի փոխարեն 750-900 ցենտներ է ստացվում հեկտարից, ապա կստանանք երկու անգամ ավել կերի միավոր և **8 մլն քմակչության** պարենային ապահովվածությունը իրականացնելը ներկա Հայաստանի պայմաններում միանգամայն իրական խնդիր է:

Ներկա պահին հացի ներմուծումը (400 հազ.տոն.), մսի ներմուծումը(40 հազ.տոն.) և շաքարի ներմուծումը (մոտավորապես 95 հազ.տոն.կազմում է ընդհանուր ներմուծվող ապրանքների քանակի **24%-ը**:

Կարգավորելով գյուղատնտեսական ապրանքների արտադրության և անասնաբուծության հարցը, ինչը Մովետական տարիներին, չնայածանասունի քանակը Հայաստանի Հանրապետությունում բավական բարձր էր, բայցեւայնպես չի եղել պարենային ինքնաբավարարման նպատակ, իսկ այսօրայդ հարցը ամենաստույն է, մենք փաստորեն ընդմիջտ կլուծենքպետության պարենային անվտանգության խնդիրը, միեւնոյն ժամանակ ճանապարհի պատճառով հարեւան պետություններից մենք այլեւս երբեք կախվածության մեջ չենք լինի: Սա արդեն այն պատմական փաստն է, որ Հայաստանը վերջին տասնյակ դարերի ընթացքում առաջին անգամ հավասարը հավասարի հետ առաջավոր երկրների հետ սեղան կնստի:

Հիմա նայենք պետության պարենային անվտանգությունը չապահոված իշխանությունների կողմից ՀՀ-իցպարենամթերքի հանցագործ արտահանումը՝այսօր (հազ.տ.)

Կոնյակ /հազար տոննա/-----23	Գինի/հազ.տ./-----1316.0
Հանքային ջուր/լիտր/----- -13679.4	Միրգ/հազ. տ./-----8.0
Խաղող-/հազ.տոննա/-----1.7	Շաքար/հազ.տ./-----1.3
Կաթ/բացի կարագից/հազ. տ---4.8	Պանիր /տոն./-----567.2
Տավարի միս/սառեցրած/-----854.4	Ալյխտած միս/տոն./-----15.8
Ոչխարներ,այծեր/կենդանի/---125.2	Խոզի միս/հազ.տ./-----0.1
Հավի միս/հազ.տ./-----0.1	Ընտանի թռչուն/կենդանի/-----24.0
Չու-- հազար հատ -----135.3	Բանջարեղեն/հազ.տ.-----21.2
Չուկ , ձկնեղեն/տոննա/-----1.100	

Վստահ կարելի է ասել, որ պարենային անվտանգության բարդանք Հայաստանը երբեք և ընդմիջտ չպետք է ունենա:

Այս կարեւորագույն և դաժան հարցը կարգավորելու հետ միասին կկարգավորվի մեր ամենամեծ բարդանքը՝ արտաքին ճանապարհից կախման հարցը, իսկ արտաքին ճանապարհ ասածը, դա հիմնականում մեր երկաթգիծն է,որը իբր պատկանում է Ռուսիայի քիտայլայկերպներին:

ՀՀ իշխանությունները կոպտորեն խախտելով ՀՀ Սահմանադրությունը, ազգաբնակչությանը պատկանող անշարժ գույքը վաճառել է սրան-նրան, փողը գրպանել՝ իրականացնելով հանդերձպետական դավաճանություն: Այդ ամենը անհապաղ հետ է պետք վերադարձնել ազգաբնակչությանը՝ դրանից բխող քրեական պատասխանատվությամբ հանդերձ:

Շ Ի Ն Ա Ր Ա Ր ՈՒ Թ Յ ՈՒ Ն

Շինարարության հարցը: Լրիվ տեղական շինհումքերի և էժան աշխատուժի հաշվին կառուցված բնակելի և հասարաքաղաքական նշանակության շենքերը ինչ որ պատճառներով արկածային գներ ունեն, իհարկե հայ ազգի համար անհասանելի, իսկ թե ո՞ւմ համար են կառուցված՝ պարզաբանման է ենթակա: Իսկ Երեւանում և ընդհանրապես Հայաստանում ավանդական շենքերը ո՞վ-ու՞մ է նվիրել, ի՞նչ իրավունքով, ո՞ր հային են հարցրել, բացահայտել է պետք: ՈՒ՞մ հաշվին են կառուցվել Հյուսիսային պողոտաները և ինչու հենց «Հյուսիսային», դա արդեն հատուկ պարզաբանման թեմա է:

Առաջին քայլը Երեւան քաղաքում բնակելի շենքերի կառուցման սառեցումն է: Դրա հաշվին՝

1. Դպրոցներն ու մանկապարտեզները անհապաղ վերանորոգել ու հանձնել իսկական տիրոջ՝ Հայոց մատաղ սերնդի տնօրինմանը:
2. «Մեկ սենյականոց բնակարան» հասկացությունը առհավետ ջնջել Հայոց բնակարանաշինարարական ոլորտի տերմինալոգիայից ու մեկ տարում երկրաշարժի գոտու չապահովված բոլոր տուժածներին բավարարել բնակարաններով:
3. Նույն՝ մեկ տարում վերջնականորեն լուծել գյուղատնտեսական հողերի ոռոգման սխտեմի հիմնական ու դարավոր բարդանքը:
4. Բնակելի շենքեր են պետք կառուցել միմիայն գավառներում: Արցախում կառուցել կամ բնակիչներին բավարարել շինանյութով բնակարաններ կառուցելու համար:

Երկրորդ քայլը ամբողջ Հայաստանով մեկ արտադրամասերի կառուցումն է:

Երրորդ քայլը տնտեսության վերականգնման և արտաքին ճանապարհների հետ կապված՝ դա **ներքին ճանապարհների** շինարարության հարցն է: Յենենտի արտահանումը 486 հազ. տոն կազմում է ամբողջ արտահանման բեռների **50%**: Իսկ բիտումը 54 հազ. տոն. և բնական ավազը 27 հազ. տոն. կազմում է ներմուծվող բեռների մոտ **8% տոկոսը**, 15 մլն. դոլլար արժողութամբ, որը մեզ ընդհանրապես պետք չի: Բետոնից ճանապարհները շատ անգամ ավելի ամուր են, երկարակյաց և էժան ու էկոլոգիապես մաքուր:

Ամենակարեւորը, որ սեփական գործարանները և ճանապարհաշինարարները կլինեն զբաղված իրենց տան շեմին: Հայաստանի շոգ կլիմայական պայմաններում ասֆալտը իրեն այդքան էլ չի արդարացնում, շատ շուտ է դեֆորմացվում և կորցնում ունակությունը, էկոլոգիապես շատ վնասակար է: Սեփական ժողովուրդը կունենա աշխատանք , ամբողջ Հայաստանով մեկ ճանապարհներ կկառուցվեն:

Գիտատեխնիկական հիմնարկների բաժարձակապես բոլոր շինությունները կարճ ժամանակամիջոցում վերանորոգվում են՝ վերադարձվում են իսկական տերերին:

Քաղաքներում հիմնական տրանսպորտային միջոցը լինելու է տրոլեյբուսը, հետեւաբար համապատասխան շինարարական աշխատանքներ է պետք կատարել:

Կուլտուրայի, արվեստի, սպորտի բոլոր կառույցները վերանորոգել ու հանձնել ազգաբնակչության տնօրինմանը:

ԲՆՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ԲՆԱԿԱՆ ՊԱՇԱՐՆԵՐ

ՀՀ ՀԱՆՔԱՅԻՆ ՀԱՆԱԾՈՆԵՐԸ

ՈՉ ՄԵՏԱՂԱՅԻՆ	ՄԵՏԱՂԱՅԻՆ
Բարիտ	Երկաթ
Կերակրի աղ	Մանգան
Ազատ	Քրոմ
Օպտիկական հումք	Տիտան
Քարածուխ	Վանադիում
Տորֆ	Պղինձ
Այրվող թերթաքարեր	Մոլիբդեն
Կրաքար / տրավերտին/	Ոսկի
Մարմար	Նիկել
Դոլոմիտ	Կոբալտ
Կավ, քենթոնիտ, ցիոլիթ	Կապար
Հրակայուն ապար	Յինկ
Ֆիրուզ	Մագնեզիում
Գիպս	Նեֆիլալին և ալկալալին սիենիտներ
Քվարց	Արսեն
Դիատոմիտ	Ծարիր
Գրանիտ	Անգիկ
Բազալտ	Ծծմբային հրաքար
Անդեզիտ	Արծաթ
Պեմզա	Ուրան
Պեռլիտ	
Օբսիդիան	
Հրաբխային խարամ	
Տուֆ, Տուֆիտ	
Ֆոսֆորիտ	

Հանքային ջրերի հարցերը ՀՀ պայմաններում միշտ լուծված է եղել: Սովետական տարիներին բոլոր հնարավոր քանակի և որակի գործարաններ Հայաստանում կառուցված էին, ուղակի հարկավոր է օկուպանտ այլազգիներից հետ վերցնել, որպեսզի դրանք աշխատեն Հայ աղզի օգտին:

Ձկան հարցը հանրապետությունում իրոք ցավալի վիճակում է գտնվում: Նախ, ասեմ, որ ձուկը հանրապետությունում, մասնավորապես Սեւանա լճում, գտնվում է ոչ թե պետության կամ Հայ ազգի, այլ մի քանի այլազգի տականքների հսկողության տակ և բոլոր կարգի ինֆորմացիաները այդ մասին միանգամայն փակ են: Միայն ունենք տեղեկություններ, այն էլ պարզ է ինչ ստույգության, որ որոշ քանակ արտահանվում է.

--Ձուկ կենդանի	5.1	տոննա
--Ձուկ թարմ	41.5	տոննա
--Ձուկ սառեցրած	13.0	տոննա
--Ձուկ ապխտած	1.0	տոննա
--Խեցգետնակերպեր	793.5	տոննա

ԵՎս մի ստույգ տվյալ ունենք, որ Սեւանում ձուկ չի մնացել:

Հիմնական քայլը՝ արտաքին ճանապարհների պրոբլեմը լիովին լուծելու, դա պետությունից **հանքային հանածոները** հումքային և կիսահումքային վիճակում բացարձակապես արգելելն է: Դա ազգի հանդեպ հանցագործ քայլ է: Խոսքս վերամշակման պրոցեսների մասին է, որը նախ կստեղծի շատ մեծ քանակությամբ աշխատանքային տեղեր, հետո էլ

պատրաստի ապրանքը, շատ անգամ ավելի թանկ է, իսկ արտահանելը այդքան անգամ հեշտ և էժան: Հանքաքարերի հումքը (**պղինձ 61 հազ.տոննա; ցինկ 5 հազ.տ.; քրոմ 6.5 հազ.տ.; մոլիբդեն 1.3 հազ.տ.; խաքամ 13 հազ.տ.**), որը կազմում է մոտավորապես **90 հազ.տ.**, դա արտահանվող ապրանքի քանակի իբրեւ 10% է կազմում: Իբր, քանի որ իրականում 250.000 տ. խտանյութ են տարեկան արտագրւականում՝ ինչը կազմում է 12-25 միլիարդ դոլլար տարեկան: Այս ամենին գումարվեց Հրազդան-Աբովյան տարածքի երկաթի հանքավայրի առեղի տարածքն ու քանակը, ինչը այլակերպները 25 մլն դոլլարով վաճառել են չինեքին: Այժմ հանքերը և դրանց վերամշակման իրավունքը պատկանում է **Հնդիկներին, Գերմանացիներին և Ռուսներին**, իհարկէ ՀՀ այլակերպ իշխանավորները իրենց անձնական ամենաշատ բաժինը անկասկած ունեն. իսկ էթնիկ ծագումով ուրբեր եննինչ՝ նպատակ են հետապնդում՝ կրացահայտենք, կամ իրենք կխոստալանեն՝ քանզի Սահմանադրության 33.2 հոդվածը ասում է, -«Պաշտոնատար անձինք պատասխանատվություն են կրում բնապահպանական տեղեկատվությունը բաքցնելու կամ դրա տրամադրումը մերժելու համար»:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԸՆԴԵՐՔԸ ԻՐ ՀԱՐՍՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՎ, ՈՍԿՈՒ ՀԱՆՔԵՐԸ ԱՆՀԱՊԱՐ ՎԵՐԱԴԱՐՁՆԵԼ ՀԱՅ ԱԶԳԻՆ: ՏԱՐԵԿԱՆ 30—50 տ. ՈՍԿԻ, 250.000 տ. ՄՈՒԼԻԲԴԵՆԻ ՈՒ ՊՂՆՁԻ ԽՏԱՆՅՈՒԹ Է ԱՐՏԱՀԱՆՎՈՒՄ: ԸՆԴԱՄԵՆԸ 260 ՄԻԼԻՈՆ ԳՈԼԼԱՐ ԱՐԺՈՂՈՒԹՅԱՄԵ, ԵՐԿՈՒ ՏԱՐՎԱ ԸՆԹԱՅՔՈՒՄ, ԶԱՆԳԵԶՈՒՐՈՒՄ ՄԵԿ ՄԵՏԱԼՈՒՐԳԻԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆ ԿԱՌՈՒՅԵԼՈՒ ԳԵՊՔՈՒՄ, ՏԵՂՈՒՄ ԽՏԱՆՅՈՒԹԵՐԻՑ ՏԱՐԱՆՋԱՏԵԼՈՎ ՀԱԶՎԱԳՅՈՒՏ ՄԵՏԱՂՆԵՐԸ, ՊՂՆՁԻ ՈՒ ՄՈՒԼԻԲԴԵՆԻ ԽՏԱՆՅՈՒԹԻ ՓՈԽԱՐԵՆ ՄԱՔՈՒՐ ՄԵՏԱՂ ՍՏԱՆԱԼՈՒ ՊԱՐԱԳԱՅՈՒՄ, ՄԻԱՅՆ ԱՅՍ ՈԼՈՐՏԻՑ ՏԱՐԵԿԱՆ ԿՈՒՆԵՆԱՆՔ ՄԻՆԻՄՈՒՄԸ 50 ՄԼՐԴ ԳՈԼԼԱՐԻ ԵԿԱՄՈՒՏ:

Անտառների կտրատումը Հայաստանի Հանրապետությունում համահավասար է մարդկության հանդեպ ռոնագործության: Անհապաղ կասեցնել է պետք:

Այսօրվա դրությամբ Թեղուտի հարյուրավոր հեկտարների ողբերգական անտառահատումները՝ պղնձի հանքանյութը արտահանելու նպատակով, կունենա տեղանքի համար անվերականգնելի, տասնյակ տարիներ շարունակվող մահացու և գենոֆոնդի մոդիֆիկացիա առաջացնող հիվանդությունների մի ամբողջ շարք:

Նույն բախտին են ուզում արժանացնել Սյունիքի ուրանի հանքավայրերը:

Նույն բախտին են ուզում արժանացնել Հրազդանի ու Աբովյանի երկաթի հանքավայրերը:

Այս բնագավառին վերաբերող բացարձակապես բոլոր խախտումները ազգի համար ճակատագրական վտանգ են ներկայացնում:

ՄԵՆՔ ԴԱԿԱՍԳՐԱԿԱՆ ԲՆՈՒՅԹԻ ԱՐՏԱՔԻՆ ԴԱՆԱՊԱՐՀԻ ԿԱՐԻՔ ԶՈՒՆԵՆՔ: ՀԵՂՈՒԿ ԵՎ ԳԱԶ ՎԱՌԵԼԻՔԸ ԼՐԻՎ ԿՍԱՆԱՆՔ ԻՐԱՆԻՑ: ԱՄԲՈՂԶ ԱՎՏՈՄՈԲԻԼԱՅԻՆ ՏՐԱՆՍՊՈՐՏԸ ԶԵՎԱՓՈԽԵԼ ԳԱԶՈՎ, ԻՍԿ ՔԱՂԱՔԱՅԻՆԸ ՀԻՄՆԱԿԱՆՈՒՄ ՏՐՈԼԵՅԲՈՒՄՆԵՐ: ԱՅՍ ԱՅԼԱԿԵՐՊՆԵՐԻՆ ԹՈՒՐՔԻԱՅՈՎ ԴԱՆԱՊԱՐՀԸ ՊԵՏՔ Է ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԸՆԴԵՐՔԸ ԹԱԼԱՆԵԼՈՒ ԵՒ ՂԱՐՄԻ ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐԸ ԴԱՆԱԶԵԼՈՎ՝ ԹՈՒՐՔԵՐԻՑ ՄԵԾ ՓՈՂԵՐ ԿՈՐԶԵԼՈՒ ՆՊԱՏԱԿՈՎ: ՄԻԵՎՆՈՒՅՆ ԺԱՄԱՆԱԿ ԸՆԴՄԻՇՏ ԿՄՈՒԱՅՎԻ ՄԵԾ ԵՂԵՈՆԻ ՀԱՐՅԸ, ՈՐԸ ՀԵՆՑ ԻՐԵՆՔ՝ ԶՀՈՒՂՆԵՐՆ ԵՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԵԼ:

Ա Ր Դ Յ ՈՒ Ն Ա Ք Ե Ր ՈՒ Թ Յ ՈՒ Ն

Սովետական Միությունից ավանդված Հայաստանի Հանրապետության միանգամայն բարձր մակարդակով գործող հիմնական արդյունաբերական ճյուղերը.

- ✓ Ազնիվ մետաղների (ալյումին, ոսկի, արծաթ) արդյունաբերություն
- ✓ Գույնավոր մետաղների (պղինձ, մոլիբդեն, ալյում.) արդյունաբերություն
- ✓ Էլեկտրոնեղբիայի արդյունաբերություն
- ✓ Մեքենաշինական արդյունաբերություն
- ✓ Հաստոցաշինական արդյունաբերություն
- ✓ Էլեկտրոնային և ռադիոտեխնիկական սարքավորումների արդյունաբերություն
- ✓ Հաշվիչ համակարգերի արդյունաբերություն
- ✓ Քիմիական (սինթ. կաուչուկ և խեժ, անվադողեր, միներալ պարարտանյութ և այլն)
- ✓ Էլեկտրոսարքավորումների արդյունաբերություն
- ✓ Էլեկտրոկաբելի արդյունաբերություն
- ✓ Շինարարական նյութերի (ցեմենտ, կոնստրուկցիաներ, բլոկներ) արդյունաբերություն
- ✓ Քարի (շինարարական և արդյունաբերական նպատակների) արդյունաբերություն
- ✓ Օրգանական (տորֆի) պարարտանյութերի արդյունաբերություն
- ✓ Քարածուխի արտադրություն
- ✓ Տրիկոտաժի և բամբակամանվածքային (Մարալիկ) արդյունաբերություն
- ✓ Կաշվե ապրանքների (կոշիկ, բաճկոն) արդյունաբերություն
- ✓ Շաքարի արդյունաբերություն
- ✓ Սննդի բոլոր բնագավառների արդյունաբերություն
- ✓ Ձկնարդյունաբերություն
- ✓ Կոնյակ (բարձրագույն տեխնոլոգիայի) և գինիների արդյունաբերություն
- ✓ Դեղագործական նյութերի և ինդիգրիտների արտադրություն

ԿԱՐԵՎՈՐԱԳՈՒՅՆ ԱՐԴՅՈՒՆԱՔԵՐԱԿԱՆ ԱՊՐԱՆՔՆԵՐԻ ԱՐՏԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆԸ 1985թ

Էլեկտրոնեղբիայ	14.9	մլրդ. կվտ.ժամ
Ուժային տրանսֆորմատորներ	7200	հազ. կվա
Փոփոխական հոսանքի գեներատորներ	1745.3	հազ. կվտ.
Փոփոխական հոսանքի շարժիչներ	1065	հազ. կվտ
Շարժական էլեկտրոկայան	757.4	հազ. կվտ
Կենտրոնախույզ պոմպեր	94	հազ. հատ
Էլեկտրական լարեր	134.1	հազ. կմ.
Էլեկտրական լամպեր	185.9	մլն. հատ.
Հավաքովի երկաթբետոն	1414.9	հազ. խոր. մ.
Շիֆեր	79	մլն. հատ
Սպիտակեղեն և արտաքին տրիկոտաժ	96.6	մլն. հատ
Կաշվե կոշիկ	18.4	մլն. զույգ
Ժամացույց	4757.4	հազ. հատ
Կաթ	177.1	հազ. տ.
Պահածոներ	493.6	մլն. բանկա

Արտադրական հիմնարկ--ձեռնարկությունները հիմնականում չեն գործում՝ 1480-ը ավերված են: Սովետական Միությունը քանդելու տարիներին արտադրությունը այսօրվա օլիգարխների ձեռքերով լրիվ հիմնատակ արվեց և վերականգնելու համար նախ պարենա- յին հարցն է պետք լուծել, հետո նոր այն կարգավորել:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՀԱՆՑԱԳՈՐԾ ԱՌԵՎՏՈՒՐ

Այրանքի անվանումը	ԱՐՏԱՀԱՆՈՒՄ		ՆԵՐՄՈՒԾՈՒՄ	
	Քանակ(տ.)	հազ. դոլ.	Քանակ(տ.)	հազ. դոլ.
Կարտոֆիլ	50.2	8.0	6040.6	3668
Սոխ և սխտոր	0	0	6639.7	2187.4
Յորեն	0	0	421185	83959
Եգիպտացորեն	0	0	79325	11492
Չավարեղեն	2.5	3.5	2751.8	1378.1
Հացահատիկ այլ միջ. մշ.	86.4	56.7	8277.4	2307.1
Շաքար	0	0	87846.9	24974.5
Մրգահյութեր	760.5	968.1	6310.0	6580.5
Հանքային ջուր և ըմպելիք	1302.3	11037.0	17531.0	12217.3
Կոնյակ, ռոմ, ջին, օղի	31694.4	116127.5	10794.0	21438.5
Ծխախոտի հումք և մնացորդ	91.1	105.5	4165.2	11256.7
Սիգարետ և սիգար	500.3	3603.7	3253.7	62401.1
Գրանիտ, բազալտ, ծիրանաքար	1285.9	166.2	919.8	320.8
Ցեմենտ	486434.2	32206.0	1317.9	305.5
Պղնձի հանքաքար	60951.7	88062.1	0	0
Մարգանցի հանքաքար	8.2	1.2	8.2	1.8
Նիկելի հանքաքար	0	0	21	5.3
Ցինկի հանքաքար	4971.4	6789.6	0	0
Քրոմի հանքաքար	6460.2	2060.6	81.6	55.4
Մոլիբդենի հանքաքար	1280.8	28640.5	1110.9	24433.0
Խարամ	12676.7	165.9	0	0
Բիտում	0	0	53598.3	12205.2
Կաուչուկից ստինձ	0.5	14.1	33017.4	8114.9
Լուցկի	0	2.1	801.9	865.6
Երկաթի հանքաքար	0	0	1527.0	256.2
Արհեստական կաուչուկ	8682.0	23725.3	42.4	69.9
Մորթիներ խոշոր եղջեր.	3411.0	2004.8	24.0	13.6
Մորթի ոչխարի	382.6	68.7	6.0	8.2
Կաշի խոշոր եղջեր.	24.0	12.7	0	0
Մորթիներ ձի. պ/ֆ	8.9	114.3	54	483.6
Կաշի այլ կենդանիներ	0.6	1.4	3.8	14.0
Ամձակ անտառանյութ	2553.2	378.1	1859.2	830.9
Կակաոագործի փայտ	0	0	0.3	0.2
Փայտակոճ	0	0	1500.1	720.7
Անտառանյութ երկ. ճեղք.	430.6	115.6	35974.5	10705.9
Փայտե սայիկներ	0	0	2932304	12724.1
Թելավոր փայտե սայիկ	0	0	11821.9	8463.6
Մոսմձված նրբատախտակ	0	0	3340.1	2454.9
Մամլած փայտանյութ	0	0	32.4	20.7
Փայտյա շրջանակներ	0.1	0.7	14.6	36.0
Փայտե արկղ	0.1	0.3	98.0	107.2
Փայտյա տակառ	0	0.3	137.5	379.1
Փայտյա իրեր, մանրահատակ	0	0.9	38.1	76.2
Լրագրային թուղթ	0	0	1483.7	1394.8
Թուղթ և ստվարաթուղթ	0	0	6468.0	7236.2
Այլ թուղթ և ստվարաթուղթ	3.2	22.2	5729.6	4945.6

Ծխախոտի թուղթ	4.9	29.1	318.3	1450.3
զուգարանի թուղթ	22.2	125.8	4520.0	10569.1
թղթե պարկ	487.5	1821.7	1256.5	5016.5
գրանցման մատյան	8.1	33	781.2	1293.5
սայիտակեղեն	84.2	422.7	540	2274
բնական և կաշվե կոշիկ	43.5	1124	524	7289
կտորածածկ կոշիկ	0.1	5.4	955.5	2813.7
արհեստական ծաղիկ	0	0	19.5	89.9
հուշարձանքար	8352.9	3318.9	4561.9	3394.7
Ջրաղացքար	7.2	119.6	203.8	782.3
ասֆալտից արտադրանք	0	0	6330.9	3257.3
գիպսե արտադրանք	1.9	2.2	12927.0	2520.5
ցեմենտե արտադրանք	33.9	2.3	229.9	103.2
հրակայուն աղյուս	0	0	3397.5	1605.9
հատակի և պատի կավե սալիկ	15.4	29.6	254.3	167.2
հատ. և պատի լաք. կավե սալ.	34.6	25.9	73405	21876
ճաշի խեցեգործ իրեր	18.4	28.6	2751.8	3314.0
խեցեգործ արձանիկ	0.5	4.7	93.3	318.0
սպակի հավասար. ներկած	0	0	18718	7239
սպակի հայելու	0	0	540.5	486.5
սպակե շշեր	20616	17267	11230	17457
սպակյա սպասք	1.0	23.6	2557	3484
սպակե նրբաթել	0	0	488	864
աղամանդե քար	0	16579	0.1	163431
ոսկի անմշակ	1.1	18298	5.7	129794
ոսկի անմշակ փոշի	1.1	18297	5.7	129794
երկաթամիահալվածք	6010	235728	3138	3449
սեւ մետաղի ջարդոն	115327	6844	0	0
հարթ գլանվածք երկաթից	4802	424	11389	7637
----/---- 600մմ	1672	83.6	4814	3346
----/---- երեսապատված	80.6	49	20923	21025
պղինձ չգտված	6958	66702	0	0
պղինձի ջարդոն	4626	7387	0	0
պղինձ սալեր	0	0	20.9	263
պղինձալար	0	0	49	415.5
պղինձե կցամասեր	0	0	352.5	2426
պղինձե ոլորված լար	0	0	5.3	132
պղինձե խոհանոցի պարագա	02	3.9	36.8	59.5
ալյումին չմշակված	237.3	332.2	10782	38350
ալյումինի թափոն , ջարդոն	4230	4941	0	0
ալյումինի փոշի	0	0	567	1919
ալյումինե ձող, պրոֆիլ	0	0	1772	6096
սպարի ջարդոն և թափ.	656	186	0	0
մոլիբդենի մնաց. ջարդոն	392.7	24439	1.8	128
երշիկեղեն	170	383	5259	6219
մսեղեն	694	1493	894	1433

ԷԲՍՊՈՐՏ—ԻՄՊՈՐՏ

	2003թ	2004թ	2005թ	2006թ	2007թ	2008թ
Էքսպորտ	685599	722911	973920	985108	1152300	1 մլրդ
Իմպորտ	1279485	1351448	1801736	2191612	3267788	4 մլրդ
տարբերությ	593886	628536	827816	1206504	2115487	3 մլրդ

Ընդհանմունը-----5.272.231,1 ամերիկյան դոլլար + 5.7 մլրդ արտաքին պարտք

Էլեկտրոէներգիայի խնդիրներ չունենք, բայց կազմակերպման և արտահանման հարցեր կան և որ դա պետք է աշխատի միայն ազգի օգտին: Հայաստանի Հանրապետությունում էլեկտրոէներգիայի արտադրման և սպառման ընդհանուր համակարգը նվիրատրված է **Ռուսաստանի ջիոդներին:**

Գազի և հեղուկ վառելիքի հարցը: Գազի համակարգը մույնպես ամբողջովին նվիրատրված է առայժմ **Ռուսաստանի Գազպրոմին:**

Հասկանալի պատճառներով Իրանից մտնող գազամուղը հազվագյուտ է գործում:

Միանգամայն վերանայել է պետք գազին և ընդհանրապես էներգակիրներին վերաբերվող բոլոր պայմանագրերը: Այստեղ, խուժանության արդյունքում ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ կրած վնասները կազմում են հարյուրավոր միլիոն դոլարներ:

Նույնը վերաբերվում է հազվագյուտ և գույնավոր մետաղներին, նույնը վերաբերվում է ոսկուն ու արծաթին:

Ամենահամեստ հաշվարկները ցույց են տալիս, որ վերջին 18 տարիների ընթացքում արտաթալանվածի ընդհանուր գումարը կազմում է ամենաքիչը 180 մլրդ դոլ. (հարյուր ութանասուն միլիարդ դոլլար), այն դեպքում, որ բոլոր այս տարիների ՀՀ տարեկան բյուջեների ընդհանուր գումարը 30 մլրդ դոլլար էլ չի կազմում:

Տարեկան Հայ ազգի դրսից ստացված տրանսֆերտների գումարը կազմում է երկուսից—չորս միլիարդ, սփյուռքի Հայերից ստացված օգնությունները՝ նմանապես կազմում են տարեկան միջինը երկու միլիարդ դոլլար, այսինքն եւս մոտավորապես ութանասուն միլիարդ դոլլար:

Իբր երկու հարյուր տասը միլիարդ դոլարից ավելի գումարը թալանել են՝ բավական չի, առանց ամոթի զգացմունքի, անասունները վեցը միլիարդ դոլլար էլ Հայաստանի հաշվին արտաքին պարտքեր են ավելացրել:

Այս ամենից հետո տխրահամարները գոչում են, թե աղբբեջանցիները մավթ ունեն, դրա համար էլ զինվում են, մենք ի՞նչ ունենք:

Հենց այս՝ վերը շարադրած բոլոր պատճառներն են դրդում, որ ազգովին համախմբվել է պետք ու սեփական ճակատագրի տնօրինմանորոշում կայացնել:

Գ Ի Տ ՈՒ Թ Յ ՈՒ Ն ԵՎ Կ Ր Թ ՈՒ Թ Յ ՈՒ Ն

ՀՀ Սահմանադրություն. Հոդված 39. Հիմնական ընդհանուր կրթությունը պարտադիր է, բացառությամբ օրենքով նախատեսված դեպքերի: ...Միջնակարգ կրթությունը պետական ուսումնական հաստատություններում անվճար է:...Յուրաքանչյուր քաղաքացի ունի մրցույթային հիմունքներով անվճար պետական բարձրագույն և այլ հաստատություններում կրթություն ստանալու իրավունք օրենքով սահմանված կարգով...:

ՀՀ Սահմանադրությունը ասում է, որ անգամ միջնակարգ կրթությունը պարտադիր չէ և այն անվճար է միայն պետական դպրոցներում ու կողքից բացել են իրենց համար վճարովի հատուկ սնուցվող դպրոցներ, իսկ անվճար բարձրագույն կրթությունը «օրենքով սահմանված կարգով է»: Ինձ քվում է հասկանալի է՝ ամեն մի ԲՈՒՀ իրավունք ունի իր օրենքները ընդունի, իսկ բոլոր ուսումնական հաստատությունների աղմինիստրացիան վերելից նշանակված ջիտներ են:

Գիտության, նորագույն տեխնոլոգիաների հարցը: Սպեկուլյացիայի և վարձով գուգա-րանի գաղափարախոսության մակարդակի իշխանությունները գիտության կարիք չունեն:

ՀՀ Գիտությունների Ակադեմիայում աղմինիստրատիվ պաշտոնները բացարձակապես զբաղեցնում են ջիտները, իրենց նշանակել են ցմահ ակադեմիկներ, ԱԺ-ն ընդունել է գիտության մասին հանցագործ օրենք (Կարդացե՛ք ֆիգ.մաթ. գիտությունների ղոկտոր Գրիգոր Բարսեղյանի հոդվածները) և առանց արգելքների Հայաստանի գիտությունը ջիտները ծնկի են բերում:

Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիան. 1990թ

Իսկական անդամ----- 37

Թղթակից անդամ----- 45

Պատվավոր ակադեմիկ----- 1

Արտասահմանյան անդամ-----2

Գիտությունների ակադեմիայի 7-ը բաժինները և 33 ինստիտուտները

Ֆիզիկա-մաթեմատիկական գիտությունների

Ֆիզիկա-տեխնիկական գիտությունների և մեխանիկայի

Քիմիական գիտությունների

Հողագիտական գիտությունների

Բուսաբանական գիտությունների

Պատմության և էկոնոմիկայի

Փիլիսոփայության և բանասիրական գիտությունների

	1965	1975	1981	1990	2000	2006
գիտաշխ. քանակը	7773	17138	19935	38358	6737	6723
ասպիրանտների	1109	897	893	1031	1292	1509
գյուրթարարների			17600	106800	83500	12400
ներդնում			31 մլն ռ.	43 մլն ռ.	3441 մլ ղդ.	5691 մլ ղդլ.

Հ.Հ. Գիտությունների ակադեմիան ֆինանսավորվում է, բայց համարյա չի գործում: Դեռևս Տեր--Պետրոսյանի կողմից հայտարարվել է, որ մեզ գիտություն պետք չի՝ բացարձակ արտահայտվում են, որ Հայաստանը պետք է ապրի տուրիզմի զարգացման հաշվին, և այդպես էլ շարունակվում է: Իսկ ակադեմիայի տարածքում սեփական օֆիսներ ու հյուրանոցներ են կառուցվում: Գրքեր գրահամութներում չի առաքվում, ժողովուրդը չունի գնելու կարողություն: Լուրջ գրքեր ընդհանրապես չեն հրատարակվում:

Այս ամենը չի գործում, բայց ՀՀ գիտությունների Ակադեմիայում մոտ 3800 մարդ աշխատավարձ է ստանում՝ սա լուրջ հետաքննման կարիք ունեցող հանգամանք է:

ՌԲ-ի և կադրերի պատրաստման ռազմավորման հարցերը հիմնովին փոխել է պետք: Մենք ի տարբերություն հարեւան և ոչ հարեւան շատ երկրների ու ազգերի, իհարկե պարենային անվտանգության հարցը լուծելուց հետո, մեր երկրի զարգացման հիմնական

ԱՌՈՂՋԱՊԱՀՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ Սահմանադրություն. Հոդված 38

Յուրաքանչյուր որ ունի օրենքով սահմանված եղանակներով բժշկական ծառայություններ ստանալու իրավունք: Յուրաքանչյուր որ ունի անվճար հիմնական բժշկական ծառայություններ ստանալու իրավունք: Դրանց ցանկը և մատուցման կարգը սահմանվում է օրենքով:

Նայեք, թե ինչ խորամանկությամբ է գրված Սահմանադրության այս կետը՝ անվճար, բայց ցանկով ու սահմանված օրենքներով: Միաժամանակ, բոլոր բժշկական հիմնարկները ծախսով կարգով նվիրաբերվել են ջիտղներին՝ որպես սեփականություն, իսկ այդպիսին ունի իր օրենքները՝ անձնական սեփականության մասի գիշատիչ օրենքները: Էլ չեմ ասում, որ դեղամիջոցների մատակարարումը նորից ջիտղ օլիգարխների ձեռքերում է և գները նորից նույն հողավածի օրենքներին են ենթարկվում:

Մեկ-մեկ ժողովրդին թմրացնելու նպատակով կազմակերպում են անվճար սպասարկումներ, բայց դրա իմաստը միայն ցուցադրական բարերարությունն ու գթությունը չի, այլ նաև, ամենակարեւորը, ժողովրդին՝ իրենց որպես սեփականատերեր ճանաչելու ընտելացնելն է, այսինքն մոռացեք, որ Սովետի ժամանակ այս ամենը ձեզ էր պատկանում ու անվճար էր, հիմա վճարովի է ու ջիտղներին է պատկանում:

Առողջապահության իրավիճակը Հայաստանում՝ Աֆրիկական երկրներից առավել վատթար վիճակում է գտնվում: Տարբեր հիվանդություններով հիվանդացիության մակարդակը 1991 թ. համեմատ, այսինքն վերջին սովետական շրջանի հետ համեմատած աճել է 50-760 տոկոսով, ինչը եղեռն է Հայ ազգի նկատմամբ: Եթե 1991թ. ծնվում էին 11 երեխա՝ մահանում էին 3.05 մարդ, ապա հիմա ծնվում են 11՝ մահանում 6.8 մարդ: Փաստորեն ազգի բնական աճը քառասույլ է: Ազգը գերադազ տեմպերով ծերանում է: Շատ շուտով՝ առաջիկա 10-ը տարիների ընթացքում, ազգի քանակը կտրուկ նվազելու է 70-80 տոկոսով:

Քանի դեռ Հայ ազգը բնած է, ջիտղը վերացնում է Հային՝ առանց պատերազմ հայտարարելու, առանց կողմնակի աղմուկների, ձեռնադրվ հայ, իրականացնում է սատանայական փորձության ամենագլխավոր նպատակը: Իսկ որոշ “խելքով հայերի” հարցնես՝ կասեն Հայաստանը միակ պետությունն է, որտեղ ջիտղ չի ապրում:

Բոլոր հիվանդանոցները, բուժ-կենտրոնները, պոլիկլինիկաները անհսպաղ հետ վերադարձնել պետությանը, ազգի հանդեպ այս բնագավառում կատարած բոլոր հանցագործությունների քրեական պատասխանությամբ:

Ազգի կյանքի տեսողությունը կտրուկ ընկել է: Լաճ շահամուլների հնարած հատուկ անհասանելի սակագները ազգասպան դարձան: Իսկ Հայը անգամ չի էլ կռահում, որ Սահմանադրության համաձայն հիվանդանոցները իրեն է պատկանում ու առանց Սահմանադրությունը փոխելու կամ հանրաքվե անցկացնելու ոչ-որ իրավունք չունի հիվանդանոցները վաճառելու:

Հայաստանում՝ Հայ ազգի համար բոլոր տեսակի բուժսպասարկումները միայն և միայն պետք է լինեն անվճար:

Բոլոր համայնքներում վերականգնել հիվանդանոցների ու բուժսպասարկման պոլիկլինիկաները:

Բոլոր դպրոցներում ու մանկապարտեզներում վերականգնել բուժսպասարկումը:

Վերականգնել բուժ կենտրոնների կողմից մեծահասակներին ու ծանր հիվանդներին բնակավայր այցելելու ու բուժսպասարկում կազմակերպելու ավանդությունը:

ՄՇԱԿՈՒՅԹ, ԱՐՎԵՍՏ, ՍՊՈՐՏ

ՀՀ Սահմանադրություն Հոդված 40.

Յուրաքանչյուր ոք ունի գրական, գեղարվեստական, գիտական և տեխնիկական ստեղծագործության ազատության, գիտության նվաճումներից օգտվելու և հասարակության մշակութային կյանքին մասնակցելու իրավունք:

Սահմանադրության այս հոդվածում տիսՄԱՐները վճարի մասին ընդհանրապես ոչինչ չեն գրել, բայց ամեն մի ոչ խեղաթյուրված ձևով ակնհայտ է Հայի համար այդ սպասարկումների սակագների անհասանելիության փաստը: Իսկ ինչ մնում է իրավունքին՝ կարծես ուրիշ պետություններում Հային կամ ուրիշ որեւէ մեկին այդ իրավունքներից զրկող կա: Երեւի դրանք ի նկատի են ունեցել նախկինում բոլոր պետություններում ջիոդներին այդ բոլոր իրավունքներից օգտվելու ժխտման պատմական փաստը:

Մշակույթ և արվեստ: Այս բնագավառները գործում են ընդհամենը որոշ այլակերպների համար, և ոչ Հայ ազգի օգտին: Կենտրոնները վերածվել են կազինոների և առետրի ցանցի, ոմանց համար հոտային հարազատ լարյոկների:

Անհապաղ վերադարձնել ազգի սեփականությունը՝ իր բոլոր պատասխանատու համապատասխան հանգամանքներով հանդերձ:

Կուլտուրայի ու արվեստի բոլոր օջախները պետք է անհապաղ սկսեն գործել և այս ոլորտի զարգացումը պետք է իրականացվի միայն պետության հաշվին:

Կազինոները, կլոբները, գիշերային վառետները, և մնացած այլ պրիտոները անհապաղ փակել, բոլորի հանդեպ համապատասխան քրեական պատասխանատվության վերաբերմունք ցուցաբերելով հանդերձ:

Սպորտ: Իսկ որ պետությանը հայտնի չի սպորտի բնագավառում Հայ ազգի վարպետների աշխարհահռչակ լինելը:

Բոլոր սպորտդպրոցներն ու սպորտդահլիճները անհապաղ վերադարձնել ազգի սեփականություն: Վերականգնել Հայոց սպորտի բարձր վարպետության Տիտղոսը:

Տուրիզմ: Ապերախտ, ապիկար իշխանավորները հաճախակի են արտահայտվում, թե Հայաստանի էկոնոմիկայի աճը կապել է պետք տուրիզմի հետ: Առավել հիՄԱՐ ու տիսՄԱՐ արտահայտություն երեւի հնարավոր չի լսել: Այո, Հայաստանը թանգարան է բաց երկնքի տակ, բայց դա չի նշանակուկ, որ մենք չպետք է մեր հազարամյակների գիտական տաղանդը, աշխատասիրությունը, պատասխանատվությունն ու ճշտապահությունը չօգտագործենք պետության տնտեսության զարգացման գործում ու սպասենք մի տուրիստ գա կամ չգա Հայաստան, որ մենք վրա տանք ու սկսենք ջիոդների նման կլպելը:

Տուրիզմը անպայման պետք է զարգանա Հայաստանում՝ բայց դրա հիմնական նպատակը պետք է լինի Առաջին Արարված մարդու երկիրն ու Արարման վանը տեսնելն ու Առաջին Արարված մարդու գիտականն ու արվեստականը, հոգեկանն ու բարոյականը ընդօրինակելը, Արարչական օրենքների երկիրը այցելելը, պատմական հուշարձաններն ուսումնասիրելը:

ԲԱՆԿԱՅԻՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳ

ՀՀ Սահմանադրություն Հոդված 83..3

ՀՀ կենտրոնական բանկի հիմնական խնդիրը ՀՀ-ում գների կայունությունն ապահովելն է: Կենտրոնական բանկը մշակում, հաստատում և իրականացնում է դրամավարկային քաղաքականության ծրագրերը:

Կենտրոնական բանկը թողարկում է ՀՀ արժույթը՝ հայկական դրամը: Կենտրոնական բանկը Սահմանադրությամբ և օրենքով իրեն վերապահված խնդիրները և գործառնություններն իրականացնելիս անկախ է:

Անկախ՝ նշանակում է գործում է կառավարությունից՝ էկոնոմիկայի նախարարությունից, առևտրի նախարարությունից, հարկային տեսչությունից, մաքսային տեսչությունից անկախ: Միեւնույն ժամանակ՝ անկախ է իր գործառնություններում, այսինքն ում հետ ինչ գործարք ուզում՝ անում է:

Որպեսզի մոտավորապես հասկանալի լինի, ասեմ, որ ԱՄՆ-ում չկա կենտրոնական բանկ: Դրա փոխարեն կա “Ֆեդերալ ռեզերվ սիստեմ” ՖՌՄ”, որը պատկանում է վեցը ջիտլների և որին ԱՄՆ-ը պարտք է 14 տրիլիոն դոլլար, և քանզի ԱՄՆ-ը երկու անգամ ավելի շատ ներմուծում է, քան արտահանում՝ ժողովուրդը լավ է ապրում: Գաղտնիքը հենց այդ ՖՌՄ-ի (որպես կենտրոնական բանկի) մեջ է, որը ինչքան ուզում է, այնքան փող (դոլլար) է տալում ու վաճառում (դիմացում ապրանք է վերցնում) բոլոր պետությունների վրա: Բոլոր պետություններն էլ գիտեն այդ մասին, բոլորի պարտքը կազմում է 40 տրիլիոն դոլլար (ԱՄՆ—14 տրիլիոն, Ճապոնիա--6 տրիլիոն) բայց ջիտլա-մասոնական կառույցների ու ՆԱՏՕ-ի գործոնի շնորհիվ լռում են, հնազանդվում ու կործանվում՝ ներառյալ Հայաստանը: Այդ բոլոր երկրների բանկերը պատկանում են ջիտլներին, որովհետեւ բոլորը պարտք են Համաշխարհային Բանկին, իսկ դա ջիտլներինն է: Եթե դոլլարը այդ պետությունների կողմից հերքվեց՝ այդ կառույցը փլուզվում է միանգամից և ընդմիջում:

Հիմա՝ համաձայն ՀՀ Սահմանադրության՝ քննարկենք թե ի՞նչ է իրենից ներկայացնում՝ ՀՀ Կենտրոնական Բանկի (ԿԲ) մասին օրենքը. 30.06.1996թ

Գ.ԼՈՒԽ 1

Հոդված 1. կետ 1. ՀՀ Կենտրոնական Բանկը պետական գործառնությունով օժտված իրավաբանական անձ է, որի միակ հիմնադիրը Հայաստանի Հանրապետությունն է:

կետ 4. ԿԲ-ն իր խնդիրներն իրագործելու նպատակով կարող է իր անունից՝

- կնքել պայմանագրեր, ձեռք բերել իրավունքներ, ստանձնել պարտավորություններ, այդ թվում՝ վերցնել վարկեր
- հանդես գալ որպես հայցվոր և պատասխանող
- սույն օրենքով նախատեսված դեպքերում ձեռք բերել, տիրապետել, օգտագործել և օտարել գույք, գույքային և անձնական ոճ գույքային իրավունքներ

կետ 5. ԿԲ-ն իր խնդիրներն իրականացնելիս անկախ է ՀՀ պետական մարմիններից

կետ 6. ԿԲ-ն և կառավարությունը միմիանգ պարտավորությունների համար պատասխանատվություն չեն կրում, եթե այդպիսին չեն ստանձնել

Գ.ԼՈՒԽ 2

կետ 4. ԿԲ-ի ընդունած կարգավորման ռեժիմը խստացնող, լրացուցիչ կամ ավելի խիստ պատասխանատվություն սահմանող նորմատիվ բնույթի ակտերը հետադարձ ուժ չունեն ՀՈԳՎԱՃ 4

կետ 1. ՀՀ ԿԲ-ի հիմնական խնդիրը ՀՀ գների կայունության ապահովելն է:

ՀՈԳՎԱՃ 5

կետ 1. ԿԲ-ի խնդիրներն են՝

ա) ՀՀ ֆինանսական համակարգի կայունության և բնականոն գործունեության ապահովումը, այդ թվում ՀՀ բանկային համակարգի կայունության, իրացվելության, վճարունակության և բնականոն գործունեության համար անհրաժեշտ պայմանների ապահովելը

դ) փողերի լվացման և ահաբեկչության ֆինանսավորման դեմ պայքարի կազմակերպումն ու կարգավորումը

կետ 2. Իր խնդիրներն իրագործելու նպատակով ԿԲ-ն սույն օրենքով սահմանված կարգով՝

- ա) իրականացնում է կառավարության բանկային սպասարկումը
- բ) հանդիսանում է կառավարության ֆինանսական գործակալն ու խորհրդատուն
- դ) որպես վերջին ատյանի վարկատու վարկեր է տրամադրում բանկերին
- զ) տիրապետում, օգտագործում և տնօրինում է ՀՀ միջազգային պահուստները
- ե) իրականացնում է դրամավարկային և ֆինանսական համակարգի վիճակագրության հավաքագրումը, ամփոփումը և հրապարակումը

Հոդված 6.

կետ 2 Դրամավարկային քաղաքականության ծրագրերը ներառում են

ա) գնաճի կանխատեսումները

Այսքանը՝ «գնաճի կանխատեսումները», բավարար է: Հիմա ինձ թվում է ամեն մեկը հասկացավ, թե ինչու են ՀՀ-ում գները շարունակ աճում:

Ինձ թվում է մեկնաբանման կարիք չեն գգում այս օրենքները: ԿԲ-ի միակ հիմնադիրը Հայաստանի Հանրապետությունն է, բայց ՀՀ կառավարությունը իրավունք չունի խառնվելու իր բանկի գործերին: Արդյունքում ստացվելու է ԱՄՆ-ի պատմությունը՝ ԱՄՆ-ի կառավարությունը ՖՌՍ-ին՝ իր կենտրոնական բանկին 14 տրիլլիոն դոլլար է պարտք, իսկ ՖՌՍ-ը, ինչպես նաև Հայաստանի ԿԲ-ն պատկանում են ջիտլոներին:

Առանց կառավարության համագործակցության՝ կենտրոնական բանկը ուղղակի բլեֆ է: Հանրապետության բանկային համակարգը, այսինքն պետական բանկը և մնացած բոլոր առետրային բանկերը որպես մեկ միասնական համակարգ՝ ընդհանրապես չեն գործում: Չգիտեմ, ով ինչքանով է ծանոթ բանկերի նշանակության և աշխատանքի հետ, դա մեր փողերի պահմանման և կենտրոնացման մի ձեռնարկություն է, որը մեր թույլտվությամբ կարող է զբաղվել վարկով և փողի առ ու ծախով: Բանկի այդ գործողությունից ստացված շահույթը կոչվում է մարժա, և բանկը կարող է գոյություն ունենալ միայն այդ մարժայի հաշվին:

«Անելիք բանկ» փբը	«Արարատ բանկ» բբը
«Առեքսիմբանկ» փբը	«Ամերիա բանկ» փբը
«Արդշինինվեստբանկ» փբը	«Սեյլաթ բանկ» փբը
«Արցախ բանկ» փբը	«Կասկադ բանկ» փբը
«Ջարգացման Հայկ. բանկ» բբը	«ԲՏԱ ինվեստ բանկ» փբը
«Էյչ-էս-բի-սի բանկ Հայաստան փբը	«Պրոմթեյ բանկ» սպը
«Ինէկոբանկ» փբը	«Յունի բանկ» փբը
«Կոմվերս բանկ» փբը	«Արմավիսբանկ» փբը
«Ակրա-կրեդիտ Ագրիկոլ բանկ» փբը	«Պրոկրեդիտ բանկ» փբը
«Հայէկոնոմ բանկ» բբը	«ԱՏԲ-Հայաստան բանկ» փբը
«Հայբիզնեսբանկ» փբը	

Մեր բանկերը մեզ չեն վարկավորում, դե ուրեմն նրանք օրենքով պետք է լուծարված լինեին բոլորը, որովհետև բանկը ուրիշ հիմնական գոյության միջոց չի կարող ունենալ: Իսկ եթե ծաղկում են, ինձ թվում է հասկանալի է թե ինչով են զբաղվում: Սա նշանակում է, որ ընդհանուր բանկային սիստեմը հիմնովին վերափոխման կարիք ունի, սկսած կանոնադրական, ստարտային գումարի ծագման սերտիֆիկատի փաստից:

Սովետի փլուզումից հետո բոլոր գործող բանկերը՝ բոլոր լվացած փողերը պետք է վերադարձնեն և այդպես էլ կլինի:

Բանկը Հայաստանում պետք է լինի մեկը՝ Հայաստանի Ազգային բանկը:

ԱԶԳ ԵՎ ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ԱԶԳ ԵՎ ԼԵԶՈՒ

ՀՀ Սահմանադրությունում չկա Հայ ազգային պետություն լինելու նշույլ անգամ՝

Հոդված 1. Հայաստանի Հանրապետությունը ինքնիշխան, ժողովրդավարական, սոցիալական իրավական պետություն է:

բայց կա՝

Հոդված 41. Յուրաքանչյուր ոք ունի իր ազգային և էթնիկական ինքնությունը պահպանելու իրավունք: Ազգային փոքրամասնություններին պատկանող անձինք ունեն իրենց ավանդույթների, կրոնի, լեզվի և մշակույթի պահպանման ու զարգացման իրավունք:

Իսկ ի՞նչ է սա նշանակում և ո՞ւմ է երաշխավորանքներ տալու համար գրված սա:

Պատասխանեմ՝ նրանց, ովքեր գրել են (Լեւոն Տեր-Պետրոսյանն ու այլ ջիտղները):

Ազգը մարդկանց սոցիալ-էթնիկական ընդհանրության պատմական զարգացման բարձրագույն ձևն է, որոնց կապում է ընդհանրացված լեզուն, տարածքը, տնտեսությունը, հոգեբանությունը, կենցաղը, արտաքինը, գույնը, մշակույթը, խոհանոցը, սովորույթները: Բոլոր դեպքերում ազգի և հասարակության հիմքը անհատն է՝ իր գիտակցությամբ: Ըստ պատմական զարգացման անհատից ձևավորվում է՝

Յեղեր

Ազգ

Քաղաքացի

Քաղաքացիական հասարակություն:

- ✓ *Անհատը սկսել է ուժեղ ձևավորվել Քաղաքակրթության զարգացմանը զուգահեռ:*
- ✓ *Յեղը դեռևս Ազգ չի, բայց ազգը կազմող հիմնական տարրն է: Օրինակ. Անգլիական ազգը գոյություն ունի, անկասկած: Արդյոք գոյություն ունեն քրդական, բրիտանական, բոլշայական կամ հբրյական ազգեր: Մեծ կասկածանքի տակ է: Չունեն ինքնուրույն արվեստ, գեղարվեստ, մշակույթ, երաժշտական գործիքներ, խոհանոց, գիտական հայտնագործություններ:*
- ✓ *Յեղագրական միությունը ազգային միություն չի: Յեղը, գումարած ուրիշ նման ցեղեր, իրենց նման սեփական մշակույթներով, կենցաղով, նման տարրերով(կենցաղը, ճաշակը, սովորությունը, բարքը, ծիսակատարությունը, հավատամքը) կկազմի ազգ: Օրինակ. ՌԻրարտուն՝ հայ ցեղեր էին, միացան դարձան մեկՀայ ազգ:*
- ✓ *Յեղն ու պետությունը կապված են տարածքի հետ: Այդ տարածքը շատ մեծ նշանակություն ունի ցեղի այդտեղ առաջացման հետ: Հակառակ դեպքում կլինեն հակասություններ կենսական կյանքի հետ. քնավորության, ապրելակերպի միջոց: Այսինքն տարածքի անշարժ տարրերն են: Օրինակ. Սփյուռքի հայերը գոյություն կունենան, քանի դեռ գոյություն ունի Հայաստանը և իր հայերը: Իհարկե, եթե հանկարծ դավանանքը չխանգարի: Օրինակ հբրյական ազգ չկա, բայց Մովսեսյան օրենքը նրանց պահպանում է:*
- ✓ *Ազգը մարդկային ինքնատիպ խմբակցություն է, հավաքական միություն, որտեղ մարդիք կապված են իրար հետ յուրուրդի կապերով՝*
  - Մասամբ ցեղային կապերով(ծագում, արյունակցական, ազգակցական)*
  - Մասամբ պետական կապերով(միշտ նեցուկ համարելով)*
  - Մասամբ տարածքային կապերով(երկրային, աշխարհագրական, տեղանքային)*
  - Մասամբ կրոնական կապերով(դավանանք, հավատամք, աղանդ)*
  - Մասամբ և գլխավորապես լեզվային ընդհանրությամբ (նույն արմատական)*
  - Մասամբ քաղաքական և ամբողջովին ազգային պատմությունով*
  - Մասամբ կենցաղային կապերով(նիստուկաց, սովորույթ, վարք, բարք, ծես)*
- ✓ *Սրանք ստեղծում են ընդհանուր տիպի ֆիզիկական, հոգեկան աշխարհ, ծնունդ են տալիս գեղարվեստին, ազգային մշակույթին:*
- ✓ *Ազգը կրոնական հավաքական չի, կրոնական հավաքականը ազգ չի: Օրինակ՝ մենք էլ*

ենը քրիստոնյա, գերմանացիներն էլ, բայց նրանք աջակցեցին թուրքերին Հայոց Եղեռնի իրականացմանը: Կամ Հայերի մեծ մասը քրիստոնյա չեն;

- ✓ Ազգը կվերածվի աժեղագույն կառույցի՝ եթե ունենա ազգային պետություն և մեկ հավատամար:
- ✓ Ազգը միայն լեզուն ու լեզվահմբի հավաքականը չի: Ազգի հիմքը հիմնականում լեզուն է, հետո մնացածը: «Լեզուն հավկիթն է, իսկ ազգը հավը» --Գարեգին Նժդեհ:
- ✓ Ազգի ինքնահաստատումը՝ լեզվի և ավանդությունների ինքնահաստատումն է;
- ✓ Ազգի մահը լեզվի մահն է և հակառակը: Օրինակ. Հրեյաները որպես հոտախումբ գոյություն ունեն, հրեյայերեն են աղթում, քանզի համարյա նույն աղթերեն լեզուն է;
- ✓ Լեզուն ունի մի աղբյուր, ազգային հավաքականը: Օրինակ. Հռոմը մեռավ, բայց լատիներենը մնաց որպես անհամեմատելի հարուստ լեզու: Զորեղ ազգը եթե ուզում է կուլ տալ թույլին, առաջին հերթին լեզվին է կանոնում: Դեռ Արամ Բազալիորը իր Բազալիորության մեջ ով հայերեն չի խոսել լեզուն կարել է, ասելով թե ինչին է պետք:
- ✓ Լեզուն հավաքական ստեղծագործություն է և ստեղծագործող հավաքականությունը Ազգն է: Օրինակ՝ Էսպերանտոն ինչքան էլ կատարելագործվի չի կարող փոխարինել կենդանի լեզվի;
- ✓ Լեզուները անփոխարինելի են և անթարգմանելի: Հայ խոսքը միայն հայերեն կապի, քարգմանությունը՝ ընդհամենը նման է;
- ✓ Լեզուն գիտություն չի, որ երեխան սովորի՝ դա գենի մեջ է,ամենաքիչը պետք է ապրես:
- ✓ Լեզուն ազգայինկյանքի ամենաէական, անհրաժեշտտարրն է;
- ✓ Ազգի տարրիքտապով ուրիշ ազգի լեզուներով՝տալիս է Արշիլ Գորկի, Հովհաննես Այվազովսկի, Վիլյամ Սարգյան, ՄարիետաՇահինյան . . .բայցմնում է՝հայ;
- ✓ Ազգը դա ժողովուրդն ու տարածքը չի: Օրինակ՝ Հրեյաների այն մեջբերումին որ իրենք են գիտության արվեստի, տեխնիկայի առաջատարները, Մտալինը Խաբարովսկի մարզում՝ Բիրիբեյջան մայրաքաղաքով տարածքատկացրեց, հովանավորություն, ասելով, դե գնացեք ու զարմացրեք ամբողջ աշխարհին: Զգնացին, որովհետեւ ինքնուրույն չէին կարող գոյություն ունենալ: Առաքելությամբ օժտվածչեն;
- ✓ Ազգը քաղաքակրթության ծնունդ է, մշակութային ու ստեղծագործականհարստության բավարար պաշար;
- ✓ Ազգը, ինքը՝ արդեն ձեւավորված պատմություն է, նրա էական մարմնացումը: Պատմությունը ազգային գիտություն է;
- ✓ Ազգային պատմությունը՝ ցեղի ծագումը, տեղափոխությունը, խաչավորումը, խառնուրդը, գումարումն ու անցատումը, պետական և քաղաքական պատմության, հավատամքային, լեզուների, բարքերի և իրավահասկացողությունների,մշակութային, գեղարվեստի, կենցաղի պատմությունն է;
- ✓ Ազգը ֆիզիկական, հոգեւոր և մշակութային, գաղափարներիմիաբանումն է;
- ✓ Ազգը և՛մշակույթ է և՛պատմական արժեք, ազգը պատմամշակութային կապակցություն է;
- ✓ Ազգը մշտնջենական երեւոյթ է: Նրա կյանքը շատ ավելի երկար է, քան անհատինը՝ քանզի ազգի էվոլյուցիան անհատի օժտվածության շարունակականությունն է;
- ✓ Ազգային գիտակցությունը՝պատմականգիտակցությունն է՝ գումարած ժամանակի գաղափարա--մարտավարական պահանջը: Գիտակցությունը ազգի պատկանելությունն է: Գիտակցությունը չի կարող գոյանալ ոչնչից՝ այն Արարչական է: Ազգային քաղաքակրթությունը բարձր է՝ բարձր է ազգային գիտակցությունը;
- ✓ Ազգային գիտակցությունը՝ անհատ--հավաքականության շահերը, կարիքներն ու իրավունքները, բարիքներն ու պարտականություններն են;
- ✓ Ազգային գիտակցությունը բարձր է՝ ամուր, կայուն՝ կենսունակէազգը;
- ✓ Ազգասեր և ազգամոլ՝ նույնացվողհասկացողություններ են;
- ✓ Ազգը անընդհատ դիմամիկայիմեջ է՝ վերամաքրվում,զարգացում;
- ✓ Ազգը շատ ավելի հիմնական էություն է քան պետությունը: Պետությունը կարող է կեղծվել, բայց ազգը մնա: Բսկիակառակը անհմար է, կբաժանվի տարբեր ազգերի: Բայց ազգային պետությունը այն անհրաժեշտությունն է, որ հնարավորություն է տա-

լիս արդեն հանճարեղ ազգերին աճելու և գորանալու: Այսինքն միասնությունը տալիս է իր արդյունքը:

- ✓ Ազգերը եղել են, կան, կմնան՝ ապաազգայնացումը արստրակտ է;
- ✓ Ազգ և դասակարգ՝ էապես տարբերերեություններ են, անկախ մեկըմյուսից: Ազգը կարող է դասակարգվել, բայց դասակարգը ազգ դառնալ չի կարող;
- ✓ Ազգը կարող է գոյություն ունենալ առանց պետության: Պետությունը ազգային միություն չի, ազգային միությունը՝ ազգային պետությունն է: Ինքնապահպանման և ինքնազարգացման բնագործ միեւնոյն էկմոդազգերին դեպի ինքնուրույն ազգային պետական կառույց: Ազգային ազատագրական պայքարը նույնպես հավերժ է;
- ✓ Պետությունների մերձեցում նշանակում է լեզվի, ծիսակատարությունների և հավատամքիվերացում, այսինքն ազգի հիմքերի վերացում: Օրինակ՝ Սատանայական փորձության գլոբալիզացիոն Համաշխարհային կառավարության և «Նոր Դար» կրոնի գերվսանգավորությունը;
- ✓ Պետությունը գորեղ գործոն է իշխող ազգի անհատականությունը հաստատելու համար՝ և հակառակը իշխվող ազգերի համար: Հայ դաշնակների սխալը՝ Բաքվում և Թբիլիսիում արդյունաբերությունը Հայերի ձեռքում էր, իսկ Հայաստանում գյուղատնտեսությունը՝ թուրքերի կամ այսօր ՀՀ-ում արդյունաբերություն ու գյուղատնտեսություն չկա՝ ֆինանսն էլ ջիւղի ձեռքում է:
- ✓ Պետությունը պատահական չի կարող կազմվել, այդպիսին կկործանվի: (Անհապաղ ուղղել է հարկավոր՝ վերակառուցել ազգային պետականությունը);
- ✓ Պետությունը առանց ազգի շահերը պաշտպանելու հաստատում չի կարող լինել;
- ✓ Պետության գորեղությունը քաղաքացու գորությունից է կախված: (Մեզ մոտ քաղաքացին գորություն չունի, այն սահմանափակվում է մի բանի՝ ծալոյալ ջիւղներով);
- ✓ Պետությունը իշխողների սեփականությունն է (Այսինքն իշխողը պետք է լինի միմիայն ազգի այրը);
- ✓ Հայաստանը այսօր մեր հայրենիքն է, բայց ոչ մեր պետությունը: Պետություն, ազգ, հայրենիք, պետք է լինեն միմիանցից անբաժանելի: Անհապաղ ուղղե՛լ:
- ✓ Ինքնորոշման իրավունքը, դա բնածին իրավունք է, ինչը միտել չի կարելի:

ՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՀԱՅՐԵՆԻՔ

Պետությունը դա հասարակության կազմակերպվածության քաղաքական ձեւն է, որը առաջանում է հասարակության տարակողմ ճեղքվածության՝ դասերի առաջացման շնորհիվ: Պետությունը ի սկզբանե կազմվել է միմիայն խիստ ազգային հատկանիշների հիման վրա: Հետագայում գավթողական քաղաքականության շնորհիվ պետությունները դարձել են նաեւ բազմազգ պետություններ՝ կայսրություններ, բայց ինչպես պատմությունն է ապացուցում՝ նման կառույցները ունենում են միայն ժամանակավոր բնույթ: Մնում է միայն ենթադրել, որ ազգը լինելով հավերժ՝ ազգային պետությունը նույնպես կլինի հավերժ:

Պետությունը կսկսի թուլանալը, կազմալուծվելը, երբ նրա ներսում՝ իշխանավորների գաղափարներում թուլանում են ազգային հատկանիշները և առաջ են գալիս քաղաքական տարաձայնություններ՝ կուսակցություններ:

Պետությունը համարվում է ուժեղագույն՝ երբ այն ազգային է և թե ինչքանով է նրանում մեծ անձի կատարյալ դերն ու նշանակությունը: Անձը չգնահատող, կամ թեկուզ թույլ գնահատող պետությունը կլինի՝ և այդպես էլ կա, միանգամայն թույլ պետություն:

Պետության մեջ պետական (ազգային) սեփականությունը պարտադիր պետք է գերակշռի՝ առնվազն չորս անգամ, մասնավոր սեփականությանը: Ստրատեգիական նշանակության բացարձակապես բոլոր օբյեկտները պետք է պատկանան պետությանը: Մասնավոր սեփականությունը կմասնակցի պետության քաղաքատնտեսական բարօրությանը այն դեպքում, երբ մասնավոր սեփականատերերը ազգայնական են, իսկ եթե նա հերթա է, ապա քաղաքակրթությունը բացառվում է: Հրդյանների մոտ ստրկական մտահոգվածության

գաղափարը բերում է նրան միմիայն ինտրիգայի ցուցաբերման՝ գիտությունն ու ստեղծագործությունը մահանում են: Գումարած սրան՝ հերյան «բիզնես» ասելը հասկանում է մի այն առեստուրն ու վաշխառությունը:

Քաղաքացիական հասարակությունը պետություն կազմելու անշրջանցելի պայմանն է: Կապիտալիզմում անհատի լիակատար ազատությունը անհնարին պայման է՝ փող ունեցողը դռմինանտ է և իր հարազատներին կրնդառաջի, հասարակությունը խստորեն կարգերի կշերտավորվի:

Ազգային սոցիալիզմը քանդում է հասարակական կարգերը, ստեղծում է հավասարություն: Եթե սոցիալիզմը ազգային պետության մեջ է, դա ամենավերին և ամենակատարյալ զարգացման ձևն է: Սա է այսօրվա Հայաստանի միակ և ճշգրիտ փրկությունը;

Սոցիալիստական միտք և խիղճ՝ դա ընդհանուր հասարակության և ազգային գաղափարախոսության ամենակատարյալ մտահղացումն է;

Սոցիալիզմից բացի՝ մնացած դասակարգերից ոչ մեկը չի տալիս անհատին բավարար հնարավորություն և լիակատար ազատություն: Իսկ դա առաջին պայմանն է ազգի զարգացման համար: Քաղաքակրթության միջազգայնանալը արստրակտ է:

Գիտակցությունից պայքար՝ մի քայլ է միայն:

ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌՈՒՅՎԱԾՔԸ

{Ըստ Պլատոնի՝ (մ.թ.ա. 427-347)}

Արիստոկրատիա -- լավագույների իշխանություն (Մեզ մոտ լրիվ բացակայում է)

Տիրակրատիա -- վատագույների, շահամոլների (Ինչպես մեզ մոտ)

Օլիգարխիա -- մի խումբ ուժեղների և հարուստների (Մեզ մոտ գող-խաբերաներեն)

Տիրանիա -- բռնատիրություն (Մեզ մոտ մասամբ գործում է)

Դեմոկրատիա -- ժողովրդավարություն (Մեզ մոտ լրիվ բացակայում է)

Թեոկրատիա -- աստվածաիշխանություն (եկեղեցու՝ տերտերների միջոցով)

ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԱՌԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

1. Պետության մեխանիզմ՝ ղեկավար օրգանների և հիմնարկների հատուկ սխտեմի առկայություն;
2. Օրենսդրություն՝ պետության կողմից վավերացված որոշակի նորմերի սխտեմի ամրապնդման իրավունք;
3. Որոշակի տարածք, որի վրա տարածվում է տվյալ պետության իրավասությունը: (Մեզ մոտ միայն 3-րդ կետն է գործում, տիրակրատները ուզում են այն էլ խափանեն)
4. Ազգաբնակչություն, ժողովուրդ

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ

Սահմանադրությունը ընդունվում է հանրաքվեի միջոցով: (Պետք է մեր սահմանադրությունը վերանվանել “Հավիտենականոնի” և հիմնովին փոխել):

Սահմանադրության հիմնական խնդիրը իշխանությունների ձեւավորումն է և ժողովրդի հետ հարաբերությունների դասավորումը: Սահմանադրությունը կարգվում է երեք տեսակ.

- I. Միապետի
- II. Խմբակային (հանրապետական) — (Մեզ մոտ իբր սա է)
- III. Ժողովրդական (պայմանագրային)

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԸ

Սահմանադրական դատարանը որոշում է օրենքների, Ազգային ժողովի որոշումների, նախագահի արձակաց հրամանագրերի, ուղերջների, կարգադրությունների, կառավարական օրգանների գործունեության համապատասխանությունը սահմանադրությանը: (Մեզ մոտ այն իշխանությունների համար ծառայություն է)

ՕՐԵՆՔՆԵՐԸ

Օրենքները պետությունում համարվում են իրավունքների հիմքի սկզբունքը: Այն կազմվում են և հաստատվում Օրենսդիր մարմնում (Իսկ Ազգային ժողովի մակարդակը որոշվում է ընտրությունների անցկացման մակարդակով, ընտրությունների «արդար» անցկացման մակարդակը և պատգամավորների «պրոֆեսիոնալ իրավաբան» լինելը մեզ հայտնի է, ուրեմն հայտնի է նաեւ պետության իրավական հիմքի մակարդակը): Օրենքի տարբեր ձեւակերպումներ կարող են գոյություն ունենալ՝

- 1) Օրենքները պետական իշխանության կողմից պարտադիր պարտականությունների կանոնների նորմատիվ՝ իրավունքային ակտերի ձեւակերպում է;
- 2) Օրենքները երեսույթների կայուն կրկնվող, անշրջանցելի, էական և անհրաժեշտ հարաբերական կապ է, կամ ժամանակի ընթացքում իրադարձությունների կարգ ու կանոնիստորոգվածությունը ;
- 3) Օրենքները պետական իշխանությունների բարձրագույն մարմնի՝ սահմանադրության համաձայն գերագույն իրավական կարգով ընդունված նորմաիրավականակտեր են;
- 4) Օրենքները երեսույթների կայուն և էական ներքին կապը պայմանավորող փոփոխությունները կարգավորող ակտեր են:

ՕՐԵՆՔՆԵՐԻ ՏԻՊԵՐԸ

- I. Ֆունկցիոնալ փոխհարաբերությունների
  - II. Մատերիալ օբյեկտների փոխհարաբերությունների
- ԸՍՏ ԸՆԴՀԱՆՐՈՒԹՅԱՆ ԱՍՏԻՃԱՆԻ**
- I. Մասնավոր պայմանների
  - II. Սպեցիֆիկ պայմանների

Օրենքները կիրառվում են մարդկանց գիտակից նպատակային գործունեության շնորհիվ: Մարդը նպատակահարմար ձեռով աշխատում է փոխել օրենքի գործողության պայմանները (Օրենքները Հ.Հ.-ում գրված են միայն առաջադեմ քաղաքակիրթ աշխարհին ցույց տալու համար):

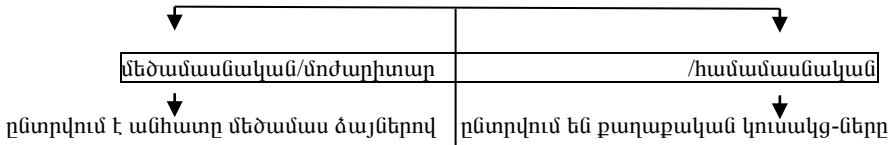
Պ Ե Տ Ա Կ Ա Ն Ա Պ Ա Ր Ա Տ Ը

- ❖ Պառլամենտ /Ազգային ժողով/
- ❖ Պետական կառավարման օրգաններ
- ❖ Դատախազություն
- ❖ Դատարան
- ❖ Արբիտրաժ
- ❖ Կապիմիջոցներ
- ❖ Մասսայական ինֆորմացիայի միջոցներ
- ❖ Բանակ
- ❖ Ներքին ուժեր

(Մեզ մոտ այս բոլորը մեկ հոտի գործակալություն է)

Ը ն տ ր ա կ ա ն   հ ա մ ա կ ա ր   գ

(Մեզ մոտ իշխանությունների որոշմամբ է)

ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ   ՏԱՐԱԾԸ

Միջազգային իրավունքների հիմնական սկզբունքները՝

- Պետական իշխանությունների հարգում
- Պետությունների խաղաղ գոյակցում
- Միջազգային պարտականությունների կատարում
- Ազգերի ինքնահավասար և ինքնորոշման իրավունք
- Վիճելի հարցերի խաղաղ լուծում
- Ուժի չգործադրում

(Մեզ մոտ բոլոր կետերը չեն գործում)

ՊԵՏԱԿԱՆ   ՍԱՀՄԱՆ

I. Ըստ ձևաբանական հատկանիշի

1. -երկրաչափական սահմաններ /աստղաբաշխական սահմաններ/
2. -բնական սահմաններ /գետերի, լեռնաշղթաների հետ/

II. Ըստ ծագումնաբանական հատկանիշի

1. -սահմաններ, ձևավորված միևնույն տարածքի բնակեցումն ու յուրացումը
2. -վրադիր սահմաններ /անցկացվում են յուրացված, խիտ բնակեցված տարածքով/
3. -լեկիկային /մնացորդային/ սահմաններ /պատմականորեն ժառանգված/

III. Ըստ իրավական վիժակի

1. -միջազգային իրավունքով ճանաչված սահմաններ /քարտեզներում/
2. -ֆիկտիվ, շինծուսահմաններ /ճանաչված է բայց գոյություն չունի/
3. -իրականում գոյություն ունեցող, բայց չճանաչված միջազգային իրավունքով

IV. Ըստ գործառույթների առանձնացվում են

1. -անջրպետող /արգելափող սահմաններ, երկաթյա վարագույր/
2. -կոնտակտային /ծիման/ սահմաններ /բաց, առանց թույլտվության/
3. -Պետություն դե յուրե /գտող սահմաններ /ոչ ամեն մեկի և ամեն ինչի թույլտվությամբ/

(Այսօրվա Հ.Հ. սահմանները ժառանգություն է նախկին Սովետական Հայաստանից: Բայց, այս սահմանները իրավական ուժ չունեն, որովհետև նրանք ընդհամենը գծված են Անդրկովկասյան Ֆեդերացիայի կողմից 1922թ մարտի 12-ին, իսկ 1936թ դեկտեմբերի 5-ին նույն ձևով անմիջականորեն ՍՄՀՄ-ի կազմի մեջ: Հայաստանի վրա հարձակվել և օկուպացրել է Սովետական Ռուսաստանը, որը՝ ինքը այդ ժամանակ միջազգային սուբյեկտ չէր համարվում: Այնպես, որ միևնույն այժմ էլ միջազգային նորմերի համաձայն գործում է Սեւրի պայմանագրի ուժը, որովհետև Թուրքիայի հետ վերջին մեր ստորագրած փաստաթղթերը Սեւրի պայմանագրից ելնելով է կատարված, միայն թե այսօրվա ՀՀ իշխանությունները դավադրությամբ չճանաչեն Ղարսի պայմանագիրը, որը Հայերի կողմից չի կնքված: Մենք չունենք նաև Վրաստանի և Ադրբեջանի հետ սահմանների մասին ոչ մի պայմանագիր: Իսկ իրոք գործող 1918---1920թթ պայմանագրերի համաձայն Ջավախքն ու Արցախն էլ է մերը, ուղղակի մենք առայժմ չունենք հայաստեղ իշխանություն դրանով զբաղվելու»:

ՊԵՏԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

- Շատ երկրներում կուսակցությունների գործունեությունը ընդհանրապես արգելված է;
- Քաղաքականությունը հասարակական հարաբերությունների բուն պրոցեսն է;
- Քաղաքականությունը որոշումների մշակման և գործողությունների համակարգման ու իրականացման ամբողջությունն է;
- Պետական քաղաքականությունը պետության խնդիրների և դրանց հասնելու միջոցների ամբողջությունն է;
- Պետական քաղաքականությունը հենված է իշխանության վրա: Հաճախ նույնացվում է:
- Պետական իշխանություն է, երբ քաղաքացիներն ապրում են իրենց երկրի սահմանադրությամբ և օրենքներով;
- Գաղափարի իշխանություն՝ երբ համախոհները հավաքվում են մի գաղափարի շուրջ;
- Իշխանության գործունեության սկզբունքը հրամանատարական գործողությունն է;
- Բարոյականությունը անպայման պետք է բարձր լինի կանգնած քաղաքականությունից;
- Եթե իշխանությունները ժողովրդին չեն կարող բավարարել աշխատանքով՝ պարտավոր են նպաստ հատկացնել:

(Այսօրվա ՀՀ պետական քաղաքականությունը՝ դա Սիոնիստական «Նոր Կյանք» սատանայական փորձության իրականացման քաղաքականության Հայաստանյան ներառադականությունն է, որը նշանակում է մեկ ընդհանուր համաշխարհային կառավարություն՝ ջիոդներին դեկավարությամբ: Այսօրվա ազգինստոված պահելու նպատակը դա է, որ իբր թե ժողովուրդները չունենալով ուրիշ ելք, իրենք դիմեն ջիոդներին, որ եկեք մեզդեկավարեք. «Սիոն հմուտների արձանագրություն 22-24»):

ԻՇԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵՐԵՔ ՍԱԿԱՐԴԱԿՆԵՐԸ

- I. Ամբողջ հասարակության մակարդակ
- II. Հասարակության առանձին հատվածների մակարդակ
- III. Անհատական մակարդակ

(Այսօրվա ՀՀ տիմոկրատ իշխանությունները ընդհանրապես մակարդակչունեն)

ԻՇԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ԷՈՒԹՅԱՄԲ ԵՐԿՈՒ ՁԵՎԵՐԸ

- I. Ռացիոնալ---գիտական հիմնավորված
- II. Իռացիոնալ---իդեաներով հիմնավորված /տոտալիտար և ավտորիտար/--անբարոյական է

(Այսօրվա ՀՀ իշխանությունները էությամբ բացարձակապես իռացիոնալ են, որովհետև իրենց ծրագիրը միմիայն Արարչի կարողության ֆունկցիա է: Միայն նա կարող է իր իսկ ստեղծած մարդկանց արմատապես վերափոխի, այնպես, որ այդ «հմուտ սիոնիստներ» կոչեցյալները մարդկային հարաբերությունների գաղափարախոսության փլիխտփայտության մեջ անհամեմատ կարճատես են, կամ գլխապտույտ անհավատալի հաջողություններից ուղղակի խեղաթյուրվել են):

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԵՐԿՈՒ ՆՊԱՏԱԿՆԵՐԸ

- I. Երկրի ներսում օրինականություն, կարգուկանոն, կյանքի բարելավում
- II. Միջազգային դրության բարելավում, արտաքին նպաստավոր քաղաքականություն (Մեզ մոտ երկու նպատակներն էլ բացակայում են):

ՆԵՐՔԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Ներքին քաղաքականությունը այն մտորումների և գործողությունների ամբողջությունն է, որն ուղղված է սոցիալ-քաղաքական ամրապնդմանն ու բարեփոխմանը

ՈՒՂՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

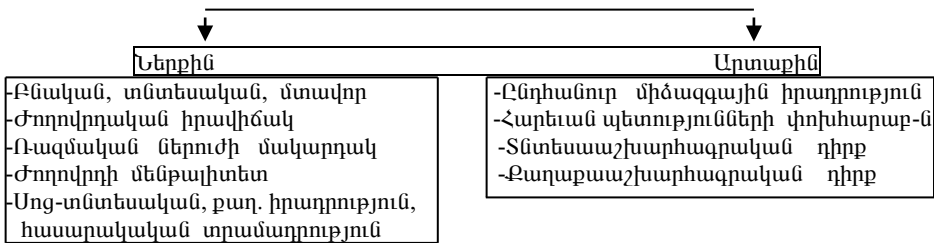
- 1) տնտեսական
- 2) ժողովրդական
- 3) սոցիալ-մշակութային
- 4) բնապահպանական

ԲՆԱԳԱՎԱՌՆԵՐԸ

- 1) տեխնիկանստիրական հարաբերությունների
- 2) մակրոտնտեսական հարցերի
- 3) կրթության և գիտության
- 4) բնակչության տեղեկատվության և քարոզչության

ԱՐՏԱՔԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Արտաքին քաղաքականությունը պետք է վարվի ի նպաստ ներքին քաղաքականության
Ե Ր Կ ՈՒ Գ Ո Ր Ծ Ո Ն Ն Ե Ր

Ս Կ Զ Բ ՈՒ Ն Ք Ա Յ Ի Ն Փ Ա Ս Տ Ա Թ Ղ Ծ Ե Ր Ը

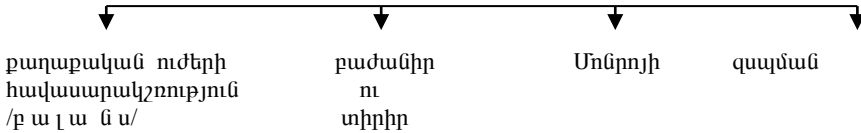
- 1) Արդի միջազգային իրավունքի հիմնաքարը ՄԱԿ-ի մարդու իրավունքների ընդհանուր
ՀՈՉԱԿԱԳԻՐՆ Է /դեկլարացիա/
- 2) /1975/Եվրոպայի անվտանգության ու համագործակցության խորհրդակցության եզրա-
փակիչ ակտն է

Հ Ո Չ Ա Կ Ա Գ Ր Ի Ս Կ Զ Բ ՈՒ Ն Ք Ն Ե Ր Ը

- 1) Անձի տարրական իրավունքները
- 2) Մարդու քաղաքացիական և քաղաքական իրավունքները
- 3) Սոցիալ տնտեսական իրավունքները
- 4) Միջազգային՝ միջպետական հարաբերությունների կազմակերպության գլխավոր սկզ-
բունքները
- 5) Պետությունների իրավահավասարություն
- 6) Իրար նկատմամբ ուժի չգործադրում
- 7) Միջազգային վեճերի խաղաղ լուծում
- 8) Միմիանց ներքին գործերին չմիջամտում
- 9) Մարդու իրավունքները հարգում
- 10) Տարածքային ամբողջականության անձեռնմխելիություն
- 11) Ժողովուրդների իրավահավասարության և ինքնորոշման իրավունք
- 12) Միջազգային իրավունքով նախատեսված պարտականությունների հրաբեխիղճ կատա-
րում
- 13) Արտաքին քաղաքականության իրականացնող մարմիններն են համարվում պետական
անվտանգության հետախուզության և հակահետախուզության ծառայությունները,
ինչպես նաև արտաքին տնտեսական կապեր իրականացնող ծառայությունները, ինչ-
պես նաև արտաքին տնտեսական կապեր իրականացնող հատուկ գերատեսչու-
թյունները:

Համընդհանուր ճանաչում ունեցող արտաքին քաղաքականության դոկտրինաները

Ջեյմս Մոնրո --ԱՄՆ նախագահ 1823թ` չխառնվել Եվրոպայի գործերին և հակառակը Ջսպման--մշակվել է ԱՄՆ-ում: Թույլ չտալ գործը հասնի պատերազմին: Տեղում ճնշել:

ԱՇԽԱՐՀԱՔԱՐԱՔԱԿԱՆ ՀԵԳԵՄՈՆԻԱՅԻ ԵՐԵՔ ՈԼՈՐՏՆԵՐԸ

1. Տնտեսական
2. Քաղաքական
3. Գափարական

ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ԼԻԳԵՌԻ ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԳՈՐԾՈՆՆԵՐԸ

1. Ուսանական հզորություն
2. Առաջադեմ տնտեսություն
3. Բաց հասարակություն
4. Գլոբալ հիմնախնդիրների մորամուծություն
5. Արձագանքելու կարողություն

ԱՌԱՋԱՏԱՐ ԵՐԿՐՆԵՐԻ ՆԵՐՄՈՒԾՈՒՄՆԵՐԸ %/

	ԱՄՆ	ՃԱՊՈՆԻԱ	ԵՎՐՈՊԱ
Երկաթաքար	36	99	90
Բոքսիտ	38	100	86
Պղինձ	7	99	99
Արճիճ	85	73	74
Կապար	72	96	92
Մանգան	99	97	99
Նիկել	75	100	98
Կոբալտ	94	98	98

Ուշադրություն դարձրեք Աշխարհի առաջատար երկրների կողմից ներմուծվող մետաղների անվանումներին և նույն ուշադրությամբ նայեք Հայաստանից արտահանվող այդ նույն մետաղների (բացի երկաթաքարից` ինչը ամենաէժեքն է) հետ ՀՀ իշխանությունների կողմից դյուքրանական հիմնարկային վարմունքի տեսակետին:

Չնայած, ոչ թե ես հիմնարկային եմ համարում այսօրվա ՀՀ իրականացրած հանցագործ արտաքին առևտուրը, որը գյաղայական թալան արտահայտող բնութագիր է միմիայն պարունակում, այլ ընդհանրապես հումքային վիճակում յուրաքանչյուր մետաղ արտահանելը անգամ իրենց` թալանյիններին անհեռատես քայլ է: Մենք ունենք մեր ընդերքում այս ամենը` աշխարհահռչակ գիտական օժտվածությամբ Հայամարդու ռեսուրսները և պետք է բավարարենք յուրաքանչյուր զարգացած պետության` յուրաքանչյուր բարդության պատրաստի ապրանքի պատվեր:

ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՎ ԽԱՂԱՂՈՒԹՅՈՒՆ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ԱՌԱՋԱՅՄԱՆ ՀԱՏԿԱՆԻՇՆԵՐԸ

Պատերազմը ծնվում է օբյեկտիվ-սուբյեկտիվ քաղաքական և սոցիալ-տնտեսական երկու հիմնական պատճառներից.

1. Մեկ ուրիշ պետությանը պետք է այն, ինչը կա քո պետությունում և նրան պետք է, ու նա չի ուզում քեզանից ուղղակիորեն գնել
2. Քո պետության իշխանությունները չեն գործում ազգի և պետության շահերից՝ առաջացնելով ներքին դժգոհություններ

Նման ցանկություններն ու դժգոհությունները ունեն նույնպես ընդամենը երկու լուծման մեթոդ՝

1. Խելամիտ՝ բանակցությունների կիրառման միջոցով
2. Ոչ խելամիտ՝ ուժի ու բռնության կիրառման միջոցով, որը նույնպես ավարտվում է բանակցությունների կիրառման միջոցով

Առաջին տարբերակը համարվում է կիրառական՝ երբ կողմերը քաղաքակիրթ օժտվածությամբ են տոգորված, իսկ երկրորդ տարբերակը՝ երբ կողմերը, կամ կողմերից մեկը լայիր է, արյունաբքու և զուրկ է քաղաքակիրթ օժտվածությունից:

Քաղաքական և ռազմամարտավարական նպատակներին, որոնց կարելի է հասնել զինված բռնության եղանակով հանգեցնում է հասարակական կյանքի վիճակի որակական փոփոխությունների, անխուսափելի է դարձնում դրա վերակառուցումը և ռազմական պահանջներին համապատասխանումը:

Այն վարելու գլխավոր միջոցը զինված ուժերն են:

Բերում է մեծաքանակ զոհերի, նյութական և հոգեւոր արժեքների կորստի, քայքայիչ ազդեցություն է ունենում ամբողջ հասարակության ու պետության վրա:

Մարդկությունը մոտեցել է այն գիտակցությանը, որ պատերազմը որպես միջազգային հարցերի լուծման միջոց պետք է վերացվի, բայց ցավոք սրտի շահին նվիրված որոշ դեկավարներ խիստ արգելք են հանդիսանում նման լուծումների իրականացմանը, առավելես՝ շահույթ ստանալու նպատակով հատուկ պատերազմներ են հրահրում:

Ինձքվում է մարդկությունը բոլոր դեպքերում կտա իր ճշմարիտ գնահատականը նման տոկալի պահվածքներին, իսկ ամենամեծ դատավորը ժամանակն է:

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՕՐԵՆՔՆԵՐԻ ՀԱՍՏԱՋԱՅՆ՝

Ազրեսիա է կոչվում պետության կողմից զինված ուժի գործադրումը մի այլ պետության իշխանության դեմ /սուվերենիտետի/ տարածքային անձեռնմխելիության կամ քաղաքական անկախության դեմ: Ազրեսիան արգելված է միջազգային իրավունքով:

Օկուպացիա է կոչվում այն դեպքը երբ մի պետության զինված ուժերը ժամանակավորապես նվաճում են այլ պետության տարածքը և հաստատում նվաճաց տարածքների զինվորական վարչություն/ադմինիստրացիա/:

Անեքսիա է կոչվում ուրիշի պետական տարածքի բռնակցումը, անօրինական միացումը իր տարածքին:

Էստոպել----Միջազգային պահանջ այլ պետության հանդեպ: Եթե էստոպելի ժամանակը անցնում է, հետո չես կարողանա պահանջներդ ներկայացնես: Օրինակ. մինչեւ հիմա Մեկրի պայմանագիրը ուժի մեջ է, որովհետեւ ոչ Թուրքիան, ոչ էլ Ռուսաստանը այն ժամանակ միջազգային սուբյեկտներ չէին, և նրանք ուղակի օկուպացրել են մեր երկիրը: Եթե չուշացնենք, մենք արդար պահանջներ ունենք Թուրքիայի հանդեպ և հողային և կոտորածների տեսանկյունից, ուղղակիորեն բացատրելով, որ Մեքի պայմանագրի գրելու ժամանակ հայերը կազմել են Վանի, Բիթլիսի, Էրզրումի և Տրապիզոնի նահանգներում 52%-ից (Ռիդրո Վիլսոնին հանձնարարված խաղաղ որոշման համաձայն Բեստամնի գծաց և Թուրքիայի հետ համաձայնացրած, ԱՄՆ-ի մեծ կնիքով հաստատված, պետքարտուղար

Բրիտոնի ստորագրությամբ, դա 1920թ նոյեմբերի 22 էր, Սեւրի պայմանագրի 89-90 հոդվածների որոշմամբ՝ անպայման կատարելի) ավելի, իսկ հիմա փոխանակ լինեին 1.5 մլն.-ից ավել, ընդհանրապես չկան, բա ու՞ր են: Իսկ Նախիջևանը և Ղարաբաղը տրված են եղել Ադրբեջանի հսկողության տակ, իսկ ինքը մտցրել է իր կազմի մեջ: Ղարաբաղը հուլիսի 5-ի Կավբյուրոյի որոշմամբ, իսկ Ջավախքը ավելի ցածր մակարդակի որոշմամբ և անօրեն: Սովետական ներքին սահմանները միմյալս վարչական գծեր էին: ՌԻԵՏՄ Ադրբեջանի գործողությունը արդեն անեքսիա է: Ինչու հողերը Հայաստանին չտրվեցին՝ որովհետեւ մինչեւ նավով փաստաթղթերը հասան Փարիզ, Հայաստանը որպես պետական միջազգային ճանաչված տրեյեկտ վերացավ: Սակայն այսօրվա դրությամբ միջազգային բոլոր օրենքների համաձայն դրանք մեր հողերն են:

ՄԱԿ-հանվտանգության պահպանման սկզբունքները՝

- * Միջազգային մակարդակի կոլեկտիվ միջոցառումներ որոնք կոչված են բույլ չտալու խաղաղության խախտում և դրան սպառնալիք, վերականգնել խաղաղությունը եթե այն խախտված է ինչպես նաեւ ագրեսիվ գործողությունը
- * ՌԻժի և սպառնալիքի ցանկացած ձեւի գործադրման բացառում, եթե դրանք անհամատեղելի են ՄԱԿ-ին պատկանելի
- * Միջազգային վեճերի լուծում խաղաղ միջոցներով
- * Միջպետական բարեկամական հարաբերությունների զարգացում ժողովուրդների իրավահավասարության և ինքնորոշման իրավունքի հարգման հիմքի վրա
- * Միջազգային համագործակցության տարբեր ազգային, տարածաշրջանային ու համամոլորակային հիմնախնդիրների լուծման համար

ՄԱԿ-ի կողմից որոշ տարածքներ ճանաչված են որպես՝

- 1) Խաղաղության գոտի
- 2) Միջուկազերց գոտի

ՄԱԿ-ի խաղաղապահ գործողություններ՝

- 1) Ռազմական միջոցառումներ
- 2) Քաղաքացիական միջոցառումներ

Միջազգային համագործակցություն

- 1) Խաղաղության և անվտանգության պահպանում
- 2) Տնտեսական համագործակցություն
- 3) Բնապահպանություն և բնօգտագործում
- 4) Տրանսպորտ
- 5) Գիտություն, մշակույթ, առողջապահություն, սպորտ

Սակայն ՄԱԿ-ի երկակի պահվածքը տարբեր պետությունների հանդեպ միեւնույն բնույթի հարցերի շուրջ՝ ՄԱԿ-ի կանոնադրության համաձայն իր իսկ կայացրած որոշումները մեծ կասկածանքի տեղիքներ են առաջացնում, ինչը համայն մարդկության և արդարադատության առջեւ ՄԱԿ-ի դերակատարությունն ու հիմնական նշանակությունը նսեմացնում է:

Սա միջազգային մաշտաբի ցավալի հարց է՝ բայց փաստ է:

ՄԱՐԴՈՒ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Բնության կողմից բոլոր մարդիք ծնվում են հավասար մինչծննդյան օրեքներով և պայմաններով: Ծնվելուց անմիջապես հետո ընկնում են այն օրեքների և պայմանների ազդեցության տակ, որտեղ գտնվում էին նրա ծնողները և նրանց ապրած երկիրը: Մնացած բոլոր կեղտոտությունները սկսվում են ծնվելուց հետո դաստիարակություն, ապրուստ, քաղաքականություն, ծիսակատարություն (թվատում, կույտության վերացումը և այլն):

1949թ մայիսի 5-ին ստորագրելով Լոնդոնի պայմանագիրը՝ 10 պետություններ ստեղծեցին միջազգային միջպետական մի կազմակերպություն, որը աշխարհին հայտնի դարձավ Եվրոպայի Խորհուրդ անվանումով: Կազմակերպության հիմնադիրները համոզված էին, որ 1948թ մարդու իրավունքների համընդամենը հռչակագիրը հնարավոր է ապահովել առավել ազատության պայմաններում: 1950թ նոյեմբերի 4-ին ընդունվեց մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին կոնվենցիան, որը ուժի մեջ մտավ 1953 թվականին: Այդ կառուցակարգերի կարեւոր տարրերից մեկը Մարդու իրավունքների Եվրոպական դատարանն է: Կոնվենցիայի 46-րդ հոդվածը պետություններին պարտավորեցնում է կատարել դատարանի վերջնական վճիռները: Այս իրավունքը երաշխավորում է նաեւ ՀՀ Սահմանադրությունը, որում ասվում է «Յուրաքանչյուրը, ՀՀ միջազգային պայմանագրերին համապատասխան, իրավունք ունի իր իրավունքների ու ազատությունների պաշտպանության խնդրով դիմելու մարդու իրավունքների պաշտպանության միջազգային մարմիններին (հոդված 18): Լուրջ վերանայման կարիք ունի ՀՀ ընդհանուր իրավասության դատարանների կողմից ԵԴ-ի նախադեպային մշակույթը: Եվրոպական դատարանի վճիռները պարտադրում են պետություններին վերանայել իրենց ազգային օրենսդրությունը: Լինելով մարդու իրավունքների կոնվենցիայի անդամ, Հայաստանի Հանրապետության իրավական սիստեմը մինչեւ այժմ չունի մարդու պատվի արժանապատվությանը հասցրած վնասների փոխհատուցման մասին համապատասխան հոդված:

ՄԱԿ-ի կանոնադրության և 1948թ Մարդու իրավունքների համընդհանուր հռչակագրի ընդունումից հետո էապես փոխվեց միջազգային իրավունքի բնույթը և առաքելությունը:

Հոդված 1 Անդամ պետությունը պարտավոր է ապահովել ամեն մի քաղաքացու իրավունքները

Հոդված 2. Կյանքի իրավունքը

Հոդված 3 Խոշտանգումների, անմարդկային կամ նվաստացնող վերաբերմունքի արգելումը

Հոդված 4 Ստրկության և հարկադիր աշխատանքիարգելումը

Հոդված 5 Ազատության և անձնական անձեռնաձեռնախնայության իրավունքը

Հոդված 6 Անկախու անաչառ դատարանի կողմից ողջամիտ ժամկետում արդարացի դատաքննության իրավունքը

Հոդված 7 Քրեական օրենսդրության հետադարձ գործողության արգելումը

Հոդված 8 Անձնական և ընտանեական կյանքի, բնակարանի, նամակագրության հարգանքի իրավունքը

Հոդված 9 Մտքի, խղճի և կրոնի ազատության իրավունքը

Հոդված 10 Գաղթի և ազատորեն արտահայտելու իրավունքը

Հոդված 11 Խաղաղ հավաքների և միավորման ազատության իրավունքը

Հոդված 12 Ամուսնության և ընտանիք կազմելու իրավունքը

Հոդված 13 Իրավական պաշտպանության արդյունավետ միջոցի իրավունքը

.....

Հոդված 52 Ե.Խ.-ի գլխավոր քարտուղարը իրավասու է պահանջելու կոնվենցիայի դրույթի տեղեկություններ բոլոր մասնակից պետություններից:

ԶԱՂԱԶԱԿԱՆ ԿՈՒՄԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԴԱՍԴԱՍՈՒՄ

- I. Սոցիալ-դասակարգային չափանիշ
    - բուրժուական
    - աշխատավորական
  - II. Կազմակերպչական՝ Դյուվերժեի չափանիշ
    - զանգվածային
    - կադրային
  - III. Իշխանությունը մասնակցելու չափանիշ
    - իշխող
    - ընդիմադիր
  - IV. Նպատակային և խնդրային
    - պահպանողական
    - ռեակցիոն
    - ծայրահեղական
  - V. Գաղափարախոսությամբ
    - պահպանողական
    - ազատական (լիբերալ)
    - սոցիալիստական
    - կոմունիստական
    - ազգայնական
    - ֆաշիստական
    - կանաչների
    - հոգեւոր (կլերիկալ)
  - VI. Կուսակցական սպեկտրի տեղով
    - աջ
    - կենտրոն (ցենտրիստ)
    - ձախ
  - VII. Կազմակերպչական ստրուկտուրայով
    - դասական
    - շարժումային
    - քաղաքական ակումբ
- «Ձախերը» -- ռադիկալ փոփոխությունների կողմնակից (կոմունիստ, սոցիալիստ, սոցիալ-դեմոկրատ)
- «Աջերը» -- կոնսերվատորներ և ադաթների պահպանման կողմնակիցներ (ազատական, պահպանողական, ֆաշիստական, մացիոնալ-սոցիալիստական՝ ծայրահեղական աջեր)
- «Յենտրիստները» -- տարբեր հարցերի նկատմամբ՝ տարբեր մոտեցում
Ամեն մի քաղաքական ուղղություն տարբերվում է իր գույնով՝
Կարմիր – ձախ թեւի կուսակցությունները
Կապույտ և սեւ – պահպանողականները
Վարդագույն – սոցիալ-դեմոկրատները
Դեղին -- ազատական (լիբերալ)
Կանաչ – կանաչներն ու իսլամիստները
Ծիրանագույն – միապետական
Մպիտակ – միապետական
Դարչնագույն – մացիստներ և ծայրահեղ ազգայնականներ
Սեւ – մացիստներ, ծայրահեղ ազգայնականներ, անարխիստներ
Էթեմաները՝
Սոցիալիստներ – կարմիր վարդը բոլորքի մեջ
Կոմունիստները – մուրճ ու մանգաղ

ԳՌԵՀԻԿ ԵՎ ՍԱՀԱԲԵՐ ՄՈՆՈՊՈԼԻԱ

Քանդելով Սովետական Միությունը հերյաները սեփականացրին պետության իշխանությունն ու էկոնոմիկան.

- ❖ Մոնոպոլիա---- ղեկավարման բոլոր մակարդակների
- ❖ Մոնոպոլիա---- հատուկ, իրավական և ուժային համակարգերի
- ❖ Մոնոպոլիա---- քաղաքական կուսակցությունների ղեկավար կազմի
- ❖ Մոնոպոլիա---- ֆինանսական միջավայրերի ու միջոցների
- ❖ Մոնոպոլիա---- արտադրական միջոցների
- ❖ Մոնոպոլիա---- տրանսպորտային միջոցների և կապի
- ❖ Մոնոպոլիա---- հանքային հանածոների արտահանման
- ❖ Մոնոպոլիա---- կենցաղի և սննդի սպասարկումների
- ❖ Մոնոպոլիա---- առևտրական համակարգի
- ❖ Մոնոպոլիա---- լրատվական միջոցների

Արդյունքում ստացվեց ջիուդահոտային հեգեմոն իշխանություն և հոտայնացված կապիտալ: Իսկ այդպիսի աղետալի հանգամանքը միայն օկուպացիայի արդյունք է:

ՄՈՆՈՊՈԼԻԱՅԻ ՎՏԱՆԳԱՎՈՐ ՀԵՏԵՎԱՆՔՆԵՐԸ

- Ոչնչացնում է ազատ շուկայական մրցավազքի հեգեմոն դերը
- Բերում է արդյունաբերության իրենց ուզած ապրանքների արտադրությանը
- Լիկվիդացնում է ազատ շուկայական գները
- Հայտնվում են հավելյալ արժեքներն ու գները
- Հանգում է գների կազմակերպված, պայմանավորված մոնոպոլիզացիայի
- Բերում է արենդային, ապառիկ և ռենտային սակագների անհասանելիության.

- 1 Հավելյալգերարժեք
- 2 Աշխատուժիարժեքազրկում
- 3 Ինֆլացիոն պրոցեսներիառաջացում
- 4 Վերմոնոպոլիական արտադրության և առևտրիչեղոքացում
- 5 Միջին և փոքր բիզնեսիվերացում
- 6 Անօրեն ֆինանսական օպերացիաների ի հայտ գալ
- 7 Յեղային մոնոպոլ բուրժուազիայի ի հայտ գալ
- 8 Գիտատեխնիկական պրոգրեսի անհետացում

ՀԱԿԱՄՈՆՈՊՈԼԱՅԻՆ ԾԱՌԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՀ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ Հոդված 33.1 «...Շուկայում մենաշնորհ կամ գերիշխող դիրքի չարաշահումը և անբարեխիղճ մրցակցությունն արգելվում են»:

Հայաստանի Հանրապետության օրենքը՝ տնտեսական մրցակցության պաշտպանության մասին (06. 11 .2000)

Հոդված 6 կետ 1 . Մույն օրենքի իմաստով տնտեսավարող սուբյեկտն ապրանքային շուկայում համարվում է մենաշնորհ դիրք ունեցող, եթե որպես իրացնող (ձեռքբերող) չունի մրցակից:

Իսկ ինչպես կարելի է հասկանալ այս օրենքը, եթե հանրապետության առաջին դեմքերը իրենք են վաճառաբաշխում բիզնեսի բյուջեին հարակից ճյուղերը, բանկաֆինանսային արտոնատվությունները, իսկ մնացածին վարկերը անգամ խստիվ արգելում են: Սովետորանդելուց և հայտնի հեգեմոնիաիա-դեֆորմերից հետո Հայերին նպատակայնացված վերածեցին ազգային բացարձակ բանկոռոտների:

«ՄԱՏԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆԸ» ԷԿՈՆՈՄԻԿԱՅԻ ԱԽՈՅԱՆ

ՓՈՂ-ԱՊՐԱՆՔ—ՓՈՂ մարքսիստական էկոնոմիկայի հիմնաքարը վերաբերվում է միայն իրենց՝ ջիուդական սպեկուլյացիայի գաղափարախոսությանը: Ինչ որ մենք պետք է բարձրագույն գաղափարային ներդրումներ կատարի, ահռելի գիտահետազոտական փորձարկումներից առաջացած ծախսեր իրականացնի, արտադրության կազմակերպման բարդությունների հաղթահարման ֆինանսական, տնտեսական ու գիտական փուլերի ներդրումներ կատարի, իսկ մյուսը՝ գողացած, փողարժույթի արհեստական տատանման հաշվին սարքած, ֆոնդային բորսաներում աֆյոռության ճանապարհով հափշտակած, ժողովրդական զանգվածներին իշխանությունների պռտեկցիայի հովանավորությամբ կոռուպտած, պետությունները անխնա թալանած փողերի հաշվին այդ արտադրանքը որպես ապրանք գնի, մոնոպոլացված առևտրական շուկաներում վերածի փողի և կոչի էկոնոմիկայի հիմնական օրենք: Իսկ, ո՞վ պետք է արտադրի, որ ջիուդներն էլ իրենց սպեկուլյանտական հիմնական «փող--ապրանք--փող» օրենքով “հաղթանակ” խաղան:

Մոլիբդենը, պղինձը, ալյումինը, մնացած գույնավոր և հազվագույտ մետաղները, ոսկին ու արծաթը արտագրպանվում են հումքային կամ լավագույն դեպքում կիսահումք վիճակում: Հիմա արդեն ուրանի հանքերն էլ են արժանացել նույն ճակատագրին: Ոսկու 1300կ.գ. վերջին պահուստն էլ մեկ ունցիան 400 դոլարով (այժմ 1900 դոլար է) վաճառեցին և տարբերությունը խռոցեցին:

Ինչքա՞ն ոսկի է արտադրում և արտահանում այսօր ՀՀ-ն՝ Հայի համար անհայտ է: Իսկ ինչպե՞ս են այսօր գործում ՀՀ ապերախտ ու ապիկար իշխանությունները.

200 հազ.տ. ցորենը արտադրում ենք, 400հազ. ներմուծում՝ և փող և ճանապարհ: Հանքաքարը խտանյութ վիճակում արտագրպանում են՝ և փող և ճանապարհ, հսկա բազալտի և մարմարի քարերը արտագրպանում են՝ և փող և ճանապարհ, Մովետ. Միությունից ավանդված տեխնիկան և հաստոցները որպես մետաղի ջարդոն արտագրպանում են՝ և փող և ճանապարհ, բոլորած սեփական տորֆը, նույնօրինակ պարարտանյութ են ներմուծում՝ և փող և ճանապարհ, պղնձի և մոլիբդենի հումքը արտագրպանում են՝ պղնձյա և մոլիբդենի պատրաստի իրեր ներմուծում՝ և փող և ճանապարհ, սեփական ցեմենտը փոխանակ օգտագործեն ցեմենտ-բետոնյա շատ անգամ ավելի պինդ և էժան ճանապարհներ ու բնակչության համար շենքեր կառուցելու՝ արտագրպանում են, ոսկու գնով բիսում են ներմուծում ճանապարհաշինության համար՝ և փող և ճանապարհ: Իսկ չմտածված և հանցագործ արտաքին առևտուրը, որը առանձին անձանց աներեսակայելի շահույթներ է բերում, արտաքին աշխարհի հետ մեծ ճանապարհներ է պահանջում, որը մենք չունենք և որի պատճառով հարեւան երկրներից ստիպված վտանգավոր կախվածությունների բարդանք է առաջացնում: Իհարկե նման իշխանավորներին արտաքին ճանապարհ է պետք, այն էլ՝ Թուրքիայով:

Գիտությունը համարյա չի ֆինանսավորվում՝ եղածն էլ ԳԱ դեկլարությունը գոփում է: Երբեմնի Մովետական շրջանի փառաբանված «սիլիկոնյան հարթավայր» ՀՀ գիտատեխնիկական մակարդակը ոչ թե դոփում է տեղում՝ ընդհանրապես չքվել է:

Մեր ազգի ֆիզիկները, քիմիկները, միջուկային ֆիզիկայի մասնագետները, ջանասեր բարձր մակարդակի շինարարները, մնացած մասնագետները ուրիշ երկրներում, ուրիշ ժողովրդների համար են աշխատում:

Նկարագրած տնտեսական քաղաքականությունը նախատեսված է՝ ուրիշ ելք չթողնելով հանդերձ, ընդունել գլոբալիզացման տանող ջիուդական պայմանները և ազգային բոլոր հատկանիշների վերացումը:

Սեփականաշնորհման քողի տակ իրականացված գոփման քաղաքականության արդյունքում ձեւավորվեց՝

✓ Շովինիստ, գռեհիկ, քաղքենի, գուրկ գիտական և ստեղծագործական հատկանիշներից, միայն սեփական շահերի և մնացածին դրանցից կախման մեջ պահելու գաղափարախոսությամբ տոգորված, Հայ ազգին նսեմացնելու հաշվին անձնական փառք

ծեւափորած, ամեն ազգային առավելությունն անհիմն իրենց վերագրող, դատարկա-
խոս, առանց խղճի խալթի, նամուսի ու հարգանքի զգացմունքի, դարեւորվ Հայի հացը
ճաշակած ունենալու երախտապարտության ոտնահարմամբ, «Հայ ազգը լավ ապրելու
իրավունք չունի» դոկտրինայով՝ **իշխող «հեգեմոն» դասակարգ--խավ**

- ✓ Ձրկված սեփական «Հայ» ազգային հատկանիշները ցուցաբերելու հնարավորություն-
ներից, քաղաքակրթությանը մասնակցելու իրավունքներից, զրկված տարրական ապ-
րելակերպի բոլոր հնարավորություններից, բոլոր շանսերով՝ մոտակա ապագայում
կորցնելու ստեղծարար, կառուցող, հայտնագործող իր հատկանիշները և ապրելու մի-
միայն հանապազօրյա հաց վաստակելու՝ այն էլ իշխանությունների կողմից հատկաց-
ված թույլտվությամբ, այդ իշխանությունների ընտրման կամ նշանակման պրոցեսնե-
րից բացարձակապես զրկված, ստորադաս **իշխողդասակարգ--խավ**:

Այդ ապերախտ «հեգեմոն խավ»-ի ՀՀ-ն իշխելու հետեւանքները.

- ❖ Սովետական Հայաստանի 1991 թվ. 42 միլիարդ ռուբլի արժողությամբ անշարժ գույքի
(առանց հողի, բնօրրքի և անտառների) վատնում:
- ❖ Արդարադատությանը իշխանությունների ծառայության վերածում
- ❖ ՌԺժային ստրուկտուրաները իշխանավորներին սպասարկության վերածում
- ❖ Մարդու իրավունքների պաշտպանի օտարացում իր պարտականություններից
- ❖ Քաղաքական կուսակցություններին իշխանություններին ծառայեցում
- ❖ Մենաշնորհի պետական պոռտեկցիոնացում
- ❖ Բնության, ընդերքի և հանքային հանածոների հափշտակում.
- ❖ Քայքայված գյուղատնտեսություն. բերքի «ծրագրավորված լծացում»
- ❖ 800 արտադրական, 430 գիտարտադրական միավորումների վատնում
- ❖ Բուժսակագների անհասանելիություն և հիվանդացիության կտրուկ աճ՝ 50-760%
- ❖ Բնական աճի քառատում, մահացության կրկնապատկում
- ❖ Էներգոկիրքների արտագրպանում
- ❖ Արտաքին հանցագործ առեստոր
- ❖ Տնտեսական բոլոր ոլորտների ջիռդամենաշնորհում
- ❖ Ազգաբնակչության 75 տոկոսից ավելի չքավորություն
- ❖ Աշխատավորի միջին եկամուտը նվազել է 5 անգամ 1990թ--- 231 դոլ 2010թ-- 4 5
- ❖ Հաց գնելու կարողությունը նվազել է 16 անգամ 1990թ—1900կ.գ. 2010թ—173 կգ
- ❖ Կենսաթոշակը նվազել է 2,5անգամ 1990թ—90 դոլ. 2007թ—40դոլ.
- ❖ Ամուսնալուծությունը աճել է 2 անգամ 1990թ--10, 5/1 2007թ--5, 2/1
- ❖ Էթնիկ Հայր բացարձակապես շարժանագավ ոչ մի սեփականության
- ❖ Նորաստեղծ ընտանիքները բնակարանի և ապագայի ոչ մի շանս չունեն
- ❖ Հանապազօրյա հացի խնդիրը Հային քաղաքական կյանքից մեկուսացրել է
- ❖ Ընտրությունների “ներքեւի տահմանի” վերացումը Հայ ազգին արհամարում է
- ❖ Գ-Ա 7 բաժիններն ու 33 գիտահետազոտական ինստիտուտները վատնված են
- ❖ Դպրոցներում խեղաթյուրվում է Հայոց պատմությունը
- ❖ Մշակույթի օջախները սեփականացվել եվ ուրիշ նպատակների են ծառայում
- ❖ Բանկերը ազգին չեն վարկավորում՝ գործում են լոմբարդի սկզբունքով:
- ❖ Միյուրքի շահերի անտեսում: Դարսի պայմանագրի ճանաչման նկատառում
- ❖ Ռուսիայի և ԱՄՆ-ի հետ համատեղ Հայերի արհեստական արտագաղթ այդ երկրներ
իրականացում

Մեկ խոսքով Սեփականաշնորհված էկոնոմիկա: Հումանիտար վտանգի լուրջ առկա-
յություն: Պարենային անապահովվածության ծրագրիառվա իրականացում:Ազգաբնակ-
չության շարունակ քնչազրկում: Հայ ազգին իր պատմական հայրենիքից արտաքսում:

Դարերով կորցրած պետականության վերականգնման երազանքները և նշված դժբախ-
տագույն փաստերը ի մի բերելով, մենք, Հայերս, համարում ենք, որ այսօրվա Հայաստա-
նի Հանրապետությունը մեր սիրելի և անփոխարինելի Հայրենիքն է, մեր չքնաղ Երկիրը,
բայց ոչ մեր պետությունը:

ԶԱՐՄԱՆԱԼԻ ՀԱՄԸՆԹԱՑՔ ԹԵ ՀԱՐԱԶԱՏ ՉԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹՅՈՒՆ

Հետաքրքիր է՝ Հայր իրո՞ք միամիտ է, թե՞ չափազանց վստահող է:

Լեւոն-Տեր Պետրոսյանի ընդունած և մնացած նախագահների երդումնակոտր չՀ՝ Սահմանադրությունում Հայի մասին հիշատակվում է միմիայն նախաբանում և միմիայն որպես Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությունը ընդունողի: Այսինքն միմիայն պատասխանատվություն կրող:

Այդ չարաբաստիկ տողերը գրված են հետեյալ նպատակով՝

*I. Հայր, կարդալով **Հոդված 11.3** «Ազգությամբ Հայերը Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիություն են ձեռք բերում պարզեցված կարգով» տողերը, համարի, որ Հայաստանի հանրապետության առանցքը Հայ ազգն է*

II. Հարկ եղած դեպքում՝ Հայի աչքը մտցնելով նախաբանի տողերը՝ բռնալ, որ դու ես Սահմանադրությունը ընդունել:

Իսկ ինչ՞ է գրած Սահմանադրությունում՝

Հոդված 1. Հայաստանի Հանրապետությունը ինքնիշխան, ժողովրդավարական, սոցիալական իրավական պետություն է:

Հոդված 2. Հայաստանի Հանրապետությունում իշխանությունը պատկանում է ժողովրդին: Ժողովուրդն իր իշխանությունն իրականացնում է ազատ ընտրությունների, հանրաքվեների, ինչպես նաեւ Սահմանադրությամբ նախատեսված պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինների ու պաշտոնատար անձանց միջոցով: Իշխանության յուրացումը որեւէ կազմակերպության կամ անհատի կողմից հանցագործություն է:

Հոդված 114. Սահմանադրության 1-ին, 2-րդ և 114-րդ հոդվածները փոփոխման ենթակա չեն:

Ուշադրություն դարձրեք, որ հոդված 3-ը, «Մարդը, նրա արժանապատվությունը, հիմնական իրավունքները և ազատությունները արժրագույն արժեքներ են» 114 հոդվածով չի ամրագրվում՝ արդյո՞ք ունի հեռահար նախապայման:

Հոդված 41. Յուրաքանչյուր ոք ունի իր ազգային և էթնիկական ինքնությունը պահպանելու իրավունք: Ազգային փոքրամասնություններին պատկանող անձինք ունեն իրենց ավանդույթների, կրոնի, լեզվի և մշակույթի պահպանման ու զարգացման իրավունք:

Սա նշանակում է, որ Սահմանադրության համաձայն Հայաստանի Հանրապետությունը Հայ ազգի շահերից բխող կառույց չի՝ այն ինչ որ ժողովուրդների՝ հանրությունների պետություն է, որտեղ բոլոր փոքրամասնությունները ունեն ազգային և էթնիկական ինքնությունը պահպանելու իրավունք և եթե կցանկանա հայր՝ կարող է այս կետից օգտվել: Եւ՛հ հետո՝ չՀ-ում իշխանությունը պատկանում է ժողովրդին ու այդ իշխանության յուրացումը որեւէ կազմակերպության կամ անհատի կողմից հանցագործություն է: Այս ամենը ամրագրվում է 114 հոդվածով՝ որ փոփոխման ենթակա չի:

Ինձ թվում է առանձնահատուկ օժտվածություն պետք չի այս ամոթալքը հասկանալու համար և կռահել այն խեղաթյուր անձանց կոչերը, թե սահմանադրական եղանակով է գալ պետք իշխանափոխության՝ ինչը սահմանադրության համաձայն հանցագործություն է:

Հոդված 8. Հայաստանի Հանրապետությունում ճանաչվում և պաշտպանվում է սեփականության իրավունքը...

Հոդված 8.1 Հայաստանի Հանրապետությունում եկեղեցին անջատ է պետությունից...

Հոդված 8.2 Հայաստանի Հանրապետության զինված ուժերն ապահովում են Հայաստանի Հանրապետության անվտանգությունը, պաշտպանությունը և տարածքային ամբողջականությունը, նրա սահմանների անձեռնմխելիությունը: Զինված ուժերը քաղաքական հարցերում պահպանում են չեզոքություն և գտնվում են քաղաքացիական վերահսկողության ներքո:

Հերթական խայտառակություն՝ զինված ուժերի մասին չՀ՝ Սահմանադրության մեջ

առանձին հոդված չկա՝ Հոդված 8-ի, ինչը սեփականության իրավունքի ճանաչումն է՝ առաջին մասը եկեղեցուն պետությունից անջատելու մասին է, նույն հոդվածի երկրորդ մասը գինված ուժերի մասին: Խնդրում են ինքներդ արեք եզրակացություն:

Հոդված 63. Ազգային Ժողովը կազմված է 131 պատգամավորից:

Այստեղ նույնպես Հայր պետք է ինքն իրեն հարց տա՝ որտեղի՞ց, ո՞ր հեքիաթներից է վերցրած 131 բիվը: Ոչ որի վիրավորելու նպատակ չունենալով հանդերձ, հուշման կարգով ուղղակի ասեմ, որ 131 բիվը Գրիգոր խավարիչից սկսած մինչև Սահմանադրությունը ընդունելու պահը, բոլոր Հայ Առաքելական Եկեղեցու կաթողիկոսների քանակն էր: Իսկ ու՞մ բերեց անհավատալի բարեկեցության, և ու՞մ գրկեց աշխարհակալ պետականությունից ու հազարամյակների Արարչական օրենքների երկիր լինելուց կաթողիկոսների այդ քանակը՝ խելամիտ Հային հասկանալու համար նույնպես հատուկ օժտվածություն պետք չի:

Մենք իհարկե չենք էլ ցանկանում կասկածել, որ մեր իշխանությունները չունեն հայկական ծագում, կամ իրենց էթնիկ ծագումը բացարձակապես գտրի է Առաջին Արարված ազգի հպարտ գաղափարից, որի պատճառով իրենք ամաչում են բացահայտվել և կամ այնքան են բարոյագուրկ, կամ հանցագործ, որ վախենում են պատասխանատվությունից: Ինչպե՞ս կարելի է բացատրել իշխանավորների այնպիսի մի հայրենասիրություն, որի արդյունքում ազգը ձեռք բերելով «անկախություն», ընդամենը 18 տարվա ընթացքում բառատվեց բնական աճը, հիվանդացիությունը յոթնապատկվեց, ազգի 75% -ը չքավորվեց, 30%-ը լքեց հայրենիքը, դպրոցների 80% չի գործում, ԳԱ-ն սառեց, ազգը գրկվեց քաղաքական էվոլյուցիային մասնակցելուց, գրկվեց անհատական և համազգային բոլոր սեփականություններից, գյուղատնտեսությունն ու 1480 հիմնարկ ձեռնարկություն ավերվեց:

ՀՀ ցանքատարածությունները, որոնք բացարձակապես բավականացնում են 4-5 միլիոն բնակչությանը սեփական հացով, շաքարով, կարտոֆիլով, բուսական յուղով, պտուղ-բանջարեղենով, մրգով լիովին բավարարելու՝ դիտավորյալ չի մշակվում, ազգին մշտական կախվածության մեջ պահելու նպատակով:

Հայաստանը և Հայ ազգը մի խոսքով հայտնվեց քաղաքական, տնտեսական և հումա-նիտար ճգնաժամի մեջ:

Գործարանները չեն աշխատի՝ աշխատանքային տեղեր սպասելը իզուր է:

Իրավական համակարգը ազգի շահերը չի պաշտպանում:

Կարգապահական սիստեմը իշխանավորների բիկնապահություն է:

Օրական արտաքին պարտքերը ավելանում են:

Օրական պատարկման սակագների և ապրանքագների աճ է արձանագրվում:

Օրական չքավորների քանակը ավելանում է:

Հոդված 83.3.-«...Կենտրոնական բանկը Սահմանադրությամբ և օրենքով իրեն վերապահված խնդիրները և գործառնություններն իրականացնելիս անկախ է»:

Ուսումնասիրելով սիոնիստական «Նոր կարգ» ծրագիրը, համաշխարհային գլոբալիզացման ծրագրերը, «Հմուտ սիոնիստների արձանագրությունները», «ջիուղների կատախեզիսը», ցիտական բանկերը պետք է կառավարեն աշխարհը, հանգում ենք մեր իշխանությունների վարած քաղաքականությանը հետ զարմանալի համընթացքի: Եթե իրոք կա տվյալ քաղաքականությունների նույնացման հանգամանք, իսրայելոր է դիմել Հայ ազգին, արդյոք կուգենա Հայը իր գոյը նմանակերպել առանց պարկեշտ անցյալի մի հոտի գոյի հետ, որը հավատամքով ֆալլոսապաշտ, բարոյապես ընչազուրկ, գիտականապես և արվեստով դատարկ, առանց ազգային խոհանոցի, առանց ազգային երաժշտական գործիքների, առանց ազգին համապատասխանող ընդհանրությունների, առանց սեփական գիր ու գրականության, առաքելությամբ քանդող և կործանող, առանց արժանիքների առկայության՝ ինքնասիրահարված, Աշխարհի մնացած բոլոր ազգությունների կողմից արժանացած միմիայն ատելության:

Եթե մեր իշխանությունները իրոք որդեգրել են նման քաղաքականություն, նրանք պարտավոր են այն ամրագրել հանրաքվեով՝ հետագա համազգային դատապարտյալ հանդիսանալուց խուսափելու համար:

ՏԻՐՈՂ ԻՐԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ՌԵԱԼ ԳՆԱՀԱՏԱԿԱՆԸ

“Անկախության” հռչակումից հետո՝ ՀՀԸ-ական վարչակարգի գեներալ պաղաքականության պատճառով Հայոց պատմության ամենատեղեկալի իրողություններից է ՀՀ բնակչության գրեթե կեսի արտագաղթը Ռուսիա, ԱՄՆ, Եվրոպա, իսկ մնացածի մոտ 70-560%-ով հիվանդացիության կտրուկ աճ, և 400%-ով բնական աճի կտրուկ նվազում: ՄԱԿ-ի հաշվարկով թոշակառուների թվաքանակը երբ գերազանցում է ազգաբնակչության 7%-ը՝ երկիրը համարվում է ծերացող: Հայաստանում այն 11%-ը գերազանցում է:

- Հայ ազգը իր պատմական հայրենիքում մարդու իրավունքներից զրկված է
- Հայ ազգը իր բնօրրանում քաղաքացիական իրավունքներից զրկված է
- Հայ ազգը իր պատմական հայրենիքում բարոյականոններից ոտնահարված է
- Հայ ազգը իր պատմական հայրենիքում, աշխատանքի իրավունքից զրկված է
- Հայ ազգը իր պատմական հայրենիքում սոցիալական իրավունքներից զրկված է
- Հայ ազգի բնական աճը քառասույն է, հիվանդացիությունը յոթնասպասկվել
- Հայ ազգը սեփական պետությունից օտարվում է
- Հայ ազգային սովորություններն ու ծիսակատարությունները ոտնահարվում են
- Հայ ազգին սպառնում է հումանիտար վտանգ
- Հայ ազգը զրկված է պարենային ապահովվածությունից
- Արդյունաբերությունը անվերականգ ավերված է
- Գյուղատնտեսությունը գործում է 25-30 տոկոսով
- Գիտական ոլորտի բոլոր ձեռնարկությունները ավերված են
- Կրթական ոլորտը ամենանողկալի վիճակում է
- Արվեստի բնագավառները չեն գործում
- Կուլտ-մասսայական օջախները վերածված են խանութների
- Պոռնությունն ուսլյասեռությունը համատարած բնաջնջում են հոգեուր արժեքները
- Զանգվածային լրատվամիջոցները ծառայում են միայն իշխանություններին
- Հասարակությանը կաշառքի և սպառնալիքների պարագայներով բարոյազրկում են
- Գործող քաղաքականկուրսով Հայ Ազգը անգործության է մատնվում, մասնատվում և առնակատվում է
- Գործող քաղաքական ուժերի միջև միմյանց անձնիշխանական և նյութաձեռքերման պայքար է ընթանում
- «Սատանայական փորձության» իրականացման համար Հայոց հողը խավար միջավայրի է վերածվում
- Կոռուպցիայի պատրվակի տակ վերջնական վարչաքաղաքական կառուցվածքի ջիտղահոտային օկուպացիա է իրականանում
- Սեփականաշնորհման պատրվակի տակ անշարժ և շարժական գույքի ավարտական ջիտղահոտայնացում է շարունակվում
- Ազգային սեփականության վերջին խոշոր ոլորտների նվիրատվություն է կատարվում արտաքին ջիտղամասոնական եղբայրներին
- Իրավական և ուժային համակարգերի կողմից այս ամենի խրախուսում
- Իշխանությունների կողմից այս ամենի իրականացման պոռտեկցիա
- Հայաստանի և Արցախի անկախության նվաճումների լուրջ վտանգ
- Ռուսիայի, Թուրքիայի և Հ.Հ. իշխանությունների համատեղ ջանքերով, Հայի, իր բնօրրանում ինքնորոշման իրավունքի անտեսման պայմանների ստեղծում
- Արեւմուտքի կողմից սույնի հանդեպ սառնասիրտ անտարբերություն՝ ինչը հավասարազոր է խրախուսմանը

Ելնելով վերը նշված կլանային մենաշնորհի զավթումներից, անխիղճ ու անպատասխանատու վարքից, Հայ ազգի հանդեպ դաժան վերաբերմունքից, գալիս ենք այն համոզմանը, որ Հայաստանը ոչ թե կոռուպցիայի է ենթարկված, այլ ընթացվում է սովորական օկուպացիոն քաղաքականություն:

**ՀԱՅՈՑ ԱԶԳԱՅԻՆ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԽՈՐՀՐԴԱՆԻՇԵՐԸ**

ՀԱՅՈՑ ԱԶԳԱՅԻՆ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԶԻՆԱՆՇԱՆԸ

ՀԱՅՈՑ ԱԶԳԱՅԻՆ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԴՐՈՇԸ

ՀԱՅՈՑ ՌԱԶՄԱԿԱՆ ԴՐՈՇԸ

ՀԱՅՈՑ ՀԻՄՆԸ

Ելիր Հայ թմբիրից նենգադիր,
Չավերվի, որ դրախտ քո երկիրն,
Մասնատ է վաղեմի հայրենիդ,
Անհաս է կանչը քո Արարչիդ,
Մարել է փառքդ առ երկնահաս՝
Պղծում է ծպտյալը պատուհաս:

Պիտ շտկես կուռ կամքով քո Հայկյան,
Զնջխես Հայգարկով հաղթական,
Շունչը թյուր անտեսիվ ոտխի
Առհավետ որ սպառվի ու հեղձվի:

Որ իշխի ճիրթագրդ Արայան,
Որ կռի բազուկդ շինական.
Որ ծաղկի մայր հողդ Հայկական,
Ո՛ր կերտվի որդուդ վառ ապագան

Խոսք Լեվոն Պողոսյանի
Երաժշտ. Արսեն Համբարյանի

ՀԱՅՈՑ ԱԶԳԱՅԻՆ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆՈՒՆԸ

Հիմք ընդունելով որպես անվերապահ փաստ՝

- Ա. Երկիր մոլորակի վրա Առաջին Արարված ՀայաՄարդ,
  - Բ. Երկիր մոլորակի վրա Արարչական Առաքելությունը կրող,
  - Գ. Երկիր մոլորակի վրա Առաջին ձեռնադրված Հայկազուն Ազգ՝ Հայգարմ
  - Դ. Երկիր մոլորակի վրա Առաջին կազմավորված պետություն՝ Հայաստան,
  - Հ. Երկիր մոլորակի վրա բարեպաշտ, բարիացկամ, բարոյակերտ և բարոյակիրթ Արարչական օրենքների կրող ու սերմանող,
  - Օ. Քսաներեքհազարամյա Հայոց Արքայության “Արարչական օրենքների երկիր” լինելը,
  - Ձ. “Շահի ոգով ծայտյալ չարի փորձություն”-ից Արարչին հավատարիմ պահպանվելուն ցուցաբերած երկհազարամյա հաղթական աննկուն կամքը,
  - Ը. Հայոց պատմական Ազգային պետականության վերականգնման ու բարգավաճման, Հայոց Առաքելության գործնականացման նպատակով.
- Ձեռնադրվում և Հայգարմի իրականացմանն է հանձնվում Հայոց Ազգային Պետության Հավիտենականումը:

Հոդված 1. Հայոց Ազգային Պետությունը (այսուհետ՝ Հայաստան) Հայի պատմական բնօրրանում, Հայ ազգի կամքի, ավանդույթների, սովորույթների, ծեսերի հենքով, անկախ, միատարր, ինքնիշխան, Հավիտենականումով կարգավորվող, յուրաքանչյուրին ըստ իր ներդրման, ազգային շահերի գերակայությամբ անձի լիակատար ազատության, ազգային-սոցիալիստական պետություն է:

Հոդված 2. Հայաստանի պետական լեզուն Արարչաշունչ Հայերենն է:

Հոդված 3. Հայաստանի երկինքը, տարածքը, հողը, ջուրը, ընդերքը, բնական հարստությունները, անշարժ գույքը, պատմամշակութային հուշարձաններն ու արժեքները, իշխանությունը պատկանում է ամբողջ Հայ ազգին և գտնվում է Հայաստանի պետական պաշտպանության ներքո:

Հոդված 4. Հայաստանում գործում է միայն մեկ՝ Հայ Ազգային Սոցիալիստական գաղափարախոսություն: Այլ գաղափարախոսությունները ապազգային են, պառակտիչ են, անօրինական են և խիստ պատժելի:

Հոդված 5. Հայաստանի պետական դրոշը 1x2 չափի, հորիզոնական, հավասարաչափ-գուգահեռ կապույտ-կանաչ երանգների մեջտեղում 3/4 չափի, 36 արեքով ծիրանագույն Արեգակի ընդհանուր պատկերն է:

Հայաստանի ռազմական դրոշը 1x2 չափի, հորիզոնական, հավասարաչափ-գուգահեռ սպիտակ-սեւ երանգների մեջտեղում՝ 3/4 չափի, 36 արեքով ծիրանագույն Արեգակի ընդհանուր պատկերն է:

Հոդված 6. Հայաստանի պետական զինանշանը Սյունիքի սյունը, գետնապալեն Առյուծը, երկնապալեն Արծիվը, Կենաց լույս Արեվն են Սիս-Մասիս լեռների ուրվագծին՝ Խոյ հիմքով պատվանդանի վրա:

Հոդված 7. Հայաստանում գործում է մեկ Ազգային Կարաս, 1Դրամ=2,942գրամ ոսկի, 1Դրամ=100 լումա: Տպվում է Դրամ՝ 1, 2, 4, 10, 20, 50, 100 թղթադրամներ և դաջվում է 1, 2, 4, 10, 20, 50 մետաղալումա: Դրամը արտարժույթ չէ, դրսում չի գործում:

Հոդված 8. Ներկա Հայաստանի մայրաքաղաքը Երեվանն է՝ հնագույն Էրիվանը: Հայոց Ազգային պետությունը պետք է վերականգնվի որպես Արարչական օրենք-

ների երկիր, ի սկզբանե Արարչատեսիլ Արարատ աշխարհի վրա, Հայքում, Էրզուրտ նոր մայրաքաղաքով: Առաջնային խնդիրը էստոպելն է՝ պետականորեն հասնել Վուդրո Վիլսոնի Իրավարար վճռի և Մեծ եղեռնի փաստերի հենքով միջազգային պահանջի իրավունքների գործնականացմանը:

Հոդված 9. Հայաստանում ազգային բարոյականության շրջանակներում անձի լիակատար ազատությունը, արժանիքներն ու արժանապատվությունը, ազգային ավանդույթներն, սովորույթներն ու ծեսերը, անձնական ու ընտանեական կյանքը, մարդու իրավունքները համարվում են բարձրագույն արժեքներ ու անձեռնմխելի են:

Հոդված 10. Հայաստանում ապահովվում է Արարչապաշտամունք: Ոչ մի կրոնական կազմակերպություն պետության կողմից չպետք է ունենա արտոնություն և չի կարող ունենալ քաղաքական, գաղափարական ու սոցիալական իշխանություն:

Հոդված 11. Հայաստանում քաղաքական իշխանությունը իրականացնում են 17 տարի լրացած Հայաստանի քաղաքացիները՝ բաց քվեարկությամբ կամ հանրաքվեով կայացրած ընտրյալների ներքեվից վերել ձեվավորած՝ Գյուղանի/Թաղանի, Գավիթանի, Գավառանի/Համայնքանի, Քաղաքանի, Նահանգանի, Ավագանի, Կառավարություն, Խրատանի վարչաքաղաքական հետեվյալ կառույցների միջոցով (այս հաշվարկում ներկա ՀՀ-ն դիտվում է որպես մեկ նահանգ)՝

921 Գյուղ ----- x 9-ական ընտրյալ	8.289 ընտրյալ
37 Գավիթ----- x 10-ական ընտրյալ	370 ընտրյալ
37 Գավառ x (25գյուղ+1 գավիթ) –(37պատգամավոր)	925 ընտիր
3 Քաղաքանիներ՝	
Երեվանի (35 թաղ 5 -ական ընտրյալ)	175 ընտրյալ
(7 համայնք՝ 175:7=25ընտիր)–(7 պատգամավոր)	168 ընտիր
Գյումրու (15 թաղ x 5-ական ընտրյալ)	75 ընտրյալ
(3 համայնք՝ 75:3=25 ընտիր)–(3 պատգամավոր)	72 ընտիր
Վանաձորի (10 թաղ x 5-ական ընտրյալ)	50 ընտրյալ
(2 համայնք 50:2=25 ընտիր)–(2 պատգամավոր)	48 ընտիր
(Ավագանու պատգամավորների քանակը՝ 37+7+3+2=49 պատգամավոր)	
Արցախ	
329 Գյուղ----- x 9-ական ընտրյալ	2.961 ընտրյալ
10 Գավիթ----- x 9-ական ընտրյալ	90 ընտրյալ
10 Գավառ x (25գյուղ+1 գավիթ)–(10 պատգամավոր)	241 ընտիր
(Արցախի հետ միասին դառնում է 49+10=59 Ավագանու պատգամավոր)	

ԳՅՈՒՂԱՆԻ և ԹԱՂԱՆԻ—Ամեն մի գյուղ և թաղ բաց քվեարկությամբ 4-ը տարով ընտրում է ծագմամբ պարտադիր էքնիկ Հայ՝ կոծկելու քրեական պատասխանատվության պայմանով, Գյուղանու 9-ը, Թաղանու 5 ԸՆՏԻՅԱԼ, որոնք գիտնականների և դիվանագետների հանձնաժողովի ներկայությամբ իրենցից մեկին ընտրում են Գյուղապետ կամ Թաղապետ, եվս մեկին՝ Գավառանիի կամ Համայնքանիի ԸՆՏԻՐ՝ 3/4 ձայներով հետ կանչելու իրավունքով:

Գյուղանիի և Թաղանիի բաժինները՝

- 1) Ազգային-քաղաքական, ՁԼՄ, կապի, պարենային անվտանգության, առեվտրի
- 2) Ոստցանության և մշակույթի(մանկապ., դպրոց, արվեստ, հուշարձ.,սպորտ)
- 3) Հիգենիա, էպիդեմիա, առողջապահություն, գողոգիա,
- 4) Ագրոնոմիա, բնություն, այգի, բանջարաբոստանային, կանաչապատում
- 5) Ինժեներատեխնիկական, արտադրական,
- 6) Էլեկտրո, էներգետիկայի և Զեռուցման
- 7) Ճարտարապետաշինարարության

8) Տնտեսվար-հաշվապահական

ԳԱՎԻԹԱՆԻ— Գավիթանին կազմված է 10^{+5} թաղանիներից: Գավիթանու Ընտրյալները իրենցից մեկին ընտրում են Գավառանու Ընտիր, մեկին Գավիթապետ, մնացածից ձեվավորում են Գավիթանին, հետեվյալ բաժիններով՝

- 1) Ազգային-քաղաքական, ՉԼՄ, կապի, պարենային անվտանգության, առեվտրի
- 2) Ուսուցանության և մշակույթի (մանկապ., դպրոց, արվեստ հուշարձ., սպորտ)
- 3) Հիգենիա, էպիդեմիա, առողջապահություն, գոլոգիա,
- 4) Ագրոնոմիա, բուրյուն, այգի, բանջարաբուստանային, կանաչապատման
- 5) Ինժեներատեխնիկական, արտադրական,
- 6) Էլեկտրո, էներգետիկայի և ջեռուցման
- 7) Ճարտարապետաշինարարության
- 8) Տնտեսագետ-հաշվապահական

ԳԱՎԱՌԱՆԻ— Գյուղանիներից և գավիթանիից ընտրված Գավառանու Ընտիրները իրենցից մեկին ընտրում են Նահանգանու պատգամավոր, մեկին Գավառապետ, մնացածից ձեվավորում Գավառանու բաժինները՝

- 1) Ազգային-քաղաքական, ՉԼՄ, կապի, պարենային անվտանգության, առեվտրի
- 2) Ուսուցանության, մշակույթի, սպորտի, շրջագայության
- 3) Հիգենիա, էպիդեմիա, առողջապահություն, գոլոգիա
- 4) Գյուղատնտեսության, բուրյուն պահպանության, կանաչապատման
- 5) Ինժեներատեխնիկական, արդյունաբերության
- 6) Էլեկտրական, էներգետիկային և ջեռուցման
- 7) Ճարտարապետաշինարարական,
- 8) Քաղաքացիական պաշտպանության

ՀԱՄԱՅՆՔԱՆԻ— Թաղանիներից բաղկացած Քաղաքանու բաղկացուցիչ վարչական միավոր է և ունի Գավառանու կարգավիճակ: Համայնքանու ընտիրները իրենցից մեկին ընտրում են Քաղաքանու Ընտիր, մեկին Համայնքապետ, մնացածից ձեվավորում են Համայնքանու բաժինները՝

- 1) Ազգային-քաղաքական, ՉԼՄ, կապի, պարենային անվտանգության, առեվտրի
- 2) Ուսուցանության, մշակույթի, սպորտի, շրջագայության
- 3) Հիգենիա, էպիդեմիա, առողջապահություն, գոլոգիա
- 4) Ոռոգման, բուրյուն պահպանության, կանաչապատման
- 5) Ինժեներատեխնիկական, արդյունաբերության
- 6) Էլեկտրական, էներգետիկային և ջեռուցման
- 7) Ճարտարապետ-տաշինարարական,
- 8) Քաղաքացիական պաշտպանության

ՔԱՂԱՔԱՆԻ— Քաղաքի կարգավիճակ շնորհվում է երկու և ավել համայնք ընդգրկող Գավիթին: Այն գավառից առանձնանում է: Ընտիրներից մեկը ընտրվում է Քաղաքապետ, մնացածը օգնականներ: Վեցը և ավել Համայնքանի ունեցողը մեզաքաղաք է՝ ունի Նահանգի կարգավիճակ և ընտրական համակարգ: Բաղկացած են համայնքներից.

Երեվանը՝ յոթը,
Գյումրին՝ երեք,
Վանաձորը՝ երկու:

ՆԱՀԱՆԳԱՆԻ— Բաղկացած է գավառների և Համայնքների պատգամավորներից: Նահանգապետը և նախարարները ընտրվում են պատգամավորներից, ովքեր իրենց հերթին ձեվավորում են Նախարարությունները՝ համաձայն Իշխանությունների: Հայաստանում դեռեվս բացի Սյունիքից՝ պատմական տարածքային ամբողջական մահանգներ չկան՝

օկուպացված լինելու պատճառով: Նահանգը, մեզաքաղաքները, մայրաքաղաքը ունեն
նույն կարգավիճակը:

Հայաստանի մեջ ներգրավվել հայցող պետությունները կկոչվեն տվյալ «Էթնիկ
նահանգներ»:

ԱՎԱԳԱՆԻ— Օրենսդիրները՝ դա մեկական պատգամավորներ ամեն մի Նահանգից,
հինգը պատգամավոր սփյուռքից, 10-ը գիտնական և արվեստագետ, չորսը տարող
կազմում են Հայոց Ազգային Ավագանին՝ Օրենսդիր մարմինը:

Դա կկազմի 16 նահանգ+5 Կաճառից+5 Հայդատից+5 սփյուռքից = 31 Օրենսդիր:

Հինգը պատգամավորները ընտրվում են սփյուռքից՝ որպես դիվանագետներ:

Օրենսդիրի կարգավիճակով 9-ը գիտնական և 1 արվեստագետ (իշխանություններում և
օրենսդիրում) ընտրում է Գիտությունների Ազգային կաճառը և Հայդատը:

Ավագանին բաց քվեարկությամբ ընտրում է ԿԱՌ-ԱՎԱՐԻՆ:

Ավագանին բաց քվեարկությամբ ընտրում է ԱՎԱԳ-ին (ավագ օրենսդիր):

Բացը կրթացվի Կաճառից, Նահանգներից և Մեզաքաղաքներից պատգամավորներով:

ՀՀ-ում Ներկայում 59 պատգամավոր (15 օրենսդիր, մնացածը իշխան.) + 10 սփյուռքից
դիվանագետ + 10 գիտնական օրենսդիր = 79 ավագանու պատգամավորներ:

ԿԱՌ-ԱՎԱՐ—Կառավարը բոլոր փորձառու գործիչներից հատընտրում է Կառավարութ-
յունը, նշանակում ԱՀ (Անվտանգություն Հայոց) ղեկավարներին:

Ներկա ՀՀ-ում. Արդեն ընտրված Կառավարը մնացած 44 պատգամավոր ավագանի-
նիներից ձեվավորում է իշխանությունները և հատուկ ծառայությունները՝ ինչը կհաստա-
տի Ավագանին:

➤ Կնշանակի ԻՇԽԱՆներին, Խորհուրդների ղեկավարներին, Գերագույն դատախա-
զին՝ իր երեք տեղակալներով, Հատուկ ծառայությունների ղեկավարներին, Ազգային
բանակի Սպարապետին, Պետդիվին (Հայդիվան), Վիճակագրին, որոնք իրենց հեր-
թին կձեվավորեն իրենց գերատեսչությունները:

ԿԱՌ-ԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ-ը՝

1. Ազգային Կարաս և Դրամատ (բյուջե և պետբանկ) (Հազարապետ)

• «Ազգային փող՝ Դրամ» վարչություն

• «Առեվտուր» վարչություն

• «Ֆինանս» վարչություն

• «Տնտեսություն» (Էկոնոմիկա) վարչություն

• «Աշխատանք» վարչություն

• «Այրելակերպ» (Սոցիում, սոցալ) վարչություն

2. Արտակարգ իրավիճակների և քաղաքաց. Պաշտպանության իշխանություն

3. Օրինապահության իշխանություն

(Օրեններ—Օրենապետ—Օրենիշխան)

4. Կատարելիության (Իմացության) իշխանություն՝

• «ԶԼՄ, տպագրություն» վարչություն

• «Մանկապարտեզ» վարչություն

• «Դպրոց» վարչություն

• «Ուսուցում» վարչություն

• «Գիտություն» վարչություն

• «Արվեստ» վարչություն

• «Սպորտ» վարչություն

• «Տուրիզմ» վարչություն

5. Առողջապահության և հիգենիայի իշխանություն

6. Կապի և տրանսպորտի իշխանություն

• «Կապ» վարչություն

• «Տրանսպորտ» վարչություն

•«Վառելանյութ» վարչություն

7.Ճարտարապետաշինարարական իշխանություն

8.Գյուղատնտեսության և բնապահպանության իշխանություն՝

•Ագարակ, այգարակ,

• «Գյուղմթերքի պատվիրում, պահեստավորում և առաքում» վարչություն

•«Ոռոգում» վարչություն

•«Սերմեր» վարչություն

•«Պարարտանյութ» վարչություն

•«Գյուղտեխնիկա» վարչություն

•«Վառելանյութ» վարչություն

•«Անտառտնտեսություն» վարչություն

9.Արդյունաբերության և ընդերքի վերամշակման իշխանություն

ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ—Կառավարի ներքո Հայաստանի Վիճակագիրը ձեռնարկում է «Հայաստանի Վիճակագրություն» ծառայությունը՝ ունենալով Տեսուչ նահանգներում և մեզաքաղաքներում, որոնք ամեն զավառում և համայնքում երկուական Գրառչի միջոցով տեղեկացնում են պետությունում տիրող ներկա իրավիճակը՝ կոնկրետ թվերում:

Կանխամտածված կեղծիքը պետական դավաճանություն է:

ՊԵՏՐԻՎԱՆ— Հայաստանի Դիվանագետների ղեկավարը՝ Հայդիվը Հայաստանի Կառավարի ներքո 10-ը սփյուռքի պատգամավորների, դեսպանների, հյուպատոսների, դիվանագիտական ծառայությունների միջոցով վարում է պետության արտաքին քաղաքականությունը: Պետդիվանի ծառայության ապագային ամեն մոտեցում ազգի դավաճանություն է:

ԴԱՏԱԽԱՋՈՒԹՅՈՒՆ— Գիտությունների դոկտորներ. Գերագույն Դատախազը՝ իր երեք տեղակալներով, նահանգների և խոշոր քաղաքների դատախազները՝ իրենց երկու տեղակալներով՝ 4-ը տարով նշանակվում են Ավագանու կողմից՝ գիտությունների Ազգային կաճառի խորհրդի ներկայացմամբ:

Համայնքների և գավառների միմիմում գիտությունների թեկնածու դատախազները 4-ը տարով նշանակվում են նահանգի, մեզաքաղաքների և Գերագույն դատախազության համատեղ միստի որոշմամբ, աշխատում են ատենային սկզբունքով:

Դատախազության հիմնական նպատակը օրինական դաշտում պետության շահերի պաշտպանումն է: Հակառակ պարագան կգնահատվի ազգի դավաճանություն:

ԽՐԱՍԱՆԻ --Խրատանին Հայոց բարձրագույն իշխանությունն է:

Խրատանին Հայոց Հավիտենականոնի խորհրդանիշն է:

Պետական անվտանգության Հատուկ ծառայությունների ամենապատասխանատվությամբ ստուգված, Կառավարի խորհրդի կողմից երաշխավորված, ԳԱԱ-ի եզրակացությունը բավարարած, հասարակական վսիմ կարծիքների արժանացած՝ գեներալ կառուցվածքով խիստ ստուգված և ամենացորդ միլիոյալ ազգայնական հատկանիշներով տոգորված երեք եթնիկ Հայ Խրատաններից բաղկացած Խրատանին ընտրում է Հայոց Ավագանին:

Խրատանին ղեկավարվում է քառամիս ատենական մեթոդով:

Խրատանին կիսի, կմիջամտի, կկարգավորի պետության բոլոր քայլերը:

Խրատանին Բացի Իշխանատան կարգադրություններից՝ կարող է կանեցնել ամեն մի ատյանի վճիռ և որոշում:

Խրատանին է պատկանում համաներման առաքելությունը:

Խրատանին պետության հովանավորության և հատուկ պահպանության ներքո ապրում ու գործում է ց՛մահ:

Ազգի և պետականության շահերը չխախտուող Խրատանի պատեհ քայլ համարվում է ազգի դավաճանություն:

Խրատանի կազմի և փոփոխության հետ կապված հարցերը վճռվում են Իշխանատան կարգադրությամբ՝ 40 օրվա ընթացքում:

Խրատանին ուղղորդվում է շահի ոգով չարի փորձությամբ բացահայտված հետեվյալ ճակատագրական խրատներով՝

1) Հայգարմը Առաջնածինն է, Արարչապաշտ է: Հայաստանը արարչական օրենքների երկիրն է,

2) Հայգարմը ի սկզբանե օժտված է ներքեվից վերել մագլցող բոլոր 8-ը չարխերով,

3) Հայգարմը իր ավելորդ վստահողականությունից, նյութապաշտությունից և օտարի բռնորդ սպասարկումներից պետք է առհավետ պաշտպանված լինի,

4) Հայգարմը առաքելված է Կենաց լույսի՝ բարեպաշտության, բարենտության, բարեխոսության, բարեգործության սերմամբ, քաղաքակրթության ավանդակրի Հավիտենական իրատով:

ՊԵՏՀՄԿՈՒՄ – Պետհսկողին նշանակում է Խրատանին: Նա պետհսկիչներից կազմավորում է “Պետհսկում” ինստիտուտը, ունենալով Նահանգհսկիչներ և մեգաքաղաքհսկիչներ, որոնք ունեն երկուական հսկիչ ամեն գավառում և համայնքում, որոնք աշխատում են ատենային սկզբունքով:

Ունի ամեն ոլորտի գործունեությունից տեղեկանալու իրավունք:

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹՅՈՒՆ—Հայոց Արդարադատության համակարգը՝ ՀԱՅԴԱՏ-ը քաղկացած է եռաստիճան դատարաններից՝

1. Դատարան (Համայնքային, Գավառային)

2. Վճռաբեկ (նահանգային և մեգաքաղաքային) դատարան

3. Գերագույն դատարան

Դատավորները երգվում են Հայոց Հավիտենականոնի վրա:

Իրավաբանները գավառներում, համայնքներում ձեվավորում են արդարադատության պալատներ, փաստաբանական, դատապաշտպանական համակարգերով: Իշխանության և Կաճառի խորհրդի մասնակցությամբ, այդ պալատից Դատարանի դատավորները ընտրվում են սուբյեկտների կողմից 4 տարով, որոնք իրենց մեջից ընտրում են Վճռաբեկի դատավորներին: Անձեռնամխելի են, բարձրագույն աշխատավարձով և նրանց կողմից կանխամտածված օրինախախտումները գնահատվում են որպես ազգի դավաճանություն:

Առաջին ատյանի դատավորները աշխատում են ատենային սկզբունքով, պարտադիր պետք է ունենան մինիմում դոկտորի թեկնածուի աստիճան, իսկ երկրորդ և երրորդ ատյանի դատավորները պարտադիր գիտությունների դոկտորի աստիճան:

Երրորդ բեկանվող Վճիռ կայացրած դատավորը զրկվում է Դատավոր լինելուց:

Հայոց Արդարադատը իր երկու տեղակալներով ընտրվում են Հայոց Ավագանու կողմից՝ Նահանգների և Մեգաքաղաքների հատկացված կադրերից, Գիտությունների կաճառի հովանավորմամբ, հաստատում է Խրատանին: Այն իրականացնում է Արդարադատության ինստիտուտի ձեվավորումը:

ԻՇԽԱՆԱՏՈՒՆ – Հատուկ իրավիճակի պայմաններում Խրատանու նախաձեռնմամբ՝ Հայաստանի գերագույն իշխանությունն է: Խրատանու, Կառավարի, Իշխանների, Պետհսկման, Ավագի խորհրդի, Գերագույն դատախազի, Արդարադատի, Հատուկ ծառայությունների խորհրդի միասնական նիստն է: Այն հրավիրվում է պետականության վտանգվածությանը վերաբերող վճռական ու վերջնական որոշումներ կայացնելու:

Պատերազմելու կամ պատերազմ հայտարարելու որոշումը կայացնում է Իշխանատունը:

Հոդված 12. Բոլոր պետական այրերը երգվում են Հայոց Հավիտենականոնի վրա:

Բոլոր ընտրված և նշանակված դեմքերի հանդեպ կարող են անվստահություն հայտարարել ազգաբնակչությունը, Իշխանատունը, Խրատանին, Ավագանին, Կառավարը, պատգամավորները, ընտրյալները:

Տարբեր պաշտոններում վերընտրված ընտրյալների թափուր մնացած տեղերը լրացվում են սկսած տվյալ ընտրյալի գյուղ/թաղ ընտրություններով: Վերընտրությունների լրիվ գործընթացը չափեր է գերազանցի 40 օրը:

Հոդված 13. Ընտրյալները առանց Գյուղ/Թաղանիի, Գավիթանիի, Գավառանիի, Համայնքանիի, Նահանգանիի որոշման և Ավագանու ու Իշխանատան հաստատման չեն կարող հետապնդվել, հարցաքննվել, ձեր-բակալվել, դատվել:

Կառավարը, իշխաններն ու տեղակալները, Գիտության կաճառի ու բաժինների ղեկավարները, ԲՈՒՀ-երի ու ինստիտուտների տնօրենները առանց Ավագանու որոշման ու Խրատանու հաստատման չեն կարող հետապնդվել, հարցաքննվել, ձերբակալվել, դատվել:

Հոդված 14. Հայաստանի Կառավարը երդվում է Հայաստանի Հավիտենականոնի վրա՝ Իշխանատան, Ավագանու, Գերագույն Դատախազի, Գաղտնի ծառայությունների ղեկավարների, Սպարապետի, Իշխանների, Գիտության կաճառի խորհրդի, Նահանգապետների, Քաղաքապետների, Համայնքապետների, Գավառապետների, Գավիթապետների, Գյուղ/թաղապետների ներկայությամբ: Երդման տեքստը՝
«Երդվում եմ իմ ուժն ու եռանդը ներդնել Հայ ազգի բարգավաճման, ունեցվածքի ու կարողության պահպանման, բազմապատկման համար, հարազատ մնալ Հայոց Հավիտենականոնին, անմնացորդ նվիրվածությամբ կատարել իմ՝ Կառավարի պարտականությունները Հայ ազգի հանդեպ, պահպանել արդարություն ամեն քաղաքացու նկատմամբ: Եթե դրժեմ՝ մահապատժեք: Արարիչը մեզ օգնական»:

Հոդված 15. Կառավարության ծրագիրը եթե Ավագանին չի ընդունում՝ իշխաններին հրաժարական է ներկայացվում: Կառավարության երկրորդ ծրագրի հրաժարականի ներկայացումը իրականացվում է Կառավարի հրաժարականին համատեղ:

Հոդված 16. Հայաստանի ղեկավար համակարգի առաջին դեմքերի աշխատավարձերը ձեվավորվում է Կառավարության կողմից, Հաստատվում Ավագանու կողմից:

Հոդված 17. Հայաստանի անվտանգությունն ու սահմանների անձեռնամխելիությունը ապահովում է Հայոց Ազգային Բանակը՝ Հայոց Սպարապետի հրամանատարությամբ: Հատուկ նշանակության կառույց է: Հայաստանի Կառավարը համարվում է Հայոց Բանակի Գերագույն գլխավոր հրամանատարը: Գերագույն գլխավոր հրամանատարը գտնվում է Իշխանատան անմիջական վերահսկողության ներքո:

Հայոց Բանակում հակաազգային և հանցագործ հրամանների արձակումը, հրամանների արհամարումը զնահատվում է որպես ազգի դավաճանություն:

Հոդված 18. Հայաստանի ներքին կարգուկանոնը պահպանում է Օրինապահության իշխանությունը: Օրեններին չենթարկվելը հանցագործություն է: Օրենների կողմից օրենքի խախտումը դատապարտվում է 15 տարուց ի վեր:

Հոդված 19. Կառավարը Հայդիվի օգնությամբ՝ Միջազգային կառույցների, դիվանագիտական ներկայացուցչությունների, հավատարմագրված դեսպանների, հավատարմատարների և պատվավոր հյուպատոսների միջոցով կարգավորում է Հայաստանի արտաքին հարաբերությունները:

Հոդված 20. Միջազգային պայմանագրերը կնքում է Հայաստանի Կառավարը, վավե

պարտեզի իրավունք:

Հոդված 31. Հայաստանում յուրաքանչյուր քաղաքացու երեխա ունի անվճար՝ պարտադիր ութամյա և ըստ օժտվածության ու ցանկության մնացած բոլոր հաստատություններում ուսման, գիտությամբ, արվեստով, սպորտով զբաղվելու իրավունք:

Հոդված 32. Հայաստանում բոլորը հավասար են օրենքի առջեւ: Ոչ ոք չի կարող պարտադրվել սեփական անձի հանդեպ ցուցմունք տալու: Մարդը համարվում է մեղավոր միմիայն դատարանի որոշմամբ:

Հոդված 33. Հայաստանում Ազգի և պետության դավաճանությունը դատապարտվում է մահապատժով:

Հոդված 34. Ազգի ու պետականության հանդեպ պառակտիչ, սադրիչ, խռովարար գործունեություն կազմակերպելը և քարոզելը, կոռուպցիա դրսեվորելը համարվում է ազգի դավաճանություն:

Հոդված 35. Պետական մարմինները և մասնավորը պարտավոր են քաղաքացիների դիմումներին օրենքով նախատեսված ժամկետում պատշաճ պատասխան տալու՝ ոչ ուշ, քան երկու շաբաթվա ընթացքում:

Հոդված 36. Հայաստանում մամուլը կարող է լինել պետական և մասնավոր: Տպարանները կարող են լինել միմիայն պետական:

Հոդված 37. Հայաստանում յուրաքանչյուր ոք ունի իրավունքների և ազատությունների դատական, ինչպես նաեւ պետական այլ մարմինների առջեւ իրավական պաշտպանության և անվճար իրավաբանական օգնություն ստանալու իրավունք:

Հոդված 38. Հայաստանում պատերազմի համար նախատեսված զենք կարելի է արտադրել, տեղափոխել կամ կրել միայն պետության թույլտվությամբ:

Հոդված 39. Հայաստանում ճանաչվում է ազգային, պետական, կոլեկտիվ և Հայաստանի քաղաքացու անձնական սեփականությունների, դրանց օտարման ու ժառանգաբար փոխանցման իրավունքները: Գերակայությունը միշտ ազգային սեփականությանն է:

Հոդված 40. Հայաստանի յուրաքանչյուր քաղաքացի ունի աշխատանքի իրավունք և պարտավոր է աշխատել ու վճարել համապատասխան հարկեր և տուրքեր:

Հայաստանում բոլոր թոշակառուները ապահովվում են մույն չափի թոշակով:

Հայաստանում առեկտուրն ու սպասարկումը պետական մենաշնորհ է՝ բացառությամբ սեփական արտադրանքի իրացումից:

Հոդված 41. Օգտակար հանքային հանածոները արտահանվում են միմիայն պատրաստի ապրանքի տեսքով՝ պետության կողմից:

Հոդված 42. Բնական պաշարների հետ կապված, մարտական, ստրատեգիական նշանակության պետական արտադրությունները կազմակերպվում են Կառավարության հետ արտադրական համայնատիրության աշխատավարձի ֆոնդի չափի ձեվավորման պայմանագրի համաձայն: Այն չպետք է զիջի Հայաստանի միջին աշխատավարձին:

Հոդված 43. Էներգոկիրները և վառելիքային ազգաբնակչությանը, գյուղատնտեսությանը, ազգային արտադրական միավորին բավարարվում է ինքնաբերական +10% գնով: Մնացած

ձեռնարկությունների համար գները որոշում է Կառավարությունը:

Հոդված 44. Հայաստանում գյուղատնտեսական և արտադրական միավորների եկամուտների 30%-ը գանձվում է Հայկարաս: Ուրիշ հարկեր չեն կարող: Տվյալ արտադրության համայնատիրություն է տնօրինում 70% եկամուտին և նրանց ընդհանուր ժողովն է իրավասու տնօրինելու ֆոնդերի տեղաբաշխմանը:

Հոդված 45. Գյուղատնտեսական, արտադրական և այլ նպատակներով օգտագործման համար հողը որպես ազգային սեփականություն է տրվում գյուղանիին, մասնավորին և այլ կազմակերպություններին՝ պարտադիր և օպտիմալ օգտագործման պայմանով:

Հոդված 46. Պետությունը պատվիրում է մշակողին գյուղմթերքի արտադրությունը և պատվիրած քանակության արտադրանքը գնում նրանից անմիջապես՝ մշակողի, Հայկարասի և Կառավարության համատեղ համաձայնեցրած գներով:

Հոդված 47. Պետությունը գյուղտեխնիկան հանձնում է Գյուղանիին՝ ազգային սեփականության հանդեպ պատասխանատվության պայմաններով, մինչև Գյուղանին վճարի և ունենա իր սեփական տեխնիկան:

Հոդված 48. Ագրոհիմնարկներին ռոզգման ջրով ապահովում է պետությունը՝ անվճար:

Հոդված 49. Ագրոհիմնարկներին պարարտանյութով ապահովում է պետությունը՝ ինքնարժեք+10% գնով:

Հոդված 50. Արդյունաբերությունը ազգային սեփականություն է և օգտագործման է տրվում կոլեկտիվին առանց տուրքի ու վճարումների, բայց վերականգնման ու վերանորոգման լրիվ պատասխանատվությամբ: Պետության կողմից խրախուսվում է մասնավոր արտադրությունը:

Հոդված 51. Արտադրության արտադրանքը համարվում է կոլեկտիվի սեփականությունը և պետական պատվերը՝ ինչը համարվում է առաջնահերթ արտադրանք, պետությունը անմիջապես գնում է արտադրողից:

Արտադրանքի շահույթից պետությանը գանձվում է 30% տուրք: Այլ հարկեր և տուրքեր չեն կարող:

Հոդված 52. Հայաստանում արտադրվող շինարարական, տեխնիկական, գիտական, արվեստի, սոցիալ-տնտեսական բնույթի ապրանքները վաճառվում են ազգաբնակչությանը՝ ինքնարժեք+10% գնով:

Հոդված 53. Հայաստանում չարտադրող, պետության կողմից ներմուծվող շարժական առևտրային գույք վաճառվում է ազգաբնակչությանը ինքնարժեք+10% գնով:

Հոդված 54. Սույն Հավիտենականոնը կարող է հաստատել կամ փոփոխության ենթարկել միմյալ Հայ ազգի հանրաքվեն:

Կ Բ Թ Ա Կ Ա Ն Հ Ա Մ Ա Կ Ա Ր Գ Ը

- 1.Կրթական համակարգը լինելու է բացարձակապես, միմիայն պետական և Ավագանու հատուկ հսկողության ներքո:
- 2.Նախադպրոցական գիտելիքները ուսուցանվելու է մանկապարտեզներում 1-2 տարի: Պարտադիր արժատավորվելու է ազգահայրենասիրական գաղափարը:
- 3.Միջնակարգ դպրոցները մնում են տասնամյա՝ կաբինետային ուսուցման մեթոդով: Պարտադիր ութամյա ավարտականից հետո ցանկացողները ուսումնարաններում և տեխնիկումներում ստանում են ուզած մասնագիտություններ: Դպրոցների տնօրենները առաջարկում է ուսխորհուրդը, հաստատում է գավառի (համայնքի) ուսքաժինը:
- 4.Ուսումնարաններն ու տեխնիկումները 1-3 տարի ուսուցողական ժամանակով են՝ բացարձակապես բոլոր միջին հումանիտար և տեխնիկական մասնագիտական ուղղվածությամբ՝ կախված տվյալ բնագավառում գործող պահանջներից:
- 5.ԲՈՒՀ-երի բարձրագույն օրգանը հինգը տարով ընտրովի Գիտխորհուրդն է, որը և նշանակում ու հսկում է գործադիր տնօրենին:
- 6.Ուսանողությունը ամենաժամանակակից պայմաններում պետք է անվճար ապրի պետական հանրակացարաններում:
- 7.Պետությունը պարտադիր պետք է պարբերաբար խրախուսի, ընդառաջի, դրամաշնորհի բոլոր հայտնագործություններն ու նորարարությունները:

ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՏՈՒԿ ՀՍԿՈՂՈՒԹՅԱՆ ՆԵՐՔՈ՛

- ՕՂՅՈՒՄՊԻ անվ. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԱՅՐ ԲՈՒՀ** (Երեվանի բաժանմունք)
  1. ՀԱՅ ազգագիտության ֆակ-տ
  2. Դիվանագիտության ֆակ-տ
  3. Իրավաբանական ֆակ-տ
  4. Մաթեմատիկայի ֆակ-տ
  5. Ֆիզիկայի ֆակ-տ
  - 6 Աստղագիտության ֆակ-տ
  - 7 Քիմիայի ֆակ-տ
  - 8 Կենսաբանության ֆակ-տ
  - 9 Պատմագիտության ֆակ-տ
  - 10 Աշխարհագրության ֆակ-տ
- ԵՐԵՎԱՆԻ ՄՈՎՍԵՍ ԽՈՐԵՆԱՑՈՒ անվ. ՌԻՍՈՒՑԱՆՈՂԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ**
Կրթական ուսումնարան - Մանկաքթական (Նախադպր. մանկապարտեզ)
Ճեմարան – Կրտսեր կրթական (սռաջինից մինչեվ չորրորդ դասարանների)
Բարձր դասատվական ֆակուլտետներ – բարձր դասարանների առարկայական
- ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՄԻՐԴՈՎ ԱՄՍԻՒՑՈՒ անվ. ԲԺՇԿԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ**
  - 1-Բնաբուժական ֆակուլտետ
  - 2-Թերապեվտ բուժական
  - 3-Վիրաբուժական ֆակուլտետ
  - 4-Կիբեռբուժական ֆակուլտետ
  - 5-Դեղագործական ֆակուլտետ
  - 6-Գեմոսրոբջիայի ֆակուլտետ
  - 7- Ուսումնարան--Բուժական երեք տարով (Բուժակ ամեն մի գյուղում)
  - 8- Ուսումնարան--Բուժքույրական երկու տարով
- ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՎԱՀԱԳՆ ԴԻՑԻ անվ. ՕՐԻՆԱՊԱՀԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ**
 Կարգապահության իրավագիտության ֆակուլտետ
 Մարդու իրավունքների իրավագիտության ֆակուլտետ
- ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՐՏԱՇԵՍ ԱՇԽԱՐՀԱԿԱԼԻ անվ ՌԱԶՄԱԿԱՏԱՐԵՎԱԳՈՐԾ.**
- ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԻԳՐԱՆ ՄԵԾԻ անվ. ՌԱԶՄԱԿՐԹԱԿԱՆ ՄԱՐԶԱՀԱՄԱԼՍ.**
- ԵՐԵՎԱՆԻ ՊՈԼԻՏԵԽՆԻԿԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ**

Կեխկիբեռնետիկա և ինովացիայի ֆ-տ	Մեքենաշինական ֆ-տ
Էներգետիկայի ֆա-տ	Կեխքիմիայի ֆ-տ
Օպտիկայի ֆ-տ	Մագնիսական հակազդեցության ֆ-տ
- ԵՐԵՎԱՆԻ ՇԽԱՐԱՐԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ (Գյուգատնտեսականի շենք)**
- ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՅՈՒՂԱՆՏԵՍԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ (ԱՇՏԱՐԱԿ)**
 Ուսումնարան 2 տարի (բրիգադիր-էտեկ, ցանեկ, մշակել,....)
- ԿԱՊԱՆԻ ՀԱՆՔԱՐԳՅՈՒՆԱԲԵՐԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆ**

XI. ԵՐԵՎԱՆԻ ՄԱՐԶԱՍԾԱԿՈՆՅԱԾԱՅԻՆ ՀԱՄԱԼՄԱՐԱՆ (Դիմամո ստադիոնով)
XII. ԵՐԵՎԱՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՆՍԵՐՎԱՏՈՐԻԱ
XIII ՀԱՅՖԻԼԱՐՄՈՆԻԱ (Երեվանի բաժանմունք)

ԳԼԱՋՈՐԻ ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿՆԵՐԻ ՈՐԱԿԱՎՈՐՄԱՆ և ԿԱՏԱՐԳՈՐԾՄԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՏԻՐ ԴԻՑԻ ԱՆՎԱՆ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԿԱՃԱՌ (ԱԿԱԴԵՄԻԱ)

Վերականգնել Ազգային Կաճառի պատիվն ու տիրույթները: Կաճառը պետք է հանդիսանա Առաջնաժին Ազգի Առաքելության իրականացման Սուրբ Տաճարը: Հնարավորին և անհնար ամենաբարձր մակարդակներով պետք է գործեն Կաճառի բոլոր բաժիններն, գիտափորձադրական ու գիտահետազոտական ինստիտուտները: Այն ոչ միայն պետք է շնորհի որակավորում Հայաստանի կադրերին, այլ դառնա միջազգային որակավորման շնորհման բարձրագույն Ատյան:

Բոլոր ինստիտուտների և բաժինների բարձրագույն օրգանը հինգը տարով ընտրովի Գիտխորհուրդն է: Գիտխորհուրդը նշանակում է գործադիր տնօրենին և հսկում է: ԱԿԱԴԵՄԻԱՅԻ ԳԵՐՕՐԵՆ (ՊՐԵԶԻԴԵՆՏ)-(հինգ տարով)

ԿԱԾԱՌԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴ (հինգ տարով)

ՏԻՐՈՒՅԹՆԵՐԻ (ԲԱԺՆԻ) ՎԱՐԻՉՆԵՐ

ՃԵՄԱՐԱՆՆԵՐԻ (ԱՍՊԻՐԱՏՈՒՐԱ)ՏՆՕՐԵՆՆԵՐ

ԻՆՍՏԻՏՈՒՏՆԵՐԻ ՏՆՕՐԵՆՆԵՐ

Այսօրվա դրությամբ Կաճառում աշխատում են 3798 մարդ (քայց ոչ 3800), Որից՝

Իսկական անդամ-----65

Թղթակից անդամ-----52

Արտասահմանյան անդամներ-----66

Դոկտորներ-----335

Թեկնածուներ-----1076

ՏԻՐՈՒՅԹՆԵՐ (ԲԱԺԱՆՄՈՒՆՔՆԵՐ)

I. ԻՆՈՎԱՑԻԱՅԻ

II. ԲՆԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ

- 1) Միկրոբիոլոգիայի և մանրէների ինստիտուտ
- 2) Կենդանաբանության և հիդրոէկոլոգիայի ինստիտուտ
- 3) Կենդանաբանության ինստիտուտ
- 4) Բուսաբանության (սննդի, գինու բաժիններով) ինստիտուտ
- 5) Հիդրոէկոլոգիայի և ձկնաբանության ինստիտուտ
- 6) Բուսաբանական այգի ինստիտուտ
- 7) Հիդրոպոնիկայի պոռլեմների ինստիտուտ
- 8) Էկոլոգիա նեոսֆերայի ինստիտուտ
- 9) Մոլեկուլյար կենսաբանության ինստիտուտ
- 10) Կենսաքիմիայի ինստիտուտ
- 11) Ֆիզիոլոգիայի ինստիտուտ
- 12) Ուղեղի ուսումնասիրման ինստիտուտ
- 13) Քիմիական երկրաբանության ինստիտուտ

III. ՄԱԹԵՄԱՏԻԿԱԿԱՆ և ԻՆՖՈՐՄԱՏԻԿԱՅԻ

- 1) Մաթեմատիկայի ինստիտուտ
- 2) Սեխանիկայի ինստիտուտ
- 3) Ինֆորմատիկայի և ավտոմատիզացման պոռլեմների ինստիտուտ
- 4) Հիդրո պոռլեմների ինստիտուտ

IV. ՖԻԶԻԿԱՅԻ և ԱՍՏՐՈՖԻԶԻԿԱՅԻ

- 1) Բյուրականի աստղագիտարան ինստիտուտ
- 2) Ֆիզիկայի հետազոտությունների ինստիտուտ
- 3) Ֆիզիկայի կիրառական պոբլեմների ինստիտուտ
- 4) Ռադիոֆիզիկայի և էլեկտրոնիկայի ինստիտուտ
- 5) ՌՖԷԻ հատուկ կոնստրուկցիաների ինստիտուտ
- 6) Գալակտիկա ինստիտուտ
- 7) +Մեխանիկայի ինստիտուտ
- 8) +Հիդրավիկայի ինստիտուտ

V. ՔԻՄԻԱՅԻ և ԵՐԿՐԻ ՄԱՍԻՆ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ

- 1) Քիմիական ֆիզիկայի ինստիտուտ
- 2) Ընդհանուր և անօրգանական քիմիայի ինստիտուտ
- 3) Օրգանական և դեղագործական պոբլեմների ինստիտուտ
- 4) Օրգանական քիմիայի ինստիտուտ
- 5) Նուրբ օրգանական քիմիայի ինստիտուտ
- 6) Մոլեկուլի կառույցի ուսումնասիրման ինստիտուտ
- 7) Երկրաբանական գիտությունների ինստիտուտ
- 8) Երկրաֆիզիկայի դիտարան ինստիտուտ
- 9) Երկրաֆիզիկայի և ինժեներասեյսմաբանական ինստիտուտ
- 10) Մետազոոլոգիա ինստիտուտ
- 11) Հայկական քիմիական ասոցացիա

VI. ՀԱՅԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ և ՀԱՄԱՐԱԿԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ

- 1) Պատմության ինստիտուտ
- 2) Լեզվի ինստիտուտ
- 3) Գրականության ինստիտուտ
- 4) Արվեստի ինստիտուտ
- 5) Հնագիտության և ազգագրաբանության ինստիտուտ
- 6) Արեվելագիտության ինստիտուտ
- 7) Տնտեսագիտության ինստիտուտ

Այս կառուցվածքը իհարկե լուրջ առաջադիմություն խոստանալ չի կարող, բայց Ավագանու և ակադեմիայի համատեղ աշխատանքի շնորհիվ որոշ կրճատումներ, բաժինների և ինստիտուտների պոբլիկային փոփոխություններից հետո ամեն ինչ բարեհաջող կլինի:

Ինստիտուտները չենք է ունենալ տնօրեն, հաշվապահություն՝ այն կաճառինն է:

Կաճառի Խորհուրդը բաղկացած կլինի բոլոր ինստիտուտների գիտական ղեկավարներից: Իսկ գիտեկը ինստիտուտում պետք է ունենա իր խորհուրդը:

Տարածքային անվանումները՝

- Բոլոր գյուղերն ու քաղաքները վերանվանել պատմական անուններով:
- Բոլոր հրապարակներն ու փողոցները վերանվանել Հայոց մեծերի անուններով.
  - Առյուծ Մեերի հրապարակ   Արգիշտիի հրապարակ
  - Արամի հրապարակ   Արտաշեսի հրապարակ
  - Թորքոմի հրապարակ   Տիգրան Մեծի հրապարակ
  - Հայկի հրապարակ   Արտավազդի հրապարակ
  - Պարույրի հրապարակ   Անդրանիկի հրապարակ
  - Երվանդունիների հրապարակ   Նժդեհի հրապարակ

- .....
- Գյումրին՝ Կումայրի, մեկ տարում բավարարել բնակարաններով բոլորին
- Վանաձորը նմանապես
- Առաջին 100 օլիմպիադաների հաղթող Երվանդ Արքայի անվան Սպորտհամալիր:
- Կոնյակը վերանվանել Երասխ կամ Արաքս:
- Հայկական ծիրանի ու դեղձի բրենդը կոչել իրենց անուններով:
- Թատրոնները՝

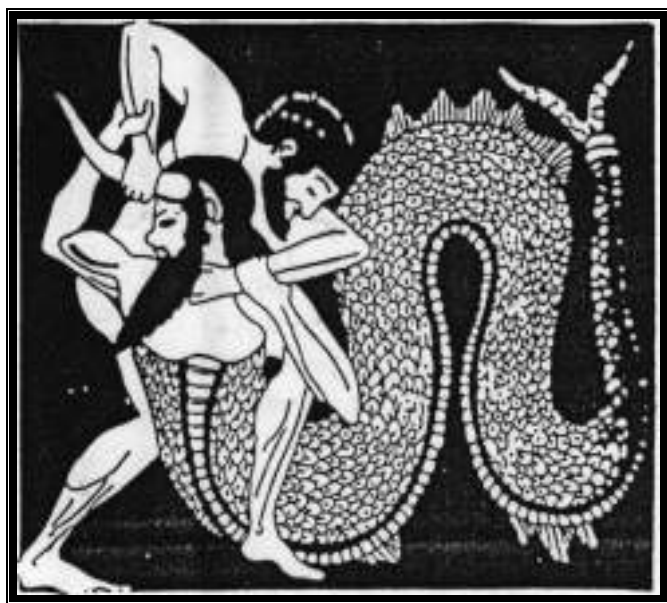
- 1.Արտավազդ Արքայի անվ. Պետական դրամատիկական
- 2.Մայենդարյանի անվ. Բալետի և օպերայի
- 3.Սայաթ-Նովայի անվ. երաժշտական
- 4.Հակոբ Պարոնյանի անվ. կոմիդիայի
- 5.Մունրուկյանի անվ. թատերական
- 6.Բաֆթու անվ. Պատմա-հայրենասիրական
- 7.Պատկանյանի անվ. Մանկա-պատանեական
- 8.ՌԽսանդակյան .....

- .....
- Հայֆիլիարմոնիան տեղափոխել կառավարության շենք, այն բարձրացնել:
- Կառավարության 3-րդ մասնաշենքը տրամադրել Արվեստի միությանը, նկարիչ--ների միության շենքը միացնել Երեվանե հյուրանոցին:
- Պատմական թանգարանը ընդարձակել, բարձրացնել:
- ԱՆ հանել շենքը բարձրացնել տրամադրել Գրքին, վերականգնել N01 գրախանութը,
- Կայարանամեքձ հրապարակում սասունցի դավթի փոխարեն Հայոց մայրը պար-զած թեվերով՝ կենդանի աղավնիները կերակրվում ու խմում են թեվերի վա, շար-ժումից թռչում են ու նորից հետ գալիս իրենց տեղը:
- Կենտրոնում՝ Հայկի հրապարակ.մեջտեղում ծնկի եկած բահաղը՝ նետը սրտում, կողերը սաղանաքի զորքը, այգու կողմից կենտրոնում Հայկը կանգնած՝ աղեղը ձեռքին, մյուս ձեռքում անմար ջահը:
- Կոմայգին միանում է Մանկական այգուն, մեջտեղից փողոցը վերանում է, դառնում հսկայական Մանկական այգի բոլոր հարմարություններով:
- Օղակաձեվ այգու մեջից շինությունները վերացվում են կամ վերածվում ժամանցի պետական կառույցների:

ՀԱՅՈՑ ԱԶԱՏԱԳՐԱԿԱՆ ՅՈՒՐԱԿԱՄՆԵՐ
ԼԵՎՈՆ
ՊՈՂՈՍՅԱՆ

Դ Ա Ր Ձ
ՆԱԽՆՅԱՅ ՓԱՌԲԻՆ
ՄԱՏԵԱՆ 4

ԵՐԵՎԱՆ 2008

Հայկագու՝նք, Արարչական դրվածքների հանդեպ կատարվել է ուսնաձգություն: Մարդկության պատմության նկատմամբ ամենաահավոր չարագործությունն է ուսնաձգվել՝ Առաջնածնի և ԱՐիականության, ԱՐարչային օրենքների երկրի պղծման նպատակ է հետապնդվել: Այն իրականացրել է սատանի՝ ջիուդի և տարտարի՝ Թաթար-մոնղոլիդների միությունը:

Հայրենիքը կոչում են Մայր Հայրենիք՝ հիմա մա՞յր, թե հա՞յր:

Իշխում է այլասեռությունն ու այլասերությունը, ամուսնանում են միասեռները, իշխանավորների ու փողատերերի ամենավեհ տիտղոսը գեյ լինելն է, կուսությունը հանովիդնովի է դարձել, թագավորները վաճառքի են հանել իրենց նստատեղիները, սուտն ու կեղծիքը դարձել են սրբություն, դավադրությունը տիրել է Աշխարհը:

Դեռես ն.թ.ա. 33թ. Արտավազդից Անտոնինոս պարտություն կրելուց հետո սատանական լեգիոնների գլխավոր կառույց Հռոմի սենատը որոշում կայացրեց, որ Հայաստանում այլևս Հայը չպետք է ղեկավարի՝ դա իրենց համար չափազանց վտանգավոր է: Այդպես էլ արին ու այդ ամենից հաղթեց հերյան: Արիավիրքը տետում է ցլախօր:

Հայ ազգը հայտնվել է պատմական թացքի ամենավտանգավոր կիզակետում: Մինչև 301թ. չենք ունեցել նման բարդանք՝ քանզի թշնամին տեսանելի է եղել ու հաղթել ենք: ՌՒՆՆԵՆԵՆ ԵՆՔ աշխարհակալ պետություն, առաջադեմ քրմական դաս, գիտական ու աստղագիտական բարձրագույն մակարդակ, բարվոր ապրելակերպ, հոգացել ենք ԱՐիական աշխարհի բարդանքների լուծման համար, արժանացած ենք եղել բարոյակիրթ ազգերի ամենաբարձր հարգին:

Այդ տիտղոսին ինքնակոչ ջանաց տիրապետել հրեշը՝ հերյան, իր «Սատանական փորձություն» անսպասածին ծրագրով:

Հաղթանակի համար նա պետք է դիմեր իրեն հատուկ անառակ ու դավադիր հնարքներին՝ ինչը ԱՐի Հայի համար խորթ էր: Աննախադեպ ստոր ու անտվոր էին մարտավարությունները՝ հիմնված սեփական ինքնասիրության ու արժանապատվության անտեսման վրա: Հայը սատանին որպես մարդու հավատաց՝ ու պարտվեց: Ծախեցին ու տապալեցին մեր պետականությունը: Դրանով էլ չբավարարվեցին՝ որոշեցին մեկ Հայ թողնել՝ այն էլ թանգարանի համար:

Դա էլ չկայացավ: Խանգարեցին պալիլիկաններն, թոնդրակյաններն, Դավիթ-Բեկն, Անդրանիկն, Նժդեհը, ազատատենչ ֆիդայիները:

Այժմ այն հրեշները իրենց հավաքական ուժի կիզակետում են: ՌՒ այս ամենավտանգավոր փուլում լռում ենք:

Հայի զավակը գրկված է ապագայից, Հայը Միոն հմուտների 13 արձանագրության համաձայն ապրում է հանապազօրյա հացի փնթրտոքներով:

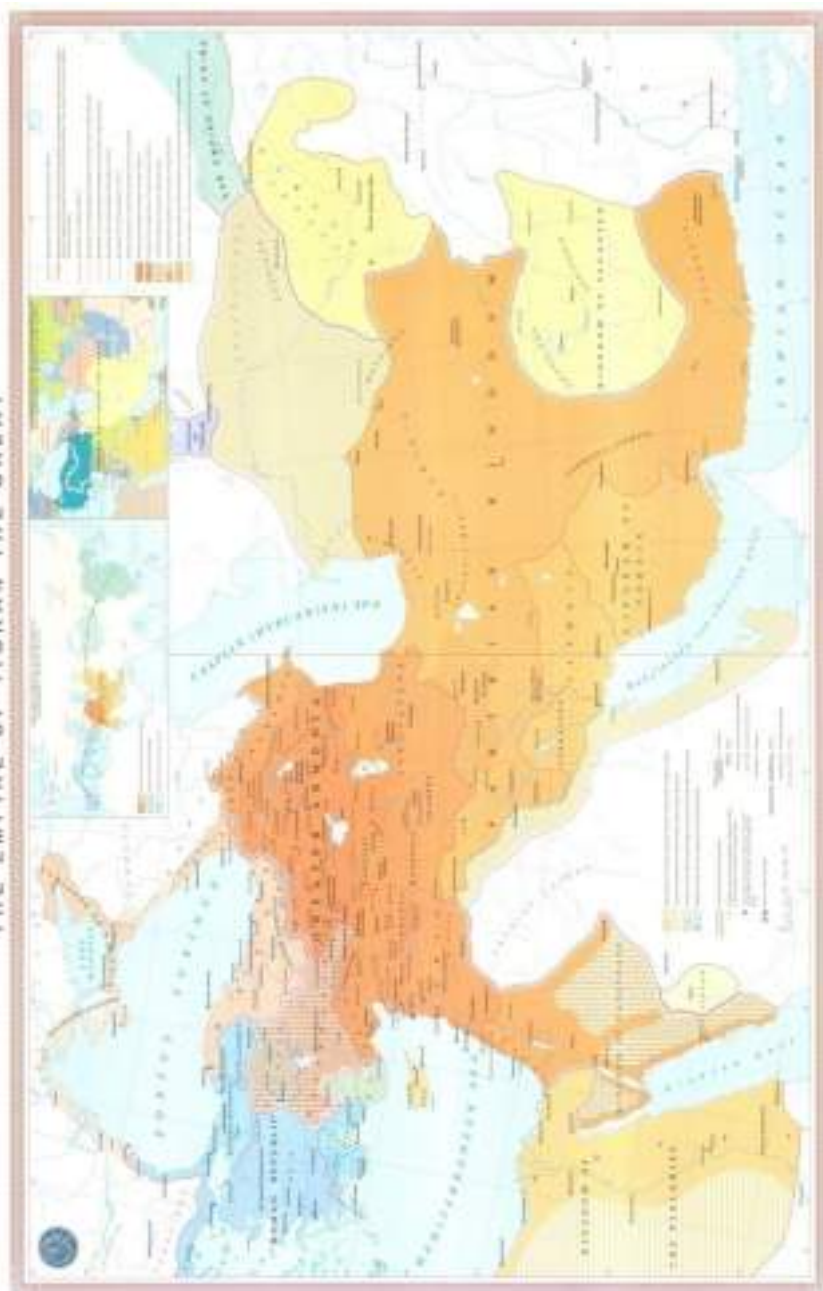
Երկիրը գրկված է ունեցվածքից՝ բարոյալքված է:

Մրիկայության չաանձումը ջիուդին արձակել է մեր սրբություններին, պատվի արժանապատվությանը կպնելու ահից: Մեր հողի վրա, մեր տան շենին մեզ հասցրել են կացության ամենաանվայել սանդղակին ու դրանով էլ չեն բավարարվում: Եհովան պատգամել է անպայման Հայի յիշատակը երկնքի տակիցը ջնջել:

Ոսոխը աննախադեպ էր, անտեսանելի: Նա այժմ կորցրել է իր ամենակարողությունը պարզեղող անտեսանելությունը ու Հայը այլևս չունի դարերով արդարացված իր լռելու մարտավարության իրավունքը:

Հերոսաշունչ նախնիների հոգիները մեզ հանգիստ չեն տալու՝ անհապաղ միաբանվել է պետք ու վերջնական որոշում իրականացնել:

THE EMPIRE OF TIGRAN THE GREAT

ԻՆՉՕՌԻ Է ՀԱՅԸ ԼՈՌԻՄ

Շատ է ցավալի, բայց իրավիճակը ողբերգական է՝ միգրացիա առաջ ժամ:

Եթե պետք է համակերպվեինք այն մտքի հետ, որ կարող ենք վերանալ կամ ձուլվել ուրիշ ազգերի ու ցեղերի մեջ, արդյո՞ք արժեք դարձնել շարունակ այդչափ արյուն հեղեղել, այդքան կորուստներ տալ, այդքան տանջանքների ենթարկվել: Իսկ գուցե մտածում ենք, որ դա մենք չենք եղել, ընդամենը մեր պապերն ու նախնիներն են եղել, նրանք ճիշտ չեն եղել և շատ իզուր էլ արյուն են թափել:

Բայց, եթե այդպես է, ապա ինչո՞ւ ենք հայարտանում անցյալի մեր ազգանվեր հերոսներով: Ինչո՞ւ ենք ուրախանում, որ հազար տարի կորցրած պետականությունը հանկարծակի վերականգնվեց: Ի՞նչ իրավունքով ենք հայարտանում Մեծ Հայքով, Արամ ու Հայկ, Արտաշես ու Տիգրան Արքաներով, ի՞նչ իրավունքով ենք ապրում Արգիշտի ու Երվանդ արքաների ավանդած հողերի վրա, կարդում Օդիոմայի, Խորենացու և մնացած պատմիչների մատյանները, վեհանում Կոմիտասով, հիանում Շիրազով ու Սեվակով, ոգեվորվում Անդրանիկով ու Նժդեհով: Ես բոլորին չեմ կարող թվարկել, արժանավորները շատ-շատ են, բայց են և բոլորը ունեն հավերժ հիշելու բազում արժանիքներ: Գուցե, որովհետեւ իրենք չեն մտածել, որ իրենց նախնիները իզուր են հանճարներ ու հերոսներ եղել ու ծնել, եւ իրենք էլ են ձգտել նրանց մոմսնել, նրանց գործը կիսատ չթողնել կամ դրանք այնքան արժանավոր մարդիկ են եղել, որ աշխատել են իրենց նախնիների հարգանք մատուցումով՝ մի շուտ էլ իրենք նրանց ավանդած բույնին ավելացնեն:

Իսկ մե՞նք: Մենք մեր լռությամբ չենք կարող արդարացնել մեր անգործությունը: Եթե անգամ մենք չենք ուզում գնահատած լինել մեր նախնիների ավանդ ու պահած նրանց վառ հիշատակը, գոնե վատահ գիտենք, որ մեր մատաղ սերունդը հաստատ ապագա չունի, քանզի մենք նրանց լույս աշխարհ ենք ծնել և թողնում ենք բախտի քմահաճույքին՝ արդյո՞ք այդ իրավունքը մենք ունենք:

Երբեք պետք չի մոռանալ, որ մոլորեցնել կարելի է միայն ողջերին, հոգիները ամեն ինչ տեսնում են և եթե անգամ ոչ իրենց հիշատակի, ապա մեր զավակների մշտշոտ ապագայի համար նրանք մեզ չեն ների:

Եթե անգամ որոշել ենք լռությամբ համակերպվել ստրկացման գաղափարի հետ, եկեք գոնե մեզ տիրակալ ընտրենք առաջադեմ և արժանավոր մի ԱՐ ազգի, բայց ոչ անասուն ջուղին: Անբարոյական, անհարգանք, անպատիվ, անարժան այս կենդանիները սաղանայական կերպարով մտել են մեր մեջ, մեր կենսագրությամբ ապրելով, մեր անուն ազգանունը կրելով, գողությամբ ու անառակությամբ տիրանալով արժույթի ու փողի, այսօր մեզ կառավարում են, դատում, սպանում, անբարոյականացնում, անգրեգեցտացնում, կիսատսված, կիսամերկ իրավիճակի մեջ մեզ խժկած՝ իրենք վայելում են մեր հողն ու ջուրը, հարստություններն ու ընդերքը:

Ո՛չ: Անբողջ Հայոց պատմությունը, առավելես վերջին 1700 ամյա ամենադաժանը, ապացուցեց, որ Հային հնարավոր է սպանել, մորթել, տանջել, մասնատել, տեղահանել, ինչպես գիշատիչ անասուն ջնուղն է արտահայտվում՝ մասարոյֆայի ենթարկել՝ բայց ոչ ծնկի բերել: Եվ, որ պատմական գլոբալ վերափոխման էվոյուցիոն էտապը փոխող վերջին՝ որոշիչ խոսքը Հայի շուրթերից է հնչելու՝ դա էլ ես գիտեմ:

ԵՎ ԻՆՉ ԳԱԺԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԿՆՐՈՂ Է, ԳԵՌԵՎՍ ԹՈՂԱՆՔՆԵՐ: ԿՏԱՆԵՆԵՐ:

ՄԻԵՎՆՈՒՅՆ Է, ՄԵՆՔ՝ ՄԵՐ ՈՐՈՇԻՉ ԽՈՍՔԸ ԱՄԵԼՈՒ ԵՆՔ:

«Սատանական փորձությունը» Արի մարդու համար պետք է, որ լինեք ամենադաժան ստուգումը, այն նախատեսված էր Արի մարդու ոգու տոկոմությունը ստուգելու համար, առավելես, գլխավոր թիրախ հանդիսացող Առաջին Արարվածի՝ Հայի համար:

Եվ մենք այդ փորձությունը կարողացանք հաղթահարել՝ բայց ի՞նչ գնով: Ա՛յ, այդ դաժան, անտանելի ու անմոռանալի անցյալն ու ներկան և ինչը կարող է վրեժխնդրության ընդունակ դարձնելու Հային՝ գաղափարախոսությունն ու կարողությունը մատչելի դարձնելու վրա հիմնելու մեր գործն ու որոշիչ խոսքը: Մենք ենք Հայամարդք, մենք ենք Առաջին Արարվածը և բոլոր Արիական ծնունդները մեզանից են պահանջելու այդ՝ վերջնական ճշ-

գործիտ որոշումը:

Մենք 301 թվականից պետականությունը կորցրած, առանց արքաների ու գորավարների չէինք հանձնվում ոչ մեկին, ոչ մեկը մեզ չօկուպացրեց: Ջիտղները գնացին մենզ մարտավարության ամենահմուտ քայլին՝ որոշեցին պետականությունը վերականգնել և այն կտակել ժամանակի ամենահզոր տերությանը՝ Բյուզանդիային:

Այդպես էլ արեցին: 885 թ. Խալիֆաթը ելնելով իր ներքին իրավիճակից՝ Էմիր Բուղային Հայաստանից հեռ է կանչում: Առիթից օգտվելով ջիտղ Բագրատունիները Աշոտ 1-ին Անի-Շիրակի թագավորության գահ են բարձրացնում: **998-ին** Տարոնի իշխաններ Աշոտը (Բագրատոսի որդին), Դավիթ Արքայիկը, Գրիգորը, Թռռնիկը Հայաստանի տիրույթները կտակել էին Բյուզանդիային: Ըստ Լաստիվերցու՝ Տրապիզոնում 1021 թվ. «ժալերի» և Բյուզանդիայի Վասիլ Բ միջեւ կնքվեց չարաբաստիկ պայմանագիր, որի համաձայն Հովհաննես-Սմբատ թագավորը իր մահից հետո ԱՆԻՆ և Հայքը կտակում է Վասիլ Բ-ին: Նույն ողբերգությունը հաստատում է հույն պատմիչ Սկիլիցա--Կեդրինտը:

1043 թ. մենք մեր երբեմնի աշխարհակալ պետությունը առանց կռվելու կորցրինք՝ առանց որեւէ պատերազմի այն կտակի համաձայն հանձնվեց Բյուզանդիային, որի դիմաց ջիտղ Բագրատունիները Բյուզանդիայում հողեր ու կալվածքներ ստացան: Որից հետո, այդ նույն ջիտղների դավադրությամբ, նույն մեր բախտին արժանացավ նաեւ իր ցամաքը ճաշակած Բյուզանդական պետականությունը:

Անցել է հազար տարի: Այսօր մենք ունենք այն, ինչ ունենք: 1700 տարվա դժոխքային ապրումներ տարանք, անխնա կոտորեցին մեզ, մորթեցին, Դեր-Չորի անապատներին վերջնական վախճանի հանգրվանին մատուցեցին, բայց կանգուն մնացինք՝ ջիտղները չկարողացան մի հայ թողնել, այն էլ թանգարանի համար: Թող զարմանալի չթվա՝ մենք իրոք տոկուն ենք, ամուր կամքի տեր, աննկուն, համառ, անմահ ենք, որովհետեւ բարի ենք ու գուրկ մենգությունից և Արարիչը դրանում համոզվեց, մենք իրեն հարազատ մնացինք:

Հիսն հասել է Ահեղ Դատաստանի՝ Զավարանի ժամը, այն արդեն սարերի հետեւում չի և պահն է մոտենում մեր որոշիչ խոսքը ասելու: Դրա համար մնացել է դահճական անցյալին հրաժեշտ տալու երթի վերջնական համախմբում: Մնում է ազգությամբ Հայը համախմբվի Հայի ոգու գաղափարախոսության հետ: ԵՎ վե՛րջ:

Մա մի փորձություն եր, որի արդյունքում պետք է Արծիվը գետնափորվեր և Առյուծը ջրասուզվեր, որպեսզի սողունը սավառներ և Կենաց լույսը ՄԱՐեր:

Խեղբին աշեցե՛ք:

Մենք երբեք չենք եղել ենթակա և երբեք չենք լինի: Մենք ունենք լրիվ ուրիշ առաքելություն և այն պետք է իրականացնենք: Եթե որեւէ մի հայ պատրաստ է ստրկանալու քայլին, նա բարձրաձայն պետք է արտահայտվի, նա Հայ անվանվել չի կարող, իրավունք չունի, իսկ մնացածը պետք է անհապաղ համախմբվեն: Պետք է համախմբվեն միմիայն նրանք, ովքեր գիտակցում են ազգի համար կյանքը չխնայելու գաղափարը, միայն նրանք կկարողանան չղափաճանել, չձախել Հայրենին, զարհուրածին գոռոցով Հայկյան նետը ուղղորդել Բելի կրծքի մեջ և ճակատի: Կհամախմբվեն միայն նրանք, ովքեր չեն ուզում տեսնել սեփական գավակներին ստրուկի կամ ծառայի կարգավիճակում, ովքեր չեն ցանկանա իրենց ծնողներին մորաքցկանի դերում տեսնել, ովքեր չեն հանդուրժի իրենց բույրերին ու դուստրերին ոտխի լկտի օգտագործմանը հանձնելը, ովքեր չեն ուզենա տեսնել իրենց կանանց հրեշին ծառայելուց, ովքեր չեն երազի հրեշից թուլափայ մի պատառի ու փշրանքի արժանանալ, ովքեր ամեն գնով կձգտեն իրենք լինեն իրենց ու իրենց հարազատների ճակատագրի կերտողը: Միմիայն նման Արիական ոգով ներշնչվածները կկարողանան տղամարդ համարվել, ընդունել ոտոռի չհայտարարված մենզ մարտահրավերը և հաղթողի տիտղոսով դուրս գալ մարտից: Այդպիսիք են եղել Հայկազյան բոլոր մեր նախնիները, մեր պապերը, այդ նրանց Թուր Կեծակիի զարհուրանքի մասին է, որ անգամ ոտխը չի համարձակվել Էպոսում գրի չառնել: Այդպիսիք էլ պետք է լինեն նրանց արժանի թոռները՝ արյունով ու ոգով Հայերը: Մնացածը ուրիշի թքածը լիզող կեղծլան խառնուրդներ են՝ ավելի լավ է չլինեն:

Հղկվելու են ենթակա մարդկության լոկ բնավորությունն ու արտաքինը, Հռչակվելուն արգասիք են անձի գործը, տաղանդն ու առաքինը:
Այսպիսին է իմ կարծիքը, ինձ թվում է նաեւ համամարդկայինը:
«Դու ստրուկ, վախկոտ, հայ, բայց ոչ ինձ որդի», - քյուրը Պուշկինյան:
«Հուլաս» նշանակում է չիվ՝ ֆալլոս, միջնաստիճանը Սուրբ Քառորդության
Երկնպագեցին Մայիսեին, բայց չդարձան պարկեշտ քառաստիճան:
Քանզի ՌԻրուշալիմ՝ «խաղաղ տեղ» է, քառորդությամբ ամբողջական
Բայց «Բզորեկ» բառացի թարգմանվում է «Արարչի դեմ պայքար»
ԵՎ Հիսուսին սպանեցին լո՛կ բարոյականությունը քարոզելու համար:
«Չարիքը այն ամենն է, ինչը հակառակում է սաստնալի կամքին»,
Մասունների ստոր կարգախոսն է սա, բռնատիրանալու աշխատին:
Մեծ փողերն են կերտում պատմությունը, -սա է Սորուսի ատյանը:
Պատմությունը պղծողներին Սերվանտեսը նախընտրել է կախաղանը:
«Մտկալի» կարգավիճակն է պարզեւել հուղաներին Վատտիկանը:
Ազատությունը բոլոր չարիքների արմատն է, --մեծն Ջեֆրի Չոուսեր:
Իսկ որ՞ն է առաքելությունն ցուցի՞ն էությամբ տսկալի, ազաի և ստոր,
Յոնցա խոտը արածած, անդատավոր մեծացած, ինքնահալան, բնկնավոր:
Լեւոն Ֆոնջյանը կնկարագրի հրեշաժիններին արդի, այդ գերպտանգավոր՝
Չունեն ազգը համամիաբանող գույնը, տեսքն ու լեզուն միատարր,
Ո՛չ հավիտենիից հայտնագործություն, **ժ՛չ** էլ ակնհայտ հանճար,
Ո՛չ դիվանագետ հանրաճանաչ, **ժ՛չ** մեկ թագակիր հանրահայտ,
Ո՛չ ռազմագետ փառաբանված, **ժ՛չ** մի փառահեղ հերոսամարտ,
Ո՛չ իմաստուն հարգի, **ժ՛չ** դպրություն՝ ունեցածն էլ է **Աքաճեական**,
Ո՛չ հինավուրճ մեղեդի, **ժ՛չ** երկ, **ժ՛չ** երգ , **ժ՛չ** պար ժողովրդական,
Ո՛չ օժտվածությունը բացահայտող գոն՞ մեկ գործիք երաժշտական,
Ո՛չ աշխարհագրական տեղանվանում՝ վեհ գորավորի վկայական,
Ո՛չ մարդամակարդակը բացահայտող խոհանոց ցեղապատկան,
Ո՛չ արժանիք կերտվելու վեհանճն այդ և կամ արի պատվական:
ՈՒՆԵՆ՝5799-ը տարվա հեքիաթատիպ արկածաշար խեղահնարում,
Հոտակերտում՝ Յահվահ Վիշապ, Ադամ Չարին, Հուդա, խավարամտում,
Թե ինչ էին որոնում քառասուն տարի մերկ, ամայի անապատում՝
Գուցե քոչվորին գոյատևման ի՞դճ, կամչարյուն գահաբազմ նկատառու՞մ,
Թե՞ն պատգամ էին ստանում իրենց Եհովա Աստծուց Թորայական,
Շատ գիտակից դասի՝ հոտը միշտ հուսա մանանա երկնական,
Այրի մտորումներով անաշխատանք գոյության, կամ գոնե բեմական,
Իսկ վեհագույն հաճույքը լիարժեքորեն վերակերտի այլասեռման:
Այսինքն՝ դեմ Արարչին, իր իսկ արարածին դերի հատկացման:
Առաքելություն՝ շինածը ավերել, կենսամարվել ուրիշի կենսագրությամբ:
Հոտայինություն՝ կազմակերպված հանցագործության վերջնատյան:
Քաղաքականություն՝ բոլորին բշնամահարել, տարակուսել մասնատման,
Դաստիարակություն՝ պատճառի հարկ չկա, վնաս տուր անպայման,
Կյանքի կողմնորոշում՝ աշխատանքը սիրում է հիմարներին միայն:
Այրելակերպ՝ ունեցվածք չես դիզի առանց քրտնքածմի հափշտակության:
Ծխակատառություն՝ տարին չի բոլորի, տսկալի է առանց Արիի արյան:
Կարողություն՝ դավը, վաշխառություն, թալան, անգամ վարձով զուգարան:
Երազանք՝ միայն աթոռ ու փող տան, ընդունելի է ամեն մի պայման:
Նպատակ՝ թեկուզ գուր արարք, միայն թե մարդիք հաշվետու դառնան

Գեորգյանական՝ Երկիր մոլորակի ամբողջ մարդկությունը վերժի է արժան: **Արժանիքակերտում**՝ արժու ու գահի նենգազավթած ահռելի պաշար, Անաշխատաարդյունը ծագումների բերմամբ վիթխարի ոսկի ու գումար, ԵՎ առավել՝ համամարդկային ատելությամբ շիկացած երկնականար: Իսկ ամբողջ մարդկությունը մեկի մոտ սխալ՝ արքայական է և անհնար: Հուսահատված ուրօրս քվատման ծեսից **ջեռոց գալախի** օրբողորքսալ, Բայց որ անպայման էր «չարիքի վարակ» կոչումից զատվելը հոգալ, Հրաժարվեցին հայրենությունից՝ բացարձակապես անօգնակալ, Մահկանացուն անհասանելի միտք՝ աղջնակի չորորդ տարում կին դառնալ, ՈՒ այդ սանձարձակված սեռով իգական, իդեալների ձեռքբերում հուսալ, «Մեր կովի հորթը միշտ էլ մերն է, արի ցուլ է պետք ճարել ընտրյալ», ԵՎ հորթը կպաշտի մայր կովին, թէև անհայտ ցուլն էր կատարյալ: Ամոթահար կեծած պատկանանքը տելեգոնիածին համահուղայության Ձեւանան «նվիրյալ գործակալ» որդի ամեն բարոյակիրթ ազգության Սուրբ երրոմներով «Շուխան Արուխ»-ի խոստումներ տան բազում, Նոր արժուանիստ՝ բաղաբ, գլուղ, փողոց իրենց անուններովը ուզում, Եզակի ուխտով՝ հավատարմությամբ ամենայն վեհափառ փողին սրբազան Հափշտակել ընդերքի եղածը, ռամիկի դատածը, բերանի կտոր հացը, Տան, ունեցվածքի, հողի, ջրի, վառած մոմի, ու գերեզմանի վարձը: Հետն էլ գոնե համապագորյա մի կտոր հացի չտան Հայերին պայման, Հալածածով չբավանան, կողոպտածով անկուշտ աչքերը չհագենան Ամեն մի սարքածը բանդեն, ծառ ու ծաղիկ անեն արմատահան, Զբաղահայտվի, որ հրոսական ենձրագրերն «հնուտների» սիռնական, Հասարակությանը տրամադրեն կիրթ ու հնարազեղին հակասական, Նրանց արարածը ստեն, իսկ գրած, հնարածին տիրեն, հեղինականան: Համադատողությունը տարրական, խավարագործ ինչպես տարական, Արիին զրպարտելով Արեւի՞ն տիրեն՝ մնացին դիտորդ քաղաքակրթության: Արարմունքը արդյունք է գաղափարի, թալանը՝ վաստակը կաղապարի ԵՎ՝ անճարը տիտղոսին հանճարի, աղանդը բարձունքին տաղանդի Անգեղոր արթուն գիտունի, ահաբեկիչը՝ ուսուցանողը՝ փրկարարների, Թալանչին նպատակի բաղվանչի, գահանիստը՝ գահն իր աճուրդի վերստի, Անօրենն՝ տնօրեն, նախարարն՝ նախարար, դատաբազմ՝ դատախազի, Ձեւանան գագաթին նորույթի, արդյունքում ամենաստորինը կորուստի, Երգիչն ծայնագուրկ, դերասանն անձիրք, բուժբույրը կթվորից չտարբերվի Գիտաստիճանը ապրոստամիջոց, իրավապաշտպանը օրենքը ոտնահարի «Հարազատ» ընկերը ստրկացման մտերմությամբ սուրբ օջախտ ժամանի Սակայն տարեմուտին արթուակիրը գոնե անվանաշքանշանի կշնորհի: Պատիվն ու խիղճը վերագրած՝ «ակում» ու «գոյ»-երին հատուկ էության Կաննիբալներ, բուրքաղիմակ դահիճներ, թե արմախումներ հուղայության, Էնվեր, Ջենալ, Թալլաթներով՝ վճռագործները Հայի ցեղասպանության: Սուգ ու սեւաբեր հայտը դժբախտագույն էջերում Հայոց պատմության, Աժդահակով պղծված Պարթեւներից, Սարգիս--Սահակներից, Անակից, Խոսրովին աղեղնահարումից, Պարսիկ ու հայ Արիներին թշնամահարումից, Հայկազունյանց օջախը մաքրող Խավարապաշտ «լուսավորիչ» Գրիգորից, Պռոնկահամբալ «կույսեր» Հռիփսիմեն, Մանյա, Գալանելով մատուցումից, Թուլամորթ Տրդատին ազգանվիրական ավանդություններից օտարումից, Վահագնի ու Անահիտի սրբապալանումից, Ավարայրի նպատակումից, 325--ին էլ Նիկեյայի տիեզերաժողովին ջեռոց Քրիստոսին Աստվածածումից,

Հարյուրքսանութ Հայ իշխանատան արժանագրկումից ու արտաքսումից, Ծնող,եղբայրք հայքադավ ու գաղ մմանակերպներին իշխանացումից, Հիսուսի Քաղքերդյան երկակի բնույթով Բյուզանդիային բեռնումից, Չլսած, բայց տեսած՝ արքայատան կառավարման կարգի ոտնահարումից, Առյուծածինների աշխարհաբախտումները **հրեշ**ածինների մարտավարումից, Չարագոր Թորայի ճիշտ արտապատկերը Աստվածաշնչի վերակոչումից, Խասիդական «այտիտ խփեցին մյուսն էլ դեմ տուր» հնազանդաուսուցումից, Աշխարհակալ Հայքը հրոսական քմահաճքների մասերկազմալուծումից, 301-ից 930-ին էլ Հազարամյա պատմագրերի պղծումից ու մոխրացումից, Անգամ էպոսում՝ Մանա-Բաղդասար, Նոյ, Սասունցի **Դավիթ** կեղծուրից, Հայկյան Տավոռս Արքայաց երկիրը Բագրատունիների բազակորակոչումից, Կիլիկիայի հավիտենակործանիչներ Ռուբեն, Չաքար, Լուգին հրեշներից, Բարոյակիրթ Հայուհու ծեռնածին հացը բռի-գռեհիկների ուրացումից ԵՎ իր իսկ խնած ջրհորի մեջը թթելու ընդմիշտ պատրաստակամքից, Հազարամյակներից միակուտ Հայոց պետականության հողմնահարումից: Ծինողն է Արարվում, ավերողը շինվում է, գու'ր եք կպել պատմությանն, Առաջինը Արարված Հայից շատ հետո, քանդողներ՝ վերջինն եք միայն, Կերտված գահերի եք վագում, դատարկ, գուրկ գաղափարից պետական, Դրամ ու մարդ հակաբեռն են, հասկացե՛ք, բարբարոսներ անբան, Յահելթլուն ու ֆայլոսի պաշտամունքով չե՛ք դառնա մարդավարական, Ինչքա՞ն էլ փորձ արիք, գուտ սուգ, համաճարակ, երկրներ փլուզված, Քանի՞ տերություններ էլ պղծավիրությունեղովդ արդ այսժամ մխրճված, Սպասումով յուր գալիք հերթին, նման դաժան բախտին արժանացած, Սպառնալ տարածքով, ահաբեկեք, բայց ո՛չ նամուտով հրաժարական, Մի՞թե անպայման է անիմաստ արյունահեղություններն այդաստիճան: Հայե՛ր անկարելի է, կրկին թողնել տերության դեկլին արմատական, Աղետաբեր վարքին այս դեղնագիշատիչ, կուղեկցի նեցուկն իրավական, Կստանանք նորեն բռնօրենս կոզանատ, շիրմայով ժողովրդավարական, Ստրկաիդով՝ արյան ծով, ջրհեղեղ, «Կալիգուլա» կամքովը սակայն: Ամենքն ունեն կողերս արժանապատվության, հուրան է հերքում միայն, Քանգի ունեն դիմագիծ՝ ակնթարթորեն ամենակտիվից՝ ամենաաղերասկան, Իրենք օծված չեն վեհի, մեզ պիտ ցածրացնեն մինչ հրքյրաստիճան: Միոն հմուտների՝ “գոյերը ոչխար են”, զրպարտ է յուր դիրքից փրկության, Մեծ Հայքը կվերածվի այնդարի անապատի՝ ծրագրածին այս դաժան, Նման արհավիրքի որդեգրմանը հարկ է սաստկահունջ պատասխան: Վառ Արեւի երկիրը պաշտում է խավարածին Եհովայի մարգարեններին, Հայի ԱՐԱՐԻՉԸ մնացել է սպասումներում Արեւի հարազատ կանչին, ԵՎ որ ամեն արդարացում լոկ ողջերին է մոլորացնում, և ոչ հոգիներին, Ազգը գտագատանք է տենչում, ախ նա կարիքի չի վիշապագորշ հոտին: Բռնեք լիաշա չի դառնա, կյանքն էլ հավերժ գրկանք տառապանքածին, Հայը “լավություն անող, ջուրը գցող”, հերյան՝ չանող, գցող ջուրը միայն, Հայը պատառը կիսող է, հերյան թռցնող: Նրանք ներդաշնակ կդառն՞ան: Տիասներիի մոտ խելոքն անմիտ է: Ծարավից զովանում են խմելով միայն: Կոչով «ընտրյալ» հերյը-արիկա չարհարին Լեւիտըն հուշին «մաարուֆյան», Մնաց կռահել՝ Արարչի կամոք, Արան է իրականացնողը ահեղ Քավարանն: Իրենք են կանխագուշակել պախճանն մարդկության՝ « **Աքնագեղուն**»-է այն, Փորձությունը հանդուգն էր շատ, բերողն էլ է հայտնի, մնացՔավարանն, Հայոց դաշույն կեծակին ոգով ճիվախքում մխրճվի՝ ու հետո դրվի պատյան: Հետետությունը Բռնն է, բարոյակերտ առաքելությամբ՝ իմ վեհ Հայաստան:

ԾՊՏՅԱԼ ՎՆԱՍԱԿԱՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ ԹԵ Գ Յ Ա Դ Ա Յ ՈՒ Թ Յ ՈՒ Ն

ՍՈՎՍԵՄ «ԲԱՐՅԱՅԿԱՄ» ԱՐՏԱԶԻՆԻ ՆՄՈՒՇ

ՀՔՐՅԱՆԵՐԻ ՏԱՐԱՏԵՍԱԿՆՆԵՐԸ

ՀՈՒԴԱ, ՀՔՐՅԸ – Ինքնանվանում, (հրրյը արար. ածանցյալով նշանակում է խուժան)

ԱՇԶԵՆԱԶ -- Գերմանիայի և կենտրոնական Եվրոպայի

ՍԵՖԱՐԴ – Իսպանիայի, ԱՄՆ-ի

ԲԱՎԼ – Հարավային Կովկաս

ԹԱՐԳՈՒՄ, ԼԱԽԼԱԽ – Զուրդիստանի

ՋԻԴԻ – Իրանի

ՋՈՒԴԻ -- Անգլիա

ՋՀՈՒԴ -- Հայաստան

ՓԱՐԱՍ ու ՄԱԴԱՅ -- Աղվանստան և Միջին Ասիա

ԹԱԹ – Լեռնային

ԿԱՅՖԻՆ – Չինական

ՍԱԽԱՐԱՇՏՐԱ -- Հնդկաստան

ՔՈՉԻՆ – Մայալամալեզու

Եզիպտոսից վտարելուց հետո, ինչ-որ մի ոմն Ղեստացի Մովսես հրրյա ժողովրդին Սինայի անապատով 40 տարվա ընթացքում հասցրեց Պաղեստին, բայց այստեղ ընդամենը երկու շաբաթվա ճանապարհի էր: 40 տարին դա երկու նոր սերունդ ստանալու թացք է: Այդ ընթացքում արյունապղծման արդյունք 8 օրական տղաներին թլփատելու՝ այսինքն վերելի չորսը չաքրանների բացակայությամբ արական սեռի ստացմամբ և երեք տարի մեկ օրական աղջիկներին կուտությունից զրկելով՝ ստացան գենոմոլոգիկական բխողորոտներ: Այնուհետև, արդեն Պաղեստինում, երկար տասնամյակների ընթացքում, այդ նույն փորձի կրկնումով ստացան վերջնական մի ամբողջ հոտ, որոնց և կոչեցին հուդաներ: Այս հանելուկային մուտացիան, որոնք մինչ այսօր էլ ինքնակոչվում են հրրյաներ՝ հանցագործներ, իսկ պաշտամունքը հուդայական՝ ֆալյոսապաշտական է, օժտված է հակամարդկային՝ սատանական հատկություններով եւ ունի մարդկությանը վերացնելու առաքելություն: Դա պայմանավորված է բոլոր ֆունկցիաների հարմարացումը Վեներա մոլորակի արձակած տատանումների հաճախականության հետ, այն դեպքում, երբ մարդկանցը հարմարեցված է Երկիր մոլորակի արձակածի հետ: Դրանք ունենալով մման միտում ու

հավաստիացած լինելով Արարչի դեմ պատասխանատվություն չկրելու մեջ՝ իրենց անվանեցին իզոռնէ, այսինքն Արարչի հետ կռիւղ:

Ըստ Թորայի՝ իզոռնէ հոտի և գերագույն սատան Եհովայի (Johoh) միջեւ կնքվել է «պայմանագիր», որի համաձայն առաջինները խոստացան չպաշտել այլ Աստվածների և կատարել Եհովայի բոլոր ցանկությունները, իսկ Եհովան իրենց հատկացնի Պաղեստինյան Ամալեկների տարածքն ու իշխանություն տա այնտեղ:

Միեւնույն է՝ դրանց մեջ գտնվել են որոշ առողջ դատողության տեր անձինք, որոնք գիտակցել են հետագա պատասխանատվության անխուսափելիությունը ու անընդիստ փրկիչներ են փնթրել: Հուդայականության ներսում առաջացել են տարբեր հոսանքներ և խմբավորումներ, ըստ իրենց մ.թ.ա. 2-1 դ. հեսեն ու փարիսեցի առաջին կուսակցությունները, հետո Հիսուս՝ իր հեղափոխական նկրտումներով, որին հետագայում ամրակցեցին քրիստոնեական գաղափարաբանությունը, սիոնական շարժում, Սաբաւայ Յվի, Թեոդոր Հերցլ, Աշեր Գինցբերգ, Շենեքստն ու մի շարք այլ ավանտյուրիստներ, միստիկ քաբալան ու խասիդիզմը, մասոնականությունը: Հուդայիզմում մ.թ.ա. 8-րդ դարից է կարծրացել իզոռնէ ժողովրդի «Մատանի ընտրյալ» լինելու մասին պատկերացումները՝ նման գենոմոդիֆիկացիայի միակ ներկայացուցիչը և գալիք մեծասիւն լինելու պատճառով:

Ռենենալով սատանական առաքելություն, պարզ է, որ պետք է լինեին Արարչական առաքելության կրողների՝ Ամալեկների՝ այսինքն Հայերի ոխերիմ բշնամին: ԵՎ քանի որ Հայը Արարչի ընտրյալն էր՝ իրենք պետք է գիտենային Հայի «յիշատակը երկնքի տակիցը ջնջելու» եհովական ծրագիրը, Հայը այդ մասին չպետք է իմանար, բայց դիմակայեր:

Պատմությունը արձանագրում է, որ հերյաները եբրայեցիների սերունդներն են: Լեզուն կոչում են եբրայերեն, բայց իրենց ինչու՞ թե հրեա: Իրենք ինքնանվանմամբ հերյա են՝ հանցագործներ:

Հերյաները եղել են և կանքչվոր զող ու թալանչի ժողովուրդ, որոնք հիմնականում կանգ են առել Բաբելոնի մոտակայքում: Բաբելոնից գաղթելով Պաղեստինի արեվելյան և հարավային կողմերը, ծովափից հեռու մի քարքարոտ տեղում հոտախումբը հաստատվել էր բնակության: Փարավոնյան հարստության ժամանակ, սրանց հոտից Հակոբի որդի Հովսեփը գերությունից երբ մտել էր վարչապետարան աշխատելու (մեզ հիմա հայտնի է, թե ինչպես են դրանք հասնում պաշտոնների), հերյաները Եգիպտոսի մեջ մի քիչ շնորհքի արժանացան: Բայց երբ սրանց չարաշահությունները բացահայտվեցին, ժողովուրդը խիստ ձայն բարձրացրեց: Երբ բողոքները ծայրաստիճան պոռոտկում ունեցան, Փարավոնը ստիպված եղավ հերյաների դեմ խիստ միջոցներ ծեռք առնել, իսկ հետո, շարունակ կրկնվելուց, սկզբում աստիճանական, հետագայում լրիվ բնաջնջման նպատակով, որոշեց հետագա ծնվող բոլոր արու զավակներին սպանել:

Այդ ժամանակ էր, իբր հանկարծակի, ինչ որ տեղից, ինչ որ պատճառով հայտնվեց մի ոմն Մովսես: Մովսեսը՝ (Մայիսեյ, Մաշիայ) եգիպտական քրմերի վերջին սերնդի ներկայացուցիչներից էր, որը և պետք է նախապատրաստեր «Մատանայական փորձության» թացքին անցնելու բոլոր նախապայմանները, ընդ որում այն իրականացնող գլխավոր հերոսներին՝ սատաններին, կամ որ նույնն է՝ ջիուդներին: Նրա գլխավորությամբ արդեն Հայաստանում չար քրմերի միջոցով աշխատանքներ էին կատարվել Աստված գաղափարի ներմուծում Արարչի փոխանակ՝ սուրբ քառորդության որդու, Շիվի անվամբ Աստված կոչել Ռիարտում: Այդ Մովսեսը Եգիպտոսում մի հերյայի և տեղացի երեւելի անձնավորության միջեւ վեճին է ակնառես լինում: Տեղացին գտնելով հերյային անհրավ, չի կարողանում համբերել՝ ապտակում է: Տեղացուն ծեծելով սպանում են: Մովսեսը պատսպարվում է հերյաների մոտ: Վերջապես, որպես Հովսեփի ծանոթ, կեղծ հերյա՝ մեծավոր Ահարոնի (Մովսեսի եղբայն է) միջամտությամբ, որը պալատի մեջ հեղինակություն ուներ, հերյաներին անխուսափելի բնաջնջումից փրկելու համար, արտոնություն ստացան՝ հերյաներին Քանանու երկիրը վերադառնալ: Անապատում Մովսեսը և լեւիտները (չար քուրմ) արյունալի զոհման ու ծննդյան 8-րդ օրվա թլփատմամբ սրանց երեխաներին վերածեցին բիռոջբոտների: Լեւիտ Սամերի պարտադրանքով, սրանք սկսում են ֆալլոսի կոտրեք պաշտելը: Մովսեսի մահից հետո, երբ արդեն Հիսուս Նավինն էր ղեկավարում բիռոջ-

քոտների հորդային, Յեսուն սրանց Պաղեստին առաջնորդելով բաժանեց 12 սերունդների: Ի վերջո, ծերերի ժողովներ և հետո խորելի դատավորներ կոչվող վարչություններ կազմելով, մ.թ.ա. 1000թ.թ. իրենց կամքով և Սամուելի միջնորդությամբ Սալվուդին նշանակեցին իրենց առաջնորդ: ԵՎ այս գերդաստանի հաջորդները Դավիթի և Սողոմոնի օրոք հիմնեցին իրենց միությունը: Սողոմոնի մահից հետո արդեն ջիուդական սերունդը բաժանեցին երկու մասի՝ մեկը Բզրուել, որը թարգմանվում է Արարչի դեմ կռիվող, մյուսը Յենեհուլ (ջիուդ), հայտնի որպես հուդա (Ֆալլուս) կոչվումով: Բզրուելի «միությունը» Ասորեստանի Սաղմանասար (Մենեբերիմ), իսկ Յենեհուլ «միությունը» Ասորեստանի Նարուգոթոնոսոթը թագավորները գրավեցին, որպես այլաստեղծների ընդհանուր ջարդ կազմակերպեցին, մնացածին Բաբելոն գերի տարան: Այս թվականից հետո միությունը՝ ինչը իրենք պետություն կոչեցին, վերացավ: Բաբելոնում սրանք 70 տարի գերի մնացին:

Երբ պարսիկները գրավեցին Բաբելոնը, ջիուդները դիմեցին Կյուրոս թագավորին՝ Պաղեստին տեղափոխվելու և ազատ պաշտամունքի խնդրանքով: Սակայն 200 տարի մնացին ստրուկ: Ալեքսանդր Մեծի մահից (մթա 315թ) հետո, ծնած փոքր տերությունների լծից ազատվելով, Պաթալասի և Սելեկյանների պատերազմից օգտվելով, ազատություն ձեռք բերին և 130 տարի քահանայատների (հիմա Հայ եկեղեցում են այդ քահանաները) վարչությամբ կառավարվելուց հետո, դիմեցին Հռոմեացիների պաշտպանությանը և նրանց հովանավորության ներքո Հերովդեսին (Իռոդ) առաջնորդ ընտրեցին:

Հերովդեսի մահից հետո, որդիները Պաղեստինը չորս մասի բաժանեցին և ընկան Հռոմեացիների լծի տակ: Հռոմեացիների տիրապետության տակ հանդարտ չմնալով, խռովություններ կազմակերպեցին: 135 թ. Հռոմի Ավերիեն գորավարը գրավեց Երուսաղեմը, ընդհանուր ջարդ կազմակերպելուց հետո՝ ջիուդներին Պաղեստինից վտարեց: Այս թվականին էլ կազմեցին Սիոն միությունը և ցրվեցին աշխարհով մեկ: Իրենք սակայն մեծ վարպետությամբ նախորդներինց՝ մ.թ.ա. 925 թ. կազմված սիոն ժողովի բուրմ Իլյումինատների ծրագրից ժառանգել էին չարաշահությունը, լուսայափոխությունը (վաշխառություն) և ժողովրդի հարստությունը կողոպտելու ճարպկությունը:

Բաբելոնում գերության ժամանակ նախապատրաստական աշխատանքներ անցկացնելիս քրմերը ջիուդներին սովորեցրին ԿԲԼԸ-ի (Կաբալա) դոյուքների հետ: Կբլը-ն իրենք համարում են մատնում: Պետք չի շփոթել՝ մատնելն ու դավաճանելը՝ մատնելը «մատ» արմատից է (մատնացույց անել, ծախել), իսկ դավաճանելը «դավ» (դեմ, Դավիդ⇒դավադրություն, նոր լույս՝ ի դեմս Արարչական Կենաց Լույսի) արմատից է: Մատնելու միջոցով սկսեցին ժողովուրդներին բշխմանցներ: Ջիուդը եթե դավաճանում է Բզրուելի սկզբունքներին, որին կոչվում են նկարներ, համարում են իրենց ծաղրող, իսկ “հավերժ ստրուկ” ջիուդը դա պատալոգիկ չհանդուրժող է՝ ու այդպիսիներին անմիջապես վերացնում են:

Ջիուդների ամենավատ բացահայտումը՝ ընդհամենը մի նկարով, որը կոչվում է «Վերջին ընթրիք», տվել է Լեոնարդո Դա Վինչին: Նկարում նկարագրված է մատնում, կաշառք, ցուփություն, գողություն և այդ բոլորը բերում է Հիսուսի (ըստ նկարչի՝ բարոյ) հանդեպ V-փիլիսոփայի՝ ջիուդների հաղթանակին: Իսկ ուլթե՞ր են նկարի մեջ երկու կանաչը՝ դա նույն Սարիամն է՝ ե՛ւ Մագդոլինացի, ե՛ւ Նազարեթցի, Հիսուսի մայրը և սիրուհին:

Ջիուդները այդ եղանակով մարերի պետության (մար պարսկերեն նշանակում է օձ, իսկ ջիուդները համարում են կապույտ ծովերի հրեշտակ և իրենց դրանց սերունդներ են կոչում) գլուխ անցան, բայց Արտաշես թագավորի կողմից մահապատժի ենթարկվեցին: Ընդ որում և թագավոր Աժդահակը, որը սպանվեց Արտաշեսի որդի Վահագն Վիշապաքաղի կողմից: Մնացած մարերը փախան գնացին Միջին Ասիա հիմնադրեցին Մամադդանդը, որը վերծանվում է ինչպես մարերի սերունդի երկիր: Դրա հարազատներին արքայական օրենքների համաձայն, իրենց խնդրանքով Արտաշեսը թույլատրեց ապրելու Տարոնում ու Կգնուտում՝ ինչը հիմա կոչվում է ՄԱՐտունի:

Խազարների՝ Բթիլ մայրաքաղաքով (այժմ Աստրախան) անվան տակ փորձեցին հյուսիսային Կովկասում տեղի վալդազ ցեղերի հիմքի վրա պետականություն կազմել՝ Խազարների կոզանաթ կոչմամբ: Այստեղ էլ ռուսները 10-րդ դարում ոտնահարեցին:

Մերձարեւելյան կարգավորման հիմնական հարցը, կապված է Պաղեստինի չորս միլիոն ժողովրդի ինքնորոշման իրավունքի և սեփական անկախ պետության հետ: Պաղեստինի

ժողովրդի՝ իր բնօրրանում, օրինական իրավունքներից զրկման հիմնական պատճառը Բզրոտլի սիոնիստական ղեկավարության էքսպանսիական զավթողամոլական քաղաքականությունն է, հիմնված ԱՄՆ-ի պռտեկցիոնիզմի վրա, որոնք այսպես կոչված նեոգոթ-բայիզմի քաղաքականության հոսանքի տակ, անց են կացնում ագրեսիվ միլիտարիստական կուրս մերձավոր արեւելքում և ամերիկա-խրաեւական հակաարաբական մարտավարական փոխօգնության շրջանակներում իրականացնում են Պաղեստինյան ազատարարական շարժման ճնշումը: Պաղեստինում Անգլիական մանդատի վերացումից հետո 29.11.1947թ ՄԱԿ-ի Գլխավոր Անասկրեւան ընդունեց թիվ 181 բանաձեւը, որի համաձայն, Պաղեստինը (26.000 քառ. կմ.)բաժանվեց երկու պետությունների՝ արաբական-42 % և հեբրայական- 56 % Պաղեստինյան տարածքի: Երուսաղեմ և Եփրեմն քաղաքները իրենց սրբություններով դարձան որպէս ինքնավար վարչական միավոր, հատուկ միջազգային վարչակարգով, ՄԱԿ-ի ղեկավարության տակ, խնամակալության խորհրդի միջոցով: Այս բանաձեւը չկատարվեց: 14.05.1948թ. պատմության մեջ առաջին անգամ հռչակվեց հեբրայական Բզրոտլ պետությունը, բայց արաբական պետությունը չկառուցվեց: 15.05.1948թ. սկսվեցին Բզրոտլի զինված գործունեությունները Եգիպտոսի, Հորդանանի, Սիրիայի, Լիբանանի և Իրաքի հանդեպ: Արդյունքում, արաբական պետության համար նախատեսված տարածքի մեծ մասը Բզրոտլը գրավեց, ընդ որում Երուսաղեմը 6,7 քառ. կմ.: Հորդանանը գրավեց արեւմտյան Պաղեստինը, Հորդանան գետի արեւելյան մասը, ընդ որում Երուսաղեմի մի մասը (5,5 հազար քառ. կմ.)Եգիպտոսը Գազայի շրջանը մոտ 400 քառ.կմ.: Բզրոտլական ագրեսիայի հետեւանքով 1967թ. հունիսին գրավվեց Հորդանան գետի արեւմտյան ափը, Գազան, ինչպես նաեւ Սինայի թերակղզին և Սիրիական Գոլանական բարձունքները:

Այսպիսով՝ համաշխարհային մաշտաբով որպէս լիակատար կազմակերպված հանցագործության սեւտու, կաշառելով առաջատար երկրների իշխանություններին, Արիականության բնօրրան Հայաստանը տապալելուց հետո, անցան Աշխարհի տիրակալ Անգլիա՝ ռոտշիլդյան Դիարայելին սարքելով պրիմեր մինիստր՝ խորը արմատավորվեցին այնտեղ, բացեցին բանկեր, սատանայությունից անտեղյակ գոյ-մասոնների օգնությամբ տիրացան ԱՄՆ-ին, ժողովրդավարության բողի տակ ծախեցին Սովետը՝ հարստությունները հափշտակեցին և վերջնականապէս տիրապետեցին համաշխարհային ֆինանսների հիմնական գանգալածին:

Դա այն Սովետն էր, որը փրկեց իրենց վերացումից, իսկ Ռուսիայում դրանց հանդուրժել են ամենապալանդակ պահվածքներից հետո: Օրինակ.

Յարական Ռուսիայում ջիոդների կողմից բազմաթիվ ծեսական գոհաբերության կըրքին հատուկ արիական մանկանց արյունը օգտագործելու նպատակով կատարած վանդալական սպանություններից հետո՝ դատարանը և հատուկ քննչական հանձնաժողովը հայտարարեցին հետեւյալ եզրահանգումը՝

1. Հարսանիքի արարողության ընթացքում բաբբին նորապասկներին նվիրում է ձու, վրան նախօրոք քրիստոնյա նահատակի արյունով թաթախված պաստառի գգնածք շաղ տված, ինչը համարվում էր անշրջանցելի՝
  - a) ջիոդական հող կնոջ համար
  - b) նորապասկների սեքսուալ էներգիայի համար
2. Պեսախին (ջիոդական գատիկ) մսցա թխելու համար բաղարջի վրա ցանում են արիական արյունով թաթախաց պաստառի գգնածք: Պեսախի արյունոտ գոհերը համարվում են իրենց փրկիչի խաչային մահին հիշատակ:
3. Փուրիմ (փիրում) տոնի ժամանակ, արտահայտելով Մարդոխեյի և Եսթերի սխրանքի հուշը, ջիոդերը սպանում կամ խոշտանգում են արիացու, կերպարանացնող Ամանին (Ամալեկը՝ Հայը, որին Եսթերի ամուսինը՝ շահը սպանեց): Այս տոնին ջիոդները միմիանց նվիրում են թխվածքներ՝ Ամանի ականջները կոչվող, արյան կաթիլներով շաղախված: Փուրիմը գաղտնագետների գնահատմամբ

ՋՃՈՒԴԱԿԱՆ ՊԵՍԱԽԻ ՀԱՄԱՐ ՍՊԱՆԱԾ ՌՈՒՍ ԵՐԵՒԱՆ

- քանոֆորիայի գաղտնածխություն է գոյերի հանդեպ: Իրականում պարսիկները հորյաներին բնաջնջել չեն ցանկացել՝ այլ փրկել են ցեղասպանությունից:
4. Ջիուդները տարբեր ցավերի դեմ որպես մածուկ օգտագործում են արիական արյուն:
  5. Ջիուդական թաղումների ժամանակ մեռելի թարթիչները թրջում են արիական արյունով:
  6. Արիացիների վրա կախարդանք անելու համար ջիուդները նրանց դռները նշում են արյունով կամ անեծք են անում արյան վրա:
  7. Կոմերցիոն գործի համար ջիուդին օրհնելու համար՝ նրան նվիրում են արիացու արյամբ քած ձու:
  8. Թշվառումից ստացված արյունահոսությունը կանգնեցնելու հակադարձ պռոցեր կատարվում է արիացու արյուն քսելով:
  9. Ջիուդների նորածնների աչքերը բացելու համար օգտագործում են արիի արյուն, որովհետև որոշ կենդանիների նման դրանց երեխաները կույր են ծնվում:
  10. Խալվար դեղերի հետ կապվելու համար, կապված հավերժ թափառող Ադասֆերի լեգենդի հետ՝ բավարարվում են արի արյուն խմելով:
  11. Արյունապղծման հետեւանքով առաջացած ալյասեռվածությանն զեմոֆիլիայի դեմ պայքարելու համար ջիուդները սննդի հետ օգտագործում են առողջ ու երիտասարդ արի արյուն:
  12. Գոյերին մահացնելը համարվում է ջիուդական ազնվական քայլ:

Ռուսիա, Կիև, հոկտեմբերի 28, 1913թվ.

Այսբանից հետո Սովետի դեկավար Ստալինը ջիուդների ամբողջ պատմության ընթացքում միակ մարդն ու դեկավարն է եղել, որ ջիուդներին պետություն կառուցելու համար իր պետական հողից մաս է հատկացրել՝ Կոսսակովսկի կոայում, Բիրիբեյյան մայրաքաղաքով: Ելնելով ջիուդական «երախտապարտության» զգացմունքներից՝ միեւնույն է ծախեցին Սովետը, բալանեցին Ռուսիան, տակնուվրա արեցին մնացած բոլոր հանրապետությունները նույնպես:

Տիրապետելով ահռելի գումարների, «Նոր կարգ» համաշխարհային ծրագրի իրակա-

նացման բաղձանքով սկսեցին լույս աշարհ գտնել միջոցով ահաբեկչաշխարհը: Փոխարենը շահեցին համաշխարհային մարդկության աննկարագրելի ատելությունը՝ մեքենայաբար ջիուդական հարցը վերածելով միջազգային բարդանքի:

Այժմ իրենք չունեն ֆինանսային պոռթիւմ: Միեւնույն ժամանակ հասկացան, որ փողի օգնությամբ արդեն չեն կարող վարձու զինվորի միջոցով բոլոր ազգերին խփել՝ վարձու զինվորը նույնպես հասկացել է «ժողովրդավարության» չիրողությունը: Մնում է, որ պետի մարդկությունը չբարոյանա համաշխարհային ջիուդականության դեմ պայքար սկսել, բոլոր ազգերին խանգարել ֆինանսների տիրապետումից, ստույգ ինֆորմացիաների ստացումից և ամեն ջանք ու գումար չհրճայելով՝ թույլ չտալ միավորվել:

Իրենք շատ լավ են հասկանում, որ երբեք չտալով մարդկությանը ոչ մի հանձար, տաղանդ ու հայտնագործություն, օգտագործելով հասարակայ-

նության մարդկային և հումանիտար հատկանիշները՝ շահագործել մարդկության իսկ հանդեպ, համամարդկային դատից խուսափելը արդեն անհնար է, իրենք կորցնելու ոչինչ չունեն, անցել են ամենաճշգրիտ պաշտպանությանը՝ հարձակման:

Իրենք չատ լավ են գիտակցում, որ համայն մարդկության կողմից ներում ստանալու տեղ չեն թողել՝ մենթալիտետը թույլ չի տալիս չշարունակել բախտորոշ ատելություն վաստակելու գործը, հետին քայլ լինել չի կարող՝ պատրաստ են մարդկության հանդեպ ամենադաժան և ամենաստոր քայլերին:

Երեւի հազարամյակներ առաջ “Ահեղ դատաստան” կանխատեսողները կարողացել են գերբարդ հաշվարկներով ուղղորդվել:

Ընկերական և անկեղծ հարաբերություններում կեղծել էթնիկ ծագումը՝ գյաղայություն է: Համարել՝ որ ճշմարտություն չկա՝ կա ամենաթողություն ու ճշմարիտ մարդուն սրտով քարել՝ գյաղայություն է:

Մաքուր սրտով հետդ հաց կիսողին համարել միամիտ ու շահագործել՝ գյաղայություն է:

ՎԱՆԱԿԱՆ ՆԵՈՖԻՏԸ ԿԱԲԱԼԱՅԻ ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ԿԱՊՈՎ ՀՈՒԴԱՆԵՐԻ ԱՐՅՈՒՆ ԽՄԵԼՈՒ ԳԱՂՏՆԻՔԻ ՄԱՍԻՆ

Նախաբանն ու թարգմանությունը ոմն Ն.Մ.: Ս-Պետերբուրգ 1914թ. (Գիրքը առաջին անգամ հայերեն է թարգմանվում. Լեւոն Պողոսյան)

Նախաբան

Մի քանի տարի առաջ, զբաղվելով տարբեր գաղտնի կազմակերպությունների, միությունների և ուխտերի, ինչպես նաեւ որոշ սեկտաների պատմության որոնումներով, ես բավական մանրամասն ծանոթացա ճիզվիտականության, մոզականության, ալքիմիայի, կրեյի (кабале) և կրոնի համեմատական պատմության գրականության հետ: Համընթացորեն, իհարկե, պատահեց և ընդհարվել հուդաների մոտ այսպես կոչված “ծեսական սպանությունների” գոյության հարցի հետ:

Այս հարցով ես հատուկ հետաքրքրվեցի և կարդացի դրան նվիրված եվրոպական ահագին շարադրանքներ, ընդ որում հատուկ ուշադրության արժանացան քրիստոնյա դարձած երկու ոչ արտակարգ հուդաների՝ րաբբիների, հատկապես՝ 17-րդ դարից իտալացի Պաուլո Մեդիչի “Հուդաների ծեսերն ու սովորությունները” և 19-րդ դարի սկզբի մոլդովացի Վասական Նեոֆիտի “Մինչ Հին և Նոր կտակարանյան հիմնադրման հուդայական կրոնի և ծեսերի հերքում” բնաբաններից:

Որոշ հակասություններ, ինչպես նաեւ այլ կասկածելի ու քիչ ճշտամասն եզրահանգումներն ու որոշումները, ստիպեցին ինձ այդ աղբյուրներին վերաբերված վեհագույն հաշվեմկատությամբ և ստիպված եմ ըմբռնել, որ ես դրանցից չվերձանցի հուդաների մոտ անգամ որոշ սեկտաներում ծեսական սպանությունների ոչ կողմ, ոչ դեմ, պարզ, պինդ և որոշակի հավաստիություն:

Մյուս կողմից, դժվար է բույլ տալ, որ երկու գիտնական, քանզի րաբբիները սոսկ հոգեւոր դեմքեր չեն, այլ օրենքստուգողներ են՝ գրության մեկնաբաններ, հետեւաբար գիտնականներ են, քանզի և ռենեգատներ (ուրացող), բայց հետեւապես խանդոտ քրիստոնյաներ, կարող էին առանց որոշակի հիմքերի իրենց հարազատ ժողովրդի վրա այնպիսի ծանր գրադարություն ու նողկալի բամբասանք բերել:

Երբ ծագեց Բեյլիսի դատավարությունը, ես հիշեցի Նեոֆիտի բրոշյուրի մասին, բայց համարեցի, որ հոգեւոր էքսպերտիզան կունենա դրա բնագիրը, կամ եզրային դեպքում ռուսերեն թարգմանությունը: Միջնադեպքում, մամուլի հաշվետվությունից նկատվում էր, որ դատարանի տնօրինման տակ կային միայն “էքսպեռտ պռոֆեսոր Տոցկու հետաքննության ընթացքում հունարենից թարգմանած ընտրյալ տեղեր”:

Սույն հետետությունով և ուշադրության մատնելով հետաքրքրությունը սույն բրոշյուրի հանդեպ, հարուցված Կիելյան դատավարության կողմից, ինչպես և հաշվի առնելով, որ, անկախ նրա բովանդակության լինելությունից, այն իրենից ներկայացնում է բիրիդգրաֆական հազվագույտություն և հայտնի տեսակի պատմական փաստաթուղթ, ես գտա համապատասխան լույս ընծայել դրա լրիվ թարգմանությունը, լիովին թողնելով նրանում շարադրված տվյալների նույնամասն պատասխանատվությունը հեղինակի վրա:

Նեոֆիտը ծնվել է 18-րդ դարի կեսին Մոլդովիայում և ծագել է հուդայական ընտանիքից: Ծննդից եռեսուն տարեկանում, արդեն խախտած (տերտեր) դարձաց, նա ընդունել է ուղղափառություն և դարձել վանական: 1803թ. նա գրեց և տպագրեց մոլդովական լեզվով հիշյալ բրոշյուրը, ինչը շուտով թարգմանվեց նոր հունական լեզվով, իսկ հետո արաբերեն: Այդ թարգմանությունները ենթարկվեցին անթիվ քանակությամբ տպագրման Նավիլիայում, Կանստանտինոպոլում և արեւելքի ուրիշ քաղաքներում, և տարածվեցին հոգնակի ոչ միայն տպագրական, այլ ձեռագրական տեսքով: Բայցեմվայնպես այդ բրոշյուրը այժմ դարձել է մեծագույն հազվագույտություն, քանզի դրա բոլոր հրատարակությունները տարածվեցին անտվոր արագությամբ և գնվեցին, ինչպես ասում են, հիմնականում հուդաների կողմից՝ հետաքրքրված դրանց անհետացումով:

Ֆրանսերեն լեզվով Նեոֆիտի գրքի մասին հիշատակվում է Ա. Լորանի շարադրանքներ-

րում և հետագա երկրորդ հատորում“:

Հետո, 1869թ. հայտնվեց Գուգենո ղե-Մուստի ծայրահեղ հակամոլ շարադրանքով, որում բերված են Նեոֆիտի գրքի որոշ մեջբերումներ, և, վերջապես, այն վերարտադրվեց ամբողջովին, իրական բնաբանի տակ:

Վերջին շարադրանքը կազմված է երկու մասից՝ առաջինը շնորհիված է Նեոֆիտի բրդշյուրի թարգմանությանը, երկրորդը իրենից ներկայացնում է հնագույն ժամանակներից մինչև 19-րդ դարի վերջերին հուդաների կողմից քրիստոնյաների արյուն օգտագործելու համար մեղադրանքների բովանդակության պատմական փաստաթղթերի ժողովածու: Սա-րատույվան և Վելեժի դատավարությունները ներառված չեն այս ցուցակում:

Հետևում է ընդգծել, որ Նեոֆիտը խոսում է հուդաների մասին, ընդհանրապես ԿԲԼ-ի մասին և կաբալիստների մասին հիշատակվում է սահուն: Այն հասկանալի է, այնպես, որ նա և եղել է խախամ, բայց Կաբալայի մասին կարող էր իմանալ միմիայն լսելով, քանզի Կաբալան պարտադիր չէ և չի պատկանում սուրբ գրության գրքերի շարքում:

Հակառակ Թալմուդին, որը իրենից ներկայացնում է հբրյականության կրոնաբարոյական և իրավական նորմերի ժողովածու, ԿԲԼ-ն տեոսոֆիա (աստվածաիմաստություն) է, ինչպես միստիցիզմ, ավելի ստույգ հուդայական գնոստիցիզմ: Թալմուդ նշանակում է ուսուցում, ԿաԲաԼ-ն նշանակում է մասունք:

Հուդաները ԿԲԼ-ն համարում են մեծագույն գաղտնագիտություն և նրա ծագումը կապում են Աբրահամի, Մովսեսի հետ: Իրականում ԿԲԼ-ն այն տեսքով, ինչպես այն այժմ հայտնի է, հայտնվեց Եվրոպայում 12դ. վերջի, ավելի ստույգ 13դ. սկզբին, քանզի ավելի հին ծագում ունի: Նրա սաղմը հետևում է փնթրել Ալեքսանդրիայի հուդայական դպրոցում՝ 1 և 2 դարերում, որտեղ այն ստեղծվեծ նույն ազդեցությունների տակ, ինչի և քրիստոնեական ճիզվիտականությունը, արեելյան տեոսոֆիայի և էլենական միստերիայի հմտության միացումից, առավելապես նորայութագորյան և նորայատույան ուսմունքների, և Բաբելոնի ստրկությունից բերած մոգական աղաթների խառնուրդից:

Խելատես ԿԲԼ-ն (հուդաների քաբալան) իրենից ներկայացնում է ուսմունք, որի հիմքում դրված է Աստծո կողմից Աշխարհի արարման ոչ թե Իր անձնական կամքի ու բառի ներկայացում, այլ մի ամբողջ շարան միջնորդների մասնակցությամբ: Այս միտքը հատուկ է միայն ԿԲԼ-ին, այն հանդիպում է Փիլոն Հուդայի և նորայատույան փիլիսոփաների, և քրիստոնեական ճիզվիտների մոտ: Տարբեր սիստեմաներում այս միջնորդները կրում են տարբեր անուններ, ԿԲԼ-ում դրանք կոչվում են սեֆիրոտներ և իրենցից ներկայացնում են Աստվածայության ատրիբուտներ կամ ճառագայթումներ: Դրանք հաշվվում են 10 հատ, ընդ որում հբրյական գրքերի 22 տառերի հետ միասին, որոնցից ամեն մեկը ունի առեղծվածային թվային նշանակություն, կազմում են 32 իմաստության ուղիները: 10-ը սեֆիրոտների գումարը իրենից ներկայացնում մարդկության պռոտոտիպը, Բարձրյալ կամ հավերժ Ադամի, որը համարվում է մակոռկոս կամ մատերիական Աշխարհի գաղափարական տիպը: Երկրային մարդը, արարքի բարձրյալ էակը, միկոռկոսն է, Ադամի՝ երկնային մարդու արտացոլումը: Չոհարում և մնացած ԿԲԼ-ական գրքերում այս տեսությունը խառնվում է երկնային աշխարհի նկարագրությունը, երկնային վրաններ, դրախտ, դժողը և այլն: Անկանգ հանդիպում են տարբեր երեսպատումներ, հաշվարկներ և թվերի ու տառերի կոմբինացիաներ, Աստվածների մոգական ու առեղծվածային անուններ, ինչպես նաև հրեշտակների ու դեվերի անուններ: Եթե սրան գումարենք նաև աստրոնոմիական, աստրոլոգիական, մոգական, ալքիմիայի, ֆրենոլոգիայի, խիրոմանտիայի տվյալները, արդյունքում կստացվի անդյուրամարս քառս, որում, առաջին հայացքից, հեշտ չի գլուխ հանել: Բայց ամբողջ գործը սովորույթի և ուշադրության մեջ է, և եթե լավ ըկրկնել, ապա կստացվի որոշակի կոռ, քանզի ֆանտաստիկ աշխարհայացքի սիստեմա և տեսանելի ու անտեսանելի, երկրային ու երկնային աշխարհների հարաբերակցություն է:

Վերածննդի շրջանում, քրիստոնեության անկման շրջանում և հեթանոսական փիլիսոփայության տարվածությամբ ուժգնանում է հետաքրքրությունը դեպի գաղտնագիտությունները՝ մագիա, աստրոլոգիա, ալքիմիա, այնպես, ինչպես դրանք սերտ կապված են ԿԲԼ-ի հետ, անգամ նրա մեջ ունեն սեփական արմատը, ապա այդ գիտությունների կողմ

մակիցները ստիպված ծանոթացան դրա հետ:

Ապաժը հատուկ հակում է ալքիմիային, քանզի ԿԲԼ-ում ամեն մետաղի համապատասխանում է մի սեֆիրոտ: Դրա համար էլ ալքիմիան կամ հերմետիկ փիլիսոփայությունը առանց ԿԲԼ-ի հասկանալի չի լինի: Այն մարդուն համարում է ոչ ազնվական մետաղ, որով, իր իսկ վրա աշխատելու ուղիով և տարբեր մաքրմամբ պետք է վերածվի մաքուր ոսկու, կամ, ԿԲԼ-ական լեզվով ասած՝ մարդը պետք է իրենից հեռացնի հին, երկրային Ադամին և վերածնվի Երկնային Ադամի՝ Ադամ Կադմոնի:

Այդ պատճառով, կապված ալքիմայի և հերմետիկ փիլիսոփայության հետաքրքրասիրությանը, քրիստոնյա կրականների քանակը աճեց ամիսամենատեղի արագությամբ Հասավ նրան, որ կրական տեսության հավասարակշռության մեջ տղամարդու և կնոջ սկիզբների միջև սկսեցին տեսնել քրիստոնեական երրորդության կերպարը: Կրականների մեջ, որոնք փորձեցին հաշտեցնել և կր-ի ու քրիստոնեության մեջ կապ գտնել, հանդիպում են այնպիսի անուններ, ինչպիսիք են Պարացելսը, Ռայսունդ Լյուլլիը, Ռեյխլինը, Պիկադեյան, Միրանդոլան, Յակով Բեմե, Կոռոֆոն-Ռեզենոտը, Ռոբերտ Ֆլուդը, անգլիական փիլիսոփաներ, “քեմբրիջյան նորալատոնականները, Ռալֆ Կեդվոդս և Հենրի Մոր:

Այդպիսի խելատեսական է Կաբալան: Ոչ մի ուղիղ և քրիստոնեական արյան օգտագործման անըջանցելություն որոշակի մատնանշում գտնել չես կարող: Հանդիպում են շատ մութ տեղեր, որոնք ցանկության դեպքում կարելի է տարբեր մեկնաբանել:

Բայց խելատես կաբալայի կողքին կա ուրիշ, կիրառական՝ կրլ մասաիտ: Տառերի և Աստվածային անունների առեղծվածային ու թվային նշանակությունը ընդունելով հիմք, և սուրբ գրությանը վերաբերվելով որպես ծածկագրված տեքստի, որի բանալին հասանելի է միմիայն լուսավորվածներին, պոստիկ կրլ-ն համարում է, որ տառերի և թվերի խելք ու գիտակից դրսևորման ու տեղադրման ուղիով կարելի է հասնել մասագույն հայտնագործությունների, ստանալ Աստվածային բացահայտություն, նախատեսել ու նախապատմել ապագան, անգամ հրաշքներ գործել: Այդ կրլ-ական գործողությունները կրում են նոտարիկոն, տեմուրա, գեմատրիյա անունները:

Գործնական կրլ-ն ստացել է հատուկ լայն զարգացում 16-րդ դարում, պաղեստինյան կրլ-ական Իցիտկ Լուրիի (Исаак Лориа), Առյուծ (Արի) կոչումով (1534-1572 թ.), և նրա աշակերտի՝ Խաիմի (Վիտալիյ Կալաբուսկի) ջանքերի շնորհիվ: Դրանք համարվում են այսպես կոչված նոր կրլ-ի ստեղծողներ, որը ի տարբերություն հին՝ լրիվ սուզվեց միստիկ հայեցողականության, մոգական ու անեծքային բանաձեւերի, մի խոսքով, ինչ-որ փիլիսոփայությունից վերածվեց սովորական կախարդության: Այն, ինչ հին կրլ-ում երկրորդ պլանում էր, հաշվվում էր ոչ կարեւոր, ոչ էական, ապա նորում ստացավ գերակշռական նշանակություն: Բրլականների համար նշանակվեց հատուկ հագուստ (սպիտակ գույնի, կազմված չորս զգեստավորումից), շաբբաթի տոնակատարության համար մշակվեցին հատուկ բարդ ծեսեր, կազմվեց հատուկ կոնսպեկտ-կողեքս (Շուլխան-Արուխ՝ բացած սեղան), շաբաղրվեցին սեֆիրոտների անեծքային աղոթքներ և ընդհանրապես, ուղղափառ հուղայականության աղաթներին ու խստապահ ոգուն անհաճո՝ մտցվեցին տարբեր սնահավատ հնարքներ և ծեսեր: Հայտնվեցին տարբեր հոգնակի հեթիմներ, հրաշագործներ, սրբակյացներ, անգամ սրբեր, կամ այսպես ասած՝ կախարդներ, իսկ ծայրահեղ պոետականության հողի վրա բազմացան բարոյական սանձարձակումներ: Դա ամենահասարակ երեւույթ է և միշտ և ամենուրեք լինում է և ոչ միայն հուդա կրլ-ականների մոտ: Քանի որ նոր սկսում է հրաշագործությունը և սրբության, մաքրության ու անարատության պահանջ է ներկայացվում, այստեղ ոչ միայն կարելի է, այլ պետք է սպասել ամեն շեղում ու ծայրահեղություն, սկսած սեռական, ու մինչեւ ամենահրեշավոր մոլեռանդություն: Այն և հասկանալի է՝ մաքրելիս ամենը մաքուր է, իսկ սրբացածին ամեն ինչ կարելի է:

Նոր կրլ-ն ստացավ հատուկ լայն տարածում Գերմանիայում, Հոլանդիայում, Պողոնի-նիայում, Վոլքենիայում, և ծնեց շարժում, որը հայտնի է խասիդիզմ անվան տակ:

Նման երեւույթում հուդայական ոչ մի հատուկություն չկա: Ծայրահեղ ֆանատիզմը միշտ էլ ուղեկցվում է բարոյական այլասեռությամբ, մոլեռանդությամբ ու կախարդությամբ, բավական է հիշել հին քրիստոնյա աղամիտների, կախիմիտների և այլ սեկտաները: Դեռ

անհիշյալ ժամանակներից, հազիվ թե ոչ Բաբելոնից հետո, մագիայի այս օրորոցից, տարփում է այնպես, որ որոշ մոգական օպերացիաների հաջողության համար արյուն է պետք, և ոչ թե ինչ-որ, այլ հատկապես մանկական արյուն:

Հնագույն ժամանակներից և մինչ մեր օրերը մագիայի պատմությունը ճարտարախոսորեն այդ մասին է վկայում: Ես թույլ կտամ ինձ, իմ մտքերի ամրացման համար բերել երկու համեմատաբար վաղ օրինակներ:

Ֆրանսիայի մարշալ Ժիլ-դե-Լավալը, բարոն դե-Պետոը (1404-1440թթ), Իռլանդի դ'Արկի գործընկերը, իր ժամանակի ամենատաղանդավոր ու ամենակրթված մարդկանցից մեկը, իր շռալածախ ունեցվածքի բարեկարգման համար մտածեց զբաղվել ալքիմիայով, իսկ փիլիսոփայական քարի և կյանքի էլիքսիրի ճարման հաջողության ապահովման համար որոշեց հոգին ծախել դեպի: Բայց քանի որ դեղ ինչու-թե հապաղում էր, ապա նրա հետ շփվելու համար բարոն դե-Պետոը Ֆլորենցիայից հանրաճանաչ աստրոլոգ, ալքիմիկ և կրթական Ֆրանչեսկո Պրելատիի, որին շնորհված է եղել ամենի, ինչ ցանկանաս, պահանջելու լայն իրավունք, միայն թե բավարարել արդյունքները, այսինքն կորզելու ոսկի և թանկարժեք քարեր: Կախարդը նախեստաջ պահանջեց ամենը մանուկների արյուն: Այդ արյունից, ինչպես և ոչ երջանիկ երեխաների ուղեղից ու փխրուն ոսկորներից պատրաստում էին ինչ-որ կախարդական, կախարդի կարծիքով, ուժեղագործող հեղուկներ, բայց գործը դժվար էր առաջ գնում: Այդ ժամ, դեռի կամքով, մանուկներին մահացնելուց առաջ սկսեցին ենթարկել անարգանքի և ահավոր, անտանելի տանջանքների և անգամ սեռական պոծման ենթարկել, բայցեվայնպես ոսկին չավելացավ, ավելի շուտ՝ պակասեց: Իսկ կախարդը պահանջում էր նոր և նոր գոհեր: Վերջապես Ժիլ դե-Լավալը ձերբակալվեց, դատվեց ու կախվեց, իսկ մարմինը հրկիզվեց: Նրա տանջահարած մանուկների քանակը հասնում էր հրեշավոր թվերի:

ՌԻՇ, 17-րդ դարում, Ֆրանսիայում, Թագավոր-Արեւի օրոք, գրականության, գիտության և արվեստի ամենափայլուն ծաղկման շրջանում, առաջացավ, եթե կարելի է, առավել հրեշավոր գործընթաց, այսպես կոչված՝ «գործ թույլների մասին»: Մտացվեց, որ Ֆրանսիական մարտական և արիստոկրատ գույներ, բոլոր ճանաչված տիկնայք, ընդհուպ մինչեւ թագավոր մարկիզ դե-Մոնտեսպանի սիրեցյալի, զբաղվում են կախարդությամբ և սարսափելի մոգական վարժություններով: Որեւէ երկրային բարիքներին, պատվի և թագավորական բարօրության հասնելու համար ծառայում էին այսպես կոչված սեւ մեսսիներ, այսինքն դեռի մեսսիներ: Այդպիսի մեսսիների համար որպես գոհարան էր ծառայում մերկ կնոջ մարմինը, որպես հաց էր օգտագործվում ոսկրաբորբեր (причастнаяоблатка (остия)), իսկ գինին փոխարինվում էր, տեղում տանջահարված և հետո հատուկ դրա համար նախապատրաստված վառարանում տապակած մանուկի արյամբ:

«Թույլների մասին» գործը նայվում էր, թագավորի հրամանով, հատուկ դատով, ինչին անձնականացվել էր կոչում՝ Կրակի կամ Հրդեհի խցիկ (Ghambre Ardente), քանզի դրանում պատուհանները ծածկված էին սեւ մահուդով և դատավորները անգամ ցերեկներով միստում էին մոմերի լույսի տակ: ԵՎ այդպիսի հայտնաբերվեց առավել սարսափելին՝ այդ գործով մեղադրվողների մեջ նկատվող տեղ էին զբաղեցնում հոգեւոր դեմքեր, կաթոլիկ սրբազաններ ու վանականներ: Բաստիլիայի արխիվներում հաճախատեսվում են Դավո (Duvot) աբբայի, կապուցիանական վանական Ժեռարի, Գիբրո, Կոտտոն, Դյուլօրան, Ռեբրո, Տունե, Լեպրյո, վանական Գաբրիելի և շատ ուրիշների անուններ:

Նրանք բոլորը մեղադրվում էին սեւ մեսսիներին ծառայության մեջ, դոդոշների վրա սուրբ մկրտության գաղտնածեսության կատարման, դեռի կամքի համար մանուկների սպանման և ամենահնարավոր այլասեռությունների համար: Իմֆիալոց, բացահայտվեց, որ Լե Ֆրանկ, Լամպերյե, Մարիետ աբբատները համարվում էին ամենաահավոր անեծքների մասնագետներ: Կոտտոն աբատը կնքեց նորածնին սուրբ Սիրում, շնորհեց դեպի և նույնպիսի մորթեց: Լեմանյա աբբատը սատանին էր գոհաբերում մանուկներին: Իպոդիա-կոն Մեթոն պատարագ էր մատուցում սիրուհու որովայնի վրա և այլն: Ես բաց եմ թողնում գործին կցված հոգեւոր անձերի շատ անուններ, բայց, հանցանշանների ամբավարարությունից թողնելով ընդամենը կասկածյալների:

Հիմա հարց՝ ինչու՞ ժիլ դե-Ռետցի դատավարության ժամանակ ոչ-որ չհայտարարեց, որ դրա ներգրավումով խայտառակվել է ամբողջ ֆրանսիական բանակը, ամբողջ ֆրանսիական գիտունը: Ինչու՞ «Թուլյների մասին» գործին առնչումը անարժան ու հանցագործ սրբազանների հետ չառաջացրեց անախորժության բողոքի փոթորիկներ ամբողջ քրիստոնյա աշխարհում: Ինչու՞ դրանց դատարանին հանձնելը ոչ որ չհամարեց «արյունային գրպարտություն», քրիստոնեական կրոնաստմունքի անեծքներով և կաթոլիկ եկեղեցու վրա տարահարձակումով: Քանզի ոչ միայն հուդայական, այլ նաեւ քրիստոնեական կրոնը արգելում է սպանությունը և արյունահեղությունը, բայցեւայնպես, գտնվեցին այնպիսիք, որոնք արյուն թափեցին:

Հարցվում է՝ ապա ինչու՞ են հուդաները այդպիսի սրբեր, որ նրանց միջ չի լինում նման մոլեկրոն: Երեւի եղել են ու կլինեն, իսկ ինչու՞ դա պետք է վերաբերվի ամբողջ հրեական զանգվածներին:

Ինչու՞ երբ ծագեցին կիելյան գործի նմանակները, բոլոր գետտոներում բարձրանում է այնպիսի կաշմարալին անգապություն, որ անշուշտ չի հանգեցնի կասկածանքի թուլացման, հակառակը, ուժգնացնում է ատելությունը, ինչը որոշ մարդիք տածում են «Յարական» ժողովրդին:

Հուդաները մնացածից քիչ կարող են լինել բողոքում, երբ նրանց ներկայացնում են մեղադրանք տարբեր հրեշավոր հանցագործությունների մեջ, քանզի կախարդների ռեպուտացիան քրիստոնեությունում առաջին դարերից նրանց վրա տեղակայվել է ամուր: Հնուց նրանք համարվել են կախարդական աղաթների պահպանողներ, ուսուցանված նրանցով իբր բաբելոնյան գերության ժամանակից: Մեզ հասած հնագույն մոզական փաթեթները բոլորը կրում են կամ մաքուր հուդայականության հետքեր, կամ արեւելյան ազդեցության հետ դրա խառնվածք: Գոյություն ունեն իրենցից մոզական ծեսեր և անեծքային բանա-ծելեր ներկայացնող բազմաթիվ հուդայական մոզական գրքեր, օրինակ «Մայիսեյի գիրքը», «Սողոմոնի կնիքը»:

Ուշոտ, գաղտնագիտությանը տրվելու շրջանում, բոլոր ալքիմիկները, աստրոլոգները և կբլ-ականները բոլորը հուդաներ էին, և դրույթված էին դրանցով հետաքրքրվող քրիստոնյաների ուսուցանողներ ու դեկավարներ: Իսկ այնպես, ինչպես մենք տեսանք վերելում, որ որոշ դեպքերում, այդ գիտություններով զբաղվելու դեպքում, թույլատրվում էին որոշ մոլեզնություն և մոլեռանդություն, ապա այստեղ չի՞, որ պետք է փնթրել հուդաների քրիստոնեական արյուն խմելու առեղծվածի մասին առաջացման արմատը:

Կարող են առարկել, որ վերբերված օրինակները հավաստի չեն, քանզի վերաբերում են 15-17 դարերին: Բայց մի՞թե մեր ժամանակներում կախարդություն գոյություն չունի: Ոչ, գոյություն ունի, և առավել քան երբեք: Ամենը փոփոխվում է, ամենը կատարելագործվում է, միմիայն կախարդությունը մնում է անփոփոխ, այն ամենով, որ եղել է միջին դարերում և ավելի շուտ, անգամ մարդկության լուսաբացին: Եվ այժմ կան կախարդներ, դեամոններ, էռոտոմաններ և այլն: Բազմամարդ արտասահմանյան կենտրոններում սրբազանները չգիտեն, որտեղ պահել պահեստային նվերները՝ ոսկրաբորբերը: Ինչու՞ են դրանք գողանում: Այլ կերպ տրամաբանվում, ինչպես ծեսերի նպատակով, խեղաթյուրման համար:

1905-1907թ.թ. հեղափոխական ցնցումներից հետո, ռեակցիայի օրենքի համաձայն, ռուսական հասարակության մաս տիրապետում էր անստող միստիցիզմի հրապտրմանը: Տարածվեցին բազմաթիվ աստվածփնթրողներ, իր եկեղեցու դրսում անշուշտ նրան փնթրողներ, այն է կեսօրին՝ ժամը 14-ին, այսինքն այնտեղ, որտեղ Նա չկա և լինել չի կարող: Մյուս կողմից, երբեք չի եղել այդքան ակուլտիստներ, ֆակիրներ, մոզանեթիզորներ, մոզականներ և կբլ-ականներ, ինչպես հիմա է: Այս ապրանքի պահանջի բարձրացման համար են վկայում մայրաքաղաքի բերքերի վերջին էջերը:

Այս ուղին արտակարգ սառնում է և փտանգավոր, նրա վրա բազմաթիվ փոսեր են, և հիմա արդեն պարզ տարբերվում են երկուսը՝ դրանցից մեկում նստած են տարբեր խաբեբաներ և դատարկասրբեր՝ խլիստականության գունավորմամբ, մյուսում երեւում է քիտական կբլ-ն: Ս.Մ. (Պ. Մ.)

**ՀՈՒԴԱՅԱԿԱՆ ԿՐՈՆԻ ԵՎ ԾԵՍԵՐԻ ՀԵՐՔՈՒՄ՝ ՀԻՆ ԵՎ ՆՈՐ
ԿՏԱԿԱՐԱՆՆԵՐԻ ՀՆՆՔԻ ՎՐԱ:
ՎԱՆԱԿԱՆ ՆԵՈՖԻՏԻ ՇԱՐԱԳՐԱՆՔՆԵՐԸ**

Օրինյալ է հոր, որդու և սուրբ հոգու անունը, մեր միակ Աստծո, որը իր անասելի գթասրտությամբ, ցանկանում է, որ ամեն մարդ փրկվի և գիտակցի ճշմարտությունը:

Քանի որ մեր Փրկիչ՝ Տեր Հիսուս Քրիստոսը խղճաց ինձ, արժանահամարեց ինձ՝ անարժանիին, գիտակցել ճշմարտությունը, հաղթահարել բոլոր բնության արգելքները և դուրս բերեց ինձ խապարից արեւի լույսին, ճիշտ է, ես իբր գոհունակեմ Նրան իր ողորմածության համար, կազմեցի այս գիրքը, չափերով փոքրիկ, բայց, հուսով եմ քրիստոնյաներին օգտակար: Այն ընդգրկում է իր մեջ հուդայական կարեւոր գաղտնիքներ, ծագող դեռ մեր Տիրոջ Հիսուս Քրիստոսի խաչման օրվանից, բայց որոնք մինչ այսօր չեն եղել համաժողովրդայնացված:

**I ԻՆՉ ԿԵՐՊ ԿԱՐՈՂ ԷՐ Ց՝ԱՅԺՄ ԳԱՐՏՆԻՔ ՊԱՀՊԱՆՎԵԼ
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԱՐՅԱՆ ՕԳՏԱԳՈՐԾՄԱՆ ՀՈՒԴԱՆԵՐԻ ՍՈՎՈՐՈՒՅԹԸ**

Քրիստոնեական արյան օգտագործման սովորույթը հուդաների կողմից համարվում է ծես, կտակված իրենց Աստծո կողմից և հիմնված է Սուրբ Գրությամբ:

Շատ գրիչներ են աշխատել հուդաների սնահավատ հավատքների և երեսփոխության հերքման վրա: Նրանց մեջ կային ոչ քիչ հուդայականությունում ծնվածվեր, հետագայում անդրադարձված քրիստոնեությանը, բայց դրանցից ոչ մեկը չգրեց ոչ մի տող այդ գիշատիչ արյան գաղտնիքի մասին, ինչը հուդաներին դնում է գիշատիչ կենդանիներից ցած:

Եթե հանկարծակի քրիստոնյայի ձեռքը կրնկնի այդ գաղտնիքը քննարկող գիրք, հուդաները երբեք չեն տա ուղիղ պատասխան, այլ միշտ ակնարկով: Նրանք ձեռք կստանան,- «հուդաները քրիստոնյաներին չեն սպանում»: Իսկ ինչ վերաբերում է արյանը, նրանք միշտ ասում են,- «սննդի մեջ մեզ արգելված է արյունը»: Ահա այս պատճառով էլ ոչ միայն հուդաները ընդհանրապես, այլ անգամ քրիստոնեություն ընդունածները, որոշակի ոչինչ չեն ասի այդ գաղտնիքի մասին:

Անդրադարձված հուդաները այդպես են վարվում, որովհետեւ իրականում, այդ գաղտնիքը ոչ բոլորին է հայտնի: Բացի դրանից, քրիստոնեություն անցած հուդան միշտ պահպանում է հույս, որ երբեւիցե և մնացած իր նախկին հավատակիցները կհետեւեն իր օրինակին, դրա համար էլ երկչոտում է, որ քրիստոնյաները, իմանալով, որ հուդաները իրենց սպանում են, չիրաժարվեն ընդունել իրենց Քրիստոսի եկեղեցու գիրկը: Միայն այդ պատճառով, հասկացվող խղճի գրկից, անդրադարձված հուդաները շարունակում են լռել այդ վայրենի գաղտնիքի մասին:

Բայց ես, Աստծո ողորմածությամբ, ստանալով սուրբ կնունք և ստանալով վանականության աստիճան, այսինքն իրեշտակալիմ աստիճան, ես ասում եմ հուդայական հպարտությունը: Ես նախկին խախտման, կամ ռաբբին, այսինքն ուսուցանող, ես լավ գիտեմ իրենց բոլոր գաղտնիքները, ինքս եմ դրանք պահպանել որպես խորը գաղտնիք, և խանդաբար հետեւել եմ:

Այժմ, Աստծո ողորմածությամբ, սուրբ կնունքի հետ միասին, ես հրաժարվել եմ իրենց բոլոր պղծություններից և քրիստոնյաների բարքի համար, բացբաց դիմակագեղծում եմ այդ գաղտնիքները, ամրացնելով դրանք ներքերած ապացույցներով:

**II. ՊԱՏՃԱՌՆԵՐԸ, ՈՐՈՆՑ ՀԱՄԱՁԱՅՆ ՀՈՒԴԱՆԵՐԸ ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄ
ԵՆ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԱՐՅՈՒՆ**

Ինչպես վերելում ասվեց, ոչ բոլոր հուդաները գիտեն արյան գաղտնիքը, այլ միայն խախտները, գրիչները և փարիսեցիները, այդ պատճառով դրանք կոչվում են «արյան գաղտնիքի պահպանողներ»: Այդ խախտմանը սրբորեն և անխախտ պահպանում եմ այդ գաղտնիքը: Ահա քրիստոնեական արյան օգտագործման գաղտնի ծեսի պատճառները:

- 1) Քրիստոնյաների հանդեպ ատելությունը, որը ամեն հուղա ներշնչում է իր երեխաներին, ամենամուրբ հասակից: Վարվելով այդպես, նրանք համարում են, որ կատարում են Աստծո պատվիրանը և որ քրիստոնյաների ոչնչացումը աստվածաբարո գործ է: Այդպիսով, նրանք արդարացնում են աստվածային քափության բառերը, -“և ժամանակ էլ կգայ” որ ամեն ով որ սպանե՞ ձեզ, կկարծե՞ք Աստուծուն պաշտօն է մատուցանում”: Յովհաննես ԺԶ 2:
- 2) Կեղծ սնհավատությունը, ինչին դրանք կապնված են: Իբր հուղաները օգտվում են քրիստոնիական արյունից կախարդության համար, այնպես էլ մոգական, կրե-ական և այլ սատանական վարժությունների համար:
- 3) Խախտմները կամ լաբբիները որոշ կասկածյալ վերաբերմունքի են Փրկչի գալուստին և տատանվում են վստահությունում, որ Հիսուսը, Մարիամի որդին, իրենց նախահայրերին խոստացած Մեսսիան՝ Փրկիչը չի: Այդպիսով, նրանք ասում են, քրիստոնյաների արյունը, Փրկչի հետնորդների, որին մենք մահացրինք, մեզ կփրկի և մեզ կազատի հավերժ տանջանքից⁴:

III. ԱՌԱՋԻՆ ՊԱՏՃԱՌԸ՝ ԱՏԵԼՈՒԹՅՈՒՆ ԲՐԻՍՏՈՆՅԱՆԵՐԻՆ

Հնգամատյանի երկրորդ մասում, այսինքն Ելից-ում, ասված է, որ հետեւելով Իգրոէլիտներին, “ԵՎ վեր առավ վեց հարիւր ընտիր կառքեր և Եգիպտոսի լրիվ կառքերը և նորանց ամենի վրայ ոստիկաններ”, -ԵԼԻՅ ԺԴ-7: Այս առիթով խախտա Մոդոմոնը հարցնում է, -“Որտեղից փարավորը կարող էր վերցնել բավական ծիեր, 600 կառքի համար, երբ դրանից քիչ առաջ Աստծո հինգերորդ խոցով եգիպտական լրիվ անասունները վերացվեցին”:

Այս հարցին խախտա՝ ինքը պատասխանում է, -“Այն եգիպտացիք, որոնք հավատացին Մայիսեյի ահին, պահպանեցին իրենց անասուններին և դրանով փրկեցին դրա խոցից”: Հետո նա ասում է, -“դրանից մենք պետք է դաս քաղենք, որ հարկավոր է ոչնչացնել անգամ ամենառչինչ օձին: Հետեւաբար, պետք է վերացնել պատահած քրիստոնյային, եթե անգամ նա եղել է աշխարհի ամենալավ մարդը, քանզի բոլոր քրիստոնյաները օձեր են”:

Դրա համար էլ գոյություն ունի օրենք, որի համաձայն արժանանալ հավերժ փրկության ցանկացող ամեն հուղա, իր կյանքի ընթացքում պետք է սպանի զոմեն մեկ քրիստոնյա: Քանզի արտաքնապես հուղաները կարող են ընկերակցել քրիստոնյաների հետ, բայց ներքին նրանք պետք է դրանց հանդեպ տածեն անհանդուրժելի ատելություն և ամեն կերպ ջանալ դրանց վնասել:

Հետեւելով այս կանոններին, հուղաները աղավաղում են Սուրբ Գրությունը և մեկնաբանում են այն կամակատար՝ ստախոսությամբ: Օրինակ, ԵԼԻՅ. ԻԲ-31 նշվում է, -“ԵՎ դուք սուրբ մարդիք պետք է լինեք ինձ համար. և դաշտումը գիշատուածի միսը պիտի չուտեք. շներին պիտի գցեք նորան”:

Անբարո խախտա Մոդոմոնը այս բառերին տալիս է այսպիսի բացատրություն, -“Այնքան է Աստված, Մայիսեյ շուրթերով, թույլատրեց վաճառել քրիստոնյաներին աղավիսի միս, քանզի Մայիսեյը խոսարյով շների մասին, անիծում է քրիստոնյաներին: Նա ուզում է ակնարկել, որ շները քրիստոնյաներից ազնվագարն են, քանզի գրած է, -“ամբողջ Իգրոէլից չես լսի շան հաչոց”: Այստեղից երեւում է, որ Աստված առանձնացնում է հրքյաներին եգիպտացիներից և հուղաներին քրիստոնյաներից:

Իմ կարծիքով, Աստված մերժել է հուղաների նվերները և դրանով արդարացրեց ցար Մոդոմոնի հմուտ բառերը, -“Քո պարգևները սրբապիղծ են և Աստծոն զգվանք են ներշնչում”: Հիմա անցնենք երկրորդ պատճառին, որով հուղաները սպանում են քրիստոնյաներին և հավաքում են նրանց արյունը:

IV. ԵՐԿՐՈՐԴ ՊԱՏՃԱՌԸ. ՄՆՀԱՎԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

Երկրորդ պատճառը թաքնված է հուղաների սնհավատ հավատամքներում՝ կախարդություն, կրե, և այլ սատանական վարժություններում, ինչի համար նրանք օգտվում են քրիստոնեական արյունից:

Այստեղ նշենք անեծքը, դաժանասրտության և Քրիստոսին որպես Մեսսիա չճանաչելու համար կախված այդ ժողովրդի վրա: Դեռ երկրորդ Օրինած գրքում Աստված կանխագուշակել է այդ անեծքը,-“Եհովան Եգիպտոսի պալարներով, քանչով, քոստութիւնով և եռքովկզարկե քեզ, որ նորանցից չկարողանաս բժշկուիլ”,-Երկրորդ Օրինած ԻԸ-27, “Եհովան կզարկե քո ծունկերին ու սրունքներինչար պալարներով, որ չկարողանաս բժշկութիւն գտնել, ոտքիդ թափիցը մինչեւ գլխիդ գագաթը” Երկրորդ Օրինած ԻԸ. 35:

Բոլոր կանխագուշակած դժբախտությունները արդարացվեցին, իսկ այժմ, երբ խախտմաները գիտակցված հանցագործներ են, ժամանում են հիվանդներին, խոցված այդ իսկ խոցերով, նրանք ամրապնդում են դրանց քրիստոնեական այրյամբ, համարելով, որ դրանով նվիրում են բուժում: Ամենքին պարզ է, որ հոտլաները իրենց վրա կրում են հայրերի անեծքները, վայնասուզված Պիլատի օրոք,-“Դորա արիւնը մեզ վերայ և մեր որդկանց վերայ” Մատթեոս ԻԷ.25: Օօօ, ինչքան ծանր է նա դրանց կեղեքում: Դժբախտ ժողովուրդ:

V ՀՈՒԴԱՆԵՐԻ ՀԱՅՀՈՅԱՆՔՆԵՐՆ ՈՒ ԱՍՏՎԱԾԱՆԱՐԳՈՒԹՅՈՒՆՆ Ի ԴԵՍՍ ՔՐԻՍՏՈՆՅԱՆԵՐԻ

Վերետում են ասեցի հոտլաների ատելության մասին քրիստոնյաների հանդեպ և նրանց սնահավատության մասին: Սրանք հիմնական երկու պատճառներն են, որոնց պատճառով նրանք սպանում են Քրիստոսի հետնորդներին և հավաքում նրանց արյունը: Մինչ անցնենք երրորդին, ես ուզում եմ փոխանցել և պարզել որոշ արհամարական արտահայտությունների, հոտլաների կողմից օգտագործվող՝ ընդեն քրիստոնյաների:

Մեր եկեղեցիները նրանք անվանում են ապականված տեղ: Խախտմները ոչ այլապես, քան կեղտաջրի հոր կամ խոզանոց են անվանում մեր Աստծո տաճարը: Քրիստոնյաներին անվանում են սրբապիղծ կուռքապաշտներ:

Քրիստոնյա տղան, դրանց արտահայտմամբ, նողկալի ճիճու է, քրիստոնյա աղջիկը՝ տգրուկ: Սրբազանները՝ կուռքերի քրմեր կամ հեթանոսներ:

Երբ քրիստոնյաները նշում են Սուրբ Ծննդի նախօրե կամ Սկստություն, հոտլաները ծածկում են իրենց գրքերը և անցկացնում են գիշերը սինեգոգում, խաղալով խաղաթուղթ, բաժանելով պարսպանքներ չհուսա Քրիստոսի մասին, նրա սուրբ մոր մասին, սրբերի ու բոլոր քրիստոնյաների, կոչելով այդ սուրբ գիշերները՝ կուրքերի գիշերներ:

Այո, իսկապես սրանք խավարի և կույրանալու գիշերներ են նրանց համար, ով իրականի հանդեպ փակում է աչքերը: Աստվածանարգությունը, որը նրանք արտասանում են, ծածկելով իրենց գրքերը, այնքան են սաքսափելի և դաժան, որ ես այստեղ չեմ որոշում կրկնել: Մեկ հիշողություն այդ մասին, որ ինքս եմ մի ժամանակ դա արտահայտել, ինձ մարտնչում է և սպանում: Ես կարող եմ միմիայն Աստծո մոտ ներողություն խնդրել:

Անեծքների գիրքը հոտլաների մոտ հաշվվում է ամենակարեւորը, դրանով են իրենք դաստիարակում իրենց երեխաներին, այս Աստվածանարգման անեծքները դրանք դնում են երեխաների բերանը կերակրողի կաթի հետ միասին: Հիսուսի Քրիստոսի դեմ անարգման գիրքը, Նրա սուրբ մոր և քրիստոնյաների դեմ ծառայում են որպես այբուբեն դրանց երեխաների համար:

Երբ հոտլաները անցնում են եկեղեցու կողքով և կամ հագիվ այն տեսել են, նրանք պարտավոր են ասել,-“Անիծված լինի այս ապականված տեղը, անմաքրության զգվելի տեղը”: Թալմուդում այդ առիթով ասված է,-“Եթե հոտլան քրիստոնեական եկեղեցու կողքով անցնելիս ցրվածության պատճառով կմոռանա արտասանել այդ բառերը, նա պարտավոր է վերադառնալ և ասել, եթե իհարկե տասը քայլից ավել չի հեռացել: Վերջին դեպքում կարող է արտասանել առանց վերադառնալու”:

Եթե հոտլան հանդիպում է քրիստոնեական թաղում, նա պարտավոր է ասել,-“Այսօր տեսնում եմ մեկին, ինչպես անել, որ վաղը տեսնեմ երկուսին”:

Ընդհանրապես հոտլաները քրիստոնյաների հանդեպ իրենց ատելության մեջ մտնում են այնքան, որ միայն իրենց են համարում մարդ, իսկ քրիստոնյաները, դրանց կարծիքով, մարդիկ չեն:

Խնդրում եմ ընթերցողին չմտածել, որ ես իմ ժողովրդի հանդեպ խոսում եմ բշտամական

զգացմունքներով: Ոչ: Ես ամենօր այնքան եմ գոհունակում մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսին, որ լուսավորեց իմ ուղեղը իր բարօրությանմբ և ամենօր կրկնում եմ Իերեմիա մարգարեի բառերը,–“Ով կտա իմ առաջնորդին ջուր, և իմ աչքերին արցունքի աղբյուր, և լացում եմ ես գիշեր ու ցերեկ իմ ցեղակիցների մեղքերի մասին”,–Երեմիա Թ 2:

Այդ ընտրյալ երբեմնի Աստծո ժողովուրդը, երբեմնի ցարական ժողովուրդը, այժմ քափառող ու ամբողջ հողի երեսին ցրված, բայց դաժանագույն և սեփական բյուրիմացությունների մեջ համառող, խրված է ամենասարսափելի փչացածության մեջ:

Այո, ճշմարտությանմբ հուղաները համառ են, փչացած են ու կրոնադավ: Այսպես օրինակ, եթե քրիստոնյան գալիս է հուդայի մոտ, նա իրեն կրնալուծի քաղաքավարի և ուրախ: Բայց հազիվ նա չեմից դուրս կգա, հուդան պարտավոր է ասել,–“Թող բոլոր հիվանդությունները, դժբախտությունները, փորձանքները, տեղահանումները և բոլոր սարսափները, որոնք կարող են սպառնանալ իմ տանը և իմ ընտանիքին, ընկնեն այս քրիստոնյայի դիմի, նրա տան ու ընտանիքի վրա”:

Այդպես են գրում օրենքը և վիշտ նրան՝ ով այն չի կատարում:

Նկարագրելով այս մանրամասնությունները, ես հետապնդում եմ երկակի նպատակ՝

- 1) երբ հուդան լսում է քրիստոնյայից կշտամբում կրոնապղծման ու համառության մասին, թող խոստովանվի, թողի իր բյուրիմացությունները և ընդունի Քրիստոսի հավատքը: Եվ թող բազմապատկվի Քրիստոսի Անվան խոստովանողների քանակը և փրկության ուղու մեր մոլորակներին:
- 2) թող քրիստոնյաները, չնկատելով ծանր փորձությունը, ուղարկված հուդաներին երկնային արդարադատությունից, սովորեն նրանց օրինակի վրա և իրենք խոսափեն ընկնել գալթակոության ու մեղքի մեջ:

VI. ԵՐՐՈՐԳ ԵՎ ԳԼԽԱՎՈՐԱԳՈՒՅՆ ՊԱՏՃԱՈԸ.

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԱՐՅԱՆ ԲԺՇԿՈՂ ՀՈԳԵԿԱՆ ՀԱՏԿՈՒԹՅԱՆ ՀՈՒԴԱՆԵՐԻ ՀԱՎԱՏՔԸ

Այս վայրենի ծեսի հիմնական պատճառը՝ դա խախտմաների ու բաբբիների ներքին խորը համոզմունքն է նրանում, որ Հիսուս Քրիստոսը, Նազարեթցի կույս Մարիամի որդին, եղել է ճշմարիտ Մեսսիա, որին սպասում էին ու ցանկանում սուրբ հայրերն ու մարգարեները: Իրենց հավաստիությունը նրանք հիմնավորում են Երեմիա մարգարեի խոսքերում,– «Երկիմբ, զարմացեք այս բանի վերայ, տակացեք էա շատ հիացեք, ասում է տերը: Որովհետև իմ ժողովուրդը կրկնապատիկ չարութիւն գործեց, ինձ՝ կենաց ջրի աղբիւրս թողեցին, որ իրանց համար հորեր փորեն՝ ծակծակոտ հորեր, որոնք չեն կարող ջուրը պահել»: ԵՐԵՄԻԱ զլ Բ 11,12,13

Բաբբիները լավ են հիշում այս մարգարեությունը: Առաջնաարքազան Աննան ու Կաիաֆան նույնպես գիտեին այն: Նրանք գիտեին, որ Հիսուս Քրիստոսը, իրենց կողմից դատապարտված խաչման, Մեսսիան էր, Աստծո որդին, բայց իրենք նրան նախանձից դավաճանեցին:

Բաբբիները նույնպես լավ գիտեն այս տեքստի իմաստը, բայց իրենց գողտգողության պատճառող և դաժանասրտության պատճառով չեն ուզում դիմել Քրիստոսին: Հակառակը, նրանք մոգոնել են իրենց նոր պատվիրաններ, և ինչպես հիմա կտեսնենք, հուսադրվում են հասնել փրկության քրիստոնեական արյան միջոցով:

VII. ՀՈՒԴԱՆԵՐԻ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԱՐՅԱՆ ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ՝ ՀԱՐՍԱՆԻՔՆԵՐԻ, ԹԼՓԱՏԱՆ, ԽՈՍՏԱՎԱՆՄԱՆ, ԻՆՉՊԵՍ ՆԱԵՎ ՄԱՀՎԱՆԻՑ ԱՌԱՋ ԾԵՍԵՐՈՒՄ

Հուդաների մոտ, հարսանիքից առաջ փեսան ու հարսը մեկ օրվա ընթացքում խիստ պաս են պահում, անգամ մինչ մայրամուտ ջրից են հրաժարվում:

Ապա գալիս է Բաբբին, վերցնում է պինդ եփած հավկիթը, մաքրում է կելայից, կտրում է

մեջտեղից, և ցանում է ոչ թե աղ, այլ փոշի, ինչի մասին ներքերում կասվի: Ամուսնացողներից յուրաքանչյուրին մա տալիս է կեսը, և մինչ նրանք ուտում են աղոթք է ասում՝ մոտավորապես հետևյալ բովանդակությամբ,-«Ե՛վ թող պարզեւի Աստված այս ամուսիններին քրիստոնյաներին ոչնչացնելու ուժ, կամ, հարկ եղած դեպքում, խաբել նրանց, տիրանալ նրանց ունեցվածքին և զրկել նրանց աշխատանքի պտուղներից»:

Առաջին հայացքից զարմանալի է, որ աղը փոխարինվում է ինչ-որ փոշով, բայց երբ գաղտնիքը բացատրվի, զարմանալու ոչինչ չի լինի: Այդ փոշին փոխարինում է իրենով ոչ թե աղը, այլ թարմ քրիստոնեական արյուն, և իրականում դրա հետ խառնվում է քրիստոնեական արյուն:

Ահա այսպես է դա կատարվում,-«Բաղարջների տոնի ժամանակ սարսափելի տանջանքներ ապրած քրիստոնյաների երակներից կորզվում է արյուն: Այդ արյունը հավաքում են կտորի կամ բամբակի վրա, նախօրոք նախապատրաստված բավական քանակությամբ, հետո այն չորացնում ու այրում են, իսկ փոշին փակում են շշերի մեջ, ինչերը տալիս են սինագոգի զանձապահին պահպանելու: Վերջինը տալիս է այն կամ ռաբբիների պահանջով կամ իրենց սեփական կարիքների համար կամ այնպիսի տեղեր ուղարկելու համար, որտեղ չի կարելի ճարել քրիստոնյայի արյուն, կամ քրիստոնյա հասարակության բացակայության դեպքում, կամ ոստիկանական իշխանության հաստիք գզնության պատճառով կամ վերջապես, իրենց՝ քրիստոնյաների կողմից զգուշացված մաշրահեղ վտանգի հետեւանքով»:

Երբ արական սեռի մանուկի ծննդյան 8-րդ օրը կատարվում է թվատման ծեսը, գալիս է ռաբբին, վերցնում է մի բաժակ լավագույն գինի և լցնում է նրա մեջ կորզած տանջվածից մի կաթիլ քրիստոնեական արյուն, կամ լցնում է այնտեղ մի պտղուց այն նույն փոշուց, ինչի մասին վերելում խոսվեց: Այդ նույն բաժակի մեջ է ավելացնում թվատված երեխայի մի կաթիլ արյուն: Երբ արյունը խառնվում է արյան հետ, ռաբբին այդ խառնուրդի մեջ է մտցնում թվատված երեխայի ճկույթը, մտցնում է այն նրա բերանը, և արտահայտում է բառեր՝ Եզեկիէլ մարգարեի մարգարեության վրա հիմնված,-“Եւ ես անցա մոտովդ ու տեսայ քեզ արեանը մեջ կոխ տրուելիս”: Նա կրկնում է դա երկու անգամ, քանզի Եզեկիէլ մարգարեի մոտ այս բառերը կրկնվում են երկու անգամ, մասնավորապես,-“Եւ ասեցի քեզ քո արեան մեջ, թե Արիր. Այո, ասացի քեզ քո արեան մեջ՝ թե սպիրի”: Եզեկիէլ. ԺՁ 6:

Բաբբին այս դեպքում տրամաբանում է այսպես,-“կամ մարգարեն խոսում է Հիսուս Քրիստոսի արյան մասին, որը քավել է (թողություն է ստացել) առանց ջրային կնքման դոժող անցած նախահայրերի ու մահապետների հոգիները, և մման դեպքում, հուդաների հոգիներն էլ կփրկվեն ջրով կնքված քրիստոնյաների արյամբ, քանզի հուդաները և չեն ստացել այդ կնուրը: Ահա թե ինչու արյունը և պետք է լինի կորզած ծանր տանջանքների ենթարկված քրիստոնյայից՝ Քրիստոսի կրքերի հիշողություններում և ընդօրինակման մեջ:

Կամ թե Իեզեկիէլ մարգարեն խոսում է թվատվածների արյան մասին: այդ դեպքում հուդայական երեխան կփրկվի սեփական արյան կաթիլի ուժով, քրիստոնեականի հետ միասին խառնած գինու մեջ:

Արյան փոշիով կամ մոխրով հուդաները օգտվում են դեռ հուլիսի 9-ին: Այդ օրը նրանք ուրախանում են և ողբում են Երուսաղեմի ավերումը Տիտ Վեսպասիանի կողմից: Այդ առիթով, մոխրից օգտվում են երկակի կերպով: Նախ դրանով քսում են քոնքերը: Թարմ արյունը դրա համար պետքական չէր լինի, քանզի կկեղտոտի: Հետո նրանք ցանում են պինդ ձվերի վրա և օգտագործում որպես ուտելիք, ինչպես հարսանիքի օրը: Այդ օրը, բոլորը առանց բացառության, հուդաները պարտավոր են ուտելու այդ մոխիրը ցանած պինդ ձվեր: Այդ աղաթը իրենց մոտ կրում է “ցիդո ամաֆրեյկես” անունը:

Երբ հուդան մեռնում է, հայտնվում է խախամբ, վերցնում է ձվի սպիտակուցը, խառնում է փոքր քանակությամբ քրիստոնեական արյան հետ, ամանը դնում է մնջեցյալի կրծքին, և արտասանում է Եզեկիէլ մարգարեի խոսքերը,-“Եւ ձեզ վերայ մաքուր ջուր պիտի սրսկեմ, և մաքուր պիտի լինեք. Ձեր բոլոր պղծություններիցն ու ձեր բոլոր կոտորելիցը պիտի մաքրեմ ձեզ” Եզեկիէլ Լ.Ձ. 25: Նկատեք, ինչպիսի՞ ուխտադրություն՝ Եզեկիէլը չի ասում “մաքուր արյուն”, այլ “մաքուր ջուր”: հուդաները համոզված են, որ այս բառերի և քրիստոնեական արյան ուժով մահացածները անպայման կհասնեն դրախտային երանելության:

ՓՈՒՐԻՄ ԵՎ ՊԱՍԵՆ ՏՈՆԵՐԻՆ

Հուդաները կատարում են երկու արյունաբերու տոն՝ դրանցից մեկը գալիս է փետրվարի 14-ին և կոչվում է Փուրիմ կամ պուրիմ, իսկ մյուսը բաղադրների, նշխարների տոն՝ Պենասի կամ Չատիկ: Այդ օրը բոլոր հուդաները պետք է ուտեն ոչ թե թթված հաց, և խմիչիալոց, փոքրիկ ալանի հացիկներ, քրիստոնեական արյան պարունակությամբ, պատրաստված խախամների կողմից: ԵՎ բոլոր փոքրերն ու մեծերը, պատանիներն ու ծերերը, անգամ անատամները պարտավոր են համտեսել այդ հացից, գունե գեյթունի՝ կորիզի չափ փոքրիկ կտոր: Այս ծեսը կոչվում է աֆի??օմեն (?-լավ չի ջոկվում):

Փուրիմ (պուրիմ) տոնը նշանակված է պարսկական Արտաքսերքս թագավորի մտերիմ Ամաիել-Ամանի կողմից պարսկական հուդաներին ոչնչացումից փրկելու հիշատակին, Արտաքսերքսի ջիուդ կնոջ՝ Եսթերի ու իր հոր՝ Մարդախեյի օգնությամբ, ինչպես այդ ներկայացնում է “Եսթեր” գիրքը: Այդ տոնը, ինչպես բոլորին է հայտնի, համընկնում է հին տոմարով փետրվարի 14-ի հետ: Հուդաները այդ օրը պարտավոր են ծեծելու բոլոր հանդիպակած քրիստոնյաներին, հետեապես փոքրիկ տղաներին: Միայն թե այդ գիշերը նրանք սպանում են մեկին, Ամանի մահապատժի հիշատակին: Երբ վրա է հասնում մահը, սպանած քրիստոնյայի մարմինը կախում են և ծափահարություններով պտտվում են նրա շուրջը, ինչպես Ամանի դիակի շուրջը: Բաբբին հավաքում է արյունը և խառնում է խմորի հետ, ինչից թխում են փոքրիկ մեղրահացերը, ինչերին նա տալիս է եռանկյունի ձև: Այդ հացիկները նախատեսված են ոչ թե հուդաների համար, այլ քրիստոնյաներին բաժանելու համար, որոնց հետ նրանք ընկերական հարաբերություններ են պահպանում: Այդ ծիսակատարությունը կատարվում է սինգոգում բոլոր գտնվածների ներկայությամբ, բայց այս անգամ կարիք չկա, որ գոհը ենթարկվի մինչմահու տանջանքի, քանզի տվյալ դեպքում արյունը ծախսվում է միմիայն քաղցր հացիկներ պատրաստելու համար: Դրանք բաժանվում են ճանաչված հուդայական ընտանիքներին՝ քրիստոնյաներին նվերներ տալու համար, հաստուկ ուշադրության նշան ցուցաբերելու նպատակով: Այդ ծիսակատարությունը կրում է Փուրիմի հացի աղաթի անվանում: Այդ օրը, ինչպես նաեւ մյուս օրերի, հուդաների կողմից թափված արյունը, արդարացնում է, ինչպես բոլորին է հայտնի, Երեմիա մարգարեի խոսքերը, “ԵՎ քո ձեռքերում հայտնվում է (մուրացիկների) անմեղ, անպարտ հոգիների արյունը”,-Երեմիա 11-34:

Եզեկիէլ մարգարեի մոտ ավելի պարզ է ասված, “Դորա համար ասիւր նորանց. Դոր արիւնով եք ուտում, և ձեր աչքերը բարձրացնում եք դեպի ձեր կուռքերը և արիւն եք թափում. և դուք ժառանգեք երկիրը” Եզեկիէլ. I Գ 25:

Փուրիմ տոնի գիշերը չես գտնի հուդայի, ով գինովցած չլինի, և անգամ մինչեւ գիտակցությունը կորցրած: Այդպիսի հարբած վիճակում դրանք ծեծում են հանդիպական բոլոր քրիստոնյա տղաներին, իսկ որոնց հաջողվում է բռնել, թաքցնում են ու ձեռքակալված պահում մինչեւ Չատիկի տոնը, որը շուտով հաջորդում է փուրիմ տոնին: Չատիկից առաջ դրանք այդ տղաներին ենթարկում են ամենավայրենի ու արյունաբերու տանջանքների, հետո սպանում են, իսկ հավաքած արյունը օգտագործում են բաղադրների համար և շարունակվող տարվա այլ կարիքների համար: Այդ արյունով դրանք ներծծում են կտորը կամ բամբակը, որը հետո արյուն են: Փոշին պահում են սինգոգի գանձապահի մոտ՝ զմրզած շշերի մեջ և ուղարկում են հեռավոր տեղեր կամ տալիս են րաբբիներին՝ նրանց պահանջով:

Անչպես ասված է վերեւում, արյունը, կորզած Փուրիմ տոնին, բացարձակապես գնում է մեղրահացերի պատրաստման համար, դրա համար էլ բավական է սպանել մեկ քրիստոնյայի և կարիք չկա նրան ենթարկելու տանջանքների: Այնպես, ինչպես բաղադրների պատրաստման համար անըջանցելի է, որ արյունը թողած լինի ահավոր տառապանքների մեջ, ամանակ այնպիսիներին, որոնց տրվեց Աստվածային գայթակղիչը՝

Մինչ այս հարցի հետ վերջացնելը ես ուզում եմ պարզել, ինչու են հուդաները քրիստոնեական արյունով քաղցր հացիկներին, թխվածքներին տալիս եռանկյուն ձև: Ինձ շատ դժվար է բացահայտել իմ ժողովրդի ամբողջ անարդարամտությունը, բայց ես կհետեւեմ

հմուտի խոսքերին,-“Գաղտնիքները մի ծածկեք”:

Նրանք բոլոր քրիստոնյաների հարգած Սուրբ Երրորդության ծաղրանքի համար են այդպես վարվում: Այդ հացիկները բաժանելով քրիստոնյաներին, հուղաները սարսափելի անարգում են և խնդրում են իրենց Աստծուն ցածացնել քրիստոնյաներին՝ Սուրբ Երրորդության հավատքի համար: Այդ անպատվությունը կատարվում է Եսայի մարգարեի մարգարեության կատարման համար,-“Եվ նա ասեց. Գնա և ասիր այս ժողովրդին. Լսելով կենք, բայց չեք հասկանալ, և տեսնելով կտեսնեք, բայց չեք իմանալ: Թանձրացու այս ժողովրդի սիրտը...”, -Եսայիա Զ 9:

Հուղաները նախընտրում են սպանել երեխաներին, քանզի, լինելով անմեղ և անարատ, երեխաները առավել են մոտենում Քրիստոսի կերպարին: Բացի դրանից, նրանք սպանելով երեխաներին առքիչ են ենթարկվում վտանգի՝ քան մեծերին: Իրենց չարագործությունը դրանք կատարում են հենց Չատկից առաջ, կրկնելով իրենց հայրերին, որոնք զոհաբերեցին Քրիստոսին հենց Չատկի տոնի ժամանակ: Այժմ բոլ, որ իրականանան Երեմիա մարգարեի բառեր,-“Իմ ժողովրդի մեջ կան մարդիք, որոնք ծիտ բռնելու համար ծուղակ են դնում”:

Քրիստոնեական արյան օգտագործումը առիթ ծառայեց հուղաներին Իսպանիայից և շատ ուրիշ երկրներից վտարելու համար, համաձայն Եզեկիելի մարգարեության,-“Արյունը կծառայի քեզ վտարումների համար”:

IX. ԻՆՉՊԵՍ ԵՆ ՀՈՒԳԱՆԵՐԸ ՊԱՀՊԱՆՈՒՄ ԻՐԵՆՑ ԳԱՂՏՆԻՔՆԵՐԸ

Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի օգնությամբ ես բացահայտեցի մանրագնին պահպանվող հուղաների արյան արսափելի գաղտնիքը, ինչը գրված չի ոչ մի գրքում: Դրանից երեսույն է, որ կրոնադավությունը բոլոր հարձակումների պատճառներն են, կանխագուշակված դրանց Մայիսեյ մարգարեի կողմից Երկրորդ Օրինած ԻԸ գլխում: Այդ անեծքները հուղաների սատանական կատաղության վկայություն են քրիստոնյաների հանդեպ, այն դա էլ արթնացնում է սպանել նրանց և լափել նրանց արյունը:

Բայց սա դեռ ամենը չէ, ես ուզում են հայտնաբերել այնպիսի բան, որ գրված չի հուղանական ոչ մի գրքում, ծայրահեղ դեպքում, պարզ և հասկանալի կերպով: Միայն խախտմաները, ռաբբիները և ընտանիքների հայրերը գիտեն այս գաղտնիքը և փոխանցում են բանավոր իրենց որդիներին, ծանր անեծքների պատռնալիքի տակ, եթե նրանք երբեիցե և ինչ-որ կերպ կբացահայտեն:

Նրանք հայտնում են այդ գաղտնիքը երդումնային խոստումի ներքո, պահպանել այն սրտի մեջ և փոխանցել միմիայն որդիներից նրան, որին կհամարեն արժանի և միշտ այս տեսքով և լրիվ լուրջությամբ պայմաններում: Հատուկ, արգելվում է վստահել այս գաղտնիքը քրիստոնյաներին, անգամ դաժան վտանգի դեպքում, քանզի նախընտրելի է զրկվել կյանքից, քան բացել գաղտնիքը:

Բայց ես վախենում եմ միմիայն Աստծուց և աստուծ եմ անեծքը և անգամ իմ հոր, խախտմաների ու ռաբբիների, ամբողջ հուղայական ժողովրդի ահեղը: Ես ցանկանում եմ ամենը պարզ պատմել ի Աստծո փառքի, մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի և նրա սուրբ եկեղեցու: Ահա ինչպիսի պայմաններում է ինձ վստահվել այս գաղտնիքը: Երբ ինձ բոլորեց 13 տարի, և գոյություն ունեցող հուղայական աղբյուր, իմ գլխին պետք է դրվեր հասունացման պսակը՝ տիֆիդոն, իմ հայրը, մնալով ինձ հետ միայնակ, կտակեց ինձ անհանդուրժելի ասելություն քրիստոնյաների հանդեպ, որը, իր բառերով, Աստծո պատգամների համաձայն, պետք է տարածվի մինչ իրենց կյանքից զրկելը և մինչ իրենց արյան օգտագործումը այն դեպքերում, ինչը իմ կողմից վերը նշված է:

Հետո նա ինձ համբուրեց ու ասեց,-“Որդիս, դու հիմա իմ ամենամոտիկ մատնոցն ես, ինչպես երկրորդ ես ինքս”:

Հետո դրեց իմ գլխին հասունության պսակը և մեկնաբանեց ինձ, որ արյան գաղտնիքը ամենատուր ծեսն է, Աստծո պատգամն է Իզրուէլին: Նա ավելացրեց, որ սա ամենակարևոր գաղտնությունն է հուղայական կրոնում: Հետո տվեց ինձ հետևյալ խրատը,-«Խոստովանում եմ քեզ, իմ որդի, երկնքով ու երկրով պահպանել սրտում այս գաղտնիքը և երբեք չվստահել այն ոչ եղբայրներին, ոչ քույրերին, ոչ մորը, անգամ կնոջը,

մի խոսքով ոչ մի կենդանի հոգու, հատկապես կնանիքին: Եթե անգամ քեզ ունենա 11 որդի, դու կբացես այս գաղտնիքը միմիայն մեկին, այսինքն նրան, ում դրանցից կհամարես հմուտ և ընդունակ այն սրբորեն պահպանել, մի խոսքով այնպես վարվել, ինչպես հիմա ես քեզ հետ եմ վարվում: Կարելոյը, ամենից առաջ սկզբում հավաստիացիր, որ քո ընտրյալը հավատարիմ է և սրտեռանդ է իր հայրերի հավատքի հանդեպ: Կրկնում եմ նորից, զգուշացիր վստահել այս գաղտնիքը կնոջը, ոչ անգամ դուստրերիդ, ոչ անգամ կնոջդ, ոչ անգամ մայրիկիդ, այլ միմիայն որդուդ, որին կհամարես արժանի»:

Վերջնաբանում նա ասեց, «Իմ բանկազին երեխա, թող դու լինես զրկված թաղելուց, թող հողը հրաժարվի քեզ իր ընդերքը ընդունելուց, եթե որեւէ իրադրության մեջ, դու կբացես այս գաղտնիքը ուրիշին, քան նրան, ում ես մատնանշեցի, անգամ այն դեպքում, եթե սեփական շահերից կամ ուրիշ այլ ցանկությունից, դու երբեւէ կընդունես քրիստոնեություն: Վիշտ քեզ, եթե կդավաճանես հորդ, և կբացահայտես քեզ վստահված Աստվածային գաղտնիքը: Իմ ամենօրե կիտցի քեզ տեղում, կչարչարի ընդհուպ մինչ մահ և կհետեւի քեզ հավերժ»: Բայց ես ստացա ուրիշ հայր՝ Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսին և այլ մայր՝ Ռիդդափատ Եկեղեցի: Ես ցանկանում եմ արտահայտել միմիայն ճշմարտությունը, հետեւելով իմաստուն Սիրախի խոսքերին, «Մինչեւ մահ կպայքարեմ ճշտի համար»:

Հիմա և արդեն ներկա թույլեյին իմ բացահայտելու համար ինձ սպառնում է մահացու վտանգ, բայց ես ամուր սպավիճում եմ Պողոս առաքյալի խոսքերին, «Ով կբաժանի ինձ Հիսուս Քրիստոսի բարեգթությունից՝ իհարկե ոչ կյանք, ոչ մահ»:

Իմ միակ հույսը Հայր, իմ ապաստանը Որդին, իմ տանիքը Սուրբ Հոգին է: Փառք սուրբ, միացանաբային, կենդանարարող և անբաժան երրորդությանը, միշտ, այժմ և միշտ և դարեդար:

X. ԻՆՉՊԵՍ ՀՈՒԴԱՆԵՐԸ ՍՐԲԱՊԳԾՈՐԵՆ ՆՄԱՆԵՅՆՈՒՄ ԵՆ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԳԱՂՏՆԻՔՆԵՐԻՆ

Ես արդեն ասեցի, որ հուդաները սպանում են քրիստոնյաներին երեք պատճառներով՝ առաջինը, Քրիստոսի հանդեպ դժոխքային ատելություն: Երկրորդը, տարբեր սնահավատ մոզական և կրթական վարժությունների համար, քանզի նրանք գիտեն, որ դեւին հաճելի է մարդկային արյունը, հատկապես՝ քրիստոնեական: Երրորդը, կրոնական համոզմունքներից: Հուդաները տարածված են ամբողջ աշխարհում և զրկված են Ահարոնյան աստիճանի սրբությունից, որի սրբազանության սանր սերնդական էր և ոչ մի հուդա չի կարող իրեն հաշվել սրբազան, Աստծոն պետք, բայց ծայրահեղ չափով ոչ ոք չի որոշի կոչվել այդ կոչումով: Բացի դրանից, հուդաներին չկա տաճար, որտեղ նրանք կարող են Աստծո ի հաճո գոհաբերում անել, քանզի օրենքը արգելում է նրանց կատարել գոհաբերում Սողոմոնի տաճարից դուրս, ինչը հիա ավերված է: Եթե անգամ, նրանցից ով ցանկանում է տեսնել իրեն Ահարոնի հետնորդ, նա միեւնույն է չէր կարողանա գոհաբերել: Սրանից հուդաները անում են վայրենի հետեություն, որ նրանք պետք է քրիստոնյաներին գոհաբերեն: Նրանք թույլատրում են, որ Նազարեթցի Հիսուսը իրական մեսսիա էր, և դրա համար Քրիստոսի անձնական ուժով քրիստոնեական արյունը նրանց փրկություն են նվիրում:

Դրա համար էլ նրանք հեզմանքով կամ այսպես ասած քրիստոնեական ծեսերի ծաղրանքով օգտվում են քրիստոնեական արյունից, հետելալ դեպքերում՝ թլփատման դեպքում՝ սուրբ կնունքի գաղտնիքի ծաղրանքի համար, Ամուսնության դեպքում՝ հարսանիքի ծաղրանքի համար, նշխարների համապատասխան գաղտնի հաղորդության /եվխարիստիի/, մահացության դեպքում՝ ելեոսրբազանության գաղտնության համապատասխան: Անգամ ողբալով Երուսաղեմի ավերումը, իբր ապաշխարության գաղտնություն:

Ահա այդ գաղտնիքի բացատրությունը, ինչը ես սրբորեն և անխախտ պահպանել եմ բոլոր ժամանակներում, քանի դեռ մնացած էի հուդայականությունում:

XI. ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՆԵՐԻ ՀԱՆԴԵՊ ԻՆՉ Է ՊԱՏՎԻՐՈՒՄ ՀՈՒԴԱՆԵՐԻՆ ԹԱԼՍՈՒԴԸ

Աստված հուդաներին նախազգրում է օրը երեք անգամ կանչել անեծք քրիստոնյաների վրա

և աղոթել նրանց սիրման համար: Այս նախագրությունները հատկապես պարտադիր են խախտմանների ու ռաբբիների համար:

Բացի դրանից, աստված նախագրում է հուդա ժողովրդին բոլոր ձեռերով ձգտել սեփականացնել քրիստոնյաների հարստությունը՝ խորամանկությամբ, փողափոխանակությամբ: Հուդաները պետք է քրիստոնյաներին հաշվեն անասունի և վայրի գազանների տեղում և համապատասխան դրանց հետ վերաբերվել: Հեթանոսները, կռապաշտ թուրքերը և այլն հիմար, վատ չեն վարվում, քրիստոնյաները մայն չարիք են անում:

Եթե քրիստոնյան կանգնած է անդունդի ծայրին, ապա հուդան, եթե կարող է անել դա աննկատ, պետք է հրի նրան:

Քրիստոնեական եկեղեցիները անառակությունների որչ է, ձոնված կռապաշտությանը: Դրա համար էլ հուդաները պարտավոր են դրանք քանդել:

Նոր Կտակարանը ամենաանմաքուր գիրքն է, լիքը բյուրիմացություն, աստվածանագրում և պղծում: Դրա համար էլ հուդաները պարտավոր են դրանք հրկիզել, քանզի նրանում գրված է Աստծո Սուրբ Անունը:

Հարգելի ընթերցողներ, այն ամենից, ինչ ես պատմեցի՝ չսարսափահարվեք:

Ես գիտեմ, ես նախատեսում եմ, ինչ եք ասելու՝ մի՞թե հնարավոր է, որ հուդաները խրված լինեն այդպիսի սարսափելի փշացածության մեջ:

Բայց ձեզ պետք է հայտնի լինե՜ր և դուք գիտեք, որ հուդաները քել են փրկության ուղին: Նրանք անգամ իրենց բնական, աստվածային ու մարդկային օրենքներից դուրս են: Նրանք վաստակավոր պատիժ են կրում իրենց դաժանացած սրտերի համար: Նրանց Թալմուդում հանդիպում է աստվածանագրում, ենթակա բերելու սարսափ: Բավական է ասել, որ չկա առավել անպատիվ հավատք, քան հուդայականն է և որ ոչ մի մարդ անպատվության և անարգության մեջ չի կարող հավասարվել հուդաների հետ: Վիշտ Աշխարհին՝ եթե դրանք երբեմիցե կհասնեն իշխանության:

Ամեն օր Աստծուն կհասցնենք եռանդոտ աղոթքներ, որ Նա փափկեցնի այդ մոլորված ժողովրդի սրտերը, պատռի նրան կույրացնող վարագույրը, և ցրի խավարը, որում նա ինքնակամ խրվել է: Ես ասում եմ ինքնակամ, քանզի հուդաները հակադրվում են ճշմարտությանը, ինչը իրենց հայտնի է, և հակադրվում են Սուրբ Հոգուն: Օ, եթե նրանք կարողանան խոստովանել, խաչակնքվել ու հավատալ Քրիստոսին և Նրա Սուրբ Եվանգելիային, ինչը դասախոսել են աղքատ, խաղաղ և մինչև մահ քաշքշված առաքյալները: Նոր կտակարանը, որը կնքված է այդքան տարբեր սեռերի և բոլոր տարիների տառապալների արյունով, նորածնից մինչև ծերեր: Եվանգելիե, այդքան լատինական, հունական, աֆրիկական և ինչքան դասատուների և աստվածախոսքերի հայրերի կողմից է մեկնաբանված: Եվանգելիան, որը 19 դարերի ընթացքում պահպանում է իր սրբությունը և աստվածայնությունը Ռեդդափառ եկեղեցու գրկում:

Փառք Աստծուն, Հիսուս Քրիստոսին և կույս Մարիամին: Ամին:

ՏԱՄԵՆՏԵԿԻ ՈՒՐՎԱԳԻԾ

ՄԵՍԻԱ--հերյայերեն ՄԻՇԻԱՀ

Դեռեսև ն.թ.ա. 10-րդ դարից, երբ հերյայաները պայման կապեցին “Եհովայի” հետ, որ, եթե իրենք կդառնան սատանաներ՝ փորձությունը իրականացնեն, նա իրենց թույլ կտա ապրելու Պաղեստինի տարածքում, հավերժ ստրուկի կարգավիճակից կհասցնի թագավորի “կաթ ուտողի”, բայց այդ ամենից հետո իրենք պետք է վերանան, այդ օրվանից սկսած՝ մինչև օրս, հերյայաները իրենց փրկիչ են փնթրում, որը պետք է հայտնվի՝ սաղանակամ պահվածքից հետո իրենց փրկելու մարդկությունից՝ “Ահեղ Զավարանից”:

Հիշե՛ք՝ Ամսլեյի ինչ՞ն է ահազանգ և ահ առաջացնում՝

--Այն, որ երբ հիմա եկել է ազատագրման պահը, եվ նա ջանում է խոցել այդ հավատքի աղբյուրին, ինչը սկիզբ է առնում տիրոջ առաջին երկու տառերից, որոնք կկազմեն ԴԴ ով է՝ ճեռվա բառը: Իսկ այդ տառերի “այ” և “վեպ”՝ 5+6 գումարը տալիս է 11, ինչը ճիսանի 11-ն է, երբ ամբողջ աշխարհը տոնում է Փրկչի (Рече Король Моисаха) ծնունդը:

Սա է ամբողջ բշնամության իմաստը՝ Հայր Առաջին Արարված Ազգն է, իսկ իրենք սատանը: Կամ Հայր պետք է սերի Բարոյականության Առաքելությունն Աշխարհի վրա, կամ սաղանակամ տանի իր առաջնությունը խաբեությանը ու կեղծիքով:

Հիսուսը ջիտղներին անհավատալի հաղթանակ ու հաջողություն բերեց, բայց պատասխանատվությունից չէր կարող ազատել: Հիսուսը Նոր կտակարանում ջիտղներին զգուշացնում է այդ մասին, ասելով,--«Շուն վերադառնում է իր փխտունքին, իսկ լողացած խոզը՝ ցեխի մեջ պարկելու»: Ջիտղները սա լավ գիտեին՝ տեղեկացված էին ու պետք է մի բան նախաձեռնեին, քե չէ, միեւնույն է 2012 թվականի դեկտեմբերի 21 անշրջանցելի էր:

Իսկ իրենց հատկանշական 11 թիվը՝ ուրվագիծը, նշանակում է, որ իրենք 10-ը որպես Արարչի խորհրդանիշ (անգամ Շումերների մոտ) չեն ընդունում և իրենց գլխավորին են սպասում՝ 9-ից (իսկ 9-ը ջիտղական եռանկյունին է) միանգամից շրջանցելով 11-ը՝ ցանկությունների իրականացման կամ “նոր կյանք” թիվ: Օրինակ ԱՄՆ-ում իրենք են կազմակերպել 9-1-1 փրկության ծառայության հեռախոսը, պայթեցրած ԱՄՆ միջազգային առևտրի կենտրոնը 11-ի էր նման, որը իրենք էլ պայթեցրին և այլն:

Ըստ հերյական ծեսի սկզբում պետք է գա Հովսեփի հոտից մեսսիան, որը գոհվի Գոգ ու Մագոգի հետ կռվում, որից հետո գա Դավիթի հոտից իսկական մեսսիան:

Մեսսիայի՝ փրկչի հայտնվելը մտած է ամեն մի հերյայի ենթագիտակցության մեջ, ինչը գիշեր ու գոր համգիստ չի տալիս:

Եսայի մարգարեն ասում է,--«Ե՛՛՛՛ կգա այն օրը, Աստված նորից, երկրորդ անգամ իր ձեռքը կմեկնի, որպեսզի իր ժողովրդի մնացորդին վերադարձնի, որը ողջ կմնա...: Ե՛՛՛՛ նա ժողովուրդներին նշան կտա և կհավաքի Բբռեյից արտաքսվածներին և Հուդեայից արտաքսվածներին կհավաքի Երկրի չորս կողմերից...: Ե՛՛՛՛ կապրի իմ ժողովուրդը խաղաղության գրկում և անվտանգ բնակարաններում և անդորրում»:

Հերյաները հավատացել են դրան, հավատացել են բոլոր կոտորածների ժամանակ, ինչպես նաև Բոգդան Խմելնիցկու հարյուրավոր հերյական համայնքների բնաջնջման պահին, երբ փրկվածներից մեկը գրեց,--«Աստված, ե՛՛ր վերջապես կգա վերջին հրաշքների ժամանակը: Յույց տուր մեզ հրաշքները՝ ինչպես Եգիպտոսից ելքի օրերին»:

Իոսիֆ Փլավիոս գրում է, որ 100 տարի երկրորդ տաճարի փլուզումից առաջ, երբ հռոմեացիները խիստ ճնշում էին Հուդեային, հայտնվեց Թեոդոս մեսսիան, նա հավաքում է հուդաներին Հորդանան գետի մոտ՝ հավաստիացնելով, որ գետը կտեղատվի, չի կատարվում, հռոմեացի զինվորները ձերբակալում են դրան ու բանտարկում:

Մեկ այլ Եգիպտացի հերյա 30.000 հավաքեց իր շուրջը, բերեց Չիթապտոդի սարի մոտ, հավաստիացնելով, որ Երուսաղեմի պարիսպը կփլվի իր առջեւ: Նորից չկատարվեց, հռոմեացի զինվորները բանտարկեցին:

Մեկ ուրիշն էլ հավաքեց ժողովրդին տարավ աննպատ, որտեղ հռոմեացի զորքը դրանց կոտորեց:

Մեկ ուրիշ մեսսիա էլ Երուսաղեմի անկման ժամանակ հավաքեց ժողովրդին տարավ

այրվող տաճար՝ “հրաշքի հետ հանդիպման”, բոլորը հրկիզվեցին այնտեղ:

Հինգերորդ դարի կեսերին Կրիտ կղզում մի նոր մեսսիա Մոշե հերյաներին հավաքեց, հավաստիացնելով, որ ծովի վրայով քայլելով կգնան Սուրբ Հոդ: Դրա ազդանշանով բոլորը գցվեցին ծով ու խեղդվեցին:

11-րդ դարի վերջին՝ մեկ ուրիշ մեսսիա հերյաներին հավաքեց, ասելով խաչակիրներին կոլոնակայեմբ. ըստ հաշվարկի՝ Խազարիայից, փախստականներ հյուսիսից և Իգրոելի անհետացած 10-ը սերունդները կհասնեն ու կջարդենք դրանց՝ խաչակիրները բոլորին կոտորեցին:

12-րդ դարում Եմենում, երբ արաբները գոռով հերյաներին իսլամացնում էին, մի նոր մեսսիա հերյաներին հավաստիացնելով, որ եկել է մեսսիայի ժամը և պետք է ունեցածը քաժանել աղքատներին՝ այդպես էլ արին: Երբ արաբ թագավորը նրան ձերբակալեց ու հարցրեց ինչու դա արեցիր, նա պատասխանեց, թե Աստծո կամոք էր: Իսկ այն խոսքին, թե կարող ես ապացուցել, մեսսիան պատասխանեց այո, կտրեք իմ գլուխը և ես կենդանի կմնամ: Գլուխը կտրեցին ու նա մեռավ: Բայց մինչև հիմա աստղներ կան, որ նրա հոգին շուտով կհամբարձվի ու կգա:

Ջարմանայի համընկմամբ 1648թ նախօրոք հայտնված էր որպես մեսսիայի ժամանման տարի: “Չոհարի” մեջ գրված էր, որ այդ տարին հերյական տոմարով աշխարհի արարումից հետո 5408 թվականն էր և բոլոր ընդգետնյա բնակիչները կհամբարձվեն, քանզի ասված է, - “այդ տոնական տարին ձեզանից ամեն մեկը կվերադառնա իր քախտին”:

Ցնցումը ահավոր էր, բայց այն չվերցրեց մեսսիայի սպասումը, այն համարվեց “մեսսիայի ծննդյան տանջանք”, Գոգի ու Մագոգի արշավանք:

Իբր Երուսաղեմի տաճարի քանդման տարեդարձի՝ 1626թ. ալ ամսի 9-ին, ըստ Կրկական հաշվարկների պետք է ծնվեր մեսսիան: Դա Իգմիր քաղաքում ծնված Շաբտայ Յվին էր:

Հերյական ծեսով նախնին պետք է լիներ Եղյա մարգարեն: Գազայից 20 տարեկան ինչ որ Նաթան ասեց, որ Եղյայի հոգին իր մեջ է տեղակայվել և հայտարարեց, որ մեսսիան դա Շաբտայ Յվին է: 1665թ հերյական նոր տարվա օրը սինագոգում նա որպես Դավիդի հոռից՝ հայտարարեց իրեն մեսսիա: Աշխարհի բոլոր ծայրերից այցելեցին հերյաները ամենաթանկ նվերներով: 14 սեպտեմբերի 1666թ թուրքական սուլթանը լսեց, կանչեց դրան իր մոտ և նա դարձավ Մախմետ Կալիգի-Բաշի անունով նվիրյալ մուսուլման:

Սարոնիկում, Ֆրանսիայում, Իսպանիայում, Գերմանիայում համարյա միաժամանակ հայտնվեցին Մեսսիաները:

20-րդ դարի սգբին Սալոնիկում գործում էր Շաբատայական սեկտա “դեյնմե”/թուքքեբեն՝ շուտ տված/ անունով, 10-15 հազար անդամներով: Իրենց համարում էին ուղղափառ մուսուլման, միայն իրար մեջ էին ամուսնանում, բայց գաղտնի Շաբատայ Յվի ու հուդայապաշտ էին: Արգելում էին վրեժը, բազմակնությունը, ամուսնալուծությունը և սպիրտային խմիչքը: Սեկտայի ամեն անդամ ուներ երկու անուն, մեկը ներկա կյանքի, մյուսը դրախտի համար: Նրանք բոլորը ալ ամսի 9-ը տոնում էին իրենց ուսուցչի՝ Շաբատայ Յվիյի ծնունդը:

ՈՒ այսպիսի տխՄԱՐ կենդանիներից ծնվեցին արյունաբքու Հայգարմասպան Երիտթուրքերն ու Քեմալ Աբաթուրքը:

Արդո՞ք այսպիսի անասունը կհասկանա, որ հազարամյակների քաղաքակրթությունը հրկիզել ու քանդում տալ չի կարելի, չի կարելի քաղաքակրթության սկզբնաղբյուրը վերացնել, այն պատկանում է ամբողջ մարդկությանը, այն մարդկության սրբությունն է:

Ո՛Չ, ՉԻ ԿԱՐՈՂ, մտածելն այդ մասին անգամ անիմաստ է: Այդ թշվառը հավատարիմ է միայն փողին ու պոռնկությանը, պաշտում է փողի Աստծուն՝ Մամոնային, պոռնկության Աստծուն՝ Եհովային, դաժանության Աստված Մաբաուֆին:

ԱՄՔՈՂՋ ՍԱՐԴԿՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՍՈՒՆՔԸ ՀՔՐՅԱՆՆԵՐԻ ՀԱՆՂԵՊ

(Հըրյական հարցերի հանրագիտարան 27 հրատ. Գերմանիա)

1170ն.թ.ա. -Թափառաշրջիցի գողեր: Թալանեցին Եգիպտոսը՝ փախան:

722թ -Ասորեստանի Սարգոն 2-ը անուղղելի ալյասնոված ջիւղներին կոտորեց

598թ -Ասորեստանի Նաբախոդոնոսորը կոտորեց և տեղահանեց հրեշներին

7-րդ դար -Դավթի աստղը: Այսինքն.Ֆալլոսը ընդունեցին համահոտային պաշտամունք

539թ -Պարսիկները գրավեցին Բաբելոնը (հուդայական պետության չի եղել)

5-րդ դար -Հուդաները սկսեցին օգտվել արամեական (հին Հայկական) տառերից

397թ -Սկսում են գրել թորան: Մովսեսը դարեր առաջ արդեն մահացած էր:

356թ -Ամալեկ Ամանը հրամայեց լրիվ բնաջնջել հուդաներին

332թ -Ալեքսանդր Մակեդոնացին փրկեց ջիւղներին: Ընկան Էլենների տակ:

3-րդ դար -Էսֆեր Մանեֆուն քրմի աշխարհառչակ գիրքը՝ «Հուդաներին մեկուսացնել»:

168թ -Էպիֆան 4-րդ Անտիոքը գերեց հուդաներին

78—70թ -Պաղեստինը Հայաստանի տակ (հուդայական պետություն չի եղել)

70թ -Հռոմը գրավեց Պաղեստինը (Հուդայական պետություն չկար)

65թ -Պոմպեյը հուդաներին գերեց տարավ Հռոմ

43մ.թ.ա. -Կասսին (Հռոմի) տուրքը չվճարելու համար հուդաներին վաճառեց ստրկութ-ն

6թ. մ.թ. -Պաղեստինը դարձավ դատախազական Հռոմեական տարածք

38թ. մ.թ. -Ալեքսանդրիայի հուդայական կոտորածները

67թ -Հռոմը հուդայական կոտորած կաղմակերպեց

135թ -Հռոմը նորից հուդայական կոտորած կազմակերպեց

305թ -Էլվիրի քրիստոնական ժողովը արգելեց հուդաների հետ հացի մատել

325թ -Նիկեայի տիեզերաժողովում Քրիստոսին ճանաչեցին Աստված

335թ -Բյուզանդիան արգելում է հուդաներին Երուսաղեմում աղոթելը

395թ -Պաղեստինը Բյուզանդիայի տակ (հուդայական պետություն չկար)

5-րդ դար -Միշնայի և Գեմարի հիման վրա սկսեցին գրել Թալմուդը

423թ -Անտիոքում քրիստոնյա երեխային խաչելու համար հուդայ. կոտորած

438թ -Ֆեոդոսիա 2-ը «հակահուդայական կողմը» հրատարակեց

468թ -«Աշխարհի քանդման տարի» Պարսիկները սինագոգները ավերեցին

472թ -Ֆեոդոզ 2-ը (Իրան) քրմերին սպանելու համար հուդաներին կոտորեց

500թ - «Հինավուրձ» Թալմուդը ավարտեցին

525թ -Յեմենում վերացրին հուդայականությունը որպես պետական կրոն

531թ -Յուստինիանը սուտ երդվելու համար հուդ. բերեցիստուկ կանոնակարգի

614թ -Իրակլիի հրամանը Բյուզանդիայում հուդայիզմը արգելելու մասին

626թ -Դոգորեթու 1 Էդիզար Գալիայում արգելեց հուդայիզմը

628թ -Մուհամեդը Հայբեր օազիսում հուդա հմուտներին գաղափարապես հաղթեց

629թ -Պարսկաստանին աջակցելու համար Բյուզանդիան հուդաներին կոտորեց

637թ -Խալիֆ Օմարը գրավեց Պաղեստինը

850թ -Խալիֆ Մուքաֆաբիլը հուդաներին դեղին շոր ստիպեց կապել

879թ -Ալստամբ Չինացիք Գուանչժում հուդաներին կոտորեցին

927թ -Առաջին հուդաները Կիեւում

965թ -Ռուս իշխան Սվյատոսլավը վերացրեց Խազարների հուդայական կրգանաթը

986թ -Խազարների կրգանաթի հուդաները եկան Կիև համոզելու ընդունել հուդաիզմ

1003թ -1-ին հուդայական կոտորածները Կիեւում

1012թ -Մայնցի հուդայական կոտորածը

1029թ.. -Երուսաղեմում կային 50 հուդա (հուդայական հանրագիտարան)

1066թ -Գրանադայում մուսուլմանները կոտորեցին բոլոր հուդաներին

1099թ -Խաչակիրները հուդաներին հրկիզեցին Երուսաղեմում

1113թ -Գրին: Սվետոպոլկ 2-րդ: Ռուսիայում գրանցված 1-ին կոտորածը:

- 1113թ -Կիեւ: Վլադիմիր Մոնոմախ՝ վերջ կոտորածներին, ջիուդ. արտագ. Լեհաստան
1127 -Հրաման. ժողերին վտարել Ռուսիայից, բայց ոսկին ու արծաթը խլել
1127թ -Հուդաները Կալչինում, հյուսիսային Խոնում
1142թ -Հրաման. ժողերին վտարել ինչպես Մեծառուսիայից՝ այնպես էլ Փոքրառուսիայի քաղաքներին
1144թ -Նարվիչ (Անգլիա) Եվրոպայում 1-ին հուդայական կոտորածները
1147թ -Վյուրցբուրգում ռետուալի պատճառով հուդայական կոտորած
1150թ -Հուդաները Լեհաստանում
1182թ -Բլուա (Ֆրանսիա) Խաչակիրները բոլոր հուդաներին կոտորին
1190թ -Անգլիայի հուդայական կոտորածները
12-13դ. -Գերմանիայում սկսեց ձեռավորվել իդիշ լեզուն
1211թ -Ֆրանսիայից Երուսաղեմ տեղափոխվեցին 300 ռաբբիններ
1212թ -4-րդ Լաստերանի տիեզերածորովը հուդաներին դեղին հագնել ստիպեց
1220թ -Էդուարդ 1-ինը հուդաներին վտարեց Անգլիայից
1236թ -Ֆուլդիի հուդայական կոտորածները (Ֆրիդրիխ 2-ը լրիվ չթողեց կոտորեն)
1241թ -Ֆրանկֆուրտ-Մայնի հուդայական կոտորածները
1242թ -Լյուդովիկ 9-ը այրեց 12 կառք Թալմուդ և Թորա
1243թ -Բեռլինում հուդաներին այրեցին կրակի վրա
1246թ -Ինսկենտի 4-րդ Պապը արգելեց ուժով կնքել հուդա երեխաներին
1251թ -Բելա 4-րդը թույլատրեց հուդաներին ապրել Հունգարիայում
1255թ -Հունգարիայում երեխայի սպանության համար 91 հուդա դատապարտվեց
1262թ -Լոնդոնում քաղաքացիական պատերազմի ժամ-կ 700 հուդա կոտորեցին
1264թ -Բոլեսլավ 5-ը (Լեհ. Կալիշի երեխաներին արտոնություն տվեց)
1267թ -Մոշե Բեն Նահմանը Երուսաղեմի 2000 բնակչի մեջ գտավ 2 հուդա
1280-86 -Գրվեց Չոխարը («ժնագույն») հուդա կաբալիստների հիմնական գիրքը
1290թ -Էդուարդ 1-ը Անգլիայից վտարեց բոլոր հուդաներին
1298-99 -Գերմանիայում 140 հուդայական համայնք կոտորեցին
1301թ -Եգիպտոսում մամլյուկները հուդաներին դեղին հագնել ստիպեցին
1306թ -Ֆիլիպ գեղեցիկը Ֆրանսիայից վտարեց հուդաներին
1309թ -Իոհան 2-դ հերցոգը Հոլանդիայում պատսպարեց հուդաներին
1333թ -Բադրադի սինագոգները հրկիզվեցին
1322թ -Չմեթարկվելու համար Ֆրանսիայում հուդայական կոտորածներ
1348թ -Գերմանիա, Ֆրանսիա, Բոհեմի, Լեհաստան: Հուդաների կոտորած՝ չումա
1349թ -Հուդաների վտարումը Սաքսոնիայից
1380թ -Սլովակիայի հուդայական կոտորածը
1391թ -Կարլոս 6-ը վտարում է ջիուդներին Ֆրանսիայից
1391թ -Սեվիլիում (Իսպանիա) հուդայական կոտորած
1392թ -Լյուդվիգ Բավարիացին հուդաներին անձի տուրքի պահանջ դրեց
1394թ -Կառլոս 6-ը վտարում է հուդաներին Ֆրանսիայից
1420թ -Հուդաների վտարումը Վիենայից (Ավստրիա) և Լիոնից (Ֆրանսիա)
1428թ -Հռոմի Էդիկտ Պապը արգելեց հուդաներին նավերով տեղափոխելը
1430թ -Հուդաների վտարումը Սաքսոնիայից
1438-39թ -Հուդաների կոտորածը Մայնցում, Օգսբուրգում: Հուդաները Մարոկկոյում
1442-46թ -Վերին Բավարիայի, Նիդերլանդների, Բրանդենբուրգի կոտորածները
1462-83թ -Մայնցի և Վարչավալի հուդայական կոտորածները
1474թ -Սեհովիի (Իսպանիա) հուդայական կոտորածը
1475թ -Տրիդենտի հուդայական կոտորածը երեխայի սպանության համար
1481թ -Սեվիլիում 1-ին ինկվիզիցիայի դատարանը: Հուդաներին հրկիզեցին:
1492թ -Հուդաներին վտարեցին Իսպանիայից և Բուլղարիայից
1493թ -Գրենադայի Ֆերդինանդ Արագոնսկին վտարեց 120.000 հուդա: Թորքվենտան
1495թ -Մեծ կնյազ Յագելոնովտարեց հուդաներին Լիտվայից
1496թ -Նեապոլի ջարդը: Մանուել 1-ը վտարեց հուդաներին Պորտուգալիայից

- 1498թ -Նավարրայի և Նյուրինբերգի կոտորածները
- 1504թ -Լիսաբոնի 1.400 հուդաների կոտորածը
- 1510-15թ -Բրանդենբուրգի, Պրուսիայի, Գեմույսի հուդայական կոտորածները
- 1516թ -ՎենետիկումՋեստո Նուովո, Ջեստո Վեկիո:Այստեղից էլ Գեստո անվանումը:
- 1517թ -Բոգդան Խմելնիցկու Ռեկրաիմայի հուդայական կոտորածները
- 1522թ -Երուսաղեմում 500 հուդա ընտանյոք և 150 անմարդ հուդա էին ապրում
- 1528թ -Աուտոդա (Մեխիկո) հրկիզեցին 3 գաղտնի հուդայի
- 1532-33թ -Մանտուայում հրկիզվեց կարալիստ Շլոմո Մոլիոնին: Նեապոլի ջարդերը
- 1540-41թ -Իտալիայի, Նեապոլի, Պրագայի հուդայական կոտորածները
- 1550-51թ -Գեմուայի, Բավարիայի կոտորածները և արտաքսումը
- 1556թ -Պավել 4-րդ Պապը հուդաներին դեղին հագնել ստիպեց
- 1563թ -Իոհան Ահեդը Պոլոցկում չկնքվող 300 հուդաների խորտակեց
- 1593թ -Կիլմենտ 8-րդ Պապը հուդաներին իր նստելավայրերից վտարեց
- 1614թ -Ֆրանկֆուրտ-Մայնի հուդայական կոտորածները
- 1619թ -Յարի հրամանը՝ «հուդաներին Կիեւում մեկ օրից պվել մնալ չի կարելի»
- 1623թ -Կրիստիան 4-ը (Դանիա) հրավիրեց հուդաներին
- 1629թ -Ֆիլիպ 4-ը վտարեց հուդաներին Պորտուգալիայից
- 1642-66 -Աբբաս 2-ը գոռով հուդաներին մուսուլմանացրեց
- 1648թ -Անգլիայում հուդաները հեղափ.ծիսականորեն սրպանվեց Անգլիայի թագ
- 1649թ -Համբուրգի հուդայական կոտորածները և արտաքսումը
- 1654թ -1-ին 23 հուդաները Նոր Ամստերդամում (Նյու-Յորք)
- 1669թ -Հուդաներըվտարվեցին Ավստրիայից
- 1679թ -Յեմենիցվտարեցին հուդաներին
- 1727թ -Եկատերինա Մեծի հրամանը հուդաներին Ռուսիայիցվտարելու մասին
- 1738թ -Պետերը. հրկիզվ. սպաՎոզմիցինը և հուդա Բոլդիս Լեյբովը: հուդ. էր ընդունել
- 1743թ -Ելիզավետա Յարը բոլոր հուդաներին վտարեց Ռուսիայից
- 1744թ -Սլովակիայի, Մորավիայի, Բոգեմիայի հուդայական կոտորածները
- 1749թ -Վիլնյուսում հրկիզվեց լեհ գրաֆ Վալենտին Պոտոցկին /հուդայիզմի պատճ/
- 1768թ -Ռեմայում հայդամականների կոտորածը՝ 20.000 ջհուդ
- 1780թ -Խասսիդիզմի 1-ին հրատարակությունը
- 1789թ -Հուդա Բաստիլիայի գրավումը ծիսակ-նորեն սպանվեց Լյուդովիկոս 16-ը
- 1782թ -Իոսիվ 2-ի (Ավստրիա) հրամանը հուդաներին հանդուրժելու մասին
- 1787թ -Ղրիմի խանություն ջհուդների գրավումը
- 1791թ -Ֆրանսիայում հուդաներին հավասարազորության մասին հրահանգ
- 1795 -Ռուսիայում գծվեց ջհուների հնարավոր ապրելատեղերը
- 1796թ -**Ֆրանկֆուրտ-Մայնում հուդայական բանկ**(այստեղից պարբերաբար վերելք)
- 1796թ -Ֆրանսիական զորքերը Իտալիայում ջարդեցին բոլոր գետոները
- 1801թ -Հուդա-մատնական դավադրությամբ հուդա Պելենը Պավել 1-ին խեղդեց
- 1803թ -Բռնագրավվեցին Չերկեսիայի ջհուդները
- 1804թ -9.12. Դերժավինի (նախարար) առաջարկությամբ հուդաներին ազգանուն տվին
- 1812թ -Բռնագրավվեցին Բեսարաբիայի 20.000 ջհուդներ
- 1821թ -1-ին հուդայական կոտորածը Ռուսիայում՝ Օդեսա
- 1825թ -Հուդա (բժիշկ Վիլլե, Վոլկոնսկի, Ստոֆռեգեն)Թունամահեցին Ալեքսանդր 1
- 1825թ** -ԱՄՆ Մորդենհայ ՆուսիդՆյազարայի հուդայական պետ-ն**«Ալաբաաո»**
- 1826թ -Նիկոլայ 1-ի հրամանով 252 հուդավտարվեցին, մնացին 26-ը
- 1827թ -Ռուսիայում մտցվեց ջհուդ երեխաներին 25 տարով բանակի հրահանգ
- 1828թ -Բռնագրավվեցին լեռնային ու վրացական ջհուդները
- 1828թ -Հրաման Լեհաստանի ջհուդներին Ռուսիա չթողնել
- 1828թ -Օրենսգիրք Ռուսիայում ջհուդների մասին
- 1835թ -Հատուկ Դրույթ ջհուդների մասին
- 1837թ -Մեծ Բրիտանիայում թույլատրվեց հուդաներին բարձրագույն կրթության
- 1843թ -Նյու-Յորքում հիմնվեց «Բիել Բրիտ» հուդայական միությունը

- 1844թ-Ռուս. հրաման կազալների ցրման մասին, գրկել իրավար. անձ լինելուց
- 1853-75 -11 հատորանոց հուդայական պատմության հրատարակումը
- 1856թ -50.000 զորահավաքից (25 տարով) հետո հրաման ջիուդ Ռուս բանակ չվերցնել
- 1858թ -Լայոնել **Ռոսշչիկով** դարձավ 1-ին ջիուդը Բրիտանական պառլամենտում
- 1859թ -Հրաման Ռուսիայում 1-ին գիլդիայի ջիուդ առևտրականներին քաղաք թողնել
- 1861թ -Հրաման Ռուս գիտական աշխատող ջիուդներին քաղաքում ապրել թողնել
- 1862թ -Բեռլինում հրատարակվեց Թորայի 1-ին ռուսերեն հրատարակությունը
- 1865թ -Ռուսիա հրաման ջիուդ արհեստավորներին քաղաքում ապրել թողնել
- 1868թ -Բրիտ. պրիմեր մինիստր դարձավ Բենջամին Դիզրայելին՝ հակահուդա էր
- 1868թ -Բռնագրավվեցին Բուխարայի ջիուդները
- 1869թ -Վագների «հուդաները և երաժշտությունը» հակահուդայական գրքույրը
- 1870թ -Ռուսիայում հրաման վերջ ժիդերի իրավունքների արտոնություններին
- 1871թ -Օդեսայի հուդայական կոտորածը: Մոսկվայում 1-ին սինագոգը
- 1879թ -Գերմ. լրագրող Մարրը 1-ին անգամ օգտագործեց հակասեմիտիզմ տերմինը
- 1881թ -Հուդաները ռուս. սպանին Ալեքսանդր 2-ին: Սկսվեց ջիուդ. կոտորածները
- 1881թ -Իսպանիայի կառավ-ը Ռուսիայի ջարդերից հետո հուդաներին հրավիրեց
- 1882թ -Թուրք ընդունեցին օրենք արել. Եվրոպայից հուդանե-րին Պաղեստին
- 1882թ -Հակասեմիթ. միջ. կոնգրեսը Դրեզդենում դիմեց քրիստ. պետ «ժրջյանների պատճ. մահվան դատապարտված լինելու» մանիֆեստով
- 1882թ -Փեթախ Թիբլի հիմնումը (Պաղեստինում 1-ին հուդայական ավան)
- 1884թ -Նիժնի Նովգորոդի հուդայական կոտորածը (Ռուսիա)
- 1886թ -Հակասեմիթների կոնգրես Բուխարեստում
- 1887թ -Ռուսիայում հրաման՝ քվոտա ժիդ ուսանողների
- 1891թ -Ալեքսանդր 3-ի հրամանը 28.000 հուդաներից 20.000 Մոսկվայից վտարելու
- 1896թ -Վիեննայում հրատարակվեց Թեոդոր Հերցլի «հուդայական պետություն» գիրքը
- 1896թ -Վլ. Խավկինը (հուդա) ստացավ հակաշումային պրեսարատ
- 1903թ -Քիշինյովի հուդայական կոտորածը (49-մահ, 586-վիրավոր, 1500-թալան. տուն)
- 1905թ -Ռուսական Մանիֆեստից հետո 64 քաղաքներում հուդայական կոտորած
- 1906թ -Բելաստոկի և Սելդցի հուդայական կոտորածները
- 1906թ -Ռուսիայի 1-ին պետ. դումայի 478 պատգամավորներից 12-ը հուդա էին
- 1907թ -Ռումինիայի գյուղացիական ալեկոծումները՝ տուժեցին հուդաները
- 1909թ -Թել-Ավիվի հիմնումը
- 1881-1914թ-Ռուսիայից արտաքսվել է 1.7 միլիոն ժիդ
- 1914-1918թ -1-ին աշխարստի 500.000 ջիուդ Ռուսիայի սահմանամերձից կենտր. շրջան
- 1917թ -Ռուսիայում բոլոր հակահուդայական օրենքների լուծարման դեկլարացիա
- 1917թ -Անգլիայում «Պաղեստինում հուդայական պետություն ստեղծելու» դեկլ-ցիա
- 1917թ -Լուի Դեմբից Բրայդայսը (հուդա) Վիլսոնի հրամ. գերագույն դատ. անդամ
- 1918թ -Ֆ. Շալյասկինը 1 անգամ Մոսկվայում կատարեց «խատիկվա» սիոն. հիմնը
- 1920թ -Վերին Գալիլեյում արաբները հարձակվեցին հուդաների վրա
- 1920թ -Սան Ռենդյում Պաղեստինի մանդատը հանձնեցին Մեծ Բրիտանիային
- 1921թ -Թել Ավիվի 1-ին քաղաքապետը՝ Մեիր Դիզենգոֆը (ջիուդ)
- 1921թ -Մոսկվայում 1-ին իդիշով թատրոնը
- 1922թ -Ռուսիայում զանգվածային միգրացիա սկսվեց դեպի խոշոր քաղաքներ
- 1924-28 - Հուդաների 4-րդ հոսքը Պաղեստին
- 1929թ -Խեբլոնի արաբները կոտորեցին ամբողջ հուդա համայնքը /67 ջիուդ/
- 1929-39 - Պաղեստինի 5-րդ հուդայական հոսքը
- 1933-45 - Հուդաների հոլոքոսթ՝ 12 տարի. 3 միլի. 5 օր:
- 1934թ -Խաբարովսկի կոչյում Բիրիբեյջանի ստեղծումը (Ստալինի հրամանով)
- 1938թ -Հռոմի Պիյ 12 Պապը քննադատեց կաթոլիկներին հակասեմիտիզմի համար
- 1941թ -Բաբին Յար (Ռվերսինա) ֆաշիստները կոտորեցին 33.7 հազ. հուդա
- 1942թ -Գերմանացիները Ամստերդամում հուդաներին դեղին կապեր կապցրին
- 1945թ -Կրակովյան ջիուդական կոտորածները

1946թ -Լեհաստանի Կելցե քաղաքում ամենադաժան ջիոդական ջարդերը
 1947թ -ՄԱԿ-ը որոշեց Պաղեստինում երկու պետություն կառուցել
 1948թ -Հուդա տեռորիստները հարձակվեցին Դեր-Յասին արաբ գյուղի վրա
 1948թ -ԱՄՆ-ը և ՍՄՀՄ-ը ճանաչեցին Իսրայելը
 1948թ -Հուդաները Երուսաղեմում սպանեցին ՄԱԿ-ի միջնորդ շվեդ Ֆ. Բեռնարտսին
 1949թ -Առաջինը ՍՄՀՄ-ում մասայական հակահուդայական ակցիա
 1949թ -Կենեսեր ընտրեց I-ին Իզրոելի նախագահ՝ Հայմ Վեյցմանին
 1949թ -Մարդահամար Իզրոելում՝ 713.000 հուդա, 69.000 արաբ
 1950թ -Յեմենից տեղափոխվեցին Իզրոել 50.000 հուդա
 1950թ -Իսրայելց տեղափոխվեցին Իզրոել 110.000 հուդա
 1952թ -ՍՄՀՄ-ում գնդակահարվեցին հակասովետական մի խումբ հուդաներ
 1953թ -Թունավորեցին հուդաները Ստալինին
 1953թ -«ՍՄՀՄ-ում վնասակար բժիշկների ձերբակալումը»:
 1953թ -ՍՄՀՄ-Իզրոել կապերի խզումը
 1956թ -Իզրոելի զինվորները Քաֆր-Քասեմում գնդակահարեցին 49 անմեղ արաբ
 1962թ -Երուսաղեմում կախեցին Ադուֆ Էյֆմանին, Ռեյխ-ի գործիչ
 1963թ -Փակվեց վերջին հուդայական գերեզմանոցը Մոսկվայում
 1964թ -Հռոմի պապ Պավել 6-ը մեկնեց Երուսաղեմ
 1965թ -Դամասկոմ կախեցին Իզրոելի շալիտն Կոհենին
 1967թ -6 օրյա պատերազմը: 416 Եզիպտական ինքնաթիռ կանգնած տեղում պայթ.
 1968թ -Սուրոտ տոնին մի արաբ նոնակով սպանեց 7 և վիրավորեց 40 հուդա
 1972թ -28-րդ Միոն կոնգրեսը որոշեց օգնել Իզրոելին բոլոր պարագաներում
 1973թ -4-րդ Արաբա-Իզրոելական պատերազմը
 1975թ -30-րդ ՄԱԿ-ը 3379 բանաձեռով սիոնիզմը ընդունեց որպես «Ռասիզմի տեսակ»
 1980թ -Կենեսեր ընդունեց Երուսաղեմի «Անբաժան մայրաքաղաք» օրենքը
 1987թ -Իստիֆազի սկիզբը (Պաղեստինցիների ապստամբությունը)
 1990թ -Անդիժանում ուզբեկները կազմակերպեցին հուդայական կոտորած
 1991թ -ՄԱԿ-ը հերքեց 3379 բանաձեռը սիոնիզմի մասին
 1992թ -Բուենոս Այրեսում պայթեցրին Իզրոելի հյուսիսառևանգը
 1993թ -Իզրոելը ինքնաթիռով Հայաստանից հանեց հուդաների իբր երրորդը՝ 350 հոգի
 1994թ -Խեվրոնում հուդա Բարուխը գնդակահարեց 39 վիրավորեց 100 խաղաղ մուսուլմ
 1994թ -Պաղեստինցի Ռեադը պայթեցրեց 8 և վիրավորեց 52 հուդա
 1994թ -Ս. Պետերբուգում հուդայական գերեզմանոցի 185 տապանաբ. ավերում
 1994թ -Բուենոս Այրեսում պայթացրին 98 հուդա
 1994թ -Լոնդոնի Իզրոելի հյուսիսառևանգը պայթացրին –34 վիրավոր
 2008թ -Վրաստանի ընդիմությունը I-ին անգամ խոսեց նախագահի ոչ վրացի լինելուց
 2009թ -Մումբայից աղորեջանցիները հուդաների վրա հարձակվեցին
 2009թ -Եվրոպայի 8-ը երկրներում հակաիբրայական ցույցեր

Անշուշտ՝ ծայրահեղ դժվար է ամտարբեր նայվածքով ուղղեկցել դաժանագույն փաստեր:
 Բայց, ամբողջ մարդկությունը սխալ լինել չի կարող: Ուրեմն ի՞նչն է պատճառը:

Չմոռանանք ամենաանմարդկային ջիոդական սկզբուքը՝ «Չկա ճշմարտություն՝ կա ամենաթողություն»: Պատճառը անբարոյականությունն է, խաբերությունը, գողությունը, պռնկությունը, դաժանությունը, այլասեռությունը, այլասերությունը, տեղեզոնիան, հեղափոխությունները կազմակերպելը, պատերազմ հրահրելը, մահաբեր չուման տարածելը:

---Ինչո՞ւ է մարդկությունը ջիոդի հանդեպ միշտ ընտրել ծայրահեղ տարբերակները, մի՞թե հնճարավոր չէր լեզու գտնել, համոզել, վերադաստիարակել:

--Ո՞չ, ապացուցել է պատմությունը: Իսկ այսօր Աշխարհը կանգնացրել են անընթացելի գլոբալ կոտորածների առջե՜ս՝ համոզվում ես, որ իրոք, բացի ծայրահեղականից՝ իրենք չեն թողել ուրիշ ոչ մի այլընտրանք տարբերակ:

ՀԲՐՅԱՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ ՄԵԿՆԱԲԱՆՈՒՄՆԵՐ ՀԱՆՃԱՐԵՂ ԴԵՄՔԵՐԻ ԿՈՂՄԻՑ

Ետովա (Հրեական Աստված)—Հրեյաները մի գարշելի, արվամոլ ժողովուրդ են: Նրանք «Սողոմոն տերեր և Գոմորի ժողովուրդն են»: Հրեյաները մեղավոր ժողովուրդ են, բարձված անօրինակություններով: Չարագործների հոտ, մահապարտների զավակներ:

Մավառի (Հրեական Աստված)—Հրեյաները փորքից մեծ յուրաքանչյուրը տրված է շահին և հոգետրականից մինչև մարգարե գործում են ստով: Բայց ամաչու՞մ են այդ գարշանքներից՝ ոչ: Ոչ ամաչում են, ոչ էլ կարմրում:

Հին կտակարան—Հուդայական վտանգը՝ բեռի սարսափ է: Փորձությունը կգա, բայց վիշտ նրան աշխարհ բերողին:

Մոհամմադ— Ինձ համար անընթանելի է, որ մինչ այսօր ոչ որ չվտարեց այդ կենդանիների, որոնց շունչն անգամ մման է մահվան: Չի ոչնչացնի արդյոք ամեն որ մարդակեր կենդանիներին, որոնք մարդու են մման:

Վատտիկան—Հրեյա ժողովրդին տվեց «կովառնի» (սոսկայի) գնահատականը, որը Լեհաստանի հրքյա, Հռոմի Պապ Իոհան Պավել 2-րդը ջնջեց մատչանում, բայց հաջորդ Պապը՝ Գերմանացի Բենեդիկտ 16-ը վերականգնեց և համարեց անթույլատրելի քայլ թեկուզ Հռոմի Պապի կողմից:

Պյոտր 1-ին—(1672-1725)-Ես գերադասում եմ իմ երկրում տեսնել մահմեդականներ ու հեթանոսներ, քան հրքյաներ: Մրանք խաբեբաներ ու սպեկուլյանտներ են (վաշխառուներ): Դրանք չեն ստանա բնակվելու և գործելու թույլտվություն: Չմայած իմ տնօրինություններին, դրանք ջանում են իրագործել այդ հասկությունները դառնալու լիիրավ իմ պաշտոնյաններին կաշառելու միջոցով:

Ժան Ֆրանսուա Վոլտեր—(1694-1778)Հրեյաները ոչ այլ ինչ են, քան զագրելի ու բարբարոս ժողովուրդ, որը երկար ժամանակ միավորել է զգվելի շահամոլությունն մի ատելության հետ, որ տաժում է այլ ժողովուրդների հանդեպ, որոնք նրանց հանդուրժում են և որոնցով իրենց հարստանում են:

Բենիամին Ֆրանկլին—(1706-1790)Որ երկրում բնակվում են հրքյաներ, անկախ նրանց քանակից, ցածրացնում են տեղաբնակների բարոյականությունն ու ազնվությունը: Մեկուսացնում են իրենց, բայց չեն ծուլվում: Եթե մենք սահմանադրական կարգով դրանց չվտարենք ԱՄՆ-ից, ապա տասից ավելի քիչ տարում դրանք կտարածվեն մեծ քանակով, կհասնեն վերենները և կփոխեն մեր կառավարման ձևը: Եթե մենք դրանց չմեկուսացնենք, ապա տասը տարուց մեր ժառանգները կաշխատեն դրանց դաշտերում, իսկ իրենք գրասենյակներում ձեռքերը կսեղմեն: Ես զգուշացնում եմ ձեզ, եթե դուք հրքյաներին մեկընդմիջ տչացառեք, ապա ձեր ժառանգները կանիծեն ձեզ ձեր գերեզմաններում:

Ջորջ Վաշինգտոն—(1732-1799)Միանգամայն ցավալի է որ ոչ մի պետություն, ավելի հին քան մերը, հրքյաներին չգսպեց որպես հասարակության ժանտախտ ու մեծագույն թշնամի, որոնց առկայությունը դժբախտացնում է Ամերիկան:

Ջորջ Վաշինգտոն—«Հրեաները՝ դրանք հասարակության չումա են, հասարակության մեծագույն թշնամիները, որոնց ներկայությունը ցավոր Ամերիկան երջանկացրել է»:

Մարշալ«Ես երկրպագում եմ կուռքին», - այսինքն նա երկրպագում է մեռած հուդայական խաբեբա Հիսուսին, որին քրիստոնյաները իրենց անգիտակցականությամբ կոչում են «Քրիստոս»

Մարկ Տվեն-Ամեն ազգ ատում է մեկ ուրիշի, բայց բոլորը միասին ատում են հուդաներին
Նապոլեոն Բոնապարտ—(1769-1821)Հրքյաներին պետք է դիտել որպես ազգ, բայց ոչ որպես կրոնական խմբավորում: Դրանք ազգ են մեր ազգի մեջ: Ամբողջ գյուղերի սեփականությունները հափշտակվում են նրանց կողմից, նրանք վերականգնել են ճորտատիրությունը, նրանք սեւ ազդավների երամներ են: Հրքյաների պատճառած աղքատությունը մեկ հրքյայի պատճառածը չի, այլ ողջ ազգի էության հետեւանքն է: Դրանք ինչպես մորեխը, լափում են Ֆրանսիան: Հրքյաները ամենամողկալի հանցագործ ցեղ են:

Ֆերենց Լիստ—(1811-1886)Կգա պահ, երբ բոլոր քրիստոնյա ազգերը, որոնց մոտ հրք-

յանքն են ապրում, կոնեն դրանց հանդուրժելու կամ վտարելու հարցը: Այս հարցը իր նշանակությամբ նույնքան կարևոր է, որքան հարցն այն մասին, թե ուզու՞մ եք ապրել, առողջությու՞ն թե հիվանդություն, քա՞նտ թե ազատություն, սոցիալական հանգիստ՞ թե մշտական հուզմունք:

Հենրի Ֆորդ—(1863-1947)Հսկողության ենթարկեք 50 հերյական ամենահարուստ ֆինանսիստներին, որոնք պատերազմներ են հրահրել իրենց շահույթների համար և պատերազմները կվերանան: Հուդաները հարդ են, արտասովոր և զարհուրելի: Նրանք ծնում են միմիայն բշնամանք: Նրանց հուսալի և ամենասիրելի գենը՝ կաշառքն է: Այսօր չկա մի այնպիսի երեսույթ, ինչպիսին է հակասեմիտիզմը, ավելի շուտ գոյություն ունի հակագոյիզմ կամ հակադիոտոլայիզմ: Հուդան միշտ բողոքում է որ իրեն ճիշտ չեն ներկայացնում: Հուդան միշտ անմաքուր խաղ է վարում: Բոլոր հուդայական գործարար հնարքները անխիղճ են: Պատերազմը դա հուդաների համար բերքահավաք է:

Լեոն Մայմոն—Հուդաների կրոնը՝ դա շովինիզմն ու նացիոնալիզմն են:

Ռիմստոն Չերչիլ—Կարիք չկա չափազանցելու հերյաների դերը բոլշևիզմի արարման և Ռուսիայի հեղափոխության գործում: Ավելին, ոգեշնչման և շարժման գլխավոր ուժը բխում էր հրեա առաջնորդներից: Խորհրդային հիմնարկներում հերյաների գերակշռությունը զարմանալի էր: Միաբեկական համակարգն իրագործվում էր հերյաների և հերյուսիների միջոցով: Նույնպիսի դիվային հանրահայտության հասան հերյաները Հունգարիայում, երբ այնտեղ ղեկավարում էր հերյա Բելա Կունը:

Արդֆ Հիալեր—Բոլոր զգացմունքների և ազդեցությունների մեջ հուդան հասկանում է միմիայն ֆիզիկական ազդեցությունը:

Արդֆ Հիալեր—Պաշտպանելով ինձ հերյաներից, ես պայքարում եմ ի Աստծո գործի:

Արդֆ Հիալեր—Չի կարելի պատկերացնել արիական կրոն, որտեղ չկա մահից հետո կյանքի նախատիություն: Թալմուդը իր հերթին նախատեսված է ոչ թե անընչիքիմյան կյանքին նախապատրաստվելու, այլ այս կյանքում գործնականորեն լավ կացության՝ բքելով ապագայի վրա:

Վենեդիկտ 13-րդ 1450թ—Մոլորությունը, փառամոլությունը և թալմուդի սխալները այդպես էլ թույլ չտվեցին հերյաներին իմանալ ճիշտը:

Թեոդոր Հեքսլ—Արդի քաղաքական սիոնիզմի հայրը.--“Երբ մենք խորտակվում ենք, վերակերպվում ենք հեղափոխական պրոլետարիատի, երբ բարձրանում ենք, աճում է մեր դրամապանակի ահավոր ուժը”:

Թեոդոր Հեքսլ(Քաղաքական սիոնիզմի առաջնորդ)—Ռուսական սիոնիստների մեջ է հուդայական ժողովրդի կյանքի գլխավոր ուժը:

Իմանուիլ Կանտ—Հերյաները վաշխառուների ցեղ են:Նրանք խաբում են մարդկանց, ովքեր իրենց կտուր են հատկացնում՝ «Գնորդին թույլ տվեք թաքնվի» կարգախոսով:

Մագնա Կարտ—Այդի կին և որբեր, ահա թե ինչի էին հավակնում հերյա վաշխառուները

Դավիդաուն— Վաշխառությունը, դա հերյաների կողմից քաղաքացիներին օգտագործելու և ոչնչացնելու միջոց է:

Ֆոմա Ավվինսկի փիլիսոփա 13 դ.—Չի կարելի հերյաներին թույլատրել ունենալու այն, ինչը ստանում են վաշխառությունից, նրանց հարկավոր է ստիպել աշխատել այնպես, որպեսզի նրանց հերիքի միմիայն ապրուստի համար, փոխարենն ոչինչ չանելով դառնան անտանելի քծիբներ:

Մենեկալ 1-ին դար Հռոմ— Հերյան աշխարհի ամենահանցագործ ժողովուրդն է:

Ռիլյան Պրինն—Ես անիծում եմ Կրոմվելին, որ թույլ տվեց հերյաներին վերադառնալ Անգլիա՝ այս վաշխառուներին, սրիկա խաբեբաներին, դրամահատներին:

Տաքիտ—Իրար մեջ հերյաները ազնիվ են և ընդունակ են կարեկցության, իսկ մնացած մարդկության համար նրանք վերաբերվում են բշնամու տառնությամբ:

Մարտին Լյութեր—ԱՇԽԱՐՀԸ ղեկավարում է դեռ և որ մարդիք պետք է պայքարեն նրա իշխանության դեմ:

Մարտին Լյութեր—Երբեք արեւը չի լուսավորել ավելի արյունաբքու և ոխերիմ մի այլ ժողովրդի,որը փայփայում է այլադավների վերացման և խեղատելու գաղափարը: Ինչքան մոտիկ է հերյաներին Էսֆիրի գիրքը, որը բացահայտում է նրանց արյունախմությունը,

ոխերմականությունը և ավագակային հույսերի ախորժակը:

Միջազգային լրատվություն--Ամեն տարի 500.000 կանայք մինչև 30 տարեկան, հերյակվան մաֆիայի օգնությամբ վաճառվում են արեւելյան եվրոպայից արեւմուտք և Բոգոտէ:

Ջոզեֆ(հերյակվան պատմագետ)--Բացի վաշխառուներից, հերյաները հայտնի են որպես «վարկերի հավաքող»: Այն պետություններում, որտեղ նրանք գերիշխում են, վարկերը գերազանցում են մի քանի անգամ:

Լեոն Մայմոն--Հուզանների կրոնը, դա ազգայնամոլությունն է:

Մովսես--Եթե հերյան գնում է ուրիշ երկիր, նա այնտեղ չպետք է կին վերցնի:

Գարրի Տրումեն (ԱՄՆ նախագահ)--Հիսուս Քրիստոսը չկարողացավ հերյաներին գոհացնել, քանի դեռ նա երկրի վրա էր ապրում, ինչպես կարելի է մտածել, որ ինձ մոտ կստացվի:

Բարոն Մոմտեֆֆորեն (սիոն առաջնորդ)--Մինչև մեր ձեռքերում չլինի ամբողջ աշխարհի մասնույր, ինչ որք երազում եք իզուր է: Մենք պետք է լինենք աշխարհի բոլոր լրատվական միջոցների պարոնը, կամ ունենալ նրանց վրա այնպիսի ազդեցություն, որպեսզի կարողանանք կուրացնել և մշուշապատել ժողովուրդներին:

Լեոն Լեյխ/սիոնիստ/--Ֆիզիկական խիզախությունը միշտ եղել է հուդայական բնավորության պատահականություն և ոչ բնավորության էլեմենտ:

Լեոն Լեյխ--Եթե հերյային այդքան երկար ժամանակ չեն տվել այն, ինչը իրավունքով պատկանում է նրան, ապա նա պահանջում է ավելին քան պետք է:

Բարոլի (մասոն հիմն.)--պետք է օգտվել և օգտագործել ժողովուրդների հայրենասիրական հատկությունները:

Թայմոդ--Ռաբբին Աստծո հետ մրձավիճաբանեց և հաղթեց:

Դեվիդ Դյուք--Հերյաները անհիմաստ ինքնասիրահարված ժողովուրդ են:

Չարլզ Դիկենս--Դասական հերյան միայն կարող է ոչ հերյակվան երեխաներին սովորեցնել գրադպելու գրականահատությանը և փոքր հանցագործությանը:

Դանիել Դեֆո--Բոլոր հերյաները խարդախ սրիկաներ են:

Միխայիլ Դոստոևսկի--«Ժողերը կխորտակեն Ռուսիան»:

Մանունա/հրեական պատմիչ/--Մովսեսը ամուսնացավ Դպտուհու հետ և դարձավ Դպտեցի:

Ջորջանո Բրունո--Ժողերը ժանտախտացված, բորոտացված և վտանգավոր ռասա են, որոնք իրենց ծագումից արդեն վաստակել են արմատախիլ լինելը:

Բլավատսկայա, Բեսանթ, Բեյլի /Մասոն քիուրուիհների կարգախոսը/.

«Ավելի լավ է իշխել դժոխքում, քան ծառայել դրախտում»

«Լավ է լինել մարդ և թագավորել, քան կորչել սուրբ հոգիների դրախտում»

«Սատանան իր սպասավորների միջոցով պիտի «Աշխարհի նոր կարգը» թելադրի»:

Ելենա Բլավատսկայա -- Հերյաները հոգեւոր հաշմանդամներ են

Մարկ Ցիցերոն (մ. թ.ա. 2-րդ դար)--«Հրեաները պատկանում են մութ և հեռապրող ուժերին: Ո'չ չգիտե, թե ինչքան է թվարկվում այդ խառնախումբը, ինչպես են նրանք միասնական, ինչպիսի հզորություն կարող են ներկայացնել իրենց համերաշխությամբ»:

Տաղիտ(մ.թ.ա. 1 դար) --«Հրեաները համարվում են այն ամենի սրբապօծողները, ինչը մեզ համար համարվում են սրբազույն»:

Լյուցիլ Սենեկա (մ.թ.ա. 1 դար)--«Այս ժողովուրդը կարողացել է այնպիսի ազդեցություն ձեռք բերել, որ մեզ՝ հաղթողներին թելադրում են իրենց օրենքները»:

Կլիմենտ 8-րդ Պապ (16-րդ դար)--«Ամբողջ Աշխարհը տուժում է հրեաների վաշխառությունից, նրանց մոնոպոլիայից և խաբեբաությունից: Նրանք շատ դժբախտ մարդկանց են գցել չքավոր իրավիճակ, մանավանդ գյուղացիներին, բանվորներին և աղքատներին»:

Մորուշում Օկումա (19-րդ դար)--«Ամբողջ Աշխարհում հերյաները քայքայում են հայրենասիրությունն ու պետությունների առողջ հիմքերը»:

ՀՈՒԴԱՅԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ԲՆՈՐՈՇՈՒՄԸ ԸՍՏ ՀԵՆՐԻ ՖՈՐԴԻ

- + Հուդայական կապիտալիստները—կապիտալիստներ են համում փողի
- + “Հուդայական” պետության գեները՝ կապիտալ և մամուլ (փող և պրոպագանդա)
- + Համաշխարհային տեղեկատվական ծառայությունը ենթարկված է հուդայությանը
- + Բոլոր հուդայական գործարար հնարքները անխիղճ են
- + Հուդան միշտ անմաքուր խաղ է վարում
- + Հուդայական ռասան ծնում է ալեյի շատ թշնամանք, քան ուրիշ մեկը: Այն բացատրվում է Բիբլիայով՝ Եհովայի ամենօրը ընտրյալ ժողովրդին այն օրերին խախտման համար, որի համաձայն Աստված ուզում էր Հուդաներին սարքել մարգարեների ժողովուրդ մարդկության մեջ: Հայտնի Բիբլիայի խոսքերը, “փորձությունը կգա, բայց վիշտ նրան աշխարհի բերողին:
- + Անտիսեմիտիզմը առաջանում է հուդայի հանդեպ զգվանքի դեմքի տակ
- + Կադեթների գլխավոր բնակարանը Փարիզում է: Նրանց գլխավորը Վինվերն է՝ հուդա:
- + Հուդան միշտ հուդայական կացութաձեւին դեմ է
- + Կաշառք՝ հուդաների հուսալի և ամենասիրելի գեները
- + ԱՄՆ-ում Բարուխը լինելով Չիկագոյական Արդյունաբերության Վարչության գլխավորը, կապիտալի բարդանքների կոմիտեի միջոցով, (մախազահ՝ բանկիր Յուջին Մեներելուսն էլ հուդա), իր մեջ ընդգրկեց հետեւյալ արտոնությունները.
  1. Ամերիկացի մասնավոր նախաձեռնողների կապիտալի օգտագործման իրավունք
  2. Իշխանություն բոլոր նյութերի վրա
  3. Իշխանություն բոլոր արդյունաբերական ձեռնարկությունների վրա
  4. Իշխանություն գինվորական ծառայության ենթակա մարդկանց խմբերի վրա
  5. Իշխանություն երկրի աշխատավորության վրա«Մենք կբարձրացնենք աշխատավարձը, որը իհարկե, աշխատավորներին օգտավետ չի լինի, քանի, որ միեւնույն ժամանակ կբարձրացնենք առաջին պահանջարկի ապրանքների գները, իսկ աշխատավարձը կսարքենք լողացող: Հարկ եղած դեպքում կընդունենք անընդանցելի օրենք», - Բարուխ
- + Գործնականորեն ամեն մի հուդա պատկանում է մեկ կամ մի քանի օբյակի, գաղտնի ընկերության, միության, միաբանության (օրդեն), կոմիտեի, դաշնության
- + Ամերիկյան հրքայական կոմիտեն (1906թ.) հայտարարել է հետեւյալ նպատակները
  1. Կասեցնել աշխարհում հուդաների քաղաքացիական և կրոնական իրավունքների խախտումները
  2. Տրամադրել ամեն օրինական օգնություն նրանց իրավունքների խախտման դեպքում
  3. Բավարարել, հուդաների համար, տնտեսական, կենցաղային, կրթական հնարավորությունները
  4. Փափկացնել հետապնդումների հետեւանքները, որտեղ էլ որ այն տեղի ունենա, և տրամադրել մեղմացում հուդաներին հասած փորձանքների դեպքում
- + Այսօր չկա ոչ մի այնպիսի երեւոյթ, ինչպիսին է հակասեմիտիզմը, եթե միայն շատ թույլ և շատ փափուկ հակադիտալիզմ
- + Ոչ մի հուդա չի թաքցնի իր բավականությունը, երբ նա կհայտնաբերի, որ քրիստոնյաները ընդունում են, որ ազատական քրիստոնեությունը դա ազատական հուդաիզմի դոկտրինայի գործնական ընդունումն է
- + Հուդայական անհանդուրժողականությունը անվիճելի է, բացառությամբ այն մարդկանցից, որոնք չգիտեն հետեւյալ պատմությունը՝
  - Քրիստոնյաների կեսը երկրպագում են հրեյային, մնացած կեսը հրեյուհուն
  - Ամեն անգամ, երբ Հռոմի արեւը մայր է մտնում, Երուսաղեմի արեւը բարձրանում է
  - Հուդաները ատում են կիրակին
  - Հուդայական հասկացողությամբ ազատականությունը նշանակում է բոլոր բնագավառներում լայնածավալ բացելիություն՝ անարխիստ
  - Նրանց կրոնական իշխանությունները ներշնչել են, որ նրանք ընտրյալ ժողովուրդ

են, որ հիմնական բնիկները Բոտոներն են, կգա օրը, երբ հուդաները կդառնան բարձրագույն ռասա

- Որպեսզի (դեռ իրենց թույլ ժամանակ) հսկեն արտադրողներին, հուդաները տիրեցին արհմիություններին
- Կազալի գլխավորը դա ռաբբին է՝ առանց սինագոգի
- Հուդաները հոտեր էին, որոնց հետ Բզրոէլը չկարողացավ համաձայնությանը ապրել երկու հազար տարի առաջ: ԵՎ միանգամայն ոչ որ չմեղադրեց Բզրոէլի տասը սերունդներին հակասեմիտիզմի մեջ
- Այսօր սիոնիզմը գրավում է աշխարհի ուշադրությունը, որովհետեւ այն ստեղծում է հաջորդ համաշխարհային պատերազմի՝ Արմագեդոնի բոլոր պայմանները
- Հուդաների նպատակը քաղաքական բնույթից վեր է, այն պայքար է, որպեսզի կաշառակերները և ազդեցիկ պաշտոնատար անձինք անցնեն իրենց կողմը
- Ընչտ չի, որ հուդաները անվանվում են հուդա միմիայն կրոնի պատճառով: Հուդան մնում է հուդա, եթե անգամ նա հրաժարվի իր կրոնից
- Միայն հուդան կարող է հասկանալ հուդային, միայն հուդան կարող է մեզ փրկել հուդայից:
- Պատերազմը դա հուդաների համար բերքահավաք է:
- Աշխարհում գոյություն չունի ավելի հանելուկային, ավելի ճակատագրային, ավելի աղետաբեր ռասա, քան հուդան է:

ԴԵՎԻԴ ԴՅՈՒԲԻ ՎԵՐԼՈՒԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

+Հբրյաները բաժանվում են երկու խմբերի՝ ԱՇԲԵՆԱՉՆԵՐ և ՍԵՖԱՐԻԴՆԵՐ:

Սեֆարիդները—որոնք տարածվել են միջերկրյա ծովափի երկրներում

Աշքենագները—որոնք խազարների անկումից հետո տարածվեցին Եվրասիա

+Հբրյական հիվանդությունը՝ Tay—Sachs

+Հուդայական «գերազանցության դոկտրինայի» հաղթանակը նշանակում է բոլոր հոգեվոր, ազգային և կրոնական ավանդների վերացում

+Հուդաների մոտ սեքսը և սերը ընդհանրացված են

+Հուդաների առավոտյան աղոթքը .«Շնորհակալություն Աստված, որ ինձ ստեղծեցիր հրեա և ոչ թե ստրուկ կամ կին»

+Հբրյուհուն չի կարելի կպնել Թորային, որովհետեւ նրա մոտ դաշտան է լինում

+Թալմուդը հաճախակի է իր կանանց անվանում շլյուխա, կեղտոտ, ստախոս, ցած էակ

+Երբ հասակավոր մարդը ունենում է սեռական հարաբերություն փոքրիկ աղջկա հետ, դա կարելի է, որովհետեւ երբ աղջնակը երեք տարեկանից փոքր է, նման է ինչպես մեկը մատը մտցնի աչքը, տեսողությունը վերականգնվում է, այդպես էլ կույսությունը, երեք տարեկանից փոքր աղջնակի մոտ այն վերականգնվում է (Թորա Կետոտ 11Վ)

+Աղջնակը, երեք տարի և մեկ օրական, կարող է վերցվել որպես կին ԿՈՆՏՈՒՄԻ ճանապարհով (Եփմատ 57վ, 58ա, 60վ և սանեդորին 55վ, 69ա--69վ)

+Հուդայական ՉԼՄ-ի հզորությունը այնքան մեծ է, որ դժվար այն չափազանցացնես

+Ոչ հուդան չի կարող գերազանցել հարուստ հուդայի մոծումը, այնպես, ինչպես այնտեղ գրված է «մեկը նրա եղբայրն է» ստիխ. 25:14

+Բայցեւայնպես, եթե գոյը խաբում է Բզրոէլցուն, նա պետք է վերադարձնի հավելյալ ստացածը, քանի, որ մեր օրենքի համաձայն գոյին չի կարող հասնել այն, ինչը վերապահվում է Բզրոէլցուն (Մենցիոնիդի կողքես, գիրք 12)

+Հուդաները գոյերի հանդեպ պետք է միշտ միմիանց պահեն, որպեսզի չկորցնեն Բզրոէլի փողերը, -- Հակոբ Կաց, հուդայական գործիչ

+Հբրյաների մոտ ապրանքի ձեռքից-ձեռք պտտեցնելը գոյերի հանդեպ, գնել միայն իրենց մեծածախների մոտից, ազատ շուկան կայլանդակի,--Հունբերտ

+Հբրյաները բոլոր ժամանակների ամենագալթակղիչ գողերն են: Նրանք հասարակության թափոններ են: Մենք պետք է արգելենք նրանց կամերցիայով զբաղվել, նրանք չարաշահում են բարոյական բիզնեսի բոլոր կանոնները

✦Բազմազգային տերությունները հուղաներին հաճախ նշանակել են կառավարիչներ, որովհետև նրանք գիտեին, որ հերյաները մնացածին չեն գրա: Խղճի բացակայության պատճառով նրանք մի քանի անգամ ավել հարկեր են հավաքում: Երբ 8-11 դարերում արաբները իշխում էին Իսպանիայում, 10-րդ դարում Ֆաթիմիդի իշխումը Թունիսում, 13-15 դ. Մարոկկոյում, մոնղոլների Իրաքում իշխելուց, 16-րդ դ. Օսմանական կայսրությունում: Սա շարունակեց և 20-րդ դարում Մարոկկոյում, որտեղ Ֆրանսիացիք օգտագործում էին հերյաներին մոտովմաններին ստրկացնելու համար, Երկրորդ աշխարհամարտից հետո արեելյան Եվրոպայի սոցիալիստական ճամբարում, անգամ Իրաքում Ֆեյսալ Բագատիորի կառավարման ժամանակ: Հակասեմիթների կողմից ամենաշատ մեղադրումը հերյաններին նրանում է, որ բոլոր ժամանակներում հերյանները ծախել են բոլոր պետություններն ու ժողովրդին որտեղ ապրել են: Օրինակ Բյուզանդիայի պատմությունից՝

- Հերյական գրողներ Գեդալիա Ալոնը և Մայքլ Ալի-Յոնախը գրում են, որ Բյուզանդական իշխանությունները վախենում էին, որ հերյաները կօգնեն պարսկական զավթիչներին: Նրանց վախը անհիմն չէր:
- Շատ հերյաներ մահապատժեցին, երբ հայտնի դարձավ հերյաների ծրագրերը:
- Հերյաները համագործակցել էին պարսերի հետ 7-րդ դարի սկզբից և Սամարիտյանների հետ կռվում: Սպանվեցին 100.000 քրիստոնյա
- Երբ Բյուզանդական քրիստոնյաները վերցրին քաղաքը, հերյաներին ուժի գոռով ստիպեցին քրիստոնեություն ընդունել
- Հերյաները աջակցեցին արաբներին, երբ 636-640 թ. Բյուզանդիան գրավել փորձին
- 12-րդ դ. հերյաները աջակցում էին թուրքական օկուպացիոն բանակին
- 14-ր դ. նրանք աջակցեցին Օսմանական թուրքերի գրավումները՝ Գոստանտինապոլիսի վերջին գրավումը իրականացվեց տեղի հերյաների օգնությամբ
- Գոյություն ունեն շատ փաստեր, որ հերյաները աջակցել են Իսպանիայի գրավվումը սարածինների կողմից և նրանց մոտ աշխատել են ղեկավարողներ: Բայց այս բոլոր երկրներում մոտովմանական և քրքիտոնեական համայնքները մնում էին երկրին հավատարիմ:
- 2-րդ աշխարհամարտից հետո Դեվիդ Իրվինգը իր «Վերելք» գրքում գրում է, որ հերյաները արեելյան Եվրոպայում, հատուկ բաժիններում ունեին այնպիսի իշխանություն, որ տանջամահ արին Հունգարիայում հարյուր հազարավոր անմեղ մարդկանց, որ մարդիք հակասեմիտիզմի կոչով դուրս եկան պետության դեմ:

ՄԱՐՏԻՆ ԼՅՈՒԹԵՐ(1483-1546)

Գերմանիայի ռեֆորմացիայի առաջնորդ, աստվածաբանության դոկտոր (Հերյաների բնութագրումը)

Բոլոր հանցագործ ժարգոնի բառերը հերյայերեն են:

Ով ուզում է լինել քրիստոնյա, պետք է իր բանականության աչքերը հանի:

Սկզբում մենք պետք է հրկիզենք նրանց սինեգոգները և դպրոցները ու թաղենք ցեխի մեջ այն ամենը, ինչը չի այրվում, որպեսզի ոչ մի մարդ այլևս չտեսնի նրանցից մնացած մի քար կամ փոշի: Այդ պետք է արվի մեր Աստծո փառքի և քրիստոնեական աշխարհի համար, որպեսզի Աստված տեսնի, որ մենք, քրիստոնյաներս, չենք խրախուսում կամ հանդուրժում մարդկային կեռծիքը, հայիդյանը և պարսավանքը որդու և իր քրիստոնյաների հասցեին:

Երկրորդը, ես խորհրդում եմ, ավերել և հավասարացնել հողին նրանց ապրելատեղերը: Քանզի դրանցում են նրանք հետապնդում այն նպատակները, ինչ որ սինեգոգներում: Դրա փոխարեն նրանք կրճակվեն կտորներում և ախոռներում՝ ինչպես գնչուներ:

Երրորդը, ես խորհրդում եմ, նրանցից խել աղոթքի գրքերը, թալմուդական գրվածքները, որոնք միայն սովորեցնում են կուռքապաշտություն, ստի, հայիդյանի և Աստվածաբանության:

Չորրորդը, ես խորհրդում եմ Չեզ արգելել նրանց ռաբբիներին՝ նրանց ուսուցանելու

կյանքի վտանգի և վերջավորությունները կորցնելու վախի ներքո:

Հինգերորդը, ես խորհրդում եմ Ձեզ արգելել հերյաաներին շարժվելու մեծ ճանապարհներով:

Վեցերորդը, ես խորհրդում եմ Ձեզ արգելել նրանց վաշխառությամբ զբաղվելու, նույնպես խորհրդում եմ նրանցից խլել ամբողջ կանխիկ գումարը, արծաթը, ոսկին և դնել պահպանության տակ:

Եթե գործը կհասնի մեծ պատերազմին, ապա դրա արդյունքը կլինի ոչ թե հերյաաների հաղթանակը, այլ հերյաական ռասայի վերջը:

Ազգային մարդու համար գոյություն ունի մի դոկտրինա՝ ազգ և հայրենիք:

Կյանքը դա հերթ է մեռնելու համար, իսկ հուղաները առանց հերթի են խժկվում:

Նկարիչը, որը նկարում է երկինքը կանաչ, իսկ խոտը կապույտ՝ նա պետք է ենթարկվի ստերիլիզացիայի:

Չի կարելի փնթրել աղվես, որը հավերի հետ խաղաղություն է փնթրում, կամ կատու՝ որը մկների հետ:

Ով ուզում է ապրել՝ պարտավոր է պայքարելու, իսկ ով չի ուզում հակամարտել կյանքի հավերժ պայքարին՝ նա մեղավոր նահատակ է դառնալու:

Ով քանդում է Աստվածային գործը, նա համագործվում է Աստծո կամքի դեմ:

Ինչքան մոտիկ է հերյաաներին Էսֆիր Մանեֆունի «Հուղաներին մեկուսացնել» գիրքը, որն արդարացնում է նրանց արյունաբերությունը, վրեժխնդրությունն ու ավազակային հույսերի ախորժակները: Երբեք արեւը առավել չի լուսավորել թշնամական ու վրեժխնդիր մի ժողովրդի, որն պաշտում է այլադավանների խեղդման ու ոչնչացման գաղափար:

Ռ Ի Դ Դ ՈՒ Գ Լ Ա Ս

- Մինչև ն.թ.ա. 458 թ. Թորան գրված չի եղել, այն փոխանցվել է քերականի: Բաբբի գիտնական Էմիլ Գիրշը գրում է, «Ձեզ ասում են, որ Մովսես երբեք չի եղել»:
- Պարսկաստանը Բաբելոնը գրավելուց հետո հերյուները տեղափոխվեցին Պաղեստին: Լեվիտները հրամայեցին, իսկ պարսկական իշխանությունները ստիպեցին Երուսաղեմի բնակիչներին ընդունել Լեվիտների Բաբելոնում գրած նոր օրենքը՝ Թորան:
- 344-ին Նոեմիան Եզդրային հասկացրեց Թորայում մտցնի խառը ամուսնության արգելք
- Հաջորդ 400 տարիներին այդ ձեռագրերը պետք է թարգմանվեին հունարեն և տարածվեին:
- Իդումեյները Իսալի ցեղից են, իսկ Իսալը Հակոբի (Բարդելի) եղբայրն է, չմոռանանք, որ Ամալեկն էլ էր Հակոբի եղբայրը: Իսկ հուղաները Հուղայի սերունդն են:
- Արդյունքում առաջացան երկու կուսակցություններ՝ հեսեներ և փարիսեցիներ (հին լեվիտյան կաստան):
- Հեսեների (սադրուկեյների) ու փարիսեցիների միջև հակամարտություն շարունակվում է արդեն 2500 տարի:
- Ռուսիայի ջիդդները փարիսեցիներն են, իսկ Եվրոպայի ու Ամերիկայիները հեսեները
- Փարիսեցիները մնում են հարազատ Թալմուդի “Նշանակիր դիտորդ՝ դիտորդների վրա” շալիոնական թեզին:
- Փարիսեցիները սպասում են Դանիել մեսսիային:
- Քրիստոնյաները ասում են, որ Հիսուսը հերյա է, իսկ ռաբբիները ժխտում են:
- Թորայի համաձայն՝ հերյան պետք է ունենա հուղայական ծագում, բայց այդպիսիք չկան: Իսկ Հիսուսի ժամանակ հուղա կրոն չի եղել, եղել է Եհովայի պաշտամունք:
- Նոր կտակարանը ասում է, որ Մարիամը Դավիդի ցեղից է: Բայց ըստ նույն Նոր կտակարանի Մարիամը եկել էր Նազարեթ մարդահամարի պատճառով, այսինքն Հիսուսը Դավիդեյցի էր (Հոր կողմը չենք քննարկում, որովհետև նա Հովսեփից չէր սերած՝ հռոմեացի Պանտեռայից էր):
- Փարիսեցիները տվեցին հուղայականության վերջնական բնույթը:

ԻՍԿ ԻՆՉՊԵՍ Է ԳՆԱՀԱՏՎԵԼ ՀԲԴՅԱՆ ԱՆՏԻԿ ՇՐՋԱՆՈՒՄ

1968 թվ. ՀԿԿ առաջին քարտուղար Անտոն Քոչինյանը (ջիտղ) ժամանում է Երեւանի Մաքեմատիկական մեքենաների ինստիտուտ (Մերգելյան), նրան Հայ ինժեներները ցույց են տալիս հայտնագործություն՝ ապակյա խողովակի մեջ ֆերիտային զանգվածի հաստուկ նստեցման եղանակով ստացված մի քանի տասնյակ կիլոբայտ հզորությամբ հիշողության սարք: Հայաստանի ամենաբարձր պաշտոնյան հարցնում է, «Հիմա քանի ԿԳ գիր կարող է պահել այս ապակյա ձողիկը»: Ո՛ր այս կարգի անողնաշարը ասում են կերավ Պարույր Սեւակի նման մեծության գլուխը: Ե՛վ այսպես երկար դարեր շարունակ դրանք կրկնվել են:

Ջիտղների մակարդակի նկարագրումը այսօրվա հեղինակների կողմից մեզ՝ ժամանակակիցներին համար զարմանալի չի: Իսկ ինչ է կատարվել անտիկ շրջանում՝ կարդանք անտիկ հեղինակների նկարագրություններում:

Հեննակամ փիլիսոփայությունը ժամանակին տալիս էր իրենց էթնիկ ընտրյալությունը՝ հաջորդելով դրանց, հռոմեացիները իրենց ուժի հաշվին վերցրին ընտրյալությունը իրենց ձեռքերում: Ջիտղականությունը, որը Մովսես, Ահարոն, Հիսուս Նավին մարգարեների քաղաքամբ, որ իրենք կազատվեն ստրուկի կարգավիճակից միայն «ընտրյալ» դառնալով, ամեն կերպ պետք է տարածեն այդ գաղափարը: Իսկ գաղափարի իրականացման գիտափիլիսոփայական և ուժային հիմքեր չունեցող ջիտղները ունեին միայն մեկ ելք՝ աշխատել քանակի վրա:

Առաջին հերթին ջիտղները տարածեցին շաքաթամոլությունը՝ յոթերորդ օրը չաշխատել, խնդույքներ կազմակերպել: Իհարկե ցած հասարակությունը անմիջապես արձագանքեց, որովհետև գործի մեջ էին քաշված պոռնիկ ջիտղուհիները: Այս հասարակությունը կոչվեց շաքաթամոլներ (sebomanoi), որոնցից շատերը անգամ ընդունեցին հուդայականություն: Դրանք կոչվեցին պռոզելիտներ: Ահա թե ի՞նչ վերբերմունք է ցուցաբերում դրանց հաղեպ թողան. ԹՈՒԻՅ ԺԵ:35-38, -Շաքաթապոծության պատիժը քարկոծելով սպանելն է: ԵՐԿԲՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱՅ ԻԸ:53, -Եհովան՝ է՛գ ջիտղներին, «Երբ նեղության մեջ կընգնես՝ քո որովայնի պտուղը կուտես»:

Հաջորդ քանակային ավելացման քայլը կուսակցության առաջացումն էր: Այն առաջ եկավ ջիտղ քարոզիկներ Անանիայի և Բեռտոլենի գործունեությունից՝ ինչի հաշվին սկզբում ջիտղականությունը պառակտվեց երկու մասի՝

I. Անանիան քարոզում էր (անանիզմ բառի արմատական իմաստը), որ թլփատումը պարտադիր չի (քանի, որ պռոզելիտներից շատերը համաձայն չէին), կարելիորը ծխակատարությունների պահպանումն է: Սրանք հետագայում կոչվեցին քալականներ՝ մենշեիկներ:

II. Բեռտոլենը պնդում էր, որ Մովսեսի օրենքով առաջնայինը թլփատումն է: Սրանք կոչվեցին շատականներ՝ բոլշեիկներ:

Առաջին անգամ հերյա ժողովուրդը պառակտվեց: Ջիտղները անմիջապես վերացրին կուսակցության գաղափարը, միասնությունը վերականգնեցրին: Իսկ բոլշեիկներին կարելի էր հավաքել միջինից ցածր մակարդակի և փչացածներին, որոնք միշտ էլ մեծամասնություն կկազմեն: Սրանց ջիտղները կոչեցին ԼԵԳԻՈՆ:

Այս դաժան պատմական փորձը, որը կարող էր տանել ազգերի մասնատմանը՝ ջիտղները սեփական փորձով սովորեցին և սկսեցին կիրառել մարդկության հանդեպ:

Սա է գաղտնիքը, որ ջիտղներն են իրականացնում բոլոր հեղափոխությունները, իսկ քաղաքականագետները ասում են, որ հեղափոխություններից հետո իշխանության են գալիս խուժաններն ու տակաճները: Ջիտղները քարոզում են ժողովրդավարություն, բայց իրականում՝ մեկը լինի, որ ժողովրդին ղեկավարի: Այսպիսով սարքում են լեգիոնների քառս ու իրենք ղեկավարում: Իսկ մենշեիկները հայտնվում են փոքրամասնության մեջ ու ոչնչանում:

Ժամանակի պատմիչ Սենեկան գրում է, «Այդ հանցագործ ժողովրդի (ջիտղների) սովորույթները այնպիսի ազդեցություն էին ստացել, որ ընդունվել են բոլոր երկրներում՝ պարտ-

վածները հաղթողներին պարտադրում էին ընդունել իրենց օրենքները»:

Նույն Սենեկան գրում է, «Հրեյաները նոր մարդիք էին հեյնա-հռոմեական հասարակության մեջ», բայց չի գրում, թե դրանք որտեղից հանկարծ հայտնվեցին, որովհետև, ոչ թե ուզում էր հերքել դրանց առաջին մարդ՝ Ադամ ու Եվա լինելը, այլ ուղղակի չգիտեր», որ սրանք քրմերի կողմից գենոմոդիֆիկացված ասորիներ են, ստեղծված են ատելու մարդկությանը (Մադմոս ԿԹ:23) «Նորանց աչքերը խավարուին որ չտեսնեն, և նորանց մեջքը միշտ դողացրու», - դիմում է Դավիթը Եհովային: Իսկ ԿԹ:25-ում ասում է «Նորանց բնակարանն ավերակ լինի, և նորանց տներումը բնակող չլինի»: Այն, ինչ այսօր կատարվում է Հայաստանում:

Եվ վերջապես ոչնչացնելու մեզ՝ «Կենաց գրքիցը ջնջուին նորանք, և արդարներու հետ չգրուին» (Մադմոս ԿԹ:28):

Մի մոռացիր Հայ ազգ, որ ըստ Բիբլիայի Եհովան Հավերժ պատերազմ է հայտարարել Հայ ազգին, այսինքն այս բոլոր չարիքները առաջին հերթին Հային են վերաբերում:

Հունական և հռոմեական անտիկ պատմիչները ջիտղներին տվել են երեք հիմնական հատկանիշներ՝

1. ՀԲՐՅԱԿԱՆ ԼԿՏԻՈՒԹՅՈՒՆ (НАХАЛЬСТВО)
2. ՀԲՐՅԱԿԱՆ ԲԹՈՒԹՅՈՒՆ (ТУПОСТЬ)
3. ՀԲՐՅԱԿԱՆ ՑԱԾՈՒԹՅՈՒՆ (НИЗОСТЬ)

Ապոլոնիյ Մոլոնը գրում է, «Հրեյաները բոլոր վայրենիների (ΒΑΡΒΑΡ) մեջ ամենաքթերն են, դրա համար էլ դրանք միակ ժողովուրդն են, որոնք իրենց կյանքում ոչ մի գործնական հայտնագործություն չարեցին» (fr. 27, DR):

Նույնը գրում է Ապիոնը՝ «Հրեյաները իրենց շարքերից չտվեցին ոչ մի հիմնային և առաջադեմ մարդու՝ ոչ գործնական ողորտում, ոչ խմաստության» (APION fr. 63 DR.6):

Յեյսը ավելացնում է «Հրեյաները նշանավոր ոչինչ չեն հնարել» (fr. 88R 8):

Ավելի ուշ Ռոտտիլի Նամացիանը իր 385-386 բանաստեղծություններում գրում է՝

Բութ բորայի աղբյուր, սրտում շաբաթով սառը,

Ռէ կրոնից իրենց՝ ավելի սառը սրտով:

Ապիոնը գրում է (fr 63 CR), «Ապացույցը այն բանի, որ հրեյական օրենքները արդարությամբ չեն բացառվում ու Աստված չի մեծարում նրանց, այն է, որ նրանք իշխանություն չունեն, տարբեր ազգերի ստրուկներ են, և որ նրանց վրա է թափվում բոլոր հասկանալի դժբախտությունները»:

Յեյսը շարունակում է (fr. 88R, 11), «Նման չի, որ Աստված արձագանքում է դրանց և սիրում է մնացած ժողովուրդներից շատ, և կամ դրանք ունեցել են երկնքից տրվող բացառիկ առավելություն, կամ իրենց երկիրը ավելի երանելի է: Ամենըր տեսնում են ինչպիսին է նրանց ու նրանց երկրի ճակատագիրը»:

Ապիոնը Հրեյաներին համարում է «ԲՆԱԾԻՆ՝ USPOBԻԿՆԵՐ» (fr. 63 DR 5):

Յիցերոնը (de provinc consul V 10) հրեյաներին համարում է «Ստրկության համար ծնված ժողովուրդ»:

Յեյսը (Orig. Cels 4, 31) հրեյաներին համարում է «Եգիպտոսից փախած ստրուկներ»:

«Յուդիֆ» գրքի մեջ (14,13; 14,11) պարսիկները ջիտղներին համարում են ստրուկների ժողովուրդ:

Ամմիան Մարցելիանը (Rer. Gest 22-5, 4-5) պատմում է, «Երբ Մարկ Ավրելիյ միապետը անցնում էր Պաղեստինով, հաճախակի նրա մոտ զգվանք էին առաջացնում գարշահոտ ու դեստոնեվող հրեյաները, այնպես, որ վերջապես նա գոչեց՝ “Օօօ մարկոմաններ, օօօ կվադներ, օօօ սարմատներ, վերջապես ես ձեզանից անտաշ ժողովուրդ տեսա”»:

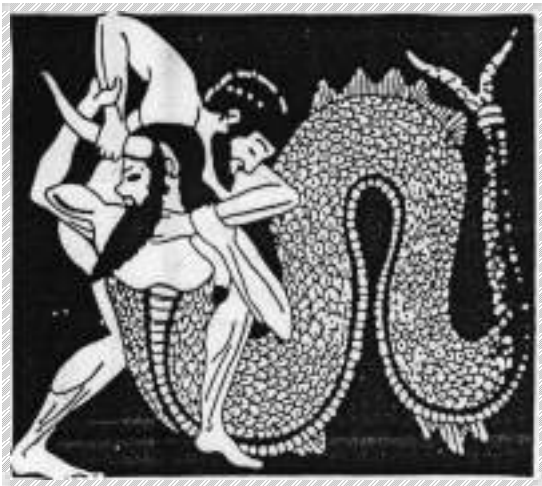
Ապիոնը (Apion, fr. 63 B 3) բացատրում է ինչու է շաբաթ կոչվում, «Այս անվանումը եգիպտական sabatosis բառից է, ինչը նշանակում է վերնաշկային բորբոք»:

Պլուտարխը (Plutarch, Anton, c,36; Tacit. Hist. V,4) բացատրում է, ինչու հրեյաները խոզի միս չեն ուտում՝ «Որովհետև դրանք հակված են գոնջությանը (Í ἀδόξα), իսկ խոզը տառապում է մաշկային բորբոքվածությամբ»:

Այս պատճառով ջիտղները մոտիկից չեն շփվել արտասահմանցիների հետ:

Կարելի է հին հունական ու հռոմեական պատմիչներից շատ ու շատ հիշողություններ մեջբերել այդ գլխապտույտ հաջողություն ապրող կենդանիների մասին, որոնք կարողացան Հայոց պետականությունը վերացնել, Եդեռն կազմակերպել, Հայի անվան տակ ապրելով՝ հային այսօր վատթարագույն կացության մեջ մխրճել, բայց ստույգ կարծիք կազմելու համար ինձ թվում է այսքանն էլ է բավական:

Չավալի է, բայց փաստը մնում է փաստ...

ԱՅ, ԱՅՄՊԵՍ Է ԳՆԱՀԱՏՎԵԼ ՀԲՐՅԱՅԻ ԱՊԱԳԱՆ ԱՆՏԻԿ ՇՐՋԱՆՈՒՄ:
Այս նկարները մ.թ.ա. 451 թվականին նկարված են հին հունական նկարիչների կողմից:

ՀԱՐՅԱՆԵՐԻ ՀԱՅՏՆՎԵԼԸ ՀԱՅՈՑ ԷՁԵՐՈՒՄ

ԿԱՄ

ՍԱՏԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅԱՆ ԲԱՑԻԸ

ԵՐԵՄԻԱ ԾԱ:27--Բիբլիայում Արարատյան (ՌԻարտու), Մենուայի, և Ասքանազյան թագավորությունները առանձին պետություններ են նկարագրված:

Ձիուդը ծրագրավորել էր հավերժ օգտվել Հայոց գեների մատակարարումից:

Հայը պետք է պահպանվեր միայն որպես ջիուդի համար գեների թարմացման դոնոր:

Խորենացին ճանաչում է նախարարական տներ, որոնց ծագումը կապում է Հայկի և նրա հետնորդների ժամանակից մինչև Վաղարշակ թագավոր՝ Խորխոռունյաց, Գնունի, Արծրունի, Մանավազյան, Բզունի, Որդունի, Վահունի և այլն, ու թվարկում Վաղարշակից հետո հաստատված Մամիկոնյան, Վարաժնունի, Կամսարական, Ամատունի, Բագրատունի և այլն նախարարական տները, որոնք նախապես գոյություն չեն ունեցել:

Առաջին անգամ հերթաները Հայաստանում հայտնվեցին Նաիրյան Արքայության ժամանակաշրջանում՝ դեռևս Լեւիտների կողմից զանգվածայնորեն բիռոբրոտների վերածվելուց առաջ՝ Առաջին Արարված մարդու տեղը Արեւի տակ զբաղեցնելու առաջնահերթ ծրագիրը իրականացնելու նպատակով: Դեռևս չար քրմերին չէր հաջողվել Հայաստանում Արարչի փոխարեն Հ(Խ)ալդի, Թեշխբա, Շիվի (Ֆալլոսի) Աստվածների գաղափարը լիովին մտցնել, Հայ ազգին դեռևս չէին հասցրել նախապատրաստել այլասեռվածներին հանդուրժել և վտարվեցին Նաիրիի տարածքից: Ահա, թե ինչպես է բնութագրվում այդ պատմությունը Բիբլիայի մեջ՝

«ԵՎ Թարան առաւ իր որդի Աբրամին և իր թոռը Առանի որդի Դովտին և իր որդի Աբրամի կին՝ իր հարսը՝ Սարային, և նորանց հետ Բաղդեացիների ՌԻ քաղաքիցը դուրս եկաւ Քանանի երկիրը գնալու համար. և եկան մինչեւ Խառան, և այնտեղ բնակուեցան: Եւ Թարայի օրերը երկու հարիւր հինգ տարի եղան. և Թարան Խառանումը մեռաւ(ԾՆՆԴՈՅ ԺԱ :31.32): Այստեղից գնում են Եգիպտոս, իսկ մնացած պատմությունը արդեն ջիուդները իրենք բացահայտ գրառել են, բացառությամբ վտարման այն հիմնական պատճառների, որոնք իրենք ընդմիշտ թաքցնում են: Այնպես, որ Բիբլիական Նոյի՝ Զրադաշտական կրոնում անբարո Աստծո պատմությունը հնարելու նպատակը ջիուդների վերաբնակեցումն էր Առաջին Արարվածների բնօրրանում՝ ԱՐԱՐԱՏՈՒՄ:

Խորենացին Ա գրքի 22-րդ գլխում տեղեկացնում է, որ Հայոց Հրաչյա Աբրան Հայաստան է բերել Բագրատունիների նախահորը՝ Շամբատին և «...ի սմանէ ասէ պատմագիրն լինել զազգն Բագրատունեաց...» (հիշեք՝ ԲԱԳ նշանակում է մայրապետական կրոնական հավատք):

Ատրեստանի Ասարհադդոն 8-րդ թագավորը մ.թ.ա. 680թ. փորագրված արձանագրությունների մեջ պատմում է մի կարելու դեպք. մ.թ.ա. 681թ. իր երկու եղբայրները իրենց հորը՝ Ատրեստանի թագավոր Սենեբերիմին (Սինաբերիք) դեմ դավադրություն են կազմակերպում ու սպանում նրան ու փախչում ՌԻարտուի (ըստ Բիբլիայի՝ Երաթա) հարավ:

Նույնը նկարագրում է Խորենացին, որ դրանք ջիուդ Սաննասարն ու Բաղդասարն էին:

Խորենացին Շամբատին համարում է «զմի ի գլխավորած Եբրայեցիոցն» ու Բագարատին նրա որդի, իսկ կաթողիկոս ջիուդ Հովհաննես Դրասխանակերտցին՝ «Նախ գԲագարատ, որ ի Շամբատայ Հրեէ էր, գորմէ համբավեն լինել յազգե Դավիթ՝ թագադիր թագրնկալութեան անձին իւրոյ գոլ հաստատէր» (Դր-25) արտահայտությամբ ուզում է ասել, որ Հայաստանում թագավորական իշխանության հասած Բագրատունիները ունեցել են թագավորական ծագում՝ ինչը թագավոր դառնալու պատմական իրավունք էր ընձայում: Բայց ոչինչ չէր կարող հաղթահարել Խորենացու կողմից տրված «Բագրատունիների ծննդյան վկայականին»: Դրասխանակերտցին՝ ինքը ջիուդ էր, դրանց էլ թագավորական ծագում է տալիս, քանզի ջիուդ թագավոր երբեք էլ չի եղել:

Տիգրան 1-ը՝ Երվանդ Սակավակյացի որդին, Պարսիկ թագավոր Դարեհի հետ միասին մ.թ.ա 440 թվ. տապալեցին մարերի պետությունը և ստեղծեցին Արեւմեյան Պարսկաստան:

տանը: Որդին՝ Վահագն Վիշապաքաղը, որ ինքն էր անձանք սպանել մարերի թագավոր Աժդահակին, որը ծագումով հերյա էր, պարտված թագավորի մերձավորներին մեծահոգաբար թույլ տվեց բնակվելու Գեղամա Աշխարհում՝ Կզնուտ գյուղում, որը հետագայում վերանվանվեց Ղարանդուղի, իսկ 1926 թ-ից Մարտունի (մարերի տուն), այն ժամանակի Սովետական Հայաստանի կոմկուսի առաջին քարտուղար՝ կասկածածին հայ Ալեքսանդր Մյասնիկյանի ջանքերով: Իսկ Աժդահակի անմիջական հարազատներին թույլ տվեց բնակվելու Տարոնում (Հայոց գրագիտության սրտում), որտեղ նրանք իրենց հոտային վարակիչ հատկությունների համաձայն, որոշ թուլամորթ հայերի ժամանակի ընթացքում, հիմնականում իրենց իգական սեռի հայտնի չարահամբավ գործողությունների շնորհիվ, պղծադավանեցին հուդայականության, այսինքն սարքեցին ջիուդ՝ ֆալլոսպալաշ /էջ 5/:

Խորենացին «Յաղագս մերոյ Արշակայ Առաջնոյ և նորին գործոց» գլխում պատմում է «Բուլղարների աշխարհից» եկած Կովկասյան մի գաղթականության մասին, իսկ Դրասխանակերտցին ավելացնում է «Յատրս տրա հատումաժեալ ռմանք ի հրեից բնակելոց ի Բուլկարս, որ ի ծործորս Կովկասու՝ եկեալ բնակէին առ ի ստորեւ Կողայ»: Այսինքն դրանք հրեաներ էին, իրենց կրոնի պատճառով հալածանքների ենթարկվեցին ու երկուսը մահացան: Այդ մասին Խորենացին միմիայն նշում է, որ «ի սմանէ նեղեալ որդիք Բագարատայ վասն զկոռս պաշտելոյ՝ երկուք ռմանք ի նոցանէ սրով կատարեցան արիաբար ի վերայ հայրենի օրինացն. զօրս ոչ պատկառեմ ասել հետեւող լինել Ամանիսան և Եղիազարեան»:

Ն.թ.ա. 201թ. Սելեւկյանների կողմից Մեծ Հայքում նշանակած Արտաշես անունով գորավարը իր օգնական Սմբատ Բագրատունու օժանդակությամբ հարձակվեց Երվանդ 4-ի գործերի վրա: Սմբատը գրավեց Երվանդաշատը և սպանեց Երվանդ Արքային: Բայց արդյունքում Ծոփքի կառավարիչը կարգվեց՝ Չարեհր: 192թ. երբ Հռոմը առաջին անգամ ոտք դրեց ասիական մայր ցամաք՝ Հայաստանը թուլացած էր ու Մեծ Հայքում 189-ին նոր Արքա կարգվեց Չարեհի որդի Արտաշես Առաջինը: ՈՒ այդ նույն Սմբատը Արտաշեսի մոտ նորից թակադիր էր աշխատում: Այս մասին գրել է Արամբերեն՝ Հայերեն, 2-րդ դարի Դարադանյաց գավառի Անի քաղաքի մեհյանի քուրմ՝ Հայ պատմիչ Օղյումպը, որից օգտվել է Խորենացին:

Հաջորդ փուլը ՏԻԳՐԱՆ Բ և ԱՐՏԱՎԱԶԴ Դ--ն.թ.ա. 34—20 թ.թ. 100.000 հերյաներ: Այս անգամ եթե Տիգրանը Երուսաղեմը գրավելուց ջիուդներին՝ մոտ 50.000 գերի բերեց Հայաստան, ապա Արտավազդը մի այդքան էլ ուղղակի տեղափոխեց Հայաստան, որպեսզի Հռոմը չկոտորեր: Իհարկե կոտորի բվերը հայտնի չեն, բայց ըստ պարսկական աղբյուրների ժամանակի պարսիկ թագավորը Արտավազդից 90.000 ջիուդ որպես ստրուկ գնեց, տեղափոխեց Պարսկաստան և բոլորին կոտորեց:

Հաջորդ փուլը դեռևս մեր թվարկության 30-ական թվականներին Էդեսիայի Աբգար արքայի մերձավոր շրջապատում պարթևների օգնությամբ ջիուդա-քրիստոնեությունը տվեցին տարածել: Սակայն հաջորդ արքան՝ Սանատրուկը, ճիշտ ժամանակին վրա հասավ, վերացրեց այն, փտարեց Աբգար Բ-ի բարեկամներին Էդեսայից, որոնք էլ նավով փախանել-անցնելով Սեւ ծովով Դրիմ, այնտեղ կառուցեցին Օղեսա/Էդեսա/ քաղաքը:

Հաջորդ փուլը 3-րդ դարում Չինաստանի միապետից գողությամբ և այլսանձուքայան պատճառով փախած հանցագործ ջիուդ Մամ Գուն-երն էին, որոնց Սասանյանները տեղափոխեցին Հայաստան՝ հետագայում վերանվանվեցին Մամիկոնյաններ:

Հաջորդ փուլը պղծված՝ ջիուդացած պարթևների հայտնվելն էր Հայոց հռչակավոր թագավորներից՝ Խոսրով Բ-ի մերձավոր շրջապատում: Անակ անունով մի ջիուդ, Մույենի ցեղից, որը և թագավորական որսի ժամանակ կազմակերպեց, մահացու վիրավորեցին Խոսրով Բ-ին: Մինչև մահանալը, ապրած երկու օրերի ընթացքում, Խոսրովը իր զինակիցներին հրամայեց սպանել իր բարեկամներին, այսինքն ծախված պարթևներին, ինչպես նաև Ամակին և մյուս հերյաններին: Ամակի չարաբաստիկ բիժը՝ հետագայի Գրիգոր Լուսամարիչը, ինչ-ինչ պատճառներով փրկվեց: ԵՎ այդ Հուդայական սատանան կարողացավ ծառայության անցնել Խոսրովի որդի և հաջորդ Հայոց թագավոր Տրդատի Բ-ի արքունիքում: Սկզբնական շրջանում նրան չէր հաջողվում թագավորին համոզելու կրոնափոխություն կատարել Հայաստանում և նա գործի դրեց ջիուդական ծանր հրե-

Պոռնիկ ջիոդները առանց պատերազմի այս բոլոր իշխանությունները զավթել էին:

Բսկ որոշ ժամանակ անց, ճիշտ այս նույն ձեռով, զբաղվելով միայն թալանով ու կողոպտուով, պետականություն երբեք չունեցած և պետականությունից բացարձակապես զաղափար չկազմող գռեհիկ վաշխառուները վատնեցին հազարամյա միակուռ Հայոց պետականությունը (Հիմա էլ ասում են, թե իբր պետականություն չկար, իրենք ստեղծեծին, բայց չկարողացան պահել):

Դա 1043 թվականն էր: Այդ ճակատագրական պահին Հայոց պետության թագավորն էր, Գագիկ 2-րդ 16-ամյա պատանի ջիոդամնացուկ վիժվածքը: Սաղանական փորձությունը օրեցօր սաստկանում էր:

Սաղանական փորձության Հաջորդ փուլը Կիլիկիայի Հայկական Թագավորությունն էր: Բուն Հայաստանում վաճառելով պետականությունը Բյուզանդիային, նույն Բագրատունիների հետնորդներ Զաքարյանները և Լուզինյանները միավորվեցին կիլիկիայում: Մուսուլմանները լսելով որ հրդյանները պետության գլուխ են բարձրացել, Եգիպտոսից մասլյուններին ուղարկեցին Կիլիկիա, որ դա երբեք էլ իրենց տարածքին չի հարել, և քանդեցին, ոտնատակ արեցին, վերացրին Կիլիկիայի պետությունը: Դա 1375 թվականն էր: Կիլիկիայի Հայոց պետության թագավորն էր ջիոդամնացուկ Լեւոն 6-րդ Լուզինյանը: Այս, քաղաքակրթությունից զուրկ, պրիմիտիվ մտածելակերպով օժտված, սոսկալի գիշատչական հատկություններ որդեգրած մի թափառաշրջիկ ժողովուրդ կործանեց հազարամյակների Հայոց պետականությունը, որը օժտված է եղել բոլոր ժամանակների ամենաբնորոշ քաղաքակրթությամբ և բարեկեցությամբ, ունենալով երբեմնի բյուր աշխարհառչակ գորավարներ:

Այդպիսի տարրական մի հոտ, առանց արժանիքների, հերոսամարտի, գորավարի, բացի գողությունից ու պոռնկությունից՝ չունենալով ուրիշ «արժանիք», աննկարագրելի դաժան ճակատագրի արժանացրեց քաղաքակրթության սկզբնաղբյուր մի ազգի, որը ուներ Քուրմ Արքաներ, հմուտ գորավարներ, անվեհեր մարտիկներ ու գորավոր բանակ: Նման է անհավատալի մի արկածի....:

Այդ աննամուս շնակերպները Ղեկավարում են և այսօր, թաքնված մեր ազգանվան ու անվան տակ:

Եթե որեւէ մի Հայի թվում է, թե պատմական, մարդկային ու ազգային ծագումնաբանական հարցերում ջիոդներին հարկավոր է ապացուցել իրականն ու իսկականը, ապա, պետք է ստիպված լինեմ հիասթափեցնել նմաններին, որովհետև ջիոդները այդ ամենը շատ լավ էլ գիտեն՝ նրանց նպատակը այն կեղծելն է ու իրենք ոչ մի պոտենցիալ ու ջանք չեն խնայում այն իրականացնելու համար՝ հակառակ դեպքում իրենք իրենց ձեռքով կստորագրեն սեփական կեղծ պատմության ու ֆիզիկական բնաջնջման դատավճիռը՝ Ահեղ Քավարանը:

Ի՞նչ կա չհասկանալու՝ Հայի հազարամյակներով փաստված պատմական տեղը Արեւի տակ չեն փորձում շահարկել մեր պատմական հարեւաններ պարսիկները, արաբները, ասորիները, հույները, հռոմեացիները, հնդիկները..., բայց ջիոդները ոչինչ չխնայելով ուզում են այն հեքիած լինեն: Այն դեպքում, երբ Արմեն, Հայ, Արարատ, Հայկական լեռնաշխարհ, Տավրոս... անվանումները իսկը հայկական են, հնագույն պատմական քարտեզների վրա կա Հայաստան պետությունը՝ իսկ Իգրոնի մասին հիշողություններ՝ անգամ հետքերն էլ չկան, ու հանկարծ ջիոդները համաշխարհային մաշտաբով ցանկանում են հերքել հենց Հայոց հնագույն պատմությունը:

Կեղծյան պատմագետները հասկանալի է այս հարցի շուրջ դիսկուսիաներ են սարքում՝ հանկարծ հաջողության հասնելու նպատակով հատուկ խառնաշփոթություն ստեղծելու համար, իսկ էթնիկ Հայ պատմագետները ինչո՞ւ-թե ուտում են ու ուտում ջիոդների տված կոտոր:

ՄՆԼԻՔՆԵՐԻ Ի ՀԱՅՏ ԳԱԼԸ ՀԱՅՔՈՒՄ

Մըրըրը--Եբրայերեն և արաբերեն նշանակում է իշխան, թագավոր կամ տեր
Մըրըր --Եբրայերեն և արաբերեն նշանակում է առաքյալ (Հիշեք Թորայից՝ Բիբլիայից
ջիւղներին առաջին պատերազմը Ամա(ը)լեկյանների՝ Հայերի դեմ և Եհովայի հայտարար-
րած հավերժ պատերազմը՝ նրանց):

Բիբլիայում կարողում ենք այն մասին, որ ջիւղները առաջին պատերազմը մղում են
Ամալեկյանների դեմ: Ի՞նչ է սա նշանակում: Բիբլիան ավելի շուտ ջիւղական ծրագիր է՝
քան ջիւղական պատմություն: Սա նշանակում է, որ առաջինը՝ այսինքն հիմնական
պատերազմը պետք է լինի Հայերի դեմ, Հայն է Առաջին Արարվածը Արարչի կողմից և նա
պետք է որպէս Արարչային սկզբունք վերանա, որպէսզի սաղանա ջիւղները կարողանան
մնացած աշխարհին տիրեն՝ չէ՞ որ իզոտէ բառացի նշանակում է Արարչի դեմ պայքար:
Հայերին՝ որպէս Արարչական ծնունդների, վերացնելուց հետո, իրենք իրենց արդեն պետք
է համարենի մե(ը)լիքներ՝ հրեշներ՝ հետև էլ թագավոր կամ իշխան է նշանակում:

Բոլոր Հայերին հայտնի է, որ ըստ ջիւղների իսկ կողմից վերագրված էպոսի՝ Սասունցի
Դավիթը սպանեց Սորա Մելիքին: Այդ ի՞նչ Մելիքներ են հայտնվել Հայաստանում, որ
նույնիսկ Հայեր են:

“Դր սուլթանական իշխանությանը 1160թ-ից հայտնի է Արգրումի Սիլիկյան պետություն-
ը: Աբբասներից Արգրումի պետության թուլացումից հետո առաջ են եկել բռնակալ
մելիքները: 1163 թ. վրացիների հետ պատերազմում էմիր Սալիկը գերի է ընկնում: Վրա-
ցիները մեծ նվերներ ուղարկելով Ախլաթի տեր և Շահ Արմենին ազատեցին էմիր Սալիկին:
1201թ. Մելքուկ Սուլեյմանը գրավեց Էրզրումը: Մելիքշահ Սուլեյմանը հաղթեց վրացինե-
րին: Երզնկայում և Քեմախում Մելքուկյան ճյուղից առաջացավ Մենգուջիեյի պետություն-
ը: Սուլթան Ալի-Արսլանը այս վիլայեթը տվեց Մենգուջ Դագիին, իսկ հետո, Ֆախրիդդին
Բահրամշահ Բին-Դավիթ բին Մենգուջին: Սրա որդի Մելիք Դավիթը անցավ նրա տեղը:
Վերջապես 1327թ. երեսուն եկավ Բենի Չոբանի պետությունը: Նրանցից նշանավոր դար-
ձավ Թիմար Դաշը, հետո Շեյխ Հասանը, հետո Մելիք Էշրեֆը (Թավրիզում սպանվեց),
հետո 1406թ. երեսուն եկավ Ալ-Կոյունլուն, որը Բալանդարի էլ էր կոչվում և նվաճեց վիլա-
յեթը: Օսմանը, որը Թիմուրին է հասնում, Ռումի քաղաքների վրա վալի նշանակվեց:
Հետագայում Իսթենդեր Բին-Կարա Յուսուֆի սպանվելուց հետո, որդին՝ Յակուբը մնաց:
Ալ-Օսմաններից սուլթան Մելիմը պատերազմելով Շահ Բամախի դեմ հաղթեց և այդ
կողմերը նվաճեց:

Նույն Դագիները առաջ եկան Կիլիկիայում: Սուլեյման Շահը քրոջը կնության տվեց
Մելիք Ահմեդ Դագիին: Մուհամմեդ Դագիին հաջորդեց որդին՝ Բադի Բասանը, եղբոր որդի
Բամախիը, հետո Ջուլունու: 1172թ. Մելքուկ Կըրք Արսլանը նվաճեց՝ Դանիշմենդների
պետությունը վերացավ” (Այսքանը «Թուրքական աղբյուրները Հայաստանի, Հայերի և
Անդրկովկասի մյուս ժողովուրդների մասին» Հայկական ՍՍՀ ԳԱ արեւելագիտության
սեկտորի թուրքական բնագրից թարգմանած 1964 թ. հատոր Բ):

Սա արդեն հերքել ընդհանրապես հնարավոր չի, քանզի գրել են այդ ժամանակի բոլոր
պատմիչները:

Այսինքն՝ մելիքները նույն Անակի, Գրիգորի, Բագրատունիների հետնորդներն են, որոնք
համարելով, որ այլեւս Հայաստանը չի կարողանա նորից վերածնվել՝ էպոսում հաղթել են
և Սասունցի Դավիթը և Սորա Մելիքը, ու սկսեցին բացահայտ իրենց անվանել Մելիքներ՝
հրեշներ կամ իշխաններ: Իսկ հրեշը դա ջիւղն է: Յավթը հայերը նույնպէս իրենց համար
օգտագործել են հրեշտակ արտահայտությունը, բայց իհարկե առանց իսկությունը գի-
տակցելու՝ հրեշտակը նույն հրեշն է:

Այնպէս, որ չտեղեկացվածների համար փառահեղված մելիքները՝ իրենց սեւ գործը
կատարած ծպտյալ ջիւղներ են, իսկ խամսա ջիւղներն նշանակու է հինգ:

Բոլորի՝ ընդ որում և Պահլավունիների մեկ Բագրատունյան տոհմի տակ հանդես գալը,
օժող Գրիգոր ՄԱԼԳեն կոչեցյալը՝ ՄԱԼ՝ ջիւղը արմատի հենքը, բացարձակապէս ոչ մի
կասկածի տեղիք չեն տալիս Հայաստանը կտակող ու վերացնող կենդանիների

ջիւղական ծագման պատկանելությանը ու սատանայական փորձության ծրագրի իրականացման փաստը:

1939-ին Բեյրութում հայերեն է թարգմանվել Մեհլիան Զադե Ռիֆատի 1929-ին լույս տեսած “Օսմանյան հեղափոխության մութ ծալքերը” գիրքը, որտեղ պնդվում է, որ Հայոց Մեծ Եղեռնի ծրագիրը ընդունվել է 1910թ. օգոստոսին և 1911թ. հոկտեմբերին՝ խալական “Հարությունված Մակեդոնիա” մատնական լոճայի մեծ վարպետ Էմանուէլ Կարաստդի ստեղծած երիտթուրքերի կոմիտեի նիստերում՝ Շոտլանդական ձեսի գրոսմայստեր Թալաթի, Էնվերի, Բեհաեդդին Շաքիրի, Ջեմալի և Նազիմ ջիւղների կողմից, որոնք մուսուլման էին ձեւանում ու գործում սոսկալի ջիւղ Ռոտշիլդի ֆինանսավորմամբ:

Հիմա ի նչն է ալեյի ճիշտ՝ խոստովանել, որ իրոք այդ սադանաների կողմից, չճանաչելով, օկուպացված ենք եղել ու շտկել դրությունը, թե ամաչելով խաբված լինելուց, կեղծյաններին հայացնելով՝ հազարամյակների Հայոց հերոսական պատմությունը ոտնատակել, Հայ ազգին նսեմացնել, ներկայացնել որպես պետությունը ուրիշներին կտակողների ու տեղիք տալ կեղծ ազնվականներին Հայ ձեւանալու, ազգին շահագործելու ու հաջորդ կտակը նախապատրաստելու:

Այսօր ոչ թե ջիւղ-կեղծարարներ՝ Լեւոն Ավդոյանի, Նինա Գարսոյանի, Ռոնալդ Գրիգոր Սյունի, Ռոբերտ Թոմսոնի, Ռիչարդ Հովհաննիսյանի, Ջեյմս Ռասելի, Պիտեր Քաուրի, Ալինա Այվազյանի, Սիմոն Փայասլյանի, Բեդրոսյանիսոված կուտն է պետք ուտել՝ այլ ուղղորդվելով անվեհեր Հայկազունի՝ բանասիրական գիտությունների դոկտոր Ալբերտ Մուշեղյանի, այդ ջիւղ կենդանիներին սատկացնող գիտահիմնավորված ջախջախիչ հարված հասցնող փաստերով՝ բացահայտ արտահայտել ջիւղների կողմից Հայի Առաջնածին Զարմ լինելու կեղծումն, Հայի անվան տակ՝ Հային օկուպացված պահելու իսկությունն ու թքելով Եհովաների ու Մամոնաների հիշատակների վրա՝ վերականգնել ու մատաղ սերնդին մատուցել Հայոց անարատ պատմությունն ու այդ ամենի կեղծարարության համար համաշխարհային ջիւղականության անխնա թափած ջանքերի պատճառները հասցնել հերոսական նվիրյալ զանգվածներին:

Այսօր ՀՀ-ում հակասեմիթական կեղծանվան տակ հակասիոնական արտահայտությունների համար ՀՀ հատուկ ծառայությունների կողմից քրեական գործեր են հարուցվում ազգանվեր Հայկազունիների հանդեպ: Հիշեցման կարգով ասեմ, որ դեռես այս հողակտորի անվանումը՝ թեկուզ հանրային և ոչ ազգային՝ Հայաստան է կոչվում: Ե՛վ այդ փորքիկ Հայաստանը՝ այն երբեմնի Մեծ Հայաստանի իրավահաջորդն է, որը կազմալուծվեց հենց այդ սիոնաջիւղական ջանքերի շնորհիվ: Իսկ, որպես պատմական կեղծանքի շտկում, այդ հատուկ ծառայությունների կողմից երբեմից գործ հարուցվել է ջիւղականության հանդեպ՝ գոնե Մեծ Եղեռնի կազմակերպման համար կամ նույն ջիւղական ավազակապետության՝ Իգորեյի կողմից այն ժխտելու համար, նույն Իգորեյի հանդեպ՝ մեր թշնամիներին՝ աղբբեջանցիներին զինելու համար կամ նույն ջիւղների հանդեպ՝ Բիբլիա-յում Ամալեկի՝ Հայի հիշատակը երկնքի տակից վերացնելու կոչի համար: Ոչ, չի հարուցվել ու չի հարուցվի միևնույն հանրապետությունը չի վերափոխվել Ազգային պետության:

Հիմա ընդամենը միաբանվել է պետք ազգային միաբանության գաղափարի շուրջ, մտածել պատմական կեղծանքի շտկման իրականացման մասին, որի միակ ու անըջանցելի արգասիքը ԱԶԳԱՅԻՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ՌԻԹՅԱՆ վերականգնում է:

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԿԵՂԾԱՆՔԻ ՇՏԿՈՒՄ

«Բազրատումիները ներկայացան Դավիթի և Սողոմոնի թագավորական հետնորդներ՝ Վաղարշ 1-ից (117-140) ստացան բակաղորի և այրուծիի ղեկավարի պաշտոնը», - Դեվիդ Լենգ (անգլիացի պատմաբան հետազոտող - «Հայեր» - էջ 167):

Հիմք ընդունելով մեծմ քերթողահայր Մովսես Խորենացու Հայոց պատմությանը Բազարատի և նրանից առաջացած հոտի ջիտական ծագման հիմքերը, նույն ծագմամբ Անակի ձեռքով Խոսրով թագավորին սպանելը, Խոսրովի որդի Գրիգորի ձեռքով 301թվ. Տրդատ թագավորին թունավորելը, քրիստոնեության բռնի տարածելն ու հաստատելը՝ ինչը և պատճառ հանդիսացավ 353 թվին տասներկու հազարամյա Հայոց պետականության կործանմանը, հետագայում, նաեւ 1021 թվ.՝ նույն ծագմամբ Բազրատումիների կազմած հետկարի համաձայն Հայաստանը Բյուզանդիային կտակմամբ Հայոց պետականության վերացնելը՝ ինչը անվերապահորեն հաստատում են Հայոց պատմիչներ Արիստակես Լաստիվերտցին, Մատթեոս Ուռեայեցին և հույն պատմիչ Սկիլիցա Կեդրինոսը, ստույգ պատմական տեղեկությունները հմտորեն մեզ փոխանցելու պատճառով նույն Բազրատումիների կողմից Խորենացու գերեզմանի պղծումն ու շիրիմի ջրատակումը, 14.01.2011թ. եկեղեցու կողմից Հիսուսի թվատված ջիտը լինելը համազգային տոնաձիսակատարության ընդունումը, հազարամյակների Հայոց պատմական փորձերին հակառակ, որ Հայոց Արքաները իրենց հարազատ Տրկիիդ երբեք չէին կտակի օտարներին ու գոնե իշխանները կառարկեին, ինչը Հայ ազգին միայն նսեմացման ու պախարակման հանգամանքի կերքի, դրա հետ միասին կրացահայտվի, թե ինչու Ռիչարդ Հովհաննիսյաններն էլ ջանք չեն խնայում Հային Հայկական Լեռնաշխարհում եկվոր համարելու, ու հանկարծ սարքվում է "Հայ Ազնվականների Միություն" կուսակցությունը, որոնք իբր Բազրատումիների սերունդներն են, որոնց ղեկավար Երեմյանի Պետական համալսարանի էկոլոգիական քիմիայի ամբիոնի վարիչ Փիրումյան Գեվորգն է, որին ես անձամբ հանդիպել եմ ու վստահ եմ ի նչ ծագմամբ ու ի նչ գաղափարակիր է, Եղեզմածորի մոտերքում ջիտերեն գրառումներով Բազրատումիների թագավորական գերեզմանոցի հայտնաբերումն ու ինչ-որ նպատակներով առատ ֆինանսավորումը, Վրաստանում արդեն ջիտը Մվանիձենների Բազրատումյաց արքունիքի կազմավորումը ու "Բազրատումիները Վրաց իշխանավորներն են ու անցել են նաեւ Հայաստան, Դավիթ Շինարարը ժամանակին գրավել է Անին" Հայերին "նոտա"-ի ներկայացումը՝ և հանկարծ որոշ պատմաբաններ ջանալով Խորենացուն որակավորել Հունադավան, հիմա էլ Բիբլիայից արտագրող, ու տեղափոխելով ավելի ուշ պատմաշրջան՝ ի նչ ընդհանուր նպատակներ են հետապնդում:

Ոչ որի այսօր արդեն չի զարմացնի Ռուսիայի իշխանությունների՝ հանձինս Վլադիմիր Պուտինի ու Դմիտրի Մեդվեդևի ծագումով ջիտը լինելու փաստը: Բայց 2009թ. հունիսի 17-ին Հոլանդիայում՝ ըստ .De Week Krantե հրատարակության տեղեկատվության BRIK (Բուզգիլիս, Ռուսիա, Ինդիա, Կիտայ) միջազգային համաժողովից հետո «РІА нОВОСТИ» թղթակցի հարցին, թե ճիշտ են արդյոք Մեդվեդևի հրեական ծագման մասին լուրերը՝ Մեդվեդևի պատասխանում է. «Ոչ, այդ խոսակցությունները չեն համապատասխանում իրականությանը: Իմ մանիկները Արամայից են, բայց ես ծնվել եմ Ռուսիայում: Ես ուզում եմ, որ բոլորին պարզ լինի՝ ես հայ եմ: Իմ մայրիկի ազգանունը Նախչիկյան է, իսկ Նախչիկ անունը ունի բուն հայկական ծագում: Հայրիկիս ազգանունը Բազրատյան է՝ նույնպես բուն հայկական է: Ես հայությունդոսանոց հայ եմ: Ես հպարտանում եմ իմ ծնողներով և հայկական արմատներով»:

Ուշադրություն դարձրեք՝ Ադանայից, Կիլիկիայից, որտեղ և Հայոց պետականությունը Բյուզանդիային կտակելուց հետո կենտրոնացան ջիտը Բազրատումիները ու ստեղծեցին Կիլիկիայի իբր հայկական թագավորությունը, արդեն համարելով իրենց՝ ջիտական պետություն: Ի նչ է ստացվում, - այն, որ մոտենում է ամբողջ մարդկության առջեւ համաշխարհային ջիտականության պատասխանատվության պահը՝ Անեղ-Քավարանը, որոշ "հայեր" ապացուցում են, որ միայն իրենք են Հայոց թագավորական տոհմի միակ

հետևողները ու իրենք էլ էթնիկ ջիոդներ են: Այդ ամենը սահուն կերպով կորոշվեցրած է նաեվ ջիոդների պատմության հետ.

- 1) Բիբլիայի Ամալեյ Ջերեդյան Հակոբը՝ Իսրոէլը Հայ է՝ ջիոդ Սավուդի սերունդն է,
- 2) Հայկյան Ասքանագների Աշքենագ վերանվանումը կրում են ջիոդները,
- 3) Ըստ Բիբլիայի՝ Եգիպտոս ջիոդները Ռիբից՝ Էդեսիայից են գնացել,
- 4) Հայոց Էպոսի գլխավոր հերոսը Դավիդն է՝ ջիոդների նախահայրը,
- 5) Հիսուսի առաքյալները առաջինը Հայաստան եկան,
- 6) Առաջինը Էդեսիայի Աբգար արքան ընդունեց քրիստոնեությունը,
- 7) Հայաստանը առաջինը 301-ին քրիստոնեությունը ընդունեց պետական կրոն,
- 8) Բագրատունիները Հայաստանի միակ արքայական ժառանգորդներն են,
- 9) Բաբելոնը կործանեցին ջիոդ խասիդները,
- 10) Հռոմը կործանեցին ջիոդները,
- 11) Բյուզանդիան կործանեցին Հայաստանից գնացած ջիոդ առաջնորդները,
- 12) Եվրոպական բոլոր հեղափոխությունները կազմակերպել են ջիոդները,
- 13) Սովետը կործանեցին ջիոդները,
- 14) Ռուսիան կործանող ակնհայտ ջիոդ ղեկավարները Բագրատունիներ են:
- 15) Եվրոպյան այսօր կործանում են ջիոդները.
- 16) Արաբական աշխարհի արյունահեղությունները կազմակերպում են ջիոդները,
- 17) Համաշխարհային ճգնաժամերը սարքում են ջիոդները,

Իսկ որեվէ մի պատմաբան իրեն պատասխանատու զգույ՛մ է արդյոք այս արհավիրքի ապագա հետեվանքների պատասխանատվության համար: Իսկ ո՞վ կկարողանա հետո համայն մարդկությանը ապացուցել, որ Հայը չի ջիոդականության ծնողը, տարածողն ու պատասպարողը: Թե, ջիոդներից այսքան տանջանքները, չարչարանքներն ու կոտորածները վերապրելուց հետո, հիմա էլ մույն ջիոդի տված կուտը ուտելով՝ իր փոխարեն համայն մարդկության դեմ պատասխան տանք ու առաջադեմ մարդկության կողմից նոր ցեղասպանության արժանանա՞նք:

Անհապաղ ու անհետաձգելի անհրաժեշտություն է՝ վերոհիշյալ պատմական փաստերի մասին հայ պատմաբանների կողմից տրված տեղեկությունները վերանայելու և պատմական իրողությունը Հայոց ապագա սերունդին մատուցելու խնդիրը:

Խորենացու կողմից Սենեքերիմ, Սանասար ու Բաղդասարների մասին տեղեկատվությունը իբրև Աստվածաշնչից է վերցված՝ դավադրված կեղծիք է: Բիբլիայում այդ մասին ընդամենը մեկ նախադասություն է գրված, իսկ Խորենացին անգամ նկարագրում է Սենեքերիմի սպանությունը նրա իսկ տան մեջ՝ Նինվեում:

Պատմագետ դր. Աշոտ Մելքոնյանը գտնում է, որ Խորենացուն որակավորել որպես Բիբլիայից արտագրող՝ համահավասար է նրան հունադավան սարքելուն: Ազգանվեր գրականագետ Ալբերտ Մուշեղյանը Սասունցի Դավիթ, Սանասար ու Բաղդասար, Չենոփ Օհան՝ որպես հայկական անուններ չի ընդունում: Եվ ո՞վ ու ի՞նչ նպատակով այդ շրջանում Աշոտը Միտին ղարժրեց Փոքր Միտը, փակեց Ագռավաքարի մեջ՝ պայմանով, որ Միտըն այնտեղից դուրս կգա, երբ զարին կառնու ընկույզի չափ՝ ինչը երբեք չի լինելու: Ընդ որում ազոավն էլ Միտրականության սուրբ սիմվոլն է եղել: Այս ողբերգական կեղծանքի բացահայտման հետ միասին կբացահայտվի նաեվ իրականությունը: Նույն Բագրատունիները 1080 թ-ից՝ սկսեցին բացահայտ իրենց Մելիքներ անվանել՝ իսկ մելիք ջիոդերեն նշանակում է իշխան: Հայ պատմաբանները այս բոլոր հարցադրումների ու դրանց գումարած Հովհաննես-Սմբատ Թագավորի ու մնացած բոլոր իշխանների կողմից 1021 թվ. Տրապիզոնում կնքած՝ Հայաստանը Բյուզանդիային կտակող հետկարի վրա, ինչը բացի Ուռնայեցուց ու Լաստիվերցուց՝ հույն պատմիչ Սկիլիցա Կիդրենոսն էլ է հաստատում՝ ինչու թե աչք են փակում: Ընդամենը կասկածածին 4-5 թագավորներ ու (972-1045թթ.) 73 տարվա տեվիդությամբ պետականության հանդեպ Հայոց 12.000-ամյա պետականության զոհաբերման փաստը եթե Հայ ազգը կընդունի որպես իր ներկայացուցիչների միամիտ արարք, ես, Հայ ազգի նվիրյալ զավակս՝ միեվմույն է չեմ ընդունի: Խնդրում եմ միայն չմոռանալ, որ 128 Հայ իշխանատուն Գրիգոր Լուսանարիչը վերացրեց՝

արդյունքում ջիտղներից բացի ուրիշ Հայ ազնվական տոհմի ներկայացուցիչ փաստորեն չունենք: Իսկ էթնիկ Հայը երբեք էլ ջիտղին չի կարողանա ապացուցել, որ Բագրատունիները Հայ են: Եթե Խորենացին ու Ուռհայեցին գիտությունների դոկտոր չեն եղել, նրանց թողած նյութերի հիման վրա տասնյակ պատմագետներ դոկտորական են պաշտպանել՝ ի նշ է, այդ մեծություններին հերքելու համար են պատմաբանները ստացել այդ գիտական տիտղոսները: Հիմա էլ թող ասեն պատմական կեղծանքի շտկման մասին իրենց հեղինակավոր խոսքը ու ապագա սերնդի մոտ համարժեք պատասխանատվության արժանանան: Ներքուստ ներկայացնում են պատմագրությունների հենքով ապացույցները.

ԱՐԻՍՏԱԿԵՍ ԼԱՍՏԻՎԵՐՏՅԻ

(Միակ ականատես պատմիչը)

- Էջ 10. 1021թ. դեկտ. “Բայց այնտեղ գրվեց Հայերի կորստյան կտակնամակը, որովհետեւ Հովհաննես-Սմբատը պատվիրել էր Պետրոս Հայրապետին, թե գրություն գրիր և կտակ տուր Վասիլ Բ կայսրին, թե «իմ մահից հետո իմ քաղաքներն ու երկիրը նրան են հանձնում որպես ժառանգություն», քանի որ ինքը թագակալ ժառանգ չունեք, որովհետեւ նրա միակ որդի Երկաթը շուտ վախճանվեց ու հոր պատվին չհասավ”:
- “Հայերի կորստյան կտակարան”,-այդպես է կոչում այդ պայմանագիրը Լաստիվերտցին: (Սա պետական դավաճանություն է Հայոց 12.000-ամյա պետականության ու Հայ ազգի հանդեպ: Յ՝այսօր Հայ ազգը տառապում է առանց պետականության, ու նորից այդ նույն ջիտղ կենդանիների ձեռքերում):
- Էջ 12. 1021թ. “Դավիթը, որը Սենեբերիմ էր կոչվում՝ իբր պարսիկներից նեղվելով իր հայրենի ժառանգությունը՝ Վասպուրականը տվեց Վասիլ Բ-ին (976-1025): Փոխարենը ստացավ Սեբաստիա քաղաքը”:
- («Հայ» իշխանը նվիրում է տարածքը Բյուզանդիային, իսկ «հայ» թագավորը կարելի է մտածել՝ տեղյակ չէր):
- Էջ 18. “Նիկիտն էլ վրաց ազնվականներին էր աքսորում Բյուզանդիա”:
- Էջ 31. “Կոնստանդին Ծիրանածինը, որ ծագումով հայ էր, մեռնելուց առաջ մի Հայ հրամայեց բերել՝ նրան նամակ տվեց. «Այս գրությունը տուր Հայոց թագավորին ու ասա, որ բոլոր հողածինների նման մահը մեզ էլ հասավ՝ հետ վերցրու քո գրությունը և քո թագավորությունը տուր որդուդ, նա էլ իր որդուն...»: Ու ինքը մեռավ”:
- (Իբր հետո այդ մարդը այդ գրությունները վաճառեց Միքայել կայսրին. Կոնստանդինը արդյո՞ք չունեք հավատարիմ ծառաներ):
- 1041-1043 – ԳԱԳԻԿ 2-րդ (18 ամյա): Վերջին Բագրատունի թագավորը: “Դրան օժեց ոմն Գրիգորը, որը հանդես եկավ որպես Սամուել, որը Դավթին էր օժել Իսրուէլի արքայանալուց”,-(Մատթեոս Ուռհայեցի էջ 58): (Սրան էլ 1043թ. Մոնոմախը տարավ Բյուզանդիա, Կարոնպեղատ և Պիզուն ավանները կալվածք տվեց, նա մնաց այնտեղ: Եթե այս կենդանին հայ էր ինչու՞ հեռավոր Կապադոկիայում վերցրեց տարածք՝ բայց չմնաց Հայաստան):
- Էջ 32. “Երբ Հռոմեաց ինքնակալը լսեց Հայոց թագավորների (Աշոտի ու Հովհաննես-Սմբատի) մահվան լուրը, Հայաստանին վերաբերող նամակը գտնելով՝ ձեռնամուխ եղավ Անի քաղաքն ու երկիրը առնելուն՝ իբրեւ իր սեփական ժառանգություն: Իսկ Հայաստանի գլխավոր իշխաններից մեկը, Սարգիս անունով, մտադրվեց թագավորել Շիրակի ու շրջակա գավառների վրա, մանավանդ, որ Հովհաննես-Սմբատի տան ամբողջ գանձերը վերցրել էր իրեն, քանի, որ մահանալիս ինքն էր խնամակալում: Բայց Վահրամը (Վահրամ Պահլավունին՝ քաջ ու տաղանդավոր գորավար. հավելված 91), որը մի հզոր, անվանի բարեպաշտ ու վեհ մարդ էր, այնպես, որ ոչ ոք չկար նրան հափասար, իր ազգակիցներով, որդիներով ու եղբորորդիներով հանդերձ, թվով մոտ 30 իշխաններ, չմիաբանվեցին նրա հետ, այլ հրավիրեցին իրենց մոտ Աշոտի որդի Գագիկին թագավոր կարգեցին իրենց վրա և հնարամտորեն քաղաք բերին”:
- («Սարգիսը Հայկազուն էր, դրա համար էլ Բագրատունիները չբողեցին նրան թագավոր դառնալ»՝ Ուռհայեցու անզնահատելի տեղեկությանը: ԵՎ ինչու՞ էր նա միայնակ խնամակալում Հովհաննես-Սմբատին՝ եթե նա գող էր և որտեղ էին արդյոք թագավորի

քարեկամ Բագրատունիները):

- Էջ 34. Գագիկը գնում է Կոստանդինուպոլիս Միքայել կայսրի հրավերով՝ Վահրամ Պահլավունին կտրականապես դեմ էր, իսկ երկիրը թողնում է ոչ թե գորավարին՝ քաջ Վահրամին, այլ Պետրոսին՝ ով գրել էր կտակը: Իսկ սկզբում Գագիկն ու Պետրոսը միասին էին գնացել Բյուզանդիա՝ Հայաստանը թողնելով անտեր:
- Էջ 35. “Այս բոլորը այն վաճառքի պատճառով”: (Այստեղ Լաստիվերտցին ի նկատի ունի Հովհաննես-Սմբատի 15 տարի Բյուզանդիայից ռոճիկ ստանալու փաստը, գրքի խմբագիր Մելիք-Օհանջանյանը ծանոթագրություն 89-ում ներկայացնում է իբր Կիրակոսի հետևյալը Միքայել կայսրին վաճառելու պատմությունը...):
- Էջ 35. 1046թ. Աննվեց Անին: (Իսկ ինչու՞ Գագիկը երկիրը թողեց հետևյալը գրող Պետրոսին: Սա չէր կարող նախորդը պայմանավորված չլինել):
- Էջ 36. Գագիկը Բյուզանդիայում ստացավ Մելիտինե քաղաքը իր շրջակա գավառներով: Իսկ նրա հետևից գնացած, նրան թագավոր օժած Գրիգոր ՄԱՐցենը, Վասակ Հոյունի որդին, «Մագիստրոս» տիտղոսի հետ Միջագետքի սահմաններում ստացավ գլուխը ու քաղաքներ, որպես հավիտենական ժառանգություն՝ “գրով ու ոսկյա կնիքով հաստատված”: (Սա էլ այն Գրիգոր Լուսավորչի սերունդ Գրիգոր ՄԱՐցե նիշխանն էր (ՄԱՐ-ջիող է նշանակում), որը հալածեց թունդրականներին, օժեց Գագիկին ու անձամբ հանձնեց Անին):
- Էջ 36. Պետրոս Հայրապետ Գետադարձն էլ դիմում է կայսրին, թե իրեն ինչ կտա, եթե Անիի բանալիները տանի իրեն հանձնի:
- Էջ 37. Գագիկն էլ այնտեղ՝ Բյուզանդիայում, ամուսնանում է Սենեքերիմի որդի Դավթի աղջկա հետ ու վայելում Մելիտինե գավառը:
- Էջ 38. Բյուզանդիան հարձակվում է, որ Դվինն էլ գրավի: Դվինի պաշտպանության ժամանակ գոհվում են Մեծ Իշխան Վահրամ Պահլավունին՝ իր որդիներով:
- Էջ 39. Հինգը տարուց թուրքերը հարձակվեցին և ավերեցին Հայաստանը՝ ոչ մի Գագիկ ու Բյուզանդիա էլ չեկան օգնության:

ՄԱՏԹԵՈՍ ՌԻՌ-ՀԱՅԵՅԻ (Նույն դեպքերի մասին)

- էջ 3. 962 թ. “Աշոտ-Գագիկին Անանիա կաթողիկոսը օժեց թագավոր: Աղվանից թագավոր Փիլիփոս՝ Վաչագանի որդի, Գուշակտակի որդի: Փիլիփոսին և կաթողիկոս Հովհաննեսին ընձաներով ճանապարհեցին Աղվանից աշխարհը, որը Թաղեոս և Բարդուղիմեոս սուրբ առաքյալների՝ Մեծ Հայքի առաջին Հայրապետների արքունիստն էր”: Երկու տարի հետո վախճանվեց Ռոմանոսը՝ մինչեւ 964 թ. կառավարեց Նիկեիոքը: (Հայոց թագավորին օժուժ են միայն ջիողները):
- էջ 5. 972 թ. Մահացավ Աշոտ-Գագիկ թագավորը:
- էջ 5. 972թ. Հովհաննեսի որդին դարձավ թագավոր: (Վասպուրականի թագավոր Սենեքերիմ Արծրունի՝ ապա Սահյի որդի, Աշոտի որդի, Դերենիկի որդի, Գագիկի որդի, որոնք սերում էին Ասորեստանցի հայրասպան Ադրամեղեցից): Աշոտը ընդվզեց՝ Բագրատունիներն ու Պահլավունիները Աշոտին դարձրին Բովանդակ Հայաստանի թագավոր, իսկ Հովհաննեսին՝ Անի քաղաքի: (Ոչ միայն վարքերը ազնվականի չեն՝ այլ մեջները գոնե մեկ հատ Հայի անուն չկա):
- էջ 7. 972թ. Այդ ժամանակ Աբասը իր ազգապետ Հայոց Գագիկ արքայի հրամանով դարձավ Կարսի թագավոր, իսկ Գուրգենը Աղվանքի: Նրանք Հայոց թագավորներից էին սերում և ենթարկվում էին Շիրակի թագավորությանը: Ամենայն հավանականությամբ «ազգապետ» քառով Ուռհայեցին արտահայտում է Շիրակի թագավորի գերադաս դիրքը Հայաստանի մյուս թագավորների նկատմամբ: Բյուզանդական պատմիչ Միքայել Ատտալիատեսը ազգապետ է անվանում Ափխազաց թագավոր Գորգիին՝ Բագրատի Հորը (էջ 298): (Այսինքն Հայկական միասնական թագավորություն չի եղել և դրանց բոլորի ազգապետը Ափխազաց ջիող թագավոր Գորգին է եղել, իսկ ամեն մի գավառ իր ջիող թագավորն է ունեցել): (Էջ 7)–Հայոց մեծ իշխան Ապիրատը, Հասանի

որդին 12.000 ծխավորներով փախչում է Դավին պարսից Ապասուար գորավարի մոտ: Իսկ Սարի իշխանը իր Ապուլջահապ, Վասակ, Սարե որդիներով անցավ Հովհաննեսի կողմը: Էջ 9 – Վասակը ասում է “Հիմա ես օտար խափշկիկն /հարձակվել էին Նիզ քաղաքի վրա/ կտամ այն նույն պարգեվը, ինչ Դավիթը տվեց Աստծուն անարգող Գողիա-թին”/Խոսքը Վասակ Պահլավունու մասին է/: (Հայի անուն չկա, սրանք ջիուդի արտահայտություններ են՝ Հայր կասեր Տիգրանի, Արտաշեսի, Հայկի... նման):

- Էջ 11. Հայոց Աշոտ Բագրատունու մոտ հավաքվեցին՝ Կասպանի թագավոր Ֆիլիպեն, Աղվանից թագավոր Գուրգենը, Կարսի տեր Աբասը, Վասպուրականի տեր Սենեքերիմը և ողջ Սասանատունը (էջ 300- հատուկ նշում է, որ բնութագրվում է Սասանի՝ ջիուդների տունը էջ 12-13): (Ոչ մի Հայ անուն չկա: Եվ հետո՝ իսկ ինչքանով էր ճիշտ պարսիկներին գցելը ու հռոմեներին պահելը, եթե դա ծրագրավորված չէր: Չէ՞ որ Բյուզանդիան էր միշտ ցանկանում կործանել Հայաստանը):
- Էջ 17. Չմշկիկը իր Աշոտին ուղղած նամակում գրում է, որ գտան Հիսուսին խոցած գեղարդը: (Որտեղից է ուրեմն Հայկական Գեղարդ տաճարի անունն ու նրա պատմությունը):
- Էջ 20. 975 թ. Բյուզանդ Վասիլը Ռոմանոսի որդին՝ կայսր: (Իսկ Անձավացյաց թագավոր Դերենիկի մոտ Ապղարիպները իրար են կոտորում՝ ոնց որ թե պետությունն ու իշխանություն չլինի և ովքեր են այդ ապղարիքները):
- Էջ 22. 977թ. Աղվանաց կաթողիկոս Հովհաննեսը, Հայոց Հովհաննես և Աշոտ թագավորները Վահանին նշանակեցին Հայոց կաթողիկոս: Սա մահացավ՝ տվեցին Ստեփանոսին՝ Սարասարի հոտից. էջ 23: (Աղվանների ջիուդական հոտը Հայոց կաթողիկոս է նշանակում):
- Էջ 25. Վրաստանի արքեպիսկոպոս Իլյարիոնը պատարագից հետո եկեղեցում թունավորում է Դավիթ իշխանին: (“Մուրք տաճարի մեջ” և “սուրբ հայրը” պղծում է իրենց իսկ իսկությունը: Այս քայլին կզնար միմիայն սրբապիղծ ջիուդը):
- Էջ 25. 986 թ. – վախճանվում է Ստեփանոսը՝ տվեցին Խաչիկին:
- Էջ 32. 1017թ. – Սենեքերիմը Վասպուրականը՝ 12 թեմաբերդ, 4000 գյուղ տվեց Վասիլ 2-ին, վերցրեց Սեբաստիան: էջ 33- “Հայոց երկիրը թագավորներից ու իշխաններից դատարկվեց”: (Հայր ինչու՞ պետք է Վասպուրականը փոխեր Սեբաստիայի հետ՝ Հայ թագավորն ու եկեղեցին էլ լռեցին):
- Էջ 33. 1022 թ. “Վասիլ 2-ը պահանջեց Անին: Գագիկի որդի Հովհաննեսը իր թուլամորթության պատճառով տվեց: Իսկ վրաց Գորգին իր երկիրը մերժեց տալ և պատերազմեց”: “Տեր Պետրոսը գնաց Տրապիզոն Վասիլ 2-ի մոտ և դրանից հետո Վասիլը համարվեց Հայոց երկրի հայրը”: (Վասիլը դարձավ Հայոց Երկրի հայրը):
- 1023 թ. Վախճանվեց Վասիլը՝ նստեց Կոստանդինը: Վախճանվեց Սենեքերիմը: Վախճանվեց Գորգին՝ նստեց որդի Բագարատը (սրանք էլ Ափիսագիայի Բագրատունիներն էին: Հետաքրքիր է սրանց մասին մեր պատմաբանները ի՞նչ կասեն՝ սրանք էլ են՞ ն Հայ):
- 1027թ. Կոստանդինը վախճանվեց, նստեց փեսան՝ Ռոմանոսը;
- 1036թ. Ռոմանոսին կինը թունավորեց՝ գառին նստեցրեց Միխայիլին: Վախճանվեց Դավիթը (Սենեքերիմի որդին՝ արդեն Սեբաստիայում) նստեց եղբայր Ատոմը: (Կայսրի կինը թունավորում է ամուսնուն և ինչ-որ մի ոմն Միխայիլ դառնում է Կայսր: Ի՞նչ կա չհասկանալու՝ պետականությունները հերթականությամբ կործանվում են՝ ծաղկում է ջիուդն ու ամենաբողոքությունը):
- Էջ 50. 1036թ. “Արեվը խավարեց: Սաստիկ երեվոյթներ: Հայոց հոգեվորականները գնացին Աղվանաց Հովհաննես կաթողիկոսի մոտ, նա ասեց, որ դա սաղանայի սկիզբն է՝ Հռովմայեցոց տակ է անցնելու ողջ աշխարհը”:
- Էջ 52. 1040 թ.- Մի քահանման գիսաստղ ետ տղայով բախվեց բազմաստեղին ու Լուսինին: Վախճանվեց Հայոց թագավոր Աշոտ Բագրատունին:
- Էջ 56. 1041թ.- Ներքեվում կարդում ենք,-“Հովհաննես թագավորը, որը 15 տարի Բյուզա-

նդ Վասիլից ռոճիկ էր ստացել՝ 1041 թ. մարտի 10-ին վախճանվեց. Աշոտի եղբայրը, Գագիկի որդին՝ Աշոտի որդու, Սմբատի որդու, Երկաթի որդու, Բագրատունյաց տոհմից: Միխայիլը եկավ Հայոց երկիր, Հովհաննեսի գրության համաձայն՝ իր մահից հետո երկիրը Բյուզանդիան էր, հրի ու սրի քաշեց՝ պահանջեց Անին: Սարգիս Հայկազնը վերցրեց գանձերը փախավ Ափիսագիս: Նա ուզեց Հայոց վրա թագավորել: Այդ բանին չհամաձայնեց Բագրատունիների տոհմը՝ որոշեցին Արարիկի Սարգիսը Հայկազն էր: Հովհաննեսի ազգապետ Դավիթ Անողիկը Աղվանից եկավ հարձակվեց Հայաստանի վրա՝ որպեսզի Գագիկը դառնար թագավոր: Հռոմեների դեմ Հայերը հավաքվեցին ու ահեղ պատերազմ մղեցին՝ Մխուրյան գետը արյուն դարձավ:՝ (Արտահայտություններից հասկացվում է, որ Պահլավունիները՝ Սասանյանների սերունդները, Բագրատունիներ էին անվանվում՝ Դավթի սերունդներն են: Որպեսզի հանկարծ Սարգիս Հայկազնը Հայաստանի թագավոր չդառնար՝ ջիւղները Աղվանքից հարձակվեցին):

□ Էջ 57 Իսկ երբ Բյուզանդիան հարձակվեց իրեն կտակված Անին պահանջելու համար, Հայերը միահամուռ՝ առանց թագավորի ահեղ պատերազմեցին և այնպիսի ջարդ տվեցին, որ Վահրամ Պահլավունի սպարապետը ստիպված էր միջամտել, որպեսզի կենդանի մնացած մի քանի հոռոմ զինվորներին թույլ տան ողջանդամ վերադառնալ իրենց երկիրը: Այս մասին պատմիչը վկայում է. Հռոմեները թողեցին գնացին՝ այլեկս Հայաստանը չպահանջեցին՝:

□ Էջ 62. 1043 թ.- Բյուզանդիայում Կոստանդին Մոնոմախը իշխեց;

□ Էջ 58. “Հայոց նախարարները հավաքվեցին տեղ Պետրոս հայրապետի մոտ, սուրբ հոգու շնորհիվ և ազգությանը Հայկազնյան, Պահլավունիների տոհմին պատկանող, իր նախահոր անունով Գրիգոր կոչվող և սուրբ Գրիգորի ազգից սերող մեծ իշխանի երամանով (որ և օծեց նրան սրբակենցաղ մեծն ՄԱՐՅԵՆ), Գագիկին օծեցին Համայն Հայաստանի թագավոր: Գրիգորը հանդես եկավ որպես երկրորդ Սամուել, որ Դավթին օծեց Իսրայելի արքա՝: 1045թ. Մարտի 9-ին Հայաստանը հանձնեցին Բյուզանդիային: Այդ արարքի համար Բյուզանդիայի իշխանությունների կողմից Գրիգոր ՄԱՐԳԵՆը մագիստրոսի կոչում ու մեծ հարստություններ ստացավ” (ՄԱՐԳԵՆը Սարգին չի կարող լինել՝ որոշեցին Այստեղ ուղակի “ՄԱՐ”՝ ջիւղներն “սուրբ” արմատի հետ է կապված, որը նմանեցնում է Դավթին Իսրայելի արքա օծելու հետ):

□ Էջ 69. 1049 թ.- “ԱՐԾՆ-ը միակ քաղաքն էր, որ Հայերի ձեռքից գրավեց սրով ու հրով: Սա դարձավ Հայոց կորստյան սկիզբը”:

ԸՍՏ ԻՈՂԱՆ ՍԿԻԼԻՑԵՍԻ

Բյուզանդիան 8-րդ դարի արաբական խալիֆի ներկայությունից սկսած մոռացել էր ջիուղականության հետ համատեղ Հայաստանի պետականության վերացման ծրագիրը: 9-րդ դարի կեսից Խալիֆը թուլացավ, նա դեկավար ջիուղների օգնությամբ Հայաստանը մաս-մաս վերանվաճեց և 100 տարվա ընթացքում վերացրեց Հայոց պետականությունը:

I. Տարոնի նվաճումը. Տարոնի վերջին իշխան Գրիգորի և նրա եղբայր Արզանեսի շահերի ընդհարումով Գրիգորը արաբներից շրջվեց դեպի Բյուզանդիա, ստացավ մագիստրոսի կոչում (հռոգ էր ստանում՝ տարեկան 10-ական լիար ոսկի և արծաթ) և դարձավ դրանց վասալը: Գրիգորի ավագ որդի Բագարատին Լեվոն 6-րդ կայսրը մագիստրոս Թեոփիլակտոսի քրոջը տվեց կնության, Ապագոնեսին՝ արոտոսպաթար Կոստանդին դստերը: Գրիգորի որդիներ Բագարատն ու Աշոտը ուզում էին տիրանալ իրենց հորեղբոր՝ Ապագոնեսի որդու՝ Թոմնիկի տիրույթներին: Թոմնիկն իր տիրույթները կտակեց Բյուզանդիային: Աշոտը նույնպես Տարոնը կտակեց և իր մահից հետո 966թ. Բյուզանդիան տիրացավ իր ժառանգությանը: Ասողիկի խոսքերով Բյուզանդիան հետկարներ էր գրում ու քաղաքական տեռորով վերադառնում սրանց: Ձիուղները առաջին հերթին Հայաստանը գլխաւորեցին՝ Տարոնը օտարացրին: Իշխան Աշոտի կտակը Հայաստանում առաջինն էր:

II. Տայքի նվաճումը: Չճշկիկ կայսրը փորձեց գեներալ տիրել Տայքին՝ ապարդյուն էր: Վասիլ 2-րդը նույնպես փորձեց, իսկ Տայքը և ամբողջ Հայքը մի մարդու նման ոտքի կանգնեց՝ ջախջախեց բշնամուն: Վասիլը ամրապնդվեց Տարոնում, սեփեռվեց Տայքի կյուրապաղատության վրա: Իշխան Դավիթը և ավագանին իշխանությունը կտակեցին Բյուզան-

դիային: 1000 թ. Վրաց արքեպիսկոպոս Իլարիոնը բինով թունավորեց ապա բարձով խեղդեց Դավթին: Գալով Իբերիա՝ Տալքը դրանք այդպես էին կոչում, Վասիլը իր տիրացած ժառանգությունում վրաց Գիորգիի հետ հաշտություն է կնքում և այնտեղից գնում է Փյունիկե իր հետ տանելով Տալքի մնացած մեծամեծ Բակուրյանին, Թեվդատին, ...

III. Վասպուրականի նվաճումը: 1016-ին օդուզները հարձակվեցին Վասպուրականի վրա, ավերեցին, “կոտորեցին զհավատացիաքս Քրիստոսի”, իսկ Անի-Շիրակը օգնության չհասավ: 1016-ին Արծրունյաց առաջնորդ Սենեբերիմը Վասպուրականը կտակել էր Բյուզանդիային՝ փոխարենը Կապադովկիայում հողեր էր ստացել: Դրա որդի Դավիթը 300 ջորի, 1000 արաբական ձի գանձերով գնաց Կոստանդնուպոլիս՝ որպես Վասպուրականը նվիրատվողի՝ նրան ցնծությունը ընդունեցին: Բայց Վասպուրականում մնացած արաբ ամիրությունները փորձեցին ապարդյուն պաշտպանել Վասպուրականը: Վասիլը ռուս վարձկանների օգնությամբ սրանց վերացրեց: Անի-Շիրակի կործանման համար սա հիսնալի հենակետ էր: Բոլոր ջիուդ կործարարները հավաքվել, համախմբվել էին Վասպուրականում՝ անգամ 1037-1041թ.թ. Բյուզանդիայի գործակալ Պետրոս Գետադարձը “ծածկարար” ապաստանվել էր այստեղ:

IV. Անի-Շիրակի (Մեծ Հայքի) նվաճումը. 998-ին Հայ-վրաց բանակը միացել և սար-սպիեցնում էր բշնամիներին: Երբ Արար Մամլանը հարձակվեց, Գագիկն ու վրաց Բագարատի որդի Գուրգենը ջախջախեցին դրանց. “Միաբան հասանեին զօրքն Հայոց և Վրաց”, - ասում է Ասողիկը: 1020 թ. Գագիկ 1-ի մահից հետո գահի համար Հովհաննես-Սմբատ և Աշոտորդինների մեջ գահակռիվ սկսվեց: Ափսոսաբար Գեորգիս փորձեց հաշտեցնել՝ չստացվեց: Երբ 1022-ին Վարդաս Փոկասի որդի Նիկեփոր Ծովիզը ապստամբեց՝ վրաց Գեորգիս և Հովհաննես-Սմբատը օգնություն ցույց տվին, ինչը ահաբեկեց Վասիլ 2-ին: Սկիլիցան ասում է, - “1021-ին Վասիլը հնազանդեցրեց Վրաստանը՝ հայերը զինված դաշինք ունեին, բայց չօգնեցին”: Սկիլիցեսը գրում է, որ վրաց Գիորգիին հաղթելուց հետո Հովհաննես-Սմբատը անձամբ Անիի բանալիները հանձնեց Վասիլ 2-ին: Դրա համար Հովհաննես-Սմբատը ստացավ մագիստրոսի պատվաստիճան, նա կայսրությունից ստանում էր “տուրս (հոռո=տարեկան 10 խոր ոսկի+10 լիտր արծաթ) և իշխանությունս ի հոռոնոց զանս հնգետասան” (Էջ 36) և նշանակվեց Անիի և Մեծ Հայքի ցմահ կառավարի, այսինքն՝ Անիի տուպարիս, գրավոր փաստաթուղթ տալով, թե “իդ” Հովհաննեսի մահից հետո համայն իշխանությունը դառնում է Հռոմեական պետության բաղկացուցիչ մասը” (Էջ 37): Սկիլիցեսը գրում է, որ Տարոնի իշխան Գրիգորը մինչև Տարոնի հանձնելը հռոգից բացի զորավարի աստիճան էլ էր ստացել՝ Հովհաննես-Սմբատը դա էլ չունեց: Հովհաննես-Սմբատի և երկու ամիս անց նրա եղբոր՝ Աշոտի մահը քաղաքական տեռորի ակտեր են: Սկիլիցեսը հետևարի իբր կորստի մասին հեքիաս չի պատմում, ասում է, որ հետևարի համաձայն Միքայել կայսրը եկավ իր Հայաստանը: Վեստ Սարգիսը տեսնելով այդ ամենը “կամեցավ թագավորել ի վերայ Հայոց”: Բայց սպարապետ Վահրամ Պահլավունին “հանդերձ իրովք ազգայցօք, որդուովք և եղբորդուովք իբրեվ երեսուն ազատօք, ոչ միաբանեցան ընդ մմա”: Սարգիսը գանձերը վերցրեց փախավ Ափխազիա: Դավիթ Անհողինը հանձն է առնում իրականացնել Բյուզանդիայի վճիռը, հրի ու սրի է մատնում Հայաստանը (Էջ 40): “1043-ին Գագիկը գալով կայսեր մոտ մագիստրոսի պատվաստիճան ստացավ, շատ եկամտաբեր շրջաններ Կապադովկիայում, Խարսխանոնում, Լիկանդոսում և այսուհետ խաղաղ ու անվտանգ կյանք ապրեց” (Էջ 42):

V. Դվինի պաշարումը 1047թվ.:

VI. Բյուզանդական վարչության հաստատումը Հայաստանում: Բոլոր կատապակները ջիուդներ էին՝ Ահարոն, Բագարատ, Դավիթ, Սենեբերիմ...: Դավիթ Անհողինի կոտորածները վկայում են այն մասին, որ այդ ջիուդ կենդանիները Հայաստանը համարում էին հավերժ կործանված:

VII. 11-րդ դարի հայազգի բյուզանդական նշանավոր գործիչ Կեկավմենոսը իր փաստագրություններով հաստատում է Իռհանն Սկիլիցեսի ճշմարիտ լինելը:

Հովհան դարդելը 14-րդ դարի ֆրանսիացի, Հռոմի Պապի կողմից ձեռնադրված կաթոլիկ եպիսկոպոս է եղել: Նա Կիլիկիայի թագավոր Լեվոն Ե Լուսինյանի քարտուղարն ու աջակիցն է դարձել և 1375թ.-ից 10 տարվա Կահիրյան բանտարկությունից հետո նրա օգնությամբ թագավորը 1384-ին ազատություն է ձեռք բերում, մեկնում Եվրոպա, Փարիզ, որտեղ և վախճանվում է 1393-ին:

Ռուբինյանները եղել են Բագրատունիների հետնորդները (էջ5): Լեվոն Ա-ի մահով վերջանում է Ռուբինյան տան արական ճյուղը՝ սկսում է Լուսինյաններին: Իսկ Ռուբինյանները ջիուղներ են (ԾՆՆԴՈՅ ԽԹ 3, ԹՈՒՈՅ ԻԶ, ՅԵՍՈՒԷԱ 12-14.):

1. 1244-ին Հենրիքը ընդունում է մոնղոլ խանի իշխանությունը ու որոշ ժամանակ գոյատևելում են: Սակայն 13-րդ դարի վերջին մոնղոլները ընդունում են իսլամ ու անմիջապես Լեվոն Գ-ին խանը գերի է տանում Բաբելոն: Մամյուկների հալածանքներն են սկսվում:

2. Դարդելը գրումէ, որ Լուսինյանները մոլեռանդ կաթոլիկներ էին ու Հռոմի պապի հետ սերտ կապերի մեջ էին: Հայերը Գվիդոն Լուսինյանին ու աջակիցներին սպանում են (գլուխ ԶԳ):

3. Գլուխ ԶԳ. «Գվիդոն Լուսինյանից հետո թագավոր է դառնում Կոստանդին Դ-ն, որը ազգությամբ Հայ էր, բայց ոչ արքայական ցեղից»: ՈՒշադրություն դարձրեք՝ Գվիդոն անունն ու «ազգությամբ Հայ էր» նշանը:

4. Կոստանդին Դ-ի մահից հետո 1363-ին թագավոր է դառնում մեկ այլ Կոստանդին, որին Հայերը սպանում են:

5. Հայերը Կիպրոսից հրավիրում են իշխան Ջեհան Լուսինյանի որդուն՝ Լեվոնին: Նա չի ցանկանում օծվել Հայոց կաթողիկոսի ձեռքով, ասելով, որ ինքը կաթոլիկ է և բոլոր հայերը պետք է կաթոլիկ դառնան: Նա անգամ իր հետ մեռնում ու կաթոլիկ եպիսկոպոս է բերած եղել (գլ ԴԳ): Գլ. ԾԶ, էջ 61. Լեվոն Ե իշխանը պատրվակին ասում է, «տեսաք, թե հայերը ի՞նչ կատարեցին մեր հորեղբայրների նկատմամբ: Այսինքն իրենք՝ Լուսինյանները Հայ չեն: Ժողովուրդն ու իշխանները գերադասում են նորից ընկնել մուսուլմանների իշխանության տակ (գլ. ԾԺԶ): Նրանք Պողոս Ա Սսեցի կաթողիկոսի համաձայնությամբ 1375-ին թագավորին հանձնում են սուլթան Մելիք Աշրաֆ Շաբանի ձեռքը: ՈՒշագրավ է Ջեհան իշխանի, թե իշխանատան անունը, ինչպիսին երբեք Հայոց պատմության մեջ չի եղել:

6. Գլ. ԾԷէջ 112, 140-141. «Սարակինոսները՝ եգիպտացիք, լավ գիտեն, որ Լեվոնը ազնվականների ցեղից է՝ Ֆրանսիայի թագավորի և քրիստոնյա այլ թագավորների արյունակիցը, որոնք Լեվոնի հզոր բարեկամներն են»: Իսկ Հայը իր պատմությունից գերազանց գիտի, որ Եվրոպայի ոչ մի թագավոր էլ Հայոց թագավորների հարազատն ու բարեկամը չի եղել: Իսկ Թորա-Բիբլիան ասում է, որ աշխարհի իշխանը դեպի է՝ ջիուղը:

1. Գլ. ԾԸ Լեվոն Ե-ն հանձնվելուց՝ դիմելով ամիրային ասում է, «...կանչել տաս բոլոր հայերին, որպեսզի տեսնեն, թե զանձն այնպիսին է, ինչպիսին որ նրանք տվել են ինձ, ես նրանց ճանաչում եմ և գիտեմ, որ նրանց մեջ կան նենգամիտ ու բանասեր մարդիկ, որոնք իմ մեկնելուց հետո քեզ կասեն, թե ես գողացել եմ զանձից և մի մասը պահել ինձ մոտ»: Միանգամայն հասկանալի է, որ թագավորը Հայ չի եղել ու Հայերի մասին խոսում է որպես այլերի ու անվստահելիների մասին:

2. Գլ. ԾԺԳ էջ 119 «Կաթողիկոսը հայ քահանաներին պատվիրում է թագավորի համար չաղոթել»: Պարզից էլ պարզ է, որ, նախ՝ եկեղեցու ոչ բոլոր քահանաներն են Հայ եղել, և հետո էլ, որ թագավորը Հայ չի եղել:

Ի տարբերության Հայոց ավանդության՝ թագավորական տուն չի եղել: Քրոջորդի, փեսա, խնամի, բարեկամ... թագավորներ են դարձել: Բոլոր թագավորները ջանացել են երկիրը ծախել՝ հիմնական մասին Հայերը սպանել են կամ ժառանգ չեն ունեցել:

Դրանց հոտի մեջ ոչ մի հայկական անուն չկա՝ միմիայն Լեվոնն է պահպանված, այն էլ փոփոխված Ղեվոնդն է, որպեսզի նմանվի իրենց լեվիտին:

**ԱՄԶ ՀԱՅԿԻ ՄԱՍԻՆ ԿԱՄ ԴԻՅԱԶՆԱՎԵՊ
(ԷՊՈՍԸ)**

Հուդեայի թագավոր Դավիթն է գրավել Հիքսոսների մայրաքաղաք Ավարիսը (Խուտ-Ութարտ Ութարտների տուն)՝ այսօրվա Երուսաղեմը Բ ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ գլ.Ե: Այդ նույն Դավիդը Հայկի փոխարեն պետք է հետազայում դառնար մեր ԱՄԶ-ի (հուն. էպոս) հերոսը:

Սասունցի Դավիթ էպոսը սկսվում է հետեվյալ կերպ. Անհավատ խալիֆն իրեն կին է առնում Հայոց Գագիկ թագավորի աղջկան՝ Ծովինարին:

Այս տողերը երկի ոչ հայկականությանն սպառնի բացահայտող են՝

- Դավիթ(դ), Խաթուն, Գագիկ, Ծովինար Հայերեն անուն և բառ չեն
- «Անհավատ արաբ» կոչել էն միայն վաղբորիստոնյաները
- Արաբական Խալիֆը եղել է 7- 9-րդ դարերում
- Էպոսը հաստատ գրված է ջիոդ Բագրատունիների ժամանակաշրջանում, քանզի 1939թ. Նշվեց Սասունցի Դավիթ էպոսի 1000-ամյակը: Իսկ Սրվանձոտյանը եղել է բանահավաք, գրող, հայրենամուկ, չնայած Գրիմյան Հայրիկի հետ մերձավոր կապերին ու եպիսկոպոս լինելուն՝ եղել է “Մեխիաչ” գաղտնի ընկերության անդամ ու հալածվել բոլոր իշխանությունների կողմից, բայց բացահայտել է էպոսի պիոծ լինելը:
- Սահակ Բագրատունին ստիպել է, որ Խորենացին առասպել գրի Բյուրասայի Ածղահակի (ջիոդ) մասին՝ նա ասել է,-«Բայց ի՞նչ ցանկություն է, որ ունես, Բյուրասայի Ածղահակի առասպելները փծում ու անհեթեթ են, կամ ինչու՞ են մեզ նեղություն տալիս պարսից անմշակ ու անճաշակ և մանավանդ անիմաստ առասպելների համար, ինչպես են նրա առաջին և անբարի բարերությունը, դեվերի նրան սպասավորելը, վրիպածին ու ստին վրիպեցնել չկարողանալը, ուսերը համբուրելը, այնտեղից վիշապներ ծնվելը...»: Այսինքն ի սկզբանե ջիոդը երագել է Հայոց էությունը իրենց հետ կապելը:
- Սանասարն ու Բաղդասարը արտագրված է թորաբիրիայից, որտեղ տեղեկացված չի Սանա գավառի հիմնադիրներն են՝ երբ ջիոդը ունի 3.000 տարվա պատմություն իսկ Սասունը՝ 23.000 տարվա:
- Մեծ Միերը կենակցում է Սյրա Մելիքի կնոջ հետ՝ ծնվում է կրտսեր Սյրա Մելիքը: Բացարձակ անմտություն՝ իրենց կովի հորթը միշտ էլ իրենցն է եղել, բայց Միերից միմիայն “Միերներ” են ծնվում: Եթե հեղինակը Հայ լիներ՝ այդպես կգրեր:
- Իբր, թե Մեծ Միերը Սանասարի որդին է, Դավիթը Մեծ Միերի, Փոքր Միերը՝ Դավթի: Առյուծ Միերը արարվել է 25.536 տարի առաջ, իսկ Սանասարը ծնվել 2.700 տարի առաջ:
- ՓՈԼՔ ՄՇԵՐ (Պատիկ Միեր կամ նույնն է Միերիկ): Սանա ծռեր հերոսավեպի 4-րդ ճյուղի գլխավոր հերոսը՝ ջիոդ Դավթի և Խանդութի որդին է ու հետն էլ իբր թե Հայ է:
- Մեծ Միերի (եղել է ու կա միմիայն ԱՌՅՈՒԾ ՄՇԵՐ) թոռը՝ փոքրիկացվել է, ծնվելուց ձեռքը փակ՝ ափի մեջ մի կաթիլ արյուն (արյունոտ պայքարի խորհրդանիշ): Կռվում է հոր՝ Դավթի հետ, նրանից արժանանում անգավակության ճակատագրական անեծքին: Լքում է հայրենի տունը, վարում աստանդական կյանք, ենթարկվում տարբեր փորձությունների, կռվում զանազան թշնամիների դեմ, ըմբոստանում է անգամ Աստծո դեմ, կռվում նրա հրեշտակների հետ, պարտվում, աշխարհից ու կռիվներից հոգնած, անմահ ու անժառանգ, անսարյվ գերեզմանից լավող ծնողների խորհրդին, փակվում է Վանի մոտ գտնվող Ագռավաքար (Ագռավն էլ Միհրականության սուրբ սիմվոլն է) այրում և սպասում, որ գարին ընկույզի չափ դառնա, որ ինքը իրավունք ստանա դուրս գալու (այդ իրավունքը տվողն էլ իհարկե ջիոդն է): (Այստեղ նկարագրված է ջիոդների երագանքն ու ծրագիրը, բայց ինչպես ցույց տվեց պատմությունը՝ “մուրագները փորները մնաց”):

Միթե այստեղ կասկած կա, որ սա ջիոդական բաղձանքների արտացոլում է:

Անկասկած այս Էպոսը արտագրված է Հին Հայկական Դյուցազնական (Դիցական) վեպից՝ աղավաղված է ու անունները փոխանակված ջիոդականով:

ԶՀՈՒԴՆԵՐԸ ԵՎ ՀԱՅՈՑ ԿՈՏՈՐԱԾՆԵՐԸ

Հազարամյակների ընթացքում արարչական օրենքների երկիր Հայաստանը պետք է վերանար ու Հայի հիշատակն էլ երկնքի տակիցը պիտի ջնջվեր՝ դրա մասին միակ աղբյուրի՝ բիբլիայի ԵԼԻՅ ԺԷ:14-16 հաձայն ասում է ցիտղների գերագույն սաղանա Եհովան:

301-ին ցիտղ Սուլեմի ցեղից Անակի որդի Գրիգորիսի գլխավորությամբ բռնատարածեցին քրիստոնեությունը՝ 353-ին արդեն Հայոց պետականությունը դադարեց գործել:

Միեմունյուն է՝ բռնամիները չէին կարողանում Հայաստանը հպատակեցնել: Ջիտղ Բագրատունիները որոշեցին վերականգնել որպես պետություն և այն նվիրաբերել Բյուզանդիային, Հայաստանի հիշատակը վերացնելու՝ այդպես էլ արեցին՝ 1025-ին Վասիլ Երկրորդի հետ գրած՝ «Հետկարի» համաձայն պետականությունը դադարեց:

Չվերացավ՝ կազմավորվեց Կիլիկիայի Հայկական պետությունը, բայց որպես ցիտղ Բագրատունիների հետնորդներ՝ Ռուբինյանների, Հեթումյանների, Լուզինյանների շառավիղի, այնտեղ էլ անցան իշխանության ու 1375-ին այն էլ դադարեց:

Վեցը դար առանց պետականության Հայը կանգուն գործում էր ու ցիտղական համաշխարհային կառավարությունը որոշոց պետականությունը վերականգնել ու հանձնել Ռուսիային:

Իսկ ինչե՞ր կատարվեցին այդ ընթացքում, ինչե՞ր տեսավ Հայը:

Դեռեվս 1879-ին աշխարհակալ Անգլիայի Լորդերի պալատի նախագահ ցիտղ Բենջամին Դիգրաեյի որոշմամբ, բիբլիական եհովայի՝ «Ամաեկի (Հայի) հիշատակը երկնքի տակիցը պիտի ջնջեն» պայմանի համաձայն աշխարհագրական քարտեզներից ջնջեցին «Հայաստան» անունը՝ տարածքը վերանվանելով «Անատոլիա» տերմինով:

29.05.1910թ. Թուրքիայում Մեծ Բրիտանիայի դեսպան Դ. Լոուրիի նամակից Արտգործնախարար Չ. Հարդինգին պարզ է դառնում, որ գերտերությունների գաղտնի ծառայություններին հայտնի էր Հայ էթնոսի ֆիզիկական ոչնչացման ծրագրի մասին (Այս նամակը առաջին անգամ հրապարակայնացվեց 1971-ին *Journal of Middle Eastern Studies*-ում արաբ պատմաբան Էլի Կեդուրիի կողմից):

Դրա եվս մեկ ապացույց, որ 1919-ին *Outlook and independent* ամսագրի թղթակից՝ Տոնկո մեթոսկոր Լինկոլն Ստեֆանը հարցազրույց է տանում Մեծ Բրիտանիայի *Intelligens cervist* գաղտնի ծառայության գործակալ և հետախույզ՝ ցիտղ Լոուրենս Արաբացու հետ, ով բարձրաձայն հայտնում է Հայ էթնոսի պարտադիր վերացման և «Հայերը Հայաստանի համար» ստրկացնող ծրագրերի մասին: Այն առաջին անգամ տպագրվել է 1931-ին նույն ամսագրում:

1914-ի հոկտեմբերին Թուրքիայի ներքին գործերի նախարար դոյնմե ցիտղ Թալաաթի խորհրդակցությունում կազմավորվեց «եռյակի գործադիր»-ը, որին հանձնարարված էր կազմակերպել Հայ ազգաբնակչության կոտորածը: Եռյակի անդամներն էին երիտթուրքերի առաջնորդներ Նազիմը, Բեհատդին Շաքիրը և Շյուքրին:

Թուրքական ազգամունները ոչինչ թող չասեն, քանզի երիտթուրքերը ցիտղներ էին: ԵՎ հենց երիտթուրքերին օգնության եկավ Պարվուս-Գելֆանդը: Պարվուսը գալիս էր գործողման՝ Հայերի կոտորածը կազմակերպելու և գիտեր ում մոտ պետք է գար: ԵՎ հենց հայկական կոտորածներից հետո Պարվուսը և Բազիլ (Վասիլ) Չախարովը դարձան շատ հարուստ մարդիկ: Հայերի կոտորածը ջանում էին մերկայացնել որպես պատահական, շրջափակված պահով և Եվրոպական իրադարձությունների հետ չկապված: Բայցեվայնպես, Առաջին աշխարհամարտի շուրջ տակ իրականացվող Հայերի կոտորածը հանդիսացավ Թուրքիայի և Ռուսիայի կայսրություններում իրադրության խարխլման արգասիք:

Պարվուսը ռուսական հեղափոխության նախապատրաստմանը եկավ Կոստանդինոպոլիսից՝ հայկական ցարդեր կազմակերպեպած ու Թուրքիայում ցիտղ երիտթուրքերին իշխանացրած: Այդպիսով Պարվուսը ժողովուրդների հեղափոխության բողի տակ կազմակերպեց լայնածավալ ցեղապանություն: Նա իրեն մերկայացնում էր որպես բողը երկրներում, որտեղ նա ֆիզիկապես կկարողանար հասնել, հարատեվ հեղափոխական: Նա

իրենից հետո բողեց ահռելի՝ հարյուրավոր միլիոն շվեցարական մարկի հասնող ունեցվածք, որոնք, անկախ Շվեցարիայից նրան արտաբերելուն՝ պահպանում էին շվեցարական բանկերում: ՈՒ մ կտակեց Պարվուսը իր ունեցվածքը՝ հարատել հեղափոխությանը, թե չորսը ամուսնություններից իր երեխաներին՝ անհայտ է: Հայտնի է, որ նրա թոռները ապրում են Նյու-Յորքյան Մանհետենում, որտեղ ապրում են ամերիկյան ջիուդ բանկիրները, ինչը և ապացուցում է, թե իրականում ու մ պատվերով էր աշխատում նա:

Հաջորդ ընդհատակյա գործունը ռուսական ջիուդ մուլտիմիլիոններ Բազիլ Չախարովն էր: Նա ծնվել էր Կոստանդինուպոլիսում: Նա Առաջին աշխարհամարտի ահռելի գեներալ-մառ էր: Նա էլ Պարվուսի նման երիտթուրքերով էր թափահարվում և հայկական ջարդերի հաշվին հարստացավ: Գնդապետ Լեյնը “Անտեսանելի ձեռք” գրքում գրում է, «Չախարովը այդ ժամանակի ամենաազդեցիկ անտեսանելի ջիուդներից էր»: Նրան կոչում էին «մահավաճառ», «գեներալներ»:

Սրանք՝ բրիտանական «Ինտելիջենս սերվիս» ծառայության գնդապետ ջիուդ Լորենս Արաբացու հետ միասին պետք է կազմակերպեին հայկական ջարդը, արաբներին հանելին օսմանական կայսրության դեմ ու Պաղեստինում ստեղծեին Իզրուէլ պետությունը:

Երիտթուրքերը հերթական՝ 17-րդ դարի ջիուդափրկիչ Սաբբատայ Յելվիի հետեվորդներն են, որոնք ձեկական իսլամ էին ընդունել, բայց իրականում «Դյոնմե» սեկտայի ծածուկ հուղաններ էին: Երիտթուրքերը հիմա էլ են կառավարում Թուրքիայում: Այսինքն Թուրքիան էքսպանսիոնիզմատական պլաններով մի պետություն է, որտեղ թուրքերը փոքրամասնություն են կազմում և իշխում են այնտեղ ոչ թուրքերը:

Ջիուդ Պարվուսը հայկական կոտորածի գաղափարախոսներից մեկն էր: Ջիուդ երիտթուրքերն ու ջիուդ Քեմալը՝ կատարողներ էին:

19-րդ դարից սկսած Փոքր Ասիայում և Արեւելյան Ֆրակիայում ջիուդներին քաղաքական կյանք մտցնելու նպատակով՝ Ստամբուլում, Իզմիրում, Էդիրնեում լույս էին ընծայում ջիուդեանո (իսլամական ջիուդներեն), իվրիտ ու թուրքերեն լեզուներով բազմաթիվ թերթեր ու ամսագրեր: Թուրք պատմության մեջ առաջին անգամ 1877-78 թ.թ. չորսը ջիուդ դեպուտատ կային: Շատ ջիուդներ ծածուկ մասնակցում էին ընդեմ սուլթանի միապետությանը «Միասնություն և զարգացում» գաղտնի կոմիտեի աշխատանքներին: 1908թ. Երիտթուրքական հեղաշրջումից հետո մեծն վիզիր նշանակվեց պատանեկությունում իսլամ ընդունած կիպրոսյան ջիուդ Բյասմի փաշան (Մեխմետ Բըբրալի—1832-1915), իսկ կարակաշարների առաջնորդ Ջավիդ-բեյը՝ ֆինանսների նախարար: Մի քանի ջիուդներ՝ Էմմանուէլ Կարաստ, Նիսսիմ Մաջիախ, Նիսսիմ Ռուսսո ընտրվեցին պառլամենտ և Ստամբուլում ձեռք բերեցին ահավոր ազդեցություն:

ԵՎ ԱՄՆ ֆեդերալեզերվախոսներ և Գերմանիայի ռեյխսբանկը հանդիսանում էին Ջիուդների մասնավոր սեփականություն: Մի եղբայր՝ Փոլ Վարբուրգը ԱՄՆ-ում էր տնօրեն, մյուս եղբայր Մակս Վարբուրգը Գերմանիայում: Հարավային Ասիայից մինչեւ Եվրոպա վաշխառությամբ զբաղվում էին ջիուդներն ու հինդուները: Ջիուդ վաշխառուները սկսեցին իրականացնել ֆինանսային հսկում առեկտրականների վրա, ընդ որում և Հայերի, որոնք Ռուսիայում մետաքս էին վաճառում: Այստեղից առաջ եկան ԵՎրոպայի բանկերը:

Հարավկովկասում որպես լուսավորման հույժ բուսական յուղերն էին օգտագործվում ու հանկարծ 1852թ. Տրվեց պատենտ առաջակա գնով լամպերի հումքի՝ կերոսինի արտահանման, իսկ 1870թ. Գոտլիբ Դայմլերի ներքին այրման շարժիչի ստեղծումով՝ բենզինի արտահանման:

1880թ. Ռուսշիդների ֆինանսական կլանը ներխուժեց Բաքու: Այնտեղ նավթամագնատները Հայերն էին՝ մասնավորապես Մանթաշովը: Նրանք երկաթգծով այն միացրին սեվոմյան Բաթումի հետ: Իրաքի ու Սիրիայի տարածքները, որոնք պատկանում էին Թուրքիային, նույնպես նավթ կար: Հարկավոր էր այդ բոլոր տարածքները հսկել: Թուրքիայի սուննիները և Իրանի շիիները պետք է կոնֆլիկտեին, որպեսզի այդտեղ հսկեին բրիտանական ուժերը: Այդ խաղի մեջ խանգարող հանգամանք հանիսացավ հայկական ֆրակտորը, ինչը և ջիուդների դարավոր բաղձանքն էր:

1832թ. Ջուզեպպե Մաձինին Սարդինիայում զինվորական ապստամբություն բարձրաց-

րեց իր «Երիտասարդ Իտալիա» կազմակերպության միջոցով: Նա պահանջում էր միապետությունը վերածել հանրապետության: Նրան արտրեցին Լա-Մանչ, մա կազմակերպեց «Երիտասարդ Եվրոպա» մատնական ցանցը: Այստեղ էլ առաջին անգամ հիշատակվում է «Բնայ Բրիտը»:

Վարբուրգների բարեկամ Յակոբ Շիֆը ֆինանսավորեց Ճապոնիային Ռուսիայի վրա հարձակվելու համար (Պաուլ Վարբուրգը ամուսնացել էր հորեղբորդու Յակոբ Շիֆի աղջկա հետ, ապրում էին Ֆրանկֆուրտում Ռոտշիլդների տանը): Այդ ընթացքում Անգլիական բանկը ապաստարան է հատկացնում Մաժինիի «Երիտասարդ Եվրոպային»: Բրիտանական կղզիները դարձավ ֆինանսական կապիտալի բույնը և այստեղ այնչափ չէր կարելի գեղասպանություն, հեղափոխություն, պատերազմ կազմակերպել:

Պալմերտոնը երիտթուրքերին է լծում մերձավոր արեվելքի հարցի լուծմանը, որին օգնության պետք է գար «Բնայ Բրիտը»: Դարի վերջում «Բնայ Բրիտը» կցվեց Օսմանական կայսրության տարաբաժանման հարցին: Պատմականորեն Օսմանական կայսրությունը էթնիկ փոքրամասնությունների հաղեպ ցուցաբերել է զարմանալի հանդուրժողականություն: Որպեսզի իմպերիան քանդվեր՝ հարկավոր է սերմանել Մաժինիի ռասիստական կանոնները: 1862թ. Մաժինին ԱՄՆ քաղաքացիական պատերազմին զուգահեռ կազմակերպում էր Ռուսիայի շուրջը ապստամբություններ:

1876թ. Մաժինին երիտօսմանների միջոցով Կոստանդինուպոլիսում կարճաժամկետ իշխանությունը վերցրեց: Նրանք կազմակերպեցին քառս, ճգնաժամ ու հրավիրեցին անգլոֆրանսիական բանկիրներին: Դրանց ճիշտ է գցին, բայց օրինակ հանդիսացան երիտթուրքերի օրոք:

1908թ. երիտթուրքերի «Միասնություն և զարգացում»-ը իրականացրեց զինված հեղաշրջում, սուլթանին գցեցին, վերցրին իշխանությունը: Սկսվեց ոչ թուրքական էթնոսի հալածումը: Հրահրեցին 1912-13թ.թ. Բալկանյան պատերազմը՝ Թուրքիա, Հունաստան, Բուլղարիա, Սերբիա: 1914-ին այն վերածվեց Առաջին Աշխարհամարտի, Թուրքիան դարձավ Գերմանիայի դաշնակիցը:

Յոթը տարում ժողովրդավար երիտթուրքերը կոտորեցին Հայերին ու պանթուրքիզմի Դրոշի ներքո ոչնչացրին Օսմանյան կայսրությունը: Բրիտանիան ձեռնաձուլում էր ինչպես թրքական, այնպես էլ բոլոր մացիոնալիստական խմբերին: Չնայած պանթուրքիզմ զաղափարը պատկանում է հունգարական սիոնիստ Արմինիուս Վամբերին, ով սուլթանի խորհրդատուն էր, լորդ Պալմերտոնի ու բրիտանական ԱԳՆ գործակից էր, քաղաքական սիոնիզմի հիմնադիր Թեոդոր Հերցլի մտերիմը: Երիտթուրքերը բարձրացրին նաեւ պան-իսլամիստական թեզը:

Անգլիան անգամ Ռուսիայի, Իրանի ու Թուրքիայի տարածքում Մեծ Հայաստանի կառուցման թեզ առաջ քաշեց: Զանգի միեւնույն ժամանակ քրդերին առաջարկում էր Մեծ Զրդատանի ծրագիրը: Զանգի Առաջին համաշխարհային ժամանակ Անգլիան ու Ֆրանսիան մշակել էին Թուրքիայի տարաբաժանման ծրագիրը:

Երիտթուրքերի հիմնադիրը 1890թ. Սալոնիկում «Բնայ Բրիտ» իտալիացի անդամ ջիուլլ Էմանուել Կարաստն է: Նա «Համբարձված Մակեդոնիա» իտալական մատնական լոժայի անդամ էր: Այդ լոժան երիտթուրքերի շտաբն էր, բոլոր ղեկավարները լոժայի անդամներ էին:

Իտալական մատնական լոժաները հիմնադրվել են Օսմանյան կայսրությունում Ջուզեպպե Մաժինի Էմանուել Վենեցիանոյի կողմից, ով Բնայ Բրիտ Եվրոպական մասնաճյուղի՝ Բարոլիտների համաշխարհային միության առաջնորդ էր:

Կարաստն հանդիպում է սուլթանի հետ, զգուշացնում հեղաշրջման մասին, իսկ հետո նրա տնային կալանքի տակ վերցնելու պատասխանատուն դարձավ: Երիտթուրքերի ռեժիմի օրոք ղեկավար դեր էր կատարում, բալկաններում ղեկավարում էր հետախուզությունը և Առաջին համաշխարհային ի պայքարում պարենային ամվրտասնության պատասխանատուն էր:

Երիտթուրքերի թերթի ղեկավարը Վադիմիր Ժաբոտինսկին էր: Թերթը պատկանում էր թուրքական կաբինետի անդամին, բայց ֆինանսավորվում էր Ռուսիայի սիոնական կազմակերպության կողմից և ղեկավարվում էր «Բնայ Բրիտի» կողմից: Ռեդակցիոն

քաղաքականությունը հսկում էր Հոլանդական սիոնիստ Յակոբ Կաննը՝ Նիդեռլանդների թագավորի բանկիրը: Ժաբոտինսկին դաստիրակվել էր Իտալիայում և Մաձինիի գաղափարաքանությունը համարում էր սիոնիստական շարժման հիմք: Նա ուշուտ ստեղծեց ամենահակաարաբական սիոնական «Ժրգուն» կազմակերպությունը:

Կարաստոյի գործակիցն էր Ալեքսանդր Գելֆանդը՝ Պարվուսը, Ռուսիայի 1905, 1917թ.թ. հեղափոխությունների և Եվրոպայից Լենինին Ռուսիա տեղափոխող գաղտնի գնացքի ֆինանսավորողը:

Իհարկե երիտթուրքերի մեջ կային մաեվ թուրքեր, ինչպիսին ներքին գործերի նախարար Էնվեր փաշան էր, ով նույնպես Կարաստոյի լոջայի անդամ էր: 1907-ից նա Շոտլանդական Ռետուալի մեծ վարպետ էր:

Շոտլանդական Ռետուալ լոժան Թուրքիայում հիմնադրել է Ադուլֆ Գոեմիուկը, ով նույնպես ղեկավարել է Եվրոպական «Բնայտ Բրիտ» բաժանմունքը: Գոեմիուկը Մաձինիի «Երիտասարդ Ֆրանսիա»-ի առաջնորդն է եղել և օգնել է իշխանության բերել բրիտանական պռովակատոր Նապալեոն 3-ին:

ԱՄՆ պետդեսպլ նույնպես մեծ դեր է խաղացել Հայոց ցեղասպանության գործում: 1890-1914թ.թ. Թուրքիայում եղել են երեք դեսպան՝ Օսկար Շտրասուր, Աբրահամ Էլկինը, Հենրի Մորգենթաուս, որոնք եղել են Սայմոն Վուլֆի ընկերները և եղել են «Բնայտ Բրիտի» գործակալներ:

«ԱՐԱՐԱՏ» ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԱՏԵՂԾՄԱՆ ՓՈՐՁ

Արդեն, միանգամայն վստահ լինելով, որ այլեւս Հայաստան պետություն չի կայանա 1825թվ. ԱՄՆ-ի քաղաքականագետ, դիվանագետ և թատերագիր Մորդեհայ Նուսիը դիմեց Եվրոպայի հերյաներին, Նիսպարա գետի Գրանդ-Ալյենդ կղզու վրա հերյական «Արարատ» անվանմամբ պետություն կառուցելու հրահանգով:

1830-ական թվականներից պատմական Հայաստանի Նախնական գավառը, Արցախը և Մասիսին հարակից Էրզրումի ու Վանի վիլայեթների որոշ գավառներ, Հայ և թաթար ազգամուսնների ու անուների տակ (Ալիեներ, Բագիրովներ, Միրզոեվներ և այլն) վերաբնակեցվում են թուրքահայաստանի ջիուդները և ջիուդացած հայերը: Նպատակը՝ իբր Նոյը երբ իջել է Արարատից, այստեղ այն ժամանակվանից բնակվել են նրա սերունդ ջիուդները, իսկ Հայերը քոչվոր ցեղեր, եկել ու անցել գնացել են: Այս ամենը որպես նախապատրաստական քայլ էր հետագա սատանական որոշումների համար, որից հայը այն ժամանակ անգամ պատկերացում կազմել չէր կարողանա:

1889 թվ. Ստամբուլում ստեղծվեց ջիուդ երիտթուրքերի «Միություն և առաջադիմություն» կուսակցությունը, որի «եռապետության» ղեկավարներն էին Էնվեր փաշան, ջիուդներ Թալեաթ փաշան, Ջեմալ փաշան շարունակեցին Աբդուլ Համիդին, որը նույնպես ջիուդ էր, դրեցին Հայերի վերջնականապես բնաջնջման հարցը:

1894 թվ. 1-ին հայկական ջարդը: 4-րդ թուրքական բանակը Սասունում սկսեց պատժիչ երթը: Ջիուդ Աբդուլ Համիդի հրամանով 300.000 հայ ջարդվեց:

1895-96 թ.թ 2-րդ հայկական ջարդը: Ջիուդ Աբդուլ Համիդի հրամանով Թուրքիայի տարբեր շրջաններում հայկական ջարդեր (բանակը անհայտ է):

Հենց արդ Ռուս ցար Նիկոլայ 2-ի կողմից առաջացավ «Հայաստանը առանց Հայերի» և «Մեկ Հայ մնա՝ այն էլ թանգարանի համար» թեզերը: Ռուսիայի արտաքին գործերի 8-րդ նախարար՝ Իշխան Ալեքսեյ Բորիսովիչ Լոբանով-Ռոստովսկին և Նիկոլայ 2-րդ Ռուսիո կայսրը 1895-96-ին մշակեցին ու համաձայնեցրին «Հայաստանը առանց Հայերի» ծրագիրը:

Նիկոլայ 2-ը եղել է Աբդուլ-Համիդ 2-րդի մտերիմը՝ հատկապես հայկական հարցում: Իսկ թեթևվտիկ Լոբանով-Ռոստովսկին եղել է Գերմանիայում, Ավստրիայում, Թուրքիայում Ռուսիայի դեսպան, 1894թ. մասնակցել է Օստոմոնյան Թուրքիայի քրիստոնյաների հարցով հանձնաժողովին՝ հակադրվելով Անգլիայի տեսակետին, որ այն պետք է վերածվի համանվորդական հարցի: Նա դեմ էր Թուրքիայի վրա ճնշումներին:

Գեներալ Իլյարիոն Իվանովիչ Վորոնցով-Դաշկովը այդ կտակը որոշեց իրականացնել Արեւմտյան Հայաստանը կազակներով բնակեցումով:

Այդ կապակցությամբ գեներալ Նիկոլայ Նիկոլաևիչ Յուդենիչը հրամայեց Ալաշկերտի հովտում Հայերին հող չտալ:

Կովկասի փոխկայսր Գրիգորի Գոլիցինը 1903թ. պետականորեն հրապարակեց հետևյալ հայտարարությունը.

--Ես կհանգեցնեմ նրան, որ Թիֆլիսում միակ հայը կմնա թիֆլիսյան թանգարանի հայի խրտովիակը՝ ի հաստատումն այն փաստի, որ Կովկասում ինչ-որ ժամանակ ապրելիս են եղել նաեւ հայեր:"

1896 թվ. Վիննայում հրատարակվեց Թեոդոր Հերցելի «Հրքյական պետություն: Հրքյական հարցի լուծման ժամանակակից փորձը» գիրքը:

1898 թվ. Գերմանական կայզեր Վիլհելմ 2-ի հանդիպումը Թեոդոր Հերցլի հետ Երուսաղեմի տարածքում:

1904 թվ. Անսպասելիորեն սատկեց Թեոդոր Հերցլը:

1904 թ. 3-րդ հայկական ջարդը : Սատունում ժողովուրդը գլուխ բարձրացրեց բռնության դեմ, ջիուդ Արդուլ Համիդի հրամանով դաժան կոտորածկազմակերպվեց(քանակը անհայտ է):

1905 թ. 4-րդ հայկական ջարդը: Շուշիում, Բաքվում, Նախիջևանում, Երեվանում, Ելիզավետպոլում դաժան կոտորածներ (քանակը անհայտ է):

1908 թվ. Ջիուդ Երիտթուրքերը անցան իշխանության գլուխ:

1909 թ. 5-րդ հայկական ջարդը: Կիլիկիայում, Ադանայում ջիուդ երիտթուրքերը կոտորեցին 30.000 անմեղ ու անտեղյակ ոչնչից Հայ:

1914 թվ. սկսվում է 1-ին համաշխարհային պատերազմը: Սատանայական փորձությունը գտնվում էր հասունացած վիճակում և իր զարգացման այն փուլում էր, որ կարելի էր վերջնականապես հասցնել զագաթնակետին:

1915 թվ. Մեծ եղեռն: 6-րդ հայկական ջարդը :Ջիուդ երիտթուրքերը կոտորեցին 3-5 միլիոն Հայ, այդքան էլ բռնեցին Դեր-Ջորի անսպասները և աշխարհից-աշխարհ:

1915 թվ. Լեհաստանից հրքյաների մասայական փտարում:

1914-1918 թվ. անգլիական զորքերը օկուպացրին Պաղեստինը:

1918 թ մայիսի 22-26: Սարդարապատի հաղթական ճակատամարտը:

Դաշնակցության գաղափարախոսությունը ձեւակերպել է Մ. Վանանդյանը (Տիեզերական թութակը՝ կոչել է Ս. Շահումյանը) : Ըստ նրա դա հեգելականություն+դարվինականություն+մատերիալիզմ+աթեիզմ+անարխիզմ+մարքսիզմ: «Պ-ն Վանանդյանը ոչ մի հասկացողություն չունի սոցիալիզմի մասին», -ասել է Ս. Շահումյանը: «Բուրժուա, մանր բուրժուա, կադետ անունները չպետք է շփոթեցնեն մարդկանց» թեզը դաշնակներին վանեց կոմունիստներից: 1906թ. Վարանդյանը Թիֆլիսի “Ալիք”-ում գրում է,--«Սոցիալիզմը ոչ թե նոր, ավելի բարձր որակ է, այլ լիբերալիզմի պարզ և ուղղակի շարունակություն»: Վարանդյանը պրոլետարիատի պայքարը հասկանում էր ազգային պայքար:

Հաջորդ քարոզիչը Ֆրանգյանն էր: Նա էլ է հեկվում ինդուլիդիալիզմի վրա:

Հաջորդը Վ. Խորենին է: Սա էլ դեմ էր պրոլետարիատի դիկտատուրային: Վրացյանի պնդմամբ Խորեննու սիրած փիլիսոփան Նիցշեն էր:

Հաջորդ Վ. Նավասարդյանը սոցիալիզմի ուսմունքը դիտում էր ոչ թե դասակարգային՝ այլ միայն և միայն ազգային ուսմունք, ազգային դավանանք: «Դավանանքն ազգությունից ոչ դուրս է և ոչ վեր, այլ նա ազգության մեջ է, նրանից է բխում, նրանով է կյանք առնում և նրա մեջ էլ վերջ գտնում»:

Սրանք երեքն էլ հեքքում էին մանիֆեստի «բանվորները հայրենիք չունեն» ֆրազան:

Գ. Խաժակը գտնում էր, որ մարքսիզմը դեմ է հայրենիք և ազգ գաղափարին: Ռուբենը գրում է,--«Մե ժողովուրդը անկախ միավորներու գումար է, մյուս ժողովուրդները անկախ գումարի մը անբովանդակ մասնիկներ են՝ գրոներու մմառ»:

Նույն ազգային գաղափարախոսն է նաեւ Աստվածատրյանը:

Այսինքն եթե բուլշեիկ սոցիալիստները քարոզում էին մանիֆեստյան պրոլետարիատի դիկտատուրա, դաշնակները քարոզում էին ազգային սոցիալիզմ և անհատի որակավորում:

Դաշնակցությունը քարոզել է միայն հայդուկային ապստամբություն, չի եղել միասնական հեղափոխական կազմակերպություն: Նպատակն էր՝ ազգի ընտրյալ հայդուկների կոտորել տալ: Դրա համար էլ Անդրկովկասի բյուրոն քանդվելուց միամիտ-միամիտ՝ դրանք եկան իշխանության: Դիվանագիտություն վարել երբեք չսովորեցին:

1917թ. նոյեմբերի 15-ին Անդրկովկասի երեք կուսակցությունները՝ Վրաստանի մենշեիկները, Ադրբեջանի մուսաֆաթները, Հայ դաշնակները ստեղծեցին «Անդրկովկասյան կոմիսարիատը»: Փաստորեն երկրամասն անջատեցին Ռուսիայից: 1917թ. դեկտեմբերի 29-ին Սովետական կառավարությունը ընդունեց «Թուրքահայաստանի մասին դեկրետը»: 1918թ. մայիսի 26-ին /երբ միայն հայկական ուժերը բավարար էին թուրքերի հետ հաշիվ տեսնելու/ Անդրկովկասյան Մեյքը ցրվեց: Ստեփան Շահումյանը համարեց այդ և անկախ պետությունների ստեղծելը դավաճան քայլ: (Այստեղ ոչ մեկից օգնության հույս չկար՝ պետք էր Ռուսիայի հետ դիվանագիտական կապ ստեղծվեր): Բաթումում թուրքերը պարտադրեցին 10.000 քառ. կմ տարածությամբ ստորացուցիչ պայմանագիր: Միթե դաշնակներիս պարզ հայտնի չէր, որ թաքարներն ու թուրքերը միմիանց կպահեն: 1918թ. մայիսի 28-ին դաշնակները լսելով Եվրոպային՝ հայտարարեցին անկախություն:

Քանի, որ նաեւ դաշնակների ջանքերով Անդրկովկասն ու Հայաստանը անջատվեցին հեղափոխական Ռուսիայից ու գնացին այլ ուղղությամբ, ի՞նչ արեց դաշնակցությունը ժողովրդին կորստյան անդունդից, բնաջնջման ահավոր վտանգից, այլասերումից ու վայրենացումից փրկելու ուղղությամբ: «Ոգորումներն դաշնակների միշտ անկախ հայրենիքի շուրջն են դարձած, սկսած այն վաղ թվականից, երբ դաշնակցությունն ասպարեզ իջավ լոկ թուրքի մեջ գործելու առաքելությամբ», -Վ. Նավասարդյան «գաղափարների ոգին» էջ 60:

Բայց այդ նույն դաշնակցությունը արագորեն իշխանության անցավ: Դրանք միշտ փորձում են ժխտել այդ փաստը: Նրանք գուրկ էին պետական մտածողությունից: Կառավարության անդամ Արշավիր Մելիքյանը գրում է «Խոսք» N5 1919թ., -«Առանց չափազանցության մեջ ընկնելու կարելի էայնդեղ, որ Հայկական Հանրապետությունը իր ծագման օրից չի ունեցել կառավարություն: Հիրավի, միթե մարդկանց մի պատահական խմբակցություն կամ մի արհեստական կոնգլոմերատ, որ կրում է մինիստրություն անունը, կարելի է անվանել կառավարություն...»: 40.000 բանակի, 5.000 ավել միլիցիայի առկայությունը՝ երկրում տիրում էր կատարյալ ամենաթողություն: Առաջացան մտուզերիստները: 1919թ. համախառն արտադրանքը 1913թ համեմատ կրճատվեց 12 անգամ: Ցանքատարածությունները 1913թվ. 345.700 հա կրճատվեց 1919թ—82.700 հա: Գյուղատնտեսության համախառն արտադրանքը կրճատվեց 5.8 անգամ: 1918-1919թ.թ. սովից, ցրտից, հիվանդություններից, համաճարակից մահացավ 240.000 մարդ: Մյուս կողմից թալան, կաշառակերություն: 1919թ. ներգաղթեց 263.393 մարդ, ոչ ոքի չբավարարեցին աշխատանքով: Արշավիր Մելիքյանը «Կարմիր աստղ» N-74 1922թ գրում է,-«Երեք տարվա ընթացքում ամեն գույնի բախտախնդիր ստահակներ անպատկառորեն խաղացին արհեստահայ գաղթականության բախտի հետ, առանց խղճի խայթ զգալու: Դեռ ավելին, այդօրինակ լաիրներն ու բարոյագուրկները՝ փոխանակ պատժվելու, դատապարտության սյունին գամվելու՝ դաշնակցական կառավարության առանձին հանձնարարականերով ամենապատասխանատու պաշտոնների գլուխ կանգնեցին»:

Ս. Կասյանը «Ընտիր երկեր» էջ 114 գրում է,-«Գաղթականությունը, որի թիվը հարյուր հազարների էր հասնում, բոլորովին այլասերվել, վայրենացել է՝ բառիս իսկական իմաստով: Գոյության կռվի տակալի ծանր պայմանները ապաղապակարգայնացրել, անասնացրել, գազանացրել էին մարդկային կերպարանը կրող այդ էակներին, զրկել նրանց բարոյական տարրական նորմաների մակերեսային ըլբլումից»:

1918թ փետրվարին գերմանա-թուրքերը հարձակվեցին Հայաստանի վրա: Անդրկովկասյան Մեյքը չդիմադրեց, այլ դաշինքի մեջ մտավ թուրքի հետ: Մուսաֆաթները պաշտպանեցին դրանց: Բաքվում ջարդեր եղան: Բաքվում հայերը քաջ կռվեցին Սովետական իշխա-

նության համար: «Պռավդա» N-130 28-ը հունվարի 1918թ գրում է, «Վիլհելմի դիվանագետները համարյա ուժով հայկական բուրժուազիայի լիդեռներին փաթաթեցին «Հայկական Հանրապետության» հռչակումը և իբրեւ փոխհատուցում պահանջեցին հայկական բոլոր զորամասերը դուրս բերել Բաքվից և ապահովել հայերի համագործակցությունը Բաքուն բոլշևիկներից մաքրելու գործում: Հայկական իշխանությունը համաձայնեց»:

1918թ սեպտեմբերի 15-ին թուրք զորքերը ներխուժեցին Բաքու: Նրանք անցել էին Հայաստանով: Ձինվորներն ու թաթարները նետվեցին ծայրամասերում ապրող հայկական տները: Նույնիսկ փոքրիկ երեխաները չէին խնայվում: Այս ամենը դաշնակների հեղափոխական գործի արդյունքն էր: Այդ նույն ժամանակ դրանք կապ հաստատեցին Դեմիկինի հետ: Դաշնակների բոլոր դիվանագիտական մեթոդները Հայերին կոտորել տալն էր:

1920թ օգոստոսի 10-ին Թիֆլիսում ժամանակավոր համաձայնագիր կնքվեց Սովետական Ռուսիայի և Հայաստանի միջեւ: Սակայն նորից դաշնակների ազդեցության տակ դարձան Սովետի բշմամի՝ ինչը և շատ թանկ նստեց:

1920թ օգոստոսի 10 կնքվեց Մեկրի պայմանագիրը:

1920թ սեպտեմբերին թուրքերը հարձակվեցին Հայաստանի վրա:

1920թ հոկտեմբերի 28 կնքվեց խաղաղ պայմանագիր

1920թ դեկտեմբերի 2 Հայաստանը արդեն խորհրդակայնացված էր

1920թ դեկտեմբերի 3 կնքվեց Ալեքսանդրապոլի պայմանագիրը

Սիմոն Վրացյանը վկայում է, որ Լեգրանը իրենից պահանջում է ետ կանչել Խառտիսյանի պատվիրակությունը Ալեքսանդրապոլից և Սովետական կառավարությունը թույլ չի տա, որպեսզի Թուրքիան պարտադրի ստորագուցիչ պայմանագիր /Վրացյան, “Հայաստանը բոլշևիկյան մուրճի և թուրքական սալի միջեւ”:

Վրացյանը միայն ուսերը թոթվեց, իսկ պատվիրակության հետ հեռախոսային խոսակցության ժամանակ նրանց գործելու լիակատար ազատություն տվեց: Այդ պահին Ս. Վրացյանը դիմել է թուրքերի օգնությանը (ԿԳԲ-ում պահպանված է նակակը): 1967թ “Կյանքի ուղիներով” էջ 186 Բեյրութում Ս. Վրացյանը գրում է, որ «Ալեքսանդրապոլի պայմանագիրը իրենց կողմից “...մտածված, չափված ու ձեւված քաղաքական քայլ էր»:

Պռնկածին ջիուդ Սիմոն վրացյանը տվեց կնքել Ալեքսանդրապոլի ստորագուցիչ պայմանագիրն ու հանձնեց 60.000 քառ.կմ հողերը:

1921թ փետրվարին--դաշնակների արյունահեղ ավանտյուրան:

1918 թվ. Ստեղծվում է Արարատյան Հանրապետությունը 830.000 բնակչով, որի զգալի մասը նախօրոք Նախիջեւանում, Դարաբադում բնակեցված Հայի և աղբյուրանցու ազգանվան տակ ջիուդներն էին(գոկերը): Իսկ Հետո Սեւրի պայմանագրի բխումով Հայաստանի 8-10 միլիոն բնակչության 61% կազմող՝ այսինքն ամենաքիչը 4.5 միլիոն Հայ ուղղակի Հայաստանի Հանրապետություն ներս չթողեցին: Ջիուդներին պետք չէր Արեւմտյան Հայաստանը, իրենց այլասեռված հոտը բնակեցնելու համար այս՝ Հայաստանի Հանրապետությունը լրիվ բավական էր:

Այդ հարցը նախօրոք արդեն լուծված էր ջիուդներ Տրոցկու և Թախլաթի միջեւ դեռես Բրեւետ—Լիտուսկի պայմանագիրը կնքելուց և 500.000 ռուսական զորքը Կովկասից հանելու պահից:

Էրզրումի պաշտպանության ժամանակ Անդրանիկը անգամ չէր էլ կասկածում, որ Մոսկվայի կոմիտեի լիազոր Սողոմոնյանը, Հայ գինվորական միության անդամ Ֆարաշյանը, ուսուցիչ-գինվորական գնդապետ Աղամալյանը, Հայ գինվորական միության երրորդ անդամ Թորոսյանը, Ջանփոլադով—Ջանփոլադյանը, Կովկասյան ճակատի գորավար՝ Վեհիպ փաշայի աներձագ Օտիչլիժենն, գնդապետ Բեժանբեկովը, պատճառաբանելով, թե կգնանք և Կարսը կպաշտպանենք, դավադրաբար հանձնեցին Կարինը (Էրզրումը) և Արեւմտյան Հայաստանը, այն դեպքում, երբ անգամ Անգլիացիք Անդրանիկին խոստացան ավիաուղևորություն թուրքերին ռմբակոծելու: Սրանք պոռնիկ ջիուդներ են՝ Հայի ու վրացու ազգանվամբ և որ սրանք Սատանա Գրիգորի հետնորդներն են ու իրականացնում են «Սատանայական փորձություն»-ը:

Անդրանիկը համարելով, որ իրեն հավատարիմ մնացին Սմբատը, Մեպուիքը, Մուրադը,

Արշակ Պողոսյանն ու Ֆրանսիացի Մորելը՝ Արեւելահայերը ուղղակի լավ Հայ չեն, 4.5 միլիոն Արեւմտահայերին Հայաստան չեն բողոնում, Ջանգեզուրից իջավ, հրանոթները ուղղեց Երեւանի կողմը, բայց ափսոս չիսիեց, ինչպես ինքն է Ամերիկայում իր հուշերում գրում, «վախեցա ազգս ինձ հետագայում չների»։ Այսինքն Ջիուլ դաշնակները սարքեցին Արարատյան Հանրապետությունը հենց իրենց՝ ջիուլների համար։ Դրա վառ ապացույցը այն է, որ սոցիալիստ դաշնակները ինչպես չկարողացան սոցիալիստ բոլշեիկների հետ լեզու գտնել, իսկ թուրքերը Սեւրի պայմանագրով 180.000 քառ. կմ. հայկական տարածությունը վերցրին իրենց՝ նույն Ռուս սոցիալիստ բոլշեիկների միջոցով։

1920թ. 7-րդ հայկական ջարդը։ ՌԻՔա, Աջն, Այնթապ, Ջեթրոն (քանակը անհայտ է)։ **1920 թվ. 10.08.08. Սեւրի պայմանագիրը։** Այս պայմանագրի համաձայն որպեսզի պետությունը կոչվեր Հայաստան, պետք էր միջազգային օրենքների համաձայն բնակչության գերակշռող մասը լինեին հայեր (այդ պայմանագրի տակ դրված է տասներկու աշխարհակալ պետությունների կնիքները)։ Իսկ դա նշանակում է, որ Սեւրի պայմանագրի համաձայն Հայաստանում բնակվում էր 4.5-5 միլիոն հայ։ Ինչպես եղավ, որ Հայաստանի Հանրապետությունը կազմվեց ընդամենը 830.000 բնակչով, որի համարյա կեսը ջիուլը։

1920 թ սեպտեմբեր։ 8-րդ հայկական ջարդը։ Թուրք-հայկական պատերազմը։

1920 թ. 23 նոյեմբերի։ Դաշնակ Հ Օհանջանյանը հրաժարական տվեց։

1920 թ. 24 նոյեմբերի։ Դաշնակ ջիուլ Միմոն Վրացյանը գլխավորեց **Անկախ Հայաստանի** կառավարությունը։ Մինչ այդ **Արարատյան Հանրապետություն** էր կոչվում։

1920 թ նոյեմբերի 29-ը։ Հայաստանը սովետականացվեց։

1920 թ. 1-ը դեկտեմբեր Ջիուլ Լեզրամը (Սովետական Ռուսաստան) և ջիուլ դաշնակները իշխանությունը Ռուսներին հանձնելու մասին պայմանագիր կնքեցին։

1920 թ, 3-ը դեկտեմբերի Ալեքսանդրյանի ստորագրուցիչ պայմանագիրը։ Ջիուլ դաշնակները դեկ. 2-ից արդեն չունենալով իշխանություն թուրքերին հանձնեցին Շարուր-Նախի-ջեւանը, Սուրմալուն, Ղարսը, որը և հետագայում նույն ձեռով վերագրվեցին Մոսկվայի և Ղարսի պայմանագրերում։

ՌԵՍՊԱԲԼԻԹՅՈՒՆ. 12.03.1920թ. Բրիտանիա, Իտալիա, ԱՄՆ, Ֆրանսիա Հայերի մանդատը տվեցին Ազգերի լիգային՝ հնարավորությունների պատճառով հրաժարվեց։ Օգոստոսի 10-ին թուրքին ստիպեցին դեռեւս սահմանները չճշտած Հայաստանը ճանաչել։ Հոկ. 89 Թուրքիան փոխանցեց Հայաստանի սահմանների հարցը ԱՄՆ պոզիդեմտին։ Ահա, թե ինչու՞ էր Թուրքիան շահագրգռված գոնե մի փոքր Հայաստան կառուցելուն՝ իսկ Հայաստանի ջիուլները ընդառաջում էին։

1920 թ. 4-ը դեկտեմբերի ջիուլ Մարգիս Կասյանը Հայիեղկոմի նախագահ։

1921 թ. փետրվարի 18-ը։ 9-րդ հայկական ջարդը։ Ջիուլ դաշնակները կազմակերպեցին հակասովետական ապստամբություն, կարմիր բանակը դաժանաբար ճնշեց։ Բնակչության քանակը Հայաստանում այնպես էլ քիչ էր, կոտորածի քանակը անհայտ է, կարելի է միայն կռահել։

1921 թ. մարտ։ Սողոմոն Թեղեղյանը Բեռլինում սատկացրեց արյունարբու ջիուլ Թախլաք փաշային։ Գերմանական դատարանը նրան արդարացրեց։

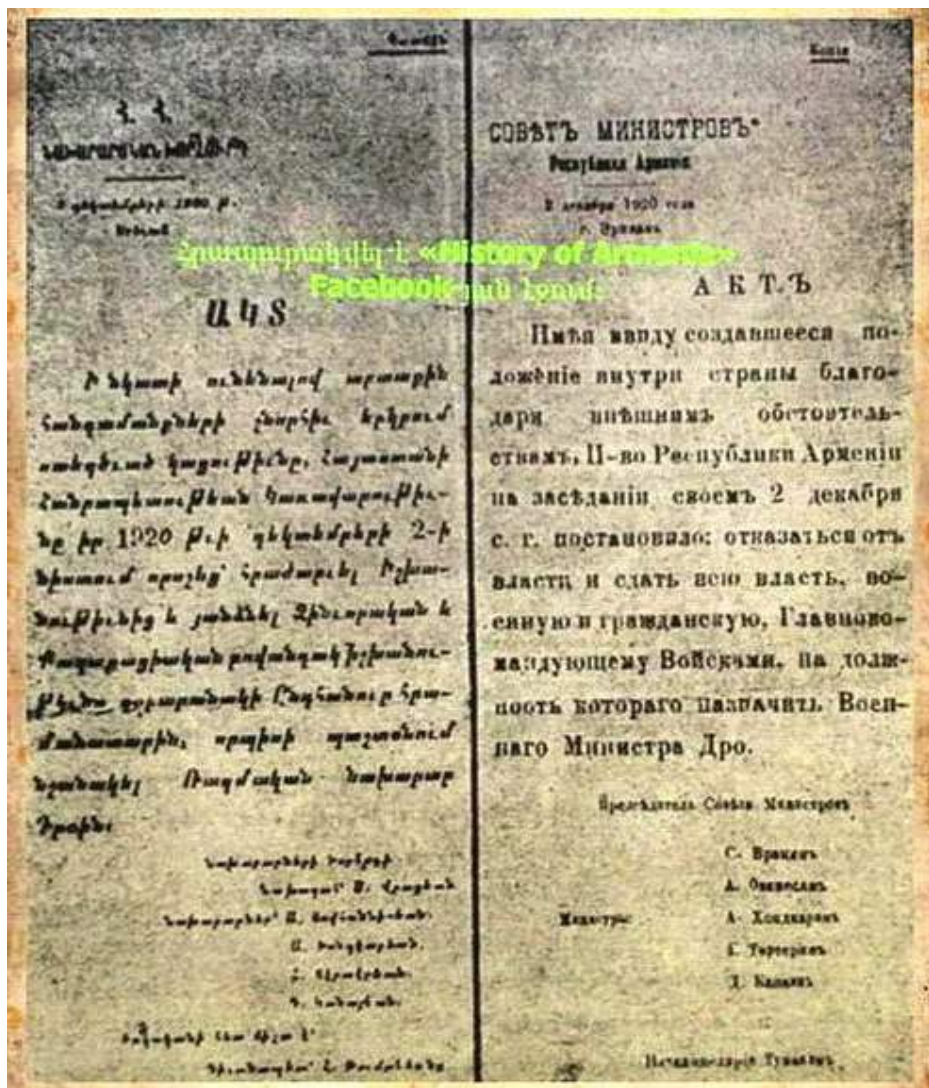
1921 թ. 16-ը մարտի։ Մոսկվայի կոնֆերանսը։ Ջիուլ Տրոցկին ու Կարախանյանը, ջիուլ երիտթուրքերը, Ստալինի մասնակցությամբ Բաթումը տվեցին Վրաստանին, մնացած Արեւմտյան Հայաստանը Թուրքերին։

1921 թ մայիսի 21-ից։ Սովետական Հայաստանը ղեկավարում է բոլշեիկ, իսկական հրոսակային վայրագ Ալեքսանդր Մյասնիկյանը։ Հայ ամբողջ մտավորակականությանը փակեց բերդերում և գնդակահարեց։ Անգամ Ղարաճուղ գյուղը ջիուլներրի պատվին 1926 թվ. վերանվանեց Մարտունի (մարերը ջիուլների նախահայրերն են)։

1921 թ. 13-ը նոյեմբերի։ Ղարսի Պայմանագիրը։ Կրկնվեց նույն Մոսկվայի պայմանագիրը։ Եվ այսքան հեշտ ու հասարակ, մի վագոնի մեջ, Հայաստանը ծախեցին, որի հիմնական արգասիքը հանդիսացավ Ջիուլը։ Հայկական կողմից պայմանագիրը ստորագրեցին՝

Ասքանազ Մոավյանը

Պողոս Մակինցյանը

ՆԿԱՐԱՄ ԻՇԽԱՆՈՒԹՅՈՒՆԻՅ ՀՐԱԺԱՐՎԵԼՈՒ և ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ ՈՒՍ ԲՈԼՇԵՎԻԿՆԵՐԻՆ ՀԱՆՁՆԵԼՈՒ 1920թ. ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 2 ՄԻՄՈՆ ՎՐԱՅՅԱՆԻ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԴԱՎԱՃԱՆԱԿԱՆ ՈՐՈՇՄԱՆ ԱԿՏԸ Է, ԶԱՆՁԻ ԱՐԴԵՆ ԴԵԼԵԳԱԶՁԱ ԷՐ ՈՂԱՐԿԵԼ ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼ ՆԱԽԻՋԵՎԱՆԸ՝ ՍՈՒՐՄԱԼՈՆ, ԿԱՐՍԸ ԹՈՒՐԹԻՆ ՀԱՆՁՆԵԼՈՒ:

ԱՅՐ ԳԻՇԵՐ, ԱՐԴԵՆ ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 3-ԻՆ ՍՏՈՐԱԳՐՎԵՅ ԱԼԵՔՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻ ԽԱՅՏԱՌԱԿ, ՍՏՈՐԱՅՈՑԻՉ ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐԸ:

ՉՆԱՅԱԾ՝ ՎՈՒԴՐՈ ՎԵԼՍՈՆԸ ԱՐԴԵՆ ՍՏՈՐԱԳՐԵԼ ԷՐ ՄԻՆԶԵՎ ՏՐԱՊԵՋՈՆ ԶԳՎՈՂ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ 186 ՀԱԺ. ԶԱՌԿՄ ՏԱՐԱԾՈՒԹՅԱՆ ԿԱՅՆԱԼՈՒ և ՍԱՀՄԱՆՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ «ԻՐԱՎԱՐԱՐ ՎՃԻՈՐ»

ՍԵՎՐԻ 10.08 1920թ ՊԱՅՄԱՆԱԳՐՈՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՏԱՐԱԾԸ

ԿՐԵՄԼԻ ԿՈՐԱՅ ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ ԾԱԽԵԼՈՒ 16.03.1920թ ՄՈՍԿՎԱՅԻ ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐԸ

1923 թվ. Երեսնուամյա կազմվեց Արմենֆիլմը

1933 թվ. 22-րդ ջիտը դաշնակների ընդհանուր ժողովը ընդունեց որոշում Հայաստանի տարածքում դադարեցնել իր գործունեությունը:

1937 թ. 10-րդ հայկական ջարդը: 250.000 Հայ դարձան կոմունիստական տեղորի գոհեր:

1941-45-- Հայրենական պատերազմի գոհերը՝ մոտ 350.000 հայ: Բայց տվեցին 5 մարշալ, հարյուրից ավելի գեներալ, 114 Սովետական Միության հերոս:

1985 թ. -- *Ձիուղ Գորբաշյովը ՍՄՀՄ-ի ղեկավար*

1988 թ. --- *Սպիտակի արհեստական երկրաշարժը: Ձեռվեց մոտ 150.000 մարդ:*

1988 թ. --- *հայկական ջարդը Սումգայիթում:*

1990 թ. --- *հայկական ջարդը Բաքվում*

1991 թ. --- *Հայաստանի բնակչությունը 3.574.500 մարդ:*

1991 թ. 16 հոկտեմբերի: *Ձիուղ Լեոնի Տեր-Պետրոսյանը Հայաստանի նախագահ:*

1991 թ. *Վերջին ուրբ տասնամյակներից հետո առաջին անգամ հայ չքավորներ: «Արա-րատ պետություն» սատանայական փորձության ծրագրերը վերսկսվեցին:*

1992 թ --- *Աղբեջանը սկսեց Ստեփանակերտի ռմբակոծումը :*

1991-94--- *Ղարաբաղյան պատերազմի գոհերը – մոտ 10 հազար մարդ*

2008 թ. Հայաստանի բնակչությունը 3.230.000 մարդ պաշտոնական տվյալներով

1998-2008թ.թ. Հայ ազգի քանակը նվազել է 1.500.000-ով: Սա եղեմն է, *«խաղաղ» պայ-մաններում: Սա «Արարատ» պետության ստեղծման գաղափարախոսության գործնական իրականացման շարունակությունն է. Թեոդոր Հեցլի, Համիդի, Երիտթուրքերի մեթոդների ժամանակակից սկզբունքների կիրառմամբ:*

Եթե Սովետական միության օրոք 11 ծնունդի դիմաց 3 մահ էր, ապա 2008թ. 11 ծնունդի դիմաց 7-ն է մահանում: Սա դեռ միայն պաշտոնական տվյալներով: Հիվանդացիությունը հայ ազգի մոտ աճել է 70—560%-ով: Հայ կանայք և աղջիկներ հայտնվել են մարմնաձախ տարածքներում: Երեք անգամ ավելացել է ամուսնալուծության քանակը: Մոտավորապես 0.5 միլիոն հայ ժամանակավորապես թե ընդմիջտ արտագաղթել է: Բնակչության կեսից ավելին ծայրահեղ աղքատ է: Բուժակազմերը ազգի համար բացարձակապես անհասա-նելի են: Դպրոցների աշակերտների քանակը 4-5 անգամ նվազել է: Դպրոցների 80 %-ը չի համապատասխանում պահանջվող մակարդակի սանդղակին: Հայ աղջիկները մնացել են տունը, հայ երիտասարդները Ռուսաստաններում ապաբարոյականանում են: 1480 հիմ-նարկ ձեռնարկությունները ավերված են: Գյուղատնտեսությունը թալանված է՝ գործում է 26 տոկոսով: Հայաստանի ընդերքի ահռելի արժողությամբ հարստությունները (ոսկի 20-30 տոննա/տարեկան, պղինձ, մոլիբդեն, ալյումին, բնական քարատեսակները, անտառները որպես փայտանյութ, հանքային ջրերը) ամենագիշատիչձեռով հափշտակվում են փողո-ների կողմից: Երբ Սովետը քանդեցին, Հայաստանի Հանրապետության ազգային հարս-տությունը առանց հողի, ընդերքի և անտառների արժեքի, Սովետի ներքին գներով կազմում էր **41.824.0 միլիոն ռուբլի:** Ռուբլին դոլարից անգամ թանկ էր, իսկ ներքին գները 5 դոլարի արժեք ունեն: Այսօր այդ ամենը գոյություն չունի: Այնինչ գոյություն ունեն մի շարք միլիոնատեր անգամ միլիարդատեր փողոցներ, իրենց հեռուստատեսություններն ու բեմա-հարթակները հեղեղած անտաղանդ հարեմանյութ դուրսալուծվելով, որոնք դրած Հա-յաստանը վայելում են ու Հայի ուսերին **միլիարդ դոլար պարտքը բարդում:**

Գրիգորիսները խաղասեղանին են դրել Արցախի հողերի հետ հանձնման և Կարսի պայմանագրի համաձայն Թուրքիայի հետ սահմանի ճանաչման հարցերը, որը հավերժ մոռացության կբերի Հայդատի և Հայոց Եղեմնի հարցերի հետագա բոլոր ծրագրերը:

Արցախի ջիողականացման ծրագրի շատ լուրջ հարց է և ջիողները այն իրականաց-նելու համար որոշել են ոչ մի ջանք չիմայել: Քանի, որ Աղբեջանի կազմի մեջ մտցնելով այդ հարցը կունենա անշուշտ հետագա կործանման վտանգներ, ուզում են Արցախը շրջա-պատող շրջանները հանձնեն Աղբեջանին, որպեսզի սիրաշահեն Աղբեջանի սիրտը և միեմունյն ժամանակ Հայաստանի հետ ընդհանուր սահման չունենա:

Այն, որ Բեգինն ու Շունը Պերեսը Արցախի իբր ջիողական տարածք լինելը մի քանի տա-րի առաջ բացարձակ հայտարարեցին՝ դա իրենց անձնական նախաձեռնությունը չէր, դա դեռելվա Բիբլիայում նկարագրված Նոյի ԱՐԱՐԱՏ իջեվանելու փաստն է, ինչը միջազգային ջիողականությունը ամեն գնով պետք է իրականացնեն:

Սա արդեն այսօր է կատարվում՝ մեր օրերում և մեր ներկայությամբ:

«ՂԱՐԱԲԱՂ» ԿՈՄԻՏԵԻ Ի ՀԱՅՏ ԳԱԼԸ

Սովետի կանխամտածված ավերումը բացի ջիւղներից ոչ ոքի հայտնի չէր: Որպեսզի իրականացվեր մտահղացումը, հարկավոր էր կտրուկ և համարժեք չափի առիթ: Այդպիսի առիթներ կարող էին հանդիսանալ միայն Սովետի մաշտաբով ազգամիջյան ընդհարումները: Դեռևս բուլշևիկյան ժամանակներից մնացած այդպիսի կիսալուծված հարցերից էին Օշը՝ ՌԳԲԵԿԿԵՄԵՆԻՄ, Պրիդնեստրովան՝ Մոլդովայում, Հարավային Օսետիան՝ Վրաստանում, Ղրիմը՝ ՌԿԿՐԻՄԱՅԻՄ, Հյուսիսային Կովկասի հանրապետությունները: Այս բոլոր պարագաներն էլ փաստորեն գործի դրվեցին:

Որպեսզի Ղարաբաղի հարցը բարձրացվեր, ԿԳԲ-ի ղեկավարությամբ Հայտանում կազմակերպվեց «Ղարաբաղ» կոմիտեն: Նպատակն էր՝ ստանալ արհեստական ազգային հեռուներ, համապատասխան ազգային տրամադրությունների շիկացած մթնոլորտ, և սադրանք-կայծ, որից և պետք է բռնկվեր Սովետի քանդման հրդեհը: Քանի որ հերթական կանխամտածված գերծրագիր էր իրականացվում, միամիտ կլինի անգամ մտածելը, որ մասնակիցներից գոնե մեկը կարող էր լինել ոչ-հերթյա: ՅՈՒՌ-ն, ՄՈՍՍԿՂ-ը, ԿԳԲ-ն իհարկե ունեին նախօրոք նախատեսված կադրեր, մնում էր միայն սկսել գործընթացը, կարգավորել ստրատեգիան: Նախապատրաստված կադրերը կազմեցին «ՂԱՐԱԲԱՂ» կոմիտեն: **ԼԵՎՈՆ ՏԵՐ—ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ---** ԿԳԲ-ի սպա: Մատենադարանի ավագ գիտաաշխատող, գիտությունների դոկտոր:

1990թ-- Հ.Ս.Ս. Հ Գերագույն Խորհրդի նախագահ

1991թ օգոստոսի 19 ԳԿՉՊ պլուտչից հետո Կոմունիստական Կուսակցությունը արգելվեց 1991թ.--Հ.Հ. Նախագահ

ԲԱԲԿԵՆ ԱՐԱՐԵՅԱՆ--- Երեւանի Պետական համալսարանի մաթեմատիկայի ամբիոն, գիտությունների դոկտոր,

1991թ-- Հ.Հ. Ազգային Ժողովի Նախագահ:

ՎԱՋԳԵՆ ՍՆԵՆՈՒԿՅԱՆ--- Երեւանի Պետական Համալսարանի մաթեմատիկ

1990թ--Հ.Հ. Վարչապետ: Ստիպեցին հրաժարական տալ խորհրդարանում՝ լիազորություն պահանջելու համար: Հիմնական թեզը՝ երկիրը պետք է պահի ժողովրդի 5% հարուստը: Իրականացրեց առաջին էքսպերիմենտալ սեփականաշնորհումը՝ տաքսուպարկը: Հրաժարականի պատճառը կադրային ինքնակամ քաղաքականությունն էր, միլիոնատերեր նշանակելը: Բռնեցին վալյուտային միջոցները հափշտակելուց: Հ.Հ. ուներ **երեք մալ՝** հանկարծակի կորան: Արտաքին առեւտրի նախարար Եսայի Ստեփանյանը հանկարծակի գողորդացավ (գուցե ես մեկ ջիւղ համբարծվեց):

ԱՇՈՏ ՍՆԵՆՈՒԿՅԱՆ--- Սովետային կարդինալ: Երեւանի Պետական Համալսարանի կոմերիտմիության քարտուղար:

1991թ--Հ.Հ. ներքին գործերի նախարար, ազգային անվտանգության գծով նախագահի խորհրդական: Լեւոն Տեր-Պետրոսյանից կոնֆլիկտով առանձնացավ:

ՀԱՄԲԱՐՉՈՒՄ ԳԱՍՏՅԱՆ--- Երեւանի Պետական Համալսարանի պատմաբան

1991թ--Երեւանի քաղաքապետ: Քաղաքական մոտիվացիայով ստիպեցին հրաժարական տալ: Անցավ բիզնեսի: Տեղորով սպանվեց: Ըստ Աշոտ Մանուչարյանի՝ սպանել են դաշնակները /Դաշնակների կուսակցությունը փակելու մոտիվացիա էր/:

ՍԱՍՏՈՆ ՂԱՋԱՐՅԱՆ--- Երեւանի Պետական Համալսարանի պատմաբան

1991թ--Պատգամավոր: Ահավոր կասկածամիտ: Զբաղվել է գինված ջոկատներով: Միավորված ՌԺԲի Շուրա--ՍՈՒՇ

ՎԱՆՈ ՍԻՐԱԴԵՂՅԱՆ--- Երեւանի գրողների միություն--արձակագիր Հ.Հ.Շ.--նախագահ:

1991թ--Հ.Հ. ներքին գործերի նախագահ: Երեւանի քաղաքապետ: Կրիմինալ վերացրեց: Զոկատները սանձեց: Ստեղծեց սեփականը: Հետախուզության մեջ է:

ԴԱՎԻԹ ՎԱՐԴԱՆՅԱՆ--- Երեւանի Պետական Համալսարանի ֆիզիկ

1991թ.--Արտաքին հարաբերությունների համաձայնագրով նախագահ: Վազգեն Մանուկյանական: Վազգեն Մանուկյանը բացեց ԱԺԾ կուսակցությունը՝ գնաց այնտեղ: Լեւոնին ընդիմադիր: Քոչարյանի ժամանակ նախագահի վերահսկողական ծառայության պետ:

Պետգույքի կառավարության վարչության պետ: Շատ լավ ելու համար քշեցին:

ԱԼԵՔՍԱՆ ՀԱՎՈՐՅԱՆ--Երեսանի Պետական Համալսարանի պատմաբան 1991թ--Փախստականների միգրացիայի վարչության պետ: Նշանակվեց Քաջաբաղի վարչակազմի ղեկավար: Քոչարյանի ժամանակ էլ մի քիչ լավեց, համարեցին հերիք է:

ՌԱՅԱՆԷ ՂԱԶԱՐՅԱՆ--Երեսանի Պետական Համալսարան ֆիզիկ, ակադեմիկ 1991թ--Կրթության և գիտության հանձնաժողովի նախագահ: Աշոտ Մանուչարյանի հետ էր: Կյանքի վերջին շրջանում Լեւոնական: Մահացել է:

ՍԱՄՎԵԼ ԳԵՎՈՐԳՅԱՆ--Մամուլից

1991--Լեւոնի ազգային անվտանգության գծով խորհրդական: Ներքին գործերի, պաշտպանության, ազգային անվտանգության հանձնաժողովի նախագահ: Ռադիո--Հեռուստատեսության պետկոմի նախագահ: Լեւոնական: ՀԱԿ-ում է:

Սկզբում Կազմավորվեց ՀԱԲ-ը, Վազգեն Մանուկյան, Աշոտ Մանուչարյանը, Արթուր Բաղդասարյանը իրենց սեւ գործը արին էթնիկ Հայ առաջատարների հանդեպ, ՀԱԲ-ը կազմալուծեցին՝ կառուցեցին ՀՀԸ:

ԵՐԿՐՈՐԴ ԷՇԱԼՈՆԸ

ԽԱՉԻԿ ՍՏԱՄԲՈԼՅԱՆ

ՏԵՐ ՀՈՒՄԻԿ ԼԱԶԱՐՅԱՆ

ԱՐՇԱԿ ՄԱՂՈՅԱՆ

ՇԱՎԱՐԸ ՔՈՉԱՐՅԱՆ

ՌՈՔԵՐՏ ՔՈՉԱՐՅԱՆ

ՄԵՐԺ ՄԱՐԳՍՅԱՆ

ՎԱԶԳԵՆ ՄԱՐԳՍՅԱՆ

Այս բոլոր դեմքերը դեռեւս երկար ու երկար տասնամյակներ կհիշատակվեն Հայկական դասագրքերի էջերում, որպես ջիողա-մասոնական սատանայական փորձությունը իրականացնելու վերջին փուլի պայծառ դեմքեր:

Այս մասին, որպես ամենաթաքում պատմական ողբերգական ժամանակաշրջանի նկարագրում՝ կատարվում է “ներսից” քաջատեղյակ անձնավորությունների կողմից և ես միայն մի շատ հետաքրքիր դեպք հիշատակեմ՝

-«ՀՀ Ազգային Ժողովի հայտնի գնդակահարման օրը՝ Հոկտեմբերի 27-ին ՍՏՐՈՔ ԹԵԼԲՈՏԸ Հայաստանում էր, ինքնաթիռով ուղևորվեց ԱՄՆ՝ երբ հայտնի դեպքը արդեն կատարվեց՝ նա օդում շրջապտույտ կատարեց և հետ վերադարձավ Հայաստան»:

Իսկ, թե Ռուսիայից ովքեր էին Երեւանում և ինչ նպատակով՝ հույսով եմ շուտով կկարդաք: Առայժմն բավարարվենք ինտենսիվեցում ու մամուլում տարածված այն հրապարակումներով, որ, իբր Ռուսիայի ԿԳԲ-ի մի նախկին սպա, որը այդ ընթացքում հատուկ հանձնարարությամբ Իգորեյից գործուղման մեջ է եղել Երեւանում, ինչ որ մեքենայի մեջ տեսել է ՄՈՍՍԱԴ-ի մի սպայի ու ինչ որ փաստերի հիման վրա նկարագրում է, որ հոկտեմբերի 27-ի արհավիրքը կազմակերպել էր Լեւոն Տեր-Պետրոսյանը, նախատեսելով դեպից հետո առում կկազմակերպվի Ազգային Ժողովի շենքի վրա, Նաիրի Հունանյանը կգոհվի, չբացահայտված կմնա իրողությունը, իսկ Լեւոն Տեր-Պետրոսյանը նորից կգա իշխանության: Բայց գոյություն ունի մեկ այլ իրողություն, որ, նախ ԼՏՊ-ն երբեք ռուսամետ չի եղել, Վազգեն Մարգարյանը այդ օրերին ԱՄՆ-ից վերադառնալուց նախկինից շրջապտույտ գաղափարներ էր սկսել առաջ քաշել, իսկ ռազմական դատախազ Ջիանգիդյանը պաշտոնանկ էր պահանջում՝ ազատ խոսքի արտահայտման նպատակով (իր պաշտոնում նա իրավունք չունեց պետական գաղտնիքը բացահայտելու), այդպես էլ չտվին, հետո նրան տեղափոխեցին դատախազի տեղակալ, միառժամանակ հետո գործից ազատեցին, որից հետո նա մտավ ՀԱԿ՝ ԼՏՊ-ի մտո: ՌԻ չմոռանանք, որ Հայաստանում այլանդակ օլիգարխիան ու ամենաթողությունը սկսվեց ու զագաթնակեցին հասավ Քոչարյան Ռոբերտի օրոք:

Այստեղ խորհելու շատ բաներ ունենք:

ՍԱԴԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅԱՆ Գ Բ Ո Շ Մ Ը

Սաղանակաճան փորձության ծրագիրը Թորան է՝ Բիբլիան: Ըստ Մովսեսի Հնգամատյանի՝ Նոյը պետք է հողանցվեր Հայքում, սատան դատավորները դատաճռեին Հային՝ այն իրականացվեց: Լուցիֆերը՝ սատանը, որը ըստ Նոր կտակարանի ՅԱՅՏՆՈՒԹՅՈՒՆ ԻԲ 16-ի նույն Հիսուսն է, Դավիթի արմատը, պետք է իր աթոռը դնեք Աստվածների աստղերից բարձր՝ ինձ թվում է այդ մեկը արդեն չիրականացավ:

Նոր Կտակարանում՝ ըստ Մաթեոսի 10:34-39 Հիսուսը ասում է՝

«Մի կարծեք թե ես երկրի վրայ խաղաղութիւն ձգելու եկայ: Խաղաղութիւն ձգելու չեկայ, հապա սուր: Վասն զի եկայ տղան իր հօրմէն զատելու ու աղջիկը՝ իր մօրմէն ու հարսը՝ սկեսուրէն: Մարդուն թշնամիները իր ընտանիքը պիտի ըլլան: Ան որ հայրը կամ մայրը ինձմէ աւելի կսիրէ, ինձի արժանի չէ և ան որ տղան կամ աղջիկը ինձմէ ավելի կը սիրէ, ինձի արժանի չէ: Ան որ իր խաչը չառնեք ու իմ ետեւէս գար, ինձի արժանի չէ: Ան որ իր անձը կը գտնէ, պիտի կորսընցնէ զանիկա և ան որ իր անձը ինձի համար կը կորսնցնէ, պիտի գտնէ զանիկա»:

Եվ այս ամենը այսօր իրականություն է դարձած, քանի որ ուրիշ կերպ լինել չէր կարող՝ «Այսպէս Քրիստոս նահապետական, մովսիսական և քրիստոնէական տնտեսութեան մէջ կ'երեւի իբրեւ միեւնոյն Եհովա, և յառաջ կտանի միեւնոյն մեծ նպատակը որ է իվր ժողովրդի փրկութիւնը»,- Բառարան Սուրբ Գրոց էջ 319:

Էլ ի՞նչի մասին է կարելի խոսել՝ ժողովուրդն էլ իրենք են՝ ջիւղները:

ՀԱՅ ԱԶԳԻ ՎՐԱ

Ամենավտանգավոր դրոշմը Հայ ազգի վրա՝ դա Գալախայի հետեւանքներն են: ՌԻՏ-ի օրենքի՝ Տեղեզոնիաի հետքերը Հայ գենի վրա երկար ու երկար տարիների մաքրման կա-
րիք դեռեւս կպահանջի:

Սոցիալական անապահով վիճակը մեկ սերնդափոխության ընթացքում հետեւյալն է՝

- ա) երկու երեխա ունենալու դեպքում չի աճում
- բ) մեկ երեխա ունենալու դեպքում երկու անգամ նվազում է
- ❖ **Վերջին 14 տարիների ընթացքում** ազգի քանակը նվազել է մոտ 1.500.000-ով
- ❖ Հիվանդացիության մակարդակը աճել է 50-760%-ով
- ❖ Բնակչության բնական աճը նվազել է 400%-ով
- ❖ Ամուսնալուծությունը աճել է 200%-ով
- ❖ Շարքային Հայի բնակարանային խնդրի լուծումը նվազել է մինչեւ 0 %
- ❖ Աշխատավորների միջին եկամուտը նվազել է 500%-ով
- ❖ Կենսաթոշակը նվազել է 250%-ով
- ❖ Հաց գնելու կարողությունը նվազել է 1600%-ով
- ❖ Գիտական աշխատողների քանակը նվազել է 600%-ով
- ❖ Ուսանողների քանակը նվազել է 50-60%-ով
- ❖ Գիտությունների ակադեմիայի 7 բաժինները և 33 ինստիտուտները չեն գործում
- ❖ Արտադրական հիմնարկ ձեռնարկությունների 85% չի գործում
- ❖ Վարելահողերը մշակվում են ընդամենը 26%-ով
- ❖ Գյուղատնտեսական տեխնիկայի դիֆիցիտը 90%-ից ավել է
- ❖ Պարենային անվտանգության ապահովվածությունը 0 %-է
- ❖ Ազգը անհամեմատ բարոյալքված է՝ օտարեցված հարազատ հայրենիքից
- ❖ Չքաղութային քանակը գերազանցում է ազգի 75%-ից
- ❖ Ազգը բառիս բուն իմաստով անգրագետանում է
- ❖ Ազգի երրորդ մասը արտաքսված է հայրենիքից՝ հանապազօրյա հացի խնդրով

Այսօր Հայաստանը օկուպացված է ցիտոների կողմից՝ կոռուպցիա տերմինը, դա արտաքին աշխարհին և անգիտակից Հայերին մոլորեցնելու համար է: Ջիտոները, իրենք փողի կարիք չունեն, ժողովրդին կողոպտելու իմաստը միայն նրանում է, որ ժողովրդի ձեռքին հանկարծ փող չհայտնվի, չկարողանա միավորվել՝ ըմբոստանալ:

Քանի դեռ կան բազմակուսակցություններ՝ ճիշտ այդքան անգամ մասնատված կլինի Հայաստանը:

Այսօրվա Հայաստանի Հանրապետությունը Հայ ազգի սիրելի հայրենիքն է, բայց ոչ իր պետությունը:

Այսօրվա Հայաստանի Հանրապետության իշխանությունները չեն ներկայացնում Հայ ազգի շահերը ո՛չ ներքին, ո՛չ արտաքին քաղաքականության սկզբունքներում:

Այսօրվա Հայաստանի Հանրապետության իշխանությունները չեն ցանկանում ներկայացնել Հայի ռդերգական անցյալը միջազգային իրավասու ատյաններին և հանրությանը, որպես միջազգայնորեն ճանաչված իրավական դրույթներին համապատասխանող իսկություն և Հայ ազգի և Հայոց տարածքի հանդեպ, ելնելով «Հայդատի» անձեռնմխելի փաստերից և ծրագրերից:

Այսօրվա Հայաստանի հանրապետության իշխանությունները ամտեսում են Սփյուռքի անընդանցելի ներկայությունը Հայաստանի Հանրապետության ներքին և արտաքին քաղաքականության ձեռնադրմանը: Ընդհակառակը, աշխատում են բոլոր հնարավոր մեթոդներով օտարեցնել Հայրենիքից: Այդ նպատակին է ծառայում նորաստեղծ սփյուռքի նահարարությունը:

1920 թ. բուրժական իշխանությունները դատապարտել են երիտթուրքերին մահապատժով՝ նրանց կատարած ոճրագործությունների համար, իսկ դա մեքենայաբար նշանակում է, որ նրանք դեռևս այն ժամանակ Մեծ Եղեռնը ճանաչել են՝ իսկ մերոնք այդ մասին լռում են:

Բայց Իզրույլը, որը երեք հազար տարի է առանց հայտարարման նենգ պատերազմ է վարում Հայի դեմ և թուրքի ձեռքով իրականացրեց Մեծ Եղեռնը, ինչու թե ներկա Հայաստանի իշխանությունները իմիտացնում են, իբր այդ վայրագները ուզում են ընդունել Հայոց ցեղասպանությունը:

Նույն՝ ստոր նպատակներով այդ իշխանավորները ուզում են, որ Հայաստանը ճանաչի Արցախի անկախությունը՝ այն դեպքում, երբ Արցախը Հայաստանի մաս է կազմում:

Այսօր Թուրքիայի հետ վարած քաղաքականությունը ոչ այլ ինչ է, եթե ոչ պետական դավաճանություն: Բացելով Թուրք-Հայկական սահմանը պետականորեն ճանաչել այդ սահմանը: Իսկ պետականորեն ճանաչել այդ սահմանը, նշանակում է ճանաչել Ղարսի պայմանագիրը: Իսկ Ղարսի պայմանագիրը Հայերը չեն կնքել, այնպես, որ այդ հողերը մեր՝ հայկական հողերն են և գոյություն ունեցող սահմանը ընդամենը անեքսիայի արդյունքով ինքնակամ գծած, միջազգային ուժ և ճանաչում չունեցող վարչական գծեր են: Իսկ Ղարաբաղի հարցի մեջբերումը ընդամենը ժողովրդին մոլորեցնելու պարագաներ են: Աղբրեջանը կնքելով 1994թ. դեկտեմբերին զինադադարի պայմանագիր Ղարաբաղի հետ, մեքենայաբար ճանաչել է Ղարաբաղի Հանրապետությունը, այնպես, որ Ղարաբաղի հարցը լիովին լուծված է: Աղբրեջանի կողմից ամեն մի ոսումագություն կհամարվի անեքսիա:

Իսկ ԱՄՆ-ում 252-րդ բանաձեռի ընդունման ժամանակ սենատորների համար հիմնական խոչընդոտը Հայ—Թուրքական արձանագրություններն էին:

Սա ի՞նչ է՝ սրիկա հեռատեսություն, թե ուղղակի տականքի առհամարական պահելաձե: Ցանկացած պահին ցիտոներ իրենց կաշին փրկելու համար թրաք կունենան Հայոց պետականության ճակատագրի վրա, ինչպես 1043 թվականին, այնպես, որ Հայ պետականության ճակատագիրը մեծ վտանգի առաջ է կանգնած:

Հայաստանի Հանրապետությունում գոյություն չունեն ազգային և պետականության գաղափարախոսությանը աջակցող պաշտոնական վարչակարգեր:

Որպեսզի քաղաքական կազմակերպությունները իշխանությունների ծառայություն լինելու մեջ հավաստիամաք՝ մեկ հարց տվեք իրենց, «Դ՞նչ եք եք տեսնում իշխանափոխության ասպարեզում» և կհամոզվեք, որ նրանք բոլորը դեմ են ծայրահեղ միջոցներին՝ քանզի իրենց առաջարկած սահմանադրական եղանակով հնարավոր չի՝ նախ Սահմանադրության երկրորդ հոդվածն է արգելում, և հետո՝ եթե ՀՀ նախագահն է նշանակում ընտրական հանձնաժողովի նախագահին, ինչպես կարող է մեկ ուրիշը ընտրություններում հաղթել:

Այսօր Հայաստանի Հանրապետությունում գոյություն չունեն անկախ քաղաքական կազմակերպություններ՝ բոլորը իշխանությունների ծառայություններ են:

Ընդիմության քողի տակ էթնիկ Հայ գաղափարախոս սուբյեկտները ասիմիլացվում են «կեղծյանների» քաղաքական կառույցներում և ապագա գաղափարայնացման նպատակով մեկուսացվում իրենց շարքերում:

Հայ ազգը օկուպացված է ջհուղների կողմից, այն չի կարող հանդիսանալ ընդիմություն, այն կարող է լինել միմիայն ազգային ազատարարական սուբյեկտ:

Հենց այս իրականությունն է ջհուղներին մղում Արքայությունների ու թագավորությունների վերացման և «մեծամասնությունների ղեկավարման» ու քաղաքական կազմակերպությունների կազմալուծիչ ծրագրի գործնականացնելուն: Իսկ մարդկային էվոլյուցիայի փոխադրությունը հենց նրանում է, որ մեծամասնությունները ըստ իրենց բովանդակության՝ ղեկավարման ու կազմակերպման կարիք են զգում փոքրամասնությունների կողմից. ժողովրդավարությունը ամենախարդախ դեսպոտիզմն է՝ փողոտ զանգվածները միշտ էլ կհաղթեն:

Արքա=Արարված+Քուրմ+Առաջնորդ, իսկ Թագավոր՝ թագ կրող: Ոչ մեկը իրեն հարց չի տալիս՝ «Արդյո՞ք առանց փողի հնարավոր է դառնալ նախագահ, իսկ եթե ոչ, արդյո՞ք փողատերերը Քրմեր են, իսկ եթե ոչ՝ ապա ամենախելքովներն ու ազգասերներն ե՞ն»:

Սա էլ հենց օժտվածության գաղափարի հերքումն է՝ դասական ՆԻԳԻԼԻՉՄԱ:

Մեր աչքերի առաջ գողոյսամբ ու անբարոյականությամբ ծագեցին այդ փողատերերը՝ օլիգարխները: Իսկ ո՞ր դոլին, խեղաթյուրվածին, անողնաշարին տրամադեն միլիոն, որ նա չկոչվի միլիոնատեր, կամ նստեցնես մերսեդեսի դեկին ու այդ մերսեդեսը նեղանա ու չքվի, կամ «Վերսալի» հագցնես ու այն չհագցվի:

Իսկ ինչի՞ բերեց նման նիգիլիզմը՝

- I. Հայոց պետականության և Հայ ազգի կործանման,
- II. Տարածքային ահավոր պատերազմների,
- III. Խաչակրած արշավանքների՝ իր սոսկայի հետեւանքներով,
- IV. Երկու համաշխարհային պատերազմների,
- V. Հայոց Մեծ Եղեռնի և ուրիշ մի քանի ցաղասպանությունների,
- VI. Գալիք անըջանցելի երրորդ համաշխարհային պատերազմի:

Այս ամենի արդյունքում փողոցային ցույցը ջիպով է երիվալորում, իսկ գիտնականը մետրոյի փող չունի, խեղաթյուրվածը միլիարդատեր է, տաղանդ ու համճար ծնողը՝ չքավոր: Ե՛հ այդ անուղեղ փողատերը հայտարարում է, որ ինքը այնպիսի անելաճելի իրադրություն կստեղծի, որ այդ խելքովը իրեն կծառայի, առանց հաշվի առնելու դրա անհնարիությունը՝ հակառակ դեպքում այդ խելքովի մոտ ինքը իր փողերի առկայությամբ հանդերձ հավերժ ոչնչություն իրեն կզգա՝ անկախ համատարածվելիք այն արտահայտություններին, «թե որ խելքով էս՝ ում էս պետք»:

Ե՛հ վերջապես՝ եթե այս քաղաքական պոռնկությունը չկասեցվի, Հայոց ճակատագիրը և ընդհանրապես քաղաքակրթությունը գերվտանգված կարելի է համարել:

Եթե մի ամբողջ ազգ արմատախիլ արվեց, անմեղ և անպաշտպան բնությունը այդ չարքերի դեմ առանց մարդու միջամտության անկարող է:

Գիտականորեն և տնտեսապես ակնառու՝ ընդերքի հարստությունների վատնումը բնության հանդեպ ավերիչ գործընթաց հանդիսանալը ու դրա անհապաղ կանխման միջոցներ կիրառելը «ամենակարող» իշխանությունների կողմից արհամարվում են: Իսկ ջիոդակևան «Մարդկային կայուն զարգացման» կազմակերպության ներկայացուցիչ Կարինե Դանիելյանի օգնական Յուրի Աբովյանը աննկարագրելի բիրտ տոնով հայտարարում է «Աստված մեզ տվել է բնությունը, որպեսզի մենք օգտագործենք, ի՛նչ ծիտ, ի՛նչ կանաչ տերեւ»: Իսկ միջազգային կազմակերպությունների կողմից բնության պաշտպանության համար հատկացված համապատասխան գումարները յուրացնելը արդարացնելու նպատակով մերք ընդ մերք հեռուստատեսությամբ՝ իբր «գործեր են կատարում»:

Գունավոր մետաղները առաջնային վերամշակումից հետո ստացված գերվտանգավոր պղնձաբարները մնում են Հայաստանի տարածքում, իսկ արդեն աննշան վտանգ ներկայացնող և էժան գներ ունեցող կիսահումք խտանյութը արտահանվում է ջիոդների սեփական շահերի բավարարման նպատակներով: Իհարկե նման գործողությունը ահռելի ճանապարհների կտրիք է գզում, այն էլ Թուրքիայով:

Հազվագյուտ մետաղները արենայում չկան՝ այդ մասին չի խոսվում:

Ամենաանհրաժեշտի և այդքան էլ պատասխանատու հարցը Հայաստանում ոսկու վերամշակման և արտահանման հարցն է: Իշխանությունները, այդ ամենի միակ օրինական տեր ու տնօրեն Հային համարելով բացարձակապես աննկատելի երեսույթ, հարկ չեն համարում այս մասին անգամ տեղյակ պահեն: Այս մեթոդներով հավաքած իրենց անսահման ոսկու մասին են գրում Սիոն Հմուտները: Երբեք այդ ոսկու քանակը Հայաստանում տարեկան 30 տոննայից պակաս չի եղել, իսկ դա մոտավորապես միլիարդ դոլար գումար է: Դժվար չի հաշվել արտագրպանված ընդերքի ընդհանուր գումարները վերջին 18 տարիների ընթացքում և բոլորող կիսականաք, թե որտեղից են անիծյալ ջիոդները մալբախներով, ջիպերով ու բռաբուսներով երկվայրում:

- Միլիարդ դոլլարների արժողության հանքային համաժողները վատնվում են;
- Անտառը ոչնչացվում է՝ որպես շինանյութ ու փայտանյութ վաճառվում;
- Զարը արտահանվում է անմշակ և անթիվ քանակությամբ;
- Հանքային ջուրը գիշեր ու ցերեկ հոսում է ջիոդների գրպանները:

Գիտությունների դոկտոր Հրաչ Ավագյանի հաշվարկներում Սովետական ժամանակաշրջանում 350 տարվա համար նախատեսված աշխատանքների՝ 7-8 մլն տոննա/տարի հանքաքար տեղում վերամշակելու ծրագրերը գերկարճ ժամանակամիջոցում՝ 10-15 տարվա ընթացքում, կիսահումք վիճակում ջիոդները որոշել են արտահանել 40-45 մլն տոննա/տարի հանքաքար: Հարյուրամյակների հազվագյուտ ծառերը կտրատվում ու արտագրպանվում են, տուֆը, մարմարը, բազալտն ու գրանիտը, օբսիդիան անխնա արտագրպանվում են, գումարները զանձվում «Բզոռէլի ֆոնը»: Ջերմուկն, Բջնին և մնացած հանքային ջրերը ծառայեցվում են միանգամայն նույն նպատակներին: Ծավալների մասին կարողացե՛ք «Հանգստործ արտաքին առևտուր» բաժնում: Մի խոսքով՝ շահույթը ջիոդներին, իսկ ավերված ու կայուն աղտոտված բնական համակարգերը՝ Հայ ազգին:

Ինչ որ ունի Վարդան Այվազյան Հայաստանի երկաթի հանքերը 25 մլն. դոլ. վաճառել է չինացիներին: Ինչպե՛ս, ո՞ւմ թույլտվությամբ ո՞ւմ հաշվին՝ հայտնի չի:

Այժմ ուզում են Չանգեզուրի ուրանի հանքաքարերի արտահանման գործը սկսեն:

2003թ. դրությամբ ՀՀ արտաքին պարտքը Ռուսիային կազմում էր 93.76 մլն դոլլար, որի դիմաց փոխանցվեց 5-ը ձեռնարկությունների 100% ակցիաները՝

1. ՓԲԸ “ՄԱՐՄ”
2. ՓԲԸ “ԵրՄՄ”/Մերգելյան/
3. ՓԲԸ “ԵրԳՀԻ ԱՍՈԿ”
4. ՓԲԸ “ԳՀ և արտադրական միավոր”/НННППМ/

5. “Հրազդան ՀԵԿ”:

Այս գիտական հիմնարկների գները հազար անգամներ նվազեցրած են, իսկ փակված ձեռնարկությունները խոշոր կենտրոններ ու բազմահազարանոց աշխատատեղեր էին: Ամենաողորբերգալիս այն է, որ կորցրինք գիտական ռեսուրսը՝ հազարավոր գիտական աշխատողների, որոնք բոլորը վերածվեցին գործազուրկների: Իսկ միայն «ՄԱՐՄ» գործարանը 1995թ. հանձնվեց արտադրության 450 մլն. դոլար արժողությամբ:

Այս գործարքը իրականացրին Սերժ Սարգսյանն ու Ռոբերտ Քոչարյանը, այն դեպքում, երբ դեմ հանդիսացան ընդիմությունն ու կառավարությունը: Կրեմլն ու Սերժ-Ռոբը այս գործարքին միակցեցին Հայ-Ռուս միության նախագահ Արա Աբրահամյանին՝ խոստանալով Ռամկավար-Ազատական հուսակցությունն ու տեղեր պաշտամենտում, բայց “գցեցին” սրան էլ: Սկզբում Կրեմլը խոստացավ 107 մլն դոլ. ներդնել, հետո 33 մլն. դոլ., ու այդպես էլ մոտ կես մլն դոլ. ներդրվեց, և արդյունքում “ՄԱՐՄ”-ը այսօր աշխատում է իր հզորության 1 %-ի չափով: Իսկ Համաշխարհային Բանկի ներկայացուցիչը Հայաստանում դատապարտեց այս գործարքը, բայց ինքն էլ իր հերթին Հայաստանին վարկեր է հատկացնում, փտահ լինելով, որ այդ վարկերը չեն կարող վերադարձվել:

2003թ. նույն, “ՌԻՆԵՍԿԱՎՈՐ” պարտքի դիմաց” ՌԱՕ ԵՒՍ-ՌՈՒՍԻԱ խաղիմզին 40 մլն. դոլ. Հայկական Ատոմակայանի վառելիքի պարտքի դիմաց փոխանցվեց “ՄԵՎԱՆ—ՀՐԱԶԴԱՆ ԿԱՍԿԱԴՐ”, գնահատելով այն 25 մլն. դոլ., իսկ մնացած 15 մլն. դոլ. երկու տարվա ընթացքում էլեկտրականության համար բնակչության մուծաց գումարներից դրանք հետ ստացան:

Եթե այդպիսի գումարներ կարելի էր ժողովրդից կորզել, ապա ինչո՞ւ Սերժ-Ռոբը Սեհանի կասկաղը տվեցին: Այն է, 40 մլն պարտքը կփակեին 4 տարում: Այն դեպքում, երբ Միջազգային էներգետիկական կորպորացիան ԵՐԵՎԱՆ-ԳԵՄ-ի մողեռնիզացիայի համար 15 մլն. եվրո էր հատկացրել 0.75% տարեկանով՝ ճիշտ ինչպես 18 մլն. եվրո տրամադրեց ԶԱՆԱԶԵՆ-ԳԵՄ-ին 40 տարով:

2003թ. սեպտեմբերի 17 պայմանագրով Հայաստանի Ատոմակայանը տրվեց ՌԱՕ ԵՍ-ՌՈՒՍԻԱ կոռուպցիայի վարչության տակ: Բայց փաստաթղթերի նախապատրաստումը հաստատվել էր 2003թ. փետրվարի 18-ին՝ Հայաստանում նախագահական ընտրությունները մեկ օր առաջ: Արդյունքում ՌԱՕ ԵՍ-ՌՈՒՍԻԱ ստանում է Ատոմակայանի տարեկան 25% շահույթը՝ մոտ 5 մլն. դոլ. տարեկան: Այն դեպքում, երբ նույն ՌԱՕ ԵՍ-ՌՈՒՍԻԱ-ին Հայկական կողմը ատոմային վառելիքի գումարը առանձին վճարում է:

Նույնը կատարվեց “ԱՐՄԵՆԹԵԼ”-ի հետ՝ “ՄԻԳԼԵՆԴ ՌԵՍՈՐՏ ՆԵԳ”-ն, որը աֆշոր գումարում գրանցված կասկածելի ֆիրմա է, Հայաստանի էլեկտրոկայի դիմաց մուծեց ընդամենը 12,15 մլն. դոլ., վերցնելով իր վրա 25 մլն դոլ. պարտքի մարում: Այդպիսով 2005թ. այդ ֆիրման 73 մլն. դոլ. վերավաճառեց Հայկական էլեկտրոկապը նույն ՌԱՕ ԵՍ-ՌՈՒՍԻԱ կոռուպցիային:

2006թ. հունվարի 22 Վրաստանում զազամտոյի պայթեցումից հետո՝ Ռոբերտ Քոչարյանը գտնվում էր Մոսկվայում՝ Պուտինի հետ հանդիպելուց հետո Իրան-Հայաստան զազամտոյի ակցիաների հսկող փաթեթը պատկանում է Ռուսիային: Բնչը առաջին հերթին Իրանի զազի Եվրոպա մուտք գործելը արգելափակեց և հետո այդ զազամտոյից Հայաստանի ապագա էներգետիկ անկախությունն ու շահույթ ստանալը նույնպես:

Այժմ “Հրազդան-ԶԷԿ”-ը նորից պատկանում է ՌԱՕ ԵՍ-ՌՈՒՍԻԱ կոռուպցիային 31 մլն. դոլ. գնահատմամբ ու նորից առանց ներդրումների՝ այն դեպքում, երբ տասը տարվա ընթացքում պարտքերը կփակվեր ու տասնյակ միլիոն դոլլարների օգուտ կբերվեր ապագա Հայաստանին:

Այսպիսով՝ 80% արտադրող և 100% բաժանող էներգետիկայի ոլորտի հզորությունները պատկանում են ԱՕ ԵՍ-ՌՈՒՍԻԱ կոռուպցիային:

ՀՀ երկաթգիծը ամբողջովին պատկանում է Ռուսիային:

Ահա, թե ի՞նչ են անում Հայի գլխին ջիողները՝ Հայաստանը և Հայ ազգը բացարձակապես ոչ մի սեփականություն չունի:

Ի՞նչ նպատակներով է վերցրած արտաքին պարտքերը և այդ պարտքերը հատկացնող կազմակերպությունները ինչո՞ւ են շարունակում նոր պարտքեր տրամադրել, այն դեպքում, երբ ակնհայտ է՝ պարտքերի մարումը (նորից մար՝ ջիռով, չարի արմատը) ՀՀ իշխանությունների կողմից վարած անուսական քաղաքականությանը ամենար:

Ամենահամեստ հաշվարկների համաձայն՝ վերջին քսան տարիների ընթացքում Հայաստանի Հանրապետությունից արտագնափվել է մոտ 230 միլիարդ դոլլարի հազվագյուտ, ազնիվ, գունավոր, սեւ մետաղներ, թանկարժեք և բնական քարեր, անտառանյութ, հսկային ջրեր, միս, գյուղատնտեսական ապրանքներ, կոնյակ, գինի, Սովետից ավանդաբար մնացած հաստոցներ, գործիքներ, տեխնիկա, քիմիական նյութեր:

Սովետի փլուզումից հետո ՀՀ անշարժ գույքը կազմում էր 42 մլրդ. ռուբլի (ինչը դոլլարից արժեքավոր էր), բացարձակապես ավերված է:

Արդյունաբերությունն ու գյուղատնտեսությունը վերականգնելու համար ահռելի գումարներ ու ժամանակ է պետք:

Քաղաքային, միջքաղաքահին ու բեռնատար տրանսպորտը անհետացած է և վերականգնելը կապնված է ահռելի գումարների հետ:

Գիտահետազոտական ինստիտուտների թանկարժեք սարքավորումները անխնա ջարդոտված է՝ մեջից հազվագյուտ մետաղներ հանելու նպատակով:

Տարեկան 4.5 միլիարդ դոլլար դրսից տրամաֆերտներ ենք ստացել, ամենաքիչը այդքան էլ դրսի Հայերը օգնություն են ցուցաբերել:

Մեւանում այլեւս ձուկ չկա:

Այս ամենից հետո այդ գիշատիչ կենդանիները մոտ վեցը միլիարդ արտաքին պարտք են կուտակել ազգաբնակչության վզին:

Արտաքին պարտքերը վերադարձնել հնարավոր է միմիայն արտաքին առեստրի հաշվին, իսկ եթե այն բացակայում է՝ միակ տարբերակը ազգային հարստությունների տրամաբ փոխհատուցումն է:

Արտաքին առեստրը Հայաստանում կարելի է միայն առանձին գրքով ներկայացնել, որպես Հայ ազգի նկատմամբ ոճնագործություն իրականացնելու փուլերից մեկը, այդ պատճառով միայն կարելի է ասել, որ դա ամբողջովին վերցրած պետական հովանավորության ներքո ջիռոլների կողմից մի ահռելի մաշտաքի պետական ու քրեական հանցագործություն է և միմիայն քրեական պատասխանատվությամբ վախճան պետք է ունենա նման մաշտաքի «սեւլ փորձությունը»:

Այսօրվա Հայաստանի Հանրապետության արտաքին պարտքերը, որոնք գումարվում են Հայ ազգի 20 տարվա սոված սպրեյակերպին և Ջիռոլների ջիպային հաճոյականություններին, առայժմ կազմում է 5.7 միլիարդ ԱՄՆ դոլլար:

Արտաքին պարտքերի հաշվին Հայաստանում հատուկ՝ կանխամտածված, չի իրականացվում որեւէ արտադրություն, կամ ստրատեգիական նշանակության օբյեկտ: Այն հիմնականում ներդրվում է բյուջեից սնվող, նորից ջիռոլ պետական ծառայողների աշխատավարձի ֆոնդի, ջիռոլ բանկիրներին, ջիռոլ առեստրականների, ջիռոլ շինարարների սատարման և սպասարկողական ոլորտում:

Եթե ջիռոլները մտածում են, որ այդ արտաքին պարտքերը (վարկերը), պետք է արգելք հանդիսանան Հայաստանում իշխանափոխության համար, կամ իշխանափոխությունից հետո համաշխարհային ջիռոլականությունը ստրկական կախվածության մեջ պահի Հայաստանը՝ չարեչար սխալվում են: Այդ պարտքերը նկարելու համար իրենք սպասվելիք շատ-շատ անգամ ավելի լուրջ սեփական բարդանքների համար պետք է անհանգստանան՝ դժվար թե իրենց փող պետք լինի:

ԽՈՐՀՐԴԱՆԻՇԵՐ – ՍԻՄՎՈԼՆԵՐ

Դեռևս մեր թվարկությունից առաջ վեցերորդ դարի համադրեղ Չինական փիլիսոփա Կանֆուցին ասել է. «Աշխարհը կառավարում են ոչ թե խոսքն ու օրենքը, այլ նշաններն ու խորհրդանիշերը (սիմվոլներ)»:

ԽՈՐՀՐԴԱՆԻՇ—ՍԻՄՎՈԼ (հուն. հասկանիշ): Խորհրդանիշը հավաքական բովանդակությամբ մշակույթի, կրոնի, հավատամքի, գիտության, արվեստի արտահայտչաձևն է: Այն ձեռքի, գաղափարի և բովանդակության խորհրդավորված միասնություն է, լիովին չբացահայտված խորհուրդով, ընկալման և ըմբռնման առանձնահատուկ մոտեցմամբ: Խորհրդանիշերը ծառայում են խորհրդավոր գրանքների, աստվածալոգիայի, առաքյալների, պատմիչականների, կախարդական, փուկային, երկնային գաղափարների արտահայտման համար: Դրանց օգնությամբ հեշտությամբ հասկացվում է տվյալ գաղափարին ուղղակի մոտեցումը:

Խորհրդանիշը գաղափարային հասկացություն է, առանց որի դժվար է կառուցել լեզվի և իմացության տեսություն: Այն բազմաբնույթ մեկնաբանություններով է բացատրվում, բայց միանշանակ բացահայտում առաջիմս չկա:

Եթե գիտականորեն չի բացատրվում դրանց ազդեցությունը, ուրեմն պետք է ուղղորդվենք պապենական ավանդություններով, որոնք հասել են մեզ պատմագիրներից կամ բանահավաքներից: Օրինակ սեպագրերը, միմյաստ թարգմանել առաջիմ չի հաջողվում՝ միմիայն մոտավորապես է հնարավոր, իսկ ԱՐհակյան Արեվիսյացի (Կեռիսյացի), որը ստեղծել են հազարամյակներ առաջ, մինչև այժմ էլ լիովին բացահայտված չի, բայց փորձենք:

Մեծ Շերեփը (Մեծ արջի համաստեղությունը) Հյուսիսային աստղի շուրջը չորս եղանակներին պտտվելով կազմում է Կեռիսյացի: Համարելով, որ երկնքում քանի դեռ այս պոռոցներ կրկնվում է, հավերժ է՝ Երկիր մոլորակը գոյություն կունենա: Մեր մախնիները դիտելով դա, կոչել են Հավերժության խաչ, ներկայացրել են մեկ փոքրացված կեռիսյացի տեսքով, ինչը ժամանակի ընթացքում Արեվիսյացի կամ Հավերժության խաչ էլ է անվանվել:

Կլիմենտ Ալեքսանդրիացին (Սրբոմատա v) պնդում է, որ Մովսեսը կենդանիների քողարկված սիմվոլներով հիորոգլիֆային մեթոդով պարզեցնում էր բարոյականության կանոնները և որ Թոբայի զարդարվեստը նույն աղբյուրից էր վերցնում:

Ոչ միայն մարգարեները, այլ Հիսուսը (Հովհաննես 11:14, Դուկաս 24:27) որպես անձնական և նախապատկեր իրեն էր վերագրում անսպասում Մովսեսի կողմից վերստացրած պղնձյա ֆալլոսը, ինչը բիրիայում փոխել են Օձ-ի:

Նշանները քրիստոնյաների մոտ՝ ջրաշուշանն (լիլիա) ու վարդը Մարիամ աստվածածնի պատկերի հիմնական պատկանելիությունն են համարվում, սուրբ Գեվորգը իր նիզակով խոցում է հրեշին, սրբապատկերների լուսապսակը, վարդի փշերը Հիսուսի գլխին:

Դիցաբանական և կրոնական խորհրդանիշեր են համարվում նաեւ զինանշանները (գերբերը), դրոշմերը, էմբլեմները:

Այժմ փորձենք տալ մի քանի խորհրդանիշերի պատմականորեն բացահայտված նշանակությունը՝

ԵՌԱՆԿՑՈՒՆԻ—1.ծնունդ-կյանք-մահ 2.կյանք-մահ-մոր կյանք 3.մարմին-խելք-հոգի 4.հայր-մայր-զավակ

ԵՌԱՆԿՑՈՒՆԻ ՇՐՋԱՆԻ ՄԵՋ—միասնական եռակիություն կամ երրորդություն:

ԵՐԿԱԿԻ ԵՌԱՆԿՑՈՒՆԻ-Գազաթով ներքեինը՝ Գոռի (շարի) կանացի սկզբունք՝ ջուր,

ստորգետնյա միապետություն, լուսին: Գազաթով վերելինը՝ Սեթի (չարի)-տղամարդու սկզբունը՝ կրակ, երկնային ուժեր:

ՔԱՌԱՎՈՍԻ—Հավասարություն, հասարակ լինելիություն, ուղղապահություն, ճշմարտություն, ազնվություն, իմաստություն, պատիվ:

ՔԱՌԱՎՈՒՍՈՒ ՄԵՁԸ ԵՌԱՆԿՅՈՒՆԻ--Աստվածային և մարդկային, երկնային և հողային, հոգեկան և մարմնական:

ՀՆԳԱՆԿՅՈՒՆ—ԱՍՏՂ--Հավերժություն, կատարելություն, տիեզերք: Հիսուսի հինգ վերքերի սիմվոլը: Հրեաների հաջողության սիմվոլը: Ջիուդ.. Սողոմոնի լեգենդային բանալին:

ՎԵՑԱՆԿՅՈՒՆ--Գեղեցկություն, հարմոնիա, ազատություն, սեր, ամուսնություն, հասնողություն, կապություն, խաղաղություն:

ԿԵՌԽԱՉ--Բարօրություն, երջանկության օբյեկտ, արիական սկիզբ: Մլաքների ուղղությունը Արեւի պտտմանը հակառակ ուղղությամբ՝ պատերազմ:

ԽԱՉ—«Սրբազան արժեքների սիմվոլ, հոգեկան տեսակետ, հոգու առաջացում, ձգտում դեպի Աստված և հավերժություն: Կյանքի և մահվան միասնություն», -այսպես է ներկայացնում քրիստոնեությունը: Բայց իրոք՝ այդպես է, չէ որ Հիսուսից հազար տարի առաջ Մովսեսը անապատում ջիուդների առաջ հանեց այդ նույն խաչը: Տղամարդու ակտիվ սկզբունը՝ ահա թե ինչ նպատակով Մովսեսը հանեց թվատված ջիուդների առջև ներքեւի պոչը երկար խաչը: Բակ ՄՈՎՍԵՍ=ՄՕԵՐ. Իուր + ՈՒՍԵՀ երբ. Փրկել:

ԱՆԿԽ--Եզրիատական՝ Դ-նման խաչ, վրան օղակ, նշանակում է հավերժ կյանք:

Դ-անման խաչը կամ սնկիւ-ը ջիուդների համար սպասվող փրկության և հավերժ կյանքի մեասիա: Ջիուդների (արամեական) այբուբենի 22-րդ տառն է (հիշեք 22 քրմերին):

ՊԼՅՈՒՍ + տիպի խաչը տղամարդու և կանացի կապ, դրական և բացասական կապերի սկզբունը:

ՇԻՋԱՆ—Միասնություն, անվերջություն, բարձր կատարելություն:

ԱՋԸ—Ինքը քեզ տեսնում է, դու իրեն չես տեսնում:

ՕՉ--Բարիք, կանացի արտադրողականություն, տղամարդու բեղմնավորվածության սկզբունը, հարստություն, գանձ:

ԼՈՒՄԻՆ-- Մութ գործոն, իմաստություն, ուրախություն:

ԵՌԱՆԿՅՈՒՆԻ ԱՍՏՂ ՄԵՁԸ ԱՉԸ—Մասնների մոտ՝ ՃԱՌԱԳԱՅԹԱԾԻՆ ԴԵԼՏԱ, ամենատես աճը: Առաջին աստիճանի՝ աշակերտ մաստնի կարելու սիմվոլն է: ԱՄՆ-ի Մեծ կնիքի վրա այն այդպես էլ չտպվեց, բայց մեկ դոլարանոցի վրա “Աստված բարեկամ է մեր գործի հանդեպ” և “Նոր կարգեր դարձրու” գրություններին զուգակից տպված է:

ՎԵՑԱՆԿՅՈՒՆ ԱՍՏՂ--Եզրիատական գաղտնախորհուրդ էմբլեման, իսկ ավելի ուշ ջիուդները գողացան՝ Սողոմոնի աստղ (սեքսի սիմվոլ), “Վախճանաբանական մեկնաբանությամբ” սա 6.6.6.6:

Ամեն մեկի նյարդերի վրա ազդում է, եթե որեւէ մի երեսույթ դուր չի գալիս: Սա ամենատարրական օրինակն է: Կամ պրակտիկ փորձով, ասում ենք այս ճանապարհը, ինձ համար միշտ աղետաբեր է, այս մարդուն հանդիպեցի, անպայման անհաջողություն կլինի: Դիշտ է, չէ, ուրեմն մի բան կա: Մենք թուրքական դրոշի տակ չենք նստի խորոված ուտենք: Եթե այդպես չլիներ, Հիտլերը հատուկ ջոկատներ չէր ուղարկի հեռավոր Տիբեթ, ինչ որ տեղեկություն ստանալու: Մենք 301 թ. թույլ տվեցինք մեր հազարամյա մեհյանները քանդեցին, կամ վերածեցին եկեղեցիների, Վահագնի, Անահիտի, Միհրի (Միերի) Աստղիկի արձանները ջարդեցին փշրեցին, տեղը ուրիշի Չաստվածներ կանգնեցրին: Արդյունքում ունեցանք այն, ինչ հիսնա ունենք: Կորցրինք մեր պետականությունը, մեր աշխարհակալ Հայաստանը: Մեզ դեկավարում է երբեք պետություն չունեցած, անտաղանդ, գող, անբարոյական, խուժան մի ցեղ՝ ջիուդը: Ամոքը, ամոք, բայց արի ու տես, որ ամենուրեք, այսօր Երեսնում և ընդանրապես Հայաստանում ջիուդական սիմվոլներ են տեղակայված:

Լինելով ներկա դրությամբ աշխարհի ամենահետամնաց պետություններից մեկը, տեսեք թե ինչքան տաղանդավոր և հիշարժան «Հայեր» ունենք, որոնք արժանացել են ազգի կողմից ամենավեճ գնահատականին:

Սկսենք սկզբից՝

1. Մեր Արարիչը մնացել է Հայի հարազատ կանչին, մենք աղոթում ենք ինչ-որ մի ջիտուղի, որին մեռնելուց 300 տարի հետո են միայն նշանակել Աստված (325թ Նիկեայի տիեզերաժողովում): Քրիստոսի սիմվոլը ամենուրեք է: Չմայած, ինչպես Դոստաեվսկին է ասում, «Եթե Հիսուս Քրիստոսը հայտնվեր մեր օրերում, նրան նորից կխաչեյին»:
2. Մեր Արարչի մասին մենք, ինքներս երբեք չենք փորձել ավելորդություններ ասել, կամ ինչ-որ մեկին նմանեցնել: Մեր՝ Արիական, ամեն ստրկական ծագմամբ սուրբյեկտին գաղափարապես անհաս կեռփայլը վերածել երկու փայտի տարրական միացմամբ մի առարկայի՝ խաչի, որի վրա կարելի է մարդ սպանել (Հիսուսին): ԵՎ բավական չէ մարդ սպանել, հետև էլ ասում են որ մենք ձեռք Աստծուն ենք խաչել: Միթե հնարավոր է ընդանրապես Աստծուն խաչել, կամ սպանել: Իսկ Քրիստոսի գլխին ջիտուղների ձեռքով դրած վարդի փշերի հյուսվածքի հուշով մինչև հիմա բարձրաստիճան հոգեվորականները վարդապետներ են կոչվում: Այսպես են մեր վրա ծիծաղում և պախառակում մեզ: Միմվոլները՝ խնդրեմ, ինչքան ուզեք:
3. Եթե խաչի վրա են Աստծուն սպանել, ինչպես կարելի է մարդկանց, գյուղերի, քաղաքների, փողոցների անունները Խաչիկ, Խաչատրյան, Խաչեն դնել: Նման սիմվոլներ հազար—հազարներով, խնդրեմ:
4. Եթե խաչի վրա Աստծուն են սպանել, ինչպես է կարելի այդ խաչով և խաչքարերով ամենուր գարդարել: Ահա սիմվոլները, ինչքան ուզեք, խնդրեմ:
5. Ձիուղները՝ իրենք **կռափում** են (թվիատվում), իսկ մեզ համար ծիսակատարություն են սարքել, որը կոչվում **մկռափել**: Ինձ թվում է սիմվոլի օրինակի բերման կարիք չկա: Այն ամբողջ է, լիքը, խնդրեմ:
6. Լեվիտ Գրիգոր Խավարիչը 128 Հայ իշխանատուն բնաջնջեց, ամբողջ Հայ ազգին ծնկի բերեց, Սասնալայկան կրոնը տվեց ընդունել, Պարսիկների հետ բռնամարտեց, Բյուզանդիային՝ Քրիստոսի երկու բնությունով Քաղբեղունյան տիեզերաժողովով բռնամարտեց, հայոց պետականության կործանման հիմքը դրեց, սիմվոլը՝ խնդրեմ Երեվանում ձկան խանութից սկսած մինչև կրկես իր անվամբ փողոցն է:
7. Ձիուղ Սահակ պարթևը, որը անձամբ էր ղեկավարում մեհյանների ավերումը, Վահագնի, Տիրի, Անահիտի արձանների փշրումը, սիմվոլը՝ անվամբ փողոցը խնդրեմ:
8. Ձիուղ Բագրատունիները 939թ. վերագրեցին մեր ԱՄԶԸ, Հայկ Նահապետին վերանվանեցին Սասունցի Դավիթ՝ դեվ, այսինքն իրենց այն մի Դավիթը Եգիպտացի էր, այս մեկն էլ Սասունցի, Միմվոլն էլ՝ արձանը կայարանի հրապարակում կանգնած:
9. Ձիուղ դաշնակները Հայաստանի Հանրապետության դրոշի երրորդ մասը ջիտուղական 99 աստիճանի ոսկյա բուրգի դեղին գույնով ներկեցին (ընդանրապես ջիտուղներին բոլոր պետություններում ստիպել են դեղին շոր հագնել, դեղինը դավաճանության նշան է), սիմվոլը խնդրեմ՝ ամենուրեք:
10. Երեվանի սրտի մեջ «ԱՐՄԵՆԻԱ» հյուրանոցի առեղից ցուցադրությունը չպրտել են, փոխարենը արյունաքրու բռնամու անվամբ՝ «ՄԱՐԻՈՏ» են գրել, այն դեպքում, երբ այդ մարիոտը դա ջիտուղ մարերի՝ օձերի անվանումն է, իսկ «ՄԱՐ» բառը հենց հայկական ծագում ունի, ինչը նշանակում է Մ— մարդը, հանգցնող և ԱՐ-իացիներին՝ ԵՎ այդ սատանական ՄԱՐ-ը ԱՐՄԵՆԻԱ բառից ավելի խոշոր հյուրանոցի պատին է փակցված՝ էլ հաջողությունը որտեղից կարելի է սպասել:
11. Քոչարյան Ռոբերտը քանդեց գեղատեսիլ Երիտասարդական պալատը միայն այն պատճառով, որ այն կրճած եգիպտացորենի տեսք էր հիշեցնում, իսկ եգիպտացորենը մասունների սուրբ խորհրդանշին է, կրճաց լինելը նրա ապակառուցվածքությունն է:
12. Պուշկինը, որը գոչում էր «Դու ստրուկ, դու վախկոտ, դու հայ, դու ոչ ինձ որդի» սիմվոլը՝ Պուշկինի անվամբ, և դպրոց, և փողոց, և արձան՝ խնդրեմ:
13. Մետրոյի Բարեկամություն և Սասունցի Դավիթ կայարանների առաստաղները գեղեցկացնում են Ձիուղական Դավիթի սատանեական վեցգլազաթանին: Տեղով հենց սիմվոլներ են, խնդրեմ:
14. Կիմո Նաիրիի վրայից պատմական Նաիրի անվանումը հանել են ջիտուղ Մորգան են կպցրել: Միմվոլը՝ խնդրեմ:

15. Այդ ինչ առեռի մաշտաբների աննկարագրելի գործեր է արել Հայաստանի և Հայ ազգի համար Կարեն դեմիրչյանը, որ Երեսանի մետրոն և մարզահամերգային համալիրը կոչեցին նրա անունով: Միմվոլը՝ խնդրեմ:
16. Այդ ինչ պատմական նշանակության, կամ միջազգային ճանաչման արժանի հետքեր թողեց Վազգեն Սարգսյանը, որ հռչակեցին սպարապետ և ամբողջ մի Հայաստանի պարծանք-կառույց Հրազդան ստադիոնը կոչեցին նրա անունով: Միմվոլը՝ խնդրեմ:
17. Երեսանի փողոցների կեսից ավելին բացարձակապես անճանաչ և անարժանի ջիոդոների անուններով են: Միմվոլը՝ խնդրեմ:
18. Երեսանի համարյա ամեն մի շենքի պատին կայցրած բացարձակապես շարքային և չճանաչված, միայն թե ջիոդո, ինժեների, ճարտարապետի, շինարարի հուշատախտակներ: Միմվոլը՝ խնդրեմ:
19. Մի քանի Հայ հանճարների կողքին ինչքա՞ն ակադեմիկոսներ, դոկտոր-պրոֆեսորներ, երգիչ-երգչուհիներ, դերասաններ, օլիգարխներ, քաղաքական գործիչներ: Մրանք բոլորը մեր ամենահետամնաց պետության “առաջադեմ և փայլուն” անձերն են: Նրանք բոլորը սիմվոլներ են՝ խնդրեմ:
20. Ինչքան աղջիկներ ամբարդյականացան երեկոյան Երեվանի փողոցներն ու հրապարակներն են զարդարում: Միմվոլներ են՝ խնդրեմ:
21. Ամեն մի փողոցի, ամեն մի շենքի անկյուն զարդարող և Երեսանը Իզրոէլին նմանեցնող, արեւելյան միջնադարը հիշեցնող առեստրի «բուդկեք»: Միմվոլ է՝ խնդրեմ:
22. Դատարանները, դատախազությունները, ոստիկանությունները սեփականաշնորհաձ աճեցնած անասնակից մեթոդներով: Միմվոլ է՝ խնդրեմ:
23. Հիմնարկ ձեռնարկությունները երեւի ժողովրդին նեղություն չպատճառելու և Հայաստանի օդը չփչացնելու նպատակով իշխանությունները փակել են՝ անդոր է ապրում: Միմվոլ է՝ խնդրեմ:
24. Հայաստանի դպրոցներում բնական գիտությունների դասավանդման հաշվին մտցրել են կրոնական ուսմունք: Դպրոցների մեծ մասը բարձրագույն ուսումնական հաստատություն ընդհանրապես աշակերտներ չի տալիս: Աշակերտների քանակը երեք անգամ նվազել է, բայց մնացածը պարտադիր “Եկեղեցու պատմություն” քողի տակ պարտավոր են ջիոդոների պատմությունը՝ Բիբլիան ուսումնասիրեն:
25. Բուհերում ուսանողության գիտական և ուսման մակարդակը կտրուկ նվազել է մինչեւ անհավատալի մակարդակ:
26. Հայ ազգը չքավոր չունենալով Մովսեսի տարիներին, հիմա ազգի կեսից ավելին ծայրահեղ չքավորներ են, փողոցներում մութացկանություն են անում: Մի՞ թե կարող է լինել առավել արտահայտիչ սիմվոլ:
27. Հեռուստատեսությամբ քարոզում են նորածին երեխաներին 8-րդ օրը **մկրտել** և անվանել Հիսուս: Սա սիմվոլ է, թե արդեն ջիոդո սիմվոլների գործածության եզրափակիչ էտապ:
28. Հայաստանի Հանրապետության Ազգային ժողովի տաճարի բակում Երվանդ Քոչարի կերտած Բիբլիական Դավիդի՝ դելի, սատանայի հուշարձան կոթողն են տեղադրել, կայտարարելով, թե իբր Վազգեն Սարգսյանի և Կարեն Դեմիրճյանի պատվին են այն խոյացրել: Թե ի՞նչ կապ ունեն այս անձինք Բիբլիական Դավիդի հետ՝ ոչ ոք իշխանավորներից առայժմ չի փորձել մեկնաբանել:

ՄԲԱՆՔ ԲՈԼՈՐ ՄԻՄՎՈԼՆԵՐԻ ՄԻՄՎՈԼՆԵՐՆ ԵՆ, ՀԱՅԻ ՀԱՄԱՐ ԱՄԵՆԱՆՍԵ-ՄԱՅՆՈՂ ԵՎ ԱՄԵՆԱՄՏԵԼԻՆ:

ՉԱՐԸ ՀԱՍԵԼ Է ԱՍԵՆԱՀՆԱՐԱՎՈՐ ՎԵՐԻՆ ՍԱՆԴՂԱԿԻՆ՝

ԱՐԴԱՐԱՎԱՏՈՒԹՅԱՆ ԲՈՂԻ ՏԱԿ ԴԱՏՈՒՄ Է ՉԱՐ-ը ԱՐ-ին
ՆՐԱ ՀԱՅՐԵՆԻՔՈՒՄ ԿԱՅԱՑՆՈՒՄ ՈՒՋԱԾ ԴԱՏԱՈՃԻՈՐ

Հնուց՝ հազարամյակներ շարունակ Հայոց քրմական ցեղը Վախունիներն են եղել: Ձիուղի երեքհազարամյա գոյությունը մեկ խորհուրդ բողեջ՝ այդպիսին չլինես: Ձիուղի պատալոգիական փողագեղրությունը նրան էկոլոյցիայի ընթացքում վերածել է փողի քսակի: Հայի արիական ոգին թույլ չի տա ապրել մնան ծիսակատարություններով: Հայը, իր առաքելության համաձայն նվիրելով մարդկությանը ազնվաբար և արդարադատ բազում տաղանդներ ու հանճարներ, արդյո՞ք իր համար չի ծնի արդարադատ դատավոր, թե հենց այդ՝ «Մի դատիր՝ որպեսզի չդատվես» նգովքի գողը ինքը դառնա: ԸՆ, ԱՆ— սեքսի ժամանակ կանացի տնքոցներն են, իսկ երբայերեն նշանակում են կանացի սկիզբ (ԱՆՆԱ, ԱՆԱտուսիա, ԱՆԱՆԻԱ...):

Եհովան և կին է և տղամարդ- ԲԵՖՈՍԵՏ երկնեռ: Շուտ տված հնգաթեւ աստղը աստանն է՝ պոգերով, ականջներով ու մորուքով: Այն կոչվում է ԲԵՖՈՍԵՏ: «Արարիւր Արարչի փոխարեն», -ասում է եբրեյներին Եհովան: Այսինքն ֆալլոսն է դրանց Արարիչը: Սակայն ցիտղները պաշտում են երեք աստծու՝ Եհովա, Սաբահովտ, Սամոնա (փողի աստված): Կա և գերագույն աստված՝ ՅԱՀ-ԲԵԼՕՆ, որի անունը մեկ ցիտղ իրավունք չունի տալու՝ հոգին կանխծովի, պտի երեքով վանկարկեն:

Հայաստանում աստված գաղափարը ներմուծվել է քրիստոնեության միջոցով: Պաշտամունք էն հանդիսացել ԱՐԱՐԻՉՆ ու Դիցերը՝ ԱՆԱՀԻՏ, ԱՍՏՂԻԿ, ՎԱՀԱԳՆ, ՆԱՆԵ, ՄԻՀՐ, ՏԻՐ Դիցերը: Ատրիների ԲԱՐՇԱՄ աստծո նշխարները

որպես ավար Հայաստան բերելու հետո, Տիգրան 1-ը դրա պատվին Սեհյան կառուցեց: Իսկ Աստված գաղափարը ուշադրություն դարձրեք առաջ է եկել Եգիպտոսում և հուդայիզմի (ֆալլոսապաշտության) ծաղկման շրջանում: Հուդաների քրմերի՝ լեւիտների միջամտության գործը չի արդյոք այս շարագործությունը, երբ երկար հազարամյակներ Հայը հավատացել է մի Արարչի, ու հանկարծ այսքան գերագույն և հետո շարքային Աստվածների բազմություն, որոնց բոլորին հետագայում պետք է հաջորդեր 8-րդ օրը թլիստված ՀԻՍՈՒՍԸ, որը ընդամենը Սարիամի տղան էր, իսկ ըստ Նոր Կտակարանի՝ ԴԱՎԻԴԻ 42-րդ սերունդը, քանզի նա անօրինական ծնունդ էր, հոռմեացի մի գինվոր՝ Պանտեռայից: Արդյոք դեռեւս Արարատյան ժամանակաշրջանից սկսած այս Աստվածները նախապատրաստական քայլ չէին քրիստոնեության ստեղծման և Հայոց պետականության կործանման համար: ԵՎ հիմա ցիտղ, կեղծ արիացիները՝ սուտ քրմերի գլխավորությամբ ջանքեր չեն խնայում, որ ԱՐԻԱՅԻԶ, ինչը նշանակում է ԱՐԱՐՉԻ արարածներ, ոչ թե ԱՐԵՎԱՊԱՇՏ մնան, այլ Դիցեր՝ ՎԱՀԱԳՆ, ԱՆԱՀԻՏ, ՏԻՐ, ԱՍՏՂԻԿ... Աստվածներին վերադառնան:

Աբրայի թիվը 10-ն է՝ ամբողջականությունը: Ձիուղին 11-ը (թվագիտությունում 11-ը համարվում է երազանքների իրականացման կամ նոր կյանքի թիվ) « և նրանք ուլբեր մեզ հետ են», -ասում է “Նոր Կարգերի” մաքգարե Ալիստեր Կրոուլին: Շարունակում է, -«...և նրանք ուլբեր մեզ հետ են»: Իսկ ի՞նչը ի նկատի ունի՝ իհարկե ֆալլոսը: Անգամ Շոմերական Գեղզամեշում 1 կամ 10-ը թիվը Արարչի խորհրդանիշն է, 9-ը 3-ի (ցիտղական եռանկյունի) եռապատիկը, իսկ 11=9+1+1, այսինքն շրջանցել Արարչին: Հիշում եք ԱՄՆ-ում 9-1-1. փրկության ծառայության հեռախոսն է, հիմա էլ մեր մոտ:

ԳՈՈՐ-ը Օսիրիսի որդին է՝ պատերազմի Աստվածը: «Գոռի նոր դարը սկսվում է, բայց սկզբում աշխարհը պետք է արյան մեջ թաթախվի», - ասում է Գոռի հրեշտակը:

ՄԱՏԱՆ-ը իր ծեսով ՆԱԿԵԼՈՒՄ-ի (հրքայերեն՝ ՕՁ) է նման, շատ խելոք և խորամանկ էակ է», - ասում է Կրոուլին: Ինչպես արդեն գիտեք, օձերը՝ մարերը ջիտղներն են:

«Սպիտակամորթ անմեղ և խելոք էրեխան հանդիսանում է մեր ամենահարմար զոհը», - ասում է նույն Կրոուլին (արյունի խմելը ի նկատի ունի):

ՄԱՏԱՆ-ի հետնորդները ջիտղ ՌՈՏՇԻԼ ԴՆԵՐՆ ԵՆ, գորալիզացիայի հեղինակները, որոնցից շարունակվել են պետությունների ՄԱՏԱՆ կառավարողները:

ՄԱՏԱՆ-ի հրեշտակները եռեչափ սիստեմում շատ սահմանափակ հնարավորություններ ունեն, այդ պատճառով է, որ ջիտղները մարդկանց սեռական սերմեր են օգտագործում:

ՄՄՆ-ը և ՄՆ ԳԼԻԻՆ ՄԱՏԱՆ-ի հետ միասնական են, ջիտղների հետ միասին են նախապատրաստվում դիմավորել ԼՅՈՒՅԻՖԵՌՈՒՆ:

ԿԱԲԲԱԼԱ-ն ջիտղների կախարդական «ընկնող հրեշտակի» փսիխիկ կապի հետ տեքստերի հավաքագումն է (Չոհար): ՌԱԱԶԻ ԷԼ—Լյուցիֆեռնի (ԱԶԱԶ ԷԼ) ծառայող: Չոհարից են վերցնում էներգիան ջիտղների էլիտան՝ Լեիտները: Դեռեսա Պլատոնը սրա մասին ասում է, «Որպեսզի հավաստիացնեն մարդկանց, այն երեւի ստեղծում է կախարդական հմայք»:

ՋՈՐՋ ՎԱՇԻՆԳՏՈՆԸ ասում է, «Անհնար է ճիշտ ղեկավարել աշխարհը՝ առանց Աստծո և Բիբլիայի»: Իսկ ՄՄՆ-ը կառուցված է Հուդայիզմի և Զրիստոնեության վրա:

ԱԴՈԼՖ ՀԻՏԼԵՐԸ ասում է, «Տվեք ինձ դասագրքերի հսկումը և ես կհսկեմ պետությունը»:

ԿԱԼԻ-ն հին սիստեմի բնաջնջման Աստվածուհին է:

ԱՐԻՄԱՆ-ը ԴԵՍՄՈՆ-ի՝ ՄԱՏԱՆ-ի Աստվածն է:

ՄՈԼՈՂ—(հիշեք Մոսկվայից Մոլոխովին) կրակի Դեմոնն է:

2001թ Սեպտեմբերի 11-ի դեպքերը համարվում են Լյուցիֆեռնի համաշխարհային բեմին հայտնվելու հոտային պայքարի բացման հանդես:

Մասոնների նպատակն է մարդու վերափոխումը ԳԵՐՄԱՊՈՖԴԻՏԱՅԻ՝ երկսեռի:

Մասոնների վեցաթեւ աստղը աստանի չարիքի սիմվոլն է, իսկ շրջանակի մեջ՝ դեմոնական ծուղակ:

Շուռ տված հնգաթեւ աստղը աստանն է՝ պոզերով, ականջներով ու մորուքով: Այն կոչվում է ԲԵՖՈՍԵՏ:

Այժմ ջիտղների հիմնական նպատակն է՝

Աշխարհի բնակչության կրճատում

Վիրտանների տարածում՝ հիվանդացիության աճ

Տեղանակի արհեստական փոփոխում

Տարբեր աղետներ

Երկրաշարժ

Էկոնոմիկայի ճգնաժամ

Երկնակամարում գերբնական երեւոյթներ

Երրորդ աշխարհամարտ

«Մարդոց սրտերը պիտի նուազին իրենց և աշխարհի վրայ գալու բաներուն սպասելէն, վասն զի երկնքի գորութիւնները պիտի շարժին», - Դուկասից 21:26 :

ԵՎ այս ամենը անգամ իրենց՝ տարրական մտածելակերպի կարողության և տրամաբանությունից զուրկ բիռռորոտ ջիտղների գուշակմամբ պետք է եզրափակվի «ԱՐՄԱԳԵ-ԴՈՆՈՎ»:

Ըստ ամերիկյան մայաների օրացույցի «Ժամանակների վերջը կայանալու է 2012 թ. դեկտեմբերի 21-ին:

Ֆրանսիական աստրոլոգ Նաստրադամուսը, որի լատինական անունը Միշել դե Նոտրդամ է (1503-1566), այս հարցի շուրջ կարելի է ասել լռել է:

Հարկ է նշել, որ ՎԱՍՏԻԿԱՆ-ի վերծանումը մեծ կասկածանքի տեղիք է տալիս՝

---ՎԱՍՏԻՍ նշանակում է ՄԱՐԳԱՐԵ

---ԿԱ նշանակում է ՕՁ

Ինձ քվում է խորհելու մեծ տեղիք կա:

- ❖ 1917թ. փետրվարյան հեղափոխությունը՝ փետրվարի 23-ը փոփոխի օրը էր: Ցարը հրաժարական տվեց, հետո իբր սովետական բանակի օր ընդունեցին, քանզի այդպահ ոչ մի Սովետ էլ չի եղել: Նոր տոմարով այն մարտի 8-ն է, Կլառա Յետկինի (Էյսենե) ծննդյան օրը, ամբողջ Սովետն էր տոնում:
- ❖ 10 մարտի 1945թ. փոփոխի օրն էր՝ Հերոսիմայի վրա ռումբ գցեցին:
- ❖ 1 մարտի 1953թ. փոփոխի օրն էր՝ Ստալինին (20-րդ դարի Աման՝ ջիողներն են կոչում) թունավորեցին:
- ❖ 1976թ. ապրիլի 26-ին՝ պեյսախի օրը թունավորվեց Գրեչկոն:
- ❖ 1984թ. խանուկի օրը թունավորվեց Ուստինովը:
- ❖ 10 մարտի 1985թ. փոփոխի օրը գենետիկ Չեռնենկոն մեռավ:
- ❖ Кембод 11 Ե,-«Երբ չափահաս տղամարդը ունեցել է սեռական հարաբերություն փոքրիկ աղջկա հետ, դա ոչինչ, որովհետև քանի դեռ աղջնակին երեք տարուց քիչ է, ապա դա ինչպես մեկը մատը աչքն է մտցնում, արցունքները լցվում են աչքերը, բայց տեսողությունը վերականգնվում է, այդպես էլ կուտարուն է վերականգնվում փոքրիկ աղջնակի մոտ, որը երեք տարեկանից փոքր է»:
- ❖ Саххедрун 55 Ե u 66a-66Ե, Пееаmаm 57Ե, 58a, 60Ե.-«Երեք տարի և մեկ օրական աղջնակը կարող է կոնտուսի եղանակով (սեռական հարաբերությամբ) վերցվել կին»:
- ❖ Անգլիական պոետ Ջեֆրի Չոուսերը (1343-1400) իր “Կանտերբերյան պատմվածքներ” գրքում նկարագրում է հրդյանների կողմից բազմաթիվ քրիստոնյա երեսմանների սպանության մասին:
- ❖ Ջիողները քրիստոնյաների արյունը խմում են Նեսեն՝ ապրիլ ամսին և պեսախին՝ Ե Եmрасmую пяммуу /Էջ 63/:
- ❖ 90-ականների սկզբին ԱՄՆ-ի ՉԼՄ-ները հայտարարեցին, որ միայն ԱՄՆ-ում տարեկան 40.000 երեխա է անհետանում և միայն 5.000 դիակ է հայտնաբերվում: Իսկ 2000թ. «Դուէլ» թերթում տպվեց, որ տարեկան 150.000 են անհետանում:
- ❖ Այսօր էլ ջիողները տոնում են՝ն.թ.ա. 539թ. 127 պարսկ. գավառներում Փուրիմ--Ադարի 13-ին (փետրվարի վերջ-մարտի սկիզբ) բոլոր 75.800 հայերին սպանեցին, ունեցվածքը թալանեցին: Մարդահեյը, Եսերը թույլտվությունը ստացան Արտաքսերքսից: Խնջույք կազմակերպեցին, իսկ գաթաների անունը “Ամանի ականջներ” էին: Փուրիմ՝ պարսկերեն--բախտավիճակ:
- ❖ Մատնության գերագույն բանկը 1613 թվականից է: Ոչ ոք չգիտի ինչո՞վ է զբաղվում այդ գերգաղտնի բանկը:
- ❖ «Ստանդարտ չարտեր բանկ»-ը Համաշխարհային Կառավարության բանկերի բանկն է: Նա հսկում է աշխարհի բոլոր հաշվարկները:
- ❖ Բարոխի վրա է կողպվում ջիողական ֆինանսական բուրգը՝ նա տրիլլիոնատեր է:
- ❖ Բեղդերբերգյան ակումբը ունի 63 անդամ, 63-երորդը Չուբայն է:
- ❖ Աշխարհի տիրակալներն են՝ Լեյվա, Բարուխ, Շիֆֆ, Կուն:
- ❖ Աշխարհը ղեկավարում է FRS-ը իր միջազգային վարչատարային ֆոնդով, համաշխարհային բանկով:
- ❖ Ջիողները արդի աշխարհը բաժանել են երեք մաս-կատեգորիաների՝
  - 1) Ոսկյա միլիարդ՝ լրիվ ապահովված հումքով – Հյուսիսային Ամերիկա, Եվրոպա
  - 2) Կիսահիմնական միլիարդ՝ Կիսատ ապահովված
  - 3) Եմթակա վերացման 5 միլիարդ՝ Նաղկին ՍՄՀՄ, Լատինական Ամերիկա, Աֆրիկա, Ասիա:
- ❖ 1982թ. Աշխարհում կար 13 միլիարդատեր, 1996թ. – 149, 2002թ. – 497:
- ❖ Ջիող Լանսկին հսկում է հանցագործ քիզները և այն ուղղորդում Բզրոէլի ֆոնդ: Նաղկինում այն հսկում էր ջիող Մայերը:
- ❖ Ջիողա-մատնական մաֆիա կոզա-նոստրան՝ կոչեր-նոստրան է:
- ❖ ԱՄՆ և Եվրոպայի բանդիտների 90 տոկոսը ջիողներ են, դրանց ղեկավարում է Մոնյա Էլտոնը:

ԱՄԱԾՎԱՑՔՆԵՐ ԶՆՈՒՂՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

- ԱՄԵՆԱԲՆՈՒԹԱԳՐԻՉԸ: Ձիողները ասում են,-«Ինչպես Աստվածն է նայում ջիողներին՝ այնպես էլ ջիողներն են նայում Աստծուն»
- Կառատեն ճապոնացիներից է առաջացել, պոռնկությունը՝ ջիողներից
- Հայր սատանայից՝ ջիողից, 7 օր շուտ է ծնվել
- Չարիքն ու ջիողը սատանայի ծնունդներն են
- Ձիողին հավատալ՝ նույնն է ինչ ջուրը ցանցով կշռել
- Սատանան ջիողից է սատանայությունը սովորել
- Ձիողը կուշտ է խաբկանքով
- Ձիողը վախենում է ճշմարտությունից, ինչպես ճագարը թմբուկից
- Թե կա անփուշ ձուկ, կա և անչարիք ջիող
- Որպեսզի Աստված չբարկանա, ջիողը թող չերեսա
- Ձիողին լավություն անողը՝ լավ օրից զրկվում է
- Ձիողին բարեւ տվիր՝ կեղտն/ք../ընկար
- Ձիողի աշխատանքը նույնն է, ինչ տգրուկինը մաշկի վրա
- Ձիողին ազատողը ինքն է բանտարկվում
- Շահի խատեր հուշան միշտ էլ կխաչակնքի
- Ձիողի հետ մտերմությունը՝ մտերմություն է աղետի հետ
- Տաղտկացրել է անհոգ կյանքը՝ ջիողին բարեւ տուր
- Ով ծառայում է ջիողին՝ աղետը չի շրջանցի
- Ձիողուհիները հասկացանք՝ ֆալլոսապաշտ են, իսկ ջիողներն ու երեխանն՝ որ
- Կրտսեր եղբայրները մորը , - «մամ, հիմա մենք Գուգո ապերին պապա ե՞մք ասելու»
- --Բարի լույս հարեւան: Հարեւանը՝ ջիող հարեւանին:
- --Բ-ր-վ: Զրի տակ,- «անշահ բարեւ ու՞մ է պետք»:
- Ձիողը նեղանալով հարեւանների տղաներից, փակում է դուստրերին, ասելով,-«Դե հիմա թող գնան ու անանիզմով զբաղվեն»:
- Թալմուդի օրենք. Թույլատրվում է կեղծ երգում տալ:
- Թալմուդի օրենք. Որդին ամուսնանում է հարազատ մոր հետ:
- Թալմուդ 3-րդ հատոր Գլուխ 11. էջ 73: Ինչպես են ամուսնանում հայրը հարազատ աղջկա հետ, քույր և եղբայր, մայր և որդի:
- Ձիողը ինչքան էլ կերած լինի միշտ սոված է:
- Ձիողը փողի միակ նշանակությունը գտնում է ուրիշին ստրկացնելու մեջ:
- Երկու ջիողների երկխոսություն.
  - Աբղամ, դու ինձ հարգու՞մ ես
  - Այո Միսնն: Իսկ դու ինձ հարգու՞մ ես
  - Այո Աբղամ:
  - Դե, ուրեմն մենք հարգված մարդիք ենք
- Ձիողը էությանը ընդամենը փողի քսակ է
- Աբրամյիկը 13 տարեկան է, բար-միցվա են տոնում, մայրը նրան տալիս է մեկ դոլլար և ասում,-«Դու արդեն մեծ տղա էս, գնա մարմնաձախի մոտ»: Նա գնում է իր փոքր քրոջ մոտ և ասում,-«Սառա, ինչու պետք է դոլլարը տամ ինչ-որ մարմնաձախի, ու՞գու՞մ էս մի դոլլար աշխատես»: Իսկ Սառան փնթփնթալով ասում է,-«Ի՞նչ է, միայն մի՞ դոլլար, պապան ինձ դրա համար հինգ դոլլար է տալիս»:
- Ձիողը հարդ է (ծղոտ), ինչը ենթակա է միմիայն տապաստակման (տակնափռելու)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ «ԸՆՏՐՅԱԼՆԵՐԻ» ՈՐԱԿԱՎՈՐՈՒՄ

Անոնսաների ջիուդ գաղափարախոսները

Նախագահի համար—ԱՐԱՐԻՉՐԵՐ

Իշխանությունների համար—ԱՄԵՆԱՓՐԿԻՉՆԵՐ

Իրենք՝ իրենց համար—ԱՄԵՆԱԿԵՐՏԻՉՆԵՐ

Հայ ազգի համար— ԱՄԵՆԱԶՐԿԻՉՆԵՐ

Նախագահը

Իշխանությունների համար— Վախ-ազահ

Գաղափարախոսների համար— Նախագայլ

Ինքը՝ իր համար— Նախ՝ ապա

Հայ ազգի համար— Նեխվեր դա

Պատգամավորները

Իշխանությունների համար— Պատճառավորներ

Գաղափարախոսների համար— Պարզալավորներ

Իրենք՝ իրենց համար— Փայգամավորներ

Հայ ազգի համար— Պատգամատռներ

Վարչապետը

Իշխանությունների համար— Վարկապետ

Գաղափարախոսների համար— Վարդապետ

Ինքը՝ իր համար— Վարձապետ

Հայ ազգի համար— Վարքաբեկ

Համայնքապետերը

Իշխանությունների համար— Համայնքանգետ

Գաղափարախոսների համար— Համայնքավեր

Իրենք՝ իրենց համար— Համայնքակեր

Հայ ազգի համար— Համայնքանպետք

ՆԱԽԱՐԱՐՆԵՐ – ՆԱԽՐԱՎԱՐՆԵՐ

ՀԱՆՐԱՆՊԵՏՔԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՅՈՒԹՅՈՒՆ (Հանրապետական)

ԴԱՇՏԱՆԱԿՅԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՅՈՒԹՅՈՒՆ (Դաշնակցական)

ԲԱՐՔԱՆՎԱԾ ԿՈՒՍԱԿՅՈՒԹՅՈՒՆ (Բարքավաճ)

ՕՐՆԱՆԵԾ ՀԱՅԱՍՏԱՆ ԿՈՒՍԱԿՅՈՒԹՅՈՒՆ (Օրինաց երկիր)

ԺԱՌԱՆԳԱԶՐԿՈՒՆ ԿՈՒՍԱԿՅՈՒԹՅՈՒՆ (Ժառանգություն)

ԶԱՆԳՎԱԾԱՅԻՆ ԼՐՔԱՏՎԱՄԻՋՈՅՆԵՐ (ԶԼՄ)

ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱՂՔԱՏԵՄՅԱ (ԳԱ)

ԸՆԴԻՄՈՒԹՅՈՒՆ --- ԽՆԴԻՄՈՒԹՅՈՒՆ --- ԱՆԴԻՄՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԵՌՈՒՍՏԱՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ --- ՀԵՌՈՒՍՏԱՔԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ --- ՈՌՍՏԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, ԲՈՋՏԻԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ԴԱՏԱԽԱՉՈՒԹՅՈՒՆ --- ԴԱՏԱՔԱՉՈՒԹՅՈՒՆ

ԴԱՏԱՐԱՆ --- ՎԱՏԱՐԱՆ

ԴԱՏԱՎՃԻՌՆԵՐ--ԴԱՏԱՈՃԻՌՆԵՐ

ԲԱՆԿ --- ՀԱՆՔ

ՀԱՐԿԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵ --- ՀԱՐԿԱԾԻՆ ԿՈՄԻՏԵ

ԴԵՄՈԿՐԱՏԻԱ --- ԴԵՎՈԿՐԱՏԻԱ

Ելնելով Հայր արդյոք ինչ փաստից՝
Հրեա, կրակյա կոչեց ջիւղին,
Կրակը առաջանում է կայծից,
Իսկ կրակից միմիայն մոխիր:

Եթե հուրը իսկ սնունդն է՝
Հալալ սնունդ դեռ չի կերել,
Որ կերածը սնի սրտին՝
Գոնե աղ հուրն լինի բարին:

Եթե հուրը որդին է սուրբ
Որդին հորն է ավանդությանը,
Թեկուզ ըստ սուրբ երրորդության՝
Անաստելին ամբողջության:

Չունեն ոչինչ կորցնելու,
Չեն կառուցել, չունեն ստեղծած,
Լոկ արդյունք է գողանալու՝
Քամու բերած, քամու տարած:

Այս ինչ հրեշներ են՝ սարքված,
Պատրաստ միայն թալանելու,
Չվերականգնվի որ հանկարծ՝
Տեղն էլ հիմքից ավերելու:

Ինչ են անում, ուր են գնում,
Նայում է մարդ զարմացած,
Թե հոտով մեկ կործանվելու՝
Խղճան գոնե նոր ծնյա՞ծ:

Իսկ թե մոխիրն է իղձը հրի՝
Այն ոչինչ է մոխրի նման,
Բայց չկա գոյ առանց հրի՝
Քանզի փուչ է կոչումն հրեա:

Հրեշի արմատներն է հուրը,
Հրեշտակինն էլ է նույն զարհուրը,
Հրոսակայինինը՝ նույնպես,
Հատուկ է Հայն կոչել այդպես:

Արեւի արձակածը ջերմն է,
Գլխինը՝ տաքը, տապ՝ սրտինն է,
Որթինը՝ ֆալլոսինը, հուրն է,
Հայերենում չափն այս՝ հինն է

Հրեա են, ճշմարիտ է Հայը՝
Ֆալլոսի, հրեշի՝ ոչ տաք ու տապի,
ԵՎ անկասկած գալու է վայր
Այսօրվա, 1915-ի և 301-ի:

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՆՎՏԱՆԳՈՒԹՅՈՒՆ

Ազգային անվտանգությունը ապահովում են չորս հիմնական բնագավառներ՝

1. Լեզու, մշակույթ, արվեստ, գիտություն
2. Սոցիալ-տնտեսական
3. Ազգային ռազմաքաղաքական
4. Տեղեկատվական

Առաջին երեք բնագավառները մենք հատուկ ուսումնասիրեցինք և համոզվեցինք, որ դրանք ընդհանրապես ապահովված չեն: Բայց սատանական փորձության եզրափակիչ փուլի իրականացման համար ամենավտանգավորը չորրորդ՝ տեղեկատվական անվտանգությունն է, ինչը արդեն վերածվել է «Տեղեկատվական պատերազմի»: Այս պատերազմում պարտվող ազգերը կկորցնեն ինքնուրույնությունը և կկանգնեն վերացման վտանգի առջև: Իշխանությունները ամբողջովին տիրապետելով ՉԼՄ-ներին՝ քաղաքական միջերի միջոցով գերծ են պահում ազգին աշխարհում տիրող քաղաքական, տնտեսական, գիտական բոլոր տեղեկություններից ու իրենց ուզած ձևով՝ ինչպես ապուշների հանդեպ, որոշումներ կայացնում:

Ստեղծված ընչազուրկ սոցիալական վիճակը, պետական կառավարման հարցերի համդեպ անտարբերությունը, իշխանությունների քաղաքական և տնտեսական առհամարական որոշումների լռությամբ ընդունումը, տեղեկատվական պատերազմի բթացուցից ազդեցությունը բարոյագրվում են առաջին հերթին նոր սերնդին՝ առաջացնում կասկածամտության ու անվստահության գերվտանգավոր սինդրոմ:

Գումարած այդ ամենին՝ ազգին բացարձակապես մոտ չեն թողնում պետական կառավարման անգամ ամենացածր ատյաններին, ազգի մեջ սերմանելով հնազանդության՝ կառավարիչ փնթրողի սինդրոմ:

Փաստորեն մատաղ սերունդը հույս անգամ չունի, որ ինքը կարող է թանկարժեք հազուստ հագնել, ռեստորանում հանգստանալ, իսկ մեքենա կամ բնակարան գնելը բացարձակապես անհասանելի միջեր են, որոնց մասին հանապազօրյա հացի բարդանք ունեցող սերնդի համար ուղղակի մտածելը՝ արդեն ծիծաղ կառաջացնի:

Տեղեկատվական ջիտալաքյությունները այնքան կազմակերպված են գործում, որ մատաղ սերունդը անգամ չի էլ պատրաստվում առարկելու իր քաղաքական, տնտեսական, գիտական, բարոյահոգեբանական ընչազրկության մասին: Նա ծնվել է արդեն այս՝ պոռնիկ ջիտալական համակարգում ու չի տեսել, որ այդ ամենը ոչ միայն հնարավոր է, այլ պարտադիր պետք է լինի սովորական մահկանացուի՝ սովորական աշխատանքի դիմաց հասանելի:

Ձիուղը գերազանց գիտակցելով Հայի համապատասխան ռեսուրսներին տիրապետելու հատկություններին, օգտվելով իշխանական և տեղեկատվական ոլորտներում հասած անհավատալի (անգամ իրենց համար) հաջողություններից, վստահ լինելով, որ, եթե հանկարծ կորցրեց՝ այլևս երբեք չի ունենա դրանք, դիմել է ճարահատյալ քաղաքականության իրականացմանը՝ բռնության ճանապարհով հասնել նպատակին:

Հետաքրքիր երեւույթ է կատարվում՝ ջիուղը, որը չունի ոչ մի հիմք՝ ոչ մի պետության մեջ, փոխարենը՝ ատելություն բոլոր ժողովուրդների կողմից, մի որեւէ թափով հակամարտության դեպքում օգնություն սպասելու որեւէ շանս չունի և կարողանում է մեծամասնության վրա այդպիսի ողբերգական ազդեցություն ունենալ: Ո՛հ այդ մեծամասնությունը զարմանալի միամտությամբ լռում է, իրենք էլ լինելով անսահման բիրտ լկտի՝ մատրուֆիայի են ենթարկում անմեղ գոհերին:

«Կրթիք երեխային իր ճանապարհին համեմատ, որ ծերացած էլ՝ չի հեռանա նորանից» Բիբլիա, Առակյաց ԲԲ:6

Հա՛յ, ուրիշ էլ ի՞նչ է պետք: Մի՞թե պարտադիր հեռուստացույցով պետք է հաղորդեն, որպեսզի իմանաք, որ իրենք ջիուղ են՝ իսկ դուք ընչազուրկ եք և ձայնագուրկ:

ԻՆՉ ԱՆՀԱՊԱՂ ԵԼՔԵՐ ԵՆՔ ՏԵՄՆՈՒՄ

ՎԵՐՋՆԱԿԱՆԱՊԵՄ ՀՈՇՈՏԵԼՈՒ ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅԱՆ՝ ԻՐԵՆՑ ԻՍԿ ՈՂՔԵՐԳՈՒԹՅՈՒՆ ԽՈՍՏԱՅՈՂ ՀԱՐԹԱՆԱԿՆԵՐԸ

Ձիտղները այլընտրանք չեն բողի. որպեսզի խալատ չվերանալ առանց պալքարի՝ պարտադիր պետք է պալքարել ու հարթել:

«Որովհետև մեզ տիրեցին խստասիրտ ու չար թագավորներ, որոնք ծանր, դժվարակիր բեռներ են բարձրում, անտանելի հրամաններ են տալիս: Կառավարիչները կարգ չեն պահպանում, անողորմ են, սիրելիները դավաճանված են, բշմամիները գորացած, հավատը ծախսվում է այստեղի ունայն կյանքի համար: Ասպատակություններ են գալիս անհատում, շատ տեղերի վրա, տները գերվում են, ստացվածքները հափշտակվում, գլխավոր մարդիք կապվում են, հայտնի անձեր բանտարկվում են, դեսյի օտարություն են աքտորվում ազնվականները, ամբիվ նեղություններ են կրում ռամիկները, առնվում են քաղաքներ, քանդվում են ամրոցներ, ավերվում են ավաններ, հրդեհվում են շինություններ, անվերջ սովեր ու հիվանդություններ և բազմատեսակ համաճարակներ: Աստվածապաշտությունը մոռացված է, դժոխքի ակնկալություն»: Այս խոսքերով է Եռանձն վարպետ Մովսես Խորենացին բնութագրում 1600 տարի առաջ ջիտղաքրիստոնեական եպիսկոպոսապետության «ողբամ զքեզ Հայոց Աշխարհ»-ի արհավիրք իրավիճակը: Համեմատեք այն այսօրվա «ողբամ զքեզ Հայոց Աշխարհի» բացարձակապես նույն արհավիրք իրավիճակի հետ ու տարբերություն չեք գտնի: 17 դարը բազմապատկեք մեկ դարում 4-ը սերնդով՝ կստանաք 68-ը աներեսակայելի ու անկարագրելի տանջանքների ու Եղեռնի արժանացած Հայ Ազգի անմեղ սերունդ ու նրանց բոլորի հոգիները այսօր մեզ են նայում: Զեզ են ասում ո՛վ Հայորդի, այդպես էլ մինչ այսօր ծայտյալ հրեջ ջիտղի կողմից հանգիստ չտեսած բազմամիլիոն հոգիներ քո ներկա որոշմանն են սպասում:

Իշխողների կողմից Իշխանության լիովին տիրապետելը՝ Հայի պետականության վերացումն է, որովհետև, եթե այդ տեսակը ճանաչեց հողը որպես հարազատ երեւույթ, այսինքն հայրենիք, ապա ինքն է կործանված: Իրենք առաքելությամբ՝ հողը որպես հայրենիք չեն ընդունում և ժամանակի վրա խաղացողներ են:

«Զո երեխան արդեն մեզ է պատկանում: Ի՞նչ էս դու: Դու կզնաս, քանզի քո հետնորդները հիմա գտնվում են մեր ճամբարում: Շուտով նրանք բազի այս նոր հասարակայնությունից ուրիշ ոչինչ չեն իմանա»,- Աղոյի Հիտյոն:

ԱՅ, ԱՅՍ ՕՐՆ ԵՆՔ ԸՆԿԵԼ ՄԵՆՔ՝ ՀԱՅԵՐՍ:

«Մատանական փորձությունը» մեծ թափ առավ Հայոց հողի վրա 4-րդ դարում, հերյանների ի հայտ գալով, քրիստոնեությունը բռնօրեն հաստատելով, հարեւան երկրների հետ բշմամանալով, Արշակունիների հարստության կործանումով, մինչ օրս շարունակվող Հայ ազգի բախտորոշման պայքարով: Սուգ Գրիգորի և նրա սգաբեր հետնորդների ձեռքով Հայաստանի պետականությունը տապալելուց հետո, մեզ կանգնեցրել են այս, կարծես անվերջ շարունակվող ազատության պայքարի ուղու վրա: Այսօրվա այս դժվարագույն պահին, մենք կամավականներ ենք նորից և նորից պետք է վերսկսենք մեր սուրբ գործը, այսինքն շարունակենք մեր հերոս նախնիների հայրենամեղ ավանդական պայքարը: Այսօր էլ, ինչպես միշտ, բշմամիները շատ են, բայց ամենավտանգավորը անտեսանելի կամ շատ ավելի ճիշտ, քամելիոն հատկությամբ բշմամին է, որը թաքնված է մեր տեսքի և ազգանվան տակ, ամաչելով սեփական էթնիկ պատկանելիությունից, հայի բողի տակ, բնույթով անհայրասր, անպալքով, անխիղճ, անամոր, փողամոլ, առանց ինքնասիրության, գորտի բնագծերով, լարծուն պահելեձեւով, սատանեական պաշտամունքով, բարձրագույն աստիճան լիտի և ամենավտանգավորը՝ սուգ Գրիգորի և Բագրատունիների շարունակները: Սակայն ելնելով ազգային ավանդություններից, մենք, Հայկի որդիներս, սովոր չենք մեզ բշմամուն դասերի կարգել և թքած ունենանք բոլոր բշմամիների վրա, երբ խոսքը վերաբերվում է ազգային ազատագրական սրբագույն պայքարին և այն տանելու ենք մինչև հաղթանակ: Ազգային և անձնական հայրենամեղությամբ մենք անպայման ենք հաղթելու, որովհետև մենք ճիշտ ուղու վրա ենք: Եթե մենք հայ ենք, տոգորված

Հայկյան զարկի ոգով,, Անդրանիկի, Գեորգ Չաուշի, Արքայուր Սերոբի, մնացած հայորդի ֆիդայականների ոգով շնչված, Մարդարապատի ու Եռաբլուրի հիշատակները վառ պահելով, միշտ պատրաստ կանգուն հայրենանվեր սուրբ գործին, Արցախի անվեհեր ազատամարտիկների հետ ուս-ուսի տված, ամեն մի հայորդու սրտում երբեք չհանգող ազատության կրակի լույսի սրբության ներքո, աշխարհից-աշխարհ թափառող սիւյուրքի հուշերով, ներկա Հայաստանի մեր հայրերի, մայրերի, քույր եղբայրների, զավակների, թոռների պաշտպանության պարտականությանը, պետք է վերջնականապես ազատենք Հայաստանը գազազած շներից և դեննք ինքնակառավարման սեփական բախտորոշման ուղու վրա: Մենք պարտված չենք, քանի դեռ մեզ պարտված չենք ճանաչում, սրանք հերոսական խոսքեր են: Հերոսաբար կռված անձիք կհաստատեն իմ թեզը, որ կարելոք զոհվելը չի, այլ հաղթանակը ապահովելը: Այդպիսիք էին Մարտի մեկի մեր աներկյուղ զոհերը, որոնք ընկան նենգ ոտողի զինված բարբարոսների կրակից, չունենալով ձեռքներին որեւէ պաշտպանական միջոց: Այս գիշատիչ վաթբը սանձահարել է պետք, հայ մարդ, բշտամին առաջնորդվում է «ժակառակորդ չկա, ուրեմն իրենք հաղթողներ են» թեզով: Իրենց համախոհների միջոցով, իհարկե մեր շարքերում եղած, անընդհատ կրկնում են Հյուսիսային պողոտայի աժդահակ ինչ-որներից, առանց հասկանալու, որ մենք մեր պատմության ընթացքում ինչ աժդահակներ, մոնղոլ-թաթարներ, արաբներ ու լորբեր ենք տեսել, բայց մինչ այսօր կանգուն ենք մնացել, կճանապարհենք և սրանց, ամենքին իրենց համապատասխանող արժանի ուղիներով և ոչ մի աժդահակ թող չստամի, որ ինքը բացառություն կկազմի: Մեր հողի վրա, մեր տան շեմին, հազար ոտխի դեմը առնելով, հազար փորձի՝ Հայկյան արժանի զարկով պատասխանելով, առայժմ հաղթական տոներ ենք տոնել, իսկ սգո օրերը երբեք չենք մոռանա: ԵՎ մենք լավ ենք գիտակցում, որ ոտխի գլխապտույտ հաջողությունը նրա չբացահայտված լինելու մեջ էր: Բայց պետք է խոստանալ, որ մեր երկիրը օկուպացված է և մենք լռում ենք այդ մասին: ԵՎ ես, հայորդիս, ունեմ բարոյական իրավունք հարցնելու Հայ ազգից, մինչեւ ե՞րբ: Երբ մի ազգ սեփական հողակտորի վրա պահպանելով բոլոր բարոյական, մարդասիրական և պետական նորմերը, պատրաստ իր ջանասիրությունը, ակնհայտ աշխատասիրությունը, ընդունակությունը ներդնելու իր երկրի զարգացման ու բարգավաճման գործին, առանց պետության օժանդակության դեռ գործում է, չի արժանանում իշխանությունների կողմից որպես վեհ ազգի ճանաչմանը, ընդհակառակը, նսեմացվում է և ստորացվում ամենաանվաճել մեթոդներով, Երկար տարիների համբերատար սպասումներից, ուրիշ ոչ մի ուղի դրությունը շտկելու նպատակով չտեսնելով և վստահ հասկանալով, որ իշխանությունները ուրիշ ոչ մի շանս չեն թողել, բռնում է միակ փրկության ուղին՝ ԻՇԽԱՆԱՓՈԽՈՒԹՅՈՒՆ:

Տվյալ ծայրաստիճան ծանր իրադրությունից ելքի վերջնական ձեռք կարող է ընդունել և իրականացնել միմիայն ազգը՝ ամբողջովին, այսինքն համարափելով՝ կամ այլ կերպ : ԵԹԵ ՄԵՆՔ ՄԵՐ ԹՇՆԱՄՈՒՆ ԲԱՐՋՐԱՉԱՅՆ ՉԵՆՔ ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒՄ ՈՒՐԵՄՆ ՄԵՆՔ ԹՇՆԱՄԻ ՉՈՒՆԵՆՔ:

Հեղափոխությունը դա բնության, հասարակության երեւոյթների կամ իմացության զարգացման մեջ կատարվող արմատական, որակական փոփոխությունն է: Հեղափոխական իրադրությունը դա դասակարգային հակասությունների և գոյություն ունեցող հասարակարգի դեմ ճնշված դասակարգերի պայքարի հասունացումն է: Մոցիական հեղափոխությունը դա երկրում տիրող հասարակական և քաղաքական շարքերի արմատական վերափոխումն է: Այն կարող է լինել խաղաղ կամ ուժային: Այն համարվում է դասերի միջեւ պայքարի բարձրագույն ձեռք:

Պետությունը կործանումից փրկելու և պետականությունը պահպանելու միակ ուղին՝ այն, ինչ պատկանել է ժողովրդին, նրա աշխատանքի և թափած քրտնքի արդյունքն է, նրա արդար հասանելիքը ու նրա բաժինը՝ իրեն պատկանելին է: Բարեխղճորեն և նամուտով աշխատավոր մարդկանցից թալանած ու գողացած նրան պատկանող սեփականությունը հարկավոր է վերադարձնել: Աշխատավոր մարդուն չեն գցում: Այդ ամենը պատգամավորների, ոստիկանների և դատավորների պատկանելությունը չի եղել՝ «Դուք գցել եք աշխատավոր զանգվածներին և ձեռք իսկ գրած օրենքն եք խախտել՝ վերադարձրեք»:

ԱԶԳԱՅՆԱՅՈՒՄ

- ✓ ԼՐԻՎ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳԻ
- ✓ ԱՄԹՈՂՋՈՎՆԻ ԿԱՊԻ ԵՒ ԼՐԱՏՎԱՄԻՋՈՑՆԵՐԻ
- ✓ ԲՈԼՈՐ ՕԿՈՒՊԱՅՎԱԾ ՈՒ ՎԱՃԱՌՎԱԾ ՀՈՂԵՐԻ
- ✓ ԲՈԼՈՐ ՕԿՈՒՊԱՅՎԱԾ ՀԱՆՔԵՐԻ ԵՎ ՀԱՆՔԱՅԻՆ ՀԱՆԱԾՈՆԵՐԻ
- ✓ ԲՈԼՈՐ ՕԿՈՒՊԱՅՎԱԾ ՈՒ ՎԱՃԱՌՎԱԾ ԿԱՌՈՒՅՑՆԵՐԻ
- ✓ ԲՈԼՈՐ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ ՈԼՈՐՏԻ ՕՋԱԽՆԵՐԻ
- ✓ ԲՈԼՈՐ ԱՐՎԵՍՏԻ ԵՎ ԿՈՒԼՏՈՒՐԱԼՆԻ ՈԼՈՐՏԻ ՕԿՈՒՊԱՅՎԱԾ ՕՐՅԵԿԿՆԵՐԻ
- ✓ ԲՈԼՈՐ ՕԿՈՒՊԱՅՎԱԾ ԱՐՏԱԴՐԱԿԱՆ ՁԵՌՆԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ
- ✓ ԲՈԼՈՐ ՀԱՍՏՈՑՆԵՐԻ ԵՎ ՏԵԽՆԻԿԱՅԻ
- ✓ ԲՈԼՈՐ ԱՌԵՎՏՐԻ ՈԼՈՐՏԻ ՕԿՈՒՊԱՅՎԱԾ ՈՒ ՎԱՃԱՌՎԱԾ ՕՐՅԵԿԿՆԵՐԻ
- ✓ ԱԶԳԻՆ ՊԱՏՃԱՌԱԾ ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ, ՖԻԶԻԿԱԿԱՆ, ՍՈՑԻԱԼ-ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ, ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ, ՀՈԳԵԿԱՆ ԱՊՐՈՒՄՆԵՐԻ ՓՈԽՀԱՏՈՒՅՈՒՄ

Ուշադրություն դարձրեք ՀՀ Աժ պատգամավորների քանակին՝ 131 անպատգամավոր, հինգը կուսակցությունների ֆրակցիաների ղեկավարներին, որոնք ոչ մի հանձնաժողովի մեջ չեն մտնում, Աժ նախագահը իր երեք տեղակալներով, որոնք նույնպես հանձնաժողովների մեջ չեն մտնում, ոչ մի գիտական հիմնարկից՝ ընդ որում և Գիտությունների Ակադեմիայից ոչ մի գիտաշխատող չի մասնակցում օրենսդրության հարցերի քննարկմանը, 131 անպատգամներից ոչ մեկը օրենսդրության հետ կապ չի ունեցել և չունի, քանի մշտական հանձնարողովներ են գործում, հետո կգումարենք Աժ-ի սպասարկող բաժինների և անվտանգության աշխատակիցների քանակին, կգումարենք նախագահի աշխատակազմի և անվտանգության աշխատակիցների քանակին, հետո նախարարությունների աշխատակիցների քանակին, ՀՀ Կառավարության վարչությունների աշխատակիցների քանակին, հետո մարզերի աշխատակիցների քանակին, հետո համայնքների աշխատակիցների քանակին, հետո ոստիկանության քանակին, այս գումարը ստանալուց հետո կհամեմատենք իրենց իրականացրած գործերի, պետության իրավիճակի ու ժողովրդի սոցիալական իրավիճակի և ընդամենը երկու միլիոն ՀՀ բնակչության քանակի հետ:

Աժ մշտական հանձնաժողովները՝

- Առողջապահության, մայրության և մանկության հարցերի մշտական հանձնաժողով
- Արտաքին հարաբերությունների (միջազգային պայմանագրեր, միջազգային հարաբերություններ, միջխորհրդարանական կապեր) մշտական հանձնաժողով
- Գիտության, կրթության, մշակույթի, երիտասարդության և սպորտի(գիտություն, կրթություն, հրատարակչական գործ, մշակույթ, սփյուռքի հետ կապեր, մամուլ, ռադիո, հեռուստատեսություն, ինտեռնետ, երիտասարդության հետ, սպորտ) հարցերի մշտական հանձնաժողով
- Գյուղատնտեսության և բնապահպանության (գյուղատնտեսություն, ջրային պաշարներ, բնության պահպանություն) հարցերի մշտական հանձնաժողով
- Եվրոպական ինտեգրման (Եվրամիության և Եվրոխորհրդի հետ կապեր, ՀՀ օրենքների և եվրոպական օրենսդրության ներդաշնակեցում) հարցերի մշտական հանձնաժողով
- Մարդու իրավունքների պաշտպանության և հանրային (մարդու և քաղաքացու իրավունքներ և ազատություններ, փաստաբանական և նոտարական ծառայություններ, երեխայի իրավունքներ, կուսակցություններ և այլ հասարակական միավորումներ, կրոն, գեղեցկային հարցեր, ազգային փոքրամասնություններ, տեղեկատվություն) հարցերի մշտական հանձնաժողով
- Պաշտպանության, ազգային անվտանգության և ներքին գործերի (պաշտպանություն, անվտանգություն, արտակարգ իրավիճակ, ոստիկանություն, ռազմա-արդյունաբերական համայնք, ռազմատնտեսական հաստատություններ, զինվորական և ոստիկանական ծառայություններ) հարցերի մշտական հանձնաժողով

- Պետա--իրավական (Սահմանադրական փոփոխություններ, ընտրական համակարգ, հանրային ծառայություն, դատարանակազմություն, արդարադատություն, դատախազություն, քաղաքացիական, քրեական, վարչական օրենսդրություն, ԱԺ կանոնակարգ) հարցերի մշտական հանձնաժողով
- Սոցիալական (սոց. ապահովվածություն, հաշմանդամության հիմնահարցեր, աշխատանք, զբաղվածություն, բնակարանային պայմաններ, ժողովրդագրություն, հայրենադարձություն) հարցերի մշտական հանձնաժողով
- Տարածքային կառավարման և տեղական ինքնակառավարման (տարածքային կառավարում, տեղական ինքնակառավարում, տարածքային զարգացում, համայնքային ծառայություն, տեղական հարկեր, տոեւրքեր և վճարներ) հարցերի մշտական հանձնաժողով
- Տնտեսական (հարկեր, տուրքեր, վճարներ, արդյունաբերություն, քաղաքաշինություն, էներգետիկա, բնական պաշարներ (բացառությամբ ջրային պաշարների), տրանսպորտ, կապ, հեռահաղորդակցություն, արտադրական ենթակառուցվածքի այլ ճյուղեր, զբոսաշրջություն, առետուր և ծառայություններ, ձեռնարկատիրական գործունեություն, պետական գույքի կառավարում) հարցերի մշտական հանձնաժողով
- Ֆինանսավարկային և բյուջետային (բյուջետային օրենսդրություն, պետական բյուջե, փոփոխություններ, վարկեր, դրամ, դրամաշրջանառություն, բանկային համակարգ, ֆինանսական (դրամական) կապիտալի, վարկային, ապահովագրական և արժեթղթերի, շուկաներ) հարցերի մշտական հանձնաժողով
  - Սա բացարձակ խայտառակություն է: Այս վիճակի և գործունեության հիմնարկը շուտափույտ վերացնել է պետք:
  - Բազրատունիների օրինակով՝ ներկա մարզերը ջիտղական օկուպացիոն քաղաքականության սեփական իշխանական սուվերեն կառույցներ են՝ վերացնել:
  - Ազգային Ժողովը 131 պատգամավորներով, ինչը սահմանված է եկեղեցու պատմության ճիշտ 131 առաջնորդների քանակով՝ վերացնել:
  - Գործող թալանչիների և միևնի յուրկավորների նախարարություններ՝ Տարածքային կառավարման---փակել
Աշխատանքային և սոցիալական հարցերի--- մտցնել Հայկարասի մեջ
Առեվտրի – մտցնել Հայկարասի մեջ
Առողջապահության ---վերափոխել
Արդարադատության---վերափոխել
Արտակարգ իրավիճակների---մտցնել Պաշտպանության նախ. մեջ
Արտաքին գործերի--- վերանվանել Դիվանագիտության
Բնապահպանության---մտցնել Գյուղատնտեսության նախ. մեջ
Գյուղատնտեսության--- հզորացնել
Էկոնոմիկայի--- Մտցնել Հայկարասի մեջ
Էներգետիկայի և բնական պաշարների---մտցնել Արդյունաբերության մեջ
Կրթության և գիտության--- հզորացնել
Մշակույթի---մտցնել Կրթության նախ. մեջ
Պաշտպանության--- հզորացնել
Սպորտի և երիտասարդության---մտցնել Կրթության նախ. մեջ
Սփյուռքի---փակել՝ բոլոր Հայերը Հայաստանի հավասար քաղաքացիներ են
Տրանսպորտի և կապի---վերակազմավորել
Քաղաքաշինության---վերակազմավորել
Ֆինանսների---մտցնել Հայկարասի նախ. մեջ
Պոլիցիա---վերակազմավորել Օրինապահության

Այս ամենից հետո մեր հարազատ կառավարությունը ունի բազմաթիվ վարչություններ՝

- ԱԺ-ի հետ կապերի վարչություն
- Ազգային փոքրամասնությունների և կրոնի վարչություն

- Անձնակազմի կառավարման վարչություն
- Առաջին բաժին (գաղտնի)
- Արձանագրային բաժին
- Արտաքին կապերի վարչություն
- Գործերի կառավարչություն
- Ընդհանուր բաժին
- Իրավաբանական բաժին
- ՀՀ վարչապետի վերահսկողական ծառայություն
- Պետաիրավական վարչություն
- Սոցիալական վարչություն
- Վարկային և մարդասիրական օգնության ծրագրերի վարչություն
- Տարածքային զարգացման և բնապահպանական վարչություն
- Տեղեկատվայինացման և հատուկ համակարգերի բաժին
- Տեղեկատվության և հասարակության հետ կապերի վարչություն
- Քաղաքացիների ընդունելության և դիմումների քննարկման վարչություն
- Ֆինանսական և հաշվապահական հաշվառման բաժին
- Ֆինանսատնտեսագիտական վարչություն

ԱՅՍ ԱՄԵՆԸ ԸՆԴՀԱՆՐԱՅՎԱԾ ՄԻ ՄԱՐԱԶՄ Է: Հասկանալի է, այս՝ չինովնիկա-հիվանդ կենդանիները որպեսզի մի հարց լուծեն, պետք է շատով հավաքվեն, հետո անպայման կազալում վերլուծեն, հետո նորից մի երկու պտույտ, ստանան միջազգային իրենց կառույցների «աբաբոն», որպեսզի կարողանան վերջնական որոշում կայացնեն:

Բ. Թուրք առ Տիմոթեոսի 3 Վերջին օրերը «Գիտցիր թե վերջին օրերը չար ժամանակներ պիտի գան. Վասն զի մարդիկ պիտի ըլլան անձնապես, արծաթասեր, ամբարտաւան, հպարտ, հայայնիչ, ծնողներու անհնազանդ, ապերախտ, ամսուրք, անգութ, անհաշտ, բանաւրկու, անժուժկալ, դաժանաբարոյ, բարին չսիրող, մատնիչ, հանդուգն, զոռոգ, աւելի հեշտասէր քան թե աստուածասէր...»:

Հիսուսը ջիւղների վերջը ազդարարում է այսպես՝
«Արդ ինչպէս որ որոմը կը ժողվոռի ու կրակի մէջ կ'այրուի, աշխարհիս վերջն ալ այնպէս պիտի ըլլայ», - ըստ Մաթեոսի 13:40:

Իսկ թե ինչ կ'պատահի ջիւղների և իրենց միլիոնների հետ՝ Նոր Կտակարանում այդ մասին նկարագրում է Պետրոս Առաքյալը իր երկրորդ թղթում **«Սուտ վարպետներ» 2:22 կետում՝**

«Սակայն անոնց պատահեցաւ հին ճշմարիտ առակը, որ կրտ. “Շուրը նորէն իր փխածին կը դառնայ ու լուացուած խոզը՝ ցեխի մէջ թալլուելու”»:

Իսկ Զօրած տեղը՝ Իգրոնի Մատուած Մարաօվթը ջիւղների մասին այսպէս է ասում՝
«Եւ նորանց պիտի ցրուեն ազգերի մեջ, որոնց ոչ իրանք գիտէին, ոչ իրանց հայրերը, և նորանց ետեւից պիտի սուրն ուղարկեն, մինչեւ որ նորանց վերջացնեն»:

Եվ այն նույն ջիւղերը, որոնց ամբողջ պատմության ընթացքում տարբեր տերություններ անընդհատ դեղին են հազցրել, մեր եռագույն դրոշի մի շերտը 1918 թ-ից դեղին գույնի են ներկել, ինչը միջնադարի՝ Հայոց պետականությունը քամահարած ջիւղ Զաքարների (Զոհարների) դրոշի գույներն են:

Ջիւղները ուղղորդվում են «Կատախեզիսով», «Սիոնիստ հմուտների արձանագրություններով» և «Թալմուդյան օրենքներով» (Շուլիսան արուխ), «Տանյայով», «Իբբուրով» և «Չոհար»-ի գրքով (Կաբալա), որոնց նպատակն է համաշխարհային ջիւղական կառավարության ստեղծելը և մնացած ազգերին որպես ճորտեր օգտագործելը: Շուլիսան Արուխը այն օրենքներն են, որոնցով իրենք պետք է ղեկավարվեն, իսկ հմուտ սիոնիստների արձանագրությունները՝ ծրագիրը, Կատախեզիսը՝ իրենց պահելաձեւն է և Կաբալան՝ ժողովրդական լեզվով ասած կախարդություն, թուրք ու գիր: Արձանագրությունները 24-ն են, որոնք Շուլիսան արուխի հետ միասին անբացատրելի կերպով ցածրացնելով ակումներին և գոյերին, այսինքն մեզ, խաբելով, կաշառելով, կամ ուղղակի ֆիզիկապես

ոչնչացնելով հասնեն իրենց նպատակին: Համարելով մեզ գոյ ոչխարներ, համարում են, որ ամեն մեկիս իրենք կարող են առնել ու ծախել: Իսկ հետագայում, երբ արդեն կհասնեն իրենց նպատակին՝ կունենան իրենց համաշխարհային կառավարությունը, այն ժամանակ իրենց պետք կլինեն մեզանից շատ քչերը, որպես հավատարիմ ու հնազանդ ծառաներ, իսկ մնացածի հետ՝ սիոնի 17 Արձանագրության համաձայն հաշվեհարդար կտեսնեն: Ես պետք է ասեմ, որ մինչև այժմ իրենք դեկավարվել են այս թեգերով և առաջին շատ վերելքների են հասել: Նրանք չունեն ինքնասիրություն, տղամարդկային հատկություններ, որպեսզի հետները շփվելով հասկանաք, կռահեք, կամ անգամ կասկածեք այդ ծրագրերի ռոբաբերությունը: Նրանք, բացարձակապես բոլորը, մեր ազգի մեջ չպիտոններ են, հետներս հաց են կիսում, ընկերություն անում, օջախներս մտնում, դուրս գալիս և միեմունյն ժամանակ իրենց սեւ գործը կատարում, հետն էլ համարելով որ մենք անասուններ ենք և չենք կռահում: Նրանք գաղափար չեն կազմում անգամ, որ մենք, մեզ հետ կտոր հաց կիսողի վրա անգամ կասկածելու բարոյական իրավունք չունենք: Հային հատուկ է մաքուր ընկերությունը, հայը առաջին Արարված Մարդն է, դա մտնում է Հայի սրբազան առաքելության մեջ:

Իսկ ահա թե ինչպես է բնութագրում ջիտոյի ցուցաբերած ընկերությունը իրենց Աստված Եհովան՝ «Եվ ամեն մարդ (հրդյա) նենգում է իր ընկերին, և ճշմարտություն չէն խօսում, սովորեցրել են իրանց լեզուն սուտ ասելու, անիրատւթիւն անելով յոգնում են»(Երեմիա 9:4-10:5):

Չոհարի Գիբրը հենց այս մասին է: Արձանագրություննեով էլ՝ հարկավոր է օգտվել գոյերի հայրենասիրական, մարդասիրական, ընկերասիրական հատկություններից և օգտագործել այն իրենց հանդեպ, ընդհանուր նպատակին հասնելու համար: Այսօրվա դրությամբ դրանց ընտրությունների, ինքնակամ անբարոյական քայլերի, քաղաքական կուսակցությունների հետ հույսեր կապելով ոչ մի դրական պահ անգամ սպասվել չի կարող, որովհետև ինչ որ մեթոդներով շրջանցել իրենց խորամանկությամբ և խաբեբանությամբ անհնարին է: «Դուրս ընկածին պոռնկությամբ չես հաղթի»: Այսօր քանի դեռ ուշ չի, հարկավոր է ազգովին համախմբվել: Իրենք միլիարդներ են ծախսում, որ դա չկատարվի, դրա համար են նախատեսված իրենց կողմից ստեղծված բոլոր քաղաքական և հասարակական կազմակերպությունները, որոնք միայն և միայն զբաղված են խանգարելու մեզ համախմբվել, ամեն մեկիս քաշելով իրենց շարքերը: Անդրկովկասյան Մեյմը լուծարկվեց, դաշնակ պարագլուխները օգտվելով առիթից անցան 1-ին հանրապետության գլուխ, լինելով սոցիալիստներ, ոչ թե բոլշեիկների, այլ Կոչակի, Դեյմիկինի հետ պայմանագիր կնքեցին և Ալեքսանդրապոլի, Բաթումի նվաճարացիչ փասաբաբուղը ստորագրեցին: Անդրանիկը, Նժդեհը և 4.5 միլիոն արեւմտահայերը չմասնակցեցին հանրապետության ստեղծմանը: Սովետը քանդեցին, «կեղծ դեմոկրատները» անցան 3-րդ հանրապետության գլուխ և մտան ԱՊՀ կազմի մեջ: Եթե այդպես էր Սովետից լավ ԱՊՀ չկար: Մեզ դրել են բացարձակ հիմարի տեղ: Երեք հանրապետություններն էլ Հայ ազգի և Հայոց պետականության հետ ոչ մի կապ չեն ունեցել, հետապնդել են միայն մեկ՝ վերհույսական «սեւ փորձություն»-ը «մինչև վերջ» իրականացնելու նպատակ:

Լինելով բացարձակապես պրիմիտիվ հոտեր, բայց օժտված ճարպիկ խաբեբա հատկություններով, կարողանում են գերազանց կերպով ազդել և լեզու գտնել միջին մակարդակից ցածր Հայ խավի վրա, իսկ դրանք ձայներ են, բայց զրկված պետություն դեկավարելու հիմնական և պարտադիր ունակություններից:

Եթե Հայոց երկիրը ընթանում է սիոնի նախածով, ուրեն ՀՀ իշխանությունները չունեն՝

- Պետականության մասին գաղափար և հասկացողություն
- Ժողովրդին ծառայելու գաղափարախոսություն և հասկացողություն
- Ստրատեգիական նշանակության պարտադիր պետական և շարքային մասնավոր սեփականությունների տարբերությունների մասին հասկացողություն
- Պետական այրին հատուկ բարոյական նորմաների հասկացողություն
- Ժողովրդի կողմից պարտադիր հարգանքի վայելչության հասկացողություն

- Արտաքին և ներքին քաղաքականություն վարելիս պարտադիր ազգի շահերը առաջին հերթին նկատառման մասին հասկացողություն
- Պետությունը սեփական շահերի առիթով չքանդելու հասկացողություն
- Պետության կարողությունը պայմանավորված ժողովրդի բարոյական, հոգեվոր, գիտական և ֆիզիկական վիճակների հարստությամբ՝ հասկացողություն
- «Խաբելու ու կողոպտելու ատելության ներշնչանք են»՝ հասկացողություն
- Փող աշխատելն էլ պետք է լինի բարոյական ճանապարհով՝ հասկացողություն:

ՌՖՆՆՆԱՅՈՒՄ՝ աշխարհահռչակ և միակ օժտվածությունը՝ նախանձելի կազմակերպվածություն, ամենասանձնորհակալ կերպով, ապրելով ուրիշի տանը, ինչպես էփոյուցիան ցույց տվեց՝ որպես շայիռ, գործում են հետևյալ ծրագրով՝

I. Ամեն ուրիշներով վերցնել իշխանությունը և անպայման ստրկացնել

II. Եթե չստացվի ստրկացնելը՝ դեկավարել, շահագործել, կողոպտել

III. Ամենավատ դեպքում՝ իրենց «հայ լինել»-ը միշտ էլ կա ու կա

IV. Իսկ ծայրահեղ դեպքում՝ «Կաղճուկ ջիուդի» կարգավիճակը ընդմիշտ է:

Այսօրվա դրությամբ՝ 21-րդ դարում, լինելով կանգնած պետականության և ազգի կործանման շեմին, Հայը պետք է միաբանվի և «սատանական փորձություն»-ից ազատվելու հնարավոր որոշումը կայացնի.

- o Սարսափելի լուրջ վտանգը ահազանգում է համախմբվել:
- o Հայի գարհուրելի ապրելակերպը ահազանգում է համախմբվել:
- o Ազգի նողկալի իրավիճակը ահազանգում է համախմբվել:
- o Մեր սերունդների կործանվող ապագան ահազանգում է համախմբվել:
- o Մեզ գրկել են հարազատներին բուժօգնության հնարավորությունից: Համախմբվել:
- o Էլ ինչի համար ենք ապրում, եթե ոչ մեր ընտանիքի և ազգի: Համախմբվել:
- o Համարում են, որ մեզ ընդամենը փողով կառնեն ու կծախեն: Համախմբվել:
- o Մեր գեների մեջ չկա ստրուկի մասնիկ: Հանրուզ փորձ է սա: Համախմբվել:
- o Մեր աղջնակներին են սրբապղծում, այո ... : Համախմբվել:
- o Թուրքիայի հետ սահմանը բացելը՝ Ղարսի պայմանագիրը ճանաչել է նշանակում:
- o Ինչ է պատահել մեզ, մեր երեսին են թքում, մենք լռում ենք: Համախմբվել:
- o Պապենական հոգիներն են բախում մեր դռները: Նրանց չես կարող մոլորեցնել: Նրանք ամեն ինչ տեսնում են: Նրանք երես չեն թքի, նրանք միայն կստիպեն բոլորիդ հարգել նրանց հուշերը և ոչ մեկը չունի նրանց սրբությունը ոտնատալելու իրավունք: Հա՛յ, միաբանվի՛ր:

«ՄԱՍԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆ»-Ը Ի ՀԱՎԻՏԵՆՍ ԿԱՄԵՑՆԵ՛Լ:

ՀԱՄԱԽՄԵՐՍԵՎԵ՛Լ: ՀԱՄԱԽՄԵՐՍԵՎԵ՛Լ: ՀԱՄԱԽՄԵՐՍԵՎԵ՛Լ

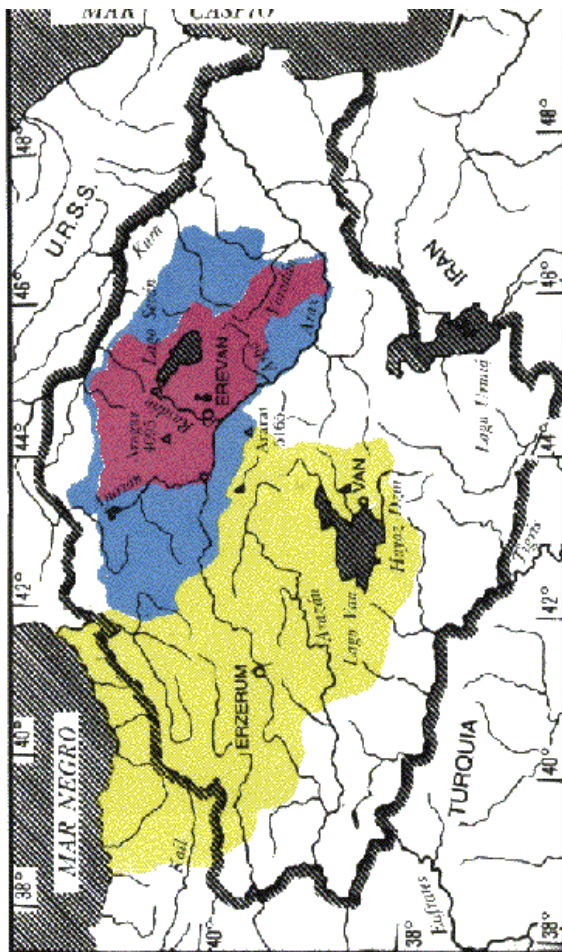
«Թուրքիայի դեկավարները իրենց գլխավոր ուշադրությունը կենտրոնացրել էին Արեւելքում՝ Հայաստանի դեմ, քանի, որ այստեղ հաջողությունը կոչնչացնել Հայկական Բանակը և Հայ պետությունը, որը քարախապալարի նման մնացել էր Թուրք երկրի մարմնի վրա»,- 1920թվ. թուրք պատմաբան Ջեմիլ Բերիս:

ՌԴԷ՝ Է այս տողերի պատասխանը գրելու:

«Նոր ժամանակների պատերազմները սկսելու են Հայաստանից և ավարտվելու են Հայաստանում: Հայաստանը հավերժության ճամփորդ է»,-Վապոնացի ականավոր փիլիսոփա և պայծառաստե Նաբոհ Մատոհ:

ԽԵՂԱԹՅՈՒՐՎԱԾՆԵՐԻ ԱՅՍՕՐՎԱ ՀԱՂԹԱՆԱԿՆԵՐԸ ԻՌՈՆԻԱՅԻ ՀԱՍԱՅՆԱՊԱՏԿԵՐ ԵՆ՝ ԴՐԱ ՀԱՄԱՐ ԷԼ ԴՐԱՆՔ ԻՌՈՆԻԱՆ ԻՐԵՆՅ ՀԱՆԴԵՊ ՄԱՀԱՅՈՒ ԵՆ ԳՆԱՀԱՏՈՒՄ:

Ubicación de la Armenia contemporánea en el territorio armenio histórico:
 República Socialista Soviética Armenia (actual).
 República de Armenia independiente (20-V-1918 a 2-XII-1920).
 Territorios actualizados a la República de Armenia de acuerdo con el Tratado de Severs (10-VII-1920).
 Actualmente usurpados por Turquía.

ԳԻՏԵՔՔ ԱՐԴՅՈՒՐ, ՈՐ ՄԱՐԱԶՄԲԱՌԻ ԱՐՄԱՏԸ ՄԱՐՆ Է՝ ԶՀՈՒԴԸ:
 ԳԻՏԵՔՔ ԱՐԴՅՈՒՐ, ՈՐ ՄԱՐԻՈՆԵՏԿԱԲԱՌԻ ԱՐՄԱՏԸ ՄԱՐՆ Է՝ ԶՀՈՒԴԸ:
 ԳԻՏԵՔՔ ԱՐԴՅՈՒՐ, ՈՐ ԱՆԱՆԻՉՄԲԱՌԻ ԱՐՄԱՏԸ ՄԱՐԳԱՐԵ ԱՆԱՆԻՍՆ Է:
 ԳԻՏԵՔՔ ԱՐԴՅՈՒՐ, ՈՐ ՍԵՌԱԿԱՆ ՄՈՒԵԳՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԶՀՈՒԴԻՅ Է ԱՌԱՋԱՅԵԼ:
 ԳԻՏԵՔՔ ԱՐԴՅՈՒՐ, ՈՐ ԶՀՈՒԴՆԵՐԸ ՀՈԳԵԿԱՆ ՀԻՎԱՆԴՆԵՐ ԵՆ:
 ԳԻՏԵՔՔ ԱՐԴՅՈՒՐ, ՈՐ ԲՈՒԼՈՐ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒՄ ԶՀՈՒԴՆԵՐԻՆ ԿՈՏՈՐԵԼՈՒ ԵՎ ՎՏԱՐԵԼՈՒ ՊԱՏՃԱՌԸ ԱՅԼԱՍԵՌՈՒԹՅՈՒՆՆ Է ԵՂԵԼ:
 ԳԻՏԵՔՔ ԱՐԴՅՈՒՐ, ՈՐ ՏԵԼԵԳՐԱԿԱՅԻ ՕԳՆՈՒԹՅԱՄԲ ԶՀՈՒԴՆԵՐԸ ԶԳՏՈՒՄ ԵՆ ԱՇԽԱՐՀԸ ԶՀՈՒԴԱԿԱՆԱՅՆԵԼ:
 ԳԻՏԵՔՔ ԱՐԴՅՈՒՐ, ՈՐ ԶՀՈՒԴԸ ՀԻ ԿԱՐՈՂ ԼԻՆԵԼԳՈՅԻՆ ԱՋՆԻՎ ԸՆԿԵՐ ԿԱՄԲԱՐԵԿԱՄ:
 ԳԻՏՈՔՔ ԱՐԴՅՈՒՐ, ՈՐ ԲԱՅՄԱՐՁԱԿԱՊԵՍ ԲՈՒԼՈՐ ԶՀՈՒԴՆԵՐԸ ԳԵՐԱՋԱՆՅ ԳԻՏԵՆ, ՈՐ ԻՐԵՆՔ ԵՆ ՄԱՂԱՆՆԵՐԸ:
 ԳԻՐԵՔՔ ԱՐԴՅՈՒՐ, ՈՐ ԱՅՍ ԱՍԵՆԻՅ ԱՆՏԵՂՅԱԿ ԶՀՈՒԴ ԳՈՅՈՒԹՅՈՒՆ ՀՈՒՆԻ:

ԱՆԵՂ ԴԱՏԱՍՏԱՆ

(ՅՈՒՎԱՆՆԵՍ ԱՌԱՔՅԱԼԻ ՅԱՅՏՆՈՒԹՅՈՒՆԸ)
ԱՐՄԱԳԵՂԴՈՆ

Հար Մեզիդդո—հրդյ. բլուր Մեզիդդո:

Ապոկալիպսիս—հուն. հայտնություն (откровение): Նոր կտակարանում օգտագործվում է որպես Արմագդոդոնի սինոնիմ:

ՍԱՂՄՈՒՍ ԼԷ:29, “Արդարները երկիրը կժառանգեն և յավիտեան կընակուին նորանում: Արդարի բերանը իմաստություն է խոսում և նորա լեզուն իրավունք է գրուցում: Իր Աստծո օրենքն իր սրտումն է, նորա քայլերը չեն տատանվի”: Հին կտակարանը սաղմոսի ձևով հիշատակում է, թե չարի վերջը ի՞նչ է լինելու: Բայց 22 դար Աշխարհի իշխանը դեռ լինելուց հետո ի՞նչ է ասում արդեն Նոր կտակարանը:

Իսկ ո՞վ պետք է կայացնի Ահեղ Գատաստանը, «...և մեզ թագավորներ ու քահանաներ արավ Աստուծո և իր Հօր համար. նորան փառք և գոյութիւն յաիտեանս յաիտենից. Ամեն: ...Բայց Տերը, նա որ է և որ էր, և որ գալու է, Ամենակալը: Յոթը աստղերն իր աջ ձեռում ունեցողը:», -Յայտն.Ա 6-8:

Իսկ ինչու: «Եվ ազգերը բարկացան, և եկաւ բարկութիւնը, և մեռելների ժամանակը, որ դատուիւն. և որ վարձքը տաս քո ծառայ մարգարեներին և սուրբերին... և երկիրն ապականւողներին ապականես» Յայտնություն ԺԱ.18:

Իսկ ե՞րբ: «Եւ կինը փախալ անապատը, ուր Աստուածանից պատրաստուած տեղ ուներ, որ այնտեղ կերակրեն նորան հազար երկուհարյուրեւիստուն (1260) օր» Յայտն. ԺԲ 6:

Բայց ու՞մ: «Վիշապը Բանսարկու օձն էր, սատանան, մոլորեցնողը... Նա քիչ ժամանակ ունի՝ վտանգավոր է», -Յայտն. ԺԲ 5: «Եւ պատերազմ եղալ երկնքումը... որ Բանսարկու և սատանայ է կոչվում, այն բովանդակ Աշխարհքը մոլորեցնողը վայր գցուեցաւ և իր հրեշտակներն էլ իրան հետ...», -Յայտն. ԺԲ 7-10:

ԵՎ ինչպե՞ս, «...ուղարկիր գերանդին... երկրի հունձքը հասել է», - Յայտնություն ԺԳ. 14-16:

Վերջը՞, արդյունքում: «Սորանք պատերազմ կանեն Գառի հետ և Գառը կհաղթե նորանց՝ որովհետեւ Տերերի Տեր է, Թագավորների Թագավորը», -Յայտն. ԺԷ 14:

«Մի մարքուր գետ, Աստուծո և Գառի աթոռից և նրա հրապարակի միջումը կեանքի ծառ կար... ծառի տերերը բժշկում էր հեթանոսներին: Աստուծոյ և Գառի աթոռը նորանում կլինի... և գիշեր չի լինի այնտեղ... որովհետեւ Տերը լուսավորում է նորանց և կթագավորեն յաիտեանս յավիտենից» Յայտն. ԻԲ 1-5:

Իսկ ո՞վ է Գառը: Գառը Խոյն է՝ Ամպեկը, Հայր: Ով առաջին արարվածն է և Արքայից-Արքան: Արարչի Առաքելության յավիտենական կրողն է:

Հիմա ճշտենք ժամանակը, քանզի Հիսուսն ասում է, «Իսկ այն օրուայ և ժամի համար ոչ որ չգիտե, ոչ էլ երկնքի հրեշտակները, բայց միայն իմ հայրը»: Մատթեոս ԻԳ-36:

Որպեսզի ճշտվի ժամանակը՝ պետք է իմանանք ժամանակների վերջը և գումարենք 1260 օր: Ժամանակների վերջը պետք է լինեի զրօ թիվը՝ եթե թորքոմյան տոմարը հուլյան մեկ թվով չփոխարինվեր: Հիշեք կամ վերանայեք էջ 10-ում Մատենադարանի 1711 ձեռագիրը: Բայց ոչինչ՝ քանզի ունենք երկու այլ հավաստի աղբյուր:

1) Ըստ Մայյանների օրացույցի այն կոչվում է Հումա-Կու և կայանալու է 2012թ. դեկտեմբերի 21-ից:

2) Նույնը կրկնվում է Ի-Յզին՝ “Փոփոխությունների գիրք” չինական հնագույն գրքում:

Իսկ մինչ այդ.

Որպես փրկչի ցուղները սպասում են այն մեսիայի ի հայտ գալուն, ով իրենց պետք է փրկի «չկա ճշմարտություն՝ կա ամենաթողություն» ծրագրով Սատանայական փորձության դաժան իրականացումից հետո:

❖ Ե՛ի հուղայականության, ե՛ւ քրիստոնեության գաղափարախոսության հիմնական գիրքը Թորան՝ Հին Կտակարանը, Բիբլիան է:

❖ Քրիստոնեությունը հավակնում է Հուղայականության իր ստույգ հետնորդությունը՝ Նոր Կտակարանի (որպես հին շարունակություն) առկայությամբ:

❖ ԵՒ այն փաստը, թե ինչու է հուդայականությունը անտեսում քրիստոնեությունը՝

1. Ձիուղները չեն ընդունում Հիսուսի մեսիա (օծյալ) լինելը, որովհետև Հիսուսը ճիշտ է մարդ էր, ինչպիսին իրենք պետք է ընդունեին մեսիային, բայց նա ոչինչ չարեց հեր-յաների համար՝ նրանք մնացին ստրուկ, իսկ Հիսուսը ջիուղ էր և նրա պատմու-թյունը իրենք լավ գիտեին: (Վիրավորականը այն է, որ ջիուղները Հիսուսին չընդու-նեցին, իսկ որոշ Հայեր ընդունում են):
2. Մեսիայի հասկացողության վերաներկայացումը քրիստոնյաների կողմից (ըստ իրենց մեսիան Դավթի սերնդից է և պետք է փրկի Իզրուելը, իսկ քրիստոնյաները նրան ներկայացրին յուրովի՝ առանց բացատրելու, թե ո՞ւմ է ինչից պիտի փրկի):
3. Պատմական գուգահեռականներ՝ քրիստոնեություն և շաքտայականություն: (1666 թվ. Իզմիրից Շաքտայ Յվի ջիուղը պետք է ընտրվեր մեսիա, այն էլ թուքքերը դրան պարտադրեցին իսլամ ընդունել): Սպասվող մեսիան նորից ստվեց: Ձիուղները տա-սը տարի չհավատացին նրա մահին և հայտարարեցին Աստված: Հարյուր տարի հետո շաքտայացիները վերջնականապես պատակալեցին:
4. **ԵՍԱՅԻԱ Է.14** գրված է, որ կույսը կծմի որդի՝ նրան կտան Էմանուէլ անունը (այն իմաստով, որ ջիուղների մոտ երեք տարի մեկ օրականից հետո կույս չի լինում): Իսկ Բիբլիայում գրված «ալմա» բառը հերյայերեն չի նշանակում կույս՝ այլ պա-տանի աղջիկ: Կույս հերյայերեն կլինի «քետուլա»: Իսկ մեսիա հերյայերեն կլինի մաշիահ, ինչը հունարեն թարգմանել են Քրիստոս՝ փրկիչ: Իսկ Հիսուս հերյայերեն նշանակում է միապետ (Իսկ միամիտ քրիստոնյաները մինչև այսօր էլ ասում են միածին Հիսուս Քրիստոս):

Մատթեոս Ե:17-18 Հիսուսը ասում է, որ ինքը մնում է հարազատ Թորային, «Մի կարծեք, թե ես եկայ օրենքը (Թորան) կամ մարգարեները քանդելու...մինչև որ երկինքն և երկիրս անց կենան, օրենքիցը մի կէտ կամ մէկ պգտիկ նշանագիր չի անցնիլ մինչև որ բոլորը չկատարուի» (Սիւս և Հիսուսի Քրիստոնյա լինելը՝ հարգելի միամիտ քրիստոնյաներ):

Եթե Աստվածը դա Արարիչն է, ապա մենք բոլորս ենք Աստծո որդիները և ոչ միայն Հի-սուսը՝ ինչու պետք է այդ մեկին պաշտենք: Իսկ եթե Աստվածը չար գործություն է՝ թող ջիուղները բացատրեն համայն մարդկությանը դրա ու «ընտրյալների» իսկությունը: Այս-ինքն ջիուղը սադանի ընտրյալ ժողովուրդն է:

Ես ասում եմ, որ Աստված գաղափարը առաջացել է Բել և Շամ Դիցերի միակերպումից՝ Բալշամ Աստծո հորինումից, ինչը նշանակում է ԱՄ-երին՝ ավազակներին տվածը: ԵՎ քանի, որ ատրիների ուժով մարդկությանը ստրկացնելու միտումը ողբերգական ավարտ ունեցավ՝ նրանց արյունակից ջիուղները Լեւիտներից ստացան ծրագիր այն իրականաց-նելու սատանոթյան օգնությամբ: ԵՎ այսօր էլ ունենք այն՝ ինչը առկա է:

Հուդա-քրիստոնյաների առաջնորդներին ճանաչել որպես հանցագործ գաղափարախոս-ների, առաջնորդներին ու քարոզիչներին ենթարկել համազանգվածային քրեական պա-տասխանատվության՝ համայն մարդկության ու Հայ Ազգի հանդեպ տասնյակ դարերով կատարված ու շարունակվող հետելյալ չարությունների համար.

1. ԱՐԱՐԶԻ փոխարեն Աստված գաղափարի տարածելու ու սերմանելու,
2. Համայն Մարդկությանը Թորայով, Բիբլիայով, Արամ ու Եվայով, Նոյով, Դավի-թով, Հիսուսով, կույսի Աստծուց հղիացմամբ ու համարձակմամբ խաբելու,
3. Համայն մարդկությանը ութերորդ օրվա թվախմամբ ու տեղեգոնիայի միջոցով ալյասենելու, ալյասերելու, գենոֆոնդը փչացնելու,
4. Ազգամիջյան պատերազմներ հրահրելու, խաչակրած պատերազմներ, հեղափո-խություններ կազմակերպելու,
5. Տարբեր երկրներում թագավորներին սպանելու, սատանի կերպարով տվյալ ազ-գի ներկայացուցիչ ձեռնալով իշխանությունները բռնազավթելու,
6. Հանցագործ ճանապարհներով համամարդկային հարստություններին տիրանա-լու ու ճգնաժամներ կազմակերպելու,
7. Հանցագործ ճանապարհներով միջազգային ատյաններին տիրելու ու ազգերի հանդեպ օգտագործելու,

8. Մարդկային բնական ծագումն՝ ՄԵԾՆ ԱՐԱՐՔԸ, ազգերը, բարոյականությունը, հավատամքները, կառավարման ձևերը և մարդկային օրենքները հերքելը(Նիզի-լիզմ)՝ չհուղազավթողական Համաշխարհային Կառավարություն ստեղծելու,
9. Անակի միջոցով խոսքով թագավորին սպանելու,
10. Գրիգորի, Հռիփսիմեի, Գայանեի, Սանյայի, Նունեյի...միջոցով Տրդատ թագա-վորին խեղաթյուրելու,
11. Հայոց հազարամյակների պատմական հուշարձաններն ու պատմական արժեք-ները ոչնչացնելով Հայ Ազգին բռնի քրիստոնացնելու,
12. Հայոց պատմական մատենագրությունների ու պատմագրերը ոչնչացնելու,
13. Հայոց 137 իշխանատները բնաջնջելու,
14. Հայոց ՎԱՀՈՒՆԻՆԵՐԻ քրմական դասը բնաջնջելու,
15. Հայոց թագավորական տան բնաջնջելու,
16. Հայոց պետությունը Բյուզանդիային կտակելով պետականությունը կործանելու,
17. Հայոց իշխանատոհմները ջիուղ մելիքների խամսայությունների վերածելու,
18. Հայ ազգը մասնատելու ու առճակատելու,
19. Հայ Ազգի 1893-1923 թթ բնաջնջելու և Մեծ Եղեռնը կազմակերպելու,
20. Հայի իր Ազգին չղեկավարելու նպատակով Ձիուղադաշնակցական «Արարատ» հանրապետությունը կազմելու և Արեւմտահայերին օտարելու,
21. Հայոց հողերը Բրեստ Լիտովսկում Տրոցկու ու Թաալաթի միջոցով թուրքացնելու,
22. Հայոց զարթոնքը ճնշելու նպատակով Բաթումի, Ալեքսանդրապոլի, Մոսկովյան, Դարսի պայմանագրերը պարտադրելու,
23. Հայ ձեւանալով, երկիրը տականքային դավադրությամբ ներսից քայքայելու,
24. Անդրանիկին Արզրումի ճակատամարտում ջիուղ Օտոշլիժեի ու Աղամալյան-Մեդի դավաճանությամբ թուրքերից պարտելու ու հալածելու,
25. Սոցիալիստ դաշնակների ու սոցիալիստ բոլշեիկների անկարագրելի վարքից քեմալականներին Արեւմտահայաստանը նվիրելու
26. Բոլշեիկյան Հայաստանը որպես Հայ դեկավարելու ու Հային շահագործելու,
27. Հայ Ազգին հալածելու, կոռուպտելու, ճարահատյալեցնելու վերջնական հարվածի նպատակով ջիուղ Տեր-Պետրոսյանի, Քոչարյանի, Սարգսյանի ռեժիմի սարքելու,
28. Երկու տասնամյակ արդյունաբերությունը, գյուղատնտեսությունը քայքայելու,
29. Երկու տասնամյակ բնական պաշարները լափելու,
30. Երկու տասնամյակ գիտությունն ու կրթությունը խորտակելու,
31. Երկու տասնամյակ արվեստն, կուլտուրան ու սպորտը Հայի համար տապալելու,
32. Երկու տասնամյակ բուժօգնությունը Հային անհասան դարձնելու,
33. Երկու տասնամյակ տեղեկատվությունից Հային զուրկ պահելու,
34. Երկու տասնամյակ ՁԼՄ-ների միջոցով Հային դեբիլիզմ քարոզելու,
35. Երկու տասնամյակ սոված սոցիումին բարդելով պատերազմի ահը Հային ոգե-ջարդ անել ջանալու,
36. Հայոց Պետականությունն ու Լեզուն հերթական կործանման փորձի ենթարկելուանների շարագործությունների համար:

Ձիուղ հանրահայտ գրող-հրապարակախոս Մորիս Սամուէլը ասում է,--«Մենք՝ հրեաներս, ավերողներ ենք և բնորմիշտ կմնանք ավերողներ: Ի՞նչ էլ անեն մյուս ժողովուրդները, այն երբեք չի պատասխանի ոչ մեր կարիքներին, ոչ էլ մեր պահանջներին»:

Ելնելով վերը շարադրած, բացահայտած, ապացուցած փաստարկների մարդկության և մասնավորապես Հայ ազգի հանդեպ անվերապահորեն մահացու վտանգ ներկայացնելու հանգամանքը՝ աշխարհի առաջադեմ մարդկությունը և մասնավորապես Հայ ազգը պարտավոր է որոշում կայացնել:

ԲՆԱԶՆՆՈՒՄ ԱՐՏԱՔԻՆՈՎ

Հայկազուն. Քո հանճարեղ ու տաղանդաշատ կարողությունները այլեվս չպետք է ուղեկցվեն միամտությամբ՝ ինչը նորից կտանի սաղանական ողբերգության, ուստի պետք է լինել ուշիմ, զգոն և բնագնեղ: Մի մոռացիր՝ քո միամտությունը ավելորդ վստահողության ակունքում է: Կարդա՝ Հայկյան ուսմունքն, օ՛ղ արա ականջիդ, ուղղորդվի՛ր դիմացինիդ արտաքինով արտահայտվող նախանշաններով ու դարձիր քո նախնյաց փառքին:

ԳԼՈՒԽ

Սուր է դեպի գազաքը՝ նշանակում է կայունություն, հաստատություն, անուսումնականություն, նախանձոտություն, անիմաստություն:

Պատկանից մեծ է՝ նշանակում է տգիտություն և հիմարություն:

Միջակ կազմողության՝ նշանակում է նրբամտություն, ուշիմություն, խորագիտություն, հիշողականություն:

Փոքր, բայց ոչ առավել երկար՝ նշանակում է հանճարեղություն և խոհեմություն:

Երկայն և կակուղ բացահայտում է զգոշություն և կարգադրողություն:

Փոքր, բայց երկայնավիզ՝ արտահայտում է տարաբախտություն, սակավախելություն, տկարություն:

Տափարակ՝ ցուցանում է ցոփություն և հանդգնություն:

ԾԱԿԱՏ

Մեծագույն՝ արտահայտում է ծուլություն, համրություն, փոքրախելություն, ինչպես եզր:

Նեղագույն և փոքրագույն՝ ցուցանում է անուսումնականություն, տգիտություն, շատակեություն:

Քառակուսի, չափավոր՝ ցուցանում է զգոնություն, մեծազոլություն, ինչպես առյուծ:

Երկայն՝ նշանակում է իմաստություն և ուշիմություն:

Փռաքրակ՝ գուշակում է ամոթխածություն և պարկեշտություն:

Կեճողալալ՝ ցուցանում է տիրակաճություն և տրտմանոժողություն:

Գիսալի (մագոտ)՝ ցուցանում է համարձակություն, առյուծի ու ցուլի մման և շան օրինակով, որ բրդոտ ճակատովը բարկացող է, իսկ մագազուրկ ճակատը երկչոտ:

ՀՈՆՔԵՐ (ՅՕՆ)

Ներքեվված են դեպի քունք՝ ցուցանում են նենգժողություն և պատրողություն:

Հակված են դեպի քիթ (ըռունկն)՝ արտահայտում են նախանձ և քինախնդրություն:

Կամարածեմ՝ հասնում է մինչեմ քիթը՝ նշանակում է ուսումնասիրություն և նրբամտություն:

Բայց եթե կպնում են իրար՝ նշանակում է սակավաիմաստություն և տխրություն:

Երկայնամագ ու լայնաղիքք՝ ցուցանում է գազամաբարդություն:

Ճակատամագք՝ նշանակում է մեղմ, հեզ և շրջանկատ:

ԴԵՄՔ (ԵՐԵՄԱՑ)

Վտիտ և միհար՝ արտահայտում է հոգատարություն և ջանասիրություն:

Փոքրագույն՝ փոքրոգի, մմանությամբ կապկի:

Մեծ՝ յամր ու դանդաղկոտություն, ինչպես եզն ու ավանակ:

Հաստ և լի՝ ցուցանում է փափկասիրություն և հեշտասիրություն:

Խիստ շրջամածեմ՝ ծանուցանում է տգիտություն:

Տգեղ՝ հագիվ կարող է ունենալ արի վարս ու սովորություն:

Բազմից քրտնել է սակավ շարժումից ու աշխատությունից՝ արտահայտում է խորամանկություն, քսություն, շատակերություն:

Փռաքրակ է ճակատից մինչեմ քեքամ՝ նշանակում է վատ վարս և սովորություն, քանզի այդպիսիք կաշառասեր, տոկոսատու և գող են:

ԱԶՔԵՐԸ

Արագ, զանազանապես են շարժվում և սրապես են տեսնում, մաեմ մերք շարժում ու դադարում են՝ նշանակում է անհավատարմություն, գողություն, նենգություն և ունի չար սիրտ:

Փոքրագույն՝ ցուցանում է տգիտություն, փոքրաոգիություն, արեցողություն, տխրակա

նություն, ինչպես կապիկը:

Մեծ և փոս՝ արտահայտում են գող ու ավազակին:

Չափավոր՝ նշանակում է բարոյություն, նուրբ իմացականություն, հավատարմություն, հետաքրքրություն, բարի բնություն, խաղաղասիրություն:

Խաժանկն (կապտականաչ, բայց փայլուն)՝ բացահայտում է հանդգնություն և չարության հակում:

Չվարթագին ու քաղցրանկատ՝ նշանակում է երկարակեցություն:

Ամենեվին սեվ՝ նշանակում է երկչոտություն, տկարություն, շահասիրություն: Սակայն փոքր ինչ մեղվագույնը նշանակում է արդարամիտ, ուշիմ և Արի: Եվ մինչ ոմանք յայնցան է երեվին քառակուսիք, նշանակ է գունդն գերազանց բարուց:

Այնքան խորընկյալ են, որ թվում է թե ծածկված են՝ նշանակում է չարագործություն և բարկություն, վատթար սովորություն, հանդգնություն, խստաբարդություն, ստաբանություն, մոլեխիություն, վավաշոտություն, գոռոզ, մենզ, մախանծ:

Կարի իմն կոկոն, կարմրաշողթ և փռքիկ՝ նշանակում է անսանձություն լեզվին և անհաստատություն սրտին:

Նեագույն՝ աչքն արտահայտում է անկայունություն և դյուրափոփոխություն ամեն գործառույթում:

Դժվարահայացք՝ եթե այն ջրակալած կամ ճպոռտ է, ցուցանում է ճշմարտախոսություն և կարգադրական:

Հույժ կապտագույն՝ դեղին թարթիչներով՝ ցուցանում է վատություն և խակոտություն:

Արագաթադք՝ երկչոտություն, թուլություն:

Մթագույն՝ ցուցում է բղջախոտություն և գինեսիրություն:

ԸՆՆԿԱՆ (ՔԻԹ)

Մեծ է և լայնանիստ՝ նշանակում է վավաշոտություն, մենզոտություն, հանդգնություն, մախանծ, ագահություն, սուտ, ժլատ, թամտություն, երկչոտություն:

Մեծ ռռունկն, բայց ոչ լայնանիստ՝ նշանակում է բարեմտություն և լավություն:

Արծրռունկն (արծվաթիթ)՝ արտահայտում է վրեժխնդրություն, մեծադիություն, կորովություն (կտրիճ), վավաշոտություն (կիրք):

Բացունչն (պնչերը բաց երեվացող)՝ նշանակում է զվարթամտություն, կորովություն (բաջություն):

Բարակ ծայրով, սուր՝ ցուցում է գայրացկոտություն, կովարարություն, աղաղկոտություն:

Ոլորակ և կլոր ծայրով՝ արտահայտում է մեծահոգիություն:

Երկայն՝ նշանակում է թեթևկամիտ և դյուրաշարժ:

Կարի փռքագույն՝ ցուցանում է գողություն:

Հույժ ծոված է մի կողմի վրա՝ ցուցանում է անարդարություն:

Վերից վար մի գծով է իջնում և բարձրությունը հաստատում է՝ նշանակում է արիություն և խոհեմություն:

ԱԿԱՆՋՆԵՐԸ

Միջակ՝ համեստություն և կրթյալ

Մեծ՝ որ ի վեր կոչս բարձրացյալ է՝ անխոհեմություն, շատախոսություն, պարզություն:

Փռք՝ արտահայտում է չարամտություն, խորամանկություն, մախանձոտություն, ամխորհրդակականություն, կենաց կարծություն:

Նուրբ և երկար՝ մախանձոտություն:

Գլխի վրա պառկած է (ընկողմանեցեալ կայ)՝ բթամտություն և ծուլություն:

Ոլորակաձեղ՝ անհասկացողություն և անխելամտություն:

Գիսավոր (երկար մագերով)՝ ցուցանում է ունկրնդություն և զանաացողութիւն:

ԲԵՐԱՆ

Լայնաձիգ ու մեծագույն՝ շատակերություն, համարձակություն, պատերազմասիրություն, անգթություն:

Փռք՝ փռքաբարություն և կանացի բարս (պարսավանք):

Նուրբ, փռք՝ եղեռնագործ, թուլասիրտ:

ՇՈՒՐԹԵՐ

Մեծ՝ տգիտություն, թանձրամտություն, կռվարարություն:

Կարմրագույն՝ մաքրություն, բարի, առաքինի կազմություն:

Խամրած, գունագուրկ՝ առաքինության, բարոյականության պակաս

Հաստ, կախված բերանի վրա՝ խականիտ, տարտամիտ, անհաճելի

Նուրբ և փոքր ինչ շնչեղ՝ մեծասրտություն, ուժեղություն, իմաստություն, ազատաբար-
յություն:

Ի վեր, որ լինող երեւա՝ կռվարար, չարակն, ինքնահավան, լեզվանի

Չափավոր՝ խորհրդապահություն, խորագիտություն, արիություն

ԼԵՁՈՒ

Թանձր և լայն՝ բթամտություն և կոպտություն:

Մայիտակ՝ բացահայտ աղքատություն և ողորմելիություն:

Կարմիր և բարակ՝ սրտամտություն

ԱՏԱՄՆԵՐ

Երկար և հաստ՝ տրտմահոծություն, արեցողություն, եղեռնագործություն:

Հաստ և լայն, դեպի դուրս կամ մերս՝ պազոտություն, հեշտասիրություն:

ԾՆՈՏ (ՉԷՆՅԷ)

Փոքր և կարճ՝ խտաբարոյություն, նախանձոտություն, մոլեկանություն

Բոլոր և կլորակ՝ իզաբարոյություն, մեղկություն:

Երկայն և սուր՝ նենգություն, առավել բարկացողություն:

Մալի ի մերքեվ՝ բղջախոհություն (ոչ ողջախոհություն):

Չափավոր, քառակուսի՝ արեբարոյություն:

ՄԱՁԵՐԸ (ՀԵՐ)

Խարտեաշ (կիսասեւ և կակուղ հերք)՝ նրբամտություն և խոհականություն:

Գանգուր և գռուգ հերք՝ հպարտություն, ամերկչոտություն

Հերք, որ ուսեալ են դեպ ի ճակատն՝ անզգամություն, զազանաբարոյություն

Հերք շիկագույն և հաստ՝ անխոհականություն, անխելամտություն:

Հերք հաստագույնեք և խիստք՝ կամակորություն, ինքնահավանություն:

Հերք սպիտակ՝ երկչոտություն, ամոթխածություն:

Ճաղատ մորույս՝ ողջախոհություն, հեշտասիրություն:

Բարեկազմ մորույս՝ արեբարոյություն, համեստություն:

ՉԱՅՆ

Հաստ՝ գորեղություն, արիություն

Հաստ և բարձր՝ համարձակություն, ճոռոմաբանություն

Բարակ և մեղմ՝ տխրականություն, երկչոտություն

Միջակ՝ խոհեմություն, ճշմարտախոսություն

Այծաձայն՝ տգիտություն

Քրիգ (Ըռունկաձայն)՝ ստաբանություն, չարակամություն

Ծծիծաղող մարդ՝ նրբիմաց և ուշիմ

Ծիծաղասեր մարդ՝ անխոհեմ և սակավիմաց

Բարձրածիծաղ մարդ՝ ստաբան, ստասած

Անտեղի ծիծաղի, գլուխը թափ տալով՝ անհավան, անմիտ, անխելք

Նվազածիծաղ, սակավածիծաղ մարդ՝ ժլատ, մտացի,

ՎԻՋ, ՊԱՐԱՆՈՑ

Ջլուտ հաստ՝ ուժեղություն, գորություն

Մտուտ հաստ՝ զայրացկոտություն, բարկացողություն

Երկայն ու բարակ՝ երկչոտություն, չարախորհրդություն

Կարճ՝ համարձակություն, հանդգնություն

Վերամբարձ՝ ասպստամություն, հանդգնություն

ԹԻԿՈՒՆԸ

Լայն՝ կորովություն, քաջություն

Միջակ՝ գովելի անձ

Կարճ՝ ազահություն, ընչասիրություն

ԼԱՆՋԸ (ԿՈՒՐԾԸ)

Մազոտ մինչ որոշվայն՝ անկայությունություն, անգթություն, անհավատ

Մազոտ՝ սրտեղություն

Մնալի՝ անխելամտություն, հիմարություն

Երկայն քան փոքր՝ անխոհեմություն

Մեծ քացահայտ՝ մեծատգիություն, համարձակություն

ՍՏԻՆԸ (ԿԱՆԱՅԻ ԿՈՐԾԸ)

Կախված կրծքից՝ հզորեղություն, զորավորություն

ՈՐՈՎԱՅՆ

Մեծ՝ գոռոզություն, բղջախոհ (ցանկասեր, ոչ ողջախոհ)

ԲԱՁՈՒԿ

Երկար, մինչեւ ծունկ՝ նրբիմացություն, ուժեղություն, հանդգնություն

Կարճ՝ չարամտություն, չարախնդրություն

Հույժ մազոտ՝ վավաշոտություն (անառակ)

ԶԵՌԸ

Խոսալուց քափահարում է՝ նախանձոտ, շատարան,

Խոսալուց չի տարածում՝ մտահաստ, մեծախորհուրդ, խոհեմ

Կարճ, փոքր՝ ծուլություն, հնարավորություն

Երկար, բարակ, բարեկազմ՝ բարի սովորություն, երկարակյաց, ուղղասիրություն, պատվասիրություն,

Մտուար (հաստ), կարճ մատներով՝ նենգավորություն, դարանակալություն, գողություն

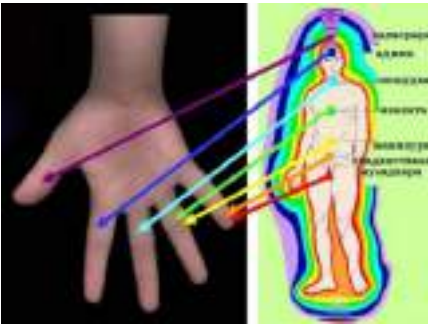
Թիւր (ծուռումուռ)՝ շատակուլություն, շատախոսություն

Իր վերցնելուց դողաց՝ ամոթխածություն, բարություն

ՄԱՏՆԵՐ

Մեծ և վալրակոր՝ չարություն, ազահություն

Փոքրիկ և բարակ՝ հիմարություն, նվազախելություն

Փոքր և հաստ՝ համարձակություն, չարակնություն (չար աչք)

Հիմք ընդունելով հետազոտությունների արդյունքները՝ գիտնականները եկել են այն եզրահանգմանը, որ

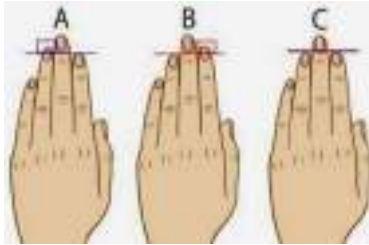
1. Որքան մատնեմատը երկար է միջնամատից, այնքան մեծ է հավանականությունը, որ տվյալ մարդը հակված է անկանոն սեռական կյանք վարելու:

2. Եթե ցուցամատը երկար է մատնեմատից՝ եսասեր վտանգավոր մարդ է:

3. Ասում են այն մարդիկ, որոնց մատնեմատն ավելի երկար է քան ցուցամատը շատ զեղեցիկ են ու գրավիչ: Նրանց հմայքն անկասելի է: Ավելին նրանք վճռական են և ագրեսիվ, իսկ ռիսկի դիմելը նրանց համար ամենեվիմ խնդիր չէ: Նրանք նախընտրում են զինվոր-քականի, ինժեների, շախմատիստի մասնագիտությունները, ուժեղ են խաչքառ լուծելու մեջ: Գիտնականները բացահայտել են, որ երկար մատնեմատ ունեցող մարդիկ համեմատաբար ավելի շատ գումար են վաստակում քան նրանք որոնց մատնեմատը կարճ է միջնամատից:

4. Նրանք որոնց մատնեմատը կարճ է ցուցամատից շատ ինքնավստահ են և հպարտ: Նրանք վայելում են մեծակությունը և տանել չեն կարողանում երբ որևէ մեկն ընդհատում է իրենց համգիտը: Հարաբերությունների առումով՝ այս մարդիկ առաջին քայլը երբեք չեն անում, սակայն վայելում են և գնահատում իրենց նկատմամբ ցուցաբերած հարգանքը:

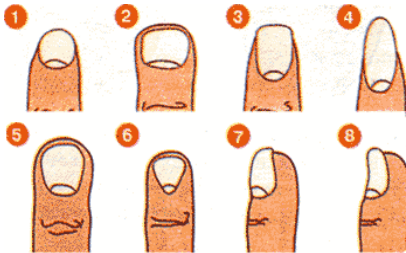
5. Այն մարդիկ, որոնց մատներն առաջնորդում ու ցուցամատը նույն երկարությունն ունեն՝ հիմնականում խաղաղասեր են և տանել չեն կարողանում կոնֆլիկտային իրավիճակները: Նրանք կազմակերպված են և բոլորի հետ լավ հարաբերություն են պահպանում: Նրբազգաց են, կարեկից և նվիրված իրենց ամուսիններին:

ԵՂՈՒՆԳ

Սպիտակ, տափակ, կակոտ, մուր, կարմրագույն և կարի փայլուն՝ ուշիմություն, հնարավորություն
Կոր և դար՝ հափշքակողություն, բթամտություն
Հույժ կարճ՝ չարակամություն, չարակնություն (չարաչք)

1) Կոր եղունգներ—Երագողներ և մեխանիկներ: Ինքնամեղադրողներ են:

2) Օվալաձեղ եղունգներ—Սրանք հանկարծակի բարձր հաջողություններում են և ներքեվն էլ իրենց չի հետաքրքրում:

3) Սեղանաձեղ (երկրաչ.)—Սրանք շատ տալավորվող են: Որոշակի էներգոտար են: Միշտ համարում են, որ շրջապատը իրենց պատշաճ չի գնահատում:

4) Բահանման—Էներգոկիրներ են, ռեալիստներ են, առաջընթացներ են:

5) Ուղղանկյուն—Ծնյալ լավատեսներ են, մոր-

որարներ, հոյակապ գործարար-:

6) Եռանկյուն—Գերազանց ինքնակառավարում, զսպվածություն, կարգապահ:

7) Տակապտույտ կամ Հիպոկրատի—Բաց, խելոք, շարժուն, հակված չաղության:

8) Դրսակեռ կամ կեղծանման—Զգայուն են և ցանաժեր:

ՄՐՈՒՆՔ (Ծնկից մինչև թաթը)

Բարձրագույն՝ տգիտություն, մոռացկոտություն

Հաստագույն՝ համարձակություն, արիություն

Ջղալից՝ ուժեղություն

Կարճ և հաստ՝ անբարոյականություն, սոմաթություն

Փայթալի՝ վատություն

ՈՏՔ

Մագից՝ առավել ցայտկողություն

Փոքրիկ՝ թեթևամտություն

Հաստ ու կարճ՝ տկարություն

Բարակ և կարճ՝ չարաբարոյություն

Երկարագույն՝ նենգավորություն

Բարակ և ծայրքն վերամբարձնալք՝ դարանակալություն

Արձակաբայլ՝ մեծախիռտ գոլն (գոյություն)

Արագաբայլ կծկած մարմնով՝ երկյոտություն, աղվեսաբարոյություն

Մանրաբայլ արագող՝ չար, վատուժ

ՄԱՐՄՆԻ ԳՈՒՅՆԸ

Սեվամորթ՝ խորամանկություն, խորագիտություն

Սպիտակ և կարմիր՝ ուժեղություն և սրտոտություն

Սպիտակ հանդերձ դեղնությամբ՝ ուժի պակասություն

Հրային գույն հանդերձ փայլուն աչք՝ ձգտում առ մոլեգնություն

Միջակ գույն, ի մեջ սպիտակին ու սեվին՝ բարենարոյություն, ուշիմություն

ՀԱՅՈՑ ՀՆԱԳՈՒՅՆ ԽՈՍՔԻՑ

- ❖ Մերձավորությունը նվազեցնում է փառքն ու հարգանքը
- ❖ Սաղանայի քամին աղացի քարը չի պտտում
- ❖ Ավանակը խրատին ընդիմացավ՝ թամբի տեղը փալան ստացավ
- ❖ Կանգնած աղացը ալյուր չի աղա
- ❖ Աթոռը միայն ունակն է շինում՝ բայց աթոռին անունակն էլ է նստում
- ❖ Ամենախիստ ծմռանն էլ է գարունը հաջորդում
- ❖ Խելքի խոսքն է գործում՝ հիմարի ձեռքը
- ❖ Անգործությունը ծուլություն է ծնում
- ❖ Քնել նույն բարձին՝ չի նշանակում նույն երազը տեսնել
- ❖ Խոսողը չի վախենում, վախեցողը չի խոսում
- ❖ Էփելուն սպասել ես՝ սառչելուն էլ սպասի
- ❖ Փուչիկի ուռչելուց վրայի նկարներն էլ են մեծանում
- ❖ Խոզին ինչքան էլ խավիար կերցնես՝ եղնիկ չի դառնա
- ❖ Ջիւղի սանձը շահն է, Դիւղի գործը դմմաբալն է
- ❖ Ձիու կերն ուտելուց ավանակը ձիարշավը չի հիշում
- ❖ Ջուլուց ավանակն էլ է գլուխը հպարտ վեհացնում
- ❖ Թագավորը գահի վրա նստողն է կամ թագ կրողն է
- ❖ Որտեղ սուտ՝ այնտեղ մութ
- ❖ Աղբն ինքնին է վառվում
- ❖ Սրաքարը սուր չի լինում
- ❖ Ամեն փուչիկ օղապարիկ չէ
- ❖ Հավն աքլորացավ՝ հավկիթ ածելն թարգեց
- ❖ Ուրիշի ձեռքից հաց ուտողն ծեծ էլ կուտի
- ❖ Մեղրոտ մատի պահապանն էլ է բռնուցքը
- ❖ Եթե ուզում ես փուչիկը պայթի՝ թող վեր բարձրանա
- ❖ Գալը դարձավ չոբան՝ ոչխարների դմակները կորան
- ❖ Լույսի չհասած տեղն է ստվեր լինում
- ❖ Կիսատ բաժակի դատարկ մասը վերելվում է
- ❖ Ձիու թամբը ավանակին ձի չի դարձնի՝ բայց ավելորդ բեռ
- ❖ Ոգնու լեզուն փշոտ չի
- ❖ Ագռավն անտառի տեր՝ կռկռալը եկամտաբեր
- ❖ Աղացի քարը քրտինքով չես պտտի
- ❖ Լացի արցունքով բոստան չես ջրի
- ❖ Գողթշին բարձրանում կարկուտ է դառնում
- ❖ Ավանակին գոմում տեղ տվին՝ գռալը դարձավ ընդունելի
- ❖ Կես թագ չի լինում
- ❖ Փոսը մինչեվ մեջն ընկնելն է անտեսանելի
- ❖ Ոջիլի համար թեվատակը միեվնույն է
- ❖ Չվաստակածի վերցնելն հեշտ է, մարսելն է դժվար
- ❖ Հղկվելուն դիմացողը փայլ կունենա
- ❖ Կաշառքը խախտում է էներգիայի պահպանման օրենքը
- ❖ Անկուշտ գլուխ ունենաս՝ կշտացող աչք
- ❖ Ծիշտ գործի սկիզբն է դժվար, սխալինը՝ վերջը
- ❖ Փորցանքը փորձված մարդուց վախենում է
- ❖ Խորամանկի խորհուրդներ տալուց՝ հայելի դիր դեմը
- ❖ Գործդ հեշտ՝ դեմդ կոտրած թեշտ
- ❖ Գեղեցիկ թռչուններին են վանդակ դնում
- ❖ Ջրի բերածը ջուրն է տանում
- ❖ Գինի ունենաս՝ տունդ բարեկամներով լիքը կլինի
- ❖ Եթե սարում վագր չկա՝ շունն էլ է գազանների արքա

- ❖ Արեւիկը բոլորին անշահախախտի է նայում
- ❖ Ձայնալուծը հանգցրիր՝ թշնամուդ հաղթիր
- ❖ Հարստությունը տունն է՝ զարդարում, առաքինը՝ տանտիրոջը
- ❖ Մի գոմշից երկու կաշի չես հանի
- ❖ Եղնիկ որսացողը նապաստակի հետեւից չի վազի
- ❖ Պատվով մեռնելն անպատիվ ապրելուց լավ է
- ❖ Ճահճի գորտը ծովից համ կառնի
- ❖ Գալլից վախեցողը անտառ չի գնա
- ❖ Ուրիշի աչքի մազը տեսնում է՝ իր աչքի գերանը չի տեսնում
- ❖ Թե լինես, թե չլինես՝ աշխարհիցը մազ չի պակսի
- ❖ Մեր գործն աջ է՝ ով ուզում է թող հաշի
- ❖ Կաթի հետ մտածը՝ հոգու հետ դուրս կգա
- ❖ Աչքը որոշել է ունքից վեր բարձրանա
- ❖ Ծանձնի ի՞նչ է, որ ճեմճն ինչ լինի
- ❖ Առյուծի պատիվ տվին՝ մուկ դուրս եկավ
- ❖ Մահն ու ծնունդը դուռը նույնանման են թխկացնում
- ❖ Բերնե-բերան՝ ասեղը գերան
- ❖ Եղիր գիտունին գերի, բայց ոչ անգետի սիրելի
- ❖ Հաց ուտողի կեղտը կեր, բայց կեղտ ուտողի հացը չուտես
- ❖ Ձիու պոչին կպած տիգն էլ է արագությունը հաղթահարում
- ❖ Ջուրը ներքեվ է հոսում՝ բայց վերեւից
- ❖ Ջուրը, միեւնույն է՝ դեպի ծովն է հոսում
- ❖ Ջրի առատությունից ծովը չի վախենա
- ❖ Ծակատագրին Աստվածն էլ չի հակառակվի
- ❖ Գերեզմանը ամեն ինչ կհարթեցցնի
- ❖ Տարբեր են ապրում, մեռնում միանման
- ❖ Հաղթանակը ջանք է պահանջում
- ❖ Արծվին թռչել չեն սովորեցնում
- ❖ Արծիվը ճանճ չի որսում
- ❖ Արարիչը փառքի կարիք չի զգում
- ❖ Նույն քարին երկրորդ անգամ չեն գայթում
- ❖ Կույրը գույներից չի խոսա
- ❖ Խիդճը հազար վկա է
- ❖ Սննդի ավելցուկը խանգարում է խելքի նրբությանը
- ❖ Երբ որ ջորին ծնեց
- ❖ Երկնքից ցեխի մեջ
- ❖ Ավազից թոզ չի գործվի
- ❖ Սովը լավագույն դասատուն է
- ❖ Թշնամուց էլ են սովորում
- ❖ Երջանկությունն ու չափավորությունը ընկեր չեն
- ❖ Տաք երկաթը բոլորն էլ կկռեն
- ❖ Որտեղ ծուխն է՝ այնտեղ էլ կրակը
- ❖ Ծակատագիրը սատարում է հիմարին՝ թե-չէ՛ նա չի լինի
- ❖ Կջարդես՝ բայց չես ծոխ
- ❖ Մենակ մարդը կամ՝ Աստված է կամ դեվ
- ❖ Առանց կրոնի՝ առանց սանձի
- ❖ Կույրերի աշխարհում միջքանին էլ է երջանիկ
- ❖ Գալլը տեսքն է փոխում, ոչ թե բնավորությունը
- ❖ Չկա չարիք առանց բարիքի
- ❖ Չարիք ցանողը բարիք չի հնձի
- ❖ Ի՞նչ էլ ուսուցանես՝ եղիր հակիրճ

- ❖ Ով մեր հետ չի՝ մեզ հակառակ է
- ❖ Ինչքան ստափի խելքում է՝ արքածի լեզվին է
- ❖ Ինչքան ստորուկ՝ այնքան բշտամի
- ❖ Ոչ թե Աստված մարդուն՝ մարդը Աստծուն ոչնչից ստեղծեց
- ❖ Խաղաղությունն են ուզում՝ պատրաստ եղիր պատերազմի
- ❖ Ժամանակը ճշմարիտ դատավորն է

ԶՐԱԴԱՇՏԻ ՎԵՐԼՈՒԾՈՒՄՆԵՐԻՅ

- ❖ Արեւ, դու կշտացած կլինեիր քո լույսից և այդ ծիրից՝ առանց ինձ, իմ արծվի և օձի
- ❖ Աղոտոտ գետ է մարդը՝ ուրեմն պտի ծով լինես, որ այն ընդունես ու մաքուր մնաս
- ❖ Մոտենում է ժամանակը արհամարված մարդու, ով այլեվս ի գործու չի լինի ինքն իրեն արհամարել
- ❖ Հովիվներ են իրենց ասում, սակայն իրենց արիներ ու արդարներ են կոչում: Հովիվներ են իրենց կոչում, սակայն ճշմարիտ հավատքի հավատավորներ են իրենց կոչում (քրիստոնյաներին)
- ❖ Ի նչ են դրանք՝ հիվանդությունների կույտ, օձերի կծիկ, թե խեղճ մարմին
- ❖ Հսկա ծառը մարդ չի կարող թափ տալ՝ անտեսանելի քամին անում է
- ❖ Որքան ծառը տեսանելի բարձր է աճում, այնքան նրա արմատները անտեսանելի խորն են իջնում
- ❖ Երկիրը լեցում է ավելորդներով: Նրանք հաճույքով ուզում են մեռած լինել՝ մենք պետք է քաջալերենք նրանց ցանկությունը
- ❖ Ռազմիկը պետք է միշտ բշտամուն փնթրի՝ ոչ թե բշտամի
- ❖ Ամեն ազգ իր լեզվով է խոսում չար ու բարու մասին՝ հարեվանը չի հասկանա
- ❖ Կրքոտների հոգին տիղմ է, կատարյալ կենդանի էլ չեն՝ կենդանուն անմեղությունն է հատուկ
- ❖ Մարդ բարեկամ լինելու համար պետք է կռիվ տալ կարողանա, իսկ կռիվ տալու համար պետք է կարողանա բշտամի լինել
- ❖ Պետք է բարեկամիդ մեջ դեռ բշտամուն հարգես
- ❖ Կնոջ մեջ չափազանց երկար ճորտն ու բռնակալն են թաքնված եղել: Նա ընդունակ չէ բարեկամության՝ այլ միայն սիրո
- ❖ Հոր ու մորդ պատվել և մինչ մահ նրանց կամքին հարազատ լինել: Ռիթի մի ժողովուրդ այս տախտակը վրան դրեց՝ հզորացավ, հավերժացավ
- ❖ Գնահատել նշանակում է արարել: Գնահատելն է իրերի գանձն ու գոհարը
- ❖ Շատ մարդկանց ոչ թե որպես ձեռք մեկնի՝ այլ թաթ
- ❖ Տղամարդը կնոջ համար միջոց է, նպատակը՝ երեխան
- ❖ Տղամարդը պետք է կրթվի ռազմիկի համար, կինը՝ ռազմիկի կազդուրման
- ❖ Ծեր կինը այսպես ասեց, «Կանանց մոտ են գնում՝ մտրակը մի մոռացիր»
- ❖ ԵՎ մի այլ կերպ քահանաները չկարողացան սիրել իրենց աստծուն՝ քան մարդուն զանեղով խաչին (քրիստոնեության մասին)
- ❖ Կանգի նրանց հավատը այսպես է պատվիրանում, «Ծնկի եկած ելեք սանդուխքն ի վեր՝ մեղավորներ» (քրիստոնեության մասին)
- ❖ Արդարեվ են նախընտրում եմ տեսնել անամոթին, քան թե նրանց ամոթի և բարեպաշտության դուրս պրծած աչքերին (ջիտոների)
- ❖ Ոգին այն կյանքն է, որ մորթելով կյանք է տալիս, սեփական տառապանքով նա սեփական իմացությունն է բազմապատկում
- ❖ Ով թռչուն չէ՝ անդունդի վրա չպետք է ճախրի
- ❖ Այդպես, գերագույն չարիքը պատկանում է գերագույն բարիքին՝ արարչագործին
- ❖ Երբ են շուրջ բոլորս նայեցի՝ այնտեղ իմ միակ ժամանակակիցս ժամանակն էր
- ❖ Ռիսմունք ելավ և մի հավատ տարածվեց դրան ընթեր, «Ամեն ինչ ունայն է, ամեն ինչ նույնն է, ամեն ինչ եղել է»
- ❖ Արիությունն է լավագույն գուրգը մահաբեր:

- ❖ Արիությունը, որը հարծակվում է՝ քանզի ամեն հարծակման մեջ նվազն է խրոխտ
- ❖ Երեք չարիքները՝ հեշտանք, իշխանաստեղծություն, ինքնապաշտություն
- ❖ Ինձ հետ այսպես խոսեց սաղանան մի օր, -«Նսեվ աստված իր դժոխքը ունի՝ դա նրա սերն է մարդկանց հանդեպ»
- ❖ Մի անգամ, կարծես տիրոջ առաջին տարում,
Միվիլյան հարբած, սակայն ոչ գինուց, այս էր բարբառում,-
«Եդուկ, ի ն՛ հակառակ է գնում ահավոր:
Անկում և անկում:
Դեռ չէր անկանել աշխարհն այսքան խոր:
Հռոմը իջավ և դարձավ բոզ ու բոզանոց մի մութ,
Կեսարը ընկավ՝ դարձավ անասուն, իսկ աստված՝ ջիուդ»:
- ❖ Գերմարդն է հանգչում իմ սրտի վրա, նա է միակն իմ և առաջինն իմ, և ո՛չ մարդը, ո՛չ մերձավորը, ոչ ամենաթշվառը, ո՛չ ամենատառապյալը, ո՛չ լավագույնը
- ❖ Արծվի արիություն: Առյուծը՝ ո՛չ: Առյուծը արիների խմբի օրինակ է:
- ❖ Ինձ համար բավական չէ, որ կայծակն այլեվս չվնասի: Ես չեմ ուզում այն բեկել, այն պետք է սովորի գործել ինձ համար
- ❖ Այդ այսօրվա մարդկանց համար ես ո՛չ լույս եմ ուզում լինել, ոչ էլ լույս կռչվել:
Գրանց ես ուզում եմ կուրացնել:
Իմ իմաստության կայծակ, շամփրիք աչքերը նրանց:
Աստվածները մեռել են, մարդիք իրենց Արարչին մոռանում են, ջիուդապաշտ են դառնում:
- ❖ Ով չի կարողանում ստել՝ նա չգիտի ճշմարտությունն ինչ է:
- ❖ Եթե ուզում եք բարձրին հասնել՝ օգտվեք սեփական ոտքերից
- ❖ Ինչպե՞ս կարող եք բարձրին հասնել, եթե ձեր հայրերի կամքը չի բարձրացնում
- ❖ Ներքին անասուն
- ❖ Ավանակի առավելությունը այն է, որ նա չի խոսում՝ ուստի հազվադեպ է անարդար լինում
- ❖ ՈՉ ԹԵ ԶԱՅՐՈՒՅԹՈՎ, ԱՅԼ ԾԻԾԱՂՈՎ ԵՆ ՍՊԱՆՈՒՄ
Գիտնականներին նախանձն է խժռում
Գոռոզությունն է կործանում Արքային
Մնացածներին իշխում է բթությունը
Բանաստեղծությունն է ծերանում միայնակ

ՀԱՅՈՐԴԻ՝ ՈՐՈՇՈՒՄ ԿԱՅԱՑՆԵԼԸ ԹԵՁ Է ՊԱՏԿԱՆՈՒՄ: ՔՆՆԱՐԿԱՄԱՆ ՍԵՂԱՆԻՆ Է ԴՐՎԱԾ ԶՈ ՍԵՐՆԴԻ ԱՊԱԳԱՅԻ ԿԱՅԱՑՄԱՆ ՀԱՐՑԸ:

Հայորդի՝ դու ես Առաջին Արարված Մարդը Երկիր մոլորակի վրա: Արարիչը քեզ է առաքել մարդկությանը սերելու բարոյակերթությունն ու բարոյակերտությունը: Դու Երկրի վրա ամենահարգված ու ամենասխալանձելի ազգի որդին ես և այդ ամենի համար Արարչի հովանավորության տակ ես և պատասխանատու ես նրա մոտ:

Մոտ երկհազարամյա առանց պետականության՝ դժոխքային գոյատևման ոչ մի հանգամանք չկարողացավ Հային շեղել Արիական ծագման ներքին նվիրվածության օժտվածությունից: Ի զարմանքս սատանների ու տարտարների, նմանապես և ամբողջ մարդկության՝ Հայը մնաց հարազատ Արարմանը և Արարվածին հատուկ բոլոր սկզբունքներին, կամ, կարող է անգամ Հավիտենականնին: Երեւի սա է Հայի ամենավսիմ պարծանքն ու հպարտությունը:

Հայը երբեք չի գոյատևել, Հայը ապրել է, ընդ որում արժանավայել: Նա միշտ էլ ապրել է իր աշխատանքի, իր սեփական ձեռքերով ստեղծածի, հալալ քրտնքի հաշվին: Նա երբեք ուրիշի իրականացրած որսի մնացորդների, մնացուկների վրա բորենու նման չի հառել, նա երբեք օժտված չի եղել գալյային հատկություններով՝ հույսը կապել վիրավորվող ընկերոջ լեշը ճաշակելու հետ, նա երբեք գաղթագողի ուրիշի թոչնամոցից աքլոր չի բռցրել՝ աղվեսին հատուկ խորամանկությամբ, նա աշխատել է, ստեղծել, կառուցել, հայտնագործել, բարեգործել, օգնել մյուսներին նմանատիպ բարիկամ գործերում ու ինքն էլ, արի մարդուն վայել, հպարտորեն իր իսկ ստեղծածով հալալ սնվել է ու սնել իր սերունդներին: Քիչ է ստեղծել, քիչ է կերել, բայց երբեք գիշատիչ, սոսկալի, անգաղափար կենդանիների նման աչքը ուրիշի ստեղծածին չի հառել: Արդյոք դա չի պատճառը, որ շարունակ հանճարներ ու տաղանդներ է տվել, նրա գեները չեն կարողացել փչացնել անգամ այնպիսի ալյաետեղված, մոդիֆիկացիայի ենթարկված գեների հետ խառնվելը՝ ինչպիսիք ջիտլական պատկանելիություն ունեն:

Հայը երբեք չի ամաչել իր էթնիկական պատկանելությունից, նա ամեն մի պետության, ազգի, ժողովրդի մեջ բացահայտորեն և բարձրաձայն արտահայտվում է, որ ինքը Հայ է: Անկասկած նրան կամ որեւէ շինություն կառաջարկեն, կամ որեւէ բարի գործ, կամ բարդ ստեղծագործություն՝ ինչը մնացածին անհասանելի է, կամ էլ ուղղակի պատիվ կտան: Ես չեմ կարող բացատրել ինչ կկատարվի ջիտլի հետ, եթե նա մի որեւէ ժողովրդի մեջ իրապարակայնորեն հայտարարի, որ ինքը ջիտլ է: Սակայն իրենց համարյա երեք հազարամյա ընդհանուր պատմության ընթացքում չտալով ոչ մի հանճար, տաղանդ կամ հանրաճանաչ դեմք՝ կարողացել են հասնել ահռելի ֆինանսական հաջողությունների, հետո էլ ուզում են իշխեն ամբողջ մարդկությանը: Այս՝ բառիս բուն իմաստով տարրական էակաները, որոնք ուղղորդվում են միմիայն գողությանը, անառակությանը, դավաղությանը և խաբեբաությանը, անբացատրելի է, բայց պատկերացրեք, որ իշխում են շատ բարոյական և առաջադեմ ազգերի:

Ահա, թե ինչ է նշանակում տիեզերք, մարդու համար անհասկանալի սկիզբ ու վերջ, ամենամոտ ու ամենահեռու, ամենամեծ ու ամենամիտք, ամենաուժեղ ու ամենաթույլ, ժամանակ ու ակնթարթ հասկացողությունները, որոնք էլ հանգեցնում են Արարչային գաղափարաբանությանը: Այս ամենը այսպես էլ պետք է լինեք, այդպես էր նախատեսված, այսինքն ուրիշ կերպ չիմել չի կարող: Սակայն մի հանգամանք գոյություն ունի, որը արդեն անշուշտ մեզանից է կախված՝ թե նախատեսված շրջանակներում ինչքանով ենք մենք կարողանում մեր գործունեությունը դրսևորել, որպեսզի չարիքը եթե մեզ շրջանցի, ապա գոնե փոքրագույն վնաս պատճառի: Դրա համար էլ գոյություն ունի հազարամյակներից եկած ցախավելի պատմությունը, որը իզուր չի, որ հասել է մեզ՝ մեր մեծերի շնորհիվ և ասում է, որ ազգովի համախմբվել է պետք, քանի, որ գյուղը կանգնի՝ գերան կկտորի:

Մեր հարցը, մեր ազգի հարցը միայն մենք կարող ենք լուծել, այն միայն մեզ է պետք, միայն մեր հոգան է: Ռիշիշները կլուծեն միայն իրենց հոգսերը: Երկու հազարամյա «Սա-

տանական փորձության» չարագործության և ավերվածության փլուզվածքները միայն և միայն ազգով մեկ համախմբվածությամբ կարող ենք մաքրել, թե չէ ուրիշները իրենց համար մաքրած տեղերը մեզ չեն հատկացնի:

Տեր-Պետրոսյան Լեւոնը անցնելով իշխանության՝ ընդունեց ջիուդանապատ ՀՀ Սահմանադրությունը, կարգեց ջիուդության աշխարհակալության հիմնաքար՝ Առաքելական Եկեղեցու ց'ալդ կառավարած կաթողիկոսների քանակով 131 պատգամավորներով «ազգային ժողով», էթնիկ Հայերից զատեց դեկավար համակարգը, Քոչարյան Ռոբերտը վերացրեց Սովետից ավանդած 1480 հիմնարկ ձեռնարկություններ՝ ընդ որում 800 գիտարտադրական, հիմնահատակ արեց Հայոց գիտական ու կրթական հայտնի համակարգը, կազմալուծեց գյուղատնտեսությունը՝ ապահովելով ազգի պարենային փոխանգը, դրեց ջիուդատիրայինացման հիմքը, սկսեց արենայում մնացած էթնիկ Հայերի ֆիզիկական վերացման գործը և հոկտեմբերի 27-ի էսթաֆետը հանձնեց մարտի 1-ի արյունահեղությամբ իշխանության եկած հաջորդ մորսնունական կադրին՝ Մերժիկ Սարգսյանին,:

Իսկ, միգուցե Քոչարյան Ռոբերտը իշխանությունը հանձնեց Սարգսյան Մերժիկին՝ Լեւոն Տեր-Պետրոսյանի հետ կոնֆլիկտում վերացնելով ասպարեզից Վազգեն Սարգսյանին ու Կարեն Դեմիրճյանին՝ հույս ունենալով, որ վարչապետ կնշանակեն Արամ Սարգսյանին ու նրա ձեռքով կստորագրեն Մեղրու շրջանը թուրքերին հանձնման արհավիրքը՝ պարսիկներից առհավետ բաժանելն ու թուրքիան աղբբեջանին միացնելով Հայոց վե՞րջը դնել: Ասում են, անգամ Մասիս սարով էին որոշել Հայերին գալթակղել:

«Ամենայն Հայոց Կարողիկոս»-ն էլ եկավ իշխանության հոկտեմբերի 27-ի արյունահեղությամբ:

Ասում են նախկին Սովետի տարածքում սատանը նախապատրաստում է “Բեյթոր” մարտական ջոկատներ “Բանիմ-Բանոտ” մանկական ջոկատներ: Իսկ ո՞րն է նման ջոկատներ ստեղծող նպատակը: Ինձ թվում է կռահելը դժվար չի: Սիւս դրա պատասխանը, «ԵՎ կգա այն օրը, ես պիտի ջանամ փչացնելու բոլոր ազգերին, որոնք կգան Երուսաղեմի վրա», - Զաքարիա ԺԲ:9: Կամ, «Հեթանոսների լավագույնին սպանիր», -Աբդուլա Զարա 169, 20ա:

Եթե Հայ ազգը չունի դիմություն՝ ընդիմություն ունենալ չի կարող: Իսկ իշխանություն և այսպես կոչված «ընդիմություն» (Տեր-Պետրոսյան Լեւոն և այլ կոնգրեսներ ու ՀՀԸ-ներ) «հակամարտությունը» ընդամենը սիոնների և մաստնների միջև տնտեսական ոլորտների հափշտակման խնդիր է՝ թատրոն:

1. Ըստ Բիբլիայի՝ Աստված ստեղծեց ժողովուրդներ, բայց դրանցից մեկին համարեց «ընտրյալ»: Սա մագիզմի ամենացայտուն արտահայտումն է՝ Աստված խտրարար է:
2. Հբրյանների սուրբ գրքում՝ Բիբլիայում գրված է, որ մարդկության պատմության առաջին սպանությունը՝ Կայենը սպանեց Հաբեյին ԾՆՆԴՈՅ Դ:8
3. Քամը իր հորը՝ Նոյին բռնաբարում է ԾՆՆԴՈՅ Թ:25
4. Դովտին իր դուստրերը գինովացնում են ու նրանից հղիանում ԾՆՆԴՈՅ ԺԺ: 31-38
5. Աբրահամը իր քրոջ՝ Սառայի հետ էր ամուսնացած ԾՆՆԴՈՅ Ի:11-12
6. Թալանում են եգիպտացիներին ԾՆՆԴՈՅ:ԺԱ1-3, բոլոր արու առաջնեկներին սպանում, փախնում ու դա տոնում մինչև այսօր որպես զատիկ ԵԼԻԻ: ԺԲ 27
7. Եհովան քարոզում է Ամադեյի (Հայի) հիշատակը երկնքի տակից ջնջել ու պատերազմել ազգից-ազգ ԵԼԻԻ: ԺԷ.14-16
8. Եհովան հբրյաներին քարոզում է բռնամթյուն, ոխ և վրեժ ԹՈՒՌՈՅ ԻԵ:16-18
9. ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱՅ ԺԺ:1-3 “Երբոր քո Եհովայ Աստուածը բնաջինջ անե այն ազգերին, որոնց երկիրը քեզ է տալիս և դու նորանց բշեւ և նորանց քաղաքներում ու տներումը բնակվես...որպեսզի ամեն մարդասպան այնտեղ փախչի”:
10. ԵՐԿՐՈՐԴ ՕՐԻՆԱՅ ԻԸ:53,-Եհովան՝ էգ ջիուդներին,-«Երբ նեղության մեջ կընգնես՝ քո որովայնի պտուղը կուտես»:
11. Դավիթը կենակցում է իր եղբայր Հովնաթանի հետ Բ ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ Բ: Ա.26-27
12. Ա ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԺԵ:3 Ձիուդական Սաբաօվը Աստվածը ի՞նչ դաժանություն է քարոզում երեխաներին,-«Հիմա գնա ու Ամադեյին զարկ և նորա բոլոր ունեցածը նրզովեցեք և նորան չխնայես. և մեռցնես մարդից մինչև կինը, երեխայից մինչև կաթնակերը, արջառից մինչև ոչխարը, և ուղտից մինչև էշը»:

13. Ա ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԺԵ;24-28,-Ջիուդների առաջին թագավոր Սավուդին գահավիժին միմիայն Ամադեկացիներին ու նրանց թագավոր Ագազին չվերացնելու պատճառով:
14. Ա ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԻԷ;8-9,-«Եվ Դավիթը ...Ամադեկացիների վրա հարձակվեցավ, որովհետև նրանք վաղուց ի վեր բնակվում էին այն երկրումը. Սուրից մինչև Եգիպտոսի երկիրը: Եվ Դավիթն ...մարդ կամ կին չթողեց»: Խոսքը Պաղեստինի մասին է: (Ահա թե ինչու է Դավիթը ջիուդների հոտային հիմնադրարը):
15. Սանասարն ու Բաղդասարը սպանում են իրենց թագավոր հորը՝ Սենեքերիմին ու դառնում հրքյական հերոս Դ ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԺԹ.36-37
16. Իրանի Արտաքսերքս շահի հրքյա կին Եսթերը սպանել է տալիս 75.000 պարսկահայ ԵՍԹԵՐ Ը.15-17, մինելվ հիմա տոնում են Փուրիմը:
17. Կենաց գրքիցը պետք է ջնջվեն Դավիթի թշնամիները ՍԱՂՄՈՍ ԿԹ.23-28
18. Իրենք պետք է տիրապետեն ծովից-ծով ու մնացածը նրանց առաջ պետք է խոնարհվեն, իսկ թշնամիները փոշի լիզեն ՍԱՂՄՈՍ ՀԲ.8-11
19. Դավիթը՝ Եհովային, «Թափիր քո բարկությունը այն ազգերի վրա՝ ովքեր քեզ չեն ճանաչում, թող հեթանոսների մեջ մեր աչքի առաջին թափվի արյան վրեժը, թող գերիների հառաչանքը քո առաջը մտնե...» ՍԱՂՄՈՍ ՀԹ.6-12
20. «Ամադեկ ու Տավրոսի բնակիչներին...որ նրանք սատկեցին, աղբ դառան...դառցրու փոշի...ինչպես կրակն է այրում անտառը» ՍԱՂՄՈՍ ՉԳ.7-15
21. Հրքյաները մարդակեր են եղել ու ժանտախտով տառապել ՍԱՂՄՈՍ ՇՃ.28
22. Դավիթը դիմում է Եհովային որպեսզի իր թշնամիներին ամենաանտանելի վիճակին արժանացնի ու նրանց զավակներին սատկացնի, ջնջի երկրիցը նրանց հիշատակը ՍԱՂՄՈՍ ՇԹ.6-16
23. ՍԱՂՄՈՍ ՇԺ.1-7 Դավթի որդին Տեր է և հավիտենական քահանա թշնամիների մեջ
24. ՍԱՂՄՈՍ ՇԳ.Ե.1-8 պատմում է՝ սատանայի էրան «հեթանոսները բերան ունեն բայց չեն խոսա, ...ձեռքեր ունեն բայց չեն շոշափում և դա Տերն է անում»
25. ՍԱՂՄՈՍ ՇԺԸ Հավիտյան է Տիրոջ ողորմությունը, լավ է Տիրոջը յուսալ, քան մարդկանց ապավինել
26. ԱՌԱԿԱՅ ԻԲ;6-7,-«Կրթիր երեխային իր ճանապարհին համեմատ, որ ծերացած էլ՝ չի հեռանալ նորանից: Հարուստը աղքատներին կտիրէ և փոխ առնողը ծառայ կլինի փոխ տվողին»:
27. ԵՍԱՅԻԱ ԺԳ, ԺԴ Սատանայի էրայում՝ մինչև 2012թ, հրքյաները պետք է երկիրն ավերակ անեն...«ու նորանց մանուկները պիտի ջարդվեն իրենց աչքի առաջին...նա երբեք չէ շենանալու...»
28. ԵՍԱՅԻԱ ԿԳ.6 Ինչ դաժանություններ պետք է կատարել ազգերի հետ «...ես նորանց արյունը իջեցրի գետինը...»
29. ԵՐԵՄԻԱ ԾԱ.24-30 Բաբելոնը պետք է ավերվի «...Երկիրը պետք է դողա և նեղություն քաշե...»
30. ԵՍԱՅԻԱ Կ;1-6,-«Տերը իր ժողովրդի յավիտենական լոյսն է: ...Եվ աղջիկներդ բազուկների մեջ են գրկուած...որովհետև դեպի քեզ պիտի դիմեն ծովի առատությունը և ազգերի հարստությունը պիտի գալ քեզ մոտ»:
31. ԵՍԱՅԻԱ Կ;12-16,-«Որովհետև այն ազգը և այն թագավորությունը, որ քեզ չի ծառայիլ՝ պիտի փչանայ...քանդուհին: Եվ քեզ պիտի կոչեն Տիրոջ քաղաք, Իսրայելի սուրբ Միոնը: Ես քեզ շինել եմ յավիտենական փառք, ուրախություն ազգից ազգ: Եվ պիտի ազգերի կաթը ծծես և թագավորների ստինքն ես ծծելու...»:
32. ԵՍԱՅԻԱ ԿԱ;6-9,-«Եվ դուք տիրոջ քահանաները պիտի կոչվիք, մեր “Աստուծոյ պաշտոնյաներն” են ասելու ձեզ, ազգերի հարստությունը պիտի ուտեք և նորանց փառքովը պանծաք... Բոլոր նորանց տեսնողները պիտի գիտենան թե նորանց Տիրոջ օրինած սերունդն են»:
33. ԵԶԵԿԻԷԼ Ի;45-47,-«Հյուսիսից հարավ անտառները հրկիզել»:
34. ԶԱԲԱԻԻԱ ԺԱ;1-3,-«Կրակը լափե քո եղեւնիները...»
35. Հիսուս ասում է,-«Մի կարծեք երկրի վրա խաղաղություն պիտի բերես՝ այլ սուր...Մարդու թշնամիները իր ընտանիքը պիտի լլան...» ՄԱԹԺ. Ժ:34

36. Միտն հմտությունների ամսանագրություններում սպառնում են մետրոնորը տրաքացնել, չինական ու ճապոնական բնդանոթներով ռմբակոծել
37. Կատեխեզիսով քարոզում են պոռնկություն ու ալյասեռություն տարածել
38. ԵՒ ընդհանրապես սատանայական փորձության հիմնական նպատակը՝

«...Ամեն ով որ գտնուի՝ պիտի խոցուի, ու ամեն ով որ բռնուի՝ սրով պիտի ընկնի: ՈՒ իրենց աչքի առաջին, նորանց տները պիտի կողոպտուին և նորանց կանաչքի պիտի պղծուին: Ահա ես վեր կ'կ'պցնեմ նորանց վերայ Մարաց ազգը, որոնք արծաթը մի բան չեն համարում, և ոսկին չեն հավանում: ԵՒ աղեղները երիտասարդներին են խոցում, և որովայնի պտուղին չեն ողորմում, և երեխաներին չեն խնայում՝ նորանց աչքը», - ԵՍԱՅԻԱ ԺԳ. 15-18: Ահա թե ի՞նչ դաժանություն է քարոզում ջիտղներին մեր հանդեսը Եհովան՝ միմիայն այն պատճառով, որ փողապաշտ չենք:

Հայոց առաքելությունը ասում է, որ չարը շահի ոգով տոգորվածն է, իսկ ջիտղը լինելով հանդերձ այդպիսին և սատանայի էրայի հերոսը, հասավ ընդամենը մի հզորության՝ փողի: Եվ եթե այդ փողը չքվում է՝ չքվում է նաև սատանան: Իսկ թե ինչպես կկատարվի այդ գործընթացը՝ գիտի միմիայն Նա՝ Արարիչը: Եվ մարդկությանը կհավաստիացվի, կակաացուցվի, որ նյութակա՛նը չի, որ պետք է լինի մի գերագույն նպատակը, հակառակ դեպքում՝ կչքվեն բարոյական արժեքները՝ Երկիր մոլորակի վրա մարդու առաքելության իմաստը, գոյատևելուը կվերածվի ընդամենը մեկը մյուսին խաբելու էության:

Ահա թե ինչն էր նպատակը այդ ահավոր դաժանության՝ սատանական փորձության:

ՈՒ այսքանից հետո՝ բազմաթիվ երկրներում Բիբլիան հարյուրավոր միլիոններով տպում են, “Հազարամյակի պայքար” անվան տակ քրեական գործ հարուցելու փոխարեն՝ հակասեմիտիզմ անվան տակ այս կենդանիներին անձեռնմխելիության օրենքներ են գրում՝ անգամ դրան միջազգային ստատուս կարգում: Նման վայրագները ապաստարան մարդկությունից չգտնելու փոխարեն՝ պատասպարանների են արժանացել:

Այս ամենից հետո ես կասեմ, որ Հայոց ողբի ծայնին 1700 տարի է անընդմեջ ականատես եղան տիեզերքի անգամ ամենահեռու մոլորակները: Հայոց անցյալը հոգիները, յաթաղանով թրատմամբ լույսը տեսած մանուկների հոգիները, սովամահ ու տանջամահ եղած անմեղ գոհերի հոգիները գիշեր ու գոր մոլորյալ պտտվում են մեր շուրջը ու նրանք Երկնային Արքայության հանգստին չեն արժանանա՝ քանի դեռ ոտողի նորածինը օրորոցի մեջ, նորապսակը հարսանյաց հանդեսին, սատկածն էլ գերեզմանում չեն խոշտանգվել:

Այդ նույն Բիբլիան, ինչը հանդիսանում է ջիտղի օրենքն ու ծրագիրը՝ այսպես է բնութագրում չարի վերջը՝

ՍԱԿՄՈՍ ԼԷ:29,-«Արդարները երկիրը կժառանգեն և յավիտեան կբնակուին նորանում: Արդարի բերանը իմաստություն է խոսում և նորա լեզուն իրավունք է գրուցում: Իր Աստծու օրենքն իր սրտումն է, նորա քայլերը չեն տատանվիլ»:

Ահա՝ սա է լինելու իսկական վրեժը:

Պրիմիտիվ ջիտղները ոտնաձգվում են աշխարհի ամենատաղանդավոր ազգի հանդեսը: Եթե անգամ հնագույն պատմությունը՝ որից այդքան սրտեռանդությամբ ուզում են զատվել ջիտղները, արդի ամենաժամանակակից գեներերի հեղինակներն էլ են Հայերը:

Եթե Նիլս Բորը տվեց Ուրանի միջուկի շղթայական ռեակցիայի հնարավոր գաղափարը, ապա Աբրահամ Ալիխանյանը աշխարհում առաջինը 1939թ. տվեց դրա իրականացման մեխանիզմը, ինչը և համդիսացավ ատոմային ռումբի ստեղծման հիմքը:

ԱՄՆ-ում Դ. Տոմբոյանը և Օ. Մեյսյանը (Ուրանի հարստացման կենտրոնախույզ սարքի հայտնագործողը), Ա. Բոյաջյանը (ռումբի պարուրճի հայտնագործողը), Ռ. Սարոյանը (հայտնագործել է պայթյունից հետո ճառագայթումից պաշտպանվելու միջոցները), Ա. Նարգիզյանը (ռմբակոծիչի մեջ ռումբը տեղադրելու սխեմայի հեղինակը), Գ. Դազյանը (սեփական ձեռքերով է մոդելավորել միջուկը ռումբի մեջ) ստացան առաջին ատոմային ռումբը:

Իսկ Սովետում՝ իբր «Կուրչատովն ու Սախարովն են հայտնագործել ատոմային ու միջուկային զենքերը» քողի տակ մինչեւ վերջերս բացարձակապես միայն մի Հայի անուն

էր հնչում՝ Օնիկյանինը, այն էլ որպէս երրորդ, չորրորդ դեմքի: Իրականում ատոմային, ջրածնային ռումբերի և ռեակտիվ փառելիքի ստեղծողը Մովսէսի ամենագաղտնի անձնավորությունն է՝ Շչոլկին Կիրիլ Իվանովիչն է, ՄԵՏԱԶՍՅԱՆ ԿԻՐԱԿՈՍ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍԻ իսկական անունն ազգանունով լեզենդար ՀԱՅԸ, և Արզամաս 16-ում առաջին ռումբը անձամբ անվանել է ՌԴՄ-1 (Россия Делает Сама): Հայտնագործությունը յուրովյացնելու միտումով ջիտոյ Խարիտոնների փորձից նեղացած՝ անգամ աշխատանքի ղեկավար Կուշլատովը անգոր էր Մետաքսյանի գործից հեռանալը կանխելուն և 1955 թ. Կրեմլը նրան տեղափոխում է Չեկաբինսկ 78 նորաստեղծ միջուկային կենտրոն: Որից հետո Արզամաս 16-ը բացարձակապես ոչ մի հայտնագործություն չտվեց: Միջուկային զենքերի փորձարկությունները հաջողությամբ ավարտելուց հետո՝ 1960 թ. ճառագայթմամբ առողջության պատճառով թողնում է պաշտոնը՝ վերադառնում Մոսկվա: Սոցիալիստական աշխատանքի եռակի հերոս (1949թ., 1951թ., 1953թ, եռակի հերոս առաջին հնգյակի թվում), Լենինյան մրցանակի դափնեկիր (1958 թ.), պետական մրցանակի դափնեկիր (1943թ., 1949 թ., 1951 թ., 1954 թ.), պարգևատրվել է Լենինի շքանշանով, Կարմիր Դրոշի, Կարմիր Աստղի շքանշաններով:

Նրա մոտ ամենապատասխանատու գործին էր՝ Արզամաս 16-ում ատոմային ռումբի ավտոմատիկայի համակարգի մշակման ղեկավարը՝ սոցիալիստական աշխատանքի կրկնակի հերոս, Լենինի 4 շքանշանի դափնեկիր, Լենինյան և պետական 5 մրցանակների դափնեկիր, կարմիր դրոշի շքանշանակիր՝ Սամվել Գրիգորի Քոչարյանը:

Իսկ ԱՄՆ-ում ատոմային զենքի ստեղծողն ու փորձարկողը Պոլ Տեր-Կարապետյանը: Ինչպես անցյալ դարի 40-ականներին, Հայը ստեղծեց ուրանի հարստացման ցենտրիֆուգային մեթոդը, այնպես էլ արդի ուրանի հարստացման ամենաժամանակակից մեթոդը՝ մինչեւ 90 տոկոս եվ ավել մաքրությամբ՝ և՛ ԱՄՆ-ում, և՛ Ռուսիայում կատարվում է Միշա Դազարյանի ստեղծած լազերային ազդեցման մեթոդով:

Անդրանիկ Ղեւոնդի Իոսիֆյան — մականունը Անդրոնով, ռազմական արդյունաբերության առաջնորդ, ակադեմիկոս, էլեկտրաշարժիչով ուղղաթիռի ստեղծողը, առաջին ջերմոդակացիոն ռադարի՝ մինչեւ 8 կմ. շառավիղով ընկալմամբ ստեղծողը, առանց կոնտակտների սելսինով շաջժիչով, առաջին էլեկտրոմեքենայի ստեղծողը, սոց. աշխատանքի հերոս 1961թ., առաջին Մ-3 մաքեմատիկական մեքենայի ստեղծող:

1961թ. աշխարհում առաջին (տիեզերագնաց Գազարին) Վոստոկ տիեզերանավի “Օրիոն 1” կոչվող էլեկտրոնային ավտոմատ սարքավորումը և կապի միջոցը պատրաստվել է Երեւանում:

Կենտրոնական Այեկսանդր Լեոնովիչը (Մոլորակագնացների սովետա-ռուսական նախագծային դպրոցի հիմնադիր, «Լունախոդ-1» (1970թ./ և «Լունախոդ-2» (1973թ.) շարժական լաբորատորիաների հեղինակ, Վեներայի վրա գետնի ֆիզիկա-մեխանիկական կազմության սարքավորումների հեղինակ, Լուսնի, Վեներայի, Մարսի, Ֆոբոսի հետազոտման ավտոմատ կայանների և ՄՏՈ-1 կոմպլեքսի ստեղծող, Չեռնոբիլի ԱԿ հետեւվանքների վերացման ավտոմատ ռոբոտների ստեղծող, պռոֆեսոր, լենինյան մրցանակակիր) ստեղծեց աշխարհում առաջին մոլորակագնաց Լունախոդն ու Մարսախոդը և նվաճեց Մարսը:

Իսկ ամերիկյան լուսնային ավտոմոբիլի կոնստրուկտորը Ջոն Հայլաջյանն էր: Մարսիական նախագծում մարսագնաց «Քուրիոսիտին» մասնակցել են 14 գիտնական Հայ.

--Արքի Կարապետյան՝ ռեակտիվ շարժման լաբորատորիայի խմբի ղեկավար, Ավո Դեմիրճյան, Վաչե Վորպերյան, Ալֆրեդ Խաժակի, Ֆելիկս Մարկիսյան, Հրայր Անթաբյան էլեկտրոնիկներ, Կարեն Խանդյան, Ռիչարդ Օհանյան՝ վայրէջքի ղեկավարման մասնագետներ, Սերժ Ջաղդրյան, Վազրիկ Խարախոսյան՝ արժակման և փորձարկման ոլորտի մասնագետներ, Գայանե Կազարյանը՝ բիոլոգ, Հենրիկ Հարությունյան՝ ծրագրավորող, Արմեն Տուրյան՝ մեխանիկ և փորձարկման ստենդի մասնագետ, Զարե Գորջյան՝ կոմպյուտորային անիմացիայի մասնագետ:

ԱՄՆ ժամագործ Կարո Անտրյանը պատրաստեց Մարսի ժամանակը ցույց տվող ժամացույց՝ Մարսի վրա մեկ օրը 24 ժամ չի՝ 24ժ. 40րոպ. է։ Շվեդարական ժամագործները չէին կարողացել լուծել արդ խնդիրը։

Սովետում ՄԻԳ ինքնաթիռները ստեղծել է լեգենդար Արտյոմ. Միկոյանը։

Ռուսմ Մարտիրոսով- ՍՈւ 34 գլխավոր կոնստրուկտոր

Տասնյակ տարիներ և ներկա պահի ՄԻԳ- և ՍՈւ գլխավոր կոնստրուկտորը Միխայի Պոդոպյանն է։

Իոսիֆ Հակոբյան—Սովետի ՀՕՊ հիմնադիրը, ինքնանշանառության գլխիկի հիմնադիրը Ռազմաօդային ուժերի ամենահայտնի ԱՄՆ ռազմական կործանիչ-ռմբակոծիչ McDonnell Douglas F-4 Phantom II -ի, B15 B2 կործանիչների, MX և PATRIOT հրթիռային համակարգի նախահայր ու կոնստրուկտոր վահե Կյուպեյանը ստացավ «Պենտագոնի Հայ լեգներ» կոչումը։

Սովետի հրթիռային Խրիզանտեմա Ս, Շմել, Մայրուտկա, Ստռելա 2, Իսկանդեր, Վեռա կոմպլեկսները Անդրանիկ Տեր-Ստեփանյանի անմնական հայտնագործություններն են, ով աշխարհում առաջին գերծայնային Շտուռմա-Բ հրթիռի համար Լենինյան մրցանակ ստացավ։

Հայրենականի ժամանակ ստեղծել է Սովետի ՌԱՖ-1, ... ՌԱՖ-11, ՊՌ-5, ՊՌ-12 ինքնաթիռները, ՌԱՖ-4 ջրային ինքնաթիռը, ինքնաթիռները, 1957թ. աշխարհում առաջին ուղղահայաց թռիչքի ռեակտիվ ինքնաթիռների հիմնադիր Արամ Նազարի Ռաֆայելյանց։

Ամենահզոր ուղղաթիռների կոնստրուկտորները՝ Սովետում Կապրիելյանը, ԱՄՆ-ում Գաբրիելյանը։

Ռադարա--լազերային կոմպլեքսների (Էլեկտրոնային հաշվիչ մեքենաների հիման վրա) և նրանց կիրառման մեթոդիկայի ձևերի հեղինակները՝ Սովետում Վ. Նազարյանն է, ԱՄՆ-ում Գ. Տերտերյանը։

Յուրի Օգանեսյան—Մենդելեևի աղյուսակի 118-րդ էլեմենտի հեղինակը Ռեյնոլդ (Վահան) Դամադյան—մագնիսառեզոնանսային տոմոգրաֆիայի հեղինակը Բորիս Բաբայան—Միկոնայոցետրային հաշվող սխեմանի «Էլբրուս» կոմպլեքսի հեղինակ Ասատուր Սարաֆյան--ավտոմատ փոխանցման տուփի հայտնագործողը։

Արդյոք կներեն մեզ մեր նախնիները, որոնց հոգիները ընդմիշտ մեզ հետեւում են, լավ հիշեք՝ մոլորեցնել կարելի է ողջերին, բայց ոչ հոգիներին, նրանք ամեն ինչ տեսնում են և նրանցից ոչինչ չես թաքցնի։

Ինչպես կծեակերայի մարդկային ուղեղը հետեւյալ հանգամանքը՝ երկրում, որտեղ հարմար բնակչության կամ պայմաններ կան, հանքային հանածոներ կան, էներգամիջոցներ կան, երբբայտու հողը բավարար քանակությամբ կա, բոլոր աշխատանքային պայմանները կային և կան, առողջ և գիտակից աշխատանքային ռեսուրսները կան՝ բայց չեն աշխատում։

Մարդկության գերնպատակը տվյալ պետականության ձեռի պահպանությունը չի, առավելեւս տվյալ կառավարությունը։ Այն ազգային սկզբունքների պահպանումն է։

Եթե որեւէ պետություն կտրում է իր ժողովրդին արտաքին աշխարհի ինֆորմացիաներից, ապա դրա նպատակը ազգաբնակչության ոչնչացումն է։

Մարդիք այն պահին են պատրաստ զոհաբերելու, երբ նրանք հաջողություն են սպասում, բայց ոչ այն պահին, երբ այդ զոհերի աննպատակայնությունը ակնհայտ է։

Պատմության ընթացքում ոչ մի պետություն չի կառուցվել խաղաղ տնտեսական գործունեության հիման վրա։

Եվ ցեղը և ազգը անհատների միասնություն են, բայց անհատի դերը և առաջընթացը ցեղի և ազգի մեջ գտնվելով տարբեր զարգացում են ստանում։ Հայե՛ր, դուք պարտավոր եք Ձեր անհատներին հատուկ պահպանողություն սահմանել։

Հայաստանում կոռուպցիան ընդամենը շիրմա է առաջընթաց մարդկությանը մոլորեցնելու նպատակով, Հայաստանը Ջիոդամատնական աննախադեպ և անհավանական օկուպացիոն տնտեսաքաղաքականության է ենթարկված։

Հայաստանում չի կատարվել սեփականաշնորհում, Հայաստանում իրականացվել է ազ

գալին սեփականության ջիոդախոտայնացում:

Հայաստանում չկա արտաքին առևտուր, կա ոսկու, հազվագյուտ և գունավոր մետաղների ջիոդախոտայնական յուրացում:

Հայաստանում չկա ներքին առևտուր, կա Հայ ազգի ճարահատյալացման և ստեղծագործումից մեկուսացման ծրագրերի իրականացում:

Հայաստանում ջիոդները զավթել են իշխանությունը և իրենց հոտի միջոցով կարողանում են իրականացնել միմիայն սպասարկող ծառայությունները՝

Առևտուր

Տեխասպասարկում

Վարձատվություն

Գեղեցկության սրահ

Ջրի, գազի, աղբի ծառայություն

Էլեկտրականության վաճառք

Էներգոկիրների վաճառք

Սակայն այս ամենը պետք է կատարի հիմնականում պետական ստրուկտուրան:

Հայաստանում չկա Հայկական իշխանություն, կա Սիոն հմուտների արձանագրություններին համապատասխանող իրականացման հովանավորող ուժ--պռտեկցիա, որին անշուշտ կհովանավորեն միջազգային սիոնական կառույցները:

Հայաստանում Հայ ազգի կողմից չի կարող լինել ընդիմություն, կարող է լինել միմիայն ազգային ազատագրական շարժում:

Այսօր Հայաստանում և ընդհանրապես աշխարհում մարդկանց գոյության և ստեղծագործության պայմանները հիմնականում թելադրում են գողերն ու ավագակները, իսկ դա իր հերթին «Սատանական փորձության» իրականացման եզրափակիչ փուլն է, որին պետք է հաջորդի արդեն պատասխանատվության փուլը՝ «Փորձությունը գալու է նախօրոք եմ ասում, բայց վայ նրան աշխարհ բերողին»,- Բիբլիա:

«ՄԱՏԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆԸ» ՈՏՆԱՏԱԿԵԼ Է ՀԱՐԿԱՎՈՐ:

«ՀԱՆԻ ՄԱՐԿՈՒ ՄԵՋԻՑ ԱՄՏԾՈ ՎԱԽԸ ԵՎ ՆԱ ԿԿԱՌՆԱ ՈՒՏՈՂ-ԱՐՏԱԹՈՐՈՂ ԷԱԿ», - ասում է հռչակավոր փիլիսոփա Կանտը: Բայց չմոռանա՞նք, որ Իգոր էլ բառացի թարգմանվում է «ԱՐԱՐՉԻ դեմ պայքար»: Իսկ այդ էությանը «Սատանայական փորձության» շնորհիվ ավելացնում է միայն ամեն մի ջիոդի ընդամենը «փողի քսակ» լինելը:

Դեմոկրատիայի քողի տակ կառավարելը որպես ՏԻՄՈԿՐԱՆՆԵՐ (վատագույններ) ջիոդներին բացարձակապես բացահայտեց՝ նրանք բնության կողմից գրկված են բոլոր ստեղծագործ առաքելություններից և իրենցից ներկայացնում են մեկ ընդհանուր «Կազմակերպված հանցագործություն»:

«Սատանայական փորձությունը» տիեզերական նախատեսվածությանը արհավիրք էր, որը նախօրոք դատապարտված էր ինքնաբնաջնջմամբ:

«Սատանայական փորձությունը» աննախադեպ գերբնական սկզբունքայնականությամբ սոսկալի մի երեսույթ է, որը ունենալու է ճիշտ նույնամասն ստրատեգիայի վախճան: 2128 տարիների ընթացքում արյան շաղախով կառուցված ահռելի հախճապակյա ամրոցները՝ փուլիկից հիմքի վրա, անհավասարի և աներեսակայելի հաջողությունները ֆինանսական բնագավառներում գողության և անառակության հաշվին՝ քաղաքակիրթ ազգերի հանդուրժողականության հիմքի վրա, գերկարճ ժամանակամիջոցում որպես երեսույթ վերանալու են: Հետքերը, թե որ ազգի վրա ինչ հետեւանքներ են թողնելու այդ վերացման պրոցեսը, երկար կհիշվի՝ սա է խնդիրը: Հազարամյա քաղաքակրթություն սպրած ազգերի հետ չափման ելան այնպիսի վայրագ առաքելությամբ գիշատիչներ, ինչպիսիք են մոնղոլ-թաթարները, թուրք-սելջուկները, օսմանները, աղ-կոյունլու, կարա-կոյունլու, օղուզու-թուրքմենները, որոնք ուսումնասկեցին այդ հազարամյա քաղաքակրթությունը, բայց չկարողացան վերացնել, որովհետև իրենք այդ քաղաքակրթությամբ համարժեք ոչինչ չկարողացան ստեղծել՝ թեկուզ սատանական հիմքերի վրա: Անհետացան, բնաջնջվեցին տեղահան արվեցին շատ հին ազգեր, հիմնովին ցնցվեց բարոյականությունը: Այսօր արդյոք՝ «աղբեջանցիները, թուրքերը, որոնք իրենց հոտանունը չեն կրում, կպատասխանեն այն հարցին, թե որտեղ անհետացան պարթեները, աղվանները, իբերները, ատրպատական-

ցիք և շատ ուրիշներ և կամ բարձրաձայն կարտահայտվի՞ արդյոք ջիտոդը, որ ինքը ջիտոդ է: Ոչ: Բայց ինչու՞, պարտավոր է պատասխանելու: Այս ամենի գաղտնիքը թաքնված է միայն մի սոսկալի հոտի գաղտնի գործունեության հետքերի տակ: Նրանց հետ է կապվում այսօրվա ճգնաժամներն ու մարդկային տանջանքների աղետալի ընթացքները, Ահավոր դատաստանը՝ քավարանն ու Արմագեդոնը: Այս ամենը ղեկավարող քրմերը՝ լեվիտները, իրենք են կանխագուշակել Քավարանն ու Արմագեդոնը, այդպիսի վախճան էլ ունենալու է «Սատանայական փորձությունը»:

Այժմ իրականացվում է «Սատանայական փորձության» եզրափակիչ չարագործությունը՝ գլոբալիզացիան (համընդանրացում): Սա Ռոտշիլդյան ծրագրով Աշխարհը տասը մասերի բաժանելն է, որտեղ պետք է ղեկավարեն ջիտոդները, իսկ ամբողջ Աշխարհը՝ ջիտոական «Դեսպոտը»: Տարվում են աշխատանքներ հուդայականության հիմքի վրա կառուցել համաշխարհային մեկ կրոն: Ծրագիրը հետևյալն է՝ քանի որ շատ երկրներում բնիկների անվան տակ ջիտոներն են ղեկավարում, ժողովուրդներին հասցնեն այնպիսի անունների իրավիճակի, որ ժողովուրդները սեփական կառավարություններից փրկվելու նպատակով ինքնակամ դիմեն ջիտոներին, որպեսզի վերջիններս իրենց ղեկավարեն: Չպետք է լինեն ազգեր և ազգային հատկանիշներ, բոլորը պետք է ղեկավարվեն մեկ օրենքով և ունենան մեկ հավատամք: Մամրամասն կարդացեք «Միոն հմտությունի արձանագրություններում»:

Հորացած ջիտոները այդ պոռոցեսի իրականացումը բացատրում են հետևյալ կերպ՝ «Եթե վերեւից ձույն է գալիս, ինչպես կարելի է այն չընդունել»:

Այս անուղղեղները արդեն իրենց Աստվածներ են համարում:

ԵՎ մարդը, որը հազարամյակներ շարունակ պայքարել է ընդեմ **չ-աքի**՝ արդարության և քարոլականության համար, օրենքներ է կանխամտածել հանցագործներին պատժելու համար, հիմա պտի ինքնակամ ընդունի այդ **չարին** որպես իրեն կառավարող և ուղղեցույց:

Մարդու աշխատանքն է նրա բարօրության հիմքը: Ստացվում է, եթե կարողանաս ապացուցել, որ կողոպուտը ավելի դաժան երեւոյթ է, քան աշխատանքը, ապա հնարավոր կլինի կողոպուտը վերացնել: Եթե օրենքը կազմողները կողոպուտով են հասել իրենց աթոռներին, նրանք կգրեն իրենց գործունեությունը արդարացնող օրենքներ: Իսկ հասարակ մահկանացու մարդու տրամաբանության մեջ օրենք և արդարություն գաղափարները ընդհանրացված են: Մարդկությունը դարերի ընթացքում ունեցել է միայն «Արդարադատության նախարարություն», անարդարադատության նախարարություն երբեք չի եղել, դատարանները նախատեսված են դատելու հանցագործներին: Ձիտոները հանցագործ ուղիներով ձեռք բերելով սակայական գումարներ, որպեսզի շրջանցեն հետագա պատասխանատվությունը՝ քավարանը, որոշել են Աշխարհը ենթարկեն իրենց՝ հանցագործ իշխանություններին: Չարմանալու ոչինչ չկա՝ իրենք ուրիշ ուղի չունեն, քանզի գերազանց հասկանում են, որ ազգերը, ռասաները, նրանց ունեցած առաքելություններն ու ծիսակատարությունները հատկացված են Արարչի կողմից և միմիայն Արարչին է հատուկ նման հարցերի լուծումը և որ իրենք իրենց «փողի քսակ» էությամբ նման վարքագծով միայն և միայն քավարանի պայմաններն են դաժանացնում: Հայը, թուրքը, չուկչան, անգլիացին, գնչուն, ջիտոը նույն օրենքներով պետք է մեծանան, դաստիարակվեն, ապրեն, պսակվեն, աշխատեն, ստեղծագործեն, վարձատրվեն, քավոր-սանեթություն անեն, ընտանիք կազմեն, պայքարեն հանցագործության դեմ, առաքինություն ցուցաբերեն նույն օրենքներով՝ առավել տխմարություն միայն ջիտոները կկարողանային կանխամտածել:

Ահա թե Եհովան ինչպես է արտահայտվել հրեյանների մասին Երեմեայ մարգարեյի շտրեթով. «Լվացիր քո սրտից չարիքը, Երուսաղեմ, որպեսզի փրկվես դու՝ մինչեւ երբ պետք է քո մեջ բուն դնեն չարապատիվ մտքերը», - Եհովա: Երեմիայ 4:14, «ԵՎ կտառածեմ նրանց ժողովուրդների մեջ, որոնց չեն իմացել ոչ նրանք, ոչ նրանց հայրերը, և հետքերով կուղարկեմ իրենց թուրը, մինչեւ չկոտորեն դրանց», - **Ձիտ Աստված Մաքսավոր առում է ջիտոների մասին:** (Բիբլիա, Երեմեայ 9:16)

Այս խոսքերը գրելու համար Երեմեային ջիտոները նստեցրել են կեղտի փոսի մեջ՝ Հիսուսի նման մարտիֆիայի են ենթարկել: Բայց, ինչքան էլ զարմանալի չլինի, նրա մարգարեությունը լրիվ իրականանում են առ այսօր:

Հիսուսը ազգաբարել է, – «Մուտ Քրիստոս ու սուտ մարգարեներ պիտի երեւան, կատարեն մեծ հրաշքներ՝ խաբելու նույնիսկ ընտրյալին: Տեսեք, ես ձեզ ասում եմ ժամանակից շուտ: Ըստ հնգամատյանի, չարը յոթը տարի պետք է իշխի: Այդ ժամանակ էլ պիտի սկսի մեծ փորձությունը: Ըստ վատ ժամանակների են գալու և պետք է պատրաստ լինել»:

Հրեյաները վիճաբանության ընթացքում Հիսուսին անվանում են անօրինական ծնունդ: Իսկ Հիսուսը մեկնաբանում է պատասխանը հետևյալ կերպ, – «Իսկ նրանց հետ կապ-տափի հավատարիմ ասագլավների համաձայն՝ շուրջ վերադառնում է իր փսիսների մոտ և յոդագած խոզը գնում է գեհի մեջ պարկելու», – Պետրոս 2:22:

Իրենք են գրել Այակալիսիսիս (Յայտնություն), որ ժամանակների վերջում ազգերը կորցնելու են հրքայի հանդեպ համբերությունը ու հաշվեհարդար տեսնեն:

Իրենք են գրել Արմագերոնը, որ ժամանակների վերջում Պաղեստինի Մագերո բլրի ստո-րոշում Արիների հետ վերջին մարտն է կայանալու:

Ըստ Մայաների «Չիկամ Բալամ» (Բալամ մարգարեի գիրք) մատենագրության 2012թ. սպասվում է մագնիսական բեռեռների տեղափոխություն և մարդկային ինքնագիտակ-ցության ահռելի փոփոխություն: 2012թ. կավարտվի հինգերորդ արեալին ցիկլը՝

- 1) «Առաջին Արեւ»-ը տեւել է 4008 տարի և փլուզվեց երկրաշարժով
- 2) «Երկրորդ Արեւ»-ը տեւել է 4010 տարի և վերացավ փոթորկով
- 3) «Երրորդ Արեւ»-ը տեւել է 4081 տարի և ընկավ հրաբուխի լավայից
- 4) «Չորրորդ Արեւ»-ը վերացավ ջրհեղեղից
- 5) «Հինգերորդ Արեւ»-ը Մոլորակների շքերթից:

Մոլորակների շքերթը՝ Երկիր, Յուպիտեր, Մարս, Սատուրն մոլորակները կկանգնեն մեկ գծի վրա, իսկ մեջտեղում կլինի Արեւը (ըստ Մայաների «Առաջին Արեւ»-ը սկսվել է 25-26 հազար տարի առաջ, ինչը միանգամայն համապատասխանում է մեր հաշվարկներին):

Համաձայն Սկանդինավյան միֆալոգիայի՝ 2012-ին հին Աստվածները կգոհվեն և իրենց հետ կտանեն գերեզման ամբողջ մարդկությունը: 2019-ին Երկիրը կբախվի աստերոիդի հետ:(Նույնը կրկնվում է Ի-3գլին՝ “Փոփոխությունների գիրք” չինական հնագույն գրքում):

2020-ին Իսահակ Նյուտոնը հաշվարկել է Աշխարհի վերջը:

Երկրի վիբրացիաները 20-րդ դարի սկզբին եղել են 7-ը հերց, հիմա՝ 13 հերց:

Ազնի Յոգայի ուսմունքը նույնպես կանգնում է 2012-ի ճակատագրականի վրա:

Արեւելյան Կալի-Յուգան 1999-ն փոխվեց Սատյա-Յուգայի, որը նույնպես խոսում է մարդկության 2/3-ի պաղծանի կասին:

NASA-ն ասում է 2012-ին Երկրի մագնիսական բեռեռները տեղափախվելու են, ատմոս-ֆերայի պաշտպանական շերտը թուլանալու է, ճառագայթման մակարդակը բարձրա-նալու է:

Հյուստոնի կենտրոնը տիեզերական արբանյակներից ստացել է Արեւի մագնիսական փոթորիկների հզորության կտրուկ ուժգնացման ահազանգ: Դրա հետեւանքով կայրվեն հզոր տրանսֆորմատորները:

Ըստ հնագույն տվյալների՝ հնում ամենապայծառատեսները եղել են խաղերը՝ Հայերը: Հայկական Լեռնաշխարհից Միսոնը, Գասպարը, Բաղրասարը գնացին Վիֆիեմյան աստ-ղի հետեւից և գտան Հիսուսի ծննդյան իսկ տեղը:

Կգա մի ժամանակ, երբ հրքյաները կասեն, թե Հայաստանում իրենք են թագավորել թող չմոռանան ասել, որ այդ թագավորելուց երբեմնի աշխարհակալ Հայաստանից, ինչ փշ-րանքներ են մնացել, այն էլ միմիայն ամեն մի Հայի անձնական շնորհքի հաշվին: Մենք ամաչում ենք, որ մման թագավորներ ենք ունեցել:

Կգա մի ժամանակ, երբ հրքյաները կասեն, թե Հայաստանում հրքյաներն են մուտքա-բերել Քրիստոնեությունը, թող չմոռանան ասել, թե ի՞նչ չարագործություն կատարեցին իրենք այդ հրեշաժին քայլով, և ի՞նչ պատասխանատվություն կենթարկվեն: Բիռոռոտ սատանեից ի՞նչ սրբություն:

Կգա մի ժամանակ, երբ հրքյաները կասեն, թե Մեծ Հայքի թագավորությունը ցիրուցան արեցին, պետականությունը ոչնչացրին: Թող չմոռանան ասել, որ դա իրենց շնորհակա-լական խոսքն էր, որ Հայոց Արքաները իրենց փրկեցին Ասորեստանի և Հռոմի բնա-ջնջումներից և թույլ տվեցին բնակվել Հայաստանում:

Կգա մի ժամանակ, երբ հերյաները կասեն, թե իրենք կազմակերպեցին Մեծ Եղեռնը: Այո, դա այդպես է, մենք համաձայն ենք, գիտենք: Բայց չմոռանան ասել, որ չկարողացան ընդամենը մեկ Հայ թողնել, այն էլ թանգարանի համար և ձեռնալ առաջին արարվածից առավել տրամաբան, չնայած իրենց՝ սատանական ժամանակաշրջանն էր տիրում Երկրի վրա: Եթե կարողանան այդ՝ սատանայական ժամանակաշրջանը որոշ ժամանակով հետաձգել, գուցե ստացվի իրենց մարդանման դառնալը, թե չէ, այդպես էլ կդիմավորեն մայրամուտը:

Կգա մի ժամանակ, երբ հերյաները կասեն, թե Հայաստանի Հանրապետության առաջին դեմքերը հերյաներ են եղել, թող չմոռանան ասել, որ դրանք գողեր ու խուժաններ են եղել և բոլորը Հայոց պատմության մեջ հավերժ կմնան որպես բացասական և ծիծաղելի դեմքեր՝ տակաճեղքներ և կարողացել են միմիայն ունենալ հոտելյալ տիտղոսները՝

ԱՄԵՆԱՊՐԻՍԻՏԻՎ

ԱՄԵՆԱՆԵՂԱՏԱԿ

ԱՄԵՆԱԿՈՐԾԱՆԱՐԱՐ

ԱՄԵՆԱՀԻՍՄԱՐ

ԱՄԵՆԱԴԱՎԱԾԱՆ

Կգա մի ժամանակ, երբ հերյաները կասեն, թե Հայաստանում բոլոր սեփականությունները հերյաներին են պատկանել, թող չմոռանան ասել, որ այդ բոլոր սեփականությունները իրենք թալանել ու կողոպտել են ծպտված Հայի անվան տակ՝ բայց երբեք Ո՛Չ Հերյայի:

Կգա մի ժամանակ, երբ հերյաները կասեն, թե իրենք «ունեցել» են Հայաստանը, թող չմոռանան ասել, որ իրենք Հայի անվան տակ, նրա կենսագրությամբ, ընկեր, քաղոքսաններ, խնամի, հարազատ ձեռնառնելով, հետը մի կտոր հացը «մաքուր սրտով» կիսելով, թթել են այդ ամենի վրա, իսկ Հայր իր առաքելության համաձայն, ընկերոջը կամ բարեկամին անգամ կասկածելու իրավունք չուներնալով տեղիք է տվել և նման ստրկական անգոհունակությունը երբեք չի ների:

Կգա մի ժամանակ, երբ հերյաները կասեն, թե միեւնույն է, նշված բոլոր քայլերը կանխամտածված իրենց հաղթանակներն են: Թող չմոռանան պատմել, թե աղետախոստում հաղթանակներ են իրենց համար այդ կարճատև հաղթանակիկները:

Բայց կգա՞ արդյոք մի ժամանակ, երբ հերյան չի ամաչի, կասի, որ ինքը հերյա է:

Այդպիսի ժամանակ երբեք չի գա: Ռիթմն մենք ինքներս պետք է ստեղծենք այդ ժամանակը: Հերյային անչափ դյուրին է ամենօրյա անցկացրած ժամանակը, նա ոչինչ չունի կորցնելու և ժամանակը նրա օգտին է ընթանում: Կոնսերվատիվ առաջընթացը, ինչպես ջիոդներն են անվանում ստատուս քլոն միմիայն իրենց է ձեռնտու:

Արիական բարեխոսության խորհուրդը անմահանալն է մինչդեռ մահանալը և ոչ թե մահանալուց անմիջապես հետո ենթարկվել մոռացության, կամ ինչպես ջիոդներն են տարածել՝ համբարձվել, գոլորշիանալ, հարություն առնել (չնայած հարություն առնել բուն հայերենով նշանակում է ԱՐ դառնալ): Դա նշանակում է ապրել պատվի, հարգանքի, անվան համար, որպեսզի սերունդներդ դարերով ապրեն քո կատարած փառահեղ գործերի հիշատակով: ԵՎ ոչ թե ջիոդի նման՝ վստահ լինելով, որ վաղը միեւնույն է հետնորդներն են պատասխան տալու, միեւնույն է՝ ինքը այսօր խաբւում է, կողոպտում, թալանում:

Ապրել է պետք այնպես, որ հետնորդներդ չամաչեն քո սերունդնդ կոչվելուց:

Եթե պետք է ապրես միմիայն հաց ուտելու համար, կամ թեկուզ անգամ երեխաներիդ մույնպես հագիվ կերակրում էս քո հետ միասին, բայց այդ երեխաները աննպատակ մեծանում են, արդյո՞ք դու քեզ հաշվետվություն էս ներկայացնում, որ այդ երեխաներն էլ իրենց երեխաներին են լավագույն դեպքում նմանապես աննպատակ մեծացնելու:

ԵՎ մինչեւ ու՞ր և մինչեւ ե՞րբ:

Կենդանիներն էլ են այդ նման պատասխանատվությունը կրում, չնայած բացարձակապես բանականությունից գուրկ են՝ կատարում են լոկ բնագրի հաշվին: Բայց նրանք ուրիշ նպատակ ունենալ չեն կարող: Բնության կողմից հատկացված նրանց միակ նպատակը ուտելն է ու բնագորարար բազմանալը:

Բայց մարդը՝ այն էլ առաջին արարված մարդը՝ ՀԱՅԸ, ունի առաքելություն, ինչը հանդիսանում է նրա կյանքի անմիջական նպատակը, նա պետք է ապրի համապատասխան իր առաքելությանը, ինչպես ապրել է նա տասնյակ հազար տարիներ, ու մնացած ազգերն ու ժողովուրդները Հայաստանը համարել են Արարչի օրենքների երկիր, իսկ Հայը միշտ ունեցել է հատուկ հարգանք ու պատիվ, նրա ապրելը ունեցել է հատուկ իմաստ: Այս մասին գրում ու հիշատակում են թե հնագույն, թե նորագույն քաղաքակիրթ գրիչներն ու պատմիչները, առասպելներ են հորինվել Հայի ապրելակերպի ու օրենքների մասին: Անգամ ժամանակակից գրողներն են զարմանում ու համարում են, որ ժամանակակից Հայքտեղյակ չի, թե ի՞նչ բարձրության արժանիքների են տիրապետել իր նախնիները և որ ինքն էլ է արժանի նման տիտղոսների:

Ի՞նչ է պատահել Հային: Մի՞թե անտրամաբան ջիտղը կարողացավ այդքան խորը ազդել Հայի կերպի վրա, որ Հայը իր տեսակը փոխեց: Մի՞թե այդքան հերոսներ ու տաղանդավոր գորավարներ տվող ազգը կարող է հանկարծակի հանգչել: Մի՞թե այլևս մեր զավակների ապագան պայծառացնելը չի մեր նպատակը: Մի՞թե մենք նրանց լույս աշխարհ ենք բերել մի փոր հաց հաթալտելու նպատակով: Մի՞թե մենք պատրաստ ենք տեսնելու մեր զավակներին ստրուկի կարգավիճակում, միայն թե նա արժանանա մի թուլափայ փշրանքի: Մի՞թե մենք պատրաստ ենք մեր դուստրերին ու թոռնուհիներին այդ անատունների ջիպերի մեջ հանդուրժելու միայն և միայն այն պատճառով, որ մենք ինքներս չենք կարողանում մեր երեխաներին շոր հագցնել: Մի՞թե մենք կկարողանանք պատասխան տալ մեր խղճի հանդեպ, եթե անգամ այդ դժբախտ պահերին համարենք, որ մենք կույր էինք ու ոչինչ չտեսանք: Մի՞թե այդ ոսոխին Հայկյաննետահարելու փոխարեն մենք մեզ պետք է նետահարենք: Մի՞թե այդ ամենից հետո մենք կկարողանանք մեր կանանց ու երեխաների աչքերի մեջ նայել ու չմեռնել: Մի՞թե օջախի արու զավակը չպտի հասկանա, որ իր ապագա ընտանիքի ստեղծման միակ արգասիքը ինքը չի և իրեն ոչ մեկը չի տվել իրավունք իր ծնողներին զրկելու սեփական թոռներին գուրգուրելու Արարչական հանգամանքից: Մի՞թե այդչափ ուժգին կարող են ներգործել ջիտղասերն սատանայությունները...

Ո՞՞: Դա լինել չի կարող:

Սատանայական Փորձությունը ապացուցեց՝

1. Ստորուկը Արքա դառնալ չի կարող,

2. Հավատամքը հավատարմություն է պահանջում՝ այն փոխել չի կարելի

Ովքեր պատրաստ են ուրիշի թրածը լիզելու, մենք նրանց չենք ցանկանում խանգարել: Մենք՝ գտարյուն Հայերս ունենք մեր՝ Հայի Արիական հպարտությունը, և մենք մեր հասանելիք ազգանվեր գործն ենք ավարտին հասցնելու: Այն սկսել են պալիլիկյան-թոնդրակյանները, Դաիթ Բեկն ու Միսիթար սպարապետը, Անդրանիկն ու Նժդեհը, Մերոբն ու Արաբոն, Մոնթեն....Ֆիդայիները, նրանց հոգիները մեր վրա են նայում, նրանք մեզ չեն ների, նրանք մեզ հանգիստ չեն տա, մենք նրանց սկսած սուրբ գործը պետք է հաղթական ավարտենք:

Մեր բոլոր նախնիների հոգիներն էլ են մեզ հետեւում, նրանք չունեն հանգիստ, նրանք չեն լուսավորվում, մենք մեր լուրջությամբ նրանց ենք ոտքի հանել: Մոլորեցնել կարելի է ողջերին, անգամ մեր զավակներին, բայց հոգիները ամեն ինչ տեսնում են, նրանց մոլորեցնել հնարավոր չի: Նրանք անընդհատ հետեւում են մեզ, նրանք մեզ երբեք հանգիստ չեն թողնի:

Միայն այն Հայերը, որոնք ունեն ապրելու, զավակ ունենալու և այդ զավակների հայր կոչվելու իրավունք՝ պետք է անհապաղ համախմբվեն: Փեշի տակ պաղկվելու գաղափարախոսությունը տղամարդ Հային արդարացման հանգամանք հանդիսանալ չի կարող: Հակառակ դեպքում նման ամեն մեկը պետք է բացահայտ խոստովանի, որ ինքը տղամարդ համարվելու իրավունք չունի: Նա կին էլ չի կարող համարվել, որովհետեւ բազում տղամարդկային հատկանիշներով հեզաճկուն կանայք ենք ունեցել և ունենք:

Ամեն մի ՀԱՅ պարտավոր է իմանալ, որ ինքը ՀԱՅԿԱԶՅԱՆ հերոսական ոգու կրող է և որ նրա զարկին առաջմն ոչ որ չի դիմացել, նրա Արիական ՈՂԻՆ առասպելական ԴՌՈՒՄ է այժմ կոչվում և ուրիշ ոչ մեկը չի կարող տիրապետել դրան:

Ամեն մի ՀԱՅ պարտավոր է գիտակցել, որ ինքը իր պապենական հողի վրա է գտնվում և ոչ մեկին չի կարող վերաշնորհվել այդ պապենական ավանդը, դրա համար ինքը իր պապերի հոգիների առջեւ պատասխան ունի տալու:

Ամեն մի ՀԱՅ պարտավոր է ըմբռնել, որ ինքը ծնունդ է ոչ թե ստորուկ, այլ ազատ, անկախ զավակ և որ եթե այդ զավակը ստորուկ է լինելու՝ մեղավորը ինքն է, բայց ոչ զավակը:

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆՔ

➤ ՄՍՏԱՆԱԿԱՆ ՓՈՐՉՈՒԹՅՈՒՆ-ը հաստատեց՝

- 1. Քրմերն են Աշխարհը կառավարում**
- 2. Ստորուկը երբեք Արքա չի դառնա**
- 3. Հավատամքը յավիտենական է ու անփոփոխ**
- 4. Բարոյականությունը ոսկով չի փոխանակվի**

➤ Հիսուսն ասում է, -«Մի երեսիդ խփում են՝ մյուսը շուտ տուր, շապիկդ հանում են՝ վարտիկդ էլ տուր, թշնամուդ սիրիր, քեզ լկողին հանդուրժի, քեզ անհիծողին օրհնի»:

Իսկ մոզեստան-մոբեր Ջրադաշտն ասում է, -«Ռազմիկը պետք է միշտ թշնամուն փնթրի՝ ոչ թե թշնամի: Պետք է սիրի կարճատես խաղաղությունը՝ ոչ թե երկար: Ոչ թե խաղաղություն՝ այլ հաղթանակ: Լավ պատերազմն է սրբացնում ամեն լավ գործ: Ոչ թե կարեկցանքն է՝ այլ խիզախությունն է փրկում ազին: Ռազմիկը ամաչում է իր մագըմթացության համար, իսկ ուրիշները տեղատվության: Դուք պետք է ատեք, ոչ թե արհամարեք թշնամուն: Ստորուկի վեհությունը խռովությունն է, ձերը՝ հրամանին հնազանդվելը: Չեր բարձրագույն սերը հույսի հանդեպ՝ կյանքի հանդեպ բարձրագույն միտքն է: Ես ձեզ չեմ խնայում, ես ձեզ սիրում եմ հոգուս խորքից՝ պատերազմի իմ եղբայրներ»:

➤ Իսկ, ինչու՞ թե, Յուդիֆի գրքի գլ.10; 19 Ամալեկը ասում է, -«Չի հետեսում ոչ մի հերոյայի թողնել մնա կենդանի, դրանք այնպիսին են, որ եթե դրանց թույլատրել կամք՝ նրանք կխորամանկեն ամբողջ Աշխարհը»:

Եթե Հայը պետք է ապրի երկնքի տակ, նա կարող է ապրել միայն Հայոց Առաքելության ու խորհրդի ուղղեկցությամբ, կամ՝ չի ապրելու:

**ԱՐՅՈՒՆՈՎ ԵՎ ՈԳՈՎ ՀԱՅԵՐ, ԵԿԵԼ Է ՁԵՐ ԽՈՍԹԸ
ԱՍԵԼՈՒ ԺԱՄԸ:**

ՀԱՅ ԵՐԴՈՒՄ

Ես արյամբ ու ոգով ՀԱՅ եմ, իմ կյանքը
պատկանում է ազգիս:

Քաջ գիտակցելով ազգիս գլխին կախված
ծպտյալի փորձության մահացու վտանգը.

Ամենագոր Արարչի կամոք, Հայոց բոլոր անմեղ ու
աննկուն նահատակների հոգիների վկայությամբ,

Վահագնի աջի վրա երդվում եմ.

«Անհողդողդ, անդարձ, անսասան, մահապարտի
անմնացորդ նվիրումով, մինչեւ արյանս վերջին
կաթիլը մարտնչել՝ պարտել ոսոխին, հիմնովին

վերականգնել Հայոց Ազգային

պետականությունը, հավիտենականոնել

Հայկազունների լիակատար ազատությունն ու

Արարչատուր Առաքելությունը»:

**ԵՐԴՎՈՒՄ ԵՄ, ԵՐԴՎՈՒՄ ԵՄ,
ԵՐԴՎՈՒՄ ԵՄ:**

ԱԲՐԱՀԱՄ --- Հնդկական Բրահմա Աստվածն է

ԱԴԱՄ --- Արամ Թագավորի անվամբ իբր առաջին արարված մարդ:

Ադմիրոն – Սամաելի 12 ծառաներից

Ազազել – քնկնող հրեշտակ, դեմ

ԱԿՈՒՄ --- Ձիուղները այսպես մեզ են անվանում: Ակում՝ խաղիական Արդե կոխաբիմ ումացույց բառերի սկզբնատառերը: Կոխաբիմ ումացելոցները աստղերի ու մոլորակների երկրպագուներն են՝ խաղերը, Հայերը:

ԱՎՈԴԱ-ՋԱՐԱ -- Այլ ուժերին ծառայություն

Ավրիել -- բոլոր մեղքերի կառավարիչը

Ավրիրոն – Սամաելի 12 ծառաներից

ԱՂԱՍՎԵՐ --- Բիբլիայով՝ խաչը կրող Հիսուսի վրա ծիծաղողներն են/երեւի Աղասի/

Աղիրասիոն – Օֆելի բնակիչ

ԲԱԲԱԼԵ --- Հայր

ԲԱ– Կամ ԲԱԲԱ՝ Կիմ

ԲԷ(Գ)– Տղամարդ

ԲԱԳ – Մայրապետական կրոնական հավատք

ԲԱԳԱՐԱՆ –Բագարանը առաջացել է Բագարատներից՝ համարվել է Աստծո գաղափարայինտառքան տարածման ուսումնարան

ԲԱԳ/ԱՐԱՏ = Պարսկ. ԱԳԱ՝ Աստված+բատա՝ պարզել = Աստծո պարզել

ԲԱՅՍՏՐՈՒԿ -Երբայերեն՝ վերամասնական երեխա

ԲԵԼԻԱԼ --- Աստծո կողմից մերժված չարեր

ԲԵՖ--ԴԻՆ ---Դատական անկախություն գլխավոր ռաբբիի գլխավորությամբ, քանի որ սինեդրոնը չկա

ԳԱԳԻԿ ---Գագ՝ Կարապի տեսակ (ջիուղները իբր Կարապի համաստեղությունից են եկել)

ԳԱԼԱՆ(Հ)Ա---Հայրահետնորդությունից հրաժարում՝ քրիստոսն է տեղեզոնիայի մայրական էֆեկտի պաշտամունք

ԳԱԼՈՒՄԱ --- Ժողովրդի քաղաքական ներկայացուցիչ կազալում

ԳԵՆԻՈՍ --- Գենի+իդիոտ /հարթ ականջի խխունց և ջղաջգված դեմք ունեն/

ԳՈԼԵՄ --- Ձիուղական լեզունը, թե ինչպես ջիուղ Լեվ բեն Բեզալիլը /1520-1609/ Պրագայում կավից ծառա սարքեց, կաբալայի օգնությամբ հոգի տվեց և կարգադրեց ջիուղներին պաշտպանել:

ԳՈՅ – խոյի ազգ, Հայ, Արիացի

ԴԵՎԱ ՄԱՐԻԱ- ԴԵՎ՝ աստանա բառից է

ԴՅՈ ՆՄԵ --- «Ջոկ», այն ջիուղները, որոնք պետք է փոխարինեին Հայերին՝ Հայքում, իբր Նոյը՝ չար օձը իջել է Արարատից, իր սերունդներն են ապրել Հայքում, իսկ Հայերը քոչվոր ցեղեր են, եկել, անցել ու գնացել են: Դյոնմենները ռիժի ու պեպենոտ են

ԴՈՒՄԱ -- Դեների գրասենյակի վարիչ

ՋՈՆԱ --- Երբայերեն ցուլ, բոգ /անչափահաս հրեռնիկ հրեայի հետ զոհա չի/

ԷԴԻՊԱՅՈՒՆ կոմպլեքս ---Որդու համակրումը մոր հանդեպ

ԷԼԵԿՏՐՈՆ կոմպլեքս ---Դուստրի համակրումը հոր հանդեպ

ԹԱՄԱԿ --- Ուսերեն երմուկա-- ջիուղների գլխի գագաթի կեպին

ԹԱԼՄՈՒԴ --- Հրբայերեն՝ ինստրուկցիա, հրահանգ / Հուրայիզմի քաղաքացիական և կրոնական օրենքների ժողովածու/

ԹԵՎՈՍ --- հուն. TEOS – Աստված

Խ(Հ)ԱՐԵՐ -- ջիուղական ազնվական

ԿԱԳԱԼ(ԿԵՀԻԼԼԱՀ)--- Ընկերություն, հավաք, տեղական ղեկավարություն

ԿԱԴՄՈՆ—CAD-գռեհիկ, ԲցրոՍ. ԲԸԺ, ԲԸԺԸԽԸ—օձ

ԿՈՆՏՈՒՄ --Հրբայերենի 3 տարի 1 ամսական աղջնակին կնության վերցնելու մեթոդը

ԿՈՒՏԻՆ-ներ – Սալմանասարը Կուտիներին բնակեցրեց Պաղեստին, խառնեց Իգրոելի հետ, ստացվեցին Սամարացիները:

ՀԱՋԻ —Մեքքեում իսլամական ուխտին մասնակցող

ՀԲՐՅԱ (ՈՒ) --Հրբայերենի ինքնակոչումն է/ խուժան, պոռխողիմեց/ հրբայ-- սրիկա է մշանակում /Թալմուդ էջ 67-68/

ՀԵՐԵՄ --Անիծում, վտարում ջիուղին մեղսագործության համար

Հ(Ա)ՈՒՄԱՅԱԿ -- Դեվերի ծառա (երկար ճիրաններով)

ՀԻՅՈՒՐ -- Գոյերի ընդունումը հողայիզմ

ՀՈՎՀԱՆ, ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ, ՕՀԱՆ --- Նույն Յահվահ, Եհովան է (Johoh)

ՄԱՐԴՈՒՖՅԱ--ճանկերից բաց չթողնել, քերթել, անվերջ խաբել /Բիրիխյում՝ խաղե-րենից/:

Մաարուֆ--արարերեն՝ ճանաչված: Մաարեֆ--հրդյաներեն՝ գիտելիք:

ՄԱՄՍՅԸՐ-- Մուծում Իզրուելի ֆոնդին

ՄԱՐԻԿՈ --- Մլավոնները անվանում են Պեղեռաստներին, գոմիկներին

ՄԱՄԱԼԵ --- Մայր

ՄԵՄՁԵՐ --- Կիսաջիւղ՝ մայրը ջիւղ

ՄՈԳԵԼ --- քվիատող

ՄՈՎՍԵՍ -- փոքրերեն ՄՈ-ջուր, ՈՒՍԵՍ-փրկել

ՄՈՒԽԱՍ --- Հարկահավաք

ՄՈՒՋ -- Իրեց մեջ իրար մատնողները

ՅՈՈՐԵԵԼ--Փող՝ հրդյաներեն

ՆԱՋԻԿ -- նա, ում յուրահատուկ է վնաս տալ

ՆՁՈՎԸ ---կամ ԺԱՅԹՔՈՒՄ՝ արտաքսում հողայական համայնքից

ՆՈՒՐԻՍ --Ոչ հրդյա

ՆՈՅ --- կամ Խարաման՝ չար օժ կամ Զրադաշտական կրոնի չարի Աստված

ՇԱՐԵՍ ԳՈՅ---Ձիւղներին խոնարհ ծառայող գոյ

SHIKSA ---Շլյուխա /sheictz--զգվանք արմատից/ իրենք իրենց աղջիկներին և կանանց այսպես են կոչում/

ՇԻԿՄԻ --- Հայրը ջիւղ, մայրը գոյ: Թալմուդով համարվում է ոչ ջիւղ:

ՌԱՇԱ --Անաստված (Ռուսները միշտ ձգտել են ՌՈՒՄԻԱ)

ՌՇՏՈՒՆԻ-- Ռաշա բառից է: Մրանք, ինչպես Պահլավները, Սասանները, առաջացել են Միսակյան ցեղից՝ պայծառ ջիւղներ են

ՌՈՒՄ = ՌՈՒՇ (Պարսկերեն ԼՈՒՅՍ), Ռուշան=Լուսավոր: Առուշան/յան=Ոչ լուսավոր=սատան

ՄԱՆՀԵԳԻՐԻՆ--ՄԻՆԵԳԻՐՈՆԻ՝ Գերագույն խորհրդի դատավոր

ՄԱՄԱՆԵԼ --- Սատ անել--բաժանել, սատանա /խաղերեն/

ՄԱՆԴԱԿ --- քվիատող

ՄԵՆԻԿ ---Սենքերիմ

ՄԻՆԵԳՈԳ ---Նախագահություն, խորհրդարան, կառավարություն

ՄՊԻԿՈՐԵՍ--- Ազատամիտ, անհավատ, ծաղրող, Իսրայելի ուսմունքը հերքող, կամ ակում դարձաց հրդյա

ՅԵԴԱԿ --- Ողորմություն հրդյաին

ՕԲԵԴ ԷԼԻԼԻՍ -- կոռքապաշտներ

Օֆել -- Խավար

ՖԱԼԼԱՇ -- Եթովպիայի ջիւղները

ՋՀՈՒԴԱԿԱՆ ԱՍՏՎԱԾՆԵՐՆ, ՀՐԵՇՏԱԿՆԵՐՆ, ՀՈԳԵՎՈՐԱԿԱՆՆԵՐԸ

ԱՋԱՋԵԼ-----Անապատի Աստված (այծատիպ)

ԱՆԱՏ (ԻՇՏԱՐ, ԱՍՏԱՐՏԱ)--Բելի քույրն ու կինը (բերքատվության Աստված)

ԲԱԱԼ (ԲԵԼ)----- ՎԱԱԼ--Տիրակալ Աստված

ԲԱԱԼ ԲԵՐԻՏ--- Խոստումների պահպանող Աստված

ԲԱԱԼ ՋԵՎԱԿ--Ճանճանման Աստված

ԲԱԱԼ ՊԵՈՐ--- Աստված

ԳԼԽԱՎՈՐ ----- սինագոգի գլխավոր աշխատակից

ԳՈԳԱ ----- Անտիխրիստ

ԴԱՆ ----- Աստծուն խոնարհման վայր

ԵՂՅԱ----- Տեղական Աստված

ԷՄԱՆՈՒԷԼ -----

ԷԼՈՀԻՄ----- Աստված

ԼԵՎԻՏ ----- ՉԱՐ ԶՈՒՐՄ,

ԼԻԼԻԹ----- Կանացի Չար Ոգի

ԼՅՈՒՅԻՖԵՐ----- Հայերեն Լուսաբեր անունը, Սատանայական Աստված

ԽԱՋՁԱՆ ----- սինագոգի ցածր աշխատակից

ԽԱՒԱՄ ----- ծիսակատարությունների մասնագետ

ԽԱՐԱՄԱՆ ----- կամ ՆՈՅ---Չար օժ/հրդյ/, զրադաշտների չարի Աստված

ԽԱԼԱԼ ----- անիրավունակ հոգեւորական

ՅԱՀՎԱՀ, ՍԱՎԱՌՖ, (ԵՀՈՎԱ) — Նույն Էդոմական ԿՈՍ Աստծո իպոստասն է, որը նշանակում է Սուրբ երրորդության ներքին աստիճանը՝ սեռական օրգաններ (Հայերեն Կոսյան, ռուսերեն Կոսյանով ազգանուններ)

ՅԵՇԻԲՈՏ ----- Ջիուդների կրոնական դպրոց

ՅՈՐ ----- Ջիուդների համբերության Աստված

ՆԱՎԻ ----- Արաբների, հետո ջիուդների մոտ խեղաթյուրված ու մարգարեն

ՌԱՖԱԷԼ ----- Առողջության և բուժման հրեշտակ

ՍԱՏԱՆ ----- Սատանա, ջիուդ (ինչպես հայերը կոչվում են ԱՐԱ-ներ՝ դրանք էլ կոչվում են սատանաներ)

ՍԵԳԱՆ ----- Սինագոգի բարձր աշխատակից

ՍԱՄՈՆԱ ----- Ջիուդների երկրորդ գլխավոր՝ փողի Աստվածը

ՍԵԹ ----- Եգիպտոսից վերցրաց Չարի Աստված (Գողի հոր՝ Ասիրիսի եղբայրասպանը)

ՍԱՉԱԹԵԼ ----- Երկնային վայրագության հրեշտակ (Սաղաթել անունը)

ՍԱՄԱԷԼ ----- (հրրյ. Աստծո բույն) Դեւերի հրեշտակ, Սատան

ՍԵՐՈՎԲԵ ----- Եհովայի վեցթեւանի հրեշտակ

ՎԱԼԱԱՄ ----- Հիսուս

ՍՐԱՊԻՈՆ ----- Ծնելիության Աստված (Եգիպտոսից)

ՎԻԼ կամ ՖԻԼ -- Գերագույն տիրակալ (Բաբելոնում Արեւի և լուսի Աստված)

ՎԵՖԻԼ ----- Իսրայելի ԹԼՓԱՏԱՄԱՆ գլխավոր սրբավայր

ԲԱԲԲԻ ----- Միայն լեվիտին զիճռող բարձրաստիճան հոգեւորական

ՈՒՐԻԻԼ ----- Լուսի հրեշտակ ՈՒրիել, Միքաէլ, Գաբրիէլ, Ռաֆաէլ -- Բարձրալը սրանց ուղարկեց Երկիր՝ ընկնող հրեշտակներին ձերբակալելու։

ՓԻՐՈՒՄ ----- Այն տոնն է, որի ժամանակ ”քոչեր եղանակով”՝ հանդարտ արյունաքամ, Արիի արյուն պետք է խմեն ջիուդները

ԶԵՐՈՎԲԵ ----- Եհովայի արդար վճիռն անարգել ու շտապ կատարող մեծավոր

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

	ՄԱՏԵԱՆ 1 ԱՐԱՐՁ. ԿԵՆԱՑ ԼՈՒՑՍ	3
1	Բոլոր ազգասեր և հայրենամկեր Հայերին	4
2	Արարքն է սկիզբը	8
3	Գեներտիկա	18
4	ԻՆ և ՅԱՆ	20
5	Հայոց Գրերը	21
6	Դիզագնավեպ կամ Ասք Հայկի մասին	31
7	ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ ԱՐԱՐԻՉ	38
8	Հայկագուններ: Հայոց Արքաները	40
9	Հայոց թագակիրները	46
10	Արարատյան Հանրապետությունը	53
11	Հրդյանների՝ սատանների պատմությունը	65
12	“Հայաստանը առանց Հայերի”	67
13	Ինչու՞ և ինչպես իրականացվեց Հայոց 8-րդ արիավիրքը	68
14	Հավատամք և կրոն	74
15	Քրիստոնեության դատապարտում	115
16	Հայր երբեք էլ ազգովի չի եղել քրիստոնյա	127
17	Արեգապաշտության իսկությունն ու իմաստությունը	128
18	Արիական ծեսերն ու ավանդույթները: Զրադաշտ	131
19	Վերադարձ	143
	ՄԱՏԵԱՆ 2 ՄԱՏԱՆԱՅԱԿԱՆ ՀԱՅՏՆՈՒԹՅՈՒՆ	144
1	Հայեր՝ միայն ազգային գաղափարախոսությունը կփրկի	148
2	Ամայեկի մասին	149
3	Համաշխարհային ցիուդականություն	157
4	Հրդյանների քլիատումն ու դրա իմաստը: Ռիտի օրենքը	171
5	Հուդախասիդական սկզբունքները	178
6	Ձիուդական մանիֆեստը	183
6	Կազայի գիրքը	184
7	«Աշխարհի Նոր Կարգ» գաղտնի ուսմունքը	186
8	Բազահայտված հուդա--մատնականությունը	188
9	Ձիուդների Կատախեզիար ՍՍՀՄ-ում	190
10	Հրդյակա՞ն միանհամա՞. Սինհեդրոնն է, փրկությունը՝ չբացահայտված մնալը	199
11	Հմուտ սիոնիստների արձանագրությունները	204
12	Թալմուդ (Շուլխան Արուխ)	239
	ՄԱՏԵԱՆ 3 ՄԱՏԱՆԱՅԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԹՅՈՒՆ	251
1	Բոլոր ազգամկեր Հայերին	252
2	ԽՍՀՄ-ի ավերումը և հարստությունների յուրացումը	253
3	Անգրագետ էկոնոմիկա, թե՛ սատանայական փորձության փուլ	260
4	Պարենային անվտանգություն	267
5	Հողային մակերեսը	268
6	Անասնաբուծություն	271
7	Շինարարություն	274
8	Բնություն և բնական պաշարներ	275
9	Արդյունաբերություն	277
10	Արտաքին հանցագործ առևտուր	278
11	Գիտություն և կրթություն	281
12	Առողջապահություն	283
13	Մշակույթ, արվեստ, սպորտ	284
14	Բանկային համակարգ	285
15	Ազգ և պետություն	287
16	Պետություն և հայրենիք	289
17	Պատերազմ և խաղաղություն	297

18	Մարդու իրավունքների մասին	299
19	Քաղաքական կուսակցությունների դասդասում	300
20	Գռնիկ և մահաբեր մոնոպոլիա	301
21	Սատանայական փորձությունը էկոնոմիկայի ախտյան	302
22	Զարմանալի համընթացք	304
23	Տիրող իրադրության ռեալ գնահատականը	306
24	Հայոց Ազգային պետության խորհրդանիշները	307
25	Կրթական համակարգը	319
	ՄԱՏԵԱՆ 4 ԴԱՐՉ ՆԱԽՆՅԱՑ ՓԱՌԶԻՆ	323
1	Բոլոր հայրենասեր Հայերին	324
2	Ինչու է Հայր լույս	326
3	Դրան և նրան 40 օր	328
4	Ծպտյալ վնասակար ժողովուրդ քե գլադայականություն	331
5	Վանական Նեոֆիտը արյուն խմելու մասին	337
5	11-րդ ուրվագիծ	351
6	Ամբողջ մարդկության վերաբերմունքը հրեյաների հանդեպ	353
7	Հրեյաների մասին մեկնաբանումներ համճարեղ դեմքերի կողմից	358
8	Իսկ ինչպես է գնահատվել հրեյան անտիկ շրջանում	365
10	Հրեյաների հայտնվելը Հայոց պատմության էջերում	368
11	Մեյիքների ի հայտ գալը Հայքում	372
12	Պատմական կեղծանքի շտկում	374
13	Զիուղները և Հայոց կոտորածները	383
14	«Արարատ» պետության ստեղծման փորձություն	386
15	«Լարաբաղ» կոմիտեի ի հայտ գալը	394
16	Սատանայական փորձության դրոշմը	396
17	Արտաքին պարտքերը	401
18	Նշաններ և խորհրդանիշեր	402
19	Չարը հասել է ամենահնարավոր վերին սանդղակին	406
20	Ասացվածքներ ջիուդների մասին	408
21	Հայաստանի «ընտրյալների» որակավորում	409
22	Անխոհեմ	411
23	Ազգային անվտանգություն	412
24	Ի՞նչ անհապաղ ելքեր ենք տեսնում	413
25	Ահեղ քավարան	421
26	Բնագնում արտաքինով	424
27	Հայոց հնագույն խոսքից	429
28	Հայորդի՝ որոշում կայացնելը քեզ է պատկանում	433
29	ՀԱՅ ԵՐԴՈՒՄ	445
	Անձանոթ բառեր	446
	Բովանդակություն	449